SZENT BIBLIA

azaz

ISTENNEK
Ó ÉS ÚJ SZÖVETSÉGÉBEN
FOGLALTATOTT EGÉSZ

SZENT ÍRÁS

magyar nyelvre fordította

KÁROLI GÁSPÁR

MEGJELENT
A KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ
GONDOZÁSÁBAN

AJÁNLÁS

"Szép ajándoka az Úr Istennek, hogy sok nyelvekre fordíttatott a Biblia, és egy nyelven sok rendbéli fordítások vannak." Így örvendezett Károli Gáspár az általa kimunkált magyar nyelvű bibliafordítás kiadásának ajánlójában. Kéri az olvasót: *"Ne gondoljad, hogy az én munkám egyebeknek munkájokat kárhoztatná. . . De mindazonáltal kicsoda tilthat meg minket, hogy a kútfőből ne igyunk, azaz hogy az Ótestamentom könyvein a zsidó betűt, az Újtestámentomén a görögöt meg ne tekintsük, ha valami igéknek erejének, vagy jegyzésének jobban végére akarunk menni? Vagy ki tilthat meg minket, hogy ne kövessük azt, aki jobban és igazban fordította másnál a Bibliát."*

Ezen kiadás munkatársait is egészen hasonló indítékok vezették, amikor például az eredetinek megfelelően megkülönböztették a 'szellem' és 'lélek' szavakat a maguk helyén, vagy amikor a nyelvileg és gondolatilag is nehezen gördülő igehelyeken segítségül hívtak pontosabb, érthetőbb fordításokat. Legfőképpen a King James-féle megújított angol fordítást. A könnyebb eligazodáshoz és az Ige szellemi megértéséhez szükségessé vált az Újszövetség utalásrendszerének megújítása is.

Egy ezerötszázharmincnyolcas királyi rendelet Angliában előírta, hogy a papságnak gondoskodnia kell nemzeti nyelvű Bibliáról, *"amelyet a templom valamely alkalmas részén kell elhelyezni, hogy a hívek igen kényelmesen odamehessenek, és olvashassák. . . Isten legelőbb üzenetét, amelyet minden keresztény köteles elfogadni, átgondolni és követni, ha gondja van az üdvözülésre."* Az a szándék vezetett bennünket, hogy a vizsolyi Bibliát szellemi és nyelvi értelemben ilyen kényelmesen olvashatóvá tegyük anélkül, hogy az eredetinek ihletettségét és szépségét megsértenénk. E munkára maga Károli bátorítja az utána következőket, bíztatván, hogy jobbítsák meg az ő fordítását *"mindaddig, mígnem igen szép és jó lészen."*

AZ ÓSZÖVETSÉG KÖNYVEI

Mózes I. könyve, a teremtésről 5
Mózes II. könyve, a kivonulásról 61
Mózes III. könyve, a léviták szolgálatáról 107
Mózes IV. könyve, a nép megszámlálásról 141
Mózes V. könyve, a törvény summája 188
Józsué könyve 229
Bírák könyve 257
Ruth könyve 284
Sámuel I. könyve 288
Sámuel II. könyve 325
Királyok I. könyve 356
Királyok II. könyve 393
Krónikák I. könyve 427
Krónikák II. könyve 459
Ezsdrás könyve 499
Nehémiás könyve 510
Eszter könyve 527
Jób könyve 535
Zsoltárok 565
Példabeszédek 640
A prédikátor könyve 666
Énekek éneke 675
Ésaiás próféta könyve 680
Jeremiás próféta könyve 734
Jeremiás siralmai 796
Ezékiel próféta könyve 801
Dániel próféta könyve 855
Hóseás próféta könyve 871
Jóel próféta könyve 879
Ámós próféta könyve 882
Abdiás próféta könyve 889
Jónás próféta könyve 890
Mikeás próféta könyve 892
Náhum próféta könyve 896
Habakuk próféta könyve 898
Sofóniás próféta könyve 900
Aggeus próféta könyve 903
Zakariás próféta könyve 904
Malakiás próféta könyve 914

AZ ÚJSZÖVETSÉG KÖNYVEI

Máté Evangéliuma 6
Márk Evangéliuma 51
Lukács Evangéliuma 78
János Evangéliuma 127
Az apostolok cselekedetei 162
Pál apostol levelei:
- a rómabeliekhez 208
- a korinthusbeliekhez I. 226
- a korinthusbeliekhez II. 244
- a galatákhoz 255
- az efézusiakhoz 261
- a filippibeliekhez 268
- a kolossébeliekhez 273
- a thessalonikabeliekhez I. 277
- a thessalonikabeliekhez II. 281
- Timótheushoz I. 283
- Timótheushoz II. 288
- Titushoz 292
- Filemonhoz 294

A zsidókhoz írt levél 295
Jakab apostol levele 308
Péter apostol I. levele 313
Péter apostol II. levele 318
János apostol I. levele 321
János apostol II. levele 326
János apostol III. levele 327
Júdás apostol levele 327
János apostol könyve a jelenésekről 329

MÓZES ELSŐ KÖNYVE
A TEREMTÉSRŐL

A világ teremtése

1 Kezdetben teremté Isten (Elohim) az eget és a földet. Ésa. 44,24. Ján. 1,1. 3. Róm. 1,20. Kol. 1,16. Zsid. 1,10. 11,3. Jel. 4,11.

2. A föld pedig kietlenné és pusztává vált, és sötétség volt a mélység színén, és az Isten Szelleme lebegett a vizek felett. Ésa. 40,13. 14. Jer. 4,23.

3. És monda Isten: Legyen világosság: és lett világosság. Zsolt. 33,9.

4. És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a sötétségtől. Zsolt. 74,16.

5. És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a sötétséget nevezé éjszakának; és lett este, és lett reggel: első nap.

6. És monda Isten: Legyen mennyezet a vizek között, hogy elválassza a vizeket a vizektől. Jób 37,18. Zsolt. 33,6. 136,5. Jer. 10,12.

7. Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket a mennyezet felett való vizektől. És úgy lett.

8. És nevezé Isten a mennyezetet égnek; és lett este, és lett reggel: második nap.

9. És monda Isten: Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre, hogy kitűnjék a száraz. És úgy lett. Jób 26,10. 38,8. Zsolt. 33,7. 95,5.

10. És nevezé Isten a szárazat földnek; az egybegyűlt vizeket pedig tengernek nevezé. És látá Isten, hogy jó.

11. Azután monda Isten: Hajtson a föld zsenge füvet, maghozó füvet, gyümölcsfát, amely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, amelyben legyen néki magva e földön. És úgy lett. Luk. 6,44. Zsid. 6,7.

12. Hajta tehát a föld zsenge füvet, maghozó füvet az ő neme szerint, és gyümölcstermő fát, amelynek gyümölcsében mag van az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó.

13. És lett este, és lett reggel: harmadik nap.

14. És monda Isten: Legyenek világító testek az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelek, és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknek. 5Móz. 4,19. Zsolt. 74,16. 136,7.

15. És legyenek ezek világító testek az ég mennyezetén, hogy világítsanak a földre. És úgy lett.

16. Teremté tehát Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal, és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjjel; és a csillagokat.

17. És helyezteté Isten azokat az ég mennyezetére, hogy világítsanak a földre;

18. És hogy uralkodjanak a nappalon és az éjszakán, és elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látá Isten, hogy jó.

19. És lett este, és lett reggel: negyedik nap. Jer. 31,35.

Az állatok teremtése

20. És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől; és madarak repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének színén. Zsolt. 104,25.

21. És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszómászó állatokat, amelyek nyüzsögnek a vizekben az ő nemük szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó.

22. És megáldá azokat Isten, mondván: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a tenger vizeit; a madár is sokasodjék a földön.

23. És lett este, és lett reggel: ötödik nap.

24. Azután monda az Isten: Hozzon a föld élő állatokat nemük szerint: barmokat, csúszómászó állatokat és szárazföldi vadakat nemük szerint. És úgy lett.

25. Teremté tehát Isten a szárazföldi vadakat nemük szerint, a barmokat nemük szerint, és a földön csúszómászó mindenféle állatokat nemük szerint. És látá Isten, hogy jó.

Az ember teremtése

26. És monda Isten: **Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön és a földön csúszómászó mindenféle állatokon**. Zsolt. 8,6. 100,3. Ján. 4,24. Ef. 4,24. Jak. 3,9.

27. **Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket**. Mal. 2,15. Mát. 19,4. Márk 10,6. 1Kor. 11,7. Kol. 3,10.

28. **És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszómászó mindenféle állatokon**. Zsolt. 127,3. 128,3–4.

29. És monda Isten: Ímé, néktek adok minden maghozó füvet az egész föld színén, és minden fát, amelyen maghozó gyümölcs van: az legyen néktek eledelül.

30. A föld minden vadainak pedig és az ég minden madarainak és a földön csúszómászó mindenféle állatoknak, amelyekben életnek lehelete van, a zöld füveket adom eledelül. És úgy lett. Zsolt. 145,15.

31. **És látá Isten, hogy minden, amit teremtett, ímé igen jó. És lett este és lett reggel: hatodik nap**. Zsolt. 104,24. 1Tim. 4,4.

A teremtés hetedik napja

2 És elvégezteték az ég és a föld és azoknak minden serege.

2. **Mikor pedig elvégezé Isten hetednapon az Ő munkáját, amelyet alkotott, megszűnék a hetedik napon minden munkájától, amelyet alkotott**. 2Móz. 31,17. Zsid. 4,4.

3. És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt, mivelhogy azon szűnt meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett Isten. 2Móz. 16,22–30.

4. Ez az égnek és a földnek eredete, amikor teremtettek.

Az első ember az Éden kertjében

5. Mikor az Úr Isten a földet és az eget teremté, még semmiféle mezei növény sem volt a földön, s még semmiféle mezei fű sem hajtott ki, mert az Úr Isten még nem bocsátott esőt a földre; és ember sem volt, aki a földet művelje;

6. Azonban pára szállott fel a földről, és megnedvesíté a föld egész színét.

7. És formálta az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehelt az ő orrába életnek leheletét. Így lett az ember élő lénnyé. 1Kor. 15,45. 47.

8. És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, akit formált.

9. És nevele az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját. Ezék. 31,8. Jel. 22,2. 14.

10. Folyóvíz jön vala pedig ki Édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazik és négy főágra szakad vala.

11. Az elsőnek neve Pison: ez az, amely megkerüli Havila egész földjét, ahol az arany terem.

12. És annak a földnek aranya igen jó; ott van a Bdelliom és az Onix-kő.

13. A második folyóvíz neve pedig Gihon: ez az, amely megkerüli az egész Kús földjét.

14. És a harmadik folyóvíz neve Hiddekel: ez az, amely Asszíria hosszában foly. A negyedik folyóvíz pedig az Eufrátesz. Dán. 10,4.

15. És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.

A tiltott fa

16. És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél.

17. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz. Róm. 5,12.

18. És monda az Úr Isten: **Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt**. Préd. 4,9.

19. És formált az Úr Isten a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle égi madarat, és elvitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezze azokat; mert amely nevet adott az ember az élő állatnak, az annak neve. Zsolt. 8,6–8.

20. És nevet ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak; de az embernek hozzá illő segítőtársat nem talált.

21. Bocsáta tehát az Úr Isten mély álmot az emberre, és ez elaluvék. Akkor kivett egyet annak oldalbordái közül, és hússal tölté be annak helyét.

22. És alkotá az Úr Isten azt az oldalbordát, amelyet kivett az emberből, asszonnyá, és vitte az emberhez.
Péld. 18,22. Zsid. 13,4.

23. És monda az ember: **Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez asszonyembernek neveztessék, mert emberből vétetett.** Bír. 9,2. Ef. 5,30.

24. **Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.**
Zsolt. 45,10. Mát. 19,5. Márk 10,7. 1Kor. 6,16.

25. Valának pedig mindketten mezítelenek, az ember és az ő felesége, és nem szégyenlik vala. 2Móz. 32,35. Ésa. 47,3.

A bűnbeesés

3 A kígyó pedig ravaszabb volt minden mezei vadnál, melyet az Úr Isten teremtett, és monda az asszonynak: Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek? Jel. 12,9. 20,2.

2. És monda az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk;

3. De annak a fának gyümölcséből, mely a kertnek közepette van, azt mondá Isten: abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok.

4. És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg; 2Kor. 11,3. 1Tim. 2,14.

5. Hanem tudja az Isten, hogy amely napon esztek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lésztek mint az Isten: jónak és gonosznak tudói.

6. És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre, s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcsességért: szakaszta azért annak gyümölcséből, és evett, és adott vele levő férjének is, és az is evett.
Róm. 5,12.

7. És megnyilatkozának mindkettőjüknek szemei, s észrevevék, hogy mezítelenek; fügefa levelet aggatának azért össze, és körülkötőket csinálának maguknak.

8. És meghallák az Úr Isten szavát, aki hűvös alkonyatkor a kertben jár vala; és elrejtőzék az ember és az ő felesége az Úr Isten elől a kert fái között.
Zsolt. 139,1–12. Jer. 23,24. Ámós 9,3.

Az Úr Isten keresi Ádámot

9. Szólítá ugyanis az Úr Isten az embert és monda néki: Hol vagy?

10. És monda: Szavadat hallám a kertben, és megfélemlém, mivelhogy mezítelen vagyok, és elrejtezém. 1Ján. 3,20.

11. És monda Ő: Ki mondá néked, hogy mezítelen vagy? Avagy talán ettél a fáról, melytől tiltottalak, hogy arról ne egyél?

12. És monda az ember: Az asszony, akit mellém adtál, ő ada nékem arról a fáról, úgy evém. Péld. 28,13.

13. És monda az Úr Isten az asszonynak: Mit cselekedtél? Az asszony pedig monda: A kígyó ámított el engem, úgy evém.

Isten büntetése

14. És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad között; hasadon járj, és port egyél életed minden napjaiban. Ésa. 65,25. Mik. 7,17.

15. **És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között: Ő neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.**
4Móz. 21,6. 7. Róm. 16,20. Zsid. 2,14. 1Ján. 3,8.

16. Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik terajtad. Ján. 16,21. 1Tim. 2,15.

17. Az embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott legyen a föld temiattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban.

18. Tövist és bogácskórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek füvét.

19. Arcod verítékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földbe, mert abból vétettél: mert por vagy te s ismét porrá leszel. 1Kor. 15,21. 22.

Kiűzetés a Paradicsomból

20. Nevezte pedig Ádám az ő feleségét Évának, mivelhogy ő lett anyja minden élőnek.

21. És csinála az Úr Isten Ádámnak és az ő feleségének bőr ruhákat, és felöltözteté őket.

22. És monda az Úr Isten: **Ímé, az ember olyanná lett, mint miközülünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakasszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen**:

23. Kiküldé őt az Úr Isten az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett.

24. És kiűzé az embert, és odahelyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a kerubokat és a villogó pallos lángját, hogy őrizzék az élet fájának útját.

Ján. 14,6. Zsid. 1,7.

Kain és Ábel

4 Azután ismeré Ádám az ő feleségét, Évát, aki fogad vala méhében, és szüli vala Kaint, és monda: Nyertem férfiat az Úrtól.

2. És ismét szülé annak atyjafiát, Ábelt. És Ábel juhok pásztora lett, Kain pedig földművelő.

3. Lőn pedig idő múltával, hogy **Kain ajándékot vive az Úrnak a föld gyümölcséből**.

4. **És Ábel is vive az ő juhainak első fajzásából és azoknak kövérségéből. És tekinte az Úr Ábelre és az ő ajándékára**. 2Móz. 13,12. 34,9. 4Móz. 18,17. Péld. 3,9.

5. Kainra pedig és az ő ajándékára nem tekinte, miért is Kain haragra gerjede, és fejét lecsüggeszté. Zsid. 11,4.

6. És monda az Úr Kainnak: Miért gerjedtél haragra? És miért csüggesztéd le fejedet?

7. **Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta**. Ef. 6,12. Jak. 4,7. 1Pét. 5,8. 9.

8. És szól s beszél vala Kain Ábellel, az ő atyjafiával. És lőn, mikor a mezőn voltak, támada Kain Ábelre, az ő atyjafiára, és megölé őt. Mát. 23,35. 1Ján. 3,12. Júd. 11.

Isten megátkozza Kaint

9. És monda az Úr Kainnak: Hol van Ábel, a te atyádfia? Ő pedig monda: Nem tudom, avagy őrizője vagyok-é én az én atyámfiának?

10. Monda pedig az Úr: Mit cselekedtél? A te atyádfiának vére kiált hozzám a földről. Zsid. 12,24. Jel. 6,10.

11. Mostan azért átkozott légy e földön, mely megnyitotta az ő száját, hogy befogadja a te atyádfiának vérét a te kezedből.

12. Mikor a földet műveled, ne adja az többé néked az ő termő erejét, bujdosó és vándorló légy a földön.

13. Akkor monda Kain az Úrnak: Nagyobb az én büntetésem, hogysem elhordozhatnám.

14. Ímé, elűzöl engem ma e földnek színéről, és a Te színed elől el kell rejtőznöm; bujdosó és vándorló leszek a földön, és akkor akárki talál reám, megöl engem.

15. És monda néki az Úr: Sőt inkább, aki megöli Kaint, hétszerte megbüntettetik. És megbélyegzé az Úr Kaint, hogy senki meg ne ölje, aki rátalál. Ezék. 9,4. 6.

Kain utódai

16. És elméne Kain az Úr színe elől, és letelepedék Nód földjén, Édentől keletre.

17. És ismeré Kain az ő feleségét, az pedig fogada méhében, és szülé Hánókot. És építe várost, és nevezé azt az ő fiának nevéről Hánóknak. Zsolt. 49,11.

18. És lett Hánóknak fia, Irád: És Irád nemzé Mehujáelt: Mehujáel pedig nemzé Metusáelt, és Metusáel nemzé Lámeket.

19. Lámek pedig vett magának két feleséget: az egyiknek neve Háda, a másiknak neve Cilla.

20. És szülé Háda Jábált. Ez volt atyjuk a sátorban lakóknak, és a barompásztoroknak.

21. Az ő atyjafiának pedig Jubál volt a neve: ez volt atyja minden lantosnak és síposnak.

22. Cilla pedig szülé Tubálkaint, mindenféle réz- és vasszerszámok kovácsolóját: és Tubálkain húgát, Nahamát.

23. Akkor monda Lámek az ő feleségeinek: Oh, Háda és Cilla, hallgassatok

szómra, Lámek feleségei, halljátok beszédem: embert öltem, mert megsebzett; ifjat öltem, mert megütött.

24. Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenhétszeres az Lámekért.

Sét és Énós születése

25. Ádám pedig ismét ismeré az ő feleségét, és az szüle néki fiat, és nevezé annak nevét Sétnek: mert adott úgymond, énnékem az Isten más magot Ábel helyett, kit megöle Kain. rész 5,3.

26. Sétnek is született fia, és nevezé annak nevét Énósnak. **Akkor kezdték segítségül hívni az Úrnak nevét**.

1Kir. 18,24. Zsolt. 116,4. Jóel 2,32. Sof. 3,9. Ján. 1,12. Csel. 15,17. Róm. 10,13. 1Kor. 1,2.

Sét utódai Noéig

5 Ez az Ádám nemzetségének könyve. **Amely napon teremté Isten az embert, Isten hasonlatosságára teremté azt**. 1Krón. 1,1–4. Mát. 1,1. Luk. 3,38. Ef. 4,24. Kol. 3,10.

2. **Férfiúvá és asszonnyá teremté őket, és megáldá őket és nevezé az ő nevüket Ádámnak, amely napon teremtetének**.

3. Élt pedig Ádám százharminc esztendőt, és nemze fiat az ő képére és hasonlatosságára, és nevezé annak nevét Sétnek.

4. És telének Ádám napjai, minekutána Sétet nemzette, nyolcszáz esztendőre, és nemze fiakat és leányokat.

5. És lőn Ádám egész életének ideje kilencszázharminc esztendő; és meghala.

6. Éle pedig Sét százöt esztendőt, és nemzé Énóst.

7. És éle Sét, minekutána Énóst nemzette, nyolcszázhét esztendeig; és nemze fiakat és leányokat.

8. És lőn Sét egész életének ideje kilencszáztizenkét esztendő; és meghala.

9. Éle pedig Énós kilencven esztendőt, és nemzé Kénánt.

10. És éle Énós, minekutána Kénánt nemzette, nyolcszáztizenöt esztendeig, és nemze fiakat és leányokat.

11. És lőn Énós egész életének ideje kilencszázöt esztendő; és meghala.

12. Éle pedig Kénán hetven esztendőt, és nemzé Mahalálélt.

13. És éle Kénán, minekutána Mahalálélt nemzette, nyolcszáznegyven esztendeig; és nemze fiakat és leányokat.

14. És lőn Kénán egész életének ideje kilencszáztíz esztendő; és meghala.

15. Éle pedig Mahalálél hatvanöt esztendőt, és nemzé Járedet.

16. És éle Mahalálél, minekutána Járedet nemzette, nyolcszázharminc esztendeig, és nemze fiakat és leányokat.

17. És lőn Mahalálél egész életének ideje nyolcszázkilencvenöt esztendő; és meghala.

18. Éle pedig Járed százhatvankét esztendőt, és nemzé Énókot.

19. És éle Járed, minekutána Énókot nemzette, nyolcszáz esztendőt; és nemze fiakat és leányokat.

20. És lőn Járed egész életének ideje kilencszázhatvankét esztendő; és meghala.

21. Éle pedig Énók hatvanöt esztendőt, és nemzé Metuséláht.

22. És járt Énók az Istennel, minekutána Metuséláht nemzette, háromszáz esztendeig; és nemze fiakat és leányokat. Zsolt. 16,8. Mik. 6,8. Mal. 2,6. 1Thess. 2,12.

23. És lőn Énók egész életének ideje háromszázhatvanöt esztendő. 2Kir. 2,11.

24. **És mivel Énók Istennel járt, eltűnék, mert Isten magához vette**. Zsid. 11,5.

25. Éle pedig Metusélah száznyolcvanhét esztendőt és nemzé Lámeket.

26. És éle Metusélah, minekutána Lámeket nemzette, hétszáznyolcvankét esztendőt; és nemze fiakat és leányokat.

27. És lőn Metusélah egész életének ideje kilencszázhatvankilenc esztendő; és meghala.

28. Éle pedig Lámek száznyolcvankét esztendőt, és nemze fiat.

29. És nevezé azt Noénak, mondván: Ez vigasztal meg minket munkálkodásunkban s kezünk terhes fáradozásában e földön, melyet megátkozott az Úr.

30. És éle Lámek, minekutána Noét nemzette, ötszázkilencvenöt esztendőt; és nemze fiakat és leányokat.

31. És lőn Lámek egész életének ideje hétszázhetvenhét esztendő; és meghala.

32. És mikor Noé ötszáz esztendős volt, nemzé Noé Sémet, Hámot és Jáfetet.

Az erőszakosság elterjed a földön

6 Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdének a föld színén, és leányaik születének.

2. És láták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek azok, és vettek maguknak feleségeket mindazok közül, akiket megkedvelnek vala.

3. És monda az Úr: **Ne maradjon az én szellemem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje százhúsz esztendő.** Luk. 19,42. Gal. 5,16. 1Pét. 3,20.

4. Óriások voltak a földön abban az időben, sőt még azután is, mikor az Isten fiai bémenének az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szülének nékik. Ezek ama hatalmasok, kik eleitől fogva híresneves emberek voltak.

5. És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz. Péld. 6,18. Róm. 1,28–31.

6. Megbánó azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön, és bánkódék az Ő szívében. 4Móz. 29,19. Ésa. 63,10. Ef. 4,30.

7. És monda az Úr: Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszómászó állatokat és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. 1Sám. 15,11. 29.

8. **De Noé kegyelmet talála az Úr előtt.**

Az özönvíz. Noé bárkát épít

9. Noénak pedig ez a története: **Noé igaz, tökéletes férfiú volt a vele egykorúak között. Istennel jár vala Noé.**

10. És nemze Noé három fiat: Sémet, Hámot és Jáfetet.

11. A föld pedig romlott volt Isten előtt és megtelék a föld erőszakoskodással.

12. Tekinte azért Isten a földre, és ímé meg volt romolva, mert minden test megrontotta az ő útját a földön. Zsolt. 14,2. 33,13.

13. Monda azért Isten Noénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mivelhogy a föld erőszakoskodással telt meg általuk: és ímé elvesztem őket a földdel egybe. Ezék. 7,2. Ámós 8,2. 1Pét. 4,7.

14. Csinálj magadnak bárkát gófer fából, rekesztékeket csinálj a bárkában, és szurkozd meg belül és kívül szurokkal.

15. Ekképpen csináld pedig azt: A bárka hossza háromszáz sing legyen, a szélessége ötven sing, és a magassága harminc sing.

16. Ablakot csinálj a bárkán, és egy singnyire hagyd azt felülről; a bárka ajtaját pedig oldalt csináld; alsó, közép és harmad padlásúvá csináld azt.

17. Én pedig ímé özönvizet hozok a földre, hogy elveszítsek minden testet, amelyben életnek lehelete van az ég alatt; valami a földön van, elvész. 2Pét. 2,5.

18. **De teveled szövetséget kötök,** és bemégy a bárkába, te és a te fiaid, feleséged és a te fiaidnak feleségei teveled. Róm. 5,12. 14. 1Pét. 3,20.

19. És minden élőből, s minden testből, mindenből kettőt-kettőt vígy be a bárkába, hogy veled együtt életben maradjanak: hímek és nőstények legyenek.

20. A madarak közül az ő nemük szerint, a barmok közül az ő nemük szerint és a földnek minden csúszómászó állatjai közül az ő nemük szerint; mindenből kettő-kettő menjen be hozzád, hogy életben maradjanak.

21. Te pedig szerezz magadnak mindenféle eledelt, mely megehető, és takarítsd be magadhoz, hogy neked is, azoknak is legyen eledelül.

22. És úgy cselekedék Noé; amint parancsolta néki Isten, mindent akképpen cselekedék. rész 7,5. Zsid. 11,7.

A bárkát megtöltik

7 Monda az Úr Noénak: Menj be te, és egész házadnépe a bárkába: mert téged láttalak igaznak előttem ebben a nemzedékben. Zsolt. 91,1–10. 2Pét. 2,9.

2. Minden tiszta baromból hetet-hetet vígy be, hímet és nőstényt; azokból a barmokból pedig, amelyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímet és nőstényt.

3. Az égi madarakból is hetet-hetet, hímet és nőstényt, hogy magvuk maradjon az egész föld színén.

4. Mert hét nap múlva esőt bocsátok a földre negyven nap és negyven éjjel; és eltörlök a föld színéről minden állatot, melyet teremtettem.

5. **Cselekedék azért Noé mind aszerint, amint az Úr néki megparancsolta**.
6. Noé pedig hatszáz esztendős volt, mikor az özönvíz lett a földön.
7. Beméne azért Noé és az ő fiai, az ő felesége, és fiainak feleségei ővele a bárkába az özönvíz elől. Zsid. 6,18.
8. A tiszta barmok közül és a tisztátalan barmok közül, a madarak közül és minden földön csúszómászó állat közül:
9. Kettő-kettő méne be Noéhoz a bárkába, hím és nőstény: amint Isten megparancsolta Noénak.
10. Lőn pedig hetednapra, hogy megjöve az özönvíz a földre.
11. Noé életének hatszázadik esztendejében, a második hónapban, e hónap tizenhetedik napján: felfakadának ezen a napon a nagy mélység minden forrásai, és az ég csatornái megnyilatkozának. Ésa. 24,18.
12. És esék az eső a földre negyven nap és negyven éjjel.
13. Ugyanezen a napon ment be Noé és Sém és Hám és Jáfet, Noénak fiai, és Noé felesége és az ő fiainak három felesége velük együtt a bárkába.
14. Ők és minden vad az ő neme szerint és minden barom az ő neme szerint és minden csúszómászó állat, mely csúszómászó a földön, az ő neme szerint és minden repdeső állat az ő neme szerint, minden madár, minden szárnyas állat.
15. Kettő-kettő méne be Noéhoz a bárkába minden testből, melyben életnek lehelete volt.
16. Amelyek pedig bemenének, hím és nőstény méne be minden testből, amint parancsolta Isten őnéki: **és az Úr bezárá utána az ajtót**. Zsolt. 145,20. 1Pét. 1,5.
17. Mikor az özönvíz negyven napig volt a földön, annyira növekedének a vizek, hogy felveheték a bárkát, és az felemelkedék a földről.
18. A vizek pedig áradának, és egyre növekedének a földön, és a bárka jár vala a víz színén. Zsolt. 104,26.
19. Azután a vizek felette igen nagy erőt vevének a földön, és a legmagasabb hegyek is mind elboríttatának, melyek az egész ég alatt voltak. Zsolt. 104,6.
20. Tizenöt singgel növekedének a vizek feljebb, minekutána a hegyek elboríttattak.
21. És odaveszett minden földön járó test, madár, barom, vad és a földön nyüzsgő minden csúszómászó állat; és minden ember. Mát. 24,39. Luk. 17,27. 2Pét. 3,6.
22. Mindaz, aminek orrában életnek lehelete volt, a szárazon valók közül mind meghala.
23. És eltörle az Isten minden állatot, amely a föld színén volt, az embertől a baromig, a csúszómászó állatig és az égi madárig; mindenek eltöröltetének a földről; és csak Noé marada meg, és azok, akik vele voltak a bárkában. Ezék. 14,14. Mal. 3,17.
24. És erőt vevének a vizek a földön százötven napig.

Az özönvíz vége

8 Megemlékezék pedig az Isten Noéról és minden vadról, minden baromról, mely ővele a bárkában volt: és szelet bocsáta Isten a földre, és a vizek megapadának.
2. És bezárulának a mélység forrásai s az ég csatornái; és megszűnt az eső az égből.
3. És elmenének a vizek a földről folyton fogyván, és százötven nap múlva megfogyatkozának a vizek.
4. A bárka pedig a hetedik hónapban, a hónak tizenhetedik napján megfeneklett az Ararát hegyén.
5. A vizek pedig folyton fogyának a tizedik hónapig; a tizedikben, a hó első napján meglátszának a hegyek csúcsai.
6. És lőn negyven nap múlva, kinyitá Noé a bárka ablakát, melyet csinált.
7. És kibocsátá a hollót, és az elrepült meg visszaszállt, míg a vizek a földről felszáradának. 1Kir. 17,4.
8. Kibocsátá a galambot is, hogy meglássa, vajon elfogytak-é a vizek a föld színéről.
9. De a galamb nem találá lábainak nyugvóhelyet, és visszatére őhozzá a bárkába, mert víz volt az egész föld színén; ő pedig kezét kinyújtá, megfogá, és bévevé azt magához a bárkába. 5Móz. 28,65.
10. És várakozék még másik hét napig, és ismét kibocsátá a galambot a bárkából.

11. És megjöve őhozzá a galamb estennen, és ímé leszakasztott olajfalevél volt annak szájában. És megtudá Noé, hogy elapadt a víz a földről. Neh. 8,15.

12. És ismét várakozék még másik hét napig, és kibocsátá a galambot, és az nem téré többé őhozzá vissza.

13. És lőn a hatszázegyedik esztendőben, az első hónak első napján, felszáradának a vizek a földről, és elfordítá Noé a bárka fedelét, és látá, hogy ímé megszikkadt a földnek színe.

14. A második hónapban pedig, a hónak huszonhetedik napján megszárada a föld.

Noé hálaáldozata

15. És szóla az Isten Noénak, mondván:

16. Menj ki a bárkából te és a te feleséged, a te fiaid és a te fiaid feleségei teveled.

17. Minden vadat, mely veled van, minden testből: madarat, barmot, és minden földön csúszómászó állatot vígy ki magaddal, hogy nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön.

18. Kiméne azért Noé és az ő fiai, az ő felesége, és az ő fiainak feleségei ővele.

19. Minden állat, minden csúszómászó, minden madár, minden, ami mozog a földön, kijöve a bárkából az ő neme szerint.

20. És oltárt építe Noé az Úrnak, és vett minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, és áldozék égőáldozattal az oltáron.

21. **És megérezé az Úr a kedves illatot, és monda az Úr az Ő szívében: Nem átkozom meg többé a földet az emberért, mert az ember szívének gondolatja gonosz az ő ifjúságától fogva; és többé nem vesztem el mindaz élő állatot, mint cselekedtem.** Ésa. 54,9. Róm. 1,21. 3,23. Ef. 2,1–3.

22. **Ennek utána míg a föld lészen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.** Jer. 33,20. 25.

Isten szövetsége a világgal

9 Azután megáldá Isten Noét és az ő fiait, és azt mondá nékik: **Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet.** rész 1,28.

2. **És féljen és rettegjen tőletek a földnek minden állatja, az égnek minden madara: minden, ami nyüzsög a földön, és a tengernek minden hala kezetekbe adatott;** Hós. 2,18. Jak. 3,7.

3. Minden mozgó állat, amely él, legyen nektek eledelül; amint a zöld füvet, nektek adtam mindazokat. 5Móz. 12,15.

4. Csak a húst az őt elevenítő vérrel meg ne egyétek. 1Sám. 14,34. Csel. 15,20. 29.

5. De a ti véreteket, amelyben van a ti éltetek, számon kérem; számon kérem minden állattól, azonképpen az embertől, kinek-kinek atyjafiától számon kérem az ember életét. 4Móz. 35,31. Csel. 17,26.

6. Aki embervért ont, annak vére ember által ontassék ki; **mert Isten a maga képére teremté az embert.** Mát. 26,52. Jel. 13,10.

7. Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsögjetek a földön és sokasodjatok azon. rész 1,27. 1Kor. 11,7.

Szövetség és szivárvány

8. És szóla Isten Noénak és vele az ő fiainak, mondván:

9. **Én pedig ímé, szövetséget szerzek tiveletek és a ti magvatokkal tiutánatok.**

10. És minden élő állattal, mely veletek van: madárral, barommal, minden mezei vaddal, mely veletek van; mindattól kezdve, ami a bárkából kijött, a földnek minden vadjáig.

11. Szövetséget kötök tiveletek, hogy soha ezután el nem vész özönvíz miatt minden test; és soha sem lesz többé özönvíz a földnek elvesztésére. 2Pét. 3,7.

12. És monda az Isten: **Ez a jele a szövetségnek, melyet én örök időkre szerzek közöttem és tiköztetek, és minden élő állat között, mely tiveletek van:**

13. **Az én ívemet helyeztetem a felhőkbe, s ez lesz jele a szövetségnek közöttem és a föld között.**

14. És lészen, hogy mikor felhővel borítom be a földet, meglátszik az ív a felhőben.

15. És megemlékezem az én szövetségemről, mely van énközöttem és tiközöttetek, és minden testből való élő állat között; és nem lesz többé a víz özönné minden testnek elvesztésére. 2Móz. 28,12. 3Móz. 26,42. 45. Ésa. 54,9. Ezék. 16,60.

16. **Azért legyen tehát az ív a felhőben, hogy lássam azt és megemlékezzem az**

örökkévaló szövetségről Isten között és minden testből való élő állat között, mely a földön van. 2Sám. 23,5.

17. És monda Isten Noénak: **Ez ama szövetségnek jele, melyet szerzettem énközöttem és minden test között, mely a földön van.**

Noé áldása és átka

18. Valának pedig Noé fiai, kik a bárkából kijöttek: Sém és Hám és Jáfet. Hám pedig Kánaánnak atyja.

19. Ezek hárman a Noé fiai s ezektől népesedék meg az egész föld.

20. Noé pedig földmívelő kezde lenni, és szőlőt ültete.

21. És ivott a borból, s megrészegedék, és meztelenen volt sátra közepén.

22. Hám pedig, Kánaánnak atyja, meglátá az ő atyjának mezítelenségét, és hírül adá künnlevő két testvérének.

23. Akkor Sém és Jáfet ruhát ragadván, azt mindketten vállukra veték, és háttal menve takarták be atyjuk mezítelenségét; s arccal hátra meg sem láták atyjuk mezítelenségét. 2Móz. 20,12. Gal. 6,1.

24. Hogy felserkene Noé mámorából, és megtudá, amit vele az ő kisebbik fia cselekedett:

25. Monda: Átkozott Kánaán! Szolgák szolgája legyen atyjafiai közt. 5Móz. 27,16. Józs. 9,23. 1Kir. 9,21.

26. Azután monda: Áldott az Úr, Sémnek Istene, néki légyen szolgája Kánaán!

27. Terjessze ki Isten Jáfetet, lakozzék Sémnek sátraiban; légyen néki szolgája a Kánaán! Ef. 2,13. 14. 3,6.

28. Éle pedig Noé az özönvíz után háromszázötven esztendeig.

29. És Noé egész életének ideje kilencszázötven esztendő volt; és meghala.

Noé utódai

10 Ez pedig a Noé fiainak, Sémnek, Hámnak és Jáfetnek nemzetsége; és fiaik születének az özönvíz után.

2. Jáfetnek fiai: Gómer, Mágog, Madai, Jáván, Tubál, Mések és Tirász. 1Krón. 1,5–7.

3. A Gómer fiai pedig: Askenáz, Rifát és Tógárma.

4. Jávánnak pedig fiai: Elisa, Társis, Kittim és Dodánim.

5. Ezekből váltak ki a szigetlakó népek az ő országaikban, mindegyik a maga nyelve, családja és nemzetsége szerint.

6. Hámnak pedig fiai: Kús, Micráim, Pút és Kánaán.

7. Kúsnak pedig fiai: Széba, Hávila, Szábta, Rahmá, Szabtéka. Rahmának pedig fiai: Séba és Dédán.

8. Kús nemzé Nimródot is; ő kezde hatalmassá lenni a földön.

9. Ő hatalmas vadász volt az Úr előtt, azért mondják: Hatalmas vadász az Úr előtt, mint Nimród.

10. Az ő birodalmának kezdete volt Bábel, Erek, Akkád és Kálnéh a Sineár földjén. Mik. 5,6.

11. E földről ment aztán Asszíriába, és építé Ninivét, Rehobot városát, és Kaláht.

12. És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város.

13. Micráim pedig nemzé: Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftuhimot.

14. Patruszimot és Kaszluhimot, ahonnan a filiszteusok származtak, és Kaftorimot. 1Krón. 1,12.

15. Kánaán pedig nemzé Cídont, az ő elsőszülöttét, és Hétet.

16. Jebuzeust, Emorreust, és Girgazeust.

17. Hivveust, Harkeust, és Szineust.

18. Arvadeust, Cemareust, Hamateust. És azután elszéledének a kananeusok nemzetségei.

19. Vala pedig a kananeusok határa, Cídonból Gérár felé menve Gázáig; Szodoma, Gomora, Ádmá, és Ceboim felé menve Lésáig. 4Móz. 34,2. 12. Józs. 12,7.

20. Ezek a Hám fiai családjuk, nyelvük, földjük s nemzetségük szerint.

21. Sémnek is lettek gyermekei; aki Héber minden fiainak atyja, Jáfetnek testvérbátyja volt.

22. Sém fiai: Élám, Azzur, Arpaksád, Lúd és Arám. 1Krón. 1,17.

23. Arámnak fiai pedig: Úc, Húl, Geter és Más.

24. Arpaksád pedig nemzé Sélához, Séláh pedig Hébert. rész 11,12.

25. Hébernek is lett két fia: Az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osz-

tatott el a föld; testvérének pedig neve Joktán. 1Krón. 1,19.

26. Joktán pedig nemzé Almodádot, Sélefet, Hacarmávetet és Jerához.

27. Hadórámot, Úzált és Diklát.

28. Obált, Abimáélt és Sébát.

29. Ofirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind a Joktán fiai.

30. És ezeknek lakása, Mésától fogva Séfárba menve a napkeleti hegyekig volt.

31. Ezek a Sém fiai családjuk, nyelvük, földjük és nemzetségük szerint.

32. Ezek a Noé fiainak családjai az ő nemzetségeik szerint, az ő népeik között, és ezektől szaporodának el a népek a földön, az özönvíz után.

Bábel tornya

11 Mind az egész földnek pedig egy nyelve és egyféle beszéde volt.

2. És lőn mikor kelet felől elindultak, Sineár földjén egy síkságot találának, és ott letelepedének. Dán. 1,2. Csel. 2,6.

3. És mondának egymásnak: Jertek, vessünk téglát és égessük ki jól; és lőn nékik a tégla kő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt.

4. És mondának: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén. 5Móz. 1,28. Luk. 1,51. Ján. 5,44.

5. Az Úr pedig leszálla, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építenek vala az emberek fiai. Zsolt. 33,13. 53,2.

6. És monda az Úr: **Ímé, e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban.** Zsolt. 2,1. 4.

7. Nosza szálljunk alá, és zavarjuk ott össze nyelvüket, hogy meg ne értsék egymás beszédét. Csel. 2,4–11. 1Kor. 14,2.

8. És elszéleszté őket onnan az Úr az egész földnek színére; és megszűnének építeni a várost. Zsolt. 92,9. Luk. 1,51.

9. Ezért nevezék annak nevét Bábelnek; mert ott zavará össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan széleszté el őket az Úr az egész földnek színére. 1Kor. 14,23.

Sém nemzetsége

10. Ez a Sém nemzetsége: Sém százesztendős korában nemzé Arpaksádot, két esztendővel az özönvíz után. 1Krón. 1,17.

11. És éle Sém, minekutána nemzette Arpaksádot, ötszáz esztendeig és nemze fiakat és leányokat.

12. Arpaksád pedig harmincötesztendős volt, és nemzé Sélát. Luk. 3,36.

13. És éle Arpaksád, minekutána nemzette Sélát, négyszázhárom esztendeig, és nemze fiakat és leányokat.

14. Séláh pedig harmincesztendős volt, és nemzé Hébert.

15. És éle Séláh, minekutána nemzé Hébert, négyszázhárom esztendeig, és nemze fiakat és leányokat.

16. Héber pedig harmincnégyesztendős volt és nemzé Péleget. 1Krón. 1,19.

17. És éle Héber, minekutána nemzé Péleget, négyszázharminc esztendeig, és nemze fiakat és leányokat.

18. Péleg pedig harmincesztendős volt, és nemzé Réut. Luk. 3,35.

19. És éle Péleg, minekutána nemzé Réut, kétszázkilenc esztendeig, és nemze fiakat és leányokat.

20. Réu pedig harminckétesztendős volt, és nemzé Sérugot.

21. És éle Réu, minekutána nemzé Sérugot, kétszázhét esztendeig és nemze fiakat és leányokat.

22. Sérug pedig harmincesztendős volt, és nemzé Náhort.

23. És éle Sérug, minekutána nemzé Náhort, kétszáz esztendeig, és nemze fia-kat és leányokat.

24. Náhor pedig huszonkilencesztendős volt, és nemzé Tárét.

25. És éle Náhor, minekutána nemzé Tárét, száztizenkilenc esztendeig, és nemze fiakat és leányokat.

26. Táré pedig hetvenesztendős volt, és nemzé Ábrámot, Náhort, Hárant.

27. Ez a Táré nemzetsége: Táré nemzé Ábrámot, Náhort és Hárant. Hárán pedig nemzé Lótot.

28. Meghala pedig Hárán az ő atyjának, Tárénak szemei előtt, az ő születésének földjén, Úr-Kaszdimban.

29. Ábrám pedig és Náhor vettek maguknak feleséget: az Ábrám feleségének neve Szárai; a Náhor feleségének neve Milka, Háránnak, Milka atyjának és Jiszká atyjának leánya.

30. Szárai pedig meddő vala; nem volt néki gyermeke.

31. És felvevé Táré Ábrámot, az ő fiát, és Lótot, Háránnak fiát, az ő unokáját, és Szárait, az ő menyét, Ábrámnak az ő fiának feleségét, és kiindulának együtt Úr-Kaszdimból, hogy Kánaán földjére menjenek. És eljutának Hárániig, és ott letelepedének. Neh. 9,7. Csel. 7,4. Zsid. 11,8.

32. Vala pedig Táré kétszázöt esztendős, és meghala Táré Háránban.

Ábrám elhívatása

12 És monda az Úr Ábrámnak: **Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, arra a földre, amelyet én mutatok néked.** rész 15,7. Csel. 7,3. Zsid. 11,8. 9.

2. **És nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.** 4Móz. 23,9.

3. **És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei.** 2Móz. 23,22. 4Móz. 24,9. Zsolt. 72,17. Csel. 3,25. Gal. 3,8.

Ábrám Kánaán földjére megy

4. És kiméne Ábrám, amint az Úr mondotta néki, és Lót is kiméne övele: Ábrám pedig hetvenöt esztendős volt, mikor kiméne Háránból.

5. És felvevé Ábrám az ő feleségét, Szárait, és Lótot, az ő atyjafiának fiát, és minden szerzeményüket, amelyet szereztek, és a cselédeket, akikre Háránban tettek szert, és elindulának, hogy Kánaán földjére menjenek, és el is jutának a Kánaán földjére.

6. És általméne Ábrám a földön mind Sikem vidékéig, Móréh tölgyeséig. Akkor kananeusok voltak azon a földön.

Első ígéret Ábrámnak

7. És megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: A te magodnak adom ezt a földet. És Ábrám oltárt építe ott az Úrnak, aki megjelent néki. 5Móz. 34,4. Zsolt. 105,9–12.

8. Onnan azután a hegység felé méne Bételtől keletre és felüté sátorát: Bétel nyugatra volt, Hái pedig keletre, és **ott oltárt építe az Úrnak, és segítségül hívta az Úr nevét.**

9. És tovább költözék Ábrám; folyton délfelé húzódván.

Ábrám Egyiptomban

10. Azonban éhség lett az országban, és Ábrám aláméne Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert nagy volt az éhség az országban. Zsolt. 105,16.

11. És lőn, mikor közel volt, hogy bemenjen Egyiptomba, monda feleségének Szárainak: Ímé tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy.

12. Azért mikor meglátnak téged az egyiptomiak, majd azt mondják: felesége ez; és engem megölnek, téged pedig életben tartanak.

13. Mondd azért, kérlek, hogy húgom vagy; hogy jól legyen dolgom miattad, s életben maradjak teéretted. rész 20,5. 13. Zsolt. 25,21. Ef. 4,25.

14. És lőn, mikor Ábrám Egyiptomba érkezék, láták az egyiptomiak az asszonyt, hogy az nagyon szép.

15. Mikor megláták őt a fáraó főemberei, magasztalák a fáraó előtt és elvitték az asszonyt a fáraó udvarába. Eszt. 2,16.

16. És jót cselekedett érette Ábrámmal, és voltak juhai, ökrei, szamarai, szolgái, szolgálói, nősténszamarai és tevéi.

17. De megveré az Úr a fáraót és az ő házát nagy csapásokkal, Száraiért, Ábrám feleségéért. 1Krón. 16,21. Zsid. 13,4.

18. Hívatá azért a fáraó Ábrámot és monda: Miért művelted ezt velem? Miért nem mondottad meg énnékem, hogy ez néked feleséged? Péld. 21,1.

19. Miért mondottad: Húgom ő; azért vevém magamnak feleségül. Most már ímhol a te feleséged, vedd magadhoz és menj el.

20. És parancsola felőle a fáraó némely embereknek, akik elbocsáták őt és az ő feleségét, és mindenét, amije volt.

Lót elválik Ábrámtól

13 Feljöve azért Ábrám Egyiptomból, ő és az ő felesége, és mindene valamije volt, és Lót is vele, a déli tartományba.
2. Ábrám pedig igen gazdag volt barmokkal, ezüsttel és arannyal. Zsolt. 112,3.
3. És méne helyről helyre dél felől mind Bételig, oda ahol először volt az ő sátora, Bétel és Hái között.
4. Annak az oltárnak helyére, melyet ott elsőben készített: és **segítségül hívta ott Ábrám az Úrnak nevét**. rész 12,8.
5. Lótnak is pedig, aki Ábrámmal jár vala, voltak juhai, ökrei és sátorai.
6. És nem bírá meg őket az a föld, hogy együtt lakjanak, mert sok jószáguk volt, és nem lakhatának együtt. Luk. 12,17. 18.
7. Versengés is támada az Ábrám barompásztorai között, és a Lót barompásztorai között; és a kananeusok és a perizeusok is ott laknak vala akkor azon a földön.
8. Monda azért Ábrám Lótnak: Ne legyen versengés közöttem és közötted, se az én pásztoraim között és a te pásztoraid között: hiszen atyafiak vagyunk. Fil. 2,14.
9. Avagy nincsen-é előtted mind az egész föld? Válj el kérlek, tőlem; ha te balra tartasz, én jobbra megyek; ha te jobbra mész, én balra térek. Róm. 12,18. Zsid. 12,14. Jak. 3,13.
10. Felemelé azért Lót az ő szemeit, és látá, hogy a Jordán egész melléke bővizű föld; mert minekelőtte elvesztette volna az Úr Szodomát és Gomorát, mind Coárig olyan volt az, mint az Úr kertje, mint Egyiptom földje. 5Móz. 34,3. Zsolt. 107,33. 34.
11. És választá Lót magának a Jordán egész mellékét, és elköltözék Lót kelet felé: és elválának egymástól.
12. Ábrám lakozik vala a Kánaán földjén, Lót pedig lakozik vala a Jordán-melléki városokban, és sátoroz vala Szodomáig.
13. Szodoma lakosai pedig nagyon gonoszok és bűnösök voltak az Úr előtt. Ezék. 16,49. 2Pét. 2,7.

Isten Ábrámnak ígéri Kánaánt

14. Az Úr pedig monda Ábrámnak, minekutána elválék tőle Lót: Emeld fel szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra.
15. **Mert mind az egész földet, amelyet látsz, néked adom, és a te magodnak örökre.** rész 25,8. Jób 5,26. Zsid. 11,13.
16. És olyanná tészem a te magodat, mint a földnek pora, hogyha valaki megszámlálhatja a földnek porát, a te magod is megszámlálható lesz. 2Móz. 32,13. 4Móz. 23,10. 5Móz. 1,10. 1Krón. 27,23. Jer. 33,22. Róm. 4,16.
17. Kelj fel, járd be ez országot hosszában és széltében: mert néked adom azt.
18. Elébb mozdítá azért sátorát Ábrám, és elméne, és lakozék Mamré tölgyesében, mely Hebronban van, és oltárt építe ott az Úrnak.

A sziddim-völgyi csata

14 Lőn pedig Amrafelnek, Sineár királyának és Arióknak, Elászár királyának, Kédorlaomernek, Élám királyának, és Tidálnak, a Góim királyának napjaiban:
2. Hadat indítának ezek Bera, Szodoma királya ellen, Birsa, Gomora királya ellen, Sináb, Admá királya ellen, Seméber, Ceboim királya ellen és Béla, Coár királya ellen.
3. Mindezek a Sziddim völgyében egyesülének; ez a Sóstenger. Józs. 3,16.
4. Tizenkét esztendeig szolgálták Kédorlaomert, és a tizenharmadik esztendőben ellene támadtak.
5. A tizennegyedik esztendőben pedig eljöve Kédorlaomer és a királyok, akik övele voltak, és megverék a refeusokat Aszterót-Kárnajimban, és a zuzeusokat Hámban, és az emeusokat Sávé-Kirjátajimban.
6. És a horeusokat az ő hegyükön, a Szeiren, egész Él-Páránig, mely a puszta mellett van.
7. És megtérének s menének Hén-Mispátba, azaz Kádesbe, és elpusztíták az amálekiták egész mezőségét, és az emoreusokat is, kik laknak vala Hasészon-Támárban. 2Krón. 20,2.
8. Kiméne tehát Szodoma királya, Gomora királya, Admá királya, Ceboim királya, és Béla, azaz Coár királya, és megütközének azokkal a Sziddim völgyében:
9. Kédorlaomerrel, Élám királyával, és Tidállal, Gójim királyával, Amráfellel, Sineár királyával, és Ariókkal, Elászár királyával: négy király öt ellen.
10. A Sziddim völgye pedig tele volt

szurokforrásokkal. És megfutamodának Szodoma és Gomora királyai, és azokba esének: a megmaradottak pedig a hegységbe futának.

11. És elvitték Szodomának és Gomorának minden jószágát és minden eleségét; és elmenének.

12. Elvitték Lótot is, az Ábrám atyjafiának fiát jószágostól együtt, és elmenének; mert Lót Szodomában lakik vala. Jer. 2,17.

13. Eljöve pedig egy menekült, és hírül hozá a héber Ábrámnak, aki lakik vala az emoreus Mamrénak, Eskol atyjafiának és Áner atyjafiának tölgyesében, akik meg Ábrámnak szövetségesei voltak.

14. Amint meghallá Ábrám, hogy az ő atyjafia fogságba esett, felfegyverzé házában növekedett háromszáztizennyolc próbált legényét és üldözve nyomula Dánig.

15. Csapatokra oszolván ellenük éjszaka ő és szolgái, megveré őket, és űzé őket mind Hóbáig, amely Damaszkusztól balra esik.

16. És visszahozá mind a jószágot; Lótot is, az ő atyjafiát jószágával egybe visszahozá, meg az asszonyokat és a népet.

17. Minekutána pedig visszatért Kédorlaomernek és a vele volt királyoknak megveréséből, kiméne elébe Szodomának királya a Sáve völgyébe, azaz a király völgyébe. 2Sám. 18,18.

Ábrám és Melkisédek

18. Melkisédek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hoza; ő pedig a Magasságos Istennek papja volt. Zsid. 7,1. 2. 10.

19. És megáldá őt, és monda: **Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől (Elion El), aki birtokolja az eget és a földet.**

20. **Áldott a Magasságos Isten, aki kezedbe adta ellenségeidet. És Ábrám tizedet ada néki mindenből.** Zsid. 7,4.

21. És monda Szodoma királya Ábrámnak: Add nékem a népet, a jószágot pedig vedd magadnak.

22. És monda Ábrám Szodoma királyának: Felemeltem az én kezemet az Úrhoz, a Magasságos Istenhez, aki birtokolja az eget és a földet: Zsolt. 24,1. Mát. 11,25. Jel. 10,5.

23. Hogy én egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én gazdagítottam meg Ábrámot. Eszt. 9,15. 2Kor. 11,9–12.

24. Semmi egyebet, csupán a legények élelmét, és ama férfiak részét, kik énvelem eljöttek: Áner, Eskol, Mamré, ők vegyék ki az ő részüket.

Ábrám hite

15 E dolgok után lőn az Úr beszéde Ábrámhoz látomásban, mondván: **Ne félj Ábrám: én pajzsod vagyok tenéked, a te jutalmad felette igen bőséges.** Zsolt. 58,11. 84,9. 11. Ésa. 41,10. Zsid. 11,6.

2. És monda Ábrám: Uram Isten (Adonáj Jehova), mit adnál énnékem, holott én magzatok nélkül járok, és az, akire az én házam száll, a damaszkuszbeli Eliézer?

3. És monda Ábrám: Ímé, énnékem nem adtál magot, és ímé az én házam szolgaszülöttje lesz az én örökösöm.

4. És ímé szóla az Úr őhozzá, mondván: Nem ez lesz a te örökösöd: hanem aki a te ágyékodból származik, az lesz a te örökösöd. 2Sám. 7,12. Ésa. 65,22–24.

5. És kivitte őt, és monda: Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod; és monda néki: **Így lészen a te magod.** Zsolt. 147,4. Róm. 4,18.

6. **És hitt az Úrnak, és tulajdoníttaték az őnéki megigazulásul.** Róm. 4,3. Gal. 3,6.

Az Úr szövetséget köt Ábrámmal

7. És monda néki: Én vagyok az Úr, aki téged kihoztalak Úr-Kaszdimból, hogy néked adjam e földet, örökségedül.

8. És monda: Uram Isten, miről tudhatom meg, hogy öröklöm azt? 2Kir. 20,8.

9. És felele néki: Hozz nékem egy háromesztendős üszőt, egy háromesztendős kecskét, és egy háromesztendős kost, egy gerlicét és egy galambfiat.

10. Elhozá azért mindezeket, és kétfelé hasítá azokat, és mindegyiknek fele részét a másik fele része átellenébe helyezteté; de a madarakat nem hasította kétfelé.

11. És ragadozó madarak szállának e húsdarabokra, de Ábrám elűzi vala azokat.

12. És lőn naplementekor, mély álom lepé meg Ábrámot, és ímé rémülés és nagy sötétség szálla őreá.

13. És monda az Úr Ábrámnak: Tudván tudjad, hogy a te magod jövevény lesz a földön, mely nem övé, és szolgálatra szorítják, és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig. 2Móz. 1,11. 12,40. Csel. 7,6.

14. **De azt a népet, melyet szolgálnak, szintén megítélem én, és annak utána kijönnek nagy gazdagsággal.** 2Móz. 6,6. 7,14. Zsolt. 105,37.

15. Te pedig elmégy a te atyáidhoz békességgel, eltemettetel jó vénségben. rész 25,8. Jób 5,26. Zsid. 11,13.

16. Csak a negyedik nemzedék tér meg ide; mert az emoreusok gonoszsága még nem tölt be. Mát. 23,32.

17. És mikor a nap leméne és sötétség lett, ímé egy füstölgő kemence, és tüzes fáklya, mely általmegyen vala a húsdarabok között.

18. **E napon kötött az Úr szövetséget Ábrámmal**, mondván: A te magodnak adom ezt a földet Egyiptomnak folyóvizétől fogva, a nagy folyóig, az Eufrátes folyóvízig. 4Móz. 34,2. 5Móz. 1,7. 2Krón. 9,26. Neh. 9,8. Zsolt. 105,11.

19. A keneusokat, kenizeusokat és a kadmoneusokat.

20. A hitteusokat, perizeusokat és a refeusokat.

21. Az emoreusokat, kananeusokat, girgazeusokat és a jebuzeusokat.

Hágár és Izmáel

16 És Szárai, az Ábrám felesége nem szüle néki; de volt néki egy Egyiptomból való szolgálója, kinek neve Hágár volt. Bír. 13,2. Luk. 1,7. Gal. 4,24.

2. Monda azért Szárai Ábrámnak: Ímé, az Úr bezárolta az én méhemet, hogy ne szüljek: kérlek, menj be az én szolgálómhoz, talán az által megépülök; és engede Ábrám a Szárai szavának.

3. Vevé tehát Szárai, Ábrám felesége az egyiptombeli Hágárt, az ő szolgálóját, tíz esztendővel azután, hogy Ábrám a Kánaán földjén letelepedék, és adá azt Ábrámnak, az ő férjének feleségül.

4. És béméne Hágárhoz, és az fogada az ő méhében; ez pedig amint látta, hogy terhes, nem volt becsülete az ő asszonyának őelőtte. Péld. 30,21–23.

5. Monda azért Szárai Ábrámnak: Bántódásom van miattad. Én adtam öledbe szolgálómat, és mivelhogy látja, hogy teherbe esett, nincsen előtte becsületem. Tegyen ítéletet az Úr köztem és közötted.

6. És monda Ábrám Szárainak: Ímé a te szolgálód kezedben van, azt tedd vele amit jónak látsz. Nyomorgatja vala azért Szárai, és az elfuta előle.

7. És találá őt az Úrnak angyala egy forrásnál a pusztában, annál a forrásnál, amely a Súrba menő úton van.

8. És monda: Hágár, Szárai szolgálója! Honnan jössz és hová mégy? És az monda: Az én asszonyomnak, Szárainak színe elől futok én.

9. Akkor monda néki az Úrnak angyala: Térj meg a te asszonyodhoz, és alázd meg magad az ő kezei alatt. Ef. 6,5–8.

10. És monda néki az Úrnak angyala: Felettébb megsokasítom a te magodat, hogy sokasága miatt megszámlálható se legyen. rész 25,12. Mal. 3,1.

11. És monda néki az Úrnak angyala: Ímé, te terhes vagy, és szülsz fiat; és nevezd nevét Izmáelnek, **mivelhogy meghallá Isten a te nyomorúságodat**. 2Móz. 2,23. 24.

12. Az pedig vadtermészetű ember lesz: az ő keze mindenek ellen, és mindenek keze ellene; és minden ő atyjafiának ellenébe üti fel sátorát.

13. Nevezé Hágár az Úrnak (Jehova) nevét, aki ővele szólott: Te vagy az Isten (El), aki lát. Mert monda: Avagy nem e helyen láthattam-é én is azt, aki engem látott?

14. Annakokáért nevezé azt a forrást Lahai-Rói forrásának; ott van Kádes és Béred között. Zsolt. 139,1–12.

15. És fiat szüle Hágár Ábrámnak, és nevezé Ábrám az ő fiának nevét, akit Hágár szül vala néki, Izmáelnek. Gal. 4,22.

16. Ábrám pedig nyolcvanhatesztendős volt, amikor Hágár Izmáelt szülé Ábrámnak.

Az Úr megújítja szövetségét Ábrámmal

17 Mikor Ábrám kilencvenkilencesztendős volt, megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: **Én a Mindenható Isten vagyok, El Shaddai, járj énelőttem, és légy tökéletes.**

2. **És megkötöm az én szövetségemet közöttem és teközötted: és felette igen megsokasítlak téged.** Gal. 3,17. 18.
3. És orcájára borula Ábrám; az Isten pedig szóla őnéki, mondván:
4. **Ami engem illet, ímhol az én szövetségem teveled, hogy népek sokaságának atyjává leszel.** Róm. 4,17.
5. **És ne neveztessék ezután a te neved Ábrámnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek sokaságának atyjává teszlek téged.** 2Kor. 4,18.
6. És felette igen megsokasítalak téged; és népekké teszlek, és királyok is származnak tőled. Ján. 15,4.
7. **És megállapítom az én szövetségemet közöttem és közötted, és teutánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségül, hogy legyek tenéked Istened, és a te magodnak teutánad.** Róm. 9,7–9. Zsid. 11,16.
8. És adom tenéked és a te magodnak teutánad a te bujdosásod földjét, Kánaánnak egész földjét, örök birtokul; és Istenük lészek nékik. 2Móz. 6,7. 3Móz. 26,12. 5Móz. 4,37. 14,2. 26,18. Zsolt. 48,14. Jel. 21,7.

A körülmetélkedés az Istennel kötött szövetség jele

9. Annakfelette monda Isten Ábrahámnak: **Te pedig az én szövetségemet megőrizzed, te és a te magod teutánad az ő nemzedékei szerint.** Zsolt. 25,10.
10. Ez pedig az én szövetségem, melyet meg kell tartanotok énközöttem és tiközöttetek, és a te utánad való magod között: minden férfi körülmetéltessék nálatok.
11. És metéljétek körül a ti férfitestetek bőrének elejét, és az lesz a közöttem és közöttetek való szövetségnek jele. Csel. 7,8. Róm. 4,11. Gal. 6,15.
12. Nyolcnapos korában körülmetéltessék nálatok minden férfigyermek nemzedékeiteknél; akár háznál született, akár pénzen vásároltatott valamely idegentől, aki nem a te magodból való. 3Móz. 12,3. Luk. 2,21.
13. Körülmetéltetvén körülmetéltessék a házadban született és a pénzeden vett; és **örökkévaló szövetségül lesz az én szövetségem a ti testeteken.**
14. A körülmetéletlen férfi pedig, aki körül nem metélteti az ő férfitestének bőrét, az ilyen ember kivágattatik az ő népe közül, mert felbontotta az én szövetségemet. 2Móz. 4,24. 25. Józs. 5,2–7.

Az Úr Izsákot ígéri Ábrahámnak

15. És monda Isten Ábrahámnak: Szárainak, a te feleségednek nevét ne nevezd Szárainak, mert Sára az ő neve.
16. És megáldom őt, és fiat is adok őtőle néked, és megáldom, hogy legyen népekké; nemzetek királyai származzanak őtőle.
17. Ekkor orcájára borula Ábrahám, és nevete és gondolá az ő szívében: vajon száz esztendős embernek lesz-é gyermeke? Avagy Sára kilencven esztendős lévén, szülhet-e?
18. És monda Ábrahám az Istennek: Vajha Izmáel élne előtted.
19. Az Isten pedig monda: **Kétség nélkül a te feleséged Sára szül néked fiat, és nevezed annak nevét Izsáknak, és megerősítem az én szövetségemet övele örökkévaló szövetségül az ő magvának őutána.** Gal. 4,28–31.
20. Izmáel felől is meghallgattalak: Ímé, megáldom őt, és megszaporítom őt és megsokasítom őt felette nagyon; tizenkét fejedelmet nemz, és nagy néppé teszem őt. rész 21,18. 25,12–16.
21. Az én szövetségemet pedig megerősítem Izsákkal, kit Sára szül néked ezidőtájt, a következő esztendőben.
22. És elvégezé vele való beszédét, és felméne az Isten Ábrahámtól.
23. Vevé azért Ábrahám Izmáelt, az ő fiát, és háza minden szülöttét, és mind a pénzén vetteket, minden férfiat Ábrahám házanépe közül, és körülmetélé férfitestüknek bőrét ugyanazon napon, amikor szólott vele az Isten.
24. Ábrahám pedig kilencvenkilencesztendős volt, mikor körülmetélé az ő férfitestének bőrét.
25. Izmáel pedig, az ő fia tizenháromesztendős volt, mikor körülmetélék az ő férfitestének bőrét.
26. Ugyanazon napon metéltetett körül Ábrahám és Izmáel, az ő fia. Zsolt. 119,60.

27. És házának minden férfi tagja, háza szülöttei és kik idegen embertől pénzen vásároltattak, vele együtt körülmetéltetének.

Az Úr megjelenik Ábrahámnak Mamré tölgyesében

18 Megjelenék pedig őnéki az Úr a Mamré tölgyesében, és ő ül vala a sátor ajtajában, a hő napon. Csel. 7,2.

2. És felemelé az ő szemeit, és látá, hogy ímé három férfiú áll őelőtte. És látván, eléjük siete a sátor ajtajából, és földig meghajtá magát. Zsid. 13,2. 1Pét. 4,9.

3. És monda: Jó Uram, ha kedves vagyok előtted, kérlek, ne kerüld el a te szolgádat.

4. Hadd hozzanak, kérlek, egy kevés vizet, és mossátok meg a ti lábaitokat, és dőljetek le a fa alatt.

5. Én pedig hozok egy falat kenyeret, hogy erősítsétek meg a ti szíveteket, azután menjetek tovább, mert azért tértetek be a ti szolgátokhoz. És mondának: Cselekedjél, amint szóltál.

6. És besiete Ábrahám a sátorba Sárához, és monda: Siess, gyúrj meg három mérték lisztlángot, és csinálj pogácsát.

7. A baromhoz is elfuta Ábrahám, és hoza egy zsenge, kövér borjút, és adá a szolgának, az pedig siete azt elkészíteni.

8. És vett vajat és tejet, és a borjút, melyet elkészített, és eléjük tette és mellettük áll vala a fa alatt, azok pedig ettek.

9. És mondának néki: Hol van Sára, a te feleséged? Ő pedig felele: Ímhol van a sátorban. Tit. 2,5.

10. És monda: Esztendőre ilyenkor bizonnyal megtérek hozzád, és ímé, akkor a te feleségednek, Sárának fia lesz. Sára pedig hallgatózik vala a sátor ajtajában, mely annak háta megett vala. Luk. 1,13. Róm. 9,9.

11. Ábrahám pedig és Sára élemedett korú öregek voltak; megszűnt Sáránál az asszonyi természet. Róm. 4,19. Zsid. 11,11.

12. Nevete azért Sára magában, mondván: Vénségemre lenne-é gyönyörűségem? meg az én uram is öreg! Luk. 1,18.

13. És monda az Úr Ábrahámnak: Miért nevetett Sára, ezt mondván: Vajon csakugyan szülhetek-é, holott én megvénhedtem?

14. **Avagy az Úrnak lehetetlen-é valami**? Annak idején, esztendőre ilyenkor visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának. Mát. 3,9. 19,26. Róm. 4,21. Zsid. 11,19.

15. Sára pedig megtagadá, mondván: Nem nevettem én; mivelhogy fél vala. De monda az Úr: Nem úgy van, mert bizony nevettél. Zsolt. 115,3. Jer. 32,17. Zak. 8,6.

Ábrahám könyörög Szodomáért

16. Azután felkelvén onnan azok a férfiak, Szodoma felé tartanak vala. Ábrahám is velük méne, hogy elkísérje őket.

17. És monda az Úr: Eltitkoljam-é én Ábrahámtól, amit tenni akarok? Ján. 15,15.

18. **Holott Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz; és benne megáldatnak a földnek minden nemzetségei**. Zsolt. 72,17. Csel. 3,25. Gal. 3,8. 9. 16. 18.

19. **Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő házanépének őutána, hogy megőrizzék az Úrnak útját, igazságot és ítéletet tévén, hogy beteljesítse az Úr Ábrahámon, amit szólott felőle**. 5Móz. 6,6. 7. Józs. 24,15. Ef. 6,4.

20. Monda az Úr azután: Mivelhogy Szodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott, és mivelhogy az ő bűnük felettébb megnehezedett: Jak. 5,4.

21. Alámegyek azért és meglátom, vajon teljességgel a hozzám felhatott kiáltás szerint cselekedtek-é vagy nem? tudni akarom. 2Móz. 3,8. Zsolt. 14,2. Zsid. 4,13.

22. És elfordultak onnan a férfiak, és mentek Szodomába, Ábrahám pedig még az Úr előtt áll vala.

23. És hozzá járula Ábrahám és monda: **Avagy elveszted-é az igazat is a gonosszal egybe**? 4Móz. 16,22. 2Sám. 24,17. Zsolt. 11,4.

24. Talán van ötven igaz abban a városban, avagy elveszted-é, és nem kedvezel-é a helynek az ötven igazért, akik abban vannak? Mát. 7,13. 14.

25. Távol legyen Tőled, hogy ilyen dolgot cselekedjél, hogy megöld az igazat a gonosszal, és úgy járjon az igaz mint a gonosz: Távol legyen Tőled! **Avagy az egész föld bírája nem szolgáltatna-é igazságot**? Zsolt. 58,11. 94,2. Róm. 3,6.

26. És monda az Úr: Ha találok Szodomában a városon belül ötven igazat, mind

az egész helynek megkegyelmezek azokért. Jer. 5,1. Ezék. 22,30. Mát. 24,22.

27. És felele Ábrahám, és monda: Immár merészkedtem szólani az én Uramnak, noha én por és hamu vagyok. Zsolt. 8,4. Luk. 18,1.

28. Ha az ötven igaznak talán öt híja lesz, elveszted-é az öt miatt az egész várost? És monda: Nem vesztem el, ha találok ott negyvenötöt.

29. És ismét szóla hozzá és monda: Hátha találtatnak ott negyvenen? És monda Ő: Nem teszem meg a negyvenért.

30. Mégis monda: Kérlek, ne haragudjék meg az én Uram, ha szólok: Hátha találtatnak ott harmincan? És Ő felele: Nem teszem meg, ha találok ott harmincat.

31. És ő monda: Immár merészkedtem szólani az én Uramnak: Hátha találtatnak ott huszan? Felele: Nem vesztem el a húszért.

32. És monda: Ne haragudjék kérlek az én Uram, ha szólok még ez egyszer: Hátha találtatnak ott tízen? És Ő monda: Nem vesztem el a tízért. Jak. 5,16. 1Ján. 3,22.

33. És elméne az Úr, minekutána elvégezte Ábrahámmal való beszélgetését; Ábrahám pedig megtére az ő helyére.

A romlott Szodoma

19 Mikor a két angyal estére Szodomába jutott, Lót Szodoma kapujában ült, és amint meglátá őket Lót, felkele eléjük, és arccal a földre borula. rész 18,21.

2. És monda: Ímé én Uraim kérlek, térjetek be a ti szolgátok házához, és háljatok ott, és mossátok meg lábaitokat; reggel korán felkelhettek és indulhattok utatokra. Azok pedig mondának: Nem, hanem az utcán hálunk meg. Luk. 24,29. Zsid. 13,2.

3. De nagyon unszolá őket, és betérének hozzá, és bemenének az ő házába; ő pedig szerze nékik vendégséget, és pogácsát is süte, és ettek.

4. Lefekvésük előtt a város férfiai, Szodoma férfiai körülvevék a házat, ifja, örege, mind az egész község egytől egyig.

5. És szólíták Lótot, mondván néki: Hol vannak a férfiak, akik hozzád jövének az éjjel? Hozd ki azokat hozzánk, hadd ismerjük őket. Ésa. 3,9. Róm. 1,24. Júd. 7.

6. És kiméne Lót hozzájuk az ajtó eleibe, és bezárá maga után az ajtót. Bír. 19,24.

7. És monda: Kérlek atyámfiai, ne cselekedjetek gonoszságot.

8. Ímé van énnékem két leányom, akik még nem ismertek férfiat, kihozom azokat hozzátok, és cselekedjetek velük, amint néktek tetszik, csakhogy ezekkel az emberekkel ne csináljatok semmit, mivelhogy az én hajlékom árnyéka alá jöttenek.

9. Azok pedig mondának: Eredj el innen. Ismét mondának: Ez egymaga nálunk a jövevény s ő szabja a törvényt? Majd gonoszbul cselekszünk veled, hogynem azokkal. És reá rohanának a férfiúra, Lótra, felette igen, és azon voltak, hogy betörik az ajtót. 2Móz. 2,13. Csel. 7,26. 2Pét. 2,8.

10. De kinyújták azok a férfiak kezeiket, és bevonák Lótot magukhoz a házba és bezárák az ajtót.

11. Az embereket pedig, kik a ház ajtaja előtt voltak, vaksággal verék meg kicsinytől nagyig, annyira, hogy elfáradának az ajtó keresésében. 2Kir. 6,18. Csel. 13,11.

12. És mondának a férfiak Lótnak: Ki van még itt hozzád tartozó? Vődet, fiaidat és leányaidat, és mindenedet, ami a tiéd a városban, vidd ki e helyből. Józs. 6,22.

13. Mert mi elvesztjük e helyet, mivelhogy ezek kiáltása nagyra nőtt az Úr előtt; és az Úr küldött minket, hogy elveszítsük ezt. 1Krón. 21,14.

14. Kiméne azért Lót, és szóla az ő vőinek, akik az ő leányait elvették, és monda: Keljetek fel, menjetek ki e helyből, mert elveszti az Úr e várost; de az ő vőinek úgy tetszék, mintha tréfálna. Mát. 1,18.

15. És mikor a hajnal feljött, sürgetik vala az angyalok Lótot, mondván: Kelj fel, vedd a te feleségedet és jelenlevő két leányodat, hogy el ne vessz a városnak bűne miatt.

16. Mikor pedig késedelmeskedék, megragadák a férfiak az ő kezét és az ő feleségének kezét és két leánya kezét, **az Úrnak iránta való irgalmából**, és kivitték őt és ott hagyták a városon kívül. Zsolt. 33,18. 97,10. 145,20. Péld. 2,8. Ef. 2,4. 5.

17. És lőn, mikor kivitték őket, monda az egyik: Mentsd meg a te életedet, hátra

ne tekints, és meg ne állj a környéken; a hegyre menekülj, hogy el ne vessz. Zsid. 2,3.

18. És monda Lót nékik: Ne, oh, Uram!

19. Ímé, a te szolgád kegyelmet talált előtted, és nagy a te irgalmasságod, melyet mutattál irántam, hogy életemet megtartotta: de én nem menekülhetek a hegyre, nehogy utolérjen a veszedelem, és meghaljak. 1Tim. 1,14–16.

20. Ímhol, az a város közel van, hogy odafussak, kicsiny is, hadd meneküljek kérlek oda, lám kicsiny az; és én életben maradok.

21. Monda azért néki: Ím tekintek rád e dologban is, és nem pusztítom el a várost, amelyről szólottál. Zsolt. 145,19.

22. Siess, menekülj oda, mert semmit sem tehetek addig, amíg oda nem érsz. Azért nevezték annak a városnak nevét Cóárnak.

23. A nap feljött a földre, mikor Lót Cóárba ért.

24. És bocsáta az Úr Szodomára és Gomorára kénköves és tüzes esőt az Úrtól az égből. Zsolt. 11,6. Ésa. 13,19. Jer. 50,40. Ezék. 16,49. Luk. 17,29. 2Pét. 2,6. Júd. 7.

25. És elsűllyeszté ama városokat, és azt az egész vidéket, és a városok minden lakosait, és a föld növényeit is. Zsolt. 107,34.

26. És hátra tekinte az ő felesége, és sóbálvánnyá változott. Luk. 17,31.

27. Ábrahám pedig reggel arra a helyre indula, ahol az Úr színe előtt állott.

28. És tekinte Szodoma és Gomora felé, és az egész környék földje felé; és látá, és ímé felszálla a földnek füstje, mint a kemence füstje. Jel. 18,9.

29. És lőn mikor elveszté Isten annak a környéknek városait, megemlékezék az Isten Ábrahámról, és kiküldé Lótot a veszedelemből, mikor elsűllyeszté a városokat, amelyekben lakott Lót.

30. Lót pedig felméne Cóárból, és letelepedék a hegyen, és vele együtt az ő két leánya is, mert félt Cóárban lakni; lakozék tehát egy barlangban ő és az ő két leánya.

31. És monda a nagyobbik a kisebbiknek: A mi atyánk megvénhedett, és nincsen a földön férfiú, aki mihozzánk bejöhetne az egész föld szokása szerint.

32. Jer, adjunk bort inni a mi atyánknak, és háljunk övele, és támasszunk magot a mi atyánktól. Márk 12,19. Luk. 21,34. 1Kor. 15,33.

33. Adának azért inni bort az ő atyjuknak azon éjszaka, és beméne a nagyobbik, és hála az ő atyjával, ez pedig semmit sem tuda annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről.

34. És lőn másodnapon, monda a nagyobbik a kisebbiknek: Ímé, a múlt éjjel én háltam atyámmal, adjunk néki bort inni ez éjjel is, és menj be te, hálj vele, és támasszunk magot a mi atyánktól.

35. Adának azért azon éjszaka is az ő atyjuknak bort inni, és felkele a kisebbik is és vele hála; ő pedig semmit sem tuda annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről.

36. És teherbe esének Lót leányai mindketten az ő atyjuktól.

37. És szüle a nagyobbik fiat, és nevezé annak nevét Moábnak; ez a moábiták atyja mind e mai napig.

38. A kisebbik is fiat szüle és nevezé annak nevét Benamminak. Ez az ammoniták atyja mind a mai napig.

Ábrahám és Sára Gérárban

20 És elköltözék onnan Ábrahám a déli tartományba, és letelepedék Kádes és Súr között, és tartózkodék Gérárban. rész 18,1.

2. És monda Ábrahám Sáráról, az ő feleségéről: Én húgom ő. Elkülde azért Abimélek, Gérárnak királya, és elviteté Sárát.

3. De Isten Abimélekhez jöve éjjeli álomban, és monda néki: Ímé, meghalsz az asszonyért, akit elvettél, holott férjnél van. Zsolt. 105,14.

4. Abimélek pedig nem illette őt, és monda: Uram, az ártatlan népet is megölöd-é?

5. Avagy nem ő mondotta-é nékem: én húgom ő; s ez is azt mondotta: én bátyám ő. Szívem ártatlanságában és kezeim tisztaságában cselekedtem ezt.

6. És monda az Isten néki álomban: Én is tudom, hogy szívednek ártatlanságában művelted ezt, azért tartóztattalak én is, hogy ne vétkezzél ellenem, azért nem engedtem, hogy illessed azt. 2Móz. 34,24.

7. Mostan azért add vissza az embernek az ő feleségét, mert próféta ő: és imádkozik éretted, és élsz; hogyha pedig vissza nem adod: tudd meg, hogy halállal halsz meg te, és minden hozzád tartozó.1Sám. 7,5. 2Kir. 5,11. Jób 42,8. Jak. 5,14–16. 1Ján. 5,16.

8. Felkele azért Abimélek reggel, és előhívatá minden szolgáját, s fülük hallatára mindezeket elbeszélé és az emberek igen megfélemlének.

9. És hívatá Abimélek Ábrahámot, és monda néki: Mit cselekedtél mivelünk? És mit vétettem ellened, hogy énreám és az én országomra ilyen nagy bűnt hoztál? Amiket cselekedni nem szabad, olyan dolgokat cselekedtél ellenem. Józs. 7,25.

10. És monda Abimélek Ábrahámnak: Mit láttál, hogy ezt a dolgot cselekedted? Neh. 5,15. Péld. 16,6.

11. Felele Ábrahám: Bizony azt gondoltam: nincsen istenfélelem e helyen, és megölnek engem az én feleségemért.

12. De valósággal húgom is, az én atyámnak leánya ő, csakhogy nem az én anyámnak leánya; és így lett feleségemmé.

13. És lőn, hogy amikor kibujdostata engem az Isten az én atyámnak házából, azt mondám néki: Ilyen kegyességet cselekedjél énvelem, mindenütt valahová megyünk, azt mondjad énfelőlem: én bátyám ez. rész 12,13.

14. Akkor Abimélek vett juhokat, ökröket, szolgákat és szolgálókat, és adá Ábrahámnak, és visszaadá néki Sárát is, az ő feleségét.

15. És monda Abimélek: Ímé, előtted van az én országom, ahol tenéked jónak tetszik, ott lakjál.

16. Sárának pedig monda: Ímé, ezer ezüst pénzt adtam a te bátyádnak, ímé az neked a szemek befedezője mindazok előtt, akik veled vannak; és így mindenképpen igazolva vagy.

17. Könyörge azért Ábrahám az Istennek, és meggyógyítá Isten Abiméleket, és az ő feleségét, és az ő szolgálóit, és szülének.

18. Mert az Úr erősen bezárta az Abimélek háza népének méhét, Sáráért, az Ábrahám feleségéért.

Izsák születése

21 Az Úr pedig meglátogatá Sárát, amint mondotta, és akképpen cselekedék az Úr Sárával, amiképpen szólott. rész 17,19. 18,10. 1Sám. 2,21. Gal. 4,23.

2. Mert fogada Sára az ő méhében, és szüle fiat Ábrahámnak az ő vénségében, abban az időben, melyet mondott néki az Isten. Csel. 7,8. Zsid. 11,11.

3. És nevezé Ábrahám az ő fiának nevét, aki néki született, akit szült néki Sára, Izsáknak:

4. És körülmetélé Ábrahám az ő fiát, Izsákot nyolcnapos korában, amint parancsolta néki az Isten. rész 17,10–12.

5. Ábrahám pedig százesztendős volt, mikor születék néki az ő fia, Izsák.

6. És monda Sára: Nevetést szerzett az Isten nékem; aki csak hallja, nevet rajtam.

7. Ismét monda: Ki mondta volna Ábrahámnak, hogy Sára fiakat szoptat? s ímé, fiat szültem vénségére. Zsolt. 126,2. Ésa. 54,1.

8. És felnevekedék a gyermek, és elválasztaték; Ábrahám pedig nagy vendégséget szerze azon a napon, amelyen Izsák elválasztaték.

Hágár és Izmáel elűzése

9. Mikor pedig Sára gúnyolódni látá az egyiptombéli Hágárnak fiát, kit Ábrahámnak szült, Gal. 4,29.

10. Monda Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgálót az ő fiával egybe, mert nem lesz örökös e szolgáló fia az én fiammal, Izsákkal. Gal. 4,30. 31. Zsid. 11,18.

11. Ábrahámnak pedig igen nehéznek látszék e dolog, az ő fiáért.

12. De monda az Isten Ábrahámnak: Ne lássék előtted nehéznek a gyermeknek és a szolgálónak dolga; valamit mond néked Sára, engedj az ő szavának, mert Izsákról neveztetik a te magod. Róm. 9,7. Zsid. 11,18.

13. Mindazáltal a szolgálóleány fiát is néppé teszem, mivelhogy a te magod ő.

14. Felkele azért Ábrahám jó reggel, és vett kenyeret és egy tömlő vizet, és adá Hágárnak, és feltevé azt és a gyermeket annak vállára s elbocsátá. Az pedig elméne, és bujdosék a Beérseba pusztájában.

15. Hogy elfogyott a víz a tömlőből, letevé a gyermeket egy bokor alá. 4Móz. 20,5.

16. És elméne s leüle által ellenébe mintegy nyíllövésnyi távolságra; mert azt mondja vala: Ne lássam mikor a gyermek meghal. Leüle tehát által ellenébe, és fölemelé szavát és síra.

17. **Meghallá pedig Isten a gyermeknek szavát**, és kiálta az Isten angyala az égből Hágárnak, és monda néki: Mi lelt téged Hágár? **Ne félj, mert az Isten meghallotta a gyermeknek szavát, ott, ahol van!** 2Móz. 3,7. Bír. 8,24. 2Kir. 13,4. 23.

18. Kelj fel, vedd fel a gyermeket, és viseld gondját, mert nagy néppé teszem őt.

19. És megnyitá Isten az ő szemeit, és láta egy vízforrást, odaméne azért, és megtölté a tömlőt vízzel, és inni ada a gyermeknek. 4Móz. 22,31. 2Kir. 6,17. Luk. 24,16.

20. És Isten a gyermekkel volt, s az felnövekedék, és lakik vala a pusztában, és lőn íjásszá.

21. Lakozék pedig Párán pusztájában, és vett néki anyja feleséget Egyiptom földjéről.

Ábrahám és Abimélek békeszerződése

22. És lőn abban az időben, hogy Abimélek és Pikól, annak hadvezére megszólíták Ábrahámot mondván: **Az Isten van teveled mindenben, amit cselekszel**.

23. Mostan azért esküdj meg énnékem az Istenre itt, hogy sem ellenem, sem fiam, sem unokám ellen álnokságot nem cselekszel, hanem azzal a szeretettel, amellyel én teirántad viseltettem, viseltetel te is énirántam és az ország iránt, amelyben jövevény voltál. Józs. 2,12. Ésa. 8,10.

24. És monda Ábrahám: Megesküszöm.

25. Megdorgálá pedig Ábrahám Abiméleket a kútért, melyet erővel elvettek az Abimélek szolgái. rész 26,15–22.

26. És monda Abimélek: Nem tudom, kicsoda művelte e dolgot; te sem jelentetted nekem, s én sem hallottam, hanem csak ma.

27. Vett azért Ábrahám juhokat, barmokat és adá Abiméleknek; és egymással szövetséget kötének.

28. És külön állíta Ábrahám a nyájból hét juhot.

29. És monda Abimélek Ábrahámnak: Mire való e hét juh, melyet külön állítál?

30. És felele Ábrahám: Ezt a hét juhot vedd tőlem, hogy bizonyságul legyenek nékem, hogy én ástam ezt a kutat.

31. Azért nevezék azt a helyet Beérsebának, mivelhogy ott esküdtek meg mind a ketten. rész 26,33.

32. Megköték tehát a szövetséget Beérsebában, és felkele Abimélek és Pikól, annak hadvezére és visszatérének a filiszteusok földjére. Józs. 13,2.

33. Ábrahám pedig tamariskusfákat ültete Beérsebában, és **segítségül hívá ott az örökkévaló Úr Istennek nevét**. Ésa. 9,6. 40,28. 63,16. Róm. 16,26. 1Tim. 1,17. Zsid. 13,8.

34. És sok ideig tartózkodék Ábrahám a filiszteusok földjén.

Isten próbára teszi Ábrahám hitét

22 És lőn ezekután, az Isten megpróbálta Ábrahámot, és monda néki: Ábrahám! És ő felele: Ímhol vagyok.

2. És monda: Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földjére, és áldozd meg ott égőáldozatul a hegyek közül egyen, amelyet mondok néked. Ján. 3,16.

3. Felkele azért Ábrahám jó reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és maga mellé vevé két szolgáját, és az ő fiát Izsákot, és fát hasogatott az égőáldozathoz. **Akkor felkele, és elindula a helyre, melyet néki az Isten mondott**. 2Sám. 17,23.

4. Harmadnapon felemelé az ő szemeit Ábrahám, és látá a helyet messziről.

5. És monda Ábrahám az ő szolgáinak: Maradjatok itt a szamárral, én pedig és ez a gyermek elmegyünk amoda és imádkozunk, azután **visszatérünk hozzátok**.

6. Vevé azért Ábrahám az égőáldozathoz való fákat, és feltevé az ő fiára Izsákra, ő maga pedig kezébe vevé a tüzet, és a kést, és mennek vala ketten együtt. 1Pét. 2,24.

7. És szóla Izsák Ábrahámhoz az ő atyjához, és monda: Atyám! Az pedig monda: Ímhol vagyok, fiam. És monda Izsák: Ímhol van a tűz és a fa; de hol van az égőáldozatra való bárány?

8. És monda Ábrahám: **Az Isten majd gondoskodik az égőáldozatra való bárányról, fiam**; és mennek vala ketten együtt. 1Pét. 1,19.

9. **Hogy pedig eljutának arra a helyre, melyet Isten néki mondott**, megépíté ott Ábrahám az oltárt, és reá raká a fát, és megkötözé Izsákot, az ő fiát, és feltevé az oltárra, a farakás tetejére. Ján. 10,17. 18.
10. És kinyújtá Ábrahám az ő kezét és vevé a kést, hogy levágja az ő fiát. Ésa. 53,6.
11. Akkor kiálta néki az Úrnak angyala az égből, és monda: Ábrahám! Ábrahám! Ő pedig felele: Ímhol vagyok.
12. És monda: Ne nyújtsd ki a te kezedet a gyermekre, és ne bántsd őt: **mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek énérettem**. 1Sám. 15,22. Róm. 8,32.
13. És felemelé Ábrahám az ő szemeit, és látá hogy ímé, háta megett egy kos akadt meg szarvánál fogva a szövevényben. Odaméne tehát Ábrahám, és elhozá a kost, és azt áldozá meg égőáldozatul az ő fia helyett.
14. És nevezé Ábrahám annak a helynek nevét a Gondviselés Istenéről **Jehova Jirének**. **Azért mondják ma is**: **Az Úr hegyén a gondviselés**.

Az ígéretek megerősíttetnek

15. És kiálta az Úrnak angyala Ábrahámnak másodszor is az égből.
16. És monda: **Én magamra esküszöm, azt mondja az Úr: mivelhogy e dolgot cselekedted, és nem kedveztél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek**: Zsid. 6,13. 14.
17. **Hogy megáldván megáldalak téged, és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és mint a fövényt, mely a tenger partján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját**. Jer. 33,22. Mik. 5,9.
18. **És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedtél az én beszédemnek**. Csel. 3,25. Gal. 3,8. 9. 16. 18.
19. Megtére azért Ábrahám az ő szolgáihoz, és felkelének és együtt elmenének Beérsebába, mert lakozék Ábrahám Beérsebában.

Náhor utódai

20. És lőn ezeknek utána, hírt hozának Ábrahámnak mondván: Ímé, Milka is szült fiakat Náhornak, a te atyádfiának:
21. Úzt, az ő elsőszülöttét, és Búzt, annak testvérét, és Kemuélt, Arámnak atyját.
22. És Keszedet, Házót, Pildást, Jidláfot és Betuélt.
23. Betuél pedig nemzé Rebekát. Ezt a nyolcat szülé Milka Náhornak, az Ábrahám atyjafiának.
24. Az ő ágyasa is, kinek neve Reuma volt, szülé néki Tebáhot, Gahámot, Tahást és Mahákát.

Sára halála és temetése

23 Vala pedig Sárának élete százhuszonhét esztendő. Ezek Sára életének esztendei.
2. És meghala Sára Kirját-Arbában, azaz Hebronban a Kánaán földjén, és beméne Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa őt. Ján. 11,31. 35.
3. Felkele azután Ábrahám az ő halottja elől, és szóla a Hét fiainak, mondván:
4. Idegen és jövevény vagyok közöttetek: Adjatok nékem temetésre való örökséget tinálatok, hadd temessem el az én halottamat énelőlem. 1Krón. 29,15. Zsolt. 39,12.
5. Felelének pedig a Hét fiai Ábrahámnak, mondván őnéki:
6. Hallgass meg minket uram: Istentől való fejedelem vagy te miközöttünk, a mi temetőhelyeink közül amely legtisztességesebb, abba temesd el a te halottadat, közülünk senki sem tiltja meg tőled az ő temetőhelyét, hogy eltemethesd a te halottadat. 2Kor. 5,6. Zsid. 11,9. 13. 1Pét. 1,17. 2,11.
7. És felkele Ábrahám, és meghajtá magát a földnek népe előtt, a Hét fiai előtt.
8. És szóla övelük mondván: Ha azt akarjátok, hogy eltemessem az én halottamat énelőlem: hallgassatok meg engem, és esedezzetek érettem Efron előtt, Cohár fia előtt. Róm. 13,7.
9. Hogy adja nékem Makpelá barlangját, mely az övé, mely az ő mezejének szélében van: igaz árán adja nékem azt, tiköztetek temetésre való örökségül.
10. Efron pedig ül vala a Hét fiai között. Felele azért Efron, a hitteus, Ábrahámnak, a Hét fiainak és mindazoknak hallatára, akik bemennek vala az ő városának kapuján, mondván: Ruth 4,4.

11. Nem úgy uram, hallgass meg engem: azt a mezőt néked adom, s a barlangot, mely abban van, azt is néked adom, népem fiainak szemeláttára adom azt néked, temesd el halottadat. 2Sám. 24,20–24.

12. És meghajtá magát Ábrahám a földnek népe előtt.

13. És szóla Efronhoz a föld népének hallatára, mondván: Ha mégis meghallgatnál engem! Megadom a mezőnek árát, fogadd el tőlem; azután eltemetem ott az én halottamat. Fil. 4,5–8.

14. És felele Efron Ábrahámnak, mondván néki:

15. Uram! Hallgass meg engem; négyszáz ezüstsiklusos föld az, micsoda az köztem és közötted? Csak temesd el a te halottadat. 2Móz. 30,13. Ezék. 45,12.

16. Engede azért Ábrahám Efronnak és odamérte Ábrahám Efronnak az ezüstöt, amelyet mondott a Hét fiainak hallatára; kalmároknál kelendő négyszáz ezüstsiklust. Jer. 32,9–12.

17. Így lett Efronnak Makpelában levő mezeje, mely Mamré átellenében van, a mező a benne levő barlanggal, és minden a mezőben levő fa az egész határban köröskörül, Csel. 7,16.

18. Ábrahámnak birtoka, a Hét fiainak, mindazoknak szeme előtt, akik az ő városának kapuján bemennek vala.

19. Azután eltemeté Ábrahám az ő feleségét, Sárát a Makpelá mezejének barlangjába Mamréval szemben. Ez Hebron a Kánaán földjén. rész 35,29.

20. Így erősítteték meg a mező és a benne lévő barlang Ábrahámnak temetésre való örökségül a Hét fiaitól. Ruth 4,7–9.

Ábrahám feleséget hozat Izsáknak

24 Ábrahám pedig vén élemedett ember volt, és az Úr mindenben megáldotta Ábrahámot. Gal. 3,9.

2. Monda azért Ábrahám az ő háza öregebb szolgájának, aki őnéki mindenében gazda volt: Tedd a kezed tomporom alá!

3. Hogy megeskesselek téged az Úrra, a mennynek Istenére és a földnek Istenére, hogy nem veszel feleséget az én fiamnak a kananeusok leányai közül, akik között lakom. 2Móz. 34,16. 5Móz. 7,3. 2Kor. 6,14–17.

4. Hanem elmész az én hazámba, és az én rokonságom közé és onnan veszel feleséget az én fiamnak, Izsáknak.

5. Monda pedig őnéki a szolga: Hátha az a leány nem akar velem eljönni e földre, ugyan vissza vigyem-é a te fiadat arra a földre, ahonnan kijöttél?

6. Felele néki Ábrahám: Vigyázz, az én fiamat oda vissza ne vidd. 2Pét. 2,20–22.

7. **Az Úr az égnek Istene**, aki engem kihozott az én atyámnak házából, és az én rokonságomnak földjéről, **aki szólt nékem, és megesküdött nékem mondván: A te magodnak adom ezt a földet**; elbocsátja az Ő angyalát előtted, hogy onnan végy az én fiamnak feleséget. 2Móz. 23,20.

8. Hogyha pedig nem akar a leány veled eljönni, mentes leszel az én esketésem alól; csakhogy az én fiamat oda vissza ne vidd. Józs. 2,17. Zsolt. 34,7. Ésa. 63,9.

9. Veté azért a szolga az ő kezét az ő urának, Ábrahámnak tompora alá, és megesküvék néki e dolog felől.

10. És vett a szolga tíz tevét az ő urának tevéi közül, mert az urának minden gazdagsága az ő kezében volt, és elindula. Felkele tehát, és elméne Mezopotámiába, a Náhor városába.

11. És megpihenteté a tevéket a városon kívül egy kútfőnél, estefelé, mikor a leányok vizet meríteni járnak. 2Móz. 2,16.

12. És monda: Uram! én uramnak Ábrahámnak Istene, hozd elém még ma, és légy kegyelmes az én uram Ábrahám iránt.

13. Ímé, én a víz forrása mellé állok és e város lakosainak leányai kijönnek vizet meríteni. 2Móz. 36,15. Fil. 4,6.

14. Legyen azért, hogy amely leánynak ezt mondom: Hajtsd meg a te vedredet, hogy igyam, és az azt mondja: igyál, sőt a te tevéidet is megitatom: hogy azt rendelted légyen a te szolgádnak Izsáknak, és erről ismerjem meg, hogy irgalmasságot cselekedtél az én urammal. Péld. 19,14.

15. És lőn, minekelőtte elvégezte volna a beszédet, ímé jön vala Rebeka, Betuélnek leánya, aki Milkának, az Ábrahám testvérének, Náhor feleségének volt fia, és pedig vedrével a vállán. Zsolt. 34,15.

16. A leány pedig felette szép ábrázatú volt; szűz, és férfi még nem ismeré őt, és aláméne a forrásra, és megtölté vedrét, és feljöve.

17. Akkor a szolga eleibe futamodék és monda: Kérlek, adj innom nékem egy kevés vizet a te vedredből. Ján. 4,7.

18. Az pedig monda: Igyál uram! és sietve leereszté a vedret az ő kezére, és inni ada néki. 1Pét. 3,8. 4,9.

19. És minekutána eleget adott néki innia, monda: A te tevéidnek is merítek, míg eleget nem isznak.

20. És sietett és kiüríté vedrét a vályúba és ismét elfuta a forrásra meríteni, és meríte mind az ő tevéinek.

21. Az ember pedig álmélkodva nézett reá, és veszteg hallgat vala, tudni akarván: vajon áldottá teszi-é az Úr az ő útját, vagy nem. Luk. 2,19. 51.

22. És lőn, mikor a tevék már eleget ittak, elővett az ember egy aranyfüggőt, amelynek súlya fél siklus, és két karperecet, amelynek súlya tíz arany. Bír. 17,2.

23. És monda: Kinek a leánya vagy te? Kérlek, mondd meg nékem: van-é a te atyádnak házában hálásra való helyünk?

24. Az pedig felele néki: Betuél leánya vagyok a Milka fiáé, akit ő Náhornak szült.

25. Azt is mondá: Szalma is, abrak is bőven van minálunk, és hálásra való hely is van. 1Pét. 4,9.

26. Meghajtá azért magát az ember, és imádá az Urat. 2Móz. 4,31. 18,10.

27. És monda: **Áldott az Úr, az én uramnak Ábrahámnak Istene, aki nem vonta meg az Ő irgalmasságát és hűségét az én uramtól**. Az Úr vezérelt engem ez utamban az én uram atyjafiainak házához. 1Sám. 18,28. Zsolt. 98,3. Péld. 3,6. Luk. 1,68.

28. Elfuta azonközben a leány, és elbeszélé az ő anyja házában, amint ezek történtek.

29. Vala pedig Rebekának egy bátyja, kinek neve Lábán volt. És kifutott Lábán ahhoz az emberhez, a forráshoz.

30. Mert mikor látta a függőt, és a pereceket az ő húgának karjain, és hallotta húgának, Rebekának beszédét, aki ezt mondja vala: Így szóla nékem az a férfiú; akkor méne ki a férfiúhoz; és ímé ez ott állt a tevék mellett a forrásnál.

31. És monda: Jöjj be, Istennek áldott embere; mit állasz idekinn? Holott én elkészítettem a házat, és a tevéknek is van hely. Bír. 17,2. Ruth 3,10. Zsolt. 115,15.

32. Beméne azért a férfiú a házhoz, ő pedig lenyergelé a tevéket, és ada a tevéknek szalmát és abrakot; és vizet az ő lábai megmosására és az emberek lábainak, kik ővele voltak.

33. És ennivalót tevének eleibe, de ő monda: Nem eszem, míg el nem mondom az én beszédemet. És szóla: Mondd el.

34. Monda azért: Én az Ábrahám szolgája vagyok. Ján. 4,34. Ef. 6,5–7.

35. Az Úr pedig igen megáldotta az én uramat, úgyhogy naggyá lett: mert adott néki juhokat, barmokat, ezüstöt, aranyat, szolgákat, szolgálóleányokat, tevéket, szamarakat. Jób 1,3.

36. És Sára, az én uramnak felesége fiat szült az én uramnak, az ő vénségében, és annak adá mindenét, amije van.

37. Engem pedig megesküdtetett az én uram, mondván: Ne végy feleséget az én fiamnak a kananeusok leányai közül, akiknek földjén én lakom.

38. Hanem menj el az én atyámnak házához, és az én rokonságom közé, hogy onnan végy feleséget az én fiamnak.

39. Mikor pedig azt mondám az én uramnak: Hátha nem akarna velem az a leány eljönni?

40. Monda nékem: **Az Úr, akinek én színe előtt jártam, elbocsátja az Ő angyalát veled, és áldottá teszi a te utadat**, hogy feleséget vehess az én fiamnak az én nemzetségem közül, és az én atyám házából. 2Móz. 23,20.

41. Csak akkor leszel fölmentve esketésem alól, ha elmész az én nemzetségem közé; és ha nem adják oda: mentes leszel az én esketésem alól.

42. Mikor ma a forráshoz érkezém, mondék: Uram, én uramnak, Ábrahámnak Istene, vajha megáldanád az én utamat, melyen járok: Csel. 10,7. 8. 22.

43. Ímé, én e forrás mellett állok; és legyen, hogy az a hajadon, aki kijön vizet

meríteni, s akinek azt mondom: Adj innom nékem egy kevés vizet a vedredből,

44. És az ezt mondja nékem: Te is igyál, és a te tevéidnek is merítek; az legyen a feleség, akit az Úr az én uram fiának rendelt.

45. Én még el sem végeztem az én szívemben a beszédet, és ímé kijő vala Rebeka, vedrével a vállán, és leméne a forrásra és meríte, én pedig mondék néki: Adj innom, kérlek! 1Sám. 1,13. Ésa. 65,24.

46. Ő pedig sietett, és leereszté az ő vedrét és monda: Igyál, sőt a te tevéidnek is inni adok; és én ivám, s a tevéknek is inni ada.

47. És megkérdezém őt és mondék: Ki leánya vagy? Ő pedig felele: Betuélnek, a Náhor fiának leánya vagyok, akit Milka szült vala őnéki. Ekkor a függőt orrába, és e pereceket karjaira tevém.

48. Meghajtván azért magamat, imádám az Urat, és áldám az Urat, az én uramnak, Ábrahámnak Istenét, aki engem igaz úton vezérelt, hogy az én uram atyjafiának leányát vegyem az ő fiának feleségül.

49. Most azért, ha szeretettel és hűséggel akartok lenni az én uramhoz, mondjátok meg; ha pedig nem, adjátok tudtomra, hogy én vagy jobbra vagy balra forduljak. Józs. 2,14. Zsolt. 32,8. 48,14. Ésa. 48,17.

Rebeka feleségül megy Izsákhoz

50. És felele Lábán és Betuél, és mondának: Az Úrtól van e dolog: Nem mondhatunk neked sem jót, sem rosszat.

51. Ímé, előtted van Rebeka, vegyed, menj el; és legyen felesége a te urad fiának, amint az Úr elvégezte. Zsolt. 118,23.

52. És lőn, amint hallja vala az Ábrahám szolgája azoknak beszédét, meghajtá magát a földig az Úr előtt.

53. És hoza elő a szolga ezüstedényeket és aranyedényeket és ruhákat, és adá azokat Rebekának: drága ajándékokat ada az ő bátyjának is és az ő anyjának.

54. Evének azután és ivának, ő és a férfiak, akikővele voltak, és ott hálának. Mikor pedig felkelének reggel, monda: Bocsássatok el engem az én uramhoz.

55. Monda pedig a leány bátyja és anyja: Maradjon velünk a leány még vagy tíz napig, azután menjen el.

56. A szolga pedig monda nékik: Ne késleljetek meg engem, holott az Úr áldottá tette az én utamat; bocsássatok el azért engem, hogy menjek az én uramhoz.

57. Mondának akkor: Hívjuk elő a leányt, és kérdjük meg őt.

58. Szólíták azért Rebekát, és mondának néki: Akarsz-é elmenni e férfiúval? És monda: Elmegyek.

59. Elbocsáták azért Rebekát, az ő húgukat, és az ő dajkáját, és az Ábrahám szolgáját, és az ő embereit.

60. És megáldák Rebekát, és azt mondák néki: **Te mi húgunk! Szaporodjál ezerszer való ezerig. És bírja a te magod az ő ellenségeinek kapuját.** Ruth 4,11.

61. És felkele Rebeka és az ő szolgálóleányai, és felülének a tevékre, s követék azt a férfiút. Így vevé a szolga Rebekát, és elméne.

62. Izsák pedig visszajő vala a Lahai Rói forrástól; és lakott a déli tartományban.

63. És kiméne Izsák estefelé elmélkedni a mezőre, és felemelé szemeit és látá, hogy ímé tevék jönnek. Józs. 1,8. Zsolt. 1,2. 119,15. 143,5. Dán. 6,10. Mát. 6,5. 6. Márk 1,35. 6,46. Luk. 5,16. 6,12. Csel. 10,9.

64. Rebeka is felemelé szemeit s meglátá Izsákot, és leszálla a tevéről.

65. És monda a szolgának: Kicsoda az a férfiú, aki a mezőn előnkbe jön? A szolga pedig monda: Az én uram ő. Akkor fogta a fátyolt és elfedezé magát.

66. Elbeszélé azután a szolga Izsáknak mindazokat a dolgokat, amelyeket cselekedett. 1Thess. 4,13.

67. Izsák pedig bevitte Rebekát Sárának, az ő anyjának sátorába. És elvevé Rebekát és lőn néki felesége és szereté őt. S megvigasztalódék Izsák az ő anyja halála után.

Ábrahám második házassága

25 Ábrahám pedig ismét vett magának feleséget, kinek neve Keturá volt.

2. És az szülé néki Zimránt, Joksánt, Médánt, Midiánt, Isbákot és Suahot.

3. Joksán pedig nemzé Sébát, és Dédánt. Dédánnak pedig fiai valának: Assurim, Letúsim és Leummim.

4. S Midiánnak fiai: Éfah, Éfer, Hánok, Abida és Eldáa: Mindezek Keturának fiai.

5. Valamije pedig Ábrahámnak vala, mindazt Izsáknak adta. rész 24,36.

6. Az ágyasok fiainak pedig, akik Ábrahámi voltak, ada Ábrahám ajándékokat, és elküldé azokat az ő fia mellől, Izsák mellől még éltében napkelet felé, napkeleti tartományba.

Ábrahám halála és temetése

7. S ezek Ábrahám élete esztendeinek napjai, melyeket élt: százhetvenöt esztendő.

8. **És kilehelé lelkét és meghala Ábrahám, jó vénségben, öregen és betelve az élettel, és temetteték az ő népéhez.** rész 15,15. 35,29.

9. És eltemeték őt Izsák és Izmáel az ő fiai a Makpelá barlangjában, Efronnak, a hitteus Cohár fiának mezejében, amely Mamré átellenében van.

10. Abban a mezőben, amelyet Ábrahám a Hét fiaitól vett: ott temettetett el Ábrahám és az ő felesége, Sára.

11. Lőn pedig Ábrahám halála után, megáldá Isten az ő fiát, Izsákot; Izsák pedig lakozék a Lahai-Rói forrásánál. rész 16,14. 24,62.

Izmáel nemzetsége

12. Ezek pedig Ábrahám fiának, Izmáelnek nemzetségei, akit az egyiptombeli Hágár, a Sára szolgálója szült Ábrahámnak.

13. Ezek az Izmáel fiainak nevei, nevük s nemzetségük szerint: Izmáelnek elsőszülötte Nebájót, azután Kédar, Adbeél és Mibszám. 1Krón. 1,29.

14. És Misma, Dúmah és Massza.

15. Hadar, Téma, Jetúr, Náfis és Kedma.

16. Ezek az Izmáel fiai, és ezek azoknak nevei udvaraikban, falvaikban; tizenkét fejedelem az ő nemzetségük szerint. rész 17,20.

17. Ezek pedig az Izmáel életének esztendei: százharminckét esztendő. És kilehelé lelkét és meghala, és temetteték az ő népéhez. Márk 15,37.

18. Lakoztak pedig Havilától Súrig, amely Egyiptom átellenében van, amerre Asszíriába mennek. Minden atyjafiával szemben esett az ő lakása. 1Sám. 15,7.

Izsák fiai, Ézsaú és Jákób

19. Ezek pedig Izsáknak az Ábrahám fiának nemzetségei: Ábrahám nemzé Izsákot. Mát. 1,2.

20. Izsák pedig negyven esztendős volt, amikor feleségül vette Rebekát, a Szíriából való Betuélnek leányát, Mezopotámiából, a Szíriából való Lábánnak húgát.

21. És könyörgött Izsák az Úrnak az ő feleségéért, mivelhogy meddő volt, és az Úr meghallgatta őt: és teherbe esett Rebeka, az ő felesége. Róm. 9,10.

22. Tusakodnak vala pedig a fiak az ő méhében. Akkor monda: Ha így van, miért fogantam én? Elméne azért, hogy megkérdezze az Urat. 1Sám. 10,22.

23. És monda az Úr őnéki: Két nemzetség van a te méhedben; és két nép válik ki a te bensődből, egyik nép a másik népnél erősebb lesz, és a nagyobbik szolgál a kisebbiknek.

24. És betelének az ő szülésének napjai, és ímé iker volt az ő méhében.

25. És kijöve az első; vereses volt, mindenestől szőrös, mint egy lazsnak; azért nevezék nevét Ézsaúnak.

26. Azután kijöve az ő atyjafia, kezével Ézsaú sarkába fogódzva; azért nevezék nevét Jákóbnak. Izsák pedig hatvan esztendős volt, amikor ezek születének. Hós. 12,3. Zsid. 11,9. 20.

Ézsaú eladja elsőszülöttségi jogát

27. És felnevekedének a gyermekek, és Ézsaú vadászathoz értő mezei ember volt; Jákób pedig szelíd ember, sátorban lakozó.

28. Szereti vala azért Izsák Ézsaút, mert szájaíze szerint vala a vad; Rebeka pedig szereti vala Jákóbot.

29. Jákób egyszer valami főzeléket főze, és Ézsaú megjövén elfáradva a mezőről,

30. Monda Ézsaú Jákóbnak: Engedd, hogy ehessem a veres ételből, mert fáradt vagyok. Ezért nevezék nevét Edomnak.

31. Jákób pedig monda: Add el hát nékem azonnal a te elsőszülöttségedet. Zsid. 12,16.

32. És monda Ézsaú: Ímé, én halni járok, mire való hát nékem az én elsőszülöttségem?

33. És monda Jákób: Esküdjél meg hát nékem azonnal, és megesküvék néki, és eladá az ő elsőszülöttségét Jákóbnak.
Zsid. 12,16.
34. S akkor Jákób ada Ézsaúnak kenyeret, és főtt lencsét, és evett és ivott, és felkelt és elméne. Így vetette meg Ézsaú az elsőszülöttséget. 1Kor. 15,22.

Izsák és Rebeka Gérárban

26 Lőn pedig éhség az országban, amaz első éhség után, mely Ábrahám idejében volt. Elméne azért Izsák Abimélekhez, a filiszteusok királyához Gérárba.
2. Mert megjelent néki az Úr és ezt mondotta vala: **Ne menj alá Egyiptomba! Lakjál azon a földön, melyet mondok tenéked.** Zsolt. 37,3.
3. **Tartózkodjál ezen a földön, és én veled leszek és megáldalak téged; mert tenéked és a te magodnak adom mindezeket a földeket, hogy megerősítsem az esküvést, amellyel megesküdtem Ábrahámnak, a te atyádnak.**
Zsolt. 39,12. 105,9. Zsid. 11,9.
4. **És megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és a te magodnak adom mindezeket a földeket: és megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei;** rész 22,18. Zsolt. 72,17.
5. **Mivelhogy hallgatott Ábrahám az én szavamra**: és megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet és törvényeimet.
6. Lakozék azért Izsák Gérárban.
7. És mikor annak a helynek lakosai az ő felesége felől kérdezősködének, azt mondja vala: én húgom ő. Mert fél vala azt mondani: én feleségem; gondolván: nehogy megöljenek engem e helynek lakosai Rebekáért, mivelhogy szép ábrázatú ő.
8. És lőn idő múltával, hogy Abimélek, a filiszteusok királya kitekintvén az ablakon, látá Izsákot enyelegni Rebekával, az ő feleségével.
9. Kiálta azért Abimélek Izsáknak, és monda: Ímé bizony feleséged ő; hogyan mondhattad tehát: húgom ő!? És monda neki Izsák: Mert azt gondolám, netalán még meg kell halnom miatta.
10. És monda Abimélek: Miért művelted ezt mivelünk? Kevésbe múlt, hogy feleségeddel nem hált valaki a nép közül, és bűnt hoztál volna mireánk.
11. Parancsola azért Abimélek mind az egész népnek, ezt mondván: aki ezt az embert vagy ennek feleségét illeti, bizonnyal meg kell halnia. Zsolt. 105,15. 2Thess. 1,6.

Izsák küzdelmei a kutakért

12. **És vete Izsák azon a földön, és lett néki abban az esztendőben száz annyira, mert megáldá őt az Úr.** Mát. 6,33. 13,8.
13. **És gyarapodék az a férfiú, és mind előbb megy vala a gyarapodásban, mígnem igen naggyá lett.** Péld. 10,22.
14. És volt néki apró és öreg barma és sok cselédje, s irigykedének ezért reá a filiszteusok.
15. És mindazokat a kutakat, melyeket az ő atyjának szolgái Ábrahámnak az ő atyjának idejében ástak, behányták a filiszteusok, és betöltötték azokat földdel.
16. És monda Abimélek Izsáknak: **Menj el közülünk, mert sokkal hatalmasabbá lettél nálunknál.** 2Móz. 1,9.
17. Elméne azért onnan Izsák, és Gérár völgyében voná fel sátrait, és ott lakék.
18. És ismét megásá Izsák a kutakat, amelyeket ástak az ő atyjának, Ábrahámnak idejében, de amelyeket Ábrahám holta után behánytak a filiszteusok, és azokkal a nevekkel nevezé azokat, amely neveket adott azoknak az ő atyja.
19. **Izsák szolgái pedig ásnak vala a völgyben, és élő víznek forrására akadának ott.**
20. Gérár pásztorai pedig versengének Izsák pásztoraival, mondván: Miénk a víz. Ezért nevezé a kútnak nevét Észeknek, mivelhogy civakodtak övele.
21. Más kutat is ásának s azon is versengének, azért annak nevét Szitnának nevezé.
22. És tovább vonula onnan, és ása más kutat, amely miatt nem versengének; azért nevezé nevét Rehobótnak, és monda: **Immár tágas helyet szerzett az Úr minékünk, és szaporodhatunk a földön.**
23. Felméne pedig onnan Beérsebába.

24. És megjelenék néki az Úr azon éjszaka, és monda: **Én vagyok Ábrahámnak a te atyádnak Istene**: **Ne félj, mert veled vagyok, és megáldalak téged, és megsokasítom a te magodat Ábrahámért, az én szolgámért**. 2Móz. 3,6. Csel. 7,32. Róm. 8,31.

25. **Oltárt építe azért ott, és segítségül hívá az Úrnak nevét**, s felvoná ott az ő sátorát; Izsák szolgái pedig kutat ásának ott. Zsolt. 116,17.

26. Abimélek pedig elméne őhozzá Gérárból és Ahuzzát, az ő barátja, meg Pikól, az ő hadvezére.

27. És monda nékik Izsák: Miért jöttetek hozzám, holott gyűlöltök engem s elűztetek magatok közül? Bír. 11,7.

28. Ők pedig azt mondták: **Látván láttuk, hogy az Úr van teveled**, és mondánk: legyen esküvés miközöttünk, köztünk és közötted; és kössünk szövetséget teveled,

29. Hogy minket gonosszal nem illetsz, valamint mi sem bántottunk téged, és amint csak jót cselekedtünk veled, és békességgel bocsátottunk el magunktól. **Te már az Úr áldott embere vagy**.

30. Akkor vendégséget szerze nékik és ettek és ittak.

31. Reggel pedig felkelvén, egymásnak megesküvének, és elbocsátá őket Izsák, és elmenének tőle békességgel.

32. Ugyanaz nap eljövének az Izsák szolgái, és hírt hozának néki a kút felől, melyet ástak; és mondának néki: Találtunk vizet.

33. S elnevezé azt Sibának: Azokáért annak a városnak neve Beérseba mind e mai napig.

34. És mikor Ézsaú negyvenesztendős volt, feleségül vevé Jehuditot, a hitteus Beéri leányát, és Boszmátot, a hitteus Elon leányát.

35. És ők voltak Izsáknak és Rebekának lelke keserűsége. rész 27,46. 28,1. 8.

Jákób csalása

27 És lőn, amikor megvénhedett Izsák, és szemei annyira meghomályosodtak, hogy nem látott, szólítá a nagyobbik fiát, Ézsaút, és monda néki: Fiam; és ez monda néki: Ímhol vagyok.

2. És monda: Ímé megvénhedtem; nem tudom halálom napját. Jak. 4,14.

3. Most tehát vedd fel, kérlek, a te fegyvereidet, tegzedet és kézívedet, és menj ki a mezőre, és vadássz énnékem vadat.

4. És csinálj nékem kedvem szerint való ételt, és hozd el nékem, hogy egyem: hogy megáldjalak téged minekelőtte meghalok. 5Móz. 33,1. Zsid. 11,20.

5. Rebeka pedig meghallá, amit Izsák az ő fiának, Ézsaúnak monda; s amint elméne Ézsaú a mezőre, hogy vadat vadásszon és hozzon:

6. Szóla Rebeka Jákóbnak, az ő fiának mondván: Ímé hallám, hogy atyád szóla bátyádnak, Ézsaúnak mondván:

7. Hozz nékem vadat, és csinálj nékem kedvem szerint való ételt, hogy egyem; és megáldjalak téged az Úr előtt, minekelőtte meghalok.

8. Most azért fiam, hallgass az én szavamra, amit én parancsolok néked.

9. Menj el, kérlek, a nyájhoz, és hozz nékem onnan két kecskegödölyét a javából, hogy csináljak azokból a te atyádnak kedve szerint való ételt, amint ő szereti.

10. Te pedig beviszed atyádnak, hogy egyék, azért, hogy téged áldjon meg, minekelőtte meghal.

11. Jákób pedig monda Rebekának, az ő anyjának: Ímé, az én bátyám, Ézsaú szőrös ember, én pedig sima vagyok.

12. Netalán megtapogat engem az én atyám, s olyan leszek előtte, mint valami csaló, és akkor átkot és nem áldást hozok magamra.

13. És monda néki az ő anyja: Reám szálljon a te átkod fiam, csak hallgass az én szavamra, és menj és hozd el nékem.

14. Elméne azért, és elhozá, és vitte az ő anyjának; és az ő anyja ételt készíte, amint szereti vala az ő atyja.

15. És vevé Rebeka az ő nagyobbik fiának, Ézsaúnak drága ruháit, melyek őnála otthon voltak, és felöltözteté Jákóbot az ő kisebbik fiát.

16. A kecskegödölyék bőrével pedig beborítá az ő kezeit, és nyakának simaságát.

17. És az ételt amelyet készített, kenyérrel együtt adá Jákóbnak, az ő fiának kezébe.

18. És beméne az ő atyjához és monda: Atyám! és az monda: Ímhol vagyok. Ki vagy te, fiam?
19. Monda Jákób az ő atyjának: Én vagyok Ézsaú, a te elsőszülötted, akképpen cselekedtem amint parancsolád, kelj fel, kérlek, ülj le és egyél vadászatomból, hogy megáldjon engem a te lelked.
20. És monda Izsák az ő fiának: Hogy van az, hogy ily hamar találtál, fiam? És felele: Mert az Úr, a te Istened hozta előmbe.
21. És monda Izsák Jákóbnak: Jer közelebb, kérlek, hadd tapogassalak meg fiam: hogy vajon te vagy-é az én fiam, Ézsaú, vagy nem?
22. Odaméne tehát Jákób Izsákhoz az ő atyjához, aki megtapogatván őt, monda: A szó Jákób szava, de a kezek Ézsaú kezei.
23. És nem ismeré meg őt, mivelhogy kezei szőrösek voltak, mint Ézsaúnak, az ő bátyjának kezei; annakokáért megáldá őt.
24. És monda: Te vagy, fiam, Ézsaú? Felele: Én vagyok. Róm. 3,7. 8. Ef. 4,25.
25. Az pedig monda: Hozd ide, hadd egyem az én fiam vadászatából, hogy megáldjon téged az én lelkem; és odavitte, és evett; bort is vitt néki és ivott.
26. Akkor monda néki Izsák az ő atyja: Jer közelebb fiam, és csókolj meg engem.
27. Odaméne azért, és megcsókolá őt: s megérezvén ruháinak szagát, megáldá őt, és monda: Lám az én fiamnak illata olyan, mint a mezőnek illata, amelyet megáldott az Úr. Én. 2,13. Hós. 14,6.
28. **Adjon az Isten tenéked az ég harmatából, és a föld kövérségéből, és gabonának és bornak bőségét.** Zsid. 11,20.
29. **Népek szolgáljanak néked és nemzetségek hajoljanak meg előtted; légy úr a te atyádfiain, és hajoljanak meg előtted a te anyádnak fiai. Átkozott, aki téged átkoz, és aki téged áld, legyen áldott.**
30. És lőn, amint elvégezé Izsák Jákóbnak megáldását, és éppen csak hogy kiment Jákób az ő atyjának, Izsáknak színe elől, az ő bátyja, Ézsaú is megjöve vadászásából.
31. És készíte ő is ételt, s vitte az ő atyja elé, és mondá az ő atyjának: Keljen fel az én atyám, és egyék az ő fia vadászatából, hogy áldjon meg engem a te lelked.
32. És monda néki az ő atyja Izsák: Kicsoda vagy te? És monda: Én vagyok a te elsőszülött fiad, Ézsaú.
33. Akkor Izsák elrémüle igen nagy rémüléssel, és monda: Ki volt hát az, aki vadat fogott és behozá nékem, és én mindenből ettem minekelőtte te megjöttél, és **megáldottam őt, és áldott is lészen.** 4Móz. 23,20. Róm. 11,29. Ef. 1,3.

Ézsaú bánata és haragja

34. Amint hallotta Ézsaú az ő atyjának beszédét, nagy és igen keserves kiáltással felkiálta, és monda atyjának: Áldj meg engem is atyám. Zsid. 12,17.
35. Ez pedig monda: A te öcséd jöve el álnoksággal, és ő vevé el a te áldásodat.
36. Az pedig monda: Nem méltán hívják-é őt Jákóbnak? Mert immár két ízben csalt meg engem; elvevé elsőszülöttségemet, most pedig áldásomat vette el. És monda: Nem tartottál-é nékem is valami áldást?
37. Felele Izsák és monda Ézsaúnak: Ímé, uraddá tettem őt, és minden atyjafiát szolgául adtam néki, gabonával is, borral is őt láttam el; mit műveljek azért immár veled fiam? 2Sám. 8,14.
38. Monda Ézsaú az ő atyjának: Avagy csak az az egy áldásod van-é néked atyám? Áldj meg engem, engem is atyám; és felemelé szavát Ézsaú és sír vala.
39. Felele azért Izsák az ő atyja, és monda néki: **Ímé, kövér földön lesz lakásod, és részed lesz az ég harmatjából onnan felül;** Zsid. 11,20. 12,17.
40. És fegyvered után élsz, és öcsédet szolgálod. De lészen, amikor ellene támadsz, letöröd igáját nyakadról. 2Kir. 8,20. 2Sám. 8,14. Abd. 18–20.
41. Gyűlöli vala azért Ézsaú Jákóbot az áldásért, amellyel megáldotta őt az ő atyja, és monda Ézsaú az ő szívében: Közelgetnek az én atyámért való gyásznak napjai, és akkor megölöm az én öcsémet, Jákóbot.
42. Mikor pedig hírül vitték Rebekának az ő nagyobbik fiának, Ézsaúnak beszédét, elkülde és magához hívatá az ő kisebbik fiát, Jákóbot, és monda néki: Ímé Ézsaú, a te bátyád azzal fenyeget, hogy megöl téged.

43. Most azért fiam, hallgass az én szavamra, és kelj fel és fuss Lábánhoz, az én bátyámhoz Háránba,

44. És maradj nála egy kevés ideig, míg a te bátyád haragja elmúlik;

45. Míg elfordul a te bátyád haragja terólad, és elfelejtkezik arról, amit rajta elkövettél: akkor elküldök és hazahozatlak téged: miért fosztatnám meg mindkettőtöktől egy napon?

46. Izsáknak pedig monda Rebeka: Eluntam életemet a hitteusok leányai miatt. Ha Jákób a hitteusok leányai közül vesz feleséget, amilyenek ezek is, ez ország leányai közül valók; minek nékem az élet? rész 26,35. 28,8.

Izsák Lábánhoz küldi Jákóbot

28 Előhívatá azért Izsák Jákóbot, és megáldá őt, és megparancsolá néki és mondá: Ne végy feleséget a kananeusok leányai közül.

2. Kelj fel, menj el Mezopotámiába, Betuélnek, a te anyád atyjának házához, és onnan végy magadnak feleséget, Lábánnak, a te anyád bátyjának leányai közül.

3. **A Mindenható Isten pedig áldjon meg, szaporítson és sokasítson meg téged, hogy népek sokaságává légy;**

4. **És adja néked az Ábrahám áldását, tenéked, és a te magodnak teveled egybe; hogy örökség szerint bírjad a földet, melyen jövevény voltál, melyet az Isten Ábrahámnak adott.** 1Krón. 29,15. Zsolt. 39,12. 119,19. 2Kor. 5,6. 7. Zsid. 11,9. 13. 1Pét. 1,17. 2,11.

5. Elbocsátá azért Izsák Jákóbot, hogy menjen Mezopotámiába Lábánhoz, a szíriabeli Betuél fiához, Rebekának, Jákób és Ézsaú anyjának bátyjához.

6. És látá Ézsaú, hogy Izsák megáldotta Jákóbot, és elbocsátotta őt Mezopotámiába, hogy onnan vegyen magának feleséget; és hogy mikor áldja vala, parancsola néki, és monda: Ne végy feleséget a kananeusok leányai közül;

7. És hogy Jákób hallgata atyja és anyja szavára, és el is ment Mezopotámiába;

8. És látá Ézsaú, hogy a kananeusok leányai nem tetszenek Izsáknak, az ő atyjának:

9. Elméne Ézsaú Izmáelhez, és feleségül vevé még az ő feleségeihez Izmáelnek, az Ábrahám fiának leányát, Mahalátot, Nebajótnak húgát.

Jákób álma és fogadalma

10. Jákób pedig kiindula Beérsebából, és Hárán felé tartott.

11. És juta egy helyre, hol meghála, mivelhogy a nap lement: és vett egyet annak a helynek kövei közül, és feje alá tevé; és lefeküvék azon a helyen.

12. És álmot láta: Ímé, egy lajtorja volt a földön felállítva, melynek teteje az eget éri vala, és ímé az Istennek angyalai fel- és alájárnak vala azon. Ján. 1,51. Zsid. 1,14.

13. És ímé az Úr áll vala azon és szóla: **Én vagyok az Úr, Ábrahámnak a te atyádnak Istene, és Izsáknak Istene; ezt a földet amelyen fekszel, néked adom és a te magodnak.** rész 35,1. 48,3.

14. **És a te magod olyan lészen, mint a földnek pora, és terjeszkedel nyugatra és keletre, északra és délre, és tebenned és a te magodban áldatnak meg a föld minden nemzetségei.** rész 12,3. 13,14. 16. 5Móz. 12,20.

15. **És ímé én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged valahova mész, és visszahozzalak e földre; mert el nem hagylak téged, míg be nem teljesítem, amit néked mondtam.** 4Móz. 23,19. 5Móz. 31,6. Zsolt. 121,5.

16. Jákób pedig fölébredvén álmából, monda: Bizonyára az Úr van e helyen, és én nem tudtam. 2Móz. 3,5. Józs. 5,15.

17. Megrémüle annakokáért és monda: Mily rettenetes ez a hely; nem egyéb ez, hanem Istennek háza, és az égnek kapuja.

18. És felkele Jákób reggel, és vevé azt a követ, melyet feje alá tett, és oszlopul állítá fel azt, és olajat önte annak tetejére;

19. És nevezé annak a helynek nevét Bételnek, azelőtt pedig Lúz volt annak a városnak neve. Hós. 4,15.

20. És fogadást tett Jákób, mondá: **Ha az Isten velem lesz, és megőriz engem ezen az úton, amelyen most járok, és ha ételül kenyeret s öltözetül ruhát ad nékem;** Bír. 11,30. 2Sám. 15,8. 1Tim. 6,8.

21. **És békességgel térek vissza az én atyámnak házához: akkor az Úr lesz az én Istenem;** 5Móz. 26,17. 2Kir. 5,17.

22. **És ez a kő, amelyet oszlopul állítottam fel, Isten háza lesz, és valamit adsz nékem, annak tizedét néked adom.**

Jákób Lábán házában

29 Jákób azután lábára kelvén, elméne a napkeletre lakók földjére.

2. És látá, hogy ímé egy kút van a mezőben, és hogy ott három falka juh hever vala. Mert abból a kútból itatják vala a nyájakat; de a kútnak száján nagy kő volt:

3. Mikor pedig ott valamennyi nyáj összeverődik, elgördítik a követ a kút szájáról és megitatják a juhokat, s ismét helyére teszik a követ, a kút szájára.

4. És monda nékik Jákób: Honnan valók vagytok atyámfiai? És mondának: Háránból valók vagyunk.

5. És monda nékik: Ismeritek-é Lábánt, a Náhor fiát? S azok felelének: Ismerjük.

6. Azután monda nékik: Egészségben van-é? S azok mondának: Egészségben van, és az ő leánya, Ráhel ímhol jön a juhokkal.

7. És monda Jákób: Ímé, még nagy fenn van a nap, nincs ideje hogy beterejék a marhát: itassátok meg a juhokat, és menjetek, legeltessetek.

8. Azok pedig felelének: Nem tehetjük, míg valamennyi nyáj össze nem verődik, és el nem gördítik a követ a kút szájáról, hogy megitathassuk a juhokat.

9. Még beszélget vala velük, mikor megérkezék Ráhel az ő atyja juhaival, melyeket legeltet vala.

10. S lőn, amint meglátá Jákób Ráhelt, Lábánnak, az ő anyja bátyjának leányát, és Lábánnak, az ő anyja bátyjának juhait, odalépett Jákób, és elgördíté a követ a kút szájáról, és megitatá Lábánnak, az ő anyja bátyjának juhait. 2Móz. 2,17.

11. És megcsókolá Jákób Ráhelt, és nagy felszóval síra. Róm. 16,1. 1Kor. 16,20.

12. S elbeszélé Jákób Ráhelnek, hogy ő az ő atyjának rokona és hogy Rebekának fia. Ez pedig elfuta, és megmondá az ő atyjának.

13. És lőn mikor Lábán Jákóbnak, az ő húga fiának hírét hallá, eleibe futa, megölelé és megcsókolá őt, és bevitte az ő házába, és az mindent elbeszéle Lábánnak.

14. És monda néki Lábán: Bizony én csontom és testem vagy te! És nála lakék egy hónapig, Bír. 9,2. 2Sám. 5,1. 19,12. 13.

15. És monda Lábán Jákóbnak: Avagy ingyen szolgálj-é engem azért, hogy atyámfia vagy? Mondd meg nékem, mi legyen a béred?

16. Volt pedig Lábánnak két leánya: a nagyobbiknak neve Lea, a kisebbiknek neve Ráhel.

17. Leának pedig gyenge szemei voltak, de Ráhel szép termetű és szép tekintetű volt.

18. Megszereti vala azért Jákób Ráhelt, és monda: Szolgállak téged hét esztendeig Ráhelért, a te kisebbik leányodért. 2Sám. 3,14. Hós. 12,12.

19. És monda Lábán: Jobb néked adnom őt, hogysem másnak adjam őt, maradj énnálam.

20. Szolgála tehát Jákób Ráhelért hét esztendeig, s csak néhány napnak tetszék az neki, annyira szereti vala őt. Én. 8,7.

Jákób házassága Leával és Ráhellel

21. És monda Jákób Lábánnak: Add meg nékem az én feleségemet: mert az én időm kitelt, hadd menjek be hozzá. Bír. 15,1.

22. És begyűjté Lábán annak a helynek minden népét, és szerze lakodalmat.

23. Estve pedig vette az ő leányát, Leát, és bevitte hozzá, aki beméne őhozzá.

24. És Lábán az ő szolgálóját Zilpát, szolgálóul adá az ő leányának Leának.

25. És reggelre kelve: Ímé, ez Lea! Monda azért Lábánnak: Mit cselekedtél énvelem? Avagy nem Ráhelért szolgáltalak-é én téged? Miért csaltál meg engem?

26. Lábán pedig monda: Nem szokás nálunk, hogy a kisebbiket odaadják a nagyobbik előtt.

27. Töltsd ki ennek hetét, azután amazt is néked adjuk a szolgálatért, mellyel majd szolgálsz nálam még más hét esztendeig. Bír. 14,12. 17.

28. Jákób tehát akképpen cselekedék, kitölté azt a hetet; ez pedig néki adá Ráhelt, az ő leányát feleségül.

29. És adá Lábán az ő leányának Ráhelnek az ő szolgálóját, Bilhát, hogy néki szolgálója legyen.

30. És beméne Ráhelhez is, és inkább szereté Ráhelt, hogysem Leát, és szolgála őnála még más hét esztendeig.

31. És meglátá az Úr Lea megvetett voltát, és megnyitá annak méhét. Ráhel pedig meddő volt. 1Móz. 1,31.

32. Fogada azért Lea az ő méhében, és szüle fiat, és nevezé nevét Rúbennek, mert azt mondja vala: Meglátta az Úr az én nyomorúságomat; most már szeretni fog engem az én férjem. Zsolt. 25,18. 106,44.

33. Azután ismét teherbe esék, és szüle fiat, és monda: Mivelhogy meghallotta az Úr megvetett voltomat, azért adta nékem ezt is; és nevezé nevét Simeonnak.

34. És megint teherbe esék, és szüle fiat, és monda: Most már ragaszkodni fog hozzám az én férjem, mert három fiat szültem néki; azért nevezé nevét Lévinek.

35. És ismét teherbe esék, és fiat szüle és mondá: Most már hálákat adok az Úrnak; azért nevezé nevét Júdának, és megszűnék a születéstől. Mát. 1,2.

Isten megemlékezik Ráhelről

30 És látá Ráhel, hogy ő nem szüle Jákóbnak, irigykedni kezde Ráhel az ő nénjére, és monda Jákóbnak: Adj nékem gyermekeket, mert ha nem, meghalok.

2. Felgerjede azért Jákób haragja Ráhel ellen, és monda: Avagy Isten vagyok-é én, ki megtagadta tőled a méhnek gyümölcsét? 1Sám. 1,5.

3. És monda ez: Ímhol az én szolgálóm, Bilha, menj be hozzá, hogy szüljön az én térdeimen, és én is megépüljek őáltala.

4. Adá tehát néki az ő szolgálóját, Bilhát feleségül, és beméne ahhoz Jákób.

5. És teherbe esék Bilha, és szüle Jákóbnak fiat.

6. És monda Ráhel: Ítélt felőlem az Isten, és meg is hallgatta szavamat, és adott énnékem fiat: azért nevezé nevét Dánnak.

7. Ismét fogada az ő méhében, és szüle Bilha, a Ráhel szolgálója más fiat is Jákóbnak.

8. És monda Ráhel: Nagy tusakodással tusakodtam az én nénémmel, és győztem; azért nevezé nevét Naftalinak.

9. Látván pedig Lea, hogy ő megszűnt a születéstől, vevé az ő szolgálóját, Zilpát, és adá azt Jákóbnak feleségül.

10. És szüle Zilpa, Lea szolgálója, fiat Jákóbnak.

11. És monda Lea: Szerencsére! És nevezé nevét Gádnak.

12. És szüle Zilpa, Lea szolgálója, más fiat is Jákóbnak.

13. És monda Lea: Oh, én boldogságom! bizony boldognak mondanak engem az asszonyok: és nevezé nevét Ásernek.

14. És kiméne Rúben búzaaratáskor, és találá a mezőn mandragórabogyókat, s vitte azokat az ő anyjának, Leának. És monda Ráhel Leának: Adj nékem, kérlek, a fiad mandragórabogyóiból.

15. Az pedig monda néki: Talán keveselled, hogy elvetted tőlem az én férjemet, s a fiam mandragórabogyóit is elvennéd tőlem? És monda Ráhel: Háljon veled hát az éjjel a te fiad mandragórabogyóiért.

16. Mikor Jákób este a mezőről jöve, eleibe méne Lea, és monda: Hozzám jöjj be, mert megvettelek a fiam mandragórabogyóiért; és nála hála azon éjszaka.

17. És meghallgatá Isten Leát, mert fogada az ő méhében és szüle Jákóbnak ötödik fiat.

18. És monda Lea: Megadta az Isten jutalmamat, amiért szolgálómat férjemnek adtam; azért nevezé azt Izsakárnak.

19. És ismét fogada az ő méhében Lea, és szüle hatodik fiat Jákóbnak.

20. És monda Lea: Megajándékozott az Isten engem jó ajándékkal; most már velem lakik az én férjem, mert hat fiat szültem néki, és nevezé nevét Zebulonnak.

21. Annakutána szüle leányt, és nevezé nevét Dínának.

22. Megemlékezék pedig az Isten Ráhelről; és meghallgatá őt az Isten és megnyitá az ő méhét.

23. És fogada méhében, és szüle fiat, s monda: Elvevé Isten az én gyalázatomat.

24. És nevezé nevét Józsefnek, mondván: Adjon ehhez az Úr nékem más fiat is.

Jákób meggazdagodik

25. És lőn, amint szülte Ráhel Józsefet, monda Jákób Lábánnak: Bocsáss el en-

gem, hadd menjek el az én helyembe, az én hazámba.

26. Add meg nékem az én feleségeimet és magzataimat, akikért szolgáltalak téged, hadd menjek el, mert te tudod az én szolgálatomat, amellyel szolgáltalak téged.

27. És monda néki Lábán: Vajha kedvet találtam volna szemeid előtt! Úgy sejtem, hogy teéretted áldott meg engem az Úr.

28. És monda: Szabj bért magadnak és én megadom. Zsolt. 1,3. Ésa. 61,9.

29. Ez pedig monda: Te tudod mimódon szolgáltalak téged, és hogy mivé lett nálam a te jószágod. Mát. 24,45. Tit. 2,10.

30. Mert ami kevesed volt énelőttem, sokra szaporodott, és megáldott az Úr téged az én lábam nyomán. Immár mikor tehetek valamit a magam házáért is?

31. És monda Lábán: Mit adjak néked? Felele Jákób: Ne adj nékem semmit; juhaidat ismét legeltetem és őrizem, ha nekem ezt a dolgot megteszed:

32. Nyájaidat ma mind végigjárom, minden pettyegetett és tarka bárányt kiszaggatok közülük, és minden fekete bárányt a juhok közül, s a tarkát és pettyegetettet a kecskék közül, s legyen ez az én bérem.

33. S amikor majd bérem iránt eljössz, ami előtted lesz, becsületességemről ez felel: ami nem pettyegetett vagy tarka a kecskék, s nem fekete a juhok közt, az mind lopott jószág nálam. Zsolt. 37,6.

34. És monda Lábán: Ám legyen: Vajha a te beszéded szerint lenne.

35. Külön választá azért azon a napon a pettyegetett és tarka kosokat, és minden csíkos lábú és tarka kecskét, mind amelyikben valami fehérség volt, és minden feketét a juhok közül, és adá az ő fiainak keze alá.

36. És háromnapi járóföldet vete maga közé és Jákób közé; Jákób pedig legelteti vala Lábán egyéb juhait.

37. És vett Jákób zöld nyárfa-, mogyoró- és gesztenyevesszőket, és meghántá azokat fehéresen csíkosra, hogy látható legyen a vesszők fehére.

38. És a vesszőket, melyeket meghántott, felállítá a csatornákba, az itató vályúkba, melyekre a juhok inni járnak, szembe a juhokkal, hogy foganjanak, mikor inni jönnek.

39. És a juhok a vesszők előtt foganának és ellenek vala csíkos lábúakat, pettyegetetteket és tarkákat.

40. Azután külön szakasztá Jákób e bárányokat, és a Lábán nyáját arccal fordítja vala a csíkos lábú és fekete bárányokra; így szerze magának külön falkákat, melyeket nem ereszte a Lábán juhai közé.

41. És lőn, hogy mikor a nyáj java részének párzási ideje volt, akkor Jákób a vesszőket odaraká a vályúkba a juhok eleibe, hogy a vesszőket látva foganjanak.

42. De mikor satnya volt a nyáj, nem rakja vala oda s ily módon Lábán juhai lettek a satnyák, a java pedig Jákóbé.

43. És felette igen meggazdagodék a férfiú; és volt néki sok juha, szolgálója, szolgája, tevéje és szamara. Préd. 2,7. Ezék. 39,10.

Jákób elhagyja Lábánt

31 És meghallá a Lábán fiainak beszédét, kik ezt mondják vala: Valamije volt atyánknak, mind elvette Jákób; és atyánkéból szerezte mind e gazdagságot.

2. És látá Jákób a Lábán orcáját, hogy ímé nem olyan őhozzá mint annakelőtte.

3. Monda pedig az Úr Jákóbnak: Térj meg atyáid földjére, a te rokonságod közé, és veled leszek.

4. Elkülde tehát Jákób, és kihívatá magához Ráhelt és Leát a mezőre az ő nyájához.

5. És monda nékik: Látom atyátok orcáját, hogy nem olyan hozzám, mint annekelőtte; de az én atyám Istene velem volt.

6. Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőm szerint szolgáltam atyátokat.

7. De atyátok engem megcsalt s tízszer is megváltoztatta béremet; **mindazáltal az Isten nem engedte, hogy nékem kárt tehessen.** Zsolt. 115,9. Péld. 30,5. Zak. 8,23.

8. Mikor azt mondotta: A pettyegetettek legyenek a te béred, a juhok mind pettyegetetteket ellenek vala. Ha azt mondotta: A csíkos lábúak legyenek a te béred, a juhok mind csíkos lábúakat ellenek vala.

9. Így vette el Isten atyátok jószágát és nékem adta.

10. Mert lőn a juhok foganásának idejekor, szemeimet felemelém, és látom vala álomban, hogy ímé a juhokat hágó kosok csíkos lábúak, pettyegetettek és tarkák.

11. Akkor monda nékem az Isten angyala álomban: Jákób. És felelék: Ímhol vagyok. 2Móz. 3,7. 5Móz. 24,15.

12. És ő monda: Emeld fel szemeidet és lásd, hogy amely kosok a juhokat hágják, azok mind csíkos lábúak, pettyegetettek és tarkák. Mert mindazt láttam, amit veled Lábán cselekszik vala. Zsolt. 12,5. Ef. 6,9.

13. Én vagyok ama Bételnek Istene, ahol emlékoszlopot kentél fel, és ahol fogadást tettél nékem. Most kelj fel, menj ki e földről, és térj vissza szülőföldedre.

14. És felele Ráhel és Lea, és mondának néki: Vajon vagyon-é még nékünk valami részünk és örökségünk a mi atyánk házában?

15. Avagy nem úgy tartott-é minket mint idegeneket? Midőn minket eladott, és értékünket is teljesen megemésztette.

16. Mert mindez a gazdagság, melyet Isten vett el a mi atyánktól, miénk és a mi fiainké. Most azért valamit néked az Isten mondott, azt cselekedjed.

17. Felkele tehát Jákób, és feltevé gyermekeit és feleségeit a tevékre;

18. És elvitte minden nyáját, és minden keresményét, melyet keresett; minden jószágát, melyet szerzett Mezopotámiában, hogy elmenjen az ő atyjához, Izsákhoz Kánaán földjére.

19. Lábán pedig elment juhait nyírni; azonközben ellopá Ráhel a házi bálványokat, melyek atyjánál voltak. Ezék. 21,21.

20. Jákób pedig meglopá a szíriabeli Lábánnak szívét, mivelhogy nem adá tudtára, hogy szökni akar. Hós. 3,4.

21. Megszökék tehát mindenestől, és felkelvén, általméne a folyóvízen, és Gileád hegye felé tarta. 2Kir. 12,17. Luk. 9,51.

Lábán Jákób után megy

22. És mikor harmadnapra megmondták Lábánnak, hogy Jákób elszökött;

23. Maga mellé vévén az ő rokonait, hétnapi járóföldig űzé őket; és eléré a Gileád hegyén.

24. Isten pedig megjelenék a szíriabeli Lábánnak éjjel álomban, és monda néki: Vigyázz magadra, Jákóbnak se jót, se roszszat ne szólj. Jób 33,15. Mát. 1,20.

25. Mikor eléré Lábán Jákóbot, s Jákób a hegyen voná fel sátorát; Lábán is a Gileád hegyén voná fel az ő rokonaival egybe.

26. És monda Lábán Jákóbnak: Mit cselekedtél, hogy megloptad szívemet, és leányaimat fegyverrel nyert foglyokként vitted el? 1Sám. 30,2.

27. Miért futottál el titkon, s loptál meg engem? Miért nem jelentetted nékem, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekszóval, dob- és hegedűszóval?

28. És nem engedted meg, hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat. Ez egyszer bolondul cselekedtél. Csel. 20,37.

29. Volna erőm hozzá, hogy rosszat tegyek veletek, de a ti atyátok Istene tegnap éjszaka megszólíta engem, ezt mondván: Vigyázz magadra, Jákóbnak se jót, se roszszat ne szólj. Zsolt. 5,11. 84,11. 115,9.

30. Hogyha pedig immár el akartál menni, mivelhogy nagy kívánsággal kívánkoztál atyád házához: miért loptad el az én isteneimet? Józs. 24,2. Jer. 10,3–5.

31. Felelvén pedig Jákób, monda Lábánnak: Mert féltem, mert gondolom vala, hogy talán elveszed a te leányaidat tőlem erővel. Ésa. 44,10–20. Csel. 19,26.

32. Akinél pedig megtalálod a te isteneidet, ne éljen az. Atyánkfiai előtt vizsgáld meg, mid van nálam, és vidd el. Mert nem tudta Jákób, hogy Ráhel lopta el azokat.

33. Beméne tehát Lábán Jákób sátorába, és Lea sátorába, és a két szolgáló sátorába, és nem találá meg; akkor kiméne Lea sátorából, és méne a Ráhel sátorába.

34. Ráhel pedig vette a házi bálványokat, és azokat egy tevének a nyergébe tette, és rájuk üle; Lábán pedig felhányá az egész sátort, és nem találta meg azokat.

35. Akkor monda az ő atyjának: Ne haragudjék az én uram, hogy fel nem kelhetek előtted, mert asszonyok baja van rajtam. Keresé tehát, de nem találá a házi bálványokat. 2Móz. 20,12. Ef. 6,1.

36. Jákób pedig haragra gerjede s feddődék Lábánnal. Megszólala Jákób és monda Lábánnak: Mi a vétkem, és mi a bűnöm, hogy üldözőbe vettél? Ef. 4,26.

37. Bezzeg minden holmimat felhánytad, mit találtál a magad házi holmija közül valót? Add elő itt az én rokonaim és a

te rokonaid előtt, hogy tegyenek ítéletet kettőnk között. 1Sám. 12,3. 1Kor. 6,5.

38. Immár húsz esztendeje vagyok nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el, és nyájad kosait nem ettem meg.

39. Amit a vad megszaggatott, nem vittem hozzád, én fizettem meg azt; tőlem követelted a nappal lopottat, mint az éjjel lopottat is. 2Móz. 22,10. 12.

40. Úgy voltam, hogy nappal a hőség emésztett, éjjel pedig a hideg; és az álom távol maradt szemeimtől.

41. Immár húsz esztendeje hogy házadnál vagyok; tizennégy esztendeig szolgáltalak két leányodért, és hat esztendeig juhaidért; te pedig béremet tízszer is megváltoztattad.

42. Ha az én atyám Istene, Ábrahám Istene, és az Izsák Istene velem nem lett volna, bizony most üresen bocsátanál el engem, de megtekintette Isten az én nyomorúságomat és kezeim munkáját, és megfeddett téged tegnap éjjel. Zsolt. 124,1.

Lábán kibékül Jákóbbal

43. Felele pedig Lábán és monda Jákóbnak: A leányok én leányaim és a fiak én fiaim, és a nyáj az én nyájam, s valamit látsz mindaz enyém, de mit tehetek ma ezeknek az én leányaimnak, vagy az ő magzatjaiknak, akiket szültek?

44. Most tehát jer, kössünk szövetséget, én meg te, hogy az légyen bizonyságul közöttem és közötted. Józs. 24,27.

45. És vett Jákób egy követ, és felemelé azt emlékoszlopul.

46. És monda Jákób az ő atyjafiainak: Szedjetek köveket! És gyűjtének köveket, és csinálának rakást; és ott a rakáson ettek.

47. És nevezé azt Lábán Jegár-Sahadutának, Jákób pedig nevezé Gálédnek.

48. És mondja vala Lábán: E rakás bizonyság ma, közöttem és közötted, azért nevezék Gálédnek.

49. És Micpának, mivelhogy mondá: Az Úr legyen vigyázó közöttem és közötted, amikor egymástól elválunk.

50. Ha az én leányaimat nyomorgatod, és ha az én leányaimon kívül több feleséget veszel, senki sincs ugyan velünk; de meglásd: Isten a bizonyság közöttem és közötted.

51. És monda Lábán Jákóbnak: Ímé e rakás kő és ímé ez emlékoszlop, amelyet raktam közöttem és közötted,

52. Bizonyság legyen e rakás kő, és bizonyság ez az emlékoszlop, hogy sem én nem megyek el e rakás kő mellett tehozzád, sem te nem jössz át énhozzám e rakás kő és ez emlékoszlop mellett gonosz végre.

53. **Az Ábrahám Istene, és a Náhor Istene, és az ő atyjuk Istene tegyenek ítéletet közöttünk**: És megesküvék Jákób az ő atyjának, Izsáknak Istenére.

54. Akkor Jákób áldozatot öle ott a hegyen, és vendégségbe hívta vala az ő rokonait. És vendégeskedtek, s meghálának a hegyen.

55. Reggel pedig felkele Lábán és megcsókolá fiait és leányait és megáldá őket. Azután elméne Lábán, és visszatére az ő helyére. 2Sám. 6,20.

Jákób készül a találkozásra Ézsaúval

32 Jákób továbbméne az ő útján, és szembe jövének vele az Isten angyalai. Zsolt. 91,11. Zsid. 1,14.

2. És monda Jákób mikor azokat látja vala: Isten tábora ez; és nevezé annak a helynek nevét Mahanáimnak. Józs. 5,14. 2Kir. 6,16. Zsolt. 103,21. 148,2. Luk. 2,13.

3. Azután külde Jákób követeket maga előtt Ézsaúhoz az ő bátyjához, Széir földjébe, Edóm mezőségébe, 5Móz. 2,5.

4. És parancsola azoknak mondván: Így szóljatok az én uramnak, Ézsaúnak: Ezt mondja a te szolgád Jákób: Lábánnál tartózkodtam és időztem mind ekkorig.

5. Vannak pedig nékem ökreim és szamaraim, juhaim, szolgáim és szolgálóim, azért híradásul követséget küldök az én uramhoz, hogy kedvet találjak szemeid előtt.

6. És megtérének Jákóbhoz a követek, mondván: Elmentünk a te atyádfiához Ézsaúhoz, és már jön is elődbe, és négyszáz férfi van vele.

7. Igen megijede Jákób és féltében a népet, mely vele volt, a juhokat, a barmokat és a tevéket két seregre osztá.

8. És monda: Ha eljön Ézsaú az egyik seregre, és azt levágja, a hátramaradt sereg megszabadul.
9. És monda Jákób: Oh, én atyámnak Ábrahámnak Istene, és én atyámnak Izsáknak Istene, Uram! Ki azt mondád nékem: Térj vissza hazádba, a te rokonságod közé, s jól tészek veled: Zsolt. 50,15.
10. **Kisebb vagyok minden Te jótéteményednél és minden Te hűségednél, amelyeket a Te szolgáddal cselekedtél**; mert csak pálcámmal mentem által ezen a Jordánon, most pedig két sereggé lettem.
11. Szabadíts meg, kérlek, engem az én bátyám kezéből, Ézsaú kezéből; mert félek tőle, hogy rajtam üt és levág engem, az anyát a fiakkal egybe. Zsolt. 59,1. 2.
12. Te pedig azt mondtad: **Jól tévén jól tészek teveled, és a te magodat olyanná tészem mint a tenger fövénye, mely meg nem számláltathatik sokasága miatt**.
13. És ott hála azon éjjel: és választa abból, ami kezénél volt, ajándékot Ézsaúnak az ő bátyjának:
14. Kétszáz kecskét, és húsz bakot; kétszáz juhot, és húsz kost;
15. Harminc szoptatós tevét s azok fiait; negyven tehenet, és tíz tulkot: húsz nőstény szamarat, és tíz szamár vemhet.
16. És szolgái kezébe adá, minden nyájat külön-külön, és monda az ő szolgáinak: Menjetek el énelőttem, és közt hagyjatok nyáj és nyáj között.
17. És parancsola az elsőnek, mondván: Ha az én bátyám Ézsaú előtalál és megkérdez téged, mondván: Ki embere vagy? Hová mégy? És kiéi ezek előtted?
18. Akkor azt mondjad: Szolgádé Jákóbé; ajándék az, amelyet küld az én uramnak, Ézsaúnak, és ímé, ő maga is jön utánunk.
19. Ugyanazt parancsolá a másiknak, a harmadiknak, és mindazoknak, akik a nyájak után mennek vala, mondván: Ilyen szóval szóljatok Ézsaúnak, mikor vele találkoztok.
20. Ezt is mondjátok: Ímé, Jákób a te szolgád utánunk jön; mert így gondolkodik vala: Megengesztelem őt az ajándékkal, mely előttem megy, és azután leszek szembe vele, talán kedves lesz személyem előtte.
21. Elöl méne tehát az ajándék; ő pedig azon éjjel a seregnél hála.
22. Felkele pedig ő azon éjszaka és vevé két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és általméne a Jabbók révén.

Jákób tusakodása

23. Vevé hát azokat és átköltözteté a vízen, azután átköltözteté mindenét valamije volt.
24. Jákób pedig egyedül marada és tusakodik vala övele egy férfiú, egész a hajnal feljöveteléig. Hós. 12,3. 4.
25. Aki mikor látá, hogy nem vehet rajta erőt, megilleté csípőjének forgócsontját, és kiméne helyéből Jákób csípőjének forgócsontja a vele való tusakodás közben.
26. És monda: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal. És monda Jákób: **Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engem**. Mát. 26,41. Luk. 24,28. 2Kor. 12,7.
27. És monda néki: Mi a te neved? És ő monda: Jákób.

Jákóbból Izrael lesz

28. Amaz pedig monda: **Nem Jákóbnak mondatik ezután a te neved, hanem Izraelnek; mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél**. Hós. 12,3. 4.
29. És megkérdé Jákób, és monda: Mondd meg, kérlek, a te nevedet. Az pedig monda: Ugyan miért kérded az én nevemet? És megáldá őt ott. Bír. 13,18.
30. Nevezé azért Jákób annak a helynek nevét Peniélnek: mert látám az Istent színről színre, és megszabadult az én lelkem. 2Móz. 24,11. 33,20. 5Móz. 5,24. Ésa. 6,5.
31. És a nap felkél vala rajta, amint elméne Peniél mellett, ő pedig sántít vala csípőjére.
32. Azért nem eszik Izrael fiai a csípő forgócsontjának inahúsát mind e mai napig, mivelhogy illetve volt Jákób csípője forgócsontjának inahúsa.

Ézsaú kibékül Jákóbbal

33 Jákób pedig felemelé szemeit és látá, hogy ímé Ézsaú jön vala, és négyszáz férfiú övele; megosztá azért a gyermekeket Lea mellé, Ráhel mellé, és két szolgálója mellé.

2. És előreállítá a szolgálókat és azok gyermekeit, ezek után Leát és az ő gyermekeit, Ráhelt pedig és Józsefet leghátul.
3. Maga pedig előttük megy vala, és hétszer hajtá meg magát a földig, amíg bátyjához juta.
4. Ézsaú pedig eleibe futamodék és megölelé őt, nyakába borula, s megcsókolá őt, és sírának. rész 29,11.
5. És felemelé szemeit s látá az asszonyokat és a gyermekeket, és monda: Kicsodák ezek teveled? Ő pedig monda: A gyermekek, akikkel Isten megajándékozta a te szolgádat. Zsolt. 127,3. Ésa. 8,18.
6. És közelítének a szolgálók, ők és gyermekeik és meghajták magukat.
7. Elérkezék Lea is az ő gyermekeivel, és meghajták magukat; utoljára József és Ráhel, és ők is meghajták magukat.
8. És monda Ézsaú: Mire való ez az egész sereg, melyet elöl találék? És felele: Hogy kedvet találjak az én uram szemei előtt.
9. És monda Ézsaú: Van nekem elég, jó öcsém, legyen tiéd, ami a tiéd.
10. Monda pedig Jákób: Ne úgy, kérlek, hanem ha kedvet találtam szemeid előtt, fogadd el ajándékomat az én kezemből; mert a te orcádat úgy néztem, mintha az Isten orcáját látnám, és te kegyesen fogadtál engem. 2Sám. 3,13.
11. Vedd el, kérlek, az én ajándékomat, amelyet hoztam néked, **mivelhogy az Isten kegyelmesen cselekedett velem, és mindenem van nékem**. És unszolá őt, és elvevé. Bír. 1,15. 1Sám. 25,27.
12. És monda: Induljunk, menjünk el, és én előtted megyek.
13. Felele néki Jákób: Az én uram jól tudja, hogy e gyermekek gyengék, és hogy szoptatós juhokkal és barmokkal vagyok körül, amelyeket ha csak egy napig zaklatnak is, a nyájak mind elhullanak.
14. Menjen el azért az én uram az ő szolgája előtt, én is elballagok lassan, a jószág lépése szerint, amely előttem van, és a gyermekek lépése szerint, míg eljutok az én uramhoz Széirbe.
15. És monda Ézsaú: Hadd rendeljek melléd néhányat a nép közül, mely velem van. S ez monda: Minek az? Csak kedvet találjak az én uram szemei előtt.
16. Visszatére tehát Ézsaú még aznap az ő útján Széir felé.
17. Jákób pedig méne Szukkótba és építe magának házat, barmainak pedig hajlékokat csinála, s azért nevezé a hely nevét Szukkótnak. Józs. 13,27.
18. Annakutána minden bántás nélkül méne Jákób Mezopotámiából jövet Sekem városába, mely a Kánaán földjén volt, és letelepedék a város előtt. Józs. 24,32.
19. És megvevé a mezőnek azt a részét, ahol sátorát felvonta, Hámornak, a Sekem atyjának fiaitól száz pénzen. Csel. 7,16.
20. És oltárt állíta ott, és nevezé azt ily névvel: Isten, Izrael Istene.

Sekem és Dína

34 Kiméne pedig Dína, Leának leánya, kit Jákóbnak szült, hogy meglátogassa annak a földnek leányait.
2. És meglátá őt Sekem, a hivveus Hámornak, az ország fejedelmének fia, és elragadá őt, és vele hála és erőszakot tesz vala rajta.
3. És ragaszkodék az ő lelke Dínához a Jákób leányához, és megszereté a leányt és szívéhez szólt a leánynak.
4. Szóla pedig Sekem Hámornak az ő atyjának, mondván: Vedd nékem feleségül ezt a leányt. Bír. 14,2.
5. És meghallá Jákób, hogy megszeplősítette Dínát, az ő leányát, fiai pedig a mezőn voltak a barommal, azért veszteg marada Jákób, míg azok megjövének.
6. És kiméne Hámor, Sekem atyja Jákóbhoz, hogy szóljon vele.
7. Mikor Jákób fiai megjövének a mezőről és meghallák a dolgot, elkeseredének s nagyon megharagudtak azok az emberek, hogy ocsmányságot cselekedett Izraelben, Jákób leányával hálván, aminek nem kellett volna történni. Józs. 7,15.
8. És szóla nékik Hámor, mondván: Az én fiam Sekem, lelkéből szereti a ti leányotokat, kérlek, adjátok azt néki feleségül.
9. És szerezzetek velünk sógorságot: a ti leányaitokat adjátok nékünk, és a mi leányainkat vegyétek magatoknak,
10. És lakjatok velünk; a föld előttetek van, lakjátok, s kereskedjetek rajta és bírjátok azt. 2Móz. 23,32.

11. Sekem is monda a Dína atyjának és az ő bátyjainak: Hadd találjak kedvet előttetek, és valamit mondotok nékem, megadom.

12. Akármily nagy jegyadományt és ajándékot kívántok, megadom, amint mondjátok nékem, csak adjátok nékem a leányt feleségül. 2Móz. 22,16. 5Móz. 22,29.

13. A Jákób fiai pedig álnokul felelének Sekemnek és Hámornak, az ő atyjának, és szólának, mivelhogy megszeplősítette Dínát, az ő húgukat, 2Sám. 13,24.

14. És mondának nékik: Nem művelhetjük e dolgot, hogy a mi húgunkat körülmetélkedetlen férfiúnak adjuk; mert ez nékünk gyalázat volna. Józs. 5,9.

15. Veletek csak úgy egyezünk, ha hasonlókká lesztek hozzánk, hogy minden férfiú körülmetélkedjék tiköztetek.

16. Így a mi leányainkat néktek adjuk, és a ti leányaitokat magunknak vesszük, veletek lakozunk, és egy néppé leszünk;

17. Hogyha pedig nem hallgattok reánk, hogy körülmetélkedjetek: felvesszük a mi leányunkat és elmegyünk.

18. És tetszék azoknak beszéde Hámornak, és Sekemnek, a Hámor fiának.

19. Nem is halasztá az ifjú a dolog végbevitelét, mivelhogy igen szerette a Jákób leányát; néki pedig atyja házanépe között mindenkinél nagyobb becsülete volt.

20. Elméne azért Hámor és Sekem az ő fia az ő városuk kapujába; és szólának az ő városuk férfiaival, mondván: 2Sám. 15,2.

21. Ezek az emberek békességesek velünk, hadd lakjanak e földön, és kereskedjenek benne, mert ímé e föld elég tágas nékik; az ő leányaikat vegyük magunknak feleségül, és a mi leányainkat adjuk nékik.

22. De csak úgy egyeznek bele e férfiak, hogy velünk lakjanak és egy néppé legyenek velünk, ha minden férfiú körülmetélkedik közöttünk, amiképpen ők is körül vannak metélkedve.

23. Nyájaik, jószáguk, és minden barmuk nemde nem miéink lesznek-é? Csak egyezzünk meg velük, akkor velünk laknak.

24. És engedtek Hámornak, és Sekemnek, az ő fiának mindenek, akik az ő városa kapuján kijárnak, és körülmetélkedék minden férfiú, aki az ő városa kapuján kijára.

A sekemi vérfürdő

25. És lőn harmadnapon, mikor ezek a seb fájdalmában voltak, a Jákób két fia, Simeon és Lévi, Dínának bátyjai, fegyvert ragadának s bátran a városra ütének és minden férfit megölének. rész 49,6.

26. Hámort, és az ő fiát, Sekemet fegyver élére hányták, és elvitték Dínát a Sekem házából, és kimenének.

27. A Jákób fiai a megölteknek esének és feldúlák a várost, mivelhogy megszeplősítették az ő húgukat.

28. Azok juhait, barmait, szamarait, és valami a városban és a mezőn volt, elvitték.

29. És minden gazdagságukat, minden gyermekeiket és feleségeiket fogva vitték és elrablák, és mindent ami a házban volt.

30. És monda Jákób Simeonnak és Lévinek: Megháborítottatok engem, és utálatossá tettetek e föld lakosai előtt, a kananeusok és perizeusok előtt; én pedig kevesed magammal vagyok, és ha összegyűlnek ellenem, levágnak, és eltörölnek engem, mind házam népével egybe. 2Móz. 5,21.

31. Azok pedig mondának: Hát mint tisztátalan személlyel, úgy kellett-é bánni a mi húgunkkal? Péld. 6,34.

Jákób megtisztítja házát, és oltárt állít Bételben

35 Monda pedig az Isten Jákóbnak: Kelj fel, eredj fel Bételbe és telepedjél le ott; és csinálj ott oltárt amaz Istennek, aki megjelenék néked, mikor a te bátyád Ézsaú előtt futsz vala.

2. Akkor monda Jákób az ő házanépének, és mindazoknak, kik vele voltak: Hányjátok el az idegen isteneket, kik köztetek vannak, és tisztítsátok meg magatokat, és változtassátok el öltözeteiteket. 2Móz. 19,10. Józs. 24,15. 1Sám. 7,3.

3. És keljünk fel, és menjünk fel Bételbe, hogy csináljak ott oltárt **annak az Istennek, aki meghallgatott engem az én nyomorúságom napján, és velem volt az úton, amelyen jártam**. Zsolt. 107,6.

4. Átadák azért Jákóbnak mind az idegen isteneket, kik náluk voltak, és füleikből a függőket, és elásá azokat Jákób a cserfa alatt, mely Sekem mellett volt.

5. És elindulának. De Istennek rettentése volt a körültök való városokon, és nem üldözék a Jákób fiait. 2Móz. 15,16. 23,27. 34,24. 5Móz. 11,25. Józs. 5,1. 1Sám. 14,15. 2Krón. 14,14.

6. Eljuta azért Jákób Lúzba, mely Kánaán földjén van, azaz Bételbe, ő maga és az egész sokaság, mely ővele volt.

7. És építe ott oltárt, és nevezé a helyet Él-Bételnek, mivel ott jelent meg néki az Isten, mikor az ő bátyja előtt fut vala. rész 28,13. Préd. 5,4.

8. És meghala Débora, a Rebeka dajkája, és eltemeték Bételen alól egy cserfa alatt, és nevezék annak nevét Allon-Báhutnak.

9. Az Isten pedig ismét megjelenék Jákóbnak, mikor ez jöve Mezopotámiából, és megáldá őt. Hós. 12,4.

10. És monda néki az Isten: A te neved Jákób; **de ne neveztessék többé a te neved Jákóbnak, hanem Izrael légyen neved. És nevezé nevét Izraelnek.** rész 32,28.

11. És monda néki az Isten (Elohim): **Én vagyok a Mindenható Isten** (El Shaddai), **növekedjél és sokasodjál, nép és népek sokasága légyen tőled; és királyok származzanak a te ágyékodból.**

12. **És a földet, melyet adtam Ábrahámnak és Izsáknak, néked adom azt, utánad pedig a te magodnak adom azt a földet.**

13. És felméne őtőle az Isten azon a helyen, ahol vele szólott. 2Móz. 32,13.

14. Jákób pedig emlékoszlopot állíta azon a helyen, ahol szólott vele, kőoszlopot; és áldozék azon italáldozattal, és önte arra olajat. rész 28,18.

15. És nevezé Jákób a hely nevét, ahol az Isten szólott ővele, Bételnek.

16. És elindulának Bételből, s mikor Efratától, hogy odaérjenek, már csak egy dűlőföldre voltak, szüle Ráhel, és nehéz volt az ő szülése.

17. S vajúdása közben monda néki a bába: Ne félj, mert most is fiad lesz.

18. És mikor lelke kiméne, mert meghala, nevezé nevét Benóninak, az atyja pedig nevezé őt Benjáminnak.

19. És meghala Ráhel, és eltemették az Efratába, azaz a Betlehembe vivő úton. rész 48,7. Ruth 1,2. 4,11. Mik. 5,2. Mát. 2,6.

20. És emlékoszlopot állíta Jákób az ő sírja fölött. Ráhel sírjának emlékoszlopa az mind e mai napig. 1Sám. 10,2.

21. Azután tovább költözék Izrael, és a Héder tornyán túl voná fel sátorát.

22. Lőn pedig, mikor Izrael azon a földön lakozék, elméne Rúben, és hála Bilhával, az ő atyjának ágyasával, s meghallá Izrael. Valának pedig a Jákób fiai tizenketten. rész 49,2.

23. Lea fiai: Jákób elsőszülötte Rúben, azután Simeon, Lévi, Júda, Izsakár és Zebulon. rész 46,8. 2Móz. 1,2.

24. Ráhel fiai: József és Benjámin.

25. A Ráhel szolgálójának Bilhának fiai: Dán és Naftali.

26. A Lea szolgálójának Zilpának fiai: Gád és Áser. Ezek a Jákób fiai, akik születtek néki Mezopotámiában.

27. És eljuta Jákób Izsákhoz, az ő atyjához Mamréba, Kirját-Arbába, azaz Hebronba, ahol Ábrahám és Izsák tartózkodnak vala. Józs. 14,15.

28. Valának pedig Izsák napjai százhetvenöt esztendő.

29. És kilehelé lelkét Izsák és meghala, és temetteték az ő eleihez vén korban, bételvén az élettel; és eltemeték őt az ő fiai, Ézsaú és Jákób. rész 25,8. 49,31. Préd. 12,7.

Ézsaú nemzetsége

36 Ez Ézsaúnak, azaz Edómnak nemzetsége. rész 25,30. 1Krón. 1,35–54.

2. Ézsaú a kananeusok leányai közül vette feleségeit: Adát, a hitteus Élonnak leányát; és Oholibámát, Anáhnak leányát, aki a hivveus Cibhón leánya volt.

3. És Boszmátot, az Izmáel leányát, Nebajótnak húgát.

4. Szülé pedig Adá Ézsaúnak Elifázt; és Boszmát szülé Rehuélt. 1Krón. 1,35.

5. Oholibáma pedig szülé Jehúst, Jalámot és Kórét. Ezek az Ézsaú fiai, kik születtek néki Kánaán földjén.

6. És felvevé Ézsaú az ő feleségeit, az ő fiait, és az ő leányait, és minden házabelit, minden juhait, barmait, és minden jószágát, melyet a Kánaán földjén szerzett, és elméne más országba, az ő atyjafiának Jákóbnak színe elől. 5Móz. 23,7.

7. Mert az ő jószáguk több volt, semhogy együtt lakhattak volna, és tartózkodásuk földje nem bírja vala meg őket az ő nyájaik miatt.
2Kor. 5,6. Zsid. 11,9. 1Pét. 1,17. 2,11.
8. Letelepedék tehát Ézsaú a Széir hegyén. Ézsaú pedig az Edóm.
9. Ez Ézsaúnak, az edomiták atyjának nemzetsége a Széir hegyen.
10. Ezek Ézsaú fiainak nevei: Elifáz, Adának, Ézsaú feleségének fia. Rehuél, Boszmátnak, Ézsaú feleségének fia.
11. Elifáznak fiai voltak: Témán, Omár, Cefó, Gatám és Kenáz.
12. Timna pedig Elifáznak, az Ézsaú fiának ágyasa volt, ki Elifáznak szülé Amáleket. Ezek Adának, Ézsaú feleségének fiai.
13. Ezek pedig a Rehuél fiai: Nahat, Zerah, Sammá, Mizzá. Ezek voltak Boszmátnak, Ézsaú feleségének fiai.
14. Oholibámának pedig, Ézsaú feleségének, Anáh leányának, ki Cibhón leánya volt, ezek voltak fiai, kiket szüle Ézsaúnak: Jéhus, Jalám és Korah.
15. Ezek Ézsaú fiainak fejedelmei: Elifáznak, Ézsaú elsőszülöttének fiai: Témán fejedelem, Omár fejedelem, Cefó fejedelem, Kenáz fejedelem.
16. Korah fejedelem, Gatám fejedelem, Amálek fejedelem. Ezek Elifáztól való fejedelmek Edóm országában; ezek Adá fiai.
17. Rehuélnek pedig, az Ézsaú fiának fiai ezek: Nahat fejedelem, Zerah fejedelem, Sammá fejedelem, Mizzá fejedelem. Ezek Rehuéltől való fejedelmek Edóm országában. Ezek Boszmátnak, Ézsaú feleségének fiai.
18. Ezek pedig Oholibámának, Ézsaú feleségének fiai: Jéhus fejedelem, Jalám fejedelem, Korah fejedelem. Ezek Oholibámától, Anáh leányától, Ézsaú feleségétől való fejedelmek.
19. Ezek Ézsaú fiai, és ezek azoknak fejedelmei; ez Edóm.
20. A horeus Széirnek fiai, kik ama földön laknak vala ezek: Lótán, Sóbál, Cibón, Anáh. 5Móz. 2,12. 22. 1Krón. 1,38.
21. Disón, Ecer, Disán, ezek a horeusok fejedelmei, Széir fiai Edóm országában.
22. Lótánnak pedig fiai voltak: Hóri, Hémám, és Lótánnak húga, Timna.
23. Sóbálnak fiai ezek: Halván, Mánahát, Hébál, Sefó, Onám.
24. Cibónnak pedig fiai ezek: Aja és Anáh, az az Anáh, ki meleg forrásokat talált a pusztában, mikor atyjának, Cibónnak szamarait legelteté. 3Móz. 19,19.
25. Anáhnak gyermekei ezek: Disón és Oholibáma, Anáhnak leánya.
26. Disónnak fiai ezek: Hemdán, Esbán, Itrán, Kerán.
27. Ecernek fiai ezek: Bilhán, Zahaván, Hakán.
28. Disánnak fiai ezek: Húc és Arán.
29. A horeusok közül való fejedelmek pedig ezek: Lótán fejedelem, Sóbál fejedelem, Cibón fejedelem, Anáh fejedelem.
30. Disón fejedelem, Ecer fejedelem, Disán fejedelem. Ezek a horeusok közül való fejedelmek az ő fejedelemségük szerint, Széir tartományában.

Az edómi királyok

31. Ezek pedig a királyok, kik uralkodtak Edóm földjén minekelőtte Izrael fiai között király uralkodott volna. 1Krón. 1,43.
32. Király volt Edómban Bela, Behor fia, s az ő városának neve Dinhába volt.
33. És meghala Bela, uralkodék helyette Jóbáb, Zerah fia, ki Bocrából való volt.
34. És meghala Jóbáb, és uralkodék helyette a Témán földjéből való Husám.
35. És meghala Husám, és uralkodék helyette Hadád, a Bédád fia, aki megveré a midiánitákat a Moáb mezején; az ő városának neve pedig Hávit volt.
36. És meghala Hadád, és uralkodék helyette a Masrekából való Szamlá.
37. És meghala Szamlá és uralkodék helyette Saul, a folyóvíz mellett való Réhobótból.
38. És meghala Saul és uralkodék helyette Báhál-Hanán, Akbór fia.
39. És meghala Báhál-Hanán, Akbór fia, és uralkodék helyette Hadár; és az ő városának neve Pahu, az ő feleségének pedig neve Mehetábéel, aki Mézaháb leányának, Matrédnak leánya volt.
40. Ezek pedig az Ézsaú nemzetségéből való fejedelmek nevei, az ő családjuk, helyük, és nevük szerint: Timna fejedelem, Halvá fejedelem, Jetét fejedelem.

41. Oholibámá fejedelem, Éla fejedelem, Pinon fejedelem.
42. Kenáz fejedelem, Témán fejedelem, Mibcár fejedelem.
43. Magdiél fejedelem, Hirám fejedelem. Ezek Edóm fejedelmei az ő lakások szerint, az ő örökségük földjén. Ézsaú az edómiták atyja.

József álmai

37 Jákób pedig lakozék az ő atyja bujdosásának földjén, Kánaán földjén.
2. Ezek a Jákób nemzetségének dolgai: József tizenhét esztendős korában az ő bátyjaival együtt juhokat őriz vala, bojtár volt Bilhának és Zilpának, az ő atyja feleségeinek fiai mellett, és József rossz híreket hord vala felőlük az ő atyjuknak.
3. Izrael pedig minden fiánál inkább szereti vala Józsefet, mivelhogy vén korában nemzette őt; és cifra ruhát csináltatott néki. 2Sám. 3,18. Zsolt. 45,14. Ezék. 16,16.
4. Mikor pedig láták az ő bátyjai, hogy atyjuk minden testvére közt őt szereti legjobban, meggyűlölik vala, és jó szót sem bírnak vala hozzá szólani. rész 49,23. 1Sám. 17,28. Ján. 7,3. 5. 1Ján. 2,11. 3,10. 12.
5. És álmot álmodék József és elbeszélé az ő bátyjainak; és azok annál inkább gyűlölik vala őt.
6. Mert monda nékik: Hallgassátok meg, kérlek, ezt az álmot, melyet álmodtam.
7. Ímé, kévéket kötünk vala a mezőben, és ímé az én kévém felkele és felálla; a ti kévéitek pedig körülállanak, és az én kévém előtt meghajolnak vala. rész 42,6.
8. És mondának néki az ő bátyjai: Avagy király akarsz-é lenni felettünk? Vagy uralkodni akarsz-é rajtunk? S annál is inkább gyűlölik vala őt álmáért és beszédéért.
9. Más álmot is álmodék, és elbeszélé azt az ő bátyjainak, mondván: ímé megint álmot álmodtam; ímé a nap és a hold, és tizenegy csillag meghajol vala énelőttem.
10. S elbeszélé atyjának és bátyjainak, és az ő atyja megdorgálá őt, mondván néki: Micsoda álom az, amelyet álmodtál? Avagy elmegyünk-é, én és a te anyád és atyádfiai, hogy meghajtsuk magunkat előtted a földig?
11. Irigykednek vala azért reá az ő bátyjai; az ő atyja pedig elméjében tartja vala e dolgot. Dán. 7,28. Luk. 2,19. 51. Csel. 7,9.

Józsefet eladják testvérei

12. Mikor pedig az ő bátyjai elmenének Sikembe, hogy az ő atyjuk juhait őrizzék;
13. Monda Izrael Józsefnek: A te bátyáid avagy nem Sikemben legeltetnek-é? Jöszte, és én hozzájuk küldelek téged. Ő pedig monda: Ímhol vagyok.
14. És monda néki: Menj el, nézd meg, hogy s mint vannak a te bátyáid és a juhok, s hozz hírt nékem. Elküldé tehát őt Hebron völgyéből, és méne Sikembe.
15. Előtalálá pedig őt egy ember, mikor a mezőben bolyong vala, és megkérdé őt az az ember, mondván: Mit keressz?
16. És monda: Az én bátyáimat keresem, kérlek, mondd meg nékem, hol legeltetnek? Én. 1,7.
17. És monda az ember: Elmentek innen, mert hallám, hogy azt mondták: Menjünk Dótánba. Elment azért József az ő bátyjai után, és megtalálá őket Dótánban.
18. Mikor távolról megláták, minekelőtte közel ért volna hozzájuk, összebeszélének, hogy megölik. Zsolt. 31,4. 37,12. 94,21. Mát. 27,1. Márk 14,1. Ján. 11,53. Csel. 23,12.
19. És szólának egymás között: Ímhol jön az álomlátó!
20. Most hát jertek öljük meg őt, és vessük őt valamelyik kútba; és azt mondjuk, hogy fenevad ette meg, és meglátjuk, mi lesz az ő álmaiból. Péld. 1,11. 1Ján. 3,12. 13.
21. Meghallá pedig Rúben és megmenté őt kezükből, és mondá: Ne üssük őt agyon.
22. És mondá nékik Rúben: Ne ontsatok vért, vessétek őt ebbe a kútba, amely itt a pusztában van, de kezet ne vessetek reá. Azért, hogy megszabadítsa őt kezükből, hogy visszavigye atyjához.
23. És lőn, amint odaére József az ő bátyjaihoz, letépték Józsefről az ő felső ruháját, a cifra ruhát, mely rajta volt.
24. És megragadák és beveték a kútba; a kút pedig üres volt, nem volt benne víz.
25. Azután leülének kenyerezni, és felemelék szemeiket, és láták, hogy ímé egy izmáelita karaván jön Gileádból, és azok-

nak tevéi visznek vala fűszereket, balzsamot és mirhát, menvén, hogy alávigyék Egyiptomba. Példi. 30,20.

26. És monda Júda az ő atyjafiainak: Mi haszna, ha megöljük a mi atyánkfiát, és eltitkoljuk az ő vérét?

27. Jertek, adjuk el őt az izmáelitáknak, és ne tegyük reá kezünket, mert atyánkfia, vérünkből való ő. És hallgatának rá az ő atyjafiai. 1Sám. 18,17.

28. És menének arra midiánita kereskedő férfiak, és kivonák és felhozák Józsefet a kútból, és eladák Józsefet az izmáelitáknak húsz ezüstpénzen: azok pedig elvitték Józsefet Egyiptomba. Zsolt. 105,17. Csel. 7,9.

29. És visszatére Rúben a kúthoz, és ímé József nem volt a kútban, és megszaggatá ruháit.

30. És megtére az ő atyjafiaihoz, és monda: Nincsen a gyermek, és én, merre menjek én? Jer. 31,15.

31. Akkor vették a József felső ruháját, és leölének egy kecskebakot, és belemárták a felső ruhát a vérbe.

32. És elküldék a cifra ruhát, és elvitték atyjukhoz és mondának: Ezt találtuk, ismerd meg, fiad ruhája-é vagy nem?

33. És megismeré azt, és monda: Fiam felső ruhája ez, fenevad ette meg őt, bizony széjjelszaggatta Józsefet. rész 44,28.

34. És megszaggatá Jákób ruháit, és zsákba öltözék és gyászolá az ő fiát sokáig.

35. Felkelének pedig minden ő fiai, és minden ő leányai, hogy vigasztalják őt, de nem akara vigasztalódni, hanem monda: Sírva megyek fiamhoz a sírba; és siratá őt az atyja. rész 42,38. 2Sám. 12,17.

36. A midiániták pedig eladák őt Egyiptomba Pótifárnak, a fáraó főemberének, a testőrök főhadnagyának. rész 39,1.

Júda és Támár

38 És lőn abban az időben, hogy Júda elméne az ő atyjafiaitól, és betére egy adullámbeli férfiúhoz, kinek neve Hira volt.

2. És meglátá ott Júda egy Súa nevű kánaánbeli férfiúnak leányát, és elvevé azt, és beméne hozzá. 2Kir. 4,8. 1Krón. 2,3.

3. És az fogada méhében és szüle fiat, és nevezé nevét Hérnek. 4Móz. 26,19.

4. És ismét fogada méhében, s fiat szüle, és nevezé nevét Ónánnak.

5. Még egyszer szüle fiat, és nevezé nevét Sélának, és mikor azt szülé, Kezibben volt.

6. És vett Júda az ő elsőszülött fiának, Hérnek feleséget, ennek neve Támár volt.

7. De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz volt az Úr szemei előtt, és megölé őt az Úr.

8. És monda Júda Ónánnak: Eredj be a te bátyád feleségéhez, és vedd feleségül mint sógor, és támassz magot bátyádnak.

9. Ónán pedig tudja vala, hogy a magzat nem lesz az övé, azért valamikor az ő bátyja feleségéhez bemegy vala, földre vesztegeti vala el a magot, hogy bátyjának magot ne támasszon. 5Móz. 25,6.

10. És gonoszságnak tetszék az Úr szemei előtt, amit cselekszik vala, annakokáért megölé őt is.

11. És monda Júda Támárnak, az ő menyének: Maradj özvegyen addig a te atyád házában, míg az én fiam, Séla felnevekedik. Mert így gondolkodik vala: Netalán ez is meghal, mint az ő bátyjai. Elméne azért Támár, és marada az ő atyja házában. 3Móz. 22,13. Ruth 1,13.

12. Sok idő múlva meghala Súa leánya, a Júda felesége. Júda pedig megvigasztalódék és elméne az ő juhainak nyírőihez, barátjával, az adullámbeli Hirával Timnába.

13. Hírül adák pedig Támárnak mondván: Ím, a te ipad Timnába megy juhainak nyírésére. Józs. 15,10. 57. Bír. 14,1.

14. Leveté azért magáról özvegyi ruháját, elfátyolozá és beburkolá magát, és leüle Enajim kapujába, mely a Timnába vezető úton van; mert látja vala, hogy felnevekedék Séla, és mégsem adák őt annak feleségül. Példi. 7,12.

15. Meglátá pedig őt Júda, és tisztátalan személynek gondolá, mivelhogy befedezte orcáját.

16. És hozzá tére az útra és monda: Engedd meg kérlek, hogy bemenjek hozzád, mert nem tudja vala, hogy az ő menye az. Ez pedig monda: Mit adsz nékem, ha bejössz hozzám?

17. És felele: Küldök néked az én nyájamból egy kecskefiat. És az monda: Adszé zálogot, míg megküldöd? Ezék. 16,33.

18. És monda: Micsoda zálogot adjak néked? És monda: Gyűrűdet, gyűrűd zsinórját és pálcádat, mely kezedben van. Odaadá azért néki, és beméne hozzá, és teherbe ejté.

19. Azután felkele és elméne, és leveté magáról a fátyolt; és felvevé az ő özvegyi ruháját.

20. És megküldé Júda a kecskefiat az ő adullámbeli barátjától, hogy visszavegye a zálogot az asszonytól, de nem találá azt.

21. És megkérdé a helység férfiait, mondván: Hol van az a felavatott parázna nő, aki Enajim mellett az útfélen vala? És azok mondának: Nem volt erre felavatott parázna nő.

22. Visszatére tehát Júdához, és monda: Nem találám azt meg, a helység lakosai is azt mondták: Nem volt erre felavatott parázna nő.

23. És monda Júda: Tartsa magának, hogy csúffá ne legyünk; ímé, én megküldöttem ezt a kecskefiat, te pedig nem találtad meg őt.

24. És lőn mintegy három hónap múlva, jelenték Júdának, mondván: Támár a te menyed paráználkodott, és ímé terhes is a paráznaság miatt. És monda Júda: Vigyétek ki őt, és égettessék meg. 5Móz. 22,21.

25. Mikor pedig kivitetnék, elkülde az ő ipához, mondván: Attól a férfiútól vagyok terhes, akiéi ezek. És mondá: Ismerd meg, kérlek, kié e gyűrű, e zsinór és e pálca.

26. És megismeré Júda és monda: Igazabb ő nálamnál, mert bizony nem adám őt az én fiamnak Sélának; de nem ismeré őt Júda többé. 1Sám. 24,17.

27. És lőn az ő szülésének idején, ímé ikrek voltak az ő méhében. 1Krón. 2,4.

28. És lőn, hogy szülése közben az egyik kinyújtá kezét, és fogá a bába és veres fonalat köte reá, mondván: Ez jött ki először.

29. De lőn, hogy amikor visszavoná kezét, ímé az ő testvére jöve ki. És mondá a bába: Hogy törtél te magadnak rést? Azért nevezé nevét Pérecnek. Mát. 1,3.

30. És utána kijöve az ő testvére kinek veres fonál volt kezén; és nevezé nevét Zeráhnak.

József Pótifár házában

39 József pedig alávitetek Egyiptomba és megvette őt az izmáelitáktól, kik őt odavitték, egy egyiptomi ember, Pótifár, a fáraó főembere, a testőrök főhadnagya. 1Sám. 16,18. 18,14. 28. Jób 17,9.

2. **És az Úr Józseffel volt, és áldott ember volt**, és az ő egyiptomi urának házában volt. Péld. 3,7–10. 30,5. Csel. 7,9.

3. **Látá pedig az ő ura, hogy az Úr vanővele, és hogy valamit cselekszik, az Úr mindent áldottá tesz az ő kezében**:

4. **Kedvessé lett azért József az ő ura előtt**, és szolgál vala néki; és háza felvigyázójává tevé, és mindenét, amije volt, kezére bízá.

5. És lőn az időtől fogva, hogy házának és amije volt, mindenének gondviselőjévé tevé, **megáldá az Úr az egyiptomi embernek házát Józseférт; és az Úr áldása volt mindenen**, amije csak volt a házban és a mezőn. Zsolt. 1,3. 5,12. Péld. 10,6. 28,20.

6. Mindent azért, valamije volt, József kezére bízta; és semmire sem volt gondja mellette, hanem ha az ételre, melyet megeszik vala. József pedig szép termetű és szép orcájú vala. 1Sám. 16,12.

7. És lőn ezek után, hogy az ő urának felesége Józsefre veté szemeit, és monda: Hálj velem.

8. Ő azonban vonakodék s monda az ő ura feleségének: Ímé, az én uramnak én mellettem semmi gondja nincs az ő háza dolgaira, és amije van, mindenét az én kezemre bízá.

9. Senki sincs nálamnál nagyobb az ő házában; és tőlem semmit sem tiltott meg, hanem csak téged, mivelhogy te felesége vagy; **hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot és hogyan vétkezném az Isten ellen**? 3Móz. 6,2. 2Sám. 12,13.

10. És lőn, hogy az asszony mindennap azt mondogatá Józsefnek, de ő nem hallgata reá, hogy vele háljon és vele egyesüljön.

11. Lőn egy napon, hogy valami dolgát végezni a házba beméne, és a háznép közül senki sem volt ott benn a házban,

12. És megragadá őt ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem. Ő pedig ott hagyá ruháját az asszony kezében, elfuta és kiméne.

13. És mikor látja vala az asszony, hogy az a maga ruháját az ő kezében hagyta, és kifutott:
14. Összehívá a háznépet és szóla hozzájuk, mondván: Lássátok, héber embert hozott hozzánk, hogy megcsúfoljon bennünket. Bejött hozzám, hogy velem hálljon, s én fennszóval kiálték.
15. És lőn, amint hallja vala, hogy fennszóval kezdék kiáltani, ruháját nálam hagyá és elfuta és kiméne.
16. Megtartá azért az ő ruháját magánál, míg az ő ura haza nem jöve.
17. S ilyen szókkal szóla hozzá, mondván: Bejöve hozzám a héber szolga, akit idehoztál, hogy szégyent hozzon reám.
18. És mikor fennszóval kezdtem kiáltani, ruháját nálam hagyá és kifuta.
19. És lőn, amint hallja az ő ura az ő feleségének beszédeit, melyeket néki beszélt, mondván: Ilyesmiket tett velem a te szolgád; haragra gerjede.
20. Vevé azért Józsefet az ő ura és veté őt a tömlöcbe, melyben a király foglyai valának fogva, és ott volt a tömlöcben.
21. **De az Úr Józseffel volt, és kiterjeszté reá az Ő kegyelmességét és kedvessé tevé őt a tömlöctartó előtt**.
2Móz. 3,21. 12,36. Zsolt. 106,46. Péld. 16,7. Dán. 1,9. Csel. 7,9.
22. És a tömlöctartó mindazokat a foglyokat, kik a tömlöcben voltak, József kezébe adá, úgyhogy ami ott történik vala, minden őáltala történék.
23. És semmi gondja nem volt a tömlöctartónak azokra, amelyek keze alatt valának, mivelhogy **az Úr Józseffel volt, és valamit cselekszik vala, az Úr áldottá tette azt**. Péld. 11,11.

József álmot fejt a börtönben

40 És lőn ezekután, hogy az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere vétkezének az ő uruk ellen, az egyiptomi király ellen. Neh. 1,11.
2. Megharaguvék azért a fáraó az ő két főemberére, a főpohárnokra, és a főpohárnokra, és a főpohárnokra, és

18. És felele József és monda: Ez annak a magyarázatja: a három kosár három nap.
19. Harmadnap múlva fejedet véteti a fáraó és fára akasztat fel téged, és a madarak leeszik rólad húsodat.
20. S lőn harmadnapon a fáraó születése napja, és vendégséget szerze minden ő szolgáinak, s akkor a főpohárnokot és a fősütőmestert is fölvevé szolgái közé.
21. És a főpohárnokot visszahelyezé pohárnokságába, és nyújtotta a poharat a fáraó kezébe. Neh. 2,1. Mát. 25,19.
22. A fősütőmestert pedig felakasztatá; amiképpen magyarázta nékik József.
23. És nem emlékezék meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfelejtkezék róla.

József megfejti a fáraó álmait

41 Lőn pedig két esztendő múlván, hogy a fáraó álmot láta, s ímé áll vala a folyóvíz mellett.
2. És ímé, a folyóvízből hét szép és kövér tehén jött ki, és legelt a nádasban.
3. S ímé, azok után más hét tehén jött ki a folyóvízből, rútak és ösztövérek, és odaállanak ama tehenek mellé a folyóvíz partján.
4. És elnyelék a rút és ösztövér tehenek a hét szép és kövér tehenet; és felserkene a fáraó.
5. És elaluvék és másodszor is álmot láta, és ímé, hét gabonafej növekedik vala egy száron, mind teljes és szép.
6. És ímé azok után hét vékony s keleti széltől kiszáradt gabonafej növekedik vala.
7. És elnyelék a vékony gabonafejek a hét kövér és teljes gabonafejet. És felserkene a fáraó, és ímé álom volt.
8. Reggelre kelvén, nyugtalankodék szellemében, elkülde azért és egybehívatá Egyiptom minden jövendőmondóját és minden bölcsét és elbeszélé nékik a fáraó az ő álmát, de senki sem volt, aki azokat megmagyarázta volna a fáraónak.
9. Szóla azért a főpohárnok a fáraónak, mondván: Az én bűneimről emlékezem e napon. Dán. 1,20. 2,2. 4,5.
10. A fáraó megharagudott az ő szolgáira, és fogságba vettetett engem a testőrök főhadnagyának házába, engem és a fősütőmestert.
11. És álmot látánk egy éjjel, én is, az is; mindegyikünk a maga álmának értelme szerint álmoda. rész 40,5.
12. És volt velünk ott egy héber ifjú, a testőrök főhadnagyának szolgája; elbeszéltük néki, és ő megfejté nékünk a mi álmainkat; mindegyikünknek az ő álma szerint fejté meg. 2Kir. 5,4.
13. És lőn, hogy amiképpen megfejté nékünk, úgy lett: engem visszahelyeze hivatalomba, amazt pedig felakasztatá.
14. Elkülde azért a fáraó és hívatá Józsefet, és hamarsággal kihozák őt a tömlöcből, és megborotválkozék, ruhát válta és a fáraóhoz méne. Zsolt. 105,20. 113,7. Dán. 2,25.
15. És monda a fáraó Józsefnek: Álmot láttam és nincs aki megmagyarázza azt: Én pedig azt hallottam rólad beszélni, hogy ha meghallod az álmot, meg is magyarázod azt. Zsolt. 25,14. Dán. 5,16.
16. És felele József a fáraónak, mondván: **Nem én**, **Isten jelenti meg**, ami a fáraónak javára van. Csel. 3,12. 2Kor. 3,5.
17. Monda a fáraó Józsefnek: Álmomban ímé, állok vala a folyóvíz partján.
18. És ímé, a folyóvízből hét kövér és szép tehén jön vala ki, és legel a nádasban.
19. S ímé, azok után más hét tehén jön vala ki, nagyon ösztövérek, rútak és hitványak; egész Egyiptom földjén nem láttam azokhoz hitványságra hasonlókat.
20. És elnyelék az ösztövér és rút tehenek az előbbi hét kövér tehenet.
21. És azok gyomrukban voltak, de nem látszott meg, hogy gyomrukban volnának, mert külsejük oly rút vala, mint azelőtt. És felserkenék.
22. És láttam álmomban, és ímé hét gabonafej növekedik vala egy száron, mind teljes és szép.
23. És ímé hét összeaszott, vékony, keleti széltől kiszáradt gabonafej növekedik vala azok után, Ésa. 8,19. Dán. 4,8.
24. És elnyelék a vékony gabonafejek a hét szép gabonafejet. És elmondám az írástudóknak, de senki sincs, aki megmagyarázza nékem. Zsolt. 60,11. 118,8. 146,3.
25. És monda József a fáraónak: A fáraó álma egy és ugyanaz; amit Isten cselekedni akar, azt jelentette meg a fáraónak.

26. A hét szép tehén, hét esztendő, a hét szép gabonafej az is hét esztendő; az álom egy és ugyanaz. Dán. 2,28. Jel. 4,1.
27. A hét ösztövér és rút tehén pedig, melyek amazok után jöttek ki, az is hét esztendő, és a hét vékony, keleti széltől kiszáradt gabonafej, az az éhségnek hét esztendeje.
28. Ez az, amit mondék a fáraónak, hogy amit Isten cselekedni akar, megmutatta a fáraónak. 2Kir. 8,1.
29. Ímé, hét esztendő jön, és nagy bőség lesz egész Egyiptomban.
30. Azok után pedig következik az éhség hét esztendeje, s minden bőséget elfelejtenek Egyiptom földjén, és megemészti az éhség a földet. 1Kir. 17,1.
31. És nem ismerszik meg az előbbi bőség e földön az utána következő éhség miatt, mert igen nagy lesz. Zsolt. 105,16.
32. Hogy pedig a fáraó álma kettős, kétszeres volt, onnan van, mert Istennél elvégezett dolog ez, és siet az Isten azt véghez vinni.
33. Most azért szemeljen ki a fáraó egy értelmes és bölcs férfit, és tegye Egyiptom földjén gondviselővé.
34. Cselekedje ezt a fáraó és rendeljen tiszttartókat az országnak, és szedjen ötödöt Egyiptom földjén a hét bő esztendőben.
35. És takarítsák be a következő jó esztendők minden termését, és gyűjtsenek gabonát a fáraó keze alá, élelmül a városokban, és tartsák meg,
36. És legyen az élelem tartalékban az ország számára az éhség hét esztendejére, melyek elkövetkeznek Egyiptom földjére, hogy el ne vesszen e föld az éhség miatt.

József Egyiptom felügyelője lesz

37. És tetszék e beszéd a fáraónak és minden ő szolgáinak. 4Móz. 27,18.
38. Monda azért a fáraó az ő szolgáinak: **Találhatnánk-é ehhez hasonló férfit, akiben az Isten Szelleme van**? 1Kor. 3,16.
39. És monda a fáraó Józsefnek: **Mivelhogy Isten mindezeket néked jelentette meg, nincs hozzád fogható értelmes és bölcs ember**. Péld. 2,6. Dán. 4,8. 5,11.
40. Te légy az én házamon főgondviselő, és minden népem a te szavadra hallgasson, csak a királyiszék tesz engem nálad nagyobbá. Zsolt. 105,20–22. Csel. 7,10.
41. Monda továbbá a fáraó Józsefnek: Ímé, fejedelemmé tettelek az egész Egyiptom földjén. Péld. 14,35.
42. És levevé a fáraó a maga gyűrűjét kezéről, és adá azt József kezére; és felöltözteté őt drága gyolcs ruhába, és aranyláncot tett az ő nyakába. Eszt. 3,10. Dán. 5,16.
43. És meghordoztatá őt az ő második szekerén, és kiáltják vala őelőtte: Térdet hajtsatok! Így tevé őt fejedelemmé az egész Egyiptom földjén.
44. És monda a fáraó Józsefnek: Én vagyok a fáraó; de nálad nélkül senki se kezét, se lábát fel ne emelhesse egész Egyiptom földjén.
45. És nevezé a fáraó József nevét Cafenát-Paneáhnak, és adá néki feleségül Aszenátot, Potiferánnak, On papjának leányát. És kiméne József Egyiptom földjére.
46. József pedig harminc esztendős volt, mikor a fáraó előtt, az egyiptomi király előtt álla. Kiméne tehát József a fáraó elől, és bejárá az egész Egyiptom földjét. Dán. 1,19.
47. És a föld a hét bő esztendő alatt tele marokkal ontá a termést. 1Sám. 16,21.
48. És összegyűjté a hét esztendőnek minden eleségét, mely Egyiptom földjén volt, és a városokba takarítá az élelmet, minden városba a körülötte levő határ élelmét takarítá be. Bír. 7,12.
49. És felhalmozá József a gabonát, mint a tenger fövenye, igen sokat, annyira, hogy megszűntek azt számba venni, mivelhogy száma nem volt. 1Sám. 13,5.
50. Józsefnek pedig születék két fia az éhség esztendejének eljötte előtt, kiket szüle néki Aszenát, Potiferánnak, az On papjának leánya. rész 48,5.
51. És nevezé József az elsőszülöttnek nevét **Manassénak**: **mert úgymond, elfelejteté énvelem Isten minden én vesződségemet, és az én atyámnak egész házát**.
52. A másodiknak nevét pedig nevezé **Efraimnak**: mivel, úgymond, **megszaporított engem Isten az én nyomorúságomnak földjén**.

53. Eltele tehát a bőség hét esztendeje, amely Egyiptom földjén volt.
54. És elkezdődék az éhség hét esztendeje, mint megmondotta József; és lőn éhség minden országban; de Egyiptom földjén mindenütt volt kenyér. Zsolt. 105,16.
55. De megéhezék egész Egyiptom földje is, és kenyérért kiált vala a nép a fáraóhoz. Monda pedig a fáraó mindaz egyiptombelieknek: Menjetek Józsefhez, és amit mond néktek, azt műveljétek.
56. És az éhség mind az egész földön volt. Akkor mind megnyitá József a gabonás házakat, és árulja vala az egyiptombelieknek; mert nagyobbodik vala az éhség Egyiptom földjén. Péld. 11,26.
57. És mind az egész föld Egyiptomba megy vala Józsefhez gabonát venni; mert nagy volt az éhség az egész földön.

Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért

42 És látá Jákób, hogy van gabona Egyiptomban és monda Jákób az ő fiainak: Mit néztek egymásra? Csel. 7,12.
2. És monda: Ímé hallom, hogy Egyiptomban van gabona; menjetek le oda, és vegyetek onnan nékünk gabonát, hogy éljünk és ne haljunk meg. Zsolt. 33,18. 118,17.
3. Leméne azért József tíz bátyja Egyiptomba gabonát venni.
4. De Benjámint, a József öccsét nem bocsátá el Jákób az ő bátyjaival; mert mondá: Netalán veszedelem érhetné.
5. Elmenének tehát Izrael fiai gabonát venni az odamenőkkel együtt, mert éhség volt Kánaán földjén. Ésa. 60,14.
6. József pedig az ország kormányzója volt, és ő árulja vala a gabonát a föld minden népének. Eljutának azért a József bátyjai, és arccal a földre borulának előtte.
7. Amint meglátá József az ő bátyjait, megismeré őket, de idegennek mutatá magát hozzájuk, és kemény beszédekkel szóla nékik, mondván: Honnan jöttetek? Azok pedig mondának: Kánaán földjéről jöttünk eleséget venni. Ruth 2,10. 1Kir. 1,16.
8. Megismeré pedig József az ő bátyjait, de azok nem ismerék meg őt.
9. És megemlékezék József az álmokról, amelyeket azok felől álmodott. És monda nékik: Kémek vagytok ti, kik azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok. rész 37,5.
10. És mondának néki: Nem uram, hanem eleséget venni jöttek a te szolgáid.
11. Mi mindnyájan egy ember fiai vagyunk: igaz emberek vagyunk. Soha nem voltak kémek a te szolgáid.
12. Ismét monda: Nem úgy van, hanem azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok.
13. Amazok mondának: Mi, te szolgáid, tizenketten vagyunk testvérek, egy embernek fiai, Kánaán földjén; és ímé legkisebbikünk most atyánknál van, egyikünk pedig nincsen meg. JerSir. 5,7.
14. József pedig monda nékik: Úgy van amint néktek mondám: kémek vagytok.
15. Ezzel lesztek próbára téve: Úgy éljen a fáraó, hogy ki nem mentek innen, míg ide nem jön a ti legkisebbik atyátokfia.
16. Küldjetek el közületek egyet, hogy hozza ide testvéreteket; ti pedig fogva lesztek. Így lesz próbára téve beszédetek, hogy igaz járatban vagytok-é vagy nem? Úgy éljen a fáraó, hogy ti kémek vagytok.
17. Annakokáért fogságban tartá őket harmadnapig.

József visszaküldi testvéreit

18. Harmadnap pedig monda nékik József: Ezt cselekedjétek, hogy éljetek; az Istent én is félem. 3Móz. 25,43. Neh. 5,15.
19. Ha igaz emberek vagytok, maradjon fogva egyik testvéretek a ti tömlöcötökben, ti pedig menjetek el, vigyetek gabonát házaitok szükségére.
20. Legkisebbik atyátokfiát pedig hozzátok hozzám, akkor igazolva lesznek beszédeitek és nem haltok meg. És akképpen cselekedének. rész 43,5.
21. És mondának egymásnak: Bizony vétkeztünk mi a mi atyánkfia ellen, akinek láttuk lelki szorongását, mikor nékünk könyörög vala, de nem hallgattunk reá; azért következett reánk ez a nyomorúság.
22. Rúben pedig felele nékik, mondván: Avagy nem mondtam-é néktek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok reám. És ímé, vérét is keresik rajtunk! 1Kir. 2,32. Zsolt. 9,12. Luk. 11,50.

23. És nem tudják vala ők, hogy József érti őket, mert tolmács volt közöttük.
24. És elfordula tőlük és síra: Azután hozzájuk fordula és szóla nékik, és visszatartá közülük Simeont, és szemük láttára megkötözteté őt.
25. És parancsola József, hogy töltsék meg edényeiket gabonával, és tegyék vissza pénzüket mindegyiknek az ő zsákjába, és hogy adjanak nékik ennivalót az útra; és így cselekedének velük. Mát. 5,44.
26. És felveték gabonájukat szamaraikra és elmenének onnan. Róm. 12,17. 1Pét. 3,9.
27. És egyik kioldá zsákját, hogy abrakot adjon szamarának a szálláson és meglátá az ő pénzét, hogy ímé zsákja szájában van az.
28. És monda az ő atyjafiainak: Visszatették az én pénzemet, és ímé zsákomban van. Akkor megrettene szívük, és remegve mondának egymásnak: Micsoda ez, amit Isten cselekedett velünk?
29. És eljutának atyjukhoz, Jákóbhoz Kánaán földjére és mindazt elbeszélék néki ami velük történt, mondván:
30. Az a férfiú, annak a földnek ura, keményen szóla nékünk, és úgy bánt velünk, mintha az országot kémleltük volna.
31. És mondánk néki: Igaz emberek vagyunk, soha nem voltunk mi kémek.
32. Tizenketten vagyunk atyafiak, a mi atyánknak fiai, egyikünk nincs meg, legkisebbikünk pedig most atyánkkal van Kánaán földjén.
33. És monda nékünk az a férfiú, annak a földnek ura: Erről ismerem meg, hogy igaz emberek vagytok: egyik atyátokfiát hagyjátok nálam, a házaitok szükségére valót vigyétek, és menjetek el;
34. És hozzátok hozzám a ti legkisebbik atyátokfiát, akkor megtudom, hogy nem vagytok kémek, hanem igaz emberek; akkor visszaadom néktek a ti atyátokfiát, és ebben az országban kereskedhettek.
35. És lőn amint zsákjaikat kiüresíték, ímé az ő csomó pénze mindegyiknek zsákjában volt. Amint látták az ő csomó pénzeiket ők és az ő atyjuk, megfélemlének.
36. És monda nékik az ő atyjuk Jákób: Megfosztotok engem gyermekeimtől; József nincsen, Simeon sincsen. Benjámint is elviszitek? Mindez engem ér!
37. Akkor szóla Rúben az ő atyjának, mondván: az én két fiamat öld meg, ha meg nem hozom őt néked. Bízd az én kezemre őt, és én visszahozom néked.
38. Az pedig monda: Nem megy le oda az én fiam tiveletek, mert az ő bátyja megholt és ő maga maradt meg; ha veszedelem érné őt az úton, amelyen elmentek, ősz fejemet búba borítva bocsátanátok le a koporsóba.

Jákób fiai újra Egyiptomba mennek

43 Az éhség pedig elhatalmasodott az országon. 1Kir. 18,2. Jer. 52,6. JerSir. 5,10.
2. És lőn, mikor fogytán volt az eleség, melyet Egyiptomból hoztak, monda nékik az ő atyjuk: Menjetek el ismét, vegyetek nékünk egy kevés eleséget.
3. És felele néki Júda, mondván: Erősen fogadkozék az a férfiú, mondván: Színem elé ne kerüljetek, ha veletek nem lesz a ti atyátokfia.
4. Ha azért elbocsátod velünk a mi öcsénket, elmegyünk, és veszünk néked eleséget;
5. Ha pedig el nem bocsátod, nem megyünk, mert az a férfiú megmondá nékünk: Színem elé ne kerüljetek, ha a ti atyátokfia veletek nem lesz. rész 42,20.
6. És monda Izrael: Miért cselekedtetek gonoszul velem, hogy megmondtátok annak a férfiúnak, hogy még van egy öcsétek?
7. Azok pedig mondának: Nagyon tudakozódék az a férfiú felőlünk és nemzetségünk felől, mondván: Él-é még atyátok? van-é még testvéretek? És mi kérdéseihez képest feleltünk néki. Avagy tudhattuk-é mi, hogy azt mondja: Hozzátok ide a ti atyátokfiát?
8. És monda Júda Izraelnek, az ő atyjának: Bocsásd el azt a fiút énvelem, és mi azonnal felkelünk és elmegyünk, hogy éljünk és meg ne haljunk se mi, se te, se a mi gyermekeink.
9. Én leszek kezes érette, az én kezemből kérd elő. Ha vissza nem hozom őt hozzád, és elődbe nem állítom őt, mind éltig bűnös legyek előtted. Filem. 18. 19.

10. Bizony, ha nem késlekedtünk volna, ez ideig már kétszer is megjöhettünk volna.
11. És monda nékik Izrael, az ő atyjuk: Ha csakugyan így kell lenni, akkor ezt cselekedjétek: Vegyetek e föld válogatott gyümölcseiből a ti edényeitekbe, és vigyetek ajándékot annak a férfiúnak; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszereket, mirhát, diót, mandulát. Péld. 18,16.
12. Pénzt pedig két annyit vigyetek magatokkal, sőt amely pénzt meghoztatok a ti zsákjaitok szájában, azt is vigyétek vissza magatokkal, talán tévedés ez.
13. Öcséteket is vegyétek, keljetek fel és menjetek vissza ahhoz a férfiúhoz.
14. A Mindenható Isten pedig engedje, hogy kedvet találjatok annál a férfiúnál, és bocsássa vissza tiveletek a másik atyátokfiát, és Benjámint. Én pedig, ha megfosztottnak kell lennem, hadd legyek megfosztva. 2Sám. 22,3. Neh. 1,7. Zsolt. 22,4. 61,4.
15. Vették azért a férfiak azt az ajándékot, és vettek kétannyi pénzt az ő kezükbe, és Benjámint, és felkelének és alámenének Egyiptomba, és megállának József előtt.
16. Amint meglátá József ővelük Benjámint, monda az ő háza gondviselőjének: Vidd be azokat az embereket a házba, és ölj barmot, s készítsd el, mert velem ebédelnek ez emberek ma délben.
17. És az a férfiú akképpen cselekedék, amint József parancsolta, és bevitte az a férfiú azokat az embereket József házába.
18. És megfélemlének azok az emberek, amiért bevitték őket a József házába, és mondának: A pénzért hozattatánk ide be, mely először a mi zsákjainkba tétetett, hogy reánk rohanjon, megtámadjon és minket rabszolgákká tegyen a mi szamarainkkal együtt.
19. És járulának József házának gondviselőjéhez, és szólának néki a ház ajtajában.
20. És mondának: Kérünk uram! Ennekelőtte alájöttünk eleséget venni.
21. És lőn, mikor éjjeli szállásra jutánk és kioldjuk vala a mi zsákjainkat: ímé, mindegyikünknek pénze az ő zsákjának szájában vala, tulajdon pénzünk teljes mértéke szerint; és visszahoztuk azt magunkkal.
22. De más pénzt is hoztunk le magunkkal eleséget venni; nem tudjuk ki tette a mi pénzünket zsákjainkba.
23. És monda: **Legyetek békén, ne féljetek; a ti Istenetek és a ti atyátok Istene adta néktek azt a kincset zsákjaitokba**; pénzetek az én kezemhez jutott. És kihozá hozzájuk Simeont.
24. Bevitte azután a férfiú azokat az embereket a József házába, és vizet hozata, és megmosák lábaikat, és abrakot is ada az ő szamaraiknak. Ján. 13,5. 1Tim. 5,10.
25. Ők pedig elkészíték az ajándékot mire József délben megjöve; mert megértették, hogy ott ebédelnek.
26. Mikor József hazajöve, bevitték néki az ajándékot, mely kezükben volt, a házba, és leborulának előtte a földig. Ruth 2,10.
27. És kérdezősködék egészségük felől, s monda: Egészségben van-é a ti vén atyátok, akiről nékem szóltatok? Él-e még?
28. Azok pedig mondának: Egészségben van a te szolgád, a mi atyánk, még él. És meghajták magukat és leborulának.
29. És felemelé szemeit és látá Benjámint az ő atyjafiát, az ő anyjának fiát, és monda: Ez-é a ti legkisebbik atyátokfia, aki felől nékem szóltatok? És ismét monda: Az Isten légyen hozzád kegyelmes, fiam! rész 42,13.
30. Akkor elsiete onnan József, mert felgerjede szíve az ő öccse iránt, és erőlteti vala a sírás; beméne azért szobájába, és ott síra. 1Kir. 3,26. 2Sám. 18,33. Jer. 31,20.
31. Azután megmosá orcáját, és kiméne, és megtartóztatá magát, és monda: Hozzatok ennivalót.
32. És elhozák néki külön, azoknak is külön, és az egyiptombelieknek is, kik vele esznek vala, külön: Mert nem ehettek az egyiptombeliek együtt a héberekkel, mert utálatos az az egyiptombeliek előtt.
33. Leülének azért őelőtte, az elsőszülött az ő elsőszülöttsége szerint, és a fiatalabb az ő fiatalsága szerint. És a testvérek álmélkodva nézének egymásra.
34. Ő pedig részt juttata azoknak maga elől és a Benjámin része ötszörte nagyobb volt mindnyájuk részénél. És ittak és megittasodtak őnála. Agg. 1,6. Ján. 2,10.

József serlegét
Benjámin zsákjába rejtik

44 Azután parancsola József az ő háza gondviselőjének, mondván: Töltsd meg ez embereknek zsákjait eleséggel amennyit elvihetnek; és mindegyiknek pénzét tedd zsákja szájába.

2. Az én poharamat pedig, az ezüst poharat, tedd a legkisebbik zsákjának szájába gabonájának árával együtt. És az József beszéde szerint cselekedék, amint beszélt.

3. Reggel virradatkor, elbocsáttatának azok az emberek, szamaraikkal együtt.

4. Kimenének a városból, de nem messze haladhatának, amikor monda József az ő háza gondviselőjének: Kelj fel, siess utánuk azoknak az embereknek és ha eléred őket, mondd nékik: Miért fizettetek gonosszal a jó helyébe?

5. Avagy nem abból iszik-é az én uram? és abból szokott jövendölni! Gonoszul cselekedtétek, amit cselekedtetek!

6. És utoléré őket, és ilyen szavakkal szóla nékik.

7. Azok pedig mondának néki: Miért szól az én uram ilyen szavakkal? Távol legyen szolgáidtól, hogy ilyen dolgot cselekedjenek.

8. Ímé a pénzt, melyet zsákjaink szájában találtunk, meghoztuk néked Kánaán földjéről; hogy loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat?

9. Akinél megtaláltatik a te szolgáid közül, haljon meg az; sőt mi is szolgái leszünk uramnak.

10. És monda: Mostan is legyen beszédetek szerint: akinél megtaláltatik, az légyen nékem szolgám, ti pedig mentek legyetek.

11. És sietének és leraká mindegyik az ő zsákját a földre, és kioldá ki-ki az ő zsákját.

12. És keresgéle; a legnagyobbikon kezdé s a legkisebbiken végezé, és megtalálá a poharat a Benjámin zsákjában.

13. Azok pedig meghasogaták ruhájukat, és mindegyik megterhelé a maga szamarát, és visszatérének a városba. 2Sám. 1,11.

14. És beméne Júda és az ő atyjafiai a József házába, ki még ott volt, és földre esének előtte.

15. És monda nékik József: Mi dolog ez, amit cselekedtetek? Avagy nem tudjátok-é hogy az ilyen magamféle ember jövendölni tud? Józs. 22,29. 24,16.

16. És monda Júda: Mit mondhatunk az én uramnak? Mit szóljunk és mivel igazoljuk magunkat? Az Isten büntetése utolérte szolgáidat. Ímé, mi az én uram szolgái vagyunk, mind mi, mind az, akinek kezében a pohár találtatott. 1Sám. 12,23.

17. Ő pedig monda: Távol legyen tőlem, hogy azt cselekedjem: az akinek kezében találtatott a pohár, az legyen nékem szolgám, ti pedig békességgel menjetek el a ti atyátokhoz. Luk. 20,16. Gal. 2,17. 3,21. 6,14.

18. De Júda hozzá járula és monda: Kérlek, uram, hadd szólhasson egy szót uram fülébe a te szolgád, és ne gerjedjen fel haragod a te szolgád ellen; mert hasonló vagy te a fáraóhoz. 2Móz. 32,22. Péld. 19,12.

19. Az én uram kérdezte az ő szolgáit, mondván: Van-é atyátok, vagy testvéretek?

20. Akkor mi azt felelénk az én uramnak: Van egy vén atyánk, és egy kis gyermek, aki az ő vénségében lett; és ennek bátyja megholt, és csak ő maga maradt az ő anyjától, és az ő atyja szereti őt.

21. És azt mondád a te szolgáidnak: Hozzátok hozzám őt, hogy szemeimet reá vessem.

22. És mondánk az én uramnak: Nem hagyhatja el az a fiú az ő atyját; mert ha elhagyja atyját, meghal az.

23. Mert ezt mondád a te szolgáidnak: Ha a ti legkisebbik atyátokfia el nem jön veletek, színem elé se kerüljetek többé.

24. Mikor azért felmenénk a te szolgádhoz, az én atyámhoz és tudtul adjuk vala néki az én uramnak beszédét;

25. És monda a mi atyánk: Menjetek vissza, és vegyetek nékünk egy kevés eleséget.

26. Mire mondánk: Nem mehetünk le; ha a mi legkisebbik atyánkfia velünk lesz, akkor lemegyünk; mert nem mehetünk ama férfiú színe elé, ha a mi legkisebbik atyánkfia velünk nem lesz.

27. És monda a te szolgád, az én atyám, nékünk: Ti tudjátok, hogy az én feleségem nékem csak két fiat szült.

28. Az egyik kiméne tőlem, és azt mondom vala: bizonyára fenevad szaggatta széjjel és attól fogva nem láttam őt.
29. Ha ezt is elviszitek szemeim elől, s veszedelem találja érni, akkor az én ősz fejemet keserűségtől borítva bocsátjátok alá a koporsóba. rész 42,38.
30. Ha tehát most visszamegyek a te szolgádhoz, az én atyámhoz, és e fiú nem lesz velünk, mivelhogy annak lelke ennek lelkéhez van nőve, 1Sám. 18,1.
31. Ha meglátja, hogy nincs meg a gyermek, meghal s akkor a te szolgáid, a te szolgádnak, a mi atyánknak ősz fejét búba borítva bocsátják alá a koporsóba.
32. Mivel a te szolgád e fiúért az ő atyjánál kezes lett, mondván: Ha vissza nem hozom őt hozzád, mind éltig bűnös legyek az én atyám előtt. rész 43,9.
33. Hadd maradjon azért e gyermek helyébe a te szolgád az én uramnak szolgájául: e gyermek pedig menjen fel az ő bátyjaival.
34. Mert mimódon mehetnék én fel atyámhoz, ha e gyermek velem nem lenne, anélkül, hogy ne lássam a nyomorúságot, mely atyámat érné? Zsolt. 116,3. 119,143.

József felfedi magát testvérei előtt

45 És nem tartóztathatá magát tovább József mindazok előtt, kik körülötte állának és felkiálta: Vezessetek ki minden embert mellőlem. És nem marada senki nála, mikor megismerteté magát József az ő atyjafiaival.
2. És hangos sírásra fakada, úgyhogy meghallák az egyiptombeliek, és meghallá a fáraó háznépe is.
3. És monda József az ő atyjafiainak: Én vagyok József, él-e még az én atyám? És nem felelhetének néki az ő atyjafiai, mert megrettentek tőle. Zak. 12,10.
4. Monda azért József az ő atyjafiainak: Jöjjetek közelebb hozzám! És közelebb menének. Akkor monda: Én vagyok József, a ti testvéretek, akit eladtatok Egyiptomba. 1Móz. 4,9. 3Móz. 19,34. Csel. 7,13.
5. **És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; mert a ti megmaradástokért küldött el engem Isten előttetek.** Ésa. 40,2.
6. Mert immár két esztendeje, hogy éhség van e földön, de még öt esztendő van hátra, melyben sem szántás, sem aratás nem lesz. Zsolt. 33,18. 37,18. 62,11. 73,1.
7. Az Isten küldött el engem előttetek, hogy műveljem a ti megmaradásotokat e földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással.
8. **Nem ti küldöttetek azért engem ide, hanem az Isten**, aki engem a fáraó atyjává tett, és egész házának urává, és Egyiptom egész földjének fejedelmévé. Róm. 8,28.
9. Siessetek és menjetek fel atyámhoz, és mondjátok néki: Ezt mondja a te fiad József: Az Isten engem egész Egyiptomnak urává tett, jöjj le hozzám, ne késsél.
10. És Gósen földjén lakozol, és hozzám közel leszel, mind te, mind fiaid, mind fiaidnak fiai, juhaid, barmaid és mindened, amid van. 2Móz. 9,26.
11. És eltartalak ott téged, mert még öt esztendei éhség lesz, hogy tönkre ne juss te, és házadnépe, és semmi, amid van.
12. És ímé a ti szemeitek látják, és az én atyámfiának Benjáminnak szemei, hogy az én szám szól hozzátok. 1Tim. 5,4.
13. Beszéljétek hát el atyámnak minden én dicsőségemet Egyiptomban, és mindazt, amit láttatok. És siessetek s hozzátok ide az én atyámat. 4Móz. 18,12. Csel. 7,14.
14. És nyakába borula az ő öccsének Benjáminnak és síra; Benjámin is síra az ő nyakán.
15. És megcsókolá mind az ő testvéreit és síra őrajtuk; azután beszédbe ereszkedének vele az ő testvérei.

A fáraó Egyiptomba hívja Jákóbot

16. És eljuta a hír a fáraó házába is, mondván: Eljöttek a József atyjafiai; és tetszék e dolog mind a fáraónak, mind az ő szolgáinak.
17. És monda a fáraó Józsefnek: Mondd meg a te atyádfiainak: Ezt cselekedjétek: Terheljétek meg a ti barmaitokat, és eredjetek, menjetek el Kánaán földjére;
18. És vegyétek fel atyátokat és házatok népét, és jöjjetek hozzám; és én néktek adom Egyiptom földjének javát, hogy éljétek e földnek zsírját.

19. Ez is parancsolatul legyen néked: Ezt műveljétek, vigyetek magatokkal Egyiptom földjéről szekereket gyerme-keitek és feleségeitek számára, és vegyétek fel atyátokat és jöjjetek.
20. A ti házi eszközeitekre pedig ne tekintsetek sóhajtva; mert egész Egyiptom földjének a legjava a tiétek.
21. És akképpen cselekedének Izrael fiai; és ada nékik József szekereket a fáraó parancsolatja szerint; és ennivalót is ada nékik az útra.
22. Valamennyien valának, mindegyiknek ada egy-egy öltöző ruhát: Benjáminnak pedig ada háromszáz ezüst pénzt és öt öltöző ruhát.
23. Atyjának pedig külde ilyenképpen: tíz szamarat egyiptomi javakkal terhelve, és tíz nőstény szamarat gabonával, kenyérrel és egyéb élelemmel terhelve, az ő atyjának az útra.
24. És elbocsátá az ő testvéreit, és elmenének, és monda nékik: Ne háborogjatok az úton.

Jákóbnak tudtul adják, hogy József él Egyiptomban

25. Feljövének azért Egyiptomból: és eljutának Kánaán földjére az ő atyjukhoz, Jákóbhoz.
26. És mikor tudtára adták, mondván: József még él, és hogy uralkodik egész Egyiptom földjén; az ő szíve elalélt, mert nem hisz vala nékik. Zsolt. 126,1. Luk. 24,11.
27. Elbeszélék azért néki József minden beszédét, amelyeket velük beszélt, és látá a szekereket is, amelyeket József küldött, hogy őt elvigyék; akkor fölélede az ő atyjuknak, Jákóbnak szelleme.
28. És monda Izrael: Elég nékem, hogy József, az én fiam még él: lemegyek hát, hogy meglássam őt, minekelőtte meghalok.

Jákób Egyiptomba költözik

46 Elindula azért Izrael minden hozzátartozóival és méne Beérsebába; és áldozék áldozatokat az ő atyja Izsák Istenének.
2. És szóla Isten Izraelnek éjjeli látomásban, és monda: Jákób, Jákób. Ő pedig monda: Ímhol vagyok.
3. És monda: **Én vagyok az Isten, a te atyádnak Istene: Ne félj lemenni Egyiptomba: mert nagy néppé teszlek ott téged.** 2Móz. 1,9. 5Móz. 26,5.
4. **Én lemegyek veled Egyiptomba, és én bizonnyal fel is hozlak**; és József fogja bé a te szemeidet. 2Móz. 3,8.
5. Felkerekedék azért Jákób Beérsebából, és elvitték Izrael fiai Jákóbot az ő atyjukat, és gyermekeiket és feleségeiket a szekereken, melyeket a fáraó küldött érte. Csel. 7,15.
6. És elvitték nyájaikat és szerzeményeiket, melyeket Kánaán földjén szereztek, és jutának Egyiptomba Jákób és minden vele levő magva. Józs. 24,4. Zsolt. 105,23.
7. Az ő fiait és fiainak fiait, az ő leányait, és fiainak leányait és minden vele levő magvát elvitte magával Egyiptomba.
8. Ezek pedig az Izrael fiainak nevei, kik bementek Egyiptomba: Jákób és az ő fiai: Jákóbnak elsőszülötte Rúben.
9. Rúben fiai pedig: Hánok, Pallu, Hecrón, Kármi. 2Móz. 6,14. 4Móz. 26,5. 1Krón. 5,1.
10. Simeon fiai pedig: Jemúel, Jámin, Ohad, Jákin, Cóhár és Saul a kánaáni aszszonynak fia. 2Móz. 6,15. 1Krón. 4,24.
11. Lévi fiai: Gerson, Kehát, Mérári.
12. Júda fiai pedig: Hér, Ónán, Séla, Perec, Zeráh; de megholt Hér és Ónán a Kánaán földjén. Perecnek fiai pedig: Hecrón és Hámul. rész 38,3–29. 1Krón. 2,5.
13. Izsakár fiai pedig: Tóla, Puva, Jób és Simrón.
14. Zebulon fiai pedig: Szered, Élon, Jáhleél.
15. Ezek Lea fiai, akiket szült Jákóbnak Mezopotámiában, Dínával az ő leányával együtt. Fiainak és leányainak összes száma: harminchárom.
16. Gád fiai pedig: Cifjon, Haggi, Súni, Ecbón, Héri, Aródi és Areéli. 4Móz. 26,15.
17. Áser fiai pedig: Jimná, Jisvá, Jisvi, Beriha és Szerah az ő húguk; Berihának fiai pedig: Héber és Málkiel. 1Krón. 7,30.
18. Ezek Zilpa fiai, akit Lábán adott Leának az ő leányának; és ő szülé ezt a tizenhat lelket Jákóbnak.

19. Ráhelnek, Jákób feleségének fiai: József és Benjámin.
20. És születének Józsefnek Egyiptom földjén Manasse és Efráim, akiket Aszenát, Potiferának, On papjának leánya szült néki. rész 41,50.
21. Benjámin fiai pedig: Bela, Beker, Asbél, Géra, Nahamán, Ehi, Rós, Muppim, Huppim és Ard. 4Móz. 26,38–40.
22. Ezek Ráhel fiai, kik születtek Jákóbnak, mindössze tizennégy.
23. Dán fia pedig: Husim.
24. Naftali fiai pedig: Jahceél, Gúni, Jécer és Sillém. 1Krón. 7,13.
25. Ezek Bilha fiai, akit adott Lábán Ráhelnek az ő leányának; és ezeket szülte Jákóbnak, mindössze hét lelket. rész 29,29.
26. Valamennyi Jákóbbal Egyiptomba jött lélek, kik az ő ágyékából származtak, a Jákób fiainak feleségeit nem számítva, mindössze hatvanhat. 2Móz. 1,5.
27. József fiai pedig, kik Egyiptomban születtek, két lélek. Jákób egész házanépe, mely Egyiptomba ment, hetven lélek. 5Móz. 10,22. Csel. 7,14.

József találkozik apjával

28. Júdát pedig elküldé maga előtt Józsefhez, hogy útmutatója legyen Gósen felé. És eljutának Gósen földjére.
29. És befogata József az ő szekerébe, és eleibe méne Izraelnek az ő atyjának Gósenbe; s amint maga előtt látá, nyakába borula, és síra az ő nyakán sok ideig.
30. És monda Izrael Józsefnek: Immár örömest meghalok, minekutána láttam a te orcádat, hogy még élsz. Luk. 2,29.
31. József pedig monda az ő testvéreinek, és az ő atyja házanépének: Felmegyek és tudtára adom a fáraónak, és ezt mondom néki: Az én testvéreim és atyám háznépe, kik Kánaán földjén voltak, eljöttek énhozzám.
32. Azok az emberek pedig juhpásztorok, mert baromtartó nép voltak, és juhaikat, barmaikat, és mindenüket valamijük van, elhozták.
33. S ha majd a fáraó hivat titeket és azt kérdi: Mi a ti életmódotok?
34. Azt mondjátok: jószágtartó emberek voltak a te szolgáid gyermekségünktől fogva mind ez ideig, mi is, mint a mi atyáink: hogy lakhassatok Gósen földjén; mert minden juhpásztor utálatos az egyiptombeliek előtt. 2Móz. 8,26.

Jákób letelepszik Gósen földjén

47 Elméne azért József és tudtára adá a fáraónak, és monda: Az én atyám és atyámfiai, juhaikkal, barmaikkal és mindenükkel valamijük volt, idejöttek Kánaán földjéről; és most Gósen földjén vannak.
2. És vett ötöt az ő testvérei közül, és állítá őket a fáraó elé.
3. És monda a fáraó a József testvéreinek: Mi a ti életmódotok? És mondának a fáraónak: Juhpásztorok a te szolgáid, mi is, mint a mi atyáink. rész 46,34.
4. És mondának a fáraónak: Azért jöttünk, hogy e földön tartózkodjunk, mert a te szolgáid barmainak nincs legelője, mivelhogy elhatalmasodott az éhség Kánaán földjén: hadd lakjanak azért most a te szolgáid Gósen földjén. 5Móz. 26,5. Ésa. 52,4.
5. És szóla a fáraó Józsefnek, mondván: A te atyád és a te atyádfiai jöttek hozzád.
6. Egyiptom földje ímé előtted van; e föld legjobb részében telepítsd le a te atyádat és atyádfiait, lakozzanak a Gósen földjén: ha pedig tudod, hogy vannak közöttük arra termett emberek, tedd azokat az én barmaim gondviselőivé. Péld. 12,24. 22,29.
7. Bevitte József Jákóbot is az ő atyját, és állítá őt a fáraó elé. És köszönté Jákób a fáraót.
8. És monda a fáraó Jákóbnak: Hány esztendős vagy? Zsolt. 39,12. 119,19.
9. Monda pedig Jákób a fáraónak: Az én bujdosásom esztendeinek napjai százharminc esztendő; kevesek és nyomorúságosak voltak az én életem esztendeinek napjai, és nem érték el az én atyáim élete esztendeinek napjait, ameddig ők bujdostak. 2Kor. 5,6–8. Zsid. 11,9. 13. 1Pét. 1,24. 2,11.
10. És megáldá Jákób a fáraót, és kiméne a fáraó elől. Zsolt. 102,3. Préd. 2,23.
11. Megtelepíté tehát József az ő atyját és atyjafiait, és ada nékik birtokot Egyiptom földjén, annak a földnek legjobb részében a Ramszesz földjén; amint megparancsolta a fáraó. 2Móz. 1,11. 12,37.

12. És ellátja vala József az ő atyját és atyjafiait, és az ő atyjának egész házanépét kenyérrel, gyermekeik számához képest.

Éhínség Egyiptomban, József intézkedései a fáraó javára

13. És kenyér nem volt az egész föld kerekségén, mert igen nagy volt az éhség, és elalélt Egyiptom földje, és a Kánaán földje az éhség miatt. Csel. 7,11.

14. József pedig mind összeszedé a pénzt, ami találtatik Egyiptomnak és Kánaánnak földjén a gabonáért, amelyet azok vesznek vala; és bevitte József a pénzt a fáraó házába.

15. És mikor elfogyott a pénz Egyiptom földjéről is, Kánaán földjéről is, egész Egyiptom Józsefhez méne, mondván: Adj nékünk kenyeret, miért haljunk meg szemed láttára, azért hogy nincs pénz?

16. És monda József: Hozzátok ide barmaitokat, és adok néktek a ti barmaitokért, ha nincs pénz.

17. És elvitték barmaikat Józsefhez, és ada nékik József kenyeret lovakért, juhokért, ökrökért és szamarakért: és eltartá őket abban az esztendőben kenyérrel az ő barmaik összességéért.

18. Mikor pedig elmúlék az esztendő, menének hozzá a második esztendőben, és mondának néki: Nem titkolhatjuk el uramtól, hogy bizony elfogyott a pénz, és a baromnyájak mind uramnál vannak, amint látja az én uram, semmi sem maradt, csak testünk és földünk.

19. Miért vesszünk el szemed láttára mind magunk, mind földünk? Végy meg minket és földünket kenyéren, és mi és a mi földünk szolgái leszünk a fáraónak; csak adj magot, hogy éljünk s ne haljunk meg, és a föld ne pusztuljon el.

20. Megvevé azért József egész Egyiptom földjét a fáraó részére, mert az egyiptombeliek mind eladták az ő földjüket, mivelhogy erőt vett rajtuk az éhség. És a föld a fáraóé lett.

21. A népet pedig egyik városból a másikba telepíté Egyiptom egyik határszélétől másik széléig.

22. Csak a papok földjét nem vevé meg, mert a papoknak szabott részük volt a fáraótól és abból a szabott részből élnek vala, amit nékik a fáraó ad vala; annakokáért, nem adák el az ő földjüket. Ezsdr. 7,24.

23. És monda József a népnek: Ímé, megvettelek titeket a mai napon, és a ti földeteket a fáraónak. Ímhol számotokra a mag, vessétek be a földet.

24. És takaráskor adjatok a fáraónak egy ötödrészt; négy rész pedig legyen a tiétek, a mező bevetésére és éléstekre, mind magatoknak, mind házatok népének, és gyermekeiteknek eledelül.

25. És mondának: Életünket megtartottad; hadd találjunk kegyelmet uram szemei előtt, és szolgái leszünk a fáraónak.

26. És törvénnyé tevé azt József mind e mai napig Egyiptom földjén, hogy a fáraóé az ötödrész, csak a papok földe, egyedül az nem volt a fáraóé.

Jákób végrendelete

27. Lakozék azért Izrael Egyiptomban a Gósen földjén, és birtokukba vették a földet, s megszaporodának és megsokasodának felette igen. 2Móz. 1,7. Zsolt. 105,24.

28. Jákób pedig tizenhét esztendeig élt Egyiptom földjén, és Jákób élete esztendeinek napjai száznegyvenhét esztendő. 5Móz. 26,5.

29. És elközelgetének Izrael halálának napjai, és hívatá az ő fiát Józsefet, s monda néki: Ha én előtted kedves vagyok, kérlek tedd a kezedet tomporom alá, és légy hozzám szeretettel és hűséggel: Kérlek, ne temess el engem Egyiptomban. 5Móz. 31,14.

30. Midőn elaluszom az én atyáimmal, vígy ki engem Egyiptomból és temess el az ő sírjukba. És monda: Én a te beszéded szerint cselekszem. 2Sám. 19,37.

31. És monda: Esküdjél meg nékem! és megesküvék néki. És leborula Izrael az ágy fejére. 1Kir. 1,47. Zsid. 11,21.

Jákób megáldja gyermekeit

48 És lőn ezek után, megmondták Józsefnek: Ímé, a te atyád beteg; és elvitte magával az ő két fiát Manassét és Efraimot.

2. És tudtára adák Jákóbnak, mondván: Ímé, a te fiad József hozzád jön; és összeszedé erejét Izrael, s felüle az ágyon.

3. És monda Jákób Józsefnek: A Mindenható Isten (El Shaddai) megjelenék nékem Lúzban, a Kánaán földjén, és megálda engem. rész 28,13. 35,6. 9.

4. És monda nékem: **Ímé, én megszaporítlak és megsokasítlak és népek sokaságává teszlek téged, s ezt a földet te utánad a te magodnak adom örök birtokul.** rész 17,8.

5. Most tehát a te két fiad, akik néked Egyiptom földjén annakelőtte születtek, hogy én hozzád jöttem Egyiptomba, az enyéim; Efraim és Manasse, akár csak Rúben és Simeon, az enyéim lesznek. rész 41,50. Józs. 13,7. 14,4.

6. Ama szülötteid pedig, kiket őutánuk nemzettél, tiéid lésznek, és az ő bátyjaik nevéről neveztessenek az ő örökségükben.

7. Mert mikor Mezopotámiából jövék, meghala mellettem Ráhel Kánaán földjén az úton, mikor még egy dűlőföldre valék Efratától, és eltemetém őt ott az Efratába, azaz a Betlehembe vezető úton. rész 35,16.

8. És meglátá Izrael a József fiait és monda: Kicsodák ezek?

9. József pedig monda az ő atyjának: Az én fiaim, kiket Isten itt adott nékem. És monda: Hozd ide őket hozzám, hadd áldjam meg.

10. Mert Izraelnek szemei meghomályosodának a vénség miatt, és nem láthat vala. Közel vitte tehát őket hozzá, ő pedig megcsókolgatá és megölelgeté őket.

11. És monda Izrael Józsefnek: Nem gondoltam, hogy orcádat megláthassam, és íme az Isten megengedte látnom magodat is.

12. Akkor kivevé József azokat az ő atyjának térdei közül, és leborula arccal a földre.

13. És fogá József mindkettejüket, Efraimot jobb kezével Izrael bal keze felől; Manassét pedig bal kezével Izraelnek jobb keze felől és közel vitte őket hozzá.

14. Izrael pedig kinyújtá az ő jobb kezét és rátevé Efraim fejére, pedig ő a kisebbik volt, az ő bal kezét pedig Manasse fejére. Tudva tevé így kezeit, mert az elsőszülött Manasse volt.

15. És megáldá Józsefet s monda: **Az Isten, akinek előtte jártak az én atyáim Ábrahám és Izsák; az Isten, aki gondomat viselte, amióta vagyok, mind e napig:** Zsid. 11,21.

16. Amaz angyal, ki megszabadított engem minden gonosztól, áldja meg e gyermekeket, és viseljék az én nevemet és az én atyáimnak Ábrahámnak és Izsáknak nevét, és mint a halak szaporodjanak e földön. Ámós 9,12. Csel. 15,17.

17. Látván pedig József, hogy az ő atyja jobb kezét Efraim fejére tevé, nem tetszék néki, és megfogá atyja kezét, hogy Efraim fejéről Manasse fejére tegye át.

18. És monda József az ő atyjának: Nem úgy atyám; mert ez az elsőszülött, ennek fejére tedd jobb kezedet.

19. Nem akará pedig az atyja és monda: Tudom fiam, tudom, ő is néppé lesz, ő is megnevekedik; de az ő öccse nálánál inkább megnevekedik, és az ő magja népek sokaságává lesz. 4Móz. 2,19. 5Móz. 33,17.

20. És megáldá őket azon a napon, mondván: Ha áld, téged említsen Izrael, mondván: Az Isten téged olyanná tégyen mint Efraimot s Manassét. És Efraimot eleibe tevé Manassénak. Ruth 4,11.

21. És mondá Izrael Józsefnek: **Ímé, én meghalok, de az Isten veletek lesz és visszavisz titeket a ti atyáitok földjére.**

22. Én pedig adok néked egy osztályrészt a te atyádfiainak része felett, melyet az emoreustól vettem fegyveremmel és kézívemmel. Józs. 17,14. 24,32. Ján. 4,5.

Jákób megáldja tizenkét fiát

49 És szólítá Jákób az ő fiait, és monda: Gyűljetek egybe, hadd jelentsem meg néktek, ami rátok következik a messze jövőben. 5Móz. 33,1. Ámós 3,7.

2. Gyűljetek össze s hallgassatok Jákób fiai! Hallgassatok Izraelre, a ti atyátokra.

3. Rúben, te elsőszülöttem, erőm, tehetségem zsengéje, első a méltóságban, első a hatalomban. 5Móz. 21,17.

4. Állhatatlan, mint a víz, nem leszel első, mivel atyád ágyába léptél fel: akkor megfertőztetted! Nyoszolyámba lépett ő. 5Móz. 27,20. 1Krón. 5,1.

5. Simeon és Lévi atyafiak, erőszak eszközei az ő fegyverük. Péld. 18,9.

6. Tanácsukban ne légyen részes lelkem, gyűlésükkel ne egyesüljön dicsőségem, mert haragjukban férfit öltek, s kedvük telve inát szegték az ökörnek.Péld. 1,15.

7. Átkozott haragjuk, mert erőszakos, és dühük, mivel kegyetlen; eloszlatom őket Jákóbban, és elszélesztem Izraelben.

8. **Júda! Téged magasztalnak atyádfiai, kezed ellenségeidnek nyakán lesz s meghajolnak előtted atyáidnak fiai**.

9. Oroszlánkölyök Júda; zsákmányt ejtvén, felmentél, fiam! Lehevert, lenyugodott, mint a hím oroszlán, és mint nőstény oroszlán; ki veri őt fel?

10. **Nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca az ő ágyékából; míg eljön Siló, és a népek néki engednek**. Józs. 18,1. 1Krón. 5,2. Zsolt. 60,7. 65,2. 108,8. Ésa. 11,1. 10. 42,1. 49,6. 55,4. 5. 60,1–5. Ezék. 21,27.

11. Szőlőtőhöz köti szamarát, és nemes venyigéhez szamara vemhét, ruháját borban mossa, felöltőjét a szőlő vérében.

12. Bortól veresek szemei, tejtől fehérek fogai.

13. Zebulon a tenger partjáig lakozik, azaz a hajók kikötőjéig s határának széle Cídonig ér. 5Móz. 33,18.

14. Izsakár erős csontú szamár, a karámok közt heverész.

15. S látja, hogy jó a nyugalom és hogy a föld mily kies: teher alá hajtja hátát, s robotoló szolgává lesz.

16. Dán ítéli az ő népét, mint Izrael akármelyik nemzetsége.

17. Dán kígyó lesz az úton, szarvaskígyó az ösvényen, mely a ló körmébe harap, hogy lovagja hanyatt esik.

18. Üdvösségedre várok, Uram!

19. Gád! Had háborgatja; majd ő hág annak sarkába.

20. **Ásernek kenyere kövér, királyi csemegét szolgáltat**.

21. **Nafthali, gyorslábú szarvas, az ő beszéde kedves**.

22. **Termékeny fa József, termő ág a forrás mellett, ágazata meghaladja a kőfalat**.

23. **Keserítik, lövöldözik és üldözik a nyilazók**:

24. **De mereven marad kézíve, feszülten keze karjai, Jákób Hatalmasának kezétől, onnan, Izrael Pásztorától, Kősziklájától**. Zsolt. 80,1. 132,2. 5. Ésa. 1,27. 28,16.

25. **Atyád Istenétől (El), aki segítsen; a Mindenhatótól (Shaddai), aki megáldjon, az ég áldásaival, onnan felülről, a mélység áldásaival, mely alant terül, az emlők és anyaméh áldásaival**.

26. **Atyád áldásai meghaladják az ős hegyek áldásait, az örök halmok kiességeit. Szálljanak József fejére, a testvérek közül kiválasztottnak koponyájára**.

27. Benjámin ragadozó farkas: reggel ragadományt eszik, este pedig zsákmányt oszt.

28. Mindezek Izrael nemzetségei, tizenketten, és ez az, amit mondott nékik az ő atyjuk, mikor őket megáldá; mindegyiket tulajdon áldásával áldá meg.

29. És parancsola nékik és monda: Én az én népemhez helyeztetem, temessetek engem az én atyáimhoz, ama barlangba, mely a hitteus Efron mezején van.

30. Abba a barlangba, mely Kánaán földjén Mamré átellenében Makpelának mezején van, melyet megvett Ábrahám a mezővel együtt a hitteus Efrontól, temetésre való örökségül. rész 23,16.

31. Oda temették el Ábrahámot és Sárát az ő feleségét; oda temették Izsákot és Rebekát az ő feleségét; s oda temettem el Leát is. Csel. 7,16.

32. Szerzemény e mező és a barlang, mely abban van, a Hét fiaitól.

33. És elvégezé Jákób, amit fiainak parancsolt és fölszedé lábait az ágyra, és meghala és az ő népéhez temetteték.

Jákób holttestét Hebronba szállítják

50 József pedig az ő atyja orcájára borula és siránkozék felette és csókolgatá őt. 2Kir. 13,14.

2. És megparancsolá József az ő szolgáinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be az ő atyját; és bebalzsamozák az orvosok Izraelt. Luk. 24,1. Ján. 19,39.

3. Mikor negyven nap eltelék, mert akkorra telnek be a bebalzsamozás napjai, siraták őt az egyiptombeliek hetven napig.

4. És elmúlának az ő siratásának napjai, és szóla József a fáraó házanépéhez, mondván: Ha kedves vagyok előttetek, szóljatok kérlek a fáraónak, mondván:
Eszt. 4,2.

5. Az én atyám engem megesketett, mondván: Ímé, én meghalok; az én síromba, melyet Kánaán földjén ástam magamnak, oda temess el engem. Most hát kérlek, hadd menjek el, és temessem el az én atyámat, azután visszatérek.

6. És monda a fáraó: Eredj el és temesd el a te atyádat, amint megesketett téged.

7. Elméne azért József, hogy az ő atyját eltemesse, és vele együtt felmenének mind a fáraó szolgái, az ő házának vénei és Egyiptom földjének minden vénei.

8. Józsefnek is egész háznépe; és az ő bátyjai, és az ő atyjának háznépe; csak gyermekeiket, juhaikat és barmaikat hagyták a Gósen földjén.

9. Felmenének annakfelette ővele szekerek is és lovagok, úgyhogy igen nagy sereg volt.

10. Mikor eljutának Atád szérűjéhez, mely a Jordánon túl van, nagy és keserves sírással sírának ott. József pedig hét napig gyászolá az ő atyját. 1Sám. 31,13. Csel. 8,2.

11. És láták az ország lakosai, a Kánaán népe azt a gyászt Atád szérűjénél, és mondának: Keserves gyásza ez az egyiptombelieknek. Azért nevezék azt a helyet Ábel Micrajimnak, mely a Jordánon túl van.

12. Akképpen cselekedének azért Jákóbbal az ő fiai, amiképpen megparancsolta nékik.

13. Elvitték ugyanis őt az ő fiai Kánaán földjére és eltemeték őt a Makpela mezőnek barlangjába, melyet Ábrahám a mezővel együtt temetésre való örökségnek vett a hitteus Efrontól Mamrénak átellenében.
rész 23,16. Csel. 7,16.

14. És visszatére József Egyiptomba, ő, és az ő atyjafiai, és mindazok, akik vele fölmentek az ő atyjának temetésére, minekutána eltemette az ő atyját.

József nagylelkűsége testvéreihez

15. Amint láták József bátyjai, hogy az ő atyjuk meghalt, ezt mondják vala: Hátha gyűlölni fog minket József, és visszaadja nékünk mindazt a gonoszt, amit rajta elkövettünk.

16. Üzenetet küldének azért Józsefhez, mondván: A te atyád megparancsolta nékünk az ő holta előtt, mondván:

17. Így szóljatok Józsefhez: Kérünk téged, bocsásd meg a te atyádfiainak vétkét és bűnüket, mert gonoszul cselekedtek ellened. Most azért bocsásd meg azoknak vétkét, akik a te atyád Istenét szolgálják. József pedig sír vala, mikor ezt mondták néki. Péld. 28,13.

18. Járulának pedig őhozzá az ő testvérei is, és leborulának előtte és mondának: Ímé, mi a te szolgáid vagyunk.

19. József pedig monda: Ne féljetek: avagy Isten gyanánt vagyok-é én?
5Móz. 32,35. Róm. 12,19. Zsid. 10,30.

20. **Ti gonoszt gondoltatok ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani**, hogy cselekedjék úgy amint ma, hogy sok nép életét megtartsa. Zsolt. 56,5. Ésa. 10,7. Csel. 3,13.

21. Most annakokáért ne féljetek: Eltartalak én titeket és a ti gyermekeiteket. És megvigasztalá őket és szívükre beszéle.

22. József pedig Egyiptomban lakozék; mind ő, mind az ő atyjának házanépe. És éle József száztíz esztendeig.

23. És látá József Efraimtól harmad ízben való fiait. Manasse fiának, Mákirnak is születtek József térdén gyermekei.

24. És monda József az ő testvéreinek: Én meghalok, **de Isten bizonnyal meglátogat titeket és felvisz titeket e földről arra a földre, melyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak**.
2Móz. 3,16. 17. Zsid. 11,22.

25. És megesketé József Izrael fiait, mondván: Mikor az Isten titeket bizonnyal meglátogat, vigyétek fel innen az én csontjaimat magatokkal.

26. És meghala József száztíz esztendős korában, és bebalzsamozák, és koporsóba tevék Egyiptomban.

MÓZES MÁSODIK KÖNYVE
A ZSIDÓKNAK EGYIPTOMBÓL VALÓ KIJÖVETELÉRŐL

Izrael fiai elszaporodnak Egyiptomban

1 Ezek pedig az Izrael fiainak nevei, akik Jákóbbal Egyiptomba menének; mindenki az ő házanépével méne:

2. Rúben, Simeon, Lévi és Júda;

3. Izsakár, Zebulon és Benjámin;

4. Dán és Naftali, Gád és Áser.

5. Mindazok a lelkek pedig, akik Jákób ágyékából származtak, hetvenen voltak. József pedig Egyiptomban vala.
1Móz. 46,26. 5Móz. 10,22.

6. És meghala József és minden ő atyjafia és az az egész nemzedék. 1Móz. 50,26.

7. Izrael fiai pedig szaporák valának, szaporodának és sokasodának, és igenigen elhatalmasodának, úgyhogy megtelék velük az ország.
1Móz. 46,3. 5Móz. 26,5. Ésa. 35,1. 2. Csel. 7,17.

Az egyiptomiak elnyomják Izraelt

8. Azonközben új király támada Egyiptomban, aki Józsefet nem ismerte.

9. És monda a fáraó az ő népének: Ímé, az Izrael fiainak népe több és hatalmasabb nálunknál. Zsolt. 105,24.

10. Nosza bánjunk okosan vele, hogy el ne sokasodjék és az ne legyen, hogy ha háború támad, ő is ellenségünkhöz adja magát és ellenünk harcoljon és az országból kimenjen. Jób 5,13. Zsolt. 10,2. Péld. 28,16.

11. Rendelének azért föléjük robotmestereket, hogy nehéz munkákkal sanyargassák őket. És építe a fáraónak gabonatartó városokat, Pitomot és Ramszeszt.

12. **De minél inkább sanyargatják vala őt, annál inkább sokasodik és annál inkább terjeszkedik vala, s féltek az Izrael fiaitól.** 1Móz. 47,11. Zsolt. 81,6.

13. Pedig kegyetlenül dolgoztaták az egyiptomiak az Izrael fiait.

14. És kemény munkával keseríték életüket, sárcsinálással, téglavetéssel és mindenféle mezei munkával, minden munkájukkal, melyeket kegyetlenül dolgoztatnak vala velük. 4Móz. 20,15. Zsolt. 10,17. 18.

15. És szóla Egyiptom királya a héber bábáknak, akik közül egyiknek Sifra, a másiknak Puá volt neve.

16. És monda: Mikoron héber asszonyok körül bábálkodtok, nézzetek a szülőszékre: ha fiú az, azt öljétek meg, ha pedig leány az, hadd éljen.

17. De a bábák félék az Istent és nem cselekedének úgy, amint Egyiptom királya parancsolta nékik, hanem életben hagyták a gyermekeket. Péld. 16,6. Csel. 5,29.

18. Hívatá azért Egyiptom királya a bábákat és monda nékik: Miért műveltétek azt, hogy életben hagytátok a gyermekeket?

19. A bábák pedig mondának a fáraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az egyiptombeliek: mert azok életerősek; minekelőtte a bába hozzájuk eljutna, már szülnek. Józs. 2,4. 2Sám. 17,19.

20. Azért jót tett Isten a bábákkal, a nép pedig sokasodék és igen megerősödék.
Péld. 11,18. Ésa. 3,10. Zsid. 6,10.

21. És lőn, hogy **mivel a bábák félék az Istent: megépíté az ő házukat**. Zsolt. 127,1.

22. Parancsola azért a fáraó minden ő népének, mondván: Minden fiút, aki születik, vessetek a folyóvízbe, a leányt pedig hagyjátok mind életben.

Mózes születése

2 Elméne egy Lévi nemzetségéből való férfiú, és lévita leányt vett feleségül.

2. És fogada méhében az asszony és fiat szüle; és látá, hogy szép az és rejtegeté három hónapig. 4Móz. 26,59. Zsid. 11,23.

3. De mikor tovább nem rejtegetheté, szerze annak egy gyékényládácskát, és bekené azt gyantával és szurokkal, s belétevé a gyermeket és letevé a folyóvíz szélén a sás közé. 1Krón. 23,13.

4. Az ő nénje pedig megáll vala távolról, hogy megtudja: mi történik vele?

5. És alámene a fáraó leánya, hogy megfürödjék a folyóvízben, szolgálóleányai pedig járkálnak vala a víz partján. És meg-

látá a ládácskát a sás között s elküldé az ő szolgálóleányát és kihozatá azt. Csel. 7,21.

6. És kinyitá és látá a gyermeket; és ímé egy síró fiú. És könyörüle rajta és monda: A héberek gyermekei közül való ez.

7. Az ő nénje pedig monda a fáraó leányának: Elmenjek-é s hívjak-é egy szoptatós asszonyt a héber asszonyok közül, hogy szoptassa néked a gyermeket?

8. És a fáraó leánya monda néki: Eredj el. Elméne azért a leányzó, és elhívá a gyermek anyját.

9. És monda néki a fáraó leánya: Vidd el ezt a gyermeket és szoptasd fel nékem, és én megadom a te jutalmadat. És vevé az asszony a gyermeket és szoptatá azt.

10. És felnevekedék a gyermek, és a fáraó leányához vitte őt, és fia gyanánt lőn annak, és nevezé nevét Mózesnek, és mondá: Mert a vízből húztam ki őt.

Mózesnek el kell menekülnie

11. Lőn pedig azokban a napokban, mikor Mózes felnevekedék, kiméne az ő atyjafiaihoz és látá az ő nehéz munkájukat s látá, hogy egy egyiptombeli férfi üt vala egy héber férfit az ő atyjafiai közül.

12. Mikor ide-oda tekinte, és látá, hogy senki sincs, agyonüté az egyiptombelit és elrejté azt a homokba. Zsid. 11,24–26.

13. Másnap is kiméne és ímé két héber férfi veszekedik vala. És monda annak, aki bűnös volt: Miért vered a te atyádfiát?

14. Az pedig monda: Kicsoda tett téged főemberré és bíróvá rajtunk? Talán engem is meg akarsz ölni, mint megöléd az egyiptomit? Mózes pedig megfélemlék és monda: Bizony kitudódott a dolog.

15. A fáraó is meghallá azt a dolgot és Mózest halálra keresteti vala: de elfuta Mózes a fáraó elől és lakozék Midián földjén; leüle pedig egy kútnál.

1Móz. 24,11. 29,2. Csel. 7,29.

Mózes házassága
Midián papjának leányával

16. Midián papjának pedig hét leánya volt, és odamenének, és vizet húzának és tele merék a vályúkat, hogy megitassák atyjuknak juhait. 1Sám. 9,11.

17. A pásztorok is odamenének és elűzék őket. Mózes pedig felkele és segítséggel lőn nékik és megitatá juhaikat.

18. Mikor atyjukhoz, Réhuelhez menének, monda ez: Mi az oka, hogy ma ilyen hamar megjöttetek?

19. Ők pedig mondának: Egy egyiptombeli férfi oltalmaza minket a pásztorok ellen, annakfelette vizet is húzott nékünk, és megitatta a juhokat.

20. S monda leányainak: És hol van ő? Miért hagytátok ott azt a férfit? Hívjátok el, hogy egyék kenyeret.

21. És tetszék Mózesnek, hogy ott maradjon e férfiúnál, és ez feleségül adá Mózesnek az ő leányát, Cipporát.

22. És fiat szüle ez és nevezé nevét Gersomnak, mert mondá: Jövevény voltam az idegen földön.

Izrael Egyiptomban Istenhez kiált

23. És lőn ama hosszú idő alatt, meghala az Egyiptom királya, **Izrael fiai pedig fohászkodának a szolgaság miatt, és kiáltának, és feljuta a szolgaság miatt való kiáltásuk Istenhez.** Zsolt. 12,5. Jak. 5,4.

24. **És meghallá Isten az ő fohászkodásukat és megemlékezék Isten az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségéről.** 1Móz. 15,14. Zsolt. 105,8.

25. **És megtekinté Isten az Izrael fiait és gondja volt rájuk Istennek.** 2Sám. 16,12.

Isten megjelenik
Mózesnek, és elhívja őt

3 Mózes pedig őrzi vala az ő ipának, Jetrónak, a Midián papjának juhait és hajtá a juhokat a pusztán túl és juta az Isten hegyéhez, Hórebhez. 1Kir. 19,8.

2. És megjelenék néki az Úr angyala tűznek lángjában egy csipkebokor közepéből, és látá, hogy ímé a csipkebokor ég; de a csipkebokor meg nem emésztetik.

5Móz. 33,16. Ésa. 63,9. Csel. 7,30.

3. S monda Mózes: Odamegyek, hogy lássam e nagy csodát, miért nem ég el a csipkebokor. Zsolt. 111,2.

4. És látá az Úr, hogy odaméne megnézni, és szólítá őt Isten a csipkebokorból, mondván: Mózes, Mózes. Ő pedig monda: Ímhol vagyok. 5Móz. 33,16.

5. És monda: Ne jöjj ide közel, oldd le a te saruidat lábaidról; mert a hely, amelyen állasz, szent föld. Józs. 5,15.

6. És monda: **Én vagyok a te atyádnak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene**. Mózes pedig elrejté az ő orcáját, mert félt az Istenre tekinteni. Ésa. 6,1. 5. Márk 11,26. Jel. 1,17.

7. Az Úr pedig monda: **Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, amely Egyiptomban vagyon, és meghallottam az ő sanyargatóik miatt való kiáltásukat; sőt ismerem szenvedéseit**. 1Móz. 18,21.

8. **Le is szállok, hogy megszabadítsam őt az egyiptombeliek kezéből és felvigyem őt arról a földről, jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre**, a kananeusok, hitteusok, emoreusok, perizeusok, hivveusok és jebuzeusok lakóhelyére.

9. Mivel hát ímé feljutott hozzám az Izrael fiainak kiáltása, és láttam is a nyomorgatást, amellyel nyomorgatják őket az egyiptombeliek:

10. **Most azért eredj, elküldelek téged a fáraóhoz, és hozd ki az én népemet, az Izrael fiait Egyiptomból**. Zsolt. 105,26.

11. Mózes pedig monda az Istennek: Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz és kihozzam az Izrael fiait Egyiptomból? Mik. 6,4.

12. És felele: **Én veled leszek**! És ez lesz a jele, hogy én küldöttelek téged, hogy mikor kihozod a népet Egyiptomból, ezen a hegyen fogtok szolgálni az Istennek.

Isten kinyilatkoztatja magát

13. Mózes pedig monda az Istennek: Ímé, én elmegyek az Izrael fiaihoz és ezt mondom nékik: A ti atyáitok Istene küldött engem tihozzátok; ha azt mondják nékem: Mi a neve? Mit mondjak nékik?

14. És monda Isten Mózesnek: **VAGYOK, AKI VAN**. És monda: Így szólj az Izrael fiaihoz: **A VAGYOK** küldött engem hozzátok. Ján. 8,58. Zsid. 13,8. Jel. 1,4.

15. És ismét monda Isten Mózesnek: Így szólj az Izrael fiaihoz: Az Úr, a ti atyáitoknak Istene, Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene és Jákóbnak Istene küldött engem hozzátok. **Ez az én nevem mindörökké és ez az én emlékezetem nemzetségről nemzetségre**. Zsolt. 135,13. Hós. 12,5.

16. Menj el és gyűjtsd egybe az Izrael véneit, és mondd ezt nékik: Az Úr, a ti atyáitok Istene, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene megjelent nékem, mondván: Megemlékeztem rólatok és arról amit elkövettek rajtatok Egyiptomban.

17. És mondám: Kiviszlek titeket az egyiptomi nyomorúságból a kananeusok, hitteusok, emoreusok, perizeusok, hivveusok és jebuzeusok földjére, tejjel és mézzel folyó földre. 1Móz. 15,14. 50,24. Zsolt. 81,10.

18. És ha hallgatnak szavadra, akkor elmégy te és az Izrael vénei Egyiptom királyához, s így szóltok néki: Az Úr, a héberek Istene megjelent nékünk; most azért hadd menjünk háromnapi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Úrnak, a mi Istenünknek.

19. Én pedig tudom, hogy az egyiptomi király nem engedi meg néktek, hogy elmenjetek, még erőhatalomra sem.

20. Kinyújtom azért az én kezemet és megverem Egyiptomot mindenféle csodáimmal, melyeket véghezviszek benne; így azután elbocsát titeket. Neh. 9,10. Jer. 32,20.

21. **És kedvessé teszem e népet az egyiptombeliek előtt, és lészen, hogy mikor kimentek, nem mentek üresen**. Zsolt. 106,46.

22. Kérjen azért minden asszony az ő szomszédasszonyától és házában lakó asszonyától ezüst edényeket és arany edényeket és ruhákat; és rakjátok azokat fiaitokra és leányaitokra, s így fosszátok ki Egyiptomot. Péld. 13,22. Ezék. 39,10.

Isten felkészíti Mózest a küldetésre

4 Felele Mózes és monda: De ők nem hisznek nékem s nem hallgatnak szavamra, sőt azt mondják: nem jelent meg néked az Úr.

2. Az Úr pedig monda néki: Mi az a kezedben? S ő monda: Vessző.

3. Vesd azt a földre, mondta. És veté azt a földre és lőn kígyóvá; és Mózes elfutamodék előle.

4. Monda pedig az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg a farkát! És kinyújtá kezét és megragadá azt, és

vesszővé lett az ő kezében.

5. Hogy elhiggyék, hogy megjelent néked az Úr, az ő atyáik Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene.

6. És ismét monda néki az Úr: Nosza dugd kebeledbe a kezed; és kebelébe dugá kezét és kihúzá: ímé az ő keze poklos vala, olyan mint a hó. 4Móz. 12,10. 2Kir. 5,27.

7. És monda: Dugd vissza kebeledbe a kezed: és visszadugá kezét a kebelébe és kivevé azt kebeléből, és ímé ismét olyanná lett, mint a teste. 5Móz. 32,39. Mát. 8,3.

8. És ha úgy lenne, hogy nem hisznek néked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek a második jel szavának.

9. És ha úgy lenne, hogy ennek a két jelnek sem hisznek és nem hallgatnak szavadra: akkor meríts vizet a folyóvízből és öntsd a szárazra, és a víz, amit a folyóvízből merítettél, vérré lesz a szárazon.

10. És monda Mózes az Úrnak: Kérlek, Uram, nem vagyok én ékesenszóló sem tegnaptól, sem tegnapelőttől fogva, sem azóta, hogy szóltál a Te szolgáddal; mert én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok.

11. Az Úr pedig monda néki: Ki adott szájat az embernek? Avagy ki tesz némává vagy süketté, vagy látóvá vagy vakká? Nemde én, az Úr? Zsolt. 94,9.

12. **Most hát eredj és én leszek a te száddal, és megtanítlak téged arra, amit beszélned kell**. Jer. 1,9. Mát. 10,19. Luk. 21,15.

Áron Mózes segítőtársa

13. Ő pedig monda: Kérlek, Uram, csak küldd, akit küldeni akarsz. Jón. 1,3.

14. És felgerjede az Úr haragja Mózes ellen és monda: Nemde atyádfia néked a Lévi nemzetségből való Áron? Tudom, hogy ő ékesenszóló és ímé, ő ki is jön elődbe, s mihelyt meglát, örvendezni fog az ő szívében. 4Móz. 23,12. 5Móz. 18,18.

15. Beszélj azért vele, és add szájába a beszédeket, és **én leszek a te száddal és az ő szájával, és megtanítlak titeket arra, amit cselekedjetek**. Ésa. 50,4. 51,16. Jer. 1,9.

16. És ő beszél majd helyetted a néphez, és ő lesz néked száj gyanánt, te pedig leszel néki Isten gyanánt.

17. Ezt a vesszőt pedig vedd kezedbe, hogy véghez vidd vele ama jeleket.

Mózes visszatér Egyiptomba

18. És méne Mózes és visszatére az ő apához, Jetróhoz és monda néki: Hadd menjek és térjek vissza az én atyámfiaihoz Egyiptomba, hogy meglássam, ha élnek-e még? És monda Jetró Mózesnek: Eredj el békességgel.

19. Az Úr pedig monda Mózesnek Midiánban: Eredj, térj vissza Egyiptomba; mert meghaltak mind azok a férfiak, akik téged halálra kerestek. Mát. 2,20.

20. És felvevé Mózes az ő feleségét és az ő fiait és felülteté őket a szamárra és visszatére Egyiptom földjére. Az Isten vesszejét pedig kezébe vevé Mózes. 4Móz. 20,8.

21. És monda az Úr Mózesnek: Mikor elindulsz, hogy visszatérj Egyiptomba, meglásd, hogy mindazokat a csodákat véghezvidd a fáraó előtt, melyeket kezedbe adtam; én pedig megkeményítem az ő szívét, és nem bocsátja el a népet. Józs. 11,20. Dán. 5,20. Róm. 9,14–23. Jak. 1,13–17.

22. Ezt mondd azért a fáraónak: **Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izrael**. Jer. 31,9. Hós. 11,1. Róm. 9,4. 2Kor. 6,18.

23. Ha azt mondom néked: Bocsásd el az én fiamat, hogy szolgáljon nékem és te vonakodol elbocsátani: ímé, én megölöm a te elsőszülött fiadat. rész 11,5. 12,29.

24. És lőn az úton, egy szálláson, eleibe álla az Úr és meg akarja vala őt ölni. 1Móz. 17,14. 4Móz. 22,22.

25. De Cippora vett egy éles követ és lemetszé az ő fiának előbőrét és lába elé veté mondván: **Bizony vérjegyesem vagy Te nékem**! Róm. 2,29.

26. És békét hagya néki. Akkor monda: Vérjegyes a körülmetélkedésért.

27. Áronnak pedig monda az Úr: Eredj Mózes eleibe a pusztába! És elméne és találkozék vele az Isten hegyénél és megcsókolá őt.

28. Mózes pedig elbeszélé Áronnak az Úr mindama szavait, melyekkel őt elküldötte és mindazokat a jeleket, melyeket reá bízott.

29. És méne Mózes és Áron és egybegyűjték Izrael fiainak minden véneit.

30. És elmondá Áron mindazokat a beszédeket, melyeket mondott az Úr

Mózesnek és megcselekedé a jeleket a nép szemei előtt.

31. És hitt a nép, és megértette, hogy meglátogatta Izrael fiait az Úr, és megtekintette nyomorúságukat. És meghajták magukat és leborulának. 1Krón. 29,20.

A fáraó elutasítja
Mózes és Áron kérését

5 Annakutána pedig elmenének Mózes és Áron és mondának a fáraónak: Ezt mondá az Úr, Izraelnek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy ünnepet üljenek nékem a pusztában. 2Kir. 18,35.

2. A fáraó pedig mondá: Kicsoda az Úr, hogy szavára hallgassak és elbocsássam Izraelt? Nem ismerem az Urat, és nem is bocsátom el Izraelt. Jób 21,15. Zsolt. 12,3–5.

3. Ők pedig mondák: A héberek Istene megjelent nékünk; hadd menjünk hát háromnapi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Úrnak, a mi Istenünknek, hogy meg ne verjen minket döghalállal vagy fegyverrel.

4. Egyiptom királya pedig monda nékik: Mózes és Áron! Miért vonjátok el a népet az ő munkáitól? Menjetek dolgotokra.

5. Ezt is mondja vala a fáraó: Ímé a föld népe most sok, és ti elhagyatjátok velük az ő munkáikat.

Még súlyosabb Izrael szolgálata

6. Parancsolá azért a fáraó azon a napon a nép sarcoltatóinak és felvigyázóinak, mondván:

7. Ne adjatok többé polyvát a népnek a téglavetéshez mint ennekelőtte; hadd menjenek el ők maguk és szedjenek maguknak polyvát.

8. De a tégla számát, amennyit ennekelőtte csináltak, vessétek ki rájuk; azt le ne szállítsátok, mert restek ők és azért kiáltoznak, mondván: Menjünk el, áldozzunk a mi Istenünknek.

9. Nehezíttessék meg a szolgálat ezeken az embereken, hogy azzal legyen dolguk és ne hajtsanak hazug szóra.

10. Kimentek azért a nép sarcoltatói és felvigyázói, és ezt mondták a népnek: Ezt mondja a fáraó: Nem adok néktek polyvát.

11. Menjetek magatok, szedjetek magatoknak polyvát onnan, ahol találtok; mert semmi sem szállíttatik le szolgálatotokból.

12. És elszélede a nép egész Egyiptom földjén, hogy tarlót szedjen polyva helyett.

13. A sarcoltatók pedig szorítják vala, mondván: Végezzétek el munkátokat, napjában a napi munkát, mint akkor, amikor polyva volt.

14. És verettetének az Izrael fiai közül való felvigyázók, akiket a fáraó sarcoltatói rendeltek föléjük, mondván: Miért nem végeztétek el a rátok vetett téglaszámot sem tegnap sem ma úgy, mint ezelőtt?

Izrael felvigyázói
Mózest kárhoztatják

15. És elmenének az Izrael fiai közül való felvigyázók és kiáltának a fáraóhoz, mondván: Miért cselekszel így a te szolgáiddal?

16. Polyvát nem adnak a te szolgáidnak és azt mondják nékünk: Csináljatok téglát! És ímé a te szolgáid verettetnek, a te néped pedig vétkezik.

17. Az pedig monda: Restek vagytok, restek, azért mondjátok: Menjünk el, áldozzunk az Úrnak!

18. Most pedig menjetek, dolgozzatok, polyvát ugyan nem adnak néktek, de a rátok vetett téglaszámot be kell adnotok.

19. Akkor látják vala Izrael fiainak felvigyázói, hogy bajban vannak, mivel azt kell mondaniuk: a téglaszámot le ne szállítsátok; napjában a napi munka meglegyen.

20. És mikor kijövének a fáraótól, szembe találkozának Mózessel és Áronnal.

21. S mondának nékik: Lásson meg titeket az Úr és ítéljen meg, kik rossz hírbe kevertetek minket a fáraó előtt és az ő szolgái előtt, fegyvert adván azok kezébe, hogy megöljenek minket. Zsid. 10,23.

22. És visszaméne Mózes az Úrhoz és monda: Uram, miért engedsz rosszul bánni e néppel! Miért küldtél engem ide?

23. Mert attól fogva, hogy bemenék a fáraóhoz, hogy a Te nevedben szóljak, rosszabbul bánik e néppel; megszabadítani pedig nem szabadítád meg a Te népedet.

Az Úr megújítja ígéretét

6 Az Úr pedig monda Mózesnek: Majd meglátod mit cselekszem a fáraóval; mert hatalmas kéz miatt kell őket elbocsátani és hatalmas kéz miatt űzi el őket az ő földjéről.

2. Az Isten pedig szóla Mózeshez és monda néki: **Én vagyok az Úr**.

3. **Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak úgy jelentem meg mint Mindenható Isten, de azon a néven, hogy az Úr, nem voltam előttük ismeretes**. 1Móz. 17,1. 35,11. 48,3. Zsolt. 68,4. Ján. 8,58. Jel. 1,4.

4. Szövetséget is kötöttem velük, hogy nékik adom a Kánaán földjét, az ő tartózkodásuk földjét, amelyen tartózkodjanak.

5. **Fohászkodását is meghallottam** az Izrael fiainak amiatt, hogy az egyiptombeliek szolgálatra szorítják őket, **megemlékeztem az én szövetségemről**.

6. Azért mondd meg az Izrael fiainak: **Én vagyok az Úr, és kiviszlek titeket Egyiptom nehéz munkái alól, és megszabadítlak titeket az ő szolgálatuktól, és megmentlek titeket kinyújtott karral és nagy büntető ítéletek által**. 5Móz. 26,8.

7. **És népemmé fogadlak titeket s Istenetekké lészek néktek és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom nehéz munkái alól**. 5Móz. 7,6. 2Sám. 7,24. Neh. 1,10.

8. **És beviszlek titeket a földre, amely felől esküre emeltem fel kezemet, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adom azt, és néktek adom azt örökségül, én az Úr**. 1Móz. 15,18. 26,3. Zsolt. 81,6.

9. Ekképpen szóla Mózes az Izrael fiaihoz; de nem hallgatának Mózesre az elgyötört lelkük és a kemény szolgálatuk miatt.

Az Úr parancsol a fáraónak

10. Az Úr pedig szóla Mózeshez mondván:

11. Eredj be, szólj a fáraónak, Egyiptom királyának, hogy bocsássa el Izrael fiait az ő földjéről.

12. Mózes pedig szóla az Úr előtt, mondván: Ímé Izrael fiai nem hallgatnak reám, hogy hallgatna hát reám a fáraó, holott én nehéz ajkú vagyok? Jer. 1,6.

13. És szóla az Úr Mózeshez és Áronhoz és rendelé őket Izrael fiaihoz és a fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy hozzák ki az Izrael fiait Egyiptom földjéről.

Rúben, Simeon és Lévi családfája

14. Ezek atyáik házanépének fejei: Rúbennek, Izrael elsőszülöttének fiai: Hanók, Pallu, Hecrón és Karmi. Ezek a Rúben nemzetségei. 1Móz. 46,9. 1Krón. 5,3.

15. Simeon fiai pedig: Jemúél, Jámin, Óhad, Jákin, Cohar és Saul, a kánaánbeli asszony fiai. Ezek a Simeon nemzetségei. 1Móz. 46,10. 1Krón. 4,24.

16. Ezek a Lévi fiainak nevei az ő születésük szerint: Gersón, Kehát és Merári. Lévi életének esztendei pedig: százharminchét esztendő. 1Móz. 46,11. 1Krón. 6,1.

17. Gersón fiai: Libni, Simhi, az ő nemzetségeik szerint.

18. Kehát fiai pedig: Amrám, Jichár, Hebrón és Huzziél. Kehát életének esztendei: százharminchárom esztendő.

19. Merári fiai pedig: Mahli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei az ő születésük szerint.

20. Amrám pedig feleségül vevé magának Jókébedet, atyjának húgát, s ez szülé néki Áront és Mózest. Amrám életének esztendei százharminchét esztendő. 4Móz. 26,59.

21. Jichár fiai pedig: Kórá, Nefeg és Zikri.

22. Huzziél fiai pedig: Misáél, Elcáfán és Szitri. 3Móz. 10,4.

23. Áron pedig feleségül vevé magának Elisebát, Aminádáb leányát, Nahsón húgát, s ez szülé néki Nádábot, Abíhut, Eleázárt és Itámárt.

24. Kóráh fiai pedig: Asszir, Elkáná és Abiászáf. Ezek a Kóráh nemzetségei. 4Móz. 3,2. 26,60. Ruth 4,19. Mát. 1,4.

25. Eleázár pedig az Áron fia, a Putiél leányai közül vett magának feleséget, s ez szülé néki Fineást. Ezek a Léviták atyáinak fejei az ő nemzetségeik szerint.

26. Ez Áron és Mózes, akiknek mondá az Úr: Hozzátok ki az Izrael fiait Egyiptom földjéről, az ő seregeik szerint.

27. Ők azok, akik szóltak a fáraónak, Egyiptom királyának, hogy kihozhassák az Izrael fiait Egyiptomból. Ez Mózes és

Áron.

28. És lőn, amikor szóla az Úr Mózesnek Egyiptom földjén. Zsolt. 77,20.

29. Így szóla az Úr Mózesnek, mondván: Én vagyok az Úr, mondd el a fáraónak Egyiptom királyának mindazt, amit én szólok néked.

30. Mózes pedig monda az Úr előtt: Ímé én nehéz ajakú vagyok, hogy hallgatna reám a fáraó? rész 4,10. 7,1. 2. Jer. 1,6.

Mózes és Áron a fáraónál

7 Az Úr pedig monda Mózesnek: Lásd, Istenévé teszlek téged a fáraónak, Áron pedig, a te atyádfia, szószólód lészen.

2. Te mondj el mindent, amit néked parancsolok; Áron pedig, a te atyádfia mondja meg a fáraónak, hogy bocsássa el Izrael fiait az ő földjéről.

3. Én pedig megkeményítem a fáraó szívét, és megsokasítom az én jeleimet és csodáimat Egyiptom földjén. rész 4,21. 7,13.

4. És a fáraó nem hallgat reátok; akkor én kezemet Egyiptomra vetem és kihozom az én seregeimet, az én népemet, az Izrael fiait Egyiptom földjéről, nagy büntető ítéletek által.

5. S megtudják az egyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, amikor kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kihozom az Izrael fiait őközülük. Zsolt. 9,16. 59,13. 83,18.

6. És cselekedék Mózes és Áron, amint parancsolta nékik az Úr; úgy cselekedének.

7. Mózes pedig nyolcvan esztendős, és Áron nyolcvanhárom esztendős vala, amikor a fáraóval beszéltek. 5Móz. 29,5. 34,7.

8. És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak mondván:

9. Ha szól hozzátok a fáraó mondván: tegyetek csodát; akkor mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és vesd a fáraó elé; kígyóvá lesz. Ésa. 7,11. Ján. 2,18. 6,30.

10. Beméne azért Mózes és Áron a fáraóhoz, és úgy cselekedének, amint az Úr parancsolta; veté Áron az ő vesszejét a fáraó elé és az ő szolgái elé, és az kígyóvá változott.

Egyiptom írástudóinak varázslása

11. És előhívá a fáraó is a bölcseket és varázslókat, és azok is, Egyiptom írástudói, úgy cselekedének az ő titkos mesterségükkel. 1Móz. 41,8. Ésa. 19,13. Dán. 2,2. 2Kor. 11,13. 2Thess. 2,9. 2Tim. 3,8. 13. 2Pét. 2,13.

12. Elveté ugyanis mindegyik az ő vesszejét és kígyókká lettek; de az Áron vesszeje elnyelé azok vesszejét.

13. És megkeményedék a fáraó szíve, és nem hallgata reájuk, amint megmondotta az Úr.

Az első csapás, a vizek vérré válnak

14. Az Úr pedig monda Mózesnek: Kemény a fáraó szíve, nem akarja a népet elbocsátani.

15. Eredj a fáraóhoz reggel; ímé ő kimegy a vízhez, és állj eleibe a folyóvíz partján, és a vesszőt, amely kígyóvá vál-tozott, vedd kezedbe.

16. És mondd néki: Az Úr, a héberek Istene küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem a pusztában; de ímé, mindez ideig meg nem hallgattál.

17. Így szólt az Úr: Erről tudod meg, hogy én vagyok az Úr: Ímé, én megsújtom a vesszővel, amely kezemben van, a vizet, amely a folyóban van, és vérré változik.

18. És a hal, amely a folyóvízben van, meghal, a folyóvíz pedig megbüdösödik, és irtózni fognak az egyiptombeliek vizet inni a folyóból. Ezék. 20,48. 34,30. Jóel 3,17.

19. Monda azért az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és nyújtsd ki kezedet Egyiptom vizeire; azoknak folyóvizeire, csatornáira, tavaira és minden vízfogóira, hogy vérré legyenek és vér legyen Egyiptom egész földjén, mind a fa-, mind a kőedényekben.

20. Mózes és Áron pedig úgy cselekedének, amint az Úr parancsolta. És felemelé a vesszőt és megsújtá a vizet, amely a folyóban volt a fáraó előtt és az ő szolgái előtt, és mind vérré változék a víz, amely a folyóban volt.

21. A hal pedig, amely a folyóvízben volt, meghala, és megbüdösödék a folyóvíz, és nem ihatának az egyiptombeliek a folyó-

nak vizéből; és vér volt az egész Egyiptom földjén. Zsolt. 78,44. 105,29.

22. De úgy cselekedének Egyiptom írástudói is az ő varázslásukkal, és kemény maradt a fáraó szíve és nem hallgata reájuk; amint az Úr megmondotta.

23. És elfordula a fáraó és hazaméne, és ezen sem indula meg az ő szíve. Példa. 29,1.

24. Az egyiptombeliek pedig mindnyájan ássák vala a folyóvíz mellékét vízért, hogy ihassanak; mert nem ihatják vala a folyó vizét.

25. És hét nap telék el, amióta az Úr megsújtotta a folyóvizet.

Második csapás, a békák

8 És monda az Úr Mózesnek: Menj be a fáraóhoz és mondd néki: Azt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

2. Ha pedig te el nem akarod bocsátani, ímé, én egész határodat békákkal verem meg. Jel. 16,13.

3. És a folyóvíz békáktól pozsog és felmennek és bemennek a te házadba és ágyasházadba és ágyadra és a te szolgáid házába és néped közé és a te kemencéidbe és sütőteknőidbe. Zsolt. 105,30.

4. És reád és népedre s minden te szolgáidra felmennek a békák.

5. És monda az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújtsd ki kezedet a te vessződdel a folyóvizekre, csatornákra és a tavakra, és hozd fel a békákat Egyiptom földjére.

6. És kinyújtá kezét Áron Egyiptom vizeire, és békák jövének fel és ellepék Egyiptom földjét. Zsolt. 78,45.

7. De az írástudók is úgy cselekedének az ő titkos mesterségükkel, és felhozák a békákat Egyiptom földjére.

A fáraó hívatja Mózest és Áront

8. És hívatá a fáraó Mózest és Áront, és monda: Könyörögjetek az Úrnak, hogy távolítsa el rólam és az én népemről a békákat, és én elbocsátom a népet, hogy áldozzék az Úrnak. 1Kir. 13,6. Csel. 8,24.

9. Mózes pedig monda a fáraónak: Parancsolj velem: mikorra könyörögjek éretted és a te szolgáidért és a te népedért, hogy elpusztuljanak a békák tőled és házaidtól; és csak a folyóvízben maradjanak meg.

10. Felele a fáraó: Holnapra. És monda Mózes: Amint kívánod, **hogy megtudd, hogy nincs hasonló a mi Urunkhoz, Istenünkhöz.** 2Sám. 7,22. Ésa. 46,9. Jer. 10,6.

11. És eltávoznak a békák tőled, meg a te házaidtól, szolgáidtól és a te népedtől; csak a folyóvízben maradnak meg.

12. És kiméne Mózes és Áron a fáraótól, és kiálta Mózes az Úrhoz a békák felől, amelyeket a fáraóra bocsátott.

13. És az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék, és kivesztek a békák a házakból, udvarokból és mezőkről. Jak. 5,16–18.

14. És rakásokba gyűjték azokat össze, és a föld megbüszhödék.

15. S amint látá a fáraó, hogy baja könnyebbül, megkeményíté az ő szívét, és nem hallgata reájuk, amint megmondotta az Úr. Példa. 21,29. Préd. 8,11.

Harmadik csapás, a szúnyogok

16. És szóla az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújtsd ki a te vessződet és sújtsd meg a föld porát, hogy tetvekké legyen egész Egyiptom földjén.

17. És akképpen cselekedének. Áron kinyújtá kezét az ő vesszejével és megsújtá a föld porát, és tetvek lőnek emberen és barmon; a föld minden pora tetvekké lőn egész Egyiptom földjén. Zsolt. 105,31.

18. És úgy cselekedének az írástudók is az ő varázslásukkal, hogy tetveket hozzanak elő, de nem teheték; és valának a tetvek emberen és barmon. Luk. 10,18.

19. És azt mondták az írástudók a fáraónak: Az Isten ujja ez. De kemény maradt a fáraó szíve, és nem hallgata reájuk; amint megmondotta az Úr. Mát. 12,28. Csel. 13,11.

Negyedik csapás, a bögölyök

20. Az Úr pedig monda Mózesnek: Kelj fel reggel és állj a fáraó eleibe; ímé kimegy a vizek felé, és mondd néki: Ezt mondja az Úr: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

21. Mert ha el nem bocsátod az én népemet, ímé én bocsátok reád, a te szolgáidra és a te népedre és a te házaidra ártalmas

bogarakat, és megtelnek az egyiptombeliek házai ártalmas bogarakkal, és a föld is, amelyen ők vannak.

22. **De különválasztom azon a napon a Gósen földjét, amelyen az én népem lakik**, hogy ne legyenek ott ártalmas bogarak, azért, **hogy megtudd, hogy én vagyok az Úr ezen a földön**.

23. **És különbséget teszek az én népem között és a te néped között**. Holnap lészen e jelenség.

24. És akképpen cselekedék az Úr; jövének ugyanis ártalmas bogarak a fáraó házára és az ő szolgái házára, és egész Egyiptom földjén pusztává lőn a föld az ártalmas bogarak miatt. Zsolt. 78,45.

25. És hívatá a fáraó Mózest és Áront, és monda: Menjetek, áldozzatok a ti Isteneteknek ezen a földön.

26. Mózes pedig monda: Nincs rendén, hogy úgy cselekedjünk, hogy mi azt áldozzuk az Úrnak a mi Istenünknek, ami utálatos az egyiptombeliek előtt: ímé, ha azt áldozzuk az ő szemeik előtt, ami az egyiptombelieknek utálatos, nem köveznek-é meg minket? 1Móz. 46,34. 5Móz. 7,25.

27. Háromnapi járóföldre megyünk a pusztába és úgy áldozunk a mi Urunknak, Istenünknek, amint megmondja nékünk.

28. És monda a fáraó: Én elbocsátlak titeket, hogy áldozzatok a ti Uratoknak Isteneteknek a pusztában, csak nagyon messze ne távozzatok; imádkozzatok érettem. 1Kir. 13,6. Ezsdr. 6,10. Csel. 8,24.

29. Mózes pedig monda: Ímé, én kimegyek tőled és imádkozom az Úrhoz, és eltávoznak az ártalmas bogarak a fáraótól és az ő szolgáitól és az ő népétől holnap; csak megint el ne ámítson a fáraó, hogy el ne bocsássa a népet áldozni az Úrnak.

30. És kiméne Mózes a fáraótól és imádkozék az Úrhoz.

31. És az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék; s eltávozának az ártalmas bogarak a fáraótól, szolgáitól és népétől; egy sem marada.

32. De a fáraó ezúttal is megkeményíté az ő szívét, és nem bocsátá el a népet.

Ötödik csapás, a dögvész

9 És monda az Úr Mózesnek: Menj a fáraóhoz és beszélj vele: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem:

2. Mert ha nem akarod elbocsátani, és tovább is tartóztatod őket: Róm. 2,5.

3. Ímé, az Úr keze lesz a te mezei barmaidon, lovakon, szamarakon, tevéken, ökrökön és juhokon; igen nagy döghalál.

4. **De különbséget tesz az Úr az Izrael barmai és Egyiptom barmai között, és mindabból, ami Izrael fiaié, egy sem vész el**. Zsolt. 39,10. Luk. 11,20. Csel. 13,11.

5. Időt is hagy az Úr, mondván: Holnap cselekszi az Úr ezt a dolgot a földön.

6. Meg is cselekedé az Úr ezt a dolgot másodnapon, és elhulla Egyiptomnak minden barma, de az Izrael fiainak barma közül egy sem hullott el.

7. El is külde a fáraó, és ímé egy sem hullt el az izraeliták barmai közül: de a fáraó szíve kemény maradt, és nem bocsátá el a népet.

Hatodik csapás, a hólyagos fekély

8. Az Úr pedig monda Mózesnek és Áronnak: Vegyétek tele markaitokat kemencehamuval, és szórja azt Mózes az ég felé a fáraó szemeláttára.

9. Hogy porrá legyen Egyiptomnak egész földjén, s emberen és barmon hólyagosan fakadó fekéllyé legyen Egyiptomnak egész földjén. Jel. 16,2.

10. Vevének azért kemencehamut és a fáraó elé állának, és Mózes az ég felé szórá azt; és lőn az emberen és barmon hólyagosan fakadó fekély. 5Móz. 28,27.

11. **Az írástudók nem állhatnak vala Mózes elé a fekély miatt; mert fekély volt az írástudókon s mind az egyiptombelieken**. 2Tim. 3,9.

12. De az Úr megkeményíté a fáraó szívét, és nem hallgata reájuk, amint megmondotta az Úr Mózesnek. Józs. 11,20. Ésa. 63,17. Ján. 12,40. Róm. 9,18. Jak. 1,13–17.

A hetedik csapás, a jégeső

13. És monda az Úr Mózesnek: Kelj fel reggel és állj a fáraó eleibe, és mondd

néki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem. Zsolt. 71,19. 86,8. Ésa. 46,9.

14. Mert ezúttal minden csapásomat reá bocsátom a te szívedre, a te szolgáidra és a te népedre azért, hogy megtudd, hogy nincs hozzám hasonló az egész földön.

15. Mert ha most kinyújtanám kezemet és megvernélek téged és a te népedet döghalállal, akkor kivágattatnál a földről.

16. **De azért tartottalak fenn tégedet, hogy megmutassam néked az én hatalmamat, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön.** Róm. 9,17. 1Pét. 2,9.

17. Ha tovább is feltartóztatod az én népemet és nem bocsátod el őket:

18. Ímé holnap ilyenkor igen nagy jégesőt bocsátok, amelyhez hasonló nem volt Egyiptomban a naptól fogva, hogy fundáltatott, mind ezideig.

19. Most annakokáért küldj el, hajtasd be barmaidat és mindenedet, valamid a mezőn van; minden ember és barom, amely a mezőn találtatik és házba nem hajtatik, jégeső szakad arra, és meghal.

20. Aki a fáraó szolgái közül az Úr beszédétől megfélemedék, szolgáit és barmait házakba futtatá.

21. Aki pedig nem törődék az Úr beszédével, szolgáit és barmát a mezőn hagyá.

22. Az Úr pedig monda Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az égre, hogy legyen jégeső Egyiptom egész földjén az emberre, baromra és a mező minden füvére, Egyiptom földjén. Jel. 16,21.

23. Kinyújtá azért Mózes az ő vesszejét az égre, az Úr pedig mennydörgést támaszta és jégesőt, és tűz szálla le a földre, és jégesőt bocsáta az Úr Egyiptom földjére.

24. És lőn jégeső, és a tűz egymást éré az igen nagy jégeső közt, melyhez hasonló nem volt az egész Egyiptom földjén, mióta nép lakja. Józs. 10,11. Ésa. 30,30. Ezék. 38,22.

25. És elveré a jégeső egész Egyiptom földjén mindazt, ami a mezőn volt, embertől baromig; a mező minden füvét is elveré a jégeső és a mező minden fáját is egybe rontá. Zsolt. 105,33.

26. **Csak a Gósen földjén, hol Izrael fiai voltak, nem volt jégeső.** Ésa. 32,18. 19.

27. A fáraó pedig elkülde és hivatá Mózest és Áront és monda nékik: Vétkeztem ezúttal; **az Úr az igaz**; én pedig és az én népem gonoszok vagyunk.

28. Imádkozzatok az Úrhoz, legyen elég a mennydörgés és jégeső, és akkor elbocsátlak titeket és nem maradtok tovább.

29. Mózes pedig monda néki: Mihelyt kimegyek a városból, felemelem kezeimet az Úrhoz; megszűnnek a mennydörgések és nem lesz többé jégeső, hogy megtudd, hogy az Úré a föld. Zsolt. 24,1.

30. De tudom, hogy te és a te szolgáid még nem féltek az Úr Istentől.

31. A len és az árpa elvereték, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós volt.

32. De a búza és a tönköly nem vereték el, mert azok késeiek.

33. És kiméne Mózes a fáraótól a városból és felemelé kezeit az Úrhoz, és megszűnének a mennydörgések s a jégeső és eső sem ömlik vala a földre.

34. Amint látá a fáraó, hogy megszűnék az eső, meg a jégeső és a mennydörgés, ismét vétkezék és megkeményíté szívét ő és az ő szolgái.

35. És kemény maradt a fáraó szíve, és nem bocsátá el az Izrael fiait, amint megmondotta az Úr Mózes által.

Nyolcadik csapás, a sáskajárás

10 És monda az Úr Mózesnek: Menj be a fáraóhoz, mert én keményítettem meg az ő szívét és az ő szolgáinak szívét, azért hogy ezeket az én jeleimet megtegyem közöttük. Józs. 11,20. Ján. 12,40.

2. És azért, **hogy elbeszéljed azt a te fiadnak és fiad fiának hallatára, amit Egyiptomban cselekedtem, és jeleimet, amelyeket rajtuk tettem, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.** 5Móz. 4,9.

3. És beméne Mózes és Áron a fáraóhoz és mondának néki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Meddig nem akarod még magadat megalázni énelőttem? Bocsásd el az én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

4. Mert ha te nem akarod az én népemet elbocsátani, ímé én holnap sáskát hozok a te határodra. Jak. 4,10. 1Pét. 5,6.

5. És elborítja a földnek színét, úgyhogy nem lesz látható a föld, és megemészti a megmenekedett maradékot, ami megmaradt néktek a jégeső után, és megemészt minden fát, mely néktek sarjadzik a mezőn. Példd. 30,27. Jóel 2,25.

6. És betöltik a te házaidat, és minden szolgáidnak házát és minden egyiptombelinek házát, amit nem láttak a te atyáid, sem a te atyáid atyjai, amióta e földön vannak mind e mai napig. És megfordula s kiméne a fáraó elől.

7. A fáraó szolgái pedig mondának őnéki: Meddig lesz még ez minékünk romlásunkra? Bocsásd el azokat az embereket, hogy szolgáljanak az Úrnak, az ő Istenüknek. Még sem veszed-é eszedbe, hogy elvész Egyiptom? Józs. 23,13. 1Sám. 18,21.

8. És visszahozák Mózest és Áront a fáraóhoz s monda ez nékik: Menjetek el, szolgáljatok az Úrnak a ti Isteneteknek. Kik s kik azok, akik elmennek? Préd. 7,26.

9. Mózes pedig monda: A mi gyerme-keinkkel és véneinkkel megyünk, a mi fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és barmainkkal megyünk, **mert az Úrnak ünnepet kell szentelnünk**. Példd. 3,9.

10. Monda azért nékik: Úgy legyen veletek az Úr, amint elbocsátlak titeket és gyermekeiteket! Vigyázzatok, mert gonoszra igyekeztek.

11. Nem úgy! Menjetek el ti férfiak és szolgáljatok az Úrnak, mert ti is ezt kívántátok. És elűzék őket a fáraó színe elől.

12. És monda az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki a te kezedet Egyiptom földjére a sáskáért, hogy jöjjön fel Egyiptom földjére és eméssze meg a földnek minden füvét; mindazt amit a jégeső meghagyott.

13. Kinyújtá azért Mózes az ő vesszejét Egyiptom földjére, és az Úr egész nap és egész éjjel keleti szelet támaszta a földre. Reggelre a keleti szél felhozá a sáskát.

14. És feljöve a sáska egész Egyiptom földjére s nagy sokasággal szálla le Egyiptom egész határára. Annak előtte sem volt olyan sáska s ezután sem lesz olyan.

15. És elborítá az egész föld színét, és a föld elsötétedék, és megemészté a földnek minden füvét és a fának minden gyümölcsét, amit a jégeső meghagyott, és semmi zöld sem marada a fán, sem a mezőnek füvén egész Egyiptom földjén.

16. Akkor a fáraó siete hívatni Mózest és Áront és monda: Vétkeztem az Úr ellen, a ti Istenetek ellen és tiellenetek.

17. Most annakokáért bocsásd meg csak ez egyszer az én vétkemet és imádkozzatok az Úrhoz a ti Istenetekhez, hogy csak ezt a halált fordítsa el tőlem. 1Kir. 13,6.

18. És kiméne a fáraó elől és imádkozék az Úrhoz.

19. És fordíta az Úr igen erős nyugati szelet, és felkapá a sáskát és veté azokat a Vörös tengerbe; egy sáska sem marada egész Egyiptom határán. Jóel 2,20.

20. De az Úr megkeményíté a fáraó szívét, és nem bocsátá el az Izrael fiait. Józs. 11,20. Róm. 2,4. 5. 9,17. 22. Jak. 1,13–17.

Kilencedik csapás, a sötétség

21. És monda az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki a te kezedet az ég felé, hogy legyen sötétség Egyiptom földjén éspedig tapintható sötétség. 2Krón. 28,22.

22. És kinyújtá Mózes az ő kezét az ég felé, és sűrű sötétség lett egész Egyiptom földjén három napig. Zsolt. 105,28.

23. Nem látták egymást, és senki sem kelt fel az ő helyéből három napig; **de Izrael minden fiának világosság volt az ő lakhelyében**. Zsolt. 119,105. 130. Példd. 4,18.

24. Akkor hivatá a fáraó Mózest és monda: Menjetek el, szolgáljatok az Úrnak, csak juhaitok és barmaitok maradjanak; gyermekeitek is elmehetnek véletek.

25. Mózes pedig monda: Sőt inkább néked kell kezünkbe adnod véreséldozatra és égőáldozatra valókat, hogy megáldozzuk a mi Urunknak, Istenünknek.

26. Velünk jönnek a mi barmaink is, egy körömnyi sem marad el, mert azokból veszünk, hogy szolgáljunk a mi Urunknak, Istenünknek; magunk sem tudjuk, mivel szolgálunk az Úrnak, míg oda nem jutunk.

27. De az Úr megkeményíté a fáraó szívét, és nem akará őket elbocsátani.

28. És monda néki a fáraó: Menj el előlem; vigyázz magadra, hogy többé az én orcámat ne lásd; mert amely napon az én

orcámat látod, meghalsz. Zsid. 11,27.

29. Mózes pedig monda: Helyesen szóltál. Nem látom többé a te orcádat.

Készülődés a kivonulásra

11 Az Úr pedig monda Mózesnek: Még egy csapást hozok a fáraóra és Egyiptomra; azután elbocsát titeket innen; amikor mindenestől elbocsát, űzve hajt el titeket innen.

2. Szólj a népnek füle hallatára, kérjenek a férfi az ő férfitársától, az asszony pedig az ő asszonytársától ezüst edényeket és arany edényeket. rész 3,22. 12,35.

3. **Az Úr pedig kedvessé tevé a népet az egyiptombeliek előtt**. A férfiú Mózes is igen nagy volt Egyiptom földjén a fáraó szolgái előtt és a nép előtt. 2Sám. 7,9.

4. És monda Mózes: Ezt mondja az Úr: Éjfél körül kimegyek Egyiptomba. Mát. 26,5. Luk. 11,5–8. Csel. 16,25.

5. És meghal Egyiptom földjén minden elsőszülött, a fáraónak elsőszülöttétől fogva, aki az ő királyiszékében ül, a szolgálónak elsőszülöttéig, aki malmot hajt; a baromnak is minden első fajzása.

6. És nagy jajgatás lesz egész Egyiptom földjén, amelyhez hasonló nem volt és hasonló nem lesz többé. Ámós 5,17.

7. **De Izrael fiai közül az eb sem ölti ki nyelvét senkire, az embertől kezdve a baromig; hogy megtudjátok, hogy különbséget tett az Úr Egyiptom között és Izrael között**. Józs. 10,21. Hós. 2,18. Mal. 3,18.

8. És mindezek a te szolgáid lejönnek hozzám és leborulnak előttem, mondván: Eredj ki te és mind a nép, amely téged követ, és csak azután megyek el. És nagy haraggal méne ki a fáraó elől. Bír. 4,10. 8,5. 1Kir. 20,10. 2Kir. 3,9.

9. Az Úr pedig monda Mózesnek: Azért nem hallgat reátok a fáraó, hogy az én csodáim sokasodjanak meg Egyiptom földjén.

10. Mózes pedig és Áron mindezeket a csodákat megtevék a fáraó előtt; de az Úr megkeményíté a fáraó szívét. És nem bocsátá el Izrael fiait az ő földjéről. 5Móz. 2,30. Józs. 11,20. Ésa. 63,17. Ján. 12,40. Róm. 2,5. 9,22.

A pászka elrendelése

12 Szólott pedig az Úr Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén, mondván:

2. Ez a hónap legyen néktek a hónapok elseje; első legyen ez néktek az esztendő hónapjai között. 5Móz. 16,1.

3. Szóljatok Izrael egész gyülekezetének, mondván: E hónak tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.

4. Ha a háznép kevés a bárányhoz, akkor a házához közel való szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint; kit-kit ételéhez képest számítsatok a bárányhoz.

5. A bárány ép, hím, egy esztendős legyen; a juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek. Mal. 1,8. Zsid. 9,14. 1Pét. 1,19.

6. És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, és ölje meg Izrael községének egész gyülekezete estennen.

7. **És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, ahol azt megeszik, hintsenek a két ajtófélre és a szemöldökfára**.

8. A húst pedig egyék meg azon éjjel, tűzön sütve, kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt. 1Kor. 5,8.

9. Ne egyetek abból nyersen, vagy vízben főtten, hanem tűzön sütve, a fejét, lábszáraival és belsejével együtt.

10. És ne hagyjatok belőle reggelre, vagy ami megmarad belőle reggelre, tűzzel égessétek meg.

11. Ily módon egyétek azt meg: **Derekaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálcáitok kezetekben, és nagy sietséggel egyétek azt; mert az Úr pászkája az**.

12. Mert általmegyek Egyiptom földjén ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, az embertől kezdve a baromig, és Egyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én, az Úr.

A vér jelül lesz néktek

13. **És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás** veszedelemre, mikor megverem Egyiptom földjét. Zsid. 11,28.

14. És legyen ez a nap néktek emlékeze-

tül, és ünnepnek szenteljétek azt az Úrnak nemzetségről nemzetségre; örök rendtartás szerint ünnepeljétek azt. 3Móz. 23,4.

A kovásztalan kenyér elrendelése

15. Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret; még az első napon takarítsátok el a kovászt házaitokból, mert valaki kovászost eszik az első naptól fogva a hetedik napig, az olyan ember irtassék ki Izraelből.

16. Az első napon szent gyűléstek legyen és a hetedik napon is szent gyűléstek legyen; azokon semmi munkát ne tegyetek, egyedül csak ami eledelére való minden embernek, azt el lehet készítenetek.

17. Megtartsátok a kovásztalan kenyér ünnepét; mert azon a napon hoztam ki a ti seregeiteket Egyiptom földjéről; tartsátok meg hát e napot nemzetségről nemzetségre, örök rendtartás szerint.

18. Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján este egyetek kovásztalan kenyeret, a hónap huszonegyedik napjának estéjéig. 3Móz. 23,5.

19. Hét napon át ne találtassék kovász a ti házaitokban; mert valaki kovászost eszik, kiirtatik Izrael gyülekezetéből, akár jövevény, akár az ország szülöttje legyen.

20. Semmi kovászost ne egyetek, minden lakóhelyeteken kovásztalan kenyeret egyetek.

Tizedik csapás,
az egyiptomi elsőszülöttek megölése

21. Előhívá tehát Mózes Izrael minden véneit és monda nékik: Fogjatok és vegyetek magatoknak bárányt családaitok szerint és öljétek meg a pászkát. Ezsdr. 6,20.

22. És vegyetek egy kötés izsópot és mártsátok a vérbe, amely az edényben van, és hintsétek meg a szemöldökfát és a két ajtófelet abból a vérből, amely az edényben van; tiközületek pedig senki se menjen ki az ő házának ajtaján reggelig.

23. **Mikor általmegy az Úr, hogy megverje az egyiptombelieket és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélen: elmegy az Úr az ajtó mellett és nem engedi, hogy a pusztító bemenjen öldöklöni a ti házaitokba.** Zsid. 11,28. Jel. 7,3. 9,4.

24. **Megtartsátok azért ezt a dolgot rendtartás gyanánt, magadnak és fiaidnak mindörökre.**

25. És mikor bementek a földre, melyet az Úr ád néktek, amint megmondotta: akkor tartsátok meg ezt a szertartást.

26. Mikor pedig a ti fiaitok ezt mondják néktek: Micsoda ez a ti szertartástok?

27. Akkor mondjátok: Pászkaáldozat ez az Úrnak, aki elment az Izrael fiainak házai mellett Egyiptomban, mikor megverte az egyiptombelieket, a mi házainkat pedig megoltalmazta. És a nép meghajtá magát és leborula.

28. És menének és úgy cselekedének az Izrael fiai, amint megparancsolta az Úr Mózesnek és Áronnak; úgy cselekedének.

29. Lőn pedig éjfélkor, hogy megöle az Úr minden elsőszülöttet Egyiptomnak földjén, a fáraónak elsőszülöttétől fogva, aki az ő királyiszékében ül vala, a tömlöcbeli fogolynak elsőszülöttéig és a baromnak is minden első fajzását. 4Móz. 8,17. 33,4. Zsolt. 78,51. 105,36. 135,8. 136,10. Ésa. 37,36.

30. És fölkele a fáraó azon az éjszakán és mind az ő szolgái és egész Egyiptom, és nagy jajgatás lett Egyiptomban; mert egy ház sem volt, melyben halott ne lett volna.

31. És hívatá Mózest és Áront éjszaka és monda: Keljetek fel, menjetek ki az én népem közül, mind ti, mind Izrael fiai és menjetek, szolgáljatok az Úrnak, amint mondátok. Péld. 21,12. Ezék. 7,27. Jak. 2,13.

32. Juhaitokat is, barmaitokat is vegyétek, amint mondátok és menjetek el és áldjatok engem is. 1Móz. 27,34.

33. És az egyiptombeliek erősen rajta voltak, hogy a népet mentül hamarább kiküldhessék az országból; mert azt mondják vala: mindnyájan meghalunk.

Izrael elindul Egyiptomból

34. És a nép az ő tésztáját, minekelőtte megkelt volna, sütőteknőivel együtt ruhájába kötve, vállára veté.

35. Az Izrael fiai pedig Mózes beszéde szerint cselekedének és kérének az egyiptombeliektől ezüst edényeket és arany edényeket, meg ruhákat. Ezsdr. 1,6.

36. **Az Úr pedig kedvessé tette a népet az egyiptombeliek előtt**, hogy kérésükre hajlának és kifoszták az egyiptombelieket.

37. És elindulának Izrael fiai Rameszeszből Szukkótba, mintegy hatszázezren gyalog, csupán férfiak a gyermekeken kívül. 1Móz. 12,2. 46,3. 47,11. 4Móz. 1,46. 11,21. 33,3.

38. Sok elegy nép is méne fel velük; juh is, szarvasmarha is, felette sok barom.

39. És sütének a tésztából, melyet Egyiptomból hoztak, kovásztalan pogácsákat, mert meg nem kelhet vala, mivelhogy kiűzetének Egyiptomból és nem késhetének s még eleséget sem készítének maguknak.

Izrael Egyiptomban való lakozásának és kijövetelének ideje

40. Az Izrael fiainak lakása pedig, amíg Egyiptomban laknak, négyszázharminc esztendő volt. Csel. 7,6. Gal. 3,17.

41. És lőn a négyszázharminc esztendő végén, mégpedig ugyanazon napon, hogy az Úrnak minden serege kijöve Egyiptomnak földjéről.

42. Az Úr virrasztásának éjszakája ez, amelyen kihozta őket Egyiptom földjéről; az Úr tiszteletére rendelt éjszaka Izrael minden fiai előtt nemzetségről nemzetségre.

A pászka törvénye

43. És monda az Úr Mózesnek és Áronnak: Ez a pászka rendtartása: Egy idegen származású se egyék abból. 4Móz. 9,14.

44. Akárkinek is pénzen vett szolgája akkor egyék abból, ha körülmetélted. 1Móz. 17,12.

45. A zsellér és a béres ne egyék abból.

46. Egy házban egyék meg; a házból ki ne vígy a húsból, és csontot se törjetek össze abban. Zsolt. 34,20. Ján. 19,36.

47. Izrael egész gyülekezete készítse azt.

48. És ha jövevény tartózkodik nálad, és pászkát akarna készíteni az Úrnak: metéltessék körül minden férfia, és úgy foghat annak készítéséhez, és legyen olyan, mint az országnak szülötte. Egy körülmetéletlen se egyék abból.

49. Egy törvénye legyen az ott születettnek és a jövevénynek, aki közöttetek tartózkodik. 4Móz. 9,14. 15,15. Gal. 3,28.

A pászka éjszakáján hozta ki az Úr a népet

50. És Izrael fiai mindnyájan megcselekedék; amint parancsolta az Úr Mózesnek és Áronnak, úgy cselekedének.

51. Ugyanazon napon hozá ki az Úr az Izrael fiait Egyiptomnak földjéről, az ő seregeik szerint. Csel. 7,36.

Az elsőszülöttekről

13 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2. **Nékem szentelj minden elsőszülöttet**, valami megnyitja az ő anyjának méhét az Izrael fiai között, akár ember, akár barom, enyém legyen az. Luk. 2,23.

A pászka évenkénti ünneplése

3. És monda Mózes a népnek: **Megemlékezzél e napról, melyen kijöttetek Egyiptomból, a szolgálatnak házából; mert hatalmas kézzel hozott ki onnan titeket az Úr**; azért ne egyetek kovászost.

4. Ma mentek ki, az Abib hónapban.

5. És ha majd bevisz téged az Úr a kananeusok, meg hitteusok, meg emoreusok, meg hivveusok és jebuzeusok földjére, amelyről megesküdött a ti atyáitoknak, hogy néked adja azt a tejjel és mézzel folyó földet: akkor ebben a hónapban végezd ezt a szertartást.

6. Hét napon át kovásztalan kenyeret egyél, a hetedik napon pedig ünnepet ülj az Úrnak.

7. Kovásztalan kenyeret egyél hét napon át, és ne láttassék nálad kovászos kenyér, se kovász ne láttassék a te egész határodban.

8. És add tudtára a te fiadnak azon a napon, mondván: Ez amiatt van, amit az Úr cselekedett velem, amikor kijövék Egyiptomból. Zsolt. 44,1.

9. És legyen az néked jel gyanánt a te kezeden és emlékezetül a te szemeid előtt azért, hogy az **Úr törvénye a te szádban legyen, mert hatalmas kézzel hozott ki téged az Úr Egyiptomból**. 5Móz. 6,8. 11,18. Péld. 1,9. Ésa. 49,16. Jer. 22,24. Mát. 23,5. Jel. 12,11.

10. Tartsd meg azért ezt a rendelést annak idejében esztendőről esztendőre.

11. Ha pedig bevisz téged az Úr a kana-

neusok földjére, amiképpen megesküdött néked és a te atyáidnak, és azt néked adja:

12. Az Úrnak ajánld fel akkor mindazt, ami az ő anyjának méhét megnyitja, a baromnak is, ami néked lesz, minden méhnyitó fajzását; a hímek az Úré.

13. De a szamárnak minden első fajzását bárránnyal váltsd meg, ha pedig meg nem váltod, szegd nyakát. Az embernek is minden elsőszülöttét megváltsd a te fiaid közül.

14. És ha egykor a te fiad téged megkérdez, mondván: Micsoda ez? Akkor mondd néki: **Hatalmas kézzel hozott ki minket az Úr Egyiptomból, a szolgálatnak házából.**

15. És lőn, mikor a fáraó megátalkodottan vonakodék minket elbocsátani: megöle az Úr minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, az ember elsőszülöttétől a barom első fajzásáig; azért áldozok én az Úrnak minden hímet, amely anyja méhét megnyitja, és megváltom az én fiaimnak minden elsőszülöttét.

16. Legyen azért jel gyanánt a te kezeden és homlokkötő gyanánt a te szemeid előtt, **mert hatalmas kézzel hozott ki minket az Úr Egyiptomból.**

Az Úr vezeti Izraelt

17. És lőn, amikor elbocsátá a fáraó a népet, nem vitte őket Isten a filiszteusok földje felé, noha közel volt az; mert monda az Isten: Netalán mást gondol a nép, ha harcot lát, és visszatér Egyiptomba.

18. Kerülő úton vezeté azért Isten a népet, a Vörös tenger pusztájának útján; és fölfegyverkezve jöttek ki Izrael fiai Egyiptom földjéről. 4Móz. 33,6.

19. És Mózes elvitte magával a József csontjait is, mert megesketvén megeskette Izrael fiait, mondván: Meglátogatván meglátogat titeket az Isten, akkor az én csontjaimat felvigyétek innen magatokkal. 1Móz. 50,25. Józs. 24,32. Csel. 7,16.

20. És elindulának Szukkótból és táborba szállának Etámban, a puszta szélén. 4Móz. 33,6.

21. **Az Úr pedig megy vala előttük nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nékik, hogy éjjel és nappal mehessenek.** 5Móz. 1,33. Neh. 9,12. 19. Zsolt. 78,14. 105,39. 121,5–8. 1Kor. 10,1.

22. Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől.

A fáraó üldözőbe veszi Izraelt

14 Szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2. Szólj az Izrael fiainak, hogy forduljanak vissza és üssenek tábort Pi-Hahirót előtt, Migdol között és a tenger között, Baál-Cefón előtt; ezzel átellenben üssetek tábort a tenger mellett. Jer. 44,1.

3. Majd azt gondolja a fáraó az Izrael fiai felől: Eltévelyedtek ezek e földön; körülfogta őket a puszta. Zsolt. 35,21. 71,11.

4. Én pedig megkeményítem a fáraó szívét, és űzőbe veszi őket, hogy megdicsőíttessem a fáraó és minden ő serege által és megtudják az egyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr. És úgy cselekedének.

5. És hírül vitték az egyiptomi királynak, hogy elfutott a nép, és megváltozék a fáraónak és az ő szolgáinak szíve a nép iránt és mondának: Mit cselekedtünk, hogy elbocsátottuk Izraelt a mi szolgálatunkból!

6. Befogata tehát szekerébe és maga mellé vevé az ő népét.

7. És vett hatszáz válogatott szekeret és Egyiptom minden egyéb szekerét és hárman-hárman voltak mindegyiken.

8. És megkeményíté az Úr a fáraónak, az egyiptomi királynak szívét, hogy űzőbe vegye az Izrael fiait; Izrael fiai pedig mennek vala nagy hatalommal. 4Móz. 33,3.

9. És az egyiptombeliek utánuk nyomulának és elérék őket a tenger mellett, ahol táboroznak vala, a fáraónak minden lova, szekere, meg lovasai és serege Pi-Hahirót mellett, Baál-Cefón előtt. Józs. 24,6.

10. Amint közeledék a fáraó, Izrael fiai felemelék szemeiket, és ímé az egyiptombeliek nyomukban vannak. És nagyon megfélemlének s az Úrhoz kiáltának az Izrael fiai.

11. És mondának Mózesnek: Hát nincsenek-é Egyiptomban sírok, hogy ide a pusztába hoztál minket meghalni? Mit cselekedtél velünk, hogy kihoztál minket Egyiptomból? Zsolt. 107,6. Ésa. 41,10. 13. 14.

12. Nem ez volt-é a szó, amit szóltunk hozzád Egyiptomban, mondván: Hagyj

békét nékünk, hadd szolgáljunk az egyiptombelieknek, mert jobb lett volna szolgálnunk az egyiptombelieknek, hogynem mint a pusztában halnunk meg.

Izraelért az Úr visel hadat

13. Mózes pedig monda a népnek: **Ne féljetek, megálljatok! És nézzétek az Úr szabadítását, amelyet ma cselekszik veletek**; mert amely egyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok. 4Móz. 9,8. 2Krón. 20,15. 17. Gal. 5,1. Ef. 6,11–18.

14. **Az Úr hadakozik tiérettetek; ti pedig veszteg legyetek.** 2Krón. 20,29. Ésa. 31,4.

Izrael átvonul a tengeren

15. És monda az Úr Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izrael fiainak, hogy induljanak el. 5Móz. 20,4. Józs. 10,14. Neh. 4,20.

16. **Te pedig emeld fel a te pálcádat és nyújtsd ki kezedet a tengerre és válaszd azt kétfelé**, hogy Izrael fiai szárazon menjenek át a tenger közepén.

17. Én pedig ímé megkeményítem az egyiptombeliek szívét, hogy bemenjenek utánuk, és megdicsőíttetem a fáraó által és az ő egész serege által, szekerei és lovasai által. Péld. 29,1.

18. És megtudják az egyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, ha majd megdicsőíttetem a fáraó által, az ő szekerei és lovasai által.

19. Elindula azért az Istennek angyala, aki jár vala az Izrael tábora előtt, és méne mögéjük; a felhőoszlop is elindula előlük s mögéjük álla. 1Móz. 48,16. Józs. 5,14.

20. És odaméne az egyiptombeliek tábora és az Izrael tábora közé; így lőn a felhő és a sötétség: az éjszakát pedig megvilágosítja vala. És egész éjszaka nem közelítettek egymáshoz. Ésa. 8,14. 2Kor. 4,3.

21. És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, az Úr pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtá a tengert és szárazzá tevé a tengert, és kétfelé válának a vizek. Józs. 4,23. Neh. 9,11. Zsolt. 74,13. 106,9. 114,3.

22. És szárazon menének az Izrael fiai a tenger közepébe, a vizek pedig kőfal gyanánt voltak nékik jobb kezük és bal kezük felől. Hab. 3,10. 1Kor. 10,1. Zsid. 11,29.

Az egyiptomiak a tengerbe vesznek

23. Az egyiptombeliek pedig utánuk nyomultak és bementek a fáraó minden lovai, szekerei és lovasai a tenger közepébe.

24. És lőn hajnalkor, rátekinte az Úr az egyiptombeliek táborára a tűz- és felhőoszlopból és megzavará az egyiptombeliek táborát.

25. És megállítá szekereik kerekeit és nehezen vonszoltatá azokat. És mondának az egyiptombeliek: **Fussunk az Izrael elől, mert az Úr hadakozik érettük Egyiptom ellen**.

26. És szóla az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tengerre, hogy a vizek térjenek vissza az egyiptombeliekre, az ő szekereikre s lovasaikra.

27. És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, és reggel felé visszatért a tenger az ő előbbi állapotjára; az egyiptombeliek pedig eleibe futnak vala, és az Úr beleveszté az egyiptomiakat a tenger közepébe. 5Móz. 11,4. Józs. 4,18. Neh. 9,11. Zsolt. 78,53.

28. Visszatértek tehát a vizek és elboríták a szekereket és lovasokat, a fáraónak minden seregét, melyek utánuk bementek a tengerbe; egy sem maradt meg közülük.

29. De Izrael fiai szárazon mentek át a tenger közepén; a vizek pedig kőfal gyanánt voltak nékik jobb és bal kezük felől.

30. És megszabadítá az Úr azon a napon Izraelt az egyiptombeliek kezéből; és látá Izrael a megholt egyiptombelieket a tenger partján. Zsolt. 58,10. 59,10. 77,20. 106,8. 10.

31. És látá Izrael azt a nagy dolgot, amelyet cselekedék az Úr Egyiptomban: félé azért a nép az Urat és hívének az Úrnak és Mózesnek, az Ő szolgájának. Ján. 11,45.

Mózes hálaadó éneke az Úrnak

15 Akkor éneklé Mózes és az Izrael fiai ezt az éneket az Úrnak, és szólának mondván: Éneklek az Úrnak, mert fenséges Ő, lovat lovasával tengerbe vetett. Bír. 5,1. 2Sám. 22,1.

2. **Az Úr** (Jah) **az én erősségem és énekem, Ő lett az én üdvösségem; Ő az én Istenem** (El), **Őt dicsérem, atyámnak Istene** (Elohim), **Őt magasztalom**. Ésa. 12,2.

3. **Vitéz harcos az Úr; az Ő neve Úr.**

Zsolt. 83,18. Jel. 19,11.

4. A fáraónak szekereit és seregét tengerbe vetette, s válogatott harcosai belefúltak a Vörös tengerbe.

5. Elborították őket a hullámok, kő módjára merültek a mélységbe.

6. **Jobbod, Uram, erő által dicsőül, jobbod, Uram, ellenséget összetör.**

7. Fenséged nagyságával zúzod össze támadóid, kibocsátod haragod s megemészti az őket, mint tarlót. Zsolt. 59,13. Ésa. 5,24.

8. Orrod leheletétől feltorlódtak a vizek. És a futó habok fal módjára megálltak; a mélységes vizek megmerevültek a tenger szívében. Hab. 3,10.

9. Az ellenség monda: Űzöm, utolérem őket, zsákmányt osztok, bosszúm töltöm rajtuk. Kardomat kirántom, s kiirtja őket karom. Ésa. 53,12. Luk. 11,22.

10. Leheltél leheleteddel s tenger borítá be őket: elmerültek, mint az ólom a nagy vizekben.

11. **Kicsoda az istenek közt olyan, mint Te Uram? Kicsoda olyan, mint Te, szentséggel dicső, félelemmel dicsérendő és csodatévő?** 1Kir. 8,23. Zsolt. 86,8.

12. Kinyújtottad jobb kezedet, és elnyelé őket a föld.

13. **Kegyelmeddel vezérled Te megváltott népedet, hatalmaddal viszed be Te szent lakóhelyedre.** Zsolt. 78,54.

14. Meghallják ezt a népek és megrendülnek; Filisztea lakóit reszketés fogja el.

15. Akkor megháborodának Edom fejedelmei, Moáb hatalmasait rettegés szállja meg, elcsügged a Kánaán egész lakossága.

16. Félelem és aggodalom lepi meg őket; karod hatalmától elnémulnak mint a kő, míg átvonul néped, Uram! Míg átvonul a nép, a Te szerzeményed. 5Móz. 2,25.

17. **Beviszed s megtelepíted őket örökséged hegyén, melyet Uram, lakhelyül magadnak készítél, szentségedbe Uram, melyet kezed építe.** Tit. 2,14. 1Pét. 2,9.

18. **Az Úr uralkodik mindörökkön örökké.**

19. Mert bémenének a fáraó lovai, szekereivel és lovasaival együtt a tengerbe, és az Úr visszafordítá reájuk a tenger vizét; Izrael fiai pedig szárazon jártak a tenger közepén. Bír. 11,34. 21,21.

20. Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak nénje dobot vett kezébe, és kimenének utána mind az asszonyok, dobokkal és táncolva. 1Sám. 18,6. Zsolt. 68,25. 81,2. 149,3.

21. És felele nékik Miriám: Énekeljetek az Úrnak, mert fenséges Ő, lovat lovasával tengerbe vetett. 2Sám. 6,16. Jer. 31,4.

A keserű víz édes lesz Márában

22. Ennekutána elindítá Mózes az Izraelt a Vörös tengertől, és menének Súr puszta felé; három napig menének a pusztában és nem találának vizet.

23. És eljutának Márába, de nem ihatják vala a vizet Márában, mivelhogy keserű volt. Azért is nevezék nevét Márának.

24. És zúgolódik vala a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk?

25. Ő pedig az Úrhoz kiálta, és mutata néki az Úr egy fát és beveté azt a vízbe, és a víz megédesedék. Ott ada néki rendtartást és törvényt és ott megkísérté. 2Kir. 2,21.

26. És monda: **Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az Ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam, mert én vagyok Jehova Raffa, az Úr, a te gyógyítód.** Ésa. 53,4. Jer. 33,6.

27. És jutának Élimbe, és ott tizenkét forrás volt és hetven pálmafa; és tábort ütének ott a vizek mellett. 4Móz. 33,9.

Izrael zúgolódik az éhség miatt

16 És elindulának Élimből és érkezék Izrael fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájába, mely Élim között és Sínai között van, a második hónapnak tizenötödik napján, Egyiptom földjéről való kijövetelük után. Ezék. 30,15.

2. És zúgolódék Izrael fiainak egész gyülekezete Mózes és Áron ellen a pusztában.

3. S mondának nékik Izrael fiai: Bár megholtunk volna az Úr keze által Egyiptom földjén, amikor a húsos fazék mellett ültünk, amikor jóllakhattunk kenyérrel;

mert azért hoztatok ki minket ebbe a pusztába, hogy mind e sokaságot éhséggel öljétek meg.

4. És monda az Úr Mózesnek: Ímé, én esőképpen bocsátok néktek kenyeret az égből; menjen ki azért a nép és szedjen naponként arra a napra valót, hogy megkísértsem: akar-é az én törvényem szerint járni, vagy nem? Ján. 6,31. 1Kor. 10,3.

5. A hatodik napon pedig úgy lesz, hogy mikor elkészítik amit bevisznek, az kétannyi lesz, mint amennyit naponként szedegettek. 3Móz. 25,21.

6. És monda Mózes és Áron Izrael minden fiainak: Este megtudjátok, hogy az Úr hozott ki titeket Egyiptom földjéről;

7. Reggel pedig meglátjátok az Úr dicsőségét; mert meghallotta a ti zúgolódásotokat az Úr ellen. De mik vagyunk mi, hogy mi ellenünk zúgolódtok? Ésa. 35,2. 40,5.

8. És monda Mózes: Este húst ád az Úr ennetek, reggel pedig kenyeret, hogy jóllakjatok; mert hallotta az Úr a ti zúgolódásotokat, amellyel ellene zúgolódtatok. De mik vagyunk mi? Nem mi ellenünk van a ti zúgolódástok, hanem az Úr ellen. 1Sám. 8,7. Luk. 10,16. Róm. 13,2. 1Thess. 4,8.

9. Áronnak pedig monda Mózes: Mondd meg az Izrael fiai egész gyülekezetének: Járuljatok az Úr elé; mert meghallotta a ti zúgolódásotokat.

10. És lőn, mikor beszéle Áron az Izrael fiai egész gyülekezetének, a puszta felé fordulának, és **ímé az Úr dicsősége megjelenék a felhőben**. 1Kir. 8,10.

Az Úr fürjet és mannát ad Izraelnek

11. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

12. Hallottam az Izrael fiainak zúgolódását, szólj nékik mondván: Estennen húst esztek, reggel pedig kenyérrel laktok jól és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 4Móz. 14,27. 1Kir. 20,28. Jóel 3,17.

13. És lőn, hogy este fürjek jövének fel és ellepék a tábort, reggel pedig harmatszállás lőn a tábor körül. Zsolt. 78,27. 28.

14. Mikor pedig a harmatszállás megszűnék, ímé a pusztának színén apró gömbölyegek voltak, aprók mint a dara a földön.

15. Amint megláták az Izrael fiai, mondák egymásnak: Mán hu, ami annyit tesz: Mi ez? Mert nem tudták, mi az. Mózes pedig monda nékik: Ez az a kenyér, melyet az Úr adott néktek eledelül. Ján. 6,31.

16. Az Úr parancsolata pedig ez: Szedjen abból ki-ki amennyit megehetik; fejenként egy ómert, a hozzátok tartozók száma szerint szedjen mindenki azok részére, akik az ő sátorában vannak. Ésa. 25,6.

17. És akképpen cselekedének az Izrael fiai és szedének ki többet, ki kevesebbet.

18. Azután megmérték ómerrel, és **annak aki többet szedett, nem volt fölöslege, és annak, aki kevesebbet szedett, nem volt fogyatkozása**: mindenki annyit szedett, amennyit megehetik vala. 2Kor. 8,15.

19. Azt is mondá nékik Mózes: Senki ne hagyjon abból reggelre.

20. De nem hallgatának Mózesre, mert némelyek hagyának abból reggelre; és megférgesedék s megbüszhödék. Mózes pedig megharagudék reájuk.

21. Szedék pedig azt reggelenként, mindenki amennyit megehetik vala, mert ha a nap felmelegedett, elolvadt.

A szombatra szükséges eledel

22. A hatodik napon pedig kétannyi kenyeret szednek vala, két ómerrel egyre-egyre. Eljövének pedig a gyülekezet fejedelmei mindnyájan és tudtára adták azt Mózesnek.

23. Ő pedig monda nékik: Ez az, amit az Úr mondott: A holnap nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat; amit sütni akartok, süssétek meg, és amit főzni akartok, főzzétek meg; ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre. 1Móz. 2,3. 3Móz. 23,3.

24. És eltevék azt reggelre, aszerint amint Mózes parancsolta, és nem büszhödék meg s féreg sem volt benne.

25. És monda Mózes: Ma egyétek azt meg, mert ma az Úrnak szombatja van; ma nem találjátok azt a mezőn. Mát. 12,12. 24,20. Zsid. 4,4.

26. Hat napon szedjétek azt, de a hetedik napon szombat van, akkor nem lesz.

27. És lőn hetednapon: kimentek a nép

közül, hogy szedjenek, de nem találtak.

28. És monda az Úr Mózesnek: Meddig nem akarjátok megtartani az én parancsolataimat és törvényeimet? Jer. 4,14.

29. Lássátok meg! Az Úr adta néktek a szombatot; azért ád Ő néktek hatodnapon két napra való kenyeret. Maradjatok veszteg, mindenki a maga helyén; senki se menjen ki az ő helyéből a hetedik napon.

30. És nyugoszik vala a nép a hetedik napon.

31. Az Izrael háza pedig mannának nevezé azt, olyan volt az mint a kóriándrom magva, fehér, és íze, mint a mézes pogácsáé. 4Móz. 11,7.

32. És monda Mózes: Ezt parancsolja az Úr: Egy teljes ómernyit tartsatok meg abból maradékaitok számára, hogy lássák a kenyeret, amellyel éltettelek titeket a pusztában, amikor kihoztalak titeket Egyiptom földjéről.

33. Áronnak pedig monda Mózes: Végy egy edényt és tégy bele egy teljes ómer mannát és tedd azt az Úr eleibe, hogy megtartassék maradékaitok számára.

34. Amint parancsolta az Úr Mózesnek, eltevé azt Áron a bizonyságtétel ládája elé, hogy megtartassék. 4Móz. 17,10. 5Móz. 10,5.

35. Az Izrael fiai pedig negyven esztendőn át ették a mannát, míg lakó földre jutának; mannát ettek mindaddig, amíg a Kánaán földjének határához jutának.
4Móz. 33,38. 5Móz. 8,2. 3. Józs. 5,12. Neh. 9,20. Ján. 6,31. 49.

36. Az ómer pedig az éfának tizedrésze.

Mózes vizet fakaszt a sziklából

17 És elindula Izrael fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájából, az Úr rendeléséhez képest az ő útjuk rendje szerint és tábort ütének Refidimben. De a népnek nem volt inni való vize. 4Móz. 23,12.

2. Verseng vala azért a nép Mózessel és azt mondták: Adjatok nékünk vizet, hogy igyunk. És monda nékik Mózes: Miért versengtek énvelem? Miért kísértitek az Urat? 4Móz. 20,3. 5Móz. 6,16. Zsolt. 78,18. 41. Ésa. 7,12. Mát. 4,7. 1Kor. 10,9.

3. És szomjúhozik vala ott a nép a vízre és zúgolódék a nép Mózes ellen és monda: Miért hoztál ki minket Egyiptomból? Hogy szomjúsággal ölj meg minket, gyermekeinket és barmainkat?

4. Mózes pedig az Úrhoz kiálta mondván: Mit cselekedjem ezzel a néppel? Kevés hija, hogy meg nem köveznek engem.

5. És az Úr monda Mózesnek: Eredj el a nép előtt és végy magad mellé Izrael vénei közül; pálcádat is, mellyel a folyót megsújtottad, vedd kezedbe és indulj el.

6. **Ímé, én odaállok teelődbe a sziklára a Hóreben, és te sújts a sziklára, és víz jön ki abból, hogy igyék a nép.** És úgy cselekedék Mózes Izrael vénei szemeláttára. Zsolt. 105,41. 114,8. 1Kor. 10,4.

7. És nevezé annak a helynek nevét Masszának és Méribának, Izrael fiainak versengéséért, és mert kísértették az Urat, mondván: Vajon köztünk van-é az Úr vagy nincsen? 4Móz. 20,8.

Izrael legyőzi Amáleket

8. Eljöve pedig Amálek és hadakozék Izrael ellen Refidimben. 5Móz. 25,17.

9. És monda Mózes Józsuénak: Válassz nékünk férfiakat és menj el, ütközzél meg Amálekkel. Holnap én a halom tetejére állok és az Isten pálcája kezemben lesz.
4Móz. 24,20. 1Sám. 15,2. Csel. 7,45. Zsid. 4,8.

10. És úgy cselekedék Józsué amint mondotta néki Mózes, megütközék Amálekkel: Mózes, Áron és Húr pedig felmenének a halom tetejére.

11. És lőn, mikor Mózes felemelé kezét, Izrael győz vala; mikor pedig leereszté kezét, Amálek győz vala. Jak. 2,17.

12. Mikor azért Mózes kezei elnehezedének, követ hozának és alája tevék, hogy arra üljön; Áron pedig és Húr tartják az ő kezeit, egy felől az egyik, más felől a másik, és felemelve maradának kezei a nap lementéig.

13. Józsué pedig leveré Amáleket és az ő népét fegyver élivel.

14. És monda az Úr Mózesnek: Írd meg ezt emlékezetül könyvbe és add tudtára Józsuénak, hogy mindenestől eltörlöm Amálek emlékezetét az ég alól.
5Móz. 25,19. 1Sám. 8,12. Ezsdr. 9,14.

15. És épített Mózes oltárt és így nevezé azt: **Jehova Nisszi, az Úr az én zászlóm.**

16. És monda: Megesküdött az Úr, hogy harca lesz az Úrnak Amálek ellen nemzetségről nemzetségre. Bír. 6,24.

Jetró meglátogatja Mózest

18 Meghallá Jetró, Midián papja, Mózes ipa mindazt, amit Isten Mózessel és Izraellel, az ő népével cselekedett, hogy kihozta az Úr Izraelt Egyiptomból.

2. És felvevé Jetró, a Mózes ipa Cipporát, a Mózes feleségét, miután haza bocsátotta őt,

3. És az ő két fiát is, akik közül az egyiknek neve Gersom, mert azt mondotta: Bujdosó valék az idegen földön;

4. A másiknak neve pedig Eliézer; mert: **Az én atyám Istene segítségül volt nékem és megszabadított engem a fáraó fegyverétől**.

5. Eljuta tehát Jetró, a Mózes ipa, az ő fiaival és feleségével Mózeshez a pusztába, ahol ő táborozott az Isten hegye mellett.

6. És megüzené Mózesnek: Én, Jetró a te ipad megyek hozzád a te feleségeddel és az ő két fia is ővele.

7. Kiméne azért Mózes az ő ipa eleibe és meghajtá magát és megcsókolá őt; és megkérdék egymást állapotuk felől és bemenének a sátorba.

8. És elbeszélé Mózes az ő ipának mindazt, amit az Úr a fáraóval és az egyiptombeliekkel cselekedett Izraelért; mindazt a sok bajt, amelyek útközben érték őket, és mimódon szabadította meg őket az Úr.

9. És örvendeze Jetró mindazon a jón, amit az Úr az Izraellel cselekedett, hogy megszabadítá őt az egyiptombeliek kezéből.

10. És monda Jetró: Áldott legyen az Úr, aki megszabadított titeket az egyiptombeliek kezéből és a fáraó kezéből; aki megszabadította a népet az egyiptombeliek keze alól.

11. Most tudom már, **hogy nagyobb az Úr minden istennél**; **mert az lett vesztükre, ahogy Izraellel bántak**. 2Krón. 2,5. Zsolt. 95,3. 97,9. 135,5. Ésa. 37,16. 20. Dán. 2,47.

12. És Jetró, a Mózes ipa égőáldozattal és véresáldozattal áldozék az Istennek; Áron pedig és Izrael minden vénei jövének, hogy kenyeret egyenek a Mózes ipával Isten előtt. 5Móz. 12,7. 1Kor. 10,18. 21. 31.

Mózes bíráskodik Izrael fölött

13. És lőn másodnapon, leüle Mózes törvényt tenni a népnek; a nép pedig áll vala Mózes előtt reggeltől estig.

14. S amikor látja vala Mózes ipa mindazt, amit ő a néppel cselekedék, monda: Mi dolog az, amit te a néppel cselekszel; miért ülsz te egymagad, mind az egész nép pedig előtted áll reggeltől estig?

15. És monda Mózes az ő ipának: Mert a nép Isten akaratát tudakolni jön hozzám;

16. Ha ügyük-bajuk van, hozzám jönnek és törvényt teszek az ember között és felebarátja között és tudtára adom az Isten végezéseit és törvényeit. 4Móz. 36,6. 2Sám. 15,3.

Jetró bölcs tanácsa, Mózes bírákat ad a népnek

17. Mózes ipa pedig monda néki: Nem jó az, amit te cselekszel.

18. Felettébb kifáradsz te is, ez a nép is, amely veled van; mert erőd felett való dolog ez, nem végezheted azt egymagad.

19. Most azért hallgass az én szavamra, tanácsot adok néked és az Isten veled lesz. Te légy a népnek szószólója az Isten előtt, és te vidd az ügyeket Isten eleibe. 4Móz. 11,14. 27,5. 5Móz. 1,9. 5,5.

20. És tanítsd őket a rendeletekre és törvényekre és add tudtukra az utat, amelyen járniuk kell és a tenni valót, amelyet tenniük kell. 5Móz. 4,1. 5. Zsolt. 143,8.

21. És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő, igazságos férfiakat, akik gyűlölik a haszonlesést és tedd közöttük elöljárókká, ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké.

22. Ezek tegyenek ítéletet a népnek minden időben, úgyhogy minden nagyobb ügyet teelődbe hozzanak, minden csekélyebb dologban pedig ők ítéljenek; így könnyítve lesz rajtad, ha azt veled együtt hordozzák.

23. Ha ezt cselekszed és az Isten is parancsolja néked: megállhatsz és az egész nép is helyére jut békességben.

24. És hallgata Mózes az ő ipa szavára

és mindazt megtevé, amit mondott.

25. És választa Mózes az egész Izraelből derék férfiakat és a nép fejeivé tevé őket, ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké. 5Móz. 1,15. Csel. 6,5.

26. És ítélik vala a népet minden időben; a nehéz dolgokat Mózes elé viszik vala, minden kisebb dologban pedig ők ítélnek.

27. És elbocsátá Mózes az ő ipát, és ez elméne hazájába. 4Móz. 10,29. 30.

Izrael a Sínai hegynél

19 A harmadik hónapban azután, hogy kijöttek Izrael fiai Egyiptom földjéről, azon a napon érkezének a Sínai pusztába.

2. Refidimből elindulván, érkezének a Sínai pusztába és táborba szállának a pusztában; a heggyel átellenben szálla pedig ott táborba az Izrael.

3. Mózes pedig felméne az Istenhez, és szóla hozzá az Úr a hegyről, mondván: Ezt mondd a Jákób házanépének és ezt add tudtára az Izrael fiainak. Csel. 7,38.

4. **Ti láttátok, amit Egyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sasszárnyakon és magamhoz bocsátottalak titeket.** 5Móz. 32,11. Ésa. 63,9. Jel. 12,14.

5. **Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyém az egész föld.** 5Móz. 10,14. 1Kir. 8,53. Zsolt. 50,12. 135,4. Ésa. 43,1. 1Kor. 10,26. Tit. 2,14.

6. **És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép.** Ezek azok az Igék, melyeket el kell mondanod Izrael fiainak. Ésa. 62,12. 1Thess. 5,27. 1Pét. 2,9. Jel. 20,6.

7. Elméne azért Mózes és egybehívá a nép véneit és eleikbe adá mindazokat a beszédeket, melyeket parancsolt néki az Úr.

8. És az egész nép egy akarattal felele és monda: Valamit rendelt az Úr, mind megtesszük. És megvitte Mózes az Úrnak a nép beszédét. 5Móz. 26,17.

9. És monda az Úr Mózesnek: **Ímé, én hozzád megyek a felhő homályában, hogy hallja a nép, mikor beszélek veled és higgyenek néked mindörökké.** És elmondá Mózes az Úrnak a nép beszédét. 5Móz. 4,11. Zsolt. 97,2. Mát. 17,3. Ján. 12,29.

10. Az Úr pedig monda Mózesnek: Eredj el a néphez és szenteld meg őket ma, meg holnap és hogy mossák ki az ő ruháikat;

11. És legyenek készek harmadnapra; mert harmadnapon leszáll az Úr az egész nép szemeláttára a Sínai hegyre.

12. És vess határt a népnek köröskörül, mondván: Vigyázzatok magatokra, hogy a hegyre fel ne menjetek s még a szélét se érintsétek; mindaz, ami a hegyet érinti, halállal haljon meg. 5Móz. 33,2.

13. Ne érintse azt kéz, hanem kővel köveztessék meg, vagy nyíllal nyilaztassék le; akár barom, akár ember, ne éljen. Mikor a kürt hosszan hangzik, akkor felmehetnek a hegyre. Zsid. 12,20.

14. Leszálla azért Mózes a hegyről a néphez, és megszentelé a népet, és megmosák az ő ruháikat.

15. És monda a népnek: Legyetek készen harmadnapra; asszonyhoz ne közelítsetek.

Isten megjelenik a Sínai hegyén

16. És lőn harmadnapon virradatkor, mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lett a hegyen és igen erős kürtzengés; és megrémüle mind az egész táborbeli nép. Zsid. 12,18. 19.

17. És kivezeté Mózes a népet a táborból az Isten eleibe és megállának a hegy alatt.

18. Az egész Sínai hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Úr tűzben és felmegy vala annak füstje, mint a kemencének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala. 1Móz. 15,17. Bír. 5,5. Zsolt. 68,8.

19. És a kürt szava mindinkább erősödött; Mózes beszél vala és az Isten felel vala néki hangosan. Neh. 9,13. Zsid. 12,19.

20. Leszálla tehát az Úr a Sínai hegyre, a hegy tetejére, és felhívá az Úr Mózest a hegy tetejére, Mózes pedig felméne.

21. És monda az Úr Mózesnek: Menj alá, intsd meg a népet, hogy ne törjön előre az Urat látni, mert közülük sokan elhullanak.

22. És a papok is, akik az Úr eleibe járulnak, szenteljék meg magukat, hogy reájuk ne rontson az Úr. 2Sám. 6,7.

23. Mózes pedig monda az Úrnak: Nem jöhet fel a nép a Sínai hegyre, mert Te

magad intettél minket, mondván: Vess határt a hegy körül, és szenteld meg azt.

24. De az Úr monda néki: Eredj, menj alá, és jöjj fel te és Áron is veled; de a papok és a nép ne törjenek előre, hogy feljöjjenek az Úrhoz; hogy reájuk ne rontson.

25. Aláméne azért Mózes a néphez, és megmondá nékik.

A Tízparancsolat

20 És szólá Isten mindezeket az Igéket, mondván: 5Móz. 5,22.

2. **Én, az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptomnak földjéről, a szolgálat házából.** 3Móz. 26,1. 5Móz. 5,6.

3. **Ne legyenek néked idegen isteneid énelőttem.** 5Móz. 6,14.

4. Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek alant a földön, vagy amelyek a vizekben a föld alatt vannak. 3Móz. 26,1.

5. Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltőnszerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyedíziglen, akik engem gyűlölnek. 5Móz. 23,5. Ésa. 1,18. 43,25. Jer. 31,30. Ezék. 18,19–22. Gal. 3,13. 1Ján. 1,9.

6. **De irgalmasságot cselekszem ezeríziglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolatimat megtartják.** 5Móz. 7,9.

7. Az Úrnak a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, aki az Ő nevét hiába felveszi. Zsolt. 15,4. Mik. 6,11. Mát. 5,33.

8. Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt.

9. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; rész 23,12. Luk. 13,14.

10. De a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belül van;

11. Mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt. 1Móz. 2,2.

12. **Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr a te Istened ád tenéked.** 3Móz. 19,3. 5Móz. 5,16. Mát. 15,4. Ef. 6,2.

13. Ne ölj. Mát. 5,21. 22. Róm. 13,9.

14. Ne paráználkodjál. Mát. 5,27.

15. Ne lopj. 3Móz. 19,11. Mát. 19,18.

16. Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot.

17. Ne kívánd a te felebarátodnak házát. Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátodé. Péld. 6,29. Mik. 2,2. Mát. 5,28. Róm. 7,7. Ef. 5,3.

A nép megrettenése

18. Az egész nép pedig látta a mennydörgéseket, a villámlásokat, a kürt zengését és a hegy füstölgését. És látja vala a nép, és megrémüle, és hátrább álla.

19. És mondának Mózesnek: Te beszélj velünk, és mi hallgatunk; de az Isten ne beszéljen velünk, hogy meg ne haljunk. Gal. 3,19. Zsid. 12,18.

20. Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek; mert azért jött az Isten, hogy titeket megkísértsen, és hogy az Ő félelme legyen előttetek, hogy ne vétkezzetek.

21. Távol álla azért a nép, Mózes pedig közelebb méne a felhőhöz, melyben az Isten volt. 1Móz. 22,1. Péld. 3,7.

Istentiszteleti rendelkezések

22. És monda az Úr Mózesnek: Ezt mondd az Izrael fiainak: Magatok láttátok, hogy az égből beszéltem veletek.

23. Ne csináljatok én mellém ezüst isteneket, és arany isteneket se csináljatok magatoknak.

24. Földből csinálj nékem oltárt, és azon áldozd a te égő- és hálaáldozatodat, juhaidat és ökreidet. **Valamely helyen akarom, hogy az én nevemről megemlékezzetek, elmegyek tehozzád és megáldalak téged.**

25. Ha pedig kövekből csinálsz nékem oltárt, ne építsd azt faragott kőből: mert amint faragó vasadat rávetetted, megfertőztetted azt. Józs. 8,31.

26. Lépcsőkön se menj fel az én oltárom-

hoz, hogy a te szemérmed fel ne fedeztessék azon.

A rabszolgák törvénye

21 Ezek pedig azok a rendeletek, amelyeket eléjük kell terjesztened:

2. Ha héber szolgát vásárolsz, hat esztendeig szolgáljon, a hetedikben pedig szabaduljon fel ingyen. 5Móz. 15,12. Jer. 34,14.

3. Ha egyedül jött, egyedül menjen el; ha feleséges ember, menjen el vele a felesége is.

4. Ha az ő ura adott néki feleséget, és ez fiakat vagy leányokat szült néki: az asszony, gyermekeivel együtt legyen az ő uráé; ő pedig egyedül menjen el.

5. De ha a szolga azt mondaná: Szeretem az én uramat, az én feleségemet és fiaimat, nem akarok felszabadulni: 5Móz. 15,16.

6. Akkor vigye őt az ő ura a bírák elé, és állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélhez, és az ő ura fúrja által az ő fülét árral; és szolgálja őt mindörökké. Zsolt. 40,6. 82,1.

7. És ha valaki az ő leányát szolgálóul adja el, ne úgy menjen el, mint a szolgák mennek. Neh. 5,5.

8. Ha nem tetszik az ő urának, hogy eljegyezze őt magának, akkor váltassa ki; arra, hogy idegen népnek eladja, nincs hatalma, mivel hűtlen volt hozzá.

9. Ha pedig a fiának jegyzi el őt: a leányok törvénye szerint cselekedjék vele.

10. Ha mást vesz magának: ennek ételét, ruházatát és házasságbeli jussát alább ne szállítsa.

11. Ha ezt a hármat nem cselekszi vele: akkor menjen az el ingyen, fizetés nélkül.

A halálos vétkek

12. Aki úgy megver valakit, hogy meghal, halállal lakoljon. 3Móz. 24,17.

13. De ha nem leselkedett, hanem Isten ejtette kezébe: úgy helyet rendelek néked, ahova meneküljön. 4Móz. 35,11. 5Móz. 19,4. Józs. 20,2.

14. Ha pedig valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy azt orvul megölje, oltáromtól is elvidd azt a halálra. 4Móz. 15,30. 5Móz. 19,11. 2Kir. 11,15. Zsid. 10,26.

15. Aki megveri az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon.

16. Aki embert lop, és eladja azt, vagy kezében kapják, halállal lakoljon.

17. Aki szidalmazza az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon. Péld. 20,20.

Testi sértésekről szóló törvény

18. És ha férfiak összevesznek, és megüti valaki az ő felebarátját kővel vagy öklével, és nem hal meg, hanem ágyba esik:

19. Ha felkél, és mankóján kinn jár: ne legyen büntetve az, aki megütötte; csupán fekvéséért fizessen és gyógyíttassa meg.

20. Ha pedig valaki úgy üti meg szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy az meghal keze alatt, büntettessék meg.

21. De ha egy vagy két nap életben marad, ne büntettessék meg, mert pénze ára az.

22. Ha férfiak veszekednek és meglöknek valamely terhes asszonyt, úgyhogy idő előtt szül, de egyéb baj nem történik: bírságot fizessen aszerint, amint az asszony férje azt reá kiveti, de bírák előtt fizessen.

23. De ha veszedelem történik: akkor életért életet adj.

24. Szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért; 3Móz. 24,20. 5Móz. 19,21. Mát. 5,38. 7,2. Jak. 3,1.

25. Égetést égetésért, sebet sebért, kéket kékért.

26. Ha valaki az ő szolgájának szemét, vagy szolgálójának szemét úgy üti meg, hogy megvakítja, bocsássa azt szabadon az ő szeméért.

27. Ha pedig szolgájának fogát, vagy szolgálójának fogát üti ki, bocsássa azt szabadon az ő fogáért.

Állat okozta károk

28. Ha férfit vagy asszonyt öklel meg egy ökör, úgyhogy meghal: kővel köveztessék meg az ökör, és húsát meg ne egyék; de az ökörnek ura ártatlan. 1Móz. 9,5.

29. De ha az ökör azelőtt is öklelős volt, és annak urát megintették, és mégsem őrizte azt, és férfit vagy asszonyt ölt meg: az ökör köveztessék meg, és az ura is halállal lakoljon.

30. Ha pénzváltságot vetnek reá, fizessen élete váltságáért annyit, amennyit reá

kivetnek. 4Móz. 35,31.

31. Akár fiút ökleljen meg, akár leányt ökleljen meg: e szerint a rendelet szerint kell cselekedni.

32. Ha szolgát öklel meg az ökör vagy szolgálót: adassék azok urának harminc ezüst siklus, az ökör pedig köveztessék meg.

33. Ha pedig valaki vermet nyit meg, vagy ha valaki vermet ás, és nem fedi azt be, és ökör vagy szamár esik bele:

34. A verem ura fizessen; pénzül térítse meg azok urának, a hulla pedig legyen az övé.

35. És ha valakinek ökre megdöfi az ő felebarátja ökrét úgy, hogy az elpusztul: adják el az eleven ökröt, és az árát osszák meg, és a hullát is osszák el.

36. Vagy ha tudták, hogy az ökör már azelőtt öklelős volt, és nem őrizte azt annak ura: fizessen ökröt az ökörért, a hulla pedig az övé legyen.

A lopás és a hűtlen kezelés

22 Ha valaki ökröt vagy bárányt lop, és levágja vagy eladja azt: öt barmot fizessen egy ökörért, és négy juhot egy bárányért. 2Sám. 12,6. Péld. 6,31.

2. Ha házfeltörésen kapják a tolvajt, és úgy megverik, hogy meghal, nincs vérbűn miatta. Róm. 13,10. Ef. 4,28. 1Pét. 4,15.

3. Ha reá sütött a nap, vérbűn volna miatta: fizessen; ha nincs néki: adassék el tolvajságáért. 4Móz. 35,27. Mát. 18,25.

4. Ha elevenen kapják kezében a lopott jószágot, akár ökör, akár szamár, akár juh: kétannyit fizessen érette.

5. Ha valaki mezőt vagy szőlőt étet le úgy, hogy barmát elereszti, és az a más mezején legel: mezejének javából és szőlőjének javából fizesse meg a kárt.

6. Ha tűz támad, és tövisbe kap, és megég az asztag, vagy a lábon álló gabona, vagy a mező: fizesse meg a kárt, aki a tüzet gyújtotta.

7. Ha valaki pénzt vagy edényeket ád felebarátjának megőrzés végett, és ellopják annak a férfiúnak házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétannyit.

8. Ha nem találják meg a tolvajt, a ház urát vigyék a bírák eleibe: hogy nem nyújtotta-é ki kezét az ő felebarátja vagyonára.

9. Akármi bűn dolgában, akár ökör, akár szamár, akár juh, akár ruha, akármi elveszett jószág az, amiről azt mondja: ez az; mindkettőjük ügye a bírák eleibe menjen, és akit a bírák bűnösnek mondanak, fizessen kétannyit az ő felebarátjának.

10. Ha valaki szamarat, vagy ökröt, vagy bárányt, vagy akármiféle barmot ád az ő felebarátja gondviselése alá, és az elhull, vagy megsérül, vagy elhajtatik, úgyhogy senki sem látta:

11. Az Úrra való esküvés legyen kettejük közt, hogy nem nyújtotta-é ki kezét felebarátja vagyonára; és ezt fogadja el annak ura, és az semmit se fizessen.

12. Ha pedig ellopták tőle: megfizesse az urának. Zsid. 6,16.

13. Ha széttépetett, hozza el azt bizonyságul; a széttépettet nem fizeti meg.

14. Ha pedig valaki kölcsön kér az ő felebarátjától, és az megsérül vagy elhull urának távollétében: fizesse meg a kárt.

15. Ha ura vele van, nem fizet; ha bérbe adatott, bérébe megy.

Az erőszakoskodás és az uzsora ellen

16. Ha valaki hajadont csábít el, aki nincs eljegyezve, és vele hál: jegyajándékkal jegyezze azt el magának feleségül. 5Móz. 22,28. 29.

17. Ha annak atyja nem akarja azt néki adni: annyi pénzt adjon, amennyi a hajadonok jegyajándéka.

18. Varázsló asszonyt ne hagyj életben.

19. Aki barommal közösül, halállal lakoljon.

20. Aki isteneknek áldozik, nem csupán az Úrnak, megölettessék. 5Móz. 13,1. 17,2. 2Kir. 10,25. Hós. 8,14.

21. A jövevényen ne hatalmaskodjál, és ne nyomorgasd azt, mert jövevények voltatok Egyiptom földjén. 3Móz. 19,33. 25,35.

22. Egy özvegyet vagy árvát se nyomorítsatok meg. 5Móz. 10,19. Zak. 7,10. Mal. 3,5.

23. Ha nyomorgatod azt, és hozzám kiált, meghallgatom az ő kiáltását. 5Móz. 15,9. Jak. 5,4.

24. És felgerjed haragom, és megöllek titeket fegyverrel, és a ti feleségeitek özve-

gyekké lesznek, a ti fiaitok pedig árvákká.
25. Ha pénzt adsz kölcsön az én népemnek, a szegénynek aki veled van; ne légy hozzá olyan, mint a hitelező; ne vessetek reá uzsorát. 3Móz. 25,35. Neh. 5,7. Ezék. 18,8.
26. Ha zálogba veszed a te felebarátod felső ruháját: naplemente előtt visszaadd azt néki: Péld. 20,16. Ámós 2,8.
27. Mert egyetlen takarója, testének ruhája az: miben háljon? **Bizony**, **ha hozzám kiált**, **meghallgatom**; **mert én irgalmas vagyok**.
28. **A bírákat ne szidalmazd**, **és néped fejedelmét ne átkozd**. Préd. 10,20.
29. Gabonáddal és boroddal ne késlekedjél; fiaid elsőszülöttét nékem add.
Péld. 3,9.
30. Hasonlóképen cselekedjél ökröddel, juhoddal; hét napig legyen az ő anyjával, a nyolcadik napon nékem add azt.
3Móz. 22,27. 5Móz. 15,19.
31. És szent emberek legyetek énelőttem; a mezőn széttépett húst meg ne egyétek; az ebnek vessétek azt. Ezék. 4,14.

Intés az igaz és emberséges magatartásra

23 Hazug hírt ne hordj; ne fogj kezet a gonosszal, hogy hamis tanú ne légy. 1Kir. 21,10. Péld. 10,18. 19,5. Csel. 6,11.
2. Ne indulj a sokaság után a gonoszra, és peres ügyben ne vallj a sokasággal tartva, annak elfordítására. Luk. 23,23.
3. Szegénynek se kedvezz az ő peres ügyében. 3Móz. 19,15. Zsolt. 72,2.
4. Ha előtalálod a te ellenséged eltévedt ökrét vagy szamarát: hajtsd vissza néki.
Péld. 25,21. 1Thess. 5,15.
5. Ha látod, hogy annak a szamara, aki téged gyűlöl, a teher alatt fekszik, vigyázz, rajta ne hagyd; oldd le azt ővele együtt.
6. A te szegényednek igazságát el ne fordítsd az ő perében. Jób 31,13.
7. A hazug beszédtől távol tartsd magad, és az ártatlant s az igazat meg ne öld; mert én nem adok igazat a gonosznak.
Péld. 19,5. Róm. 1,18. Ef. 4,25.
8. Ajándékot el ne végy: mert az ajándék megvakítja a szemeseket, és elfordítja az igazak ügyét. Péld. 17,8.
9. A jövevényt ne nyomorgasd; hiszen ti ismeritek a jövevény életét, mivelhogy jövevények voltatok Egyiptom földjén.
Zsolt. 94,6.
10. Hat esztendeig vesd be a te földedet és takard be annak termését; 3Móz. 25,3.
11. A hetedikben pedig pihentesd azt, és hagyd úgy, hogy egyék meg a te néped szegényei; ami pedig ezektől megmarad, egye meg a mezei vad. Ekképpen cselekedjél szőlőddel és olajfáddal is.
12. Hat napon át végezd dolgaidat, a hetedik napon pedig nyugodjál, hogy nyugodjék a te ökröd és szamarad, és megpihenjen a te szolgálód fia és a jövevény.
13. Mindazt, amit néktek mondtam, megtartsátok, és idegen istenek nevét ne emlegessétek; ne hallassék az a te szádból.

A három főünnep

14. Háromszor szentelj nékem ünnepet esztendőnként. 5Móz. 16,16.
15. A kovásztalan kenyér ünnepét tartsd meg; hét nap egyél kovásztalan kenyeret, amint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert akkor jöttél ki Egyiptomból: és üres kézzel senki se jelenjék meg színem előtt.
16. És az aratás ünnepét, munkád zsengéjét, amelyet elvetettél a mezőn; és a betakarítás ünnepét az esztendő végén, amikor termésedet betakarítod a mezőről.
17. Esztendőnként háromszor jelenjék meg minden férfiad az Úr Isten (Adon Jehova) színe előtt.
18. Ne ontsd ki az én áldozatom vérét kovászos kenyér mellett, és ünnepi áldozatom kövére meg ne maradjon reggelig.
19. **A te földed zsengéjének elsejét vidd el a te Uradnak Istenednek házába**. **Ne főzd meg a gödölyét az ő anyjának tejében**. Neh. 10,35. Péld. 3,9.

Ígéretek és intelmek

20. **Ímé**, **én angyalt bocsátok el előtted**, **hogy megőrizzen téged az útban**, **és bevigyen téged arra a helyre**, **amelyet elkészítettem**.
21. Vigyázz magadra előtte, és hallgass az ő szavára; meg ne bosszantsd őt, mert nem szenvedi el a ti gonoszságaitokat; mert **az én nevem van őbenne**. Józs. 24,19.

Ésa. 9,6. Jer. 23,6. Ján. 10,38. Ef. 4,30. 1Ján. 5,16.

22. **Mert ha hallgatsz az ő szavára; és mindazt megcselekszed, amit mondok: akkor ellensége leszek a te ellenségeidnek, és szorongatom a te szorongatóidat.** 1Móz. 12,3. Józs. 24,8. Hab. 3,13.

23. Mert az én angyalom előtted megyen és beviszen téged az emoreusok, hitteusok, perizeusok, kananeusok, hivveusok és jebuzeusok közé, és kiirtom azokat.

24. Ne imádd azoknak isteneit és ne tiszteld azokat, és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint; hanem inkább döntögesd le azokat és tördeld össze bálványaikat.

25. **És szolgáljátok az Urat a ti Isteneteket, akkor megáldja a te kenyeredet és vizedet; és eltávolítom tiközületek a betegséget.** 5Móz. 7,15. Zak. 3,7.

26. **El sem vetél, meddő sem lesz a te földeden semmi; napjaid számát teljessé teszem.** 5Móz. 7,15. 28,5. Zsolt. 91,16. 92,14. Ésa. 46,4.

27. **Az én rettentésemet bocsátom el előtted, és minden népet megrettentek, amely közé mégy, és minden ellenségedet elfutamítom előtted.**

28. Darazsat is bocsátok el előtted, és kiűzi előled a hivveust, kananeust és hitteust.

29. De nem egy esztendőben űzöm őt ki előled, hogy a föld pusztává ne legyen, és meg ne sokasodjék ellened a mezei vad.

30. Lassan-lassan űzöm őt ki előled, míg megszaporodol és bírhatod a földet.

31. És határodat a Vörös tengertől a filisztеusok tengeréig vetem, és a pusztától fogva a folyóvízig: mert kezeitekbe adom annak a földnek lakosait, és kiűzöd azokat előled.

32. Ne köss szövetséget se azokkal, se az ő isteneikkel. Józs. 21,44. 1Kir. 4,21.

33. Ne lakjanak a te földeden, hogy bűnbe ne ejtsenek téged ellenem: mert ha az ő isteneiket szolgálnád, vesztedre lenne az néked. Józs. 23,13. 1Sám. 18,21. Zsolt. 106,36.

A szövetség megkötése

24 És monda Mózesnek: Jöjj fel az Úrhoz te és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izrael vénei közül hetvenen, és hajtsátok meg magatokat előtte távolról.

2. És csak Mózes közeledjék az Úrhoz, amazok pedig ne közeledjenek, és a nép se jöjjön fel vele.

3. Elméne azért Mózes, és elbeszélé a népnek az Úr minden beszédét és minden rendelését; az egész nép pedig egyező szóval felele, mondván: Mindazokat a dolgokat, amelyeket az Úr parancsolt, megcselekesszük.

4. Mózes pedig felírá az Úrnak minden beszédét, és felkele reggel és oltárt építe a hegy alatt, és tizenkét oszlopot, az Izrael tizenkét nemzetsége szerint. 5Móz. 31,9.

5. Azután elküldé az Izrael fiainak ifjait, és áldozának égőáldozatokat, és hálaáldozatul tulkokat ölének az Úrnak.

6. **Mózes pedig vevé a vérnek felét, és tölté a medencékbe: a vérnek másik felét pedig az oltárra hinté.** Zsid. 9,18.

7. **Azután vevé a szövetség könyvét, és elolvasá a nép hallatára; azok pedig mondák: Mindent megteszünk, amit az Úr parancsolt, és engedelmeskedünk.**

8. **Mózes pedig vevé a vért, és ráhinté a népre, és monda: Ímé, a szövetségnek vére, melyet az Úr kötött tiveletek, mindama beszédek szerint.** Zsid. 9,20. 13,20.

9. Azután felméne Mózes és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izrael vénei közül hetvenen; 1Pét. 1,2.

10. **És láták az Izrael Istenét, és annak lábai alatt valami zafir fényű tárgy volt, és olyan tiszta, mint maga az ég.** Ésa. 6,1. Ezék. 1,26. 10,1. Ján. 1,18. 1Ján. 4,12. Jel. 4,3.

11. És Izrael fiainak e választottjaira nem bocsátá kezét: jóllehet látták az Istent, mindazáltal ettek és ittak is.

Mózes negyven napig Isten dicsőségében marad a hegyen

12. És szóla az Úr Mózesnek: Jöjj fel hozzám a hegyre és maradj ott. És átadom néked a kőtáblákat, és a törvényt és a parancsolatot, amelyeket írtam, hogy azokra megtaníttassanak.

13. Felkele azért Mózes és az ő szolgája Józsué, és felméne Mózes az Isten hegyére. 5Móz. 5,22.

14. A véneknek pedig monda: Várjatok itt reánk, míg visszatérünk hozzátok: Ímé, Áron és Húr veletek vannak; akinek vala-

mi ügye van, őhozzájuk menjen.

15. Akkor felméne Mózes a hegyre; és felhő borítá el a hegyet. Mát. 17,5.

16. **És az Úr dicsősége szálla alá a Sínai hegyre, és felhő borítá azt hat napon át; a hetedik napon pedig szólítá Mózest a felhő közepéből.** 4Móz. 14,10. Zsid. 12,18.

17. **Az Úr dicsőségének jelensége pedig olyan volt az Izrael fiainak szeme előtt, mint emésztő tűz, a hegy tetején.**

18. És beméne Mózes a felhő közepébe, és felméne a hegyre, és negyven nap és negyven éjjel volt Mózes a hegyen. 5Móz. 9,9.

Utasítások a szent sátor készítésére

25 És szóla az Úr Mózeshez, mondván:

2. Szólj az Izrael fiainak, hogy **szedjenek nékem ajándékokat; minden embertől, akit szíve hajt arra, szedjetek nékem ajándékokat.** 1Krón. 29,3. 2Kor. 9,7.

3. Ez pedig az az ajándék, amit tőlük szedjetek: arany és ezüst és réz.

4. És kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű fonal, meg len fonal, és kecskeszőr.

5. És veresre festett kosbőrök, és borzbőrök, és sittim-fa.

6. Mécsbe való olaj, kenet-olajhoz való aromák, és füstöléshez való fűszerek.

7. Ónix-kövek és foglalni való kövek, az efódhoz és a hósenhez. Zsid. 3,6.

8. **És készítsenek nékem szent hajlékot, hogy közöttük lakozzam.** Jel. 21,3.

9. Mindenestől úgy csináljátok, amint én megmutatom néked a hajléknak formáját, és annak minden edényeinek formáját.

A szövetség ládája

10. És csináljanak egy ládát sittim-fából; harmadfél sing hosszút, másfél sing széleset, és másfél sing magasat. Zsid. 9,4.

11. Borítsd meg azt tiszta arannyal, belül is, kívül is megborítsd azt, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot.

12. És önts ahhoz négy arany karikát, és illeszd azokat a négy szegletére; egyik oldalára is két karikát, a másik oldalára is két karikát.

13. Csinálj rudakat is sittim-fából, és azokat is megborítsd arannyal.

14. És a rudakat dugd a láda oldalain levő karikákba, hogy azokon hordozzák a ládát.

15. A rudak álljanak a láda karikáiban; ne vegyék ki azokból. 1Kir. 8,8.

16. **A bizonyságot, melyet néked adok, tedd a ládába.** 5Móz. 10,2. 31,26. 2Kir. 11,12.

17. Csinálj fedelet is tiszta aranyból: harmadfél sing hosszút, és másfél sing széleset. rész 37,6.

18. Csinálj két kerubot is aranyból, vert aranyból csináld azokat a fedélnek két végére.

19. Az egyik kerubot csináld az egyik végére innen, a másik kerubot a másik végére onnan: a fedélből formáljátok ki a kerubokat annak két végén.

20. A kerubok pedig terjesszék ki szárnyaikat fölfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet; orcáik egymás felé legyenek; a kerubok orcái a fedél felé forduljanak.

21. **A fedelet pedig helyezd a ládára felül, a ládába pedig tedd a bizonyságot, amelyet adok néked.** 1Krón. 28,18.

22. **Ott jelenek meg néked, és szólok hozzád a fedél tetejéről, a két Kerub közül, melyek a bizonyság ládája felett vannak, mindazokról, amiket általad parancsolok az Izrael fiainak.** 4Móz. 7,89. 1Sám. 4,4. 2Sám. 6,2. 2Kir. 19,15. Zsolt. 80,1. 90,1. Ésa. 37,16. Ezék. 9,3. Jak. 2,13.

A szent kenyerek asztala

23. Csinálj asztalt is sittim-fából, két sing hosszút, egy sing széleset, és másfél sing magasat. 1Kir. 7,48. 2Krón. 4,8. Zsid. 9,2.

24. És borítsd be azt tiszta arannyal, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot.

25. Csinálj reá köröskörül egy tenyérnyi keretet, keretére pedig csinálj köröskörül arany pártázatot.

26. Négy arany karikát is csinálj hozzá, és illeszd a karikákat a négy lábának négy szegletére.

27. A keret mellett legyenek a karikák rúdtartókul, hogy hordozhassák az asztalt.

28. Azokat a rudakat is sittim-fából csináld és arannyal borítsd be, és azokon hordozzák az asztalt.

29. Készítsd el tálait is, csészéit is, kancsóit is, kelyheit is, amelyekkel italáldoza-

tot áldoznak; tiszta aranyból csináld azokat.
30. És tégy az asztalra szent kenyeret, mely mindenkor előttem legyen.

A lámpatartó

31. Csinálj gyertyatartót is tiszta aranyból; vertaranyból készüljön a gyertyatartó; annak szára, ága csészéi, gombjai és virágai ugyanabból legyenek.
Zak. 4,2. Jel. 1,12. 4,5.
32. Hat ág jöjjön ki oldalaiból; három gyertyatartóág az egyik oldalból, és három gyertyatartóág a másik oldalból.
33. Mandulavirág formájú három csésze az egyik ágon, gombbal és virággal; és mandulavirág formájú három csésze a másik ágon is, gombbal és virággal; így legyen a gyertyatartóból kijövő mind a hat ágon.
34. A gyertyatartón pedig négy mandulavirág formájú csésze legyen, gombjaival és virágaival.
35. Gomb legyen a belőle kijövő két ág alatt; ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt, és ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt: így a gyertyatartóból kijövő mind a hat ág alatt.
36. Gombjaik és ágaik magából legyenek; egy darab tiszta aranyból legyen verve az egész.
37. Csinálj hozzá hét mécset is, és úgy rakják fel mécseit, hogy előre világítsanak.
38. Hamvvevői és hamutartói is tiszta aranyból legyenek.
39. Egy tálentum tiszta aranyból csinálják azt, mindezeket az eszközöket.
40. Vigyázz, hogy arra a formára csináld, amely a hegyen mutattatott néked.
4Móz. 8,4. 1Krón. 28,11. 19. Csel. 7,44. Zsid. 8,5.

A szent hajlék sátorlapjai

26 A hajlékot pedig tíz kárpitból csináld: sodrott lenből, és kék és bíborpiros és karmazsin színűből, kerubokkal, mestermunkával készítsd azokat.
Csel. 7,44. 45. Róm. 12,6. 1Kor. 12,28.
Ef. 4,11. Zsid. 1,14. 8,2–5. 9,2. 11. Jel. 21,3.
2. Egy-egy kárpit hossza huszonnyolc sing legyen, egy-egy kárpit szélessége pedig négy sing; egy mértéke legyen mindegyik kárpitnak.
3. Öt kárpit legyen egymással egybefoglalva, ismét öt kárpit egymással egybefoglalva.
1Kor. 12,4–6. 12.
4. És csinálj hurkokat kék lenből az egyik kárpit szélén, amely az egybefoglaltak között szélről van; ugyanezt csináld a szélső kárpit szélével a másik egybefoglalásban is.
Ef. 4,13. Kol. 2,2. 19.
5. Ötven hurkot csinálj az egyik kárpiton; ötven hurkot csinálj ama kárpit szélén is, amely a másik egybefoglalásban van; egyik hurok a másiknak általellenében legyen.
6. Csinálj ötven arany horgocskát is, és e horgocskákkal foglald össze egyik kárpitot a másikkal, hogy a hajlék eggyé legyen.
7. Ezután csinálj kecskeszőr kárpitokat sátorul a hajlék fölé; tizenegy kárpitot csinálj ilyet.
8. Egy kárpit hossza harminc sing legyen, szélessége pedig egy kárpitnak négy sing; egy mértéke legyen a tizenegy kárpitnak.
9. És foglald egybe az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön; a hatodik kárpitot pedig kétrét hajtsd a sátor elejére.
10. És csinálj ötven hurkot az egyik kárpit szélén, amely az egybefoglaltak között szélről van; és ötven hurkot a kárpit szélén a másik egybefoglalásban is.
11. Csinálj ötven rézhorgocskát is, és akaszd a horgocskákat a hurkokba, és foglald egybe a sátort, hogy eggyé legyen.
12. A sátor kárpitjának fölösleges része, a fölösleges kárpitnak fele csüggjön alá a hajlék hátulján.
13. Egy singnyi pedig egyfelől, és egy singnyi másfelől, abból, ami a sátor kárpitjainak hosszában fölösleges, bocsáttassék alá a hajlék oldalain egyfelől is, másfelől is, hogy befedje azt.
14. Csinálj a sátornak takarót is veresre festett kosbőrökből, és efölé is egy takarót borzbőrökből.
rész 36,19. 4Móz. 24,5.

A szent hajlék oldalai

15. Csinálj a hajlékhoz deszkákat is sittim-fából, felállogatva.
16. A deszka hossza tíz sing legyen; egy-egy deszka szélessége pedig másfél sing.

17. Egy-egy deszkának két csapja legyen, egyik a másiknak megfelelő; így csináld a hajlék minden deszkáját.
18. A deszkákat pedig így csináld a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldalra, dél felé.
19. A húsz deszka alá pedig negyven ezüst talpat csinálj, két talpat egy-egy deszka alá, annak két csapjához képest; megint két talpat egy-egy deszka alá, a két csapjához képest.
20. A hajlék másik oldalául is, észak felől húsz deszkát.
21. És azokhoz is negyven ezüst talpat; két talpat egy deszka alá, megint két talpat egy deszka alá.
22. A hajlék nyugati oldalául pedig csinálj hat deszkát.
23. A hajlék szegleteiül is csinálj két deszkát a két oldalon.
24. Kettősen legyenek alólról kezdve, felül pedig együtt legyenek egy karikába foglalva; ilyen legyen mindkettő; a két szeglet számára legyenek.
25. Legyen azért nyolc deszka, és azokhoz tizenhat ezüst talp; két talp egy deszka alatt, megint két talp egy deszka alatt.
26. Csinálj reteszrudakat is sittim-fából; ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz.
4Móz. 3,36. Róm. 15,1. 1Kor. 9,19. 2Kor. 13,11. Gal. 6,2.
27. Öt reteszrudat a hajlék másik oldalának deszkáihoz; és a hajlék nyugati oldalának deszkáihoz is öt reteszrudat hátulról.
28. A középső reteszrúd pedig a deszkák közepén az egyik végtől a másik végig érjen.
29. A deszkákat pedig borítsd meg arannyal, és karikákat is aranyból csinálj azokhoz a reteszrudak tartói gyanánt; a reteszrudakat is megborítsd arannyal.
30. A hajlékot pedig azon a módon állítsd fel, amint néked a hegyen mutattatott.

A kárpit

31. És csinálj függönyt, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; kerubokkal, mestermunkával készítsék azt. 3Móz. 16,2. Mát. 27,51. Luk. 23,45.
32. Tedd azt sittim-fából való, arannyal borított négy oszlopra, amelyeknek horgai aranyból legyenek, négy ezüst talpon.
33. És tedd a függönyt a horgok alá, és **vidd oda a függöny mögé a bizonyság ládáját, és az a függöny válassza el néktek a szent helyet a szentek szentjétől**.
Józs. 4,11. Zsolt. 132,8. Mát. 24,15. Jel. 11,19.
34. **Azután tedd rá a fedelet a bizonyság ládájára a szentek szentjében**.
35. Az asztalt pedig helyezd a függönyön kívül, és a gyertyatartót az asztal ellenébe, a hajlék déli oldalába; az asztalt pedig tedd az északi oldalba. Zsid. 9,2.
36. És csinálj leplet a sátor nyílására is, kék és bíborpiros és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hímzőmunkával.
1Sám. 4,6. 6,19. 1Kir. 8,6. 1Krón. 15,1.
37. A lepelhez pedig csinálj öt oszlopot sittim-fából, és borítsd meg azokat aranynyal; azoknak horgai aranyból legyenek, és önts azokhoz öt réztalpat.

Az égőáldozati oltár

27 És csináld az oltárt sittim-fából, öt sing a hossza, és öt sing a szélessége; négyszegű legyen az oltár, és magassága három sing. rész 38,1. Ezék. 43,13.
2. Szarvakat is csinálj a négy szegletére, szarvai magából legyenek, és borítsd meg azt rézzel. 1Kir. 1,50. 2,28. Zsolt. 118,27.
3. Csinálj ahhoz fazekakat is a hamujának, hozzá való lapátokat, medencéket, villákat és serpenyőket; minden hozzá való edényt rézből csinálj. 1Sám. 2,13.
4. Csinálj ahhoz háló forma rostélyt is rézből, és csinálj a hálóra négy rézkarikát, a négy szegletére. Ámós 9,9.
5. Tedd azt az oltár párkányzata alá alulról, úgy hogy a háló az oltár közepéig érjen.
6. Csinálj az oltárhoz rudakat is, sittim-fa rudakat, és borítsd meg azokat rézzel.
7. És dugják a rudakat a karikákba, és legyenek azok a rudak az oltár két oldalán, mikor azt hordozzák.
4Móz. 4,15. Ésa. 52,11.
8. Üresre csináld azt, deszkákból; amint néked a hegyen mutattatott, úgy csinálják.

A szent hajlék udvara

9. Pitvart is csinálj a hajléknak; a déli

oldalon a pitvarhoz szőnyegeket, sodrott lenből; száz sing legyen a hossza egy oldalnak. Zsolt. 100,4.

10. Ahhoz húsz oszlopot, húsz réz talpat, és az oszlopok horgait és átalkötőit ezüstből.

11. Éppen úgy az északi oldalon, hosszában, száz sing hosszú szőnyeget; ahhoz húsz oszlopot, ezekhez húsz réztalpat, és az oszlopok horgait és átalkötőit ezüstből.

12. A pitvar szélességéhez pedig nyugat felől ötven sing szőnyeget; ahhoz tíz oszlopot és ezekhez tíz talpat.

13. A pitvarnak szélessége kelet felől is ötven sing.

14. És tizenöt sing szőnyeg legyen egyik oldalról, ehhez három oszlop, ezekhez pedig három talp.

15. A másik oldalról is tizenöt sing szőnyeg, ehhez három oszlop és ezekhez három talp.

16. A pitvar kapuján pedig húsz sing lepel legyen, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű és sodrott lenből, himzőmunkával; négy oszloppal, ezekhez pedig négy talp.

17. A pitvar minden oszlopát ezüst átalkötők vegyék körül, horgaik ezüstből, talpaik pedig rézből legyenek.

18. A pitvar hossza száz sing, és szélessége ötven-ötven, magassága pedig öt sing; leplei sodrott lenből, talpai pedig rézből legyenek.

19. A hajlék minden edénye, az ahhoz való mindennemű szolgálatban, és minden szege, és a pitvarnak is minden szege rézből legyen. Ezsdr. 9,8. Ésa. 33,20. Zak. 10,4.

A mécses

20. Te pedig parancsold meg az Izrael fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat, amelyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpát gyújthassanak. 3Móz. 24,2.

21. A gyülekezet sátorában a függönyön kívül, amely a bizonyság előtt van, készítsék el azt Áron és az ő fiai, estétől fogva reggelig az Úr előtt. Örök rendtartás legyen ez az ő nemzetségüknél Izrael fiai között. 3Móz. 24,9. 4Móz. 18,23. 19,21.

Szent ruházat a papoknak

28 Te pedig hívasd magadhoz a te atyádfiát Áront, és az ő fiait ővele az Izrael fiai közül, hogy papjaim legyenek: Áron, Nádáb, Abihu, Eleázár, Itamár, Áronnak fiai. Zsolt. 118,3. Zsid. 5,4.

2. És csinálj szent ruhákat Áronnak, a te atyádfiának, dicsőségére és ékességére.

3. **És szólj minden bölcs szívűeknek, akiket betöltöttem a bölcsesség szellemével**, hogy csinálják meg az Áron ruháit, az ő felszentelésére, hogy papom legyen. Ésa. 28,24–26.

A papiruha részei

4. Ezek pedig a ruhák, amelyeket készítsenek: hósen, efód, palást, kockás köntös, süveg és öv. És csináljanak szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, és az ő fiainak, hogy papjaim legyenek.

5. Vegyék hát ők elő az aranyat, és a kék és a bíborpiros és a karmazsinszínű fonalat és a lenfonalat.

Az efód

6. És csinálják az efódot aranyból, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és sodrott lenből, mestermunkával.

7. Két vállkötő is legyen hozzá kapcsolva a két végéhez, hogy összekapcsoltathassék.

8. Átkötő öve pedig, amely rajta van, ugyanolyan mívű és abból való legyen; aranyból, kék és bíborpiros és karmazsinszínű, és sodrott lenből. Ésa. 11,5. Jel. 1,13.

9. Annakutána végy két ónix-követ, és mesd fel azokra az Izrael fiainak neveit.

10. Hatnak nevét az egyik kőre, a másik hatnak nevét pedig a másik kőre, az ő születésük szerint.

11. Kőmetsző munkával, amint a pecsétet metszik, úgy metszesd e két követ az Izrael fiainak neveire; köröskörül arany boglárokba csináld azokat.

12. És tedd e két követ az efód vállkötőire, az Izrael fiaira való emlékeztetés kövei gyanánt, hogy emlékeztetőül hordozza Áron azoknak neveit az ő két vállán az Úr előtt. 1Móz. 9,12–17. Józs. 4,7. Zak. 6,14.

13. Csinálj annakokáért arany bogláro-

kat,

14. És két láncot tiszta aranyból; fonatékosan csináld azokat; sodrott mívűek legyenek, és tedd rá a sodrott láncokat a boglárokra.

A hósen

15. Azután csináld meg az ítéletnek hósenét mestermunkával; úgy csináld mint az efódot csináltad: aranyból, kék és bíborpiros és karmazsinszínű, és sodrott lenből csináld azt. rész 39,8.

16. Négyszögű legyen, kétrétű, egy arasznyi hosszú és egy arasznyi széles.

17. És foglalj abba befoglalni való köveket; négy sor követ, ilyen sorban: szárdiusz, topáz és smaragd; ez az első sor.

18. A második sor pedig: karbunkulus, zafir és gyémánt.

19. A harmadik sor: jácint, agát és ametiszt.

20. A negyedik sor: krizolit, ónix és jáspis; arany boglárokba legyenek foglalva.

21. A kövek tehát az Izrael fiainak nevei szerint legyenek, tizenkettő legyen az ő nevük szerint; mint a pecsét, úgy legyen metszve, mindegyik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint. Jel. 21,12.

22. A hósenre pedig csinálj fonatékos láncokat, sodrott mívűeket, tiszta aranyból.

23. És csinálj a hósenre két arany karikát, és tedd a két karikát a hósen két szegletére.

24. És a két arany fonatékot fűzd a hósen két szegletén levő karikákba.

25. A két fonatéknak két végét pedig foglald a két boglárhoz, és tűzd az efódnak vállkötőihez, annak előrészére.

26. Csinálj még két arany karikát, és tedd azokat a hósen két szegletére, azon a szélén, amely befelé van az efód felől.

27. És csinálj még két arany karikát, és tedd azokat az efód két vállkötőjére alól, annak előrésze felől egybefoglalásához közel, az efód öve felett.

28. És csatolják a hósent az ő karikáinál fogva az efód karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efód öve felett legyen, és el ne váljék a hósen az efódtól.

29. Viselje Áron az Izrael fiainak neveit az ítélet hósenén, az ő szíve felett, amikor bemegy a szenthelyre, emlékeztetőül az Úr előtt szüntelen. Én. 8,6. Ésa. 49,15. Zsid. 9,24.

Az Urim és a Tummim helye

30. Azután tedd az ítéletnek hósenébe az Urimot és Tummimot, hogy legyenek azok az Áron szíve felett, amikor bemegy az Úr eleibe, és hordozza Áron az Izrael fiainak ítéletét az ő szívén az Úr színe előtt szüntelen. 5Móz. 33,8. Ezsdr. 2,33. Neh. 7,65.

A palást és a homlokdísz

31. És csináld az efód palástját egészen kék lenből. 2Sám. 6,14. Hós. 3,4.

32. Közepén legyen nyílás a fejének; a nyílásnak szegése legyen köröskörül, takácsmunka, olyan legyen mint a páncél nyílása, hogy el ne szakadjon.

33. Ennek alsó peremére csinálj gránátalmákat, kék és bíborpiros és karmazsinszínű lenből, a peremére köröskörül, és ezek közé arany csengettyűket is köröskörül.

34. Arany csengettyű, meg gránátalma, arany csengettyű, meg gránátalma legyen a palást peremén köröskörül.

35. És legyen az Áronon, amikor szolgál, hogy hallassék annak csengése, amikor bemegy a szenthelybe az Úr eleibe, és mikor kijön, hogy meg ne haljon.

36. Csinálj egy lapot is tiszta aranyból, és mesd ki arra, mint a pecsétet metszik: szentség az Úrnak. 1Krón. 16,29. Zsolt. 29,2. 93,5. Zak. 14,20. Zsid. 4,15. 7,26. 12,14.

37. És kösd azt kék zsinórra, hogy legyen az a süvegen; a süvegnek előrészén legyen az.

38. És legyen az az Áronnak homlokán, hogy Áron viselje a szent áldozatok körül elkövetett vétket, amelyeket az Izrael fiai mindenféle szent adományaikban szentelnek. Legyen azért szüntelen a homlokán, hogy kedvesekké tegye őket az Úr előtt. Ésa. 53,11. 56,7. Ján. 1,29. Zsid. 9,28. 1Pét. 2,24.

Egyéb papi ruhák

39. A lenköntöst pedig kockásan készítsd, és a süveget lenből csináld, az övet meg hímző munkával készítsd. rész 39,27.

40. Az Áron fiainak is csinálj köntösöket,

és csinálj nékik öveket is, meg süvegeket is, dicsőségükre és ékességükre.

41. És öltöztesd fel azokba Áront a te atyádfiát, és az ő fiait vele együtt, és kend fel őket, iktasd be őket tisztjükbe, és szenteld fel őket, hogy papjaimmá legyenek.

42. Csinálj nékik lábravalókat is gyolcsból, hogy befödjék azoknak mezítelen testét, és az ágyéktól a tomporig érjenek.

43. És legyenek azok Áronon és az ő fiain, amikor bemennek a gyülekezet sátorába, vagy amikor az oltárhoz járulnak, a szenthelyen való szolgálattételre, hogy bűnt ne vigyenek oda és meg ne haljanak. Örökkévaló rendtartás ez Áronnak és az ő magvának őutána. 4Móz. 18,22.

Áronnak és fiainak pappá szentelése az Úr előtt

29 Ez az, amit ővelük cselekedjél, az ő felszentelésükre, hogy az én papjaim legyenek: Végy egy tulkot, fiatal marhát, és hiba nélkül való két kost. 3Móz. 8,2.

2. És kovásztalan kenyeret, és olajjal elegyített kovásztalan kalácsokat, meg olajjal kent kovásztalan lepényeket is; búzalisztlángból készítsd azokat.

3. És tedd azokat egy kosárba, és vidd fel azokat a kosárban, a tulokkal és a két kossal együtt.

4. Áront pedig és az ő fiait állítsd a gyülekezet sátorának ajtaja elé, és mosd meg őket vízzel. 3Móz. 8,6. Zsid. 10,22.

5. És vedd a ruhákat, és öltöztesd fel Áront a köntösbe, az efódhoz való palástba, és az efódba, meg a hósenbe és övezd fel őt az efód övével.

6. Tedd a süveget is fejére, és a szent koronát tedd a süvegre.

7. És vedd a kenetnek olaját, és töltsd az ő fejére, így kend fel őt. 3Móz. 8,12. 10,7. 21,10. 4Móz. 35,25. Zsolt. 133,1. 2. Ésa. 61,1.

8. Fiait is állítsd elő, és öltöztesd fel őket a köntösökbe.

9. És övezd körül őket övvel, Áront és az ő fiait, és tégy a fejükre süvegeket is, hogy övék legyen a papság örök rendelés szerint. Így iktasd be tisztükbe Áront és fiait. 3Móz. 8,22–35. Zsid. 7,28.

10. Azután állíttasd a tulkot a gyülekezet sátora elé, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a tulok fejére.

11. És vágd le a tulkot az Úr előtt a gyülekezet sátorának ajtajánál.

12. Azután végy a tulok véréből, és hintsd azt ujjaiddal az oltár szarvaira; a többi vért pedig töltsd mind az oltár aljára.

13. És vedd a kövéréből mindazt, ami a belet fedi, és a májon lévő hártyát, és a két vesét a rajtuk lévő kövérrel együtt, és füstölögtesd el az oltáron.

14. A tulok húsát, bőrét és ganéját pedig égesd el a táboron kívül: bűnért való áldozat az. 3Móz. 4,11. 12. Zsid. 13,11.

15. Vedd az egyik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére.

16. Azután vágd le a kost, és vedd annak vérét, és hintsd azt az oltárra köröskörül. Ésa. 53,6. Gal. 4,3–5.

17. A kost pedig vagdald tagjaira, és mosd meg a belét és lábszárait, és tedd rá tagjaira és fejére.

18. Azután füstölögtesd el az egész kost az oltáron: égőáldozat az az Úrnak, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak. 1Móz. 8,21.

19. Vedd a másik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére.

20. Azután vágd le a kost, és végy annak véréből, és hintsd meg azzal Áron füle cimpáját és az ő fiai jobb fülének cimpáját, és az ő jobb kezük hüvelykét és jobb lábuk hüvelykét; a többi vért pedig hintsd az oltárra köröskörül.

21. Azután végy a vérből, mely az oltáron van, és a kenetnek olajából, és hintsd Áronra és az ő ruháira, s vele együtt az ő fiaira és az ő fiainak ruháira, hogy szent legyen ő és az ő ruhái, s vele együtt az ő fiai és az ő fiainak ruhái. Zsid. 9,22.

22. Azután vedd a kosból a kövérét, a farkát s a belet borító kövéret, meg a máj hártyáját, meg a két veséjét a rajtuk levő kövérével, és a jobb lapockát; mert felavatási kos ez.

23. Meg egy kenyeret és egy olajos kalácsot és egy lepényt a kovásztalan kenyérnek kosarából, mely az Úr előtt van;

24. És rakd mindezeket az Áron kezeire és az Áron fiainak kezeire, és lóbáltasd meg azokat az Úr előtt.

25. Azután vedd le azokat kezükről, és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozat felett kedves illatul az Úr előtt; az Úrnak tűzáldozata az.

26. Vedd az Áron felavatási kosának szegyét is, és lóbáld meg azt az Úr előtt; azután legyen az a te részed. Zsolt. 49,6.

27. Így szenteld meg a meglóbált szegyet és a felemelt lapockát, amelyet meglóbáltak és amelyet felemeltek, Áronnak és az ő fiainak felavatási kosából. 5Móz. 18,3.

28. És legyen ez Áronnak és az ő fiainak része örökké az Izrael fiaitól: mert felmutatott adomány ez, és felmutatott adomány legyen Izrael fiai részéről az ő hálaáldozataikból; az Úrnak felmutatott adomány. 3Móz. 7,34. 10,15.

Az avatás maradandó rendje Áron utódainak

29. A szent öltözetek pedig, amelyek az Áronéi, legyenek őutána az ő fiaié, hogy azokban kenettessenek fel, és azokban állíttassanak tisztükbe.

30. Hét napon öltözzék azokba, aki az ő fiai közül őutána pap lesz, aki bemenendő lesz a gyülekezet sátorába, hogy a szent helyen szolgáljon.

31. A felavatási kost pedig vedd, és főzd meg annak húsát szent helyen.

32. És a kosnak húsát és a kenyeret, mely a kosárban van, a gyülekezet sátorának ajtajánál egye meg Áron és az ő fiai. 3Móz. 8,31. Mát. 12,4.

33. Ők egyék meg azokat, amik által az engesztelés történt, hogy tisztükbe állíttassanak és felszenteltessenek. De idegen ne egyék azokból, mert szentek azok.

34. Ha pedig valami megmarad az avatási húsból vagy a kenyérből reggelig, tűzzel égesd meg a maradékot; meg ne egyék, mert szent az.

35. Áronnal tehát és az ő fiaival akképpen cselekedjél, amint megparancsoltam néked; hét napon át állítsd őket tisztükbe.

36. És naponként készíts bűnáldozati tulkot engesztelésül, és tisztítsd meg az oltárt, mikor engesztelő áldozatot végzel rajta, és kend meg azt, hogy megszenteltessék. Zsid. 10,11.

37. Hét napon tégy engesztelő áldozatot az oltáron; és szenteld meg azt, hogy feletted igen szentséges legyen az oltár. Valami illeti az oltárt, szent legyen. Mát. 23,19.

Az avatási engesztelő áldozat

38. Ez pedig az, amit áldoznod kell az oltáron: Esztendős két bárányt mindennap szüntelen. 1Krón. 16,40. Ezsdr. 3,3. Dán. 9,27.

39. Az egyik bárányt reggel áldozd meg, a másik bárányt pedig este áldozd meg.

40. És az egyik bárányhoz végy egy tized lisztlángot, egy negyed hin sajtolt olajjal vegyítve; italáldozatul pedig egy negyed hin bort. 1Kir. 18,29. 2Kir. 16,15.

41. A másik bárányt estennen áldozd meg, ugyanazzal az étel- és italáldozattal készítsd azt, mint reggel; kedves illatul, tűzáldozatul az Úrnak. Ezsdr. 9,4. Zsolt. 141,2. Ezék. 4,3. 5. Dán. 9,21.

42. Szüntelen égőáldozat legyen az a ti nemzetségeitek között a gyülekezet sátorának ajtajánál az Úr előtt, ahol megjelenek néktek, hogy veled ott szóljak. Dán. 8,11.

43. Ott jelenek meg az Izrael fiainak, és megszenteltetik az én dicsőségem által.

44. És megszentelem a gyülekezetnek sátorát és az oltárt; Áront és az ő fiait is megszentelem, hogy papjaim legyenek.

45. **És az Izrael fiai között lakozom, és nékik Istenük lészek.** 3Móz. 26,12. Zak. 2,10. Ján. 14,17. 2Kor. 6,16.

46. **És megtudják, hogy én, az Úr vagyok az ő Istenük, aki kihoztam őket Egyiptom földjéről, hogy közöttük lakozhassam, én, az Úr az ő Istenük.**

Az illatáldozati oltár

30 Csinálj oltárt a füstölő szerek füstölgésére is, sittim-fából csináld azt.

2. Egy sing hosszú, egy sing széles, négyszögű és két sing magas legyen, ugyanabból legyenek szarvai is.

3. Borítsd be azt tiszta arannyal, a tetejét és oldalait köröskörül, és szarvait is; arany pártázatot is csinálj hozzá köröskörül.

4. Csinálj hozzá két arany karikát is, pártázata alá a két oldalán, mindkét oldalára csináld, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozzák azt.

5. És a rudakat csináld sittim-fából, és borítsd be azokat arannyal.
6. És tedd azt a függöny elé, amely a bizonyság ládája mellett, a bizonyság fedele előtt van, ahol megjelenek néked.
7. Áron pedig füstölögtessen rajta minden reggel jó illatú füstölő szert; mikor a mécseket rendbe szedi, akkor füstölögtesse azt. 1Sám. 2,28. 1Krón. 23,13. Luk. 1,9.
8. És amikor Áron estennen felrakja a mécseket, füstölögtesse azt. Szüntelen való illattétel legyen ez az Úr előtt nemzetségről nemzetségre.
9. Ne áldozzatok azon idegen füstölőszerekkel, se égőáldozattal, se ételáldozattal; italáldozatot se öntsetek reá.
10. És egyszer egy esztendőben engesztelést végezzen Áron annak szarvainál az engesztelő napi áldozat véréből; egy esztendőben egyszer végezzen engesztelést azon, nemzetségről nemzetségre. Szentségek szentsége ez az Úrnak.

Adó a szentély javára

11. Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 4Móz. 26,2. 2Sám. 24,2. 15. Zsolt. 49,7.
12. Mikor Izrael fiait fejenként számba veszed, adja meg mindenki életének váltságát az Úrnak az ő megszámláltatásakor, hogy csapás ne legyen rajtuk az ő megszámláltatásuk miatt. 1Tim. 2,6. 1Pét. 1,18.
13. Ezt adja mindaz, aki átesik a számláláson: fél siklust a szent siklus szerint, egy siklus húsz gera; a siklusnak fele áldozat az Úrnak. 4Móz. 3,47. Ezék. 45,12. Mát. 17,24.
14. Mindaz, aki átesik a számláláson, húsz esztendőstől fogva felfelé, adja meg az áldozatot az Úrnak.
15. A gazdag ne adjon többet, és a szegény ne adjon kevesebbet fél siklusnál, amikor megadják az áldozatot az Úrnak engesztelésül a ti életetekért. Csel. 10,34.
16. És szedd be az engesztelési pénzt az Izrael fiaitól, és add azt a gyülekezet sátorának szolgálatára, hogy az Izrael fiainak emlékezetéül legyen az az Úr előtt, engesztelésül a ti életetekért.
Gal. 2,6. Ef. 6,9. 1Pét. 1,17.

A rézmedence

17. Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 1Kir. 7,38.
18. Csinálj rézmedencét, lábát is rézből, mosakodásra; és tedd azt a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és tölts bele vizet;
19. Hogy Áron és az ő fiai abból mossák meg kezeiket és lábaikat. Ésa. 52,11.
20. Amikor a gyülekezet sátorába mennek, mosakodjanak meg vízben, hogy meg ne haljanak; vagy mikor az oltárhoz járulnak, hogy szolgáljanak és tűzáldozatot füstölögtessenek az Úrnak. Zsid. 10,22.
21. Kezeiket is, lábaikat is mossák meg, hogy meg ne haljanak. És örökkévaló rendtartásuk lesz ez nékik, néki és az ő magvának nemzetségről nemzetségre.

A szent olaj

22. Ismét szóla az Úr Mózesnek mondván:
23. Te pedig végy drága fűszereket, híg mirhát ötszáz siklusért, jó illatú fahéjat fél ennyit, kétszázötvenért, és illatos kalmust is kétszázötvenért. Zsolt. 45,8. Én. 4,14.
24. Kásiát pedig ötszázért, a szent siklus szerint, és egy hin faolajt. Jer. 6,20.
25. Csinálj abból szent kenetnek olaját, elegyített kenetet, a kenetkészítők mestersége szerint. Legyen az szent kenő olaj.
26. És kend meg azzal a gyülekezet sátorát és a bizonyság ládáját. Zsolt. 89,20.
27. Az asztalt is és annak minden edényét, a gyertyatartót és annak edényeit, és a füstölő oltárt. 3Móz. 8,10. 4Móz. 7,1.
28. Az egészenégő áldozatnak oltárát is, és annak minden edényét, a mosdómedencét és annak lábát.
29. Így szenteld meg azokat, hogy szentségek szentségévé legyenek: Valami illeti azokat, szent legyen.
30. Kend fel Áront is és az ő fiait is; így szenteld fel őket papjaimmá. Zsolt. 133,2.
31. Az Izrael fiainak pedig így szólj: Szent kenetnek olaja legyen ez nékem, a ti nemzetségeiteknél is. 4Móz. 35,25.
32. Ember testét azzal meg ne kenjék, se ahhoz hasonlót, annak mértékei szerint ne csináljatok: szent az; szent legyen előttetek is.
33. Valaki ahhoz hasonló kenetet csinál, vagy azzal idegent ken meg, kitöröltessék az ő népe közül. 1Móz. 17,14.

A füstölőszer

34. Monda ismét az Úr Mózesnek: Végy fűszereket, csepegő gyantát, onixot, borostyánt, e fűszereket és tiszta tömjént, egyenlő mértékkel.

35. És csinálj belőlük füstölőszert, a fűszercsináló elegyítése szerint; tiszta és szent legyen az.

36. És abból törj apróra, és tégy belőle a bizonyság ládája elé a gyülekezet sátorában, ahol megjelenek néked. Szentségek szentsége legyen ez előttetek.

37. És a füstölőszer, amelyet készítesz, az Úrnak szentelt legyen előtted; annak mértéke szerint magatoknak ne csináljatok.

38. Mindaz, aki hasonló füstölőt csinál ehhez, hogy azt illatoztassa, irtassék ki az ő népe közül.

A mesterek kijelölése

31 Szóla az Úr Mózesnek mondván: 2. Ímé, név szerint meghívtam Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát a Júda nemzetségéből. rész 35,30. 1Krón. 2,20.

3. **És betöltöttem őt Istennek Szellemével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez**. 1Kir. 7,14. Ésa. 28,26. 1Kor. 1,30. 3,16. 12,4–8.

4. Hogy tudjon kigondolni mindent, mit aranyból, ezüstből, rézből kell csinálni.

5. És foglaló köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle munkákat végezni.

6. És ímé Aholiábot is, Ahiszamáknak fiát a Dán nemzetségéből, mellé adtam; és adtam minden értelmesnek szívébe bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit néked megparancsoltam.

7. A gyülekezet sátorát, a bizonyság ládáját, a fölibe való fedelet és a sátornak minden edényét. rész 33,7.

8. Az asztalt és annak edényeit, a tiszta gyertyatartót, és minden hozzávalót, és a füstölő oltárt.

9. Az egészenégő áldozat oltárát és annak minden edényét, a mosdómedencét és annak lábát.

10. A szolgálathoz való ruhákat, Áron papnak szent öltözeteit, és az ő fiainak öltözeteit, a papi szolgálatra.

11. A kenetnek olaját, és a jó illatú füstölőszert a szentséghez. Mindent úgy csináljanak, amint néked parancsoltam.

A nyugalom napja

12. Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván: 3Móz. 19,3. 20,12. 26,2. Ezék. 44,24.

13. Te szólj az Izrael fiainak, mondván: Az én szombatimat bizony megtartsátok; mert jel az énközöttem és tiköztetek nemzetségről nemzetségre, hogy megtudjátok, hogy **én vagyok az Úr, aki titeket megszentellek**. Ezék. 20,12.

14. Megtartsátok azért a szombatot; mert szent az tinéktek, aki azt megrontja, halállal lakoljon. Mert valaki munkát végez azon, írtassék ki az ő népe közül. 5Móz. 5,12. Neh. 9,14. Ésa. 56,6. 58,13.

15. Hat napon munkálkodjanak, a hetedik nap pedig a nyugodalomnak szombatja az Úrnak szentelt nap: valaki szombatnapon munkálkodik, megölettessék.

16. Megtartsák azért az Izrael fiai a szombatot, megszentelvén a szombatot nemzetségről nemzetségre, örök szövetségül.

17. Legyen közöttem és az Izrael fiai között örök jel ez; mert hat napon teremtette az Úr a mennyet és a földet, hetednapon pedig megszűnt és megnyugodott. 1Móz. 1,31. Ezék. 20,12.

18. Mikor pedig elvégezte vele való beszédét a Sínai hegyen, által adá Mózesnek a bizonyság két tábláját, az Isten ujjával írt kőtáblákat. 5Móz. 4,13. 5,22. 9,10. 2Kor. 3,3.

Áron aranyborjút készít

32 Mikor látá a nép, hogy Mózes késik a hegyről leszállani, egybegyűlt a nép Áron ellen és mondá néki: Kelj fel, csinálj nékünk isteneket, kik előttünk járjanak; mert nem tudjuk mint lőn dolga ama férfiúnak, Mózesnek, aki minket Egyiptom földjéből kihozott. Csel. 7,40.

2. És monda nékik Áron: Szedjétek le az aranyfüggőket, amelyek feleségeitek, fiaitok és leányaitok fülein vannak, és hozzátok hozzám. 5Móz. 9,12. Bír. 8,24.

3. Leszedé azért mind az egész nép az aranyfüggőket füleiről, és elvitték Áron-

hoz. 5Móz. 9,16. Bír. 17,3.

4. És elvevé kezükből, és alakítá azt vésővel; így csinála abból öntött borjút. És szóltak: Ezek a te isteneid Izrael, akik kihoztak téged Egyiptom földjéről.
1Kir. 12,28. Neh. 9,18. Csel. 7,41. Róm. 1,23.

5. Mikor látta ezt Áron, oltárt építe az előtt, és kiálta Áron, mondván: Holnap az Úrnak ünnepe lesz! 2Kir. 10,20.

6. Felkelvén azért másnapon jó reggel, áldozának égőáldozattal és hálaáldozattal is; azután leüle a nép enni és inni; azután felkelének játszani. 1Kor. 10,7.

7. Szóla pedig az Úr Mózesnek: Eredj, menj alá; mert megromlott a te néped, amelyet kihoztál Egyiptom földjéből.

8. Hamar letértek az útról, amelyet parancsoltam nékik, borjúképet öntöttek maguknak, azt tisztelik és annak áldoznak, és azt mondják: Ezek a te isteneid Izrael, akik téged kihoztak Egyiptom földjéből. 1Móz. 6,11. 5Móz. 4,16. 9,12. 32,5. Hós. 9,9.

9. Monda ismét az Úr Mózesnek: Látom ezt a népet, bizony keménynyakú nép.
2Krón. 30,8. Ésa. 48,4. Csel. 7,51.

10. Azért hagyj békét nékem, hadd gerjedjen fel haragom ellenük, és töröljem el őket: Téged azonban nagy néppé teszlek.

11. De Mózes esedezék az Úrnak, az ő Istenének színe előtt, mondván: **Miért gerjedne Uram a Te haragod néped ellen, amelyet nagy erővel és hatalmas kézzel hoztál ki Egyiptom földjéről**?

12. **Miért mondanák az egyiptomiak, mondván: Vesztükre vitte ki őket, hogy elveszítse a hegyek között, és eltörölje őket a föld színéről? Múljék el a Te haragod tüze, és hagyd abba azt a néped ellen való veszedelmet.**

13. **Emlékezz meg Ábrahámról, Izsákról és Izraelről, a Te szolgáidról, kiknek megesküdtél Temagadra, mondván nékik: Megsokasítom a ti magotokat mint az égnek csillagait; és azt az egész földet, amelyről szóltam, a ti magotoknak adom, és örökségül bírják azt örökké.**
1Móz. 15,18. 26,4. 28,13. Zsid. 6,13.

14. És abbanhagyá az Úr azt a veszedelmet, melyet az Ő népére akart bocsátani.
Jer. 18,8. Hós. 11,8. Jóel 2,13. Jón. 3,10.

Mózes összetöri a kőtáblákat

15. Megfordula azért és megindula Mózes a hegyről, kezében a bizonyság két táblája; mindkét oldalukon beírt táblák, mind egy felől, mind más felől beírva.

16. A táblák pedig Isten kezének csinálmányai voltak, az írás is Isten írása volt, kimetszve a táblákra. 5Móz. 9,10.

17. Józsué pedig hallván a nép rivalgását, monda Mózesnek: harckiáltás van a táborban.

18. Az pedig felele: Nem diadalmasoknak, sem legyőzötteknek kiáltása ez, éneklés hangját hallom én.

19. És mikor közeledett volna a táborhoz, látá a borjút és a táncolást, és felgerjede Mózesnek haragja, és elveté kezéből a táblákat, és összetöré azokat a hegy alatt.

20. Azután fogá a borjút, amelyet csináltak, tűzben megégeté, és apróra töré mígnem porrá lett, és a vízbe hintvén, itatá azt az Izrael fiaival.

21. És monda Mózes Áronnak: Mit tett néked e nép, hogy ilyen nagy bűnbe keverted?

22. Felele Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja: ismered e népet, hogy gonosz.
1Móz. 20,9.

23. Mert azt mondták nékem: Csinálj nékünk isteneket, akik előttünk járjanak; mert ama férfiúnak Mózesnek, ki minket Egyiptom földjéről kihozott, nem tudjuk mint lőn dolga.

24. Én pedig felelék: Kinek van aranya? Szedjétek le; és nékem ideadák, én pedig a tűzbe vetettem, és e borjú formáltaték.

Ítélet a vétkes népen

25. És látván Mózes, hogy a nép megvadula, mert Áron megvadította őket ellenségeik csúfjára, 2Krón. 28,19.

26. Megálla Mózes a tábor kapujában, és monda: aki az Úré, ide hozzám! És gyűlének őhozzá mind a Lévi fiai.

27. És szóla nékik: Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Kössön mindenitek kardot az oldalára, menjetek által és vissza a táboron, egyik kaputól a másik kapuig, és ki-ki ölje meg az ő atyafiát, barátját és rokonságát. 5Móz. 33,9.

28. A Lévi fiai pedig a Mózes beszéde szerint cselekedének, és elhulla azon a napon a népből mintegy háromezer férfiú.
29. És mondá Mózes: Ma szenteljétek kezeiteket az Úrnak, ki-ki az ő fia és atyafia ellen, hogy áldása szálljon ma reátok.

Mózes könyörög a népért

30. És másnap monda Mózes a népnek: Nagy bűnt követtetek el, most azért felmegyek az Úrhoz, talán kegyelmet nyerhetek a ti bűneiteknek. 2Sám. 16,12.
31. Megtére azért Mózes az Úrhoz, és monda: Kérlek! Ez a nép nagy bűnt követett el: mert aranyból csinált magának isteneket. Ámós 5,15.
32. De most bocsásd meg bűnüket; ha pedig nem: törölj ki engem a Te könyvedből, amelyet írtál. Fil. 4,3. Jel. 3,5. 20,12. 22,19.
33. És monda az Úr Mózesnek: aki vétkezett ellenem, azt törlöm ki az én könyvemből.
34. Most azért eredj: vezesd a népet ahová mondottam néked: Ímé, angyalom megy előtted; és az én látogatásom napján ezt az ő bűnüket is meglátogatom. 5Móz. 24,16. Ésa. 3,10. 11. 43,25. 63,9. Jer. 32,18. Ezék. 18,19. Gal. 3,13. 1Ján. 1,9.
35. És megverte az Úr a népet ezért is, amit cselekedtek a borjúval, melyet Áron készített. 2Sám. 12,9. Róm. 2,5. 6.

Az Úr nem akar a nép között maradni

33 Szóla azután az Úr Mózesnek: Eredj, menj fel innen, te és a nép, amelyet kihoztál Egyiptom földjéről, a földre, amelyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak mondván: A te magodnak adom azt. 1Móz. 12,7.
2. Bocsátok előtted angyalt, és kiűzöm a kananeusokat, emoreusokat, hitteusokat, perizeusokat, hivveusokat és jebuzeusokat:
3. A tejjel és mézzel folyó földre; de én nem megyek fel köztetek, mert te keménynyakú nép vagy, hogy meg ne emésszelek az úton. 5Móz. 9,6.
4. Mikor meghallá a nép ezt a kemény beszédet, gyászba borula, és senki nem tevé fel az ékszereit. 2Sám. 19,24.
5. Megmondta az Úr Mózesnek: Mondd meg az Izrael fiainak: Keménynyakú nép vagy te, egy szempillantásban, ha közéd mennék, megemésztenélek. Azért most vesd le a te ékességeidet magadról, azután meglátom mit cselekedjem veled.
6. És lerakták magukról az Izrael fiai az ő ékességeiket, a Hóreb hegyétől fogva.
7. Mózes pedig vevé a sátort, és felvoná azt a táboron kívül, messze a tábortól, és nevezé azt gyülekezet sátorának, és lőn, hogy mind aki az Urat keresi, ki kell mennie a gyülekezet sátorához, a táboron kívül.

Az Úr színről színre beszél Mózessel

8. És lőn, hogy mikor Mózes kiméne a sátorhoz, az egész nép felkele, és ki-ki mind az ő sátorának ajtajában álla; nézvén Mózes után míg a sátorba beméne.
9. És lőn, mikor Mózes beméne a sátorba, hogy felhőoszlop szálla alá, és megálla a sátor ajtajában, és beszéle Mózessel.
10. És látá az egész nép, hogy a felhőoszlop a sátornak ajtaján áll, és felkele az egész nép, és mindenki meghajlék az ő sátorának ajtajában. Zsolt. 99,7.
11. **Az Úr pedig beszéle Mózessel színről színre, amint szokott ember szólani barátjával**; és mikor Mózes a táborba visszatére, az ő szolgája az ifjú Józsué, Núnnak fia, nem távozék el a sátorból. 1Móz. 32,30.

Az Úr megmutatja dicsőségét

12. És monda Mózes az Úrnak: Lásd, Te azt mondod nékem, vidd el ezt a népet, de nem mutattad meg nékem kit küldesz velem; **pedig azt mondtad nékem: név szerint ismerlek téged, és kedvet találtál szemeim előtt**. Zsolt. 1,6. Jer. 1,5. Ján. 10,14.
13. **Most azért ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nékem a Te utadat, hogy ismerjelek meg Téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a Te néped.** Zsolt. 25,4. 119,33.
14. És monda: **Az én orcám menjen-é veletek, hogy megnyugtassalak?**
15. Monda néki Mózes: Ha a Te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen.
16. Mert miről ismerhetjük meg, hogy

én és a Te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a Te néped minden néptől, amely e földnek színén van.

17. Monda azért az Úr Mózesnek: **Megteszem ezt is, amit kívántál; mert kedvet találtál szemeim előtt, és név szerint ismerlek téged.** Zsolt. 147,20. Jak. 5,16.

18. És mondá Mózes: **Kérlek, mutasd meg nékem a Te dicsőségedet.**

19. És monda az Úr: **Megmutatom minden jóságomat, hogy előtted menjen, és kiáltom előtted az Úr nevét: És könyörülök, akin könyörülök, kegyelmezek, akinek kegyelmezek.** Róm. 4,1. 9,15.

20. Arcomat azonban, mondá, nem láthatod; mert nem láthat engem ember, élvén. 1Móz. 32,30. Bír. 13,22. Ésa. 6,5. Jel. 1,16.

21. És monda az Úr: **Ímé, van hely énnálam; állj a kősziklára.**

22. És mikor átmegy előtted az én dicsőségem, a kőszikla hasadékába állítlak téged, és kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok. Zsolt. 91,1. 4. Ésa. 2,21.

23. Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engem, de orcámat nem láthatod. Ján. 1,18. 1Tim. 6,16. 1Ján. 4,12.

Új kőtáblák

34 És monda az Úr Mózesnek: Vágj két kőtáblát, hasonlókat az előbbiekhez, hogy írjam fel azokra azokat a szavakat, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket széttörtél. 5Móz. 10,2. 4.

2. És légy készen reggelre, és jöjj fel reggel a Sínai hegyre, és állj ott előmbe a hegy tetején.

3. De senki veled fel ne jöjjön, és senki ne mutatkozzék az egész hegyen; juhok és barmok se legeljenek a hegy környékén.

4. Vágott azért két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és felkelvén reggel, felméne Mózes a Sínai hegyre, amint az Úr parancsolta néki, és kezébe vevé a két kőtáblát.

5. Az Úr pedig leszálla felhőben, és ott álla ővele, és nevén kiáltá az Urat:

6. És az Úr elvonula őelőtte és kiálta: **Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.** Neh. 9,17. Jóel 2,13. Róm. 2,4.

7. **Aki irgalmas marad ezerízíglen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül,** megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedíziglen. 5Móz. 23,5. Zsolt. 103,12. 109,17. 18. 28. Ésa. 1,18. 43,25. Jer. 31,30. Ezék. 18,19–22. Csel. 5,31. 26,18. Gal. 3,13. Ef. 1,7. 1Ján. 1,9. Jel. 1,5.

8. És Mózes nagy sietséggel földre borula, és lehajtá fejét.

9. És monda: **Uram, ha előtted kedvet találtam, kérlek járjon az Úr velünk;** mert keménynyakú nép ez! **Kegyelmezz a mi vétkeinknek és gonoszságunknak, és fogadj minket örökségeddé.** Zsolt. 94,14. Zak. 2,12.

Isten szövetsége hűséget követel

10. Ő pedig monda: **Ímé, szövetséget kötök; a te egész néped előtt csodákat teszek, amilyenek nem voltak az egész földön, sem a népek között, és meglátja az egész nép, amely között te vagy, az Úrnak cselekedeteit; mert csodálatos az, amit én cselekszem veled.** 5Móz. 29,12. Ésa. 64,3.

11. Jegyezd meg magadnak amit ma parancsolok néked. Ímé, kiűzöm előled az emoreust, kananeust, hitteust, perizeust, hivveust, jebuzeust. 5Móz. 12,28. Zsolt. 147,20.

12. Vigyázz magadra, nehogy szövetséget köss annak a földnek lakosaival, amelybe bemégy, hogy botránkozásra ne legyen közötted. Bír. 2,2.

13. Hanem oltáraikat rontsátok el, törjétek össze bálványaikat, és vágjátok ki berkeiket. 2Kir. 18,4.

14. **Mert nem szabad imádnod más istent; mert az Úr, akinek neve féltőn szerető, féltőn szerető Isten Ő.** rész 20,5. Ésa. 57,15.

15. Hogy valamiképpen szövetséget ne köss annak a földnek lakosaival, hogy amikor isteneiket követvén paráználkodnak, és áldoznak az ő isteneiknek, és meghívnak téged, egyél az ő áldozatukból.

16. És feleséget ne végy az ő leányaik közül a te fiaidnak, hogy mikor paráználkodnak az ő leányaik isteneiket követvén, a te fiaidat is paráználkodásra vigyék, az ő isteneiket követvén. 4Móz. 25,1. 2. Ezsdr. 9,2.

17. Ne csinálj magadnak öntött isteneket.

Ünnepek évente az Úr előtt

18. A kovásztalan kenyér ünnepét megtartsad: hét nap egyél kovásztalan kenyeret, amint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert Abib hónapban jöttél ki Egyiptomból. rész 23,15.

19. Mindaz, ami az anyja méhét megnyitja, enyém legyen, és minden hímbarmod is, amely a te tehenednek vagy juhodnak első fajzása. Ezék. 44,30. Luk. 2,23.

20. De a szamárnak első vemhét juhon váltsd meg; ha pedig nem váltod, szegd nyakát. Fiaid közül minden elsőszülöttet megválts, és ne jöjjön üresen előmbe senki. 4Móz. 18,15. 2Sám. 24,24.

21. Hat napon munkálkodjál, a hetedik napon pedig pihenj; szántás és aratás idején is pihenj. 5Móz. 5,12. Luk. 13,14.

22. A hetek ünnepét is megtartsd a búza zsengének aratásakor; meg a betakarás ünnepét is az esztendő végén. rész 23,16.

23. Háromszor esztendőnként minden férfiú jelenjen meg az Úrnak, Izrael Ura Istenének színe előtt. 5Móz. 16,16.

24. Mert kiűzöm a népeket előled, és kiszélesítem határodat, és senki nem kívánja meg a te földedet, mikor felmégy, hogy a te Urad Istened előtt megjelenj, esztendőnként háromszor. 1Móz. 35,5. 5Móz. 7,1. Józs. 24,8–13. Zsolt. 78,55. 80,8. Péld. 16,7.

25. Áldozatom vérét ne ontsd ki kovász mellett, és a húsvét ünnepének áldozatja ne maradjon meg reggelig. rész 23,18.

26. **Földed zsengéiből az elsőt vidd fel az Úrnak a te Istenednek házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében.** 5Móz. 26,2. Neh. 10,35. Péld. 3,9.

27. És monda az Úr Mózesnek: Írd fel ezeket a szavakat; mert ezeknek a szavaknak értelme szerint kötöttem szövetséget veled és Izraellel. 5Móz. 31,9. Ésa. 30,8.

28. És ott volt az Úrral negyven nap és negyven éjjel: kenyeret nem evett, vizet sem ivott. És felírá a táblákra a szövetség szavait, a tíz parancsolatot. 5Móz. 9,9. 18.

Mózes arca sugárzik Isten dicsőségétől

29. És lőn, amikor Mózes a Sínai hegyről leszálla, a Mózes kezében volt a bizonyság két táblája, mikor a hegyről leszálla, Mózes nem tudta, hogy az ő orcájának bőre sugárzik, mivelhogy Ővele szólott.

30. És amint Áron és az Izrael minden fiai meglátták Mózest, hogy az ő orcájának bőre sugárzik: féltek közelíteni hozzá.

31. Mózes pedig megszólítá őket, és Áron és a gyülekezetnek fejei mind hozzá menének, és szóla velük Mózes.

32. Azután az Izrael fiai is mind hozzá járulának, és megparancsolá nékik mindazt, amit az Úr mondott néki a Sínai hegyen.

33. Mikor pedig elvégezte Mózes velük a beszédet, leplet tett orcájára. 2Kor. 3,13.

34. És mikor Mózes az Úr elébe méne, hogy Ővele szóljon, levevé a leplet, míg kijőne. Kijövén pedig, elmondá az Izrael fiainak, ami parancsot kapott.

35. És az Izrael fiai láták a Mózes orcáját, hogy sugárzik a Mózes orcájának bőre; és Mózes a leplet ismét orcájára borítá, mígnem beméne, hogy Ővele szóljon.

A hetedik nap megszentelése

35 És egybegyűjté Mózes az Izrael fiainak egész gyülekezetét, és monda nékik: Ezek azok a dolgok, amelyeket parancsolt az Úr, hogy cselekedjétek:

2. Hat napon át munkálkodjatok; a hetedik nap pedig szent legyen előttetek, az Úr nyugodalmának szombatja. Valaki azon munkálkodik, megölettessék. 4Móz. 15,32. 5Móz. 5,12. Luk. 13,14.

3. Ne gerjesszetek tüzet a ti házaitokban szombatnapon.

Adakozás a szent sátorra

4. És szóla Mózes az Izrael fiai egész gyülekezetének, mondván: Ez az, amit az Úr parancsolt, mondván:

5. **Szedjetek magatok közt ajándékot az Úrnak, mind, akinek szíve önként hajlandó arra, hozzon ajándékot az Úrnak, aranyat és ezüstöt és rezet.** 2Kor. 9,7.

6. És kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, és kecskeszőrt.

7. Veresre festett kosbőröket, és borzbőröket és sittim-fát.

8. Világító olajat, aromákat a kenet olajá-

hoz, és fűszereket a füstöléshez.

9. Ónix köveket és foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez.

10. És akik tiköztetek ahhoz értők, jöjjenek elő, hogy csinálják meg mindazt, amit az Úr parancsolt: 1Kir. 7,13. 14. Ésa. 28,26.

11. A hajlékot, annak sátorát és takaróját, horgait, deszkáit, reteszrúdjait, oszlopait és talpait.

Csel. 7,44. 45. Zsid. 8,2. 5. 9,2. 11. Jel. 21,3.

12. A ládát és annak rúdjait, a fedéllel egybe, és a takaró függönyt.

13. Az asztalt és annak rúdjait, és minden edényét, és a szent kenyerekhez valókat.

14. A világító gyertyatartót és a hozzá való eszközöket, mécseit, és világító olajt.

15. A füstölő oltárt és rúdjait, a kenetnek olaját, és a jó illatú füstölőt, a hajlék ajtajára ajtótakarót. 1Sám. 2,28. Luk. 1,9.

16. Az egészenégő áldozat oltárát, annak réz rostélyát, rúdjait és minden eszközeit, a mosdómedencét és annak lábát.

17. A pitvar szőnyegeit, oszlopait, talpait, és a pitvar kapujának leplét.

18. A hajlék szegeit, a pitvar szegeit, és azoknak köteleit.

19. A szolgálati ruhákat, a szent hajlékban való szolgálathoz, a szent ruhákat Áron papnak, és az ő fiainak ruháit, a papi szolgálatra.

20. Azután kiment az Izrael fiainak egész gyülekezete Mózes elől.

21. Eljött mindenki, akit a szíve indított, és akinek a szelleme hajlandó volt, és hoztak áldozatot az Úrnak, a gyülekezet hajlékának készítéséhez, és annak minden szolgálatához és a szent ruhákhoz valókat.

22. És jöttek férfiak és asszonyok együtt, mind, akit szíve indított, hoztak kapcsokat, függőket, gyűrűket, karperecet, mindenféle arany eszközöket; a férfiak is, mind akik aranyból hoztak áldozatot az Úrnak. Ezsdr. 7,27. 2Kor. 8,2. 9,7.

23. És minden ember, kinek amije volt, hozott kék, bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, kecskeszőrt, veresre festett kosbőröket és borzbőröket.

24. Mindenki, aki ezüstöt vagy rezet vihetett, felhozta azt áldozatul az Úrnak, és akiknél sittim-fa találtaték a szolgálat különböző szükségeire, felhozták azt.

25. Az asszonyok közül pedig mind, akik ahhoz értettek, saját kezeikkel fontak, és felvitték azt, amit fontak, a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonalat.

26. Azok az asszonyok pedig, akik ahhoz értettek, fontak kecskeszőrt.

27. A főemberek pedig hoztak ónix köveket, foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez.

28. Illatozó szert is és olajat, a mécsbe és a kenethez, és fűszereket a füstöléshez.

29. Minden férfi és asszony, akit szíve önként indíta, hogy áldozzon az egész munkára, melyet az Úr parancsolt Mózes által, hogy véghez vigyenek: mind önként hoztak ajándékot az Úrnak az Izrael fiai.

Bésaléel és Aholiáb megbízatása

30. És monda Mózes az Izrael fiainak: Ímé, az Úr név szerint hívta el Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát, a Júda nemzetségéből.

31. **És betöltötte őt Istennek Szellemével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez**:

1Móz. 41,38. Jób 32,8. Péld. 2,6.

32. Hogy tudjon kigondolni mindent amit aranyból, ezüstből és rézből kell csinálni;

33. És foglalásra való köveket metszeni, és fát faragni; és minden mesterséges munkát végezni.

34. **Azontúl alkalmatossá tette arra is, hogy tanítson**, mind ő, mind Aholiáb az Ahiszamák fia, a Dán nemzetségéből.

35. **Betöltötte a szívüket bölcsességgel**, hogy tudjanak mindenféle faragó, és kötő, és hímző munkát készíteni, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és lenfonálból, és takácsmunkát, akik készítenek ilyenféle munkát és kigondolnak mesterműveket. Péld. 2,10. Ésa. 28,26. Jak. 1,5.

Bőséggel hozott a nép ajándékot

36 Bésaléel és Aholiáb, és mindazok a bölcs férfiak, kiknek az Úr bölcsességet és értelmet adott, hogy meg tudják csinálni a szent hajlék szolgálatához való minden eszközöket: csinálják meg egészen úgy, amint az Úr parancsolta. 3Móz. 4,6.

4Móz. 18,5. 1Kir. 6,16. Zsolt. 96,6. 134,2. 150,1. Ésa. 63,18. JerSir. 1,10. 2,20. Ezék. 5,11. Zsid. 9,1. 2.

2. Elhívá azért Mózes Bésaléelt, és Aholiábot, és mindazokat a bölcs férfiakat, akiknek elméjébe tudományt adott az Úr, és mind akit szíve arra indíta, hogy járuljon annak a munkának végrehajtásához.

3. És átvevék Mózestől mindazt az ajándékot, amit az Izrael fiai hoztak, a szent hajlék felépítésének szolgálatára. Azontúl is minden reggel önkéntes ajándékot is hoztak.

4. Eljövének azért mindazok a bölcsek, kik a szent hajlék minden munkáján dolgoztak, mindenki a maga munkájától, amelyen dolgozott.

5. És ezt mondták Mózesnek: Többet hord a nép ajándékba, mint amennyi kell a munka elkészítésére, amelyet parancsolt az Úr, hogy csináljunk. 2Kor. 8,2. 3.

6. Parancsola azért Mózes, és hírré tevék a táborban: Se férfi, se asszony ezután ne készítsen ajándékot a szent munkára. És megszűnék a nép hordani.

7. És az egész munka elvégzésére elég volt az adomány, még fölösleg is volt.

Elkészül a szent hajlék

8. És mind a bölcs szívű férfiak, kik munkálkodának, készíték a hajlékot, tíz kárpittal: sodrott lenből és kék, és bíborpiros és karmazsinszínűből, kerubokkal, mestermunkával készíték azokat. Jób 32,8. Péld. 10,8. 15,14. 16,1. 18,15. 21,1. Ezék. 1,5–28.

9. Egy-egy kárpit hossza huszonnyolc sing, szélessége egy-egy kárpitnak négy sing volt; egy mértéke volt minden kárpitnak.

10. És öt kárpitot foglalának egybe, és ismét a más öt kárpitot is egybefoglalák, egyiket a másikkal.

11. És csinálának kék hurkokat az első kárpitnak szélére, amely szélről vala az egybefoglalásban; hasonlót csinálának a külső kárpit szélére, a másik egybefoglalásban is.

12. Az egyik kárpiton ötven hurkot csinálának, és ötven hurkot a másik kárpit szélén is, amely a második egybefoglalásban volt; a hurkokat egymás ellenébe.

13. Csinálának ötven arany horgocskát is, és összefoglalák a kárpitokat a horgocskákkal, egyiket a másikkal, és eggyé lőn a hajlék.

14. Csinálának kárpitokat kecskeszőrből is, sátornak a hajlékra; tizenegy kárpitot csinálának ilyent. rész 26,7.

15. Egy kárpit hossza harminc sing, és egy kárpit szélessége négy sing; egy mértéke volt a tizenegy kárpitnak.

16. És egybefoglalák az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön.

17. Csinálának ötven hurkot is a kárpit szélére, amely szélről vala az egybefoglalásban; ötven hurkot csinálának a kárpit szélére a másik egybefoglalásban is.

18. Csinálának ötven rézhorgocskát is a sátor egybefoglalására, hogy eggyé legyen.

19. Csinálának takarót is a sátorra, veresre festett kosbőrökből, és azon felül egy takarót borzbőrökből. rész 26,14.

20. És megcsinálák a deszkákat is a hajlékhoz sittim-fából, felállogatva. 4Móz. 25,1. 5Móz. 10,3. Józs. 2,1.

21. Tíz sing a deszkának hossza, másfél sing pedig egy deszkának szélessége.

22. Egy deszkának két csapja volt, egyik a másiknak megfelelő; így csinálták a hajlék összes deszkáit.

23. A deszkákat pedig így rendezék a hajlékhoz: húsz deszkát déli oldalon, dél felé.

24. És a húsz deszka alá negyven ezüsttalpat készítének; az egyik deszka alá két talpat, a két csapja szerint, a másik deszka alá is két talpat, az ő két csapja szerint.

25. A hajlék másik oldalául, az északi oldalon, szintén húsz deszkát csinálának.

26. És negyven ezüsttalpat azok alá, két talpat az egyik deszka alá, a másik deszka alá is két talpat.

27. A hajlék napnyugati oldalául hat deszkát csinálának.

28. A hajlék szegleteiül pedig a két oldalra, két deszkát csinálának.

29. És alólról kezdve kettősök voltak, felül pedig egybe voltak foglalva egy karikával; így cselekedének mind a kettővel, a két szegleten.

30. Nyolc deszka volt tehát, és azoknak

tizenhat ezüsttalpa, két-két talp egy-egy deszka alatt.

31. Csinálának reteszrudakat is sittim-fából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz.

32. És öt reteszrudat a hajlék másik oldalának deszkáihoz, és öt reteszrudat a hajlék nyugati oldalának deszkáihoz hátulról.

33. És megcsinálák a középső reteszrudat is, hogy fusson a deszkák közepén, végtől-végig.

34. A deszkákat pedig arannyal boríták be; a karikáikat aranyból csinálák, gyűrűk gyanánt a reteszrudakhoz, és a reteszrudakat is beboríták arannyal.

35. Megcsinálák a függönyt is, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, mestermunkával csinálák azt, kerubokkal. rész 26,31. Mát. 27,51. Zsid. 6,19.

36. És csinálának ahhoz négy oszlopot sittim-fából, és beboríták azokat arannyal, horgaik aranyból; és öntének azokhoz négy ezüsttalpat.

37. És csinálának a sátor nyílására leplet kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hímzőmunkával.

38. És ahhoz öt oszlopot horgaikkal együtt; és beboríták azoknak fejeit és átalkötőit arannyal; öt talpuk pedig rézből volt. 1Kir. 7,16. 2Krón. 4,12. Jer. 52,22.

A szövetség ládája

37 És megcsinálá Bésaléel a ládát sittim-fából; harmadfél sing a hossza, szélessége másfél sing, magassága is másfél sing. rész 25,10.

2. És beborítá azt tiszta arannyal, mind belül, mind kívül, és csinála reá arany pártázatot köröskörül.

3. És önte annak négy arany karikát a négy szegletére; egyik oldalára is kettőt, másikra is kettőt.

4. Csinála rudakat is sittim-fából, és beborítá azokat arannyal. 4Móz. 4,6.

5. És betolá a rudakat a láda oldalán levő karikákba, hogy a láda hordozható legyen.

6. Csinála fedelet is tiszta aranyból; harmadfél sing a hossza, másfél sing a szélessége.

7. Csinála két kerubot is aranyból, vert aranyból csinálá azokat, a fedél két végére.

8. Az egyik kerubot az egyik végére innen, a másik kerubot a másik végére onnan; a fedélből veré ki a kerubokat, a két végére.

9. A kerubok pedig kiterjeszték szárnyaikat felfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet, és orcáik egymással szembe voltak; a fedél felé voltak a kerubok orcái. 1Kir. 6,23. 2Krón. 3,10. Zsolt. 80,1. Ezék. 1,5–28. Ján. 1,51. Fil. 2,10. 1Tim. 3,16. Zsid. 1,14. 1Pét. 1,12.

A szent kenyerek asztala

10. Megcsinálá az asztalt is sittim-fából: két sing a hossza, a szélessége egy sing, magassága másfél sing. Mal. 1,7. 12.

11. És beborítá azt tiszta arannyal, és csinála reá köröskörül arany pártázatot.

12. Csinála egy tenyérnyi széles keretet is köröskörül; és a kerethez csinála arany pártázatot köröskörül.

13. Azután önte hozzá négy arany karikát, és a karikákat ráilleszté a négy láb négy szegletére.

14. A karikák a keret mellett voltak rúdtartókul, hogy az asztalt hordozhassák.

15. Megcsinálá a rudakat is sittimfából, és azokat beborítá arannyal, hogy hordozhassák az asztalt.

16. Megcsinálá az asztalra való edényeket is: tálait, csészéit, kelyheit és kancsóit, amelyekkel italáldozatot áldoznak, tiszta aranyból.

A gyergyatartó

17. Megcsinálá a gyertyatartót is tiszta aranyból, vert aranyból csinálá a gyertyatartót; szára, ága, csészéi, gombjai és virágai ő magából voltak. Ján. 5,35. Jel. 1,20.

18. És hat ág jöve ki oldalaiból; egyik oldalról is három gyertyatartó-ág, másik oldalról is három gyertyatartó-ág.

19. Három mandulavirág formájú csésze volt az egyik ágon, gombbal és virággal; így a másik ágon is három mandulavirág formájú csésze volt gombbal és virággal; így volt mind a hat ágon, amelyek kijövének a gyertyatartóból.

20. A gyertyatartón pedig négy mandu-

lavirág formájú csésze volt, gombjaikkal és virágaikkal. 4Móz. 17,8. Jer. 1,11.

21. És gomb volt a két ág alatt őmagából, és gomb volt a két ág alatt őmagából, és gomb volt a két ág alatt őmagából, a hat ág szerint, amely belőle jöve ki.

22. Gombjaik és ágaik belőle voltak; az egész egy vert munka volt, tiszta aranyból.

23. És megcsinálá hét mécsét is, és azoknak hamvvevőit és hamutartóit, tiszta aranyból. Jel. 1,20. 4,5.

24. Egy talentum tiszta aranyból csinálá azt, meg hozzá tartozó eszközeit is mind.

Az illatáldozati oltár

25. Megcsinálá a füstölő oltárt is sittimfából; hossza egy sing, szélessége is egy sing, négyszögű; magassága pedig két sing; őmagából voltak szarvai. 1Kir. 9,25. Ésa. 60,6. Mal. 1,11. Jel. 8,3.

26. És beborítá azt tiszta arannyal, tetejét és oldalait köröskörül, és a szarvait is; és csinála hozzá arany pártázatot köröskörül.

27. És két arany karikát csinála hozzá, a pártázata alá, a két oldalán, mindkét oldalára, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozhassák azt.

28. A rudakat is sittim-fából csinálá meg, és azokat is beborítá arannyal.

29. A szent kenetnek olaját is megcsinálá, és a tiszta fűszerekből való füstölőt a kenetkészítő mestersége szerint.

Az egészenégő áldozat oltára

38 És megcsinálá azután az egészenégő áldozat oltárát sittim-fából; öt sing a hossza, öt sing a szélessége; négyszögű és három sing magas. 2Krón. 29,23. Zsolt. 51,15–19. Ésa. 61,8. Ezék. 46,2. 13. Zsid. 9,14.

2. És csinála hozzá szarvakat is, a négy szegletére; őmagából voltak a szarvai, és beborítá azt rézzel.

3. Azután minden edényét is megcsinálá: a fazekakat, a lapátokat, a medencéket, a villákat és a szenes serpenyőket; minden edényeit rézből csinálá. 1Kir. 7,45.

4. Csinála az oltárhoz hálóforma rostélyt is rézből, annak párkányzata alá, alulról a közepéig.

5. Önte négy karikát is a rézrostélynak négy szegletére, rúdtartókul.

6. A rudakat sittim-fából csinálá meg, és rézzel borítá be.

7. És a rudakat betolá az oltár oldalain levő karikákba, hogy azokon hordozhassák azt; deszkákból, üresre csinálá azt.

A rézmedence

8. Megcsinálá a mosdómedencét is rézből, és annak lábát is rézből, a szolgálattevő asszonyok tükreiből, akik a gyülekezet sátorának nyílása előtt szolgáltak. 2Kir. 16,17. 2Krón. 4,2. Zsolt. 26,6. Ezék. 36,25. Zak. 13,1. 2Kor. 7,1. Zsid. 10,22. 1Ján. 5,6.

A szent hajlék udvara

9. A pitvart is megcsinálá dél felől; a déli oldalon a pitvar szőnyege száz singnyi volt sodrott lenből. Zsolt. 84,2. 10. 92,13.

10. Azoknak húsz oszlopa, és húsz talpa rézből volt; az oszlopok horgai, és azoknak általkötői ezüstből.

11. Észak felől is száz singnyi. Azoknak húsz oszlopa és húsz talpa rézből; az oszlopok horgai és általkötői ezüstből voltak.

12. Napnyugat felől pedig ötven sing szőnyeg volt. Azoknak tíz oszlopa és tíz talpa; az oszlopok horgai és általkötői ezüstből voltak.

13. A napkeleti oldalon is ötven singnyi.

14. Egy felől tizenöt sing szőnyeg volt; három oszlopa és azoknak három talpa.

15. És a másik felől is: a pitvar kapujától jobbra is, balra is tizenöt sing szőnyeg, és azoknak három oszlopa, három talpa.

16. A pitvarnak minden szőnyege köröskörül sodrott lenből volt.

17. Az oszlopok talpai rézből, az oszlopok horgai és általkötői pedig ezüstből voltak, azoknak fejei ezüsttel beborítva. A pitvar oszlopait is mind ezüst általkötők övezték.

18. A pitvar kapujának leple hímzőmunka volt, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; hossza húsz sing volt, magassága pedig szélességében öt sing, a pitvar szőnyegeinek megfelelőleg.

19. Azoknak négy oszlopa és négy talpa rézből, horgai ezüstből voltak; fejeiknek borítása, és általkötőik is ezüstből.

20. A hajléknak és a pitvarnak szegei pedig köröskörül mind rézből voltak.

A felhasznált arany, ezüst és réz

21. Ezek a hajléknak, a bizonyság hajlékának részei, amint megszámláltattak a Mózes meghagyásából, a léviták szolgálatára, Itamár, az Áron pap fia által.

22. Bésaléel a Húr fiának, Urinak fia a Júda nemzetségéből csinálta mindazt, amit az Úr parancsolt Mózesnek.

23. És vele együtt Aholiáb, Ahiszamák fia, Dán nemzetségéből aki mester volt a faragásban, a kötő és hímzőmunkában, kék és bíborpiros és karmazsinszínű, és lenfonállal.

24. Mindaz az arany, amely a munkára, a szenthelynek összes munkáira feldolgoztaték, ez az áldozati arany: huszonkilenc tálentum, és hétszázharminc siklus volt, a szent siklus szerint. 4Móz. 3,47. 18,16.

25. Az ezüst pedig, a gyülekezet megszámlált tagjaitól, száz tálentum, és ezerhétszázhetvenöt siklus, a szent siklus szerint.

26. Fejenként egy beka, vagyis fél siklus, a szent siklus szerint, mindenkitől, aki átesett a megszámláltatáson, húsz esztendőstől fölfelé, akik hatszázháromezren és ötszázötvenen voltak. 4Móz. 1,46.

27. A száz tálentum ezüstből megönték a szent helyhez való talpakat, és a függöny oszlopainak talpait; száz talpat száz tálentumból, egy tálentumból egy talpat.

28. Az ezerhétszázhetvenöt siklusból csinálák az oszlopok horgait, és beboríták azoknak fejeit, és általfogák azokat.

29. Az áldozati réz pedig hetven tálentum, és kétezer-négyszáz siklus volt.

30. Abból csinálák a talpakat a gyülekezet sátorának nyílásához, és a réz oltárt, az ahhoz való réz rostélyt, és az oltárnak minden edényeit. 2Krón. 3,9. Ezsdr. 9,8.

31. A pitvar talpait is köröskörül, és a pitvar kapujához való talpakat, meg a hajlék összes szegeit, és a pitvar összes szegeit köröskörül. Ésa. 22,23. Ef. 2,21. 22.

A papi ruhák

39 A kék és bíborpiros és karmazsinszínű fonálból pedig csinálának szolgálati ruhákat a szenthelyen való szolgálatra. Áronnak is úgy készíték a szent ruhákat, amint az Úr parancsolta Mózesnek. rész 31,10. Zsolt. 93,5. Ezék. 43,12.

Az efód

2. Az efódot csinálák aranyból, kék és bíborpiros és karmazsinszínű, és sodrott lenből. rész 28,6. 3Móz. 8,7.

3. Aranyból vékony lapokat verének, és azokat fonalakká metélék, hogy feldolgozzák a kék és a bíborpiros és a karmazsinszínű és a lenfonál közé, mestermunkával.

4. Csinálának hozzá összekötött vállkötőket: a két végükön kapcsolák össze.

5. Az átkötő öv is, amely rajta volt, abból való, ugyanolyan mívű volt, mint az efód: aranyból, kék és bíborpiros és karmazsinszínű, és sodrott lenből, amint az Úr parancsolta Mózesnek. Ésa. 11,5. Jel. 1,13.

6. Megcsinálák azután az ónix köveket is, arany boglárokba foglalva, kimetszve pecsétmetszés módjára, az Izrael fiainak neveire. Jób 28,16. Ésa. 49,16. Jel. 2,17.

7. És rátették azokat az efód vállkötőire, Izrael fiaira való emlékeztetés kövei gyanánt, amint az Úr parancsolta Mózesnek.

A hósen

8. Megcsinálák a hósent is mestermunkával, mint az efódot, aranyból, kék és bíborpiros és karmazsinszínű és sodrott lenből. rész 28,15. Ésa. 59,17.

9. Négyszögű volt a hósen, és kétrétűre készíték azt; egy arasz volt a hossza, egy arasz a szélessége is két rétben.

10. És négy sor követ foglalának abba, ilyen sorban: szárdiusz, topáz, smaragd; az első sor.

11. A második sor: karbunkulus, zafir és gyémánt.

12. A harmadik sor: jácint, agát és ametiszt.

13. A negyedik sor: krizolit, ónix és jáspis, amelyek mind arany boglárokba foglaltattak a maguk helyén.

14. A kövek pedig Izrael fiainak nevei szerint voltak, tizenkettő volt az ő nevük szerint, és pecsét módjára metszve, mindegyik a reá való névvel, a tizenkét nemzet-

ség szerint.

15. És csinálának a hósenre sodrott mívű fonatékot is tiszta aranyból.

16. Azután csinálának két arany boglárt, és két arany karikát; és a két arany karikát rátevék a hósen két szegletére.

17. A két arany fonatékot pedig a hósen két szegletén lévő két karikába fűzték.

18. És a két fonaték másik két végét odafoglalák a két boglárhoz, és azokat az efód vállkötőihez tűzék, annak előrészére.

19. Csinálának más két arany karikát is, és odatevék azokat a hósen két szegletére, azon a szélén, amely befelé volt az efód felől.

20. És csinálának még két arany karikát, és azokat az efód két vállkötőjére tevék, alól, annak előrésze felől, az összefoglalás mellett, az efód övén felül.

21. És a hósent az ő karikáinál fogva odacsatolák az efód karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efódnak öve felett legyen, és el ne váljék a hósen az efódtól; amint az Úr parancsolta Mózesnek.

A palást és a homlokdísz

22. És megcsinálák az efód palástját takácsmunkával, egészen kék lenből.

23. És a palást közepén levő nyílás olyan volt, mint a páncélnak nyílása; szegése volt a nyílásnak köröskörül, hogy el ne szakadjon.

24. És a palást alsó peremére csinálának gránátalmákat, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű sodrott fonálból.

25. Csinálának csengettyűket is tiszta aranyból, és tevék a csengettyűket a gránátalmák közé, a palást peremére köröskörül a gránátalmák közé.

26. Csengettyű meg gránátalma, csengettyű meg gránátalma a palást peremén köröskörül, hogy abban szolgáljanak, amint az Úr parancsolta Mózesnek.

27. Megcsinálák a len köntösöket is takácsmunkával, Áronnak és az ő fiainak.

28. A len süveget is, a süveg ékességeit is lenből, és a gyolcs lábravalókat sodrott lenből. Ezék. 44,18.

29. Az övet is sodrott lenből, és kék, bíborpiros és karmazsinszínű fonálból hímzőmunkával, amint az Úr parancsolta Mózesnek.

30. A szent koronához való lapot is megcsinálák tiszta aranyból, és felírák rá a pecsétmetsző módjára: Szentség az Úrnak. Zsolt. 93,5. Ésa. 23,18. Zak. 14,20.

31. És kötének reá kék zsinórt, hogy felkössék azzal a süvegre, amint az Úr parancsolta Mózesnek.

Mózes megszemléli a kész munkát

32. Így végezteték el a gyülekezet sátora hajlékának egész munkája; és az Izrael fiai egészen úgy csinálák, amint az Úr parancsolta Mózesnek, úgy csinálák. Zsid. 9,1–28.

33. És vitték a hajlékot Mózeshez: a sátort és annak minden eszközét, horgait, deszkáit, reteszrudait, oszlopait, és talpait.

34. A veresre festett kosbőrökből készült takarót is, és a borzbőrökből készült takarót, és a takarófüggönyt.

35. A bizonyság ládáját, annak rúdjait, és a fedelet.

36. Az asztalt és annak minden edényét, és a szent kenyeret.

37. A tiszta gyertyatartót: annak mécseit, a felszereléshez való mécseket s minden hozzávalót, a világító olajjal együtt. Mát. 5,14. Fil. 2,15. Jel. 1,13–20.

38. Az arany oltárt, a kenetnek olaját, a fűszerekből való füstölőt, és a sátor nyílására való leplet.

39. A réz oltárt és annak réz rostélyát, rúdjait és minden edényeit, a mosdómedencét és annak lábát. 1Kir. 8,64.

40. A pitvar szőnyegeit, oszlopait, talpait: és a pitvar kapujára való leplet, annak köteleit, szegeit, és a hajlék szolgálatára való minden eszközt a gyülekezet sátoránál.

41. A szolgálati ruhákat, a szenthelyen való szolgálatra, a szent ruhákat Áron papnak, és fiainak ruháit a papi tisztre.

42. Amint parancsolta az Úr Mózesnek, egészen úgy csinálának az Izrael fiai minden munkát. 1Móz. 14,19.

43. És megtekinte Mózes minden munkát, és ímé elkészíték azt, úgy készíték el, amint az Úr parancsolta, és megáldá őket Mózes. Józs. 22,6. 2Sám. 6,18. 1Kir. 8,14.

A kijelentés sátra
és a papok felszentelése

40 Szóla az Úr Mózesnek, mondván:
2. Az első hónapban, a hónap első napján, állítsd fel a gyülekezet sátorának hajlékát. Csel. 7,44. Zsid. 8,2–5. 9,2. 11. Jel. 21,3.
3. És tedd oda a bizonyság ládáját, és fedd be a ládát a fedéllel.
4. Azután vidd be az asztalt, és hozd azt rendbe a reávalókkal. Vidd be a gyertyatartót is, és gyújtsd meg annak mécseit. rész 26,35. 3Móz. 24,5. 6.
5. És helyeztesd a füstölő áldozat arany oltárát a bizonyság ládája elé, tedd fel a leplet a hajlék nyílására. Zsid. 9,24. 10,19–22.
6. Azután helyeztesd az egészenégő áldozat oltárát a gyülekezet sátora hajlékának nyílása elé.
7. A mosdómedencét pedig helyeztesd a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és önts belé vizet.
8. Azután állítsd fel köröskörül a pitvart, és a pitvar kapujára tedd rá a leplet.
9. Azután vedd a kenetnek olaját, és kend meg a hajlékot és mindazt ami benne van: így szenteld meg azt, és minden edényét, hogy szent legyen.
10. Kend meg az egészenégő áldozat oltárát is és annak minden edényét; így szenteld meg az oltárt, hogy az oltár legyen szentséges. rész 30,28.
11. A mosdómedencét és lábát is kend meg; így szenteld meg azt.
12. Azután állítsd Áront és az ő fiait a gyülekezet sátorának nyílásához, és mosd meg őket vízzel.
13. És öltöztesd fel Áront a szent ruhákba, és kend fel őt; így szenteld fel, és legyen papom. Zsolt. 133,2.
14. Fiait is állítsd elő és öltöztesd fel őket köntösökbe;
15. És kend fel őket, amint az ő atyjukat felkenéd, hogy legyenek papjaim, és lészen az ő megkenetésük nékik örökös papság, az ő nemzetségükben. 4Móz. 25,13. Zsid. 7,11. 23. 1Pét. 2,5. 9. Jel. 1,6.
16. És egészen úgy cselekedék Mózes, amint az Úr parancsolta néki, úgy cselekedék.

A szent hajlék felállítása

17. Lőn azért a második év első hónapjában, a hónap első napján, hogy felállíták a hajlékot. 4Móz. 7,1.
18. Mózes tehát felállítá a hajlékot, és letevé annak talpait, a deszkáit is felállítá, beilleszté a reteszrudakat, és felállítá annak oszlopait.
19. Azután kifeszíté a hajlékra a sátort, és a sátor takaróját is reá teríté felülről, amint parancsolta az Úr Mózesnek.

Isten szövetségének ládája

20. És vevé és betevé a bizonyságot is a ládába, a rudakat pedig a ládára tevé, és a ládára felül helyezteté a fedelet.
21. Azután bevitte a ládát a hajlékba, és feltette a takaró függönyt, és elfedezé a bizonyság ládáját, amint az Úr parancsolta Mózesnek. Zsolt. 78,5. Ésa. 8,20.

Isten tiszteletének
eszközei a helyükre kerülnek

22. Az asztalt is bevitte a gyülekezet sátorába, a hajléknak északi oldalába, a függönyön kívül.
23. És rakott arra kenyereket sorban az Úr előtt, amint az Úr parancsolta Mózesnek. rész 25,30.
24. És a gyertyatartót helyezteté a gyülekezet sátorába az asztal ellenébe, a hajléknak déli oldalán.
25. És meggyújtá a mécseket az Úr előtt, amint az Úr parancsolta Mózesnek.
26. Az arany oltárt pedig helyezteté a gyülekezet sátorába a függöny elébe.
27. És füstölögtete rajta fűszerekből való füstölőt, amint az Úr parancsolta Mózesnek.
28. A hajlék nyílására a leplet is felvoná.
29. Az egészenégő áldozat oltárát pedig helyezteté a gyülekezet sátora hajlékának nyílása elé, és áldozék azon egészenégő áldozattal és ételáldozattal, amint parancsolta az Úr Mózesnek.
30. A mosdómedencét pedig helyezteté a gyülekezet sátora közé és az oltár közé, és önte abba vizet a mosdásra.
31. És megmosák abból Mózes és Áron és az ő fiai kezeiket és lábaikat.

32. Mikor a gyülekezet sátorába menének, és az oltárhoz járulának, megmosdának, amint az Úr parancsolta Mózesnek.

33. Azután felállítá a pitvart a hajlék és az oltár körül, és a pitvar kapujára feltevé a leplet. Így végezé el Mózes a munkát.

Az Úr dicsősége betölti a kijelentés sátrát

34. **És a felhő befedezé a gyülekezet sátorát, és az Úrnak dicsősége betölté a hajlékot.** 3Móz. 16,2. 4Móz. 9,15. Ezék. 43,4. Agg. 2,7. 9. Jel. 15,8.

35. **És Mózes nem mehete be a gyülekezet sátorába, mert a felhő rajta nyugovék, és az Úrnak dicsősége tölté be a hajlékot.** 1Kir. 8,11.

MÓZES HARMADIK KÖNYVE
A LÉVITÁK EGYHÁZI SZOLGÁLATÁRÓL

Az Úr rendelkezik Mózesnek az égőáldozatról

1 Szólítá Mózest és beszéle vele az Úr a gyülekezet sátorából, mondván:

2. Szólj Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Ha valaki közületek áldozni akar az Úrnak: barmokból, tulok- és juhfélékből áldozzatok. 2Móz. 19,3. 4Móz. 12,4. 5.

Tulokfélék megáldozása egészenégő áldozattal

3. Ha tulokféléből áldozik egészenégő áldozattal: hímmel és éppel áldozzék. A gyülekezet sátorának ajtajához vigye azt, hogy kedvessé legyen az Úr előtt.

4. És tegye kezét az égőáldozat fejére, hogy kedves legyen őérette, hogy engesztelést szerezzen az ő számára.

5. Ölje meg a tulkot az Úr előtt, az Áron fiai pedig, a papok, vigyék fel a vért, és hintsék a vért köröskörül az oltárra, amely a gyülekezet sátorának nyílásánál van.

6. Azután vonja le az égőáldozat bőrét, azt pedig vagdalja el tagjaira.

7. És az Áron pap fiai gerjesszenek tüzet az oltáron, és rakjanak fát a tűzre.

8. Azután rakják az Áron fiai, a papok, a tagokat: a fejet és a kövérjét a fára, amely az oltáron lévő tűzön van.

9. A belét pedig és lábszárait mossa meg vízben, és füstölögtesse el a pap az egészet az oltáron egészenégő áldozatul. Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak.

Juhfélék áldozata

10. Ha pedig a juhfélékből: bárányokból vagy kecskékből akar valaki áldozni égőáldozatul, hímmel és éppel áldozzék.

11. És ölje meg azt az oltár északi oldalánál az Úr előtt, az Áron fiai pedig, a papok, hintsék annak vérét az oltárra köröskörül.

12. Azután vagdalja el azt tagjaira, a fejével és kövérjével együtt, a pap pedig rakja azokat a fára, amely az oltáron lévő tűzön van.

13. A belet és a lábszárakat mossa meg vízben, a pap pedig áldozza meg az egészet és füstölögtesse el az oltáron égőáldozatul. Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak.

Áldozni madárféléből

14. Ha pedig madárféléből akar áldozni égőáldozatul az Úrnak, gerlicékből vagy galambfiakból áldozzék. Luk. 2,24.

15. És vigye azt a pap az oltárhoz, és tekerje ki annak a fejét, és füstölögtesse el az oltáron, a vérét pedig bocsássa ki az oltár falára.

16. A begyét pedig rútságával egyben vegye ki, és vesse azt az oltár keleti oldalára, a hamu helyére.

17. És hasítsa meg azt a szárnyain, de el ne szakassza egymástól, és füstölögtesse el azt a pap az oltáron a fán, amely a tűzön van, égőáldozatul. Tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak. 1Móz. 15,10.

Az ételáldozat fajtái

2 Mikor valaki ételáldozatot akar áldozni az Úrnak, lisztlángból áldozzék, és öntsön arra olajat, és tömjént is tegyen arra.

2. És vigye azt az Áron fiaihoz, a papokhoz, és vegyen ki abból egy tele marokkal; annak lisztlángjából és olajából, az egész tömjénével együtt, és füstölögtesse el a pap az oltáron annak emlékeztető részéül. Ez a tűzáldozat kedves illatú az Úrnak.

3. Ami pedig megmarad az ételáldozatból, Ároné és az ő fiaié legyen; szentséges áldozat ez az Úrnak tűzáldozatai között.

4. Hogyha pedig ételáldozatot kemencében sültből akar áldozni valaki lisztlángból, olajjal elegyített kovásztalan lepényei, vagy olajjal megkent kovásztalan pogácsái legyenek.

5. Ha pedig a te áldozatod serpenyőben sült ételáldozat, olajjal elegyített kovásztalan lisztlángból legyen.

6. Darabold azt el, és önts reá olajat, ételáldozat ez.

7. Ha pedig a te ételáldozatod rostélyon sült, lisztlángból, olajjal készíttessék.

8. És vidd el az ételáldozatot, ami ezekből készült, az Úrnak, és azt a papnak bemutatván, az vigye azt el az oltárhoz.

9. És vegyen a pap az ételáldozatból emlékeztető részt, és füstölögtesse el az oltáron; tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak.

10. Ami pedig megmarad az ételáldozatból, Ároné és az ő fiaié legyen; szentséges áldozat ez az Úrnak tűzáldozatai között.

11. Semmi ételáldozat, amit az Úrnak áldoztok, kovásszal ne készüljön; mert kovászból és mézből semmit se füstölögtethettek az Úrnak a tűzáldozatok között. Márk 8,15. Luk. 12,1. 1Kor. 5,8. Gal. 5,9.

12. Zsengeáldozatul felvihetitek azokat az Úrnak, de az oltárra nem juthatnak fel kedves illatul. Márk 9,49. Kol. 4,6.

13. Minden te ételáldozatodat pedig sózd meg sóval, és a te ételáldozatodból soha el ne maradjon a te Istened szövetségének sója; minden te áldozatodhoz sót adj.

14. Ha zsengékből való ételáldozatot áldozol az Úrnak, tűznél pergelt kalászból, és zsenge gabonadarából áldozzad a te zsengéidnek áldozatát. Péld. 3,9.

15. Adj hozzá olajat, és tégy reá tömjént; ételáldozat ez.

16. A pap pedig füstölögtesse el annak emlékeztető részét a darából és olajból, az egész tömjénnel együtt. Tűzáldozat ez az Úrnak.

A hálaáldozat fajtái

3 Hogyha hálaáldozattal áldozik valaki, ha tulokféléből, akár hímmel, akár nősténnyel áldozik: ép barmot vigyen az Úr elé.

2. És tegye a kezét az ő áldozatának fejére, és ölje meg azt a gyülekezet sátorának nyílásánál, és Áron fiai, a papok, öntsék a vért köröskörül az oltárra. 2Móz. 29,10. Ésa. 53,4. 2Kor. 5,21. Zsid. 9,28. 1Pét. 2,24. 3,18.

3. Azután vigyen a hálaáldozatból tűzáldozatot az Úrnak: a kövérjét, amely a belet takarja, és mindazt a kövérjét, amely a belek között van.

4. A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, amely a véknyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkel együtt vegye el.

5. Füstölögtessék el azt Áron fiai az oltáron az égőáldozattal együtt a tűzön lévő fán: tűzáldozat ez, kedves illatú az Úrnak.

6. Hogyha pedig valaki juhféléből áldozik hálaáldozatot az Úrnak, akár hím, akár nőstény legyen, épekkel áldozzék.

7. Ha bárányt visz ő az ő áldozatául, vigye azt az Úr elébe. 2Kor. 5,21. Zsid. 7,26.

8. És tegye a kezét az ő áldozatának fejére, azután ölje meg azt a gyülekezet sátora előtt, és az Áron fiai öntsék a vérét az oltárra köröskörül. 1Pét. 1,19.

9. Azután áldozzék az Úrnak e hálaáldozatból tűzáldozatot: a kövérjét, a farkát egészen, amelyet a hátagerézdi végénél vágjon el, és a belét takaró kövérjét, és minden kövérjét, amely a belek közt van.

10. A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, amely a véknyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkel együtt vegye el.

11. És füstölögtesse el azt a pap az oltáron: tűzáldozati eledel ez az Úrnak.

12. Hogyha kecskével áldozik valaki, azt is az Úr elé vigye.

13. És tegye kezét annak fejére, és ölje meg azt a gyülekezetnek sátora előtt, és öntsék az Áron fiai annak vérét az oltárra körül.
14. És áldozzék abból tűzáldozatot az Úrnak: a kövérjét, amely betakarja a belet, és mindazt a kövérjét, amely a belek között van.
15. A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, amely a véknyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkel együtt vegye el.
16. És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron tűzáldozati eledelül, kedves illatul. A kövérje mind az Úré legyen.
17. Örökkévaló rendtartás legyen a ti nemzetségeiteknél minden ti lakhelyeteken: semmi kövért és semmi vért meg ne egyetek! 5Móz. 12,16. Róm. 14,20. 23.

A főpap vétekáldozata

4 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:
2. Szólj az Izrael fiainak, mondván: Ha valaki tévedésből vétkezik az Úrnak valamely parancsolata ellen, úgy amint nem kellene cselekednie, és a parancsolatok közül valamelyiknek ellene cselekszik:
3. Ha a felkent pap vétkezik, a népnek romlására: hozzon az ő bűnéért, amelyet elkövetett, egy tulkot, fiatal ép marhát az Úrnak bűnáldozatul. Zsid. 5,3.
4. És vigye a tulkot a gyülekezet sátorának nyílásához, az Úr elé, és tegye a kezét a tuloknak fejére, és a tulkot ölje meg az Úr előtt.
5. És vegyen a felkent pap a tuloknak véréből, és vigye be azt a gyülekezet sátorába. 4Móz. 19,4. 2Kor. 5,19. Zsid. 9,13.
6. És mártsa be a pap az ő ujját a vérbe, és hintsen a vérből hétszer az Úr előtt a szent hajléknak függönye felé. Róm. 3,24.
7. És tegyen a pap a vérből az Úr előtt a fűszerekből való füstölő oltár szarvaira, amely ott van a gyülekezet sátorában; a tulok vérét pedig mind öntse az egészenégő áldozat oltárának aljára, amely a gyülekezet sátorának nyílásánál van. Ef. 2,13.
8. Azután a tuloknak, amely bűnáldozatra való, minden kövérjét szedje ki belőle: azt a kövérjét, amely betakarja a belet, és mindazt a kövérjét, ami a belek között van.
9. A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, amely a véknyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkel együtt vegye el,
10. Amiképpen kiszedik a hálaáldozatra való tulokból; és füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozatnak oltárán.
11. A tuloknak pedig bőrét és minden húsát, fejével és lábszáraival együtt, bélit és ganéját, 2Móz. 29,14. 4Móz. 19,5.
12. És mind az egész tulkot vigye ki a táboron kívül tiszta helyre, ahová a hamut öntik: és égesse el azt a fán, tűzben; ott égessék meg, ahová a hamut öntik. Zsid. 13,11.

Az egész nép vétekáldozata

13. Hogyha pedig az Izrael fiainak egész közönsége megtéved, és a gyülekezet előtt rejtve marad e dolog; és valami olyat cselekszenek az Úrnak valamelyik parancsolatja ellen, amit nem kellett volna cselekedni, és bűnösökké lesznek:
14. Mikor kitudódik a bűn, amelyet elkövettek: akkor áldozzék a gyülekezet egy tulkot, fiatal marhát a bűnért, és vigye azt a gyülekezetnek sátora elé.
15. És a gyülekezet vénei tegyék kezeiket a tuloknak fejére az Úr előtt, és ölje meg a tulkot a pap az Úr előtt. 2Móz. 29,10. Ésa. 53,6. Mát. 8,17. Zsid. 9,28. 1Pét. 2,24.
16. Azután vigyen be a felkent pap a tulok véréből a gyülekezet sátorába.
17. És mártsa be a pap az ő ujját a vérbe, és hintsen abból hétszer az Úr előtt a függöny felé. Zsid. 9,12–14.
18. És tegyen a vérből az oltár szarvaira is, amely az Úr előtt, a gyülekezet sátorában van; a vért pedig mind öntse az egészenégő áldozat oltárának aljára, amely a gyülekezet sátorának nyílása előtt van.
19. Minden kövérjét pedig szedje ki belőle, és füstölögtesse el az oltáron.

A bűnért való áldozat

20. És úgy cselekedjék azzal a tulokkal, mint a bűnért való tulokkal cselekvék, úgy cselekedjék vele, és engesztelést szerez számukra a pap, és megbocsáttatik nékik.
21. És vigye ki a tulkot a táboron kívül, és égesse el azt, miként elégette az első tulkot. A gyülekezet bűnéért való áldozat ez.

Vezető ember vétekáldozata

22. Ha fejedelem vétkezik, és cselekszik valamit az Úrnak, az ő Istenének parancsolata ellen, amit nem kellett volna cselekedni, és bűnössé lesz tévedésből:

23. Ha tudtára esik néki a bűne, amelyet elkövetett, akkor vigyen áldozatul egy ép kecskebakot,

24. És tegye kezét a baknak fejére, és ölje meg azt azon a helyen, ahol megölik az egészenégő áldozatot, az Úr előtt; bűnért való áldozat ez.

25. És vegyen a pap a bűnért való áldozatnak véréből az ő ujjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira; a vérét pedig öntse az égőáldozatok oltárának aljára.

26. A kövérjét pedig mind füstölögtesse el az oltáron, mint a hálaáldozatnak kövérjét. Így szerezzen néki a pap engesztelést az ő bűnéért, és megbocsáttatik néki.

A közember vétekáldozata

27. Ha pedig a föld népe közül vétkezik valaki tévedésből, mivelhogy az Úrnak valamelyik parancsolatja ellen olyat cselekszik, amit nem kellett volna cselekedni, és bűnössé lesz; 4Móz. 15,27. Préd. 7,20.

28. Ha tudtára esik néki az ő bűne, amelyet elkövetett: vigyen áldozatul az ő bűnéért, amelyet elkövetett, egy ép nőstény kecskét.

29. És tegye a kezét a bűnért való áldozat fejére, és ölje meg a bűnért való áldozatot az egészenégő áldozat helyén.

30. És vegyen a pap annak véréből az ujjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira, a vérét pedig mind öntse az oltárnak aljára.

31. Azután vegye el minden kövérjét, amint elveszik a hálaáldozatnak kövérjét: és füstölögtesse el a pap az oltáron, kedves illatul az Úrnak. Ekképpen szerezzen néki engesztelést a pap, és megbocsáttatik annak. Ésa. 53,7. Ján. 1,29. 1Pét. 1,19.

32. Ha pedig bárányt visz az ő bűnért való áldozatául, nőstényt és épet vigyen.

33. És tegye a kezét annak a bűnért való áldozatnak fejére, és ölje meg azt bűnért való áldozatul azon a helyen, ahol megölik az egészenégő áldozatot.

34. És vegyen a pap a bűnért való áldozat véréből az ujjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira; a vért pedig mind öntse az oltárnak aljára.

35. Azután vegye el minden kövérjét, amint elveszik a hálaáldozatra való báránynak kövérjét, és füstölögtesse el azokat a pap az oltáron az Úrnak tűzáldozataival. Ekképpen szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért, amelyet elkövetett, és megbocsáttatik néki. Róm. 5,11. 1Ján. 1,7. 2,2.

A jóvátételi áldozat fajtái

5 Ha azzal vétkezik valaki, hogy hallotta a káromló beszédet, és bizonyság lehetne, hogy látta, vagy tudja: ha meg nem jelenti azt, de hordozza az ő vétségének terhét; Péld. 29,24.

2. Vagy ha valaki illet akármely tisztátalan dolgot, akár tisztátalan vadnak, akár tisztátalan baromnak, akár tisztátalan féregnek holttestét, és nem tud arról, hogy tisztátalanná lesz és vétkezik;

3. Vagy ha illeti az ember tisztátalanságát, akármi tisztátalanságát, amely tisztátalanná tesz, és nem tudta azt, hanem azután értette meg, hogy vétkezett;

4. Vagy ha valaki hirtelenkedve tesz esküt az ő ajkaival rosszra vagy jóra, vagy akármi az, amire hirtelenkedve esküszik az ember, ha nem tudott arról, de azután megértette, hogy azok közül valamelyikben vétkezett: Márk 6,23. Csel. 23,12.

5. Akkor, mivelhogy vétkezett ezek közül valamelyikben, vallja meg, hogy mi az, amiben bűnössé lett;

6. És vigyen az ő vétkéért az Úrnak, az ő bűnéért, amelyet elkövetett, egy nőstény bárányt vagy kecskét a nyájból, bűnért való áldozatul. Ekképpen szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért.

7. Ha pedig nincsen egy bárányhoz való módja: vigyen az ő vétkéért való áldozatra két gerlicét vagy két galambfiat az Úrnak, az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat egészenégő áldozatul.

8. És vigye azokat a paphoz; az pedig áldozza meg először azt, amely bűnért való áldozat, és tekerje ki annak fejét nyakszirtjénél, úgy, hogy el ne szakassza.

9. És hintsen a bűnért való áldozat véréből az oltár oldalára, a többi vért pedig nyomják ki az oltár aljára; bűnért való áldozat ez.

10. A másikat készítse el egészenégő áldozatul, úgy, amint szokás; ekképpen szerez néki engesztelést a pap az ő bűnéért, amelyet elkövetett, és megbocsáttatik néki.

11. Ha pedig nincs módja két gerlicéhez vagy két galambfihoz sem: vigyen áldozatul az, aki vétkezett, egy efa lánglisztnek tizedrészét bűnért való áldozatul; ne tegyen ahhoz olajat, és ne adjon ahhoz tömjént, mert bűnért való áldozat ez.

12. És vigye azt a paphoz, és markolja ki abból a pap teli marokkal az emlékeztető részét, és füstölögtesse el az oltáron az Úrnak tűzáldozataival. Bűnért való áldozat az.

13. Így szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért, amelyet elkövetett valamivel ama bűnök közül, és megbocsáttatik néki. És legyen a papé, mint az ételáldozat.

Jóvátételi áldozat az Úr elleni hűtlenségért

14. Azután szóla az Úr Mózesnek, mondván:

15. Ha valaki hűtlenséget követ el, és tévedésből vétkesen elvesz az Úrnak szentelt dolgokból: vigyen az ő vétkéért való áldozatot az Úrnak, egy ép kost a nyájból, amint te becsülöd, ezüst siklusokban, a szent siklus szerint, vétekért való áldozatul. Ezsdr. 10,19.

16. És amit vétkesen elvett a szent dologból, azt fizesse meg, és tegye hozzá az ötödrészét, és adja azt a papnak. Így szerez néki engesztelést a pap a vétekért való áldozat kosával, és megbocsáttatik néki. 4Móz. 5,7. Zsid. 9,13. 14.

17. Hogyha vétkezik valaki, és cselekszik valamit az Úrnak valamely parancsolata ellen, amit nem kell cselekedni, ha nem tudta is: vétkessé lesz, és hordozza az ő vétségének terhét: Zsolt. 19,12. Luk. 12,48. Zsid. 5,2.

18. Vigyen azért a nyájból egy ép kost a paphoz, a te becslésed szerint, bűnért való áldozatul, és szerezzen néki engesztelést a pap az ő tévedéséért, amellyel tudatlanságból tévedett, és megbocsáttatik néki.

19. Bűnért való áldozat ez, mivelhogy bűnt követett el az Úr ellen. Ésa. 53,10.

Jóvátételi áldozat a felebarát megkárosításáért

6 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Mikor vétkezik valaki, és hűtlenséget követ el az Úr ellen, tudniillik eltagadja felebarátjának reábízott vagy kezébe adott holmiját, vagy megrabolja vagy zsarolja felebarátját; 4Móz. 5,6. Csel. 5,4. Kol. 3,9.

3. Vagy ha elveszett holmit talált, és eltagadja, vagy valami miatt hamisan esküszik, akármi is az, amit az ember úgy cselekszik, hogy vétkezik vele: 2Móz. 22,11. Zak. 5,4.

4. Mivelhogy azért bűnössé lett és vétkezett, térítse vissza az elrablottat, amit rabolt, vagy a zsaroltat, amit zsarolt, vagy a reá bízottat, ami reá bízatott, vagy az elveszettet, amit megtalált;

5. Vagy akármi legyen, amire hamisan esküdött, fizesse meg azt teljes értéke szerint, és hozzátoldva az ötödrészét, adja azt annak, akié volt, bűnbevallásának napján. 4Móz. 5,7. 2Sám. 12,6. Luk. 19,8.

6. Az ő bűnéért pedig vigyen az Úrnak a nyájból egy ép kost a paphoz, a te becslésed szerint, bűnért való áldozatul. Ef. 5,27.

7. Így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt, és megbocsáttatik néki mindaz, amit cselekedett, és amiben vétkezett.

Az égőáldozat bemutatása

8. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

9. Parancsolj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez az egészenégő áldozat törvénye: Legyen az egészenégő áldozat az oltáron levő tüzelőhelyen egész éjszaka, mind reggelig, és az oltárnak tüze égve maradjon azon.

10. A pap öltse fel az ő gyolcs ruháját, és a gyolcs lábravalót is öltse fel az ő testére, és szedje el a hamut, amivé égette a tűz az égőáldozatot az oltáron, és töltse azt az oltár mellé. 2Móz. 28,39–43. Ezék. 44,17.

11. Azután vesse le azt a ruháját, és öltözzék más ruhába, és vigye ki a hamut a táboron kívül, tiszta helyre.

12. Az oltáron lévő tűz pedig égve maradjon azon, el ne aludjék, hanem égessen fát rajta a pap minden reggel, és rakja reá az egészenégő áldozatot, és azon füstölögtesse el a hálaáldozat kövérjét is.

13. A tűz szüntelen égve maradjon az oltáron, és el ne aludjék. Dán. 7,10.

Az ételáldozat bemutatásának törvénye

14. Ez pedig az ételáldozatnak törvénye: az Áron fiai áldozzák azt az Úr előtt az oltáron. 4Móz. 15,4.

15. És vegyen valaki közülük az ételáldozat lisztlángjából egy marokkal, és annak olajából is, a tömjént pedig, amely az ételáldozathoz való, mind; és égesse el az oltáron; annak emlékeztető része kedves illat az Úr előtt.

16. Ami pedig megmarad belőle, egyék meg Áron és az ő fiai, kovásztalanul egyék meg, szenthelyen, a gyülekezet sátorának pitvarában egyék meg azt.

17. Ne süssék azt kovásszal, mert nékik adtam azt, részükről az én tűzáldozataimból; igen szentséges az, mint a bűnért és vétekért való áldozat. 2Móz. 29,37.

18. Az Áron fiai közül minden férfiú egye azt. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél az Úrnak tűzáldozatai felől. Valaki illeti azokat, szent legyen.

Áron és fiai felavatási áldozata

19. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

20. Ez Áronnak és az ő fiainak áldozatuk, amelyet az Úrnak áldozzanak, mikor felkenik őket: Egy efa lisztlángnak tizedrésze mindenkor ételáldozatul, fele reggel, fele pedig este. 2Móz. 16,36. 29,2.

21. Serpenyőben készíttessék, olajjal összegyúrva vidd el azt, az ételáldozati süteményeket darabokban áldozd az Úrnak kedves illatul.

22. Amely pap az ő helyébe kenetik fel az ő fiai közül, az művelje ezt. Örökkévaló rendtartás ez, az Úrnak mindenestől füstölögtessék el.

23. Mert a pap minden ételáldozatának mindenestől meg kell égettetni, nem kell abból semmit megenni. rész 2,1–10.

A vétekáldozat bemutatása

24. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

25. Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez a bűnért való áldozat törvénye: amely helyen meg szokták ölni az egészenégő áldozatot, azon a helyen öljék meg a bűnért való áldozatot az Úr előtt; igen szentséges az. Zsolt. 93,5.

26. Amely pap megáldozza azt a bűnért, az egye meg azt, a szenthelyen egye meg, a gyülekezet sátorának pitvarában.

27. Valami annak a húsát érinti, szent legyen, és ha annak véréből valami a ruhájára esik valakinek, azt, amire a vér esett, mosd meg szenthelyen. 2Móz. 30,29.

28. És a cserépedényt, amelyben azt főzték, törjék el; hogyha pedig ércfazékban főzték, súrolják meg, és mossák meg vízzel.

29. A papok között minden férfiú eheti azt; igen szentséges az.

30. Valamely bűnért való áldozat véréből bevisznek a gyülekezet sátorába, a szenthelyen való engesztelés végett, az meg nem ehető: tűzzel égettessék meg. rész 16,27. Zsid. 13,11.

A jóvátételi áldozat bemutatása

7 Ez pedig a vétekért való áldozatnak törvénye; igen szentséges az.

2. Amely helyen megölik az egészenégő áldozatot, ott öljék meg a vétekért való áldozatot is, és a vérét hintsék az oltárra köröskörül.

3. A kövérjét pedig áldozzák meg mind, a farkát is, és amely kövér a belet takarja.

4. A két veséjét és a rajtuk lévő kövérséget, amely a véknyaknál van, úgyszintén a májon lévő hártyát a vesékkel együtt szedje ki.

5. És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron tűzáldozatul az Úrnak. Vétekért való áldozat ez.

6. A papok között minden férfiú eheti azt, szenthelyen egyék meg; igen szentséges az.

7. Amilyen a bűnért való áldozat, olyan a vétekért való áldozat is, egy törvényük van nékik. Azé a papé az, aki engesztelést szerez vele.

Az Úr rendelése
a papok áldozati részéről

8. Ha a pap egészenégő áldozatot áldoz valakiért, az égőáldozat bőre, amelyet megáldoz, azé a papé legyen.

9. Minden ételáldozat is, amelyet kemencében sütnek és minden, amit rostélyon vagy serpenyőben készítenek, a papé legyen, aki azt áldozta.

10. Az olajjal elegyített és száraz ételáldozat is mind az Áron fiaié legyen közösen, egyiké úgy, mint a másiké.

A hálaáldozat bemutatása

11. Ez pedig a hálaáldozat törvénye, amelyet áldoznak az Úrnak.

12. Ha dicsőítésül áldozza azt valaki, a dicsőítés áldozatával együtt áldozzék olajjal elegyített kovásztalan lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, és lisztlángból gyúrt, olajjal elegyített lepényeket.

13. A lepényeken kívül kovászos kenyeret is vigyen áldozatául, dicsőítő hálaáldozatával együtt. rész 2,12.

14. És mindezekből az áldozatokból áldozzék egyet-egyet az Úrnak felmutatott áldozatul; és legyen azé a papé, aki a hálaáldozatnak vérét elhinti.

15. És az ő dicsőítő hálaáldozatának húsát, az ő áldozásának napján egyék meg; ne hagyjon abból reggelig.

16. Hogyha fogadásból vagy szabad akaratból áldozza valaki az ő áldozatát, amely napon áldozza azt, azon a napon egyék meg az ő áldozatát; ami pedig megmarad abból, másnap egyék meg.

17. Ami pedig annak az áldozatnak húsából tovább is megmarad, harmadnapon tűzzel égettessék meg.

18. Mert ha az ő hálaadó áldozatának húsából harmadnapon eszik valaki, nem lesz az kedves; aki áldozta azt, annak nem számíttatik az az ő javára, sőt utálatos lesz; és valaki eszik abból, hordozza az ő vétségének terhét. 1Móz. 4,4. 4Móz. 18,27. Péld. 15,8. 21,27. Préd. 5,1. Jer. 6,20. Ámós 5,22.

19. Azt a húst pedig, amely valami tisztátalanhoz ér, meg ne egyék, hanem tűzzel égessék meg. Ami különben a húst illeti, mindenki ehetik húst, aki tiszta;

20. De az, aki eszik a békeáldozatnak húsából, amely az Úré, noha az ő tisztátalansága rajta van, az ilyen ember gyomláltassék ki az ő népe közül. 1Móz. 17,14.

21. Ha valaki akármi tisztátalanhoz ér, tisztátalan emberhez, vagy tisztátalan baromhoz, vagy akármihez, ami tisztátalan utálatosság, és eszik a hálaadó áldozatnak húsából, amely az Úré, gyomláltassék ki az az ember az ő népe közül.

Étkezési tilalmak

22. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

23. Szólj az Izrael fiainak, mondván: Az ökörnek, a báránynak és a kecskének semmi kövérjét meg ne egyétek.

24. A hullott állatnak kövérje, és a vadtól megszaggatottnak kövérje, akármi munkához felhasználható, de enni meg ne egyétek!

25. Mert akárki egyék is az afféle állatoknak kövérjéből, amelyekből tűzáldozatot visznek az Úrnak, az az ember, aki ilyet eszik, gyomláltassék ki az ő népe közül.

26. És semmi vért se egyetek meg bármely lakhelyeteken: se madárnak, se baromnak vérét. 1Móz. 9,4. 5Móz. 12,16. 1Sám. 14,33. Ezék. 44,7. 15. Csel. 15,20.

27. Valaki megeszik valamiféle vért, az az ember gyomláltassék ki az ő népe közül.

28. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

29. Szólj az Izrael fiainak, mondván: aki hálaáldozattal áldozik az Úrnak, maga vigye az Úrnak az ő áldozatát az ő hálaáldozatából.

30. A maga keze vigye az Úrnak tűzáldozatát: a kövérjét a szegyével együtt vigye el, a szegyét azért, hogy meglóbálják azt az Úr előtt. 2Móz. 29,24. 4Móz. 6,20.

31. A pap pedig füstölögtesse el azt a kövért az oltáron, a szegye pedig legyen Ároné és az ő fiaié.

32. A jobb lapockát is a papnak adjátok a hálaadó áldozatból, hogy azt felmutassa.

33. Aki Áron fiai közül a hálaáldozat vérét és kövérjét megáldozza, a jobb lapocka annak a része legyen.

34. Mert a meglóbált szegyet és a felmutatott lapockát elveszem Izrael fiaitól az ő

hálaadó áldozataikból, és adom azokat Áron papnak és az ő fiainak, örökre kiszabott részül, az Izrael fiaitól. 2Móz. 29,28.

35. Ez az Áron felkenetési része, és az ő fiainak felkenetési része az Úrnak tűzáldozataiból, a naptól fogva, amelyen előállítá őket, hogy papi szolgálatot tegyenek az Úrnak;

36. Amelyet parancsolt az Úr, hogy adják nékik az Izrael fiai, amely napon felkente őket, örökre kiszabott részül az ő nemzetségükben. Zsid. 7,18. 8,1–13. 10,1–12.

37. Ez az egészenégő áldozatnak, az ételáldozatnak, a bűnért és a vétekért való áldozatnak, a felavatási áldozatnak és a hálaáldozatnak törvénye,

38. Amelyet parancsolt az Úr Mózesnek a Sínai hegyen, amely napon parancsolta az Izrael fiainak a Sínai pusztában, hogy áldozzanak az Úrnak.

Áronnak és fiainak pappá szentelése

8 Szóla továbbá az Úr Mózesnek, mondván:

2. Vegyed Áront és az ő fiait is vele, és az öltözeteket, a kenetnek olaját és a bűnért való áldozati tulkot, két kost és egy kosár kovásztalan kenyeret. 2Móz. 29,1.

3. És az egész gyülekezetet gyűjtsd egybe a gyülekezet sátorának nyílásához.

4. Akképpen cselekedék Mózes, amint az Úr parancsolta néki, és egybegyűle a gyülekezet a gyülekezet sátorának nyílásához.

5. Akkor monda Mózes a gyülekezetnek: Ez az, amit az Úr parancsolt cselekedni.

6. És előállatá Mózes Áront és az ő fiait, és megmosá őket vízzel. 2Móz. 30,19. Zsolt. 26,6. Ésa. 52,11. Ezék. 36,25. 1Kor. 6,11. Ef. 5,26. Zsid. 9,9–14. 10,22. Jel. 1,5. 6.

7. És reá adá Áronra a köntöst, és felövezé őt az övvel, és reáveté a palástot, az efódot is reáadá, és felövezé az efód övével, és megerősíté azt rajta. 2Móz. 28,4.

8. És feltevé arra a hósent, és betevé a hósenbe az Urimot és a Tummimot. 2Móz. 28,30. 4Móz. 27,21. 5Móz. 33,8. 1Sám. 28,6.

9. Azután feltevé fejére a süveget, és elől odatevé a süvegre az aranylapot, a szent koronát, amint parancsolta az Úr Mózesnek. 2Móz. 29,6. Zak. 3,5. 6,11.

10. Vevé Mózes a kenetnek olaját is, és megkené a hajlékot minden bennevalóval egybe, és felszentelé azokat.

11. És hinte abból az oltárra is hétszer, és felkené az oltárt és annak minden edényét, a mosdómedencét is a lábával együtt, hogy azokat megszentelje.

12. Az Áron fejére is tölte a kenetnek olajából, és megkené őt, hogy felszentelje őt. 2Móz. 29,7. 30,30. Zsolt. 133,2. Ésa. 61,1.

13. És előállatá Mózes az Áron fiait is, és felöltözteté azokat is az ő köntöseikbe, és felövezé őket övvel, felköté nékik a süvegeket is, amint az Úr parancsolta Mózesnek.

A papszentelési áldozatok

14. Azután előhoza egy tulkot a bűnért való áldozatra, és Áron az ő fiaival egybe a bűnért való áldozat tulkának fejére tevé az ő kezét. Zsolt. 51,19. 66,15. Ezék. 43,19. Zsid. 9,13.

15. És miután megölték azt, vett Mózes annak véréből, és tett az ujjával az oltárnak szarvaira köröskörül, és megtisztítá az oltárt, a többi vért pedig önté az oltárnak aljára; és felszentelte azt, hogy engesztelést szerezzen rajta. 2Móz. 29,12. Zsid. 9,22.

16. Azután vevé mindazt a kövérséget, amely annak a bélin volt, és a máj hártyáját, a két veséjét és azoknak kövérségét, és elfüstölögteté Mózes azokat az oltáron.

17. A tulkot pedig, azaz annak bőrét, húsát és ganéját megégeté tűzzel a táboron kívül, amint az Úr parancsolta Mózesnek.

18. Azután előállatá az égőáldozatra való kost, és Áron és az ő fiai rátevék kezeiket a kos fejére.

19. És megölék azt; Mózes pedig elhinté a vért az oltárra köröskörül.

20. És a kost tagjaira vagdalák, és Mózes elfüstölögteté annak a fejét, a tagjait és a kövérjét.

21. A beleket pedig és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölögteté Mózes az egész kost az oltáron. Kedves illatú égőáldozat ez, tűzáldozat ez az Úrnak, amint megparancsolta az Úr Mózesnek.

22. Azután előállatá a másik kost is, a felavatási kost, és rátevék Áron és az ő fiai kezeiket a kos fejére.

23. És megölék azt; Mózes pedig vett annak véréből, és tett abból az Áron jobb fülének cimpájára, és jobb kezének hüvelykére és jobb lábának hüvelykére.

24. Előállatá az Áron fiait is, és tett Mózes a vérből azok jobb fülének cimpájára, és jobb kezüknek hüvelykére és jobb lábuknak hüvelykére; azután odatölté Mózes a vért az oltárra köröskörül. Zsid. 9,18–24.

25. És vevé a kövérjét és a farkát és mindazt a kövérjét, amely a bélen van, továbbá a máj hártyáját, és a két vesét azoknak kövérjével egybe, és a jobb lapockát;

26. És a kovásztalan kenyerek kosarából, amely az Úr előtt volt, vett egy kovásztalan lepényt, egy olajos kalácsot, és egy pogácsát, és raká azokat a kövérségekre és a jobb lapockára;

27. És tevé mindezeket az Áron kezeire és az ő fiainak kezeire, és meglóbáltatá azokat az Úr előtt.

28. Azután elvevé azokat Mózes az ő kezeikből, és elfüstölögteté az oltáron az egészenégő áldozattal egybe. Felavatási áldozatok ezek, kedves illatú tűzáldozatok az Úrnak.

29. Elvevé pedig Mózes a szegyet, és meglóbálá azt az Úr előtt; a felavatási kosból a Mózes része lett ez, amint megparancsolta az Úr Mózesnek. 2Móz. 29,26.

30. Azután vett Mózes a kenetnek olajából és a vérből, amely az oltáron volt, és meghinté Áront és az ő ruháit, az ő fiait és az ő fiainak ruháit ővele együtt, és megszentelé Áront és az ő ruháit, és az ő fiait és az ő fiainak ruháit ővele együtt.

Áron és fiai hét napig a szent sátorban lakoznak

31. És monda Mózes Áronnak és az ő fiainak: Főzzétek meg a húst a gyülekezet sátorának nyílásánál, és ott egyétek meg azt és a kenyeret, amely a felavatási áldozat kosarában van, amiképpen megparancsoltam, mondván: Áron és az ő fiai egyék meg azt. 2Móz. 29,32.

32. Ami pedig megmarad a húsból és kenyérből, tűzzel égessétek meg.

33. De a gyülekezet sátorának nyílásán ki ne menjetek hét napig, addig a napig, amelyen betelnek a ti felavatástoknak napjai, mert hét nap avat fel benneteket az Úr.

34. Amiképpen e napon cselekedett, úgy parancsolta az Úr hogy cselekedjünk, hogy néktek engesztelést szerezzünk.

35. A gyülekezet sátorának nyílásánál maradjatok éjjel és nappal hét napig, és tartsátok meg, amit megtartani rendelt az Úr, hogy meg ne haljatok; mert így parancsolta nékem. 1Kir. 2,3. Ezék. 48,11.

36. Áron azért és az ő fiai mind akképpen cselekedének, amint megparancsolta nékik az Úr Mózes által.

Áron áldozatához leszáll az Úr tüze

9 És lőn a nyolcadik napon, hogy szólítá Mózes Áront és az ő fiait, és Izrael véneit.

2. És monda Áronnak: Végy egy borjút, fiatal bikát bűnért való áldozatul, és egy kost egészenégő áldozatul, épek legyenek, és vidd az Úr elé.

3. Szólj Izrael fiainak, mondván: Vegyetek egy kecskebakot bűnért való áldozatul, és egy esztendős borjút és bárányt, épek legyenek, egészenégő áldozatul.

4. És egy ökröt és egy kost hálaáldozatul, hogy megáldozzátok az Úr előtt, és olajjal elegyített ételáldozatot; mert ma az Úr megjelenik néktek.

5. Elvitték azért, amiket Mózes parancsolt, a gyülekezet sátora elé, és odajárula az egész gyülekezet, és megálla ott az Úr előtt.

6. És monda Mózes: Ez a dolog, amelyet az Úr parancsolt: cselekedjétek meg, és megjelenik néktek az Úr dicsősége.

7. Áronnak pedig monda Mózes: Járulj az oltárhoz, és készítsd el a te bűnért való áldozatodat és egészenégő áldozatodat, és végezz engesztelést magadért és a népért. Készítsd el a nép áldozatát is, és végezz engesztelést érettük is, amint megparancsolta az Úr. Zsid. 5,3. 7,27. 9,7.

8. Járula azért Áron az oltárhoz, és megölé a borjút, amely az övé, bűnért való áldozatul.

9. Áron fiai pedig odavitték őhozzá a vért, és ő bemártá az ujját a vérbe, és tett

abból az oltár szarvaira, a többi vért pedig kiönté az oltár aljához.

10. A kövérjét pedig és a veséket és a máj hártyáját elfüstölögteté a bűnért való áldozatból az oltáron, amint az Úr parancsolta Mózesnek.

11. A húst pedig és a bőrt tűzzel égeté meg a táboron kívül.

12. Azután megölé az egészenégő áldozatot, Áron fiai pedig odavitték őhozzá a vért, és ő elhinté azt az oltáron köröskörül.

13. Az egészenégő áldozatot is odavitték hozzá darabonként, a fejével együtt, és elfüstölögteté az oltáron.

14. És megmosá a belet és a lábszárakat, és elfüstölögteté az oltáron az egészenégő áldozattal egybe.

15. Azután megáldozá a nép áldozatát; vevé ugyanis a bűnért való áldozat bakját, amely a népé, és megölé azt, és megáldozá azt bűnért való áldozatul, mint az előbbit. Ésa. 53,10. 2Kor. 5,21. 1Pét. 2,24. Jel. 1,5.

16. Azután előhozá az egészenégő áldozatot, és elkészíté azt szokás szerint.

17. Előhozá az ételáldozatot is, és vett abból egy teli marokkal, és elfüstölögteté az oltáron a reggeli egészenégő áldozaton kívül.

18. Azután megölé az ökröt és a kost hálaadó áldozatul a népért, és Áron fiai odavitték őhozzá a vért, és elhinté azt az oltáron köröskörül.

19. Az ökörből és a kosból való kövérségeket pedig, a farkat, a béltakarót, a veséket és a máj hártyáját;

20. Odahelyezték e kövérségeket a szegyekre, és elfüstölögteté e kövérségeket az oltáron.

21. De a szegyeket és a jobb lapockát meglóbálá Áron az Úr előtt, amint parancsolta Mózes.

22. Azután felemelé kezeit Áron a népre, és megáldá azt és leszálla, miután elvégezte a bűnért való áldozatot, az egészenégő áldozatot és a hálaáldozatot.

23. És beméne Mózes és Áron a gyülekezetnek sátorába, azután kijövének és megáldák a népet, **az Úrnak dicsősége pedig megjelenék az egész népnek**.

24. **Tűz jöve ugyanis ki az Úr elől, és megemészté az oltáron az égőáldozatot és a kövérségeket. És látá ezt az egész nép, és ujjongának és arcra esének.**
1Móz. 4,4. 15,17. Ezsdr. 3,11. 1Kir. 18,39.

Nádáb és Abihu bűne és bűnhődése

10 Nádáb pedig és Abihu, Áronnak fiai, vették egyen-egyen az ő tömjénezőjüket, és tettek azokba szenet és raktak arra füstölő szert, és vittek az Úr elé idegen tüzet, amelyet nem parancsolt nékik.

2. Tűz jöve azért ki az Úr elől, és megemészté őket, és meghalának az Úr előtt.
4Móz. 16,35. 2Sám. 6,7.

3. És monda Mózes Áronnak: Ez az, amit szólt az Úr, mondván: **Akik hozzám közel vannak, azokban kell megszenteltetnem, és az egész nép előtt megdicsőíttetnem.** Ésa. 52,11. Ezék. 20,41.

4. Áron pedig mélyen hallgata. Szólítá azért Mózes Misáelt és Elsafánt, Uzzielnek, az Áron nagybátyjának fiait, és monda nékik: Jertek ide, vigyétek ki atyátokfiait a szenthely elől, a táboron kívül.
2Móz. 6,18. 4Móz. 3,19. Csel. 5,6.

5. És odamenének, és kivitték őket az ő köntöseikben a táboron kívül, amint szólott Mózes.

Áron és fiai gyászt nem ölthetnek

6. Azután monda Mózes Áronnak és az ő fiainak, Eleázárnak és Itamárnak: Fejeteket meg ne meztelenítsétek, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok és haragra ne gerjedjen az Úr az egész gyülekezet ellen; a ti atyátokfiai pedig, Izraelnek egész háza sirassák az égést, amelyet égetett az Úr.

7. A gyülekezet sátorának nyílásán se menjetek ki, hogy meg ne haljatok; mert az Úr kenetének olaja van rajtatok. És cselekvének a Mózes beszéde szerint.

Rendelkezések a szolgálatot végző papok számára

8. Áronnak pedig szóla az Úr, mondván:

9. Bort és szeszes italt ne igyatok te és a te fiaid veled, mikor bementek a gyü-

lekezet sátorába, hogy meg ne haljatok. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeitekben. Példd. 20,1. 31,5. Ésa. 28,7.

10. **Hogy különbséget tehessetek a szent és közönséges között, a tiszta és tisztátalan között.** Fil. 1,10.

11. És hogy taníthassátok Izrael fiait mindazokra a rendelésekre, amelyeket az Úr szólott nékik Mózes által.

12. Mózes pedig szóla Áronnak és az ő megmaradt fiainak, Eleázárnak és Itamárnak: Vegyétek az ételáldozatot, amely megmaradt az Úrnak tűzáldozatiból, és egyétek meg azt kovásztalan kenyerekkel az oltár mellett; mert igen szentséges az. 2Móz. 29,2. 4Móz. 18,9.

13. Azért egyétek azt a szenthelyen, mert kiszabott részed, és fiaidnak is kiszabott része az, az Úrnak tűzáldozatiból; mert így parancsolta nékem.

14. A meglóbált szegyet pedig, és a felmutatott lapockát egyétek meg tiszta helyen, te, és a te fiaid és leányaid is veled, mert kiszabott részül adattak azok néked s kiszabott részül a te fiaidnak is, Izrael fiainak hálaadó áldozataiból. 2Móz. 29,24.

15. A felmutatott lapockát és meglóbált szegyet a tűzáldozat kövérségeivel együtt vigyék be, hogy meglóbálják az Úr előtt, ez lesz a te kiszabott részed, és veled a te fiaidé örökké, amint megparancsolta az Úr.

16. Azután szorgalmatosan tudakozódék Mózes a bűnáldozatra való bak felől, de ímé elégett az. Haragra gerjede azért Eleázár és Itamár ellen, Áronnak megmaradt fiai ellen, mondván:

17. Miért nem ettétek meg a bűnért való áldozatot a szenthelyen? Hiszen igen szentséges az, és néktek adta azt az Úr a gyülekezet vétkének hordozásáért, hogy engesztelést szerezzetek annak az Úr előtt.

18. Ímé, nem vitetett be annak vére a szenthely belsejébe, meg kellett volna azért ennetek a szenthelyen, amint megparancsoltam. rész 6,26.

19. Áron pedig szóla Mózesnek: Ímé, ma áldották meg az ő bűnért való áldozatukat és egészenégő áldozatukat az Úr előtt, engem pedig ilyen keserűségek értek: Ha megettem volna ma a bűnért való áldozatot, vajon jó lett volna-é az Úr előtt?

20. Mikor ezt hallotta Mózes, jónak tetszék ez néki.

A tiszta és tisztátalan állatok megkülönböztetése

11 Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván nékik:

2. Szóljatok Izrael fiainak, mondván: Ezek azok az állatok, amelyeket megehettek minden barmok közül, amelyek vannak e földön: Csel. 10,12.

3. Mindazt, aminek hasadt a körme, és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző a barmok közt, megehetitek.

4. De a kérődzők és a hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: A tevét, mert az kérődző ugyan, de nincs hasadt körme; tisztátalan ez néktek. 5Móz. 14,7.

5. A hörcsögöt, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme; tisztátalan ez néktek. Zsolt. 104,18.

6. A nyulat, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme; tisztátalan ez néktek.

7. A disznót, mert hasadt körmű ugyan és egészen ketté hasadt körme van, de nem kérődzik; tisztátalan ez néktek.

8. Ezeknek húsából ne egyetek, és holttestüket se illessétek; tisztátalanok ezek néktek. Ésa. 52,11. Csel. 10,14. 15. 15,29. Róm. 14,14. Kol. 2,16. 21. Zsid. 9,10.

9. Mindazokból, amelyek a vizekben élnek, ezeket ehetitek meg: aminek úszószárnya és pikkelye van a vizekben, tengerekben és folyóvizekben, azokat mind egyétek meg. 5Móz. 14,9. 10.

10. Aminek pedig nincsen úszószárnya és pikkelye a tengerekben és folyóvizekben, legyen az akármely vízben nyüzsgő, és akármely vízben élő állat; mind utálatos az néktek.

11. De legyenek is utálatosak néktek; azoknak húsából ne egyetek, és holttestüket is utáljátok.

12. Aminek nincs úszószárnya és pikkelye a vizekben, mind utálatos az néktek.

13. A szárnyas állatok közül pedig ezeket utáljátok; meg ne egyétek, utálatosak ezek: a sas, a saskeselyű és a halászó sas.

14. A sólyom és a héja az ő nemével.

15. Minden holló az ő nemével.
16. A strucc, a bagoly, a kakukk és a karvaly az ő nemével.
17. A kuvik, a hattyú és a füles bagoly.
18. A bölömbika, a pelikán és a gém.
19. Az eszterág és a szarka az ő nemével, a büdösbanka és a denevér.
20. Minden szárnyas féreg, amely négy lábon jár, utálatos néktek.
21. Csak azt ehetitek meg a négylábú szárnyas férgek közül, amelynek lábain felül szökőszárai vannak, hogy szökdécselhessen azokkal a földön.
22. Ezeket egyétek meg azok közül: a vándorsáskát az ő nemével, a kövisáskát az ő nemével, a szöcskét az ő nemével és a marokkói sáskát az ő nemével.
23. Minden egyéb négylábú szárnyas féreg pedig utálatos legyen néktek.
24. És ezekkel tisztátalanokká teszitek magatokat; mindaz, aki illeti holttestüket, tisztátalan legyen estvéig.
25. Mindaz pedig, aki hordozza azoknak holttestét, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig.
26. Minden barom, amelynek hasadt a körme, de nincs egészen ketté hasadva, és nem kérődzik, tisztátalan legyen néktek; valaki illeti azt, tisztátalan legyen.
27. Minden állat, amely a négylábúak között a talpán jár, tisztátalan legyen néktek; mindaz, aki azoknak holttestét illeti, tisztátalan legyen estvéig.
28. Aki pedig hordozza azoknak holttestét, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. Tisztátalanok azok néktek.
29. A földön csúszómászó állatok között pedig ezek legyenek tisztátalanok: a menyét, az egér és a gyík az ő nemével.
30. A sündisznó, a kaméleon, a tarka gyík, a csiga és a vakondok.
31. Ezek tisztátalanok néktek minden csúszómászó között; valaki illeti ezeket holtuk után, tisztátalan legyen estvéig.
32. És minden, amire ezek közül holtuk után esik valamelyik, tisztátalan legyen; akármely faedény, akár ruha, vagy bőr, vagy zsák; akármely eszköz, amivel dolgozni szoktak, vízbe tétessék, és tisztátalan legyen estvéig, ezután tiszta legyen.
33. Akármely cserépedény pedig, amelybe beleesik valami azokból, mindazzal együtt, ami benne van, tisztátalan legyen, és az edényt törjétek el.
34. Minden megehető eledel, amelyhez az ilyen edényből víz jut, tisztátalan, és minden megiható ital is minden ilyen edényben tisztátalan legyen.
35. És minden, amire azoknak holttestéből esik valami, tisztátalan; kemence és tűzhely lerontassék; tisztátalanok azok, és tisztátalanok legyenek néktek.
36. De a forrás, a kút, az egybegyűlt víz tiszta legyen; de ami azoknak holttestéhez ér, tisztátalan. 1Móz. 1,10.
37. Hogyha azoknak holttestéből reáesik is valamely vetőmagra, amely elvetendő, tiszta legyen az.
38. De ha vizet töltenek a magra, és úgy esik rá azoknak holttestéből, tisztátalan az ilyen néktek.
39. Hogyha olyan hullik el a barmok közül, amely eledeletek néktek; aki annak holttestét illeti, tisztátalan legyen estvéig.
40. Aki pedig eszik annak holttestéből, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. És mossa meg ruháit az is, aki hordozta annak holttestét, és tisztátalan legyen estvéig.
41. Mindaz is, ami csúszik-mászik a földön, utálatos legyen, meg ne egyétek.
42. Mindazt, ami hason csúszik, és mindazt, ami négy, sőt mindazt, ami több lábon jár, a földön csúszómászó bármely állatot, meg ne egyétek ezeket, mert utálatosak ezek.
43. Be ne szennyezzétek magatokat semmiféle csúszómászó állattal, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat azokkal, hogy tisztátalanokká legyetek általuk.
44. Mert én, az Úr (Jehova) vagyok a ti Istenetek (Elohim); szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én szent vagyok, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat semmiféle állat által, amely csúszik-mászik a földön.
45. **Mert én vagyok az Úr, aki felhoztalak titeket Egyiptom földjéből, hogy Istenetekké legyek néktek; legyetek azért**

szentek, mert én szent vagyok. 1Pét. 1,16.

46. Ez a törvény a baromfélékről, a szárnyas állatokról, minden élő állatról, amely nyüzsög a vizekben, és minden állatról, amely csúszik-mászik a földön.

47. Hogy különbséget tehessetek a tisztátalan és tiszta között, az olyan állat között, amely megehető, és az olyan állat között, amely meg nem ehető.

A szülő asszony tisztulási törvénye

12 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izrael fiainak, mondván: Ha az asszony lebetegszik, és fiat szül, tisztátalan legyen hét napig; az ő havi betegségének ideje szerint legyen tisztátalan.

3. A nyolcadik napon pedig metéljék körül a fiú férfitestének bőrét. Ján. 7,22.

4. Azután harminchárom napig maradjon otthon a vértől való tisztulás miatt; semmi szent dolgot ne illessen, a szenthelyre se menjen be, míg el nem telnek az ő tisztulásának napjai.

5. Ha pedig leányt szül, két hétig legyen tisztátalan, mint havi betegségekor, és hatvanhat napig maradjon otthon a vértől való tisztulása végett.

6. Mikor pedig letelnek az ő tisztulásának napjai, fiú miatt vagy leány miatt, hozzon egészenégő áldozatul esztendős bárányt, galambfiat vagy gerlicét bűnért való áldozatul, a gyülekezet sátorának nyílása elé a paphoz. Luk. 2,22–24.

7. És áldozza meg azt az Úr előtt; és szerezzen néki engesztelést; így lesz tisztává az ő vérfolyása után. Ez a törvénye a fiút vagy leányt szülő asszonynak.

8. Ha pedig nincs elég módja bárányhoz, vigyen két gerlicét vagy két galambfiat, egyiket egészenégő áldozatul, a másikat bűnért való áldozatul, és szerezzen néki engesztelést a pap, és tiszta lesz.

A poklos betegségek törvénye

13 Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

2. Ha valamely ember testének bőrén daganat, vagy tarjagosság, vagy fehér folt támad, és az ő testének bőrén poklos fakadékká lehet: vigyék el azt Áronhoz, a pap-hoz, vagy valamelyikhez az ő papfiai közül.

3. És nézze meg a pap azt a test bőrén lévő fakadékot. Ha a szőr a fakadékban fehérré változott, és ha a fakadéknak felülete mélyebben van az ő testének bőrénél: akkor poklos fakadék az. Mihelyt látja ezt a pap, tisztátalannak ítélje azt.

4. Ha pedig fehér folt van a teste bőrén, de annak felülete nincs mélyebben a bőrnél, és a szőre sem változott meg fehérré, akkor rekessze külön a pap a fakadékos embert hét napig.

5. A hetedik napon pedig nézze meg őt a pap, s ha szerinte a fakadék egy állapotban van, át nem terjedt tovább a fakadék a bőrön, a pap másodszor is rekessze őt külön hét napig.

6. Nézze meg őt azután a pap a hetedik napon másodszor is, és ha a fakadék meghalványodott, és nem terjedt tovább a bőrön a fakadék, tisztának ítélje őt a pap; tarjagosság az, mossa meg azért a ruháit és legyen tiszta. Példd. 20,9.

7. De ha a tarjagosság tovább terjedt a bőrön, miután a papnál az ő megtisztulása végett jelentkezett: akkor másodszor is jelentse magát a papnál.

8. És ha látja a pap, hogy ímé tovább terjedt a tarjagosság a bőrön: ítélje azt a pap tisztátalannak, poklosság az.

9. Ha poklos fakadék lesz az emberen, vigyék tehát azt a paphoz.

10. És ha látja a pap, hogy ímé fehér daganat van a bőrön, és az a szőrt fehérré változtatta, és vadhús van a daganatban:

11. Idült poklosság az az ő testének bőrén; azért tisztátalannak ítélje azt a pap, ne is rekesztesse külön azt, mert tisztátalan az.

12. Ha pedig folyton fejlődik a poklosság a bőrön, és a poklos fakadék elborítja a fakadékosnak egész bőrét tetőtől talpig mindenfelé, amerre a pap szemei látnak;

13. És ha látja a pap, hogy ímé elborította a poklosság annak egész testét: akkor ítélje tisztának a fakadékot; mivelhogy egészen fehérré változott az, tiszta az.

14. De mihelyt vadhús mutatkozik abban, tisztátalan legyen.

15. Ha meglátja a pap a vadhúst, tisztátalannak ítélje azt; a vadhús tisztátalan

legyen, poklosság az.

16. De ha a vadhús eltűnik, és fehérré változik, akkor menjen a paphoz.

17. És ha megnézi azt a pap, és a fakadék csakugyan fehérré változott, akkor ítélje a pap a fakadékot tisztának, tiszta az.

18. Ha pedig valakinek a teste bőrén kelevény volt, de begyógyult,

19. És a kelevény helyén fehér daganat, vagy vörhenyes fehér folt támad, jelentse magát a papnál.

20. És ha látja a pap, hogy íme annak felülete alább esik a bőrnél, és a szőre fehérré változott: akkor ítélje azt a pap tisztátalannak; poklos fakadék az, ami a kelevényben fakadt.

21. Ha pedig megnézi azt a pap, és íme nincs abban fehér szőr, és nem is esett alább a bőrnél, sőt meghalványodott az: akkor rekessze külön azt a pap hét napig.

22. Ha azonban tovább terjed a bőrön; akkor tisztátalannak ítélje azt a pap, poklos fakadék az.

23. De ha előbbi állapotában marad a folt, nem terjedt: a kelevény forradása az, azért tisztának ítélje azt a pap.

24. Vagy ha valaki testének bőrén égési seb lesz, és a seb helyén vörhenyesfehér folt támad vagy fehér;

25. És megnézi azt a pap, és íme a szőr fehérré változott a foltban, és annak felülete mélyebben van a bőrnél: poklosság az, ami a seben fakadt, azért ítélje azt a pap tisztátalannak, poklos fakadék az.

26. De ha megnézi azt a pap, és ímé nincs a foltban fehér szőr, és nem is esett az alább a bőrnél, sőt meg is halványodott az: akkor rekessze azt külön a pap hét napig.

27. És nézze meg azt a pap a hetedik napon; ha tovább terjedt a bőrön, akkor tisztátalannak ítélje azt a pap, poklos fakadék az.

28. Ha pedig előbbi állapotában van a folt, nem terjedt a bőrön, sőt meg is halványodott, égési daganat az; azért tisztának ítélje azt a pap, mert égési seb forradása az.

Fejen lévő poklosság

29. És ha valamely férfiúnak vagy asszonynak fakadéka támad a fején vagy a szakállában,

30. És a pap megnézi a fakadékot, és íme annak felülete mélyebben van a bőrnél; és abban a szőr sárga és vékony: akkor ítélje azt a pap tisztátalannak, var az, fejnek vagy szakállnak poklossága az.

31. Ha pedig megnézi a pap a varas fakadékot, és ímé annak felülete nincsen mélyebben a bőrnél, és nincsen abban fekete szőr: akkor rekessze külön a pap azt, akinek varas fakadéka van, hét napig.

32. És nézze meg a pap a fakadékot a hetedik napon, és ha nem terjedt a var, és nem lett benne sárga szőr, és a varnak felülete nem lett mélyebbé a bőrnél:

33. Akkor borotválkozzék meg, de a varat le ne borotválja; a pap pedig másodszor is rekessze külön a varas embert hét napig.

34. És a pap nézze meg a varat a hetedik napon, és ha nem terjed a var a bőrön, és annak felülete nincsen mélyebben a bőrnél: akkor tisztának ítélje azt a pap és mossa meg a ruháit, és tiszta lesz.

35. De ha tovább terjed a var a bőrön, miután tisztának ítélte azt,

36. És megnézi azt a pap, és csakugyan terjedt a var a bőrön: akkor ne is kutasson a pap a sárga szőr után, tisztátalan az.

37. De ha a var szerinte egy állapotban van, és fekete szőr indult abban, meggyógyult az a var, tiszta az; tisztának ítélje azt a pap.

38. Ha pedig valamely férfi vagy asszony testének bőrén foltok, fehér foltok támadnak,

39. És megnézi a pap, és ímé a testük bőrén lévő foltok halvány fehérek: a bőrön fakadt sömör az, tiszta az az ember.

40. Hogyha valamely embernek egészen elhull a haja, kopasz az, és tiszta az.

41. És ha előlről hull el a haja, elől kopasz az, és tiszta az.

42. Hogyha pedig az ő egész kopasz, vagy elől kopasz fején vörhenyes fehér fakadék támad, poklos fakadék az az ő egész kopasz vagy elől kopasz fején.

43. Ha megnézi azt a pap, és ímé a fakadék daganata vörhenyes fehér az ő egész kopasz vagy elől kopasz fején, olyanforma, mint a test bőrén való poklosság:

44. Poklos ember az, tisztátalan az, igen tisztátalannak ítélje azt a pap, mivelhogy fején van a fakadékja.

45. A poklos ember pedig, akin a fakadék van, megszaggatott ruhában és mezítelen fővel legyen, és a bajuszát fedezze be, és ezt kiáltsa: Tisztátalan, tisztátalan!

46. Mindaddig tisztátalan legyen, amíg rajta van a fakadék, tisztátalan az; csak ő maga lakjék, a táboron kívül legyen az ő lakása. Luk. 17,12. 2Thess. 3,6. Zsid. 12,15.

A ruhaféléken levő poklosság

47. Hogyha pedig valami ruhán van a poklos fakadék, gyapjú- vagy lenruhán,

48. Vagy lenből és gyapjúból készült fonadékon vagy szöveten; vagy bőrön, vagy valamely bőrből való készítményen;

49. És ha az a fakadék zöld vagy vörhenyes színű a ruhán, vagy bőrön, vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: poklos fakadék az, mutassák azért meg a papnak.

50. És nézze meg a pap a fakadékot és rekessze külön azt, amin a fakadék van, hét napig.

51. A hetedik napon pedig nézze meg a fakadékot. Ha terjed a fakadék a ruhán vagy szöveten, vagy fonadékon vagy bőrön, és akármely készítményen, amivé a bőr feldolgoztatik: emésztő poklosság az a fakadék, tisztátalan az.

52. Azért égesse meg azt a ruhát, vagy a gyapjúból vagy a lenből készült szövetet vagy fonadékot, vagy akármely bőrből való eszközt, amelyen a fakadék leend; mert emésztő poklosság az, tűzön égessék meg azt.

53. De ha megnézi a pap, és ímé nem terjedt a fakadék a ruhán, vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön:

54. Akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, amin a fakadék van, és rekessze külön azt másodszor is hét napig.

55. Ha pedig megnézi azt a pap a mosás után, és ímé a fakadék nem változtatta meg a színét; ha nem terjedt is a fakadék, tisztátalan az, tűzben égesd meg azt; beevődés az, akár a fonákján, akár a színén legyen az.

56. De ha látja a pap, hogy ímé meghalványodék a fakadék a megmosatása után: akkor szakassza el azt a ruhától vagy bőrtől vagy a szövettől vagy a fonadéktól.

57. És ha mégis mutatkozik a ruhán vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: akkor kiújulás az; tűzzel égesd meg azt, amin a fakadék van.

58. Azt a ruhát pedig, vagy szövetet, vagy fonadékot, vagy akármely bőrből való eszközt, amelyet megmostál, ha eltávozik róluk a fakadék, mosd meg másodszor is, és tiszta lesz.

59. Ez a törvénye a poklos fakadéknak, akár gyapjú-, akár lenruhán, akár szöveten, akár fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön legyen, hogy tisztának vagy tisztátalannak ítéltessék.

A poklos ember tisztulásának törvénye

14 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Ez legyen a poklos embernek törvénye az ő megtisztulásának napján, hogy vigyék a paphoz. Mát. 8,4. Márk 1,44.

3. A pap pedig menjen ki a táboron kívül, és nézze meg a pap, és ha meggyógyult a pokloson a poklos fakadék:

4. Akkor parancsolja meg a pap, hogy hozzanak a megtisztulandó emberért két élő, tiszta madarat, cédrusfát, karmazsint és izsópot; 4Móz. 19,6. Zsolt. 51,7. Zsid. 9,19.

5. Azután parancsolja meg a pap, hogy az egyik madarat öljék meg cserépedényben, forrásvíz felett.

6. Az élő madarat pedig, vegye azt és a cédrusfát, a karmazsint és az izsópot; és mártsa be azokat és az élő madarat a megölt madárnak vérébe a forrásvíz felett.

7. És hintse meg a poklosságból megtisztulandó embert hétszer, és ítélje azt tisztának; az élő madarat pedig bocsássa szabadon a mezőre.

2Kir. 5,10. 14. Ezék. 36,25. Zsid. 9,13. 10,22.

8. Azután a megtisztulandó ember mos-

sa ki az ő ruháit, borotválja le minden szőrét, és mosódjék meg vízben, és tiszta lesz; így menjen be azután a táborba, de a sátorán kívül maradjon hét napig.

9. A hetedik napon pedig borotválja le minden szőrét: a haját, szakállát, szemöldökeit és minden egyéb szőrét borotválja le, és mossa ki ruháit, és mossa meg a testét vízben, és tiszta lesz.

10. A nyolcadik napon pedig vegyen két ép bárányt, meg egy ép nőstény bárányt, egy esztendőst, és olajjal elegyített három tized efa lisztlángot ételáldozatul, és egy lóg olajt.

11. A pap pedig, aki a tisztítást végzi, állítsa a megtisztulandó embert mindezekkel együtt az Úr elébe, a gyülekezet sátorának nyílásához.

12. És vegye a pap az egyik bárányt, és áldozza meg azt vétekért való áldozatul a lóg olajjal együtt, és lóbálja meg azokat az Úr előtt. Ésa. 53,7. Ján. 1,29. Ef. 1,7. 1Pét. 1,19.

13. A bárányt pedig ott ölje meg, ahol a bűnért való áldozatot és az egészenégő áldozatot ölik meg a szenthelyen; mert amiképpen a bűnért, úgy a vétekért való áldozat is a papé; igen szentséges az.

14. És vegyen a pap a vétekért való áldozatnak véréből, és kenje meg azzal a megtisztulandó ember jobb fülének cimpáját, és az ő jobb kezének hüvelykét, és jobb lábának hüvelykét. Kol. 1,14. Jel. 12,11.

15. Vegyen a pap a lóg olajból is, és töltsön a papnak a bal tenyerére.

16. És mártsa be a pap az ő jobb kezének ujját az olajba, mely az ő bal tenyerén van és hintsen az olajból az ujjával hétszer az Úr előtt.

17. A maradék olajból pedig, amely az ő tenyerén van, kenje meg a pap a megtisztulandó ember jobb fülének cimpáját, jobb kezének hüvelykét és jobb lábának hüvelykét a vétekért való áldozat vérén felül.

18. És ami megmarad az olajból, amely a pap tenyerén van, kenje a megtisztulandó ember fejére; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt. Kol. 1,19. Zsid. 2,17.

19. Azután készítsen a pap bűnért való áldozatot, és szerezzen engesztelést a tisztátalanságából megtisztulónak; azután ölje meg az égőáldozatot. Róm. 3,23–25. 1Ján. 1,7.

20. És vigye fel a pap az égőáldozatot és az ételáldozatot az oltárra; így szerezzen néki engesztelést a pap, és tiszta lesz.

21. Hogyha pedig szegény ő, és nincs módja azokhoz, akkor vegyen egy bárányt vétekért való áldozatul meglóbálás végett, hogy engesztelésül legyen érte; meg egy tized efa lisztlángot, olajjal elegyítve, ételáldozatul, és egy lóg olajt.

22. És két gerlicét vagy két galambfiat, amint a módja engedi, és legyen az egyik bűnért való áldozat, a másik pedig egészenégő áldozat.

23. És vigye azokat az ő tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a gyülekezet sátorának nyílásához, az Úr elébe.

24. És vegye a pap a vétekért való áldozat bárányát, és a lóg olajt, és lóbálja meg azokat a pap az Úr előtt.

25. Azután ölje meg a vétekért való áldozat bárányát, és vegyen a pap a vétekért való áldozat véréből, és kenjen a megtisztulandó ember jobb fülének cimpájára, és jobb kezének hüvelykére, és jobb lábának hüvelykére. 1Ján. 1,7. Jel. 1,5. 7,14.

26. Az olajból pedig töltsön a pap a papnak baltenyerére.

27. És hintsen a pap az ő jobb kezének ujjával az olajból, amely az ő bal tenyerén van, hétszer az Úr előtt.

28. Azután kenje meg a pap a tenyerén levő olajból a megtisztulandó jobb fülének cimpáját, a jobb kezének hüvelykét és a jobb lábának hüvelykét a vétekért való áldozat vérének helyén. 1Kor. 6,11.

29. Ami pedig megmarad a pap tenyerén levő olajból, kenje a megtisztulandó fejére, hogy engesztelésül legyen érette az Úr előtt.

30. És készítse el az egyiket a gerlicék közül, vagy galambfiak közül, amelyik az ő módjától telik.

31. Azt, ami kitelik az ő módjától: az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészenégő áldozatul az ételáldozattal egybe; így szerezzen engesztelést a pap a megtisztulandó embernek az Úr előtt.

32. Ez a törvénye annak, akin poklos fakadék van, de nincs módja a megtisztulásához.

Épület poklosságának megtisztítása

33. Szóla ismét az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

34. Mikor bementek majd a Kánaán földjére, amelyet én adok néktek birtokul, és a ti birtokotokban lévő föld valamelyik házára poklosságot bocsátok:

35. Akkor menjen el az, akié a ház, és jelentse a papnak, mondván: Mint a poklosság, olyan mutatkozik nálam a házban.

36. A pap pedig parancsolja meg, hogy takarítsák ki a házat, mielőtt odamenne a pap a poklosság megnézésére, hogy semmi se legyen tisztátalanná, ami a házban van; és csak azután menjen be a pap a ház megnézésére. Ésa. 52,11. 2Kor. 6,17. 2Thess. 3,6.

37. És ha látja a poklosságot, hogy ímé a poklosság a háznak falain zöld vagy vörhenyes horpadásokban mutatkozik, és annak felülete alább esik a falnál:

38. Akkor menjen ki a pap a házból, a ház ajtaja elé, és zárja be a házat hét napra.

39. A hetedik napon pedig térjen vissza a pap, és ha látja, hogy ímé elterjedt a poklosság a ház falán:

40. Akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, amelyeken a poklosság van, és vessék azokat a városon kívül tisztátalan helyre;

41. A házat pedig vakartassa le belül köröskörül, és a tapasztékot, amit levakartak, töltsék a városon kívül tisztátalan helyre.

42. És vegyenek elő más köveket, és illesszék be ama kövek helyére; tapasztékot is mást vegyenek, és tapasszák be a házat.

43. Hogyha a poklosság visszatér, és kiújul a házon, miután kiszedték a köveket, és miután levakarták a házat, és miután be is tapasztották azt:

44. Akkor menjen be a pap, és nézze meg, és ha ímé tovább terjedt a poklosság a házon: emésztő poklosság az a házon, tisztátalan az;

45. Rontsák azért le a házat köveivel együtt, és a fáit is, a háznak minden tapasztékát is; és vigyék a városon kívül tisztátalan helyre.

46. Aki pedig bemegy a házba akármikor, amíg az zárva van, tisztátalan legyen az estvéig. 1Kor. 15,33.

47. És aki meghál abban a házban, mossa meg a ruháit, és aki eszik abban a házban, az is mossa meg a ruháit.

48. Ha pedig bemegy a pap és látja, hogy ímé nem terjedt a poklosság a házon, miután megtapasztották a házat: akkor tisztának ítélje a pap a házat, mert megszűnt a poklosság.

49. A háznak megtisztítása végett pedig vegyen elő két madarat, cédrusfát, karmazsint és izsópot.

50. És ölje meg az egyik madarat cserépedényben, forrásvíz felett.

51. Azután vegye a cédrusfát, az izsópot, a karmazsint és az élő madarat, és mártsa be azokat a megölt madár vérébe és a forrásvízbe, és hintse meg azzal a házat hétszer. 1Kir. 4,33. Zsolt. 51,7.

52. És tisztítsa meg a házat a madár vérével, a forrásvízzel, az élő madárral, a cédrusfával, az izsóppal és a karmazsinnal.

53. Az élő madarat pedig bocsássa el a városon kívül a mezőre, így szerezzen engesztelést a házért, és tiszta lesz.

54. Ez a törvénye mindenféle poklos fakadéknak és varnak.

55. A ruha és a ház poklosságának is.

56. A daganatnak, a tarjagosságnak és a fehér foltnak;

57. Hogy megtudhassák: mikor tiszta és mikor tisztátalan valami. Ez a poklosság törvénye. Zsolt. 78,5. 119,96. Péld. 6,23.

Különféle testi tisztátalanságok

15 Szóla ismét az Úr Mózesnek s Áronnak, mondván:

2. Szóljatok Izrael fiainak és mondjátok meg nékik: Ha valamely férfiúnak magfolyása támad, az ő folyása tisztátalan.

3. És pedig tisztátalan lesz e folyás miatt: akár folytonos az ő magfolyása, akár megreked testében ez a folyás; tisztátalanság ez őnála.

4. Minden ágy, amelyen fekszik a magfolyós, tisztátalan, és minden holmi is, amelyre ráül, tisztátalan lesz.

5. Valaki azért illeti az ő ágyát, mossa meg a ruháit, és mosódjék meg vízben, és

tisztátalan legyen estvéig. Zsid. 9,10. 10,22.

6. Az is, aki a holmira ül, amelyen a magfolyós ült, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

7. Az is, aki illeti a magfolyósnak testét, mossa meg a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

8. Ha ráköp a magfolyós a tiszta emberre, mossa meg ez a ruháját, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

9. És minden nyereg is, amelyre a magfolyós ráült, tisztátalan legyen.

10. És akárki is, aki illet valamit, ami alatta volt, tisztátalan legyen estvéig, és aki hordozza azokat, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

11. És mindaz, akit illet a magfolyós, úgyhogy kezeit le nem öblíti vízzel, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

12. A cserépedény pedig, amelyet a magfolyós illet, törettessék el, minden faedény pedig öblíttessék ki vízzel.

13. Mikor pedig megtisztul a magfolyós az ő folyásából, akkor számláljon hét napot az ő tisztulására, és mossa meg ruháit, és a testét is mossa le forrásvízben, és tiszta lesz. 4Móz. 12,14.

14. És a nyolcadik napon vegyen elő két gerlicét vagy két galambfiat, és menjen el az Úr elé, a gyülekezet sátorának nyílásához, és adja azokat a papnak.

15. És készítse el azokat a pap; az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat egészenégő áldozatul; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt az ő magfolyása miatt. Zsid. 9,14. 10,1.

16. Ha valamely férfiúnak magömlése van, mossa meg az egész testét vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

17. És minden ruha, és minden bőr, amelyre a magömlés kihat, mosattassék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig,

18. És az asszony is, akivel férfiú hál magömléssel. Mosódjanak meg vízben, és tisztátalanok legyenek estvéig.

19. Mikor asszony lesz magfolyóssá és véressé lesz az ő magfolyása a testén, hét napig legyen az ő havi bajában, és valaki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig.

20. Mindaz is, amin hál az ő havi bajában, tisztátalan legyen és mindaz is, amin ül, tisztátalan legyen.

21. És mindaz, aki illeti az ő ágyát, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

22. És mindaz is, aki illet bármely holmit, amelyen ült, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

23. Sőt, ha valaki az ő ágyán, vagy a holmikon illet is valamit, amelyeken ő ült, tisztátalan legyen estvéig.

24. Ha pedig vele hál valaki, és reá ragad arra az ő havi baja: tisztátalan legyen hét napig, és minden ágy is, amelyen fekszik, tisztátalan legyen.

25. És hogyha sok napig tart az asszonynak az ő vérfolyása a havi bajának idején kívül, vagy ha a folyás a havi bajon túl tart: valameddig az ő tisztátalanságának folyása tart, úgy legyen, mint havi bajának idején, tisztátalan az.

26. Minden ágy, amelyen fekszik az ő folyásának egész ideje alatt, olyan legyen, mint a havi baja idejében lévő ágya, és minden holmi is, amelyre ráül, tisztátalan legyen, mint az ő havi bajának tisztátalansága alatt.

27. És mindaz is, aki illeti azokat, tisztátalan lesz, mossa meg azért a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

28. Ha pedig megtisztul az ő folyásából: számláljon hét napot, azután tiszta legyen.

29. A nyolcadik napon pedig vegyen elő két gerlicét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a papnak, a gyülekezet sátorának nyílásához.

30. Készítse el a pap az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészenégő áldozatul; így szerezzen néki engesztelést a pap az Úr előtt az ő tisztátalanságának folyása miatt. 2Kor. 5,18. Ef. 1,7. Zsid. 13,20.

31. Így tartsátok vissza Izrael fiait az ő tisztátalanságuktól, hogy meg ne haljanak az ő tisztátalanságuk miatt, megfertőztetvén az én hajlékomat, amely közöttük van.

32. Ez a törvénye a magfolyósnak, és annak, akinek magömlése van, ami által tisztátalanná lesz; Ezék. 23,38. 1Kor. 3,17.

33. És a havi bajban szenvedőnek és a magfolyásban lévőnek, férfinak és asszonynak, és annak a férfiúnak, aki tisztátalan asszonnyal hál.

Az engesztelés évenkénti ünnepnapja

16 És szóla az Úr Mózesnek, az Áron két fiának halála után, akik akkor haltak meg, amikor az Úrhoz járultak.

2. És monda az Úr Mózesnek: Szólj a te atyádfiának, Áronnak, hogy ne menjen be akármikor a szenthelyre a függönyön belül a fedél elé, amely a láda felett van, hogy meg ne haljon, mert felhőben jelenek meg a fedél felett. Zsid. 9,7. 10,19.

3. Ezzel menjen be Áron a szenthelyre: egy fiatal tulokkal bűnért való áldozatul, és egy kossal égőáldozatul.

4. Gyolcsból készült szent köntöst öltsön magára, és gyolcs lábravaló legyen a testén, gyolcs övvel övezze be magát, és gyolcs süveget tegyen fel; szent ruhák ezek; mossa meg azért a testét vízben, és úgy öltse fel ezeket. Zsolt. 93,5. Zsid. 10,22.

5. Izrael fiainak gyülekezetétől pedig vegyen át két kecskebakot bűnért való áldozatul és egy kost egészenégő áldozatul.

6. És áldozza meg Áron a bűnért való áldozati tulkot, amely az övé, és végezzen engesztelést magáért és háza népéért.

7. Azután vegye elő a két kecskebakot, és állítsa azokat az Úr elé a gyülekezet sátorának nyílásához,

8. És vessen sorsot Áron a két bakra; egyik sorsot az Úrért, a másik sorsot Azázelért. Zsid. 7,27. 28.

9. És áldozza meg Áron azt a bakot, amelyre az Úrért való sors esett, és készítse el azt bűnért való áldozatul. Péld. 16,33.

10. Azt a bakot pedig, amelyre az Azázelért való sors esett, állítsa elevenen az Úr elé, hogy engesztelés legyen általa, és hogy elküldje azt Azázelnek a pusztába. Ésa. 53,4–10. Róm. 3,25. 2Kor. 5,21. 1Ján. 2,2.

11. Áron pedig úgy áldozza meg a bűnért való áldozati tulkot, amely az övé, és úgy szerezzen engesztelést magáért és háza népéért, hogy ölje meg a bűnért való áldozati tulkot, amely az övé.

12. És vegye tele a tömjénezőt eleven szénnel az oltárról, amely az Úr előtt van, és vegye tele a két markát a porrá tört fűszerekből való füstölőből, és vigye be a függönyön belül.

13. És vesse a füstölőt a tűzre az Úr előtt, hogy befedje a füstölő felhője a fe-delet, amely a bizonyság felett van, hogy meg ne haljon. 2Móz. 25,21. 1Tim. 6,16. Jel. 8,3.

14. Azután vegyen a tuloknak véréből és hintsen ujjával a fedél felső színére napkelet felé; a fedél előtt pedig hétszer hintsen ujjával a vérből. Zsid. 10,4.

15. És ölje meg a bűnért való áldozati bakot, amely a népé, és vigye be annak vérét a függönyön belül, és úgy cselekedjék annak vérével, amint a tuloknak vérével cselekedett: hintse ugyanis azt a fedélre és a fedél elé. Zsid. 2,17. 6,19.

16. Így szerezzen engesztelést a szenthelynek Izrael fiainak tisztátalanságai és vétkei miatt; mindenféle bűnei miatt; így cselekedjék a gyülekezet sátorával is, amely közöttük van, az ő tisztátalanságaik közepette. 2Móz. 29,36.

17. Senki se legyen a gyülekezet sátorában, amikor bemegy a szenthelybe, hogy engesztelést szerezzen, egészen az ő kijöveteléig; és végezzen engesztelést magáért, házanépéért és Izraelnek egész gyülekezetéért. Luk. 1,10.

18. Azután menjen ki az oltárhoz, amely az Úr előtt van, és végezzen engesztelést azért is; vegyen ugyanis a tuloknak véréből és a baknak véréből, és kenje meg az oltárnak szarvait köröskörül. Zsid. 9,22.

19. És hintsen arra a vérből az ő ujjával hétszer; így tegye tisztává, és így szentelje meg azt Izrael fiainak tisztátalanságaitól.

20. Miután pedig elvégezi a szenthelyért, a gyülekezet sátoráért és az oltárért való engesztelést; hozza elő az élő bakot.

21. És tegye Áron mind a két kezét az élő baknak fejére, és vallja meg felette Izrael fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és rakja azokat a baknak fejére, azután küldje el

az arravaló emberrel a pusztába, Ésa. 53,6.

22. Hogy vigye el magán a bak minden ő hamisságukat kietlen földre, és hogy bocsássa el a bakot a pusztába. 1Pét. 2,24.

23. Azután menjen be Áron a gyülekezet sátorába, és vesse le a gyolcs ruhákat, amelyeket felöltött, mikor bement a szenthelybe, és hagyja ott azokat.

24. Mossa meg a testét vízben a szenthelyen, és öltse fel a maga ruháit, úgy menjen ki, készítse el a maga egészenégő áldozatát és a nép egészenégő áldozatát, végezzen engesztelést magáért és a népért.

25. A bűnért való áldozat kövérjét pedig füstölögtesse el az oltáron.

26. Az pedig, aki elvitte az Azázelnek való bakot, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután menjen be a táborba. Zsid. 9,10.

27. A bűnért való áldozati tulkot pedig, és a bűnért való áldozati bakot, amelyeknek vére engesztelés végett bevitetett a szenthelyre, vigye ki a táboron kívül, és égessék meg azok bőrét, húsát és ganéját tűzzel.

28. És aki elégeti ezeket, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután így menjen be a táborba. Zsid. 13,11.

29. Örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok: a hetedik hónapban, a hónapnak tizedikén sanyargassátok meg magatokat és semmi munkát ne végezzetek, se a bennszülött, se a közöttetek tartózkodó jövevény. 2Móz. 30,10. Ésa. 58,3. 5. Dán. 10,3.

30. Mert ezen a napon engesztelés lesz értetek, hogy megtisztítson titeket; minden bűnötöktől megtisztultok az Úr előtt. Jer. 33,8. Ef. 5,26. Zsid. 9,13. 14. 1Ján. 1,7. 9.

31. Szombatok szombatja ez néktek, sanyargassátok meg azért magatokat; örökkévaló rendtartás ez.

32. Végezzen engesztelést a pap, akit felkennek, és akit az ő tisztére felavatnak, hogy paposkodjék az ő atyja helyett, és öltözzék a gyolcsruhákba, a szent ruhákba:

33. És végezzen engesztelést a szentek szentjéért, és a gyülekezet sátoráért, és az oltárért is végezzen engesztelést, sőt a papokért és az egész összegyülekezett népért is engesztelést végezzen.

34. És örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok, hogy egyszer egy esztendőben engesztelést végezzenek Izrael fiainak minden bűnéért. És úgy cselekedék, amint az Úr megparancsolta Mózesnek.

Az állatok levágásának a törvénye

17 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Áronnak és az ő fiainak és Izrael minden fiának, és mondd nékik: Ez az a dolog, amit megparancsolt az Úr, mondván:

3. Ha valaki Izrael házából ökröt, vagy bárányt, vagy kecskét öl le a táborban, vagy aki öl a táboron kívül,

4. És nem viszi azt a gyülekezet sátorának nyílásához, hogy áldozattal járuljon az Úrhoz, az Úrnak hajléka előtt: vérontásul tulajdoníttassék az annak az embernek; vért ontott, töröltessék ki azért az ilyen ember az ő népe közül: Zsolt. 32,2. Róm. 4,6.

5. Azért, hogy vigyék el Izrael fiai az ő véreséldozataikat, amelyeket áldoznak vala a mezőn, vigyék el azokat az Úrnak, a gyülekezet sátorának nyílásához, a paphoz, és áldozzák meg azokat hálaáldozatul az Úrnak. Ezék. 20,28.

6. És hintse a pap a vért az Úr oltárára, amely a gyülekezet sátorának nyílásánál van, a kövérjét pedig füstölögtesse el kedves illatul az Úrnak. 4Móz. 18,17.

7. És ne áldozzák többé véreséldozataikat az ördögöknek, akikkel ők paráználkodnak. Örökkévaló rendtartás legyen ez nékik nemzetségről nemzetségre. Zsolt. 106,37. Csel. 7,42. 43. 1Kor. 10,20.

8. Mondjad nékik ezt is: Valaki az Izrael házából, vagy a köztük tartózkodó jövevények közül, egészenégő áldozatot áldoz vagy véres áldozatot,

9. És nem viszi azt a gyülekezet sátorának nyílásához, hogy elkészítse azt az Úrnak: irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül.

10. És ha valaki Izrael házából, vagy a köztük tartózkodó jövevények közül valamiféle vért megeszik: kiontom haragomat az ellen, aki a vért megette, és kiirtom azt az ő népei közül. 1Móz. 9,4. Ezék. 15,7.

11. **Mert a testnek élete a vérben van,**

én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne lévő élet által szerez engesztelést.
Ef. 1,7. Kol. 1,14. 1Pét. 1,2. 1Ján. 1,7.

12. Azért mondtam Izrael fiainak: Senki se egyék vért közületek; a köztetek tartózkodó jövevény se egye meg a vért.

13. És ha valaki Izrael fiai közül, vagy a köztük tartózkodó jövevények közül vadászásban vadat vagy madarat fog, amely megehető: ontsa ki annak vérét, és fedje be azt földdel. 5Móz. 12,16.

14. Mert minden testnek élete az ő vére a benne levő élettel. Azért mondom Izrael fiainak: Semmiféle testnek a vérét meg ne egyétek, mert minden testnek élete az ő vére; valaki megeszi azt, irtassék ki.

15. Ha pedig valaki elhullott, vagy vadtól megszaggatott állatot eszik, akár bennszülött, akár jövevény: mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig, azután tiszta.

16. Hogyha meg nem mossa ruháit, sem a testét le nem mossa: viselje az ő vétségének terhét.

A családi élet tisztasága

18 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izrael fiaihoz, és mondd nékik: **Én vagyok az Úr, a ti Istenetek**.

3. Ne cselekedjetek úgy, amint Egyiptom földjén cselekszenek, ahol laktatok; úgy se cselekedjetek, amint Kánaán földjén cselekszenek, ahová beviszlek titeket; se azoknak rendtartásai szerint ne járjatok.

4. Az én végzéseim szerint cselekedjetek, és az én rendeleteimet tartsátok meg, azok szerint járván. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

5. **Tartsátok meg azért az én rendeleteimet és az én végzéseimet, amelyeket ha megcselekszik az ember, él azok által. Én vagyok az Úr**. Ésa. 44,6. Jer. 9,24. Mal. 3,6. Luk. 10,28. Róm. 10,5. Gal. 3,12.

6. Senki se közelgessen valamely vér szerint való rokonához, hogy felfedje annak szemérmét. Én vagyok az Úr.

7. A te atyádnak szemérmét és a te anyádnak szemérmét fel ne fedd; a te anyád ő, fel ne fedd az ő szemérmét.

8. A te atyád feleségének szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak szemérme az.
1Móz. 49,4. 1Kor. 5,1.

9. A te atyád leányának, vagy a te anyád leányának, a te leánytestvérednek szemérmét, akár otthon született, akár kívül született legyen; fel ne fedd szemérmüket.
2Sám. 13,12.

10. A te fiad leányának szemérmét, vagy a te leányod leányáét, ezeknek szemérmét fel ne fedd, mert a te szemérmeid azok.

11. A te atyád felesége leányának szemérmét, aki a te atyádnak magzatja, leánytestvéred ő, fel ne fedd ennek szemérmét.

12. A te atyád leánytestvérének szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak vér szerint való rokona ő.

13. A te anyád leánytestvérének szemérmét fel ne fedd, mert a te anyádnak vér szerint való rokona ő.

14. A te atyád fiútestvérének szemérmét fel ne fedd, annak feleségéhez ne közelgess, nagynénéd ő.

15. A te menyednek szemérmét fel ne fedd; a te fiadnak felesége ő: ne fedd fel az ő szemérmét. 1Móz. 38,18. Ezék. 22,11.

16. A te fiútestvéred feleségének szemérmét fel ne fedd; a te fiútestvérednek szemérme az. Mát. 22,24.

17. Valamely asszonynak és az ő leányának szemérmét fel ne fedd; az ő fiának leányát, vagy leányának leányát el ne vedd, hogy szemérmét felfedjed; mert vér szerint való rokonok ők; fajtalankodás ez.

18. De feleségül se végy senkit az ő leánytestvére mellé, hogy ellenkezés ne legyen, ha felfeded mellette amannak szemérmét az ő életében.

A házasélet szentsége, az anyaméh gyümölcse az Úré

19. Asszonyhoz ne közelgess az ő havi tisztátalansága alatt, hogy felfedjed az ő szemérmét. Ezék. 18,6.

20. És a te felebarátodnak feleségéhez se add magad közösülésre, hogy azzal magadat megfertőztessed. Példi. 6,29. Mal. 3,5. Mát. 5,27. 28. 1Kor. 6,9. Zsid. 13,4.

21. A te magzatodból ne adj, hogy odaáldozzák a moloknak, és meg ne szentségtelenítsd a te Istenednek nevét. Én vagyok az Úr. 1Kir. 11,7. 33. 2Kir. 17,17. Ésa. 42,8. Jer. 19,5. Ezék. 36,20. Mal. 1,12.

22. Férfiúval ne hálj úgy, amint asszonnyal hálnak: utálatosság az. Róm. 1,27. 1Tim. 1,10.

23. És semmiféle barommal se közösülj, hogy azzal magadat megfertőztessed, és asszony se álljon meg barom előtt, hogy meghágja őt; fertelmesség az.

24. Egyikkel se fertőztessétek meg magatokat ezek közül; mert mindezekkel ama pogányok fertőztették meg magukat, akiket én kiűzök tielőletek. Mát. 15,18.

25. És fertőzötté lett az a föld, de meglátogatom azon az ő gonoszságát, mert kiokádja az a föld az ő lakosait.

26. Tartsátok meg azért ti az én rendeléseimet és végzéseimet, és ez utálatosságok közül semmit meg ne cselekedjetek, se a bennszülött, se a közöttetek tartózkodó jövevény:

27. Mert mindezeket az utálatosságokat megcselekedték annak a földnek lakosai, amely előttetek van: és fertelmessé lett az a föld;

28. Hogy ki ne okádjon titeket az a föld, ha megfertőztetitek azt, amint kiokádja azt a népet, amely előttetek van.

29. Mert aki megcselekszik valamit ez utálatosságokból, mind kiirtatik az így cselekvő ember az ő népe közül.

30. Tartsátok meg azért, amit én megtartani rendelek, hogy egyet se kövessetek amaz utálatos szokásokból, amelyeket követtek tielőttetek, és meg ne fertőztessétek magatokat azokkal. Én, az Úr (Jehova), vagyok a ti Istenetek (Elohim).

A Tízparancsolat értelme

19 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izrael fiainak egész gyülekezetéhez, és mondd nékik: **Szentek legyetek, mert én, az Úr, a ti Istenetek szent vagyok**. Ef. 1,4. 1Thess. 4,7. 1Pét. 1,16.

3. **Az ő anyját és atyját minden ember tisztelje**, és az én szombatjaimat megtartsátok. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 1Móz. 2,2. 2Móz. 20,8. 31,13. Zsid. 4,9.

4. Ne hajoljatok a bálványokhoz, és ne csináljatok magatoknak öntött isteneket. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

5. Hogyha hálaadó áldozatot áldoztok az Úrnak, úgy áldozzátok, hogy kedvesen fogadtassatok.

6. A ti áldozástok napján és a következőn egyétek meg; ami pedig harmadnapra marad, égessétek meg tűzben. rész 7,15.

7. Ha pedig harmadnapra eszik valaki abból, utálatos az, nem lehet kedves.

8. És aki eszi azt, viselje az ő álnokságának terhét; mivelhogy megfertőztette az Úrnak szentségét, irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül.

9. Mikor a ti földetek termését learatjátok, ne arasd le egészen a te meződnek szélét, és az elhullott gabonafejeket fel ne szedd. 2Móz. 23,11. 5Móz. 24,19.

10. Szőlődet se mezgéreld le, és elhullott szemeit se szedd fel szőlődnek, a szegénynek és a jövevénynek hagyd meg azokat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Zsolt. 41,1. 140,12. Péld. 14,31. 22,16. 29,7. Préd. 5,8. Ésa. 3,12–15. Jak. 2,1–9.

11. Ne orozzatok, se ne hazudjatok és senki meg ne csalja az ő felebarátját.

12. **És ne esküdjetek hamisan az én nevemre**, mert megfertőzteted a te Istenednek nevét. Én vagyok az Úr.

13. A te felebarátodat ne zsarold, se ki ne rabold. A napszámos bére ne maradjon nálad reggelig. 5Móz. 24,15. Jak. 5,4.

14. Süketet ne szidalmazz, és vak elé gáncsot ne vess; hanem féld a te Istenedet. Én vagyok az Úr. Róm. 14,13. 1Pét. 2,17.

15. Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben; ne nézd a szegénynek személyét, se a hatalmas személyét ne becsüld; igazságosan ítélj a te felebarátodnak. Zsolt. 82,2. Péld. 24,23. Jak. 2,9.

16. Ne járj rágalmazóként a te néped között; ne támadj fel a te felebarátodnak vére ellen. Én vagyok az Úr. Mát. 26,60.

17. **Ne gyűlöld a te atyádfiát szívedben**; fedd meg a te felebarátodat nyilván, hogy ne viseljed az ő bűnének terhét. Mát. 18,15. 17. Luk. 17,3. 1Ján. 3,15.

18. **Bosszúálló ne légy, és haragot ne**

tarts a te néped fiai ellen, hanem szeressed felebarátodat, mint magadat. Én vagyok az Úr. Mát. 5,43. Róm. 12,17.

19. Az én rendeléseimet megtartsátok: Barmodat másféle állattal ne párosítsd, **szántóföldedbe kétféle magot ne vess**, és kétféle szövetű ruha ne legyen rajtad. 5Móz. 22,9. 1Kor. 3,9.

20. És ha valaki asszonnyal hál és közösül, és az valamely férfi hatalma alatt lévő rabnő, és sem ki nem váltatott, sem szabadon nem bocsáttatott: büntetés érje, de meg ne ölettessenek, mert nem volt szabad az asszony.

21. A férfiú pedig vigye el az ő vétkéért való áldozatát az Úrnak a gyülekezet sátorának nyílásához: egy kost vétekért való áldozatul.

22. És a pap szerezzen néki engesztelést, a vétekért való áldozat kosával az Úr előtt, az ő bűnéért, amelyet elkövetett, és megbocsáttatik néki az ő bűne, amelyet elkövetett.

23. Mikor pedig bementek arra a földre, és plántáltok ott mindenféle gyümölcstermő fát, annak gyümölcsét körülmetéletlennek tartsátok, három esztendeig legyen az néktek körülmetéletlen: meg ne egyétek.

24. A negyedik esztendőben pedig annak minden gyümölcse szent legyen, hálaáldozatul az Úrnak.

25. Csak az ötödik esztendőben egyétek meg annak gyümölcsét, és annak termését magatoknak gyűjtsétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

26. Ne egyetek vérrel valót, ne varázsoljatok és ne bűvészkedjetek. 2Kir. 17,17.

27. A ti hajatokat kerekdedre ne nyírjátok, a szakállad végét se csúfítsd el.

28. Testeteket a holt emberért meg ne hasogassátok, se égetéssel magatokat meg ne bélyegezzétek. Én vagyok az Úr. 5Móz. 14,1.

29. A te leányodat meg ne becstelenítsd, paráznaságra adván azt; hogy paráznává ne legyen a föld, és be ne teljék a föld fajtalansággal.

30. Az én szombatjaimat megtartsátok; szenthelyemet tiszteljétek. Én vagyok az Úr. Préd. 5,1.

31. Ne menjetek igézőkhöz, és a jövendőmondókat ne tudakozzátok, hogy magatokat azokkal megfertőztessétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 1Sám. 28,7–16. 2Kir. 21,2–6. Ésa. 8,19.

32. Az ősz ember előtt kelj fel, és a vén ember orcáját becsüld meg, és féld a te Istenedet. Én vagyok az Úr. 1Kir. 2,19.

33. Hogyha jövevény tartózkodik nálad, a ti földeteken, ne nyomorgassátok őt. 2Móz. 22,21.

34. Olyan legyen néktek a jövevény, aki nálatok tartózkodik, mintha közületek való bennszülött volna, és szeressed azt mint magadat, mert jövevények voltatok Egyiptom földjén. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 2Móz. 12,48. 5Móz. 10,19.

35. **Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben**, a hosszmértékben, súlymértékben és űrmértékben.

36. Igaz mérték, igaz font, igaz efa, és igaz hin legyen közöttetek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom földjéből. 5Móz. 25,13. Péld. 20,10.

37. Tartsátok meg azért minden rendelésemet és minden végzésemet, és cselekedjetek azok szerint. Én vagyok az Úr.

Vétek Isten és ember ellen

20 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Izrael fiainak pedig mondd meg: Valaki Izrael fiai közül és az Izraelben tartózkodó jövevények közül odaadja az ő magzatát a moloknak, halállal lakoljon, a földnek népe kövezze agyon kővel. 2Kir. 17,17.

3. Én is kiontom haragomat az ilyen emberre, és kiirtom azt az ő népe közül, mivelhogy adott az ő magzatából a moloknak, hogy megfertőztesse az én szentségemet, és megszentségtelenítse az én szent nevemet. Ezék. 5,11.

4. Ha pedig a föld népe behunyja szemeit az ilyen ember előtt, amikor az odaadja az ő magzatát a moloknak, és azt meg nem öli:

5. Akkor én ontom ki haragomat arra az emberre és annak házanépére, és kiirtom azt és mindazokat, akik őutána paráználkodnak, hogy a molokkal paráználkodja-

nak, az ő népük közül.

6. Amely ember pedig az igézőkhöz és a jövendőmondókhoz fordul, hogy azok után paráználkodjék, arra is kiontom haragomat, és kiirtom azt az ő népe közül.

7. **Szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek.** 2Móz. 22,31. Mát. 5,48. Ef. 1,4. Kol. 3,12. 1Thess. 5,23. 1Pét. 1,16.

8. És tartsátok meg az én rendeléseimet, és cselekedjétek azokat. **Én vagyok az Úr, a ti megszentelőtök, Jehova M'Kaddesh.**

9. Mert valaki szidalmazza az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon; atyját és anyját szidalmazta; vére rajta. 2Móz. 21,17. 5Móz. 27,16. 2Sám. 1,16. Péld. 20,20. Mát. 15,4.

10. Ha valaki más ember feleségével paráználkodik, mivelhogy az ő felebarátjának feleségével paráználkodik: halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő.

11. Ha valaki az ő atyjának feleségével hál, az ő atyjának szemérmét fedi fel: halállal lakoljanak mindketten; vérük rajtuk. 1Móz. 35,22.

12. Ha valaki az ő menyével hál, halállal lakoljanak mindketten, fertelmességet követtek el; vérük rajtuk.

13. És ha valaki férfival hál, úgy amint asszonnyal hálnak: utálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak; vérük rajtuk.

14. És ha valaki feleségül vesz valamely asszonyt annak anyjával egybe: fajtalankodás ez; tűzzel égessék meg azt és azokat, hogy ne legyen köztetek fajtalankodás. Róm. 1,27. 32.

15. Ha pedig valaki barommal közösül, halállal lakoljon, és a barmot is öljétek meg. 5Móz. 27,21.

16. Ha valamely asszony akármely baromhoz járul, hogy az meghágja őt: öld meg mind az asszonyt, mind a barmot, halállal lakoljanak; vérük rajtuk.

17. És ha valaki feleségül veszi az ő leánytestvérét, atyjának leányát, vagy anyjának leányát, és meglátja annak szemérmét, és az is meglátja az ő szemérmét: gyalázatosság ez; azért irtassanak ki népük fiainak láttára, az ő leánytestvérének szemérmét fedte fel: viselje gonoszságának terhét. 1Móz. 20,12.

18. És ha valaki havi bajos asszonnyal hál, és felfedi annak szemérmét, és forrását feltakarja, és az asszony is felfedi az ő vérének forrását: mindketten irtassanak ki az ő népükből.

19. A te anyád leánytestvérének, vagy az atyád leánytestvérének szemérmét se fedd fel; mivelhogy az ő vérrokonát takarja ki: viseljék gonoszságuk terhét.

20. És ha valaki az ő nagynénjével hál, az ő nagybátyjának szemérmét fedte fel: viseljék gonoszságuk terhét, magtalanul haljanak meg.

21. Ha pedig elveszi valaki az ő fiútestvérének feleségét: vérfertőzés az; az ő fiútestvérének szemérmét fedte fel; magtalanok legyenek.

Intés a szövetség törvényének megtartására

22. Tartsátok meg minden rendelésemet és minden végzésemet, és azokat cselekedjétek, hogy ki ne okádjon titeket az a föld, amelybe én viszlek be titeket, hogy ott lakjatok.

23. És ne járjatok annak a népnek rendtartási szerint, amelyet kiűzök én előletek. Mivelhogy mindezeket cselekedték, azért megutáltam őket.

24. **Néktek pedig mondom: Ti örökölni fogjátok az ő földjüket, mert én néktek adom azt örökségül, azt a tejjel és mézzel folyó földet. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kiválasztottalak titeket a népek közül.** 2Móz. 3,17. Zsolt. 135,4. 1Pét. 2,9.

25. Tegyetek különbséget azért a tiszta és tisztátalan barmok között, a tiszta és tisztátalan szárnyas állatok között, és ne fertőztessétek meg magatokat barommal vagy szárnyas állattal, sem semmiféle földön csúszó állattal, amelyeket megkülönböztettem előttetek, mint tisztátalanokat. 5Móz. 14,4.

26. **És legyetek nékem szentek, mert én, az Úr, szent vagyok, aki kiválasztottalak titeket a népek közül, hogy enyéim legyetek.** Tit. 2,14. 1Pét. 1,16.

Varázslás és jövendőmondás

27. És akár férfi, akár asszony, hogyha igéző vagy jövendőmondó lesz közöttük, halállal lakoljanak; kővel kövezzétek azokat agyon; vérük rajtuk.
2Móz. 22,18. 5Móz. 18,10. 1Sám. 28,7.

A papi tisztség szentsége

21 Szóla ismét az Úr Mózesnek: Szólj a papoknak, Áron fiainak, és mondd meg nékik: Senki közülük meg ne fertőztesse magát halottal az ő népe között;
Ezék. 44,25.

2. Hanemha a hozzá legközelebb álló vérrokonával: anyjával, atyjával, fiával, leányával és fiútestvérével,

3. Vagy a hozzá legközelebb álló hajadon leánytestvérével, aki még nem ment férjhez: ezt megérintheti.

4. Mint főember ne fertőztesse meg magát az ő népe között, hogy szentségtelenné ne legyen.

5. Ne nyírjanak kopaszságot a fejükön, szakálluk szélét le ne messék, és a testükbe vágásokat ne vágjanak.

6. Szentek legyenek Istenüknek, és az ő Istenüknek nevét meg ne szentségtelenítsék, mert az Úrnak tűzáldozatait, Istenüknek kenyerét ők áldozzák; azért szentek legyenek. Zsolt. 15,4. Mát. 5,33–37. Jak. 5,12.

7. Parázna és megszeplősített asszonyt el ne vegyenek, se olyan asszonyt, aki elűzetett az ő férjétől, el ne vegyenek; mert a pap az ő Istenének van szentelve.

8. Te is szentnek tartsad őt, mert Istenednek kenyerét ő áldozza: szent legyen azért előtted, mert szent vagyok én, az Úr, a ti megszentelőtök. Ésa. 43,15.

9. Hogyha valamely papnak leánya vetemedik paráznaságra, megszentségteleníti az ő atyját, azért tűzzel égettessék meg.

10. Aki pedig főpap az ő atyafiai között, akinek fejére töltötték a kenetnek olaját, és akit felavattak az ő szolgálatára, hogy a szent ruhákba felöltözzék: fejét meg ne meztelenítse, se ruháit meg ne szaggassa,

11. És semmiféle holttesthez be ne menjen: atyjával és anyjával se fertőztesse meg magát. 4Móz. 19,14.

12. És a szenthelyből ki ne menjen, hogy az ő Istenének szenthelyét meg ne szentségtelenítse, **mert korona**, **az ő Istenének kenetolaja van őrajta**. **Én vagyok az Úr**.

13. Hajadont vegyen feleségül.

14. Özvegyet, elűzöttet, megszeplősítettet, paráznát: ilyeneket el ne vegyen, hanem hajadont vegyen feleségül az ő népe közül,

15. Hogy meg ne fertőztesse az ő magzatát az ő népe között; mert én, az Úr vagyok az ő megszentelője.
Róm. 12,1. 1Kor. 3,16. 17. Ef. 5,27. 1Thess. 4,1–8.

16. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

17. Szólj Áronnak, mondván: Ha lesz valaki a te magod közül, az ő nemzetségükben, akiben fogyatkozás leend, ne áldozza áldozatul az ő Istenének kenyerét.

18. Mert senki sem áldozhat, akiben fogyatkozás van: vagy vak, vagy sánta vagy csonka orrú, vagy hosszú tagú.

19. Sem az, aki törött lábú vagy törött kezű,

20. Vagy púpos, vagy törpe, vagy szemfájós, vagy viszketeges, vagy sömörgös, vagy aki megszakadott.

21. Senki, akiben fogyatkozás van, elő ne álljon Áronnak, a papnak fiai közül, hogy tűzáldozatot vigyen fel az Úrnak; fogyatkozás van benne, ne álljon elő, hogy megáldozza az ő Istenének kenyerét.

22. Az ő Istenének kenyeréből, a legszentségesebbikből és a szentségesből ehet.

23. Csak a függönyhöz be ne menjen, és az oltárhoz ne közelítsen, mert fogyatkozás van őbenne, hogy meg ne fertőztesse az én szenthelyemet. **Én vagyok az Úr**, **az ő megszentelőjük**.

24. És elmondá Mózes Áronnak, és az ő fiainak, és Izraelnek minden fiainak.

A papok része
az áldozatból szent eledel

22 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Áronnak és az ő fiainak, hogy tartóztassák meg magukat Izrael fiainak szent adományaitól, hogy meg ne fertőztessék az én szent nevemet azokkal, ami-

ket nékem szentelnek. Én vagyok az Úr.
3. Mondd meg nékik: Ha valaki a ti nemzetségetekből, a ti összes magzataitok közül hozzájárul a szent dolgokhoz, amelyeket Izrael fiai szentelnek az Úrnak, mikor rajta van az ő tisztátalansága: az ilyen ember irtassék ki előlem. Én vagyok az Úr.
4. Ha valaki az Áron fiai közül poklos, vagy magfolyós, a szent dolgokból ne egyék, míg meg nem tisztul. Aki pedig valamely halott által megfertőzöttet illet, vagy valakit, akinek magömlése van,
5. Vagy ha valaki valamely férget illet, amely által tisztátalanná lesz, vagy embert, akitől tisztátalanná lesz annak valamilyen tisztátalanságához képest:
6. Az ilyen ember, aki effélét illet, tisztátalan legyen estvéig, és a szent dolgokból ne egyék, hanem ha megmosta a testét vízzel;
7. De mikor lemegy a nap, tiszta lesz, és azután ehetik a szent dolgokból, mert az ő eledele az.
8. Elhullott vagy széttépett állatot ne egyék, hogy tisztátalanná ne legyen általa. Én vagyok az Úr. 2Móz. 22,31.
9. Az én rendelésemet pedig megtartsák, hogy bűnbe ne essenek miatta, és meg ne haljanak amiatt, hogy megrontották azt. **Én vagyok az Úr, az ő megszentelőjük.** 2Móz. 28,43. 4Móz. 18,22.
10. Idegen ember ne egyék szenteltet, a papnak zsellére és bérese se egyék szenteltet. 2Móz. 29,33. 4Móz. 3,10. 1Sám. 24,6.
11. De ha megvásárol valakit a pap a maga pénzén, az ehet abból, és aki házánál született: ezek ehetnek az ő eledeléből.
12. De a pap leánya, ha idegennek lesz a felesége, nem ehetik a szent áldozatból.
13. Ha azonban a pap leánya özveggyé lesz vagy elválik, de magzata nincsen, és visszatér az ő atyjának házához, mint leány korában: akkor ehetik az ő atyjának eledeléből; de idegen nem ehetik abból.
14. Ha pedig tévedésből eszik valaki szenteltet, tegye ahhoz annak ötödrészét; és így adja meg a papnak a szenteltet.
15. És meg ne fertőztessék Izrael fiainak szent dolgait, melyeket áldoznak az Úrnak,
16. Hogy vétkes hamissággal ne terheljék magukat, ha esznek azoknak szent dolgaiból; mert én vagyok az Úr, az ő megszentelőjük.

Az áldozati állatok hibátlanok legyenek

17. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:
18. Szólj Áronnak és az ő fiainak és Izrael minden fiának, és mondd meg nékik: ha valaki Izrael házából, és az Izraelben lévő jövevények közül felviszi a maga áldozatát, akár fogadásból akár szabad akaratból, amiket felvisznek az Úrnak egészenégő áldozatul,
19. Hogy kedvesen fogadtassanak: épek és hímek legyenek, akár tulkok, akár bárányok, akár kecskék.
20. Amiben pedig fogyatkozás van, abból semmit se áldozzatok, mert nem lesz kedvessé érettetek. Ef. 5,27. Zsid. 9,14. 1Pét. 1,19.
21. És ha valaki hálaáldozattal áldozik az Úrnak, akár fogadásának teljesítésére, akár szabad akaratból, akár tulokféléből, akár juhféléből: ép legyen, hogy kedves legyen; semmi fogyatkozás ne legyen abban. Zsolt. 61,8. 65,1. Préd. 5,4. 5.
22. Vakot vagy rokkantat, vagy csonkát, vagy fekélyest, vagy viszketegest vagy varast, ilyeneket ne áldozzatok az Úrnak, és tűzáldozatul ne tegyetek ezekből az oltárra az Úrnak.
23. Hosszú, vagy kurta tagú ökröt, vagy bárányt szabad akaratból való áldozatul vihetsz ugyan, de fogadási áldozatul nem lesz kedves.
24. Szétnyomott, összezúzott, megszakadt, vagy kimetszett heréjűt se áldozzatok az Úrnak. Se a ti földeteken ne cselekedjétek ezt,
25. Se idegen ember kezéből ne áldozzatok semmi ilyenből a ti Istenetek eledeléül; mert romlás van bennük, fogyatkozás van bennük: nem fogadtatnak kedvesen érettetek. 4Móz. 15,15. Mal. 1,14.
26. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:
27. Borjú, bárány és kecske, ha megellett, legyen az anyja alatt hét napig, a nyolcadik naptól fogva, és azon túl kedves lesz az tűzáldozatul az Úrnak. 2Móz. 22,30.
28. De tehenet és juhot, azt és annak fiát ne öljétek meg egy napon. 5Móz. 22,6.
29. Hogyha dicsőítő áldozattal áldoztok

az Úrnak, úgy áldozzatok, hogy kedvesen fogadtassatok. Zsolt. 107,22. 116,17. Ámós 4,5.

30. Azon a napon egyétek meg, ne hagyjatok abból reggelig. Én vagyok az Úr.

31. Tartsátok meg azért az én parancsolataimat, és azokat cselekedjétek. Én vagyok az Úr.

32. **Meg ne fertőztessétek az én szent nevemet, hogy megszenteltessem Izrael fiai között. Én vagyok az Úr, a ti megszentelőtök,** Ésa. 6,3. Mát. 6,9. Ján. 12,28.

33. **Aki kihoztalak titeket Egyiptom földjéből, hogy Istenetek legyek néktek. Én vagyok az Úr.**

Az ünnepek elrendelése

23 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izrael fiainak, és mondd meg nékik az Úrnak ünnepeit, amelyeken szent gyülekezésekre kell összegyülekeznetek. Ezek azok az én ünnepeim:

3. Hat napon át munkálkodjatok, a hetedik napon nyugodalomnak, szent gyülekezésnek szombatja van, semmi dolgot ne végezzetek: az Úrnak szombatja legyen az minden lakhelyeteken.
Neh. 13,22. Ésa. 56,2. 58,13. 66,23. Ezék. 20,12.

A pászka ünnepe

4. Ezek az Úrnak ünnepei, szent gyülekezések napjai, amelyekre szabott idejükben kell összegyülekeznetek. 4Móz. 23,14.

5. Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedikén, estennen az Úrnak pászkája.
2Móz. 12,6. 5Móz. 16,1. Józs. 5,10.

6. E hónapnak tizenötödik napján pedig az Úr kovásztalan kenyerének ünnepe. Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret.

7. Az első napon szent gyülekezéstek legyen, semmi robotmunkát ne végezzetek.
2Móz. 12,16. 4Móz. 28,18.

8. Hét napon át pedig tűzáldozatot áldozzatok az Úrnak, és a hetedik napon szent gyülekezéstek is legyen: semmi robotmunkát ne végezzetek.

9. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

10. Szólj Izrael fiainak és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, amelyet én adok néktek, és megaratjátok annak vetését: a ti aratástok zsengéjének első kévéjét vigyétek a papnak.
2Móz. 23,16. Józs. 3,15. Péld. 3,9. Róm. 11,16. 1Kor. 15,20. Jak. 1,18.

11. Az pedig lóbálja meg a kévét az Úr előtt, hogy kedvesen fogadtassék érettetek; a szombat után való napon lóbálja azt meg a pap. 2Móz. 29,24.

12. Amely napon pedig meglóbáltatjátok a kévét, áldozzatok az Úrnak egy ép, esztendős bárányt egészenégő áldozatul.

13. Ahhoz pedig ételáldozatul két tized efa lánglisztet, olajjal elegyítve; tűzáldozatul az Úrnak, kedves illatul; italáldozatul pedig egy hin bornak negyedrészét.

14. Új kenyeret pedig és pergelt búzaszemeket és zsenge kalászokat ne egyetek mind a napig, amíg be nem viszitek a ti Isteneteknek áldozatát. Örök rendtartás ez nemzetségről nemzetségre minden lakóhelyeteken.

Az aratási hálaadó ünnep

15. Számláljatok azután a szombatra következő naptól, attól a naptól, amelyen beviszitek a meglóbálni való kévét, hét hetet, egészek legyenek azok.

16. A hetedik hétre következő napig számláljatok ötven napot és akkor járuljatok új ételáldozattal az Úrhoz. Csel. 2,1.

17. A ti lakóhelyeitekből hozzatok fel két meglóbálni való kenyeret; két tized efa lisztlángból legyenek azok, kovásszal sütve, zsengékül az Úrnak. 2Móz. 22,29. 23,16.

18. A kenyérrel együtt pedig áldozzatok meg hét bárányt, épeket, esztendősöket, és egy tulkot, fiatal bikát, és két kost; egészenégő áldozatul legyenek ezek az Úrnak, étel- és italáldozatukkal egybe; kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak.

19. Készítsetek el egy kecskebakot is bűnért való áldozatul, és két bárányt, esztendősöket, hálaadó áldozatul.

20. És lóbálja meg azokat a pap a zsengékből való kenyérrel az Úr előtt való lóbálással a két báránnyal egybe. Szentek legyenek ezek az Úrnak a pap számára.

21. És gyülekezzetek egybe ugyanazon a napon; szent gyülekezéstek legyen néktek, semmi robotmunkát ne végezzetek.

Örök rendtartás ez minden lakóhelyeteken a ti nemzetségeitek szerint.

22. Mikor pedig földetek termését learatjátok: ne arasd le egészen a meződ-nek széleit, és az elhullott gabonafejeket fel ne szedd; a szegénynek és jövevénynek hagyd azokat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Példd. 14,31. 22,16. Ruth 2,15. 16.

A hetedik hónap első napja

23. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

24. Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepetek legyen néktek, emlékeztető kürtzengéssel, szent gyülekezéssel. 4Móz. 29,1.

25. Semmi robotmunkát ne végezzetek, és tűzáldozattal áldozzatok az Úrnak.

Az engesztelési ünnep

26. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

27. Ugyanennek a hetedik hónapnak tizedikén az engesztelés napja van: szent gyülekezéstek legyen néktek, és sanyargassátok meg magatokat, és tűzáldozattal áldozzatok az Úrnak. Ésa. 58,3. 5. Dán. 10,3.

28. Semmi dolgot ne végezzetek azon a napon, mert engesztelésnek napja az, hogy engesztelés legyen érettetek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt.

29. Mert ha valaki nem sanyargatja meg magát ezen a napon, irtassék ki az ő népe közül. 1Móz. 17,14. 2Thess. 3,6.

30. Ha valaki valami dolgot végez ezen a napon, elvesztem az ilyent az ő népe közül.

31. Semmi dolgot ne végezzetek; örök rendtartás legyen ez nemzetségről nemzetségre minden lakhelyeteken.

32. Ünnepek ünnepe ez néktek, sanyargassátok meg azért magatokat. A hónap kilencedikének estéjén, egyik estétől a másik estéig ünnepeljétek a ti ünnepeteket.

A sátoros ünnep

33. Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

34. Szólj Izrael fiainak, mondván: Ugyanennek a hetedik hónapnak tizenötödikén a sátorok ünnepe legyen az Úrnak hét napig. 4Móz. 29,12. 5Móz. 16,13. Zak. 14,16. Ján. 7,2.

35. Az első napon szent gyülekezés legyen, semmi robotmunkát ne végezzetek.

36. Hét napon áldozzatok az Úrnak tűzáldozatot, a nyolcadik napon pedig szent gyülekezéstek legyen, és újra tűzáldozattal áldozzatok az Úrnak; berekesztő ünnep ez, semmi robotmunkát ne végezzetek azon. 4Móz. 29,35. Ján. 7,37.

37. Ezek az Úrnak ünnepei, amelyeken szent gyülekezésekre kell gyülekeznetek, hogy áldozzatok az Úrnak tűzáldozattal, egészenégő áldozattal, ételáldozattal, véres- és italáldozattal: minden napét a maga napján.

38. Az Úrnak szombatjain kívül, adományaitokon kívül, fogadásból és szabad akaratból való minden ajándékaitokon kívül, amelyeket adni szoktatok az Úrnak,

39. Ugyancsak a hetedik hónapnak tizenötödik napján, amikor a földnek termését betakarjátok, az Úrnak ünnepét ünnepeljétek hét napig: az első napon nyugodalom napja, és a nyolcadik napon is nyugodalom napja legyen. 2Móz. 23,16.

40. És vegyetek magatoknak az első napon szép fának gyümölcsét, pálmafa ágait, sűrű levelű fa lombját, és patak mellett való fűzgallyakat, és **örvendezzetek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt hét napig**. Neh. 8,15. Ésa. 35,10. 66,10. Ján. 16,22.

41. Így ünnepeljétek meg azt az Úrnak ünnepét minden esztendőben hét napig. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél; a hetedik hónapban ünnepeljétek azt.

42. Sátorokban lakjatok hét napig, minden bennszülött sátorban lakjék Izraelben.

43. Hogy megtudják a ti nemzetségeitek, hogy sátorokban lakattam Izrael fiait, mikor kihoztam őket Egyiptom földjéről. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Zsolt. 78,5.

44. És szóla Mózes Izrael fiainak az Úrnak ünnepei felől.

Az örökmécses és a szent kenyerek

24 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat, amelyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpákat gyújthassanak. 2Móz. 27,20.

3. A bizonyság függönyén kívül, a gyüle-

kezet sátorában úgy helyeztesse el azokat Áron, hogy estvétől fogva reggelig az Úr előtt legyenek. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél.

4. A tiszta arany gyertyatartóra rakja fel a mécseket; az Úr előtt legyenek szüntelen.

5. És végy lisztlángot, és süss abból tizenkét lepényt; két tized efából legyen egy lepény. 2Móz. 25,30.

6. És helyeztesd el azokat két rendben; hatot egy rendbe, a tiszta arany asztalra az Úr elé. Zsid. 9,2.

7. És tégy mindegyik rendhez tiszta tömjént, és legyen emlékeztetőül a kenyér mellett, tűzáldozatul az Úrnak.

8. Szombat napról szombat napra rakja fel azt a pap az Úr elé szüntelen; örök szövetség ez Izrael fiaival.

9. Azután legyen az Ároné és az ő fiaié, kik egyék meg azokat a szenthelyen, mert mint igen szentséges, az övé az, az Úrnak tűzáldozataiból, örök rendelés szerint. 2Móz. 29,33. Mát. 12,4. Márk 2,26. Luk. 6,4.

Istenkáromlás és egyéb bűnök büntetése

10. Kiméne pedig egy izraelbeli asszonynak fia, aki egyiptomi férfiútól való volt, Izrael fiai közé, és versengének a táborban az izraelbeli asszonynak fia és egy izraelbeli férfi.

11. És káromlá az izraelbeli asszony fia az Isten nevét és átkozódék; elvitték azért azt Mózeshez. Az ő anyjának neve pedig Selomit volt, Dibrinek leánya, Dán nemzetségéből. Jób 1,5. 2,5. 9. Ésa. 8,21.

12. És őrizet alá veték azt, míg kijelentést nyernének az Úr akarata felől. 4Móz. 15,34.

13. Szóla azért az Úr Mózesnek, mondván:

14. Vidd ki az átkozódót a táboron kívül, és mindazok, akik hallották, tegyék kezeiket annak fejére és kövezze agyon azt az egész gyülekezet. 5Móz. 17,7.

15. Izrael fiainak pedig szólj, ezt mondván: Ha valaki az ő Istenét átkozza, viselje az ő bűnének terhét.

16. És aki szidalmazza az Úrnak nevét, halállal lakoljon, kövezze azt agyon az egész gyülekezet; akár jövevény, akár bennszülött, ha szidalmazza az Úrnak nevét, halállal lakoljon. Zsolt. 74,10. 18.

17. Ha valaki agyonüt valamely embert, halállal lakoljon. 5Móz. 19,11. Mát. 26,52.

18. Ha pedig barmot üt agyon valaki, fizesse meg azt: barmot baromért.

19. És ha valaki sérelmet ejt a felebarátján, amint ő cselekedett, vele is úgy cselekedjenek: Mát. 5,38. 7,2.

20. Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; amilyen sérelmet ő ejtett máson, olyan ejtessék rajta is. Mát. 5,38. 39.

21. Aki barmot üt agyon, fizesse meg azt, de aki embert üt agyon, halállal lakoljon. 2Móz. 21,33.

22. Egy törvény legyen nálatok: a jövevény olyan legyen, mint a bennszülött, mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

23. Szóla azért Mózes Izrael fiainak, és kivitték az átkozódót a táboron kívül, és agyonverék azt kővel. És úgy cselekedének Izrael fiai, amint parancsolta az Úr Mózesnek.

A szombatév

25 Szóla ismét az Úr Mózesnek a Sínai hegyen, mondván:

2. Szólj Izrael fiainak és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, amelyet én adok néktek, nyugodjék meg a föld az Úrnak szombatja szerint. 2Móz. 23,10.

3. Hat esztendőn át vesd a te szántóföldedet, és hat esztendőn át messed a te szőlődet, és takarítsd be annak termését;

4. A hetedik esztendőben pedig szombati nyugodalma legyen a földnek, az Úrnak szombatja: szántóföldedet ne vesd be, és szőlődet meg ne mesd.

5. Ami a te tarló földeden magától terem, le ne arasd, és ami a te metszetlen szőlődön terem, meg ne szedjed; mert nyugalom esztendeje lesz az a földnek. 2Kir. 19,29.

6. És amit a föld az ő szombatján terem, legyen az eledelül néktek: néked, szolgádnak, szolgálóleányodnak, béresednek és zsellérednek, akik nálad tartózkodnak;

7. A te barmodnak is és a vadnak, amely a te földeden van, legyen annak minden termése eledelül.

Jubileum, a kürtzengés éve

8. Számlálj azután hét szombat-esztendőt, hétszer hét esztendőt, úgyhogy a hét szombat-esztendőnek ideje negyvenkilenc esztendő legyen:

9. Akkor fúvasd végig a riadó kürtöt a hetedik hónapban, a hónap tizedikén; az engesztelés napján fúvasd végig a kürtöt a ti egész földeteken.

10. **És szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdessetek szabadságot a földön, annak minden lakójának; kürtölésnek esztendeje legyen ez néktek, kapja vissza mindenki az ő birtokát, és térjen vissza mindenki az ő nemzetségéhez.**

11. Kürtölésnek esztendeje ez, az legyen néktek az ötvenedik esztendő; ne vessetek és le se arassátok, amit önként terem a föld, és a metszetlen szőlőjét se szedjétek meg annak. Ésa. 61,2. 63,4. Gal. 5,1.

12. Mert kürtölésnek esztendeje ez, szent legyen néktek, a mezőről egyétek meg annak termését. Jer. 34,8.

13. **A kürtölésnek ebben az esztendejében kapja vissza ismét mindenki az ő birtokát.** 4Móz. 36,4. Luk. 4,19.

14. Ha pedig eladsz valamit a te felebarátodnak, vagy vásárolsz valamit a te felebarátodtól: egymást meg ne csaljátok.

15. A kürtölés esztendejét követő esztendők száma szerint vásárolj a te felebarátodtól; a terméses esztendők száma szerint adjon el néked.

16. Az esztendők nagyobb számához képest nagyobb árt adj azért, amit veszel, az esztendők kisebb számához képest pedig kisebb árt adj azért, amit veszel, mert a termések számát adja ő el néked.

17. **Egymást azért meg ne csaljátok, hanem féld a te Istenedet: mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek.** Jer. 7,6.

18. **Ha teljesítitek azért az én rendeléseimet, és megtartjátok végzéseimet, és teljesítitek azokat, bátorságosan lakhattok a földön.** Zsolt. 4,8. Péld. 1,33. Jer. 23,6.

19. És megtermi a föld az ő gyümölcsét, hogy eleget ehessetek, és bátorságosan lakhattok azon.

20. Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk a hetedik esztendőben, ha nem vetünk, és termésünket be nem takarítjuk?

21. **Én rátok bocsátom majd az én áldásomat a hatodik esztendőben, hogy három esztendőre való termés teremjen.**

22. És mikor a nyolcadik esztendőre vettek, akkor is az ó termésből esztek egészen a kilencedik esztendeig; mindaddig ó gabonát esztek, míg ennek termése be nem jön. Józs. 5,11. 2Kir. 19,24.

A birtok megváltása

23. A földet pedig senki el ne adja örökre, mert enyém a föld; csak jövevények és zsellérek vagytok ti nálam. Zsolt. 119,19. Jóel 2,18. 1Pét. 2,11.

24. Azért a ti birtokotoknak egész földjén megengedjétek, hogy a föld kiváltható legyen.

25. Ha elszegényedik a te atyádfia, és elad valamit az ő birtokából, akkor álljon elő az ő rokona, aki közel van őhozzá, és váltsa ki, amit eladott az ő atyjafia. Ruth 2,20.

26. Ha pedig nincs valakinek kiváltó rokona, de maga tesz szert annyira, hogy elege van annak megváltásához:

27. Számlálja meg az eladása óta eltelt esztendőket, a felül lévőt pedig térítse meg annak, akinek eladta, és újra az övé legyen az ő birtoka.

28. Ha pedig nincsen módjában, hogy visszatéríthesse annak, akkor maradjon az ő eladott birtoka annál, aki megvette azt, egészen a kürtölésnek esztendejéig: a kürtölésnek esztendejében pedig szabaduljon fel, és újra övé legyen az ő birtoka.

29. Ha valaki lakóházat ad el kerített városban, az kiválthatja azt az eladás esztendejének elteléséig; egy esztendőn át válthatja ki azt.

30. Ha pedig ki nem váltják az esztendőnek teljes elteléséig, akkor a ház, amely kerített városban van, örökre azé és annak nemzetségeié marad, aki megvette azt; nem szabadul fel a kürtölésnek esztendejében.

31. Az olyan falvak házai pedig, amelyek nincsenek körülkerítve, mezei földek gyanánt számíttassanak, kiválthatók legyenek, és a kürtölésnek esztendejében felszabaduljanak.

32. Ami pedig a léviták városait illeti, az ő birtokukban lévő városok házai a léviták által mindenkor kiválthatók legyenek,
33. De amit ki nem vált is valaki a léviták közül, szabaduljon fel a kürtölésnek esztendejében, az eladott ház, és az ő birtokának városa; mert a léviták városainak házai tulajdon birtokuk nékik Izrael fiai között.
34. De a városaikhoz tartozó szántóföldeket el ne adják, mert örök birtokuk az nékik.

Az elszegényedettek védelme

35. Ha a te atyádfia elszegényedik, és keze erőtlenné lesz melletted, segítsd meg őt, akár jövevény, akár zsellér, hogy megélhessen melletted. Zsolt. 37,26. Péld. 14,31. Luk. 6,35. Csel. 11,29. Róm. 12,17. 1Ján. 3,17.
36. Ne végy tőle kamatot vagy uzsorát, hanem féld a te Istenedet, hogy megélhessen melletted a te atyádfia. 5Móz. 23,19. Neh. 5,7. Zsolt. 15,5. Péld. 28,8.
37. Pénzedet ne add néki kamatra, se uzsoráért ne add a te eleségedet.
38. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom földjéről, hogy néktek adjam Kánaán földjét, és Istenetek legyek néktek.
39. Ha pedig elszegényedik melletted a te atyádfia, és eladja magát néked: ne szolgáltassad úgy mint rabszolgát. 2Móz. 21,2.
40. Mint béres, mint zsellér legyen nálad; a kürtölésnek esztendejéig szolgáljon nálad. 1Kir. 9,22. 2Kir. 4,1. Jer. 34,14.
41. Azután menjen el tőled ő és vele az ő gyermekei, és térjen vissza az ő nemzetségéhez, és térjen vissza az ő atyáinak örökségébe.
42. Mert az én szolgáim ők, akiket kihoztam Egyiptom földjéről: nem adathatnak el, mint rabszolgák. Róm. 6,22. 1Kor. 7,23.
43. Ne uralkodjál rajta kegyetlenül, hanem féld a te Istenedet. Ef. 6,9. Kol. 4,1.
44. Mind szolgád, mind szolgálóleányod, akik lesznek néked, a körületek lévő népek közül legyenek: azokból vásárolj szolgát és szolgálóleányt;
45. Meg a zsellérek gyermekei közül is, akik nálatok tartózkodnak, azokból is vásárolhattok, és azoknak nemzetségéből, akik veletek vannak, akiket a ti földeteken nemzettek; és legyenek a ti tulajdonotok.
46. És örökül hagyhatjátok azokat a ti utánatok való fiaitoknak, hogy örökségül bírják azokat, örökké dolgoztathattok velük; de a ti atyátokfiain, az Izrael fiain, egyik a másikán senki ne uralkodjék kegyetlenül.
47. És ha a jövevény vagy zsellér vagyonra tesz szert melletted, a te atyádfia pedig elszegényedik mellette, és eladja magát a melletted lévő jövevénynek, zsellérnek, vagy jövevény nemzetségéből való sarjadéknak:
48. Mindamellett is, hogy eladta magát, megváltható legyen; akárki megválthassa azt az ő atyjafiai közül.
49. Vagy nagybátyja, vagy nagybátyjának fia váltsa meg azt, vagy az ő nemzetségéből való vérrokona váltsa meg azt, vagy ha módja van hozzá, maga váltsa meg önmagát.
50. És vessen számot azzal, aki megvette őt, attól az esztendőtől kezdve, amelyen eladta magát annak, a kürtölésnek esztendejéig, és az ő eladásának ára az esztendők száma szerint legyen, a béres ideje szerint legyen nála.
51. Ha még sok esztendő van hátra, azokhoz képest térítse meg annak a váltságot az ő megvásárlásának árából.
52. Ha pedig kevés esztendő van hátra a kürtölésnek esztendejéig, akkor is vessen számot vele, és az évek számához képest fizesse vissza az ő váltságát.
53. Mint esztendőről esztendőre fogadott béres legyen nála; ne uralkodjék kegyetlenül rajta előtted.
54. Ha pedig ilyen módon meg nem váltatik, a kürtölésnek esztendejében szabaduljon fel: ő és vele az ő gyermekei.
55. Mert az én szolgáim Izrael fiai, az én szolgáim ők, akiket kihoztam Egyiptom földjéről. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

A bálványimádás tilalma és az Úr szombatjának megtartása

26 Ne csináljatok magatoknak bálványokat, se faragott képet, se oszlopot ne emeljetek magatoknak, se kőszobrokat ne állítsatok fel a ti földeteken, hogy

meghajoljatok előtte, mert én vagyok az Úr, a ti Istenetek. 2Móz. 20,4. Zsolt. 97,7.

2. Az én szombatjaimat megtartsátok, és az én szenthelyemet tiszteljétek. Én vagyok az Úr.

Áldás az engedelmeseknek

3. **Ha az én rendeléseim szerint jártok, és az én parancsolataimat megtartjátok, és azokat megcselekszitek**:

4. **Esőt adok néktek idejében, és a föld megadja az ő termését, a mező fája is megtermi gyümölcsét**. 5Móz. 28,1. Ésa. 30,23.

5. **És a ti csépléstek ott éri a szüretet, és a szüret ott éri a vetést, és elégségig ehetitek kenyereteket, és bátorságosan lakhattok a ti földeteken**. Jóel 2,19. 26.

6. **Mert békességet adok azon a földön, hogy mikor lefeküsztök, senki fel ne rettentsen; és kipusztítom az ártalmas vadat arról a földről, és fegyver sem megy át a ti földeteken**. Zsolt. 3,5. Jer. 30,10.

7. **Sőt elűzitek ellenségeiteket, és elhullanak előttetek fegyver által**. Ésa. 45,7.

8. **És közületek öten százat elűznek, és közületek százan elűznek tízezret, és elhullanak előttetek a ti ellenségeitek fegyver által**. 5Móz. 32,30. Józs. 23,10.

9. **És hozzátok fordulok, és megszaporítlak titeket, és megsokasítlak titeket és szövetségemet megerősítem veletek**.

10. **És réginél régibbet ehettek, és az új elől is régit kell kihordanotok**. Mát. 13,52.

11. **És az én hajlékomat közétek helyezem, és meg nem utál titeket az én lelkem**. 5Móz. 32,19. Ezék. 36,27. 37,26.

12. **És közöttetek járok, és a ti Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek**. Ezék. 11,20. 2Kor. 6,16. Ef. 2,21. Zsid. 3,6.

13. **Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom földjéről, hogy ne legyetek azoknak rabjai, és összetörtem a ti igátok szegeit, és egyenesen járattalak titeket**.

Átok az engedetleneknek

14. Ha pedig nem hallgattok reám, és mind e parancsolatokat meg nem cselekszitek; Zsolt. 103,12. Jer. 33,6. Mik. 7,18. 19.

15. És ha megvetitek rendeléseimet, és ha az én végzéseimet megutálja a ti lelketek, azáltal, hogy nem cselekszitek meg minden én parancsolatomat, hanem felbontjátok az én szövetségemet: Ésa. 1,18.

16. Bizony azt cselekszem én veletek, hogy rettenetességet bocsátok reátok: a száraz betegséget és a forrólázt, amelyek szemeket égetnek és életeket epesztenek, és a ti magotokat hiába vetitek el, mert ellenségeitek emésztik meg azt.

17. És kiontom haragomat reátok, hogy elhulljatok a ti ellenségeitek előtt, és uralkodjanak rajtatok a ti gyűlölőitek, és fussatok, mikor senki nem kerget is titeket. Zsolt. 53,5. 106,41.

18. Ha pedig ezek után sem hallgattok reám, hétszerte keményebben megostorozlak titeket a ti bűneitekért;

19. És megtöröm a ti megátalkodott kevélységeteket, és olyanná teszem az eget felettetek, mint a vas, a földeteket pedig olyanná, mint a réz. 1Sám. 4,10. Ésa. 25,11.

20. És hiába fogy a ti erőtök, mert földetek nem adja meg az ő termését, s a föld fája sem adja meg az ő gyümölcsét. 5Móz. 28,18. Zsolt. 127,1. Ésa. 49,4. Agg. 1,10.

21. Ha mégis ellenemre jártok, és nem akartok reám hallgatni: hétszeres csapást borítok reátok a ti bűneitekért.

22. Reátok bocsátom a mezei vadakat, hogy megfosszanak titeket gyermekeitektől, kiirtsák barmaitokat, és elfogyaszszanak titeket, hogy pusztákká legyenek a ti útjaitok.

23. És ha ezek által sem jobbultok meg, hanem ellenemre jártok:

24. Én is bizony ellenetekre járok, és hétszeresen sújtalak titeket a ti bűneitekért. 2Sám. 22,27.

25. És hozok reátok bosszuló fegyvert, amely bosszút álljon a szövetség megrontásáért. Ha városaitokba gyülekeztek össze, akkor döghalált bocsátok reátok, és az ellenség kezébe adattok.

26. Mikor eltöröm nálatok a kenyérnek botját, tíz asszony süti majd a ti kenyereteket egy kemencében, és megmérve viszik vissza a ti kenyereiteket, és esztek, de nem elégesztek meg. Mik. 6,14.

27. És ha emellett sem hallgattok reám,

hanem ellenemre jártok:

28. Én is ellenetekre járok búsult haragomban, és bizony hétszeresen megostorozlak titeket a ti bűneitekért.

29. És megeszitek a ti fiaitok húsát, és megeszitek a ti leányaitok húsát.

30. És lerontom a ti magaslataitokat, és kiirtom a ti naposzlopaitokat, és a ti holttesteiteket bálványaitok holttetemeire hányatom, és megutál titeket az én lelkem. 2Kir. 23,20. Zsolt. 78,59.

31. Városaitokat sivataggá teszem; szenthelyeiteket is elpusztítom, és nem lesz kedves nékem a ti jó illatú áldozatotok.

32. És elpusztítom ezt a földet, hogy álmélkodjanak rajta a ti ellenségeitek, akik letelepednek ebbe.

33. Titeket pedig elszélesztelek a pogány népek közé, és kivont fegyverrel űzetlek titeket, és pusztasággá lesz a ti földetek, városaitok pedig sivataggá.

34. Akkor örül a föld az ő szombatjainak az ő pusztaságának egész ideje alatt, ti pedig a ti ellenségeitek földjén lesztek; akkor nyugodni fog a föld és örül az ő szombatjainak. 2Krón. 36,21.

35. Pusztaságának egész ideje alatt nyugodni fog, mivelhogy nem nyugodott a ti szombatjaitokon, mikor rajta laktatok.

36. Akik pedig megmaradnak közületek, azoknak szívébe gyávaságot öntök az ő ellenségeiknek földjén, és megkergeti őket a szállongó falevél zörrenése, és futnak, mintha fegyver elől futnának, és elhullanak, ha senki nem kergeti is őket.

37. Egymásra hullanak, mint a fegyver előtt, pedig senki sem kergeti őket, és nem lesz megállásotok a ti ellenségeitek előtt.

38. És elvesztek a pogány népek között, és a ti ellenségeitek földje megemészt titeket.

39. Akik pedig megmaradnak közületek, elsenyvednek az ő hamisságuk miatt a ti ellenségeitek földjén, sőt az ő atyáiknak hamissága miatt is azokkal együtt elsenyvednek.

Ígéret a megtérőknek

40. Akkor megvallják az ő hamisságukat, és atyáiknak hamisságát az ő hűtlenségükben, amellyel hűtlenkedtek ellenem, és hogy mivel jártak ellenemre. 4Móz. 5,7. 5Móz. 4,30. 31. Példl. 28,13. Luk. 15,18. 1Ján. 1,9.

41. Bizony én is ellenükre járok, és beviszem őket az ő ellenségeik földjére; akkor talán megalázódik az ő körülmetéletlen szívük, és akkor az ő bűnüknek büntetését békével szenvedik: Jer. 9,25. Ezék. 44,7. Róm. 2,29. Gal. 3,28. Kol. 2,11.

42. Én pedig megemlékezem Jákóbbal kötött szövetségemről, Izsákkal kötött szövetségemről is, Ábrahámmal kötött szövetségemről is megemlékezem, és e földről is megemlékezem. Zsolt. 106,45. 136,23.

43. A föld tehát pusztán hagyatik tőlük, és örül az ő szombatjainak, amíg pusztán marad tőlük, ők pedig békével szenvedik bűnüknek büntetését, azért, mert meg-vetették az én ítéleteimet, és megutálta lelkük az én rendeléseimet.

44. **De mindamellett is, ha az ő ellenségeik földjén lesznek is, akkor sem vetem meg őket, és nem utálom meg őket annyira, hogy mindenestől elveszítsem őket, felbontván velük való szövetségemet, mert én, az Úr, az ő Istenük vagyok**.

45. Sőt megemlékezem érettük az elődökkel kötött szövetségről, akiket kihoztam Egyiptom földjéről, a pogány népek láttára, hogy Istenük legyek nékik. Én vagyok az Úr. Zsolt. 98,2. Ezék. 20,9. Róm. 11,28.

46. Ezek a rendelések, a végzések és a törvények, amelyeket szerzett az Úr Őmaga között és Izrael fiai között a Sínai hegyen Mózes által. 5Móz. 6,1. Ján. 1,17.

A fogadalmak megváltása

27 Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Ha valaki fogadásul a te becslésed szerint való személyeket szentel az Úrnak:

3. Akkor, ha férfit kell becslened, húsz esztendőstől hatvan esztendősig ötven ezüst siklusra becsüljed, a szent siklus szerint. Jón. 1,16. Csel. 21,23.

4. Ha pedig asszonyszemély az, harminc siklusra becsüljed. 2Móz. 30,13.

5. Ha pedig öt esztendőstől húsz eszten-

dősig való, akkor a fiúgyermeket húsz siklusra becsüljed, a leányt pedig tíz siklusra.

6. Ha pedig egy hónapostól öt esztendősig való, akkor a fiút öt ezüst siklusra becsüld, a leányt pedig három ezüst siklusra.

7. Ha pedig hatvan esztendős és azon felül való, ha férfi, akkor becsüljed tizenöt siklusra, az asszonyszemélyt pedig tíz siklusra.

8. Ha pedig szegényebb az, mint te becsülted, akkor állassák a pap elé, és becsülje meg azt a pap; aszerint becsülje, amilyen módja van a fogadást tevőnek.

9. Ha pedig olyan barom az, amiből áldozni szoktak az Úrnak: mindaz, amit az effféléből ád valaki az Úrnak, szent legyen.

10. Ne adjon mást helyette, és ki ne cserélje azt: jót hitványért, vagy hitványat jóért; de ha mégis kicserélne barmot barommal: mind ez, mind az, amivel kicserélte, szent legyen.

11. Ha pedig valamely tisztátalan barom az, amelyből nem vihetnek áldozatot az Úrnak: állassák azt a barmot a pap elé.

12. És becsülje meg azt a pap akár jó, akár hitvány, és amint becsüli a pap, úgy legyen.

13. Ha pedig meg akarja váltani, adja hozzá annak ötödrészét a te becsléseden felül.

14. És ha valaki az ő házát szenteli az Úrnak szentségül, azt is becsülje meg a pap: akár jó, akár hitvány, és amennyire a pap becsüli azt, úgy maradjon. 2Kor. 9,10.

15. Ha pedig az, aki odaszentelte, megváltja az ő házát: akkor adja ahhoz a te becslésed szerint való árnak ötödrészét, és legyen az övé.

16. Ha valaki az ő mezei birtokából szentel valamit az Úrnak, akkor a mag szerint becsüld meg, amely abba megy: egy hómer árpamag után ötven ezüst siklusra.

17. Ha a kürtölésnek esztendejétől szenteli oda az ő mezejét, amint becsülted, úgy maradjon.

18. Ha pedig a kürtölés esztendeje után szenteli oda az ő mezejét, a pap számítsa fel néki az árt az esztendők száma szerint, amelyek hátra vannak a kürtölés esztendejéig és szállíttassék le a te becslésed.

19. És ha meg akarja váltani a mezőt az, aki odaszentelte, akkor adja ahhoz az általad becsült árnak ötödrészét, és maradjon az övé.

20. Ha pedig nem váltja meg azt a mezőt, és ha eladja azt a mezőt másvalakinek, többé meg nem válthatja azt.

21. És az a föld, mikor a kürtölésnek esztendejében felszabadul, az Úrnak szen-teltessék, mint valamely néki szentelt mező, papok birtokává legyen az. 4Móz. 18,14.

22. Ha pedig pénzen vett mezejét, ami nem az ő birtokának mezejéből való, valaki az Úrnak szenteli:

23. Akkor számolja fel néki a pap a te becslésed szerint való összeget a kürtölés esztendejéig, és adja oda azt, amire te becsülted, azon a napon szentségül az Úrnak.

24. A kürtölésnek esztendejében visszaszáll a mező arra, akitől vette azt, akinek birtoka volt az a föld.

25. Minden becslésed pedig a szent siklus szerint legyen; húsz géra legyen a siklus. 2Móz. 30,13. 4Móz. 3,47. Ezék. 45,12.

26. Csak elsőszülöttet, amely elsőszülött úgyis az Úré, azt ne szenteljen a baromféléből senki; akár borjú akár bárány, az Úré az. 2Móz. 13,2. 22,30. 4Móz. 18,17.

27. Ha pedig tisztátalan baromból való az, váltsa meg a te becslésed szerint, és adja hozzá annak ötödrészét; ha pedig nem váltják meg, adassék el a te becslésed szerint.

28. De semmi, amit valaki teljesen az Úrnak szentelt, mind abból amije van, akár ember vagy barom, akár mezei birtokából való, el ne adassék, és meg se váltassék; minden, ami teljesen néki szenteltetett, igen szentséges az Úrnak. Józs. 6,17.

29. Senki, aki teljesen az Úrnak szenteltetett az emberek közül, meg ne váltassék, hanem halálra adassék bizonnyal.

A földnek minden tizede az Úré

30. **A földnek minden tizede, a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré; szentség az az Úrnak.** 1Móz. 28,22. 4Móz. 18,21. 2Krón. 31,5. Neh. 13,12.

31. És ha valaki meg akar valamit váltani az ő tizedéből: adja hozzá annak ötödré-

MÓZES NEGYEDIK KÖNYVE
AZ IZRAELITÁK MEGSZÁMLÁLÁSÁRÓL VALÓ KÖNYV

Izrael számbavétele

1 Szóla pedig az Úr Mózesnek a Sínai pusztájában, a gyülekezet sátorában, a második hónapnak elsején, az Egyiptom földjéből való kijövetelük után a második esztendőben, mondván: 2Móz. 19,1.

2. Vegyétek számba Izrael fiainak egész gyülekezetét, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, minden férfiút főről főre, 2Móz. 30,12. 2Sám. 24,2.

3. Húsz esztendőstől fogva és feljebb, mindent, aki hadba mehet Izraelben; számláljátok meg őket az ő seregük szerint, te és Áron. Bír. 5,6.

4. És legyen veletek egy-egy férfiú mindegyik törzsből, mindegyik feje legyen az ő atyái házának. 1Krón. 27,1.

A törzsek vezetői atyáik szerint

5. Ezek pedig a férfiak nevei, akik veletek legyenek: Rúbenből Elisúr, Sedeúrnak fia.

6. Simeonból Selúmiel, Surisaddainak fia.

7. Júdából Naasson, Amminádábnak fia.

8. Izsakárból Nétanéel, Suárnak fia.

9. Zebulonból Eliáb, Hélonnak fia.

10. József fiai közül: Efraimból Elisama, Ammihudnak fia; Manasséből Gámliel, Pédasurnak fia.

11. Benjáminból Abidán, Gideóni fia.

12. Dánból Ahiézer, Ammisaddai fia.

13. Áserből Págiel, Okránnak fia.

14. Gádból Eleásaf, Déhuelnek fia.

15. Naftaliból Ahira, Enánnak fia.

16. Ezek a gyülekezetnek hivatalosai, az ő atyjuk törzseinek fejei, Izrael ezreinek is fejei ők. 2Móz. 18,21. Bír. 6,15. Mik. 5,2.

A hadrafoghatók száma törzsenként

17. Maga mellé vevé azért Mózes és Áron e férfiakat, akik név szerint is előszámláltattak.

18. És összegyűjték az egész gyülekezetet a második hónapnak első napján; és vallást tettek az ő születésükről, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb főről főre.

19. Amiképpen megparancsolta az Úr Mózesnek, úgy számlálá meg őket a Sínai pusztájában.

20. Valának pedig Rúbennek, Izrael elsőszülöttének fiai, azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

21. Akik megszámláltattak a Rúben törzséből: negyvenhatezer és ötszáz.

22. Simeon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő megszámláltjai, a neveknek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 1Kor. 16,3. 2Kor. 3,5.

23. Akik megszámláltattak Simeon törzséből: ötvenkilencezer és háromszáz.

24. Gád fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; Jer. 49,1. Ezék. 48,27. 34.

25. Akik megszámláltattak Gád törzséből: negyvenötezer és hatszázötven.

26. Júda fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 1Móz. 29,35. Mát. 1,2. Zsid. 7,14.

27. Akik megszámláltattak Júda törzséből: hetvennégyezer és hatszáz.

28. Izsakár fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

29. Akik megszámláltattak Izsakár törzséből: ötvennégyezer és négyszáz.

30. Zebulon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint,

húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

31. Akik megszámláltattak Zebulon törzséből: ötvenhétezer és négyszáz.

32. József fiaiból Efraim fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

33. Akik megszámláltattak Efraim törzséből: negyvenezer és ötszáz. Abd. 19.

34. Manasse fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

35. Akik megszámláltattak Manasse törzséből: harminckétezer és kétszáz.

36. Benjámin fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 2Krón. 17,17. Zsolt. 68,27.

37. Akik megszámláltattak Benjámin törzséből: harmincötezer és négyszáz.

38. Dán fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető; 1Móz. 30,5. 6. 46,23.

39. Akik megszámláltattak Dán törzséből: hatvankétezer és hétszáz.

40. Áser fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

41. Akik megszámláltattak Áser törzséből: negyvenegyezer és ötszáz.

42. A Naftali fiainak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

43. Akik megszámláltattak a Naftali törzséből: ötvenháromezer és négyszáz.

44. Ezek azok a megszámláltattak, akiket megszámláltak Mózes és Áron és Izrael fejedelmei, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú volt az ő atyáiknak házanépéből. Ezsdr. 1,8.

45. Valának azért mindnyájan, akik megszámláltattak az Izrael fiai közül az ő atyáiknak háznépe szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető az Izraelben;

46. Valának mindnyájan a megszámláltattak: hatszázháromezer és ötszázötven. 2Móz. 12,37. 38,26.

47. De a léviták az ő atyáiknak háznépe szerint nem számláltattak közéjük. 1Krón. 6,1. 21,6.

A léviták feladata a sátor körüli szolgálat

48. Mert szólott az Úr Mózesnek, mondván:

49. Csak a Lévi törzsét ne vedd számba, és azokat ne számláld Izrael fiai közé; rész 26,62.

50. Hanem a lévitákat rendeld a bizonyság hajlékához, és minden edényéhez, és minden ahhoz valókhoz; ők hordozzák a hajlékot, és annak minden edényét, és ők szolgáljanak mellette, és a hajlék körül táborozzanak. 2Móz. 38,21.

51. És mikor a hajléknak elébb kell indulni, a léviták szedjék azt szét, mikor pedig megáll a hajlék, a léviták állassák azt fel, az idegen pedig, aki odajárul, meghaljon. rész 3,38. 10,17.

52. És tábort járjanak Izrael fiai mindenki az ő táborában, és ki-ki az ő zászlója alatt, az ő seregeik szerint.

53. A léviták pedig tábort járjanak a bizonyság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izrael fiainak gyülekezetén; és megtartsák a léviták a bizonyság hajlékának őrizetét. 3Móz. 10,6. 1Sám. 6,19.

54. Cselekedének azért az Izrael fiai mind aszerint, amint megparancsolta az Úr Mózesnek, úgy cselekedének.

A törzsek táborozásának és menetelésének rendje

2 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

2. Az Izrael fiai, mindenki az ő zászlója alatt, az ő atyáik háznépének jeleivel járjon tábort, a gyülekezet sátora körül járjon tábort annak oldalai felől. Józs. 3,4.

3. Így járjanak pedig tábort: Keletre naptámadat felől Júda táborának zászlója az ő seregeivel; és Júda fiainak fejedelme Naasson, Amminádáb fia. Ruth 4,20.
4. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: hetvennégyezer és hatszáz.
5. Mellette pedig tábort járjon Izsakár törzse, és Izsakár fiainak fejedelme Nétanéel, Suárnak fia.
6. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvennégyezer és négyszáz.
7. Zebulon törzse, és Zebulon fiainak fejedelme Eliáb, Hélon fia. 5Móz. 33,18.
8. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenhétezer és négyszáz.
9. Mindnyájan, akik megszámlálva voltak Júda táborában: száznyolcvanhatezer és négyszáz, az ő seregeik szerint. Ezek induljanak előre.
10. Rúben táborának zászlója legyen dél felől az ő seregeivel, és Rúben fiainak fejedelme Elisúr, Sedeúr fia. 1Krón. 5,1.
11. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenhatezer és ötszáz.
12. Mellette pedig tábort járjon Simeon törzse, és Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia.
13. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenkilencezer és háromszáz.
14. Azután Gád törzse, és Gád fiainak fejedelme: Eliásáf, a Réuel fia.
15. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenötezer és hatszázötven.
16. Mindnyájan, akik megszámlálva voltak Rúben táborában: százötvenegyezer és négyszázötven az ő seregeik szerint. Ezek másodszorra induljanak.
17. Azután induljon a gyülekezet sátora, a léviták táborával, a táboroknak közepette: amiképpen tábort járnak, akképpen induljanak, mindenki az ő helyén, az ő zászlója mellett. Csel. 7,44. 1Kor. 14,40. Zsid. 8,2.
18. Efraim táborának zászlója az ő seregeivel nyugat felé legyen, és Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, Ammihud fia.
19. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenezer és ötszáz.
20. És őmellette legyen Manasse törzse, és Manasse fiainak fejedelme Gámliel, Pédasur fia.
21. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik, harminckétezer és hétszáz.
22. Azután legyen Benjámin törzse és Benjámin fiainak fejedelme: Abidám, Gideóni fia. Zsolt. 68,27. Jel. 7,8.
23. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: harmincötezer és négyszáz.
24. Mindnyájan, akik megszámlálva voltak Efraim táborában, száznyolcezer és száz az ő seregeik szerint. Ezek harmadszorra induljanak.
25. Dán táborának zászlója legyen észak felől az ő seregeivel, és a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, Ammisaddai fia.
26. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: hatvankétezer és hétszáz.
27. Mellette pedig tábort járjon Áser törzse, és Áser fiainak fejedelme: Págiel, az Okrán fia.
28. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenegyezer és ötszáz.
29. Azután legyen Naftali törzse, és Naftali fiainak fejedelme: Ahira, Enán fia.
30. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenháromezer és négyszáz.
31. Mindnyájan, akik megszámlálva voltak Dán táborában, százötvenhétezer és hatszáz; utoljára induljanak az ő zászlóik szerint.
32. Ezek Izrael fiainak megszámláltjai az ő atyáiknak háznépei szerint; mindnyájan, akik megszámlálva voltak táboronként, az ő seregeik szerint: hatszázháromezerötszáz és ötven. rész 1,46. 2Móz. 38,26.
33. De a léviták nem voltak számba véve Izrael fiai között, amint megparancsolta az Úr Mózesnek.
34. És cselekedének Izrael fiai mind aszerint, amint parancsolta az Úr Mózesnek: akképpen járának tábort, az ő zászlóik szerint, és úgy indulának, mindenki az ő nemzetsége szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint.

Áron és családja

3 Ezek pedig Áronnak és Mózesnek szülöttei azon a napon, amelyen szólott az Úr Mózesnek a Sínai hegyen;
2. Ezek az Áron fiainak nevei: Az első-szülött Nádáb, azután Abihú, Eleázár és Itamár. 2Móz. 6,23.

3. Ezek Áron fiainak, a felkenetett papoknak nevei, akiket papi szolgálatra avattak fel. 2Móz. 28,41. 3Móz. 8,1.

4. De Nádáb és Abihú meghala az Úr előtt, mikor idegen tűzzel áldozának az Úr előtt a Sínai pusztájában, fiaik pedig nem voltak nékik. Eleázár és Itamár viselék azért a papságot, Áronnak, az ő atyjuk színe előtt. Ésa. 66,15. 2Thess. 1,8. Zsid. 12,29.

A léviták nemzetségei

5. Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

6. Hozd elő Lévi törzsét, és állítsd Áron pap elé, hogy szolgáljanak néki. rész 8,6.

7. És ügyeljenek az ő ügyére, és az egész gyülekezet ügyére a gyülekezet sátora előtt, hogy végezhessék a hajlék körül való szolgálatot. rész 1,50.

8. Ügyeljenek pedig a gyülekezet sátorának minden eszközére is, és Izrael fiainak ügyeire is, hogy végezhessék a hajlék körül való szolgálatot.

9. És adjad a lévitákat Áronnak és az ő fiainak; mert valóban néki adattak Izrael fiaitól.

10. Áront pedig és az ő fiait rendeld fölébjük, hogy őrizzék az ő papságukat; és ha idegen járulna oda, haljon meg.

11. Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:

12. Ímé én kiválasztottam a lévitákat Izrael fiai közül, minden elsőszülött helyett, amely az ő anyjának méhét megnyitja Izrael fiai között: azért legyenek a léviták enyéim.

13. Mert enyém minden elsőszülött; amikor megöltem minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, magamnak szenteltem minden elsőszülöttet Izraelben; akár ember, akár barom, enyéim legyenek: Én vagyok az Úr. 2Móz. 13,2. Neh. 10,36. Luk. 2,23.

14. Szóla azután az Úr Mózesnek a Sínai pusztájában, mondván:

15. Számláld meg Lévi fiait az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő nemzetségeik szerint; egy hónapostól fogva, és azon felül minden fineműt számlálj meg.

16. Megszámlálá azért Mózes őket az Úr szava szerint, amiképpen meghagyatott néki.

17. És ezek voltak a Lévi fiai az ő neveik szerint: Gerson, Kéhát és Mérári. 1Móz. 46,11. 2Móz. 6,16.

18. Ezek pedig a Gerson fiainak nevei az ő nemzetségük szerint: Libni és Simhi.

19. Továbbá a Kéhát fiai az ő nemzetségük szerint: Amrám és Ichár, Hebron és Uzziél.

20. A Mérári fiai pedig az ő nemzetségük szerint: Mahli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei, az ő atyáiknak háznépe szerint.

21. Gersontól valók a Libni nemzetsége és a Simhi nemzetsége; ezek a gersoniták nemzetségei.

22. Az ő megszámláltjaik, az egy hónapostól fogva és feljebb minden fineműnek száma szerint, az ő megszámláltjaik: hétezer és ötszáz.

23. A gersoniták nemzetségei a hajlék megett járjanak tábort nyugat felől.

24. És a gersoniták atyái háznépének fejedelme legyen Eliásáf, a Láél fia.

25. A Gerson fiainak tiszte pedig: ügyelni a gyülekezet sátorában a hajlékra, a sátorra, annak takarójára, és a gyülekezet sátora nyílásának leplére. 2Móz. 25,9. 26,7. 14. 36.

26. Továbbá a pitvarnak szőnyegeire, és a pitvar nyílásának leplére, amely van a hajlékon és az oltáron köröskörül, és annak köteleire, és minden azzal járó szolgálatra.

27. Kéháttól való pedig az Amrám nemzetsége, az Ichár nemzetsége, a Hebron nemzetsége és az Uzziél nemzetsége: Ezek Kéhátnak nemzetségei.

28. Minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, nyolcezren és hatszázan voltak a szenthelynek őrizői.

29. A Kéhát fiainak nemzetségei a hajlék oldala mellett dél felől járjanak tábort.

30. És a kéhátiták nemzetségének, az ő atyái háznépének fejedelme legyen Elisáfán, Uzziélnek fia.

31. Az ő tisztük pedig, ügyelni a ládára, az asztalra, a gyertyatartóra, az oltárokra és a szenthelynek edényeire, amelyekkel szolgálnak, és a takaróra, és minden azzal járó szolgálatra. 2Móz. 23,31. 25,10. 26,32.

32. Továbbá a léviták fejedelmeinek fejedelme legyen Eleázár, Áron pap fia: a szenthelyre ügyelőknek elöljárója.

33. Méráritól való a Mahli és Músi nemzetségei; ezek a Mérári nemzetségei.
34. Az ő megszámláltjaik pedig minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb: hatezer és kétszáz.
35. És a Mérári nemzetségének, az ő atyái háznépének fejedelme legyen Suriel, az Abihail fia; a hajléknak észak felől való oldala mellett járjanak tábort.
36. A Mérári fiainak pedig tisztük legyen felügyelni: a hajlék deszkáira, annak reteszrudaira, oszlopaira és annak talpaira, minden edényeire és minden azzal járó szolgálatra;
37. Továbbá a pitvar körül való oszlopokra és azoknak talpaira, szegeire és köteleire.
38. A hajlék előtt keletre, a gyülekezet sátora előtt naptámadat felől, Mózes, Áron és az ő fiai járjanak tábort, akik felügyelnek a szenthely szolgálatára, és Izrael fiainak ügyeire; ha pedig idegen járulna oda, haljon meg.
39. A léviták minden megszámláltja, akiket Mózes és Áron az Úr rendeletére nemzetségenként számláltak meg, minden fiúnemű, az egy hónapostól fogva és feljebb: huszonkétezer. rész 26,62.

Izrael elsőszülötteinek száma

40. És monda az Úr Mózesnek: Számláld meg Izrael fiainak minden finemű elsőszülöttét, egy hónapostól fogva és feljebb, és pedig név szerint számláld meg őket. rész 18,15. 16.
41. És válaszd a lévitákat nékem, én vagyok az Úr, az Izrael fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a léviták barmait, Izrael fiai barmainak minden első fajzása helyett.
42. Megszámlálá azért Mózes, amint parancsolta néki az Úr, Izrael fiainak minden elsőszülöttét.
43. És lőn minden finemű elsőszülött a nevek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, az ő megszámláltjaik: huszonkétezer-kétszáz és hetvenhárom.
44. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
45. Válaszd a lévitákat az Izrael fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a léviták barmait az ő barmaik helyett, és legyenek enyéim a léviták. Én vagyok az Úr.
46. Ami pedig a kétszáz és hetvenháromnak megváltását illeti, akik felül vannak a lévitákon Izrael fiainak elsőszülöttei közül:
47. Végy öt-öt siklust fejenként; a szent siklus szerint vedd azt, húsz géra egy siklus. 2Móz. 30,13. 3Móz. 27,6. Ezék. 45,12.
48. És add azt a pénzt Áronnak és az ő fiainak, váltságul a köztük lévő számfelettiekért.
49. Bevevé azért Mózes a váltságpénzt azoktól, akik felül voltak a lévitáktól megváltottakon. Gal. 4,4. 5. 1Tim. 2,6. Tit. 2,14. Zsid. 9,12. 1Pét. 1,18.
50. Izrael fiainak elsőszülöttitől vevé be e pénzt: ezerháromszáz és hatvanöt siklust, a szent siklus szerint.
51. És adá Mózes a megváltottaknak pénzét Áronnak és az ő fiainak, az Úr rendelete szerint, amiképpen parancsolta az Úr Mózesnek.

A kéhátita léviták tiszte

4 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:
2. Vedd számba a Kéhát fiait Lévi fiai közül nemzetségenként, az ő atyjuknak háznépe szerint.
3. Harminc esztendőstől és azon felül az ötven esztendősökig mindenkit, aki szolgálatra való, hogy munkálkodjék a gyülekezet sátorában. Ezsdr. 3,8.
4. Ez a tisztük Kéhát fiainak a gyülekezet sátorában: a legszentségesebbekről való gondviselés.
5. Áron és az ő fiai pedig, mikor indulni akar a tábor, menjenek be, és vegyék le a takaró függönyt, és takarják be azzal a bizonyság ládáját. Mát. 27,51. Zsid. 9,3.
6. És tegyenek arra borzbőrből csinált takarót, és borítsák azt be egészen, kék-színű ruhával felülről, és dugják belé a rúdjait is. 2Móz. 25,13.
7. A szent kenyerek asztalát is borítsák be kékszínű ruhával, azon felül tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kelyheket, és az italáldozathoz való kancsókat, és ama szüntelen való kenyér is rajta legyen.

8. Azután borítsanak azokra karmazsinszínű ruhát, és takarják be azt borzbőrből való takaróval, és dugják belé a rúdjait is.
9. Vegyenek azután kékszínű ruhát, és takarják be a világításra való gyertyatartót és annak mécseit, hamvvevőit, hamutartóit és minden olajos edényét, amelyekkel szolgálnak körülötte. 2Móz. 25,31.
10. És tegyék azt és minden edényét borzbőrből csinált takaróba, és tegyék saroglyára.
11. Az arany oltárt is borítsák be kékszínű ruhával, és takarják be borzbőrből csinált takaróval, és dugják belé a rúdjait is. 2Móz. 30,1.
12. Vegyék elő azután a szolgálatnak minden eszközét, amelyekkel szolgálni fognak a szenthelyen, és tegyék kékszínű ruhába, és takarják be azokat borzbőrből csinált takaróval, és tegyék a saroglyára.
13. Azután takarítsák el a hamvat az oltárról, és borítsanak arra bíborpiros színű ruhát.
14. És tegyék rá arra minden ő eszközét, amelyekkel szolgálnak azon: a szenes serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medencéket, az oltárnak minden eszközét; és borítsanak arra borzbőrből csinált takarót, és dugják belé a rúdjait is.
15. Ha pedig elvégezi Áron és az ő fiai a szenthelynek és a szenthely minden edényének betakarását, mikor el akar indulni a tábor: akkor jöjjenek el Kéhát fiai, hogy elvigyék azokat; de ne illessék a szenthelynek semmi edényét, hogy meg ne haljanak. Ezek Kéhát fiainak terhei a gyülekezet sátorában. 2Sám. 6,6. 13.
16. Eleázárnak pedig, az Áron pap fiának tiszte: a világító olajra, a füstölőszerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a kenetnek olajára; az egész hajlékra és mindenre, ami abban van, mind a szenthelyre, mind annak edényeire való gondviselés.
17. Szóla azután az Úr Mózesnek és Áronnak mondván:
18. A Kéhátiták nemzetségének törzsét ne engedjétek kiirtani a léviták közül;
19. Hanem ezt műveljétek ővelük, hogy éljenek és meg ne haljanak, mikor járulnak a szentségek szentségéhez: Áron és az ő fiai jöjjenek el, és rendeljék el őket, kit-kit az ő szolgálatára és az ő terhére.
20. Egy pillanatra se menjenek be, hogy meglássák a szenthelyet, hogy meg ne haljanak. 2Móz. 19,21. 1Sám. 6,19.

Gerson fiainak feladata

21. Szóla ezután az Úr Mózesnek, mondván:
22. Vedd számba a Gerson fiait is az ő atyjuknak háznépe szerint, az ő nemzetségük szerint.
23. A harminc esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, aki szolgálatot teljesíteni való, hogy szolgáljon a gyülekezet sátorában.
24. Ez legyen munkájuk a gersoniták nemzetségeinek a szolgálatban és a teherhordozásban:
25. Hordozzák a hajlék kárpitjait és a gyülekezet sátorát, annak takaróját és a borzbőrből csinált takarót, amely rajta van felül, és a gyülekezet sátora nyílásának leplét.
26. És a pitvar szőnyegeit, és a pitvar kapunyílásának leplét, amelyek a hajlékon és az oltáron köröskörül vannak, azoknak köteleit, és az ő szolgálatukhoz való minden edényt; és mindazt, ami tennivaló azokkal, ők teljesítsék.
27. Áronnak és az ő fiainak beszéde szerint legyen a Gersoniták fiainak minden szolgálatuk, minden terhükre és minden szolgálatukra nézve; minden terhüket pedig az ő őrizetükre bízzátok.
28. Ez a gersoniták fiai nemzetségének szolgálata a gyülekezet sátorában; az ő szolgálatuk pedig legyen az Áron pap fiának, Itamárnak keze alatt.

Mérári fiai

29. A Mérári fiait is az ő nemzetségeik szerint, az ő atyjuknak háznépei szerint számláld meg.
30. A harminc esztendőstől és annál feljebb az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, aki szolgálatra való, hogy szolgálatot végezzen a gyülekezet sátorában. 1Móz. 41,46.
31. Ezek pedig, amikre ügyelniük kell a továbbvitelnél és a gyülekezet sátorában

való minden szolgálatuknál: a hajlék deszkái, annak reteszrúdjai, oszlopai és talpai.
2Móz. 26,15. 27,9–19. 39,3.

32. A pitvarnak is köröskörül való oszlopai és azok talpai, szegei és kötelei, azoknak minden szerszámai, és minden szolgálatukhoz való. Név szerint is megszámláljátok az edényeket, amikre a továbbvitelnél ügyelniük kell.

33. Ez legyen szolgálatuk a Mérári fiai nemzetségeinek, amellyel szolgáljanak a gyülekezet sátorában, Itamárnak, az Áron pap fiának vezetése alatt.

A szolgálatra beosztott léviták száma nemzetségenként

34. És megszámlálá Mózes és Áron és a gyülekezet fejedelmei a kéhátiták fiait, az ő nemzetségük szerint és az ő atyjuknak háznépe szerint,

35. A harminc esztendőstől és annál feljebb, az ötven esztendősig mindenkit, aki szolgálatra való, hogy szolgáljon a gyülekezet sátorában. 1Krón. 23,24. Luk. 3,23.

36. Vala pedig azoknak száma az ő nemzetségeik szerint: kétezer-hétszáz és ötven.

37. Ezek a kéhátiták nemzetségeinek megszámláltjai, mindazok, akik szolgálnak vala a gyülekezet sátorában, akiket megszámlált Mózes és Áron az Úrnak parancsolatja szerint, a Mózes keze által.

38. A Gerson fiainak száma az ő nemzetségeik szerint, és az ő atyáiknak háznépe szerint.

39. A harmincesztendőstől és azon felül az ötvenesztendősig mindazok, akik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorában.

40. Azoknak száma az ő nemzetségük szerint, az ő atyjuknak háznépe szerint: kétezer-hatszáz és harminc.

41. Ezek a Gerson fiai nemzetségeinek megszámláltjai, akik mindnyájan szolgálnak a gyülekezet sátorában, akiket megszámlált Mózes és Áron az Úrnak beszéde szerint. vers 1.

42. A Mérári fiai nemzetségeinek száma az ő nemzetségei szerint, az ő atyjuknak háznépe szerint;

43. A harminc esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig mindazok, akik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorában;

44. Ezeknek száma az ő nemzetségeik szerint: háromezer és kétszáz.

45. Ezek a Mérári fiai nemzetségeinek megszámláltjai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Úrnak beszéde szerint, a Mózes keze által.

46. Mindnyájan a megszámláltatott léviták, akiket megszámlált Mózes és Áron, és Izrael fejedelmei az ő nemzetségeik és atyjuknak háznépe szerint;

47. A harminc esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig, akik csak alkalmatosak a szolgálatra, a szolgálatnak gyakorlására, és a továbbvitelnél való szolgálatra a gyülekezetnek sátorában; Róm. 12,6–8.

48. Ezeknek száma lőn nyolcezer-ötszáz és nyolcvan.

49. Az Úrnak beszéde szerint számlálták meg őket a Mózes keze által kit-kit az ő szolgálata szerint, és az ő vinni való terhe szerint. Ez az a számlálás, amelyet az Úr parancsolt Mózesnek. 1Kor. 12,4–28.

A tisztátalanok elkülönítése

5 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2. Parancsold meg Izrael fiainak, hogy űzzenek ki a táborból minden poklost, és minden magfolyóst, és mindenkit, aki holttest miatt lett tisztátalanná. 3Móz. 13,3.

3. Űzzétek azt ki akár férfi, akár aszszony; a táboron kívül űzzétek őket, hogy tisztátalanná ne tegyék az ő táborukat, mivelhogy én közöttük lakozom. Zsolt. 76,2. Zak. 2,10. Ján. 14,17. 23. 2Kor. 6,16. Jel. 21,3.

4. És úgy cselekedének Izrael fiai, és kiűzék azokat a táboron kívül; amiképpen meghagyta az Úr Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai. 5Móz. 32,19.

A kár jóvátétele

5. Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:

6. Szólj Izrael fiainak: Ha akár férfi, akár asszony, akármi emberi bűnt követ el, amely által hűtlenné válik az Úrhoz; az a személy vétkessé lesz. 3Móz. 6,2. 3.

7. Vallja meg azért az ő bűnét, amelyet elkövetett, és fizesse meg a kárt, amit okozott, teljes értékében, azután toldja ahhoz annak ötödrészét, és adja annak, akinek kárt tett. 3Móz. 6,5. 26,40. Józs. 7,19.

8. Ha pedig nincs az embernek atyjafia, akinek megfizetné a kárt: a megtérített kár az Úré legyen a pap számára, az engesztelésre való koson kívül, amellyel engesztelés tétetik érte.

9. Izrael fiainak minden szent dolgaiból minden felmutatott áldozat azé a papé legyen, akihez viszik azt. 2Móz. 29,28.

10. És kinek-kinek az ő szenteltje a magáé legyen; amit pedig valaki a papnak ád, azé legyen. 3Móz. 10,13.

A féltékenységi törvény

11. Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván: Hós. 4,19.

12. Szólj Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Ha elhajol valakinek a felesége, és hűtlenné válik iránta; Péld. 2,16. 7,10–27.

13. És hál valaki ővele közösülve, és az ő férje előtt titok marad, és elrejtetik, hogy ő megfertőztetett; bizonyság pedig nincs ellene, sem a bűnön nem kapták;

14. De felgerjed őbenne a féltékenység szelleme, és féltékenykedik a feleségére, mivelhogy az megfertőztetett; vagy felgerjed őbenne a féltékenység szelleme, és féltékenykedik a feleségére, jóllehet az meg nem fertőztetett. Péld. 6,34. Ésa. 19,14.

15. Akkor vigye a férfiú az ő feleségét a paphoz; és vigye el azzal együtt az érette való áldozatot; egy efa árpalisztnek tizedrészét; de ne öntsön arra olajt, és ne tegyen arra tömjént, mert féltékenységi ételáldozat ez, emlékeztető ételáldozat ez, amely hamisságra emlékeztet. Ésa. 53,2. Ezék. 24,16.

16. A pap pedig léptesse elő az asszonyt, és állítsa őt az Úr elé. Mal. 3,5. Zsid. 13,4.

17. És vegyen a pap szent vizet cserépedénybe; a hajlék pádimentomán levő porból is vegyen a pap, és tegye azt a vízbe.

18. És állítsa a pap az asszonyt az Úr elé és fejét meztelenítse meg az asszonynak, és tegye annak kezére az emlékeztető ételáldozatot, féltékenységi ételáldozat az; és a papnak kezében legyen átokhozó keserű víz.

19. És eskesse meg őt a pap, és ezt mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki, és ha el nem hajoltál tisztátalanságra a te férjed mellett, ne ártson néked ez az átokhozó, keserű víz.

20. Ha pedig elhajoltál a te férjed mellől, és megfertőztetted magadat, és valaki közösült veled a te férjeden kívül,

21. Miután megeskette a pap az asszonyt az átoknak esküjével, ezt mondja az asszonynak: Tegyen tégedet az Úr átokká, és esküpéldává a te néped között, megszárasztván az Úr a te tomporodat, és a te méhedet dagadttá tévén. 1Sám. 14,24.

22. És menjen be az átokhozó víz a te belső részeidbe, hogy megdagadjon a te méhed, és megszáradjon a te tomporod. Az asszony pedig mondja: Ámen! Ámen!

23. És írja fel a pap ez átkokat levélre, azután törölje le a keserű vízzel.

24. És itassa meg az asszonnyal az átokhozó keserű vizet, hogy bemenjen őbelé az átokhozó víz az ő keserűségére.

25. Azután vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenységi ételáldozatot, és lóbálja meg azt az ételáldozatot az Úr előtt, és áldozzék azzal az oltáron.

26. És vegyen egy marokkal a pap az ételáldozatból emlékeztetőül, és füstölögtesse el az oltáron, és azután itassa meg az asszonnyal a vizet. 3Móz. 2,2. 9.

27. És ha megitatta vele a vizet, akkor lészen, hogy, ha megfertőztette magát, és hűtlenné lett az ő férjéhez, bemegy az az átokhozó víz őbelé az ő keserűségére, és megdagad az ő méhe, és megszárad az ő tompora, és az az asszony átokká lesz az ő népe között.

28. Ha pedig nem fertőztette meg magát az asszony, hanem tiszta: akkor ártatlan, és termékeny lészen. Zsolt. 37,5. 6. Róm. 5,3–5.

29. Ez a féltékenységi törvény, mikor elhajol az asszony az ő férje mellől, és megfertőzteti magát;

30. Vagy mikor valaki, akiben felgerjed a féltékenység szelleme annyira, hogy féltékenykedik a feleségére; az ő feleségét állatja az Úr elé. És cselekedjék vele a pap mind e törvény szerint.

31. És ártatlan lesz a férfi a bűntől, az asszony pedig viseli az ő bűnének terhét.

A nazírfogadalom

6 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
2. Szólj Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Mikor férfi vagy asszony külön fogadást tesz, nazireusi fogadást, hogy így az Úrnak szentelje magát: Csel. 21,23.
3. Bortól és részegítő italtól szakassza el magát; borecetet és részegítő italból való ecetet ne igyék, és semmi szőlőből csinált italt se igyék, se új, se aszú szőlőt ne egyék. Ámós 2,12. Luk. 1,15. Róm. 1,1.
4. Az ő nazireusságának egész idején át semmit afélét ne igyék, ami a szőlőtőről kerül, a szőlő magvától fogva a szőlő héjáig.
5. Az ő nazireusi fogadásának egész idején, beretva az ő fejét ne járja; míg be nem teljesednek a napok, amelyekre az Úrnak szentelte magát, szent legyen, hagyja növekedni az ő fejének hajfürtjeit. Bír. 13,5. 1Sám. 1,11.
6. Az egész időn át, amelyre az Úrnak szentelte magát, megholtnak testéhez be ne menjen.
7. Se atyjának, se anyjának, se fiú- se leánytestvéreinek holttestével meg ne fertőztesse magát, mikor meghalnak, mert az ő Istenének nazireussága van az ő fején.
8. Az ő nazireusságának egész idejében szent legyen az Úrnak.
9. Ha pedig meghal valaki őnála hirtelenséggel, és megfertőzteti az ő nazireus fejét: nyírja meg a fejét az ő tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja meg azt. Csel. 18,18.
10. A nyolcadik napon pedig vigyen két gerlicét vagy két galambfiat a papnak a gyülekezet sátorának nyílásához. 3Móz. 5,7.
11. És készítse el a pap egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészenégő áldozatul, és szerezzen néki engesztelést, amiért vétkezett a holttest miatt; és szentelje meg annak fejét azon napon.
12. És az ő nazireusságának napjait szentelje újra az Úrnak, és vigyen az ő vétkéért való áldozatul egy esztendős bárányt; az előbbi napok pedig essenek el, mert megfertőztette az ő nazireusságát.
13. Ez pedig a nazireus törvénye: amely napon betelik az ő nazireusságának ideje, vigyék őt a gyülekezet sátora nyílásához.
14. Ő pedig vigye fel az ő áldozatát az Úrnak: egy esztendős, ép hím bárányt egészenégő áldozatul, és egy esztendős, ép nőstény bárányt bűnért való áldozatul, és egy ép kost hálaáldozatul.
15. Továbbá egy kosár kovásztalan kenyeret, olajjal elegyített lángliszből való lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, a hozzájuk való étel- és italáldozatokkal.
16. És vigye azokat a pap az Úr elé, és készítse el annak bűnéért való áldozatát és egészenégő áldozatát.
17. A kost is készítse el hálaadó áldozatul az Úrnak, a kosárban lévő kovásztalan kenyerekkel egybe, és készítse el a pap az ahhoz való étel- és italáldozatot is.
18. A nazireus pedig nyírja meg az ő nazireus fejét a gyülekezet sátorának nyílásánál, és vegye az ő nazireus fejének haját, és tegye azt a tűzre, amely van a hálaadó áldozat alatt. Csel. 21,24. Róm. 6,6. Gal. 5,24. Ef. 4,23.
19. Vegye azután a pap a kosnak megfőtt lapockáját, és egy kovásztalan lepényt a kosárból, és egy kovásztalan pogácsát, és tegye a nazireus tenyerére, minekutána megnyírta az ő nazireus fejét. Kol. 3,9.
20. És lóbálja meg a pap azokat áldozatul az Úr előtt; a papnak szenteltetett ez, a meglóbált szegyen és a felemelt lapockán felül. Azután igyék bort a nazireus.
21. Ez a nazireus törvénye, aki fogadást tett, és az ő áldozata az ő nazireusságáért az Úrnak, azonkívül, amihez módja van. Az ő fogadása szerint, amelyet fogadott, akképpen cselekedjék, az ő nazireusságának törvénye szerint.
22. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
23. Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Így áldjátok meg Izrael fiait, mondván nékik:
24. **Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet**. Zsolt. 134,3.
25. **Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtad, és könyörüljön terajtad**.
26. **Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád, és adjon békességet néked**. Csel. 2,28.
27. Így tegyék az én nevemet Izrael fiaira, hogy **én megáldjam őket**. Zsolt. 115,12.

A fejedelmek ajándéka

7 És lőn, hogy amely napon elvégezé Mózes a sátor felállítását, és felkené azt, és megszentelé azt minden edényével egybe, és az oltárt és annak minden edényét; és felkené és megszentelé azokat: 1Kir. 8,64. Mát. 23,19.

2. Akkor előjövének az Izrael fejedelmei, az ő atyjuk házának fejei; ezek a törzsek fejedelmei, és ezek a megszámláltattak felügyelői:

3. És vitték az ő áldozatukat az Úr elé: hat borított szekeret, és tizenkét ökröt; egy-egy szekeret két-két fejedelemért, és mindegyikért egy-egy ökröt; és odavitték azokat a sátor elébe.

4. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

5. Vedd el tőlük, és legyenek azok felhasználva a gyülekezet sátorának szolgálatában; és add azokat a lévitáknak, mindegyiknek az ő szolgálata szerint.

6. Elvevé azért Mózes a szekereket és ökröket, és adá azokat a lévitáknak.

7. Két szekeret és négy ökröt ada a Gerson fiainak, az ő szolgálatuk szerint.

8. Négy szekeret pedig és nyolc ökröt ada a Mérári fiainak, az ő szolgálatuk szerint, Itamárnak, Áron pap fiának keze alá.

9. A Kéhát fiainak pedig semmit nem ada; mert a szentség szolgálata illette őket, amelyet vállon hordoznak vala. 2Sám. 6,13.

10. Vittek pedig a fejedelmek az oltár felszentelésére valókat azon napon, amelyen az felkenetett, és vitték a fejedelmek az ő áldozatukat az oltár elébe. 5Móz. 20,5. Ef. 6,16.

11. És monda az Úr Mózesnek: Egyik napon egyik fejedelem, másik napon másik fejedelem vigye az ő áldozatát az oltár felszentelésére. 1Kor. 14,40.

12. És vitte első napon az ő áldozatát Naasson, az Amminádáb fia, Júda nemzetségéből.

13. Vala pedig az ő áldozata egy ezüst tál, száz és harminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, és mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal ételáldozatul.

14. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve. Zsolt. 141,2. Ésa. 60,6. Jer. 6,20. Ezék. 16,18. Mal. 1,11. Jel. 5,8. 8,3. 4.

15. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészenégő áldozatul.

16. Egy kecskebak bűnért való áldozatul. 3Móz. 4,23.

17. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt kecskebak, öt bárány, esztendősök. Ez Naassonnak, Amminádáb fiának áldozata. Luk. 3,32.

18. Másodnapon vitte Nétanéel, Suárnak fia, Izsakár nemzetségének fejedelme.

19. Vive az ő áldozatául egy ezüst tálat, száz és harminc siklus súlyút, egy ezüst medencét, hetven siklus súlyút, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

20. Egy arany csészét, tíz siklus súlyút, füstölőszerekkel telve.

21. Egy fiatal tulkot, egy kost, egy esztendős bárányt egészenégő áldozatul.

22. Egy kecskebakot bűnért való áldozatul. Zsolt. 66,13. 15. Ezék. 46,4. Ef. 5,2. Zsid. 9,13.

23. Hálaadó áldozatul pedig két ökröt, öt kost, öt bakot, öt bárányt, esztendősöket. Ez Nétanéelnek, a Suár fiának áldozata.

24. Harmadik napon a Zebulon fiainak fejedelme: Eliáb, Hélon fia.

25. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

26. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú füstölőszerekkel telve.

27. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészenégő áldozatul. Ésa. 53,7. Ján. 1,29. Csel. 8,32. Gal. 1,4.

28. Egy kecskebak, bűnért való áldozatul. 1Pét. 1,19. 2,24. Jel. 5,6–14. 13,8.

29. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Eliábnak, Hélon fiának áldozata.

30. Negyedik napon a Rúben fiainak fejedelme: Elisúr, Sedeúrnak fia.

31. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

32. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve.

33. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészenégő áldozatul.
34. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
35. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Elisúrnak, Sedeúr fiának áldozata.
36. Ötödnapon a Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia.
37. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
38. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve. Zsid. 9,28. 1Pét. 3,18.
39. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészenégő áldozatul.
40. Egy kecskebak, bűnért való áldozatul.
41. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Selúmielnek, Surisaddai fiának áldozata.
42. Hatodnapon a Gád fiainak fejedelme: Éliásáf, a Deuél fia.
43. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. Zsid. 1,9. 1Ján. 2,27.
44. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve. Ésa. 1,11. Ámós 5,22.
45. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészenégő áldozatul.
46. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
47. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Eliásáfnak, Deuél fiának áldozata.
48. Hetednapon az Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, az Ammihúd fia.
49. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
50. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve. 5Móz. 33,10.
51. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészenégő áldozatul.
52. Egy kecskebak bűnért való áldozatul. Mik. 6,6–8.
53. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Elisámának, Ammihúd fiának áldozata.
54. Nyolcadnapon a Manasse fiainak fejedelme: Gamliél, Pédasúr fia.
55. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. 1Pét. 1,19. Jel. 5,6.
56. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve. Ján. 1,29. Csel. 8,32.
57. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészenégő áldozatul.
58. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
59. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Gámliélnek, a Pédasúr fiának áldozata.
60. Kilencednapon a Benjámin fiainak fejedelme: Abidán, a Gideóni fia.
61. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. Jel. 5,8. 8,3. 4.
62. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve. Ésa. 53,4. 2Kor. 5,21.
63. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészenégő áldozatul.
64. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
65. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Abidánnak, Gideóni fiának áldozata.
66. Tizedik napon a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, az Ammisaddai fia.
67. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. Dán. 9,27.
68. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve. Róm. 15,16. Zsid. 13,15.
69. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészenégő áldozatul. Fil. 4,18.
70. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
71. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Ahiézernek, az Ammisaddai fiának áldozata.
72. Tizenegyedik napon az Áser fiainak

fejedelme: Págiel, Okrán fia.

73. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

74. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve.

75. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészenégő áldozatul.

76. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

77. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Págielnek, Okrán fiának áldozata.

78. Tizenkettedik napon a Naftali fiainak fejedelme: Ahira, Enán fia.

79. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, százharminc siklus súlyú, egy ezüst medence, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve volt olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul. Zak. 14,20. Mát. 14,8.

80. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölőszerekkel telve. Jer. 52,19. Dán. 5,2.

81. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészenégő áldozatul.

82. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

83. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Ahirának, az Enán fiának áldozata.

84. Ez volt az áldozat az oltár felszentelésére, a napon, amelyen felkenetett, az Izraelnek fejedelmeitől. Tizenkét ezüst tál, tizenkét ezüst medence, tizenkét arany csésze. Ezsdr. 2,68. Neh. 7,70. Ésa. 60,6. 10. Zsid. 13,10.

85. Száz és harminc siklus súlyú volt egy ezüst tál, egy ezüst medence pedig hetven siklus súlyú; az edények minden ezüstje: kétezer-négyszáz siklus, a szent siklus szerint; Józs. 22,13. Péld. 17,7. 28,2. Hós. 13,10.

86. Tizenkét arany csésze, füstölő szerekkel, tíz-tíz siklus súlyú volt egy-egy csésze, a szent siklus szerint. A csészéknek minden aranya: százhúsz siklus.

87. Az egészenégő áldozatra való minden barom: tizenkét tulok, tizenkét kos, esztendős bárány tizenkettő, a hozzájuk való ételáldozatokkal, és tizenkét kecskebak bűnért való áldozatul. Róm. 12,1.

88. A hálaadó áldozatra való minden barom pedig: huszonnégy tulok, hatvan kos, hatvan bak, esztendős bárány hatvan. Ez volt az oltár felszentelésére való áldozat, minekutána felkenetett. 2Móz. 25,22.

89. **Mikor pedig bemegy vala Mózes a gyülekezet sátorába, hogy szóljon Ővele, hallja vala annak szavát, aki szól vele a fedél felől, amely van a bizonyság ládáján, a két kerub között; és szól vala vele.** 1Móz. 3,24. 1Kir. 6,23. Zsolt. 18,10. 99,1. Zsid. 1,14. 9,5.

Az arany lámpatartó

8 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Áronnak és mondd meg néki: Mikor felrakod a mécseket, a gyertyatartó elé világítson a hét mécs. Ján. 8,12.

3. És úgy cselekedék Áron, és úgy raká fel mécseit, hogy a gyertyatartónak ellenébe tegyenek világosságot, amiképpen parancsolta az Úr Mózesnek.

4. A gyertyatartó pedig ilyen alkotású: vert aranyból volt mind a szára, mind a virága; vert mű az; ama forma szerint, amelyet mutatott az Úr Mózesnek, úgy készíték a gyertyatartót. 2Móz. 25,18. Zsid. 9,2.

A léviták szolgálatba állítása

5. Szóla továbbá az Úr Mózesnek, mondván: Zsolt. 26,6. Ésa. 52,11.

6. Vedd a lévitákat Izrael fiai közül, és tisztítsd meg őket. Zsid. 7,26. 10,22.

7. Így cselekedjél pedig velük, hogy megtisztítsad őket: hintsd reájuk a tisztulás vizét, és az egész testüket beretválják meg, és mossák meg ruháikat, hogy tiszták legyenek. 3Móz. 14,8. 9.

8. Azután vegyenek egy fiatal tulkot és hozzávaló ételáldozatul olajjal elegyített lisztlángot; egy másik fiatal tulkot pedig vegyenek bűnért való áldozatul.

9. Akkor vidd a lévitákat a gyülekezet sátora elé, és gyűjtsd egybe Izrael fiainak egész gyülekezetét. 2Móz. 29,4. 40,12.

10. Ezután vidd a lévitákat az Úr elé, és Izrael fiai tegyék kezeiket a lévitákra.

11. Áron pedig mutassa be a lévitákat, áldozatul az Úr előtt, Izrael fiai részéről, hogy szolgáljanak az Úr szolgálatában.

12. A léviták pedig tegyék kezeiket a tulkok fejére; azután készítsd el az egyiket

bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészenégő áldozatul az Úrnak, a lévitákért engesztelésül. 2Móz. 29,10.

13. És állítsd a lévitákat Áron elé, és az ő fiai elé, és mutasd be őket áldozatul az Úrnak.

14. És válaszd külön a lévitákat Izrael fiai közül, hogy a léviták legyenek az enyéim.

15. És azután menjenek el a léviták a gyülekezet sátorában való szolgálatra. Így tisztítsd meg őket, és mutasd be őket áldozatul. 2Móz. 29,24.

16. Mert bizony nékem adattak ők Izrael fiai közül; mindazok helyett, akik az ő anyjuk méhét megnyitják; Izraelnek elsőszülöttei helyett vettem őket magamnak. rész 3,1. 2.

17. Mert enyém minden elsőszülött Izrael fiai között, emberből és baromból; a naptól fogva, hogy megöltem minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, magamnak szenteltem azokat. 2Móz. 13,2. Luk. 2,23.

18. A lévitákat pedig minden elsőszülött helyett vettem magamnak Izrael fiai között.

19. És odaadtam a lévitákat adományul Áronnak és az ő fiainak Izrael fiai közül, hogy Izrael fiainak tisztében járjanak a gyülekezet sátorában, és hogy engesztelést végezzenek Izrael fiaiért, és ne legyen Izrael fiai között csapás, ha a szenthelyhez közelednek Izrael fiai.

20. Úgy cselekedék azért Mózes és Áron, és Izrael fiainak egész gyülekezete a lévitákkal; amint parancsolt az Úr Mózesnek a léviták felől, mindazt úgy cselekedék ővelük Izrael fiai.

21. És megtisztíták magukat a léviták, és megmosák ruháikat, és meglóbálá őket Áron áldozatul az Úr előtt, és engesztelést szerze nékik Áron, hogy tisztákká tegye őket. Róm. 15,16.

22. Azután pedig bemenének a léviták, hogy végezzék az ő szolgálatukat a gyülekezetnek sátorában Áron előtt és az ő fiai előtt; amiképpen parancsolt az Úr Mózesnek a léviták felől, akképpen cselekedének velük. 2Krón. 30,15. 31,2.

23. Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

24. Ez is a lévitákra tartozik: Huszonöt esztendős korától fogva és azon felül, menjen be, hogy szolgálatot teljesítsen a gyülekezet sátorának szolgálatában.

25. Ötven esztendős korától pedig lépjen ki e szolgálatnak sorából, és ne szolgáljon többé.

26. Hanem segítse az ő atyafiait a gyülekezet sátorában, hogy azok az ő tisztükben eljárjanak; de szolgálatot ne teljesítsen. Ekképpen cselekedjél a lévitákkal az ő szolgálatukban.

A pászka első megünneplése

9 Szóla pedig az Úr Mózesnek, a Sínai pusztájában, az Egyiptom földjéből való kijövetelüknek második esztendejében, az első hónapban, mondván:

2. Izrael fiai pedig készítsék el a pászkát a maga idejében. 2Móz. 12,1.

3. E hónapnak tizennegyedik napján, estennen készítsék el azt a maga idejében. Minden ő rendtartása szerint, és minden ő szertartása szerint készítsétek el azt.

4. Szóla azért Mózes Izrael fiainak, hogy készítsék el a pászkát.

5. És elkészíték a pászkát az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján estennen, a Sínai pusztájában; mindent úgy cselekedének Izrael fiai, amint az Úr parancsolta Mózesnek. Józs. 5,10.

6. Valának pedig némelyek, akik tisztátalanok voltak holtember illetése miatt, és nem készítheték meg a pászkát azon a napon: járulának azért Mózes elé és Áron elé azon a napon. 2Móz. 18,15.

7. És mondának azok az emberek néki: Mi tisztátalanok vagyunk holtember illetése miatt; miért tiltatunk meg, hogy ne vigyünk áldozatot az Úrnak a maga idejében Izrael fiai között? 1Kor. 5,7. 8.

8. És monda nékik Mózes: Legyetek veszteg, míglen megértem: mit parancsol az Úr ti felőletek. 2Móz. 14,13. 14. 2Krón. 20,15. 17. Zsolt. 85,8. Péld. 3,5. Ján. 7,17. Ef. 1,9. 18. Zsid. 3,5.

9. Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

10. Szólj Izrael fiainak, mondván: Ha valaki holtember illetése miatt tisztátalan, vagy messze úton leend közületek, vagy a ti utódaitok közül, mindazáltal készítsen pászkát

az Úrnak.

11. A második hónapnak tizennegyedik napján, estennen, készítsék el azt; kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt. 2Móz. 12,8.

12. Ne hagyjanak meg abból semmit reggelig, és annak csontját meg ne törjék; a pászkának minden rendtartása szerint készítsék el azt. Ján. 19,36.

13. Amely ember pedig tiszta, vagy nincs úton, és elmulasztja a pászkát elkészíteni: irtassék ki az ilyen az ő népe közül; mert az Úrnak áldozatát nem vitte fel annak idejében; viselje az ilyen ember az ő bűnének terhét. 1Móz. 7,14. Gal. 3,10. Zsid. 10,26.

14. Hogyha pedig jövevény tartózkodik köztetek, és pászkát készít az Úrnak, a pászkának rendtartása szerint és annak szertartásai szerint készítse azt; egy rendtartástok legyen néktek, mind a jövevénynek, mind a föld lakosának. 2Móz. 12,49.

A felhő- és tűzoszlop

15. A hajlék felállításának napján pedig befedezé a felhő a hajlékot, a bizonyság sátorát; és estve a hajlék felett volt, tűznek ábrázatjában reggelig. 2Móz. 13,21.

16. Úgy volt szüntelen: A felhő borítja vala azt; és tűznek ábrázatja éjjel.

17. Mihelyt pedig felszáll vala a felhő a sátorról, azonnal elindulnak Izrael fiai; és azon a helyen, ahol a felhő megáll vala, ott ütnek tábort Izrael fiai. Ésa. 49,10.

18. **Az Úr szava szerint mennek vala Izrael fiai, és az Úr szava szerint táboroznak vala**; mindaddig, amíg a felhő áll vala a hajlékon, táborban maradnak vala.

19. Még ha a felhő sok napig nyugszik vala a hajlékon, akkor is megtartják vala Izrael fiai az Úr rendelését, és nem indulának.

20. Megesék, hogy a felhő kevés napon át lőn a hajlékon: akkor is az Úr szava szerint maradnak vala táborban, és az Úr szava szerint indulnak vala. Zsolt. 48,14. Péld. 3,4.

21. Megesék, hogy a felhő estvétől fogva ott lőn reggelig; mikor azért reggel a felhő felszáll vala, akkor indulnak vala el; vagy egy nap és egy éjjel lőn ott; mikor azért a felhő felszáll vala, ők is indulának.

22. Vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy hosszabb ideig lőn ott; ameddig késik vala a felhő a hajlékon, vesztegelvén azon, táborban maradnak vala Izrael fiai is, és nem indulnak vala tovább; mikor pedig az felszáll vala, ők is indulának. 2Móz. 40,37.

23. Az Úr szava szerint járnak vala tábort, és az Úr szava szerint indulának. Az Úrnak rendelését megtartják vala, az Úrnak Mózes által való szava szerint. Zsolt. 73,24. 107,7.

Az ezüstharsonák

10 Ismét szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2. Csináltass magadnak két kürtöt, vert ezüstből csináltasd azokat, és legyenek azok néked a gyülekezet összegyűjtésére, és a táborok megindítására. Ésa. 1,13.

3. És mikor megfújják azokat, gyűljön hozzád az egész gyülekezet, a gyülekezet sátorának nyílása elé. Jer. 4,5. Jóel 2,15.

4. Ha csak egyet fújnak meg, akkor gyűljenek hozzád a fejedelmek, Izrael ezreinek fejei. Zsolt. 22,22. 35,18. Ésa. 55,1–4. Jel. 22,17.

5. Ha pedig riadót fújtok, akkor induljon azok tábora, akik napkelet felől táboroznak.

6. Mikor pedig másodszor fújtok riadót, akkor induljon azok tábora, akik dél felől táboroznak. Riadót fújjanak azok indulására.

7. Mikor pedig összegyűjtitek a gyülekezetet, egyszerűen kürtöljetek, és ne fújjatok riadót. Jóel 2,1.

8. A kürtöket pedig Áron fiai, a papok fújják; és legyen ez néktek örökkévaló rendtartás a ti nemzetségeitek között.

9. És mikor viadalra mentek a ti földetekben, a titeket háborító ellenségetek ellen, akkor is azokkal a kürtökkel fújjatok riadót, és emlékezetben lesztek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt, és megszabadultok a ti ellenségeitektől. 1Kir. 8,44. Zsolt. 106,4. 42.

10. A ti vigasságotoknak napján, és a ti ünnepeiteken, és a ti hónapjaitok kezdetén is fújjátok meg a kürtöket, a ti egészenégő áldozataitokra, és a ti hálaáldozataitokra: és lesznek néktek emlékeztetőül a ti Istenetek előtt. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Józs. 4,7. Ezsdr. 3,1. Neh. 12,35. Zsolt. 81,3.

Elindulás a Sínai hegytől

11. Vala pedig a második esztendőben a második hónapban, a hónapnak huszadik napján, felszálla a felhő a bizonyság hajlékáról.

12. És elindulának Izrael fiai az ő menésüknek rendje szerint a Sínai pusztájából; és megállapodék a felhő Párán pusztájában. 1Móz. 21,21. 2Móz. 19,1. 40,36.

13. Elindulának azért először az Úrnak Mózes által való parancsolatja szerint.

14. Elindula pedig először a Júda fiai táborának zászlója az ő seregei szerint; és az ő seregének feje volt Naasson, az Amminádáb fia.

15. Az Izsakár fiai törzséből való seregnek feje pedig Nétanéel volt, Suárnak fia.

16. És a Zebulon fiai törzséből való seregnek feje volt Eliáb, Hélonnak fia.

17. És elbontatván a hajlék, elindulának Gersonnak és Mérárinak fiai, a hajlék hordozói.

18. Azután indula a Rúben táborának zászlója az ő seregeik szerint, és az ő seregének feje volt Elisur, Sedeúrnak fia.

19. A Simeon fiai törzséből való seregnek pedig feje volt Selúmiel, Surisaddainak fia.

20. És a Gád fiai törzséből való seregnek feje volt Eliásáf, Deuélnek fia.

21. Elindulának a kéhátiták is, a szentség hordozói, és amazok felállíták a hajlékot, míg ezek odajutnak vala.

22. Azután elindula az Efraim fiai táborának zászlója az ő seregei szerint, és az ő seregének feje volt Elisáma, Ammihúdnak fia.

23. A Manasse fiai törzséből való seregnek feje volt Gámliél, Pédasúrnak fia. rész 2,20.

24. A Benjámin fiai törzséből való seregnek feje volt Abidán, Gideóninak fia.

25. Utolszor indula el a Dán fiai táborának zászlója, mint az egész tábornak utócsapata az ő seregei szerint; és az ő seregének feje volt Ahiézer, az Ammisaddai fia. Józs. 6,9.

26. Az Áser fiai törzséből való seregnek pedig feje volt Págiel, Okránnak fia.

27. És a Naftali fiai törzséből való seregnek feje volt Ahira, az Enán fia.

28. Ilyen volt Izrael fiainak menetele az ő seregeik szerint: ekképpen mentek. Zsolt. 80,1. Én. 6,10.

29. Monda pedig Mózes Hóbábnak, aki fia volt a Midiánból való Reuélnek, a Mózes ipának: Arra a helyre indulunk mi, amely felől azt mondta az Úr: Néktek adom. Jer el velünk, és jól teszünk veled, mert az Úr jót ígért Izraelnek. 2Móz. 2,18.

30. Az pedig felele néki: Nem megyek, hanem az én földemre és az én rokonaim közé megyek.

31. És monda Mózes: Kérlek, ne hagyj el minket: mert te tudod, hol kell megszállanunk e pusztában, és légy nékünk szemünk gyanánt. Jób 29,15.

32. És ha eljösz velünk, ami jót cselekszik velünk az Úr, közöljük azt veled.

33. Elmenének azért az Úr hegyétől háromnapi járásnyira, és az Úr szövetségének ládája megyen vala őelőttük háromnapi járásnyira, hogy kiszemelje nékik: hol kelljen megszállaniuk. 2Móz. 3,1.

34. És az Úr felhője volt őrajtuk nappal, mikor elindulának a táborból. 2Móz. 13,21.

35. Mikor pedig el akarták indítani a ládát, ezt mondja vala Mózes: **Kelj fel Uram, és széledjenek el a Te ellenségeid, és fussanak el előled a Te gyűlölőid.** Zsolt. 68,2. 132,8.

36. Mikor pedig megáll vala, ezt mondja vala: **Fordulj vissza Uram Izraelnek tízezerszer való ezreihez.** Zsolt. 90,14–17.

A táborégés

11 És lőn, hogy panaszkodék a nép az Úr hallására, hogy rosszul van dolga. És meghallá az Úr, és haragra gerjede, és felgyullada ellenük az Úrnak tüze és megemésztő a tábornak szélét. 5Móz. 9,22.

2. Kiálta azért a nép Mózeshez, és könyörge Mózes az Úrnak, és megszűnék a tűz. Jak. 5,16.

3. És nevezé azt a helyet Taberának; mert felgyulladt ellenük az Úrnak tüze.

A nép húst kíván

4. De a gyülevész nép, amely köztük volt, kívánságba esék, és Izrael fiai is újra siránkozni kezdének, és mondának: Kicsoda ád

nékünk húst ennünk? 2Móz. 12,38.

5. Visszaemlékezünk a halakra, amelyeket ettünk Egyiptomban ingyen, az ugorkákra és dinnyékre, a párhagymákra, vereshagymákra és a foghagymákra. Mát. 6,24–34. Róm. 8,7. Fil. 3,19.

6. Most pedig a mi lelkünk eleped, mindennek híjával lévén; szemünk előtt nincs egyéb, mint manna.

7. A manna pedig olyan volt mint a kóriándrum magva, a színe pedig mint a bdelliomnak színe. 1Móz. 2,12.

8. Kiomol vala pedig a nép, és szedik vala a mannát, és őrlik vala kézimalmokban, vagy megtörik vala mozsárban, és megfőzik vala fazékban, és csinálnak vala abból pogácsákat: az íze pedig olyan vala, mint az olajos kalácsé.

9. Mikor pedig a harmat leszáll vala a táborra éjjel, a manna is mindjárt leszáll vala arra.

10. És meghallá Mózes, hogy sír a nép, az ő nemzetsége szerint, mindenki az ő sátorának nyílása előtt; és igen felgerjede az Úr haragja, és nem tetszék az Mózesnek.

11. És monda Mózes az Úrnak: Miért nyomorítád meg a Te szolgádat? és miért nem találék kegyelmet a Te szemeid előtt, hogy ez egész népnek terhét énreám veted? 5Móz. 1,12.

12. Avagy tőlem fogantatott-e mindez egész nép? Avagy én szültem-é őt, hogy azt mondod nékem: Hordozd őt a te kebleden, amiképpen hordozza a dajka a csecsemőt, arra a földre, amely felől megesküdtél az ő atyáinak? Ésa. 40,11. 49,23. 1Thess. 2,7.

13. Hol vegyek én húst, hogy adjam azt mindez egész népnek? Mert reám sírnak, mondván: Adj nékünk húst, hadd együnk! 2Kir. 4,43. Mát. 15,33.

14. Nem viselhetem én magam mindez egész népet; mert erőm felett van. 2Móz. 18,18.

15. Ha így cselekszel velem, kérlek ölj meg engem, ölj meg, ha kedves vagyok előtted, hogy ne lássam az én nyomorúságomat. 1Kir. 19,4. Jón. 4,3. Sof. 3,5.

A hetven előljáró felkenetése

16. Monda azért az Úr Mózesnek: Gyűjts egybe nékem hetven férfiút Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy vénei a népnek és annak előjárói, és vidd őket a gyülekezet sátorához, és álljanak ott veled.

17. **Akkor alászállok, és szólok ott veled, és elszakasztok abból a Szellemből, amely terajtad van, és teszem őreájuk**, hogy viseljék teveled a népnek terhét, és ne viseljed te magad. 1Móz. 11,5. 2Móz. 19,20. 1Sám. 10,6. 2Kir. 2,5. Jób 32,8. 38,36. Jóel 2,28.

18. A népnek pedig mondd meg: Készítsétek el magatokat holnapra, és húst esztek; mert sírtatok az Úr hallására, mondván: Kicsoda ád nékünk húst ennünk? Mert jobban volt nékünk dolgunk Egyiptomban. Azért az Úr ád néktek húst és enni fogtok. 2Móz. 16,7. 19,10. Csel. 7,39.

19. Nem csak egy napon esztek, sem két napon, sem öt napon, sem tíz napon, sem húsz napon;

20. Hanem egy egész hónapig, míglen kijön az orrotokon, és utálatossá lesz előttetek; mivelhogy megvetettétek az Urat, aki közöttetek van; és sírtatok Őelőtte mondván: Miért jöttünk ide ki Egyiptomból?

21. És monda Mózes: Hatszázezer gyalogos e nép, amely között én vagyok, és Te azt mondod: Húst adok nékik, és esznek egy egész hónapig?!

22. Nemde juhok és ökrök vágattatnak-é, hogy elég legyen nékik? Vagy a tengernek minden hala összegyűjtetik-é, hogy elég legyen nékik? 2Kir. 7,2.

23. Akkor monda az Úr Mózesnek: **Avagy megrövidült-é az Úrnak keze**? **Majd meglátod**: **beteljesedik-é néked az én beszédem vagy nem**? Ésa. 50,2. Ezék. 12,25. 24,14.

24. Kiméne azért Mózes, és elmondá a népnek az Úr beszédét, és összegyűjte hetven férfiút a nép vénei közül, és állatá őket a sátor körül.

25. Akkor leszálla az Úr felhőben, és szóla néki, és elszakaszta abból a Szellemből, amely őrajta volt, és adá a hetven vén férfiúra. Mihelyt pedig megnyugovék őrajtuk a Szellem, menten prófétálának, de nem többé. 1Sám. 10,5. Jóel 2,28. Csel. 2,17. 1Kor. 14,1.

26. Két férfiú azonban elmaradt a táborban; egyiknek neve Eldád, a másiknak neve Médád, és ezeken is megnyugodott a Szellem; mert azok is az összeírottak közül valók, de nem mentek el a sátorhoz, és mégis prófétálának a táborban.

27. Elfutamodék azért egy ifjú, és megjelenté Mózesnek, és monda: Eldád és Médád prófétálnak a táborban.

28. Akkor felele Józsué, a Nún fia, Mózes szolgája, az ő választottai közül való, és monda: Uram, Mózes, tiltsd meg őket!

29. És felele néki Mózes: Avagy érettem buzgólkodol-é? **Vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az Ő Szellemét őreájuk.** 1Kor. 14,5.

30. Ezután visszatére Mózes a táborba, ő és az Izrael vénei.

A fürjek

31. És szél jöve ki az Úrtól, és hoza fürjeket a tengertől, és bocsátá a táborra egynapi járásnyira egy felől, és egynapi járásnyira más felől a tábor körül, és mintegy két sing magasságnyira a földnek színén.

32. Akkor felkele a nép és azon az egész napon, és egész éjjel, és az egész következő napon gyűjtének maguknak fürjeket, aki keveset gyűjtött is, gyűjtött tíz hómert, és kiteregeték azokat maguknak a tábor körül.

33. A hús még foguk között volt, és meg sem emésztették, amikor az Úrnak haragja felgerjede a népre és megveré az Úr a népet igen nagy csapással. Zsolt. 78,30.

34. És elnevezék azt a helyet Kibrót-taavának: mert ott temeték el a mohó népet.

35. Kibrót-taavától elméne a nép Haserótba; és ott voltak Haserótban.

Miriám poklossága

12 Miriám pedig és Áron szólának Mózes ellen a kúsita asszony miatt, akit feleségül vett, mert kúsita asszonyt vett feleségül. 2Móz. 2,21.

2. És mondának: Avagy csak Mózes által szólott-é az Úr? Avagy nem szólott-é mi általunk is? És meghallá az Úr. 1Móz. 29,33. 2Kir. 19,4. Zsolt. 94,9. Ésa. 37,4. Ezék. 35,12.

3. **Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd volt, minden embernél inkább, akik e föld színén vannak.** Mát. 21,5. 1Tim. 6,11. 2Tim. 2,25. 1Pét. 3,4.

4. Mindjárt monda azért az Úr Mózesnek, Áronnak és Miriámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezetnek sátorába; és kimenének ők hárman.

5. Akkor leszálla az Úr felhőnek oszlopában, és megálla a sátornak nyílásánál; és szólítá Áront és Miriámot, és kimenének mindketten.

6. És monda: Halljátok meg most az én beszédeimet: Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal. 1Móz. 46,2. Zsolt. 105,26. Mát. 1,20. Luk. 1,11.

7. Nem így az én szolgámmal, Mózessel, aki az én egész házamban hű. Zsid. 3,2.

8. **Szemtől szembe szólok ővele, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem az Úrnak hasonlatosságát látja. Miért nem féltetek hát szólani az én szolgám ellen, Mózes ellen?** 2Móz. 33,11. 5Móz. 34,10. 1Kor. 13,12. 2Pét. 2,10.

9. És felgyullada az Úr haragja őreájuk, és elméne.

10. És a felhő is eltávozék a sátor felül, és ímé Miriám poklos volt, fejér mint a hó; és rátekinte Áron Miriámra, és ímé poklos volt. 5Móz. 24,9. 2Kir. 5,27. 2Krón. 26,19.

11. Monda azért Áron Mózesnek: Kérlek Uram, ne tulajdonítsad nékünk e bűnt; mert bolondul cselekedtünk és vétkeztünk!

12. Kérlek, ne legyen olyan Miriám mint a holt, amelynek húsa félig megemésztetik, mikor kijő az ő anyjának méhéből. Zsolt. 88,4.

13. Kiálta azért Mózes az Úrhoz, mondván: **Isten, kérlek, gyógyítsd meg őt!**

14. Az Úr pedig monda Mózesnek: Ha csak az atyja pökött volna is az ő orcájára, avagy nem kellene-é szégyenkeznie hetednapig? Rekesztessék ki hét napig a táboron kívül, és azután hívassék vissza.

15. Kirekeszteték azért Miriám a táboron kívül hét napig. És a nép nem indula tovább, míg vissza nem hívaték Miriám. 5Móz. 24,9. 2Krón. 26,20. Zsid. 12,9.

16. Azután pedig elindula a nép Haserótból, és tábort ütének Párán pusztájában.

Mózes kémeket küld Kánaánba

13 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
2. Küldj férfiakat, hogy kémleljék meg a Kánaán földjét, amelyet én adok Izrael fiainak; az ő atyáiknak mindegyik törzséből egy-egy férfiút küldjetek, mind olyat, aki főember közöttük. 5Móz. 1,22.
3. Elküldé azért őket Mózes Párán pusztájából az Úr rendelése szerint; és azok a férfiak mindnyájan főemberek voltak Izrael fiai között.
4. Ezek pedig azoknak nevei: A Rúben nemzetségéből Sámmua, a Zakkúr fia.
5. A Simeon nemzetségéből Safát, a Hóri fia.
6. A Júda nemzetségéből Káleb, a Jefunné fia.
7. Az Izsakár nemzetségéből Igál, a József fia.
8. Az Efraim nemzetségéből Hósea, a Nún fia.
9. A Benjámin nemzetségéből Pálti, a Rafú fia.
10. A Zebulon nemzetségéből Gaddiel, a Szódi fia.
11. A József nemzetségéből, a Manasse nemzetségéből Gaddi, a Szúszi fia.
12. A Dán nemzetségéből Ammiél, a Gemálli fia.
13. Az Áser nemzetségéből Szetúr, a Mikaél fia.
14. A Naftali nemzetségéből Nahbi, a Vofszi fia.
15. A Gád nemzetségéből Géuel, a Máki fia.
16. Ezek ama férfiaknak nevei, akiket elküldött Mózes a földnek megkémlelésére. És nevezé Mózes Hóseát, a Nún fiát Józsuénak. 2Móz. 17,9. Csel. 7,45. Zsid. 4,8.
17. És mikor elküldé őket Mózes a Kánaán földjének megkémlelésére, monda nékik: Menjetek fel erre dél felől, és hágjatok fel a hegyre. Józs. 15,3. Bír. 1,9. 19,15.
18. És nézzétek meg a földet, hogy milyen az; és a népet, amely lakozik azon: erős-é az vagy erőtlen, kevés-é az vagy sok?
19. És milyen a föld, amelyben lakozik az: jó-é az vagy hitvány; és milyenek a városok, amelyekben lakozik: táborokban vagy erősségekben lakozik-é?
20. És milyen a föld: kövér-é az, vagy sovány; van-é abban élőfa vagy nincs? És legyetek bátorságosok, és szakasszatok a földnek gyümölcséből. Azok a napok pedig a szőlőzsendülés napjai voltak.
21. Felmenének azért, és megkémlelék a földet a Cin pusztájától fogva mind Rehóbig, odáig, ahol Hamátba mennek.
22. És felmenének dél felől, és jutának Hebronig; valának pedig ott Ahimán, Sésai és Talmai, az Anák fiai: Hebron pedig hét esztendővel építtetett elébb, mint az egyiptomi Coán. Józs. 15,14. Zsolt. 78,12. Ésa. 19,11.
23. Mikor pedig eljutának Eskol völgyéig, lemetszének ott egy szőlővesszőt egy szőlőfürttel, és ketten vitték azt rúdon; és a gránátalmákból és a fügékből is szakasztának. Bír. 16,4.
24. Azt a helyet elnevezék Eskol völgyének; a szőlőfürtért, amelyet lemetszettek onnét Izrael fiai.
25. És visszatérének a föld megkémleléséből negyven nap múlva.
26. És menének, és jutának Mózeshez és Áronhoz, és Izrael fiainak egész gyülekezetéhez, Párán pusztájába, Kádesbe; és hírt vittek nékik és az egész gyülekezetnek, és megmutaták nékik a földnek gyümölcsét.
27. Így beszélének néki, és ezt mondták: Elmentünk arra a földre, amelyre küldöttél minket, és bizonyára tejjel és mézzel folyó az, és ez annak gyümölcse! 2Móz. 3,8. 33,3.
28. Csakhogy erős az a nép, amely lakja azt a földet, és a városok erősítve vannak, és felette nagyok; sőt még Anák fiait is láttuk ott. 5Móz. 1,28. 9,1. 2.
29. Amálek lakik a dél felől való földön, és hitteus, jebuzeus és emoreus lakik a hegyeken; a tenger mellett és a Jordán partján pedig kananeus lakik. 2Móz. 17,8.
30. És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: **Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal**; Józs. 14,7. Zsolt. 60,12. 118,10. Ésa. 11,10.
31. Mindazáltal a férfiak, akik felmentek vele, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál. Ámós 2,9. Mát. 23,13.

32. És rossz hírét vitték annak a földnek, amelyet megkémleltek, Izrael fiaihoz, mondván: Az a föld, amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, olyan föld, amely megemészti az ő lakóit; az egész nép is, amelyet láttunk azon, szálas emberekből áll.

33. És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk.

A nép zúgolódása és bűnhődése

14 És felemelé szavát az egész gyülekezet, és síra a nép azon az éjszakán. 5Móz. 28,68. Zsolt. 106,25.

2. És mindnyájan zúgolódának Mózes ellen és Áron ellen Izrael fiai, és monda nékik az egész gyülekezet: Vajha megholtunk volna Egyiptom földjén! Vagy ebben a pusztában vajha meghalnánk!

3. Miért is visz be minket az Úr arra a földre? Hogy fegyver miatt hulljunk el? Feleségeink és a kicsinyeink prédára legyenek? Nem jobb volna-é nékünk visszatérnünk Egyiptomba?

4. És mondának egymásnak: Szerezzünk előttünk járót, és térjünk vissza Egyiptomba. Neh. 9,17.

5. Akkor arccal leborulának Mózes és Áron Izrael fiai gyülekezetének egész községe előtt.

6. Józsué pedig, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia, akik a földnek kémlelői közül valók voltak, meghasogaták ruháikat.

7. És szólának Izrael fiai egész gyülekezetének, mondván: **A föld, amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, igenigen jó föld.** 5Móz. 10,15. 2Sám. 15,25.

8. **Ha az Úrnak kedve telik bennünk, akkor bevisz minket arra a földre, és nékünk adja azt, mely tejjel és mézzel folyó föld.** 1Kir. 10,9. Zsolt. 22,8. 147,10. Ésa. 62,4.

9. **Csakhogy ne lázongjatok az Úr ellen, se ne féljetek annak a földnek népétől; mert ők nekünk csak olyanok, mint a kenyér; eltávozott tőlük az ő oltalmuk, de az Úr velünk van: ne féljetek tőlük!**

10. Mikor pedig az egész gyülekezet azon tanakodék, hogy megkövezze őket: megjelenék az Úrnak dicsősége a gyülekezet sátorában Izrael minden fiának.

11. És monda az Úr Mózesnek: **Meddig gyaláz engem ez a nép? Meddig nem hisznek nékem, mind ama csodatételeim mellett sem, amelyeket cselekedtem közöttük?** Zsolt. 78,22. Ján. 12,37. Zsid. 3,8.

12. Megverem őket döghalállal, és elvesztem őket; téged pedig nagy néppé teszlek, és őnálánál erősebbé. 2Móz. 32,10.

13. És monda Mózes az Úrnak: Ha meghallják az egyiptombeliek, mert közülük hoztad fel e népet a Te hatalmad által:

14. Elmondják majd e föld lakosainak, akik hallották, hogy Te, Uram, e nép között vagy, hogy szemtől szembe megjelentetted magadat Te, Uram, és hogy a Te felhőd megállott őrajtuk, és felhőoszlopban jársz Te őelőttük nappal, éjjel pedig tűzoszlopban. 2Móz. 15,14. Neh. 9,12.

15. Hogyha mind egyig elveszted e népet, így szólanak majd e népek, amelyek hallották a Te híredet, mondván:

16. Mivelhogy nem vihette be az Úr e népet a földre, amely felől megesküdött nékik, azért öldöste le őket a pusztában. Józs. 7,9.

17. **Most azért hadd magasztaltassék fel az Úrnak ereje, amiképpen szólottál, mondván:**

18. **Az Úr késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú, megbocsát hamisságot és vétket,** de a bűnöst nem hagyja büntetlenül; megbünteti az atyák álnokságait a fiakban harmad és negyed íziglen. 5Móz. 23,5. Neh. 13,2. Ésa. 3,10. 43,25. Jer. 31,30. 33. Ezék. 18,19–22. Róm. 12,14. Gal. 3,13. 6,7. 1Ján. 1,9.

19. **Kérlek, kegyelmezz meg e nép hamisságának a te irgalmasságod nagy volta szerint, amiképpen megbocsátottál e népnek Egyiptomtól fogva mind eddig.**

20. És monda az Úr: Megkegyelmeztem a te beszéded szerint. Jak. 5,16. 1Ján. 5,14.

21. **De bizonnyal élek én, és betölti az Úr dicsősége az egész földet.** Zsolt. 72,19. Ésa. 11,9. 61,11. Ezék. 18,3. Zsid. 2,14. Jel. 11,15.

22. Hogy mindazok az emberek, akik látták az én dicsőségemet és csodáimat, amelyeket cselekedtem Egyiptomban és e pusztában, és megkísértettek engem immár tízszer, és nem engedtek az én szómnak: Zsolt. 95,11.

23. Nem látják meg azt a földet, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak; senki nem látja azt azok közül, akik gyaláztak engem. Ezék. 20,15.

24. **De az én szolgámat, Kálebet, mivelhogy más szellem volt vele, és tökéletességgel követett engem, beviszem őt arra a földre, amelyre bement, és örökségül bírja azt az ő magva.** Józs. 14,8. Mát. 5,5.

25. De Amálek és Kananeus lakik a völgyben; holnap forduljatok meg, és induljatok a pusztába a Vörös tenger útján.

26. Szóla annakfelette az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

27. Meddig tűrjek e gonosz gyülekezetnek, amely zúgolódik ellenem? Hallottam Izrael fiainak zúgolódásait, akik zúgolódnak ellenem! Mát. 17,77. Zsid. 3,17.

28. Mondd meg nékik: **Élek én, azt mondja az Úr, hogy éppen úgy cselekszem veletek, amiképpen szólottatok az én füleim hallására!** Zsolt. 106,26. Zsid. 3,18.

29. E pusztában hullanak el a ti holttesteitek, és pedig mindazok, akik megszámláltattak a ti teljes számotok szerint, húsz esztendőstől fogva és azon felül, akik zúgolódtatok ellenem.

30. És nem mentek be arra a földre, amelyre nézve felemeltem az én kezemet, hogy lakosokká teszlek abban titeket; Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuét, a Nún fiát kivéve. 5Móz. 36,38. Zsid. 3,18.

31. De kicsinyeiteket, akik felől azt mondtátok, hogy prédára lesznek; őket beviszem, és megismerik azt a földet, amelyet megutáltatok. Zsolt. 106,24.

32. A ti holttesteitek azért a pusztában hullanak el.

33. A ti fiaitok pedig, mint a pásztorok, bujdosnak e pusztában negyven esztendeig, és viselik a ti paráználkodásaitoknak büntetését, míglen megemésztetnek a ti holttesteitek e pusztában. Zsolt. 107,40.

34. A napok száma szerint, amelyeken megkémleltétek a földet, tudniillik negyven napon, egy-egy napért egy-egy esztendő, negyven esztendeig hordozzátok a ti hamisságotoknak büntetését, és megismeritek az én elfordulásomat. Zsolt. 77,8. 95,10.

35. Én, az Úr, szólottam. Bizonyára ezt művelem az egész gonosz gyülekezettel, amely összegyülekezett ellenem; ebben a pusztában emésztetnek meg, és ugyanott halnak meg. 1Kir. 8,56. Ezék. 4,6. Zsid. 4,1.

36. A férfiak azért, akiket elküldött Mózes a földnek megkémlelésére, és visszatérének és felzúdíták ellene az egész gyülekezetet, rossz hírt terjesztvén arról a földről: Jer. 28,16. 17. 29,32.

37. Azok a férfiak azért, akik rossz hírt terjesztének a földről, meghalának az Úr előtt csapás által. 1Kor. 10,10. Zsid. 3,17. Júd. 5.

38. Csak Józsué, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia maradának életben ama férfiak közül, akik elmentek a földet megkémlelni.

39. Amint pedig elbeszélé Mózes e beszédeket Izrael fiainak, a nép felette igen keserge. Péld. 19,3. Mát. 8,12. Zsid. 12,17.

40. És felkelének reggel, és felmenének a hegy tetejére, mondván: Ímé készek vagyunk elmenni a helyre, amelyről szólott az Úr, mert vétkeztünk. Mát. 7,21. Luk. 13,25.

41. És monda Mózes: Miért hágjátok át ilyen módon az Úr akaratát, holott nem sikerülhet az néktek. Ésa. 50,1. 2. Jer. 2,37.

42. Fel ne menjetek, mert nem lesz közöttetek az Úr, hogy el ne hulljatok a ti ellenségeitek előtt. 5Móz. 1,42. Zsolt. 44,1–3.

43. Mert az amálek és a kananeus van ott előttetek, és fegyver által hulltok el. Mivelhogy elfordultatok az Úrtól, nem is lesz az Úr veletek. Bír. 16,20.

44. Mindazáltal merészkedének felmenni a hegy tetejére; de az Úr szövetségének ládája és Mózes meg sem mozdulának a táborból.

45. Alászálla azért az amálek és a kananeus, aki lakik vala azon a hegyen, és megverék őket, és vágák őket mind Hormáig.

Áldozati rendelkezések

15 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izrael fiainak, és mondd nékik: Mikor bementek a ti lakóföldetekre, amelyet én adok néktek. 3Móz. 23,10.

3. És tűzáldozatot akartok készíteni az Úrnak, egészen égő- vagy véresáldozatot, vagy fogadás teljesítése végett, vagy szabad akarat szerint, vagy a ti ünnepiteken,

hogy tulok- vagy juhféléből kedves illatot készítsetek az Úrnak: 2Kor. 2,15. Fil. 4,18.

4. Akkor, aki áldozza az ő áldozatát, vigyen az Úrnak ételáldozatul egy tizedrész efa lisztlángot, egy negyedrész hin olajjal elegyítve. 3Móz. 2,1. 6,14.

5. Italáldozatul pedig egy negyedrész hin bort adj az egészenégő- vagy véresáldozathoz, egy-egy bárány mellé.

6. Vagy ha kossal áldozol, készíts ételáldozatul két tizedrész efa lisztlángot megelegyítve egy hin olajnak harmadrészével;

7. Italáldozatul pedig egy hin bornak harmadrészét. Így viszel az Úrnak jó illatú áldozatot.

8. Hogyha fiatal tulkot akarsz készíteni egészenégő- vagy véresáldozatul fogadás teljesítése végett, vagy hálaáldozatul az Úrnak: 3Móz. 7,11.

9. Akkor vígy a fiatal tulokkal egyetemben ételáldozatul három tizedrész efa lisztlángot, megelegyítve egy hin olajnak felével.

10. Italáldozatul pedig vígy fel fél hin bort; kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak.

11. Ekképpen cselekedjetek mindegyik ökörnél, mindegyik kosnál, mind a juhoknak, mind a kecskéknek bárányainál.

12. A barmok száma szerint, amelyeket áldozatra készítetek: így cselekedjetek mindegyikkel, az ő számuk szerint.

13. Minden bennszülött így cselekedjék ezekkel, hogy kedves illatú tűzáldozatot vigyen az Úrnak.

14. Ha pedig jövevény tartózkodik nálatok, vagy lesz köztetek a ti nemzetségeitek szerint, és kedves illatú tűzáldozatot készít az Úrnak: amiképpen ti cselekedtek, akképpen cselekedjék az is.

15. Oh, község! Néktek és a köztetek lakozó jövevénynek egy rendtartástok legyen; örökkévaló törvény legyen a ti nemzetségeiteknél, hogy az Úr előtt olyan legyen a jövevény, mint ti. 2Móz. 12,49.

16. Egy törvényetek legyen, és egy szabályotok néktek és a jövevénynek, amely közöttetek lakik.

17. Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:

18. Szólj Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, amelyre én viszlek be titeket:

19. Akkor, ha majd esztek a földnek kenyeréből, adjatok felemelt áldozatot az Úrnak. Józs. 5,11. 12.

20. A ti tésztátok zsengéjét lepényként mutassátok fel áldozatul; mint a szérűről felemelt áldozatot, úgy mutassátok fel azt.

21. A ti tésztátok zsengéjéből adjatok az Úrnak felemelt áldozatot, a ti nemzetségeitek szerint.

Szándékos és nem szándékos bűnök

22. És ha megtévelyedtek, és nem cselekszitek meg mind e parancsolatokat, amelyeket szólott az Úr Mózesnek; 1Ján. 2,1.

23. Mindazokat, amelyeket parancsolt az Úr néktek Mózes által, az naptól fogva, amelyen parancsolta azokat az Úr, és azután a ti nemzetségeiteknek is:

24. Akkor, hogyha a gyülekezet tudtán kívül esik a tévedés, az egész gyülekezet áldozzék egy fiatal tulkot egészenégő áldozatul, kedves illatul az Úrnak, és étel- és italáldozatot is hozzá szokás szerint, és egy kecskebakot bűnért való áldozatul.

25. És végezzen engesztelést a pap Izrael fiainak egész gyülekezetéért, és megbocsáttatik nékik, mert tévedés volt az; ők pedig vigyék be az ő áldozatukat tűzáldozatul az Úrnak, és a bűnért való áldozatukat az Úr elé az ő tévedésükért.
Dán. 9,24. Zsid. 2,17. 5,2. 10,10–12. Róm. 5,11. 1Ján. 1,7. 2,1. 2. Jel. 1,5.

26. És megbocsáttatik Izrael fiai egész gyülekezetének, és a közöttük tartózkodó jövevénynek; mert az egész nép tévedésben volt.

27. Hogyha csak egy ember vétkezik tévedésből: áldozzék egy esztendős kecskét bűnért való áldozatul. 3Móz. 4,27. 28.

28. A pap végezzen engesztelést azért a tévedő emberért, aki tévedésből vétkezett az Úr előtt, és ha engesztelést szerez néki, megbocsáttatik néki.

29. A bennszülöttnek Izrael fiai között és a jövevénynek, aki közöttük tartózkodik: egy törvényetek legyen néktek a felől, aki tévedésből cselekszik.

30. De amely ember felemelt kézzel cselekszik, akár bennszülött akár jövevény, az

Urat illeti az szidalommal, vágassék ki azért az az ő népe közül; Róm. 10,16. Zsid. 10,26.

31. Mivelhogy az Úrnak szavát megvetette, és az ő parancsolatját megszegte, kiirtatván kiirtassék az az ember, az ő hamissága legyen őrajta. 2Sám. 12,9. Péld. 13,13. Ezék. 18,19.

32. Mikor pedig Izrael fiai a pusztában voltak, találának egy férfiat, ki fát szedeget szombatnapon.

33. És elvitték, akik találták azt fát szedegetni, Mózeshez és Áronhoz és az egész gyülekezethez.

34. És őrizet alá adák azt, mert nem volt kijelentve, mit kelljen vele cselekedni.

35. És monda az Úr Mózesnek: Halállal lakoljon az a férfi, kövezze őt agyon az egész gyülekezet a táboron kívül.
2Móz. 31,15. 1Kir. 21,13. Csel. 7,58. Gal. 3,5.

36. Kivitte azért őt az egész gyülekezet a táboron kívül, és agyon kövezék őt, és meghala, amiképpen parancsolta az Úr Mózesnek.

A ruhabojtok

37. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

38. Szólj Izrael fiainak, és mondjad nékik, hogy készítsenek maguknak bojtokat az ő ruháik szegleteire az ő nemzetségeik szerint, és tegyenek a szeglet bojtjára kék zsinórt. 5Móz. 22,12. Mát. 23,5.

39. És arra való legyen néktek a bojt, hogy mikor látjátok azt, **megemlékezzetek az Úrnak minden parancsolatjáról, hogy megcselekedjétek azokat**; és ne nézzetek a ti szívetek után, és a ti szemeitek után, amelyek után ti paráználkodtok.

40. **Hogy megemlegessétek, és megcselekedjétek minden én parancsolatomat, és legyetek szentek a ti Istenetek előtt.**

41. **Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom földjéből, hogy legyek néktek Istenetekké. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.** 1Thess. 5,8. 1Pét. 1,15.

Kóré, Dátán és Abirám lázadása

16 Kóré pedig az Ichár fia, aki a Lévi fiának, Kéhátnak fia volt; és Dátán és Abirám, Eliábnak fiai; és On, a Pélet fia, akik Rúben fiai voltak, fogták magukat; rész 26,9. Júd. 11.

2. És támadának Mózes ellen, és velük Izrael fiai közül kétszáz és ötven ember, akik a gyülekezetnek fejedelmei voltak, tanácsbeli híres neves emberek.

3. És gyülekezének Mózes ellen és Áron ellen, és mondának nékik: Sokat tulajdonítotok magatoknak, holott az egész gyülekezet, ezek mindnyájan szentek, és közöttük van az Úr: miért emelitek azért fel magatokat az Úr gyülekezete fölé?

4. És mikor hallá ezt Mózes, arcra borula, 2Móz. 19,6. 29,45. Zsolt. 106,16.

5. És szóla Kórénak és az ő egész gyülekezetének, mondván: Reggel megmutatja az Úr, ki az övé és ki a szent, és kit fogadott magához; mert akit magának választott, magához fogadja azt. Zsolt. 105,26. 2Tim. 2,19.

6. Ezt cselekedjétek azért: Vegyetek magatoknak tömjénezőket, Kóré és az ő egész gyülekezete! 3Móz. 10,3.

7. És tegyetek azokba tüzet, és rakjatok rá füstölő szert az Úr előtt holnap, és az a férfiú legyen szent, akit kiválaszt az Úr. Sokat tulajdonítotok magatoknak, Lévi fiai!

8. És monda Mózes Kórénak: Halljátok meg, kérlek, Lévi fiai:

9. Avagy keveslitek-é azt, hogy titeket Izrael Istene külön választott Izrael gyülekezetétől, hogy magához fogadjon titeket, hogy szolgáljatok az Úr sátorának szolgálatában, hogy álljatok e gyülekezet előtt, és szolgáljatok néki? 1Sám. 18,23. Ésa. 7,13.

10. És hogy magának fogadott tégedet, és minden atyádfiát, a Lévi fiait teveled; hanem még a papságot is kívánjátok?

11. Azért hát te és a te egész gyülekezeted az Úr ellen gyülekeztetek össze; mert Áron micsoda, hogy ellene zúgolódtok?

12. Elkülde azután Mózes, hogy hívják elő Dátánt és Abirámot, az Eliáb fiait. Azok pedig felelének: Nem megyünk fel!

13. Avagy kevesled-é azt, hogy felhoztál minket a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj minket a pusztában; hanem még uralkodni is akarsz rajtunk? 2Móz. 2,14.

14. Éppen nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál be minket, sem szántóföldet és szőlőt nem adtál nékünk örökségül! Avagy ki akarod-é szúrni az emberek szemeit? Nem megyünk fel! Csel. 20,33. 2Kor. 7,2.

15. Megharaguvék azért Mózes igen, és monda az Úrnak: Ne tekints az ő áldozatukra! Egy szamarat sem vettem el tőlük, és egyet sem bántottam közülük. 1Sám. 12,3.

16. Azután monda Mózes Kórénak: Te és a te egész gyülekezeted legyetek az Úr előtt; te és azok és Áron, holnap.

17. És mindenki vegye az ő tömjénezőjét, és tegyetek abba füstölőszert, és vigyétek az Úr elé, ki-ki az ő tömjénezőjét; kétszáz és ötven tömjénezőt. Te is, és Áron is, mindenki a saját tömjénezőjét.

18. Vevé azért mindenki az ő tömjénezőjét, és tevének abba tüzet, és rakának arra füstölőszert, és megállának a gyülekezet sátorának nyílása előtt, Mózes is és Áron.

19. Kóré pedig összegyűjtötte ellenük az egész gyülekezetet a gyülekezet sátorának nyílásához, és megjelenék az Úrnak dicsősége az egész gyülekezetnek. 2Móz. 16,7. 10.

20. És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

21. Válljatok külön e gyülekezettől, hogy megemésszem őket egy szempillantásban. 1Móz. 19,17. 2Móz. 32,10. Csel. 2,40. Jel. 18,4.

22. Ők pedig arcukra borulának, és mondának: Isten, minden test szellemének Istene! Nem egy férfiú vétkezett-é, és az egész gyülekezetre haragszol-é? Sof. 12,1. Zsid. 12,9.

23. Akkor szóla az Úr Mózesnek, mondván: 2Sám. 24,17. Ésa. 57,16.

24. Szólj a gyülekezetnek, mondván: Menjetek el a Kóré, Dátán és Abirám hajléka mellől köröskörül.

25. Felkele azért Mózes, és elméne Dátán és Abirám felé, követék őt Izrael vénei.

26. És szóla a gyülekezetnek, mondván: Kérlek, távozzatok el ez istentelen emberek sátorai mellől, és semmit ne illessetek abból, ami az övék, hogy el ne vesszetek az ő bűneik miatt. Ésa. 52,11. Csel. 2,40. 2Kor. 6,17.

27. És elmenének a Kóré, Dátán és Abirám hajlékai mellől köröskörül; Dátán pedig és Abirám kimenének, megállván az ő sátoraiknak nyílásánál feleségeikkel, fiaikkal és kisdedeikkel. 1Móz. 19,12. Péld. 16,18.

28. Akkor monda Mózes: Ebből tudjátok meg, hogy az Úr küldött engem, hogy cselekedjem mind e dolgokat, hogy nem magamtól indultam: 5Móz. 18,22. Ján. 5,30.

29. Ha úgy halnak meg ezek, amint meghal minden más ember, és ha minden más ember büntetése szerint büntettetnek meg ezek: akkor nem az Úr küldött engem.

30. Ha pedig az Úr valami új dolgot cselekszik, és a föld megnyitja az ő száját, és elnyeli őket, és mindazt, ami az övék, és elevenen szállanak alá a pokolba: akkor megismeritek, hogy gyalázták ezek az emberek az Urat. Zsolt. 55,15. Ésa. 28,21. Jel. 9,2.

31. És lőn, amint elvégezé mind e beszédeket, meghasada a föld alattuk.

32. És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és az ő háznépeiket: és minden embert, akik Kórééi voltak, és minden jószágukat. 5Móz. 11,6. 1Krón. 6,22. Zsolt. 106,17.

33. És alászállának azok és mindaz, ami az övék, elevenen a pokolra: és befedezé őket a föld, és elveszének a község közül.

34. Az izraeliták pedig, akik körülöttük voltak, mind elfutának azoknak kiáltására; mert azt mondják vala: netalán elnyel minket a föld! 3Móz. 10,2. 5Móz. 4,24.

35. És tűz jöve ki az Úrtól, és megemésztő ama kétszáz és ötven férfiút, akik füstölőszerekkel áldoznak vala. Zsolt. 106,18.

36. Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván: Ésa. 66,15. Zsid. 12,29. Jel. 20,9.

37. Mondd meg Eleázárnak, Áron pap fiának, hogy szedje ki a tömjénezőket a tűzből, a tüzet pedig hintsd széjjel, mert megszenteltettek a tömjénezők;

38. Ezeknek tömjénezői, akik a maguk élete ellen vétkeztek. És csináljanak azokból vékonyra vert lapokat az oltár beborítására. Mivelhogy járultak azokkal az Úr elé, és megszenteltettek: legyenek jegyül Izrael fiainak. Ezék. 14,8. Zsid. 2,10. 2Pét. 2,6.

39. Felszedé azért Eleázár pap a réz tömjénezőket, amelyekkel a megégettek járultak oda, és vékonyra verette azokat az oltár beborítására. 1Kir. 13,1. Péld. 20,2.

40. Emlékeztetőül Izrael fiainak, hogy senki idegen, aki nem az Áron magvából való, ne járuljon az Úr elé füstölőszerrel füstölögtetni, hogy úgy ne járjon, mint Kóré és mint az ő gyülekezete, amiképpen megmondotta néki az Úr Mózes által. Zsid. 5,4.

41. És másnap felzúdula Izrael fiainak egész gyülekezete Mózes ellen és Áron

ellen, mondván: Ti öltétek meg az Úrnak népét! Mát. 5,11. Csel. 21,28. 2Kor. 6,8.

42. Mikor pedig egybegyűle a gyülekezet Mózes ellen és Áron ellen, akkor fordulának a gyülekezet sátora felé: és ímé, befedezte azt a felhő, és megjelenék az Úrnak dicsősége. 2Móz. 40,34. 3Móz. 9,23.

43. Mózes azért és Áron menének a gyülekezet sátora elé.

44. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

45. Menjetek ki e gyülekezet közül, hogy megemésszem őket egy szempillantásban; ők pedig arcukra borulának. Mát. 26,39.

46. És monda Mózes Áronnak: Fogd a tömjénezőt, és tégy abba tüzet az oltárról, és rakj reá füstölőszert, és vidd hamar a gyülekezethez, és végezz engesztelést értük, mert kijött az Úrtól a nagy harag, elkezdődött a csapás. Józs. 22,18. Zsolt. 106,29.

47. Vevé azért Áron a tömjénezőt, amint mondotta Mózes, és futa a község közé, és ímé elkezdődött a csapás a nép között. És füstölő áldozatot tett, és engesztelést szerze a népnek. 1Sám. 6,19. 2Sám. 24,1.

48. És megálla a megholtak között és élők között; és megszűnék a csapás.

49. És akik megholtak e csapás alatt, tizennégyezer-hétszázan voltak; azokon kívül, akik megholtak a Kóré dolgáért.

50. És visszatére Áron Mózeshez a gyülekezet sátorának nyílásához. Így szűnék meg a csapás. Mát. 20,28. 1Thess. 1,10. Zsid. 7,24.

Áron vesszeje kivirágzik

17 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izrael fiainak, és végy tőlük egy-egy vesszőt az ő atyáiknak háza szerint; az ő atyáik házának valamennyi fejedelmétől tizenkét vesszőt; és kinekkinek a nevét írd fel az ő vesszejére.

3. Az Áron nevét pedig írd a Lévi vesszejére: mert egy vessző esik az ő atyjuk házának fejéért. 2Móz. 25,22. 29,42.

4. És tedd le azokat a gyülekezet sátorában a bizonyság ládája elé, ahol megjelenek néktek. 3Móz. 16,2. 1Kir. 8,10–12.

5. És lesz, hogy annak a férfiúnak vesszeje, akit elválasztok, kihajt; így hárítom el magamról Izrael fiainak zúgolódásait, amelyekkel zúgolódnak ellenetek.

6. Szóla azért Mózes Izrael fiainak, és adának néki mindaz ő fejedelmeik egy-egy vesszőt egy-egy fejedelemért; az ő atyáiknak háza szerint tizenkét vesszőt; az Áron vesszeje is azok között a vesszők között volt.

7. És letevé Mózes a vesszőket az Úr elé a bizonyság sátorában. 2Móz. 38,21. Csel. 7,44.

8. És lőn másnap, hogy beméne Mózes a bizonyság sátorába; és ímé kihajtott a Lévi házából való Áronnak vesszeje, és hajtást hajtott, és virágot növelt, és mandulát érlelt. Ésa. 4,2. 9,7. 35,1. 2. Ezék. 17,24.

9. És kihozá Mózes mindazokat a vesszőket az Úr színe elől mind az Izrael fiai elé, és miután megnézték, vevé mindenki a saját vesszejét.

10. És monda az Úr Mózesnek: Vidd vissza az Áron vesszejét a bizonyság ládája elé, hogy őriztessék ott a lázadó fiaknak jegyül, hogy megszűnjék az ellenem való zúgolódásuk, hogy meg ne haljanak. Zsid. 9,4.

11. És megcselekedé Mózes; amint parancsolta az Úr néki, akképpen cselekedék.

12. És szólának Izrael fiai Mózesnek, mondván: Ímé pusztulunk, veszünk, mi mindnyájan elveszünk!

13. Valaki közel járul az Úrnak sátorához, meghal. Avagy mindenestől elpusztulunk-é?!

A papok felelőssége a szenthelyért

18 És monda az Úr Áronnak: Te és a te fiaid, és a te atyádnak háza teveled, hordozzátok a szent hajlék körül való hamisság büntetését. Te és a te fiaid teveled, hordozzátok a ti papságtok hamisságának büntetését.

2. A te atyádfiait, Lévinek törzsét, a te atyádnak nemzetségét is vedd magad mellé, melletted legyenek, és néked szolgáljanak; te pedig és a te fiaid veled, szolgáljatok a bizonyság sátora előtt. 1Móz. 29,34.

3. És ügyeljenek a te ügyedre és az egész sátornak ügyére; de a szenthajlék edényeihez és az oltárhoz ne járuljanak, hogy meg ne haljanak mind ők, mind ti.

4. És melletted legyenek, és ügyeljenek a gyülekezet sátorának ügyére, a sátornak minden szolgálata szerint; de idegen ne járuljon tihozzátok. 2Móz. 27,21. 30,7.

5. Ügyeljetek azért a szenthajléknak ügyére, és az oltárnak ügyére, hogy ne legyen ezután harag Izrael fiai ellen.

6. Mert ímé én választottam a ti atyátok-fiait, a lévitákat Izrael fiai közül, mint az Úrnak adottakat, néktek ajándékul, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorának szolgálatában. 1Sám. 6,19. Zsid. 9,3. 6.

7. Te pedig és a te fiaid teveled, ügyeljetek a ti papságotokra mindenben, amik az oltárhoz tartoznak, és a függönyön belül vannak, hogy azokban szolgáljatok; a ti papságotoknak tisztét adtam néktek ajándékul, azért az idegen, aki odajárul, haljon meg.

A papok javadalma minden szentelt áldozat

8. Szóla azután az Úr Áronnak: Ímé, én néked adtam az én felemelt áldozataimra való ügyelést is, valamit Izrael fiai nékem szentelnek, néked és a te fiaidnak adtam azokat felkenetési díjul, örökkévaló rendelés szerint. 2Móz. 40,13. 15.

9. Ez legyen tiéd a legszentségesebbekből, amelyek tűzzel meg nem égettetnek: Minden ő áldozatuk, akár ételáldozatuk, akár bűnért való áldozatuk, akár pedig vétekért való áldozatuk, amiket nékem adnak, mint legszentségesebbek, tiéid legyenek és a te fiaidé.

10. A legszentségesebb helyen egyed meg azt, csak a férfiak egyék azt; szentség legyen tenéked.

11. Ez is tiéd legyen, mint felemelt áldozat az ő ajándékukból, Izrael fiainak minden meglóbált áldozataival együtt; néked adtam azokat és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, akik veled vannak, örökkévaló rendelés szerint; mindenki, aki tiszta a te házadban, eheti azt: 2Móz. 29,28.

12. Az olajnak minden kövérjét, és minden kövérjét a mustnak és gabonának, azoknak zsengéit, amelyeket az Úrnak adnak, tenéked adtam. 2Móz. 23,19. 5Móz. 18,4.

13. Mindennek első gyümölcsei az ő földjükön, amelyeket az Úrnak visznek, tiéid legyenek; mindenki, aki tiszta a te házadban, egye azokat. 5Móz. 18,4. 5.

14. Minden, ami teljesen Istennek szenteltetik Izraelben, tiéd legyen. 3Móz. 27,28.

15. Minden, ami az élő állatok közül az anyaméhet megnyitja, amelyet az Úrnak visznek, mind emberekből s mind barmokból a tiéd legyen; csakhogy az embernek elsőszülöttét váltasd meg, és a tisztátalan állatnak elsőszülöttét is megváltassad.

16. Amelyek pedig váltságosok, egy hónapostól kezdve váltasd meg a te becslésed szerint, öt ezüst sikluson a szent siklus szerint: húsz géra az. 2Móz. 30,13. Ezék. 45,12.

17. De a tehénnek első fajzását, vagy a juhnak első fajzását, vagy a kecskének első fajzását meg ne váltasd; mert szentelni valók azok; a vérüket hintsd az oltárra, és azoknak kövérét füstölögtesd el kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak. 5Móz. 15,19.

18. Azoknak húsa pedig tiéd legyen, amiképpen a meglóbált szegy, és amint a jobb lapocka is tiéd lesz. 3Móz. 7,31.

19. Minden felemelt áldozatot a szent dolgokból, amelyeket az Úrnak áldoznak Izrael fiai, néked adtam örökkévaló rendelés szerint, és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, akik veled vannak; sónak szövetsége ez, örökkévaló az Úr előtt, néked és a te magodnak veled.

Lévi fiainak öröksége

20. Monda pedig az Úr Áronnak: Az ő földjükből örökséged nem lesz, sem osztályrészed nem lesz néked közöttük: **Én vagyok a te osztályrészed és a te örökséged Izrael fiai között**. 5Móz. 10,9. 14,27. Józs. 13,14. 33. 18,7. Zsolt. 16,5. Ezék. 44,28.

21. De ímé, a Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izraelben; az ő szolgálatukért való osztályrész ez, amellyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát. Neh. 10,37. 12,44. Zsid. 7,5. 8.

22. És ne járuljanak ezután Izrael fiai a gyülekezetnek sátorához, hogy ne vétkezzenek, és meg ne haljanak. 3Móz. 22,9.

23. De a léviták teljesítsék a gyülekezet sátorának szolgálatát, és ők viseljék az ő bűnüket; örökkévaló rendelés legyen a ti nemzetségeiteknél, hogy Izrael fiai között

ne bírjanak örökséget.

24. **Mivelhogy Izrael fiainak tizedét, amit felemelt áldozatul visznek fel az Úrnak, adtam a lévitáknak örökségül**: azért végeztem őfelőlük, hogy Izrael fiai között ne bírjanak örökséget. 5Móz. 10,9.

A léviták áldozata a tizedből

25. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

26. A lévitáknak pedig szólj, és mondd meg nékik: Mikor beszeditek Izrael fiaitól a tizedet, amelyet örökségetekül adtam néktek azoktól, akkor áldozzatok abból felemelt áldozatot az Úrnak; a tizedből tizedet. Neh. 10,38.

27. És ez a ti felemelt áldozatotok olyanul tulajdoníttatik néktek, mint a szérűről való gabona, és mint a sajtóból kiömlő bor.

28. Így vigyetek ti is felemelt áldozatot az Úrnak minden ti tizedetekből, amelyet beszedtek Izrael fiaitól, és adjatok abból az Úrnak felemelt áldozatot Áronnak, a papnak.

29. Minden ti ajándékotokból vigyétek a felemelt áldozatokat az Úrnak, mindenből a kövérjét, ami abból szentelni való.

30. Mondd meg azt is nékik: Mikor a kövérjét áldozzátok abból, olyanul tulajdoníttatik az a lévitáknak, mintha a szérűről és sajtóból adnák. Mát. 10,10.

31. Megehetitek pedig azt minden helyen, ti és a ti házatok népe; mert jutalmatok ez néktek a gyülekezet sátorában való szolgálatokért. 1Kor. 9,19. 2Kor. 12,13.

32. És nem lesztek bűnösök amiatt, ha abból a kövérjét áldozzátok: és Izrael fiainak szent dolgait sem fertőztetitek meg, és meg sem haltok. Gal. 6,6. 1Thess. 5,12. 13.

A tisztító víz

19 Szóla azután az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

2. Ez a törvény rendelése, amelyet parancsolt az Úr, mondván: Szólj Izrael fiainak, hogy hozzanak hozzád egy veres tehenet, épet, amelyben ne legyen hiba, amelynek nyakán iga nem volt. Ésa. 53,4–6. Gal. 4,4.

3. És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és ő vitesse ki azt a táboron kívül, és öljék meg azt őelőtte. Zsid. 13,11. Jel. 1,5.

4. És vegyen Eleázár, a pap annak véréből az ő ujjával, és hintsen a gyülekezet sátorának eleje felé annak véréből hétszer.

5. Azután égessék meg azt a tehenet az ő szemei előtt; annak bőrét, húsát, és vérét a ganéjával együtt égessék meg. Ésa. 52,15.

6. Akkor vegyen a pap cédrusfát, izsópot és karmazsint, és vesse a tehénnek égő részei közé. 3Móz. 14,4. 6. Ezék. 36,25.

7. És mossa meg a pap az ő ruháit, az ő testét is mossa le vízzel, és azután menjen be a táborba, és tisztátalan legyen a pap estvéig. 3Móz. 11,25. 15,5.

8. Az is, aki megégeti azt, mossa meg az ő ruháit vízzel, és az ő testét is mossa le vízzel, és tisztátalan legyen estvéig.

9. Valamely tiszta ember pedig szedje fel annak a tehénnek hamvát, és helyezze el azt a táboron kívül tiszta helyre, hogy legyen az Izrael fiai gyülekezetének szolgálatára a tisztulásnak vizéhez; bűnért való áldozat ez.

10. És az, aki felszedi a tehénnek hamvát, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig; és legyen ez Izrael fiainak és a köztük tartózkodó jövevénynek örök rendelésül. Zsid. 9,13.

11. Aki illeti akármely embernek a holttestét, és tisztátalanná lesz hét napig: Ésa. 52,11. Róm. 5,12. 2Kor. 6,17. Ef. 2,1.

12. Az olyan tisztítsa meg magát azzal a vízzel harmadnapon és hetednapon, és tiszta lesz; ha pedig nem tisztítja meg magát harmadnapon és hetednapon, akkor nem lesz tiszta. 3Móz. 21,1. JerSir. 4,14. Agg. 2,13.

13. Valaki holtat illet, bármely embert aki megholt, és meg nem tisztítja magát, az beszennyezi az Úrnak hajlékát; és irtassék ki az az ember Izraelből mivelhogy tisztulásnak vize nem hintetett őreá, tisztátalan lesz; még rajta van az ő tisztátalansága.

14. Ez legyen a törvény, mikor valaki sátorban hal meg. Mindaz, aki bemegy a sátorba, és mindaz, aki ott van a sátorban, tisztátalan legyen hét napig.

15. Minden nyitott edény is, amelyen nincs lezárható fedél, tisztátalan.

16. És mindaz, aki illet a mezőn fegyverrel megöltet, vagy megholtat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztátalan legyen hét napig.

17. És vegyenek a tisztátalanért a bűnért való megégetett áldozatnak hamvából, és töltsenek arra élő vizet edénybe.

18. Valamely tiszta ember pedig vegyen izsópot, és mártsa azt vízbe, és hintse meg a sátort és minden edényt, és minden embert, akik ott lesznek; és azt is, aki a csontot, vagy a megöltet, vagy a megholtat, vagy a koporsót illette. Zsolt. 51,7.

19. Hintse pedig meg a tiszta a tisztátalant harmadnapon és hetednapon, és tisztítsa meg őt hetednapon; azután mossa meg az ő ruháit, mossa le magát is vízzel, és tiszta lesz estve.

20. Ha pedig valaki tisztátalanná lesz, és nem tisztítja meg magát, az irtassék ki a község közül; mivelhogy az Úrnak szenthelyét beszennyezte, a tisztulásnak vize nem hintetett őreá, tisztátalan az. Gal. 3,10.

21. Ez legyen őnáluk örök rendelésül: mindaz, aki hinti a tisztulásnak vizét, mossa meg az ő ruháit; mindaz, aki illeti a tisztulásnak vizét, tisztátalan legyen estvéig.

22. És valamit illet a tisztátalan, tisztátalan legyen az; és az is, aki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig. Agg. 2,13.

Miriám halála

20 És eljutának Izrael fiai, az egész gyülekezet Cin pusztájába az első hónapban és megtelepedék a nép Kádesben, és meghala ott Miriám, és eltemették ott. 2Móz. 15,20.

Víz fakad a kősziklából

2. De nem volt vize a gyülekezetnek, összegyűlének azért Mózes és Áron ellen.

3. És feddőzék a nép Mózessel, és szólának mondván: Vajha holtunk volna meg, mikor megholtak a mi atyánkfiai az Úr előtt! 2Móz. 17,1. JerSir. 4,9.

4. És miért hoztátok az Úrnak gyülekezetét e pusztába, hogy meghaljunk itt mi, és a mi barmaink?

5. És miért hoztatok fel minket Egyiptomból, hogy e rossz helyre hozzatok minket, hol nincs vetés, sem füge, sem szőlő, sem gránátalma, és inni való víz sincsen!

6. Elmenének azért Mózes és Áron a gyülekezetnek színe elől, a gyülekezet sátorának nyílása elé, és arcukra borulának; és megjelenék nékik az Úrnak dicsősége.

7. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

8. Vedd ezt a vesszőt, és gyűjtsd össze a gyülekezetet te, és Áron, a te atyádfia, és **szóljatok ím e kősziklának az ő szemeik előtt, hogy adjon vizet; és fakassz vizet nékik e kősziklából, és adj inni a gyülekezetnek és az ő barmaiknak**. Neh. 9,15. Zsolt. 78,15. 16. Ésa. 43,20.

9. Vevé azért Mózes azt a vesszőt az Úrnak színe elől, amint parancsolta néki.

10. És összegyűjték Mózes és Áron a gyülekezetet a kőszikla elé, és monda nékik: Halljátok meg most, ti lázadók! Avagy e kősziklából fakasszunk-é néktek vizet?

11. És felemelé Mózes az ő kezét, és megüté a kősziklát az ő vesszejével két ízben; és sok víz ömle ki, és ivott a gyülekezet és az ő barmai. 5Móz. 8,19. Jak. 1,2.

Mózes és Áron hitetlensége

12. És monda az Úr Mózesnek és Áronnak: Mivelhogy nem hittetek nékem, hogy megdicsőítettetek volna engem Izrael fiainak szemei előtt: azért nem viszitek be e községet a földre, amelyet adtam nékik. 5Móz. 3,26. Ezék. 20,41. 36,23. 1Pét. 3,15.

13. Ezek a versengésnek vizei, amelyekért feddőztek Izrael fiai az Úrral; és megdicsőítette magát őbennük. Zsolt. 95,8.

Edóm nem engedi át Izraelt

14. És külde Mózes követeket Kádesből Edom királyához, kik így szólának: Ezt mondja a te atyádfia az Izrael: Te tudod mindazt a nyomorúságot, amely rajtunk esett: 5Móz. 23,7. Bír. 11,16. 17. Abd. 10. 12.

15. Hogy a mi atyáink alámentek Egyiptomba, és sok ideig laktunk Egyiptomban, és hogy nyomorgatának minket az egyiptombeliek, és a mi atyáinkat.

16. És kiáltottunk az Úrhoz, és meghallgatta a mi szónkat, és angyalt külde és kihozott minket Egyiptomból; és ímé Kádesben vagyunk a te határodnak végvárosában.

17. Hadd mehessünk át a te földeden! Nem megyünk át sem mezőn, sem szőlőn, és kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, és nem térünk sem jobbra, sem balra, míg általmegyünk a te határodon.

18. Felele pedig Edom: Nem mehetsz át az én földemen, hogy fegyverrel ne menjek ellened!
19. És mondának néki Izrael fiai: A járt úton megyünk fel, és ha a te vizedet iszszuk, én és az én barmaim, megadom annak az árát. Nincs egyéb szándékom, csak hogy gyalog mehessek át. 5Móz. 2,6. 28.
20. Az pedig monda: Nem mégy át. És kiméne ellene Edom sok néppel és nagy erővel. Bír. 11,17.
21. Mivel nem akará Edom megengedni Izraelnek, hogy általmenjen az ő országán: azért eltére Izrael tőle. 5Móz. 2,27. 29.

Áron halála

22. Majd elindulának Kádesből, és jutának Izrael fiai, az egész gyülekezet a Hór hegyére.
23. És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, a Hór hegyénél, Edom földjének határán, mondván:
24. Áron az ő népeihez temetteték: mert nem megy be a földre, amelyet Izrael fiainak adtam, mivelhogy ellenszegültetek az én szómnak a versengésnek vizénél. 1Móz. 25,8. Ésa. 57,1. 2. Zsid. 12,23.
25. Vedd Áront és Eleázárt, az ő fiát, és vezesd fel őket a Hór hegyére.
26. És vetkeztesd le Áront az ő ruháiból, és öltöztesd fel azokba Eleázárt, az ő fiát; mert Áron meghal ott és az ő népéhez temettetik. 5Móz. 32,50.
27. És úgy cselekedék Mózes, amint parancsolta az Úr, és felmenének a Hór hegyére az egész gyülekezet láttára.
28. És Mózes levetkezteté Áront az ő ruháiból, és felöltözteté azokba Eleázárt, az ő fiát. És meghala Áron ott a hegynek tetején, Mózes pedig és Eleázár leszálla a hegyről.
29. És látá az egész gyülekezet, hogy meghalt Áron, és siratá Áront harminc napig Izraelnek egész háza. 5Móz. 34,8.

A rézkígyó

21 Mikor pedig meghallotta a kananeus, Arad királya, aki lakozik vala dél felől, hogy jön Izrael a kémek után: megütközék Izraellel, és foglyokat ejte közülük. rész 33,40. Bír. 1,16.
2. Fogadást tett azért Izrael az Úrnak, és monda: Ha valóban kezembe adod e népet, eltörlöm az ő városait. 1Móz. 28,20.
3. És meghallgatá az Úr Izraelnek szavát, és kézbe adá a kananeust, és eltörlé őket, és azoknak városait. És nevezé azt a helyet Hormának.
4. És elindulának a Hór hegyétől a Vörös tengerhez vezető úton, hogy megkerüljék Edom földjét. És a népnek türelme elfogyott útközben. 2Móz. 6,9.
5. És szóla a nép Isten ellen és Mózes ellen: Miért hoztatok fel minket Egyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában? Mert nincsen kenyér, víz sincsen, és e hitvány eledelt utáljuk. Zsolt. 78,19. Péld. 27,27.
6. Bocsáta azért az Úr a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izrael népéből. 1Kor. 10,9.
7. Akkor méne a nép Mózeshez, és mondának: Vétkeztünk, mert szólottunk az Úr ellen és ellened; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. **És imádkozék Mózes a népért**. 1Sám. 12,19. 1Kir. 13,6. Zsolt. 78,34. Ésa. 26,16. Hós. 5,15. Csel. 8,24.
8. És monda az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tűzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben marad. Ján. 3,14.
9. **Csinála azért Mózes rézkígyót, és feltűzé azt póznára. És lőn, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada.**

Izrael tovább vándorol a pusztában

10. Azután elindulának Izrael fiai, és tábort ütének Obótban.
11. Obótból is elindulának, és tábort ütének Hije-Abarimban, abban a pusztában, amely Moáb előtt volt napkelet felől.
12. Onnét elindulának, és tábort ütének Zéred völgyében. 5Móz. 2,13.
13. Onnét elindulának, és tábort ütének az Arnon vizén túl, amely van a pusztában, és kijön az emoreus határából. Mert az Arnon Moábnak határa moáb között és emoreus között. 5Móz. 2,24. Józs. 12,2. Bír. 11,18.
14. Azért van szó az Úr hadainak könyvében: Vahébről Szúfában, és a patakokról

Arnonnál,
15. És a patakok folyásáról, amely Ar város felé hajol és Moáb határára dűl.
16. És onnét Béérbe menének. Ez az a kút, amelynél mondotta az Úr Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, és adok nékik vizet.
17. Akkor éneklé az Izrael ez éneket: Jöjj fel, óh kút! Énekeljetek néki!
18. Kút, amelyet fejedelmek ástak; a nép előkelői vájtak, kormánypálcával, vezérbotjaikkal. És a pusztából Matanába menének. Ésa. 33,22.
19. És Matanából Nahaliélbe, és Nahaliélből Bámótba.
20. Bámótból pedig abba a völgybe, amely Moáb mezején van, onnan a Piszga tetejére, amely a sivatagra néz.

Szíhon legyőzése

21. És külde Izrael követeket Szíhonhoz, az emoreusok királyához, mondván: 5Móz. 2,26. Bír. 11,19.
22. Hadd mehessek át a te földeden! Nem hajlunk mezőre, sem szőlőre, kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, míg átmegyünk a te határodon.
23. De nem engedé Szíhon Izraelnek, hogy átmenjen az ő határán, sőt egybegyűjté Szíhon minden népét, és kiméne Izrael ellen a pusztába, és jöve Jahácba; és megütközék Izraellel. 5Móz. 2,32. 29,7.
24. És megveré őt Izrael fegyvernek élivel, és elfoglalá annak földjét Arnontól Jabbókig, az Ammon fiaiig; mert erős volt az Ammon fiainak határa. 5Móz. 29,7. Józs. 12,1. 2. 24,8. Neh. 9,22. Zsolt. 135,10. 136,19. Ámós 2,9.
25. És elfoglalá Izrael mind e városokat, és megtelepedék Izrael az emoreusok minden városában, Hesbonban és annak minden városában;
26. Mert Hesbon Szíhonnak, az emoreusok királyának városa volt, ki is hadakozott Moábnak előbbi királyával, és elvett minden földet annak kezéből Arnonig.
27. Azért mondják a példabeszédmondók: Jöjjetek Hesbonba! Építtessék és erősíttessék Szíhon városa!
28. Mert tűz jött ki Hesbonból, láng Szíhon városából; megemésztette Art, Moábnak városát, Arnon magaslatainak urait.
29. Jaj néked Moáb! Elvesztél Kámosnak népe! Futásra adta ő fiait, leányait fogságra Szíhonnak, az emoreus királynak.
30. De mi lövöldöztük őket, elveszett Hesbon Dibonig, és elpusztítottuk Nofáig, amely Medebáig ér. 2Kir. 23,13. Ésa. 15,1. 4.

Óg legyőzése

31. Megtelepedék azért Izrael az emoreusok földjén.
32. És elkülde Mózes, hogy megkémleljék Jázert, és bevevék annak városait, és kiűzé az emoreust, aki ott volt. Jer. 48,22.
33. Majd megfordulának, és felmenének a Básánba vivő úton. És kijöve Óg, Básán királya ellenük, ő és egész népe, hogy megütközzenek Hedreiben. Józs. 13,12.
34. Akkor monda az Úr Mózesnek: Ne félj tőle, mert a te kezedbe adtam őt, és egész népét, és az ő földjét. És úgy cselekedjél vele, amiképpen cselekedtél Szíhonnal, az emoreusok királyával, aki lakik vala Hesbonban. 5Móz. 3,2. Zsolt. 135,10. 136,20.
35. Megverék azért őt és az ő fiait és egész népét annyira, hogy egy sem marada belőle; és elfoglalák az ő földjét.

Bálák hívatja
Bálámot Izrael ellen

22 És tovább menének Izrael fiai, és tábort ütének Moáb mezőségén a Jordánon túl, Jérikó ellenében. Józs. 2,9.
2. És mikor látta Bálák, a Cippór fia mindazokat, amelyeket cselekedett Izrael az emoreussal:
3. Igen megrémüle Moáb a néptől, mivelhogy sok volt az, és búsula Moáb Izrael fiai miatt.
4. Monda azért Moáb Midián véneinek: Most elnyalja e sokaság minden mi környékünket, amiképpen elnyalja az ökör a mezőnek pázsitját. Bálák pedig, Cippórnak fia Moáb királya volt abban az időben.
5. Külde azért követeket Bálámhoz, a Beór fiához Pétorba, amely a folyóvíz mellett volt, az ő népe fiainak földjére, hogy hívják őt, mondván: Ímé, nép jött ki Egyiptomból, és ímé, ellepte e földnek színét, és megtelepszik ellenemben. Józs. 13,22. Mik. 6,5.

6. Most azért kérlek jöjj el, átkozd meg érettem e népet, mert erősebb nálamnál; talán erőt vehetek rajta, megverjük őt, és kiűzhetem őt e földből; mert jól tudom, hogy akit megáldasz, meg lesz áldva, és akit megátkozol, átkozott lesz.

7. Elmenének azért Moábnak vénei és Midiánnak vénei, és a jövendőmondásnak jutalma kezeikben volt, és jutának Bálámhoz, és megmondták néki Bálák üzenetét. 2Móz. 23,8. 1Sám. 9,7. Péld. 17,23.

8. Ő pedig monda nékik: Háljatok itt ez éjjel, és feleletet adok néktek, amiképpen szól nékem az Úr. És Moábnak fejedelmei ott maradának Bálámnál.

9. Eljöve pedig az Isten Bálámhoz, és monda: Kicsodák ezek a férfiak nálad?

10. És monda Bálám az Istennek: Bálák, Cippór fia, Moáb királya küldött hozzám, ezt mondván: 1Móz. 20,3.

11. Ímé e nép, amely kijött Egyiptomból, ellepte a földnek színét; most azért jöjj el, átkozd meg azt érettem, talán megharcolhatok vele, és kiűzhetem őt.

12. És monda Isten Bálámnak: **Ne menj el övelük, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az.** 1Móz. 12,2. 22,17. Róm. 11,29.

13. Felkele azért Bálám reggel, és monda a Bálák fejedelmeinek: Menjetek el a ti földetekre; mert nem akarja az Úr megengedni nékem, hogy elmenjek veletek.

14. És felkelének Moáb fejedelmei, és jutának Bálákhoz, és mondának: Nem akart Bálám eljönni velünk.

15. Elkülde azért ismét Bálák több fejedelmet, amazoknál előkelőbbeket.

16. És eljutának Bálámhoz, és mondának néki: Ezt mondja Bálák, Cippórnak fia: Kérlek, ne vonakodjál eljönni hozzám!

17. Mert igen-igen megtisztellek téged, és akármit mondasz nékem, megcselekszem. Jöjj el azért kérlek, és átkozd meg értem e népet! Zsolt. 49,17. Mát. 16,26.

18. Bálám pedig felele és monda a Bálák szolgáinak: **Ha Bálák az ő házát arannyal és ezüsttel tele adná is nékem, nem hághatom át az Úrnak, az én Istenemnek szavát, hogy valamit műveljek; kicsinyt vagy nagyot.** 1Kir. 22,14.

19. Most mindazonáltal maradjatok itt kérlek ti is ez éjjel, hadd tudjam meg, mit szól ismét az Úr nékem?

20. És eljöve Isten Bálámhoz éjjel, és monda néki: Ha azért jöttek e férfiak, hogy elhívjanak téged: kelj fel, menj el velük; de mindazáltal azt cselekedjed, amit mondok majd néked. Zsolt. 33,10. Ésa. 37,29. 46,10.

21. Felkele azért Bálám reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és elméne a Moáb fejedelmeivel. Péld. 15,27. 1Tim. 6,9. 2Pét. 2,15. Júd. 11.

22. De megharaguvék Isten, hogy elmegy vala ő. És megálla az Úrnak angyala az útban, hogy ellenkezzék vele; ő pedig üget vala az ő szamarán, és két szolgája volt vele.

23. És meglátá a szamár az Úrnak angyalát, amint áll az úton, és mezítelen fegyvere a kezében; letére azért a szamár az útról, és méne a mezőre; Bálám pedig veré az ő szamarát, hogy visszatérítse azt az útra.

24. Azután megálla az Úrnak angyala a szőlők ösvényén, holott innen is garád, onnan is garád volt. 2Kir. 6,17.

25. Amint meglátá a szamár az Úrnak angyalát, a falhoz szorula, és a Bálám lábát is odaszorítá a falhoz; ezért ismét megveré azt. Ésa. 47,12. 1Kor. 3,19.

26. Az Úr angyala pedig ismét továbbméne, és megálla szoros helyen, hol nem volt út a kitérésre, sem jobbra, sem balra.

27. Amint meglátá a szamár az Úrnak angyalát, lefeküvék Bálám alatt, azért megharaguvék Bálám, és megveré a szamarat bottal. Péld. 14,16. 27,3. 4. Jak. 1,19.

28. És megnyitá az Úr a szamárnak száját, és monda a szamár Bálámnak: Mit vétettem néked, hogy immár háromszor vertél meg engem? Mát. 19,26. 1Kor. 1,19.

29. Bálám pedig monda a szamárnak: Mert megcsúfoltál engem! Vajha volna fegyver a kezemben, nyilván megölnélek most téged. Péld. 12,10. Jer. 17,9. Mát. 15,19.

30. És monda a szamár Bálámnak: Avagy nem a te szamarad vagyok-é, amelyen járni szoktál, amióta vagyok, mind e napig? Avagy szoktam-é veled ekképpen cselekedni? Az pedig felele: Nem. 1Kor. 1,27.

31. És megnyitá az Úr a Bálám szemeit, és látá az Úr angyalát, amint áll vala az útban, és mezítelen fegyverét az ő kezében;

akkor meghajtá magát és arcra borula.

32. Az Úrnak angyala pedig monda néki: Miért verted meg a te szamaradat immár három ízben? Ímé, én jöttem ki, hogy ellenkezzem veled, mert veszedelmes ez az út énelőttem. Péld. 11,2. 2Pét. 2,14. 15.

33. És meglátott engem a szamár, és kitért énelőttem immár három ízben; ha ki nem tért volna előlem, most meg is öltelek volna téged, őt pedig életben hagytam volna.

34. Monda azért Bálám az Úr angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állasz előttem az útban. Most azért, ha nem tetszik ez néked, visszatérek. 2Sám. 12,13.

35. Az Úrnak angyala pedig monda Bálámnak: Menj el e férfiakkal; mindazáltal amit én mondok majd néked, azt mondjad. Elméne azért Bálám a Bálák fejedelmeivel. 1Sám. 26,21.

36. Mikor pedig meghallá Bálák, hogy jön Bálám, kiméne elébe Moábnak egyik városába, amely az Arnon vidékén, a határ szélén volt. 1Móz. 14,17.

37. És monda Bálák Bálámnak: Avagy nem küldözgettem-é hozzád, hogy hívjanak téged? Miért nem jössz hozzám? Avagy valóban nem tisztelhetnélek meg téged?

38. Bálám pedig monda Bláknak: Ímé, eljöttem hozzád. Most pedig szólhatok-é magamtól valamit? Ami mondanivalót Isten ád az én számba, azt mondom. 1Kir. 22,14. 1Krón. 18,13.

39. És elméne Bálám Bálákkal, és eljutának Kirjat-Husótba.

40. És vágata Bálák ökröket és juhokat, és küldé Bálámnak és a fejedelmeknek, akik vele voltak.

41. Reggel pedig magához vevé Bálák Bálámot és felvitte őt a Baál magas hegyére, hogy meglássa onnét a népnek valami részét. 5Móz. 12,2.

Bálám első áldása

23 És monda Bálám Bláknak: Építs itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost.

2. És úgy cselekedék Bálák amiképpen mondotta Bálám. És áldozék Bálák és Bálám mindegyik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

3. És monda Bálám Bláknak: Állj meg a te égőáldozatod mellett, én pedig elmegyek; talán előmbe jön az Úr nékem, és amit mutat majd nékem, megjelentem néked. Elméne azért onnan egy kopasz oromra.

4. És elébe méne Isten Bálámnak, és monda néki Bálám: A hét oltárt elrendeztem, és áldoztam mindegyik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

5. Az Úr pedig Igét ada Bálámnak szájába, és monda néki: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj. 5Móz. 18,18. Jer. 1,9.

6. És visszatére őhozzá, és ímé áll vala az ő égőáldozata mellett; ő maga és Moábnak minden fejedelme.

7. És elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Szíriából hozatott engem Bálák, Moábnak királya kelet hegyeiről, mondván: Jöjj, átkozd meg nékem Jákóbot, és jöjj, szidalmazd meg Izraelt; 1Móz. 10,22. 1Sám. 17,10. Zsolt. 78,2. Ezék. 17,2.

8. **Mit átkozzam azt, akit Isten nem átkoz, és mit szidalmazzam azt, akit az Úr nem szidalmaz**? Péld. 21,30. Ésa. 47,12.

9. Mert sziklák tetejéről nézem őt, és halmokról tekintem őt; **ímé oly nép, amely maga fog lakni, és nem számláltatik a nemzetek közé**. 5Móz. 33,28. Ef. 2,14.

10. Ki számlálhatja meg a Jákób porát, és Izrael negyedrészének számát? Haljak meg az igazak halálával, és legyen az én utolsó napom, mint az övé! 1Móz. 22,17. Zsolt. 116,15. Ésa. 57,1. 2.

11. És monda Bálák Bálámnak: Mit cselekeszel énvelem? Hogy megátkozzad ellenségeimet, azért hoztalak téged, és ímé igen megáldád őket.

12. Ez pedig felele és monda: **Avagy nem arra kell-é vigyáznom, hogy azt szóljam, amit az Úr adott az én számba**?

Bálám másodszorra is áldást mond

13. Monda azután néki Bálák: Kérlek, jöjj velem más helyre, honnét meglássad őt, de csak valamely részét látod annak, és őt mindenestől nem látod, és átkozd meg őt onnét nékem. Ezék. 3,27. 44,5.

14. És vitte őt az őrállók helyére, a Piszga tetejére, és építe hét oltárt, és áldozék egy-egy tulkot és egy-egy kost mindegyik oltáron. Ésa. 1,10. 11. Hós. 12,11.

15. És monda Báláknak: Állj meg itt a te égőáldozatod mellett, én pedig elébe megyek amoda.

16. Elébe méne azért az Úr Bálámnak, és Igét ada az ő szájába, és monda: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj.

17. Méne azért őhozzá, és ímé ő áll vala az ő égőáldozata mellett, és Moáb fejedelmei is ővele. És monda néki Bálák: Mit szóla az Úr?

18. Akkor elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Kelj fel Bálák, és halljad; figyelj reám Cippórnak fia! Bír. 3,20.

19. **Nem ember az Isten, hogy hazudjék, és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-é Ő valamit, hogy meg ne tenné? Ígér-é valamit, hogy azt ne teljesítené?** 1Sám. 15,29. Zsolt. 102,26. 27. Mal. 3,6. Róm. 11,29. Tit. 1,2. Jak. 1,17.

20. **Ímé parancsolatot vettem, hogy áldjak; ha Ő áld, én azt meg nem fordíthatom.** 1Móz. 12,2. 22,17.

21. **Nem vett észre Jákóbban hamisságot, és nem látott gonoszságot Izraelben. Az Úr, az Ő Istene van ővele; és királynak szóló rivalgás hangzik őbenne.** 2Móz. 13,22. 29,45. 33,14. Zsolt. 98,6. Róm. 4,7.

22. **Isten hozta ki őket Egyiptomból, az Ő ereje mint a vad bivalyé.** 5Móz. 33,17.

23. **Mert nem fog varázslás Jákóbon, sem jövendőmondás Izraelen.** Idején adatik tudtára Jákóbnak és Izraelnek: mit művelt Isten! Zsolt. 31,19.

24. Ímé, e nép felkél mint nőstény oroszlán, és feltámad mint hím oroszlán; nem nyugszik, míg prédát nem eszik, és elejtettek vérét nem issza.

25. Akkor monda Bálák Bálámnak: Se ne átkozzad, se ne áldjad őt.

26. Felele pedig Bálám, és monda Báláknak: Avagy nem szólottam-é néked, mondván: **Valamit mond nékem az Úr, azt művelem**?

Bálák újabb kísérlete Izrael megátkozására

27. És monda Bálák Bálámnak: Jöjj, kérlek, elviszlek téged más helyre: talán tetszeni fog az Istennek, hogy megátkozzad onnét e népet énérettem.

28. Elvitte azért Bálák Bálámot a Peór tetejére, amely a puszta felé néz.

29. És monda Bálám Báláknak: Építtess itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost. 2Pét. 2,16.

30. Úgy cselekedék azért Bálák, amint mondotta Bálám, és áldozék minden oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

Bálám harmadik áldása: Jákób csillagáról jövendöl

24 Mikor pedig látta Bálám, hogy tetszik az Úrnak, hogy megáldja Izraelt, nem indula, mint az előtt, varázslatok után, hanem fordítá az ő orcáját a puszta felé.

2. És mikor felemelte Bálám az ő szemeit, látá Izraelt, amint letelepedett az ő nemzetségei szerint; és Istennek Szelleme volt őrajta. 1Sám. 19,20. Mát. 7,21–23. 1Kor. 12,8. 10.

3. Akkor elkezdé az ő példázó beszédét és monda: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyílt szemű embernek szózata.

4. Annak szózata, aki hallja Istennek beszédét, aki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemmel: Jel. 1,10. 17.

5. Mily szépek a te sátoraid, óh Jákób! A te hajlékaid, óh Izrael! Dán. 8,18. 10,15.

6. Mint kiterjesztett völgyek, mint kertek a folyóvíz mellett, mint az Úr plántálta áloék, mint cédrusfák a vizek mellett!

7. Víz ömledez az ő vedreiből, vetését bő víz öntözi; királya nagyobb Agágnál, és felmagasztaltatik az ő országa. 2Sám. 5,12.

8. Isten hozta ki Egyiptomból, az Ő ereje mint a vad bivalyé: megemészti a pogányokat, az Ő ellenségeit; csontjaikat megtöri, és nyilaival általveri. 1Krón. 14,2.

9. Lehever, nyugszik mint hím oroszlán, és mint nőstény oroszlán; ki serkenti fel őt? **Aki áld téged, áldott lészen, és ki átkoz téged, átkozott lészen.** 1Móz. 12,3. 27,29.

Bálám próféciája Báláknak

10. És felgerjede Báláknak haragja Bálám ellen, és egybeüté kezeit, és monda

Bálák Bálámnak: Azért hívtalak téged, hogy átkozd meg ellenségeimet; és ímé igen megáldottad immár három ízben.

11. Most azért fuss a te helyedre. Mondottam, hogy igen megtisztellek téged; de ímé, megfosztott téged az Úr a tisztességtől.

12. És monda Bálám Báláknak: A te követeidnek is, akiket küldöttél hozzám, nem így szólottam-é, mondván:

13. Ha Bálák az ő házát ezüsttel és aranynyal tele adná is nékem, **az Úrnak beszédét által nem hághatom, hogy magamtól jót, vagy rosszat cselekedjem. Amit az Úr szól, azt szólom.**

14. Most pedig én elmegyek ímé az én népemhez; jöjj, hadd jelentsem ki néked, mit fog cselekedni e nép a te népeddel, a következő időben.

15. És elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyilt szemű ember szózata,

16. Annak szózata, aki hallja Istennek beszédét, és aki tudja a Magasságosnak tudományát, és aki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemekkel.

17. Látom őt, de nem most; nézem őt, de nem közel. **Csillag származik Jákóbból, és királyi pálca támad Izraelből**; és általveri Moábnak oldalait, és összetöri Sétnek minden fiait. 1Móz. 49,10. Zsolt. 110,2. Jer. 23,5. Dán. 2,44. Luk. 1,32. Zsid. 1,8. Jel. 1,7. 22,16.

18. És Edom más birtoka lesz, Szeir az ő ellensége is másnak birtoka lesz; de hatalmasan cselekszik Izrael.

19. És uralkodik a Jákóbtól való, és elveszti a városból a megmaradtat. 2Sám. 8,1–14.

20. És mikor látja vala Amáleket, elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Amálek első a nemzetek között, de végezetre mindenestől elvész. 1Sám. 15,3.

21. És mikor látja vala a Keneust, elkezdé példázó beszédét, és monda: Erős a te lakhelyed, és sziklára raktad fészkedet;

22. Mégis el fog pusztulni Kain; amíg Assur téged fogva viszen.

23. Újra kezdé az ő példázó beszédét, és monda: Oh, ki fog élni még, amikor véghezviszi ezt az Isten?

24. És Kittim partjairól hajók jönnek, és nyomorgatják Assúrt, nyomorgatják Ébert is, és ez is mindenestől elvész. Mát. 23,37.

25. Felkele azért Bálám, és elméne, hogy visszatérjen az ő helyére. És Bálák is elméne az ő útján. 3Móz. 26,28. 5Móz. 28,36.

Izrael paráznasága és bűnhődése

25 Mikor pedig Sittimben lakozik vala Izrael, kezde a nép paráználkodni Moáb leányaival. Mik. 6,5. Jel. 2,14.

2. Mert hívogaták a népet az ő isteneik áldozataira; és evett a nép, és imádá azoknak isteneit. 2Móz. 34,15. Józs. 22,17. Hós. 9,10.

3. És odaszegődék Izrael Bál-Peórhoz; az Úr haragja pedig felgerjede Izrael ellen. Zsolt. 106,29.

4. És monda az Úr Mózesnek: Vedd elő e népnek minden főemberét, és akasztasd fel a paráznákat az Úrnak fényes nappal; hogy elforduljon az Úr haragjának gerjedezése Izraeltől. 5Móz. 13,17.

5. Monda azért Mózes Izrael bíráinak: Mindenki ölje meg a saját embereit, akik odaszegődtek Bál-Peórhoz. 2Móz. 32,27.

6. És ímé eljöve valaki Izrael fiai közül, és hoza az ő atyjafiai felé egy midiánbeli asszonyt, Mózes szemeláttára, és Izrael fiai egész gyülekezetének láttára; ők pedig sírnak vala a gyülekezet sátorának nyílásánál. Jóel 2,17.

7. És mikor látta Fineás, Eleázár fia, Áron papnak unokája, felkele a gyülekezet közül, és dárdáját vevé kezébe. 2Móz. 6,25.

8. És beméne az izraelita férfi után a sátorba, és általdöfé mindkettőjüket, mind az izraelita férfit, mind az asszonyt hason. És megszűnék a csapás Izrael fiai között.

9. De meghaltak a csapás miatt huszonnégyezren. 1Kor. 10,8.

10. Akkor szóla az Úr Mózesnek, mondván:

11. Fineás, Eleázár fia, Áron pap unokája, elfordította az én haragomat Izrael fiaitól, mivelhogy az én bosszúmat megállotta őköztük; ezért nem pusztítom ki boszszúmban Izrael fiait. Zsolt. 106,30.

12. Mondd azért: **Ímé én az én szövetségemet, a békesség szövetségét adom őnéki.** Mal. 3,1.

13. **És lészen őnála és az ő magvánál**

őutána az örökkévaló papságnak szövetsége; mivelhogy bosszút állott az ő Istenéért, és engesztelést végzett Izrael fiaiért. 2Móz. 40,15. 1Krón. 6,4. Csel. 22,3.

14. A megöletett izraelita férfinak neve pedig, aki a midiánbeli asszonnyal együtt öletett meg, Zimri, a Szálu fia volt, a Simeon nemzetség háznépének fejedelme.

15. A megöletett midiánbeli asszony neve pedig Kozbi, Cúr leánya, aki a midiániták között az ő atyja háza nemzetségeinek fejedelme volt.

16. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

17. Támadjátok meg a midiánitákat, és verjétek meg őket,

18. Mert ők megtámadtak titeket az ő cselszövéseikkel, amelyeket Peórért és az ő húgukért, Kozbiért, a midián fejedelem leányáért szőttek ellenetek, aki megöletett a Peór miatt való csapásnak napján.

Népszámlálás Moáb síkságán

26 És lőn a csapás után, szóla az Úr Mózesnek és Eleázárnak, az Áron pap fiának, mondván:

2. Vegyétek számba Izrael fiainak egész gyülekezetét, húsz esztendőstől fogva és feljebb, az ő atyáiknak háznépe szerint; mindenkit, aki hadba mehet Izraelben. rész 1,2. 2Móz. 30,12.

3. Szóla azért velük Mózes és Eleázár, a pap, a Moáb mezőségében a Jordán mellett, Jérikó ellenében, mondván:

4. Vegyétek számba a népet, húsz esztendőstől fogva és feljebb, amiképpen parancsolta az Úr Mózesnek és Izrael fiainak, akik kijöttek Egyiptom földjéből.

5. Rúben elsőszülötte Izraelnek. Rúben fiai ezek: Hánoktól a hánokiták, Pallutól a palluiták nemzetsége. 1Móz. 46,8. 2Móz. 6,14.

6. Hecrontól a hecroniták nemzetsége, Kármitól a kármiták nemzetsége.

7. Ezek a rúbeniták nemzetségei. És lőn az ő számuk negyvenháromezer-hétszáz és harminc.

8. És a Pallu fiai voltak: Eliáb.

9. Eliáb fiai pedig, Nemuél, Dátán és Abirám. Ez a Dátán és Abirám a gyülekezet előjárói voltak, akik feltámadtak Mózes ellen és Áron ellen. Zsolt. 106,17. Ésa. 65,16.

10. És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és Kórét, meghalván az a gyülekezet, mivelhogy megemészte a tűz kétszáz és ötven férfiút, akik intő például lettek. Zsolt. 145,20. Péld. 2,22.

11. Kóré fiai pedig nem halának meg.

12. Simeon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Nemuéltől a nemuéliták nemzetsége, Jámintól a jáminiták nemzetsége, Jákintól a jákiniták nemzetsége. 2Móz. 6,15.

13. Zeráhtól a zeráhiták nemzetsége. Saultól a sauliták nemzetsége.

14. Ezek a simeoniták nemzetségei: huszonkétezer és kétszáz.

15. Gád fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Sefontól a sefoniták nemzetsége, Haggitól a haggiták nemzetsége, Súnitól a súniták nemzetsége. 1Móz. 46,16.

16. Oznitól az ozniták nemzetsége, Éritől az ériták nemzetsége.

17. Arodtól az aroditák nemzetsége, Arélitől az aréliták nemzetsége.

18. Ezek Gád fiainak nemzetségei; az ő számuk szerint negyvenezer és ötszáz.

19. Júda fiai: Ér és Onán. És meghala Ér és Onán a Kánaán földjén. 1Móz. 38,2.

20. Júda fiai pedig az ő nemzetségeik szerint ezek voltak: Sélától a séláiták nemzetsége, Pérectől a péreciták nemzetsége, Zeráhtól a zeráhiták nemzetsége.

21. Pérec fiai valának pedig: Hecrontól a hecroniták nemzetsége; Hámultól a hámuliták nemzetsége.

22. Ezek Júda nemzetségei az ő számuk szerint: hetvenhatezer-ötszáz.

23. Izsakár fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Tólától a tóláiták nemzetsége; Puvától a puviták nemzetsége; 1Krón. 7,1.

24. Jásubtól a jásubiták nemzetsége; Simrontól a simroniták nemzetsége.

25. Ezek Izsakár nemzetségei az ő számuk szerint: hatvannégyezer-háromszáz.

26. Zebulon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Szeredtől a szeredíták nemzetsége, Élontól az éloniták nemzetsége, Jahleéltől a jahleéliták nemzetsége.

27. Ezek a zebuloniták nemzetségei az ő számuk szerint: hatvanezer-ötszáz.

28. József fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Manasse és Efraim. 5Móz. 33,17.

29. Manasse fiai: Mákirtól a mákiriták nemzetsége. Mákir nemzé Gileádot; Gileádtól a gileáditák nemzetsége. Józs. 17,1.

30. Ezek Gileád fiai: Jezertől a jezeriták nemzetsége, Hélektől a hélekiták nemzetsége. Bír. 6,11. 24. 34.

31. És Aszriéltől az aszriéliták nemzetsége; Sekemtől a sekemiták nemzetsége.

32. És Semidától a semidáták nemzetsége és Héfertől a héferiták nemzetsége.

33. Célofhádnak pedig, a Héfer fiának nem voltak fiai, hanem leányai; és a Célofhád leányainak nevei ezek: Mahla, Nóa, Hogla, Milka és Tirca.

34. Ezek Manasse nemzetségei, és az ő számuk ötvenkétezer és hétszáz.

35. Ezek Efraim fiai az ő nemzetségeik szerint: Suteláhtól a suteláhiták nemzetsége, Békertől a békeriták nemzetsége, Tahántól a tahániták nemzetsége.

36. Ezek pedig a Suteláh fiai: Érántól az érániták nemzetsége.

37. Ezek Efraim fiainak nemzetségei az ő számuk szerint: harminckétezer és ötszáz. Ezek József fiai az ő nemzetségeik szerint.

38. Benjámin fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Belától a belaiták nemzetsége; Asbéltől az asbéliták nemzetsége; Ahirámtól az ahirámiták nemzetsége.

39. Sefufámtól a sefufámiták nemzetsége; Hufámtól a hufámiták nemzetsége.

40. Bela fiai pedig valának: Ard és Naamán: Ardtól az arditák nemzetsége; Naamántól a naamániták nemzetsége.

41. Ezek Benjámin fiai az ő nemzetségeik szerint, és számuk: negyvenötezer és hatszáz. 1Móz. 46,23.

42. Ezek Dán fiai az ő nemzetségeik szerint: Suhámtól a suhámiták nemzetsége. Ezek Dán nemzetségei, az ő nemzetségeik szerint.

43. A suhamiták minden nemzetsége az ő számuk szerint: hatvannégyezer és négyszáz.

44. Áser fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jimnától a jimnaiták nemzetsége; Jisvitől a jisviták nemzetsége; Bériától a bérihiták nemzetsége. 1Krón. 7,13.

45. A Béria fiaitól: Hébertől a héberiták nemzetsége, Malkiéltől a malkiéliták nemzetsége.

46. Áser leányának a neve pedig Szérah volt.

47. Ezek Áser fiainak nemzetségei az ő számuk szerint: ötvenháromezer és négyszáz.

48. Naftali fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jahceéltől a jahceéliták nemzetsége, Gúnitól a gúniták nemzetsége.

49. Jécertől a jéceriták nemzetsége; Sillémtől a sillémiták nemzetsége.

50. Ezek Naftali nemzetségei az ő nemzetségeik szerint: az ő számuk pedig negyvenötezer és négyszáz.

51. Ezek Izrael fiainak megszámláltjai: hatszázegyezer-hétszázharminc. rész 1,46.

52. Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

53. Ezeknek osztassék el az a föld örökségül, az ő neveiknek száma szerint.

54. A nagyobb számúnak adj nagyobb örökséget, a kisebb számúnak pedig tedd kisebbé az ő örökségét; mindegyiknek az ő száma szerint adattassék az ő öröksége.

55. De sorssal osztassék el a föld; az ő atyjuk törzseinek nevei szerint örököljenek. rész 34,13. Józs. 11,23. 14,2.

56. A sors szerint osztassék el az örökség, mind a sok és mind a kevés között.

57. Ezek pedig Lévi megszámláltjai az ő nemzetségeik szerint: Gérsontól a gérsoniták nemzetsége; Kéháttól a kéhátiták nemzetsége; Méráritól a méráriták nemzetsége. 2Móz. 6,16.

58. Ezek Lévi nemzetségei: a libniták nemzetsége, a hébroniták nemzetsége, a mahliták nemzetsége, a músiták nemzetsége, a kórahiták nemzetsége. Kéhát pedig nemzé Amrámot.

59. Amrám feleségének neve pedig Jókebed, a Lévi leánya, aki Egyiptomban született Lévinek; és ő szülte Amrámnak Áront, Mózest, és Miriámot, az ő leánytestvérüket. 2Móz. 6,20.

60. És születének Áronnak: Nádáb és Abihu, Eleázár és Itamár.

61. És meghalának Nádáb és Abihu, mikor idegen tűzzel áldozának az Úr előtt. rész 3,39.

62. És azoknak száma: huszonháromezer volt, mind férfiak, egy hónapostól fog-

va és feljebb; mert nem voltak beszámlálva az Izrael fiai közé, mivel nem adatott nékik örökség Izrael fiai között. rész 1,49. 5Móz. 10,9. Józs. 13,14. 14,3.

63. Ezek Mózesnek és Eleázárnak, a papnak megszámláltjai, akik megszámlálák Izrael fiait a Moáb mezőségében, Jérikó átellenében a Jordán mellett.

64. Ezek között pedig nem volt senki a Mózestől és Áron paptól megszámláltattak közül, mikor megszámlálták Izrael fiait a Sínai pusztájában.

65. Mert az Úr mondotta nékik: Bizonnyal meghalnak a pusztában; és senki nem maradt meg azok közül, hanem csak Káleb, a Jefunné fia, és Józsué, a Nún fia. Zsolt. 90,3–8. Róm. 11,22. 1Kor. 10,5.

Örökösödés leányágon Izraelben

27 Előállának pedig a Célofhád leányai, aki Héfer fia volt, aki Gileád fia, aki Mákir fia, aki Manasse fia volt, József fiának, Manassénak nemzetségei közül. Ezek pedig az ő leányainak neveik: Mahla, Nóa, Hogla, Milka és Tirca.

2. És megállának Mózes előtt, és Eleázár pap előtt, és a fejedelmek előtt, és az egész gyülekezet előtt a gyülekezet sátorának nyílásánál, mondván:

3. A mi atyánk meghalt a pusztában, de ő nem volt azoknak seregében, akik összeseregeltek az Úr ellen a Kóré seregében; hanem az ő bűnéért holt meg, és fiai nem voltak néki. Róm. 5,12. 6,23.

4. Miért töröltetnék el a mi atyánknak neve az ő nemzetsége közül, azért, hogy nincsen őnéki fia? Adj örökséget nékünk a mi atyánknak atyjafiai között.

5. Mózes pedig ezeknek ügyét az Úr elé vitte. 2Móz. 18,15.

6. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

7. Igazat szólnak a Célofhád leányai: Adj nékik örökségi birtokot az ő atyjuknak atyjafiai között, és szállítsd rájuk az ő atyjuknak örökségét. rész 36,2.

8. Izrael fiainak pedig szólj, mondván: Mikor valaki meghal, és fia nem leend annak, akkor adjátok annak örökségét az ő leányának.

9. Ha pedig nem leend néki leánya, akkor adjátok az ő örökségét az ő testvéreinek.

10. Ha pedig nem leendenek néki testvérei, akkor adjátok az ő örökségét az ő atyja testvéreinek.

11. Ha pedig nem leendenek az ő atyjának testvérei, akkor adjátok az ő örökségét annak, aki legközelebbi atyjafia az ő nemzetségéből, és bírja azt. Legyen pedig az Izrael fiainak végezett törvényük, amiképpen megparancsolta az Úr Mózesnek.

Józsué Mózes utóda

12. Monda azután az Úr Mózesnek: Menj fel az Abarim hegyére, és lásd meg a földet, amelyet Izrael fiainak adtam. 5Móz. 3,27. 32,49. 34,1.

13. Miután pedig megláttad azt, temettetel te is a te népedhez, amiképpen oda temettetett Áron, a te testvéred;

14. Mivelhogy nem engedétek az én beszédemnek a Cin pusztájában, a gyülekezet versengésének idején, hogy megdicsőítettetek volna engem ama vizeknél az ő szemeik előtt. Ezek a versengésnek vizei Kádesnél a Cin pusztájában. Zsolt. 106,32.

15. Szóla azért Mózes az Úrnak, mondván:

16. Az Úr, a minden test szellemének Istene, rendeljen férfiút a gyülekezet fölé. rész 16,22. Zak. 12,1. Zsid. 12,9.

17. Aki kimenjen előttük, és aki bemenjen előttük; aki kivigye őket, és aki bevigye őket, hogy ne legyen az Úr gyülekezete olyan, mint a juhok, amelyeknek nincsen pásztoruk. 5Móz. 31,2. 1Sám. 8,20. Mát. 9,36.

18. Az Úr pedig monda Mózesnek: Vedd melléd Józsuét, a Nún fiát, a férfiút, akiben Szellem van, és tedd őreá a te kezedet. 1Móz. 41,38. 5Móz. 34,9. Bír. 3,10. 1Tim. 4,14.

19. És állasd őt Eleázár pap elé és az egész gyülekezet elé, és adj néki parancsolatokat az ő szemeik előtt. 5Móz. 31,7.

20. És a te dicsőségedet közöld övele, hogy hallgassa őt Izrael fiainak egész gyülekezete. Józs. 1,16. 1Sám. 10,6. 2Kir. 2,15.

21. Azután pedig álljon Eleázár pap elé, és kérdje meg őt az Urimnak ítélete felől az Úr előtt. Az ő szava szerint menjenek ki, és az ő szava szerint menjenek be, ő és Izrael minden fia övele, és az egész gyülekezet. 2Móz. 28,30. Józs. 9,14. 1Sám. 22,10. 23,9. 30,7.

22. Úgy cselekedék azért Mózes, ami-

képpen parancsolta az Úr néki; mert vevé Józsuét, és állatá őt Eleázár pap elé, és az egész gyülekezet elé.

23. És tevé az ő kezét őreá, és ada néki parancsolatokat, amiképpen szólott az Úr Mózes által. 5Móz. 3,28. Ésa. 55,4.

A mindennapi égőáldozat

28 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2. Parancsold meg Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Ügyeljetek, hogy az én áldozatomat, kenyeremet kedves illatú tűzáldozatul a maga idejében áldozzátok nékem. 3Móz. 3,11. Mal. 1,7. 12.

3. És mondd meg nékik: Ez a tűzáldozat, amelyet áldozzatok az Úrnak: egyesztendős, ép bárányokat, naponként kettőt, szüntelen való egészenégő áldozatul.

4. Egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estennen készítsd el.

5. És egy efa lánglisztnek tizedrészét ételáldozatul, megelegyítve egy hin sajtolt olajnak negyedrészével. 2Móz. 29,40.

6. Ez a szüntelen való egészenégő áldozat, amely Sínai hegyen szereztetett kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak.

7. Annak italáldozata pedig egy hinnek negyedrésze egy-egy bárányhoz. A szenthelyen adj italáldozatot, jó borból az Úrnak.

8. A másik bárányt készítsd el estennen, a reggeli ételáldozat és annak italáldozata szerint készítsd el azt, jó illatú tűzáldozatul az Úrnak.

9. Szombatnapon pedig áldozz két ép bárányt, esztendősöket, és két tized efa lisztlángot olajjal elegyített ételáldozatul, annak italáldozatával egybe.

10. Ez a szombati egészenégő áldozat szombatonként, a szüntelen való egészenégő áldozaton és annak italáldozatán kívül.

11. A ti hónapjaitok kezdetén is áldozzatok az Úrnak egészenégő áldozatul két fiatal tulkot, egy kost, és hét egyesztendős, ép bárányt. 1Sám. 20,5. 1Krón. 23,31. Ezsdr. 3,5. Ésa. 1,13. 14. Ezék. 45,17. Hós. 2,11. Kol. 2,16.

12. És egy-egy tulok mellé olajjal elegyített három tized efa lánglisztet ételáldozatul, egy-egy kos mellé pedig olajjal elegyített két tized efa lánglisztet ételáldozatul.

13. És egy-egy bárány mellé egy-egy tized efa lisztlángot olajjal elegyítve ételáldozatul; égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak.

14. Az azokhoz való italáldozat pedig legyen fél hin bor egy tulok mellé, egy harmad hin egy kos mellé, és egy negyed hin egy bárány mellé. Ez a hónapos egészenégő áldozat minden hónap kezdetén, az esztendőnek hónapjai szerint.

15. És egy kecskebakot is készítsetek el bűnért való áldozatul az Úrnak, a szüntelen való egészenégő áldozaton kívül, annak italáldozatával egyben.

A pászkaáldozat

16. Az első hónapban pedig, a hónapnak tizennegyedik napján az Úrnak pászkája van. 2Móz. 12,6. 5Móz. 16,1. Ezék. 45,21.

17. És e hónapnak tizenötödik napján is ünnep van; hét napon át kovásztalan kenyeret egyetek. 3Móz. 23,6.

18. Első napon legyen szent gyülekezés; semmi szolgamunkát ne végezzetek,

19. Hanem tűzáldozatul egészenégő áldozatot vigyetek az Úrnak: két fiatal tulkot, egy kost, egyesztendős bárányt hetet, amelyek épek legyenek. 5Móz. 15,21.

20. És azoknak ételáldozata olajjal elegyített lisztláng legyen; három tizedrész efát tegyetek egy tulok mellé, és két tizedrészt egy kos mellé.

21. Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt tegyetek, a hét bárány szerint.

22. És bűnért való áldozatul egy bakot, hogy engesztelés legyen értetek. 3Móz. 16,18. Róm. 8,3. Gal. 4,4. Zsid. 9,12.

23. A reggeli egészenégő áldozaton kívül, amely szüntelen való égőáldozat, készítsétek el ezeket.

24. Ezek szerint készítsetek naponként hét napon át kenyeret, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak; a szüntelen való egészenégő áldozaton kívül készíttessék az, annak italáldozatával egyben. 2Kor. 2,15.

25. A hetedik napon is legyen néktek szent gyülekezésetek; semmi szolgamunkát ne végezzetek. 2Móz. 12,16.

Áldozatok a hetek ünnepén

26. A zsengék napján is, amikor új ételáldozatot visztek az Úrnak a ti hetes ünnepeteken: szent gyülekezésetek legyen néktek; semmi szolgamunkát ne végezzetek.

27. Hanem vigyetek kedves illatul egészenégő áldozatot az Úrnak: két fiatal tulkot, egy kost, és esztendős bárányt hetet.

28. És azokhoz való ételáldozatul olajjal elegyített három tized efa lisztlángot egy tulok mellé, két tizedet egy kos mellé.

5Móz. 16,10. Péld. 3,9. Csel. 2,1.

29. Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt, a hét bárány szerint.

30. Egy kecskebakot is, hogy engesztelés legyen értetek.

31. A szüntelen való egészenégő áldozaton és annak ételáldozatán kívül készítsétek ezeket: épek legyenek, azoknak italáldozatukkal egyben.

Áldozat a kürtzengés ünnepén

29 A hetedik hónapban pedig a hónapnak első napján szent gyülekezésetek legyen néktek. Semmi szolgamunkát ne végezzetek; kürt zengésének napja legyen az néktek.

2. És készítsetek el kedves illatul egészenégő áldozatot az Úrnak, egy fiatal tulkot, egy kost, esztendős ép bárányt hetet.

3. És azokhoz ételáldozatul olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé, két tizedrészt a kos mellé;

4. És egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint;

5. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, hogy engesztelés legyen értetek,

6. Az újhold egészenégő áldozatán és annak ételáldozatán kívül, és a szüntelen való egészenégő áldozaton és annak ételáldozatán, és azoknak italáldozatukon kívül, az ő rendjük szerint, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak. 2Móz. 29,38. Dán. 12,11.

Áldozatok az engesztelés napján

7. E hetedik hónapnak tizedik napján is szent gyülekezésetek legyen néktek; és sanyargassátok meg magatokat, semmi munkát ne végezzetek; 3Móz. 16,29.

8. És vigyetek az Úrnak kedves illatú egészenégő áldozatul: egy fiatal tulkot, egy kost, esztendős bárányt hetet, épek legyenek; Zsolt. 35,13. Ésa. 58,5.

9. És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé; két tizedrészt az egy kos mellé;

10. Egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint.

11. Egy kecskebakot bűnért való áldozatul, az engesztelésre való bűnáldozaton kívül, és a szüntelen való egészenégő áldozaton, annak ételáldozatán és azoknak italáldozatukon kívül.

Áldozatok a sátoros ünnepen

12. A hetedik hónapnak tizenötödik napján is szent gyülekezésetek legyen néktek; semmi szolgamunkát ne végezzetek, és az Úrnak ünnepét hét napon ünnepeljétek.

13. És vigyetek az Úrnak egészenégő áldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: tizenhárom fiatal tulkot, két kost, esztendős bárányt tizennégyet, épek legyenek. Ezsdr. 3,4. Ezék. 45,25. Zsid. 7,18. 19. 8,13. 10,1–18.

14. És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített lisztlángból három tizedrész efát egy-egy tulok mellé, a tizenhárom tulok szerint, két tizedrészt egy-egy kos mellé, a két kos szerint.

15. És egy-egy tizedrészt minden bárány mellé, a tizennégy bárány szerint.

16. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészenégő áldozaton, annak étel- és italáldozatán kívül.

17. Másodnapon pedig tizenkét fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket.

18. És azoknak ételáldozatukat és italáldozatukat, a tulkok mellé, a kosok mellé, a bárányok mellé, az ő számuk szerint, a szokás szerint.

19. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészenégő áldozaton, annak ételáldozatán és azoknak italáldozatukon kívül.

20. Harmadnap pedig tizenegy fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket.

21. És azoknak ételáldozatukat és italáldozatukat, a tulkok mellé, a kosok mellé

és a bárányok mellé az ő számuk szerint, a szokás szerint;

22. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészenégő áldozaton és annak ételáldozatán és italáldozatán kívül.

23. Negyednapon pedig tíz fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép, esztendős bárányt.

24. Azoknak ételáldozatukat és italáldozatukat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számuk szerint, a szokás szerint;

25. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészenégő áldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül.

26. És ötödnapon kilenc fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket; Zsid. 7,26. 1Pét. 1,19. Jel. 5,6–14.

27. És azoknak ételáldozatukat és italáldozatukat, a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, azoknak számuk szerint, a szokás szerint.

28. És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészenégő áldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül.

29. És hatodnapon nyolc tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket.

30. És azoknak ételáldozatukat és italáldozatukat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé az ő számuk szerint, a szokás szerint;

31. És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészenégő áldozaton kívül, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül.

32. És hetedik napon hét tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendősöket;

33. És azoknak ételáldozatukat és italáldozatukat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé az ő számuk szerint, a szokás szerint;

34. És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészenégő áldozaton kívül, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül.

35. Nyolcadnapon bezáró ünnepetek legyen néktek, semmi szolgamunkát ne végezzetek; Zsolt. 47,5. 6. Ésa. 11,10. Mát. 28,1.

36. Hanem vigyetek az Úrnak egészenégő áldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: egy tulkot, egy kost, hét ép bárányt, esztendősöket; Ján. 7,37. Zsid. 1,3. 4,9. Jel. 7,9–17. 11,15.

37. Azoknak ételáldozatukat és italáldozatukat, a tulok mellé, a kos mellé, és a bárányok mellé, az ő számuk szerint, a szokás szerint;

38. És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészenégő áldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül.

39. Ezeket áldozzátok az Úrnak a ti ünnepeiteken, azokon kívül, amiket fogadásból, és szabad akaratból áldoztok, a ti egészenégő áldozataitokul, ételáldozataitokul, italáldozataitokul és hálaáldozataitokul.

40. És megmondá Mózes Izrael fiainak mindazokat, amelyeket az Úr parancsolt Mózesnek. Ján. 1,17. 7,19. Csel. 7,37. 38.

A fogadalmak megtartásáról

30 És szóla Mózes az Izrael fiai közt lévő törzsek fejeinek, mondván: Ez az a beszéd, amelyet parancsolt az Úr:

2. Ha valamely férfi fogadást fogad az Úrnak, vagy esküt tesz, hogy lekötelezze magát valami kötésre: meg ne szegje az ő szavát; amint az ő szájából kijött, egészen úgy cselekedjék. Mát. 14,9. Csel. 23,14.

3. Ha pedig asszony fogad fogadást az Úrnak, és kötésre kötelezi le magát az ő atyjának házában az ő fiatalságában;

4. És hallja az ő atyja az ő fogadását, vagy kötelezését, amellyel lekötelezte magát, és nem szól arra az ő atyja: akkor megáll minden ő fogadása, és minden kötelezés is, amellyel lekötelezte magát, megálljon.

5. Ha pedig megtiltja azt az ő atyja azon a napon, amelyen hallotta: nem áll meg semmi fogadása és kötelezése, amellyel lekötelezte magát, és az Úr is megbocsát néki, mert az ő atyja tiltotta meg azt.

6. Ha pedig férjhez megy, és így terhelik őt az ő fogadásai vagy ajkán kiszalasztott szava, amellyel lekötelezte magát;

7. És hallja az ő férje, és nem szól néki azon a napon, amelyen hallotta azt: akkor megállanak az ő fogadásai, és az ő kötelezései is, amelyekkel lekötelezte magát, megálljanak. Ef. 5,22–24. Kol. 3,18.

8. Ha pedig azon a napon, amelyen hallja a férje, megtiltja azt: akkor erőtlenné teszi annak fogadását, amelyet magára vett, és

az ő ajkainak kiszalasztott szavát, amellyel lekötelezte magát; az Úr is megbocsát néki.

9. Az özvegyasszonynak pedig és az elváltnak minden fogadása, amellyel lekötelezi magát, megáll.

10. Ha pedig az ő férjének házában tesz fogadást, vagy esküvéssel kötelezi magát valami kötésre:

11. Ha hallotta az ő férje, és nem szólt arra, nem tiltotta meg azt: akkor annak minden fogadása megáll, és minden kötelezése, amellyel lekötelezte magát, megálljon.

12. De ha a férje teljesen erőtlenné teszi azokat azon a napon, amelyen hallotta: nem áll meg semmi, ami az ő ajkain kijött, sem fogadása, sem az ő maga lekötelezése; az ő férje erőtlenné tette azokat, és az Úr megbocsát néki.

13. Minden fogadását, és minden esküvéssel való kötelezését a maga megsanyargattatására, a férje teszi erőssé, és a férje teszi azt erőtlenné.

14. Hogyha nem szólván nem szól néki a férje egy naptól fogva más napig, akkor megerősíti minden fogadását, vagy minden kötelezését, amelyeket magára vett; megerősíti azokat, mert nem szól néki azon a napon, amelyen hallotta azt.

15. Ha pedig azután teszi erőtlenekké azokat, minekutána hallotta: ő hordozza az ő bűnének terhét.

16. Ezek azok a rendelések, amelyeket parancsolt az Úr Mózesnek, a férj és az ő felesége között, az atya és leánya között, mikor még fiatalságában az ő atyjának házában van.

Izrael bosszút áll Midiánon

31 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
2. Állj bosszút Izrael fiaiért a midiánitákon, azután a te népeidhez temettetel.
1Móz. 15,15. 49,33. Zsolt. 94,1. Csel. 13,36.

3. Szóla azért Mózes a népnek, mondván: Készítsétek fel magatok közül a viadalra való embereket, és induljanak Midián ellen, hogy bosszút álljanak az Úrért Midiánon.

4. Ezret-ezret egy-egy törzsből, Izraelnek minden törzséből küldjetek a hadba.

5. Kiválogatának azért Izrael ezreiből ezret törzsenként, tizenkétezret, viadalra készet. 5Móz. 32,33. Róm. 12,19.

6. És elküldé őket Mózes, törzsenként ezret-ezret a hadba, és velük Fineást, Eleázár papnak fiát is a hadba; és a szent edények és a riadó kürtök voltak az ő keze alatt.

7. És harcolának Midián ellen, amiképpen megparancsolta az Úr Mózesnek, és minden férfiút megölének. 5Móz. 20,13.

8. A Midián királyait is megölék, azoknak levágott népeivel egybe: Évit, Rékemet, Cúrt, Húrt és Rebát, Midiánnak öt királyát; és Bálámot, a Beór fiát is megölék fegyverrel. Józs. 13,22. Zsolt. 9,12. Péld. 16,5. 26,27. Mát. 7,22. 23. 1Tim. 6,9. 2Pét. 2,15. Júd. 11. Jel. 2,14.

9. És fogságba vitték Izrael fiai a midiániták feleségeit és azoknak kisdedeit, és azoknak minden barmát és minden nyáját, és minden vagyonát prédára veték.

10. Minden városukat pedig az ő lakhelyeik szerint, és minden falvaikat tűzzel megégeték.

A had zsákmánnyal tér meg

11. És elvittek minden ragadományt és minden prédát mind emberekből, mind barmokból. 5Móz. 20,14.

12. És vitték Mózeshez és Eleázár paphoz, és Izrael fiainak gyülekezetéhez a foglyokat, a prédát és a ragadományokat a táborba, amely a Moáb mezőségén volt a Jordán mellett, Jérikó átellenében.

13. Kimenének azért Mózes és Eleázár pap, és a gyülekezetnek minden fejedelme őeléjük a táboron kívül.

14. És megharaguvék Mózes a hadnak vezetőire, az ezredesekre és századosokra, akik megjöttek a harcról.

15. És monda nékik Mózes: Megtartottátok-é életben mind az asszonyokat?

16. Ímé ők voltak, akik Izrael fiait Bálám tanácsából hűtlenségre bírták az Úr ellen a Peór dolgában; és lőn csapás az Úr gyülekezetén. Józs. 22,17. 1Sám. 15,3. Zsolt. 106,28. 29.

17. Most azért öljetek meg a kisdedek közül minden fineműt; és minden aszszonyt is, aki férfit ismert azzal való hálás végett, megöljetek. Bír. 21,11.

18. Minden leányt pedig, akik nem háltak férfiúval, tartsatok életben magatoknak.

19. Ti pedig maradjatok a táboron kívül

hét napig; aki megölt valakit, és aki hullát érintett, mind tisztítsátok meg magatokat harmad és hetednapon, magatokat és foglyaitokat. rész 5,2. 19,11.

20. Minden ruhát, minden bőrből való eszközt, minden kecskeszőrből való készítményt és minden faedényt; tisztítsátok meg magatokat.

21. És monda Eleázár pap a vitézeknek, akik elmentek a hadba: Ez a törvény rendelése, amelyet parancsolt az Úr Mózesnek:

22. Az aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, az ónt és ólmot bizonyára;

23. Minden egyebet is, ami állja a tüzet, vigyetek át a tűzön, és megtisztíttatik, de a tisztító vízzel is tisztíttassék meg; mindazt pedig, ami nem állja a tűzet, vízen vigyétek át. 3Móz. 11,25. Ef. 5,26. Zsid. 9,9. 10. 10,22.

24. Ruháitokat pedig mossátok meg a hetedik napon, és tiszták lesztek: és azután bemehettek a táborba. Zak. 13,1. 1Ján. 1,7.

25. Újra szóla az Úr Mózesnek, mondván:

26. Vedd számba az elfoglalt prédát, mind emberben, mind baromban, te és Eleázár, a pap, és a gyülekezet atyáinak fejei.

27. És osszad a prédát két részre: a hadakozók között, akik hadba mentek, és az egész gyülekezet között. 1Sám. 30,24.

28. És végy részt az Úrnak a hadakozó férfiaktól, akik hadba mentek: ötszázból egy lelket, az emberek közül, az ökrök közül, a szamarak közül, és a juhok közül.

29. Azoknak fele részéből vegyétek, és adjad Eleázárnak, a papnak felemelt áldozatul az Úrnak. Ésa. 18,7. 23,18.

30. Az Izrael fiainak járó fele részből pedig egy elfogottat végy ötvenből: emberekből, ökrökből, szamarakból, juhokból, és minden baromból; és adjad azokat a lévitáknak, akik ügyelnek az Úr hajlékának ügyére.

31. És úgy cselekedék Mózes és Eleázár, a pap, amiképpen parancsolta az Úr Mózesnek.

A zsákmány számbavétele és elosztása

32. És az a préda, azaz annak a zsákmánynak maradéka, amit a hadakozó nép zsákmányolt: hatszázhetvenötezer juh.

33. És hetvenhétezer ökör.

34. És hatvanegyezer szamár.

35. Emberi lélek pedig: a leányok közül, akik nem ismertek férfival való egyesülést, ilyen összesen harminckétezer.

36. Vala pedig az egyik fele, azoknak része, akik hadba mentek: számszerint háromszázharminchétezer és ötszáz juh.

37. Vala pedig az Úrnak része a juhokból: hatszáz és hetvenöt.

38. Az ökör pedig: harminchatezer; és azokból az Úrnak része: hetvenkettő. Zsolt. 24,1. Péld. 3,9. Mát. 22,21. Márk 12,17.

39. És a szamár: harmincezer és ötszáz; azokból az Úrnak része: hatvanegy.

40. Ember pedig tizenhatezer; és azokból az Úrnak része: harminckettő.

41. És adá Mózes az Úrnak részét felemelt áldozatul Eleázárnak, a papnak, amiképpen parancsolta az Úr Mózesnek.

42. Az Izrael fiainak eső másik fele részből pedig, amelyet elválasztott Mózes a hadakozó férfiakétól;

43. Vala pedig a gyülekezetre eső felerész juhokból: háromszázharminchétezer és ötszáz;

44. Ökör: harminchatezer;

45. Szamár: harmincezer és ötszáz:

46. Ember pedig: tizenhatezer.

47. Az Izrael fiainak eső fele részből pedig egy elfogottat vett Mózes ötvenből, az emberekből és a barmokból; és adá azokat a lévitáknak, akik ügyelnek az Úr hajlékának ügyére, amiképpen parancsolta az Úr Mózesnek.

A hadakozók önkéntes adománya az Úrnak

48. És járulának Mózeshez a had ezreinek vezetői, az ezredesek és századosok.

49. És mondának Mózesnek: Szolgáid megszámlálták a hadakozó férfiakat, akik a mi kezünk alatt voltak, és senki közülünk el nem veszett. 2Móz. 23,7. Zsolt. 72,14. 116,15.

50. Hoztunk azért az Úrnak való áldozatul ki-ki amit talált: aranyeszközöket, karláncokat, karpereceket, gyűrűket, fülönfüggőket, nyakláncokat, hogy engesztelést végezzünk magunkért az Úr előtt.

51. És elvevé Mózes és Eleázár, a pap az aranyat tőlük, és a megkészített eszközö-

ket is mind. 2Móz. 30,12.

52. És mindaz az arany, amelyet felemelt áldozatul vittek az Úrnak, tizenhatezerhétszáz és ötven siklus volt az ezredesektől és századosoktól.

53. A hadakozó férfiak közül mindenki magának zsákmányolt. 5Móz. 20,14.

54. Miután elvette Mózes és Eleázár, a pap az aranyat az ezredesektől és századosoktól, bevitték azt a gyülekezetnek sátorába, Izrael fiaira való emlékeztetőül az Úr elé.

Rúben és Gád törzsének örökrésze

32 Rúben fiainak pedig és Gád fiainak igen sok barmuk volt. Mikor látták a Jázér földjét és a Gileád földjét, hogy ímé az a hely marhatartani való hely: Józs. 13,25. 2Sám. 24,5.

2. Eljövének Gád fiai és Rúben fiai, és szólának Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, és a gyülekezet fejedelmeinek, mondván:

3. Atárót, Díbon, Jázér, Nimra, Hesbon, Elealé, Sebám, Nébó és Béon:

4. A föld, amelyet megvert az Úr az Iz-rael fiainak gyülekezete előtt, baromtartó föld az; a te szolgáidnak pedig sok marhájuk van.

5. És mondának: Hogyha kedvet találtunk a te szemeid előtt, adassék ez a föld a te szolgáidnak örökségül, ne vígy minket át a Jordánon.

6. Mózes pedig monda a Gád fiainak és Rúben fiainak: Avagy a ti atyátokfiai hadakozni menjenek, ti pedig itt maradjatok?

7. És miért idegenítitek el Izrael fiainak szívét, hogy által ne menjenek a földre, amelyet adott nékik az Úr?

8. A ti atyáitok cselekedtek így, mikor elbocsátám őket Kádes-Bárneából, hogy nézzék meg azt a földet; rész 13,3. 5Móz. 1,22–24.

9. Mert felmentek az Eskól völgyéig, és megnézék a földet, és elidegeníték Izrael fiainak szívét, hogy be ne menjenek arra a földre, amelyet adott nékik az Úr.

10. Azért megharaguvék az Úr azon a napon, és megesküvék, mondván:

11. **Nem látják meg azok az emberek, akik feljöttek Egyiptomból, húsz esztendőstől fogva és feljebb, azt a földet, amely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, mivelhogy nem tökéletesen jártak énutánam;** rész 14,24.

12. **Kivéve a kenizeus Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuét, a Nún fiát, mivelhogy tökéletesen jártak az Úr után.** rész 13,6. 26. 5Móz. 1,36. Józs. 14,7–9. Zsolt. 37,29. Péld. 11,31.

13. És megharaguvék az Úr Izraelre, és bujdostatá őket a pusztában negyven esztendeig; míg megemészteték az egész nemzetség, amely gonoszt cselekedett az Úr szemei előtt. rész 14,6. 33. 26,64.

14. És ímé feltámadtatok a ti atyáitok helyett, bűnös emberek maradékai, hogy az Úr haragjának tüzét még öregbítsétek Izrael ellen. 5Móz. 1,34.

15. Hogyha elfordultok az Ő útjaitól, még tovább is otthagyja őt a pusztában, és elvesztitek mind az egész népet.

16. És járulának közelebb Őhozzá, és mondának: Barmainknak juhaklokat építünk itt, és a mi kicsinyeinknek városokat;

17. Magunk pedig felfegyverkezve, készséggel megyünk Izrael fiai előtt, míg bevisszük őket az ő helyükre; gyermekeink pedig a kerített városokban maradnak e földnek lakosai miatt. Józs. 4,12.

18. Vissza nem térünk addig a mi házainkhoz, amíg Izrael fiai közül meg nem kapja mindenki az ő örökségét. Józs. 22,4.

19. Mert nem veszünk mi részt az örökségben ővelük a Jordánon túl és tovább, mivelhogy meg van nékünk a mi örökségünk a Jordánon innen napkelet felől.

20. És monda nékik Mózes: Ha azt cselekszitek, amit szóltok; ha az Úr előtt készültök fel a hadra; 5Móz. 3,20.

21. És átmegy közületek minden fegyveres a Jordánon az Úr előtt, míg kiűzi az Ő ellenségeit maga előtt;

22. És csak azután tértek vissza, ha az a föld meghódol az Úr előtt: akkor ártatlanok lesztek az Úr előtt, és Izrael előtt, és az a föld birtokotokká lesz néktek az Úr előtt.

23. Ha nem így cselekedtek, ímé vétkeztek az Úr ellen; és gondoljátok meg, hogy a ti bűnötöknek büntetése utolér benneteket!

24. Építsetek magatoknak városokat a ti kicsinyeitek számára, és a ti juhaitoknak aklokat; de amit fogadtatok, azt megcselekedjétek.

25. És szólának Gád fiai és Rúben fiai Mózesnek, mondván: A te szolgáid úgy cselekszenek, amint az én uram parancsolja.
26. A mi kicsinyeink, feleségeink, juhaink és mindenféle barmaink ott lesznek Gileád városaiban;
27. A te szolgáid pedig átmennek mindnyájan hadra felkészülve, harcolni az Úr előtt, amiképpen az én uram szól.
28. Parancsot ada azért ő felőlük Mózes Eleázárnak, a papnak, és Józsuénak, a Nún fiának és az Izrael fiai törzseiből való atyák fejeinek, Józs. 1,1.
29. És monda nékik Mózes: Ha átmennek a Gád fiai és a Rúben fiai veletek a Jordánon, mindnyájan hadakozni készen az Úr előtt, és meghódol a föld előttetek: akkor adjátok nékik a Gileád földjét birtokul.
30. Ha pedig nem mennek át fegyveresen veletek, akkor veletek kapjanak birtokot a Kánaán földjén.
31. És felelének a Gád fiai és a Rúben fiai, mondván: amit mondott az Úr a te szolgáidnak, akképpen cselekszünk.
32. Mi átmegyünk fegyveresen az Úr előtt a Kánaán földjére, de miénk legyen a mi örökségünknek birtoka a Jordánon innen.
33. Nékik adá azért Mózes, tudniillik a Gád fiainak, a Rúben fiainak és a József fiának, Manasse féltörzsének, Szihonnak, az emoreusok királyának országát, és Ógnak, Básán királyának országát; azt a földet az ő városaival, határaival, annak a földnek városait köröskörül. 5Móz. 3,12. Józs. 12,6. 13,8. 22,4.
34. És megépíték a Gád fiai Dibont, Atarótot, Aroért,
35. Atrót-Sofánt, Jázért, Jogbehát,
36. Bet-Nimrát, és Bet-Harántot, kerített városokat juhaklokkal egyben.
37. A Rúben fiai pedig megépíték Hesbont, Elealét, Kirjátaimot,
38. Nébót, Baál-Meont változtatott néven nevezve és Sibmát. És új neveket adának a városoknak, amelyeket építének.
39. Mákirnak, a Manasse fiának fiai pedig Gileádba vonulának, és bevevék azt, és kiűzék az emoreust, aki ott volt.
40. Adá azért Mózes Gileádot Mákirnak, a Manasse fiának, és lakozék abban. 5Móz. 3,12. Józs. 17,1.
41. Jáir pedig, a Manasse fia elméne, és bevevé azoknak falvait, és hívá azokat Jáir falvainak. 1Kir. 4,13. 1Krón. 2,21.
42. Nóbah is elméne, és bevevé Kenátot és annak városait, és hívá azt Nóbáhnak, a maga nevéről. Zsolt. 49,11.

Izrael fiainak táborhelyei a pusztában

33 Ezek Izrael fiainak szállásai, akik kijövének Egyiptom földjéből az ő seregeik szerint Mózes és Áron vezetése alatt.
2. Megírá pedig Mózes az ő kijövetelüket az ő szállásaik szerint, az Úrnak rendeletére. Ezek az ő szállásaik, az ő kijövetelük szerint.
3. Elindulának Rameszeszből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján. A pászka után való napon jövének ki Izrael fiai felemelt kézzel, az egész Egyiptom láttára. 2Móz. 12,37. 13,4. 14,8.
4. Az egyiptombeliek pedig temetik vala azokat akiket megölt az Úr közöttük, minden elsőszülöttjüket; az isteneiken is ítéletet tartott az Úr. 2Móz. 18,11. Ésa. 19,1. Jel. 12,8.
5. És elindulának Izrael fiai Rameszeszből, és tábort ütének Szukkótban.
6. És elindulának Szukkótból, és tábort ütének Etámban, amely van a pusztának szélén. 1Móz. 33,17. 2Móz. 13,20. Józs. 13,27. Bír. 8,5. 16. 1Kir. 7,46. Zsolt. 60,6.
7. És elindulának Etámból, és fordulának Pi-Hahirót felé, amely van Baál-Cefon előtt, és tábort ütének Migdol előtt, 2Móz. 14,2.
8. És elindulának Pi-Hahirótból, és átmenének a tenger közepén a pusztába; és menének háromnapi járásnyira az Etám pusztáján; és tábort ütének Márában. 2Móz. 14,22.
9. És elindulának Márából, és jutának Élimbe; Élimben pedig volt tizenkét kútfő és hetven pálmafa; és tábort ütének ott.
10. És elindulának Élimből, és tábort ütének a Vörös tenger mellett.
11. És elindulának a Vörös tengertől, és tábort ütének a Szin pusztájában. 2Móz. 16,1.
12. És elindulának a Szin pusztájából,

és tábort ütének Dofkában.
13. És elindulának Dofkából, és tábort ütének Álúsban.
14. És elindulának Álúsból, és tábort ütének Refidimben, de nem volt ott a népnek inni való vize. 2Móz. 17,1.
15. És elindulának Refidimből, és tábort ütének a Sínai pusztájában.
16. És elindulának a Sínai pusztájából, és tábort ütének Kibrót-Taavában. 5Móz. 9,22.
17. És elindulának Kibrót-Taavából, és tábort ütének Haserótban.
18. És elindulának Haserótból, és tábort ütének Ritmában. rész 12,16.
19. És elindulának Ritmából, és tábort ütének Rimmon-Pérecben.
20. És elindulának Rimmon-Pérecből, és tábort ütének Libnában.
21. És elindulának Libnából, és tábort ütének Risszában.
22. És elindulának Risszából, és tábort ütének Kehélátban.
23. És elindulának Kehélátból, és tábort ütének a Séfer hegyénél.
24. És elindulának a Séfer hegyétől és tábort ütének Haradában.
25. És elindulának Haradából, és tábort ütének Makhélótban.
26. És elindulának Makhélótból, és tábort ütének Táhátban.
27. És elindulának Táhátból, és tábort ütének Tárahban.
28. És elindulának Tárahból, és tábort ütének Mitkában.
29. És elindulának Mitkából, és tábort ütének Hasmonában.
30. És elindulának Hasmonából, és tábort ütének Moszérótban.
31. És elindulának Moszérótból, és tábort ütének Bené-Jaakánban.
32. És elindulának Bené-Jaakánból, és tábort ütének Hór-Hagidgádban.
33. És elindulának Hór-Hagidgádból, és tábort ütének Jotbatában.
34. És elindulának Jotbatából, és tábort ütének Abronában.
35. És elindulának Abronából, és tábort ütének Ecjon-Geberben.
36. És elindulának Ecjon-Geberből, és tábort ütének Cin pusztájában; ez Kádes. rész 20,1. 27,14.
37. És elindulának Kádesből, és tábort ütének a Hór hegyénél, az Edom földjének szélén. rész 20,22–29.
38. Felméne pedig Áron, a pap, a Hór hegyére az Úr rendelése szerint, és meghala ott a negyvenedik esztendőben, Izrael fiainak Egyiptom földjéből való kijövetelük után, az ötödik hónapban, a hónap elsején. 5Móz. 10,6. 32,50.
39. Áron pedig száz és huszonhárom esztendős volt, mikor meghala a Hór hegyén.
40. Hallott pedig a Kananeus, Arad királya, ez pedig dél felől lakozik a Kánaán földjén, Izrael fiainak jövetele felől.
41. És elindulának a Hór hegyétől, és tábort ütének Calmonában.
42. És elindulának Calmonából, és tábort ütének Púnonban.
43. És elindulának Púnonból, és tábort ütének Obotban.
44. És elindulának Obotból, és tábort ütének Ijé-Abárimban, a Moáb határán.
45. És elindulának Ijé-Abárimból, és tábort ütének Dibon-Gádban.
46. És elindulának Dibon-Gádból, és tábort ütének Almon-Diblataimban. Jer. 48,22.
47. És elindulának Almon-Diblataimból, és tábort ütének az Abarim hegységnél, Nébó ellenében. 5Móz. 32,49.
48. És elindulának az Abarim hegységétől, és tábort ütének a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jérikó ellenében.
49. Tábort ütének pedig a Jordán mellett, Bet-Hajjesimóttól Abel-Hassittimig, a Moáb mezőségén. Józs. 2,1.
50. És szóla az Úr Mózesnek a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jerikó ellenében, mondván:
51. Szólj Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Mikor átmentek ti a Jordánon a Kánaán földjére: Józs. 3,17.
52. Űzzétek ki akkor a földnek minden lakosát a ti színetek elől, és veszítsétek el minden írott képeiket, és minden ő öntött bálványképeiket is elpusztítsátok, és minden magaslataikat rontsátok el! 2Móz. 23,24. Józs. 11,12. Bír. 2,2.
53. Űzzétek ki a földnek lakóit, és lakozzatok abban; mert néktek adtam azt a föl-

det, hogy bírjátok azt.
5Móz. 10,14. Jób 41,11. Zsolt. 24,1. Dán. 4,35.

54. Azt a földet pedig sorsvetés által vegyétek birtokotokba a ti nemzetségeitek szerint. A nagyobb számúnak nagyobbítsátok az ő örökségét, a kisebb számúnak kisebbítsd az ő örökségét. Ahová a sors esik valaki számára, az legyen az övé. A ti atyáitoknak törzsei szerint vegyétek át birtokotokat. rész 26,53.

55. **Ha pedig nem űzitek ki annak a földnek lakosait a ti színetek elől, akkor, akiket meghagytok közülük, szálkákká lesznek a ti szemeitekben, és tövisekké a ti oldalaitokban, és ellenségeitek lesznek néktek a földön, amelyen lakoztok.**
2Móz. 23,33. Józs. 23,13.
Bír. 2,3. Zsolt. 106,34. Ezék. 28,24.

56. És akkor amiképpen gondoltam, hogy cselekszem azokkal, úgy cselekszem majd veletek.

Az ígéret földjének határai

34 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2. Parancsold meg Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Hogyha bementek ti a Kánaán földjére; ez a föld, amely örökségül esik néktek, tudniillik a Kánaán földje az ő határai szerint, 1Móz. 17,8. 5Móz. 1,7.

3. Akkor legyen a ti déli oldalatok a Cin pusztájától fogva Edom határáig, és legyen a ti déli határotok a Sós tenger végétől napkelet felé. 1Móz. 14,3. Józs. 15,1.

4. És kerüljön a határ dél felől az Akrabbim hágójáig, és menjen át Cinig, és a vége legyen Kádes-Barneától délre; és menjen tova Hacár-Adárig, és menjen át Acmonig.

5. Azután kerüljön a határ Acmontól Egyiptom patakjáig, a vége pedig a tengernél legyen. 1Móz. 15,18. 1Kir. 8,65. Ésa. 27,12.

6. A napnyugati határotok pedig legyen néktek a nagy tenger; ez legyen néktek a napnyugati határotok.

7. Ez legyen pedig a ti északi határotok: a nagy tengertől fogva vonjatok határt a Hór hegyének.

8. A Hór hegyétől vonjatok határt a Hamátba való bejárásig; a határnak vége pedig Cedádnál legyen. Ezék. 47,15.

9. És tovamenjen a határ Zifronig, a vége pedig Hacar-Enán legyen. Ez legyen néktek az északi határotok.

10. A napkeleti határt pedig vonjátok Hacar-Enántól Sefámig.

11. És hajoljon le a határ Sefámtól Ribláig, Aintól napkeletre; és újra hajoljon le a határ, és érje a Kinnéret tenger partját napkelet felé. 5Móz. 3,17.
Józs. 11,2. 19,35. 2Kir. 23,33. Jer. 39,5.

12. Azután hajoljon le a határ a Jordán felé, a vége pedig a Sós tenger legyen. Ez legyen a ti földetek az ő határai szerint köröskörül.

13. És parancsot ada Mózes Izrael fiainak, mondván: Ez az a föld, amelyet sors által vesztek birtokotokba, amely felől parancsot ada az Úr, hogy adjam azt kilenc törzsnek, és fél törzsnek; Józs. 14,1.

14. Mert megkapták a rúbeniták fiainak törzse az ő atyáiknak háza szerint, a gáditák fiainak törzse, az ő atyáiknak háza szerint, és a Manasse fél törzse is, megkapták az ő örökségüket.

15. Két törzs és egy fél törzs megkapta az ő örökségét a Jordánon túl, Jérikó ellenében napkelet felől.

Az ígéret örökségének felosztói

16. Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:

17. Ezek azoknak a férfiaknak nevei, akik örökségül fogják néktek elosztani azt a földet; Eleázár, a pap és Józsué, a Nún fia.

18. És törzsenként egy-egy fejedelmet vegyetek mellétek a földnek örökségül való elosztására.

19. Ezek a férfiaknak nevei: a Júda törzséből Káleb, a Jefunné fia. 1Móz. 29,35. 49,8–10. 5Móz. 1,36. 33,7. Zsolt. 60,7. 108,8.

20. A Simeon fiainak törzséből Sámuel, az Ammihúd fia. Ezék. 48,24.

21. A Benjámin törzséből Elidád, a Kiszlon fia. 1Móz. 49,27. Zsolt. 68,27. 80,2.

22. A Dán fiainak törzséből Bukki fejedelem, a Jógli fia.

23. A József fia közül, a Manasse fiainak törzséből Hanniél fejedelem, az Efódnak fia. 1Móz. 48,8–22.

24. Az Efraim fiainak törzséből Kemuél fejedelem, a Siftán fia.

25. És a Zebulon fiainak törzséből Elicá-

fán fejedelem, a Parnák fia.
26. És az Izsakár fiainak törzséből Paltiél fejedelem, az Azzán fia.
27. És az Áser fiainak törzséből Ahihúd fejedelem, a Selómi fia.
28. És a Naftali fiainak törzséből Pédahél fejedelem, az Ammihúd fia.
29. Ezek azok, akiknek megparancsolá az Úr, hogy örökséget osszanak Izrael fiainak a Kánaán földjén.

A léviták városai

35 És szóla az Úr Mózesnek a Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jérikó ellenében, mondván:
2. Parancsold meg Izrael fiainak, hogy adjanak a lévitáknak az ő örökségi birtokukból lakásra való városokat; a városokhoz pedig adjatok azok környékén legelőt is a lévitáknak; Józs. 21,2. Ezék. 45,1.
3. Hogy legyenek nékik a városok lakóhelyekül, a legelők pedig legyenek az ő barmaiknak, jószágaiknak és mindenféle állatuknak.
4. És azoknak a városoknak legelői, amelyeket a lévitáknak adtok, a város falától és azon kívül, ezer singnyire legyenek körös-körül.
5. Mérjetek azért a városon kívül, napkelet felől két ezer singet, dél felől is kétezer singet, napnyugat felől kétezer singet, és észak felől kétezer singet; és a város legyen középben. Ez legyen számukra a városok legelője.
6. A városok közül pedig, amelyeket a lévitáknak adtok, hat legyen menedékváros, amelyeket azért adjatok, hogy odaszaladjon a gyilkos; és azokon kívül adjatok negyvenkét várost. Józs. 20,2. 21,3.
7. Mind a városok, amelyeket adnotok kell a lévitáknak, negyvennyolc város, azoknak legelőivel egyben.
8. Amely városokat pedig Izrael fiainak örökségéből adtok, azokhoz attól, akinek több van, többet vegyetek, és attól, akinek kevesebb van, kevesebbet vegyetek; mindegyik az ő örökségéhez képest, amelyet örökül kapott, adjon az ő városaiból a lévitáknak.

A menedékvárosok

9. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
10. Szólj Izrael fiainak, és mondd meg nékik: Mikor átmentek ti a Jordánon a Kánaán földjére: 5Móz. 19,2.
11. Válasszatok ki magatoknak városokat, amelyek menedékvárosaitok legyenek, hogy odaszaladjon a gyilkos, aki nem szándékosan öl meg valakit. 2Móz. 21,13. Józs. 20,2–6.
12. És legyenek azok a ti városaitok menedékül a vérbosszuló ellen, és ne haljon meg a gyilkos, míg ítéletre nem áll a gyülekezet elé.
13. Amely városokat pedig odaadtok, azok közül hat legyen néktek menedékvárosul.
14. Három várost adjatok a Jordánon túl, és három várost adjatok a Kánaán földjén; menedékvárosok legyenek azok. 5Móz. 4,41.
15. Izrael fiainak és a jövevénynek, és a közöttük lakozónak menedékül legyen az a hat város, hogy odaszaladjon az, aki nem szándékosan öl meg valakit.
16. De ha valaki vaseszközzel úgy üt meg valakit, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos. 2Móz. 21,12. 3Móz. 24,17.
17. És ha kézben levő kővel, amelytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos.
18. Vagy ha kézben lévő faeszközzel, amelytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos.
19. A vérbosszuló rokon ölje meg a gyilkost; mihelyt találkozik vele, ölje meg azt.
20. Hogyha gyűlölségből taszítja meg őt, vagy szántszándékkal úgy hajít valamit reá, hogy meghal; 1Móz. 4,8. 2Sám. 3,27. 20,10. 1Kir. 2,31.
21. Vagy ellenségeskedésből kezével üti meg azt úgy, hogy meghal: halállal lakoljon az, aki ütötte; gyilkos az; a vérbosszuló rokon ölje meg azt a gyilkost, mihelyt találkozik vele.
22. Ha pedig hirtelenségből, ellenségeskedés nélkül taszítja meg őt; vagy nem szántszándékból hajít reá akármiféle eszközt;
23. Vagy akármiféle követ, amelytől

meghalhat, úgy ejt valakire, akit nem látott, hogy meghal, holott nem volt ő annak ellensége, sem nem kereste annak vesztét:

24. Akkor ítéljen a gyülekezet az agyonütő között és a vérbosszuló rokon között e törvények szerint.

25. És mentse ki a gyülekezet a gyilkost a vérbosszuló rokonnak kezéből, és küldje vissza azt a gyülekezet az ő menedékvárosába, amelybe szaladott, és lakozzék abban, míg meghal a főpap, aki felkenetett a szent olajjal. 3Móz. 4,3. 21,10. Ef. 1,7.

26. Ha pedig kimegy a gyilkos az ő menedékvárosának határából, amelybe szaladott;

27. És találja őt a vérbosszuló rokon az ő menedékvárosának határán kívül, és megöli az a vérbosszuló rokon a gyilkost: nem lesz annak vére őrajta;

28. Mert az ő menedékvárosában kell laknia a főpap haláláig; a főpap halála után pedig visszatérhet a gyilkos az ő örökségének földjére.

29. És legyenek ezek néktek ítéletre való rendelések a ti nemzetségeitek szerint, minden lakhelyeteken.

30. Ha valaki megöl valakit, tanúk szavára gyilkolják meg a gyilkost; de egy tanú nem lehet elég tanú senki ellen, hogy meghaljon. 5Móz. 17,6. Mát. 18,16. 2Kor. 13,1. Zsid. 10,28.

31. Az olyan gyilkos életéért pedig ne vegyetek el váltságot, aki halálra való gonosz, hanem halállal lakoljon.

32. Attól se vegyetek váltságot, aki az ő menedékvárosába szaladt, hogy visszamehessen és otthon lakozzék a főpap haláláig.

33. És meg ne fertőztessétek a földet, amelyben lesztek; mert a vér, az beszennyezi a földet, és a földnek nem szerezhető engesztelés a vér miatt, amely kiontatott azon, csak annak vére által, aki kiontotta azt.

34. Ne tedd tisztátalanná azért azt a földet, amelyben laktok, amelyben én is lakozom; mert én, az Úr, Izrael fiai között lakozom.

Örökösödés leányágon

36 Járulának pedig Mózeshez az atyák fejei a Gileád fiainak nemzetségéből, aki Mákirnak, Manasse fiának fia volt, a József fiainak nemzetségéből, és szólának Mózes előtt és Izrael fiai atyáinak fejedelmei előtt.

2. És mondának: Az én uramnak megparancsolta az Úr, hogy sors által adja ezt a földet örökségül Izrael fiainak; de azt is megparancsolta az Úr az én uramnak, hogy a mi atyánkfiának, Célofhádnak örökségét adja oda az ő leányainak. rész 26,55. 33,54. Józs. 17,3. 6.

3. És ha Izrael fiai közül valamely más törzs fiaihoz mennek feleségül: elszakasztatik az ő örökségük a mi atyáink örökségétől, és odacsatoltatik az annak a törzsnek örökségéhez, amelynél feleségül lesznek; a mi örökségünk pedig megkisebbedik.

4. És mikor Izrael fiainál a kürtzengés ünnepe lesz, az ő örökségük akkor is annak a törzsnek örökségéhez csatoltatik, amelynél feleségül lesznek. Ekképpen a mi atyáink törzseinek örökségéből vétetik el azok öröksége. 3Móz. 25,10.

5. Parancsot ada azért Mózes Izrael fiainak az Úr rendelése szerint, mondván: A József fiainak törzse igazat szól.

6. Ez az, amit parancsolt az Úr a Célofhád leányai felől, mondván: akihez jónak látják, ahhoz menjenek feleségül, de csak az ő atyjuk törzsének háznépéből valóhoz menjenek feleségül,

7. Hogy át ne szálljon Izrael fiainak öröksége egyik törzsről a másik törzsre; hanem Izrael fiai közül mindenki ragaszkodjék az ő atyái törzsének örökségéhez. 1Kir. 21,3.

8. És minden leányzó, aki örökséget kap Izrael fiainak törzsei közül, az ő atyja törzsebeli háznépből valóhoz menjen feleségül, hogy Izrael fiai közül mindenki megtartsa az ő atyáinak örökségét.

9. És ne szálljon az örökség egyik törzsről a másik törzsre, hanem Izrael fiainak törzsei közül mindenki ragaszkodjék az ő örökségéhez.

10. Amiképpen megparancsolta az Úr Mózesnek, akképpen cselekedtek a Célofhád leányai.

11. Mert Mahla, Tirca, Hogla, Milka és Nóa, a Célofhád leányai, az ő nagybátyjuk fiaihoz mentek feleségül; rész 27,1.

MÓZES ÖTÖDIK KÖNYVE
A TÖRVÉNY SUMMÁJA

Visszatekintés a pusztai vándorlásra

1 Ezek az Igék, amelyeket szólott Mózes az egész Izraelnek, a Jordánon túl a pusztában, a mezőségen, a Vörös tenger ellenében, Párán és Tófel, és Lábán és Hacérót, és Dizaháb között. Józs. 9,1. 22,4.

2. Tizenegy napi járóföldön Hórebtől fogva, a Szeir hegyének menve, Kádes-Barneáig. 4Móz. 13,26.

3. Lőn pedig a negyvenedik esztendőben, a tizenegyedik hónapban, a hónapnak első napján, szóla Mózes az Izrael fiainak mind aszerint, amint parancsolt az Úr néki azok felől. 4Móz. 33,38.

4. Minekutána megverte Szihont az emoreusok királyát, aki lakott Hesbonban, és Ógot, Básánnak királyát Edreiben, aki lakott Astárótban: 4Móz. 21,24.

5. A Jordánon túl, a Moáb földjén, kezdé Mózes magyarázni ezt a törvényt, mondván:

6. Az Úr, a mi Istenünk szólott nékünk a Hóreben, ezt mondván: Elég ideig laktatok e hegy alatt; 2Móz. 3,1. 19,1. 4Móz. 10,11.

7. Forduljatok meg, és induljatok, és menjetek az emoreusok hegyére, és annak minden szomszéd vidékére, a mezőségen, és a hegyes-völgyes földön, és dél felé, és a tengernek partján, a kananeusok földjére és a Libánusra, a nagy folyóvízig, az Eufrátesz folyóig.

8. **Ímé, előtökbe adtam a földet: menjetek be, és bírjátok azt a földet, amely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nékik adja, és őutánuk az ő magvuknak**. 1Móz. 12,7. 15,18. 28,13.

9. És szólottam néktek abban az időben, ezt mondván: Nem viselhetlek egymagam titeket; 2Móz. 18,18. 4Móz. 11,14.

10. Az Úr, a ti Istenetek megsokasított titeket elannyira, hogy oly sokan vagytok ti most, mint az égnek csillagai. 1Móz. 15,5.

11. **Az Úr, a ti atyáitok Istene szaporítson meg titeket ezerszerte is inkább mint most vagytok, és áldjon meg titeket, amiképpen ígérte néktek!** 2Móz. 32,13.

12. Miképpen viselhetném én egymagam a terheiteket és a ti bajaitokat és a ti pereiteket? 1Kir. 3,8. 2Kor. 11,28.

13. Válasszatok magatoknak bölcs, értelmes és a ti törzseitekben ismeretes férfiakat, és én azokat előjáróitokká teszem.

14. És felelétek nékem, és mondátok: Jó dolog, amit mondál, hogy műveljed azt.

15. Vettem azért a ti törzseiteknek főbbjeit, a bölcs és ismeretes férfiakat, és tettem őket előjáróitokká: ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké, tizedesekké és tiszttartókká, a ti törzseitek szerint.

16. És megparancsolám abban az időben a ti bíráitoknak, mondván: Hallgassátok ki atyátokfiait, és ítéljetek igazságosan mindenkit, az ő atyjafiaival és jövevényeivel egyben. 3Móz. 24,22. Ján. 7,24.

17. Ne legyetek személyválogatók az ítéletben: kicsinyt úgy, mint nagyot hallgassatok ki; ne féljetek senkitől, mert az ítélet az Istené; ami pedig nehéznek tetszik néktek, előmbe hozzátok, és én meghallgatom azt. 2Móz. 18,22. 1Sám. 16,7. 2Krón. 19,6. Péld. 24,23. 28,21. 29,25. Jak. 2,1.

18. És megparancsoltam néktek abban az időben mindent, amit cselekedjetek.

19. Azután elindulánk a Hórebtől, és bejártuk ama nagy és rettenetes pusztát, amelyet láttatok, az emoreusok hegyének menve, amiképpen parancsolta az Úr, a mi Istenünk nékünk; és eljutánk Kádes-Barneához. 4Móz. 10,12. 13,26. Jer. 2,6.

20. És mondám néktek: Eljutottatok az emoreusok hegyéig, amelyet az Úr, a mi Istenünk ád nékünk. Józs. 1,9.

21. **Ímé elődbe adta az Úr, a te Istened ezt a földet: menj fel, bírjad azt, amiképpen megmondta az Úr, a te atyáidnak Istene néked; ne félj, és meg ne rettenj!**

22. Ti pedig mindnyájan hozzám járultok és mondátok: Küldjünk embereket előre, hogy kémleljék meg nékünk azt a földet, és hozzanak nékünk hírt az út

felől, amelyen felmenjünk, és a városok felől, amelyekbe bevonuljunk.

23. És tetszék nékem ez a beszéd, és választék közületek tizenkét férfiút, minden törzsből egyet-egyet. 4Móz. 13,3.

24. És fordulának és felmenének a hegyre, és eljutának az Eskól völgyéig, és kikémlelék azt. 4Móz. 13,22–27.

25. És vettek kezeikbe annak a földnek gyümölcséből, és aláhozák hozzánk, és hírt hoztak nékünk, mondván: Jó az a föld, amelyet az Úr, a mi Istenünk ád nékünk.

26. De ti nem akartatok felmenni; hanem pártot ütétek az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsa ellen. 4Móz. 14,1–4. Zsolt. 106,24.

27. És zúgolódátok a ti sátoraitokban, és mondátok: mivelhogy gyűlöl minket az Úr, azért hozott ki minket Egyiptom földjéből, hogy adjon minket az emoreus kezébe, és elpusztítson minket.

28. Hová mennénk fel mi? A mi atyánkfiai megrettentették a mi szíveinket, mondván: Az a nép nagyobb és szálasabb nálunknál; a városok nagyok és megerősítettek az égig; még Anákfiakat is láttunk ott!

29. Akkor mondám néktek: **Ne rettegjetek és ne féljetek azoktól**;

30. **Az Úr, a ti Istenetek, aki előttetek megy, Ő hadakozik érettetek mind aszerint, amint cselekedett veletek Egyiptomban a ti szemeitek előtt**; 2Móz. 14,14. 4Móz. 14,6. 9. Józs. 10,14. Neh. 4,20.

31. **És a pusztában, ahol láttad, hogy úgy hordozott téged az Úr, a te Istened, amiképpen hordozza az ember az ő fiát**, mind az egész úton, amelyen jártatok, míg jutottatok e helyre. 2Móz. 19,4. Ésa. 46,3. 4. 63,9. Hós. 11,3. Csel. 13,18.

32. Mindazáltal nem hittetek az Úrnak, a ti Isteneteknek. Zsolt. 106,24. Júd. 5.

33. Aki előttetek jár vala az úton, hogy helyet szemeljen ki néktek, ahol táborozzatok, éjjel tűzben, hogy megmutassa néktek az utat, amelyen járjatok, és felhőben nappal. 2Móz. 13,21. Zsolt. 78,14. Ezék. 20,6.

34. Meghallá pedig az Úr beszédetek szavát, és megharaguvék, és megesküvék, mondván: 4Móz. 14,22.

35. E gonosz nemzetségből való emberek közül egy sem látja meg azt a jó földet, amely felől megesküdtem, hogy a ti atyáitoknak adom; Zsolt. 95,11.

36. **Kivéve Kálebet, a Jefunné fiát; ő meglátja azt, és őnéki adom azt a földet, amelyet tapodott, és az ő fiainak, mert tökéletességgel követte az Urat**.

37. Még énreám is megharaguvék az Úr miattatok, mondván: Te sem mégy oda be! 4Móz. 27,14. Zsolt. 106,32.

38. Józsué, a Nún fia, aki előtted áll, ő megy be oda; azért biztassad őt, mert ő osztja el az örökséget Izraelnek. 2Móz. 24,13. 33,11. 1Sám. 16,22.

39. És a ti kicsinyeitek, akikről szólátok hogy prédául lesznek, és a ti fiaitok, akik nem tudnak most sem jót, sem gonoszt, azok mennek be oda, mert nékik adom azt, és ők bírják azt. Ésa. 7,15. 16.

40. Ti pedig forduljatok vissza, és induljatok a pusztába, a Vörös tenger felé.

Izrael az Úr nélkül hadakozik, vereséget szenved az emoreusoktól

41. És azt feleltétek, és azt mondtátok nékem: Vétkeztünk az Úr ellen, mi felmegyünk és hadakozunk mind aszerint, amint parancsolta nékünk az Úr, a mi Istenünk! És felövezétek magatokat, mindenki az ő harci eszközeivel, és készek valátok felmenni a hegyre.

42. Monda pedig az Úr nékem: Mondd meg nékik: Ne menjetek fel, és ne harcoljatok, mert nem vagyok közöttetek: hogy meg ne verettessetek a ti ellenségeitektől.

43. És megmondám néktek, de nem hallgattatok rám, hanem pártot ütöttetek az Úr parancsolata ellen, és vakmerősködétek, és felmenétek a hegyre.

44. De kijöve ellenetek az emoreus, aki lakik vala azon a hegyen, és megkergetének titeket, mint a méhek szokták cselekedni, és vagdaltak titeket Szeirtől Hormáig. Zsolt. 118,12.

45. És visszatértetek onnét, és sírtatok az Úr előtt, de nem hallgatta meg az Úr a ti szavatokat, és nem figyelt rátok. Jób 27,9. Zsolt. 66,18. Péld. 1,24. Ésa. 1,15. Jer. 11,7–14. Zak. 7,11. Ján. 9,31.

46. És sok időn át lakozátok Kádesben, ameddig ott lakozátok. 4Móz. 13,25. 20,1. 22.

Izrael kikerüli Edómot,
Moáb és Ammón országát

2 Annakutána megfordulánk, és indulánk a pusztába a Vörös tenger felé, amiképpen szólott nékem az Úr, és kerülgettük a Szeir hegyét sok ideig.

2. De szóla az Úr nékem, mondván:

3. Elég már e hegyet kerülgetnetek, forduljatok észak felé.

4. Parancsolj azért a népnek, mondván: Mikor átmentek a ti atyátokfiainak, az Ézsaú fiainak határán, akik Szeirben lakoznak: jóllehet félnek tőletek, mindazáltal igen vigyázzatok!

5. Ne ingereljétek őket, mert nem adok az ő földjükből néktek egy talpalatnyit sem; mert Ézsaúnak adtam a Szeir hegyét örökségül. 1Móz. 36,8. Józs. 24,4. Zsolt. 115,3. Dán. 4,32. 35. Csel. 17,26.

6. Pénzen vásároljatok tőlük ennivalót, hogy egyetek, és vizet is pénzen vegyetek tőlük, hogy igyatok,

7. **Mert az Úr, a te Istened megáldott téged a te kezednek minden munkájában**; tudja, hogy e nagy pusztaságon jársz; **immár negyven esztendeje veled van az Úr, a te Istened; nem szűköllködtél semmiben**. Fil. 4,19.

8. És általmenénk a mi atyánkfiai között, az Ézsaú fiai között, akik lakoznak vala Szeirben, a síkság útján Eláttól és Écjon-Gebertől fogva. Azután megfordulánk és általmenénk a Moáb pusztájának útjára.

9. És monda az Úr nékem: Ne hadakozzál Moáb ellen, és ne ingereld azt hadra, mert nem adok az ő földjéből néked semmi örökséget; mert a Lót fiainak adtam Art örökségül. 1Móz. 19,36.

10. Az emeusok laktak abban annak előtte, nagy nép, sok és szálas, mint az anákok. 1Móz. 14,5.

11. Óriásoknak állíttatnak azok is, mint az anákok, és a moábiták Emeknek hívták őket.

12. Szeirben pedig horeusok laktak azelőtt, akiket az Ézsaú fiai kiűztek, és kiirtottak színük elől, és azoknak helyén laktak, amiképpen cselekedék Izrael is az ő örökségének földjén, amelyet adott néki az Úr. 1Móz. 36,20.

13. Most keljetek fel, és menjetek át a Záred patakján; és átkelénk a Záred patakján.

14. Az idő pedig, amelyet eljáránk Kádes-Barneától, míg általmenénk a Záred patakján, harmincnyolc esztendő, amely alatt kiveszett a hadra való férfiak egész nemzetsége a táborból, amint megesküdt az Úr nékik. 4Móz. 14,33. 26,64. Ezék. 20,15.

15. Efelett az Úrnak keze is őrajtuk volt, hogy elveszítse őket a táborból az ő kipusztulásukig. Zsolt. 95,10. 11. 106,26. Zsid. 3,11. 18. 19. 4,1–5.

16. És lőn, hogy amint a hadakozó férfiak mind elpusztulának, kihalván a nép közül,

17. Így szóla az Úr nékem, mondván:

18. Ma te általmégy a Moáb határán Ar felé,

19. És mikor közel jutsz az Ammon fiaihoz, ne háborgasd őket, ne is ingereld őket, mert nem adok néked az Ammon fiainak földjéből örökséget, mert a Lót fiainak adtam azt örökségül.

20. Óriások földjének tartották azt is; óriások laktak azon régenten, akiket az ammoniták zanzummoknak hívtak.

21. Ez a nép nagy, sok és szálas volt, valamint az anákok, de kivesztette őket az Úr azok színe elől, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén;

22. Amiképpen cselekedett az Ézsaú fiaival is, akik Szeir hegyén laknak, amikor kiveszté előlük a horeusokat, hogy bírják azoknak örökségét, és lakjanak azoknak helyén mind e mai napig.

23. Az avveusokat is, akik falvakban laknak vala Gázáig, kiirtották a káftoreusok akik kijöttek Káftorból, és laktak azoknak helyén. Józs. 13,3. Jer. 25,20.

24. Keljetek fel azért, induljatok, menjetek át az Arnon patakján; lásd: kezedbe adtam Szihont, Hesbon királyát: az emoreust, és annak földjét; **kezdj hozzá, foglald el azt, és hadakozz ellene**. Bír. 11,18.

25. **E napon kezdem rábocsátani a népekre, hogy féljenek és rettegjenek tőled az egész ég alatt, és akik híredet hallják, rendüljenek meg és reszkessenek előtted**. 2Móz. 15,14. 15. Józs. 2,9.

Szihon legyőzése

26. És követeket küldék a Kedemót pusztából Szihonhoz, Hesbon királyához békességes beszéddel ezt üzenvén:
rész 20,10. 4Móz. 21,21. Bír. 11,19.

27. Hadd menjek át a te földeden! Útról-útra megyek, nem térek le se jobbra, se balra.

28. Eleséget pénzen adj nékem, hogy egyem; vizet is pénzen adj nékem, hogy igyam; csak gyalog hadd megyek át:

29. Amiképpen cselekedtek énvelem az Ézsaú fiai, akik Szeirben laknak; és a moábiták, akik Arban laknak; míglen átmegyek a Jordánon arra a földre, amelyet az Úr, a mi Istenünk ád nékünk!

30. De nem akarta Szihon, Hesbon királya, hogy átmenjünk őrajta, mert megkeményítette az Úr, a te Istened az ő szellemét, és engedetlenné tette az ő szívét, hogy a te kezedbe adja őt, amint nyilván van e mai napon. Józs. 11,20.

31. Monda pedig az Úr nékem: Lásd: elkezdem átadni néked Szihont és az ő földjét; **kezdj hozzá**, **foglald el azt**, **hogy az ő földje örököd legyen**.

32. És kijöve Szihon mielőnkbe minden népével, hogy megvívjon velünk Jahácnál.

33. De az Úr, a mi Istenünk kezünkbe adá őt, és levertük őt és az ő fiait és minden ő népét. rész 7,2. 20,16. 29,7. 2Móz. 23,31. Zsolt. 135,10–12. 136,18–20.

34. És elfoglaltuk minden ő városát abban az időben, és fegyverre hánytuk az egész várost: férfiakat, asszonyokat, és kisdedeket; nem hagytunk menekülni senkit.

35. De a barmokat prédára vetettük közöttünk, és a városokból való ragadományokat, amelyeket elfoglaltunk.

36. Aróertől fogva, amely van az Arnon patakjának partján, és a völgyben lévő várostól fogva Gileádig, egy város sem volt, amellyel ne bírtunk volna. Mindazokat az Úr, a mi Istenünk adta a mi kezünkbe.
Józs. 13,9. Zsolt. 44,3.

37. De az Ammon fiainak földjéhez nem közeledtél, sem a Jabbók patak egész oldalához, sem a hegyen lévő városokhoz, sem semmi olyanhoz, amelyektől eltiltott téged az Úr, a mi Istenünk.

Izrael legyőzi Básán királyát

3 És megfordulánk, és felmenénk Básán felé, és kijöve előnkbe Óg, Básánnak királya, ő és minden népe, hogy megvívjon velünk Edreiben.

2. De az Úr monda nékem: **Ne félj tőle**, **mert a te kezedbe adtam őt és minden ő népét és földjét**; és úgy cselekedjél vele, amint cselekedtél Szihonnal, az emoreusok királyával, aki Hesbonban lakik vala.
4Móz. 21,24.

3. És kezünkbe adá az Úr, a mi Istenünk Ógot is, Básánnak királyát és minden ő népét, és úgy megvertük őt, hogy menekülni való sem maradt belőle.

4. És abban az időben elfoglaltuk minden városát; nem volt város, amelyet el nem vettünk volna tőlük: hatvan várost, Argóbnak egész vidékét, a básánbeli Ógnak országát. 1Kir. 4,13.

5. Ezek a városok mind meg voltak erősítve magas kőfalakkal, kapukkal és zárakkal, kivévén igen sok kerítetlen várost.

6. És fegyverre hánytuk azokat, amint cselekedtünk Szihonnal, Hesbon királyával, fegyverre hányván az egész várost: férfiakat, asszonyokat és a kisdedeket is.

7. De a barmokat és a városokból való ragadományokat mind magunk közt vettük prédára. Zsolt. 135,10–12. 136,19–21.

8. És elvettük abban az időben az emoreusok két királyának kezéből azt a földet, amely a Jordánon túl volt, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig.

9. A szidóniak a Hermont Szirjonnak, az emoreusok pedig Szenirnek hívják.

10. A síkságnak minden városát, és az egész Gileádot, meg az egész Básánt Szalkáig és Edreig, amelyek a Básánbeli Óg országának városai voltak. Józs. 12,3. 13,11.

11. Mert egyedül Óg, Básánnak királya maradt meg az óriások maradéka közül. Ímé, az ő ágya vaságy, nemde Rabbátban az Ammon fiainál van-é? Kilenc sing a hosszúsága és négy sing a szélessége, férfi könyök szerint. 2Sám. 12,26. Ámós 2,9.

A Jordántól keletre eső országrész

12. Ezt a földet pedig, amelyet abban az időben örökségünkké tettünk, Aróertől

fogva, amely az Arnon patak mellett van, és a Gileád hegyének felét, és annak városait odaadtam a rúbenitáknak és gáditáknak. 4Móz. 32,33. Józs. 12,2.

13. A Gileád többi részét pedig, és az egész Básánt, az Óg országát odaadtam a Manassé fél törzsének, Argóbnak egész vidékét. Ezt az egész Básánt óriások földjének hívták. Józs. 13,29.

14. Jair, Manassénak fia, kapta Argóbnak egész vidékét, a gessuriták és maakátiták határáig; és azokat a Básánnal együtt az ő nevéről Jair faluinak hívják mind e mai napig. 2Sám. 8,3.

15. Mákirnak pedig adtam Gileádot. 4Móz. 32,40.

16. A rúbenitáknak és a gáditáknak pedig adtam Gileádtól fogva Arnonnak patakjáig, a határ pedig a patak közepe, és a Jabbók patakjáig, amely az Ammon fiainak határa; 2Sám. 24,5.

17. És a síkságot és határul a Jordánt, a Kinnerettől a Síkság tengeréig, a Sóstengerig, amely a Piszga hegy lába alatt van napkelet felől. Józs. 12,8.

18. És parancsolék abban az időben néktek, mondván: **Az Úr, a ti Istenetek adta néktek ezt a földet, hogy bírjátok azt**; felfegyverkezvén, menjetek át a ti atyátok fiai, Izrael fiai előtt mind, akik hadakozásra valók vagytok.

19. Csak feleségeitek, kicsinyeitek és barmaitok, mert tudom, hogy sok barmotok van, maradjanak a ti városaitokban, amelyeket én adtam néktek.

20. Mindaddig, amíg nyugodalmat ád az Úr a ti atyátokfiainak, mint néktek, és azok is bírhatják a földet, amelyet az Úr, a ti Istenetek ád nékik a Jordánon túl. Azután térjetek vissza, mindenki az ő örökségébe, melyet adtam néktek. Józs. 22,4.

Az Úr maga hadakozik Izraelért

21. Józsuénak is parancsolék abban az időben, mondván: Szemeiddel láttad mindazt, amit cselekedett az Úr, a ti Istenetek ama két királlyal; így cselekszik az Úr minden országgal, amelyen átmégy.

22. **Ne féljetek tőlük, mert az Úr, a ti Istenetek, maga hadakozik tiérettetek!**

Mózes nem mehet be az ígéret földjére

23. Könyörgék is az Úrnak abban az időben, mondván:

24. **Uram, Isten, Te elkezdetted megmutatni a Te szolgádnak a Te nagyságodat és hatalmas kezedet! Mert kicsoda olyan Isten mennyben és földön, aki cselekedhetnék a Te cselekedeteid és hatalmad szerint?** 2Móz. 15,11. 2Sám. 7,22. Zsolt. 71,19. 86,8. 89,6.

25. Hadd menjek át kérlek, és hadd lássam meg azt a jó földet, amely a Jordánon túl van, és azt a jó hegyet, és a Libanont!

26. De megharaguvék az Úr énreám miattatok, és nem hallgatott meg engem; hanem ezt mondá az Úr nékem: Elég ez néked, ne szólj többet már nékem e dolog felől!

27. Menj fel a Piszga tetejére, és emeld fel a te szemeidet napnyugat felé és észak felé, dél felé és napkelet felé, és nézz szét a te szemeiddel, mert nem mégy át ezen a Jordánon.

28. Józsuénak pedig parancsolj, és bátorítsd őt, és erősítsd őt, mert ő megy át e nép előtt, és ő teszi őket örököseivé annak a földnek, amelyet meglátsz. 4Móz. 27,18.

29. És ott maradánk a völgyben, Bet-Peórral szemben.

Mózes a törvény megtartására inti népét

4 Most pedig hallgass, oh Izrael, a rendelésekre és végzésekre, amelyekre én tanítlak titeket, hogy azok szerint cselekedjetek, hogy élhessetek, és bemehessetek, és bírhassátok a földet, amelyet az Úr, a ti atyáitoknak Istene ád néktek. Ezék. 20,11. Róm. 10,5.

2. **Semmit se tegyetek az Igéhez, amelyet én parancsolok néktek, se el ne vegyetek abból, hogy megtarthassátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, amelyeket én parancsolok néktek.** rész 12,32. Péld. 30,6. Mát. 15,9. Gal. 1,6–8. Jel. 22,18–19.

3. Szemeitekkel láttátok, amit cselekedett az Úr Baál-Peór miatt; hogy minden embert, aki Baál-Peór után járt, kipusztított az Úr, a te Istened közüled.

4. **Ti pedig, akik ragaszkodtatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan éltek e napig.**

5. Lássátok, tanítottalak titeket rendelésekre és végzésekre, amint megparancsolta nékem az Úr, az én Istenem, hogy azok szerint cselekedjetek azon a földön, amelybe bementek, hogy bírjátok azt.

6. **Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcsességetek és értelmetek a népek előtt, akik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!** Zsolt. 19,7. Csel. 4,13.

7. **Mert melyik nagy nemzet az, amelyhez olyan közel volna az ő istene, mint hozzánk az Úr, a mi Istenünk, valahányszor hozzá kiáltunk?** 2Sám. 7,23. 1Kir. 6,13. Zsolt. 145,18. Ésa. 55,6. Zak. 2,10. Ef. 2,17. Jak. 4,8.

8. És melyik nagy nemzet az, amelynek olyan rendelései és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény, amelyet én ma adok elétek?!

9. **Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtkezzél azokról, amelyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiddal és fiaid fiaival.** Ef. 6,4.

10. El ne felejtkezzél a napról, amelyen az Úr előtt, a te Istened előtt álltál a Hóreben, amikor azt mondta nékem az Úr: Gyűjtsd egybe nékem a népet, hogy hallassam véle beszédeimet, hogy tanuljanak félni engem, minden időben, míg e földön élnek, és tanítsák meg fiaikat is. Zsid. 12,18.

11. És előjárultatok, és megálltatok a hegy alatt; a hegy pedig tűzben ég vala mind az ég közepéig, mindamellett sötétség, köd és homályosság volt.

12. És szólt az Úr néktek a tűz közepéből. A szavak hangját ti is halljátok vala, de csak a hangot; alakot azonban nem láttok vala.

13. Kijelenté néktek az Ő szövetségét, amelyre nézve utasított titeket a tíz Ige teljesítésére, és felírá azokat két kőtáblára.

14. Engem is utasított az Úr abban az időben, hogy tanítsalak meg titeket a rendelésekre és végzésekre, hogy azok szerint cselekedjetek azon a földön, amelyre átmentek, hogy bírjátok azt.

15. Őrizzétek meg azért jól a ti lelketeket, mert semmi alakot nem láttatok akkor, amikor a tűznek közepéből szólt hozzátok az Úr a Hóreben; Ésa. 40,18. Csel. 17,24.

16. Hogy el ne vetemedjetek, és faragott képet, valamely bálványféle alakot ne csináljatok magatoknak férfi vagy aszszony képére; Róm. 1,22. 23.

17. Képére valamely baromnak, amely van a földön; képére valamely repdeső madárnak, amely röpköd a levegőben;

18. Képére valamely földön csúszómászó állatnak; képére valamely halnak, amely van a föld alatt lévő vizekben.

19. Se szemeidet fel ne emeld az égre, hogy meglásd a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden seregét, hogy meg ne tántorodjál, és le ne borulj azok előtt, és ne tiszteld azokat, amelyeket az Úr, a te Istened minden néppel közlött, az egész ég alatt. 1Móz. 2,1. 2Kir. 17,16. 21,3.

20. **Titeket pedig kézen fogott az Úr, és kihozott titeket a vaskemencéből, Egyiptomból, hogy legyetek néki örökös népe, miképpen e mai napon vagytok.**

21. De énreám megharaguvék az Úr miattatok, és megesküdött, hogy nem megyek át a Jordánon, és hogy nem megyek be arra a jó földre, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül.

22. Miután én meghalok e földön, nem megyek át a Jordánon; ti pedig átmentek, és bírjátok azt a jó földet; 2Pét. 1,13.

23. Vigyázzatok, hogy az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségéről, amelyet kötött veletek, el ne felejtkezzetek, és ne csináljatok magatoknak faragott képet, akármihez is hasonlót, miképpen megparancsolta az Úr, a te Istened.

24. **Mert az Úr, a te Istened emésztő tűz, féltőn szerető Isten Ő.** Ésa. 33,14. Jer. 5,14. 20,9. 23,29. Luk. 24,32. Zsid. 12,29.

25. Majd ha fiakat és unokákat nemzesz, és megvénhedtek azon a földön, és elvetemedtek, és csináltok magatoknak faragott képet, akármihez is hasonlót, és gonoszt cselekedtek az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, haragra ingerelvén Őt:

26. Bizonyságul hívom ellenetek e mai napon a mennyet és a földet, hogy elveszvén hamarsággal elvesztek a földről, amelyre átmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt; nem laktok sok ideig azon, hanem pusztára kipusztultok róla. Ésa. 1,2.

27. És az Úr szétszór titeket a népek közé, és szám szerint kevesen maradtok meg a népek között, akik közé kivisz titeket az Úr. Neh. 1,8. Mik. 6,2.

28. És szolgáltok ott emberi kéz által csinált isteneknek: fának és kőnek, amelyek nem látnak, nem is hallanak, nem is esznek, nem is szagolnak. 1Sám. 26,19.

29. De ha onnan keresed meg az Urat, a te Istenedet, akkor is **megtalálod, hogyha teljes szívedből és teljes lelkedből keresed Őt**. 2Krón. 15,4. Ésa. 55,6. Jer. 29,12.

30. **Mikor nyomorúságban leszel, és utolérnek téged mindezek az utolsó időkben, és megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az Ő szavára**:

31. **Mert irgalmas Isten az Úr, a te Istened, nem hagy el téged, sem el nem veszít, sem el nem felejtkezik a te atyáidnak szövetségéről, amely felől megesküdt nékik**. Hós. 3,5. Jóel 2,12. Jón. 4,2.

32. Mert tudakozzál csak a régi időkről, amelyek előtted voltak, ama naptól fogva, amelyen az Isten embert teremtett e földre, és pedig az égnek egyik szélétől az égnek másik széléig, ha történt-é e nagy dologhoz hasonló, vagy hallatszott-é ehhez fogható? Mát. 24,31.

33. Hallotta-é valamely nép a tűz közepéből szóló Istennek szavát, amiképpen hallottad te, hogy életben maradt volna?

34. Avagy próbálta-é azt Isten, hogy elmenjen és válasszon magának népet valamely nemzetség közül, kísértésekkel: jelekkel, csodákkal, haddal, hatalmas kézzel, kinyújtott karral, és nagy rettenetességek által, amiképpen cselekedte mindezeket tiérettetek az Úr, a ti Istenetek Egyiptomban, szemeitek láttára?

35. **Csak néked adatott meg láthatóan tudnod, hogy az Úr az Isten, és nincsen kívüle több!** Ésa. 45,5. 18. Márk 12,29.

36. Az égből hallatta veled az Ő szavát, hogy tanítson téged, a földön pedig mutatta néked amaz Ő nagy tüzét, és hallottad beszédét a tűz közepéből.
2Móz. 19,9. 19. 20,18. 22. 24,16. Zsid. 12,18.

37. **És mivel szerette a te atyáidat, és kiválasztotta az ő magvukat is őutánuk, és kihozott téged az Ő orcájával Egyiptomból, az Ő nagy erejével**:

38. Hogy kiűzzön náladnál nagyobb és erősebb népeket előled, hogy bevigyen téged, és adja néked az ő földjüket örökségül, mint a mai napon van:

39. **Tudd meg azért e mai napon, és vedd szívedre, hogy az Úr az Isten, fent a mennyben, és alant e földön, és nincsen több!** Józs. 2,11. Ésa. 42,8. Dán. 4,35.

40. **Tartsd meg azért az Ő rendeléseit és parancsolatait, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy jól legyen dolgod és a te fiaidnak teutánad, és hogy mindenkor hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked**. rész 5,16. 6,3. 3Móz. 22,31. Ef. 6,3.

Menedékvárosok a Jordánon túl

41. Akkor választa Mózes három várost a Jordánon túl napkelet felé;

42. Hogy odafusson a gyilkos, aki nem akarva gyilkolta meg az ő felebarátját, aki azelőtt nem gyűlölte, és hogy életben maradjon, ha befutott valamelyikbe e városok közül. 4Móz. 35,6.

43. Tudniillik Becert a pusztában, a sík földön a Ruben fiainak, Rámótot Gileádban a Gád fiainak, és Gólánt Básánban a Manassé fiainak. Józs. 20,8.

44. Ez pedig a törvény, amelyet Mózes adott az Izrael fiai elé.

45. Ezek a bizonyságtételek, a rendelések és a végzések, amelyeket szólt Mózes Izrael fiainak, mikor Egyiptomból kijöttek.

46. A Jordánon túl a völgyben, Bet-Peórnak átellenében, Szihonnak, az emoreusok királyának földjén, aki lakozott Hesbonban, akit megvert Mózes az Izrael fiaival egyben, mikor Egyiptomból kijöttek.

47. És elfoglalták az ő földjét, és Ógnak, Básán királyának földjét, az emoreusok két királyáét, akik a Jordánon túl laktak napkelet felől. 4Móz. 21,35.

48. Aróertől fogva, mely az Arnon patakjának partján van, a Sion hegyéig, amely a Hermon; Zsolt. 133,3.

49. És az egész síkságot a Jordánon túl napkelet felé, a síkság tengeréig, a Piszga hegy aljáig.

A Tízparancsolat

5 És szólítá Mózes az egész Izraelt, és monda nékik: Hallgasd meg, Izrael, a rendeléseket és a végzéseket, amelyeket elmondok én ma fületek hallására, és tanuljátok meg azokat, és ügyeljetek azokra, megcselekedvén azokat!

2. Az Úr, a mi Istenünk szövetséget kötött velünk a Hóreben. 2Móz. 19,5.

3. **Nem a mi atyáinkkal kötötte az Úr e szövetséget, hanem mivelünk, akik íme itt vagyunk e mai napon mindnyájan és élünk**. Mát. 13,17. Zsid. 8,9.

4. Színről színre szólott veletek az Úr a hegyen, a tűz közepéből. 2Móz. 19,9. 19.

5. Én pedig az Úr között és tiközöttetek álltam abban az időben, hogy megjelentsem néktek az Úr beszédét; mert ti a tűztől féltetek vala, és nem mentetek fel a hegyre. Mondá az Úr: Gal. 3,19.

6. **Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptomnak földjéből, a szolgálatnak házából**. 2Móz. 20,2.

7. Ne legyenek néked idegen isteneid énelőttem. 2Móz. 20,3.

8. Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy alant a földön, vagy a vizekben a föld alatt vannak. 2Móz. 20,4. Zsolt. 97,7. Csel. 17,29.

9. **Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad- és negyedíziglen, akik engem gyűlölnek;** Neh. 13,2. Ésa. 3,10. 11. 43,25. Jer. 31,30. Ezék. 18,19–22. Csel. 5,31. Gal. 3,13. 1Ján. 1,9.

10. **De irgalmasságot cselekszem ezeríziglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják**.

11. Az Úrnak, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr büntetés nélkül, aki az Ő nevét hiába felveszi. 3Móz. 19,12. Mát. 5,33. Jak. 5,12.

12. Vigyázz a szombatnak napjára, hogy megszenteld azt, amiképpen megparancsolta néked az Úr, a te Istened. 2Móz. 20,8. Neh. 13,17.

13. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat. 2Móz. 23,12. 35,2. Ezék. 20,12.

14. De a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se ökröd, se szamarad, és semminemű barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belül van, hogy megnyugodjék a te szolgád és szolgálóleányod, mint te magad; 1Móz. 2,2. 2Móz. 16,29.

15. **És megemlékezzél róla, hogy szolga voltál Egyiptom földjén, és kihozott onnan téged az Úr, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral**. Azért parancsolta néked az Úr, a te Istened, hogy a szombat napját megtartsad.

16. Tiszteld atyádat és anyádat, amint megparancsolta néked az Úr, a te Istened; hogy hosszú ideig élj, és hogy jól legyen dolgod azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád tenéked. rész 4,40. 27,16. 3Móz. 19,3. Ef. 6,2. 3. Kol. 3,20.

17. Ne ölj. Mát. 5,21.

18. És ne paráználkodjál. Jak. 2,11.

19. És ne lopj. Róm. 13,9.

20. És ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot. 1Kir. 21,10.

21. És ne kívánd a te felebarátod feleségét; és ne áhítsd a te felebarátodnak házát, szántóföldjét; se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, ami a te felebarátodé. Mik. 2,2. Hab. 2,9. Luk. 12,15. Róm. 7,7. Gal. 5,14.

Mózes közvetíti Isten parancsait

22. Ez Igéket szólá az Úr a ti egész gyülekezeteteknek a hegyen a tűz, a felhő és a homályosság közepéből nagy felszóval, és nem többet; és felírá azokat két kőtáblára, és adá azokat nékem. 2Móz. 24,12.

23. És lőn, mikor a szót a sötétség közepéből hallottátok, és a hegy tűzzel ég vala, hozzám jöttetek a ti törzseiteknek minden fejedelmével és vénjével; Zsid. 12,18–24.

24. És mondtátok: Ímé, az Úr, a mi Istenünk megmutatta nékünk az Ő dicsőségét és nagyságát; és az Ő szavát hallottuk a tűznek közepéből; e mai napon pedig láttuk, hogy az Isten emberrel szól, és az mégis él.

25. Most hát miért haljunk meg? Mert megemészt e nagy tűz minket. Ha még tovább halljuk az Úrnak, a mi Istenünknek szavát, meghalunk!

26. Mert kicsoda az, az összes halandók közül, aki a tűznek közepéből szóló élő Istennek szavát hallotta, mint mi, hogy életben maradt volna? rész 4,33.

27. Járulj oda te, és hallgasd meg mindazt, amit mond az Úr, a mi Istenünk, és te majd beszéld el nékünk mind, amit néked mond az Úr, a mi Istenünk, és mi meghallgatjuk, és megcselekesszük. Zsid. 12,19.

28. És meghallá az Úr a ti beszédetek szavát, amikor beszéltek vala velem, és monda nékem az Úr: Hallottam e nép beszédének szavát, amint beszéltek vala hozzád; mind jó, amit beszéltek.

29. **Vajha így maradna az ő szívük, hogy félnének engem, és megtartanák minden parancsolatomat minden időben, hogy jól legyen dolguk nékik és az ő gyermekeiknek mindörökké!** Zsolt. 81,13.

30. Menj el, és mondd meg nékik: Térjetek vissza a ti sátoraitokba. Ésa. 48,18.

31. Te pedig állj ide mellém, hogy elmondjam néked minden parancsolatomat, rendelésemet és végzésemet, amelyekre tanítsd meg őket, hogy cselekedjék azon a földön, amelyet én adok néktek örökségül.

32. Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjetek, amint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; ne térjetek se jobbra, se balra. Józs. 1,7. 23,6. Péld. 4,27.

33. **Mindig azon az úton járjatok, amelyet az Úr, a ti Istenetek parancsolt néktek, hogy éljetek, és jó dolgotok legyen, és hosszú ideig élhessetek a földön, amelyet bírni fogtok.** Ef. 6,3. 1Tim. 4,8.

Szeresd az Urat!

6 Ezek pedig a parancsolatok, a rendelések és a végzések, amelyek felől parancsolta az Úr, a ti Istenetek, hogy megtanítsam azokat néktek, hogy azok szerint cselekedjetek azon a földön, amelyre átmenőben vagytok, hogy bírjátok azt;

2. Hogy féljed az Urat, a te Istenedet, és megtartsad minden Ő rendelését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok néked: te és a te fiad, és a te unokád, teljes életedben, és hogy hosszú ideig élhess.

3. Halld meg azért Izrael, és vigyázz, hogy megcselekedjed, hogy jól legyen dolgod, és hogy igen megsokasodjál a tejjel és mézzel folyó földön, amiképpen megígérte az Úr, a te atyáid Istene néked.

4. **Halld Izrael: az Úr, Adonáj, a mi Istenünk, egy Úr!** Ésa. 9,6. Márk 12,29. Ján. 1,1. 10,30. 17,3. 1Kor. 8,4. Ef. 4,6. Fil. 2,5. 6.

5. **Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből.** Mát. 22,37.

6. **És ez Igék,** melyeket ma parancsolok néked, **legyenek a te szívedben.**

7. **És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házadban ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz.** Zsolt. 119,11. Ésa. 51,7. Ef. 6,4. Kol. 3,16. 2Tim. 3,15.

8. És kössed azokat a te kezedre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között. 2Móz. 13,9. Péld. 3,3. 6,21. 7,3.

9. És írd fel azokat a te házadnak ajtófeleire, és a te kapuidra. Ésa. 57,8.

10. És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, amely felől megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy ad néked nagy és szép városokat, amelyeket nem építettél;

11. És minden jóval telt házakat, amelyeket nem te töltöttél meg, és ásott kutakat, amelyeket nem te ástál, szőlő- és olajfakerteket, amelyeket nem te plántáltál; és eszel és megelégszel: Józs. 24,13. Zsolt. 105,44.

12. **Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezz az Úrról, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaságnak házából!**

13. **Féljed az Urat, a te Istenedet, Őnéki szolgálj, és az Ő nevére esküdjél.**

14. Ne járjatok idegen istenek után, azoknak a népeknek istenei közül, akik körülöttetek vannak; Jer. 25,6.

15. **Mert az Úr, a te Istened féltőn szerető Isten közötted,** hogy az Úrnak, a te Istenednek haragja fel ne gerjedjen reád,

és el ne töröljön téged a föld színéről.

16. Meg ne kísértsétek az Urat, a ti Isteneteket, miképpen megkísértettétek Masszában! Mát. 4,7. 1Kor. 10,9.

17. Szorosan megtartsátok az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatait, az Ő bizonyságait és rendeléseit, amelyeket parancsolt néked. Zsolt. 119,4.

18. És azt cselekedjed, ami igaz és jó az Úrnak szemei előtt, hogy jól legyen dolgod, és bemehess és bírhasd azt a jó földet, amely felől megesküdött az Úr a te atyáidnak.

19. Hogy elűzzed minden ellenségedet a te színed elől, amint megmondotta az Úr.

20. Ha a te fiad megkérdez téged ezután, mondván: Mire valók e bizonyságtételek, rendelések és végzések, amelyeket az Úr, a mi Istenünk parancsolt néktek:

21. Akkor azt mondjad a te fiadnak: **Szolgái voltunk Egyiptomban a fáraónak; de kihozott minket az Úr Egyiptomból hatalmas kézzel**.

22. **És tett az Úr Egyiptomban nagy és veszedelmes jeleket és csodákat a fáraón és az ő egész háznépén, a mi szemeink láttára**.

23. **Minket pedig kihozott onnét, hogy bevigyen minket, és nékünk adja azt a földet, amely felől megesküdött a mi atyáinknak**.

24. **És megparancsolta nékünk az Úr**, hogy cselekedjünk mind e rendelések szerint, **hogy féljük az Urat, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen teljes életünkben, hogy megtartson minket az életben, mint e mai napon**. Zsolt. 41,2. Luk. 10,28.

25. És ez lesz nékünk megigazulásunkra, ha vigyázunk arra, hogy megtartsuk mind e parancsolatokat, az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, amiképpen megparancsolta nékünk.

Parancs a bálványimádás kiirtására

7 **Mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, amelyre te bemenendő vagy, hogy bírjad azt; és sok népet kiűz előled,** a hitteust, a girgazeust, az emoreust, a kananeust, a perizeust, a hivveust, és a jebuzeust: hétféle népet, náladnál nagyobbakat és erősebbeket; rész 31,3.

2. **És adja őket az Úr, a te Istened a te hatalmadba, és megvered őket: mindenestől veszítsd ki őket; ne köss velük szövetséget, és ne könyörülj rajtuk**. Józs. 2,14. 6,17. 11,11. Bír. 1,24.

3. Sógorságot se szerezz velük, a leányodat se adjad az ő fiuknak, és az ő leányukat se vegyed a te fiadnak; Józs. 23,12. 1Kir. 11,1. 2. Ezsdr. 9,2.

4. Mert elpártoltatja a te fiadat tőlem, és idegen isteneknek szolgálnak; és felgerjed az Úrnak haragja reátok, és hamar kipusztít titeket.

5. Hanem így cselekedjetek velük: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek öszsze, berkeiket vágjátok ki, faragott képeiket pedig tűzzel égessétek meg. 2Móz. 23,24. 34,13.

6. **Mert az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy néki, minden nép közül e föld színén**. Zsolt. 50,5. Jer. 2,3. 1Pét. 2,9.

7. **Nem azért szeretett titeket az Úr, sem nem azért választott titeket, hogy minden népnél többen volnátok; mert ti minden népnél kevesebben vagytok;**

8. **Hanem mivel szeretett titeket az Úr, és hogy megtartsa az esküt, amellyel megesküdt a ti atyáitoknak; azért hozott ki titeket az Úr hatalmas kézzel, és szabadított meg téged a szolgaságnak házából, az egyiptombeli fáraó királynak kezéből**. 2Móz. 32,13. Zsolt. 105,8. Luk. 1,55.

9. **És hogy megtudjad, hogy az Úr, a te Istened, Ő az Isten, a hűséges Isten, aki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezerízíglen azok iránt, akik Őt szeretik, és az Ő parancsolatait megtartják**. Ésa. 49,7. 1Kor. 1,9. 2Kor. 1,18. 1Thess. 5,24. 2Tim. 2,13. Zsid. 11,11. 1Ján. 1,9.

10. De megfizet azoknak személy szerint, akik Őt gyűlölik, elvesztvén őket; nem késlekedik az ellen, aki gyűlöli Őt, megfizet annak személy szerint. Ésa. 59,18.

11. Tartsd meg azért a parancsolatot, a rendeléseket és végzéseket, amelyeket én e mai napon parancsolok néked, hogy azokat cselekedjed.

12. **Ha pedig engedelmeskedtek e vég-**

zéseknek, és megtartjátok, és teljesítitek azokat: az Úr, a te Istened is megtartja néked a szövetséget és irgalmasságot, amely felől megesküdött a te atyáidnak.

13. **És szeretni fog téged, és megáld téged, és megsokasít téged; és megáldja a te méhednek gyümölcsét, a te földednek gyümölcsét: gabonádat, mustodat és olajodat; teheneid fajzását és juhaidnak ellését azon a földön, amely felől megesküdt a te atyáidnak, hogy néked adja azt**.
Zsolt. 11,7. 63,3. 146,8. Péld. 15,9. Ján. 14,21.

14. **Áldottabb leszel minden népnél**; nem lészen közötted magtalan férfi és aszszony, sem barmaid között meddő.
2Móz. 23,26. Mal. 3,10. 11.

15. **És távol tart az Úr tőled minden betegséget**, és Egyiptomnak minden gonosz nyavalyáját, amelyeket ismersz; nem veti azokat reád, hanem mindazokra, akik gyűlölnek téged. Zsolt. 103,3. Sof. 3,17.

16. És megemészted mind a népeket, amelyeket néked ád az Úr, a te Istened; ne kedvezzen a te szemed nékik, és ne tiszteld az ő isteneit; mert tőr gyanánt volna az néked. Bír. 8,27. Zsolt. 106,36.

17. Ha azt mondod a te szívedben: Többen vannak e népek, mint én, miképpen űzhetem én ki őket? 4Móz. 33,53.

18. Ne félj tőlük; emlékezzél meg csak azokról, amiket cselekedett az Úr, a te Istened a fáraóval és mind az egyiptombeliekkel: Zsolt. 105,5.

19. A nagy kísértésekről, amelyeket láttak a te szemeid, és a jelekről és csodákról; az erős kézről, és a kinyújtott karról, amellyel kihozott téged az Úr, a te Istened! Így cselekszik az Úr, a te Istened minden néppel, amelytől te félsz.

20. Sőt még a darazsakat is rájuk bocsátja az Úr, a te Istened mindaddig, míglen elvesznek azok is, akik megmaradtak, és akik elrejtőztek előled.
2Móz. 23,28. Józs. 24,12. 13.

21. **Ne rettenj meg azok előtt, mert közötted van az Úr, a te Istened, nagy és rettenetes Isten**! rész 10,11.
4Móz. 14,9. Józs. 3,10. Neh. 1,5. 9,3.

22. És lassan lassan kiűzi az Úr, a te Istened e népeket előled. Nem lehet őket hirtelen kipusztítanod, hogy a mezei vadak meg ne sokasodjanak ellened!

23. De az Úr, a te Istened elődbe veti őket, és nagy romlással rontja meg őket, míglen elvesznek.

24. **Az ő királyaikat is kezedbe adja**, hogy eltöröljed az ő nevüket az ég alól; **senki ellened nem állhat, míglen elveszted őket**.

25. Az ő isteneiknek faragott képeit tűzzel égesd meg; az azokon lévő ezüstöt és aranyat meg ne kívánd, és magadnak el ne vedd, hogy tőrbe ne essél miatta; mert utálatosság az az Úr előtt, a te Istened előtt. Bír. 8,27. Sof. 1,3. Luk. 12,15. Kol. 3,5.

26. Utálatosságot pedig ne vígy be a te házadba, hogy átokká ne légy, mint az, hanem megvetvén vesd meg azt, és utálván utáld meg azt, mert átkozott.

El ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről

8 Mindazt a parancsolatot, amelyet én e mai napon parancsolok néked, tartsátok meg és teljesítsétek, hogy élhessetek és megsokasodhassatok, bemehessetek és bírhassátok a földet, amely felől megesküdött az Úr a ti atyáitoknak.

2. És emlékezzél meg az egész útról, amelyen hordozott téged az Úr, a te Istened immár negyven esztendeig a pusztában, hogy megsanyargasson és **megpróbáljon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben; vajon megtartodé az Ő parancsolatait vagy nem**?
2Krón. 32,31. Zsolt. 136,16. Ámós 2,10. Ján. 2,25.

3. És megsanyargata téged, és megéheztete, azután pedig enned adá a mannát, amelyet nem ismertél, sem a te atyáid nem ismertek, hogy tudtodra adja néked, **hogy az ember nem csak kenyérrel él, hanem mindazzal él az ember, ami az Úrnak szájából származik**.
Zsolt. 104,30. Mát. 4,4. Luk. 4,4.

4. **A te ruházatod le nem kopott rólad, sem a te lábad meg nem dagadott immár negyven esztendőtől fogva**. Neh. 9,21.

5. Gondold meg azért a te szívedben, hogy amiképpen megfenyíti az ember az ő gyermekét, úgy fenyít meg téged az Úr, a te Istened; Zsolt. 89,32. Zsid. 12,5. Jel. 3,19.

6. **És őrizd meg az Úrnak, a te Iste-**

nednek parancsolatait, hogy az Ő útján járj, és Őt féljed.

7. **Mert az Úr, a te Istened jó földre visz be téged**; bővizű patakok, források és mély vizeknek földjére, amelyek a völgyekben és a hegyeken fakadnak.

8. Búza-, árpa-, szőlőtő- füge- és gránátalmatermő földre, faolaj- és méztermő földre.

9. **Oly földre, amelyen nem nyomorogva eszed kenyeredet, és ahol semmiben sem szűkölködsz**; oly földre, amelynek kövei vas, és amelynek hegyeiből rezet vághatsz!

10. **Ha azért eszel majd és megelégszel: dicsérjed az Urat, a te Istenedet azért a jó földért, amelyet néked adott.** Zsolt. 103,2. 1Kor. 10,31. 1Tim. 4,4.

11. Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, meg nem tartván az Ő parancsolatait, végzéseit, rendeléseit, amelyeket én parancsolok néked e mai napon;

12. Hogy mikor eszel és jóllakol, és szép házakat építesz, és lakozol azokban;

13. **És mikor a te barmaid és juhaid megsokasodnak, és ezüstöd és aranyad is megsokasodik, és minden jószágod megszaporodik:** Péld. 30,9. Hós. 13,6.

14. **Fel ne fuvalkodjék akkor a te szíved, és el ne felejtkezzél az Úrról, a te Istenedről, aki kihozott téged Egyiptom földjéből, a szolgaság házából;** Zsolt. 106,21.

15. Aki vezérelt téged a tüzes kígyóknak, skorpióknak, és szomjúságnak nagy és rettenetes pusztáján, amelyben víz nem volt; aki vizet adott néked a kemény kősziklából; Ésa. 63,12. Jer. 2,6. Hós. 13,5. 1Kor. 4,7.

16. Aki mannával etetett téged a pusztában, amit nem ismertek a te atyáid, hogy megsanyargasson és hogy megpróbáljon téged, és jól tegyen veled azután: Zsid. 12,11.

17. **És ne mondjad ezt a te szívedben: Az én hatalmam, és az én kezemnek ereje szerezte nékem e gazdagságot!**

18. **Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, aki erőt ád néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van.** Józs. 1,8. Jób 36,11. Zsolt. 35,27. 118,25. Péld. 10,22. Jer. 33,9.

19. Ha pedig teljesen megfelejtkezel az Úrról, a te Istenedről, és idegen istenek után jársz, és azoknak szolgálsz, és meghajtod magadat azoknak; bizonyságot teszek e mai napon ellenetek, hogy végképpen elvesztek. Ezék. 5,5–17. Dán. 9,12.

20. Mint azok a nemzetek, akiket az Úr elveszt előletek, azonképpen vesztek el; azért mert nem hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára. JerSir. 2,17. Zak. 1,6.

Emlékeztetés Izrael nyakasságára

9 Halljad Izrael, te általmégy ma a Jordánon, hogy bemenvén, örökségül bírj náladnál nagyobb és erősebb népeket, nagy és az égig megerősített városokat;

2. Nagy és szálas népet, Anák fiait, akikről magad is tudod és magad is hallottad: kicsoda állhat meg Anák fiai előtt?

3. **Tudd meg azért e mai napon, hogy az Úr, a te Istened az, aki átmegy előtted mint emésztő tűz, Ő törli el azokat, és Ő alázza meg azokat előtted; és kiűzöd, és hamar elveszted őket, amint az Úr megmondta néked.** rész 4,24. Zsid. 12,29.

4. Mikor azért kiűzi az Úr, a te Istened azokat előled, ne szólj a te szívedben, mondván: Az én igazságomért hozott be engem az Úr, hogy örökségül bírjam ezt a földet; holott e népeket az ő istentelenségükért űzi ki előled az Úr;
1Móz. 15,16. 3Móz. 18,24. Róm. 11,6. 1Kor. 4,4.

5. **Nem a te igazságodért, sem a te szívednek igaz voltáért mégy te be az ő földjük bírására; hanem az Úr, a te Istened e népeknek istentelenségéért űzi ki őket előled, hogy megerősítse az ígéretet, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.** 1Móz. 12,7. 26,4. 28,13. 2Tim. 1,9. Tit. 3,5.

6. **Tudd meg azért, hogy az Úr, a te Istened nem a te igazságodért adja néked ezt a jó földet birtokul,** mert keménynyakú nép vagy te!

7. Emlékezzél meg róla, és el ne felejtsed azokat, amikkel haragra indítottad az Urat, a te Istenedet a pusztában! A naptól fogva, amelyen kijöttél Egyiptom földjéből, mindaddig, míglen e helyre jutotta-

tok, az Úr ellen tusakodtatok.
2Móz. 14,11. 16,2. 4Móz. 11,4.

8. Már a Hóreben haragra indítottátok az Urat, és annyira megharagudott reátok az Úr, hogy el akart veszteni titeket.
2Móz. 32,4. Zsolt. 106,19.

9. Mikor felmentem a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, a szövetségnek tábláit, amelyet az Úr kötött veletek, és a hegyen maradtam negyven nap és negyven éjjel: kenyeret nem ettem, sem vizet nem ittam. 2Móz. 24,18. 34,28. Luk. 4,1.

10. Akkor átadta nekem az Úr a két kőtáblát, amelyek az Isten ujjával voltak beírva, és rajtuk voltak mind amaz Igék, amelyeket mondott az Úr néktek a hegyen a tűz közepéből, a gyülekezésnek napján.

11. És mikor a negyven nap és negyven éj elmúltával átadta az Úr nékem a két kőtáblát, a szövetségnek tábláit;

12. Akkor monda az Úr nékem: Kelj fel, hamar menj innen alá; mert elvetemedett a te néped, akit kihoztál Egyiptomból; hamar eltértek az útról, amelyet parancsoltam nékik, öntött bálványt készítettek maguknak. 2Móz. 32,7. Bír. 2,17.

13. Ismét szólt nékem az Úr, mondván: Láttam e népet, és bizony keménynyakú nép ez! 2Móz. 32,9.

14. Hagyj békét nékem, hadd pusztítsam el őket, és töröljem el az ő nevüket az ég alól, és teszlek téged ennél nagyobb és erősebb néppé! Zsolt. 9,5. 109,13.

15. Megfordultam azért, és alájöttem a hegyről, a hegy pedig tűzzel ég vala, és a szövetségnek két táblája az én két kezemben volt.

16. És mikor látám, hogy ímé vétkeztetek az Úr ellen, a ti Istenetek ellen; öntött borjút csináltatok magatoknak; hamar letértetek az útról, amelyet az Úr parancsolt néktek:

17. Akkor megragadám a két táblát, és elhajítám a két kezemből, és összetörtem azokat a ti szemeitek láttára.
Zsolt. 69,9. 119,139.

18. És leborulék az Úr előtt, mint annakelőtte, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet sem ittam; minden ti bűnötökért, amelyeket elkövettetek, azt cselekedvén, ami gonosz az Úr előtt, hogy ingereljétek Őt. 2Móz. 34,28.

19. Mert félek vala a haragtól és búsulástól, amellyel tireátok úgy megharagudott az Úr, hogy el akart pusztítani titeket. És meghallgata az Úr engem akkor is.

20. Áronra is igen megharagudott az Úr, és el akará őt is pusztítani; de ugyanakkor imádkozám Áronért is. Jak. 5,15.

21. A ti bűnötöket pedig, a borjút, amelyet készítettetek, megragadám, és megégetém azt tűzzel; és összetörtem azt, jól megőrölvén, mígnem porrá morzsolódék, azután bevetém annak porát a patakba, amely a hegyről folyt alá. Ésa. 31,7.

22. És Taberában, Masszában, és Kibrottaavában is haragra indítátok az Urat.

23. És mikor az Úr elküldött titeket Kádes-Barneából, mondván: Menjetek fel, és bírjátok örökségül a földet, amelyet néktek adtam: akkor is tusakodtatok az Úrnak, a ti Isteneteknek beszéde ellen, nem hittetek néki, és nem hallgattatok az Ő szavára. 4Móz. 13,2. Zsolt. 106,24.

24. Tusakodók voltatok az Úr ellen, amióta ismerlek titeket.

25. És leborulék az Úr előtt azon a negyven napon és negyven éjjel, amelyeken leborultam; mert azt mondotta az Úr, hogy elveszt titeket.

26. Akkor imádkozám az Úrhoz, és mondék: **Uram, Isten! ne rontsd meg a Te népedet, és a Te örökségedet, akit a Te nagyságoddal szabadítottál meg, akit erős kézzel hoztál ki Egyiptomból.**
2Móz. 32,11. 1Sám. 7,9. Péld. 15,29. Jer. 15,21.

27. **Emlékezzél meg a Te szolgáidról: Ábrahámról, Izsákról és Jákóbról; ne nézzed e népnek keménységét, istentelenségét és bűnét!**

28. Hogy ne mondja a föld népe, ahonnét kihoztál minket: mivelhogy az Úr nem vihette be őket a földre, amelyet ígért nékik, és mivelhogy gyűlölte őket, azért hozta ki őket, hogy megölje őket a pusztában.
1Móz. 41,57. 4Móz. 14,16. 1Sám. 14,25.

29. **Pedig ők a Te néped és a Te örökséged, amelyet kihoztál a Te nagy erőddel, és a Te kinyújtott karoddal!**
rész 4,20. 1Kir. 8,51. Neh. 1,10. Zsolt. 95,7.

Isten könyörül a népen,

Lévi fiainak kiválasztása

10 Abban az időben monda az Úr nékem: Faragj magadnak két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és jöjj fel hozzám a hegyre, és csinálj faládát. 2Móz. 25,10. 34,1.

2. És felírom a táblákra azokat az Igéket, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket széttörtél; és tedd azokat a ládába.

3. Csináltam azért ládát sittim-fából, és faragtam két kőtáblát is, az előbbiekhez hasonlókat; és felmenék a hegyre, és a két kőtábla kezemben volt.

4. És felírta a táblákra az előbbi írás szerint a tíz Igét, amelyeket szólott az Úr hozzátok a hegyen, a tűznek közepéből a gyülekezésnek napján, és átadta az Úr azokat nékem. 2Móz. 20,1. 34,28. Jer. 31,33.

5. Akkor megfordulék és alájövék a hegyről, és betevém a táblákat a ládába, amelyet csináltam, hogy ott legyenek, amiképpen az Úr parancsolta nékem. 2Móz. 34,29. 40,20. 1Kir. 8,9.

6. Izrael fiai pedig elindultak Beerótból, amely a Jákán fiaié, Moszérába. Ott halt meg Áron, és ugyanott el is temették, és Eleázár, az ő fia lett pappá helyette. 4Móz. 20,28. 33,31.

7. Innét indulának Gudgódba, Gudgódból pedig Jotbatába, bővízű patakok földjére.

8. Abban az időben választá ki az Úr a Lévi törzsét, hogy hordozza az Úr szövetségének ládáját, és hogy az Úr előtt álljon és néki szolgáljon, és hogy áldjon az Ő nevében mind e napig. rész 21,5. 3Móz. 9,22. 4Móz. 6,23.

9. Ezért nem volt része és öröksége a Lévinek az ő atyafiaival; **az Úr az ő öröksége**, amiképpen megmondotta néki az Úr, a te Istened. rész 18,1. 4Móz. 18,20. Ezék. 44,28.

10. Én pedig ott álltam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel: és **meghallgatott engem az Úr akkor is, és nem akart téged elveszteni az Úr**. 1Sám. 15,16. 30,9. Csel. 19,22.

11. És monda az Úr nékem: Kelj fel, menj és járj a nép előtt, hogy bemenjenek és bírják a földet, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom.

Intés hálás engedelmességre

12. **Most pedig, oh Izrael! mit kíván az Úr, a te Istened tőled? Csak azt, hogy féljed az Urat, a te Istenedet; hogy minden Ő útjain járj, és szeresd Őt, és tiszteljed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, és teljes lelkedből,** Mát. 22,37. 1Tim. 1,5.

13. Megtartván az Úrnak parancsolatait és rendeléseit, amelyeket én ma parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod!

14. Ímé az Úréi, a te Istenedéi az egek, és az egeknek egei, a föld, és minden, ami rajta van! 1Móz. 14,19. 1Kir. 8,27. Zsolt. 24,1.

15. **De egyedül a ti atyáitokat kedvelte az Úr, hogy szeresse őket, és az ő magvukat: titeket választott ki őutánuk minden nép közül**, amint e mai napon is látszik.

16. **Metéljétek azért körül a ti szíveteket**, és ne legyetek ezután keménynyakúak; Róm. 2,28. Gal. 6,15. Kol. 2,11. 1Pét. 3,4.

17. **Mert az Úr, a ti Istenetek, isteneknek Istene, és uraknak Ura; nagy, hatalmas és rettenetes Isten, aki nem személyválogató, sem ajándékot el nem fogad.** Csel. 10,34. Róm. 2,11. Gal. 2,6. Ef. 6,9. Kol. 3,25. 1Pét. 1,17.

18. Igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynek; szereti a jövevényt, adván néki kenyeret és ruházatot. Zsolt. 68,5. 146,9.

19. Szeressétek azért a jövevényt; mert ti is jövevények voltatok Egyiptom földjén.

20. **Az Urat, a te Istenedet féljed, Őt tiszteljed, Őhozzá ragaszkodjál, és az Ő nevére esküdjél.** Zsolt. 63,11. Mát. 4,10.

21. **Ő a te dicséreted, és a te Istened, aki azokat a nagy és rettenetes dolgokat cselekedte veled, amelyeket láttak a te szemeid.** Zsolt. 22,3. Jer. 17,14.

22. A te atyáid hetvenen mentek alá Egyiptomba; most pedig az Úr, a te Istened megsokasított téged, mint az égnek csillagait!

Emlékeztetés az Úr csodáira

11 **Szeresd azért az Urat, a te Istenedet, tartsd meg az Ő megtartani valóit: rendeléseit, végzéseit és parancsolatait minden időben.** Zak. 3,7.

2. És tudjátok meg ma, mert nem a ti fiaitokkal szólok, akik nem tudják és nem lát-

ták, az Úrnak, a ti Isteneteknek fenyítését, nagyságát, erős kezét és kinyújtott karját,

3. Jeleit és cselekedeteit, amelyeket Egyiptomban cselekedett a fáraóval, az egyiptombeliek királyával, és az ő egész földjével;

4. És amelyeket cselekedett az egyiptombeliek seregével, lovaival és szekereivel, mivelhogy reájuk árasztá a Vörös tenger vizeit, mikor üldöztek titeket, és elveszté őket az Úr mind e mai napig;

5. És amelyeket cselekedett veletek a pusztában, amíg e helyre jutottatok;

6. És amelyeket cselekedett Dátánnal és Abirámmal, Eliábnak a Rúben fiának fiaival, mikor a föld megnyitotta az ő száját, és elnyelte őket háznépeikkel, sátoraikkal, és minden marhájukkal együtt, amely az övék volt, az egész Izrael között. 4Móz. 16,1. Zsolt. 106,17.

7. Mert saját szemeitekkel láttátok az Úrnak minden nagy cselekedetét, amelyeket cselekedett.

Az engedelmesség áldása és az engedetlenség átka

8. **Tartsátok meg azért mind a parancsolatokat, amelyeket én ma parancsolok néked, hogy megerősödjetek, bemenjetek és bírjátok a földet, amelyre átmentek, hogy bírjátok azt.**

9. És hogy sok ideig élhessetek a földön, amely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik és az ő magvuknak adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.

10. Mert a föld, amelyre te bemégy, hogy bírjad azt, nem olyan az, mint Egyiptomnak földje, ahonnan kijöttetek; amelyben elveted a te magodat és a te lábaddal kell megöntöznöd, mint egy veteményes kertet; Zak. 14,18.

11. Hanem az a föld, amelyre átmentek, hogy bírjátok azt, hegyes-völgyes föld, az égnek esőjéből iszik vizet. rész 8,7.

12. **Oly föld az, melyre az Úr, a te Istened visel gondot; mindenkor rajta függenek az Úrnak, a te Istenednek szemei az esztendő kezdetétől az esztendő végéig.**

13. **Lészen azért, hogyha valóban engedelmeskedtek az én parancsolataimnak, amelyeket én ma parancsolok néktek, úgy, hogy az Urat, a ti Isteneteket szeretitek, és néki szolgáltok teljes szívetekből és teljes lelketekből:** 2Thess. 3,5.

14. **Esőt adok a ti földetekre alkalmatos időben: korai és kései esőt,** hogy betakaríthasd a te gabonádat, borodat és olajodat; 3Móz. 26,4. Jóel 2,23. Jak. 5,7.

15. Füvet is adok a te meződre a te barmaidnak; te pedig eszel és megelégszel.

16. Vigyázzatok azért, hogy a ti szívetek meg ne csalattassék, és el ne térjetek, és ne tiszteljetek idegen isteneket, és ne boruljatok le előttük. Zsolt. 104,14. Jóel 2,19.

17. Különben az Úrnak haragja felgerjed reátok, és bezárja az eget, hogy eső ne legyen, és a föld az ő gyümölcsét meg ne teremje; és hamarsággal elvesztek a jó földről, amelyet az Úr ád néktek.

18. **Vegyétek azért szívetekre és lelketekre e szavaimat,** és kössétek azokat jegyül a ti kezetekre, és homlokkötőkül legyenek a ti szemeitek között;

19. **És tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat, szólván azokról, mikor házadban ülsz, mikor úton jársz, mikor fekszel és mikor felkelsz.** Péld. 22,6.

20. És írd fel azokat a te házadnak ajtófeleire és a te kapuidra; Zsid. 2,12.

21. Hogy megsokasodjanak a ti napjaitok és fiaitoknak napjai azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a ti atyáitoknak, hogy nékik adja mindaddig, amíg az ég a föld felett lészen. Zsolt. 72,5. 89,29. Péld. 3,2. 4,10.

22. Mert ha szorosan megtartjátok mind e parancsolatot, amelyet én parancsolok néktek, hogy aszerint cselekedjetek; ha szeretitek az Urat, a ti Isteneteket, ha minden Ő útjain jártok, és Őhozzá ragaszkodtok: Péld. 9,11.

23. Akkor kiűzi az Úr mindazokat a nemzeteket előletek, és úrrá lesztek nálatoknál nagyobb és erősebb nemzeteken.

24. **Minden hely, amelyet lábatok talpa érint, tiétek lesz,** a pusztától a Libanonig, és a folyóvíztől, az Eufrátesz folyóvizétől a nyugati tengerig lesz a ti határotok. 1Móz. 15,18. 4Móz. 34,3. Józs. 1,3. 14,9.

25. **Nem állhat meg senki előttetek; azt műveli az Úr, a ti Istenetek, hogy fél-**

jenek és rettegjenek titeket az egész föld színén, amelyre rátapostok, amint megmondotta néktek. 2Móz. 23,27. 31.

26. **Lásd, én előtökbe adom ma az áldást és átkot!** rész 23,5. 4Móz. 23,8. 20. Gal. 3,13.

27. Az áldást, ha engedelmeskedtek az Úrnak, a ti Istenetek parancsolatainak, amelyeket én e mai napon parancsolok néktek;

28. Az átkot pedig, ha nem engedelmeskedtek az Úrnak, a ti Istenetek parancsolatainak, és letértek az útról, amelyet én ma parancsolok néktek, és idegen istenek után jártok, akiket nem ismertetek.

29. És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened arra a földre, amelyre te bemégy, hogy bírjad azt: akkor mondd el az áldást a Garizim hegyén, az átkot pedig az Ebál hegyén. rész 27,12. Józs. 8,33.

30. Nemde azok túl vannak a Jordánon, a napnyugati út mögött, a kananeusok földjén, akik a síkságon laknak Gilgálnak átellenében, a Móré tölgyei mellett?!

31. Mert ti átmentek a Jordánon, hogy bemenvén bírhassátok a földet, amelyet az Úr, a ti Istenetek ád néktek. Ha bírni fogjátok azt, és lakni fogtok abban:

32. Vigyázzatok, hogy mind e rendelések és végzések szerint cselekedjetek, amelyeket én ma előtökbe adok.

Igaz és szent istentisztelet

12 Ezek a rendelések és a végzések, amelyeket meg kell tartanotok, azok szerint cselekedvén azon a földön, amelyet az Úr, a te atyáidnak Istene ád néked, hogy bírjad azt minden időben amíg éltek a földön: 1Kir. 8,40. Gal. 6,9.

2. Pusztára pusztítsátok el mindazokat a helyeket, ahol azok a nemzetek, akiknek ti urai lesztek, szolgáltak az ő isteneiknek a magas hegyeken, a halmokon, és minden zöldellő fa alatt. 2Móz. 34,13. 2Kir. 17,18.

3. És rontsátok el azok oltárait, törjétek össze oszlopait, tűzzel égessétek meg berkeit, és vagdaljátok szét az ő isteneiknek faragott képeit, a nevüket is pusztítsátok ki arról a helyről. Bír. 2,2. Zsolt. 16,4.

4. Ne cselekedjetek így az Úrral, a ti Istenetekkel; 4Móz. 33,52. Zak. 13,2.

5. Hanem azt a helyet, amelyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek minden ti törzsetek közül, hogy az Ő nevét odahelyezze és ott lakozzék, azt gyakoroljátok és oda menjetek. 2Krón. 7,12.

6. És oda vigyétek egészenégő áldozataitokat, véreséldozataitokat, tizedeiteket, kezeiteknek felemelt áldozatát, mind fogadásból, mind szabad akaratból való adományaitokat, és a ti barmaitoknak és juhaitoknak első fajzását. 3Móz. 17,3. 4.

7. És ott egyetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, és örvendezzetek ti és a ti házatok minden népe, kezetek minden keresményének, amelyekkel megáld téged az Úr, a te Istened. 1Sám. 1,3. 9.

8. Ne cselekedjetek ott mind aszerint, amint mi cselekszünk itt most, mindegyik azt, ami jónak látszik néki.

9. Mert még ez ideig nem mentetek be a nyugodalmas helyre, és az örökségbe, amelyet az Úr, a te Istened ád néked. 2Móz. 3,8.

10. Mikor pedig átmentek a Jordánon, és lakozni fogtok azon a földön, amelyet az Úr, a ti Istenetek ád néktek örökségül, és megnyugtat titeket minden ellenségetektől, akik körületek vannak, és bátorsággal fogtok lakozni:

11. Akkor arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek, hogy ott lakozzék az Ő neve, oda vigyetek mindent, amit én parancsolok néktek: egészenégő áldozataitokat, véreséldozataitokat, tizedeiteket és kezeiteknek felemelt áldozatát, és minden megkülönböztetett fogadástokat, amelyeket fogadtok az Úrnak. 1Kir. 9,2. 3.

12. **És örvendezzetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt,** mind ti, mind a ti fiaitok, és leányaitok, mind a ti szolgáitok és szolgálóleányaitok, mind a lévita, aki a ti kapuitokon belül lészen; mert nincs néki része vagy öröksége tiveletek.

Az Úr színe előtt való áldozat

13. Vigyázz, hogy a te egészenégő áldozataidat ne áldozzad minden helyen, amelyet meglátsz; 3Móz. 17,4.

14. Hanem azon a helyen, amelyet kiválaszt az Úr a te törzseid közül valamelyik-

ben: ott áldozzad a te egészenégő áldozatodat, és ott cselekedjél mindent, amit én parancsolok néked.

15. Mindazáltal a te lelkednek teljes kívánsága szerint vághatsz barmot és ehetsz húst, minden te kapuidon belül, az Úrnak, a te Istenednek áldásához képest, amelyet ád néked; mind a tisztátalan, mind a tiszta eheti azt, éppúgy mint az őzet és a szarvast. rész 14,5. 15,22. 1Móz. 9,3.

16. Csakhogy a vért meg ne egyétek; a földre öntsd azt, mint a vizet. 1Móz. 9,4. 3Móz. 7,26. 1Sám. 14,33. Csel. 15,20. 29.

17. Nem eheted meg a te kapuidon belül sem gabonádnak, sem mustodnak, sem olajodnak tizedét, sem barmaidnak és juhaidnak első fajzását; sem semmi fogadási áldozatodat, amelyet fogadsz, sem szabad akarat szerint való adományaidat, sem a te kezednek felemelt áldozatát;

18. Hanem az Úrnak, a te Istenednek színe előtt egyed azokat azon a helyen, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened: te és a te fiad, leányod, szolgád, szolgálóleányod és a lévita, aki a te kapuidon belül van; és **örvendezzél az Úrnak, a te Istenednek színe előtt mindenben, amire kezedet veted.** rész 14,3.

19. Vigyázz, hogy el ne hagyjad a lévitát valameddig élsz a te földeden. Préd. 3,12. 5,18–20.

A vérben levő élet szentsége

20. Mikor az Úr, a te Istened kiszélesíti a te határodat, amiképpen ígérte néked, és ezt mondod: Húst ehetném! mivelhogy a te lelked húst kíván enni: egyél húst a te lelkednek teljes kívánsága szerint. 1Móz. 15,18. 28,14.

21. Ha messze van tőled a hely, amelyet az Úr, a te Istened választ, hogy odahelyezze az Ő nevét, és leölsz, amint parancsoltam néked, a te barmaidból és juhaidból, amelyeket az Úr ád majd néked: akkor egyél azokból a te kapuidban a te lelkednek teljes kívánsága szerint.

22. De, amint az őzet és a szarvast eszik, úgy egyed azokat; a tisztátalan és a tiszta egyaránt ehetik abból.

23. Csakhogy abban állhatatos légy, hogy a vért meg ne egyed; mert a vér, az az élet, azért az életet a hússal együtt meg ne egyed! 1Móz. 9,4. 3Móz. 17,11.

24. Meg ne egyed azt, a földre öntsd azt, mint a vizet.

25. Meg ne egyed azt, hogy jól legyen dolgod néked és a te gyermekeidnek is utánad, mivelhogy azt cselekszed, ami igaz az Úr szemei előtt. 1Kir. 11,28. Ésa. 3,10.

26. De ha valamit megszentelsz a tiéidből, vagy fogadást teszel: vedd fel, és vidd azt arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr. 4Móz. 5,9. 18,19. 1Sám. 21,2. 4.

27. És az Úrnak, a te Istenednek oltárán áldozd meg a te egészenégő áldozataidat, azoknak húsát és vérét; egyéb áldozataidnak vérét azonban öntsd az Úrnak, a te Istenednek oltárára, a húsát pedig megeheted.

Az egyedül igaz Isten tisztelete semmihez nem fogható

28. **Vigyázz és hallgasd meg mindezeket az Igéket, amelyeket én parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod, néked és a te gyermekeidnek utánad mind örökké; mivelhogy azt cselekszed, ami jó és igaz az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt.** rész 26,17–19. Zsolt. 25,12. 13. Példl. 1,33. 3,1–4. Préd. 8,12. 1Pét. 2,21.

29. Mikor kiirtja előled az Úr, a te Istened a nemzeteket, akikhez bemégy, hogy bírjad őket, és bírni fogod őket, és lakozol majd az ő földjükön: Ján. 3,4.

30. Vigyázz magadra, hogy őket követvén tőrbe ne essél, miután már, kivesztek előled; és ne tudakozzál az ő isteneik felől, mondván: Miképpen tisztelik e nemzetek az ő isteneiket? Én is akképpen cselekszem.

31. Ne cselekedjél így az Úrral, a te Isteneddel, mert mindazt az utálatosságot, amit gyűlöl az Úr, megcselekedték az ő isteneikkel; mert még fiaikat és leányaikat is megégették tűzzel az ő isteneiknek.

Ne tégy ahhoz, el se vegyél abból

32. **Mindazt, amit én parancsolok néktek, megtartsátok, és aszerint cselekedjetek: semmit ne tégy ahhoz, és el se vegyél abból!** Példl. 30,6. Ján. 1,7. Jel. 22,18.

A szövetség megtörői

13 Mikor teközötted jövendőmondó, vagy álomlátó támad és jelt vagy csodát ád néked; 2Thess. 2,9.

2. Ha bekövetkezik is az a jel vagy a csoda, amelyről szólott néked, mondván: Kövessünk idegen isteneket, akiket te nem ismersz, és tiszteljük azokat: Mát. 7,22.

3. Ne hallgass efféle jövendőmondónak beszédeire, vagy az efféle álomlátóra; mert az Úr, a ti Istenetek kísért titeket, hogy megtudja, ha szeretitek-é az Urat, a ti Isteneteket teljes szívetekből, és teljes lelketekből? Mát. 24,24. 1Kor. 11,19. 2Thess. 2,11.

4. **Az Urat, a ti Isteneteket kövessétek, és Őt féljétek, és az Ő parancsolatait tartsátok meg, és az Ő szavára hallgassatok, Őt tiszteljétek, és Őhozzá ragaszkodjatok.** 1Ján. 1,7. 2Ján. 6.

5. Az a jövendőmondó pedig vagy álomlátó ölettessék meg; mert pártütést hirdetett az Úr ellen, a ti Istenetek ellen, aki kihozott titeket Egyiptom földjéből, és megszabadított téged a szolgaságnak házából; hogy elfordítson téged arról az útról, amelyet parancsolt néked az Úr, a te Istened, hogy azon járj. Gyomláld ki azért a gonoszt magad közül. 1Kir. 18,40. 2Kir. 10,18–28. Jer. 14,15. Zak. 13,3. 1Kor. 5,13.

6. Ha testvéred, a te anyádnak fia, vagy a te fiad vagy leányod, vagy a kebleden lévő feleség, vagy lelki-testi barátod titkon csalogat, mondván: Nosza menjünk és tiszteljünk idegen isteneket, akiket nem ismertetek sem te, sem atyáid. Mik. 7,5.

7. Ama népek istenei közül, akik körülöttetek vannak, közel hozzád vagy távol tőled, a földnek egyik végétől a másik végéig:

8. Ne engedj néki, és ne hallgass reá, ne nézz reá szánalommal, ne kíméld és ne rejtegesd őt; Péld. 1,10.

9. Hanem megölvén megöljed őt; a te kezed legyen először rajta az ő megölésére, azután pedig az egész népnek keze.

10. Kövekkel kövezd meg őt, hogy meghaljon; mert azon igyekezett, hogy elfordítson téged az Úrtól, a te Istenedtől, aki kihozott téged Egyiptomnak földjéből, a szolgaságnak házából;

11. És hallja meg az egész Izrael, és féljenek és ne cselekedjenek többé ahhoz hasonló gonoszt közötted. rész 19,20.

12. Ha valamelyikben a te városaid közül, amelyeket az Úr, a te Istened ád néked, hogy ott lakjál, ezt hallod mondani:

13. Emberek jöttek ki közüled, istentelenségnek fiai, és elfordítják városuk lakosait, mondván: Nosza, menjünk és tiszteljünk idegen isteneket, akiket nem ismertetek: 2Kir. 17,21. 1Ján. 2,19. Júd. 19.

14. Akkor keress, kutass és szorgalmatosan tudakozódjál, és ha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént az efféle utálatosság közötted:

15. Hányd kard élére annak a városnak lakosait; áldozd fel azt mindenestől, ami benne van; a barmát is kard élére hányd.

16. És ami préda van benne, hordd mind együvé az ő piacának közepére, és égesd meg a várost tűzzel és annak minden prédáját is teljes áldozatul az Úrnak, a te Istenednek, és legyen rom mind örökké, és soha többé fel ne építtessék. Ésa. 17,1. 25,2.

17. Ne ragadjon semmi a te kezedhez abból az átokra valóból, hogy szűnjék meg az Úr haragjának búsulása, és könyörületes legyen hozzád, és könyörüljön rajtad, és megszaporítson téged, amiképpen megesküdt a te atyáidnak, 1Móz. 22,17. Józs. 6,18. 26. 7,1.

18. Ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván minden Ő parancsolatát, amelyeket én ma parancsolok néked, hogy azt cselekedjed, ami igaz az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt. Ján. 14,21. 23. 24.

Isten fiai ne ünnepeljék a halált

14 **Ti az Úrnak, a ti Isteneteknek fiai vagytok**; ne vagdaljátok meg magatokat, se szemeitek között ne csináljatok kopaszságot, a halottért, Róm. 8,16. 9,8. 26. Gal. 3,26. 1Thess. 4,13. 1Ján. 3,1.

2. **Mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek, és az Úr választott téged, hogy légy néki tulajdon népe minden nép közül, amelyek a föld színén vannak.** 3Móz. 20,26. Róm. 12,1.

A tiszta és tisztátalan állatok

3. Semmi utálatosságot meg ne egyél.

4. Ezek azok az állatok, melyeket megehettek: az ökör, juh, kecske, Csel. 10,13.

5. Szarvas, őz, bivaly, vadkecske, zerge, vadbika és jávor.

6. És mindazt az állatot, amelynek hasadt a körme és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző az állatok között, megehetitek.

7. De a kérődzők és hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: a tevét, a nyulat és hörcsögöt, mert kérődznek ugyan, de körmük nem hasadt; tisztátalanok legyenek ezek néktek.

8. És a disznót, mert hasadt ugyan a körme, de nem kérődzik; tisztátalan legyen ez néktek. Ezeknek húsából ne egyetek, holttestüket se illessétek.

9. Ezeket ehetitek meg mindazokból, amelyek vízben élnek: aminek úszó szárnya és pikkelye van, mind megegyétek;

10. Valaminek pedig nincsen úszó szárnya és pikkelye, meg ne egyétek; tisztátalan az néktek.

11. Minden tiszta madarat megehettek.

12. Ezek pedig, amelyeket meg ne egyetek közülük: a sas, a saskeselyű és a halászó sas. 3Móz. 11,13.

13. A keselyű, a héja és a sólyom az ő nemével.

14. Minden holló az ő nemével.

15. A strucc, a bagoly, a kakukk és a karvaly az ő nemével.

16. A kuvik, a fülesbagoly és a bölömbika.

17. A pelikán, a gém és a hattyú.

18. Az eszterág és a szarka az ő nemével; a büdösbanka és a denevér.

19. Minden szárnyas féreg is tisztátalan legyen néktek; meg ne egyétek.

20. Minden tiszta szárnyast megehettek.

21. Semmi holttestet meg ne egyetek; a jövevénynek, aki a te kapuidon belül van, adjad azt, hogy egye meg azt, vagy add el az idegennek, **mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek. Ne főzd a gödölyét az ő anyja tejében.**
2Móz. 23,19. Ezék. 4,14. 44,31.

A tizedrész

22. Esztendőről esztendőre tizedet végy a te magodnak minden terméséből, amely a te meződön terem. 3Móz. 27,30. Neh. 10,37.

23. És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az Ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak tizedét, a te barmaidnak és juhaidnak első fajzását; hogy tanuljad félni az Urat, a te Istenedet minden időben. Zsolt. 2,11. 5,7. 111,10. 147,11. Péld. 3,13. Ésa. 8,13. Jer. 32,38–41. Zsid. 12,28.

24. Ha pedig hosszabb néked az út, hogysem odavihetnéd azokat, mivelhogy távol esik tőled az a hely, amelyet az Úr, a te Istened választ, hogy odahelyezze az Ő nevét, téged pedig megáldott az Úr, a te Istened:

25. Akkor add el pénzen, és kösd a kezedbe a pénzt, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened;

26. És adjad a pénzt mindazért, amit kíván a te lelked: ökrökért, juhokért, borért és vidámító italért és mindenért, amit megáhít néked a te lelked, és egyél ott az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, és örvendezzél te és a te házadnak népe.

27. A lévitát pedig, aki a te kapuidon belül van, ne hagyd el, mert nincsen néki része, sem öröksége veled.
Róm. 13,4. 15,27. 1Kor. 9,1–14.

28. A harmadik esztendő végén vidd ki annak az esztendő termésének minden tizedét, és rakd le a te kapuidba. Ámós 4,4.

29. És eljön a lévita, akinek nincsen része és öröksége teveled, és a jövevény, árva és özvegy, akik a te kapuidon belül vannak, és esznek és megelégszenek, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened a te kezednek minden munkájában, amelyet végzel. Ésa. 1,17. Luk. 14,12. Zsid. 13,2.

Az elengedés esztendeje

15 A hetedik esztendő végén elengedést művelj. 2Móz. 23,10.

2. Ez pedig az elengedésnek módja: Minden kölcsönadó ember engedje el, amit kölcsönadott az ő felebarátjának; ne hajtsa be az ő felebarátján és atyjafián; mert elengedés hirdettetett az Úrért.

3. Az idegenen hajtsd be; de amid a te atyádfiánál lesz, engedje el néki a te kezed.

4. De nem is lesz közötted szegény, mert igen megáld téged az Úr azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, hogy bírjad azt. rész 28,8.

5. De csak úgy lesz ez, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván és teljesítvén mindazt a parancsolatot, amelyet én ma parancsolok néked.

6. **Mert az Úr, a te Istened megáld téged, amiképpen megmondotta néked; és sok népnek adsz zálogos kölcsönt, te pedig nem kérsz kölcsönt, és sok népen fogsz uralkodni, és rajtad nem uralkodnak.** Péld. 22,7.

7. Ha mégis szegénnyé lesz valaki a te atyádfiai közül valamelyikben a te kapuid közül a te földeden, amelyet az Úr, a te Istened ád néked: ne keményítsd meg a te szívedet, be se zárjad kezedet a te szegény atyádfia előtt; 1Ján. 3,17.

8. Hanem örömest nyisd meg a te kezedet néki, és örömest adj kölcsön néki, amennyi elég az ő szükségére, ami nélkül szűkölködik. Mát. 5,42. Luk. 6,34. Gal. 2,10.

9. Vigyázz magadra, hogy ne legyen a te szívedben valami istentelenség, mondván: Közelget a hetedik esztendő, az elengedésnek esztendeje; és elfordítsd szemedet a te szegény atyádfiától, hogy ne adj néki; mert ő ellened kiált az Úrhoz, és bűn lesz benned. Zsolt. 12,5. Péld. 23,6. Ámós 5,11. Mát. 20,15. Jak. 5,4.

10. Bizonyára adj néki, és meg ne háborodjék azon a te szíved, mikor adsz néki; mert az ilyen dologért áld meg téged az Úr, a te Istened minden munkádban, és mindenben, amire kezedet veted. Zsolt. 41,1. Péld. 14,21. 31. 22,9. 29,7. 2Kor. 9,5.

11. Mert a szegény nem fogy ki a földről, azért én parancsolom néked, mondván: Örömest nyisd meg kezedet a te szűkölködő és szegény atyádfiának a te földeden.

A héber rabszolgák szabadon bocsátása

12. Hogyha eladja magát néked a te atyádfia, a zsidó férfi és zsidó asszony, és szolgál téged hat esztendeig: a hetedik esztendőben bocsássad őt szabadon mellőled. 2Móz. 21,2. Jer. 34,14.

13. És mikor szabadon bocsátod őt mellőled, ne bocsásd el őt üresen;

14. Hanem terheld meg őt bőven a te juhaidból, a te szérűdről, és a te sajtódból; amivel megáldott téged az Úr, a te Istened, adj néki abból. Péld. 10,22.

15. **És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Egyiptom földjén, és megszabadított téged az Úr, a te Istened; azért parancsolom én ma ezt néked.**

16. Ha pedig ezt mondja néked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és a te házadat, mivelhogy jól van néki tenálad dolga: 2Móz. 21,5. 6.

17. Akkor vedd az árat, és fúrd a fülébe és az ajtóba; és legyen szolgáddá mindvégig; így cselekedjél szolgálóleányoddal is.

18. Ne essék nehezedre, hogy szabadon bocsátod őt mellőled; hiszen kétannyi bérre valót szolgált néked hat éven át, mint a béresmunkás, és megáld téged az Úr, a te Istened mindenben, amit cselekszel. Ésa. 16,14. 21,16.

Az állatok elsőszülöttjét fel kell áldozni

19. Barmaid és juhaid első fajzásának minden hímjét az Úrnak, a te Istenednek szenteljed. Ne munkálkodjál a te tehenednek első fajzásán, és meg ne nyírjad a te juhaidnak első fajzását. 2Móz. 13,2.

20. Az Úrnak, a te Istenednek színe előtt edd meg azt esztendőről esztendőre, te és a te házad népe, azon a helyen, amelyet kiválaszt az Úr. rész 12,5. 14,23.

Fogyatkozás az Úr áldozatában nem lehet

21. Hogyha valami fogyatkozás lesz benne; sánta vagy vak lesz, vagy akármely fogyatkozásban szenvedő: meg ne áldozd azt az Úrnak, a te Istenednek. 3Móz. 22,20.

22. A te kapuidon belül edd meg azt; a tisztátalan és a tiszta egyaránt, mintha őz volna az vagy szarvas. rész 12,15.

23. Csakhogy a vérét meg ne edd, hanem a földre öntsd azt, mint a vizet. rész 12,16. 1Móz. 9,4. 3Móz. 17,10.

A három főünnep

16 Ügyelj az Abib hónapra, és készíts az Úrnak, a te Istenednek pászkát; mert az Abib hónapban hozott ki téged az Úr, a te Istened Egyiptomból éjjel.
2Móz. 12,2. Ján. 18,28. 1Kor. 5,8. Zsid. 11,28.

2. Pászka gyanánt pedig ölj az Úrnak, a te Istenednek juhot és ökröt azon a helyen, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy odahelyezze az Ő nevét. 4Móz. 28,19.

3. Ne egyél azzal semmi kovászost, hanem hét napon át egyél azzal kovásztalan lepényeket, nyomorúságnak kenyerét, mert sietséggel jöttél ki Egyiptom földjéről, hogy megemlékezzél arról a napról életednek minden idejében, amelyen kijöttél Egyiptom földjéről. 2Móz. 12,19. 34,18.

4. És ne lásson senki kovászt hét napon át sehol a te határodban; és a húsból, amelyet az első napon este megáldozol, semmi ne maradjon reggelig. 2Móz. 12,10.

5. Nem ölheted le a pászkát akármelyikben a te városaid közül, amelyeket az Úr, a te Istened ád néked;

6. Hanem azon a helyen, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy az Ő nevét odahelyezze: ott öld le a pászkát este, napnyugtakor, abban az időben, amikor kijöttél Egyiptomból. Mát. 27,46.

7. Azon a helyen süsd és edd is meg, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened; reggel pedig fordulj vissza és menj haza a te hajlékodba. 2Kir. 23,23. Ján. 2,13.

8. Hat napon át egyél kovásztalant; hetednapon pedig az Úrnak, a te Istenednek berekesztő ünnepe lévén, ne munkálkodjál azon. 2Móz. 12,15. 3Móz. 23,8.

9. Számlálj azután magadnak hét hetet; attól fogva kezdjed számlálni a hét hetet, hogy sarlódat a vetésbe bocsátod.
3Móz. 23,15. Csel. 2,1.

10. És tarts hetek ünnepét az Úrnak, a te Istenednek, a te kezednek szabad akarat szerint való adományával, amelyet ahhoz képest adj, amint megáldott téged az Úr, a te Istened. 1Kor. 16,2.

11. **És örvendezz az Úrnak, a te Istenednek színe előtt**, te és a te fiad, és leányod, szolgád, szolgálóleányod, és a lévita, aki a te kapuidon belül van, és a jövevény, az árva és az özvegy, akik közötted vannak, azon a helyen, amelyet kiválasztott az Úr, a te Istened, hogy odahelyezze az Ő nevét.

12. És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Egyiptomban; és tartsd meg, és teljesítsd e rendeléseket.
1Móz. 15,13. 2Móz. 1,14. Zsolt. 105,23. 25.

13. A sátorok ünnepét hét napig tartsd, mikor begyűjtöd a termést a te szérűdről és sajtódról. 2Móz. 23,16. 4Móz. 29,12.

14. **És örvendezz a te ünnepeden**, te és a te fiad, a te leányod, szolgád és szolgálóleányod, a lévita, a jövevény, az árva és az özvegy, akik belül vannak a te kapuidon.

15. Hét napig ünnepelj az Úrnak, a te Istenednek azon a helyen, amelyet kiválaszt az Úr; **mert megáld téged az Úr, a te Istened minden termésedben, és kezeidnek minden munkájában; azért örvendezz igen**! Neh. 8,9.

16. Minden esztendőben háromszor jelenjen meg közüled minden férfiú az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt; a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén, és a sátorok ünnepén. **De üres kézzel senki se jelenjen meg az Úr előtt**!

17. **Mindenki az ő képessége szerint adjon, az Úrnak, a te Istenednek áldása szerint**, amelyet ád néked.

Igazságos ítélkezés

18. Bírákat és felügyelőket állíts minden kapudba, amelyeket az Úr, a te Istened ád néked, a te törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igaz ítélettel. 2Kor. 8,12.

19. **El ne fordítsd az ítéletet; személyt se válogass; ajándékot se végy; mert az ajándék megvakítja a bölcsek szemeit, és elfordítja az igazak beszédét**.
2Móz. 23,8. 3Móz. 19,15. Péld. 17,23. 24,23. Préd. 7,7.

20. Igazságot, igazságot kövess, hogy élhess, és örökségül bírhasd azt a földet, amelyet az Úr, a te Istened ád néked.

A bálványimádást át ne vegyétek

21. Ne plántálj magadnak berket semmiféle fából az Úrnak, a te Istenednek oltára mellé, amelyet készítesz magadnak.

22. Oszlopot se emelj magadnak, amit

gyűlöl az Úr, a te Istened.

Az áldozati állatok szentsége

17 Ne áldozz az Úrnak, a te Istenednek olyan ökröt és juhot, amelyen valami fogyatkozás van, akármi hiba; mert utálatosság az az Úrnak, a te Istenednek.

A szövetségszegők sorsa

2. Hogyha találtatik közötted valamelyikben a te kapuid közül, amelyeket az Úr, a te Istened ád néked, vagy férfiú vagy asszony, aki gonoszt cselekszik az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt, megszegvén az Ő szövetségét;

3. És elmegy és szolgál idegen isteneket, és imádja azokat, akár a napot, akár a holdat, vagy akármelyet az égnek seregei közül, amelyet nem parancsoltam;

4. És megjelentetik néked, és meghallod: jól megtudakozd; és hogyha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént ez az utálatosság Izraelben:

5. Akkor vidd ki azt a férfiút vagy azt az asszonyt, aki azt a gonoszságot művelte, a te kapuidba, a férfiút vagy az asszonyt, és kövezd agyon őket, hogy meghaljanak.

6. Két tanú vagy három tanú szavára halállal lakoljon a halálra való; de egy tanú szavára meg ne haljon. Mát. 18,16. Ján. 8,17. 2Kor. 13,1. 1Tim. 5,19. Zsid. 10,28.

7. A tanúk keze legyen első rajta, hogy megölettessék, és azután mind az egész nép keze. Így tisztítsd ki magad közül a gonoszt.

A törvény letéteményesei

8. Ha megfoghatatlan valami előtted, amikor ítélned kell vér és vér között, ügy és ügy között, sérelem és sérelem között, vagy egyéb versengések között a te kapuidban: akkor kelj fel, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened.

9. És menj be a lévita-papokhoz és a bíróhoz, aki lesz majd abban az időben; és kérdezd meg őket, és ők tudtul adják néked az ítéletmondást.

10. És annak a mondásnak értelme szerint cselekedjél, amelyet tudtul adnak néked azon a helyen, amelyet kiválaszt az Úr; és vigyázz, hogy mind aszerint cselekedjél, amint tanítanak téged.

11. A törvény szerint cselekedjél, amelyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, amelyet mondanak néked; el ne hajolj attól a mondástól, amelyet tudtul adnak néked, se jobbra, se balra.

12. Ha pedig elbizakodottságból azt cselekszi valaki, hogy nem hallgat a papra, aki ott áll, szolgálván az Urat, a te Istenedet, vagy a bíróra: haljon meg az ilyen ember. Így tisztítsd ki a gonoszt Izraelből. 4Móz. 15,30. Ezék. 10,8. Hós. 4,4.

13. És mind az egész nép hallja, és féljen, hogy elbizakodottan senki ne cselekedjék többé.

A királytörvény

14. Mikor bemégy arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ád néked, és bírod azt, és lakozol abban, és ezt mondod: Királyt teszek magam fölé, miképpen egyéb népek, amelyek körülöttem vannak: 1Sám. 8,5. 10,19. Hós. 13,9.

15. Azt emeld magad fölé királyul, akit az Úr, a te Istened választ. A te atyádfiai közül emelj magad fölé királyt; nem tehetsz magad fölé idegent, aki nem atyádfia.

16. Csak sok lovat ne tartson, és a népet vissza ne vigye Egyiptomba, hogy lovat sokasítson, mivelhogy az Úr megmondta néktek: Ne térjetek többé vissza azon az úton! 2Móz. 13,17. 4Móz. 14,3. 1Kir. 4,26. 10,26. Zsolt. 20,7. Ésa. 31,1. Hós. 11,5.

17. Sok feleséget se tartson, hogy a szíve el ne hajoljon; se ezüstjét, se aranyát felettébb meg ne sokasítsa. 1Kir. 10,21. 11,3.

18. És mikor az ő országának királyi székére ül, írja le magának könyvbe e törvénynek mását a lévita-papokéból.

19. És legyen az nála, és olvassa azt életének minden idejében, hogy tanulja félni az Urat, a te Istenedet, hogy megtartsa e törvénynek minden Igéjét, és e rendeléseket, hogy azokat cselekedje. 2Kir. 22,8.

20. Fel ne fuvalkodjék az ő szíve az ő atyjafiai ellen, se el ne hajoljon a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen az ő országában, ő és az ő fiai Izraelben.

A lévita-papok javadalma

18 A lévita-papoknak, a Lévi egész nemzetségének ne legyen se része, se öröksége Izraellel, hanem éljenek az Úrnak tüzes áldozataiból és örökségéből.
4Móz. 18,8. 9.

2. Annakokáért ne legyen néki öröksége az ő atyjafiai között: **Az Úr az ő öröksége**, amint megmondotta néki.

3. És ez legyen a papoknak törvényes része a néptől, azoktól, akik áldoznak akár ökörrel, akár juhval, hogy a papnak adják a lapockát, a két állat és a gyomrot.
3Móz. 7,30.

4. A te gabonád, mustod és olajod zsengéjét és a te juhaid gyapjának zsengéjét néki adjad; 2Móz. 22,29. 4Móz. 18,12.

5. Mert őt választotta ki az Úr, a te Istened minden te nemzetséged közül, hogy álljon szolgálatra az Úrnak nevében, ő és az ő fiai minden időben.

6. Mikor pedig eljön a lévita valamelyikből a te egész Izraelben lévő kapuid közül, ahol ő lakik, és bemegy az ő lelkének teljes kívánsága szerint arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr: 4Móz. 35,2. 3.

7. Szolgáljon az Úrnak, az ő Istenének nevében, mint az ő többi atyjafiai, a léviták, akik ott állnak az Úr előtt.

8. Az eledelekben egyenlőképen részesedjenek, kivéve azt, amit eladott valaki az ő atyai örökségéből. 2Krón. 31,4.

A varázslás utálatossága

9. Mikor te bemégy arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ád néked: ne tanulj cselekedni azoknak a népeknek utálatosságai szerint. rész 12,29.

10. Ne találtassék közötted, aki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jövendőmondó, se igéző, se jegymagyarázó, se varázsló; 3Móz. 19,26.

11. Se bűbájos, se ördöngösöktől tudakozó, se titokfejtő, se halottidéző;
1Sám. 28,8. 11. Ésa. 8,19.

12. Mert mind utálja az Úr, aki ezeket műveli, és ez ilyen utálatosságokért űzi ki őket az Úr, a te Istened előled.

13. **Tökéletes légy az Úrral, a te Isteneddel.** 1Móz. 17,1.

14. Mert ezek a nemzetek, akiket te elűzöl, igézőkre és jövendőmondókra hallgatnak; de tenéked nem engedett ilyet az Úr, a te Istened. 2Kir. 21,6.

Igaz próféta ígérete

15. **Prófétát támaszt néked az Úr, a te Istened közüled, a te atyádfiai közül, olyat mint én: Őt hallgassátok!**
4Móz. 24,17. Ésa. 11,1. 61,1. Mát. 11,3. 21,11. Luk. 2,25–34. 4,16. 7,16. 24,19. Ján. 1,45. 4,19. 6,14. 7,40. Csel. 3,22. 7,37.

16. Mind aszerint, amint kérted az Úrtól, a te Istenedtől a Hóreben a gyülekezésnek napján, mondván: Ne halljam többé az Úrnak, az én Istenemnek szavát, és ne lássam többé ezt a nagy tüzet, hogy meg ne haljak!

17. Az Úr pedig monda nékem: Jól mondták, amit mondtak.

18. **Prófétát támasztok nékik az ő atyjukfiai közül, olyat mint te, és az én Igéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, amit parancsolok néki.**
Ésa. 51,16. Ján. 1,45. 4,25. 8,28. 12,49. 15,22. 17,8.

19. És ha valaki nem hallgat az én Igéimre, amelyeket az én nevemben szól, én megkeresem azon! Csel. 3,23.

20. De az a próféta, aki olyat mer szólani az én nevemben, amit én nem parancsoltam néki szólani, és aki idegen istenek nevében szól: haljon meg az a próféta.
rész 13,5. Jer. 14,14. Zak. 13,3.

21. Ha pedig azt mondod a te szívedben: miképpen ismerhetjük meg az Igét, amelyet nem mondott az Úr?

22. Ha a próféta az Úr nevében szól, és nem lesz meg, és nem teljesedik be a dolog: ez az a szó, amelyet nem az Úr szólott; elbizakodottságból mondta azt a próféta; ne félj attól!

Menedékvárosok

19 Mikor kiirtja az Úr, a te Istened a nemzeteket, akiknek földjét néked adja az Úr, a te Istened, és bírni fogod őket, és lakozol az ő városaikban és az ő házaikban:

2. Válassz ki magadnak három várost a te földeden, amelyet az Úr, a te Istened ád néked, hogy örököljed azt. Józs. 20,2.

3. Készítsd meg magadnak az utat azokhoz, és osszad három részre a te országod határát, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül; azok arra valók legyenek, hogy minden gyilkos odameneküljön.
4Móz. 35,10–15.

4. Ez pedig a gyilkos törvénye, aki odamenekül, hogy élve maradjon: aki nem szándékosan öli meg az ő felebarátját, és nem gyűlölte azt azelőtt;

5. Aki például elmegy az ő felebarátjával az erdőre fát vágni, és meglódul a keze a fejszével, hogy levágja a fát, és leesik a vas a nyeléről, és úgy találja az ő felebarátját, hogy az meghal: az ilyen meneküljön e városok egyikébe, hogy élve maradjon.

6. Különben a vérbosszuló rokon űzőbe veszi az ő szívének búsulásában, és eléri, ha az út hosszú leend, és agyonüti őt, holott nem méltó a halálra, mivel azelőtt nem gyűlölte azt.

7. Azért én parancsolom néked, mondván: Három várost válassz magadnak.

8. **Ha pedig az Úr, a te Istened kiterjeszti a te határodat, amint megesküdt a te atyáidnak, és néked adja mind az egész földet, amelynek megadását megígérte a te atyáidnak**; 1Móz. 15,18.

9. Hogyha megtartod mind e parancsolatot, megtévén azt, amit én ma parancsolok néked, tudniillik, hogy **szeressed az Urat, a te Istenedet, és járj az Ő útjain minden időben**: akkor e háromhoz szerezz még három várost. Józs. 20,7.

10. Hogy ártatlan vér ne ontassék ki a te földeden, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, és hogy a vér ne legyen rajtad.

11. De hogyha lesz valaki, aki gyűlöli az ő felebarátját, és meglesi azt, és reá támad és úgy üti meg, hogy meghal, és bemenekül valamelyikbe e városok közül:
2Móz. 21,12. 4Móz. 35,16. Péld. 28,17.

12. Akkor az ő városának vénei küldjenek embereket, és vonják ki azt onnét, és adják azt a vérbosszuló rokon kezébe, hogy meghaljon.

13. Ne nézz reá szánalommal, hanem tisztítsd ki az ártatlan vér ontását Izraelből, hogy jól legyen dolgod. 1Kir. 2,31.

A hamis tanúzás büntetése

14. A te felebarátodnak határát el ne told, amely határt az ősök vetettek a te örökségedben, melyet örökölni fogsz azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked, hogy bírjad azt. rész 27,17. Péld. 22,28.

15. Ne álljon elő egy tanú senki ellen semmiféle hamisság és semmiféle bűn miatt; akármilyen bűnben bűnös valaki, két tanú szavára vagy három tanú szavára álljon a dolog. Mát. 18,16.
Ján. 8,17. 2Kor. 13,1. 1Tim. 5,19. Zsid. 10,28.

16. Ha valaki ellen gonosz tanú áll elő, hogy pártütéssel vádolja őt:

17. Akkor álljon az a két ember, akiknek ilyen perük van, az Úr elé, a papok és a bírák elé, akik abban az időben lesznek;

18. És a bírák vizsgálják meg jól a dolgot, és ha hazug tanú lesz a tanú, aki hazugságot szólott az ő atyjafia ellen:

19. Úgy cselekedjetek azzal, amint ő szándékozott cselekedni az ő atyjafiával. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt;

20. Hogy akik megmaradnak, hallják meg, és féljenek, és többször ne cselekedjenek közötted ilyen gonosz dolgot.

21. Ne nézz reá szánalommal; életet életért, szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért.

A hadviselés szabályai

20 Mikor hadba mégy ellenséged ellen, és látsz lovakat, szekereket, náladnál nagyobb számú népet: **ne félj tőlük, mert veled van az Úr, a te Istened, aki felhozott téged Egyiptom földjéről**.
4Móz. 23,21. 2Krón. 13,12. 32,7.
Zsolt. 20,7. 23,4. Ésa. 31,1. 41,10.

2. És mikor az ütközethez készültök, álljon elő a pap, és szóljon a népnek;

3. És ezt mondja nékik: Hallgasd meg Izrael! Ti ma készültök megütközni ellenségeitekkel: **A ti szívetek meg ne lágyuljon, ne féljetek, és meg ne rettenjetek, se meg ne rémüljetek előttük**;

4. **Mert az Úr, a ti Istenetek veletek megy, hogy harcoljon érettetek a ti ellenségeitekkel, hogy megtartson titeket**.

5. Az előjárók pedig szóljanak a népnek, mondván: Kicsoda az olyan férfi, aki új házat épített, de még fel nem avatta azt?

Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harcban, és másvalaki avassa fel azt.

6. És kicsoda olyan férfi, aki szőlőt ültetett és nem vette el annak hasznát? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harcban, és másvalaki vegye el annak hasznát.

7. És kicsoda olyan férfi, aki feleséget jegyzett el magának, de még el nem vette? Menjen el, és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a harcban, és másvalaki vegye azt el. rész 24,5.

8. Még tovább is szóljanak az előjárók a néphez, és ezt mondják: Kicsoda olyan férfi, aki félénk és lágyszívű? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy az ő atyjafiainak szíve úgy meg ne olvadjon, mint az ő szíve. Bír. 7,3.

9. És mikor elvégzik az előjárók beszédüket a néphez, állítsanak seregvezéreket a nép élére.

10. Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt. 2Sám. 20,18. 20.

11. És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, amely találtatik abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked. 1Kir. 9,21.

12. Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harcra kél veled, akkor zárd azt körül;

13. És ha az Úr, a te Istened kezedbe adja azt: vágj le abban minden fineműt fegyver élével; 4Móz. 31,7.

14. De az asszonyokat, a kisgyermekeket, a barmokat és mindazt, ami lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; és fogyaszd el a te ellenségeidtől való zsákmányt, akiket kezedbe ad néked az Úr, a te Istened.

15. Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, amelyek igen messze esnek tőled, amelyek nem e nemzetek városai közül valók. Józs. 8,2.

16. De e népek városaiban, amelyeket örökségül ad néked az Úr, a te Istened, ne hagyj élni csak egy lelket is;
4Móz. 21,2. 33,52. Józs. 11,14.

17. Hanem mindenestől veszítsd el őket: a hitteust, az emoreust, a kananeust, a perizeust, a hivveust és a jebuzeust, amint megparancsolta néked az Úr, a te Istened;

18. Azért, hogy meg ne tanítsanak titeket az ő mindenféle utálatosságaik szerint cselekedni, amelyeket ők cselekszenek az ő isteneiknek, és hogy ne vétkezzetek az Úr ellen, a ti Istenetek ellen. rész 18,9.
2Móz. 34,12. Józs. 23,12. 13. 2Kir. 21,3–15.
Zsolt. 106,34–41. Hós. 8,11. 1Kor. 15,33.

19. Mikor valamely várost hosszabb ideig tartasz körülzárva, hadakozván az ellen, hogy bevegyed azt: ki ne veszítsd annak egy élőfáját sem, fejszével vágván azt; hanem egyél arról, és azt magát ki ne írtsad; mert ember-é a mezőnek fája, hogy ostrom alá jusson miattad?

20. Csak amely fáról tudod, hogy nem gyümölcstermő, azt veszítsd el és írtsd ki, és abból építs erősséget az ellen a város ellen, amely ellened hadakozik, mindaddig, amíg leomlik az.

Engesztelés meggyilkoltakért, ha ismeretlen a tettes

21 Hogyha agyonütöttet találnak azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked birtokul, és az a mezőn fekszik, és nem tudható: ki ölte meg azt;

2. Akkor a te véneid és a te bíráid menjenek ki, és mérjék meg a földet a városokig, amelyek az agyonütött körül vannak;

3. És amely város legközelebb esik az agyonütötthöz, annak a városnak vénei vegyenek egy üszőtinót, amellyel még nem dolgoztattak, és nem vont még jármot;

4. És annak a városnak vénei vigyék az üszőt valamely folyóvíz völgyébe, amelyet nem szántanak és nem vetnek, és szegjék nyakát az üszőnek ott a völgyben.

5. És járuljanak oda a papok, Lévi fiai; mert őket választotta az Úr, a te Istened, hogy szolgáljanak néki, és hogy áldjanak az Úr nevében, és az ő ítéletük szerint legyen minden per és minden sérelem.

6. És mindnyájan annak a városnak vénei, akik legközelebb esnek az agyonütötthöz, mossák meg kezeiket a nyakaszegett üsző felett a völgyben; Mát. 27,24.

7. És szóljanak és mondják: A mi keze-

ink nem ontották ki ezt a vért, sem a mi szemeink nem látták. 2Sám. 3,28.

8. Bocsáss meg a Te népednek, Izraelnek, amelyet megváltottál, Uram, és ne engedd, hogy ártatlan vér ontása legyen Izrael között, a Te néped között! És bocsánatot nyernek a vérért. Jón. 1,14.

9. Te azért tisztítsd ki közüled az ártatlan vérnek kiontását, mert így cselekszed azt, ami igaz az Úr előtt.

Foglyul ejtett nővel kötött házasság

10. Mikor hadba mégy ellenségeid ellen, és kezedbe adja őket az Úr, a te Istened, és azok közül foglyokat ejtesz; Józs. 21,44.

11. És meglátsz a foglyok között egy szép ábrázatú asszonyt, és megszereted azt, úgyhogy elvennéd feleségül:

12. Vidd be őt a te házadba, hogy nyírja meg a fejét, és messe le körmeit.

13. És az ő fogoly ruháját vesse le magáról, és maradjon a te házadban, hogy sirassa az ő atyját és anyját egész hónapig; és csak azután menj be hozzá, és légy az ő férje, és legyen ő a te feleséged. Zsolt. 45,10.

14. Hogyha pedig nem tetszik néked, bocsásd el őt az ő kívánsága szerint; de pénzért semmiképpen el ne add őt; ne hatalmaskodjál rajta, miután megrontottad őt.

Az elsőszülöttségi jog

15. Ha valakinek két felesége van, az egyik szeretett, a másik gyűlölt, és szülnek néki fiakat, mind a szeretett, mind a gyűlölt, és a gyűlöltnek fia lesz az elsőszülött: 1Móz. 29,33.

16. Azon a napon, amelyen az ő fiait örökösökké teszi a maga jószágában, nem teheti elsőszülötté a szeretettnek fiát a gyűlöltnek fia felett, aki elsőszülött;

17. Hanem az elsőszülöttet, a gyűlöltnek fiát ismerje el, két részt adván néki mindenből, amije van; mert az az ő erejének zsengéje, övé az elsőszülöttség joga. 1Móz. 25,31. 49,3. 1Krón. 5,1.

Az engedetlen fiú büntetése

18. Ha valakinek pártütő és makacs fia van, aki az ő atyja szavára és anyja szavára nem hallgat, és ha megfenyítik, sem engedelmeskedik nékik: Ef. 6,1.

19. Az ilyet fogja meg az ő atyja és anyja, és vigyék azt az ő városának véneihez és az ő helységének kapujába,

20. És ezt mondják a város véneinek: Ez a mi fiúnk pártütő és makacs, nem hallgat a mi szónkra, tobzódó és részeges:

21. Akkor az ő városának minden embere kövekkel kövezze meg azt, hogy meghaljon. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt, és az egész Izrael hallja meg, és féljen!

Az akasztott ember eltemetése

22. Ha valakiben halálos ítéletre való bűn van, és megölik, és felakasztatod azt fára:

23. Ne maradjon éjjel az ő holtteste a fán, hanem temesd el azt még azon a napon; mert átkozott az Isten előtt, aki fán függ; és be ne szennyezd azt a földet, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül. 4Móz. 35,24. Józs. 8,29. Ján. 19,31. Gal. 3,13.

Az elveszett jószág megőrzése

22 Ne nézd el, ha a te atyádfiának ökre vagy juha tévelyeg, és ne fordulj el azoktól, hanem bizony tereld vissza azokat a te atyádfiához. Péld. 27,10. Zak. 7,9. Róm. 12,10. 2Pét. 1,7. 1Ján. 3,15. 4,21.

2. Hogyha pedig nincs közel hozzád a te atyádfia, vagy nem is ismered őt: hajtsd a barmot a magad házához, és legyen nálad, míg keresi azt a te atyádfia, és akkor add vissza néki.

3. És ekképpen cselekedjél szamarával, ekképpen cselekedjél ruhájával, és ekképpen cselekedjél a te atyádfiának minden elveszett holmijával, ami elveszett tőle és te megtaláltad; nem szabad félrevonulnod.

4. Ha látod, hogy a te atyádfiának szamara vagy ökre az úton eldűlve fekszik, ne fordulj el azoktól, hanem vele együtt emeld fel azokat.

Különböző intelmek

5. Asszony ne viseljen férfiruházatot, se férfi ne öltözzék asszonyruhába; mert mind utálatos az Úr előtt, a te Istened előtt, aki ezt műveli. 1Kor. 14,40.

6. Ha madárfészek akad elédbe az úton

valamely fán vagy a földön, madárfiakkal vagy tojásokkal, és az anya rajta ül a fiakon vagy a tojásokon: meg ne fogd az anyát a fiakkal egyben; Neh. 9,6. Zsolt. 36,6. Péld. 12,10. Mát. 10,29. Luk. 12,6.

7. Hanem bizony bocsásd el az anyát, és a fiakat fogd el magadnak, hogy jól legyen dolgod, és hosszú ideig élj. Zsolt. 145,9.

8. Ha új házat építesz, házfedeledre korlátot csinálj, hogy vérrel ne terheld a te házadat, ha valaki leesik arról.

9. Ne vess a te szőlődbe kétféle magot, hogy fertőzötté ne legyen az egész: a mag, amelyet elvetsz és a szőlőnek termése.

10. Ne szánts ökrön és szamáron együtt. 2Kor. 6,14–16.

11. Ne öltözzél vegyes szövésű azaz gyapjúból és lenből szőtt ruhába.

12. A te felsőruhádnak négy szegletére, amelyet felülre öltesz, bojtokat csinálj magadnak. 4Móz. 15,38. Mát. 23,5.

A házasság tisztaságára vonatkozó törvények

13. Ha valaki feleséget vesz, és bemegy hozzá, és meggyűlöli azt,

14. És szégyenletes dolgokkal vádolja, és rossz hírbe keveri azt, mert ezt mondja: E feleséget vettem magamnak, és hozzá mentem, de nem találtam őbenne szüzességet:

15. Akkor vegye azt a leánynak atyja és anyja, és vigyék a leány szüzességének jeleit a város vénei elé a kapuba;

16. És mondja a leánynak atyja a véneknek: Leányomat feleségül adtam e férfiúnak, de gyűlöli őt;

17. És íme szégyenletes dolgokkal vádolja, mondván: Nem találtam a te leányodban szüzességet; pedig ímhol vannak az én leányom szüzességének jelei! És terítsék ki a ruhát a város vénei elé.

18. Akkor a város vénei fogják meg azt a férfit, és ostorozzák meg őt; Róm. 13,4.

19. És bírságolják meg száz ezüst siklusra, és adják ezt a leány atyjának; mert rossz hírbe kevert egy izraelita szüzet; és legyen annak felesége, és el nem bocsáthatja azt teljes életében.

20. Ha pedig igaz lesz a vádolás, és nem találtatik szüzesség a leányban:

21. Akkor vigyék ki a leányt az ő atyjának háza elé, és az ő városának emberei kövezzék meg kővel, hogy meghaljon; mert gyalázatosságot cselekedett Izraelben, paráználkodván az az ő atyjának házánál. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt.

22. Ha rajtakapnak valamely férfit, hogy férjes asszonnyal hál, ők mindketten is meghaljanak: a férfi, aki az asszonnyal hált, és az asszony is. Így tisztítsd ki a gonoszt Izraelből. Ján. 8,5. Zsid. 13,4.

23. Ha szűz leány van jegyben egy férfiúval, és megtalálja azt valaki a városban, és vele hál: Mát. 1,18. 19.

24. Vigyétek ki mindkettőjüket annak a városnak kapuja elé, és kövezzétek meg őket kővel, hogy meghaljanak. A leányt azért, hogy nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, hogy meggyalázta az ő felebarátjának feleségét. Így tisztítsd ki a gonoszt Izraelből.

25. De hogyha mezőn találja a férfi a jegyben járó leányt, és erőszakoskodik rajta a férfi és vele hál: csak maga a férfi haljon meg, aki azzal hált;

26. A leányt pedig ne bántsd, mert a leánynak nincsen halálos bűne, mivel olyan ez a dolog, mint amikor valaki felebarátjára támad és azt agyonüti.

27. Mert a mezőn találta őt; kiálthatott a jegyben járó leány, de nem volt aki megoltalmazza őt.

28. Ha valaki el nem jegyzett szűz leánynyal találkozik, és megragadja azt, és vele hál, és rajtakapják őket: 2Móz. 22,16. 17.

29. Akkor a férfi, aki vele hált, adjon a leány atyjának ötven ezüst siklust, a leány pedig legyen feleségévé. Mivelhogy meggyalázta azt, nem bocsáthatja el azt teljes életében.

30. Ne vegye el senki az ő atyjának feleségét, és az ő atyjának takaróját fel ne takarja! 3Móz. 18,8. 20,11. Ezék. 16,8. 1Kor. 5,1.

Ki tartozhat az Úr gyülekezetéhez?

23 Akinek szeméremteste zúzott vagy megcsonkított, ne menjen be az Úrnak községébe. Ésa. 56,3–5.

2. A fattyú se menjen be az Úrnak köz-

ségébe; még tizedízig se menjen be az Úrnak községébe.

3. Az ammoniták és moábiták se menjenek be az Úrnak községébe; még tizedízig se menjenek be az Úrnak községébe, soha örökké: Neh. 13,1. 2.

4. Azért, mert nem jöttek előtökbe kenyérrel és vízzel az úton, mikor kijöttetek Egyiptomból; és mivelhogy felbérlette ellened Bálámot, a Beór fiát, a mezopotámiabeli Pétorból valót, hogy megátkozzon téged. 1Móz. 14,18. 4Móz. 22,5. Józs. 24,9.

5. De az Úr, a te Istened nem akarta meghallgatni Bálámot; **hanem fordította az Úr, a te Istened az átkot néked áldásodra, mivelhogy szeretett téged az Úr, a te Istened.** Péld. 26,2. Gal. 3,13.

6. Ne keresd az ő békességüket és az ő javukat teljes életedben, soha.

7. Ne utáld az edomitát; mert atyádfia az; ne utáld az egyiptombelit, mert jövevény voltál az ő földjén. Ezsdr. 9,12.

8. Az olyan fiak, akik harmadízen születnek nékik, bemehetnek az Úrnak községébe.

9. Ha táborba szállsz a te ellenséged ellen: őrizkedjél minden gonosztól. Hab. 3,13. Luk. 6,27. 28. 1Thess. 5,15.

Az Úr táborában lakozók tisztasága

10. Ha volna valaki közötted, aki nem volna tiszta valami éjszakai véletlenség miatt: menjen ki a táborból, és ne menjen vissza a táborba; 3Móz. 15,16.

11. És mikor eljön az estve, mossa meg magát vízzel, és a nap lementével menjen be a táborba.

12. A táboron kívül valami helyed is legyen, hogy kimehess oda.

13. És legyen ásócskád a fegyvered mellett, hogy mikor leülsz kívül, gödröt ásszazzal, és ha felkelsz, betakarhassad azt, ami elment tőled;

14. Mert az Úr, a te Istened, a te táborodban jár, hogy megszabadítson téged, és elődbe vesse a te ellenségeidet: legyen azért a te táborod szent, hogy ne lásson közted valami rútságot, és el ne forduljon tőled. 2Móz. 3,5. 3Móz. 26,12.

Egyéb intelmek Izraelnek

15. Ne add ki a szolgát az ő urának, aki az ő urától hozzád menekült. 1Sám. 30,15.

16. Veled lakjék, közötted, azon a helyen, amelyet választ valamelyikben a te városaid közül, ahol néki tetszik; ne nyomorgasd őt. 2Móz. 22,21. Péld. 22,22.

17. Ne legyen felavatott paráznanő Izrael leányai közül; se felavatott paráznaférfi ne legyen Izrael fiai közül. 1Móz. 19,5. 2Kir. 23,7. Péld. 2,16.

18. Ne vidd be a paráznanő bérét és az ebbért az Úrnak, a te Istenednek házába akárminémű fogadás fejében; mert mind a kettőt utálja az Úr, a te Istened.

19. A te atyádfiától ne végy kamatot: se pénznek kamatját, se eleségnek kamatját, se semmi egyébnek kamatját, amit kamatra szokás adni. 3Móz. 25,36. Neh. 5,2. 7. Zsolt. 15,5. Luk. 6,34.

20. Az idegentől vehetsz kamatot, de a te atyádfiától ne végy kamatot, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened mindenben, amire kinyújtod kezedet, azon a földön, amelyre bemégy, hogy bírjad azt.

21. **Ha fogadással ígérsz valamit az Úrnak, a te Istenednek: ne halogasd annak megadását; mert bizony megkeresi azt rajtad az Úr, a te Istened,** és bűnül tulajdoníttatik az néked. Zsolt. 61,8. Préd. 5,4. 5.

22. Ha pedig nem teszel fogadást, bűn sem tulajdoníttatik néked.

23. **Ügyelj arra, ami ajkaidon kijön, és úgy teljesítsd, amit száddal ígérsz, mint mikor szabad akaratból teszel fogadást az Úrnak, a te Istenednek.** Zsolt. 66,13.

24. Ha bemégy a te felebarátodnak szőlőjébe, egyél szőlőt kívánságod szerint jóllakásodig, de edényedbe ne rakj.

25. Ha bemégy a te felebarátod vetésébe, kezeddel szaggass kalászokat, de sarlóval ne vágj be a te felebarátod vetésébe. Mát. 12,1. Luk. 12,15. 1Kor. 6,10. Kol. 3,5.

A házassági elválás

24 Ha valaki asszonyt vesz magához, és feleségévé teszi azt, és ha azután nem találja azt kedvére valónak, mivelhogy valami illetlenséget talál benne, és ír

néki váló levelet, és kezébe adja azt annak, és elküldi őt házától; Mát. 5,31. Márk 10,4.

2. És kimegy az ő házából, és elmegy és más férfiúé lesz;

3. És a második férfiú is meggyűlöli őt, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt, és elküldi őt házától; vagy ha meghal az a második férfi, aki elvette azt magának feleségül;

4. Az első férje, aki elküldte őt, nem veheti őt másodszor is magához, hogy feleségévé legyen, minekutána megfertőztetett; mert utálatosság ez az Úr előtt; te pedig ne tedd bűnössé a földet, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül. Jer. 3,1.

5. Hogyha valaki újonnan vesz feleséget, ne menjen hadba, és ne vessenek rá semmiféle terhet; egy esztendeig szabad legyen az ő házában, és vidámítsa a feleségét, akit elvett. Péld. 5,18.

6. Zálogba senki ne vegyen kézimalmot vagy malomkövet, mert életet venne zálogba. Ésa. 47,2.

7. Hogyha rajtakapnak valakit, aki embert lop az ő atyjafiai közül, Izrael fiai közül, és hatalmaskodik rajta, vagy eladja azt: haljon meg az a tolvaj. Így tisztítsd ki a gonoszt közüled. 2Móz. 21,16.

8. A poklosság csapásában vigyázz, hogy szorgalmatosan megtartsad és megcselekedjed mindazt, amire a lévita-papok tanítanak titeket; vigyázzatok, hogy amiképpen megparancsoltam nékik, akképpen cselekedjetek. 3Móz. 13,2. 14,2.

9. Emlékezzél meg arról, amit cselekedett az Úr, a te Istened Miriámmal az úton, mikor kijöttetek Egyiptomból. 4Móz. 12,10.

10. Ha kölcsön adsz valamit a te felebarátodnak: ne menj be az ő házába, hogy magad végy zálogot tőle;

11. Kívül állj meg, és az ember, akinek kölcsönt adsz, maga vigye ki hozzád az ő zálogát.

12. Hogyha szegény ember az, ne feküdjél le az ő zálogával;

13. Bizony add vissza néki azt a zálogot napnyugtakor, hogy az ő ruhájában feküdjék le, és áldjon téged. És igazságul lesz ez néked az Úr előtt, a te Istened előtt. 2Móz. 22,26. Zsolt. 112,9. 2Kor. 9,13. 2Tim. 1,18.

14. A szegény és szűkölködő napszámoson ne erőszakoskodjál, akár atyádfiai, akár a te jövevényeid azok, akik a te földeden a te kapuid között vannak. Példl. 14,31.

15. Azon a napon add meg az ő bérét, és le se menjen felette a nap; mert szegény ő, és kívánkozik az után az ő lelke, hogy ellened ne kiáltson az Úrhoz, és bűn ne legyen rajtad. 3Móz. 19,13. Jer. 22,13. Jak. 5,4.

16. Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettessenek az atyákért; mindenki a saját bűnéért haljon meg. 2Kir. 14,6. Jer. 31,30. Ezék. 18,20.

17. A jövevénynek és az árvának igazságát el ne csavard; és az özvegynek ruháját ne vedd zálogba. 2Móz. 22,26. Példl. 22,22. Ésa. 1,23. Jer. 5,28. Zak. 7,10. Mal. 3,5.

18. Hanem emlékezz vissza, hogy szolga voltál Egyiptomban, és megváltott téged az Úr, a te Istened onnét. Azért parancsolom én néked, hogy így cselekedjél.

19. Mikor learatod aratnivalódat a te meződön, és kévét felejtesz a mezőn, ne térj vissza annak felvételére; a jövevényé, az árváé és az özvegyé legyen az, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened, kezeidnek minden munkájában. 3Móz. 23,22.

20. Ha olajfád termését lerázod, ne szedd le, ami még utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az.

21. Ha szőlődet megszeded, ne mezgeréld le, ami utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az.

22. És emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Egyiptomnak földjén. Azért parancsolom néked, hogy így cselekedjél. Példl. 19,17.

A botbüntetés

25 Ha per támad férfiak között, és törvény elé mennek, és megítélik őket, és igazat adnak az igaznak és bűnösnek mondják a bűnöst:

2. Akkor, ha a bűnös ütleget érdemel, vonassa le azt a bíró, és üttessen arra maga előtt annak bűnössége szerint való számban. Példl. 19,29. Mát. 10,17. Luk. 12,48.

3. Negyvenet üttessen rá, ne többet, hogy netalán, ha ennél több ütést üttet reá, alávalóvá legyen előtted a te atyádfia. 2Kor. 11,24.

4. Ne kösd be az ökörnek száját, mikor nyomtat! Péld. 12,10. 1Kor. 9,9. 1Tim. 5,18.

A sógorházasság

5. Ha testvérek laknak együtt, és meghal egy közülük, és nincs annak fia: a megholtnak felesége ne menjen ki a háztól idegen férfiúhoz; hanem a sógora menjen be hozzá, és vegye el őt magának feleségül, és éljen vele sógorsági házasságban. Mát. 22,24. Márk 12,19. Luk. 20,28.

6. És majd az elsőszülött, akit szülni fog, a megholt testvér nevét kapja, hogy annak neve ki ne töröltessék Izraelből.

7. Hogyha a férfinak nincs kedve elvenni az ő ángyát, menjen el az ő ángya a kapuba a vénekhez, és mondja: Sógorom vonakodik fenntartani az ő testvérének nevét Izraelben, nem akar velem sógorsági házasságban élni.

8. Akkor hívják azt az ő városának vénei, és beszéljenek vele; és ha megáll és ezt mondja: nincs kedvem őt elvenni:

9. Akkor járuljon hozzá az ő ángya a vének szemei előtt, és húzza le saruját annak lábáról, és köpjön az orcájába, és szóljon, és ezt mondja: Így kell cselekedni azzal a férfival, aki nem építi az ő testvérének házát.

10. És lehúzott sarujú háznépnek nevezzék az ő nevét Izraelben. Ruth 4,7.

11. Ha két férfi összevesz egymással, és az egyiknek felesége odajárul, hogy megszabadítsa az ő férjét annak kezéből, aki veri azt, és kinyújtja kezét, és megfogja annak szeméremtestét:

12. Vágd el annak kezét, meg ne szánja szemed.

Hamis mértékkel mérni

13. Ne legyen a te zsákodban kétféle font: nagyobb és kisebb. 3Móz. 19,35. Mik. 6,11.

14. Ne legyen a te házadban kétféle éfa: nagyobb és kisebb. Péld. 11,1. 20,23.

15. Teljes és igaz fontod legyen néked; teljes és igaz éfád legyen néked; hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked. Péld. 2,7.

16. Mert az Úr előtt, a te Istened előtt utálni való mindaz, aki ezeket cselekszi; és mindaz, aki hamisságot művel. Péld. 11,1.

Emlékeztetés Amálek bűnére

17. Megemlékezzél arról, amit amálek cselekedett rajtad az úton, amikor Egyiptomból kijöttetek: 2Móz. 17,8.

18. Hogy reád támadt az úton, és megverte a seregnek utolsó részét, mind az erőtleneket, akik hátul voltak, amikor magad is fáradt és lankadt voltál, és nem félte az Istent. Zsolt. 36,1. Péld. 16,6. Róm. 3,18.

19. Mikor azért megnyugtat majd téged az Úr, a te Istened, minden te köröskörül lévő ellenségedtől azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, hogy bírjad azt: töröld el amálek emlékezetét az ég alól; el ne felejtsd! 1Sám. 15,3.

Az új termés bemutatása

26 Mikor pedig bemégy arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ád néked örökségül, és bírni fogod azt, és lakozol abban:

2. Akkor végy a föld minden gyümölcsének zsengéjéből, amelyet nyersz a te földedből, amelyet az Úr, a te Istened ád néked; és tedd kosárba és menj oda a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a te Istened, hogy ott lakozzék az Ő neve; 2Móz. 23,19. 4Móz. 18,13. Péld. 3,9.

3. És menj be a paphoz, aki abban az időben lesz, és mondjad néki: Vallást teszek ma az Úr előtt, a te Istened előtt, hogy bejöttem a földre, amely felől megesküdt az Úr a mi atyáinknak, hogy nékünk adja.

4. És a pap vegye el a kosarat kezedből, és tegye azt az Úrnak, a te Istenednek oltára elé.

5. És szólj, és mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt: Veszendő mezopotámiai volt az atyám, és alámént Egyiptomba, és jövevény volt ott kevesed magával; nagy, erős és temérdek néppé lőn ott. 1Móz. 46,27.

6. Bosszúsággal illetének pedig minket az egyiptombeliek, és nyomorgattak minket, és vetének reánk kemény szolgálatot. 2Móz. 1,11. Hós. 12,12.

7. Kiáltánk azért az Úrhoz, a mi atyáink Istenéhez, és meghallgatta az Úr a mi szónkat, és megtekintette a mi nyomorúságunkat, kínunkat és szorongattatásun-

kat; 2Móz. 2,25. 3,9. 4,31.

8. **És kihozott minket az Úr Egyiptomból erős kézzel, kinyújtott karral, nagy rettentéssel, jelekkel és csodákkal;**

9. **És behozott minket e helyre, és adta nékünk ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet.** 2Móz. 3,8.

10. **Most azért ímé elhoztam ama föld gyümölcsének zsengéjét, amelyet nékem adtál Uram. És rakd le azt az Úr előtt, a te Istened előtt, és imádkozzál az Úr előtt, a te Istened előtt;**

11. **És örömet találj mindabban a jóban, amelyet ád néked az Úr, a te Istened,** és a te házadnépének; te és a lévita, és a jövevény, aki közötted van. Préd. 3,12.

12. Ha a harmadik esztendőben, a tizednek esztendejében minden termésedből egészen megadod a tizedet, és adod a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek a te kapuid között, és jól lakjanak: 3Móz. 27,30. 4Móz. 18,24.

13. Akkor ezt mondjad az Úr előtt, a te Istened előtt: Kitakarítottam a szent részt a házból, és odaadtam azt a lévitának, a jövevénynek, az árvának és az özvegynek minden te parancsolatod szerint, amelyet parancsoltál nékem; nem hágtam át egyet sem a te parancsolataidból, sem el nem felejtettem! Zsolt. 119,141. 153. 176.

14. Nem ettem belőle gyászomban, nem pusztítottam belőle tisztátalanul, és halottra sem adtam belőle. Hallgattam az Úrnak, az én Istenemnek szavára; aszerint cselekedtem, amint parancsoltad nékem.

15. **Tekints alá a Te szentségednek lakóhelyéből a mennyekből, és áldd meg Izraelt, a Te népedet, és a földet, amelyet nékünk adtál, amint megesküdtél a mi atyáinknak, a tejjel és mézzel folyó földet.** 2Krón. 6,26. Zsolt. 80,14. Ésa. 63,15. Zak. 2,13.

16. E mai napon az Úr, a te Istened parancsolja néked, hogy e rendelések és végzések szerint cselekedjél: tartsd meg azért és cselekedjed azokat teljes szívedből és teljes lelkedből!

17. **Azt kívántad ma kimondatni az Úrral, hogy Isteneddé lesz néked, hogy járhass az Ő útjain, megtudhassad az Ő rendeléseit, parancsolatait és végzéseit, és engedhess az Ő szavának;** Zsolt. 48,14.

18. **Az Úr pedig azt kívánja ma kimondatni veled, hogy az Ő tulajdon népévé leszel, amiképpen szólott néked, és minden Ő parancsolatát megtartod,** 2Móz. 6,7. 19,5. 2Sám. 7,23.

19. **Hogy feljebbvalóvá tegyen téged minden nemzetnél, amelyeket teremtett, dicséretben, névben és dicsőségben, és hogy szent népévé lehess az Úrnak, a te Istenednek, amint megmondta.** 2Móz. 19,6. Zsolt. 50,5. 148,14. Ésa. 62,12. 1Kor. 3,17. 6,19. Ef. 1,3. 1Thess. 5,24. 1Pét. 2,9.

Az emlékkövek felállítása

27 Mózes pedig és Izrael vénei parancsot adának a népnek, mondván: Tartsátok meg mind e parancsolatot, amelyet én parancsolok ma néktek.

2. És amely napon átmentek a Jordánon arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ád néktek: nagy köveket állíts fel, és meszeld be azokat mésszel. Józs. 4,1.

3. És mihelyt általmégy, írd fel azokra e törvénynek minden Igéjét, hogy bemehess arra a földre, amelyet az Úr, a te Istened ád néked, a tejjel és mézzel folyó földre, amiképpen megígérte néked az Úr, a te atyáidnak Istene. Józs. 8,30.

4. Mihelyt azért átmentek a Jordánon, állítsátok fel azokat a köveket, melyeket én e mai napon parancsolok néktek, az Ebál hegyén; és meszeld be azokat mésszel.

5. És építs ott oltárt az Úrnak, a te Istenednek; olyan kövekből való oltárt, amelyeket vassal meg ne faragj. 2Móz. 20,25.

6. Ép kövekből építsd az Úrnak, a te Istenednek oltárát; és áldozz azon egészségő áldozatokat az Úrnak, a te Istenednek.

7. **Áldozzál hálaáldozatokat is, és egyél ott, és vigadozzál az Úr előtt, a te Istened előtt.**

8. És írd fel a kövekre e törvénynek minden Igéjét igen világosan! Hab. 2,2.

Az áldás és az átok elmondása

9. És szóla Mózes és a Lévi nemzetségéből való papok az egész Izraelnek, mondván: **Figyelj és hallgass Izrael! E mai napon lettél az Úrnak, a te Istenednek népévé.**

10. **Hallgass azért az Úrnak, a te Istenednek szavára, és cselekedjél az Ő parancsolatai és rendelései szerint,** amelyeket én parancsolok ma néked.
11. És parancsola Mózes azon a napon a népnek, mondván:
12. Ezek álljanak fel a népnek megáldására a Garizim hegyén, mikor általmentek a Jordánon: Simeon, Lévi, Júda, Izsakár, József és Benjámin. rész 11,29. Bír. 9,7.
13. Ezek pedig az átkozásra álljanak fel az Ebál hegyén: Rúben, Gád, Áser, Zebulon, Dán és Naftali.

A tizenkét átokmondás

14. Szóljanak pedig a léviták, és ezt mondják az egész Izrael népének felszóval: Dán. 9,11.
15. Átkozott az ember, aki faragott és öntött képet csinál, utálatára az Úrnak, mesterember kezének munkáját, és rejtve tartja azt! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen!
16. Átkozott aki kevésre becsüli az ő atyját vagy anyját! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 19,3.
17. Átkozott, aki elmozdítja az ő felebarátjának határát! És mondja az egész nép: Ámen!
18. Átkozott, aki félrevezeti a vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen!
19. Átkozott, aki elfordítja a jövevénynek, árvának és özvegynek igazságát! És mondja az egész nép: Ámen! 2Móz. 22,21.
20. Átkozott, aki az ő atyjának feleségével hál, mert feltakarja az ő atyjának takaróját! És mondja az egész nép: Ámen!
21. Átkozott, aki közösül valamely barommal! És mondja az egész nép: Ámen!
22. Átkozott, aki az ő leánytestvérével hál, az ő atyjának leányával vagy az ő anyjának leányával! És mondja az egész nép: Ámen! 3Móz. 18,9.
23. Átkozott, aki az ő napával hál! És mondja az egész nép: Ámen!
24. Átkozott, aki megöli az ő felebarátját titkon! És mondja az egész nép: Ámen!
25. Átkozott, aki ajándékot fogad el, hogy ártatlan ember vérét ontsa! És mondja az egész nép: Ámen!
26. Átkozott, aki meg nem tartja e törvénynek Igéit, hogy cselekedje azokat! És mondja az egész nép: Ámen!
Zsolt. 119,21. Jer. 11,3. Gal. 3,10.

Áldások ígérete

28 **Ha pedig szorgalmatosan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden Ő parancsolatát,** amelyeket én parancsolok ma néked: **akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened;**
2Móz. 15,26. 3Móz. 26,3. Ésa. 55,2. Róm. 2,10.
2. **És reád szállanak mindez áldások, és megteljesednek rajtad,** ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára. Zak. 1,6.
3. **Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben.** 1Móz. 39,5. Zsolt. 128,1. 4.
4. **Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.**
1Móz. 22,17. 49,25. 1Tim. 4,8.
5. **Áldott lesz a te kosarad és a te sütőteknőd.** 2Móz. 23,25. 3Móz. 25,21.
6. **Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben.** Zsolt. 121,8.
7. **Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet,** akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled. rész 32,30. 2Móz. 14,13. 14. 2Sám. 22,28. 2Krón. 20,15. Neh. 13,2. Eszt. 7,10. Zsolt. 9,13–15.
8. **Áldást parancsol melléd az Úr** a te csűreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád néked.
2Sám. 7,29. Péld. 3,10. 10,22.
9. **Az Úr felkészít téged magának szent néppé,** amiképpen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az Ő útjain jársz. 2Móz. 19,5.
10. És megérti majd a földnek minden népe, hogy **az Úrnak nevéről neveztetel, és félnek tőled.**
4Móz. 6,27. 2Krón. 7,14. Ésa. 63,19. Dán. 9,18.
11. **És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban**: a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Péld. 10,22.

12. **Megnyitja néked az Úr az Ő drága kincsesházát**, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszel kölcsönt. rész 11,14. 14,29. 15,6. 3Móz. 26,4. Jer. 5,24. 25. Jak. 1,18.

13. **És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká**, és mindinkább feljebbvaló leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat; Ésa. 9,14. 15.

14. És ha el nem térsz egyetlen Igétől sem, amelyeket én parancsolok néktek, se jobbra, se balra, járván idegen istenek után, hogy azokat tiszteljétek. rész 5,32. Józs. 1,7. Zsolt. 81,9. Péld. 4,27. Jer. 1,16.

A törvényszegés minden átka

15. Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsad és teljesítsed minden parancsolatát és rendelését, amelyeket én parancsolok ma néked: reád jönnek mindez átkok, és megteljesednek rajtad: 3Móz. 26,14. JerSir. 2,17. Dán. 9,11.

16. Átkozott leszel a városban, és átkozott a mezőn.

17. Átkozott lesz a te kosarad és a te sütőteknőd.

18. Átkozott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.

19. Átkozott leszel bejöttödben, és átkozott leszel kimentedben.

20. Bocsát az Úr tereád átkot, bomlást és romlást mindenben, amit kezdesz vagy cselekszel; mígnem eltöröltetsz és mígnem gyorsasággal elveszel a te cselekedeteidnek gonoszsága miatt, amelyekkel elhagytál engem.

21. Hozzád ragasztja az Úr a döghalált, mígnem elemészt téged arról a földről, amelyre bemész, hogy bírjad azt.

22. Megver téged az Úr szárazbetegséggel, hidegleléssel, gyullasztó és izzasztó betegséggel, aszállyal, szárazsággal és ragyával; és üldöznek téged, mígnem elveszel.

23. Eged, amely fejed felett van, rézzé, a föld pedig, amely lábad alatt van, vassá válik.

24. Az Úr eső helyett port és hamut ád a te földedre; az égből száll reád, mígnem elpusztulsz.

25. Az Úr megszalaszt téged a te ellenségeid előtt; egy úton mész ki őreá, és hét úton futsz előtte, és a föld minden országának rettentésére leszel. Ésa. 30,17. Jer. 15,4.

26. És eledelévé lesz a te holttested az ég minden madarának és a föld vadainak, és nem lesz, aki elűzze azokat. Préd. 6,3. Ésa. 14,19. 20.

27. Megver téged az Isten Egyiptomnak fekélyével, és süllyel, varral és viszketegséggel, melyekből ki nem gyógyíttathatsz.

28. Megver téged az Úr tébolyodással, vaksággal és elmezavarodással; 1Sám. 2,6. 7.

29. És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a sötétségben; és szerencsétlen leszel a te útjaidban, sőt elnyomott és kifosztott leszel minden időben, és nem lesz, aki megszabadítson.

30. Feleséget jegyzel magadnak, de más férfi hál azzal; házat építesz, de nem laksz benne; szőlőt ültetsz, de nem veszed annak hasznát.

31. A te ökröd szemed előtt vágatik le, és nem eszel abból; a te szamarad elragadtatik előled, és nem tér vissza hozzád; a te juhaid ellenségeidnek adatnak, és nem lesz, aki megszabadítson.

32. A te fiaid és leányaid más népnek adatnak, és a te szemeid néznek és epekednek utánuk egész napon, és nem lesz erő a te kezedben.

33. A te földednek gyümölcsét, és minden fáradságos szerzeményedet oly nép emészti fel, amelyet nem ismertél, sőt elnyomott és megnyomorított leszel minden időben.

34. És megtébolyodol a látványtól, amelyet látni fognak a te szemeid.

35. Megver téged az Úr gonosz kelésekkel a te térdeiden és combjaidon, amelyekből ki nem gyógyíttathatsz, talpadtól fogva a koponyádig.

36. Az Úr elvisz téged és a te királyodat, akit magad fölé emelsz, oly nép közé, amelyet nem ismertél sem te, sem a te atyáid; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket: fát és követ.

37. És iszonyattá, példabeszéddé és gúnnyá leszel minden népnél, amelyek közé elűz téged az Úr.

38. Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarsz be, mert felemészti azt a sáska.

39. Szőlőket ültetsz és műveled azokat, de bort nem iszol, meg sem szeded, mert elemészti azokat a féreg.

40. Olajfáid lesznek minden határodban, de nem kened magadat olajjal, mert olajfádnak gyümölcse lehull.

41. Fiakat és leányokat nemzel, de nem lesznek tiéid; mert fogságra jutnak.

42. Minden fádat és földednek minden gyümölcsét megemészti a sáska.

43. A jövevény, aki közötted van, feljebb-feljebb emelkedik feletted, te pedig alább-alább szállasz.

44. Ő fog néked kölcsönt adni, és nem te kölcsönzöl néki; ő fej lesz, te pedig fark leszel.

45. És ez átkok mind reád szállanak, és üldöznek téged és megteljesednek rajtad, míglen elpusztulsz; mert nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartottad volna az Ő parancsolatait és rendeléseit, amelyeket parancsolt néked;

46. És rajtad lesznek jelül és csodául, és a te magodon mind örökké.

47. **Amiatt, hogy nem szolgáltad az Urat, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindennel bővölködvén**:

48. Szolgálod majd a te ellenségeidet, akiket reád bocsát az Úr, éhen és szomjan, mezítelen és mindennek szűkiben; és vasigát vet a te nyakadra, míglen elpusztít téged.

49. Hoz az Úr ellened népet messzünnen, a földnek széléről, nem különben, amint repül a sas; oly népet, amelynek nyelvét nem érted;

50. Vad tekintetű népet, amely nem tiszteli a vén embert, és a gyermeknek nem kedvez:

51. És felemészti a te barmodnak tenyészését és a te földednek gyümölcsét, mígnem kipusztulsz; amely nem hágy néked a te gabonádból, borodból, olajodból, és a te teheneidnek fajzásából, juhaidnak ellésből, mígnem kiveszít téged.

52. És megszáll téged minden városodban, míglen leomolnak a te magas és erős kőfalaid, amelyekben bízol, minden te földeden: megszáll téged minden városodban, minden te földeden, amelyet az Úr, a te Istened ád néked.

53. És megeszed a te méhednek gyümölcsét, a te fiaidnak és leányaidnak húsát, akiket ád néked az Úr, a te Istened a megszállás és szorongattatás alatt, amelylyel megszorongat téged a te ellenséged. 2Kir. 6,28. 29.

54. A közötted való finnyás és igen kedvére növekedett férfi is irigy szemmel tekint az ő atyjafiára, az ő szeretett feleségére és fiainak maradékrészére, akik megmaradtak még.

55. Hogy ne kelljen adnia azok közül senkinek az ő fiainak húsából, amit eszik, mivelhogy semmi egyebe nem marad a megszállás és szorongattatás alatt, amelylyel megszorongat téged a te ellenséged minden városodban.

56. A közötted való finnyás és kedvére növekedett asszony, aki meg se próbálta talpát a földre bocsátani az elkényesedés és finnyásság miatt, irigy szemmel tekint az ő szeretett férjére, fiára, leányára.

57. Az ő méhlepénye miatt, amely elmegy tőle és gyermekei miatt, akiket megszül; mert megeszi ezeket titkon, mikor mindenből kifogy, a megszállás és szorongattatás alatt, amellyel megszorongat téged a te ellenséged a te városaidban.

58. Hogyha meg nem tartod és nem teljesíted e törvény minden Igéjét, amelyek meg vannak írva e könyvben, hogy féljed e dicsőséges és rettenetes nevet, az Úrét, a te Istenedét: 2Móz. 6,3. Zsolt. 20,1. 83,18. 99,3. 113,3. Ésa. 29,23. 42,8. 57,15. Mal. 1,14. 2,3. 4,2. Fil. 2,10.

59. Csodálatosakká teszi az Úr a te csapásaidat, és a te magodnak csapásait: nagy és maradandó csapásokká, gonosz és maradandó betegségekké. 3Móz. 26,25.

60. És reád fordítja Egyiptomnak minden nyavalyáját, amelyektől irtóztál, és hozzád ragadnak azok.

61. Mindazt a betegséget és mindazt a csapást is, amelyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében, reád rakja az Úr, míglen kipusztulsz. 2Móz. 9,14.

62. És kevesen maradtok meg, akik annak előtte oly sokan voltatok, mint az égnek csillagai; mivelhogy nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek szavára. Neh. 1,8.

63. És amiképpen örvendezett az Úr rajtatok, hogy jót tett veletek és megsokasított titeket: akképpen fog örvendezni az Úr rajtatok, hogy kiveszt és kipusztít titeket; és ki fogtok gyomláltatni arról a földről, amelyre te bemégy, hogy bírjad azt. Péld. 1,26. Ésa. 1,24. Jer. 32,41.

64. És szétszór téged az Úr minden nép közé, a földnek egyik végétől a földnek másik végéig; és szolgálni fogsz ott idegen isteneket, akiket sem te nem ismertél, sem a te atyáid: fát és követ.

65. De e nemzetek között sem pihensz meg, és nem lesz a te talpadnak nyugodalma; mert rettegő szívet, epedő szemeket és sóvárgó lelket ád ott néked az Úr.

66. És a te életed kétséges lesz majd előtted: és rettegni fogsz éjjel és nappal, és nem bízol életedben.

67. Reggel azt mondod: Bárcsak este volna! Este pedig azt mondod: Bárcsak reggel volna! A te szívednek rettegései miatt, amellyel rettegsz, és a te szemeidnek látása miatt, amelyet látsz.

68. És visszavisz téged az Úr Egyiptomba hajókon, azon az úton, amelyről azt mondtam néked, hogy nem fogod azt többé meglátni! És áruljátok ott magatokat a ti ellenségeiteknek szolgákul és szolgálóleányokul, de nem lesz, aki megvegyen. Jer. 44,7. Hós. 8,13. 9,3.

Intés a szövetség megtartására

29 Ezek annak a szövetségnek igéi, amely felől megparancsolta az Úr Mózesnek, hogy kösse meg azt Izrael fiaival Moábnak földjén, azon a szövetségen kívül, amelyet kötött velük a Hóreben.

2. És előhívatá Mózes az egész Izraelt, és monda nékik: Ti láttátok mindazt, amit szemeitek előtt cselekedett az Úr Egyiptom földjén a fáraóval és minden ő szolgájával, és egész földjével:

3. A nagy kísértéseket, amelyeket láttak a te szemeid, a jeleket és ama nagy csodákat. rész 4,34. 7,19.

4. De nem adott az Úr néktek szívet, hogy jól értsetek, szemeket, hogy lássatok, és füleket, hogy halljatok, mind e mai napig. Zsolt. 13,3. 19,8. 146,8. Ésa. 6,9. 63,17. Ezék. 12,2. Mát. 13,4. Ján. 8,43. Csel. 28,26. Róm. 11,8. Ef. 1,18. 2Thess. 2,11.

5. Mindamellett is vezettelek titeket a pusztában negyven esztendeig; nem koptak le a ti ruháitok rólatok, és a te sarud sem kopott le lábadról.

6. Kenyeret nem ettetek, sem bort, sem részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

7. És eljutottatok e helyre, és kijött előnkbe Szíhon, Hesbonnak királya, és Óg, Básánnak királya, hogy megütközzenek velünk, de megvertük őket.

8. És elvettük az ő földjüket, és odaadtuk örökségül a rubenitáknak, gáditáknak és a Manassé-törzs felének. 4Móz. 21,23.

9. **Tartsátok meg azért e szövetségnek igéit, és aszerint cselekedjetek, hogy szerencsések legyetek mindenben, amit cselekedtek.** Józs. 1,7. 1Kir. 2,3.

10. Ti e napon mindnyájan az Úr előtt, a ti Istenetek előtt álltok: a ti főembereitek, törzseitek, véneitek és a ti tiszttartóitok, Izraelnek minden férfia;

11. A ti kicsinyeitek, feleségeitek és a te jövevényed, aki a te táborodban van, sőt favágóid és vízmerítőid is; Józs. 9,21.

12. **Hogy szövetségre lépjetek az Úrral, a ti Istenetekkel, és pedig az Ő esküjével erősített kötésre**, amelyet ma köt meg veled az Úr, a te Istened;

13. **Hogy az Ő népévé emeljen ma téged, Ő pedig legyen néked Istened**, amiképpen szólott néked, és **amiképpen megesküdt a te atyáidnak**, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. 1Móz. 17,6. 7.

14. **És nem csak tiveletek kötöm én e szövetséges, és ez esküvéses kötést,** Jer. 31,31. Zsid. 8,7. 8.

15. **Hanem azzal, aki itt van velünk, és itt áll e mai napon az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, és azzal is, aki nincsen e mai napon itt velünk.** Csel. 2,39. 1Kor. 7,14.
16. Mert ti tudjátok, miképpen laktunk Egyiptomnak földjén, és miképpen jöttünk által a nemzetek között, akiken általjöttetek.
17. És láttátok az ő undokságaikat és bálványaikat: fát és követ, ezüstöt és aranyat, amelyek náluk vannak.
18. Vajha ne lenne közöttetek férfi vagy asszony, nemzetség vagy törzs, akinek szíve elforduljon e napon az Úrtól, a mi Istenünktől, hogy elmenjen és szolgáljon e nemzetek isteneinek; vajha ne lenne köztetek méreg- és ürömtermő gyökér!
Csel. 8,23. Zsid. 12,15.
19. És ha lesz, aki hallja ez esküvéses kötésnek Igéit, és boldognak állítja magát az ő szívében, ezt mondván: Békességem lesz nékem, ha a szívem gondolata szerint járok is, hogy a részeg és a szomjas együtt vesszenek: Zsolt. 14,1. Ésa. 30,1.
20. Nem akar majd az Úr annak megbocsátani, sőt felgerjed akkor az Úrnak haragja és búsulása az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, amely meg van írva e könyvben, és eltörli az Úr annak nevét az ég alól. Zsolt. 74,1. 79,5.
21. És kiválasztja azt az Úr veszedelemre, Izraelnek minden törzse közül, a szövetségnek minden átka szerint, amelyek meg vannak írva e törvénykönyvben.
22. És ezt fogja mondani a következő nemzedék, a ti fiaitok, akik utánatok támadnak, és az idegen, aki messze földről jön el, ha látni fogják e földnek csapásait és nyomorúságait, amelyekkel megnyomorította azt az Úr:
23. Kénkő és só égette ki egész földjét, be sem vethető, semmit nem terem, és semmi fű sem növekedik rajta; olyan, mint Szodomának, Gomorának, Ádmának és Ceboimnak elsüllyesztett helye, amelyeket elsüllyesztett az Úr haragjában és búsulásában. Jer. 17,6. Sof. 2,9.
24. Azt fogják majd kérdezni mind a nemzetek: Miért cselekedett az Úr így ezzel a földdel? Micsoda nagy felgerjedése ez a haragnak? 1Kir. 9,8. 9. Jer. 22,8.
25. És ezt mondják majd: Azért, mert elhagyták az Úrnak, az ő atyáik Istenének szövetségét, amelyet akkor kötött velük, amikor kihozta őket Egyiptom földjéről;
26. És elmentek, és szolgáltak idegen isteneket, és imádták azokat; olyan isteneket, akiket nem ismertek és nem adott nékik az Isten.
27. És felgerjedett az Úrnak haragja e föld ellen, hogy reáhozza mindazt az átkot, amely meg van írva e könyvben.
28. És kigyomlálta őket az Úr az ő földjükről haragjában, búsulásában és nagy indulatjában; és vetette őket más földre, amint mai nap is van.
29. **A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden Igéjét beteljesítsük.**
Zsolt. 25,14. Péld. 3,32. Ámós 3,6. 7. Luk. 16,29. Ján. 5,39. Csel. 1,7. 17,11. 2Tim. 3,16.

Elődbe adtam az áldást és az átkot

30 És ha majd elkövetkeznek reád mindezek: az áldás és az átok, amelyet elődbe adtam néked; és szívedre veszed azt ama nemzetek között, akik közé odataszított téged az Úr, a te Istened;
2. És megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az Ő szavára mind aszerint, amint én parancsolom néked e napon, te és a te fiaid teljes szívedből és teljes lelkedből:
3. Akkor visszahozza az Úr, a te Istened a te foglyaidat, és könyörül rajtad, és visszahozván, összegyűjt majd téged minden nép közül, akik közé odaszórt téged az Úr, a te Istened. Zsolt. 106,45. 126,1. 4. 147,2. Jer. 29,14. 32,37. JerSir. 3,22. Ezék. 34,13.
4. **Ha az ég szélére volnál is taszítva, onnét is összegyűjt téged az Úr, a te Istened, és onnét is felvesz téged;** Neh. 1,9.
5. És elhoz téged az Úr, a te Istened a földre, amelyet bírtak a te atyáid, és bírni fogod azt; és jól tesz veled, és inkább megsokasít téged, mint a te atyáidat.
6. **És körülmetéli az Úr, a te Istened a te szívedet, és a te magodnak szívét, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élj.** Jer. 31,33. Ezék. 36,25. Róm. 2,29. 2Kor. 5,17.

7. Mindez átkokat pedig rábocsátja az Úr, a te Istened a te ellenségeidre és gyűlölőidre, akik üldöztek téged.

8. **Te azért térj meg, és hallgass az Úr szavára**, és teljesítsd minden parancsolatát, amelyeket én e mai napon parancsolok néked.

9. **És bővölködővé tesz téged az Úr**, a te Istened kezeidnek minden munkájában, a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, a te javadra. **Mert hozzád fordul az Úr és öröme lesz benned a te javadra**, amiképpen öröme volt a te atyáidban. Jer. 32,41. Ezék. 34,27.

10. Hogyha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván az Ő parancsolatait és rendeléseit, amelyek meg vannak írva e törvénykönyvben, és ha teljes szívedből és teljes lelkedből megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez. 2Móz. 23,25.

11. **Mert e parancsolat, amelyet én e mai napon parancsolok néked, nem megfoghatatlan előtted; sem távol nincs tőled.** Ésa. 45,19.

12. Nem a mennyben van, hogy azt mondanád: Kicsoda hág fel érettünk a mennybe, hogy elhozza azt nékünk, és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt? Róm. 10,6.

13. Sem a tengeren túl nincsen az, hogy azt mondanád: Kicsoda megy át érettünk a tengeren, hogy elhozza azt nékünk és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt?

14. **Sőt felette közel van hozzád ez Ige: a te szádban és szívedben van, hogy teljesítsed azt.** Józs. 1,8. Róm. 10,8. 9.

15. Lám, elődbe adtam ma néked az életet és a jót: a halált és a gonoszt. rész 11,26–28.

16. Mikor én azt parancsolom néked ma, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, hogy járj az Ő útjain, és tartsd meg az Ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál, és megáldjon téged az Úr, a te Istened a földön, amelyre bemész, hogy bírjad azt. rész 6,5. 2Móz. 20,6. Zsolt. 27,1. 66,9. 1Ján. 4,8.

17. Ha pedig elfordul a te szíved, és nem hallgatsz meg, sőt elhajolsz és idegen isteneket imádsz, és azoknak szolgálsz;

18. Tudtotokra adom ma néktek, hogy bizony elvesztek: nem éltek sok ideig azon a földön, amelyre a Jordánon általkelvén, bemész, hogy bírjad azt.

19. Bizonyságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: **válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod**; rész 4,26. 8,19. Ján. 14,6. Csel. 4,12. Gal. 3,13.

20. **Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az Ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert Ő a te életed és a te életednek hosszúsága**; hogy lakozzál azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nékik adja azt. 1Móz. 12,7. Ján. 11,25. Csel. 7,5. 17,25. 28.

Mózes próféciája Józsué és a honfoglalás előtt álló nép fölött

31 És méne Mózes, és ez igéket mondotta az egész Izraelnek;

2. Monda pedig nékik: Száz és húsz esztendős vagyok ma, nem járhatok többé ki és be: az Úr pedig azt mondá nékem: Nem mégy át ezen a Jordánon. rész 3,27. 2Móz. 7,7. 4Móz. 27,12–14. 17. 1Kir. 3,7.

3. **Az Úr, a te Istened maga megy át előtted, Ő pusztítja el e nemzeteket előtted**, hogy bírjad őket; Józsué az, aki átmegy előtted, amint megmondotta az Úr.

4. És akképpen cselekszik azokkal az Úr, amiképpen cselekedett Szíhonnal és Óggal, az emoreusok királyaival, és azoknak földjükkel, amelyeket elpusztított. 4Móz. 21,24.

5. Ha azért előtökbe adja őket az Úr, egészen aszerint a parancsolat szerint cselekedjetek velük, amint parancsoltam néktek. rész 7,2.

6. **Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek tőlük, mert az Úr, a te Istened maga megy veled; nem marad el tőled, sem el nem hágy téged.** rész 7,18. Józs. 1,5. 10,25. 1Krón. 22,13. Zsolt. 118,6. Zsid. 13,6.

7. Szólítá azért Mózes Józsuét, és monda néki az egész Izrael szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mégy be e néppel a földre, amely felől megesküdt az Úr az ő

atyáiknak, hogy nékik adja, és te osztod el azt nékik örökségül. rész 3,28. Józs. 1,6. 14,1.

8. **Az Úr az, aki előtted megy, Ő lesz veled; el nem marad tőled, sem el nem hágy téged: ne félj és ne rettegj!** Józs. 1,6. 9. 1Krón. 28,20. Zsolt. 37,3. Róm. 8,31.

Mózes a törvény szövegét
a lévita-papoknak adja tanításra

9. És megírá Mózes e törvényt, és adá azt a papoknak, a Lévi fiainak, akik hordozzák az Úr szövetségének ládáját, és Izrael minden vénjének. 4Móz. 4,15. Józs. 3,3.

10. És megparancsolá nékik Mózes, mondván: A hetedik esztendő végén, az elengedés esztendejének idejében, a sátorok ünnepén; rész 15,1. 3Móz. 23,34.

11. Mikor eljön az egész Izrael, hogy megjelenjék az Úr előtt, a te Istened előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt: olvasd fel e törvényt az egész Izrael előtt fülük hallására. Józs. 8,34. 2Kir. 23,2. Neh. 8,1.

12. Gyűjtsd egybe a népet, a férfiakat, az asszonyokat, a kicsinyeket és a te jövevényedet, aki a te kapuidon belül van, hogy hallják és tanuljanak, és féljék az Urat, a ti Isteneteket, és tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden igéjét.

13. És az ő fiaik is, **akik nem tudják még, hallják és tanulják meg, hogy az Urat, a ti Isteneteket kell félni mindaddig, amíg éltek azon a földön, amelyre általkeltek a Jordánon, hogy bírjátok azt**.

Az Úr szavai Izraelhez
az ígéret földjének kapujában

14. Monda azután az Úr Mózesnek: Ímé, elközelgettek a te napjaid, hogy meghalj; hívd elő Józsuét, és álljatok fel a gyülekezetnek sátorában, hogy parancsolatokat adjak néki. Elméne azért Mózes és Józsué, és felálltak a gyülekezet sátorában. 4Móz. 27,13. 2Pét. 1,14.

15. És megjelent az Úr a sátorban, felhőoszlopban, és megállt a felhőoszlop a sátor nyílása felett, 2Móz. 33,9.

16. És monda az Úr Mózesnek: Ímé, te elaluszol a te atyáiddal, és ez a nép felkél, és idegen istenek után jár és paráználkodik azon a földön, amelyre bemegy, hogy lakozzék azon; és elhagy engem, és felbontja az én szövetségemet, amelyet én övele kötöttem. 2Móz. 34,15. Ésa. 1,4. Jer. 2,13.

17. De felgerjed az én haragom ellene azon a napon, és elhagyom őt, és elrejtem az én orcámat előle, hogy megemésztessék. És mikor utoléri a sok baj és nyomorúság, mondani fogja azon a napon: Avagy nem azért értek-é engem ezek a bajok, hogy nincsen az én Istenem közöttem? 4Móz. 14,42. 2Krón. 15,2. 24,20. Zsolt. 104,29. Ésa. 8,17. 59,2. 64,7. Ezék. 39,23.

18. Én pedig valóban elrejtem az én orcámat azon a napon az ő minden gonoszsága miatt, amelyet cselekedett, mivelhogy más istenekhez fordult.

19. Most pedig írjátok fel magatoknak ez éneket, és tanítsd meg arra Izrael fiait; adjad azt szájukba, hogy legyen nékem ez ének bizonyságul Izrael fiai ellen.

20. **Mert beviszem őt arra a földre, amely felől megesküdtem az ő atyáinak, a tejjel és mézzel folyó földre; és eszik, jóllakik és meghízik, azután pedig más istenekhez fordul, és azoknak szolgál, és meggyaláz engem, és felbontja az én szövetségemet**. Neh. 9,26. Hós. 13,6.

21. Mikor pedig utoléri őt a sok baj és nyomorúság: akkor szóljon ez az ének előtte bizonyságképen, mert nem megy feledésbe az ő maradékának szájából, **mert tudom az ő gondolatát, amely szerint cselekszik már most is, minekelőtte bevinném őt arra a földre, amely felől megesküdtem**. 1Krón. 28,9. Hós. 5,3. 13,5. Ján. 2,24. Jel. 2,23.

22. Megírta azért Mózes ezt az éneket azon a napon, és megtanítá arra Izrael fiait.

23. Azután parancsolt az Úr Józsuénak, a Nún fiának, és monda: **Légy erős és bátor**, mert te viszed be Izrael fiait arra a földre, amely felől megesküdtem nékik; **és én veled leszek**. Józs. 1,1. 6.

A törvény igéit
a szövetség ládájába teszik

24. Mikor pedig teljesen és mind végig beírta Mózes e törvény igéit könyvbe:

25. Parancsola Mózes a lévitáknak, akik hordozzák az Úr szövetségének ládáját, mondván:

26. Vegyétek e törvénykönyvet, és tegyétek ezt az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségládája oldalához, és legyen ott ellened bizonyságul; 2Kir. 22,8.
27. Mert én ismerem a te pártos voltodat, és kemény nyakadat. Ímé most is, holott még köztetek élek, pártot ütöttetek az Úr ellen; mennyivel inkább halálom után? rész 9,24. 2Móz. 32,9.
28. Gyűjtsétek hozzám a ti törzseiteknek minden vénjét és a ti előjáróitokat, hadd mondjam el ez igéket az ő füleik hallására, és hadd hívjam bizonyságul ellenük a mennyet és földet. rész 30,19. 32,1.
29. Mert tudom, hogy halálom után mind inkább-inkább megromoltok és eltértek az útról, amelyet parancsoltam néktek; és utólér majd titeket a veszedelem a későbbi időben, mivelhogy gonoszt cselekedtek az Úrnak szemei előtt, boszszantván Őt kezeiteknek csinálmányával.
30. Azután elmondá Mózes Izrael egész gyülekezetének füle hallására ez éneknek igéit, mind végig.

Mózes éneke Izrael egész gyülekezetének hallására

32 Figyeljetek egek, hadd szóljak! Hallgassa a föld is számnak beszédeit! Zsolt. 50,4. Ésa. 1,2.
2. Csepegjen tanításom, mint eső; hulljon mint harmat a beszédem; mint langyos zápor a gyenge fűre, s mint permetezés a pázsitra! Zsolt. 72,6. Ésa. 55,10.
3. **Mert az Úr nevét hirdetem**: **magasztaljátok Istenünket**!
4. **Kőszikla**! **Cselekedete tökéletes**, **mert minden Ő útja igazság**! **Hűséges Isten és nem csalárd**; **igaz és egyenes Ő**! 2Sám. 22,31. Zsolt. 145,17. Préd. 3,14. Dán. 4,37.
5. Gonoszak voltak hozzá, nem fiai, a maguk gyalázatja; romlott és elvetemült nemzedék.
6. Így fizettek-é az Úrnak: balga és értelmetlen nép?! **Nem Atyád-é Ő**, **aki teremtett**? **Ő alkotott és erősített meg**. 2Sám. 7,23. Zsolt. 74,2. 116,12. Ésa. 63,16.
7. Emlékezzél meg az ős időkről; gondoljátok el annyi nemzedék éveit! Kérdezd meg atyádat és megjelenti néked, a te véneidet és megmondják néked!
8. Mikor a Felséges örökséget osztott a népeknek; mikor szétválasztá az ember fiait: megszabta a népek határait, Izrael fiainak száma szerint, Zak. 9,2. Csel. 17,26.
9. **Mert az Úrnak része az Ő népe**, **Jákób néki sorssal jutott öröksége**.
10. Puszta földön találta őt, zordon, sivatag vadonban; **körülvette őt**, **gondja volt reá**, **őrizte**, **mint a szeme fényét**;
11. **Mint a fészkén felrebbenő sas**, **fiai felett lebeg**, **kiterjeszti felettük szárnyait**, **felveszi őket**, **és tollain emeli őket**:
12. **Egymaga vezette őt az Úr**; idegen isten nem volt vele.
13. **A föld magaslatain járatta őt**, mezők terméseivel étette, kőszikláből is mézet szopatott vele, kovaszirtből is olajat;
14. Tehenek vaját és juhok tejét bárányok kövérjével, básáni kosokat és bakkecskéket a búza java kövérjével; és szőlő vérét, bort ittál. Ésa. 58,14.
15. És meghízott Jesurun, és rúgódozott. Meghíztál, megkövéredtél, elhájasodtál. És elhagyá Istent, Teremtőjét, és megveté az Ő üdvösségének Kőszikláját. Zsolt. 89,26. 147,14.
16. Idegen istenekkel ingerelték, utálatosságokkal bosszantották.
17. Ördögöknek áldoztak, nem Istennek; isteneknek, akiket nem ismertek; újaknak, akik csak most támadtak, akiket nem rettegtek a ti atyáitok.
18. **A Kősziklát**, **aki szült téged**, elfeledted; megfelejtkeztél Istenről, aki nemzett téged.
19. Látta ezt az Úr, és megutálta bosszúságában az Ő fiait és leányait.
20. És monda: Elrejtem orcámat előlük, hadd látom, mi lesz a végük? Mert elzüllött nemzetség ez, fiak, akikben nincs hűség!
21. Azzal ingereltek ők, ami nem isten; hiábavalóságaikkal bosszantottak engem; én pedig azzal ingerlem őket, ami nem népem: bolond nemzettel bosszantom őket. 1Sám. 12,21. Róm. 10,19.
22. Mert tűz lobban fel haragomban, és leég a Seol fenekéig; megemészti a földet és gyümölcsét, és felgyújtja a hegyek alapjait. JerSir. 4,11.

23. Veszedelmeket halmozok reájuk, nyilaimat mind rájuk fogyasztom.
24. Éhségtől aszottan, láztól emésztetten és keserű dögvésztől, a vadak fogait is rájuk bocsátom, a porban csúszók mérgével együtt.
25. Kívül fegyver pusztít, az ágyasházakban rettegés: ifjat és szüzet, csecsszopót a vén emberrel együtt. JerSir. 1,20.
26. Mondom: Elfúvom őket, eltörlöm emlékezetüket az emberek közül.
27. Ha nem tartanék az ellenség boszszantásától, hogy szorongatóik a dolgot félremagyarázzák, és hogy ezt mondják: A mi kezünk a hatalmas, és nem az Úr cselekedte mindezt! Zsolt. 140,8.
28. Mert tanácsvesztett nép ez, és nincs bennük értelem.
29. Vajha eszesek volnának, megértenék ezt, meggondolnák, hogy mi lesz a végük! Zsolt. 81,13.
30. **Miképpen kergethetne egy ezret, és kettő hogyan űzhetne tízezret**, ha az ő Kősziklájuk el nem adja őket, és ha az Úr kézbe nem adja őket?! Józs. 23,10. Zsolt. 44,12. Préd. 4,9. Ámós 3,3. Mát. 18,19.
31. **Mert a mi Kősziklánk nem olyan, mint az ő kősziklájuk**; **ellenségeink is megítélhetik**! 1Sám. 4,8.
32. Mert az ő szőlőjük Szodoma szőlője és Gomora mezősége; bogyóik mérges bogyók, keserűek a gerézdjeik.
33. Sárkányok mérge az ő boruk, áspiskígyóknak kegyetlen epéje.
34. Nincsen-é ez elrejtve nálam, lepecsételve az én kincseim között? Jób 14,17.
35. Enyém a bosszúállás és megfizetés, amikor lábuk megtántorodik; mert közel van az ő veszedelmük napja, és siet, ami rájuk vár! Róm. 12,19. Zsid. 10,30. 2Pét. 2,3.
36. **Mert megítéli az Úr az Ő népét, és megkönyörül az Ő szolgáin, ha látja, hogy elfogyott az erő, s védett és védtelen odavan**. Bír. 2,18. Jer. 31,20.
37. És ezt mondja: Hol az ő istenük? A kőszikla, amelyben bizakodtak?
38. Akik megették az ő véreséldozataik kövérjét, megitták az ő italáldozatuk borát: keljenek fel és segítsenek meg titeket, és oltalmazzanak meg titeket! Bír. 10,14.
39. **Most lássátok meg, hogy én vagyok, és nincs Isten kívülem**! Én ölök és elevenítek, én sebesítek, és én gyógyítok, és nincs, aki kezemből megszabadítson. Zsolt. 68,20. Ésa. 45,5.
40. **Mert felemelem kezemet az égre, és ezt mondom**: **Örökké élek én**! 2Móz. 6,8.
41. Ha megélesítem fényes kardomat és ítélethez fog kezem: bosszút állok ellenségeimen és megfizetek gyűlölőimnek. Zsolt. 105,15. 2Thess. 1,6.
42. Megrészegítem nyilaimat vérrel, és kardom jól lakik hússal: a legyilkoltak és foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejéből!
43. **Ujjongjatok ti nemzetek, Ő népe**! **Mert megtorolja Ő az Ő szolgáinak vérét, bosszút áll az Ő ellenségein, földjének és népének megbocsát**! Zsolt. 85,1. Hab. 3,13. Róm. 15,10. Jel. 6,10.

Ez Ige a ti életetek

44. Elment azért Mózes és elmondta ez éneknek minden igéjét a nép füle hallására, ő és Józsué, a Nún fia. Józs. 1,1. 2.
45. És mikor végig elmondta Mózes mindez Igéket az egész Izraelnek, Zsolt. 119,133. 147,15. Mik. 2,7.
46. Monda nékik: **Vegyétek szívetekre mindezeket az Igéket, amelyekkel én bizonyságot teszek ellenetek e mai napon; és parancsoljátok meg fiaitoknak, hogy tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden Igéjét**;
47. **Mert nem hiábavaló Ige ez néktek; hanem ez a ti életetek, és ez Ige által hosszabbítjátok meg napjaitokat azon a földön, amelyre általmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt**. Péld. 3,2. Róm. 10,5.

Mózest az Úr felkészíti a halálára

48. És ugyanezen a napon szóla az Úr Mózesnek, mondván: 4Móz. 27,12.
49. Menj fel ebbe az Abarim hegységbe, a Nébó hegyére, amely Moáb földjén van és pedig Jérikóval átellenben; és nézd meg a Kánaán földjét, amelyet én Izrael fiainak adok örökségül.
50. És halj meg a hegyen, amelyre felmégy, és temettessél a te népedhez, ami-

képpen meghalt Áron, a te testvéred a Hór hegyén, és temettetett az ő népeihez;

51. Mivelhogy vétkeztetek ellenem Izrael fiai között a versengésnek vizénél, a Cin pusztájában Kádesnél: mert nem szenteltetek meg engem Izrael fiai között. 4Móz. 20,10.

52. Mert szemközt látod a földet; de arra a földre, amelyet én adok Izrael fiainak, oda nem mész be.

Mózes áldásai
Izrael tizenkét törzsének

33 Ez pedig az áldás, amellyel megáldá Mózes, az Istennek embere, Izrael fiait az ő halála előtt. 1Móz. 49,28.

2. Monda ugyanis: **Az Úr a Sínai hegyről jött, és Szeirből támadt fel nékik; Párán hegyéről ragyogott elő, tízezer szent közül jelent meg, jobbja felől tüzes törvény volt számukra**. 2Móz. 19,18. Bír. 5,5. Dán. 7,10. Hab. 3,3. Gal. 3,19. Zsid. 2,2.

3. **Bizony szereti Ő a népeket! Mind kezednél vannak az Ő szentjei, odaszegődnek a Te lábaidhoz, és hallgatják a Te beszédeidet**. 1Sám. 2,9. Zsolt. 50,5. Hós. 11,1. Mal. 1,2. Luk. 10,39. Csel. 22,3.

4. Törvényt parancsolt nékünk Mózes, örökségül Jákób községének. Ján. 7,19.

5. És király lőn Jesurunban, mikor összegyűltek a népnek fejei, és együtt voltak Izrael törzsei.

6. Éljen Rúben és meg ne haljon; és száma legyen embereinek.

7. Ez pedig a Júda áldása; és monda: **Hallgasd meg Uram a Júda szavát, és vidd be őt az ő népéhez. Az ő keze elégséges legyen néki, de légy segítsége az ő szorongatói ellen**. 1Móz. 49,8.

8. Léviről pedig monda: A Te Tummimod és Urimod a Te kegyes férfiadé, akit megkísértél Masszában, akivel perbe szálltál Mériba vizeinél. 2Móz. 28,30.

9. Aki azt mondta az ő atyjáról és anyjáról: Nem láttam őt; és az ő atyjafiait nem ismerte, fiaival sem gondolt; mert megtartották a Te beszédedet, és ragaszkodtak szövetségedhez. rész 13,6. 2Móz. 32,26–29. Mát. 10,37. Márk 10,29.

10. Tanítják a Te végzéseidre Jákóbot, és a Te törvényedre Izraelt; füstölőt tesznek a Te orcád elé, és égőáldozatot a Te oltárodra. Zsolt. 51,19.

11. **Áldd meg Uram az ő erejét, és az ő kezének munkája legyen kedves előtted! Törd meg derekukat a reá támadóknak és az ő gyűlölőinek, hogy fel ne kelhessenek!** Zsolt. 20,3.

12. Benjáminról monda: **Az Úrnak kedveltje! Bátorságban lakozik mellette, fedezi őt minden időben, és az Ő vállai között lakik**. Péld. 3,23–26. 18,10.

13. Józsefről pedig monda: **Áldott az Úrtól az ő földje az égnek kincseivel, a harmattal és az alant elterülő mélységes vizekkel;** 1Móz. 27,28. 49,25.

14. **A nap érlelte drága terméssel, és a hold sarjasztotta drágaságokkal;**

15. **És az ős hegyek javaival és az örök halmok drágaságaival;** Hab. 3,6.

16. **A földnek drágaságaival és bőségével. A csipkebokorban lakozónak jó kedve szálljon Józsefnek fejére**, az ő atyjafiai közül kiválasztottnak koponyájára! 2Móz. 3,2–4. Csel. 7,30.

17. Tehenének első fajzása dicsőségére van; szarvai bivalyszarvak; népeket öklel azokkal mindenfelé a földnek széléig. És ezek Efraim tízezrei és Manassé ezrei. 1Kir. 22,11. Zsolt. 44,5.

18. És Zebulonról monda: Örvendj Zebulon a te kimentedben, és te Izsakár a te sátraidban.

19. Népeket hívogatnak a hegyre, igaz áldozattal áldoznak ott; **mert a tengerek bőségét szopják, és a fövénynek rejtett kincseit**. Zsolt. 4,5. Ésa. 2,3.

20. És Gádról monda: Áldott az, aki kiterjeszti Gádot! Mint nőstény oroszlán, úgy lakik, és szétszaggat kart és koponyát.

21. Az elejét nézte ki magának, mert ott volt elrejtve a törvényadó osztályrésze. De elméne a népnek fejedelmeivel, az Úrnak igazságát cselekedte, és az ő végzését Izraellel együtt. 4Móz. 32,6. Józs. 4,12.

22. És Dánról monda: Dán oroszlánnak kölyke, amely Básánból szökik ki.

23. És Naftaliról monda: Oh, Naftali, **aki az Úrnak jókedvével bővölködöl és áldásával vagy teljes**! Vedd birtokba a tengert és a délt. Józs. 19,32.

24. És Áserről monda: **Áldott a többi fiak felett Áser! Legyen az ő atyjafiai előtt kedves, és áztassa lábát olajban.**

25. **Vas és réz legyenek a te záraid; és élteden át tartson a te erőd.**
Neh. 8,10. Ésa. 29,5. Zak. 10,12. Fil. 4,13.

26. **Nincs olyan, mint a Jesurun Istene! Az egeken száguld segítségedre, és fenségében a felhőkön.**
rész 4,35. Zsolt. 68,4. 86,8. 104,3.

27. **Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai; előzi előled az ellenséget, és ezt mondja: Pusztítsd!**
Zsolt. 91,2. 9. Ésa. 41,9. 10. 63,8. 9.

28. **És bátorságban lakozik Izrael, egymaga lesz Jákób forrása a gabona és a bor földjén, és az ő egei harmatot csepegnek.** 4Móz. 23,9. Zsolt. 90,1. Jer. 23,6.

29. **Boldog vagy Izrael! Kicsoda olyan mint te? Nép, akit az Úr véd, a te segítségednek pajzsa, és aki a te dicsőségednek fegyvere! Hízelegnek majd néked a te ellenségeid, és te azoknak magaslatait taposod.** 2Sám. 7,23. Zsolt. 144,15.

Mózes halála

34 És felméne Mózes a Moáb mezőségéről a Nébó hegyére, a Piszga tetejére, amely átellenben van Jérikóval; és megmutatá néki az Úr az egész földet, a Gileádot Dánig; Józs. 19,40–48.

2. És az egész Naftalit, Efraim és Manassé földjét, az egész Júda földjét a túlsó tengerig;

3. És a déli tartományt, és Jérikónak, a pálmafák városa völgyének környékét, Coárig. Bír. 1,16.

4. És monda néki az Úr: Ez a föld az, mely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak, mondván: a te magodnak adom azt. Megengedtem néked, hogy szemeiddel lásd, de oda nem mész át.

5. És meghalt ott Mózes, az Úrnak szolgája a Moáb földjén, az Úr szava szerint.

6. És eltemették őt a völgyben, a Moáb földjén, Bét-Peórral átellenben; és senki sem tudja az ő temetésének helyét e mai napig. Júd. 9.

7. Mózes pedig száz és húsz esztendős volt, mikor meghalt; **nem homályosodott meg az ő szeme, sem el nem fogyatkozott az ő ereje.** Józs. 14,10. Péld. 20,12. Ésa. 32,3.

8. És siratták Izrael fiai Mózest a Moáb mezőségén harminc napig; és eltelének a Mózes siratásának, azaz gyászolásának napjai. 1Móz. 50,3.

9. **Józsué, a Nún fia pedig beteljesedék bölcsességnek szellemével; mert Mózes tette őreá kezeit;** és hallgatának reá Izrael fiai, és úgy cselekedének, amint parancsolta az Úr Mózesnek. Ésa. 11,2. Dán. 6,3. Csel. 6,6. 1Tim. 4,14. 2Tim. 1,6.

10. És nem támadott többé Izraelben olyan próféta, mint Mózes, akit ismert volna az Úr színről színre: 4Móz. 12,8.

11. Mindazokban a jelekben és csodákban, amelyekért küldötte őt az Úr, hogy véghez vigye azokat Egyiptom földjén, a fáraón, minden ő szolgáján, és az ő egész földjén; 2Móz. 33,11.

12. És mindama hatalmas erőben, és mindama nagy rettenetességben, amelyeket véghez vitt Mózes az egész Izrael szemei előtt.

JÓZSUÉ KÖNYVE

Isten parancsa és igérete Józsuénak

1 És lőn Mózesnek, az Úr szolgájának halála után, szóla az Úr Józsuénak, a Nún fiának, Mózes szolgájának, mondván:
2Móz. 33,11. 4Móz. 13,16. 5Móz. 1,38. 34,5. Csel. 7,45.

2. Mózes, az én szolgám meghalt; **most azért kelj fel, menj át ezen a Jordánon, te és mindez a nép arra a földre, amelyet én adok nékik, az Izrael fiainak.**
5Móz. 34,5.

3. **Minden helyet, amelyet talpatok érint, néktek adtam,** amiképpen szólottam Mózesnek. 2Móz. 3,8. 5Móz. 11,24.

4. A pusztától és a Libánontól fogva a nagy folyóvízig, az Eufrátesz folyóvízig, a

a hitteusoknak egész földje és a nagy tengerig napnyugat felé lesz a ti határotok.

5. **Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében**; **amiképpen Mózessel vele voltam**, **teveled is veled leszek**; **el nem hagylak téged**, **sem el nem maradok tőled**. 5Móz. 31,6. Zsid. 13,5.

6. **Légy bátor és erős**, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom azt.

7. **Csak légy bátor és igen erős**, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy boldogulj mindenben, amiben jársz! 4Móz. 27,23.

8. **El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól**, **hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal**, **hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél**, **amint írva van abban**, **mert akkor leszel jószerencsés a te útjaidon és akkor boldogulsz**.
5Móz. 1,29. 7,21. 17,19. 1Sám. 30,6. Zsolt. 1,2. 3. 34,4. 5. Péld. 3,1.

9. **Avagy nem parancsoltam-é meg néked**: **légy bátor és erős? Ne félj**, **és ne rettegj**, **mert veled lesz az Úr**, **a te Istened mindenben**, **amiben jársz**.
1Sám. 30,6. Zsolt. 27,1. 34,5. Jer. 1,8.

Készülődés a honfoglalásra

10. Parancsola azért Józsué a nép előjáróinak, mondván:

11. Menjetek által a táboron, és parancsoljátok meg a népnek, mondván: Készítsetek magatoknak útravalót, mert harmadnap múlva átmentek ti ezen a Jordánon, hogy bemenjetek és bírjátok azt a földet, amelyet az Úr, a ti Istenetek ád néktek birtokul.

12. A Rúben és Gád nemzetségének pedig, és a Manassé nemzetség felének szóla Józsué, mondván:

13. Emlékezzetek meg a dologról, amit megparancsolt néktek Mózes, az Úrnak szolgája, mondván: **Az Úr**, **a ti Istenetek megnyugtatott titeket**, **és néktek adta ezt a földet**. 5Móz. 3,20.

14. Feleségeitek, gyermekeitek és barmaitok maradjanak e földön, amelyet adott néktek Mózes a Jordánon túl; ti pedig fegyveres kézzel menjetek át atyátokfiai előtt, mindnyájan, akik közületek erős vitézek, és segítsétek meg őket;

15. Amíg megnyugosztja az Úr a ti atyátokfiait is, mint titeket, és bírják ők is a földet, amelyet az Úr, a ti Istenetek ád nékik: akkor aztán térjetek vissza a ti örökségtek földjére és bírjátok azt, amelyet Mózes, az Úr szolgája adott néktek a Jordánon túl, napkelet felől. 4Móz. 32,33–37.

16. Azok pedig felelének Józsuénak, mondván: Mindent megcselekszünk, amit parancsoltál nékünk, és ahová küldesz minket, oda megyünk.

17. Amint Mózesre hallgattunk, éppen úgy hallgatunk majd tereád, csak legyen veled az Úr, a te Istened, amiképpen vele volt Mózessel. 1Sám. 16,18. 20,13. Róm. 8,31.

18. Mindenki, aki ellene szegül a te szódnak, és nem hallgat a te beszédedre mindabban, amit parancsolsz néki, megölettessék. **Csak bátor légy és erős**!

Józsué kémeket küld Jérikóba

2 És Józsué, a Nún fia, elkülde Sittimből titkon két férfiút kémekül, mondván: Menjetek el, tekintsétek meg azt a földet és Jérikót. Azok pedig elmenének, és bemenének egy parázna asszonynak házába, akinek Ráháb volt neve, és ott hálának.
4Móz. 25,1. Mát. 1,5. Zsid. 11,31. Jak. 2,25.

2. Mikor pedig megjelentették ezt Jérikó királyának, mondván: Íme, férfiak jöttek ide ez éjszaka az Izrael fiai közül e földnek kémlelésére; Zsolt. 127,1. Péld. 21,30.

3. Akkor külde Jérikó királya Ráhábhoz, mondván: Hozd ki a férfiakat, akik bementek hozzád, akik házadba mentek, mert azért jöttek, hogy kikémleljék az egész földet.

Ráháb megmenti a kémeket

4. Az asszony pedig fogá a két férfiút, és elrejté őket, és monda: Úgy van! Bejöttek hozzám a férfiak, de azt sem tudom, honnan valók voltak. 2Sám. 17,19.

5. És kimentek e férfiak kapuzáráskor a sötétben; nem tudom, hová mentek a fér-

fiak; siessetek gyorsan utánuk, mert utolérhetitek őket.

6. Pedig ő felhágatta őket a házhéjára, és elbujtatta őket a száras len közé, amely néki a házhéjára volt kirakva. 2Móz. 1,17.

7. És utánuk sietének a férfiak a Jordánhoz vivő úton a rév felé; a kaput pedig bezárták, azután, hogy kimenének azok, akik őket üldözik.

Ráháb szövetsége

8. Ők pedig még le sem feküvének, amikor felméne hozzájuk az asszony a házhéjára,

9. És monda a férfiaknak: **Tudom, hogy az Úr néktek adta ezt a földet, és hogy megszállt minket a félelem miattatok, és hogy e földnek minden lakosa megolvad előttetek**. 1Móz. 35,5. 2Móz. 15,13–16. 23,27. 5Móz. 2,25. 11,25.

10. **Mert hallottuk, hogy megszárította az Úr a Vörös tenger vizét előttetek**, amikor kijöttetek Egyiptomból, és hogy mit cselekedtetek az emoreusok két királyával, akik túl voltak a Jordánon, Szíhonnal és Óggal, akiket megöltetek. 2Móz. 14,21. 4Móz. 21,24–35.

11. **És amint hallottuk, megolvadott a mi szívünk, és nem támadt többé bátorság senkiben sem miattatok**. Bizony az Úr, a ti Istenetek az Isten fenn az égben és alant a földön! 5Móz. 4,39. Ésa. 13,7.

12. Most azért esküdjetek meg kérlek, nékem az Úrra, hogy amint én irgalmasságot cselekedtem veletek, ti is irgalmasságot cselekedtek majd az én atyámnak házával, és igaz jelt adtok nékem, Ef. 6,1. 2.

13. Hogy életben hagyjátok az én atyámat és anyámat, férfi és nőtestvéreimet, és mindent, ami az övék, és megmentitek a mi lelkünket a haláltól.

14. És mondának néki a férfiak: A mi lelkünket érje helyettetek a halál, ha meg nem jelentitek ezt a mi dolgunkat. És ha nékünk adja az Úr ezt a földet, irgalmasságot és igazságot cselekszünk veled. Bír. 1,24. Mát. 5,7.

15. Alábocsátá azért őket kötélen az ablakon, mert az ő háza a kőkerítés falán volt, és ő a kőkerítésen lakik vala. Csel. 9,25. Zsid. 11,31.

16. És monda nékik: A hegyre menjetek, hogy rátok ne találjanak az üldözők, és ott rejtőzködjetek három napig, amíg visszatérnek az üldözők; azután pedig menjetek a magatok útján.

17. A férfiak pedig mondának néki: Ártatlanok leszünk ezen te esketésedtől, amellyel te megeskettél minket: 2Móz. 20,7.

18. Ha bejövünk mi erre a földre, kösd e veres fonalú zsinórt ahhoz az ablakhoz, amelyen alábocsátottál minket; atyádat, anyádat és atyádfiait pedig, és atyádnak egész háznépét gyűjtsd be magadhoz a házba.

19. És akkor, ha akárki kijön a te házadnak ajtain, annak vére az ő fején lesz, mi pedig ártatlanok leszünk; mindannak vére pedig, aki teveled lesz a házban, a mi fejünkön legyen, ha valakinek keze lenne azon. 4Móz. 35,26. 27. Mát. 27,25.

20. Ha pedig megjelented ezt a mi dolgunkat, akkor mi fel leszünk oldva az eskü alól, amellyel te megeskettél minket.

21. Monda pedig amaz: amint szólottatok, úgy legyen! Ekkor elbocsátá őket, és elmenének; a veres zsinórt pedig reáköté az ablakra.

22. És elmenének és eljutának a hegyre, és ott maradának három nap, mígnem viszszatérének az üldözők. Keresék ugyanis őket az üldözők minden úton, de nem találták.

23. Akkor a két férfiú visszatére, és leszállának a hegyről, és átmenének a Jordánon, és eljutának Józsuéhoz, a Nún fiához, és elbeszélének néki mindent, ami történt velük.

24. És mondának Józsuénak: **Bizony kezünkbe adta az Úr azt az egész földet; meg is olvadt már a földnek minden lakosa miattunk**. 2Móz. 15,15. 23,31.

Tábor a Jordán partján

3 Felkele azért Józsué jó reggel, és elindulának Sittimből, és eljutának a Jordánhoz, ő és Izrael fiai mindnyájan, és meghálának ott, mielőtt általmentek volna. 4Móz. 25,1. 33,49.

2. Lőn pedig három nap múlva, hogy általmenének a vezérek a táboron;

3. És parancsolának a népnek, mondván: Mihelyt meglátjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek frigyládáját és a Lévi nemzetségéből való papokat, akik hordozzák azt, ti is induljatok meg a ti helyetekről és menjetek utána. 4Móz. 10,33. 5Móz. 31,9.

4. Csakhogy legyen köztetek és a között mintegy kétezer singnyi távolság; közel ne menjetek ahhoz, hogy megismerhessétek az utat, amelyen mennetek kell, mert nem jártatok ezen az úton soha ezelőtt. 2Móz. 19,12. 1Krón. 16,30. Zsolt. 2,11. Jóel 2,16. Zsid. 12,28.

5. Józsué pedig monda a népnek: Tisztítsátok meg magatokat, mert holnap az Úr csodákat cselekszik köztetek. 1Sám. 16,5.

6. A papoknak is szóla Józsué, mondván: Vegyétek fel a frigyládát, és menjetek át a nép előtt. Felvevék azért a frigyládát, és mennek vala a nép előtt. 4Móz. 4,15.

7. Az Úr pedig monda vala Józsuénak: **E napon kezdelek téged felmagasztalni az egész Izrael szemei előtt, hogy megtudják, hogy amiképpen vele voltam Mózessel, teveled is veled leszek.** 1Krón. 29,25. 2Krón. 1,1.

8. Te azért parancsolj a papoknak, akik a frigyládát hordozzák, mondván: Mikor bementek a Jordán vizének szélébe, álljatok meg a Jordánban.

9. Ekkor monda Józsué Izrael fiainak: **Járuljatok ide, és halljátok meg az Úrnak, a ti Isteneteknek szavait!**

10. És monda Józsué: **Ebből tudjátok meg, hogy az élő Isten van köztetek,** és hogy kétség nélkül elűzi előletek a kananeust, a hitteust, a hivveust, a perizeust, a girgazeust, az emoreust és a jebuzeust: 2Móz. 33,2. 1Sám. 17,26. 2Kir. 19,4. Zsolt. 44,2. Hós. 1,10. Mát. 16,16. 1Thess. 1,9.

11. Ímé, **az egész föld Urának** (Adon) frigyládája előttetek megy át a Jordánon! rész 5,1. 7,5. 2Móz. 15,14. 15. Ésa. 13,7.

12. Most azért válasszatok magatoknak tizenkét férfiút Izrael nemzetségeiből, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből.

13. És mihelyt megnyugosznak majd a Jordán vizében a papok talpai, akik az Úrnak, az egész föld Urának (Adon) ládáját hordozzák: a Jordán vize ketté szakad, és a felülről aláfolyó víz megáll egy rakásban.

Csodálatos átkelés a Jordánon

14. És lőn, hogy amint megindula a nép az ő sátraiból, hogy általmenjen a Jordánon, és a papok, a frigyládának hordozói, a nép előtt:

15. És amint a láda hordozói a Jordánhoz jutának, és a ládahordozó papok bemárták lábaikat a víznek szélébe, a Jordán pedig az egész aratási idő alatt telve volt minden ő partja felett: Csel. 9,25. Zsid. 11,31.

16. **Megálla a víz, amely felülről folyt alá,** és álla egy rakásban, nagy messzire Ádám városánál, amely Sartán mellett volt; a puszta tengere, a Sóstenger felé aláfolyó víz pedig egészen elfuta, és általméne a nép Jérikó előtt.

17. **A papok pedig, az Úr frigyládájának hordozói, ott álltak a szárazon a Jordán közepében bátorsággal, és az egész Izrael szárazon ment át,** mindaddig, míg az egész nép teljesen általment a Jordánon. 2Móz. 20,7. Mát. 27,25.

A tizenkét emlékkő felállítása

4 Mikor pedig az egész nép teljesen általment a Jordánon, szóla az Úr Józsuénak, mondván: 5Móz. 27,2.

2. Vegyetek magatokhoz a népből tizenkét férfiút, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből. rész 3,12.

3. És parancsoljátok nékik, mondván: Vegyetek fel innét a Jordán közepéből, arról a helyről, ahol bátorsággal állanak a papok lábai, tizenkét követ, és vigyétek át azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, ahol megháltok ez éjszaka.

4. Előhívá azért Józsué a tizenkét férfiút, akiket az Izrael fiai közül rendelt, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből;

5. És monda nékik Józsué: Menjetek át az Úrnak, a ti Isteneteknek frigyládája előtt a Jordán közepébe, s vegyen fel mindegyikőtök egy-egy követ az ő vállára, Izrael fiai nemzetségeinek száma szerint,

6. Hogy legyen ez jelül köztetek. Ha kérdezik majd ezután a ti fiaitok, mondván: Mire valók néktek ezek a kövek? 2Móz. 12,26. 5Móz. 6,20. Zsolt. 48,14. Ésa. 38,16.

7. Mondjátok meg nékik, hogy kétfelé vált a Jordánnak vize az Úr frigyládája

előtt, mikor általment a Jordánon; ketté vált a Jordánnak vize, és ezek a kövek emlékeztetőül lesznek az Izrael fiainak mindörökre. rész 3,13. 2Móz. 12,14. 4Móz. 16,40.

8. És úgy cselekedtek Izrael fiai, amint megparancsolta Józsué, és felvettek a Jordán közepéből tizenkét követ, amint megmondta az Úr Józsuénak, az Izrael fiai nemzetségeinek száma szerint, és áthozták magukkal az éjjeli szállásra és ott letették azokat.

9. Tizenkét követ állított fel Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, ahol állottak a frigyládát vivő papok lábai; ott is vannak mind e mai napig. 1Sám. 7,12.

10. A papok pedig, a ládának hordozói, a Jordán közepén álltak, amíg végbe nem ment mindaz a dolog, amit parancsolt az Úr Józsuénak, hogy mondja meg a népnek, egészen úgy, amint Mózes parancsolta Józsuénak. A nép pedig sietett és általment.

11. És amint véget ért az egész nép általmenetele, általment az Úr ládája is és a papok is, a nép előtt.

12. Általmentek a Rúben fiai, a Gád fiai és Manassé félnemzetsége is felfegyverkezve az Izrael fiai előtt, amiképpen szólt nékik Mózes. 4Móz. 32,20.

13. Mintegy negyvenezernyi fegyveres vitéz ment át az Úr előtt a harcra, Jérikónak sík mezejére.

14. **Azon a napon felmagasztalá az Úr Józsuét az egész Izrael szemei előtt, és félték őt, amint félték Mózest, életének minden napjaiban.** 1Sám. 2,30.

15. Mert szólt az Úr Józsuénak, mondván:

16. Parancsold meg a papoknak, akik a bizonyság ládáját hordozzák, hogy jöjjenek fel a Jordánból. 2Móz. 25,16.

17. És parancsolt Józsué a papoknak, mondván: Jöjjetek fel a Jordánból!

18. És lőn, hogy amint a papok, az Úr frigyládájának hordozói, feljöttek a Jordán közepéből, és érintették a papok talpai a szárazt: visszatért a Jordán vize az ő helyére, és folyt, mint azelőtt, minden partja felett. rész 3,15.

19. A nép pedig az első hónak tizedik napján jött fel a Jordánból, és tábort ütött Gilgálban, Jérikónak keleti határán.

20. Azt a tizenkét követ is, amelyeket a Jordánból hoztak, Gilgálban állította fel Józsué.

21. És szólt Izrael fiainak, mondván: Ha fiaitok kérdezik majd apáiktól, mondván: Mire valók ezek a kövek?

22. Tudassátok majd a ti fiaitokkal, mondván: Szárazon jött át Izrael ezen a Jordánon.

23. **Mert kiszárította az Úr, a ti Istenetek a Jordán vizét tielőttetek, míg általjöttetek rajta, amiképpen cselekedett az Úr, a ti Istenetek a Vörös tengerrel,** amelyet megszárított előttünk; míg általjövénk rajta. 2Móz. 14,21.

24. **Hogy a földnek minden népe megismerje az Úrnak kezét, hogy bizony erős az; hogy féljétek az Urat, a ti Isteneteket minden időben.** 5Móz. 6,2. 1Kir. 8,42. 2Kir. 19,19. Zsolt. 76,6–8. 89,13. 106,8.

Új körülmetélkedés Kánaánban

5 Lőn pedig, amint meghallák az emoreusok minden királyai, akik a Jordánon túl laknak napnyugat felé, és a kananeusok minden királyai, akik a tenger mellett laknak vala, hogy kiszáraztotta az Úr a Jordánnak vizét az Izrael fiai előtt, amíg általjöttünk; **megolvadt az ő szívük, és nem volt többé bátorság bennük Izrael fiai miatt.** 2Móz. 15,14. 4Móz. 13,29. Zsolt. 48,6. Ezék. 21,7.

2. Ez időben monda az Úr Józsuénak: Csinálj magadnak kőkéseket, és másodszor is metéld körül az Izrael fiait.

3. És csinála Józsué magának kőkéseket, és körülmetélé Izrael fiait a körülmetéletlenség halmán.

4. Az ok pedig, amiért körülmetélé őket Józsué, ez: Mindaz a nép, amely kijött Egyiptomból; a férfiak, a hadakozó emberek mindnyájan meghaltak a pusztában, útközben, amíg jöttek Egyiptomból.

5. Mert körül volt ugyan metélve mindaz a nép, amely kijött; de azt a népet, amely a pusztában született, útközben, amíg jöttek Egyiptomból, nem metélték körül;

6. Mert negyven esztendeig jártak Izrael fiai a pusztában, mialatt elemészteték a hadakozó férfiaknak egész népsége, akik Egyiptomból jöttek ki, mivel nem hallgattak az Úr szavára; akiknek megesküdt az Úr, hogy nem láttatja meg velük a földet, amely felől megesküdt az Úr az ő atyáiknak, hogy nékünk adja azt a tejjel és mézzel folyó földet. Zsolt. 95,10. Zsid. 3,10.

7. Fiaikat állította azért helyükbe, ezeket metélé körül Józsué, mert körülmetéletlenek voltak, mivelhogy nem metélék körül őket az útban. 4Móz. 14,31.

8. Miután pedig mind az egész nép körülmetéltetett, veszteg lőnek az ő helyükön a táborban, míglen meggyógyulának.

9. És monda az Úr Józsuénak: Ma fordítottam el rólatok Egyiptom gyalázatát; ezért hívják e hely nevét Gilgálnak mind a mai napig.

10. És Gilgálban táborozának Izrael fiai, és megkészíték a pászkát a hónapnak tizennegyedik napján, estve, Jérikónak mezején. 2Móz. 12,6. 4Móz. 9,5.

11. És ettek a föld terméséből a pászkának másodnapján kovásztalan kenyeret és pörkölt gabonát, ugyanezen a napon.

12. És másnaptól kezdve, hogy ettek a föld terméséből, megszűnék a manna, és nem volt többé mannájuk az Izrael fiainak; hanem Kánaán földjének gyümölcséből ettek abban az esztendőben.

13. Lőn pedig, amikor Józsué Jérikónál volt, felemelé az ő szemeit, és látá, hogy ímé egy férfiú áll vala előtte meztelen karddal kezében. És hozzá méne Józsué, és monda néki: Közülünk való vagy-é te, vagy ellenségeink közül? Csel. 1,10.

14. Az pedig monda: Nem, mert én az Úr seregének fejedelme vagyok, most jöttem. És leborula Józsué a földre arccal, és meghajtá magát, és monda néki: Mit szól az én Uram (Adonaj) az ő szolgájának? 2Móz. 14,19.

15. És monda az Úr seregének fejedelme Józsuénak: Oldd le a te saruidat lábaidról, mert szent a hely, amelyen állasz. És úgy cselekedék Józsué. 2Móz. 3,5. 1Sám. 2,2. Zsolt. 22,3. 39,7. 96,4. 9. Ésa. 6,3. Csel. 7,33. Jel. 4,8.

Jérikó bevétele

6 Jérikó pedig be- és elzárkózott vala az Izrael fiai miatt, se ki nem jöhetett, se be nem mehetett senki.

2. És monda az Úr Józsuénak: Lásd! Kezedbe adtam Jérikót és királyát a sereg vitézeivel együtt. rész 2,9.

3. Azért járjátok körül a várost mind ti hadakozó emberek, megkerülvén egyszer a várost. Így cselekedjél hat napon át.

4. És hét pap hordozzon hét kos szarvból való kürtöt a láda előtt; a hetedik napon azonban hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig kürtöljenek a kürtökkel. 4Móz. 10,8. Bír. 7,16.

5. **És ha majd belefújnak a kos szarvba, mihelyt meghalljátok a kürtnek szavát, kiáltson fel az egész nép nagy kiáltással, és leszakad a város kőfala magától, és felmegy arra a nép, mindenki az előtte való helyen.**

6. Előhívta azért Józsué, a Nún fia, a papokat és monda nékik: Vegyétek fel a frigyládát, hét pap pedig vigyen hét kos szarvból való kürtöt az Úr ládája előtt.

7. A népnek pedig monda: Menjetek el, és kerüljétek meg a várost, a fegyveresek pedig menjenek az Úr ládája előtt.

8. És úgy lőn, amint mondotta Józsué a népnek. A hét pap ugyanis, akik a kos szarvból való hét kürtöt vitték, az Úr előtt megy vala, és kürtölt a kürtökkel, az Úrnak frigyládája pedig utánuk megy vala.

9. A fegyveresek pedig előttük mennek vala a kürtölő papoknak, és a köznép követi vala a ládát, menvén és kürtölvén kürtökkel. 4Móz. 10,25.

10. A népnek pedig parancsolt Józsué, mondván: Ne kiáltsatok, hangotokat se hallassátok, és szó se jöjjön ki szátokból addig a napig, amíg azt mondom néktek: Kiáltsatok; és akkor kiáltsatok.

11. Körüljárták azért az Úrnak ládájával a várost, egyszer megkerülvén; azután visszatértek a táborba, és az éjszakát a táborban töltötték.

12. Józsué pedig felkelt jó reggel, és felvették a papok az Úrnak ládáját.

13. És a hét pap, akik a kos szarvból való hét kürtöt vitték, az Úr ládája előtt megy

vala folyton, és kürtöl vala a kürtökkel, a fegyveresek pedig előttük mennek vala, és a köznép követi az Úrnak ládáját, menvén és kürtökkel kürtölvén.

14. A második napon is egyszer kerülék meg a várost, azután visszatértek a táborba. Így cselekedtek hat napon át.

15. És lőn a hetedik napon, hogy felkeltek, mihelyt a hajnal feljött, és megkerülték a várost a szokott módon hétszer; csak ezen a napon kerülték meg a várost hétszer.

16. És lőn, hogy a hetedik forduláskor kürtölnek vala a papok a kürtökkel, Józsué pedig monda a népnek: **Kiáltsatok, mert néktek adta az Úr a várost!** Bír. 7,2.

17. És legyen a város maga, és minden, ami benne van, teljesen az Úrnak szentelve; csak a parázna Ráháb maradjon életben, ő és mindazok, akik vele vannak a házban, mert elrejtette a követeket, akiket küldöttünk. Mát. 10,41. Zsid. 11,31.

18. Mindazáltal ti óvjátok meg magatokat a teljesen Istennek szentelt dolgoktól, hogy miután néki szentelitek, el ne vegyetek a teljesen néki szentelt dolgokból, hogy Izrael táborát átkozottá ne tegyétek, és bajba ne keverjétek azt. 5Móz. 7,26. Ésa. 52,11. Jón. 1,12. Róm. 12,9. 2Kor. 6,17. Ef. 5,11.

19. Hanem mivel minden ezüst- és arany- meg réz- és vasedény az Úrnak van szentelve, az Úrnak kincse közé jusson.

20. Kiáltott azért a nép, mihelyt kürtöltek a kürtökkel. **Lőn ugyanis, amint meghallá a nép a kürtnek szavát, kiálta a nép nagy kiáltással, és leszakadt a kőfal magától, és felment a nép a városba, mindenki az előtte való helyen, és bevették a várost.** Zsolt. 47,1. 5. Zsid. 11,30.

21. És teljesen kipusztítottak mindent, ami csak volt a városban, a férfitól az aszszonyig, a gyermektől az öregig, sőt az ökörig, juhig és a szamárig, fegyver élével.

Ráhábot és háznépét megkímélik

22. A két férfiúnak pedig, akik megkémlelték a földet, monda Józsué: Menjetek be a parázna asszonynak házába és hozzátok ki onnét az asszonyt és mindazt, amije van, amiképpen megesküdtetek néki.

23. Bementek azért a kémlő ifjak, és kihozták Ráhábot, és az ő atyját, anyját és az ő atyjafiait, és mindazt, amije volt, és minden cselédjét is kihozták, és helyezték őket Izrael táborán kívül.

24. A várost pedig megégették tűzzel, és mindazt, ami benne volt; csakis az ezüstöt és aranyat és a réz- és vasedényeket rakták az Úr házának kincsei közé.

25. A parázna Ráhábot pedig, és az ő atyjának háznépét és mindenét, amije volt, élni hagyta Józsué, és ott lakik az Izrael között mind e mai napig; mert elrejtette a követeket, akiket küldött Józsué, hogy kikémleljék Jérikót. Mát. 1,5.

26. És átkot szólt Józsué azon a napon, mondván: Átkozott legyen az Úr előtt az a férfiú, aki felkél, hogy megépítse e várost, Jérikót! Az ő elsőszülöttjére rakja le annak alapját s legifjabb fiára állítsa fel annak kapuit! 1Kir. 16,34. Mal. 1,4.

27. **És az Úr Józsuéval volt, és híre lett az egész földön.** 1Móz. 39,2. 5Móz. 31,8. Bír. 1,19. 1Sám. 2,30. 2Sám. 7,9. Róm. 8,31.

Izrael veresége Ainál

7 De az Izrael fiai hűtlenül bántak a teljesen Istennek szentelt dolgokkal, mert elvett a teljesen Istennek szentelt dolgokból Ákán, Kárminak fia, ki a Zabdi fia, ki a Zéra fia a Júda nemzetségéből; felgerjedt azért az Úrnak haragja Izrael fiai ellen.

2. Külde ugyanis Józsué férfiakat Jérikóból Aiba, amely Bét-Aven mellett van, Bételtől napkelet felé, és szóla nékik, mondván: Menjetek fel és kémleljétek ki azt a földet. És felmentek a férfiak és kikémlelték Ait.

3. Majd visszatértek Józsuéhoz, és mondának néki: Ne menjen fel az egész nép; mintegy kétezer férfi, vagy mintegy háromezer férfi menjen fel, és megverik Ait. Ne fáraszd oda az egész népet, hiszen kevesen vannak azok!

4. Felméne azért oda a népből mintegy háromezer férfi; de elfutottak Ai férfiai elől. 3Móz. 26,17. 5Móz. 28,25.

5. És megöltek közülük Ai férfiai mintegy harminchat férfit, és üldözték őket a

kaputól kezdve egész Sébarimig, és levágták őket a lejtőn. Azért megolvadt a népnek szíve, és olyanná lett, mint a víz.

6. Józsué pedig megszaggatá az ő ruháit, és földre borult arccal az Úrnak ládája előtt mind estéig, ő és Izrael vénei, és port hintének a fejükre. 1Móz. 37,29. Neh. 9,1.

7. És monda Józsué: Oh, Uram, Istenem! Miért is hoztad által ezt a népet a Jordánon, hogyha az emoreus kezébe adsz minket, hogy elveszítsen? Vajha úgy akartuk volna, hogy maradtunk volna túl a Jordánon!

8. Oh, Uram! mit mondjak, miután meghátrált Izrael az ő ellenségei előtt!

9. Ha meghallják a kananeusok és e földnek minden lakói, és ellenünk fordulnak, és kiirtják nevünket e földről: mit cselekszel majd a Te nagy nevedért?

A vereség oka Ákán bűne

10. És monda az Úr Józsuénak: Kelj fel! Miért is borulsz te arcra?

11. Vétkezett Izrael, és áthágták szövetségemet is, amelyet rendeltem nékik, mert elvettek a teljesen nékem szentelt dolgokból is, és loptak is és hazudtak is, és edényeik közé is dugdostak.

12. Ezért nem bírtak megállni Izrael fiai az ő ellenségeik előtt, hátat fordítottak ellenségeiknek, mert átkozottakká lettek. Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek magatok közül azt a nékem szentelt dolgot. 4Móz. 14,45. Bír. 2,14.

13. Kelj fel, és tisztítsd meg a népet, és mondjad: Tisztítsátok meg magatokat holnapra, mert ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene: Istennek szentelt dolog van közötted, Izrael! Nem állhatsz meg a te ellenségeid előtt, míg el nem távolítjátok közületek az Istennek szentelt dolgot. rész 3,5.

14. Azért jöjjetek elő reggel nemzetségeitek szerint; a nemzetség pedig, amelyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő családonként; a család pedig, amelyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő házanként, a ház pedig, amelyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő férfianként. Péld. 16,33. Jón. 1,7.

15. És lészen, hogy aki az Istennek szentelt dologban bűnösnek találtatik, tűzzel égettessék meg, ő és mindene, amije van, mivelhogy megszegte az Úrnak szövetségét, és mivel alávaló dolgot cselekedett Izraelben. 1Móz. 34,7. Bír. 20,6.

16. Felkelt azért Józsué és jó reggel előállítá Izraelt az ő nemzetségei szerint, és bűnösnek jelenteték a Júda nemzetsége.

17. Ekkor előállítá a Júda családjait, és bűnösnek jelenteték a Zéra családja; azután előállítá a Zéra családját férfianként, és bűnösnek jelenteték a Zabdi háza.

18. És előállítá az ő házát férfianként, és bűnösnek találtaték Ákán, Kárminak fia, aki Zabdi fia, aki a Júda nemzetségéből való Zérának fia. 1Móz. 4,7. Csel. 5,1–10.

19. Monda azért Józsué Ákánnak: Fiam, adj dicsőséget, kérlek, az Úrnak, Izrael Istenének, és tégy néki vallást, és add tudtomra, kérlek, nékem, mit cselekedtél, és el ne titkold tőlem! 4Móz. 5,6. 7. 1Sám. 6,5. 2Krón. 30,22. Zsolt. 51,3. Dán. 9,4. Ján. 9,24.

20. Ákán pedig felele Józsuénak, és monda: Bizony én vétkeztem az Úr ellen, Izrael Istene ellen, és ezt s ezt cselekedtem!

21. Láték ugyanis a zsákmány közt egy jó babiloni köntöst, kétszáz siklus ezüstöt és egy arany vesszőt, amelynek súlya ötven siklus volt, és megkívántam ezeket, és elvettem ezeket, és ímé elrejtve vannak a földben, a sátoromnak közepében, az ezüst pedig alatta van. Péld. 15,27. Ef. 5,5.

22. Ekkor követeket küldött Józsué s ezek a sátorba futottak, és ímé, el volt rejtve az az ő sátorában, és az ezüst is alatta volt.

23. Kivitték azért azokat a sátor közepéből, és vitték Józsuéhoz és Izraelnek minden fiához, és lerakták azokat az Úr előtt.

Ákán és házanépe büntetése

24. Józsué pedig fogá Ákánt, a Zéra fiát, az ezüstöt, a köntöst és az aranyvesszőt, az ő fiait és leányait, az ő ökreit, szamarait és juhait, sátorát és mindent, amije volt, és vele lévén az egész Izrael is, vitték azokat Akor völgyébe. rész 15,7.

25. És monda Józsué: Miért rontottál meg minket? Rontson meg téged e napon az Úr! És elborítá őt egész Izrael kövek-

kel, és megégeték őket tűzzel, miután megkövezték őket. 1Krón. 2,7. Gal. 5,12.

26. És nagy kőhalmot raktak fölé; megvan mind e napig. És megszűnt az Úr haragjának gerjedezése. Ezért nevezik ezt a helyet Akor völgyének mind e napig.
2Sám. 18,17. Ésa. 65,10. JerSir. 3,53. Hós. 2,15.

Haditerv Ai elfoglalására

8 És monda az Úr Józsuénak: **Ne félj és ne rettegj**! Vedd magadhoz mind a fegyverfogható népet, és kelj fel és menj fel Aiba, meglásd: kezedbe adom Ainak királyát és az ő népét, városát és földjét.
5Móz. 1,21. 7,18. 31,8. Zsolt. 44,3.

2. Úgy cselekedjél Aival és az ő királyával, amint cselekedtél Jérikóval és az ő királyával; de zsákmányolni valóját és barmait magatoknak zsákmányolhatjátok! Vess lest a városnak, annak háta megett!

3. Felkelt azért Józsué és az egész fegyverfogható nép, hogy felmenjenek Aiba, és kiválasztott Józsué harmincezer erős férfiút és elküldte őket éjjel.

4. És parancsola nékik, mondván: Vigyázzatok! Ti lest vettek a városnak, a város háta megett; igen messzire ne menjetek a várostól, és mindnyájan készen legyetek!

5. Én pedig és az egész nép, amely velem van, megközelítjük a várost. És ha kijönnek ellenünk, mint először, akkor megfutamodunk előttük.

6. És utánunk jönnek, mígnem elszakasztjuk őket a várostól, mert azt fogják mondani: Futnak előlünk, mint először.

7. És amíg futunk előttük, ti támadjatok elő a leshelyből, és foglaljátok el a várost, mert az Úr, a ti Istenetek adja azt a ti kezetekbe.

8. És ha majd beveszitek a várost, gyújtsátok fel a várost tűzzel. Az Úrnak szava szerint cselekedjetek, vigyázzatok, megparancsoltam néktek! 2Sám. 13,28.

9. Elküldte azért őket Józsué, és elmentek a leshelyre, és megszálltak Bétel és Ai között, Aitól napnyugat felé; Józsué pedig ez éjszakán a nép között hált.

10. És felkelt Józsué jó reggel, és megszemlélte a népet, és felment ő és Izraelnek vénei a nép előtt Aiba.
Zsolt. 101,8. 119,60. Préd. 9,10. Jer. 21,12.

11. És felment a fegyverfogható nép is mind, amely vele volt, és elközelítettek és jutának a város elé, és táborba szálltak Aitól északra, a völgy pedig köztük és Ai közt volt.

12. És vett mintegy ötezer férfiút, és lesbe állítá őket Bétel és Ai között a városnak nyugati részén. 1Móz. 12,8. 28,19. Bír. 1,22.

13. Így állíták fel a népet, az egész tábort, amely Aitól észak felé, utócsapata pedig a várostól napnyugat felé volt. Józsué pedig bement ez éjszakán a völgynek közepébe.

14. És lőn, hogy mikor meglátta Ainak királya, sietve felkeltek, és kijöttek a város férfiai Izrael ellen a harcra; ő és egész népe a megszabott helyre, a síkság elejére, mert nem tudta, hogy lest vetettek néki a város háta mögött.

15. Józsué pedig és az egész Izrael mintha megverettek volna, előttük futnak a puszta felé vivő úton. Bír. 20,36.

16. És felriasztaték az egész nép, amely a városban volt, hogy üldözze őket. Üldözék Józsuét, és elszakadtak a várostól.

17. És nem maradt ember Aiban, sem Bételben, aki nem jött volna Izrael után, és ott hagyták a várost kinyitva, és üldözték Izraelt. 2Móz. 14,3. 4. Bír. 20,31. Zsolt. 9,16.

18. Az Úr pedig monda Józsuénak: Emeld fel a kopját, amely kezedben van, Ai felé, mert kezedbe adom azt. És felemelé Józsué a kopját, amely kezében volt, a város felé. 5Móz. 7,23. 9,3. 31,5. Jer. 49,3.

19. A lesben levők pedig nagy hamarsággal felkeltek helyükről, és amint felemelte kezét, futásnak eredtek, és bementek a városba, és bevették azt, és nagy hamarsággal tűzbe borították a várost.

20. Ai férfiai pedig hátratekintének, és láták, hogy ímé a városnak füstje felszállt az ég felé, és hogy nincsen módjukban imide vagy amoda elfutni, mert a nép, amely fut vala a pusztának, visszafordul vala az üldöző felé.

21. Józsué ugyanis és az egész Izrael látták, hogy a lesben levők bevették a várost, és hogy a városnak füstje felszállott: visszafordultak azért és vágták Ainak férfiait.

22. Amazok pedig a városból jöttek ki ellenük, és így közben valának Izraelnek: ezek innen, azok meg amonnan, és vágták őket mindaddig, amíg egy sem maradt közülük élve, vagy aki elszaladt volna.
3Móz. 27,29. 5Móz. 7,2.

23. Ainak királyát is elfogták élve, és elvitték őt Józsué elé.

24. Mikor pedig leöldösé Izrael Ainak minden lakosát a mezőn, a pusztában, ahol üldözték őket, és mikor mindnyájan elhullottak az utolsóig fegyver éle alatt: visszafordult az egész Izrael Ai ellen, és vágta azt fegyver élével.

25. Mindazok pedig, akik e napon elhullottak, férfiak és asszonyok együtt, tizenkétezren voltak; Ainak minden embere.

26. Józsué ugyanis nem vonta vissza a kezét, amelyet a kopjával együtt felemelt, míglen megölték Ainak minden lakosát.

27. A barmot azonban és ami zsákmányolnivalója volt ennek a városnak, magának zsákmányolta el Izrael az Úr rendelete szerint, amint utasította Józsuét.

28. Ait pedig felgyújtatá Józsué és tette örökkévaló kőhalommá, pusztasággá mind e napig. 5Móz. 13,16.

29. Ainak királyát pedig felakasztá fára és ott volt estéig; de naplementekor parancsolt Józsué, és levették annak holttestét a fáról, és veték a város kapujának bejáratához, és nagy rakás követ hordtak fölébe, mind e napig.
5Móz. 21,23. 2Sám. 18,17. Zsolt. 107,40. 110,5.

Oltár az Ebál hegyen

30. Majd oltárt épített Józsué az Úrnak, Izrael Istenének Ebál hegyén, 5Móz. 27,4.

31. Miképpen megparancsolta Mózes, az Úrnak szolgája Izrael fiainak, amint meg van írva Mózes törvényének könyvében; oltárt ép kövekből, melyeket vas nem érintett és vittek arra egészenégő áldozatot az Úrnak, és áldoztak hálaáldozatokat. 2Móz. 20,25.

32. És felírta ott kövekre a Mózes törvényének mását, amelyet az írt Izrael fiai elé.
5Móz. 27,2. 8.

33. Az egész Izrael pedig és az ő vénei, vezérei és bírái ott álltak kétfelől a láda mellett, a lévita papok előtt, akik az Úrnak frigyládáját hordozták, úgy a jövevény, mint a bennszülött, fele a Garizim hegye felé, fele pedig Ebál hegye felé, amint megparancsolta Mózes az Úr szolgája, hogy megáldaná az Izrael népét először.
5Móz. 11,29. 31,12.

34. Azután pedig felolvasta a törvénynek minden Igéjét, az áldást és az átkot, mind úgy, amint meg van írva a törvény könyvében. 5Móz. 29,20. 30,19. 31,11. Neh. 8,3.

35. Nem volt egy Ige sem azok közül, amelyeket Mózes parancsolt, amelyet fel nem olvasott volna Józsué az Izraelnek egész gyülekezete előtt, még az asszonyok, gyermekek, jövevények előtt is, akik járnak vala közöttük. 2Móz. 12,38.

Izrael és a gibeoniak csele

9 Lőn pedig, hogy mikor ezt meghallották mind ama királyok, akik a Jordánon túl a hegyeken és síkon és a nagy tengernek egész partja mentén voltak a Libánon ellenében: a hitteus, az emoreus, a kananeus, a perizeus, a hivveus és a jebuzeus: 2Móz. 3,17. 4Móz. 34,6.

2. Egybegyülekeztek, hogy megvívjanak Józsuéval és Izraellel egy akarattal.

3. De meghallották Gibeon lakosai is, amit Józsué Jérikóval és Aival cselekedett.
rész 6,27. 10,2. 2Sám. 21,1. 2.

4. És ők is ravaszul cselekedtek. Elmentek ugyanis és követekül adták ki magukat. Szerzének azért szamaraikra ócska zsákokat, és ócska, megrepedezett és összekötözött borostömlőket;

5. És ócska, megfoltozott sarukat lábaikra, és ócska ruhákat magukra; az útravaló kenyerük is mind száraz és penészes volt.
Jób 32,19. Mát. 9,17.

6. Így mentek el Józsuéhoz a táborba Gilgálba, és mondták néki, és Izrael férfiainak: Messze földről jöttünk, most azért kössetek szövetséget velünk.

7. Izrael férfiai pedig mondának a hivveusnak: Hátha közöttem lakol te; hogyan kössek azért szövetséget veled?
2Móz. 23,32. 5Móz. 7,2. Bír. 2,2.

8. Azok pedig mondának Józsuénak: Szolgáid vagyunk mi! És monda nékik Józsué: Kik vagytok, és honnan jöttetek?

9. És mondának néki: Igen messze földről jöttek a te szolgáid, **az Úrnak** (Jehova), **a te Istenednek** (Elohim) **nevéért**, **mert hallottuk az Ő hírét és mindazt**, **amit Egyiptomban cselekedett**;

10. Mindazt is, amit cselekedett az emoreusok két királyával, akik valának túl a Jordánon, Szíhonnal, Hesbon királyával és Óggal, Básán királyával, aki Astarótban volt. 2Móz. 15,14. 4Móz. 21,24. 33.

11. Ezért szóltak nékünk a mi véneink és földünk lakosai is mind, mondván: szerezzetek magatoknak eledelt az útra, és menjetek eléjük, és mondjátok nékik: Szolgáitok vagyunk mi, most azért kössetek szövetséget velünk!

12. Ez a mi kenyerünk meleg volt, amikor eleségül elhoztuk a mi házainkból elindulván, hogy hozzátok jöjjünk; most ímé, száraz és penészes lett.

13. Ezek a borostömlők is, amelyeket új korukban töltöttünk meg, íme, de megszakadoztak; e mi ruháink és saruink pedig megavultak az útnak igen hosszú volta miatt!

14. És vettek a férfiak azoknak eledeléből, **az Úr tanácsát pedig nem kérték**.

15. És békességesen bánt velük Józsué, és szövetséget kötött velük, hogy életben hagyja őket, a gyülekezet fejedelmei pedig megesküdtek nékik. 2Sám. 21,2.

A gibeoniakat szolgálatra rendelik

16. De harmadnap múlva azután, hogy szövetséget kötöttek velük, meghallják, hogy közel valók azok hozzájuk, sőt közöttük lakoznak azok.

17. Elindultak azért Izrael fiai, és eljutottak azoknak városaihoz harmadnapon. Városaik pedig valának: Gibeon, Kefira, Beérót és Kirját-Jeárim. Ezsdr. 2,25.

18. De nem bántották őket Izrael fiai, mivelhogy megesküdtek nékik a gyülekezet főemberei az Úrra, Izrael Istenére, és zúgolódék az egész gyülekezet a főemberek ellen. Zsolt. 15,4.

19. Mondának azért mind a főemberek az egész gyülekezetnek: Mi megesküdtünk nékik az Úrra, Izrael Istenére, most hát nem bánthatjuk őket.

20. Ezt cselekedjük velük, hogy életben hagyjuk őket, és így nem lesz harag ellenünk az esküvésért, amellyel megesküdtünk nékik. 2Sám. 21,1. Ezék. 17,13. Zak. 5,3. 4.

21. Mondának azért a főemberek nékik: Ám éljenek! És lőnek favágóivá és vízhordozóivá az egész gyülekezetnek, amint szólottak nékik a főemberek. 5Móz. 29,11.

22. Hívatá ugyanis őket Józsué, és szóla nékik, mondván: Miért csaltatok meg minket, ezt mondván: Igen messziről valók vagyunk mi tőletek, holott ti közöttünk laktok?

23. Most azért átkozottak legyetek, és ne fogyjon ki közületek a szolga, a favágó és vízhordó az én Istenemnek házába.

24. Azok pedig felelének Józsuénak, és mondának: Mivelhogy nyilván tudtukra esett a te szolgáidnak az, amit az Úr, a ti Istenetek parancsolt Mózesnek, az Ő szolgájának, hogy néktek adja ezt az egész földet, és hogy kiirtja előletek a földnek minden lakosát: igen féltettük tőletek a mi életünket, ezért cselekedtük ezt a dolgot. 2Móz. 15,14. 23,32. 5Móz. 7,2.

25. És most ímé, a te kezedben vagyunk, amint cselekedni jónak és igaznak tetszik előtted, úgy cselekedjél mivelünk!

26. És úgy cselekedék velük, és kiszabadítá őket Izrael fiainak kezéből, és nem ölték meg őket. 1Móz. 16,6.

27. És tette őket Józsué azon a napon favágókká és vízhordókká a gyülekezethez és az Úr oltárához, mind e napig, azon a helyen, amelyet választott. 5Móz. 12,5. Zsolt. 78,68.

A kánaániak megtámadják Gibeont

10 Lőn pedig, hogy amikor meghallá Adonisédek, Jeruzsálemnek királya, hogy bevette Józsué Ait, és elpusztította azt, és hogy amint cselekedett Jérikóval és annak királyával, úgy cselekedett Aival és annak királyával, és hogy békességre léptek Gibeon lakói Izraellel, és közöttük vannak: rész 6,21. 8,22. 9,15.

2. Igen megijedtek, mivelhogy nagy város volt Gibeon, olyan mint egy a királyi városok közül, sőt nagyobb volt az Ainál, férfiai pedig mind vitézek voltak.

3. Külde azért Adonisédek, Jeruzsálemnek királya Hohámhoz, Hebronnak királyához és Pireámhoz Jármutnak királyához és Jáfiához, Lákisnak királyához és Debirhez, Eglonnak királyához, mondván:

4. Jöjjetek fel hozzám, és segítsetek meg engem, és verjük meg Gibeont, mert békességre lépett Józsuéval és Izrael fiaival!

5. Összegyűltek azért, és felment az emoreusoknak öt királya: Jeruzsálemnek királya, Hebronnak királya, Jármutnak királya, Lákisnak királya, Eglonnak királya, ők maguk és minden seregük, és tábort ütöttek Gibeonnál, és hadakoztak ellene.

6. Küldének azért Gibeon férfiai Józsuéhoz a táborba, Gilgálba, mondván: Ne vond meg kezeidet a te szolgáidtól! Jöjj fel hozzánk hamar és ments meg minket, és segíts rajtunk, mert mind felgyűltek ellenünk az emoreusok királyai, akik a hegyen lakoznak.

7. Felment azért Józsué Gilgálból, ő maga és az egész hadakozó nép vele, és a seregnek minden vitéze.

8. Monda pedig az Úr Józsuénak: **Ne félj tőlük, mert kezedbe adtam őket; senki sem áll meg közülük előtted**.
rész 11,6. 5Móz. 7,24. 11,25. Bír. 4,14.

9. És rájuk tört Józsué nagy hirtelen, miután egész éjszaka ment Gilgálból.

10. **És megrettenté őket az Úr Izrael előtt**, és megverte őket Gibeonnál nagy vereséggel, és űzte őket a Bet-Horonba vivő úton, és vágta őket egészen Azekáig és Makkedáig. Bír. 4,15. 1Sám. 7,10. 2Krón. 14,12. Zsolt. 18,14. Ésa. 28,21.

11. Mikor pedig futnak vala ők Izrael előtt a bet-horoni lejtőn, az Úr nagy köveket hullata rájuk az égből egész Azekáig, és meghaltak. Többen voltak, akik a jégeső kövei miatt haltak meg, mint azok, akiket fegyverrel öltek meg Izrael fiai.
Zsolt. 18,14. 77,17. Ésa. 28,2. 30,30. Jel. 16,21.

Az égi csoda

12. **Akkor szólt Józsué az Úrnak azon a napon**, amelyen odavetette az Úr az emoreust Izrael fiai elé; ezt mondotta pedig Izrael szemei előtt: **Állj meg nap, Gibeonban, és hold az Ajalon völgyében**! Zsid. 1,3.

13. **És megállt a nap, és vesztegle a hold is**, amíg bosszút állt a nép az ő ellenségein. Avagy nincsen-é ez megírva a Jásár könyvében? És megállt a nap az égnek közepén és nem sietett lenyugodni majdnem teljes egy napig.
2Sám. 1,18. Ésa. 28,21. Hab. 3,11.

14. **És nem volt olyan nap, mint ez, sem annakelőtte, sem annakutána, hogy ember szavának engedett volna az Úr, mert az Úr hadakozik Izraelért**.
Ésa. 38,8.

15. Ezután visszatért Józsué és vele az egész Izrael a táborba, Gilgálba. Zsolt. 33,8.

Az öt emoreus királyt megölik

16. Ez az öt király pedig elfutott, és elrejtőzött Makkedában a barlangban.

17. És megüzenték ezt Józsuénak, mondván: Megtaláltatott az öt király, elrejtőzve a makkedai barlangban.

18. És monda Józsué: Hengergessetek nagy köveket a barlang szájához és rendeljetek mellé férfiakat, hogy őrizzék őket.

19. Ti pedig meg ne álljatok, nyomuljatok ellenségeitek után és vágjátok utócsapataikat, és ne engedjétek őket bejutni az ő városaikba, mert kezetekbe adta őket az Úr, a ti Istenetek.

20. Minekutána pedig elvégezték Józsué és Izraelnek fiai azoknak igen nagy vereséggel való verését, egészen azok megsemmisítéséig, és az élve maradtak a megerősített városokba vonultak:

21. Visszatért az egész nép Józsuéhoz a táborba, Makkedába békességgel; nyelvét se mozdította senki Izrael fiai ellen.

22. És monda Józsué: Nyissátok fel a barlang száját, és hozzátok ki hozzám ezt az öt királyt a barlangból! 2Móz. 11,7.

23. És akképpen cselekedtek, és kihozták hozzá a barlangból ezt az öt királyt: Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jármut királyát, Lákis királyát, Eglon királyát.

24. Mikor pedig kihozták ezt az öt királyt Józsuéhoz, előhívatá Józsué Izraelnek minden férfiát, és monda a hadakozó nép vezéreinek, akik vele mentek: **Jöjjetek elő, tegyétek lábaitokat e királyok-**

nak nyakára. Eljövének azért és tették lábaikat azoknak nyakára. Zsolt. 91,13. 107,40. Ésa. 26,5.

25. És monda nékik Józsué: **Ne féljetek, és meg ne rettenjetek; legyetek bátrak és erősek, mert ekképpen cselekszik az Úr minden ellenségetekkel, akik ellen ti hadakoztok.** 5Móz. 3,21. 7,19. 31,6.

26. Azután pedig megverte őket Józsué, és megölte őket, és felakasztatá őket öt fára, és felakasztva maradtak a fákon mind estéig. Zsolt. 149,7. 9.

27. Lőn pedig a nap lementének idején, parancsola Józsué, és levették őket a fákról, és behányták őket a barlangba, amelyben elbújtak, és nagy köveket raktak a barlang szája elé, mind e napig. rész 8,29.

28. Makkedát is bevette Józsué ugyanazon a napon, és fegyver élére hányta azt és annak királyát, és megölte őket és egy lelket sem engedett menekülni azokból, amelyek benne voltak. Úgy cselekedék Makkedának királyával, amint cselekedett Jérikónak királyával. rész 6,21.

29. Általment annak utána Józsué és vele az egész Izrael Makkedából Libnába, és hadakozék Libnával. 2Kir. 8,22. 19,8.

30. **És kezébe adta az Úr azt is Izraelnek**, és annak királyát; és fegyver élére hányta azt, és egy lelket sem engedett menekülni azokból, amelyek benne voltak. Úgy cselekedett annak királyával, amint cselekedett Jérikónak királyával.

31. Libnából pedig általment Józsué és vele az egész Izrael Lákisba, és táborba szállt mellette, és hadakozott ellene.

32. És kezébe adta az Úr Izraelnek Lákist és bevette azt másodnapon, és fegyver élére hányta azt, és minden lelket, amely benne volt, egészen úgy, amint cselekedett Libnával. 1Kir. 9,16. 1Krón. 20,4.

33. Akkor feljött Hórám, Gézernek királya, hogy megsegítse Lákist, de megverte Józsué őt és az ő népét annyira, hogy egy menekülőt sem hagyott meg néki.

34. Lákisból pedig általment Józsué és vele az egész Izrael Eglonba, és táborba szálltak ellene, és hadakoztak ellene.

35. És bevették azt ugyanazon a napon, és fegyver élére hányták azt; és megölt minden lelket, amely benne volt, ugyanazon a napon, egészen úgy, amint cselekedett Lákissal.

36. Felment azután Józsué Eglonból és övele az egész Izrael Hebronba, és hadakozott az ellen. Bír. 1,10. 2Sám. 5,1.

37. És bevették azt, és fegyver élére hányták azt, és annak királyát és minden városát, és egy lelket sem engedett menekülni azokból, amelyek benne voltak, egészen úgy, amint cselekedett Eglonnal, elvesztvén azt és minden lelket, amely benne volt.

38. Fordult azután Józsué, és vele az egész Izrael Debirnek, és hadakozott az ellen. rész 15,15.

39. És bevette azt és annak királyát és minden városát, és fegyver élére hányta őket, és megöltek minden lelket, amely benne volt, nem hagyott menekülni valót. Amiképpen cselekedett Hebronnal, úgy cselekedék Debirrel és annak királyával, avagy amiképpen Libnával és annak királyával cselekedett.

40. Megverte azért Józsué az egész földet; a hegységet és a déli vidéket, a síkságot és a lejtőket és mindazoknak királyait, menekülni valót sem hagyott; és megölt minden élőt, amint megparancsolta az Úr, az Izraelnek Istene. 5Móz. 20,16. 17.

41. Megverte pedig őket Józsué Kádes Barneától fogva egész Gázáig, a Gósennek is minden földjét, egész Gibeonig.

42. **És mindezeket a királyokat és azoknak földjét egy útban hódítá meg Józsué, mivelhogy az Úr, Izraelnek Istene hadakozott Izraelért.** Zsolt. 44,2. 80,8. Ésa. 43,4.

43. Azután visszatért Józsué és vele az egész Izrael a táborba, Gilgálba.

Ütközet Méromnál

11 Mikor pedig meghallotta ezt Jábin, Hásornak királya, külde Jobábhoz, Mádonnak királyához, és Simronnak királyához, és Aksáfnak királyához, Zsolt. 2,1. 2.

2. És azokhoz a királyokhoz, akik laknak vala észak felé a hegységben, és a pusztában Kinneróttól délre, és a síkságon, és Dór magaslatain a tenger felé;

3. A kananeushoz napkelet és napnyugat felé, és az emoreushoz, a hitteus-

hoz, a perizeushoz, a jebuzeushoz a hegyek közé, és a hivveushoz a Hermon alá, Mispának földjére. 1Móz. 31,49. Bír. 3,3.

4. És kijöttek ők és velük az ő egész táboruk, sok nép, olyan sok, mint a fövény, amely a tenger partján van, és igen sok ló és szekér. Bír. 7,12. 1Sám. 13,5.

5. És összegyültek mindezek a királyok, és megindultak, és táborba szálltak együttesen Méromnak vizeinél, hogy hadakozzanak Izrael ellen.

6. Ekkor monda az Úr (Jehova) Józsuénak: **Ne félj tőlük**, mert holnap ilyenkorra mindnyájukat átdöfötten vetem az Izrael elé; lovaikat bénítsd meg, szekereiket pedig égesd meg tűzzel. 2Móz. 14,14. 2Sám. 8,4. Zsolt. 46,9.

7. Elment azért Józsué és vele az egész hadakozó nép azok ellen a Mérom vizeihez nagy hirtelen, és rájuk rohantak.

8. És adta őket az Úr Izraelnek kezébe, és verték őket és űzték őket egészen a nagy Szidónig és Miszrefót-Majimig, és Mispának völgyéig napkelet felé, és leverték őket annyira, hogy senki sem maradt közülük életben.

9. És úgy cselekedett velük Józsué, amint megmondotta néki az Úr: az ő lovaikat megbénította, szekereiket pedig tűzzel égette el.

10. Majd visszafordult Józsué ugyanazon időben és bevette Hásort, királyát pedig fegyverrel megölte, Hásor ugyanis mindezeknek az országoknak feje volt azelőtt;

11. És levágtak minden lelket, amely benne volt, megölvén őket fegyver élével; nem maradt meg egy élő sem; Hásort pedig tűzzel égette meg.

12. És e királyoknak minden városát és minden királyukat is meghódoltatá Józsué, és megölte őket fegyver élével, kipusztítván őket, amint megparancsolta Mózes, az Úrnak szolgája. 4Móz. 33,52. 5Móz. 20,16.

13. Csak éppen azokat a városokat nem égette meg Izrael, amelyek halmokon álltak, kivéve Hásort, egyedül ezt égette meg Józsué.

14. És e városoknak minden zsákmányolni valóját, és a barmokat is maguknak zsákmányolák el Izrael fiai; csak az embereket hányták mind fegyver élére, míglen kipusztították őket. Nem hagytak meg egy élőt sem.

15. Amint parancsolt az Úr Mózesnek, az Ő szolgájának, úgy parancsolt Mózes Józsuénak, és úgy cselekedék Józsué, semmit el nem hagyott mindabból, amit az Úr parancsolt Mózesnek. 2Móz. 34,11. 5Móz. 7,12.

16. És elfoglalá Józsué mindazt a földet, a hegységet, az egész déli vidéket, az egész Gósen földjét, úgy a síkságot, mint a pusztát, és Izrael hegyét és annak síkságát. rész 10,41. 12,8.

17. A kopasz hegytől fogva, amely Szeír felé emelkedik, egészen Baál-Gádig, a Libanon völgyében, a Hermon hegye alatt; királyaikat pedig mind elfogá és megveré és megölé őket.

18. Sok napon át viselt hadat Józsué mindezekkel a királyokkal.

19. Nem volt város, amely békességre lépett volna Izrael fiaival, kivéve a Gibeonban lakó hivveusokat; haddal vették azt meg mind.

20. Mert az Úrtól volt az, hogy megkeményítvén szíveiket, haddal menjenek Izrael ellen, hogy eltörölje őket; hogy ne legyen nékik irgalom, hanem hogy elpusztítsa őket, amint megparancsolta az Úr Mózesnek. 5Móz. 2,30. 20,16. 1Sám. 2,25. Róm. 9,18. Jak. 1,13–17.

21. Majd elméne Józsué ez időben, és kiirtá az anákokat a hegyek közül Hebronból, Debirből, Anábból és Júdának minden hegyéből, és Izraelnek minden hegyéből; városaikkal együtt törlé el őket Józsué. 4Móz. 13,22. 5Móz. 1,28.

22. Nem maradtak anákok Izrael fiainak földjén, csak Gázában, Gátban és Asdódban hagyattak meg. 1Sám. 17,4.

23. Elfoglalá azért Józsué az egész földet egészen úgy, amint az Úr mondta Mózesnek, és adá azt Józsué örökségül Izraelnek, osztályrészeikhez képest, nemzetségeik szerint. A föld pedig megnyugovék a harctól. rész 14,15. 4Móz. 26,53. 34,2.

A legyőzött királyok felsorolása

12 Ezek pedig ama földnek királyai, akiket levertek Izraelnek fiai, és akiknek földjét birtokba vették a Jordánon túl, napkelet felé, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig, és az egész mezőséget kelet felől: 4Móz. 21,24. 5Móz. 3,8. 9.

2. Szíhon, az emoreusok királya, aki lakik vala Hesbonban, aki uralkodik vala Aróertől fogva, amely van az Arnon patak partján, és a patak közepétől és a Gileád felétől a Jabbok patakig, az Ammon fiainak határáig.

3. És a mezőségtől a Kinneret tengerig napkelet felé, és a puszta tengeréig, a Sóstengerig napkelet felé, a bét-jesimoti útig, és dél felé a Piszga hegyoldalainak aljáig. 5Móz. 3,17.

4. És Ógnak, a Básán királyának tartománya, aki Refaim maradékai közül való, aki Astarotban és Edreiben lakozik vala. 4Móz. 21,35. 5Móz. 3,11.

5. És uralkodik vala Hermon hegyén, Szalkában és az egész Básánban, a Gesurnak és Maakátnak határáig, és a fél Gileádon, Szíhonnak, Hesbon királyának határáig.

6. Mózes, az Úrnak szolgája és Izraelnek fiai verték le őket, és odaadta azt a földet Mózes, az Úrnak szolgája örökségül a Rúben és Gád nemzetségeknek és a Manassé nemzetség felének. 4Móz. 21,23–26. 33–35. 32,33.

7. Ezek pedig ama földnek királyai, akiket levertek Józsué és az Izraelnek fiai a Jordán másik oldalán napnyugat felé, Baál-Gádtól fogva, amely van a Libánon völgyében, egészen a kopasz hegyig, mely Szeír felé emelkedik. Odaadta azt Józsué örökségül az Izrael nemzetségeinek, az ő osztályrészeik szerint: 1Móz. 14,6.

8. A hegységben és a síkságon, a mezőségen és a hegyoldalakon, a pusztán és a déli vidéken, a hitteus, emoreus, kananeus, perizeus, hivveus és jebuzeusok földjét. rész 10,40. 2Móz. 3,8.

9. Jérikónak királya egy; Ainak, amely oldalra volt Bétel felé, királya egy; rész 6,2. 8,29.

10. Jeruzsálemnek királya egy, Hebronnak királya egy; rész 10,23.

11. Jármutnak királya egy, Lákisnak királya egy;

12. Eglonnak királya egy, Gézernek királya egy;

13. Debirnek királya egy, Gédernek királya egy;

14. Hormának királya egy, Aradnak királya egy;

15. Libnának királya egy; Adullámnak királya egy;

16. Makkedának királya egy, Bételnek királya egy;

17. Tappuáhnak királya egy, Héfernek királya egy; 1Kir. 4,10.

18. Afeknek királya egy, Lassárónnak királya egy;

19. Mádonnak királya egy, Hásornak királya egy;

20. Simron Meronnak királya egy, Aksáfnak királya egy; rész 11,1. 19,15.

21. Taanáknak királya egy, Megiddónak királya egy;

22. Kedesnek királya egy, a Kármelen levő Jokneámnak királya egy; rész 19,37.

23. A Dór magaslatán levő Dórnak királya egy, a Gilgál népeinek királya egy; 1Móz. 14,1. 2. Ésa. 9,1.

24. Tircának királya egy; összesen harmincegy király.

Az el nem foglalt területek

13 Mikor Józsué megvénhedett és igen megidősödött, monda az Úr néki: Te megvénhedtél, igen megidősödtél, pedig még igen sok föld maradt elfoglalni való. rész 14,10. 23,1.

2. Ez az a föld, ami fennmaradt: A filiszteusoknak minden tartománya és az egész Gesur. 1Móz. 26,1. Bír. 3,1.

3. A Sihórtól fogva, amely Egyiptom felett foly, egészen Ekronnak határáig északra, mely a kananeushoz számíttatik; a filiszteusok öt fejedelemsége: a Gázáé, Asdódé, Askelóné, Gáté, Ekroné és az avveusoké. 1Sám. 6,4. 16. Jer. 2,18. Sof. 2,5.

4. Délről a kananeusnak egész földje és Meára, amely a szídonbelieké, Afékáig, az emoreusok határáig.

5. Továbbá a Gibli földje és az egész Libanon napkelet felé, Baál-Gádtól fogva,

amely a Hermon hegy alatt van, egészen addig, ahol Hamátba mennek. Ezék. 27,9.

6. A hegységnek minden lakosát a Libanontól Miszrefót-Majimig, a szidóniakat mind, magam űzöm ki őket Izrael fiai elől, csak sorsold ki Izraelnek örökségül, amint megparancsoltam néked. Bír. 2,21.

7. Mostan azért oszd el ezt a földet örökségül kilenc nemzetségnek, és a Manassé nemzetség felének.

A Jordánon túli terület felosztása

8. Ővele együtt a Rúben és Gád nemzetségek elvették örökségüket, amelyet adott nékik Mózes, túl a Jordánon, napkelet felé, amiképpen adta nékik Mózes, az Úrnak szolgája. 4Móz. 32,33. 5Móz. 3,12.

9. Aróertől fogva, amely az Arnon patak partján van, úgy a várost, amely a völgynek közepette van, mint Medebának minden sík földjét Dibonig. 4Móz. 21,30.

10. És minden városát Szíhonnak, az emoreusok királyának, aki uralkodik vala Hesbonban, az Ammon fiainak határáig.

11. És Gileádot és Gesurnak és Maakátnak határát, az egész Hermon hegyet és az egész Básánt Szalkáig. rész 12,5.

12. Básánban Ógnak egész országát, aki uralkodik vala Astarótban és Edreiben. Ez maradt meg a Refaim maradékai közül, de leveré és kiűzé őket Mózes. 5Móz. 3,11.

13. De Izrael fiai nem űzék ki a gesurit és a maakátit, és ott is lakik a gesuri és maakáti az Izrael között mind e mai napig.

14. Csak Lévi nemzetségének nem adott örökséget; az Úrnak, Izrael Istenének tüzes áldozatai az ő öröksége, amint szólott néki. 4Móz. 18,20. 5Móz. 10,9.

Rúben öröksége

15. Adott pedig Mózes örökséget a Rúben fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.

16. És lőn az ő határuk Aróertől fogva, amely az Arnon folyó partján van, úgy a város, amely a völgy közepette van, mint az egész sík föld Medeba mellett;

17. Hesbon és annak minden városa, amelyek a sík földön vannak; Dibon, Bámot-Baal és Bét-Baál-Meon; 4Móz. 21,28.

18. És Jahca, Kedemót és Méfaát;

19. És Kirjátaim, Szibma és Ceret-Sáhár a völgy mellett való hegyen: 4Móz. 32,37.

20. És Bét-Peór, a Piszga hegyoldalai, és Bét-Jesimót.

21. És a sík föld minden városa és Szíhonnak, az emoreusok királyának egész országa, aki uralkodik vala Hesbonban, akit megvert Mózes, őt és a Midiánnak fejedelmeit: Evit és Rékemet, Cúrt és Húrt és Rébát, Szíhonnak fejedelmeit, akik e földön laktak. 4Móz. 21,24. 5Móz. 3,10.

22. A jövendőmondó Bálámot is, Beórnak fiát, megölék Izrael fiai fegyverrel, azokkal együtt, akiket levágtak.

23. Vala tehát a Rúben fiainak határa a Jordán és melléke. Ez a Rúben fiainak öröksége az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falui. 4Móz. 22,5. 31,8.

Gád öröksége

24. A Gád nemzetségének, a Gád fiainak is adott örökséget Mózes, az ő családjaik szerint.

25. És lőn az ő határuk Jaázer és Gileádnak minden városa és az Ammon fiai földjének fele Aróerig, amely Rabba felett van. 4Móz. 21,26. Bír. 11,13. 2Sám. 11,1. 12,26.

26. És Hesbontól fogva Ramat-Micpéig és Betónimig, meg Mahanáimtól Debir határáig.

27. A völgyben pedig Bét-Harám, Bét-Nimra, Szukkót és Cáfon, Szíhonnak, Hesbon királyának maradék országa, a Jordán és melléke, a Kinneret tenger széléig a Jordánon túl napkelet felé. Mát. 14,34.

28. Ez Gád fiainak öröksége, az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falui.

Manassé öröksége

29. A Manassé nemzetség felének is adott Mózes örökséget. És lőn a Manassé fiainak félágáé, az ő családjaik szerint;

30. És lőn az ő határuk: Mahanáimtól fogva az egész Básán, Ógnak, Básán királyának egész országa és Jairnak minden faluja, amelyek Básánban vannak, hatvan város. 4Móz. 32,41. 1Krón. 2,23.

31. És pedig Gileádnak fele és Astarót és Edrei, Óg országának városai Básán-

ban, a Manassé fiának, Mákirnak fiaié, Mákir feléé, az ő családjaik szerint.

32. Ezek azok, amiket örökségül adott Mózes a Moáb mezőségén, a Jordánon túl Jérikótól napkelet felé.

33. A Lévi nemzetségének pedig nem adott Mózes örökséget. Az Úr, Izraelnek Istene az ő örökségük, amint szólott nékik. 4Móz. 18,20. 5Móz. 10,9. Ezék. 44,28.

A Jordánon inneni terület felosztása

14 Ezek pedig azok, amiket örökségül vettek el Izrael fiai a Kánaán földjén, amiket örökségül adtak nékik Eleázár, a pap, Józsué, a Nún fia és az atyai fejedelmek, akik valának Izrael fiainak nemzetségei felett; 4Móz. 34,17.

2. Sorsvetés által való örökségükül, amint megparancsolta az Úr Mózes által, a kilenc nemzetségnek és a félnemzetségnek: Zsolt. 16,5. Péld. 16,33. 18,18.

3. Mert két nemzetségnek és fél nemzetségnek a Jordánon túl adott Mózes örökséget, a lévitáknak pedig nem adott örökséget közöttük.

4. Mert a József fiai két nemzetség voltak: Manassé és Efraim; a lévitáknak pedig nem adtak osztályrészt a földből, hanem csak városokat lakásul és az azokhoz való legelőket barmaik és marháik számára.

5. Amint megparancsolta az Úr Mózesnek, úgy cselekedének az Izrael fiai, és úgy oszták fel a földet. 4Móz. 35,2.

Káleb öröksége

6. Hozzámenének pedig Józsuéhoz Júdának fiai Gilgálba és monda néki a kenizeus Káleb, Jefunné fia: Te tudod azt a dolgot, amelyet beszélt az Úr Mózesnek, az Isten emberének felőlem és felőled Kádes-Barneában. 4Móz. 14,24. 5Móz. 1,36.

7. Negyven esztendős valék én, mikor elküldött engem Mózes az Úrnak szolgája Kádes-Barneából, hogy kikémleljem a földet, **és úgy hoztam néki hírt, amint az én szívemben volt.** 4Móz. 14,6–10.

8. Atyámfiai pedig, akik feljöttek velem, elrémítették a népnek szívét, **de én tökéletesen követtem az Urat, az én Istenemet.**

9. És megesküvék Mózes azon a napon, mondván: **Bizony a föld, amelyet megtapodott a te lábad, tiéd lesz örökségül, és a te fiaidé mind örökké, mivelhogy tökéletesen követted az Urat, az én Istenemet.** 4Móz. 13,22. 13,27–30. 14,24. 5Móz. 1,36.

10. **Most pedig, ímé megtartott engem az Úr életben,** amint megmondta; most negyvenöt esztendeje, amióta szólott az Úr e dologról Mózesnek, ami alatt Izrael a pusztában bolyongott; és most ímé, nyolcvanöt esztendős vagyok!

11. Még ma is olyan erős vagyok, amilyen azon a napon voltam, amikor elküldött engem Mózes; amilyen akkor volt az én erőm, most is olyan az én erőm a harcoláshoz és járásra-kelésre. 5Móz. 34,7.

12. Most azért add nékem ezt a hegyet, amelyről szólt az Úr azon a napon; mert magad is hallottad azon a napon, hogy anákok vannak ott, és nagy, erősített városok; hátha velem lesz az Úr, és kiűzöm őket, amint megmondotta az Úr. Róm. 8,31.

13. És megáldá őt Józsué, és odaadá Hebront Kálebnek, a Jefunné fiának örökségül. Bír. 1,10. Zsolt. 18,32. 60,12.

14. **Azért lett Hebron a kenizeus Kálebé, a Jefunné fiáé, örökségül mind e mai napig, amiért hogy tökéletesen követte az Urat, Izraelnek Istenét.**

15. A Hebron neve pedig annakelőtte Kirját-Arba volt; aki a legnagyobb ember volt az anákok között. A föld pedig megnyugodott a harctól. rész 11,23. 1Móz. 23,2.

Júda határai

15 A Júda fiai nemzetségének sors által való része pedig az ő családjaik szerint ez volt: Edomnak határa felé a Cin pusztája délre, a déli határnak végén.

2. Vala pedig az ő déli határuk a Sóstengernek szélétől, a tengernyelvtől fogva, amely dél felé fordul. 4Móz. 33,36. 34,3.

3. És halad délre az Akrabbim hágónak, majd átmegy Cin felé, és felmegy délről Kádes-Barneának, átmegy Hesronnak, felmegy Adárnak és kerül Karka felé;

4. Majd átmegy Asmonnak és halad Egyiptom patakjának. A határ szélei pedig a tengernél vannak. Ez a ti határotok délre.

5. Napkelet felé pedig a Sóstenger a határ a Jordán végéig; az északi rész határa pedig a tengernyelvtől, a Jordán végétől kezdődik.

6. És felmegy ez a határ Bét-Hoglának, és átmegy északra Bét-Arabán majd felmegy ez a határ Rúben fiának, Bohánnak kövéhez.

7. És felmegy ez a határ Debirbe is az Akor völgyéből, és északnak fordul Gil-gál felé, amely átellenében van az Adummim hágójának, amely a pataktól dél felé esik. És átmegy a határ az Én-Semes vizeire és tova halad a Rógel forrása felé.

rész 18,16.

8. Azután felmegy a határ a Hinnom fiának völgyén, a Jebuzeusnak, azaz Jeruzsálemnek déli oldala felé; felmegy továbbá e határ a hegynek tetejére, amely átellenben van a Hinnom völgyével napnyugat felé, amely északra van a Refaim völgyének szélén.

Bír. 1,21. 2Kir. 23,10. Jer. 19,6.

9. És hajlik e határ a hegynek tetejétől a Neftoáh víznek kútfejéhez és kimegy az Efron hegyének városai felé; majd hajlik e határ Baalának, azaz Kirját-Jeárimnak.

Bír. 18,12.

10. Baalától pedig fordul e határ napnyugatnak a Szeír-hegy felé, és átmegy északnak a Jeárim-hegy oldala felé, azaz Kesalon felé és alámegy Bét-Semesnek és átmegy Timnának.

11. Majd tova megy e határ Ekron északi oldala felé, és hajlik e határ Sikkeronnak, és átmegy a Baala hegynek, és tova megy Jabnéel felé. A határ szélei pedig a tengernél vannak.

12. A napnyugati határ pedig a nagy tenger és melléke. Ez Júda fiainak határa köröskörül az ő házuknépe szerint.

Káleb öröksége

13. Kálebnek, a Jefunné fiának pedig a Júda fiai között ada részt, az Úrnak Józsuéhoz való szavai szerint; Kirját-Arbának, Anák atyjának városát, azaz Hebront.

rész 14,13.

14. És kiűzé onnan Káleb Anáknak három fiát: Sésait, Ahimánt és Tálmait, Anák gyermekeit. Bír. 1,10.

15. És felméne innét Debir lakói ellen, Debirnek neve pedig azelőtt Kirját-Széfer volt. rész 10,38.

16. És monda Káleb: aki megveri Kirját-Széfert és elfoglalja azt, néki adom Akszát, az én leányomat feleségül.

17. Elfoglala pedig azt Otniél, Kénáznak, a Káleb testvérének fia; és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül. Bír. 1,13.

18. És lőn, hogy amikor eljöve az, biztatá őt, hogy kérjen az ő atyjától mezőt. Leszálla azért a szamárról; Káleb pedig monda néki: Mi bajod? Bír. 1,14. 1Sám. 25,23.

19. Ő pedig monda: Adj áldást nékem! Mivelhogy száraz földre helyeztél engem, adj azért nékem vízforrásokat is. És néki adá a felső forrást és az alsó forrást.

Júda városai

20. Ez a Júda fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint. 1Móz. 49,8–12.

21. A Júda fiai nemzetségének városai pedig a déli végtől kezdve Edom határa felé voltak: Kabseél, Éder és Jágur;

22. Kína, Dimóna és Adada;

23. Kedes, Hásor és Itnán;

24. Zif, Télem és Bealót;

25. Hásor-Hadata és Keriot-Hesron, azaz Hásor;

26. Amam, Séma és Móláda;

27. Hasar-Gadda, Hesmón és Bét-Pelet;

28. Hasar-Suál, Beer-Seba és Bizjóteja;

29. Baála, Ijjim és Ecem;

30. Eltólád, Keszil és Horma;

31. Siklág, Madmanna és Szanszanna;

32. Lebaót, Silhim, Ain és Rimmon. Összesen huszonkilenc város és ezek falui.

33. A síkságon: Estaól, Córa és Asná;

34. Zanoah, Én-Gannim, Tappuáh és Énám;

35. Jármut, Adullám, Szókó és Azéka;

36. Saáraim, Aditaim, Gedéra és Gederótaim. Tizennégy város és azok falui.

37. Senán, Hadása és Migdal-Gad;

38. Dilán, Micpe és Jokteél;

39. Lákis, Bockát és Eglon;

40. Kabbon, Lahmász és Kitlis;

41. Gedérót, Bét-Dágon, Naama és Makkéda. Tizenhat város és ezeknek falui.

42. Libna, Eter és Asán;

43. Jifta, Asná és Necib;
44. Keila, Akzib és Marésa. Kilenc város és ezeknek falui.
45. Ekron, ennek mezővárosai és falui.
46. Ekrontól fogva egész a tengerig mindazok, amelyek Asdód mellett vannak, és azoknak falui. 1Sám. 5,1. 6.
47. Asdód, ennek mezővárosai és falui; Gáza, ennek mezővárosai és falui; Egyiptom patakjáig, és a nagy tenger és melléke. 1Móz. 15,18. 4Móz. 34,6.
48. A hegységen pedig: Sámír, Jatír és Szókó;
49. Danna, Kirját-Szanna, azaz Debir;
50. Anáb, Estemót és Anim;
51. Gósen, Hólon és Giló. Tizenegy város és ezeknek falui.
52. Aráb, Dúma és Esán;
53. Janum, Bét-Tappuah és Aféka;
54. Humta, Kirját-Arba, azaz Hebron és Cihor. Kilenc város és ezeknek falui.
55. Maón, Karmel, Zif és Júta;
56. Jezréel, Jokdeám és Zánoah;
57. Kajin, Gibea és Timna. Tíz város és ezeknek falui.
58. Halhul, Bét-Cúr és Gedor;
59. Maarát, Bét-Anót és Eltekon. Hat város és ezeknek falui.
60. Kirját-Baál, azaz Kirját-Jeárim, és Rabba. Két város és ezeknek falui.
61. A pusztában: Bét-Arábá, Middin és Szekáka;
62. Nibsán, Ir-Melah és Én-Gedi. Hat város és ezeknek falui.
63. De a jebuzeusokat, Jeruzsálemnek lakóit, Júda fiai nem bírták kiűzni, azért laknak ott a jebuzeusok Júda fiaival együtt Jeruzsálemben, mind e mai napig. 4Móz. 13,29. Bír. 1,21. 2Sám. 24,16. 18. Zak. 9,7.

József fiainak öröksége

16 A József fiainak sors által való része pedig juta a jérikói Jordántól fogva, Jérikó vizei felé napkeletnek a pusztára, amely felmegy Jérikótól a Bétel hegyének.
2. És tovamegy Bételből Lúzba, és átmegy az arkiták határára, Atarótra.
3. Majd lemegy a tenger felé a jafleteus határának, az alsó Bet-Horonnak határáig és Gézerig, a szélei pedig a tengernél vannak. 1Kir. 9,15. 1Krón. 7,28. 2Krón. 8,5.

Efraim öröksége

4. Elvevék azért az ő örökségüket Józsefnek fiai: Manassé és Efraim.
5. Efraim fiainak határa is az ő családjaik szerint volt, és pedig az ő örökségüknek határa napkelet felé, Atrót-Adártól felső Bet-Horonig volt. 2Krón. 8,5.
6. És kimegy a határ a tengerre; Mikmetattól észak felé, és fordul a határ kelet felé Taanat-Silónak és átmegy azon napkelet felé Janoáhnak.
7. Janoáhtól pedig lemegy Atarótba és Naarótba, és éri Jérikót, és kimegy a Jordánnak. 1Krón. 7,28.
8. Tappuahtól tovamegy a határ a tenger felé a Kána patakjának, a szélei pedig a tengernél vannak. Ez az Efraim fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.
9. És a városok, amelyek kiválasztattak Efraim fiai számára a Manassé fiai örökségének közepette, mind e városok és ezeknek falui.
10. De ki nem űzék a kananeust, aki lakik vala Gézerben; azért ott lakik a kananeus az Efraim között mind e napig, és lett robotos szolgává. Bír. 1,29.

Manassé öröksége

17 Lőn sors által való része Manassé nemzetségének is, mert ő volt elsőszülötte Józsefnek, Mákirnak, a Manassé elsőszülöttének, Gileád atyjának, mivelhogy hadakozó férfiú volt, juta néki Gileád és Básán. 1Móz. 41,51. 46,20. 4Móz. 26,29.
2. Manassé többi fiainak is juta az ő családjaik szerint: Abiézer fiainak, Hélek fiainak, Aszriél fiainak, Sekem fiainak, Héfer fiainak és Sémida fiainak. Ezek Manassénak a József fiának fiúgyermekei, az ő családjaik szerint.
3. De Célofhádnak, Héfer fiának, ez Gileád fia, ez Mákir fia, ez Manassé fia, nem voltak fiai, hanem csak leányai. Ezek voltak pedig leányainak nevei: Mahla, Nóa, Hogla, Milka és Tirca. 4Móz. 27,1. 36,2.
4. Ezek odajárulának Eleázár pap elé, Józsuénak, a Nún fiának eleibe és a feje-

delmek elé, mondván: Az Úr megparancsolta Mózesnek, hogy örökséget adjon nékünk a mi atyánkfiai között. Adott azért nékik örökséget az Úr beszéde szerint, az ő atyjuknak bátyjai között. rész 14,1.

5. Tíz rész esék azért Manassénak, Gileád és Básán földjén kívül, amelyek túl vannak a Jordánon.

6. Mert a Manassé leányai örökséget kaptak az ő fiai között; Gileád földje pedig a Manassé többi fiaié lett. 4Móz. 26,29.

7. A Manassé határa pedig Ásertől Mikmetát felé volt, amely Sikem előtt van. És méne a határ jobb kéz felé, Én-Tappuahnak lakói felé.

8. Manasséé volt Tappuah földe, de Tappuah a Manassé határa felé az Efraim fiaié volt. rész 16,8.

9. És alámegy a határ a Kána patakjára, a pataknak déli részére. Ezek a városok Efraiméi a Manassé városai között. Manassé határa pedig a pataktól észak felé és a széle a tengernél volt. rész 16,9.

10. Délről Efraimé, északról pedig Manasséé, és ennek határa a tenger volt. De észak felől Áserbe ütköznek, napkelet felől pedig Issakárba.

11. És a Manasséé volt Issakárban és Áserben: Bét-Seán és mezővárosai, Jibleám és mezővárosai, Dórnak lakosai és mezővárosai, Én-Dórnak lakosai és mezővárosai, Taanaknak lakosai és mezővárosai, és Megiddó lakosai és mezővárosai, három hegyi tartomány. 1Sám. 31,10.

12. De nem bírták elfoglalni Manassénak fiai ezeket a városokat, és sikerült a kananeusnak ott maradni azon a földön.

13. De mihelyt megerősödtek Izrael fiai, robot alá veték a kananeust, de teljességgel nem űzék ki őket. rész 16,10.

14. József fiai pedig szóltak Józsuéval, mondván: Miért adtál nékem egy sors szerint való örökséget és egy osztályrészt, holott én sok nép vagyok, mivelhogy ez ideig megáldott engem az Úr?! 1Móz. 48,22.

15. Józsué pedig monda nékik: Ha sok nép vagy te, menj fel az erdőre, és irts ott magadnak a perizzeusoknak és Refaimnak földjén, ha szoros néked az Efraim hegye.

16. És mondának a József fiai: Nem elegendő nékünk ez a hegy, a kananeusoknak pedig, akik a völgyi síkon laknak, mindnek vas szekerük van; úgy azoknak, akik Bét-Seanban és mezővárosaiban, mint azoknak, akik a Jezréel völgyében vannak. Bír. 1,18. 19. 1Kir. 4,12.

17. Szóla pedig Józsué a József házának, Efraimnak és Manassénak, mondván: Sok nép vagy te és nagy erőd van néked, nem lesz néked csak egy sors szerint való részed;

18. Mert hegyed lesz néked. Ha erdő az, úgy irtsd ki azt, és annak szélei is a tieid lésznek; mert kiűzöd a kananeust, noha vas szekere van néki, s noha erős az. 5Móz. 20,1.

Az ország többi részének összeírása

18 Izrael fiainak egész gyülekezete pedig összegyülekezék Silóban és odahelyezteték a gyülekezet sátorát, miután meghódola előttük a föld. Bír. 21,19. 1Sám. 4,3. 4. 14,3. Zsolt. 78,58–60.

2. De maradtak még Izrael fiai között, akiknek nem osztották ki az ő örökségüket: hét nemzetség.

3. Monda azért Józsué Izrael fiainak: Meddig vonakodtok még elmenni, hogy elfoglaljátok a földet, amelyet néktek adott az Úr, a ti atyáitoknak Istene? Bír. 18,9.

4. Hozzatok elő három-három férfiút nemzetségenként, és elküldöm őket, hogy keljenek fel és járják el a földet, és írják fel azt az ő örökségük szerint, és térjenek vissza hozzám;

5. Azután osszák fel azt maguk közt hét részre. Júda maradjon meg a maga határaiban dél felől, József háza pedig maradjon meg a maga határaiban észak felől.

6. És ti írjátok le a földet hét részre, és hozzátok ide hozzám, hogy sorsot vessek itt néktek az Úr előtt, a mi Istenünk előtt.

7. Mert a lévitáknak nincs részük közöttetek; mivelhogy az Úrnak papsága az ő örökségük; Gád pedig és Rúben és Manassé fél nemzetsége megkapták az ő örökségüket a Jordánon túl napkelet felé,

amit Mózes, az Úrnak szolgája adott nékik. 4Móz. 18,20. 5Móz. 10,9. Ezék. 44,28.

8. És felkelének azok a férfiak, és elmenének. Parancsola pedig Józsué azoknak, akik elmenének, hogy leírják a földet, mondván: Menjetek el és járjátok el a földet, és írjátok le azt, azután térjetek vissza hozzám, és itt vetek néktek sorsot Silóban, az Úr előtt.

9. Elmenének azért a férfiak, és által menének a földön, és leírák azt városonként hét részre, könyvben, azután visszatérének Józsuéhoz a táborba, Silóba.

10. És sorsot vete nékik Józsué Silóban az Úr előtt, és elosztá ott Józsué a földet Izrael fiai között az ő osztályrészeik szerint. Példa. 16,33.

Benjámin öröksége

11. És kijöve a Benjámin fiai nemzetségének sors szerint való része az ő családjaik szerint; és pedig esék az ő sors szerint való részüknek határa a Júda fiai és a József fiai közé.

12. Vala pedig az ő határuk az északi oldalon a Jordántól fogva, és felméne a határ Jérikó háta mögé észak felé, azután felméne a hegyre napnyugat felé, a szélei pedig Bét-Aven pusztájánál voltak.

13. Onnan pedig átmegy a határ Lúz felé, Lúznak, azaz Bételnek háta mögé dél felől; azután alámegy a határ Atarot-Adárnak a hegyen, amely dél felől van alsó Bét-Horontól. 1Móz. 28,19. Bír. 1,23.

14. Majd tovább megy a határ, és kerül a nyugati oldalnak dél felé, attól a hegytől, amely átellenben van Bét-Horonnal délről; a szélei pedig Kirját-Baál, azaz Kirját-Jeárim felé, a Júda fiainak városa felé vannak. Ez a napnyugati határ. 1Krón. 13,6.

15. A déli oldala pedig van Kirját-Jeárim szélétől kezdve, és megy a határ napnyugat felé, megy a Neftoah vizének kútfejéhez.

16. Azután alámegy a határ a hegynek széléhez, amely átellenben van a Hinnom fiának völgyével, amely észak felé van a Refaim völgyében; alámegy a Hinnom völgyébe is a Jebuzeus mellett dél felé, és alámegy a Rógel forrásához. 2Kir. 23,10.

17. És kerül észak felől, és megy Én-Semesnek, azután megy Gelilotnak, amely átellenben van az Adummimba felvivő úttal; majd alámegy Bohánnak, a Rúben fiának kövéhez. rész 15,6.

18. És átmegy az Arabával átellenben levő oldalra észak felé, és alámegy Arabába is.

19. Átmegy a határ azután Bét-Hogla oldalára észak felé; a határ szélei pedig északnak a Sóstenger csúcsánál, délnek a Jordán végénél vannak. Ez a dél felé való határ.

20. A Jordán pedig határolja azt a napkelet felől való oldalról. Ez a Benjámin fiainak öröksége az ő határaik szerint köröskörül, az ő családjaik szerint.

21. A Benjámin fiai nemzetségének városai pedig az ő családjaik szerint ezek: Jérikó, Bét-Hogla, és Emek-Kecic;

22. Bét-Arábá, Cemaraim és Bétel;

23. Avvim, Pára és Ofra;

24. Kefár-Amóni, Ofni és Gába. Tizenkét város és azoknak falui.

25. Gibeon, Ráma és Beérot;

26. Micpe, Kefira és Móca;

27. Rekem, Jirpeél és Tareala;

28. Céla, Elef és Jebuzeus, azaz Jeruzsálem, Gibeat, Kirját. Tizennégy város és ezeknek falui. Ez a Benjámin fiainak öröksége az ő családjaik szerint. Csel. 17,26.

Simeon öröksége

19 A sors által való második rész juta Simeonnak, a Simeon fiai nemzetségének az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségük a Júda fiainak öröksége között.

2. És lőn az övék az ő örökségükül: Beer-Seba, Seba és Móláda; 1Krón. 4,28.

3. Hacar-Sual, Bála és Ecem;

4. Eltolád, Betul és Horma;

5. Ciklág, Bét-Markabot és Hacar-Szusza; 1Krón. 4,30. 31.

6. Bét-Lebaot és Sarúhen. Tizenhárom város és ezeknek falui.

7. Ain, Rimmon, Eter és Asán. Négy város és ezeknek falui;

8. És mindazok a faluk, amelyek e városok körül voltak Baalat-Beérig, délen

Rámatig. Ez a Simeon fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.

9. A Júda fiainak osztályrészéből lett a Simeon fiainak örökségük, mert a Júda fiainak osztályrésze nagyobb volt mint illett volna nékik; ezért öröklének Simeon fiai azoknak öröksége között.

Zebulon öröksége

10. A sors által való harmadik rész juta a Zebulon fiainak az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségüknek határa Száridig.

11. És felmegy az ő határuk nyugatnak, Mareala felé, és éri Dabbasetet, és éri a folyóvizet is, amely átellenben van Jokneámmal. 1Móz. 49,13. 2Móz. 23,31.

12. Száridtól pedig napkelet felé fordul Kiszlot-Tábor határára, és tova megy Daberátnak, és felmegy Jafiának.

13. Innen pedig átmegy kelet felé Gitta-Héfernek és Itta-Kacinnak, és tova megy Rimmonnak, kerülvén Néa felé:

14. És ennél kerül a határ északról Hannatonnak; a széle pedig a Jiftah-Él völgye.

15. Továbbá Kattát, Nahalál, Simron, Jidealá és Betlehem. Tizenkét város és azoknak falui.

16. Ez a Zebulon fiainak öröksége az ő családjaik szerint; ezek a városok és ezeknek falui. Csel. 17,26.

Issakár öröksége

17. A sors által való negyedik rész Issakárnak, az Issakár fiainak juta, az ő családjaik szerint.

18. És lőn az ő határuk: Jezréel, Keszulot és Súnem: Bír. 6,33. 1Kir. 21,23.

19. Hafaráim, Sion és Anaharat;

20. Rabbit, Kisjon és Ébec;

21. Remet, Én-Gannim, Én-Hadda és Bét-Paccéc. rész 21,29.

22. És éri a határ Tábort, Sahacimát és Bét-Semest, a határuknak széle pedig a Jordán. Tizenhat város és ezeknek falui.

23. Ez az Izsakár fiai nemzetségének öröksége, az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui.

Áser öröksége

24. A sors által való ötödik rész pedig juta az Áser fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.

25. És lőn az ő határuk: Helkat, Háli, Beten és Aksáf; 1Krón. 6,75.

26. Alammelek, Ameád és Misál, és éri Karmelt nyugat felé és Sihór-Libnátot.

27. Azután visszafordul napkelet felé Bét-Dágonnak, és éri Zebulont és a Jiftah-Él völgyét észak felől, Bét-Émeket és Neiélt, és tovamegy Kabulnak balkéz felől; 1Kir. 9,13.

28. És Ebronnak, Rehobnak, Hammonnak és Kánának a nagy Cidonig. Bír. 1,31. 10,12. Csel. 27,3.

29. Azután visszafordul a határ Rámának, Tírusznak erős városáig; és újra fordul a határ Hósznak, a szélei pedig a tengernél vannak Akzib oldala felől;

30. És Umma, Afék és Rehób. Huszonkét város és ezeknek falui.

31. Ez az Áser fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui.

Naftali öröksége

32. A sors által való hatodik rész juta a Naftali fiainak, a Naftali fiainak az ő családjaik szerint. 5Móz. 33,23.

33. Lőn pedig a határuk: Heleftől, Elontól fogva Caanannimnál Adámi-Nekebig és Jabneél-Lakkumig; a széle pedig a Jordán volt.

34. Azután fordul a határ nyugat felé Aznot-Tábornak; innen pedig tovamegy Hukkóknak, és éri Zebulont dél felől, Ásert pedig éri nyugat felől, és a Júdát is; a Jordán napkelet felé volt.

35. Erősített városok ezek: Ciddim, Cér, Hammat, Rakkat és Kinneret; Márk 6,35.

36. Adáma, Ráma és Hásor;

37. Kedes, Edrei és Én-Hásor;

38. Jireon, Migdal-Él, Horem, Bét-Anat és Bét-Semes. Tizenkilenc város és ezeknek falui.

39. Ez a Naftali fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui.

Dán öröksége

40. A sors által való hetedik rész juta a Dán fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.

41. És lőn az ő örökségüknek határa: Córa, Estáol és Ir-Semes; Bír. 13,2.

42. Saalabbin, Ajjálon és Jitla;

43. Élon, Timnata és Ekrón;

44. Elteké, Gibbeton és Baalát;

45. Jehud, Bené-Bárak és Gat-Rimmon;

46. Mé-Jarkon és Rakkon, a Jáfó átellenében levő határral. Jón. 1,3.

47. De tovább méne ezeknél a Dán fiainak határa. Felmenének ugyanis a Dán fiai, és hadakozának Lesem ellen, és el is foglalák azt, és veték azt fegyver élére, és birtokbavették azt, és lakozának benne, és nevezék Lesemet Dánnak, az ő atyjuknak, Dánnak nevére. 1Móz. 49,17. Bír. 18,1. 29.

48. Ez a Dán fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui. 4Móz. 26,54. Csel. 17,26.

Józsué öröksége

49. Mikor pedig elvégezték a földnek örökbe vételét annak határai szerint, akkor adának Izrael fiai örökséget Józsuénak, a Nún fiának őközöttük.

50. Az Úr rendelése szerint adák néki azt a várost, amelyet kért: Timnat-Szerát az Efraim hegyén, és megépíté azt a várost, és abban lakozék.rész 24,30. 1Krón. 7,24.

51. Ezek azok az örökségek, amelyeket örökül adának Eleázár, a pap és Józsué, a Nún fia és az atyáknak fejei az Izrael fiai nemzetségeinek sors szerint, Silóban, az Úr előtt, a gyülekezet sátorának nyílásánál. Így végezék el a földnek felosztását. 4Móz. 34,17. Bír. 21,19. Jer. 7,12. 26,6.

A menedékvárosok

20 Majd szóla az Úr Józsuénak, mondván:

2. Szólj az Izrael fiainak, mondván: Válasszatok magatoknak menekülésre való városokat, a melyekről szóltam néktek Mózes által, 2Móz. 21,13. 4Móz. 35,6. 11. 14. 5Móz. 19,2. 9.

3. Hogy odaszaladjon a gyilkos, aki megöl valakit tévedésből, nem szándékosan, és legyenek azok menedékül nékik a vérbosszuló elől.

4. Aki pedig beszalad valamelyikbe e városok közül, álljon az a város kapujába, és beszélje el az ő dolgait a város véneinek hallatára, és vegyék be őt maguk közé a városba, és adjanak néki helyet, hogy velük lakozzék.

5. Hogyha pedig kergeti azt a vérbosszuló, ki ne adják a gyilkost annak kezébe, mert nem szándékosan ölte meg az ő felebarátját, és nem gyűlölte ő azt annakelőtte.

6. És lakozzék abban a városban mindaddig, amíg ítéletre állhat a gyülekezet elé, amíg meghal a főpap, aki abban az időben lesz, azután térjen vissza a gyilkos, és menjen haza az ő városába és az ő házába, abba a városba, amelyből elfutott. 4Móz. 35,12. Zsolt. 26,9.

7. És kiválaszták Kedest Galileában a Naftali hegyén, Sikemet az Efraim hegyén és Kirját-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén. 1Krón. 6,76. Luk. 1,39.

8. Túl a Jordánon pedig Jérikótól napkelet felé választák Becert a pusztában, a sík földön Rúben nemzetségéből; Rámotot Gileádban, a Gád nemzetségéből, és Gólánt Básánban a Manassé nemzetségéből. 5Móz. 4,43. 1Kir. 22,3. 1Krón. 6,78.

9. Ezek voltak a meghatározott városok mind az Izrael fiainak, mind a jövevénynek, aki közöttük tartózkodik vala, hogy odaszaladjon mindaz, aki megöl valakit tévedésből, és meg ne haljon a vérbosszulónak keze által, míg oda nem áll a gyülekezet elé. 4Móz. 35,15.

A léviták városai

21 És hozzámenének a Léviták atyai fejedelmei Eleázárhoz, a paphoz, és Józsuéhoz, a Nún fiához és az atyai fejedelmekhez, akik valának Izrael fiainak nemzetségei felett, rész 17,4. 4Móz. 34,17.

2. És szólának nékik Silóban, a Kánaán földjén, mondván: Az Úr megparancsolta Mózes által, hogy adjatok nékünk városokat lakóhelyül, és azokhoz való legelőket barmaink részére. 4Móz. 35,2.

3. Adák azért Izrael fiai a lévitáknak az ő örökségükből, az Úrnak rendelése szerint, ezeket a városokat és azok legelőit.
4. Esék pedig a sors a kehátiták családjaira, és juta a léviták közül való Áron pap fiainak a Júda nemzetségétől, a Simeon nemzetségétől és a Benjámin nemzetségétől sors szerint tizenhárom város;
5. Kehát többi fiainak pedig az Efraim nemzetségének családjaitól, Dán nemzetségétől és Manassé fél nemzetségétől sors szerint tíz város.
6. A Gerson fiainak pedig az Issakár nemzetségének családjaitól, az Áser nemzetségétől, a Naftali nemzetségétől és Manassénak Básánban levő fél nemzetségétől sors szerint tizenhárom város;
7. Mérári fiainak az ő családjaik szerint a Rúben nemzetségétől, Gád nemzetségétől és Zebulon nemzetségétől tizenkét város.
8. Adák azért Izrael fiai e városokat és ezeknek legelőit a lévitáknak, amiképpen megparancsolta az Úr Mózes által, sors szerint. 1Móz. 49,7. Péld. 16,33.
9. Adák pedig a Júda fiainak nemzetségéből és Simeon fiainak nemzetségéből ezeket a városokat, amelyek név szerint olvashatók.
10. És lőn, hogy esék a sors először a Lévi fiai közül való Kehátnak családjaiból az Áron fiaira. 1Krón. 6,54.
11. És adák nékik az Anák atyjának városát, Kirját-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén, és annak körülötte levő legelőit;
12. A városnak szántóföldjét és faluit pedig Kálebnek, a Jefunné fiának adák birtokául.
13. Az Áron pap fiainak pedig adák a gyilkosok menekülésének városát, Hebront és annak legelőjét, Libnát és annak legelőjét.
14. Jattirt és annak legelőjét; Estemoát és annak legelőjét;
15. Holont és annak legelőjét, és Debirt és annak legelőjét; 1Krón. 6,58.
16. Aint és annak legelőjét, Juttát és annak legelőjét, Bét-Semest és annak legelőjét. Kilenc várost e két nemzetségből.
17. A Benjámin nemzetségéből pedig Gibeont és annak legelőjét, Gébát és annak legelőjét;
18. Anatótot és annak legelőjét, Almont és annak legelőjét: négy várost.
19. Az Áron fiainak, a papoknak városai összesen tizenhárom város és azoknak legelői.

A többi kehátiták városai

20. A Kehát fiai családjainak pedig, s a Kehát fiai közül való többi lévitáknak városai, az ő sorsuk szerint, az Efraim nemzetségéből voltak. 1Krón. 6,66.
21. Nékik adák ugyanis a gyilkosok menekülésének városát, Sikemet és annak legelőjét az Efraim hegyén, és Gezert és annak legelőjét; rész 20,7.
22. Kibcaimot és annak legelőjét, Bét-Horont és annak legelőjét: négy várost.
23. A Dán nemzetségéből pedig Eltekét és annak legelőjét, Gibbetont és legelőjét;
24. Ajjálont és annak legelőjét; Gat-Rimmont és annak legelőjét; négy várost.
25. A Manassé fél nemzetségéből pedig: Taanákot és annak legelőjét, Gat-Rimmont és annak legelőjét: két várost.
26. Összesen tíz várost és azoknak legelőit a Kehát fiai többi családjainak.

A gersonita léviták városai

27. A Gerson fiainak pedig, akik a léviták családjaiból voltak, adák a Manassé fél nemzetségéből a gyilkosok menekülésének városát, Gólánt Básánban és annak legelőjét, és Beesterát és annak legelőjét: két várost. 5Móz. 4,43. 1Krón. 6,71.
28. Az Issakár nemzetségéből pedig: Kisjont és annak legelőjét, Dobrátot, és annak legelőjét,
29. Jármutot és annak legelőjét, és Én-Gannimot és annak legelőjét: négy várost.
30. Az Áser nemzetségéből pedig: Misált és annak legelőjét, Abdont és annak legelőjét,
31. Helkatot és annak legelőjét, és Rehobot és annak legelőjét: négy várost.
32. A Naftali nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Kedest Galileában és annak legelőjét, Ham-

mot-Dórt és annak legelőjét, és Kartant és annak legelőjét: három várost. rész 20,7.

33. A gersoniták összes városai, az ő családjaik szerint, tizenhárom város és azoknak legelői.

A mérárita léviták városai

34. A Mérári fiai családjainak pedig, e még hátralevő lévitáknak, adák a Zebulon nemzetségéből: Jokneámot és annak legelőjét, Kartát és annak legelőjét, 1Krón. 6,77.

35. Dimnát és annak legelőjét, Nahalált és annak legelőjét; négy várost.

36. A Rúben nemzetségéből pedig: Bécert és annak legelőjét, Jahcát és annak legelőjét,

37. Kedémotot és annak legelőjét, és Méfaatot és annak legelőjét: négy várost.

38. A Gád nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Rámotot Gileádban és annak legelőjét, Mahanaimot és annak legelőjét, 5Móz. 4,43. 1Kir. 4,13.

39. Hesbont és annak legelőjét; Jaézert és annak legelőjét: összesen négy várost.

40. A Mérári fiainak városai az ő családjaik szerint, akik a léviták családjai közül maradtak fel, valának az ő sorsuk szerint összesen tizenkét város.

41. A lévitáknak összes városai az Izrael fiainak birtoka között: negyvennyolc város azoknak legelőivel. 1Móz. 49,7.

42. Valának ezek a városok a tulajdonképpeni város és körülöttük azoknak legelői. Így volt ez mind e városoknál.

Az ígéret beteljesedett

43. **Megadá azért az Úr Izraelnek mindazt a földet, amely felől megesküdött, hogy odaadja azt az ő atyáiknak. És bírák azt, és lakozának abban.** 1Móz. 13,15. 15,18. 26,3. 28,4. 13.

44. **Nyugodalmat is ada nékik az Úr mindenfelől, szintén úgy amint megesküdött az ő atyáiknak. És senki nem állott meg ellenükben valamennyi ellenségeik közül; minden ellenségüket kezükbe adá az Úr.** 5Móz. 7,24.

45. **Nem esett el csak egy szó is mindama jó szóból, amelyet szólott az Úr az Izrael házának. Mindaz betelt.** rész 23,14. 2Móz. 3,7. 1Kir. 8,56. Ésa. 49,7. 8. Mát. 24,35.

Józsué elbocsátja a Jordánon túli törzseket

22 Akkor hívatá Józsué a rúbenitákat, a gáditákat és a Manassé fél nemzetségét,

2. És monda nékik: Ti megtartottátok mindazt, amit Mózes, az Úrnak szolgája parancsolt néktek, és hallgattatok az én szómra mindenben, amit parancsoltam néktek; rész 1,16. 4Móz. 32,20. 5Móz. 3,18.

3. Nem hagytátok el a ti atyátokfiait immár sok nap óta mind e mai napig, és megtartottátok a megtartandókat, az Úrnak, a ti Isteneteknek parancsolatját.

4. **Most pedig nyugodalmat adott az Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiainak, amint megmondta nékik**; most azért térjetek vissza, és menjetek a ti sátraitokba, a ti örökségeteknek földjére, amelyet Mózes, az Úrnak szolgája adott néktek túl a Jordánon. 4Móz. 32,33. 5Móz. 29,8.

5. **Csak igen vigyázzatok, hogy teljesítsétek a parancsolatot és a törvényt, amelyet parancsolt néktek Mózes, az Úrnak szolgája, hogy szeressétek az Urat, a ti Isteneteket, és járjatok minden Ő útján, és tartsátok meg az Ő parancsolatait, és ragaszkodjatok hozzá, és szolgáljatok néki teljes szívetekből és teljes lelketekből.** Róm. 13,10. 1Tim. 1,5.

6. És megáldá őket Józsué, azután elbocsátá őket, és elmenének az ő sátraikba.

7. Mert a Manassé nemzetsége felének Mózes adott örökséget Básánban; a másik felének pedig Józsué adott az ő atyjafiaival a Jordánon innen napnyugat felől. És amikor elbocsátá is őket Józsué az ő sátraikba, akkor is megáldá őket,

8. És szóla nékik, mondván: Nagy gazdagsággal térjetek vissza sátraitokba, és igen sok barommal, ezüsttel, arannyal, rézzel, vassal és igen sok ruhával. Az ellenségeitektől vett zsákmányt osszátok meg a ti atyátokfiaival. 1Sám. 30,24.

Oltárépítés a Jordán partján

9. Visszatérének azért, és elmenének a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége Izrael fiaitól, Silóból, amely

Kánaán földjén van, hogy menjenek Gileád földjére, az ő örökségüknek földjébe, amelyben örökséget vettek az Úr rendelése szerint Mózes által. 4Móz. 32,26.

10. Mikor a Jordán mellékére értek, amely még Kánaán földjén van, építének a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége ott a Jordán mellett oltárt, nagy, láttatós oltárt.

11. Meghallák pedig Izrael fiai, hogy ezt mondják vala: Ímé a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége oltárt építettek átellenben a Kánaán földjével, a Jordán mellékén, Izrael fiainak oldala felől.

12. Amint meghallák Izrael fiai, egybegyűle Izrael fiainak egész gyülekezete Silóban, hogy hadakozni induljanak fel ellenük. Bír. 20,1.

13. Küldék pedig Izrael fiai a Rúben fiaihoz, Gád fiaihoz és a Manassé fél nemzetségéhez Gileád földjére Fineást, Eleázárnak, a papnak fiát;
2Móz. 6,25. 4Móz. 25,7. Bír. 20,12.

14. Tíz fejedelmet is vele, egy-egy fejedelmet az ősök háza szerint Izraelnek minden nemzetségéből. Ezek mind fejedelmei voltak az ő őseik házának, Izraelnek ezrei között. 4Móz. 1,4.

15. És eljutának a Rúben fiaihoz, a Gád fiaihoz és a Manassé fél nemzetségéhez a Gileád földjére, és szólának ővelük, mondván:

16. Így szól az Úrnak egész gyülekezete: Micsoda vétek ez, amellyel vétkeztetek Izraelnek Istene ellen, hogy immár elfordultatok az Úrtól, építvén magatoknak oltárt, hogy pártot üssetek immár az Úr ellen?! 3Móz. 17,8. 9. 1Sám. 15,23.

17. Avagy kevés-é nékünk a Peór miatt való hamisságunk, amiből ki sem tisztultunk még mind e napig, és amiért csapás lett az Úrnak gyülekezetén? 5Móz. 4,3.

18. És ti elfordultatok immár az Úrtól; pedig ha ti pártot üttök ma az Úr ellen: holnap majd Izraelnek egész gyülekezetére haragszik meg. 4Móz. 16,22.

19. Ha pedig tisztátalannak tetszik előttetek a ti örökségeteknek földje: úgy jöjjetek át az Úr örökségének földjére, ahol ott áll az Úrnak sátora, és legyetek örökösökké közöttünk; de az Úr ellen ne üssetek pártot, és ellenünk se üssetek pártot, építvén magatoknak oltárt, az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán kívül.

20. Avagy nem Ákán, a Zéra fia vétkezék-é nagy vétekkel az Istennek szentelt dolog ellen; mégis az Izraelnek egész gyülekezete ellen lőn a harag! És az a férfiú nem egymaga halt meg az ő bűnéért!

21. Felelének pedig a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége, és szólának az Izrael ezreinek fejeihez: Péld. 18,13.

22. **Az Istenek Istene az Úr, az Istenek Istene az Úr** (El Elohim Jehova): Ő tudja, és az Izrael is megtudja. Ha pártütésből és ha az Úr ellen való vétekből van ez: ne tartson meg minket e napon!
2Móz. 15,11. Zsolt. 44,21. 82,1. 136,2. 139,1. 2. Jer. 12,3. Dán. 2,47. 2Kor. 11,11. 31.

23. Ha azért építettünk magunknak oltárt, hogy elforduljunk az Úrtól, vagy pedig hogy áldozzunk azon egészenégő áldozatot és ételáldozatot; vagy hogy tegyünk arra hálaadásnak áldozatát: lássa meg ezt Ő maga, az Úr!
5Móz. 18,19. Zsolt. 7,4. 5. 10,13. 14.

24. Hát nem inkább amiatt való féltünkben cselekedtük-é ezt, hogy így gondolkoztunk: Maholnap így szólhatnak a ti fiaitok a mi fiainkhoz, mondván: Mi közötök van néktek az Úrhoz, Izrael Istenéhez?

25. Hiszen határt vetett az Úr közöttünk és közöttetek Rúben fiai és Gád fiai: a Jordánt; nincsen néktek részetek az Úrban! És elidegeníthetnék a ti fiaitok a mi fiainkat, hogy ne féljék az Urat!

26. Mondottuk azért: Nosza fogjunk hozzá, hogy építsünk oltárt, se nem egészenégő áldozatra, se nem véresáldozatra;

27. Hanem hogy bizonyság legyen az közöttünk és közöttetek, és a mi utánunk való nemzetségeink között, hogy szolgálni akarjuk az Urat Őelőtte a mi egészenégő áldozatainkkal, véresáldozatainkkal és hálaáldozatainkkal, és hogy ne mondhassák a ti fiaitok maholnap a mi fiainknak: Nincs néktek részetek az Úrban.

28. Mondottuk azért: Ha így szólanának maholnap nékünk vagy a mi nemzetségeinknek, ezt mondjuk majd: Lássátok az Úr oltárának mását, amelyet a mi atyáink ké-

szítettek, nem egészenégő áldozatra, sem nem véresáldozatra, hanem hogy bizonyság legyen miközöttünk és tiközöttetek!

29. Távol legyen tőlünk, hogy pártot üssünk az Úr ellen, és elforduljunk immár az Úrtól, építvén oltárt égőáldozatra, ételáldozatra és véresáldozatra az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán kívül, amely az Ő sátora előtt van! 5Móz. 12,13. 14.

30. Hallván pedig Fineás, a pap és a gyülekezetnek fejedelmei és Izrael ezreinek fejei, akik vele voltak, a beszédeket, amelyeket szólottak a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fiai; tetszésre találtak előttük.

31. És monda Fineás, az Eleázár pap fia a Rúben fiainak, Gád fiainak és a Manassé fiainak: Ma tudtuk meg, hogy köztünk van az Úr, mivelhogy nem vétkeztetek e vétekkel az Úr ellen. Most megszabadítottátok Izrael fiait az Úr kezéből. 1Kor. 14,25. Jel. 21,3.

32. Visszatére azért Fineás, az Eleázár pap fia és a fejedelmek a Rúben fiaitól, a Gád fiaitól a Gileád földjéről a Kánaán földjére Izraelnek fiaihoz, és elbeszélék nékik e dolgot. 1Krón. 29,20. Dán. 2,19. Luk. 2,28.

33. És tetszésre talált e dolog Izrael fiai előtt is, és áldák az Istent Izrael fiai, és nem mondták, hogy hadakozni menjenek fel ellenük, hogy elveszítsék a földet, amelyben lakoznak a Rúben fiai és a Gád fiai.

34. Az oltárt pedig így nevezték Rúben fiai és a Gád fiai: Bizonyság ez közöttünk, hogy az Úr az Isten.

Józsué intelmei

23 Lőn pedig sok nappal azután, hogy nyugodalmat adott az Úr Izraelnek minden körülötte lévő ellenségeitől: megvénhedék Józsué és megidősödék.

2. Előhívá ekkor Józsué az egész Izraelt, annak véneit, fejeit, bíráit és felügyelőit, és monda nékik: Én megvénhedtem és megidősödtem. 5Móz. 31,28.

3. Magatok is láttatok mindent, amit az Úr, a ti Istenetek mind eme népekkel cselekedett tielőttetek; **mivelhogy maga az Úr, a ti Istenetek harcolt érettetek**.

4. Ímé elosztám néktek sors által a fennmaradt népeket örökségül a ti nemzetségeitek szerint, a Jordántól kezdve, és mindazokat a népeket, amelyeket kipusztítottam, és a nagy tengert is nyugat felől.

5. **Az Úr pedig, a ti Istenetek kiűzi őket a ti orcátok elől, és kiűzi őket előletek, hogy örököseivé legyetek az ő földüknek, amint megmondotta néktek az Úr, a ti Istenetek**. 4Móz. 33,53. 5Móz. 11,23.

6. **Legyetek azért igen erősek, hogy megtartsátok és megcselekedjétek mindazt, ami meg van írva a Mózes törvényének könyvében; hogy el ne távozzatok attól se jobbkézre, se balkézre**; 5Móz. 5,32. 28,14.

7. **Hogy össze ne elegyedjetek ezekkel a népekkel, azokkal, amelyek fennmaradtak közöttetek; isteneiknek nevét ki se ejtsétek, azokra ne esküdjetek, se ne szolgáljatok nékik, se előttük meg ne hajoljatok**; 2Móz. 23,13. 33. 5Móz. 7,2. Zsolt. 16,4. Péld. 4,14. Jer. 5,7. Sof. 1,5. Ef. 5,11.

8. **Hanem ragaszkodjatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez**, amiképpen e mai napig cselekedtetek!

9. **Ezért űzött ki az Úr előletek nagy és erős népeket: ami pedig titeket illet, senki meg nem állhatott ellenetekben mind e napig**. rész 1,5.

10. **Egy férfiú közületek elűz ezret, mert az Úr, a ti Istenetek az, aki harcol érettetek**, amiképpen megmondta néktek. Bír. 3,31. 2Sám. 23,8.

11. Azért igen vigyázzatok magatokra, hogy **szeressétek az Urat, a ti Istenteket!**

12. **Mert ha elfordulván elfordultok tőle** és ragaszkodtok e népek maradékaihoz, amelyek itt maradtak közöttetek; és sógorságot köttök velük és összeelegyedtek velük és ők veletek: Zsid. 10,38. 2Pét. 2,20.

13. **Bizonnyal megtudjátok majd, hogy az Úr, a ti Istenetek ki nem űzi többé e népeket előletek; sőt inkább lésznek tinéktek tőrré és hurokká, oldalaitokban ostorrá, szemeitekben pedig tövisekké, míglen kivesztek erről a jó földről, amelyet az Úr, a ti Istenetek adott tinéktek**. 2Móz. 34,12–16. 4Móz. 33,55. Bír. 2,3. 1Kir. 11,14. 2Kor. 12,7.

14. Én pedig ímé megyek már a minden földinek útján: **Tudjátok meg azért teljes szívetek és teljes lelketek szerint, hogy egy szó sem esett el mindama jó szóból, amelyeket az Úr, a ti Istenetek szólott felőletek. Minden betelt rajtatok, egy szó sem esett el azokból!** rész 21,45. 1Kir. 8,56. Préd. 12,3. Luk. 21,33. 2Kor. 5,6–8. Zsid. 9,27. 11,13.

15. De amiképpen betelt rajtatok mindaz a jó szó, amelyeket az Úr, a ti Istenetek szólott felőletek: akképpen teljesíti majd rajtatok mind a gonosz szót is az Úr, míglen kipusztít titeket e jó földről, amelyet az Úr, a ti Istenetek adott tinéktek.

16. Ha általhágjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségét, amelyet parancsolt néktek, és elmentek és szolgáltok idegen isteneknek, és meghajoltok azok előtt: akkor felgerjed ellenetek az Úrnak haragja, és hamar kivesztek e jó földről, amelyet Ő adott néktek. 5Móz. 28,1. 2. 15.

Józsué beszéde a síkemi országgyűlésen

24 Józsué pedig összegyűjté Izraelnek minden nemzetségét Síkembe, és előhívatá Izraelnek véneit, fejeit, bíráit és felügyelőit, és odaállának az Úr elébe, rész 23,2. 1Móz. 35,4. 1Sám. 10,19.

2. És monda Józsué az egész népnek: Ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene: A folyóvízen túl lakoztak régenten a ti atyáitok: Táré, Ábrahámnak atyja és Náhórnak atyja, és idegen isteneknek szolgáltak. 1Móz. 11,26.

3. De áthozám a ti atyátokat, Ábrahámot a folyóvíz túlsó oldaláról, és elhordozám őt az egész Kánaán földjén, és megsokasítám az ő magvát; és adám néki Izsákot. Zsolt. 127,3. Csel. 7,2. 3. Zsid. 11,8.

4. Izsáknak pedig adám Jákóbot és Ézsaút. És Ézsaúnak a Szeír hegyét adám birtokul, Jákób pedig és az ő fiai alámenének Egyiptomba. 1Móz. 38,6. 5Móz. 2,5. Csel. 17,26.

5. Majd elküldém Mózest és Áront, és megverém Egyiptomot úgy, ahogy cselekedtem közöttük; azután pedig kihoztalak titeket. 2Móz. 3,10.

6. És kihoztam a ti atyáitokat Egyiptomból, és jutátok a tengerhez, és űzék az egyiptomiak a ti atyáitokat szekerekkel és lovasokkal a Vörös tengerig. 2Móz. 14,1. 2.

7. Akkor az Úrhoz kiáltának, és homályt vete tiközétek és az egyiptomiak közé, és rájuk vitte a tengert és elborítá őket. Szemeitek is látták azt, amit cselekedtem az egyiptomiakkal; ti pedig sok ideig lakoztatok a pusztában.

8. Majd elhoztalak titeket az emoreusok földjére, akik túl laktak a Jordánon, és hadakozának ellenetek; de kezetekbe adtam őket, és bírjátok az ő földjüket, őket pedig eltörlém előletek. 4Móz. 21,21. 33.

9. Majd felkele Bálák, a Cippor fia, Moábnak királya, és hadakozék Izraellel, és elküldé és hívatá Bálámot, a Beór fiát, hogy átkozzon meg titeket. Bír. 11,25.

10. De nem akarám meghallgatni Bálámot, ezért áldva áldott titeket, és megszabadítottalak titeket az ő kezéből. 4Móz. 22,5. 23,11. 5Móz. 23,5.

11. Majd általjövétek a Jordánon, és jutátok Jérikóba, és hadakozának veletek Jérikónak urai: az emoreus, perizeus, kananeus, hitteus, girgazeus, hivveus és jebuzeus; de kezetekbe adám őket.

12. Mert elbocsátám előttetek a darázsokat, és űzék azokat előletek: az emoreusok két királyát, de nem a te fegyvered által, de nem a te kézíved által! 2Móz. 23,28. 5Móz. 7,20. Zsolt. 44,3. 6.

13. És adék néktek földet, amelyben nem munkálkodtál, és városokat, amelyeket nem építettetek, mégis bennük laktok; szőlőket és olajfákat, amelyeket nem ti ültettetek, de esztek azokról. 5Móz. 6,10.

14. **Azért hát féljétek az Urat, és szolgáljatok néki tökéletességgel és hűséggel; és hányjátok el az isteneket, akiknek szolgáltak a ti atyáitok túl a folyóvizen és Egyiptomban, szolgáljatok az Úrnak.** 1Móz. 17,1. 3Móz. 17,7. 5Móz. 10,12. Zsolt. 119,1. Ezék. 20,7. 2Kor. 1,12. Ef. 6,24.

15. Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak: válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok; akár azokat az isteneket, akiknek a ti atyáitok szolgáltak, amíg túl voltak a folyóvizen, akár az emoreusok isteneit, akiknek földjén lakoztok: **én azonban és az én házamnépe az Urat szolgáljuk.**

1Móz. 18,19. 1Kir. 18,21. Zsolt. 86,11.

A gyülekezet fogadalma

16. A nép pedig felele, és monda: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az Urat, szolgálván idegen isteneknek!

17. Sőt inkább **az Úr, a mi Istenünk az, aki felhozott minket és atyáinkat Egyiptom földjéből, a szolgák házából, és aki ezeket a nagy jeleket tette a mi szemeink előtt, és megtartott minket minden utunkban, amelyen jártunk, és mindama népek között, amelyek között általjöttünk;**

18. És kiűzött az Úr minden népet, az emoreust is, e földnek lakóját, a mi orcánk elől: Mi is szolgálunk az Úrnak, mert Ő a mi Istenünk!

A nép erős döntése az Úr mellett

19. Józsué pedig monda a népnek: Nem szolgálhattok az Úrnak, mert szent Isten Ő, féltőn szerető Isten Ő; nem bocsátja meg a ti vétkeiteket és bűneiteket;

Zsolt. 99,5. 9. Ésa. 5,16. 63,10. Csel. 7,42.

20. Hogyha elhagyjátok az Urat, és szolgáltok idegen isteneknek: akkor elfordul és rosszal illet benneteket, és megemészt titeket, minekutána jól cselekedett veletek.

21. Akkor monda a nép Józsuénak: Nem, mert mi az Úrnak szolgálunk!

22. Józsué pedig monda a népnek: Bizonyságok vagytok magatok ellen, hogy ti választottátok magatoknak az Urat, hogy néki szolgáljatok. És mondának: Bizonyságok! Zsolt. 119,173.

23. Most azért hányjátok el az idegen isteneket, akik köztetek vannak, és hajtsátok szíveteket az Úrhoz, Izraelnek Istenéhez. 1Móz. 35,2. 1Sám. 7,3.

24. És monda a nép Józsuénak: Az Úrnak, a mi Istenünknek szolgálunk, és az Ő szavára hallgatunk.

25. Szerze azért Józsué szövetséget a néppel e napon, és ada eleibe rendelést és végzést Síkemben. 2Móz. 15,25.

26. És beírá Józsué e dolgokat az Isten törvényének könyvébe, és vett egy nagy követ, és odahelyezteté azt a cserfa alá, amely az Úrnak szent házában volt.

1Móz. 28,18. 31,48. 5Móz. 31,24. Bír. 9,6.

27. És monda Józsué az egész népnek: Ímé ez a kő lesz ellenünk bizonyságul; mert ez hallotta az Úrnak minden beszédét, amelyet szólott nékünk; és lesz ellenetek bizonyságul, hogy ne hazudjatok a ti Istenetek ellen. 1Móz. 31,48. 5Móz. 32,1.

28. És elbocsátá Józsué a népet, kit-kit a maga örökségébe.

Józsué és Eleázár halála

29. És lőn e dolgok után, hogy meghala Józsué, a Nún fia, az Úrnak szolgája, száztíz esztendős korában,

30. És eltemeték őt az ő örökségének határában Timnat-Szerában, mely az Efraim hegyén van, a Gaas hegytől észak felé.

31. Izrael pedig az Urat szolgálta Józsuénak minden idejében, és a véneknek is minden idejükben, akik hosszú ideig éltek Józsué után, és akik tudják vala minden cselekedetét az Úrnak, amelyet cselekedett Izraellel. Bír. 2,7.

BÍRÁK KÖNYVE

Józsué halála után a törzsek az Úr vezetését kérik a harcban

1 És lőn Józsué halála után, hogy megkérdék az Izrael fiai az Urat, mondván: Ki menjen legelőször közülünk a kananeusra, hogy hadakozzék ellene?

2. És monda az Úr: Júda menjen! Ímé az ő kezébe adtam azt a földet.

Júda törzse kölcsönös hadi szövetséget köt Simeonnal

3. Ekkor monda Júda az ő atyjafiának, Simeonnak: Jer velem együtt a nékem sors által jutott örökségbe, hogy hadakozzunk a kananeus ellen, és én is elmegyek veled a néked sors által jutott örökségbe. És Simeon elméne vele. Márk 6,7. 1Kor. 12,26. Gal. 6,2.

4. És felméne Júda, és kezükbe adá az Úr a kananeust és a perizeust, és levágtak közülük Bézekben tízezer embert.
5. És találák Adonibézeket Bézekben, és hadakozának ellene, és megverék a kananeust és a perizeust. 5Móz. 9,1. Zsolt. 44,21.
6. És megfutamodott Adonibézek, de űzőbe vették, és elfogván őt, elvágták kezeinek és lábainak hüvelykujjait.
7. Ekkor monda Adonibézek: Hetven király szedeget asztalom alatt, akiknek elvágattam kezeik és lábaik hüvelykujjait; amint én cselekedtem, úgy fizetett nékem az Isten. Azután elvitték őt Jeruzsálembe, és ott meghala. Zsolt. 109,16. Péld. 1,31. Márk 4,24.
8. Azután Jeruzsálem ellen hadakoztak a Júda fiai, és elfoglalván azt, lakosait levágták fegyvernek élivel, a várost pedig lángba borították. Józs. 15,63.
9. Azután pedig alámenének a Júda fiai, hogy harcoljanak a hegységen, a déli tartományban és a lapályon lakó kananeus ellen. Józs. 11,21.
10. És elment Júda a Hebronban lakó kananeus ellen, Hebron neve azelőtt Kirját-Arba volt, és megverték Sésait, Ahimánt és Talmáit. Józs. 10,36. 14,15.
11. Onnan pedig méne Debir lakói ellen. Debir neve pedig azelőtt Kirját-Széfer volt.
12. És monda Káleb: aki Kirját-Széfert megveri és elfoglalja, annak feleségül adom az én leányomat, Akszát. Józs. 15,15.
13. És elfoglalá azt Otniel, Kénáz fia, Káleb öccse, és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül.
14. És lőn, hogy amikor eljöve az, bíztatá őt, hogy kérjen mezőt az ő atyjától. Leszálla azért a szamárról, Káleb pedig monda néki: Mi bajod van? Józs. 15,18.
15. Ő pedig monda néki: Adj áldást nékem: mert déli vidékre helyeztettél engem, adj most vízforrásokat is. És néki adá Káleb a felső forrást és az alsó forrást.

A keneusok csatlakoznak Júdához

16. És Keneusnak, a Mózes ipának fiai is felmentek a pálmák városából a Júda fiaival a Júda pusztájára, mely délre van Aradtól, és elmentek és letelepedtek a nép között. 5Móz. 34,3. 1Sám. 15,6. 1Krón. 2,55. Jer. 35,2.
17. És elment Júda az ő atyjafiával, Simeonnal, és megverék a Céfátban lakó kananeust, és elpusztították azt, és elnevezték a várost Hormának. 4Móz. 21,3. Józs. 19,4.
18. Azután elfoglalta Júda Gázát és annak határát, Askelont és annak határát, Ekront és annak határát. Józs. 11,22.
19. Vala pedig az Úr Júdával, és kiűzé a hegység lakóit; de a völgy lakóit nem lehetett kiűzni, mert vas szekereik voltak.
20. És Kálebnek adták Hebront, amint meghagyta Mózes, és kiűzé onnan Anák három fiát. 4Móz. 14,24. Józs. 14,13. 15,13.

Jeruzsálem lakossága

21. De a jebuzeust, Jeruzsálemnek lakóját nem űzték el a Benjámin fiai, és ezért lakik a jebuzeus a Benjámin fiaival Jeruzsálemben még máig is. 2Sám. 5,6.

József háza elfoglalja Bételt

22. És felméne a József háza is Bétel ellen, és az Úr volt ővele.
23. És kikémlelteté a József háza Bételt. A város neve pedig régenten Lúz volt. 1Móz. 28,19. Józs. 2,1. 7,2.
24. És látának a kémek egy férfiút, aki a városból jött, és mondának néki: Mutasd meg a város bejárását, és irgalmasságot cselekszünk veled. Józs. 2,12.
25. És mikor ez megmutatta nékik a város bejárását, a várost fegyver élére hányták; de azt a férfiút és egész házanépét elbocsáták.
26. És elment az a férfiú a hitteusok földjére, és várost épített, és elnevezé azt Lúznak. Ez annak neve mind e mai napig.

Az el nem űzött kananeus népek

27. És nem űzte el Manassé a lakosokat sem Bét-Seánból és annak mezővárosaiból, sem Taanakból és mezővárosaiból, sem Dórból és mezővárosaiból, sem a Jibleámnak és mezővárosainak lakosait, sem Megiddónak és mezővárosainak lakosait. És a kananeusnak tetszett ott lakni azon a földön. Józs. 17,11. 21,25.
28. És mikor Izrael megerősödött, adófizetőjévé tette a kananeust; de elűzni nem űzte el.

29. És Efraim sem űzte ki a kananeust, aki Gézerben lakott; hanem a kananeus ott lakott közöttük Gézerben. Józs. 16,10.

30. Zebulon sem űzte el sem Kitron lakosait, sem Nahalólnak lakóit, hanem közöttük lakozott a kananeus, és adófizetőikké lettek. Józs. 19,15.

31. Áser sem űzte el sem Akkó, sem Szidón, sem Ahláb, sem Akzib, sem Helba, sem Afik, sem Rehob lakóit.

32. És ott lakott Áser a kananeusok, a föld lakói között, mert nem űzte el őket.

33. Naftali sem űzte el sem Bét-Semes lakosait, sem Bét-Anat lakóit, hanem ott lakott a kananeusok, a föld lakói között, és Bét-Semes és Bét-Anat lakói adófizetőikké lettek. Józs. 19,38. Zsolt. 106,34. 35.

34. Az emoreusok pedig felszorították a Dán fiait a hegységbe, mert nem engedték meg, hogy lejöjjenek a völgybe.

35. És az emoreusoknak tetszett ott lakni a Héresz hegységen, Ajalonban és Saalbimban; de mikor a József házának keze rájuk nehezedett, adófizetőkké lettek.

36. Az emoreusok határa pedig az Akrabbim hágójától és Sélától fölfelé volt.
4Móz. 34,4. Józs. 15,3.

Az Úr angyala szól Izrael fiaihoz

2 Felméne pedig az Úrnak angyala Gilgálból Bókimba, és monda: Én vezettelek fel titeket Egyiptomból, és hoztalak benneteket erre a földre, amely felől megesküdtem a ti atyáitoknak, és mondék: **Nem bontom fel az én szövetségemet tiveletek soha örökké**.
1Móz. 16,7. 2Móz. 3,1–6. Ján. 1,51.

2. Csakhogy ti se kössetek szövetséget ennek a földnek lakosival, rontsátok le az ő oltáraikat; de ti nem hallgattatok az én szómra. Miért cselekedtétek ezt?

3. Annakokáért azt mondom: **Nem űzöm el őket előletek, hanem legyenek néktek mint tövisek a ti oldalaitokban, és az ő isteneik legyenek tinéktek tőr gyanánt**.
4Móz. 33,55. Józs. 23,13. 2Kor. 12,7.

4. És lőn, hogy mikor az Úrnak angyala ezeket mondá az Izrael minden fiainak: felemelé a nép az ő szavát és síra.

5. És elnevezték azt a helyet Bókimnak, és áldozának ott az Úrnak.

Józsué halála és temetése

6. És elbocsátá Józsué a népet, és elmenének az Izrael fiai, mindenki a saját örökségébe, hogy bírják a földet.

7. És a nép az Urat szolgálta Józsuénak egész életében, és a véneknek minden napjaiban, akik hosszú ideig éltek Józsué után, akik látták az Úrnak minden dolgait, melyeket cselekedett Izraellel.

8. És meghalt Józsué, a Nún fia, az Úr szolgája, száztíz esztendős korában. Józs. 24,29.

9. És eltemeték őt örökségének határában, Timnat-Héreszben, az Efraim hegyén, északra a Gaas hegyétől.

10. És az az egész nemzetség gyűjteték az ő atyáihoz, és támadott más nemzetség ő utánuk, amely nem ismerte sem az Urat, sem az Ő cselekedeteit, melyeket cselekedett Izraellel. Gal. 4,8. 2Thess. 1,8. Tit. 1,16.

Támaszta az Úr bírákat Izraelben

11. És gonoszul cselekedtek az Izrael fiai az Úrnak szemei előtt, mert a Baáloknak szolgáltak.

12. És elhagyák az Urat, atyáik Istenét, aki kihozta őket Egyiptom földjéből, és más istenek után jártak, a pogány népek istenei közül, akik körülöttük voltak, és azok előtt hajtották meg magukat, és haragra ingerelték az Urat.
2Móz. 20,5. Józs. 24,20. 1Krón. 28,9.

13. És elhagyták az Urat, és szolgáltak Baálnak és Astarótnak.

14. És felgerjedett az Úrnak haragja Izrael ellen, és adá őket a ragadozók kezébe, és elragadozák őket, és adá őket a körülöttük való ellenségeik kezébe, és még csak megállani sem bírtak ellenségeik előtt.

15. Ahova csak kivonultak, mindenütt ellenük volt az Úr keze rontásukra, amint megmondotta az Úr, és amint megesküdt az Úr nékik. És igen megnyomorodának.

16. És támasztott az Úr bírákat, akik megszabadíták őket szorongatóiknak kezéből.

17. De bíráikra sem hallgattak, hanem más istenekkel paráználkodtak, és azoknak hajtották meg magukat, és hamar letértek az útról, amelyen atyáik jártak, kik az Úrnak parancsára hallgattak; ők nem cselekedtek így.

18. Mert mikor bírákat támasztott az Úr nékik, az Úr maga volt a bíróval, és megszabadította őket ellenségeik kezéből a bíró egész idejére, mert megindult az Úr panaszaikon, melyeket emeltek elnyomóik és szorongatóik miatt. Józs. 1,5. Zsolt. 106,44.

19. De mihelyt a bíró meghalt, visszatértek, és jobban megromlottak, mint atyáik; más istenek után jártak, azoknak szolgáltak, és azok előtt hajtották meg magukat, föl nem hagytak cselekedeteikkel és nyakas magaviseletükkel.

20. Ezért felgerjedett az Úrnak haragja Izrael ellen, és monda: Mivelhogy általhágta ez a nemzetség az én szövetségemet, melyet atyáiknak parancsoltam, és nem hallgatott az én szavamra:

21. Én sem űzök ki többé senkit sem előlük azon pogányok közül, akiket meghagyott Józsué, amikor meghalt;

22. Hanem azok által kísértem Izraelt, ha vajon megtartják-é az Úrnak útját, járván azon, amiképpen megtartották az ő atyáik, avagy nem?

23. Ezért hagyta meg az Úr ezeket a pogányokat, és nem is űzte ki hamar, és nem adta őket Józsué kezébe.

Az Izraelben megmaradt pogányok

3 Ezek pedig a pogányok, akiket meghagyott az Úr, hogy azok által kísértse Izraelt, azokat, akik nem ismerték a Kánaánért való harcokat, Ján. 2,24. 1Kor. 11,19.

2. Csak azért, hogy az Izrael fiainak nemzetségei megismerjék, hogy tanítsa őket hadakozásra, csak azokat, akik azelőtt ezt nem tudták: 1Móz. 22,1.

3. A filiszteusok öt fejedelemsége, a kananeusok mindnyájan, és a szidóniusok, meg a hivveusok, akik a Libánon hegyén laknak, a Baál-Hermon hegyétől fogva Hamat bemeneteléig. Józs. 13,13.

4. Kik azért hagyattak meg, hogy megkísértse általuk az Úr Izraelt, hogy meglássa, vajon engedelmeskednek-é az Úr parancsolatainak melyeket parancsolt az ő atyáiknak Mózes által?

5. Így az Izrael fiai a kananeusok, hitteusok, emoreusok, perizeusok, hivveusok és jebuzeusok között laktak, Zsolt. 106,35.

6. És azok leányait vették maguknak feleségül, a saját leányaikat pedig odaadták azok fiainak, és szolgálák azoknak isteneit.

Otniel legyőzi Arámot

7. És gonoszul cselekedtek az Izrael fiai az Úr szemei előtt, és elfelejtkezének az Úrról, az ő Istenükről, és a Baáloknak és Aseráknak szolgáltak. 2Móz. 34,13.

8. Ezért felgerjedett az Úrnak haragja az Izrael ellen, és adá őket Kusán-Risataimnak, Mezopotámia királyának kezébe, és nyolc évig szolgáltak az Izrael fiai Kusán-Risataimnak. Hab. 3,7.

9. Ekkor az Úrhoz kiáltának az Izrael fiai, és az Úr szabadítót támasztott az Izrael fiainak, aki megszabadítá őket: Otnielt, Kénáz fiát, Káleb öccsét. 1Sám. 12,10. Neh. 9,27. Zsolt. 22,5. 106,44. 107,13.

10. És az Úrnak Szelleme volt őrajta, és bíráskodott Izraelben, és amint kiméne a hadra, az Úr kezébe adta Kusán-Risataimot, Mezopotámia királyát, és ránehezült keze Kusán-Risataimra. 1Sám. 11,6.

11. És megnyugovék a föld negyven esztendeig, és meghalt Otniel, a Kénáz fia.

Ehúd legyőzi Moábot

12. De az Izrael fiai ismét gonoszul cselekedének az Úr szemei előtt, és megerősítette az Úr Eglont, Moáb királyát Izrael ellen, azért, mert gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt. 1Sám. 12,9.

13. Ez magához gyűjtötte Ammonnak és Amáleknek fiait, és elment, és megverte Izraelt, és elfoglalták a pálmák városát.

14. És szolgálák az Izrael fiai Eglont, a Moáb királyát tizennyolc esztendeig.

15. Ekkor megint az Úrhoz kiáltottak Izrael fiai, és az Úr szabadítót támasztott nékik: Ehudot, Gérának fiát, ki Jemininek volt a fia, aki balkezes volt. És mikor az Izrael fiai ajándékot küldének általa Eglonnak, Moáb királyának, Zsolt. 78,34.

16. Ehud szerze magának egy kétélű kardot, egy singnyi hosszút, és azt az ő ruhája alatt a jobb tomporára övezé.

17. És bemutatá az ajándékot Eglonnak, Moáb királyának. Eglon pedig igen kövér ember volt.

18. És lőn, hogy mikor elvégezé az ajándék bemutatását, elbocsátá az embereket, akik az ajándékot vitték.

19. Ő maga pedig visszatért a Gilgál közelében lévő kőbányáktól és monda: Titkos beszédem van veled, óh király! És ez monda: Hallgass! és kimenének előle mindnyájan, kik állanak vala körülötte.

20. És Ehud akkor ment be hozzá, mikor éppen az ő hűsölő felházában ült magányosan, és monda Ehud néki: Istennek beszéde van nálam tehozzád. És fölkele az a királyi székből.

21. Akkor kinyújtá Ehud az ő bal kezét, és kirántá kardját a jobb tomporáról, és beleüté azt annak hasába.

22. És beméne még a markolatja is a vasa után és berekeszté a háj a fegyver vasát, mert nem vonta ki a kardot annak hasából, sőt átment annak vékonyán.

23. Általméne pedig Ehud a csarnokon, minekutána bevonta maga után a felház ajtait, és bezárta. 1Sám. 24,2.

24. Amint ő kiméne, jövének annak szolgái, és láták, hogy ímé a felház ajtai be vannak zárva, és mondának: Bizonyára szükségét végzi a hűsölő kamarájában.

25. De mikor váltig várakoztak és ímé nem nyitotta meg a felház ajtaját, fogák a kulcsot és megnyiták: és ímé az ő uruk ott feküdt a földön halva.

26. Ehud pedig elmenekült, míg azok késedelmezének, és elhaladván a kőbányák mellett, Szeirába futott.

27. És amikor oda megérkezett, kürtjébe fújt az Efraim hegyén, és alámenének ővele az Izrael fiai a hegyről, és ő előttük.

28. És monda nékik: Jertek utánam, mert kezetekbe adta az Úr a ti ellenségeteket, Moábot. És levonultak őutána, és elfoglalák a Jordán réveit, melyek Moáb felé vezettek, és nem engedtek azokon senkit általkelni. Józs. 2,7. 1Sám. 17,47.

29. És leöltek a moábiták közül akkor mintegy tízezer embert, mind erős és vitéz férfiakat, úgyhogy egy sem menekült el.

30. Így aláztatott meg Moáb abban az időben Izrael keze alatt. És megnyugovék a föld nyolcvan esztendeig.

Sámgár legyőzi a filiszteusokat

31. Őutána pedig Sámgár, Anátnak fia volt bíró, aki hatszáz filiszteus férfiút ölt meg egy ökörösztökével, és megszabadítá ő is Izraelt.

Bárák legyőzi Siserát

4 De az Izrael fiai azután is gonoszul cselekedének az Úrnak szemei előtt, mikor Ehud meghalt.

2. Azért adá őket az Úr Jábinnak, a Kánaán királyának kezébe, aki Hásorban uralkodott; seregének vezére pedig Sisera volt. Ez a pogányok városában, Harósetben lakott.

3. És kiáltának az Izrael fiai az Úrhoz, mert kilencszáz vas szekere volt, és húsz esztendeig zsarnokoskodott az Izrael fiai felett erőszakkal. Zsolt. 106,42.

4. Ebben az időben Debora, a prófétanő, a Lappidot felesége volt bíró Izraelben. Jóel 2,28. Róm. 16,2. 1Kor. 1,27. Gal. 3,28.

5. És ő a Debora-pálmája alatt lakott Ráma és Bétel között, az Efraim hegyén, és ide jöttek fel hozzá az Izrael fiai törvényre.

6. És elküldé és hívatá Bárákot, az Abinoám fiát, Kedes-Naftaliból, és monda néki: Avagy nem parancsolta-é meg az Úr, Izraelnek Istene: Menj és vonulj fel a Tábor hegyére, és végy magadhoz tízezer embert a Naftali és a Zebulon fiai közül? Zsid. 11,32.

7. És ellened kihozom a Kison patakjához Siserát, Jábin hadvezérét, az ő szekereit és seregét, és kezedbe adom őt.

8. És monda néki Bárák: Ha velem jössz, elmegyek; de ha nem jössz el velem, én sem megyek. Zsolt. 83,9.

9. Ki felele: Elmenvén elmegyek teveled, csakhogy nem a tied lesz a dicsőség az útban, amelyre mégy, mert asszony kezébe adja az Úr Siserát. És felkele Debora, és elméne Bárákkal Kedes felé.

10. Összegyűjté annakokáért Bárák Zebulont és Naftalit Kedesbe, és elvive magával tízezer embert, és elméne vele Debora is. 2Móz. 11,8. 1Kir. 20,10.

11. A keneus Héber pedig elvált a keneusoktól, Hobábnak, a Mózes ipának fiaitól, és sátorát a Saanaim tölgyesénél vonta fel, mely Kedes mellett van. rész 1,16. 4Móz. 10,29. 24,21.

12. Hírül vitték pedig Siserának, hogy Bárák, az Abinoám fia felvonult a Tábor hegyére.
13. Egybegyűjté azért Sisera minden szekereit, a kilencszáz vas szekeret, és egész népét, mely vele volt, a pogányok városából, Harósetből a Kison patakjához.
14. És monda Debora Báráknak: Kelj fel, mert ez a nap az, amelyen kezedbe adja az Úr Siserát! Hisz maga az Úr vezet téged! És alájöve Bárák a Tábor hegyéről, és a tízezer ember őutána. Zsolt. 68,6. Ésa. 52,12.
15. És megrettenté az Úr Siserát minden szekereivel és egész táborával fegyvernek élivel Bárák előtt, annyira, hogy Sisera leugrott szekeréről, és gyalog futott.
16. Bárák pedig a szekereket és a tábort egész Harósetig, a pogányok városáig űzé, és Siserának egész tábora elhulla fegyvernek éle miatt, még csak egyetlen egy sem maradt meg. Józs. 10,10. Zsolt. 83,9. 10.

Jáhel megöli Siserát

17. Sisera pedig gyalog futott Jáhelnek, a keneus Héber feleségének sátoráig, mert béke volt Jábin között, Hásor királya között, és a keneus Héber háznépe között. Zsolt. 107,40.
18. És kiméne Jáhel Sisera elé, és monda néki: Jöjj be Uram, jöjj be hozzám, ne félj! És betére őhozzá a sátorba, és betakará őt lasnakkal.
19. Az pedig monda néki: Adj kérlek innom egy kis vizet, mert szomjúhozom. És megnyita ez egy tejes tömlőt, és ada néki inni, és betakará őt. rész 5,25.
20. És az annakfelette monda néki: Állj a sátor ajtajába, és ha valaki jönne és kérdezne, és ezt mondaná: Van-é itt valaki? mondjad: Nincsen!
21. Ekkor Jáhel, a Héber felesége vevé a sátorszöget, és pörölyt vett kezébe, és beméne őhozzá halkan, és beveré a szöget halántékába, úgyhogy beszegeződék a földbe. Amaz pedig nagy fáradtság miatt mélyen aludt, és így meghala.
22. És ímé, amint Bárák űzve keresné Siserát, Jáhel kiméne elébe, és monda néki: Jöszte és megmutatom néked az embert, akit keressz. És beméne őhozzá, és ímé Sisera ott feküdt halva, és a szög halántékában.
23. Így alázá meg Isten azon a napon Jábint, a Kánaán királyát az Izrael fiai előtt.
24. Az Izrael fiainak keze pedig mind jobban ránehezedék Jábinra, a Kánaán királyára, mígnem kiirtják Jábint, a Kánaán királyát. Neh. 9,24. Zsolt. 18,47.

Debora éneke

5 Énekelt pedig Debora és Bárák, az Abinoám fia azon a napon, mondván:
2. Hogy a vezérek vezettek Izraelben, hogy a nép önként kele föl: áldjátok az Urat!
3. Halljátok meg királyok, figyeljetek fejedelmek! **Én, én az Úrnak éneket mondok, dicséretet zengek az Úrnak, az Izrael Istenének.**
4. Uram, mikor Szeirből kijöttél, mikor lépdelél Edom mezejéről: megrendült a föld, csepegett az ég, a fellegek is víztől áradának. 5Móz. 33,2. Ésa. 64,3. Hab. 3,3.
5. A hegyek megrendültek az Úrnak orcája előtt, még ez a Sínai is, az Úrnak, az Izrael Istenének színe előtt. 5Móz. 4,11.
6. Sámgárnak, az Anat fiának napjaiban, Jáhel idejében pihentek az utak, és az útonjárók tekervényes ösvényekre tértek.
7. Megszűntek a kerítetlen helyek Izraelben, megszűntek végképpen, mígnem én, Debora felkeltem, felkeltem Izrael anyjaként. Ésa. 33,8. 49,23. Gal. 3,28.
8. Új isteneket ha választott a nép, mindjárt kigyúlt a harc a kapuk előtt; de pajzs és dárda avagy láttatott-é a negyvenezereknél az Izrael között? 5Móz. 32,16. 1Sám. 13,19. 22.
9. Szívem azoké, kik parancsolnak Izraelben, kik a nép közül önként ajánlkoztak: áldjátok az Urat!
10. Kik ültök fehér szamarakon, kik ültök a szőnyegeken, és akik gyalog jártok: mind énekeljetek!
11. Az íjászok szavával a vízmerítők között, ott beszéljék az Úrnak igazságát, az ő faluihoz való igazságit Izraelben. Akkor újra a kapukhoz vonul az Úr népe!
12. Kelj fel, kelj fel Debora! Serkenj fel, serkenj fel, mondj éneket! Kelj fel Bárák és fogva vigyed foglyaidat, Abinoám fia!

13. Akkor lejött a hősök maradéka; az Úrnak népe lejött hozzám a hatalmasok ellen.
14. Efraimból, kiknek gyökere Amálekben, utánad Benjámin, a te néped közé; Mákirból jöttek le vezérek, és Zebulonból, kik a vezéri pálcát tartják.
15. És Issakár fejedelmei Deborával, és mint Issakár, úgy Bárák a völgybe rohan követőivel. Csak a Rúben patakjainál vannak nagy elhatározások.
16. Miért maradtál ülve a hodályban? Hogy hallgasd nyájad bégetéseit?! Rúben patakjainál nagyok voltak az elhatározások!
17. Gileád a Jordánon túl pihen. Hát Dán miért időzik hajóinál? Áser a tenger partján ül és nyugszik öbleinél. Józs. 13,25. 19,29.
18. De Zebulon, az halálra elszánt lelkű nép, és Naftali, a mezőség magaslatain!
19. Királyok jöttek, harcoltak; akkor harcoltak a Kánaán királyai Taanaknál, Megiddó vizénél; de egy darab ezüstöt sem vettenek. Zsolt. 44,12.
20. Az égből harcoltak, a csillagok az ő helyükből vívtak Siserával! Józs. 10,11.
21. A Kison patakja seprette el őket; az ős patak, a Kison patakja! Végy erőt én lelkem!
22. Akkor csattogtak a lovak körmei a futás miatt, lovagjaik futásai miatt.
23. Átkozzátok Mérozt mond az Úr követe, átkozva átkozzátok annak lakosait! Mert nem jöttek az Úrnak segítségére, az Úrnak segélyére vitézei közé. 1Sám. 17,47.
24. De áldott legyen az asszonyok felett Jáhel, a keneus Héber felesége, a sátorban lakó nők felett legyen áldott! Luk. 1,28.
25. Az vizet kért, ő tejet adott, fejedelmi csészében nyújtott tejszínét.
26. Balját a szegre, jobbját pedig a munkások pörölyére nyújtotta, és ütötte Siserát, szétzúzta fejét, és összetörte, általfúrta halántékát,
27. Lábainál leroskadt, elesett, feküdt, lábai között leroskadt, elesett; ahol leroskadt, ott esett el megsemmisülve.
28. Kinézett az ablakon, és jajgatott Siserának anyja a rostélyzat mögül: Miért késik megjönni szekere? Hol késlekednek kocsijának gördülései?
29. Fejedelemasszonyinak legokosabbjai válaszolnak néki; Ő egyre csak azok szavait ismételgeti:
30. Vajon nem zsákmányra találtak-é, s mostan osztozkodnak? Egy-két leányt minden férfiúnak; a festett kelmék zsákmányát Siserának; tarka szövetek zsákmányát, tarkán hímzett öltözeteket, egy színes kendőt, két tarka ruhát nyakamra, mint zsákmányt. 2Móz. 15,9.
31. **Így vesszenek el minden Te ellenségeid, Uram! De akik Téged szeretnek, tündököljenek mint a kelő nap az ő erejében!** És megnyugovék a föld negyven esztendeig. 2Sám. 23,4. Zsolt. 19,5. 58,11.83,9.

Izrael Midián kezébe kerül, miután ismét elhagyja az Urat

6 És gonoszul cselekedének az Izrael fiai az Úrnak szemei előtt, azért adá őket az Úr a midiániták kezébe hét esztendeig. Hab. 3,7.
2. És hatalmat vett a midiániták keze az Izraelen, és a midiánitáktól való féltükben készítették maguknak az Izrael fiai azokat a barlangokat, rejtekhelyeket és erősségeket, amelyek a hegységben vannak.
3. Mert ha vetett Izrael, mindjárt ott termettek a midiániták, az amálekiták és a Napkeletnek fiai, és rájuk törtek.
4. És táborba szálltak ellenük, és pusztították a földnek termését egész addig, amerre Gázába járnak, és nem hagytak élésre valót Izraelben, sem juhot, sem ökröt, sem szamarat. Jer. 5,17. Mik. 6,15.
5. Mert barmaikkal és sátoraikkal vonultak föl; csapatosan jöttek, mint a sáskák, úgyhogy sem nékik maguknak, sem tevéiknek nem volt száma, és ellepték a földet, hogy elpusztítsák azt.
6. Mikor azért igen megnyomorodott az Izrael a midiániták miatt, az Úrhoz kiáltottak az Izrael fiai. Hós. 5,15.
7. Mikor pedig kiáltottak az Izrael fiai az Úrhoz Midián miatt:

Az Úr emlékezteti Izraelt a szövetségre

8. Prófétát küldött az Úr az Izrael fiaihoz, és monda nékik: **Azt mondja az Úr, Izrael Istene: Én vezettelek fel titeket Egyip-**

tomból, és hoztalak ki titeket a szolgálatnak házából,

9. **És én mentettelek meg benneteket az egyiptombeliek kezéből, és minden nyomorgatóitoknak kezükből, akiket kiűztem előletek, és néktek adtam az ő földjüket.**

10. És mondék néktek: Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek; ne féljétek az emoreusok isteneit, kiknek földjén laktok; de ti nem hallgattatok az én szómra.
2Kir. 17,35–38. Jer. 10,2.

Az Úr elhívja Gedeont

11. És eljöve az Úrnak angyala, és leüle ama cserfa alatt, amely Ofrában van, amely az Abiézer nemzetségéből való Joásé vala, és az ő fia Gedeon éppen búzát csépelt a pajtában, hogy megmentse a midiániták orcája elől. Józs. 17,2.

12. Ekkor megjelenék néki az Úrnak angyala, és monda néki: **Az Úr veled, erős férfiú!**

13. Gedeon pedig monda néki: Kérlek uram, ha velünk van az Úr, miért ért bennünket mindez? És hol vannak minden Ő csoda dolgai, amelyekről beszéltek nékünk atyáink, mondván: Nem az Úr hozott-é fel minket Egyiptomból?! Most pedig elhagyott minket az Úr, és adott a midiániták kezébe. 2Krón. 15,2. Zsolt. 89,49. Ésa. 59,1.

14. És az Úr hozzá fordula, és monda: Menj el ezzel a te erőddel, és megszabadítod Izraelt Midián kezéből. Nemde, én küldelek téged? 1Móz. 28,15.
Józs. 1,9. 1Sám. 12,11. Csel. 5,20. Zsid. 11,32.

15. És monda néki: Kérlek uram, miképpen szabadítsam én meg Izraelt? Ímé az én nemzetségem a legszegényebb Manasséban, és én vagyok a legkisebb atyámnak házában.

16. És monda néki az Úr: Én leszek veled, és megvered Midiánt, mint egy embert.

17. Ő pedig monda néki: Ha kegyelmet találtam a Te szemeid előtt, kérlek, adj nékem valamely jelt, hogy Te szólasz énvelem. 2Móz. 3,12. 4,1. Józs. 1,5.

18. El ne menj kérlek innen, míg vissza nem jövök hozzád, és ki nem hozom az én áldozatomat, és le nem teszem elődbe. Az pedig monda: Én itt leszek, míg visszatérsz. 1Móz. 18,3.

19. Gedeon pedig elment, és elkészített egy kecskegödölyét és egy efa lisztből kovásztalan pogácsákat, és betette a húst egy kosárba, és a hús levét fazékba, és kivitte hozzá a cserfa alá, és felajánlotta néki.

20. És monda néki az Isten angyala: Vegyed a húst és a kovásztalan kenyereket, és rakd erre a kősziklára, és a hús levét öntsd rá. És úgy cselekedett. 1Kir. 18,33.

21. Ekkor kinyújtá az Úrnak angyala pálcájának végét, mely kezében volt, és megérinté a húst, és a kovásztalan kenyeret; és tűz jött ki a kősziklából, és megemészté a húst és a kovásztalan kenyereket. Az Úrnak angyala pedig eltűnt az ő szemei elől.

22. Látván pedig Gedeon, hogy az Úrnak angyala volt az, monda Gedeon: Jaj nékem Uram, Istenem! Mert az Úrnak angyalát láttam színről színre!
rész 13,22. 1Móz. 16,13. 32,30. 2Móz. 33,20.

23. És monda néki az Úr: **Békesség néked! Ne félj, nem halsz meg!** Dán. 10,19.

24. És épített ott Gedeon oltárt az Úrnak, és nevezte azt Jehova Salomnak, azaz: **az Úr a békesség**, mely mind e mai napig megvan az Abiézer nemzetségének városában, Ofrában.

Gedeon lerombolja a Baál oltárát

25. És lőn ugyanazon éjjel, hogy monda az Úr néki: Végy egy tulkot atyádnak ökrei közül, és egy másik tulkot, amely hétéves, és rontsd le a Baál oltárát, amely a te atyádé és a berket, amely amellett van, vágd ki.

26. És építs oltárt az Úrnak, a te Istenednek, ennek a megerősített helynek tetején alkalmatos helyen, és vedd a második tulkot, és áldozd meg égőáldozatul a berek fájával, amelyet kivágsz.

27. Ekkor Gedeon tíz férfiút vett maga mellé az ő szolgái közül, és akképpen cselekedék, amint megmondotta néki az Úr. De miután félt atyjának háznépétől és a városnak férfiaitól ezt nappal cselekedni, éjszaka tevé meg. Ján. 3,2.

28. Mikor aztán felkeltek reggel a városnak férfiai, íme már össze volt törve a Baál oltára, és levágva a mellette levő berek, és

a második tulok égőáldozatul azon az oltáron, amely építtetett.

29. És mondának egyik a másikának: Ki cselekedte ezt? És mikor utána kérdezősködtek és tudakozódtak, azt mondották: Gedeon, a Joás fia cselekedte ezt a dolgot.

30. Akkor mondának a városnak férfiai Joásnak: Add ki fiadat, meg kell halnia, mert lerontotta a Baál oltárát és mert kivágta a berket, amely mellette volt.
Ján. 16,2. Csel. 26,9.

31. Joás pedig monda mindazoknak, akik körülötte állának: Baálért pereltek ti? Avagy ti oltalmazzátok-é őtet? Valaki perel őérette, ölettessék meg reggelig. Ha isten ő, hát pereljen ő maga, hogy oltára lerontatott!

32. És azon a napon elnevezték őt Jerubbaálnak, mondván: Pereljen ővele Baál, mert lerontotta az ő oltárát. Hós. 9,10.

Gedeon sereget gyűjt Midián ellen

33. És mikor az egész Midián és Amálek és a napkeletiek egybegyűlének, és általkeltek a Jordánon, és tábort jártak a Jezréel völgyében: Józs. 17,16.

34. Az Úrnak Szelleme megszállotta Gedeont, és megfúván a harsonákat, egybehívá az Abiézer házát, hogy őt kövesse.

35. És követeket külde egész Manasséba, és egybegyűle az is őutána; és követeket külde Aserbe és Zebulonba és Naftaliba, és feljövének eleikbe. 2Krón. 24,20.

36. És monda Gedeon az Istennek: Ha csakugyan az én kezem által akarod megszabadítani Izraelt, amiképpen mondottad,

37. Íme egy fürt gyapjat teszek a szérűre, és ha csak maga a gyapjú lesz harmatos, míg az egész föld száraz lesz: erről megtudom, hogy valóban az én kezem által szabadítod meg Izraelt, amint mondottad.

38. És úgy lett. Mert mikor másnap reggel felkelt, és megszorítá a gyapjat, harmatot facsart ki a gyapjúból, egy tele csésze vizet.

39. És monda Gedeon az Istennek: Ne gerjedjen fel a te haragod ellenem, hogy még egyszer szólok. Hadd tegyek kísérletet, kérlek, még egyszer e gyapjúval. Legyen, kérlek, szárazság csak a gyapjún, és harmat az egész földön.

40. És úgy cselekedék Isten azon az éjszakán, és lőn szárazság csak magán a gyapjún, míg az egész földön harmat lett.
2Móz. 8,22. 9,26. Márk 16,20. Zsid. 11,32.

Gedeon seregét háromszázra csökkenti az Úr

7 Felkelt pedig jó reggel Jerubbaál, ez Gedeon, és az egész nép, mely vele volt, és táborba szálltak a Haród kútjánál, és a Midián tábora tőle északra volt, a Móré halomtól fogva, a völgyben.

2. És monda az Úr Gedeonnak: Több ez a nép, mely veled van, hogysem kezébe adhatnám Midiánt; Izrael még dicsekednék velem szemben, mondván: Az én kezem szerzett szabadulást nékem! 5Móz. 8,17. 9,4. 1Sám. 17,47. Zsolt. 33,16–18. 44,6. Péld. 25,6. Ésa. 10,13. 1Kor. 1,29. 2Kor. 4,7. 10,17. Ef. 2,8. 9.

3. Azért kiálts a népnek füle hallatára, mondván: Aki fél és retteg, térjen vissza, és menjen el a Gileád hegységről. És visszatértek a nép közül huszonkétezren, és csak tízezren maradtak ott. 5Móz. 20,8.

4. És monda az Úr Gedeonnak: Még ez a nép is sok; vezesd őket le a vízhez, és ott megpróbálom őket néked, és amelyikről azt mondom néked: Ez menjen el veled, az menjen el veled; de bármelyikről azt mondom: Ez ne menjen el veled, az ne is menjen.

5. És levezette a népet a vízhez, és monda az Úr Gedeonnak: Mindazokat, akik nyelvükkel nyalnak a vízből, mint ahogyan nyal az eb, állítsd külön, valamint azokat is, akik térdeikre esnek, hogy igyanak.

6. És lőn azoknak száma, akik kezükkel szájukhoz véve nyaldosák a vizet, háromszáz férfiú; a nép többi része pedig mind térdre esve ivott.

7. És monda az Úr Gedeonnak: E háromszáz férfiú által szabadítlak meg titeket, akik nyaldosták a vizet, és adom Midiánt kezedbe; a többi nép pedig menjen el, mindenki a maga helyére. 1Sám. 14,6.

8. És ők kezükbe vették a népnek útravalóját és kürtjeit. Az Izrael többi férfiait pedig mind elküldte, mindegyiket a maga hajlékába, és csak a háromszáz férfiút tartotta meg. A Midián tábora pedig alatta feküdt a völgyben.

Az ellenséges katona álma

9. És monda néki az Úr azon az éjszakán: Kelj fel, menj alá a táborba, mert kezedbe adtam őket. 1Móz. 46,2. 3. Mát. 1,20.

10. Ha pedig félsz lemenni, menj le te és Púra, a te szolgád a táborba.

11. És hallgasd meg, mit beszélnek, hogy annak utána megerősödjenek a te kezeid, és menj alá a táborba. És lement ő és Púra, az ő szolgája a fegyveresek szélső részéhez, akik a táborban voltak. 1Sám. 14,9.

12. És a midiániták és az amálekiták és a napkeletiek minden fiai úgy feküdtek a völgyben, mint a sáskák sokasága, és tevéiknek nem volt száma sokaságuk miatt, mint a fövenynek, mely a tenger partján van.

13. Mikor pedig Gedeon odament, ímé az egyik férfiú éppen álmát beszélte el a másiknak, és monda: Ímé álmot álmodtam, hogy egy sült árpakenyér hengergett alá a midiániták táborára, és mikor a sátorig jutott, megütötte azt, úgyhogy eldőlt, és felfelé fordította azt, és a sátor ledőlt.

14. A másik aztán felele és monda: Nem egyéb ez, mint Gedeonnak, a Joás fiának, az Izraelből való férfiúnak fegyvere, az ő kezébe adta az Isten Midiánt és egész táborát. 1Móz. 20,8. Ésa. 41,14. 15. 1Kor. 1,27.

Gedeon legyőzi az ellenséget

15. És mikor hallotta Gedeon az álomnak elbeszélését és annak magyarázatát, meghajtá magát, és visszatért az Izrael táborába, és monda: Keljetek fel, mert kezetekbe adta az Úr a Midián táborát.

16. És a háromszáz embert három csapatba osztá el, és mindegyiknek kezébe egy-egy kürtöt adott, és üres korsókat és fáklyákat e korsókba.

17. És monda nékik: Rám figyeljetek, és úgy cselekedjetek. És ímé én bemegyek a tábornak szélibe, és akkor, amint én cselekszem, ti is úgy cselekedjetek.

18. Ha én a kürtbe fúvok és mindazok, akik velem vannak, akkor ti is fújjátok meg a kürtöket az egész tábor körül, és ezt kiáltsátok: az Úrért és Gedeonért!

19. És lement Gedeon, és az a száz férfiú, aki vele volt, a tábor széléhez a középső éjjeli őrség kezdetén, amikor éppen az őrség felváltatott, és kürtöltek a kürtökkel és összetörték a korsókat, amelyek kezükben voltak.

20. És kürtölt mind a három csapat a kürtökkel, és összetörték a korsókat, és bal kezükben tartották a fáklyákat, jobb kezükben pedig a kürtöket, hogy kürtöljenek, és kiáltának: Fegyverre! Az Úrért és Gedeonért!

21. És mindegyik ott állott a maga helyén a tábor körül. Erre az egész tábor futásnak eredt, és kiáltozott, és menekült.

22. És mikor a háromszáz ember belefújt kürtjébe, fordítá az Úr kinek-kinek fegyverét az ő felebarátja ellen az egész táborban, és egész Bét-Sittáig futott a tábor, Cerera felé, Abelmehola határáig, Tabbaton túl. 1Sám. 14,20. 2Krón. 20,23. Ésa. 9,4. 2Kor. 4,7.

23. És egybegyűjtettek az Izrael férfiai Naftaliból, Áserből és az egész Manasséból, és úgy űzték a midiánitákat.

24. És követeket küldött Gedeon az egész Efraim hegységbe, ezt üzenvén: Jöjjetek alá a midiániták ellen és foglaljátok el előttük a vizeket Bétbaráig, és a Jordánt. És egybegyűle Efraimnak minden férfia, és elzárák a vizeket Bétbaráig, és a Jordánt is.

25. És elfogák Midiánnak két fejedelmét, Orebet és Zéebet, és megölék Orebet az Oreb kősziklján, és Zéebet megölék a Zéeb pajtájában, és űzték a midiánitákat. Orebnek és Zéebnek fejét pedig elvitték Gedeonnak a Jordánon túl. Zsolt. 83,11.

A féltékeny efraimiak

8 És mondának az Efraim férfiai néki: Miért cselekedted azt mivelünk, hogy el nem hívtál minket, mikor a Midián ellen való hadakozásra indultál? És erősen feddőzének vele. 2Sám. 19,41.

2. Ő pedig monda nékik: Vajon cselekedtem-é én olyan dolgot, mint ti? Nem többet ér-é Efraim szőlőmezgerlése, mint Abiézer egész szüretje?

3. Kezetekbe adta az Isten Midiánnak fejedelmeit, Orebet és Zéebet; hát mit cselekedhettem én olyat, mint ti?! Akkor lecsendesedék az ő felháborodásuk, mikor

e beszédet mondotta.

Gedeon üldözi Midiánt a Jordánon túl

4. Mikor pedig Gedeon a Jordánhoz ére, átkele azzal a háromszáz férfiúval, akik vele voltak, az üldözéstől kifáradottan.

5. És monda a Sukkót férfiainak: Adjatok, kérlek, e népnek, mely engem követ, kenyeret, mert fáradtak, én pedig űzöm Zébát és Sálmunát, Midiánnak királyait.

6. És mondának Sukkót előjárói: Zébának és Sálmunának öklét már kezedben tartod-é, hogy kenyeret adjunk a te seregednek?

7. Gedeon pedig monda: Ha kezembe adja az Úr Zébát és Sálmunát, a pusztának tüskéivel és csalánjaival csépelem meg testeteket.

8. És felmenvén onnan Pénuelbe, hasonlóképen szóla azoknak is, és Pénuel férfiai éppen úgy feleltek néki, amint feleltek a Sukkót férfiai. 1Móz. 32,30. 1Kir. 12,25.

9. És szóla a Pénuel férfiainak is, mondván: Mikor békességben visszatérek, lerontom ezt a tornyot. 1Kir. 22,27.

10. Zéba pedig és Sálmuná Kárkorban voltak, és az ő seregük velük, mintegy tizenötezren, mind akik megmaradtak a napkeletieknek egész táborából. Az elesettek száma százhúszezer fegyverfogható férfiú volt.

11. És felméne Gedeon a sátorban lakók útján keletre Nobahtól és Jogbehától, és szétverte a tábort, pedig a tábor biztonságban érezte magát. Péld. 17,18–19. 1Thess. 5,3.

12. És Zéba és Sálmuná elfutottak; de ő utánuk ment, és elfogta a Midián két királyát: Zébát és Sálmunát, és szétszórta az egész tábort. Zsolt. 83,11.

Gedeon igazságot szolgáltat

13. Mikor pedig Gedeon, a Joás fia, visszatért a harcból a Heresz hágójától:

14. Megfogott egy gyermeket a sukkótbeliek közül, és tudakozódott tőle. Ez pedig felírta néki Sukkótnak előjáróit és véneit, hetvenhét férfiút.

15. Mikor aztán a Sukkót férfiaihoz ment, monda: Ímhol Zéba és Sálmuná, akik miatt gúnyolódtatok velem, mondván: Vajon Zéba és Sálmuná öklét már kezedben tartod-é, hogy kenyeret adjunk kifáradott embereidnek?

16. És előfogá a város véneit, és a pusztának töviseit és csalánjait vévén, megtanítá azokkal Sukkótnak férfiait.

17. Azután Pénuel tornyát rontá le, és a város férfiait ölte meg. 1Kir. 12,25.

18. És monda Zébának és Sálmunának: Milyenek voltak azok a férfiak, akiket a Tábor hegyén megöltetek? Ők pedig mondának: Mint amilyen te vagy, olyanok voltak ők is, és mindegyik olyan orcájú, mint egy-egy királyfi. Zsolt. 89,12.

19. És monda: Az én atyámfiai, az én anyámnak fiai voltak azok. Él az Úr! Ha életben hagytátok volna őket, én sem ölnélek meg titeket!

20. És monda Jéternek, az ő elsőszülöttjének: Kelj fel, öld meg őket. De a fiú nem húzta ki kardját, mert félt, mivelhogy még gyermek volt.

21. És monda Zéba és Sálmuná: Kelj fel te és te ölj meg minket, mert amilyen a férfiú, olyan az ő ereje. És felkele Gedeon, és megölé Zébát és Sálmunát, és elvevé az ő tevéiknek nyakán levő ékességeket.

22. És mondának az Izrael férfiai Gedeonnak: Uralkodjál felettünk te és a te fiad és a te fiadnak fia, mert megszabadítottál bennünket a midiániták kezéből.

23. És monda nékik Gedeon: Én nem uralkodom felettetek, sem az én fiam nem fog uralkodni rajtatok. **Az Úr uralkodik felettetek!** 1Sám. 8,7. 10,19. Zsolt. 89,18. Hós. 13,10.

Gedeon bálványimádása és halála

24. Azután monda nékik Gedeon: Egyet kívánok csak tőletek, hogy adja nékem mindegyikőtök a zsákmányul ejtett fülönfüggőket; mert arany fülönfüggőik voltak azoknak, mivelhogy izmaeliták voltak. 1Móz. 25,13. 37,25.

25. És mondának: Örömest néked adjuk. És leterítettek egy ruhát, és mindenki arra dobá a fülönfüggőket, melyeket prédául ejtett.

26. Az arany fülön függőknek pedig, amelyeket elkért, súlya ezerhétszáz arany siklus volt, amaz ékességeken, függőkön és bíborruhákon kívül, amelyek a Midián

királyain voltak, és az aranyláncok nélkül, amelyek tevéik nyakán voltak.

27. És készíte abból Gedeon efódot, és helyezteté azt a maga városában, Ofrában, és ott paráználkodott azután az egész Izrael, és lőn ez Gedeonnak és házanépének tőrbeejtésére. Zsolt. 106,39.

28. Így aláztattak meg a midiániták az Izrael fiai előtt, és nem is emelték fel azután már fejüket, és megnyugovék a föld negyven esztendeig Gedeon idejében.

29. És hazatért Jerubbaál, a Joás fia, és megtelepedett otthon.

30. És Gedeonnak volt hetven fia, kik az ő ágyékából származtak, mert sok felesége volt néki.

31. És az ő ágyasa is, aki Sikemben volt, szült néki egy fiat, és nevezé azt Abiméleknek.

32. És meghala Gedeon, a Joás fia, késő vénségében, és eltemették atyjának, Joásnak sírjába, Ofrában, Abiezer városában.

33. Lőn pedig, hogy mikor meghalt Gedeon, elfordulának az Izrael fiai az Úrtól, és a Baálokkal paráználkodának, és a Baál-Beritet tevék istenükké.

34. És nem emlékezének meg az Izrael fiai az Úrról, az ő Istenükről, aki őket megszabadította minden ellenségeik kezéből köröskörül. Zsolt. 78,11. 106,13–21.

35. És nem cselekedének irgalmasságot a Jerubbaál Gedeon házával mind ama jók szerint, amelyeket ő tett az Izraellel.

Abimélek királysága Sikemben

9 És elméne Abimélek, a Jerubbaál fia Sikembe, az ő anyjának atyjafiaihoz, és beszélt velük, valamint az ő anyja atyjának egész nemzetségével, mondván:

2. Mondjátok meg, kérlek, Sikem minden férfiának hallatára, melyik jobb néktek, hogy hetven férfiú uralkodjék-é rajtatok, Jerubbaálnak minden fia, vagy pedig csak egy ember uralkodjék felettetek? És emlékezzetek meg arról, hogy én a ti csontotok és a ti testetek vagyok. 1Móz. 29,14.

3. És elmondották anyjának testvérei róla mind e beszédeket Sikem minden férfiainak füle hallatára, és Abimélek felé hajlott az ő szívük, mert azt mondták: Atyánkfia ő!

4. És adának néki hetven ezüst pénzt a Baál-Beritnek házából, és ezzel holmi henyélő és hiábavaló embereket fogadott magának Abimélek, akik őt követék.

5. És elméne atyjának házához Ofrába, és megölé testvéreit, Jerubbaál fiait, a hetven férfiút egy kövön, és csak Jótám maradt meg, Jerubbaálnak legkisebb fia, mert ez elrejtőzött. 2Kir. 11,1. 2.

6. És összegyülekezék Sikemnek egész polgársága, és Millónak egész háza, és elmenének és királlyá választák Abiméleket az alatt a magas tölgy alatt, amely Sikemben áll. Józs. 24,25–26.

Jótám példázata és átka

7. Mikor pedig ezt elbeszélték Jótámnak, elment és megállott a Garizim hegy tetején, és nagy felszóval kiálta, és így szóla hozzájuk: Hallgassatok rám, Sikem férfiai, hogy reátok is hallgasson az Isten!

8. Egyszer elmenvén elmentek a fák, hogy királyt válasszanak maguknak, és mondának az olajfának: Uralkodjál felettünk! 2Kir. 14,9.

9. De az olajfa így felelt nékik: Elhagyjam az én olajomat, amellyel tisztelnek Istent és embereket, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett? Zsolt. 104,15.

10. Akkor a fügefának szólottak a fák: Jer el te, és uralkodjál rajtunk!

11. De a fügefa is azt mondta nékik: Elhagyjam-é édességemet és jó gyümölcseimet, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?

12. Azután a szőlőtőnek mondták a fák: Jer el te, uralkodjál rajtunk.

13. Azonban a szőlőtő is azt mondta nékik: Elhagyjam-é mustomat, amely isteneket és embereket vidámít, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?

14. Mondának végre a fák mindnyájan a galagonyabokornak: Jer el te, uralkodjál rajtunk.

15. És monda a galagonyabokor a fáknak: Ha igazán királlyá kentek engem magatok felett, jöjjetek el, nyugodjatok az én árnyékomban: de hogyha nem, jöjjön tűz ki a galagonyabokorból, és égesse meg a Libanonnak cédrusait. Ésa. 2,13. 37,24.

16. Hát ti is most igazán és becsületesen cselekedtetek-é, hogy Abiméleket tettétek királlyá, és jól cselekedtetek-é Jerubbaállal és házanépével, és úgy bántatok-é vele, amint megérdemelte?

17. Mert érettetek harcolt atyám, és még életével is semmit nem gondolván, mentett meg titeket a Midiánnak kezéből.

18. Ti pedig most felkeltetek az én atyámnak háza ellen, és megöltétek gyermekeit, hetven férfiút egy kövön, és királlyá választottátok Sikem férfiai felett Abiméleket, az ő szolgálójának fiát, mert atyátokfia!

19. Ha igazán és becsületesen cselekedtetek Jerubbaállal és az ő házával a mai napon, örüljetek Abiméleknek, és örüljön ő is néktek; Ésa. 8,6. Fil. 3,3.

20. De hogyha nem, jöjjön tűz ki Abimélekből, és emésszе meg Sikem férfiait és Milló házát, és származzék tűz Sikem férfiaiból és Milló házából, és emésszе meg Abiméleket!

21. És elfutott Jótám, és elmenekült, és elment Beérbe az ő atyjafia, Abimélek elől, és ott telepedett meg.

Viszály Abimélek és Sikem között

22. Mikor pedig uralkodék Abimélek Izrael felett három esztendeig:

23. Egy gonosz szellemet bocsátott Isten Abimélek és Sikem férfiai közé, és pártot ütöttek Sikem férfiai Abimélek ellen,

24. Hogy eljöjjön a Jerubbaál hetven fián elkövetett kegyetlenség büntetése, és szálljon az ő vérük Abimélekre, testvérükre, aki megölte őket, és Sikem férfiaira, akik az ő kezeit megerősítették, hogy megölje az ő atyjafiait. 1Kir. 2,32. Eszt. 9,25. Mát. 23,35.

25. És lest vetének néki a Sikem férfiai a hegyeknek tetején, és kiraboltak mindenkit, aki elment mellettük az úton, mely dolgot megmondták Abiméleknek.

26. És eljött Gaál, Ebed fia és az ő atyjafiai, és bementek Sikembe, és bízának őhozzá Sikem férfiai.

27. Annyira, hogy kimenvén a mezőre, leszüretelték szőlőiket, mindjárt ki is taposták, és örömünnepet ültek, és bementek az ő istenüknek házába, és ettek és ittak, és szidalmazták Abiméleket.

28. És monda Gaál, Ebed fia: Kicsoda Abimélek és kicsoda Sekem, hogy szolgáljunk néki? Nem Jerubbaál fia-é ő, és nem Zebul-é az ő kormányzója? Ti szolgáljátok Hámornak, Sekem atyjának férfiait; de miért szolgálnánk mi? 2Móz. 5,2. 1Sám. 25,10.

29. Csak volna az én kezemben e nép, majd elűzném Abiméleket. És monda Abiméleknek: Öregbítsd meg seregedet, és jöjj ki! 2Sám. 15,4. 1Kir. 20,11.

30. Mikor pedig meghallotta Zebul, a városnak kormányzója, Gaálnak, az Ebed fiának beszédét, nagy haragra gyulladt,

31. És követeket küldött Abimélekhez Tormába, ezt üzenvén: Ímé Gaál, az Ebed fia és az ő testvérei Sikembe jöttek, és felázítják a várost ellened.

32. Most azért készülj fel éjszaka, te és a te néped, mely veled van, és állj lesbe a mezőn.

33. És reggel, napfelkeltekor korán kelj fel, és törj a városra, és mikor ő és az ő népe kivonul ellened: cselekedjél vele aszerint, amint akarod.

34. És felkelt Abimélek és az egész nép, amely vele volt, éjszaka, és lesbe állottak Sikem ellen négy csapatban.

35. És kijött Gaál, az Ebed fia és megállott a város kapujának nyílásában. És felkelt Abimélek is, meg a nép is, mely vele volt, a lesből.

36. És amint meglátta Gaál a csapatot, monda Zebulnak: Ímé nép jön alá a hegyeknek tetejéről. Zebul pedig monda néki: A hegyek árnyékát nézed férfiaknak.

37. De Gaál csak folytatta beszédét, és monda: Ímé egy másik csapat meg az ország közepéből jön alá; a harmadik csapat pedig a jós-tölgyfa útján jön.

38. Ekkor monda néki Zebul: Hol van most szád, mellyel mondád: Kicsoda Abimélek, hogy szolgáljunk néki? Nem ez a nép-é az, amelyet kisebbítettél? No, most vonulj ki ellene, és harcolj vele. 2Kir. 14,8.

39. És kivonult Gaál Sikem polgárainak élén, és megütközött Abimélekkel.

40. De Abimélek megfutamította, úgyhogy elmenekült előle, és sok sebesült elesett a kapu bejáratáig.

41. Abimélek pedig Arumában maradt,

és Zebul elűzte Gaált és atyjafiait, hogy ne lakjanak Sikemben.

42. És lőn, hogy másnap kiméne a nép a mezőre, és megmondták ezt Abiméleknek.

43. És az vette az ő népét, és három csapatra osztotta el, és lesbe állott a mezőn; és látta, hogy ímé a nép jön ki a városból. Rájuk támadt, és megverte őket.

44. És Abimélek és az a csapat, amely vele volt, megtámadta és megszállotta a város kapuját; a másik két csapat pedig megtámadta mind a mezőn levőket, és megverte őket.

45. És Abimélek egész nap vívta a várost, mígnem bevette a várost, és a népet, mely benne volt, leölte: a várost pedig lerombolta, és behinté azt sóval. 5Móz. 29,23. 1Kir. 12,25. Zsolt. 9,16. 11,6. 119,119. Péld. 2,22.

46. Mikor pedig ezt meghallották Sikem tornyának minden férfiai, az El-Berit isten házának várába mentek.

47. És mikor Abiméleknek elmondották, hogy Sikem tornyának minden férfiai ott gyűltek össze: Zsolt. 68,14.

48. Felment Abimélek a Sálmon hegyére, ő és az egész nép, mely vele volt, és fejszét vett kezébe, és faágakat vágott le, és azokat felszedte, és vállára rakta, és monda a népnek, amely vele volt: amit láttatok, hogy cselekedtem, ti is azt tegyétek gyorsan, mint én.

49. Erre az egész népből mindenki vágott magának ágakat, és követték Abiméleket, és lerakták a fát a vár körül, és tűzzel rájuk gyújtották a várat, úgyhogy meghaltak a Sikem tornyának minden férfiai, közel ezer férfi és asszony.

Abimélek halála

50. Abimélek pedig elment Tébesbe, és táborba szállott Tébes ellen, és bevette azt.

51. De egy erős torony volt a város közepén, és odamenekült minden férfi és asszony, és a városnak minden lakosa; ezt magukra zárták, és a toronynak padlására mentek fel. 2Móz. 14,4.

52. És Abimélek odament a toronyig, és ostrom alá vette azt, és egészen a torony ajtajáig közeledett, hogy azt tűzzel égesse fel.

53. Akkor egy asszony egy malomkődarabot gördített le Abimélek fejére, és bezúzta koponyáját. 2Sám. 11,21. 1Kor. 1,27.

54. Ki mindjárt odahívta fegyverhordozó apródját, és monda néki: Vond ki kardodat, és ölj meg engem, hogy ne mondják felőlem: Asszony ölte meg őt! És keresztülszúrta őt az apród, és meghalt. 1Sám. 31,4.

55. Mikor pedig az Izrael férfiai látták, hogy Abimélek meghalt, mindenki visszatért a maga helyére. Róm. 2,6. Gal. 6,7.

56. Így fizetett meg Isten Abiméleknek azért a gonoszságért, melyet atyja ellen elkövetett, hogy megölte hetven testvérét.

57. És a Sikem férfiainak fejére is visszahárított Isten minden rosszat, és reájuk szállott Jótámnak, a Jerubbaál fiának átka.

Tóla és Jáir bíráskodása

10 Támada pedig Abimélek után az Izrael megszabadítására Tóla, Puának, a Dodó fiának fia, Issakár nemzetségéből való, aki Sámirban lakott, az Efraim hegységben.

2. És bíráskodék Izraelben huszonhárom esztendeig, és meghala, és eltemették Sámirban.

3. Őutána következett Jáir, a gileádbeli, és ítélé Izraelt huszonkét esztendeig.

4. Ennek harminc fia volt, kik harminc szamárcsikón nyargaltak, és volt nékik harminc városuk, melyeket mind e mai napig Jáir faluinak neveznek, melyek Gileád földjén vannak. 5Móz. 3,14.

5. És meghalt Jáir, és eltemeték Kámonban.

Izrael újabb hűtlensége és bűnhődése

6. De az Izrael fiai újra gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt, mert szolgáltak a baáloknak és Astarótnak, és Szíria és Szidón és Moáb isteneinek, és az Ammon fiai isteneinek, és a filiszteusok isteneinek, és elhagyták az Urat, és nem szolgáltak néki. Zsolt. 106,36.

7. Felgerjedett azért az Úrnak haragja Izrael ellen, és adá őket a filiszteusoknak és az Ammon fiainak kezükbe. 1Sám. 12,9.

8. És ezek szorongatták és nyomorgatták az Izrael fiait attól az évtől fogva tizennyolc esztendőn keresztül, Izraelnek minden fiait

akik a Jordánon túl voltak az emoreusoknak földjén, mely Gileádban van.

9. És átkeltek az Ammon fiai a Jordánon, hogy hadakozzanak Júda és Benjámin ellen és az Efraim háza ellen, és felette igen szorongattaték az Izrael.

10. Akkor az Úrhoz kiáltottak az Izrael fiai, mondván: Vétkeztünk ellened, mert elhagytuk a mi Istenünket, és szolgáltunk a Baáloknak. 1Sám. 12,10.

11. Az Úr pedig monda az Izrael fiainak: Nemde én szabadítottalak-é meg benneteket az egyiptombeliektől, az emoreusoktól, az Ammon fiaitól, a filiszteusoktól,

12. És a szidónbeliektől, az amálekitáktól és a maonitáktól, mikor titeket szorongattak, és ti hozzám kiáltottatok, megszabadítottalak titeket az ő kezükből?
rész 5,19. Zsolt. 106,42.

13. És ti mégis elhagytatok engem, és idegen isteneknek szolgáltatok; annakokáért többé nem szabadítlak meg titeket ezután. 5Móz. 32,15. Jer. 2,13.

14. Menjetek és kiáltsatok azokhoz az istenekhez, akiket választottatok, szabadítsanak meg azok benneteket a ti nyomorúságtoknak idején. 2Kir. 3,13.

15. Felelének pedig az Izrael fiai az Úrnak: Vétkeztünk, cselekedjél úgy velünk, amint jónak látszik a Te szemeid előtt, csak most az egyszer szabadíts még meg, kérünk! 1Sám. 3,18.

16. És elvetették maguktól az idegen isteneket, és szolgáltak az Úrnak. És megesett az Ő szíve az Izrael nyomorúságán.

17. És összegyülekeztek az Ammon fiai, és táborba szállottak Gileádban, és összegyűltek az Izrael fiai is, és Mispában táboroztak. 1Móz. 31,49. Zsolt. 106,44.

18. És Gileád népe és fejedelmei egyik a másikától kérdezgették: Ki az a férfiú, aki megkezdi a harcot az Ammon fiai ellen? Legyen az feje Gileád összes lakóinak!

Jeftét választják vezérré

11 A Gileádból való Jefte pedig nagy hős volt, és egy parázna asszonynak volt a fia, s Jeftét Gileád nemzette.
Józs. 2,1. Zsid. 11,32. 33.

2. De mikor Gileádnak a felesége is szült néki fiakat, és megnőttek az ő feleségének fiai: akkor elűzték Jeftét és azt mondták néki: Nem fogsz örökösödni atyánknak házában, mert más asszonynak vagy a fia.

3. És elfutott Jefte az ő atyjafiai elől, és Tób földjén telepedett meg, és henyélő emberek gyűltek össze Jefte körül, és együtt portyáztak. 1Sám. 22,2.

4. És történt napok múlva, hogy az Ammon fiai harcba keveredtek Izraellel.

5. És lőn, hogy amint harcolni kezdtek az Ammon fiai Izraellel, Gileád vénei elmentek, hogy visszahozzák Jeftét Tób földjéről.

6. És mondának Jeftének: Jer el, és légy nékünk fejedelmünk, és harcoljunk az Ammon fiai ellen.

7. Jefte pedig monda Gileád véneinek: Avagy nem ti vagytok-é, akik engem meggyűlöltetek, és kiűztetek atyámnak házából? És miért jöttetek most hozzám a ti nyomorúságtoknak idején? 1Móz. 26,27.

8. És mondának Gileád vénei Jeftének: Azért fordultunk most hozzád, hogy jöjj el velünk, és hadakozzál az Ammon fiai ellen, és légy mi nékünk fejünk, és Gileád minden lakosinak. Luk. 17,4.

9. És monda Jefte Gileád véneinek: Ha visszavisztek engem, hogy hadakozzam az Ammon fiai ellen, és kezembe adja őket az Úr: igazán fejetekké leszek?

10. Akkor mondának Gileád vénei Jeftének: Az Úr a tanúnk, ha a te beszéded szerint nem cselekszünk! 1Móz. 31,50.
Jer. 29,23. 42,5. Mik. 1,2. Róm. 1,9. 1Thess. 2,5.

11. És elment Jefte Gileád véneivel, és a nép a maga fejévé és fejedelmévé tette őt. És megmondá Jefte minden beszédét az Úr előtt Mispában. 1Sám. 10,17. Péld. 16,3.

Jefte tárgyal az ellenséggel

12. És követeket küldött Jefte az Ammon fiainak királyához, ezt üzenvén: Mi dolgom van nékem veled, hogy hozzám jöttél, hogy hadakozzál az én földem ellen?

13. És monda az Ammon fiainak királya Jefte követeinek: Mert elvette Izrael az én földemet, mikor Egyiptomból feljött, az Arnontól fogva Jabbókig és a Jordánig, most te add azokat vissza békességgel.
1Móz. 32,22. 4Móz. 21,24.

14. Ismét külde pedig Jefte követeket az Ammon fiainak királyához;
15. És monda néki: Ezt üzeni Jefte: Nem vette el Izrael sem a Moáb földjét, sem az Ammon fiainak földjét; 5Móz. 2,9. 19.
16. Mert mikor kijött Egyiptomból, a pusztában bolyongott Izrael egész a Vörös tengerig, és mikor Kádesbe ért, Józs. 5,6.
17. Követeket küldött Izrael Edom királyához, mondván: Hadd menjek át, kérlek, országodon; de Edom királya nem hallgatta meg. Majd Moáb királyához is küldött; de ez sem engedé, és így Izrael ott maradt Kádesben. 4Móz. 20,1. 14.
18. És mikor tovább vándorolt a pusztában, megkerülte Edom földjét és Moáb földjét, és napkelet felől érkezett a Moáb földjéhez, és ott táborozott túl az Arnonon; de Moáb határába nem ment be, mert az Arnon Moáb határa. 4Móz. 21,4. 11.
19. Ekkor követeket küldött Izrael Szihonhoz, az emoreusok királyához, Hesbon királyához, és monda néki Izrael: Hadd menjek át, kérlek, országodon az én helyemre. 5Móz. 2,26.
20. De Szihon nem hitt Izraelnek, hogy átvonul az ő határán, hanem összegyűjtötte Szihon az ő egész népét, és táborba szállott Jahásban, és harcolt az Izrael ellen.
21. Az Úr, az Izrael Istene pedig Szihont és egész népét Izrael kezébe adta, és megverték őket, és elfoglalta Izrael az emoreusoknak, ama föld lakóinak, egész országát.
22. És birtokába vette az emoreusok egész határát, az Arnontól fogva Jabbókig, és a pusztától a Jordánig.
23. És mikor az Úr, az Izrael Istene maga űzte ki az emoreusokat az Ő népe, az Izrael elől, most te akarnád ezt elfoglalni?
24. Hát nem úgy van-é, hogy amit bírnod adott néked Kámos, a te istened, azt bírod? Mi meg mindazoknak örökségét bírjuk, akiket az Úr, a mi Istenünk űzött ki mi előlünk. 2Móz. 34,11. 4Móz. 21,29. Csel. 13,19.
25. És most vajon mennyivel vagy te különb Bálaknál, Cippor fiánál, Moáb királyánál? Avagy versengett-é ez az Izraellel, és hadakozott-é valaha ellenük? 4Móz. 22,2.
26. Míg Izrael Hesbonban és annak mezővárosaiban, Aroerben és ennek mezővárosaiban és az Arnon mellett való összes városokban háromszáz esztendőn át lakott: miért nem foglaltátok el abban az időben? 5Móz. 2,36.
27. Én nem vétettem ellened, hanem te cselekszel velem gonoszt, hogy harcolsz ellenem. Az Úr, a Bíró, tegyen ma ítéletet az Izrael és az Ammon fiai között.
28. De az Ammon fiainak királya nem hallgatott Jefte szavaira, amelyeket üzent néki. 1Móz. 18,25.

Jefte fogadalma és győzelme

29. Jeftén pedig lőn az Úrnak Szelleme, és általméne Gileádon és Manassén, és általméne Gileád Mispén, és Gileád Mispéből felvonult az Ammon fiai ellen.
30. És fogadást tett Jefte az Úrnak, és monda: Ha mindenestől kezembe adod az Ammon fiait: 1Móz. 28,20. 1Sám. 1,11.
31. Akkor valami kijön az én házamnak ajtaján előmbe, mikor békével visszatérek az Ammon fiaitól, legyen az Úré, és megáldozom azt egészenégő áldozatul. 3Móz. 27,2.
32. És kivonult Jefte az Ammon fiai ellen, hogy hadakozzék velük, és kezébe adá néki azokat az Úr.
33. És veré őket Aroertől fogva mindaddig, míg mennél Minnitbe, húsz városon át, és egész Abel-Keraminig nagy vérontással, és az Ammon fiai megaláztattak az Izrael fiai előtt. Ezék. 27,17.
34. Mikor pedig méne Jefte Mispába az ő házához: ímé az ő leánya jött ki eleibe dobokkal és táncoló sereggel; ez volt az ő egyetlenegye, mert nem volt néki kívülötte sem fia, sem leánya. 1Sám. 18,6. Zsolt. 68,25.
35. És mikor meglátta őt, megszaggatá ruháit, és monda: Óh, leányom, de megszomorítottál és megháborítottál engem! Mert én fogadást tettem az Úrnak, és nem vonhatom vissza. 1Móz. 37,29. 3Móz. 27,28.
36. Az pedig monda néki: Atyám, ha fogadást tettél az Úrnak, úgy cselekedjél velem, amint fogadtad, miután az Úr megadta az ellenségiden: az Ammon fiain való bosszút. 4Móz. 30,2.
37. És monda az ő atyjának: Csak azt az egyet tedd meg nékem; eressz el engem két hónapra, hadd menjek el és vonulhas-

sak félre a hegyekre, hogy sírjak szüzességemen leánybarátaimmal. Luk. 1,25.

38. És ő monda: Menj el. És elbocsátá őt két hónapra. Az pedig elment és az ő leánybarátai, és siratta az ő szüzességét a hegyeken. 1Sám. 1,22.

39. És a két hónap elteltével visszatért atyjához, és betöltötte az őfelőle való fogadást, amelyet tett, és ő soha nem ismert férfiút. És szokássá lett Izraelben,

40. Hogy esztendőnként elmentek az Izrael leányai, hogy dicsőítsék a gileádbeli Jefte leányát esztendőnként négy napon át.

Jefte és az efraimiak viszálya

12 Összegyűlének pedig az Efraim férfiai, és általmenének északra, és mondának Jeftének: Miért szállottál harcba az Ammon fiaival, és miért nem hívtál minket is, hogy menjünk veled? Most azért a te házadat megégetjük teveled együtt tűzzel.

2. És monda Jefte nékik: Nagy háborúságunk volt, nékem és az én népemnek, az Ammon fiaival: és hívtalak titeket; de ti nem szabadítottatok meg engem az ő kezükből.

3. És amikor láttam, hogy ti nem akartok segíteni, kockára vetém saját életemet, és általmenék az Ammon fiai ellen, az Úr pedig kezembe adta őket. És most miért jöttetek fel hozzám, hogy hadakozzatok ellenem? 1Sám. 19,5. 28,21. Zsolt. 119,109.

4. És ekkor egybegyűjté Jefte Gileádnak minden férfiait, és megtámadta Efraimot, és megverték Gileád férfiai Efraimot, mert azt mondották: Efraim szökevényei vagytok ti, kik Gileádban, Efraim és Manassé között laktok. 1Sám. 25,10. Zsolt. 78,9.

5. És elfoglalák a gileádbeliek Efraim előtt a Jordán réveit, és lőn, hogy mikor az Efraim közül való menekülők azt mondják vala: Hadd menjek által: azt kérdezték tőlük a gileádbeli férfiak: Efraimbeli vagy-é? És ha az azt mondotta: Nem! Józs. 22,11.

6. Akkor azt mondták néki: Mondd: Sibbolet! És ha Szibboletet mondott, mert nem tudta úgy kimondani, akkor megfogták őt és megölték a Jordán réveinél, és elesett ott abban az időben az efraimbeliek közül negyvenkétezer. Mát. 26,73.

7. Ítélé pedig Jefte Izraelt hat esztendeig, és meghalt Jefte, a gileádbeli, és eltemették Gileád egyik városában.

Ibsán, Élon és Abdon bíráskodása Izraelben

8. És ítélé őutána az Izraelt Ibsán, ki Betlehemből való volt.

9. Ennek harminc fia volt és harminc leányt házasított ki, és harminc leányt hozott be kívül az ő fiainak, és ítélé Izraelt hét esztendeig.

10. És meghala Ibsán, és eltemették Betlehemben.

11. És bíráskodék őutána Élon Izraelben, ki a Zebulon nemzetségéből való volt, és ítélé Izraelt tíz esztendeig.

12. És meghalt Élon, a zebulonbeli, és eltemették Ajalonban, Zebulon földjén.

13. Őutána pedig Abdon bíráskodott Izraelben, a pireatonita Hillel fia.

14. Ennek negyven fia és harminc unokája volt, kik hetven szamárcsikón nyargaltak, és ítélte Izraelt nyolc esztendeig.

15. És meghalt Abdon, a pireatonita Hillel fia, és eltemették Pireatonban, Efraim földjén, az amálekiták hegységén.

Angyal jelenti Sámson születését anyjának

13 Az Izrael fiai pedig újra gonoszul cselekedtek az Úrnak szemei előtt, azért az Úr őket a filiszteusoknak kezébe adá negyven esztendeig. 1Sám. 12,9.

2. És élt ebben az időben egy férfiú Córából, a Dán nemzetségéből való, név szerint Manoah, kinek felesége meddő vala, és nem szült. Józs. 19,41.

3. És megjelent az Úrnak angyala az aszszonynak, és monda néki: Ímé most meddő vagy, és nem szültél; de terhes leszel, és fiat szülsz. 1Móz. 17,17. 19. 25,21. 1Sám. 1,2–5. 19. Luk. 1,11. 13. 28. 31.

4. Azért most megóvjad magad, és ne igyál se bort, se más részegítő italt, és ne egyél semmi tisztátalant. 3Móz. 11,43. 4Móz. 6,2. 3. Luk. 1,15.

5. Mert íme terhes leszel, és fiat szülsz, és

beretva ne érintse annak fejét, mert Istennek szenteltetett lesz az a gyermek anyjának méhétől fogva, és ő kezdi majd megszabadítani Izraelt a filiszteusok kezéből. 4Móz. 6,5. 1Sám. 1,11. 7,13. 2Sám. 8,1.

6. És elment az asszony, és elbeszélte ezt férjének, mondván: Istennek egy embere jöve hozzám, kinek tekintete olyan volt, mint az Isten angyalának tekintete, igen rettenetes, úgyhogy meg sem mertem kérdezni, hogy honnan való, és ő sem mondotta meg nékem a nevét. 1Kir. 17,24.

7. És monda nékem: Íme terhes leszel, és fiat fogsz szülni; azért most se bort, se más részegítő italt ne igyál, és semmi tisztátalant ne egyél, mert Istennek szentelt lesz az a gyermek, anyja méhétől fogva halála napjáig. Mát. 28,3. Luk. 9,29. Csel. 6,15.

8. Manoah pedig az Úrhoz könyörgött, és monda: Kérlek, Uram! Az Istennek amaz embere, akit küldöttél, hadd jöjjön el ismét hozzánk, és tanítson meg minket, hogy mit cselekedjünk a születendő gyermekkel.

9. És meghallgatá az Isten Manoah kérését, mert az Istennek angyala megint eljött az asszonyhoz, mikor az a mezőn ült, és az ő férje, Manoah nem volt vele.

10. Akkor az asszony elsietett, és elfutott, és elbeszélé férjének, és monda néki: Ímé megjelent nékem az a férfiú, aki a múltkor hozzám jött.

11. És felkelt, és elment Manoah az ő felesége után, és mikor odaért ahhoz a férfiúhoz, monda néki: Te vagy-é az a férfiú, aki ez asszonnyal beszéltél? És monda: Én vagyok.

12. És monda Manoah: Ha beteljesedik ígéreted, miként bánjunk a gyermekkel, és mit cselekedjék ő?

13. Az Úrnak angyala pedig monda Manoáhnak: Mindentől, amit csak mondottam az asszonynak, őrizkedjék.

14. Mindabból, ami csak a bortermő szőlőből származik, ne egyék, és bort és más részegítő italt ne igyék, és semmi tisztátalant ne egyék. Mindazt, amit parancsoltam néki, tartsa meg.

15. És monda Manoah az Úr angyalának: Kérlek, hadd tartóztassunk meg téged, hogy készítsünk néked egy kecskegödölyét. 1Móz. 18,5.

16. De az Úrnak angyala így szólt Manoáhhoz: Ha megmarasztasz is, nem eszem kenyeredből, és ha áldozatot készítesz, az Úrnak áldozd azt. Mert Manoah nem tudta, hogy az Úrnak angyala volt.

17. És monda Manoah az Úr angyalának: Kicsoda a te neved, hogy ha majd beteljesedik a te beszéded, tisztességgel illethessünk téged.

18. És monda néki az Úrnak angyala: Miért kérdezősködöl nevem után, amely olyan csodálatos? 1Móz. 32,29.

19. Mikor aztán Manoah a kecskegödölyét és ételáldozatot vette, és megáldozá azt egy sziklán az Úrnak: csodadolgot cselekedék Manoahnak és feleségének szemelátára:

20. Tudniillik, mikor a láng felcsapott az oltárról az ég felé, az oltár lángjában felszállott az Úrnak angyala. Mikor pedig ezt megláták Manoah és az ő felesége, arccal a földre borultak. Ezék. 1,28. Mát. 17,6.

21. És többé nem jelent meg az Úrnak angyala Manoáhnak és feleségének. Ekkor tudta meg Manoah, hogy az Úrnak angyala volt az.

22. És monda Manoah az ő feleségének: Meghalván meghalunk, mert az Istent láttuk. 1Móz. 32,30. 2Móz. 33,20. 5Móz. 5,26.

23. Akkor monda néki az ő felesége: Ha meg akart volna ölni az Úr minket, nem fogadta volna el kezünkből az egészenégő áldozatot és az ételáldozatot, és nem mutatta volna nékünk mindezeket, sem pedig nem hallatott volna velünk ilyeneket.

24. És szült az asszony fiat, és nevezé annak nevét Sámsonnak, és felnevekedék a gyermek, és megáldá őt az Úr. Zsid. 11,32.

25. És kezdé az Úrnak Szelleme őt indítani a Dán táborában, Córa és Estáol között.

Sámson házassága

14 És lement Sámson Timnátba, és meglátott egy nőt Timnátban a filiszteusok lányai közül. Józs. 15,10.

2. És mikor hazament, elbeszélte ezt atyjának és anyjának, és monda: Egy nőt láttam Timnátban a filiszteusok leányai

között, most azért vegyétek őt nékem feleségül. 1Móz. 21,21.

3. És monda néki az ő atyja és anyja: Hát nincsen a te atyádfiainak és az én egész népemnek leányai között nő, hogy te elmégy, hogy feleséget végy a körülmetéletlen filiszteusok közül? És monda Sámson az ő atyjának: Őt vegyed nékem, mert csak ő kedves az én szemeim előtt. 1Móz. 24,3.

4. Az ő atyja és anyja pedig nem tudják vala, hogy ez az Úrtól van, hogy ő alkalmatosságot keres a filiszteusok ellen, mert abban az időben a filiszteusok uralkodtak Izrael felett. Józs. 11,20. 2Krón. 10,15.

Sámson megöl egy oroszlánt

5. És lement Sámson az ő atyjával és anyjával Timnátba, és mikor Timnátnak szőlőhegyéhez értek, íme egy oroszlánkölyök jött ordítva elébe.

6. És felindítá őt az Úrnak Szelleme, és úgy kettészakasztá azt, mint ahogyan kettészakasztatik a gödölye; pedig semmi sem volt kezében. De atyjának és anyjának nem mondta el, amit cselekedett. 1Sám. 10,16.

7. És mikor leérkezett, beszélt a nővel, aki kedves volt Sámson szemei előtt.

8. Mikor pedig egynéhány nappal azután visszatért, hogy őt hazavigye, lekerült, hogy megnézze az oroszlánnak holttestét: hát íme egy raj méh volt az oroszlánnak tetemében, és méz.

9. És kiszedte azt markaiba, és amint ment-mendegélt, eszegetett belőle, és mikor hazaért atyjához és anyjához, adott abból nékik is, és azok is ettek; de nem mondta meg nékik, hogy az oroszlán holtteteméből vette ki a mézet.

Sámson lakodalma és a találós kérdés az oroszlánról

10. És azután lement az ő atyja ahhoz a nőhöz, és Sámson lakodalmat tartott ott, mert úgy szoktak cselekedni az ifjak.

11. Mikor pedig meglátták őt a filiszteusok, harminc társat adtak mellé, hogy legyenek övele.

12. És monda nékik Sámson: Hadd vessek előtökbe egy találós mesét, ha azt megfejtitek nékem a lakodalom hét napja alatt és kitaláljátok; adok néktek harminc inget és harminc öltöző ruhát; Ezék. 17,2. Luk. 14,7.

13. De ha nem tudjátok megfejteni, ti adtok nékem harminc inget és harminc öltöző ruhát. Azok pedig mondának néki: Add elő találós mesédet, hadd halljuk.

14. Ő pedig monda nékik: Az evőből étek jött ki, s az erősből édes jött ki. De nem tudták a találós mesét megfejteni három egész napon át.

15. Lőn annakokáért hetednapon, mondának Sámson feleségének: Vedd reá férjedet, hogy fejtse meg nékünk a találós mesét, hogy valamiképpen meg ne égessünk téged és a te atyádnak házát tűzzel; vagy azért hívtatok ide minket, hogy koldussá tegyetek bennünket, vagy nem?

16. És sírt a Sámson felesége őelőtte, és monda: Bizony te gyűlölsz engem, és nem szeretsz. Egy találós mesét vetettél az én népem fiai elé és nékem sem fejtetted meg. Ő pedig monda néki: Íme még atyámnak és anyámnak sem mondtam meg, hát néked mondanám meg?

17. Az pedig hét napon át sírdogált előtte, ameddig a lakodalom tartott. Végre a hetedik napon megmondá néki, mert folyvást zaklatta őt. Ő pedig aztán megfejté a találós mesét népe fiainak.

18. És mondának néki a város férfiai a hetedik napon, mielőtt még a nap lement volna: Mi édesebb, mint a méz, És mi erősebb, mint az oroszlán? Ki monda nékik: Ha nem az én üszőmön szántottatok volna, mesém soha ki nem találtátok volna.

19. Ekkor felindítá őt az Úrnak Szelleme, és elment Askelonba, és megölt közülük harminc férfiút, és elvette ruhájukat és azoknak adta ez öltöző ruhákat, akik a találós mesét megoldották. És felgerjedett haragjában elment az ő atyjának házához.

20. A Sámson felesége pedig férjhez ment az ő egyik társához, akit társaságába vett.

Sámson a filiszteusoknak nagy kárt szerez felesége miatt

15 Lőn pedig néhány nap múlva, a búzaaratásnak idejében, meglátogatta Sámson az ő feleségét, egy kecskegödölyét vitt néki, és monda: Bemegyek az én

feleségemhez a hálóházba. De nem hagyá őt bemenni az ő atyja. Luk. 15,29.

2. És monda annak atyja: Azt gondoltam, hogy gyűlölve gyűlölöd őt, azért odaadtam őt a te társadnak; de hát vajon húga nem szebb-é nálánál? Legyen helyette most az a tied.

3. És monda néki Sámson: Teljesen igazam lesz most a filiszteusokkal szemben, ha kárt okozok nékik.

4. És elment Sámson, és összefogdosott háromszáz rókát, és csóvákat vévén, a rókák farkait egymáshoz kötözé, és egy-egy csóvát tett minden két rókának farka közé.

5. És meggyújtá tűzzel a csóvákat, és beeresztette azokat a filiszteusok gabonájába, és felgyújtá a gabonakalangyákat, az álló vetéseket, a szőlőket és az olajfaerdőket.

6. Akkor mondának a filiszteusok: Ki cselekedte ezt? És azt mondták: Sámson, Timneus veje, mert elvette tőle az ő feleségét, és adta azt az ő társának. Felmenének annakokáért a filiszteusok, és megégeték az asszonyt és annak atyját tűzzel.

7. Sámson pedig monda nékik: Bátor ezt cselekedtétek, mégis addig nem nyugszom meg, míg bosszúmat ki nem töltöm rajtatok.

8. És megverte őket keményen válluktól tomporukig, és lement és lakott Etamban, a sziklabarlangban. 1Krón. 4,3. 2Krón. 11,6.

Sámson hőstette Lehiben

9. A filiszteusok pedig felmentek, és megszállották Júdát, és Lehiben telepedtek le.

10. Akkor mondának a Júda férfiai: Miért jöttetek fel ellenünk? Azok pedig mondának: Sámsont megkötözni jöttünk fel, hogy úgy cselekedjünk vele, mint ő cselekedett mivelünk.

11. Ekkor háromezer ember ment le Júdából Etamba, a sziklabarlanghoz, és monda Sámsonnak: Nem tudod-é, hogy a filiszteusok uralkodnak rajtunk? Miért cselekedted ezt velünk? Ő pedig monda nékik: amiképpen cselekedtek ők velem, én is úgy cselekedtem velük. Zsolt. 106,40–42.

12. És mondának néki: Azért jöttünk le, hogy megkötözzünk, és hogy a filiszteusok kezébe adjunk téged. Sámson pedig monda nékik: Esküdjetek meg nékem, hogy ti nem rohantok reám. JerSir. 1,5.

13. És azok felelének néki, mondván: Nem! csak megkötözvén megkötözünk, és kezükbe adunk; de nem ölünk meg téged. Azután megkötözték őt két új kötéllel, és felvezették őt a kőszikláról.

14. És mikor Lehi felé közeledett, és a filiszteusok már ujjongtak elébe: felindítá őt az Úrnak Szelleme, és olyanok lettek a karján levő kötelek, mint a lenszálak, melyeket megperzsel a tűz és lemállottak a kötések kezeiről.

15. És egy nyers szamárállcsontot találá, és kinyújtván kezét, felvevé azt, és agyonvert vele ezer embert. 3Móz. 26,8. Józs. 23,10.

16. És monda Sámson: Szamár állcsontjával seregeket seregre, szamár állcsontjával ezer férfit vertem le.

17. És mikor ezt elmondotta, elvetette kezéből az állcsontot, és elnevezé azt a helyet Ramat-Lehinek.

18. Azután megszomjúhozék felette igen és felkiáltott az Úrhoz, és monda: Te adtad szolgád kezébe ezt a nagy győzelmet, és most szomjan kell meghalnom, és a körülmetéletlenek kezébe jutnom. Zsolt. 3,7.

19. Akkor meghasítá Isten a zápfogat, mely az állcsontban volt, és víz fakadt ki abból. Ő pedig ivott, ereje visszatért, és megéledett. Azért neveztetik a segítségül hívás forrásának e hely Lehiben mind e mai napig, Ésa. 40,29.

20. És ítélé Sámson Izraelt a filiszteusok idejében húsz esztendeig.

Sámson Gázában

16 És elment Sámson Gázába, és meglátott ott egy parázna asszonyt, és bement hozzá.

2. A gázabelieknek pedig mikor megmondották, mondván: Idejött Sámson! Körülvették őt, és leselkedének őutána egész éjszakán át a város kapujában, és hallgatóztak egész éjjel, és azt mondták: Reggel, ha világos lesz, megöljük őt. Csel. 9,24.

3. És aluvék Sámson éjfélig. Éjfélkor pedig felkelt, és megfogván a város kapujának szárnyait, a kapufélfákkal és a závárokkal együtt kiszakította azokat, és vállaira

vette, és felvitte a hegy tetejére, mely Hebronnal szemben fekszik.

Sámson és Delila

4. És történt azután, hogy megszeretett egy asszonyt a Sórek völgyében, akinek neve Delila volt.

5. És felmenének őhozzá a filiszteusok fejedelmei, és mondának néki: Kérdezd ki őt és tudd meg, miben áll az ő nagy ereje, és miképpen vehetünk rajta erőt, hogy megkötözzük és megkínozzuk őt, és mi mindegyikünk adunk néked ezerszáz ezüst siklust. Péld. 2,16–19. 5,3–11.

6. És monda Delila Sámsonnak: Mondd meg nékem, miben van a te nagy erőd és mivel kellene téged megkötni, hogy megkínozhassanak téged.

7. És felele néki Sámson: Ha megkötöznek hét nyers gúzzsal, melyek még meg nem száradtak, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint más ember.

8. Akkor hoztak néki a filiszteusok fejedelmei hét nyers gúzst, amely még nem volt száraz, és megkötözé őt azzal.

9. A lesben állók pedig ott vártak annál a hálókamarában. És monda néki: Rajtad a filiszteusok, Sámson! És elszakasztá a gúzsokat, miképpen elszakad a csepűfonal, ha tűz éri, és ki nem tudódék, miben volt az ő ereje.

10. És monda Delila Sámsonnak: Ímé rászedtél, és hazugságot szóltál nékem, most mondd meg igazán, hogy mivel lehet téged megkötözni?

11. Ő pedig monda néki: Ha erősen megkötöznek új kötelekkel, melyekkel még semmi dolgot nem végeztek, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint más ember.

12. És vett Delila új köteleket, és megkötözte őt velük, és monda néki: Rajtad a filiszteusok, Sámson! Mert ott leselkedtek utána a hálókamarában. De ő letépte azokat karjairól, mint a fonalat. Péld. 7,22.

13. És monda Delila Sámsonnak: Meddig fogsz még rászedni engem és hazudni nékem? Mondd meg egyszer már, mivel kötöztethetel meg? Ő pedig monda néki: Ha összeszövöd az én fejemnek hét fonatékját a nyüstfonállal.

14. És szeggel megerősítvén a zugolyt, monda: Rajtad a filiszteusok, Sámson! Az pedig felébredvén álmából, kitépte a zugolyszeget és a nyüstfonalat.

15. Ekkor monda néki Delila: Miképpen mondhatod: Szeretlek téged, ha szíved nincsen énvelem? Immár három ízben szedtél rá engem, és nem mondtad meg, hogy miben van a te nagy erőd?

16. Mikor aztán őt minden nap zaklatta szavaival, és gyötörte őt: halálosan belefáradt,

17. És kitárta előtte egész szívét, és monda néki: Borotva nem volt soha az én fejemen, mert Istennek szentelt vagyok anyám méhétől fogva; ha megnyírattatom, eltávozik tőlem az én erőm, és megerőtlenedem, és olyan leszek, mint akármely ember.

18. És mikor látta Delila, hogy kitárta volna előtte egész szívét, elküldött, és elhívatá a filiszteusok fejedelmeit, és ezt üzené: Jöjjetek fel ez egyszer, mert ő kitárta nékem egész szívét. És felmentek őhozzá a filiszteusok fejedelmei, és a pénzt is felvitték kezükben.

19. És elaltatta őt az ő térdein, és előhívott egy férfiút, és lenyíratta az ő fejének hét fonatékát, és kezdé őt kínozni. És eltávozott tőle az ő ereje. Péld. 5,3. 4. Préd. 7,25.

20. És monda: Rajtad a filiszteusok, Sámson! Mikor pedig az az ő álmából felserkent, monda: Kimegyek most is, mint egyébkor, és lerázom a kötelékeket; mert még nem tudta, hogy az Úr eltávozott tőle. Józs. 7,12. 1Sám. 18,12. Zsolt. 33,16. Péld. 22,14. Jer. 9,23. 24.

21. De a filiszteusok megfogták őt, és kiszúrták szemeit, és levezették őt Gázába, és ott megkötözték két vaslánccal, és őrölnie kellett a fogházban.

Sámson utolsó hőstette

22. De az ő fejének haja újra kezdett nőni, miután megnyíretett.

23. És mikor a filiszteusok fejedelmei összegyűltek, hogy az ő istenüknek, Dágonnak nagy áldozatot áldozzanak, és hogy örvendezzenek, mondának: Kezünkbe adta a mi istenünk Sámsont, a mi ellenségünket.

24. És mikor látta őt a nép, dicsérték az ő istenüket: mert, mondának, kezünkbe adta a mi istenünk a mi ellenségünket, földünk pusztítóját, és aki sokakat megölt miközülünk. 1Sám. 31,9. 1Kor. 8,4. 10,19. 20.

25. Lőn pedig, hogy mikor megvidámult az ő szívük, mondának: Hívjátok Sámsont, hadd játsszék előttünk. És előhívák Sámsont a fogházból, és játsszék őelőttük, és az oszlopok közé állították őt.

26. Sámson pedig monda a fiúnak, aki őt kézenfogva vezette: Eressz el, hadd fogjam meg az oszlopokat, amelyeken a ház nyugszik, és hadd támaszkodjam hozzájuk.

27. A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal, és ott voltak a filiszteusok összes fejedelmei, és a tetőzeten közel három-ezren, férfiak és asszonyok, a Sámson játékának nézői. 5Móz. 22,8.

28. Ekkor Sámson az Úrhoz kiáltott, és monda: Uram, Isten, emlékezzél meg, kérlek, én rólam, és erősíts meg engem, csak még ez egyszer, óh Isten! Hadd álljak egyszer bosszút a filiszteusokon két szemem világáért! Jer. 15,15.

29. És átfogta Sámson a két középső oszlopot, melyeken a ház nyugodott, az egyiket jobb kezével, a másikat bal kezével, és hozzájuk támaszkodott.

30. És monda Sámson: Hadd vesszek el én is a filiszteusokkal! És nagy erővel megrándította az oszlopokat, és rászakadt a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely abban volt, úgyhogy többet megölt halálával, mint amennyit megölt életében.

31. És lementek az ő testvérei és atyjának egész háza, és elvitték őt, és hazatérvén, eltemették Córa és Estáol között, atyjának, Manoahnak sírjába, minekutána húsz esztendeig ítélte az Izraelt.

Mika bálványozása

17 Vala pedig egy férfiú Efraimnak hegyéről való, kinek neve Mika volt;

2. És monda az ő anyjának: Az az ezerszáz ezüst, mely tőled elvétetett, és amely miatt te átkozódál, és füleimbe is mondtad, ímé az az ezüst én nálam van, én vettem el azt. És monda az ő anyja: Légy megáldva, fiam, az Úrtól! Ruth 2,20. 3,10.

3. És visszaadta az ezerszáz ezüstpénzt az ő anyjának. És monda az ő anyja: Szentelve szentelem e pénzt az Úrnak az én kezeimből fiaimért, hogy egy faragott és öntött bálvány készíttessék abból, azért most visszaadom azt tenéked.

4. De ő megint visszaadá a pénzt anyjának, és vett az ő anyja kétszáz ezüstpénzt, és odaadá azt az ötvösnek, és az készített abból egy faragott és öntött bálványt. Ez azután a Mika házában volt. Ésa. 46,6.

5. És a férfiúnak, Míkának volt egy temploma, és készített efódot és terafimot, és felszentele az ő fiai közül egyet, és ez lett néki papja. 1Móz. 31,19. Hós. 3,4.

6. Ebben az időben nem volt király Izraelben, hanem mindenki azt cselekedte, amit jónak látott. 5Móz. 12,8.

7. Vala pedig egy ifjú, Júdának Betleheméből, a Júda nemzetségéből való, ki lévita volt, és ott tartózkodott. Ruth 1,1. 2. Mik. 5,2.

8. És elméne ez a férfiú Júdának Betlehem városából, hogy ott tartózkodjék, ahol helyet talál. Így jött az Efraim hegyére, Mika házához, vándorlása közben.

9. És monda néki Mika: Honnan jössz? És monda: Lévita vagyok Júdának Betleheméből, és járok s kelek, hogy hol találnék helyet.

10. És monda néki Mika: Maradj nálam, és légy nékem atyám és papom, és én adok néked esztendőnként tíz ezüstpénzt és egy öltöző ruhát és eledelt. És a lévita beszegődött. 1Móz. 45,8. Jób 29,16.

11. És tetszék a lévitának, hogy megmaradjon annál a férfiúnál; és olyan lett néki az az ifjú, mint egyik az ő fiai közül.

12. És felszentelte Mika a lévitát; így lett papjává az ifjú, és maradt Mika házánál.

13. És monda Mika: Most tudom, hogy jól fog velem tenni az Úr, mert e lévita lett papom.

Dán törzse új lakóhelyet keres

18 Ebben az időben nem volt király Izraelben, és ezekben a napokban keresett a Dán nemzetsége magának örökséget, ahol lakjék, mert nem jutott néki mindez ideig az Izrael törzsei között osztályrész.

2. És elküldöttek a Dán fiai az ő házukné-

pe közül öt férfiút, vitéz férfiakat a maguk határaikból, Córából és Estáolból, hogy kémleljék ki és nézzék meg jól a földet, és mondának nékik: Menjetek el, kémleljétek ki a földet. És elérkeztek az Efraim hegyéhez, a Mika házához, és ott megháltak. 4Móz. 13,17. Józs. 2,1.

3. Mikor a Mika házánál voltak, megismerték az ifjú lévitának hangját, és hozzá mentek, és mondának néki: Ki hozott téged ide? Mit csinálsz itt, és mi járatban vagy?

4. Ő pedig monda nékik: Ezt meg ezt cselekedte velem Mika, és megfogadott engem, és papjává lettem.

5. És mondának néki: Kérdezd meg Istentől, hogy hadd tudjuk meg, ha szerencsés lesz-é a mi utunk, amelyen járunk?

6. És monda nékik a pap: Menjetek el békességgel; a ti utatok, amelyen jártok, az Úr előtt van. 1Kir. 22,6.

7. És elment az öt férfiú, és Laisba jutott, és látták a népet, amely benne volt, hogy minden félelem nélkül lakik, a szidónbeliek szokása szerint él csendesen és bátorságosan, és nincs senki, aki őket bántaná az országban, vagy úr volna felettük, és távol vannak a szidóniaktól, és nincs senkivel semmi dolguk. Józs. 19,47.

8. És mikor visszatértek atyjukfiaihoz Córába és Estáolba, és kérdezték tőlük az ő atyjukfiai: Mi jóval jártatok?

9. Mondának: Keljetek fel, és menjünk fel ellenük, mert láttuk a földet, hogy ímé igen jó, és ti veszteg ültök? Ne legyetek restek a menetelre, hogy elmenjetek elfoglalni azt a földet. 4Móz. 13,30. Józs. 2,23.

10. Ha elmentek, biztonságban élő néphez mentek, és a tartomány tágas; mert Isten kezetekbe adta azt a helyet, ahol semmiben sincs hiány, ami csak a földön van.

Dán törzse elrabolja Mika bálványszobrait

11. És elment onnét a Dán nemzetségéből, Córából és Estáolból, hatszáz férfiú hadiszerszámokkal felkészülten.

12. És felvonultak, és táborba szállottak Kirját-Jearimban, Júdában. Ezért hívják azt a helyet Dán táborának mind e mai napig. És ez Kirját-Jearim mögött fekszik.

13. És onnan felvonultak az Efraim hegyére, és Mika házába mentek.

14. És szólott az az öt férfiú, aki elment kikémlelni Lais földjét és monda atyjafiainak: Tudjátok-é, hogy ebben a házban efód és teráf, faragott és öntött bálvány van? Hát elgondolhatjátok, hogy mit cselekedjetek.

15. És betértek oda, és az ifjú lévitához mentek a Mika házába, és köszöntötték őt: Békességgel!

16. A hadiszerszámokkal felkészült hatszáz férfiú pedig, kik a Dán fiai közül valók voltak, a kapu előtt állott.

17. És az az öt férfiú, aki a föld kikémlelésére ment el, mikor felment és megérkezett oda, elvette a faragott képet, az efódot, a teráfot és az öntött bálványt; a pap pedig ott állott a kapu előtt a hadiszerszámokkal felkészült hatszáz férfiúval.

18. Mikor pedig ezek a Mika házához bementek és elvették a faragott képet, az efódot, a teráfot és az öntött bálványt, monda nékik a pap: Mit műveltek?

19. Azok pedig mondának néki: Hallgass, tedd kezed ajakadra, és jöjj el velünk, és légy nékünk atyánk és papunk. Melyik jobb, hogy egy ember házának légy papja, vagy hogy Izraelben egy nemzetségnek és háznépnek légy papja? Példi. 30,32. Mik. 7,16.

20. És örvendett ezen a papnak szíve, és elvitte az efódot és a teráfot és a faragott képet, és velük a nép közé ment.

21. És megfordulván elvonultak, maguk előtt küldve a gyermekeket, a barmokat és drágaságaikat.

22. Mikor pedig már messze jártak a Mika házától, a férfiak, akik a Mika házának szomszédságában laktak, összegyűltek, és utána mentek a Dán fiainak.

23. És utánuk kiáltoztak a Dán fiainak. Azok pedig visszafordulván mondának Míkának: Mi bajod van, hogy így felsereglettél?

24. És monda: Isteneimet vettétek el, amelyeket készíttettem, és papomat, és elmentetek, hát mim van még egyebem? És mégis azt mondjátok nékem: mi bajom van?

25. És mondának néki a Dán fiai: Ne hallasd többé hangodat, hogy rátok ne rontsanak e felbőszített emberek, és te a magad életét és házadnépe életét el ne veszítsd!
26. És elmentek a Dán fiai a maguk útján, és mikor Mika látta, hogy azok erősebbek nála, megfordult, és visszatért házához.

Dán fiai elfoglalják Laist

27. Ők pedig elvitték, amit Mika készíttetett, és a papot, aki nála volt, és Lais ellen mentek, a nyugodtan és biztonságban élő nép ellen, és leölték őket fegyvernek élivel, és a várost megégették tűzzel.
28. És nem volt senki, aki őket megszabadította volna, mert messze volt Szidóntól, és semmi dolguk nem volt senkivel. Lais pedig a Bét-Rehob völgyében feküdt és itt építették meg a várost, és telepedtek meg benne. Józs. 11,8. 2Sám. 10,6.
29. És elnevezték a város nevét Dánnak, atyjuknak, Dánnak nevéről, aki Izraelnek született. Bár először Lais volt a város neve. 1Móz. 14,14. Józs. 19,47. 1Kir. 12,29. 15,20.
30. És felállították maguknak a Dán fiai a faragott képet, és Jonatán, a Manasse fiának Gersomnak fia és az ő fiai voltak papok a Dán nemzetségében egészen a föld fogságának idejéig. 1Sám. 4,2. Zsolt. 78,61.
31. És felállítva tarták a Mika faragott képét, amelyet az készíttetett, mindaddig, míg az Isten háza Silóban volt. Józs. 18,1.

Gibea lakóinak szörnyű tette

19 Ugyanebben az időben, amikor nem volt király Izraelben, mint jövevény tartózkodott az Efraim hegység oldalán egy lévita, aki ágyas nőt szerzett magának Júda Betleheméből.
2. Paráználkodék pedig nála az ő ágyasa és elméne tőle atyjának házához, Júdának Betlehemébe, és ott maradt négy hónapig.
3. Ekkor felkelvén az ő férje, utána ment, hogy lelkére beszéljen, és hogy visszavigye őt. Szolgája és egy pár szamár volt vele. Az pedig bevezette őt az ő atyjának házába, és mikor meglátta őt a leánynak atyja, örvendve eléje ment.
4. És ott tartóztatá őt ipa, a leánynak atyja, és ő ott maradt nála három napig, és ettek, ittak, és ott is háltak.
5. És mikor a negyedik napon reggel korán felkeltek, és ő felkészült, hogy elmenjen, monda a leánynak atyja az ő vejének: Erősítsd meg szívedet egy falat kenyérrel, azután menjetek el.
6. És leültek, és mindketten együtt ettek és ittak, és monda a leány atyja a férfiúnak: Gondold meg és hálj itt az éjjel és gyönyörködjék a te szíved.
7. Mikor pedig felkelt az a férfiú, hogy elmenjen, addig marasztá őt az ipa, hogy ott maradt megint éjszakára.
8. És felkelt azután az ötödik napon jókor reggel, hogy elmenjen, és monda a leánynak atyja: Erősítsd meg, kérlek, a te szívedet. És mulatozának, míg elhanyatlék a nap, és együtt ettek mindketten.
9. Ekkor felkele az a férfiú, hogy elmenjen ágyasával és szolgájával; de ipa, a leánynak atyja, így szólt hozzá: Ímé a nap már lehanyatlik, hogy beesteledjék, azért háljatok meg itt; ímé nyugalomra hajlik a nap, hálj itt, és gyönyörködjék a te szíved; holnap aztán készüljetek fel jókor reggel a ti utatokra, és menj el sátorodba.
10. De a férfiú nem akart ott meghálni, és felkelt és elment, és egész Jebusig jutott, ez Jeruzsálem. Egy pár megterhelt szamár és ágyasa volt vele. Józs. 18,28.
11. Mikor pedig Jebus mellett voltak, a nap már igen alászállott, és monda a szolga az ő urának: Jerünk és térjünk be a Jebuzeusok e városába, és háljunk ott.
12. És monda néki az ő ura: Ne térjünk be az idegenek városába, ahol senki sincs az Izrael fiai közül, inkább menjünk el Gibeáig. 4Móz. 13,29.
13. És monda az ő szolgájának: Siess, és menjünk e két hely valamelyikébe, és háljunk vagy Gibeában, vagy Rámában.
14. És tovább vonultak, és elmenének, és a nap Gibea mellett ment le felettük, amely Benjáminé.
15. És odatértek, hogy bemenjenek és megháljanak Gibeában. Mikor pedig oda bement, leült a város piacán, mert nem volt senki, aki őket házába behívná éjszakára.
16. És ímé egy öreg ember jöve a munká-

ból a mezőről késő estve. Ez a férfiú az Efraim hegységéről való volt, és csak jövevény Gibeában, míg a helynek lakói benjáminiták voltak. Zsolt. 104,23.

17. És mikor felemelte szemeit, és meglátta azt az utas embert a város piacán, monda az öreg ember néki: Hová mégy és honnan jössz?

18. Ez pedig monda néki: Megyünk Júda Betleheméből az Efraim hegység oldaláig, ahonnan való vagyok. Júda Betlehemében voltam és most az Úr házához megyek, és nincsen senki, aki házába fogadna engem.

19. Pedig szalmánk és abrakunk is van szamaraink számára, és kenyerem és borom is van a magam és a te szolgálód és emez ifjú számára, ki szolgáddal van, úgyhogy semmiben sem szűkölködünk.

20. Ekkor monda a vén ember: Békesség néked! Mindarra, ami nélkül csak szűkölködöl, nékem lesz gondom. Csak nem hálsz itt az utcán?! 1Móz. 19,2. 43,23.

21. És elvezette őt az ő házához és abrakot adott az ő szamarainak. Azután megmosták lábaikat, és ettek és ittak.

22. És mikor vígan laknának, ímé a város férfiai, a Béliál fiainak emberei, körülvették a házat, és az ajtót döngetve, mondának az öreg embernek, a ház urának, mondván: Hozd ki azt a férfiút, aki házadhoz jött, hogy ismerjük meg őtet. 1Móz. 19,5.

23. És kiment hozzájuk az a férfiú, a háznak ura és monda nékik: Ne, atyámfiai, ne cselekedjetek ilyen gonoszt, minekutána az a férfiú az én házamhoz jött, ne tegyétek vele azt az alávaló dolgot. 2Sám. 13,12.

24. Ímé itt van hajadon leányom és az ő ágyasa, ezeket hozom ki néktek, és ezeket nyomorgassátok, és tegyétek velük azt, amit csak tetszik, csak e férfiúval ne cselekedjétek azt az alávaló dolgot. 1Móz. 19,8.

25. A férfiak azonban nem akartak reá se hallgatni. Ekkor kézen fogta az a férfiú az ő ágyasát, és kivitte nékik az utcára. Ezek pedig megszeplősíték őt, és gonoszul élének vele egész éjszaka reggelig, és csak mikor feltetszett a hajnal, akkor bocsátották el.

26. És elment az asszony virradat előtt és reggel ott rogyott össze annak a férfiúnak háza ajtajánál, amelyben az ő ura volt reggelig.

27. Mikor pedig felkelt az ő ura reggel, és kinyitotta a ház ajtaját, és kiment, hogy útnak induljon, ímé az asszony, az ő ágyasa, ott feküdt elterülve a ház ajtaja előtt, és kezei a küszöbön.

28. És monda néki: Kelj fel és menjünk el. De az nem felelt néki. Ekkor feltette őt a szamárra, és felkelt a férfiú, és elment hazájába.

29. És mikor hazaért, kést vett elő, és megfogta ágyasát, és tagról-tagra szétvagdalta őt tizenkét darabba, és szétküldözte Izrael minden határába. 1Sám. 11,7.

30. Lőn pedig, hogy mindenki, aki ezt látta, azt mondotta: Nem történt és nem láttatott ehhez hasonló dolog, mióta csak feljöttek az Izrael fiai Egyiptomnak földjéből mind e mai napig. Gondolkodjatok e dolog felől, tartsatok tanácsot és beszéljétek meg. Péld. 13,10.

Izrael hadjárata Benjámin ellen

20 Erre kivonultak az Izrael minden fiai és összegyülekezett a nép, mint egy ember, Dántól fogva Bersebáig és a Gileád földjéig, az Úrhoz Mispába.

2. És megjelentek az egész népnek főfő emberei, az Izraelnek minden nemzetségei az Isten népének gyülekezetében, négyszázezer gyalogos, fegyverfogható férfiú.

3. De meghallották a Benjámin fiai is, hogy felmentek az Izrael fiai Mispába. Az Izrael fiai pedig mondának: Mondjátok meg, hogy mint történt ez a gonoszság?

4. És felele a lévita, a megöletett asszonynak férje, és monda: Gibeába, mely Benjáminé, mentem én és az én ágyasom, hogy ott megháljak.

5. És ellenem támadtak Gibeának férfiai, és körülvették miattam a házat éjjel, engem akartak megölni, de az én ágyasomat nyomorgatták meg annyira, hogy meghalt.

6. Ekkor fogtam ágyasomat, és szétvagdaltam őt, és szétküldöztem az Izrael örökségének minden tartományaiba, mert utálatosságot és aljasságot követtek el Izraelben. 1Móz. 34,7. Józs. 7,15.

7. Ímé mindnyájan, kik itt vagytok Izrael fiai, szóljatok erről és tanácskozzatok fe-

lőle. 2Móz. 19,5. 6.

8. Ekkor felállott az egész nép, mint egy ember, mondván: Senki közülünk sátorába ne menjen, és senki házához ne térjen,

9. Mert most Gibea ellen ezt cselekedjük: sorsot vetünk rá.

10. És választunk tíz férfiút száz közül, és százat ezer közül, és ezret tízezer közül, Izraelnek minden nemzetségéből, hogy hordjanak élelmet a népnek, hogy ez elmenvén, cselekedjék Benjámin Gibeájával annak minden gonoszsága szerint, melyet elkövetett Izraelben.

11. És összegyülekezett Izrael minden férfia a város ellen, mint egy ember, egyesülten.

12. És követeket küldöttek az Izrael nemzetségei Benjámin minden törzseihez, mondván: Micsoda aljasság az, ami tiközöttetek történt? 5Móz. 13,14. Józs. 22,13.

13. Most adjátok ki azokat a férfiakat, a Béliál fiait, akik Gibeában vannak, hogy megöljük őket, és kitisztítsuk a gonoszt Izraelből. De a Benjámin fiai nem akartak hallgatni testvéreiknek, az Izrael fiainak szavára, Róm. 1,32. 1Kor. 5,13. 2Kor. 6,15.

14. Hanem egybegyűltek a Benjámin fiai a városokból Gibeába, hogy kimenjenek harcolni az Izrael fiaival.

15. És azon a napon a Benjámin fiai, akik a városokból jöttek fel, huszonhatezer fegyverfogható férfiút számlálának, Gibea lakóin kívül, kik szám szerint hétszázan voltak, mind válogatott férfiú.

16. Ebből az egész népből volt hétszáz válogatott férfiú, akik balkezesek voltak. Ezek mindnyájan a parittyával hajszálnyira biztosan találtak és nem hibázták el.

17. Az Izrael fiai pedig szám szerint, a Benjámin fiain kívül, négyszázezren voltak, fegyverfogható emberek, és mind hadakozó férfiak.

Izrael kétízben vereséget szenved

18. Ekkor felkeltek, és felmentek Bételbe, és megkérdék az Istent, és mondának az Izrael fiai: Ki menjen fel először közülünk a Benjámin fiai ellen hadakozni? És monda az Úr: Júda először. Józs. 9,14.

19. Felkeltek azért az Izrael fiai reggel, és táborba szállottak Gibea előtt.

20. És kimentek Izrael emberei harcolni Benjámin ellen, és csatarendbe állottak fel ellenük az Izrael emberei Gibeánál.

21. És kivonultak a Benjámin fiai is Gibeából, és levertek az Izrael fiai közül aznap huszonkétezret a földre. 1Móz. 49,27.

22. De a nép, Izrael férfiai, megbátorították magukat, és újra csatarendbe állottak ugyanazon a helyen, amelyen előtte való nap sorakoztak.

23. És felmenének az Izrael fiai, és ott sírtak, az Úr előtt egész estig, és megkérdezték az Urat, mondván: Vajon elmenjek-é még harcolni az én atyámfiának, Benjáminnak fiai ellen? Az Úr pedig monda: Menjetek fel ellene! Hós. 5,15.

24. És mikor az Izrael fiai másnap a Benjámin fiai ellen felvonultak,

25. Kijött elébük Benjámin Gibeából másnap, és levert az Izrael fiai közül még tizennyolcezer embert a földre, kik mindannyian fegyverfoghatók voltak.

26. Ekkor felment Izrael minden fia és az egész nép, és elmenvén Bételbe, sírtak, és ott maradtak az Úr előtt és böjtöltek aznap egész estvéig, és égőáldozattal és hálaadó áldozattal áldoztak az Úr előtt.

27. És megkérdezék az Izrael fiai az Urat, mert ott volt abban az időben az Isten frigyládája. 1Sám. 4,3. Zsolt. 50,15. 91,15. Péld. 3,6.

28. És Fineás, az Áron fiának, Eleázárnak fia szolgált körülötte abban az időben, mondván: Vajon még egyszer felmenjek-é harcolni az én atyámfiának Benjáminnak fiaival, vagy pedig abbanhagyjam? És monda az Úr: Menj, mert holnap kezedbe adom őket. 5Móz. 10,8. 18,5. Zsolt. 106,30.

Benjámin törzsét leveri Izrael

29. És leseket vetett Izrael Gibea ellen köröskörül. Józs. 8,4.

30. És felvonultak az Izrael fiai a Benjámin fiai ellen harmadnapon, és felállottak Gibea ellen úgy, mint annakelőtte.

31. Ekkor kijöttek a Benjámin fiai a nép ellen, elszakasztatának a várostól, és elkezdették a népet verni, és ölni, mint annakelőtte, a mezőn, a két úton, melynek egyike Bételbe, másika Gibea felé vezet, és már

megöltek mintegy harminc férfiút Izraelből.

32. És mondának a Benjámin fiai: Megverettetnek ezek előttünk megint, mint először. Az Izrael fiai pedig mondának: Fussunk el és szakasszuk el őket a várostól, ki az országútra.

33. És az Izrael minden fia elhagyta helyét és Baál-Támárnál állott fel. Izrael lesei pedig előtörtek rejtekhelyeikből Maareh-Gabából.

34. Ekkor az egész Izraelből tízezer válogatott férfiú tört Gibea ellen, és néki búsulának a harcnak, és amazok észre sem vették, hogy veszedelemben forognak.

35. Így verte le az Úr Izrael előtt Benjámint, és elpusztítottak az Izrael fiai azon a napon a Benjámin fiai közül huszonötezerszáz férfiút, kik mind fegyverfoghatók voltak. Ésa. 47,11. Luk. 21,34.

36. Benjámin fiai tehát látták, hogy megveretnek, mivel Izrael férfiai csak azért adtak helyet Benjáminnak, mert ők a lesekben bíztak, amelyeket Gibeánál helyeztek el. Józs. 8,15.

37. És a les elsietett és előtört Gibea ellen, és a les bevonult, és leölte az egész várost fegyvernek élivel.

38. És abban egyeztek meg Izrael férfiai a lescsapatokkal, hogy erős füstfelleget bocsátanak fel a városból.

39. Mikor aztán az Izrael férfiai visszafordultak a harc közben, és Benjámin megkezdte az öldöklést és leölt mintegy harminc férfiút Izraelből, és azt gondolta magában: Bizony megverettetnek előttünk, mint az első ütközetben:

40. Éppen akkor kezdett a felhő felemelkedni a városból, mint egy füstoszlop. És mikor aztán Benjámin hátratekintett, látta, hogy íme a város lángja már feléri az eget. Péld. 5,22. 11,5. 6. 29,6.

41. És az Izrael fiai megfordultak, és megijedének a Benjámin fiai, akik most látták csak, hogy rajtuk a veszedelem.

42. És elfutottak az Izrael férfiai elől a pusztába vivő útra; de a harc ott is utolérte őket, és az út közepén ölték le a városból jövőket.

43. Körülvették Benjámint, üldözték őt, letiporták a pihenő helyen, egészen a Gibea előtt keletre eső vidékig. Hós. 10,9.

44. És elesett Benjámin közül tizennyolcezer ember, mindnyájan vitéz férfiak.

45. Ekkor megfordultak, és a pusztába menekültek, a Rimmon sziklájához; de az utakon még megöltek közülük ötezer embert, és azután egész Gideomig mentek utánuk, és megöltek közülük kétezer embert. Józs. 15,32.

46. Azok tehát, akik elestek Benjámin közül, összesen huszonötezren voltak, kik mindannyian fegyvert fogtak azon a napon, és mindnyájan vitéz férfiak voltak.

47. De hatszáz férfiú megfordult, és elmenekült a pusztába a Rimmon kősziklá-jára, és ott is maradt a Rimmon szikláján négy hónapig. rész 21,13. Ésa. 1,9.

48. Az Izrael férfiai pedig visszatértek a Benjámin fiaira, és megölték őket fegyvernek élével a városokban az emberektől a barmokig, és ami csak található volt; az összes városokat pedig, miket találtak, tűzzel égették meg.

Benjámin törzsének helyreállítása

21 És az Izrael fiai megesküdtek Mispában, mondván: Senki miközülünk nem adja leányát Benjáminnak feleségül.

2. És a nép elment Bételbe, és ott volt egész estvéig az Isten előtt, és felemelve szavát, nagy sírással sírt.

3. És mondának: Oh Uram! Izraelnek Istene! Miért történt ez Izraelben, hogy ma Izraelből egy nemzetség hiányzik?

4. És lőn másnap reggel, felkele a nép és ott oltárt épített, és egészenégő áldozatot és hálaadó áldozatot áldozott. 2Sám. 24,25.

5. És mondának az Izrael fiai: Kicsoda az, aki nem jött fel a gyülekezetbe az Izraelnek minden nemzetségei közül az Úrhoz? Mert nagy esküt tettek egyszer afelől, aki fel nem jött az Úrhoz Mispába, mondván: Meghalván meghaljon az!

6. És megszánák az Izrael fiai Benjámint, az ő atyjukfiát, és mondának: Kivágattatott ma egy nemzetség Izraelből.

7. Mit cselekedjünk azokkal, akik megmaradtak, hogy feleséget kaphassanak?

Mert mi megesküdtünk az Úrra, hogy nem adjuk nékik feleségül a mi leányainkat.

8. És mondának: Van-é valaki az Izrael nemzetségei közül, aki nem jött fel az Úrhoz Mispába? És íme Jábes-Gileádból nem jött fel senki a gyülekezet táborába.

1Sám. 11,1. 31,11.

9. Mert megszámlálá magát a nép, és ímé nem volt ott senki a Jábes-Gileád lakosai közül.

10. Ekkor elküldött a gyülekezet oda tizenkétezer harcban edzett férfiút, és megparancsolták nékik, mondván: Menjetek el, és vágjátok le Jábes-Gileád lakóit fegyvernek élivel, még az asszonyokat és a gyermekeket is.

11. És ezt kell cselekednetek, hogy minden férfiút és minden asszonyt, aki már férfiúval hált, öljetek meg. 4Móz. 31,17.

12. Találának pedig a Jábes-Gileád lakói között négyszáz szűz leányt, akik még nem ismertek férfiút férfival való hálással, és elvitték őket a táborba Silóba, amely a Kánaán földjén volt.

Józs. 22,9. Zsolt. 78,59. 60.

13. És elküldött az egész gyülekezet, és üzent a Benjámin fiainak, kik a Rimmon sziklájában voltak, és békességet ígérének nékik.

14. Így tért vissza abban az időben Benjámin, és nékik adták azokat feleségül, akiket meghagytak Jábes-Gileád asszony népei közül; de így sem lett elég nékik.

15. És bánkódék a nép Benjámin miatt, hogy az Úr ilyen rést csinált az Izrael törzsein.

16. Mondának azért a gyülekezet vénei: Mit tegyünk, hogy a többiek is feleséget kapjanak, mert Benjáminból kipusztíttatott az asszonyok?

17. És mondának: A benjáminiták birtoka örökség szerint ezeké, akik megmaradtak, mert nem szabad Izraelben egy nemzetségnek sem eltöröltetni.

18. De mi nem adhatunk nékik feleségeket leányaink közül, mert megesküdtek az Izrael fiai, mondván: Átkozott, aki feleséget ad Benjáminnak!

19. És mondának: Ímé az Úrnak esztendőnként való ünnepnapja lesz most Silóban, amely északra fekszik Bételtől, napkelet felé az országút mellett, amely Bételtől Sikem felé visz, és délre Lebonától.

20. Ezt parancsolák azért a Benjámin fiainak: Menjetek el, és leselkedjetek a szőlőkben.

21. És ha látjátok, hogy jönnek Siló leányai a körtáncban táncolni, akkor jöjjetek elő a szőlőkből, és vegyetek magatoknak ki-ki feleséget a Siló leányai közül, és menjetek el a Benjámin földjére.

22. Ha aztán atyjaik vagy testvéreik hozzánk jönnek perlődni, akkor azt mondjuk nékik: Könyörüljetek rajtuk miérettünk, mert nem hozhattunk mindegyiknek feleséget ama hadból, és minthogy nem ti adtátok nékik, most nem vagytok vétkesek.

23. És ekképpen cselekedtek a Benjámin fiai, és vettek feleségeket az ő számuk szerint a táncolók közül, akiket elraboltak. És elmentek, és hazatértek örökségükbe, és felépítették a városokat, és azokban laktak.

24. Az Izrael fiai pedig eltávoztak onnét abban az időben, mindegyik a maga nemzetségéhez és háznépéhez, és elmentek onnét mindenki a maga örökségébe.

25. Ebben az időben nem volt király Izraelben; azért mindenki azt cselekedte, ami jónak látszott az ő szemei előtt. Róm. 13,3–5.

RUTH KÖNYVE

Naomi családjának sorsa Moáb országában

1 És lőn azon napokban, amikor a bírák bíráskodának, éhség lett a földön. És elméne egy férfi a Júda Betleheméből, hogy Moáb mezején tartózkodjék; ő meg a felesége, és a két fia. Bír. 2,16.

2. A férfi neve Elimélek és felesége neve Naómi; két fiuk neve pedig Mahlon és Kiljon; efrataiak, a Júda Betleheméből valók. És eljutának Moáb mezejére, és ott tartózkodtak. 1Móz. 35,19. Bír. 3,30.

3. Meghala pedig Elimélek a Naómi férje, és marada ő és az ő két fia.

4. Akik moábita leányokat vettek feleségül; az egyiknek neve Orpa, és a másiknak neve Ruth. És ott lakozának közel tíz esztendeig.

5. Meghalának ők is mind a ketten, Mahlon is, Kiljon is, és marada az asszony az ő két fia és férje nélkül.

Naomi hazatér,
Ruth vele tart Betlehembe

6. Felkele azért ő és az ő menyei, és ő viszszatére Moáb mezejéről; mert hallotta Moáb mezején, hogy meglátogatta az Úr az Ő népét, hogy adjon nékik kenyeret.

7. És kiméne arról a helyről, ahol volt, és vele a két menye. És menének az úton, hogy visszatérjenek Júda földjére,

8. És monda Naómi az ő két menyének: Menjetek, térjetek vissza, ki-ki az ő anyjának házához. **Cselekedjék az Úr irgalmasságot veletek, amiképpen ti cselekedtetek a megholtakkal és énvelem**!

9. Adja az Úr tinéktek, hogy találjatok nyugodalmat, ki-ki az ő férje házában. És megcsókolá őket; és ők nagy felszóval sírának. Józs. 24,15. 2Tim. 1,16.

10. És azt mondták néki: Bizony mi veled együtt térünk a te népedhez!

11. Naómi pedig mondá: Térjetek vissza leányaim! Miért jönnétek énvelem? Hát ugyan vannak-é még fiak az én méhemben, akik férjeitek lehetnének?

12. Térjetek vissza leányaim! menjetek, mert én már vénebb vagyok, semhogy férjhez mehetnék. Még ha azt mondanám is, hogy van reménységem; még ha ez éjjel férjhez mennék is és szülnék is fiakat:

13. Ugyan megvárhatnátok-é őket, amíg felnőnek? Ugyan megtartóztatnátok-é magatokat miattuk, hogy férjhez ne menjetek? Ne, édes leányaim! Mert nagyobb az én keserűségem, mint a tietek, mert engem talált az Úrnak keze. Zsolt. 32,4. 38,2.

14. Azok pedig nagy felszóval tovább sírának. És Orpa megcsókolá az ő napát; Ruth azonban ragaszkodék hozzá.

15. Ő pedig monda: Ímé a te sógorasszonyod visszatért az ő népéhez, és az ő isteneihez, térj vissza te is a te sógorasszonyod után. Józs. 24,15.

16. Ruth pedig monda: Ne unszolj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. **Mert ahova te mégy, odamegyek, és ahol te megszállsz, ott szállok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem**.

17. **Ahol te meghalsz, ott halok meg, ott temessenek el engem is. Úgy tegyen velem az Úr akármit, hogy csak a halál választ el engem tőled**. 1Sám. 3,17. 2Kir. 6,31.

18. Mikor pedig látá, hogy erősködik vele menni, nem szóla néki többet. Csel. 21,14.

19. És menének mind a ketten, míglen Betlehembe érkezének. És lőn, hogy mikor Betlehembe érkezének, megmozdult az egész város miattuk, és azt mondták: Nemde nem Naómi ez? Ésa. 23,7. Mát. 21,10.

20. És ő monda nékik: Ne hívjatok engem Naóminak, hívjatok inkább Márának, mert nagy keserűséggel illetett engem a Mindenható.

21. Többed magammal mentem el, és elárvultan hozott vissza engem az Úr; miért hívnátok hát engem Naóminak, holott az Úr ellenem fordult, és a Mindenható nyomorúsággal illetett engem?

22. Így tért vissza Naómi, és vele a moábita Ruth, az ő menye, aki hazatért Moáb mezejéről. Megérkezének pedig Betlehembe az árpaaratás kezdetén. 2Sám. 21,9.

Ruth kalászt szed Boáz szántóföldjén

2 Vala pedig Naóminak egy rokona az ő férje után, előkelő derék ember Elimélek nemzetségéből; neve Boáz.

2. És monda a moábita Ruth Naóminak: Hadd menjek, kérlek, a mezőre, hogy kalászokat szedegessek az után, akinek szemei előtt kedvességet találok. És az monda: Menj édes leányom. 5Móz. 24,19.

3. Elméne azért és odaérkezék, szedegete a mezőn az aratók után, és történetesen odatalált a Boáz szántóföldjére, aki Elimélek nemzetségéből való volt.

Boáz gyámolítja Ruthot

4. És ímé Boáz kijöve Betlehemből, és monda az aratóknak: Az Úr legyen veletek! És ők mondának néki: Áldjon meg téged az Úr!

Bír. 6,12. Zsolt. 129,7. 8. Luk. 1,28. 2Thess. 3,16.

5. És monda Boáz az ő szolgájának, aki az aratók felügyelője volt: Kié ez a leányzó?
6. És felele a szolga, az aratók felügyelője, és monda: Az a moábita leányzó ez, aki Naómival jött a Moáb mezejéről.
7. Aki mondá: Hadd szedegessek, kérlek, és hadd tarlózgassak a kévék közt az aratók után. És idejöve, és itt marada reggeltől fogva mind mostanig: és csak éppen most pihent egy keveset a házban.
8. És mondá Boáz Ruthnak: Ugyan hallod-é édes leányom! Ne menj szedegetni más mezőre és el ne menj innen; hanem menj mindenütt szolgálóim után.
9. Szemeid legyenek a mezőn, amelyet aratnak, és járj utánuk. Ímé meghagytam a szolgáknak, hogy ne bántsanak téged, és ha megszomjúhozol, menj az edényekhez és igyál abból, amit a szolgák merítenek.
10. Akkor ez arcra borula és meghajtá magát a földig, és monda néki: Hogy-hogy találtam ilyen kedvességet a te szemeid előtt, hogy rám tekintettél, holott én idegen vagyok? 1Sám. 1,18. 25,23.
11. Boáz pedig felele, és monda néki: Bizony elmondtak nékem mindent, amit cselekedtél a te napaddal, férjed halála után, hogy elhagytad a te atyádat és a te anyádat és a te születésednek földjét, és jöttél ahhoz a néphez, amelyet nem ismertél azelőtt. rész 1,14. Péld. 31,31. Luk. 18,28–30.
12. **Fizessen meg az Úr a te cselekedetedért, és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izraelnek Istenétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél.** 1Sám. 24,19. 2Krón. 15,7. Zsolt. 17,8. 36,7. 57,1. 58,11. 63,7. 91,4.
13. Ez pedig monda: Találjak kedvességet a te szemeid előtt uram, mert megvigasztaltál engem, és mert a te szolgálódnak szívéhez szóltál, holott én nem vagyok a te szolgálóleányaid közül. 1Sám. 25,41.
14. És az evésnek idejekor szóla néki Boáz: Jer ide, és egyél a kenyérből, és mártsd be a te falatodat az ecetes lébe. És ő leüle az aratók mellé. És pergelt gabonát nyújtott néki, és evett, s jóllakott, sőt még hagyott is.
15. Azután felállott, hogy szedegessen és Boáz megparancsolta az ő szolgáinak, mondván: A kévék között is hadd szedegessen, és meg ne pirongassátok őt.
16. Sőt húzogassatok ki néki a kévékből is, és hagyogassatok el, hogy szedje fel, és meg ne dorgáljátok őt.
17. És ő szedegete a mezőn mind estiglen, és kicsépelé, amit szedegetett, és lett abból szinte egy efa árpa.
18. És felvevé és beméne a városba, és napaasszonya látá, amit ő szedegetett. Aztán elővevé és odaadá néki, amit meghagyott, minekutána jóllakott.
19. És monda néki az ő napaasszonya: Hol szedegettél ma, és hol munkálkodtál? Áldott legyen, aki rád tekintett. És elbeszélte az ő napaasszonyának, hogy kinél munkálkodott, és monda: Annak a férfiúnak a neve, akinél ma munkálkodtam: Boáz. Zsolt. 41,1.
20. És monda Naómi az ő menyének: Áldott legyen ő az Úrtól, aki nem vonta meg irgalmasságát az élőktől és a megholtaktól! És Naómi monda néki: Közel valónk nékünk az a férfiú; legközelebbi rokonaink közül való ő. 2Sám. 2,5. Péld. 17,17. 2Tim. 1,16.
21. És szóla a moábita Ruth: Még azt is mondta ő nékem: Menj mindenütt az én munkásaim után, amíg csak el nem végzik az én egész aratásomat.
22. És monda Naómi Ruthnak, az ő menyének: Jó, édes leányom, hogy az ő szolgálóival jársz, ne is találjanak téged más mezőn.
23. Így járt ő mindenütt a Boáz szolgálói után, szedegetve, míg az árpaaratás és búzaaratás bevégződött; és az ő napaasszonyával lakott.

Naómi tanácsa

3 És monda néki Naómi, az ő napaasszonya: Édes leányom! ne keressek-é néked nyugalmat, hogy jól legyen dolgod?
2. Avagy nem rokonunk-é Boáz, akinek szolgálóival voltál? Ímé ő az éjjel árpát szór a szérűn.
3. Annakokáért fürödjél meg, és kend meg magadat, és vedd magadra ruháidat, és menj le a szérűre; észre ne vétesd magadat a férfiúval, amíg el nem végezi ételét és italát. 2Sám. 14,2.
4. És majd ha lefekszik, jegyezd meg a helyet, ahol fekszik, és menj oda, és hajtsd

fel a leplet lábánál, és feküdjél oda. Ő majd megmondja néked, mit cselekedjél.

5. És ő monda néki: Mindazt, amit mondasz, megcselekszem. Ef. 6,1. Kol. 3,20.

6. És lement a szérűre, és mindent úgy cselekedett, amint napaasszonya parancsolta.

7. És Boáz evett és ivott, és felvidámult az ő szíve. És elment, hogy lefeküdjék a garmada szélén; és az eljött titkon, és felhajtá lába felől a leplet, és lefeküvék.

Bír. 19,6. 2Sám. 13,28. Eszt. 1,10.

Ruth beszélgetése Boázzal

8. Történt pedig éjfél tájon, hogy felrettent a férfiú, és odafordult. És ímé: asszony fekszik az ő lábainál.

9. És monda: Kicsoda vagy te? És az monda: Én Ruth vagyok, a te szolgálód; terjesszed ki hát takaródat a te szolgálódra, mert te vagy a legközelebbi rokon.

10. És ő monda: Az Úrnak áldotta vagy te, édes leányom! Utóbbi szereteteddel jobbat cselekedtél, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak után, sem szegény, sem gazdag után. Ezék. 16,8.

11. Most hát, édes leányom, ne félj! Mindent, amit mondasz, megteszek néked; mert tudja az én népemnek egész kapuja, hogy derék asszony vagy. Péld. 12,4.

12. És most: bizony igaz, hogy közel rokon vagyok: de van nálamnál még közelebbi rokon is. rész 4,1.

13. Ez éjszakán hálj itt; s majd reggel, ha az megvált téged, jó: váltson meg; ha pedig nem akar téged megváltani, akkor én váltalak meg. Él az Úr! Feküdj itt reggelig.

5Móz. 25,5. Bír. 8,19. Jer. 4,2. Mát. 22,24.

14. És feküvék az ő lábainál reggelig, és felkele, mielőtt valaki az ő felebarátját megismerheté, mert mondá: Meg ne tudja senki, hogy ez az asszony a szérűre jött.

Róm. 12,17. 14,16. 2Kor. 8,21. 1Thess. 5,22.

15. És monda: Add ide a nagy kendődet, amely rajtad van, és tartsd. És ő odatartotta azt. Boáz pedig mért hat mérték árpát, és feladta néki, maga pedig bement a városba.

16. És elméne az ő napaasszonyához, és az monda: Hogy vagy édes leányom? És ő elbeszélt néki mindent, amit cselekedett vele az a férfi.

17. És monda: Ezt a hat mérték árpát adá nékem, mert monda: Ne menj üresen a te napadhoz.

18. És monda Naómi: Légy veszteg leányom, míg megtudod, hova dől el a dolog; mert nem nyugszik az a férfiú, míg véghez nem viszi a dolgot még ma. Zsolt. 37,3. 5.

Boáz tárgyal Naómi rokonával

4 Boáz pedig felment a kapuba, és ott leült. És ímé arra ment az a legközelebbi rokon, akiről Boáz beszélt, és monda néki: Jer csak, ülj ide atyafi. És az odament és leüle.

2. Ekkor ő maga mellé vett tíz férfiút a város vénei közül és monda: Üljetek ide! És azok leülének. 5Móz. 16,18. 1Kir. 21,8.

3. És ő monda a legközelebbi rokonnak: Azt a darab szántóföldet, mely a mi atyánkfiáé, Eliméleké volt, eladja Naómi, aki haza jött a Moáb mezejéről.

4. Én pedig gondoltam, hogy füledbe juttatom, mondván: Vedd meg az itt ülők előtt és az én népemnek vénei előtt. Ha megváltod: váltsd meg; és ha nem váltod meg: jelentsd ki előttem, hogy tudjam; mert rajtad kívül nincs, aki megváltaná, és én vagyok utánad. És az monda: Én megváltom.

Jer. 32,7. 8.

5. És monda Boáz: amely napon megveszed a szántóföldet Naómi kezéből, akkor a moábita Ruthtól, a megholtnak feleségétől veszed meg, hogy nevet támassz a megholtnak, az ő örökségében.

1Móz. 38,8. 5Móz. 25,5. Mát. 22,24.

6. A legközelebbi rokon pedig monda: Nem válthatom meg magamnak, hogy el ne veszítsem a magam örökségét; váltsd meg te magadnak az én rokoni részemet, mert én nem válthatom meg.

7. Ez volt pedig a szokás régen Izraelben, a megváltás és cserélés alkalmával, minden dolognak megerősítésére: A férfi lehúzta az ő saruját és odaadta felebarátjának, és ez volt a bizonyság Izraelben.

8. Monda annakokáért a legközelebbi rokon Boáznak: Vedd meg magadnak! És lehúzta a saruját.

9. És monda Boáz a véneknek és az egész népnek: Ti vagytok tanúi ma, hogy megvet-

tem mindent, ami Eliméleké volt, és mindent, ami Kiljoné és Mahloné volt, Naómi kezéből;

10. Sőt a moábita Ruthot is, Mahlonnak feleségét feleségül vettem, hogy nevet támasszak a megholtnak az ő örökségében, és ki ne vesszen a megholtnak neve az ő atyjafiai közül és az ő helységének kapujából. Tanúk vagytok ma. 5Móz. 25,6.

11. És monda az egész nép, mely a kapuban volt és a vének: Tanuk vagyunk! Tegye az Úr az asszonyt, aki a te házadba megy, olyanná, mint Ráhel és Lea, akik ketten építették fel Izrael házát, és gyűjts vagyont Efratában és szerezz nevet Betlehemben.
1Móz. 29,32. 35,16. Zsolt. 127,3. 128,3. Mik. 5,2.

12. És a te házad legyen, miként a Pérec háza, akit Támár szült Júdának, abból a magzatból, amelyet az Úr ad néked ettől az asszonytól. 1Móz. 38,29. 1Sám. 2,20. Mát. 1,3.

Boáz feleségül veszi Ruthot, aki fiút szül neki

13. Elvevé annakokáért Boáz Ruthot, és lőn az néki felesége, és beméne hozzá, és megadá az Úr, hogy az fogana az ő méhében, és szült fiút. 1Móz. 29,31. 33,5.

14. És mondták az asszonyok Naóminak: **Áldott az Úr, aki ma nem engedte meg, hogy rokon nélkül maradj; emlegessék az Ő nevét Izraelben!** Luk. 1,58. Róm. 12,15.

15. **És legyen ő a te életed megújítója, és vénségednek istápolója, mert menyed szülte őt, az, aki téged szeret, és aki többet ér néked hét fiúnál.** 1Sám. 1,8.

16. Ekkor megfogá Naómi a gyermeket, és ölébe vevé, és dajkája lett annak.

17. A szomszédasszonyok pedig nevet adának néki, mondván: Fia született Naóminak, és nevezték az ő nevét Obednek. Ez az apja Isainak, a Dávid atyjának.
Luk. 1,58.

Dávid ősei

18. És a Pérec nemzetségei ezek: Pérec nemzé Hesront; 1Krón. 2,5. Mát. 1,3–7.

19. Hesron pedig nemzé Rámot, és Rám nemzé Amminádábot;

20. Amminádáb pedig nemzé Naássont, és Naásson nemzé Sálmónt; 4Móz. 1,7.

21. Sálmón pedig nemzé Boáztot, és Boáz nemzé Obedet;

22. És Obed nemzé Isait, Isai pedig

SÁMUEL ELSŐ KÖNYVE

Sámuel születése

1 Volt egy ember, Ramataim-Cofimból, az Efraim hegységéről való, és az ő neve Elkána volt, Jerohámnak fia, ki Elihu fia, ki Tohu fia, ki Sof fia volt; efraimita volt.
Ruth 1,2. 1Krón. 6,27.

2. És két felesége volt néki; az egyiket Annának, a másikat pedig Peninnának hívták. Peninnának gyermekei valának, de Annának nem voltak gyermekei.

3. És ez az ember felmegy vala esztendőnként az ő városából, hogy imádkozzék és áldozatot tegyen a Seregek Urának Silóban. Ott pedig Éli két fia, Hofni és Fineás voltak az Úrnak papjai. 5Móz. 12,5. Luk. 2,41.

4. És azon a napon, melyen Elkána áldozni szokott, Peninnának, az ő feleségének, és minden fiának és leányának áldozati részt ád vala;

5. Annának pedig kétakkora részt ád vala, mivel Annát igen szerette; de az Úr bezárá az ő méhét. 1Móz. 16,1. 30,1. 2.

6. Igen bosszantja vala pedig Annát vetélkedő társa, hogy felingerelje, mivel az Úr bezárá az ő méhét.

7. És így történt ez esztendőről esztendőre; valahányszor felment az Úrnak házába, ekképpen bosszantá őt, ő pedig sírt és semmit sem evett.
2Móz. 23,14. 5Móz. 16,16. Ruth 4,15.

8. És monda néki Elkána, az ő férje: Anna, miért sírsz, és miért nem eszel? Mi felett bánkódol szívedben? Avagy nem többet érek-é én néked tíz fiúnál?

nemzé Dávidot. 1Krón. 2,15. Mát. 1,6.

9. És felkele Anna, minekutána evének Silóban és minekutána ivának, Éli pap pedig az Úrnak templomában az ajtófélnél ül vala székében,

10. És Anna lelkében elkeseredve, könyörge az Úrnak, s igen sírt.

11. És fogadást tett, mondván: Seregeknek Ura! Ha megtekinted a te szolgálóleányodnak nyomorúságát, és megemlékezel rólam, és nem feledkezel el szolgálóleányodról, hanem fiúmagzatot adsz szolgálóleányodnak: én őt egész életére az Úrnak ajánlom, és borotva nem érinti az ő fejét soha! 1Móz. 28,20. 29,32. 4Móz. 6,5.

12. Mivel pedig hosszasan imádkozék az Úr előtt: Éli figyel vala az ő szájára;

13. És mivel Anna szívében könyörge, csak ajka mozgott, szava pedig nem volt hallható: Éli gondolá, hogy részeg.

14. Monda azért néki Éli: Meddig leszel részeg? Távolítsd el mámorodat magadtól.

15. Anna pedig felele néki: Nem, Uram! Bánatos lelkű asszony vagyok én; sem bort, sem részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az Úr előtt.

16. Ne tartsd a te szolgálóleányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szólottam eddig. Zsolt. 62,8. 2Kor. 6,15.

17. És felele Éli, és monda: **Eredj el békességgel, és Izraelnek Istene adja meg a te kérésedet, amelyet kértél tőle.**

18. Ő pedig monda: Legyen kedves előtted a te szolgálóleányod! És elméne az asszony az ő útjára és evett, és orcája nem volt többé szomorú. Ruth 2,13. Zsolt. 20,4. 5.

19. És reggel felkelének, és minekutána imádkozának az Úr előtt, visszatértek, és elmenének haza Rámába. És ismeré Elkána az ő feleségét, Annát, és az Úr megemlékezék róla. 1Móz. 30,22. 33,15. Préd. 9,7.

20. És történt idő multával, hogy terhes lett Anna, és szüle fiat és nevezé őt Sámuelnek, mert úgymond az Úrtól kértem őt.

21. És mikor felméne a férfi, Elkána és az ő egész háznépe, hogy bemutassa az Úrnak esztendőnként való áldozatát és fogadását:

22. Anna nem ment fel, hanem monda férjének: Mihelyt a gyermeket elválasztom, felviszem őt, hogy az Úr előtt megjelenjen, és ott maradjon örökké. Luk. 2,22.

23. Monda néki Elkána, az ő férje: Cselekedjél úgy, amint néked tetszik, maradj itthon, míg elválasztod; csakhogy az Úr teljesítse be az Ő beszédét! Otthon marada azért az asszony és szoptatta gyermekét, amíg elválasztá. 4Móz. 30,7. 2Sám. 7,25.

24. És minekutána elválasztotta, felvitte magával; három tulokkal, egy efa liszttel és egy tömlő borral, és bevitte őt az Úrnak házába, Silóban. A gyermek pedig még igen kicsiny volt. 5Móz. 12,5.

25. És levágták a tulkot, és a gyermeket Élihez vitték.

26. Ő pedig monda: Oh Uram! Él a te lelked, Uram, hogy én vagyok az az asszony, aki itt állott melletted, és könyörgött az Úrnak. Mát. 7,7.

27. Ezért a fiúért könyörögtem, és **az Úr megadta kérésemet, amit tőle kértem.**

28. Most azért én is az Úrnak szentelem; teljes életére az Úrnak legyen szentelve! És imádkozának ott az Úrhoz.

Anna hálaéneke

2 És imádkozék Anna, és monda: Örvendez az én szívem az Úrban, **felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban.** Az én szám felnyílt ellenségeim ellen, **mert üdvösségednek örvendezek én!**

2. **Senki sincs olyan szent, mint az Úr,** sőt, rajtad kívül senki sincs. **Nincsen olyan Kőszál, mint a mi Istenünk.** Fil. 4,6.

3. Ne szóljatok oly kevélyen, oly nagyon kevélyen; szátokból ne jöjjön kérkedő szó, **mert mindentudó Isten az Úr, és a cselekedeteket Ő ítéli meg.** Mal. 3,13.

4. Az erős kézíjjasokat megrontja, és **a roskadozókat erővel övedzi fel,**

5. **A megelégedettek bérért szegődnek el, éhezők pedig nem lesznek; s míg a meddő hét gyermeket szül,** a sok gyermekű megfogyatkozik. Zsolt. 113,9.

6. Az Úr öl és elevenít, sírba visz és visszahoz. Ésa. 54,1. Jel. 1,18.

7. Az Úr szegénnyé tesz és gazdagít, megaláz s fel is magasztal; Zsolt. 75,7.

8. **Felemeli a porból a szegényt, és a sárból kihozza a szűkölködőt, hogy**

ültesse hatalmasok mellé, és a dicsőségnek székét adja nékik; mert az Úré a földnek oszlopai, és azokra helyezé a föld kerekségét. Dán. 4,17. Zsid. 1,3.

9. **Híveinek lábait megoltalmazza**, de az istentelenek sötétségben némulnak el, mert nem az erő teszi hatalmassá az embert. 2Sám. 22,34. Zsolt. 91,11. 116,8.

10. Az Úr, akik vele versengenek, megrontja, mennydörög felettük az égben, az Úr megítéli a földnek határait, **királyának pedig hatalmat ad, és felemeli felkentjének szarvát**! Zsolt. 2,9. 18,13. 96,13. 105,15.

11. Elméne ezután Elkána Rámába az ő házához; a gyermek pedig az Úrnak szolgája lett Éli pap előtt.

Éli fiainak gonoszsága

12. Éli fiai azonban Béliál fiai voltak, nem ismerték az Urat.

13. És a papoknak ez volt szokásuk a néppel szemben: Ha mikor valaki áldozatot tesz vala, eljött a papnak szolgája, midőn a húst főzték, és a háromágú villácska az ő kezében volt; 5Móz. 13,13. Róm. 1,28.

14. És beüti vala a serpenyőbe, vagy üstbe, vagy fazékba, vagy edénybe, és mindent, amit a villácskával kihúz, magának veszi el a pap. Így cselekszenek egész Izraellel, kik odamennek Silóba.

15. És minekelőtte a kövérét megáldoznák, eljön a papnak szolgája és azt mondja az áldozó embernek: Adj a papnak sütni való húst, mert nem fogad el tőled főtt húst, hanem csak nyerset.

16. És ha az ember azt mondja néki: Hadd gyújtsák meg most a kövérét, azután vedd el, amint lelked kívánja: akkor azt mondják vala: Semmiképpen nem, hanem most adjad, mert ha nem, erővel elveszem.

17. Igen nagy volt azért az ifjaknak bűne az Úr előtt, mert az emberek megutálják vala az Úrnak áldozatát. 1Móz. 6,11. Mal. 2,8.

18. Sámuel pedig szolgál vala az Úrnak, mint gyermek, gyolcs efóddal körülövezve. 2Móz. 28,4.

19. És anyja kicsiny felső ruhát csinált néki, és felvitte néki esztendőnként, mikor férjével felment az esztendőnként való áldozat bemutatására.

20. És megáldá Éli Elkánát és az ő feleségét, és monda: Adjon az Úr néked magzatot ez asszonytól ahelyett, akiért könyörgött, és akit az Úrnak kért. És hazamenének.

21. És meglátogatá az Úr Annát, ki az ő méhében fogada, és szült három fiút és két leányt. És a gyermek Sámuel felnevekedék az Úrnál. 1Móz. 21,1. Luk. 2,40. 52.

22. Éli pedig igen vén volt, és meghallá mindazt, amit fiai cselekszenek egész Izraellel, és hogy az asszonyokkal hálnak, kik a gyülekezet sátorának nyílása előtt szolgálnak.

23. Monda azért nékik: Miért cselekedtek ilyen dolgot? Mert hallom a ti gonosz cselekedeteiteket mind az egész néptől.

24. Ne tegyétek fiaim! mert nem jó hír az, amelyet hallok; vétkessé teszitek az Úrnak népét.

25. **Ha ember embertársa ellen vétkezik, megítéli az Isten**; **de ha az Úr ellen vétkezik az ember, ki lehetne érette közbenjáró**? De nem hallgatának atyjuk szavára, mert az Úr meg akará őket ölni.

26. **A gyermek Sámuel pedig folytonosan növekedék és kedves volt mind az Úr, mind az emberek előtt**. Péld. 3,4.

Ítélet Éli házán

27. És eljöve Istennek embere Élihez, és monda néki: Így szól az Úr: Nem jelentettem-é ki magamat atyád házának, midőn Egyiptomban a fáraó házában voltak?

28. És kiválasztám őt papnak Izrael minden nemzetségei közül magamnak, hogy áldozzon az én oltáromon; hogy füstölő szert füstölögtessen, hogy az efódot előttem viselje; és atyád házára bíztam Izrael fiainak minden tüzes áldozatait.

29. Miért tapossátok meg az én véresáldozatomat és ételáldozatomat, melyet rendeltem e hajlékban? És te többre becsülöd fiaidat, mint engem, hogy magatokat hízlaljátok az én népem Izrael minden áldozatának elejével. 5Móz. 12,5. 32,15.

30. Azért így szól az Úr, Izraelnek Istene, jóllehet megmondottam, hogy a te házad és atyádnak háza mindörökké énelőttem jár; de most, azt mondja az Úr,

távol legyen tőlem, **mert akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, akik azonban engem megutálnak, megutáltatnak.** Zsolt. 18,20. Péld. 11,25. Jer. 18,9. 10. Mal. 2,9. Luk. 6,38. Jak. 4,8.

31. Ímé, napok jönnek, és levágom a te karodat és atyád házának karját, hogy ne legyen vén ember a te házadban.

32. És meglátod az Isten hajlékának szorongattatását, mind a helyett, ami jót cselekedett volna Izraellel; és nem lészen vén ember a te házadban soha. Zak. 8,4.

33. De nem fogok mindenkit kiirtani oltárom mellől, teéretted, hogy szemeidet emésszem és lelkedet gyötörjem; de egész házadnépe férfikorban hal meg.

34. És az legyen előtted a jel, ami következik két fiadra, Hofnira és Fineásra, hogy egy napon halnak meg mind a ketten.

35. **Támasztok azonban magamnak hűséges papot, ki kedvem és akaratom szerint cselekszik; és építek néki állandó házat, és az én felkentem előtt fog járni mindenkor.** 1Kir. 2,35. 11,38. Zsolt. 2,2. 18,50.

36. És lészen, hogy mindaz, aki megmarad a te házadból, eljön, hogy leboruljon előtte egy ezüst pénzecskéért és egy darab kenyérért, és ezt mondja: ugyan helyezz el engem a papi tisztségek egyikébe, hogy ehessem egy falat kenyeret.

Sámuel elhívatása

3 És a gyermek Sámuel szolgál vala az Úrnak Éli előtt. És abban az időben igen ritkán volt az Úrnak kijelentése, nem volt nyilt látomás. Zsolt. 74,9. Ámós 8,11.

2. És történt egyszer, mikor Éli az ő szokott helyén aludt, szemei pedig homályosodni kezdének, hogy látni sem tudott,

3. És az Istennek szövétneke még nem oltatott el, és Sámuel az Úrnak templomában feküdt, hol az Istennek ládája volt:

4. Szólott az Úr Sámuelnek, ő pedig felele: Ímhol vagyok!

5. És Élihez szalada, és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem; ő pedig felele: Nem hívtalak, menj vissza, feküdj le. Elméne azért és lefeküvék.

6. És szólítá az Úr ismét: Sámuel! Sámuel pedig felkelvén, Élihez ment, és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem. És ő felele: Nem hívtalak fiam, menj vissza, feküdjél le.

7. Sámuel pedig még nem ismerte az Urat, mert még nem jelentetett ki néki az Úrnak Igéje. Csel. 19,2.

8. Szólítá az Úr harmadszor is Sámuelt; ő pedig felkelvén, Élihez ment és monda: Ímhol vagyok, mert hívtál engem. Akkor eszébe jutott Élinek, hogy az Úr hívja a gyermeket.

9. Monda azért Éli Sámuelnek: Menj el, feküdjél le, és ha szólítanak téged, ezt mondjad: Szólj Uram, mert hallja a Te szolgád. Elméne azért Sámuel, és lefeküvék az ő helyére.

10. Akkor eljövén az Úr, odaállott és szólítá, mint annak előtte: Sámuel, Sámuel! És monda Sámuel: Szólj, mert hallja a Te szolgád! Zsolt. 85,8. Csel. 9,6.

11. És monda az Úr Sámuelnek: Ímé én oly dolgot cselekszem Izraelben, melyet valakik hallanak, mind a két fülük megcsendül bele.

12. Azon a napon véghezviszem Élin mindazt, amit kijelentettem háza ellen; megkezdem és elvégezem.

13. Mert megjelentettem néki, hogy elítélem az ő házát mind örökre, az álnokság miatt, amelyet jól tudott, hogy miként teszik vala utálatosokká magukat az ő fiai, és ő nem akadályozta meg őket.

14. Annakokáért megesküdtem az Éli háza ellen, hogy sohasem töröltetik el Éli házának álnoksága, sem véreséldozattal, sem ételáldozattal. 4Móz. 15,30. Ésa. 22,14.

15. Aluvék azért Sámuel mind reggelig, és akkor kinyitá az Úr házának ajtait. És Sámuel nem meri vala megjelenteni Élinek a látomást.

16. Szólítá azért Éli Sámuelt, és monda: Fiam, Sámuel! Ő pedig felele: Ímhol vagyok.

17. És monda: Mi az a dolog, melyet mondott néked az Úr? El ne titkold előttem! Úgy cselekedjék veled az Isten most és azután is, ha te valamit elhallgatsz előttem mind abból, amit mondott néked!

18. Megmondott azért Sámuel néki mindent, és semmit sem hallgatott el előtte.

Ő pedig monda: Ő az Úr, cselekedjék úgy, amint néki jónak tetszik. Ésa. 39,8.

19. **Sámuel pedig felnövekedék, és az Úr voltővele, és semmit az Ő Igéiből a földre nem hagy vala esni.** 1Móz. 39,2.

20. És megtudá egész Izrael Dántól Bersebáig, hogy Sámuel az Úr prófétájául rendeltetett.

Zsolt. 75,6. 7. 147,6. 148,14. Péld. 4,7. 8.

21. És az Úr kezde ismét megjelenni Silóban, mert kijelentette magát az Úr Sámuelnek Silóban, az Úrnak beszéde által.

A filiszteusok megverik Izraelt

4 És ismeretessé lett Sámuel beszéde egész Izraelben. És kiméne Izrael a filiszteusok ellen harcolni, és tábort járának Ében-ézernél, a filiszteusok pedig tábort járának Áfekben.

2. És csatarendbe állának a filiszteusok Izrael ellen, és megütközének, és megveretteték Izrael a filiszteusok által, és levágának a harcmezőn mintegy négyezer embert.

3. És mikor a nép a táborba visszatért, mondának Izrael vénei: Vajon miért vert meg minket ma az Úr a filiszteusok előtt?! Hozzuk el magunkhoz az Úr frigyládáját Silóból, hogy jöjjön közénk az Úr, és szabadítson meg ellenségeink kezéből.

4. Elkülde azért a nép Silóba, és elhozák onnan a Seregek Urának frigyládáját, aki ül a kerubok felett. Ott volt Éli két fia is az Isten frigyládájával, Hofni és Fineás.

5. És mikor az Úr frigyládája a táborba érkezék, rivalgott az egész Izrael nagy rivalgással, hogy megrendüle a föld.

6. Mikor pedig meghallották a filiszteusok a rivalgás hangját, mondának: Micsoda nagy rivalgás hangja ez a zsidók táborában? És mikor megtudták, hogy az Úrnak ládája érkezett a táborba,

7. Megfélemlének a filiszteusok, mert mondának: Isten a táborba jött! És mondának: Jaj nékünk! mert nem történt ilyen soha az előtt.

8. Jaj nékünk! Kicsoda szabadít meg minket ennek a hatalmas Istennek kezéből? Ő az az Isten, aki Egyiptomot mindenféle csapással sújtotta a pusztában.

9. Legyetek bátrak és legyetek férfiak, filiszteusok! Hogy ne kelljen szolgálnotok a zsidóknak, mint ahogy ők szolgáltak néktek. Legyetek hát férfiak, és harcoljatok!

10. Megütközének azért a filiszteusok, és megveretett Izrael, és ki-ki az ő sátorába menekült; és a vereség oly nagy volt, hogy Izrael közül harmincezer gyalog hullott el.

11. Az Isten ládája is elvétetett, és meghala Élinek mindkét fia, Hofni és Fineás.

Éli halála, Ikábód születése

12. Akkor elszalada a harcból egy ember a Benjámin nemzetségéből, és Silóba ment azon a napon, ruháit megszaggatván és port hintvén a fejére. 2Sám. 13,19. 15,32.

13. És ímé mikor odaért, Éli az ő székében ült, az útfélen várakozván; mert szíve rettegésben volt az Isten ládája miatt. És mihelyt odaért az ember, hogy hírt mondjon a városban, jajveszékelt az egész város.

14. És meghallotta Éli a kiáltás hangját, és monda: Micsoda nagy zajongás ez? Az az ember pedig sietve eljöve, és megmondotta Élinek.

15. Éli pedig kilencvennyolcesztendős volt, és szemei annyira meghomályosodtak, hogy már nem is látott.

16. És monda az ember Élinek: Én a harcból jövök, én a harcból menekültem ma. És monda: Mi dolog történt, fiam?

17. Felele a követ, és monda: Megfutamodék Izrael a filiszteusok előtt, és igen nagy veszteség lett a népben, és a te két fiad is meghalt, Hofni és Fineás, és az Isten ládáját is elvették.

18. És lőn, hogy midőn az Isten ládáját említé, hátraesék a székről a kapufélhez, és nyakát szegte és meghala, mert immár vén és nehéz ember volt. És ő negyven esztendeig ítélt Izrael felett.

19. És az ő menye, Fineásnak felesége, várandós volt; és amikor meghallá a hírt, hogy az Isten ládája elvétetett és az ő ipa és férje meghalának, térdre esék és szüle, mert a fájdalmak meglepték.

20. És mikor elalélt, mondának azok, akik mellette állanak vala: Ne félj, mert fiút szültél; de ő nem felelt és nem figyelt arra. 1Móz. 35,17.

21. És nevezé a gyermeket Ikábódnak, mondván: Oda van Izrael dicsősége, mert elvétetett az Isten ládája, és az ő ipa és az ő férje. Zsolt. 26,8. 78,61.

22. És monda ismét: Odavan Izrael dicsősége, mert elvétetett az Isten ládája.

A frigyládát Asdódba, Dágon templomába viszik

5 A filiszteusok pedig vették az Isten ládáját és Ében-ézerből Asdódba vitték.

2. És megfogták a filiszteusok az Isten ládáját, és bevivén azt a Dágon templomába, Dágon mellé helyezték el.

Csapás a filiszteusokon

3. Mikor az asdódbeliek másnap korán felkeltek, ímé Dágon leesett arccal a földre az Úr ládája előtt. És felvevék Dágont, és ismét helyreállíták. Ésa. 19,1. 46,7.

4. Mikor pedig másnap korán reggel felkelének, ímé Dágon ismét leesett arccal a földre az Úr ládája előtt; és Dágonnak feje és két kezefeje letörve a küszöbön voltak, csak Dágon dereka maradt meg. Ésa. 40,8.

5. Annakokáért a Dágon papjai és mindazok, akik a Dágon templomába járnak, nem lépnek a Dágon küszöbére Asdódban mind e mai napig.

6. És az Úrnak keze az asdódbeliekre nehezedék, és pusztítja vala őket; és megveré őket fekélyekkel, Asdódot és határait. 2Móz. 9,3. Zsolt. 7,11. 32,4. Ésa. 31,3. Dán. 4,35. Csel. 13,11.

7. Mikor azért látták az asdódbeliek, hogy így van a dolog, mondának: Ne maradjon nálunk Izrael Istenének ládája, mert reánk nehezedett az Ő keze, és Dágonra, a mi istenünkre. Zsolt. 147,6.

8. Elküldének tehát, és összegyűjték a filiszteusoknak minden fejedelmeit, és mondának: Mit csináljunk Izrael Istenének ládájával? Azok pedig felelének: Vigyék Gátba az Izrael Istenének ládáját. És elvitték Izrael Istenének ládáját.

9. És történt azután, hogy elvitték, az Úrnak keze igen nagy rémületére lett a városnak; és megveré a városnak lakosait kicsinytől fogva nagyig, és fekélyek támadának rajtuk. 5Móz. 2,15. Zsolt. 78,66.

10. Elküldék azért az Istennek ládáját Ekronba. És lőn, hogy amikor Ekronba jutott az Istennek ládája, felzúdulának az ekronbeliek, mondván: Reám hozták Izrael Istenének ládáját, hogy megöljön engem és az én népemet.

11. Annakokáért elküldének, és összegyűjték a filiszteusoknak minden fejedelmeit, és mondának: Küldjétek el Izrael Istenének ládáját, hogy térjen vissza helyére, és ne öljön meg engem és az én népemet. Mert halálos rémület volt az egész városban; igen súlyos volt ott Istennek keze.

12. És azok az emberek, akik nem haltak meg, fekélyekkel sújtattak annyira, hogy a város jajkiáltása felhatott az égig. Ésa. 15,3.

A filiszteusok visszaküldik a szövetség ládáját

6 És az Úrnak ládája hét hónapig volt a filiszteusok földjén.

2. Akkor szólíták a filiszteusok a papokat és jövendőmondókat, mondván: Mit tegyünk az Úrnak ládájával? Mondjátok meg nékünk, mi módon küldjük haza?

3. Azok pedig felelének: Ha elküldítek Izrael Istenének ládáját, ne küldjétek azt üresen, hanem hozzatok néki vétekért való áldozatot; akkor meggyógyultok, és megtudjátok, miért nem távozik el az Ő keze rólatok. 2Móz. 23,15. 3Móz. 5,15. 5Móz. 16,16.

4. És mondának: Micsoda az a vétekért való áldozat, melyet hoznunk kell néki? Azok pedig felelének: A filiszteusok fejedelmeinek száma szerint öt fekélyforma arany és öt arany egér, mert ugyanazon csapás van mindeneken, a ti fejedelmeiteken is.

5. Csináljátok meg azért fekélyeiteknek képmását és egereiteknek képmását, melyek pusztítják a földet, és így adjatok Izrael Istenének dicsőséget, talán megkönnyebbedik az Ő keze rajtatok, és a ti isteneteken és földeteken. Józs. 7,19. Zsolt. 39,10. Ésa. 42,12. Mát. 2,2. Jel. 14,7.

6. Miért keményítenétek meg szíveiteket, mint megkeményítették szívüket Egyiptom és a fáraó? Avagy nem úgy volt-é, hogy amint hatalmát megmutatta rajtuk, elbocsátá őket, hogy elmenjenek?

7. Most azért vegyetek és készítsetek egy új szekeret és két borjas tehenet, melyeken még nem volt járom; és fogjátok be a szekérbe a teheneket, borjaikat pedig vigyétek el tőlük haza; 4Móz. 19,2. 2Sám. 6,3.

8. Vegyétek az Úrnak ládáját, és tegyétek a szekérre; az aranyszerszámokat pedig, melyeket vétekért való áldozatul hoztok néki, tegyétek egy táskába az oldalára, és bocsássátok el, hadd menjen el.

9. És nézzetek utána, hogy ha az ő határának útján Bét-Semes felé tart, akkor Ő szerezte nékünk ezt a nagy bajt; ha pedig nem, akkor megtudjuk, hogy nem az Ő keze sújtott minket, hanem csak véletlen volt az, ami velünk történt. Ján. 15,10.

10. Úgy cselekedének azért az emberek; és vettek két borjas tehenet, és befogták a szekérbe, borjaikat pedig berekeszték otthon.

11. És feltették az Úrnak ládáját a szekérre és a táskát az arany egerekkel és fekélyeiknek képmásával.

12. A tehenek pedig egyenesen a Bét-Semes felé vivő úton menének; egy úton mentek, folytonosan bőgve, és sem jobbra, sem balra nem térének le. És a filiszteusok fejedelmei utánuk menének Bét-Semes határáig.

A szövetség ládája Bét-Semesben

13. A bét-semesbeliek pedig búzaaratással foglalkozának a völgyben, és felemelvén szemeiket, meglátták a ládát: és örvendezének, hogy látták.

14. A szekér pedig eljutott a Bét-Semesből való Józsua mezejére, és ott megállott. Vala pedig ott egy nagy kő, és felvagdalták a szekér fáit és a teheneket megáldozták az Úrnak egészenégő áldozatul.

15. Akkor a léviták levették az Úrnak ládáját és a táskát, mely mellette volt, melyben az aranyszerszámok voltak, és a nagy kőre helyezték. A bét-semesbeli emberek pedig azon a napon egészenégő áldozatot és véresáldozatot áldoztak az Úrnak.

16. És mikor a filiszteusok öt fejedelme ezt látta, visszatére azon napon Ekronba.

17. Az arany fekélyek pedig, melyeket a filiszteusok vétekért való áldozatul hoztak az Úrnak, ezek: egyet Asdódért, egyet Gázáért, egyet Askelonért, egyet Gátért, egyet Ekronért.

18. Az arany egerek pedig a filiszteusok minden városainak száma szerint voltak, melyek az öt fejedelem alá tartoztak, a kerített városoktól a kerítetlen helységekig. És bizonyság az a nagy kő, amelyre az Úrnak ládáját helyezték, mind a mai napig, a Bét-Semesből való Józsua mezején.

19. És megvere az Úr a bét-semesbeliek közül némelyeket, mivel az Úrnak ládájába tekintének. Megvere pedig a nép közül ötvenezer és hetven embert. És a nép szomorkodott, hogy az Úr ily nagy csapással sújtotta a népet. 2Móz. 19,21. 2Sám. 6,7.

20. Mondának azért a bét-semesbeliek: Kicsoda állhat meg az Úr előtt, e szent Isten előtt? És kihez megy el mitőlünk?

21. Követeket küldének akkor Kirját-Jeárim lakosaihoz, mondván: A filiszteusok visszahozták az Úrnak ládáját, jöjjetek el, és vigyétek el azt magatokhoz.

A szövetség ládája
a kirját-jeárimi Aminádábnál

7 És eljövének a kirját-jeárimbeliek, és felvitték az Úrnak ládáját, és bevitték Abinádáb házába, mely a dombon volt; és Eleázárt, az ő fiát az Úr ládájának őrizésére rendelék. 2Sám. 6,4. Zsolt. 132,6.

Izrael megtérvén legyőzi a filiszteusokat

2. És lőn, hogy attól a naptól fogva, amelyen Kirját-Jeárimban hagyták a ládát, sok idő eltelék, tudniillik húsz esztendő. És Izraelnek egész háza siránkozék az Úr után.

3. Sámuel pedig szóla Izrael egész házához, mondván: **Ha ti teljes szívetekből megtértek az Úrhoz**, és eltávolítjátok magatok közül az idegen isteneket és Astarótot, **és szíveiteket elkészítitek az Úrnak, és csak néki szolgáltok: akkor megszabadít titeket a filiszteusok kezéből**.
5Móz. 6,13. 10,20. Ésa. 55,7.
Hós. 6,1. Mát. 4,10. Luk. 4,8.

4. Elhányták azért Izrael fiai a bálványokat és Astarótot, és csak az Úrnak szolgálának. Bír. 10,16.

5. Akkor Sámuel mondá: Gyűjtsétek össze egész Izraelt Mispába, hogy imádkozzam értetek az Úrhoz. 2Sám. 14,14.
6. Összegyűlének azért Mispában, és vizet merítvén, kiönték az Úr előtt; és böjtölének azon a napon, és így szólának ott: Vétkeztünk az Úr ellen. És ekképpen ítélé Sámuel Izrael fiait Mispában. Neh. 9,1. 2.
7. Mikor pedig a filiszteusok meghallották, hogy Izrael fiai összegyűlének Mispában, feljöttek a filiszteusok fejedelmei Izrael ellen. És mikor ezt meghallották Izrael fiai, megrémülének a filiszteusoktól.
8. És mondának Izrael fiai Sámuelnek: Ne szűnjél meg érettünk könyörögni az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, hogy szabadítson meg minket a filiszteusok kezéből.
9. Vett azért Sámuel egy szopós bárányt, és megáldozá azt egészenégő áldozatul az Úrnak. **És fohászkodék Sámuel Izraelért az Úrhoz, és az Úr meghallgatá őt**.
10. És lőn, hogy amikor Sámuel az égőáldozatot végezé, eljövének a filiszteusok, hogy Izrael ellen harcoljanak. Az Úr pedig mennydörge nagy hangon azon a napon a filiszteusok felett és annyira megzavarta őket, hogy megverettetének Izrael előtt.
11. Akkor kijövének Izrael emberei Mispából, és üldözték a filiszteusokat és verték őket egészen Bét-Karon alól.

Emlékkő a szövetség megújulásáért

12. Sámuel pedig vett egy követ, és felállítá Mispa és Sén között, és Ében-Háézernek nevezte el, mert mondá: **Mindeddig megsegített minket az Úr**!

Sámuel Izrael bírája

13. És megaláztatának a filiszteusok, és nem menének többé Izrael határára. És az Úrnak keze a filiszteusok ellen volt Sámuelnek teljes életében. Bír. 13,1.
14. És visszavevé Izrael a városokat, amelyeket a filiszteusok Izraeltől elvettek, Ekrontól fogva Gátig, és az ő határukat megszabadítá Izrael a filiszteusok kezéből. És békesség lett Izrael és az emoreusok között.
15. Sámuel pedig életének minden napjaiban ítéle Izrael felett. Bír. 2,16.
16. És elmegy vala esztendőnként, és bejárá Bételt, Gilgált és Mispát, és ítéletet hozott Izrael felett mind e helyeken.
17. Annakutána visszatére Rámába, mert ott volt az ő háza, és ott is ítéletet hoza Izrael felett; és oltárt építe ott az Úrnak.

Izrael királyt kíván

8 És lőn, hogy amikor Sámuel megvénhedett, az ő fiait tevé bírákká Izrael felett. 5Móz. 16,18. Bír. 10,4. 12,14.
2. Elsőszülött fiának pedig Jóel volt a neve és a másodiknak Abia, kik Beérsebában bíráskodtak. 1Krón. 6,28.
3. De fiai nem járának az ő útjain, hanem a telhetetlenség után indulának, és ajándékot fogadának el, és elfordíták az igaz ítéletet. 5Móz. 16,19. Zsolt. 15,5. Jer. 22,17. 1Tim. 3,3.
4. Összegyűlének azért Izraelnek minden vénei, és elmentek Sámuelhez Rámába. Hós. 13,10.
5. És mondának néki: Ímé te megvénhedtél, és fiaid nem járnak útjaidon; most azért válassz nékünk királyt, aki ítéljen felettünk, mint minden népnél szokás.
6. Azonban Sámuelnek nem tetszék a beszéd, hogy azt mondták: Adj nékünk királyt, aki ítéljen felettünk. És könyörge Sámuel az Úrhoz. Péld. 3,5.
7. És monda az Úr Sámuelnek: Fogadd meg a nép szavát mindenben, amit mondanak néked, mert nem téged utáltak meg, hanem engem utáltak meg, hogy ne uralkodjam felettük. 2Móz. 16,8.
8. Mindama cselekedetek szerint, amelyeket véghezvittek attól a naptól kezdve, amelyen kihoztam őket Egyiptomból, egészen a mai napig, hogy elhagytak engem, és idegen isteneknek szolgáltak: veled is aszerint cselekszenek.
9. Most azért hallgass szavukra; mindazáltal tégy ellenük bizonyságot, és add tudtukra a király hatalmát, aki uralkodni fog felettük.
10. És Sámuel megmondá az Úrnak minden beszédeit a népnek, mely tőle királyt kért.
11. És monda: A királynak, aki uralkodni fog felettetek, ez lesz a hatalma: fiaito-

kat elveszi és szekér vezetőivé és lovasaivá teszi őket, és szekere előtt futnak.

12. Ezredesekké teendi őket, és hadnagyokká ötven ember felett; velük szántatja meg barázdáit, és velük végezteti aratását, készítteti hadi szerszámait és harci szekereihez az eszközöket.

13. Leányaitokat pedig elviszi kenőcskészítőknek, szakácsnéknak és sütőknek.

14. Elveszi legjobb szántóföldeiteket, szőlőhegyeiteket és olajfás kerteiteket, és szolgáinak adja. 1Kir. 21,7.

15. Veteményeiteket és szőlőiteket megdézsmálja, és főbb embereinek és szolgáinak adja.

16. Elveszi szolgáitokat, szolgálóitokat, legszebb ifjaitokat és szamaraitokat, és a maga dolgát végezteti azokkal.

17. Barmaitokat megdézsmálja, és ti szolgái lesztek néki.

18. És panaszkodni fogtok annak idejében királyotok miatt, kit magatok választottatok, de az Úr nem fog meghallgatni akkor titeket. Példi. 1,26. Ésa. 1,15. Mik. 3,4.

19. A nép azonban nem akart Sámuel szavára hallgatni, és mondának: Nem! Hanem király legyen felettünk. Ésa. 66,4.

20. És mi is úgy legyünk, mint a többi népek, hogy királyunk ítéljen minket is, és előttünk járjon, és vezesse a mi harcainkat.

21. És miután Sámuel meghallgatta a népnek minden szavát, megmondta azokat az Úrnak.

22. Monda az Úr Sámuelnek: Hallgass szavukra, és adj nékik királyt. És Sámuel monda Izrael férfiainak: Menjetek el haza, mindenki a maga városába. Hós. 13,11.

Saul keresi apja szamarait

9 És volt egy ember a Benjámin nemzetségéből, kinek neve Kis volt, Abielnek fia, ki Sérornak fia, ki Bekorátnak fia, ki Afiáhnak fia, ki Benjámin házából való volt; igen tehetős ember volt. 1Krón. 8,33.

2. És volt néki egy Saul nevű fia, ifjú és szép; őnála Izrael fiai közül senki sem volt szebb; vállától felfelé magasabb volt az egész népnél.

3. És elvesztek Kisnek, a Saul atyjának szamarai, és monda Kis Saulnak, az ő fiának: Végy magad mellé egyet a szolgák közül, és kelj fel, menj el, keresd meg a szamarakat.

4. És bejárá az Efraim hegységét, és bejárta Salisa földjét, de nem találták meg; és bejárták Sáálim földjét, de nem voltak ott; és bejárá Benjámin földjét, de nem találták meg. 2Kir. 4,42.

5. Mikor pedig a Suf földjére jutottak, monda Saul az ő szolgájának, aki vele volt: Jer, térjünk vissza, nehogy atyám elvetve a szamarak gondját, miattunk aggódjék.

Saul Sámuelhez fordul segítségért

6. Az pedig monda néki: **Ímé**, **az Istennek embere most e városban van**, **és az az ember tiszteletben áll**; **mindaz**, **amit mond**, **beteljesedik**. Most azért menjünk el oda, talán megmondja nékünk is a mi utunkat, hogy merre menjünk. 5Móz. 33,1.

7. És monda Saul az ő szolgájának: Elmehetünk oda, de mit vigyünk ez embernek? Mert a kenyér elfogyott tarisznyánkból, és nincsen mit vigyünk ajándékba az Isten emberének; mi van nálunk?

8. A szolga pedig felele ismét Saulnak, és monda: Ímé, van nálam egy ezüst siklusnak negyedrésze, odaadom ezt az Isten emberének, hogy megmondja nékünk a mi utunkat.

9. Régen Izraelben azt mondták, mikor valaki elment Istent megkérdezni: Jertek, menjünk el a látóhoz; mert akit most prófétának neveznek, régen látónak hívták.

10. És Saul monda az ő szolgájának: Helyesen beszélsz; jer, menjünk el. Elmenének azért a városba, hol az Istennek embere volt. 1Móz. 25,22. Ésa. 30,10. Ámós 7,12.

11. Amint pedig a város felhágóján menének, leányokkal találkozának, akik vizet meríteni jöttek ki, és mondának nékik: Itt van-é a látó? 1Móz. 24,11.

12. És azok felelének nékik, és mondának: Igen, amott van előtted, siess azért, mert ma jött a városba, mivel ma lesz a népnek véreséldozata ím e hegyen.

13. Amint a városba mentek, azonnal megtaláljátok, mielőtt felmenne a hegyre,

hogy egyék; mert a nép nem eszik addig, amíg ő el nem jön, mivel a véresáldozatot ő áldja meg, és azután esznek a meghívottak. Azért most menjetek fel, mert éppen most fogjátok őt megtalálni.

Az Úr kijelenti Saul királyságát

14. Felmenének azért a városba. És mikor a városban menének, ímé akkor jöve ki Sámuel velük szemben, hogy a hegyre felmenjen.

15. És az Úr kijelentette Sámuelnek füleibe, egy nappal az előtt, hogy Saul eljött, mondván: Csel. 13,21.

16. Holnap ilyenkor küldök hozzád egy embert a Benjámin földjéről, és kend fel őt fejedelmül az én népem, Izrael felett, hogy megszabadítsa az én népemet a filiszteusok kezéből; mert megtekintém az én népemet, mivel felhatott az ő kiáltása hozzám. 2Móz. 2,25. 3,7. 9.

17. Mikor pedig Sámuel meglátta Sault, szóla néki az Úr: Ímé ez az az ember, akiről szólottam néked, ő uralkodjék az én népem felett. Hós. 13,11.

18. Akkor Saul a kapu alatt Sámuelhez közeledék és monda: Ugyan mondd meg nékem, hol van itt a látó háza?

19. Sámuel pedig felele Saulnak, és monda: Én vagyok az a látó; menj fel előttem a hegyre, és egyetek ma énvelem, reggel pedig elbocsátlak téged, és megmondom néked mindazt, ami szívedben van.

20. A szamarak miatt pedig, melyek tőled ezelőtt három nappal elvesztek, ne aggódjál, mert megtaláltattak. És kié lesz mindaz, ami Izraelben becses? Avagy nem a tiéd és a te atyádnak egész házáé?

21. És Saul felele, és monda: Avagy nem benjáminita vagyok-é én, Izraelnek legkisebb törzséből való? És az én nemzetségem nem legkisebb-é Benjámin törzsének nemzetségei között? Miért szólasz tehát hozzám ilyen módon? Zsolt. 68,27.

22. Akkor Sámuel megfogta Sault és az ő szolgáját, és bevezette őket az étkező helyre; és nékik adta a főhelyet a meghívottak között, kik mintegy harmincan voltak.

23. És monda Sámuel a szakácsnak: Hozd elő azt a darabot, melyet odaadtam néked, és amelyről azt mondám, hogy tartsd magadnál.

24. Akkor a szakács felhozta a combot és ami rajta volt, és Saul elé tevé. És ő monda: Ímhol a megmaradt rész, vedd magad elé és egyél, mert erre az időre tétetett az el számodra, mikor mondám: Meghívtam a népet. Evék azért Saul azon a napon Sámuellel. 3Móz. 7,32.

25. És miután lejöttek a hegyről a városba, a felházban beszélgetett Saullal.

26. És korán felkelének. Történt ugyanis, hogy hajnalhasadtakor kiálta Sámuel Saulnak a felházba, mondván: Kelj fel, hogy elbocsássalak téged. És felkelt Saul, és kimenének ketten, ő és Sámuel az utcára.

27. Mikor pedig lemenének a város végére, Sámuel monda Saulnak: Mondd meg a szolgának, hogy menjen előre előttünk. És az előre ment. Te pedig most állj meg, hogy megmondjam néked az Istennek beszédét.

Sault királlyá keni Sámuel

10 Akkor elővevé Sámuel az olajos szelencét, és az ő fejére tölté, és megcsókolá őt, és monda: Nem úgy van-é, hogy fejedelemmé kent fel az Úr téged az Ő öröksége felett? 5Móz. 32,9. 2Kir. 9,3.

2. Mikor azért te most elmégy tőlem, találkozni fogsz két emberrel a Ráhel sírja mellett, Benjámin határában, Selsáhnál, akik azt mondják néked: Megtalálták a szamarakat, melyeknek keresésére indultál; és ímé, a te atyád felhagyott már a szamarakkal, és miattatok aggódik, mondván: Mit tegyek a fiamért? 1Móz. 35,19.

3. És mikor onnan tovább mégy, és a Tábor tölgyfájához jutsz, három ember fog téged ott találni, kik Bételbe mennek fel Istenhez; az egyik három gödölyét visz, a másik három egész kenyeret, és a harmadik egy tömlő bort. Józs. 19,22.

4. És azok békességesen köszöntenek téged, és két kenyeret adnak néked; te pedig vedd el azokat kezükből.

5. Azután eljutsz az Isten hegyére, hol a filiszteusok előőrsei vannak. Mikor pedig bemégy oda a városba, a próféták seregével fogsz találkozni, kik a hegyről jönnek le,

előttük lant, dob, síp és hárfa lesz, és ők maguk prófétálnak. 2Móz. 15,20. 1Kor. 14,1.

6. Akkor az Úrnak Szelleme reád fog szállani, és velük együtt prófétálni fogsz, és más emberré leszel. 4Móz. 11,25.

7. Mikor pedig mind e jelek beteljesednek rajtad, tedd meg magadért mindazt, ami csak kezed ügyébe esik, mert az Isten veled van. 2Móz. 4,8. Bír. 6,12.

8. Most azért menj le énelőttem Gilgálba, és ímé én lemegyek tehozzád, hogy égőáldozatot áldozzam és hálaáldozatot hozzak. Hét napig várakozzál, míg hozzád megyek, és akkor tudtodra adom, hogy mit cselekedjél.

Saul a próféták között

9. És lőn, amint hátrafordult, hogy Sámueltől eltávozzék, elváltoztatá Isten az ő szívét, és azon a napon beteljesedének mindazok a jelek.

10. És mikor elmenének ama hegyre, ímé a prófétáknak serege vele szembe jöve, és az Istennek Szelleme őreá szálla, és prófétála közöttük. Mát. 7,21–23.

11. És lőn, hogy mindazok, kik ismerték őt annakelőtte, mikor látták, hogy ímé a prófétákkal együtt prófétál, monda a nép egymás közt: Mi lelte Kisnek fiát? Avagy Saul is a próféták közt van? Csel. 4,13.

12. És felele egy közülük, és monda: Ugyan kicsoda az ő atyjuk? Azért lett példabeszéddé: Avagy Saul is a próféták közt van? Ésa. 54,13. Ján. 3,8.

13. És mikor elvégezé a prófétálást, felment a hegyre.

14. Saulnak nagybátyja pedig monda néki és a szolgájának: Hol jártatok? És ő monda: A szamarakat kerestük, de mivel sehol sem láttuk, Sámuelhez menénk.

15. Akkor monda Saulnak a nagybátyja: Ugyan mondd meg nékem, mit mondott néktek Sámuel?

16. És monda Saul a nagybátyjának: Nyilván megmondotta nékünk, hogy a szamarakat megtalálták. De amit Sámuel a királyságról mondott, nem beszélte el néki.

A nép királyt kap

17. És összehívta Sámuel a népet Mispába az Úrhoz. Bír. 11,11. 20,1.

18. És monda Izrael fiainak: **Így szól az Úr, Izraelnek Istene: Én hoztam ki Izraelt Egyiptomból, és én szabadítottalak meg titeket az egyiptombeliek kezéből és mind amaz országok kezéből, amelyek sanyargatának titeket.** Bír. 6,8.

19. Ti pedig most megvetettétek a ti Isteneteket, aki megszabadított titeket minden bajaitokból és nyomorúságaitokból; és azt mondtátok néki: Adj királyt nékünk. Most azért álljatok az Úr elé a ti nemzetségeitek és ezreitek szerint. Józs. 7,14.

20. És mikor előállatá Sámuel Izraelnek minden nemzetségét, kiválasztaték sors által a Benjámin nemzetsége. Csel. 1,24.

21. Akkor előállatá a Benjámin nemzetségét az ő házanépei szerint, és kiválasztaték a Mátri házanépe, azután kiválasztaték Saul, Kisnek fia; és keresék őt, de nem találták meg.

22. Megkérdezték azért ismét az Urat: Vajon eljön-é ide az az ember? És az Úr monda: Ímé, ő a holmik közé rejtőzék el.

23. Akkor elfutának, és előhozták őt onnan. És mikor a nép közé álla, kimagaslék az egész nép közül vállától kezdve felfelé;

24. És Sámuel monda az egész népnek: Látjátok-é, akit választott az Úr? hogy nincsen hozzá hasonló az egész nép között! Akkor felkiálta az egész nép, és monda: Éljen a király!

25. Sámuel pedig előadá a nép előtt a királyság jogát, és beírá egy könyvbe, és letevé az Úr elé. És elbocsátá Sámuel az egész népet, mindenkit a maga házához.

26. Azután Saul is elment haza Gibeába és vele ment a sokaság, akiknek szívét Isten megindította.

27. Némely kaján emberek azonban azt mondták: Mit segíthet ez rajtunk? és megvetették őt és ajándékot nem vittek néki. Ő pedig olyan volt, mintha semmit sem hallott volna. 1Kir. 4,21. Zsolt. 72,10. Mát. 2,11.

Saul legyőzi az ammoniakat

11 És feljöve az ammonita Náhás, és tábort jára Jábes Gileád ellen. A jábesbeliek pedig mondának mindnyájan

Náhásnak: Köss velünk szövetséget, és mi szolgálni fogunk néked. Bír. 21,8. Ezék. 17,13.

2. És monda nékik az ammonita Náhás: Úgy szövetséget kötök veletek, ha kivágatom mindnyájatoknak jobb szemét, és tehetem ezt egész Izraelnek gyalázatára.

3. Jábes vénei pedig mondának néki: Engedj nékünk hét napot, hogy követeket küldjünk Izraelnek minden határára; és ha senki sem segít meg minket, akkor kimegyünk hozzád.

4. Elmenének azért a követek Saulhoz Gibeába, és elmondták e beszédeket a nép füle hallatára. És felemelé az egész község az ő szavát, és sírának. 2Sám. 21,6.

5. Saul pedig éppen a mezőről jött a barmok után; és monda Saul: Mi történt a néppel, hogy sírnak? És elmondták néki a jábesbeliek beszédeit.

6. És mikor hallotta e beszédeket, az Úrnak Szelleme Saulra szálla, és az ő haragja nagyon felgerjede. Bír. 6,34. 14,6.

7. És vett egy pár ökröt, és feldarabolá azokat, és a követektől elküldé Izraelnek minden határára, mondván: aki nem vonul Saul után és Sámuel után, annak ökreivel így cselekszenek. És az Úrnak félelme szálla a népre, és kivonulának mind egy szálig. Bír. 19,29. 21,5. Péld. 14,26.

8. És megszámlálá őket Bézekben. És Izrael fiai háromszázezren voltak, a júdabeliek pedig harmincezren. 2Sám. 24,9.

9. És mondának a követeknek, kik odamenének: Így szóljatok a jábes-gileádbelieknek: Holnap, mikor a nap felmelegszik, megszabadultok. És elmenének a követek, és megmondták a jábesbelieknek, és ők örvendezének.

10. Mondának azért a jábesbeliek: Holnap kimegyünk hozzátok, hogy egészen úgy cselekedjetek velünk, amint néktek jónak tetszik.

11. Másodnapon pedig Saul a népet három seregre osztá, és kora hajnalban a táborra ütének, és verték Ammont mindaddig, míg a nap felmelegedék; akik pedig megmaradtak, úgy szétszórattak, hogy kettő sem maradt közülük együtt.

12. Akkor a nép monda Sámuelnek: Kicsoda volt az, aki mondá: Saul fog-é rajtunk uralkodni? Adjátok elő a férfiakat, hogy megöljük őket! Luk. 19,27.

13. Saul azonban azt mondá: Senkit se öljetek meg a mai napon, mert ma szerzett szabadulást az Úr Izraelnek. 2Móz. 14,13.

14. Sámuel pedig monda a népnek: Jertek, menjünk el Gilgálba, és újítsuk meg ott a királyságot.

15. Elméne azért az egész nép Gilgálba, és ott az Úr előtt Gilgálban királlyá tették Sault; és áldoztak ott hálaáldozatot az Úr előtt, és felette örvendezének ott, Saul és Izraelnek minden férfiai.

Sámuel búcsúbeszéde

12 És monda Sámuel az egész Izraelnek: Ímé, meghallgattam szavaitokat mindenben, valamit nékem mondottatok, és királyt választottam néktek.

2. És most ímé a király előttetek jár. Én pedig megvénhedtem és megőszültem, és az én fiaim ímé tiköztetek vannak, és én is előttetek jártam ifjúságomtól fogva mind a mai napig. 4Móz. 27,17.

3. Itt vagyok, tegyetek bizonyságot ellenem az Úr előtt és az Ő felkentje előtt: kinek vettem el az ökrét, kinek vettem el a szamarát, kit csaltam meg, kit sanyargattam, és kitől fogadtam el ajándékot, hogy amiatt szemet hunyjak? És visszaadom néktek. 4Móz. 16,15. Csel. 20,33. 1Thess. 2,5.

4. Ők pedig felelének: Nem csaltál meg minket, nem sanyargattál minket, és senkitől semmit el nem fogadtál. 5Móz. 16,19.

5. És ő monda nékik: Legyen bizonyság az Úr ellenetek, és bizonyság az Ő felkentje ezen a napon, hogy semmit sem találtatok kezemben! Ők pedig mondának: Legyen bizonyságul. Ján. 18,38. Csel. 23,9.

6. És monda Sámuel a népnek: Igen, az Úr, aki rendelte Mózest és Áront, és aki kihozta atyáitokat Egyiptom földjéről!

7. Most azért álljatok elő, hadd perlekedjem veletek az Úr előtt az Úrnak minden jótéteményei felett, amelyeket cselekedett veletek és a ti atyáitokkal. Ésa. 1,18.

8. Miután Jákób Egyiptomba ment, atyáitok az Úrhoz kiáltának, és az Úr elküldé Mózest és Áront, akik kihozták atyáitokat Egyiptomból, és letelepíték erre a helyre.

9. De ők elfeledték az Urat, az ő Istenüket, azért adá őket Siserának, a Hásor serege vezérének kezébe, és a filiszteusok kezébe és Moáb királyának kezébe, és azok harcolának ellenük.

10. Akkor kiáltának az Úrhoz, és azt mondták: Vétkeztünk, mert elhagytuk az Urat, és szolgáltunk a Baáloknak és Astarótnak; most azért szabadíts meg minket ellenségeinknek kezéből, hogy néked szolgáljunk.

11. És elküldé az Úr Jerubbaált és Bédánt és Jeftét és Sámuelt, és megszabadíta titeket mindenfelől ellenségeitek kezéből, és biztonságban laktatok.

12. Mikor pedig láttátok, hogy Náhás, az Ammon fiainak királya ellenetek jöve, azt mondátok nékem: Semmiképpen nem, hanem király uralkodjék felettünk, **holott csak a ti Istenetek, az Úr a ti királyotok**.

13. Most azért, ímhol a király, akit választottatok, akit kértetek. Ímé, az Úr királyt adott néktek. Hós. 13,11.

14. **Ha az Urat félitek, és néki szolgáltok; szavára hallgattok és az Úr szája ellen engedetlenek nem lesztek; és mind ti, mind pedig a király, aki felettetek uralkodik, az Urat, a ti Isteneteket követitek: megtartattok**. Józs. 24,14. Zsolt. 81,13.

15. Ha pedig az Úr szavára nem hallgattok, és az Úr szava ellen engedetlenek lesztek: az Úrnak keze ellenetek lesz, miként a ti atyáitok ellen. 3Móz. 26,14. 5Móz. 28,15.

16. Most is azért álljatok meg, és lássátok meg azt a nagy dolgot, amelyet az Úr visz véghez szemeitek előtt.

17. Avagy nem búzaaratás van-é most? Kiáltani fogok az Úrhoz, és ő mennydörgést és esőt ád, hogy megtudjátok és meglássátok, mily nagy a ti gonoszságtok, melyet cselekedtetek az Úr szemei előtt, mikor királyt kértetek magatoknak.

18. Kiálta azért Sámuel az Úrhoz, és az Úr mennydörgést és esőt adott azon a napon. És az egész nép nagyon megrettene az Úrtól és Sámueltől. Ezsdr. 10,9.

19. És monda az egész nép Sámuelnek: Könyörögj szolgáidért az Úrhoz, a te Istenedhez, hogy meg ne haljunk, mert minden bűneinket csak öregbítettük azzal a bűnnel, hogy királyt kértünk magunknak. 2Móz. 10,17. Ján. 5,15. 1Ján. 5,16.

20. És monda Sámuel a népnek: **Ne féljetek! Ha már mind e gonoszságot végbe vittétek, most ne távozzatok el az Úrtól, hanem az Úrnak szolgáljatok teljes szívetekből**. Jer. 16,19. Hab. 2,18. 1Kor. 8,4.

21. Ne térjetek el a hiábavalóságok után, amelyek nem használnak, meg sem szabadíthatnak, mert hiábavalóságok azok.

22. **Mert nem hagyja el az Úr az Ő népét, az Ő nagy nevéért; mert tetszett az Úrnak, hogy titeket a maga népévé válasszon**.

23. Sőt tőlem is távol legyen, hogy az Úr ellen vétkezzem és felhagyjak az érettetek való könyörgéssel; hanem inkább tanítani foglak titeket a jó és igaz útra. 1Kor. 9,16.

24. **Csak féljétek az Urat, és szolgáljatok néki hűségesen, teljes szívetekből; mert látjátok; mily nagy dolgot cselekedett veletek**. Ezsdr. 9,13. 2Krón. 6,27. Jer. 6,16.

25. Ha pedig folytonos rosszat cselekedtek: mind ti, mind királyotok elvesztek.

Harc a filiszteusokkal

13 Saul harmincéves volt, mikor királlyá lett. És mikor uralkodék az Izrael felett két esztendeig,

2. Választa Saul magának az Izrael közül háromezer embert, és kétezer Saullal volt Mikmásban és Bétel hegységén, ezer pedig Jonatánnal volt Gibeában, a Benjámin városában; a népnek többi részét pedig elbocsátá, kit-kit a maga hajlékába.

3. És Jonatán megveré a filiszteusoknak előőrsét, mely Gébában vala, és meghallották ezt a filiszteusok; Saul pedig megfúvatta a trombitát az egész országban, mondván: Hallják meg a zsidók!

4. És meghallotta egész Izrael, hogy azt mondták: Megverte Saul a filiszteusok előőrsét, és gyűlöletessé vált Izrael a filiszteusok előtt. A nép pedig egybegyűle Saul mellé Gilgálba.

5. Összegyűlének a filiszteusok is, hogy harcoljanak Izrael ellen; harmincezer szekér és hatezer lovas volt, a nép pedig oly sok volt, mint a tenger partján lévő föveny; és feljövének és tábort ütének Mikmásnál, Bét-Aventől keletre. Józs. 18,12.

6. Mikor pedig Izrael férfiai látták, hogy bajban vannak, mert a nép szorongattatott: elrejtőzék a nép a barlangokba, a bokrok és kősziklák közé, sziklahasadékokba és vermekbe. Bír. 6,2.

7. És a zsidók közül némelyek általmenének a Jordánon, Gád és Gileád földjére. Saul pedig még Gilgálban volt, és az egész nép, mely mellette volt, rettegett.

8. És várakozék hét napig, a Sámuel által meghagyott ideig, de Sámuel nem jött el Gilgálba, a nép pedig elszélede mellőle.

9. Akkor monda Saul: Hozzátok ide az égőáldozatot és a hálaáldozatokat. És égőáldozatot tett. Zsid. 5,4.

10. És mikor elvégezte az égőáldozatot; ímé megérkezék Sámuel, és Saul eleibe ment, hogy köszöntse őt.

11. És monda Sámuel: Mit cselekedtél?! Saul pedig felele: Mikor láttam, hogy a nép elszélede mellőlem, és te nem jöttél el a meghagyott időre, a filiszteusok pedig összegyűlének már Mikmásban,

12. Azt mondám: Mindjárt reám törnek a filiszteusok Gilgálban, és én az Úrnak színe előtt még nem imádkozám; bátorságot vettem azért magamnak és megáldozám az égőáldozatot.

13. Akkor monda Sámuel Saulnak: Esztelenül cselekedtél; nem tartottad meg az Úrnak, a te Istenednek parancsolatját, melyet parancsolt néked, pedig most mindörökre megerősítette volna az Úr a te királyságodat Izrael felett. 4Móz. 18,7.

14. Most azonban a te királyságod nem lesz állandó. **Keresett az Úr magának szíve szerint való embert, akit az Ő népe fölé fejedelmül rendelt, mert te nem tartottad meg, amit az Úr parancsolt néked.** Zsolt. 89,20. Csel. 13,22.

15. Felkele ezután Sámuel, és elment Gilgálból Benjámin városába, Gibeába. És Saul megszámlálta a népet, mely körülötte található volt, mintegy hatszáz embert.

16. Saul pedig és az ő fia, Jonatán és a nép, mely körülöttük található vala, Benjámin városában, Gébában tartózkodának, és a filiszteusok Mikmásnál táborozának.

17. Akkor a filiszteusok táborából egy dúló sereg vált ki három csapatban; az egyik csapat az Ofra felé vivő útra fordult Suál földjének; Józs. 18,23.

18. A másik csapat a Bét-Hóron felé vivő útra fordula; a harmadik csapat pedig a határ felé vivő útra fordult, mely a Sebóim völgyén át a pusztáig terjed. Józs. 16,3.

19. És kovácsot egész Izrael földjén nem lehetett találni, mert a filiszteusok azt mondták: Ne csinálhassanak a zsidók szablyát vagy dárdát. 2Kir. 24,14. Jer. 24,1.

20. És egész Izraelnek a filiszteusokhoz kellett lemenni, hogy megélesítse valaki a maga kapáját, szántóvasát, fejszéjét és sarlóját,

21. Minthogy megtompulának a kapák, szántóvasak, a háromágú villa és a fejszék, és hogy az ösztökét kiegyenesítsék.

22. Azért az ütközet napján az egész népnél, mely Saullal és Jonatánnal volt, sem szablya, sem dárda nem találtaték, hanem csak Saulnál és az ő fiánál, Jonatánnál volt található. Bír. 3,31. 5,8.

23. És a filiszteusok előőrse kijöve Mikmás szorosához. Ésa. 10,28.

Jonatán hőstette

14 És történt egy napon, hogy Jonatán, a Saul fia azt mondá szolgájának, aki az ő fegyverét hordozza vala: Jer, menjünk át a filiszteusok előőrséhez, mely amott túl van; de atyjának nem mondá meg.

2. Saul pedig Gibea határában, a gránátfa alatt tartózkodék, mely Migron nevű mezőn van; és a nép, mely vele volt, mintegy hatszáz ember volt.

3. És Ahija is, ki Silóban az efódot viseli, fia Ahitóbnak, az Ikábód testvérének, Fineás fiának, aki az Úr papjának, Élinek fia volt. És a nép nem tudta, hogy Jonatán eltávozék. 2Móz. 28,31.

4. A szorosok között pedig, melyeken keresztül akara menni Jonatán a filiszteusok előőrséhez, volt egy hegyes kőszikla innen, és volt egy hegyes kőszikla túlfelől. Az egyiknek Bocéc, a másiknak pedig Sené volt a neve.

5. Az egyik sziklacsúcs északra volt, Mikmás átellenében, és a másik délre, Géba átellenében.

6. És monda Jonatán a szolgának, aki az ő fegyverét hordozá: Jer, menjünk át ezeknek a körülmetéletleneknek előőrséhez, talán tenni fog az Úr érettünk valamit, **mert az Úr előtt nincs akadály, hogy sok vagy pedig kevés által szerezzen szabadulást.** 5Móz. 32,30. Józs. 14,12. Bír. 7,4. 7. 2Krón. 14,11. Zsolt. 115,1–3. Zak. 4,6. Mát. 19,26. Róm. 8,31.

7. És fegyverhordozója felele néki: Tégy mindent a te szíved szerint; indulj néki, ímé én veled leszek kívánságod szerint.

8. Jonatán pedig monda: Nosza menjünk fel ez emberekhez, és mutassuk meg magunkat nékik.

9. Ha azt mondják nékünk: Várjatok meg, míg odaérkezünk tihozzátok, akkor álljunk meg helyünkön, és ne menjünk fel hozzájuk;

10. Ha pedig azt mondják: Jertek fel hozzánk, akkor menjünk fel, mert az Úr kezünkbe adta őket. És ez legyen nékünk a jel. 1Móz. 24,14. Bír. 7,11. 2Sám. 5,24.

11. Mikor pedig megmutatták magukat mindketten a filiszteusok előőrsének, mondák a filiszteusok: Ímé a zsidók kijövögetnek a barlangokból, ahova rejtőzének.

12. És szólának némelyek az előőrs emberei közül Jonatánnak és az ő fegyverhordozójának, és azt mondták: Jertek fel hozzánk, és valamit mondunk néktek. Akkor monda Jonatán az ő fegyverhordozójának: Jöjj fel utánam, mert az Úr Izrael kezébe adta őket.

13. És felmászott Jonatán négykézláb, és utána az ő fegyverhordozója. És hullanak vala Jonatán előtt, és fegyverhordozója is öldököl utána.

14. És az első ütközet, melyben Jonatán és fegyverhordozója mintegy húsz embert ölének meg, egy hold földön egy fél barázda hosszányin volt.

15. Félelem támada a táborban, a mezőn és az egész nép között; az előőrs és a dúló sereg, azok is megrémülének, és a föld megrendüle; és Istentől való rettegés lőn.

Saul győzelme a filiszteusokon

16. És megláták a Saul őrei Benjámin városában, Gibeában, hogy a sokaság elszéledett és ide-oda elszóratott.

17. Akkor monda Saul a népnek, mely vele volt: Nosza vegyétek számba a népet, és vizsgáljátok meg, ki ment el miközülünk; és amikor számbavették, ímé Jonatán és az ő fegyverhordozója nem voltak ott.

18. És monda Saul Ahijának: Hozd elő az Isten ládáját; mert az Isten ládája akkor Izrael fiainál volt.

19. És történt, hogy amíg Saul a pappal beszéle, a filiszteusok táborában mind nagyobb lett a zsibongás. Monda azért Saul a papnak: Hagyd abba, amit kezdettél.

20. És felkiálta Saul és a nép, mely vele volt, és elmenének az ütközetre. Ott pedig egyik a másik ellen harcola, és igen nagy zűrzavar lett. 2Krón. 20,23.

21. És azok a zsidók is, kik, mint azelőtt is, a filiszteusokkal voltak, s velük együtt feljövének a táborba és a körül voltak, azok is Izrael népéhez csatlakozának, mely Saul és Jonatán mellett volt.

22. Izraelnek mindazon férfiai, kik elrejtőzének Efraim hegységében, mikor meghallották, hogy a filiszteusok menekültek, azok is üldözni kezdék őket a harcban.

23. És megsegíté az Úr azon a napon Izraelt. És a harc Bét-Avenen túl terjede.

24. És Izrael népe igen elepedett azon a napon, mert Saul esküvel kényszeríté a népet, mondván: Átkozott az, aki kenyeret eszik estvéig, míg bosszút állok ellenségeimen, azért az egész nép semmit sem evett.

25. És az egész föld népe eljuta az erdőbe, hol méz volt a föld színén. 5Móz. 9,28.

26. Mikor pedig a nép beméne az erdőbe, jóllehet folyt a méz, mindazáltal senki sem érteté kezét szájához, mert félt a nép az eskü miatt.

27. Jonatán azonban nem hallotta, hogy atyja megesketé a népet, és kinyújtá a veszsző végét, mely kezében volt, és bemártá azt a lépesmézbe, és kezét szájához vitte; és felvidulának az ő szemei.

28. Szóla pedig valaki a nép közül, és mondá: Atyád ünnepélyesen megesketé a népet, mondván: Átkozott az, aki csak kenyeret is eszik ma, és emiatt a nép kimerüle.

29. És monda Jonatán: Atyám bajba vitte az országot; lássátok mennyire felvidulá-

nak szemeim, hogy ízlelék egy keveset ebből a mézből.

30. Hátha még a nép jól evett volna ma ellenségeinek zsákmányából, melyet talált! Vajon nem nagyobb lett volna-é akkor a filiszteusok veresége?!

31. És megverék azon a napon a filiszteusokat Mikmástól Ajálonig. És a nép nagyon kimerüle.

32. Akkor a nép a prédának esék, és fogának juhot, ökröt és borjúkat, és megölék a földön, és megevé a nép vérestől. 1Móz. 9,4. 3Móz. 3,17. 5Móz. 12,16.

33. Megjelenték azért Saulnak, és mondának: Ímé a nép vétkezik az Úr ellen, mert vérrel elegy eszik. Ő pedig monda: Hűtlenül cselekedtetek, gördítsetek azért most hozzám egy nagy követ.

34. Monda továbbá Saul: Menjetek el mindenfelé a nép között, és mondjátok meg nékik, hogy mindenki a maga ökrét és mindenki a maga juhát hozza hozzám, és itt öljétek meg és egyétek meg, és nem fogtok vétkezni az Úr ellen, vérrel elegy evén. Akkor elhozta az egész nép, kézzel fogván mindenki a maga ökrét azon éjjel, és ott megölék.

35. Saul pedig oltárt épített az Úrnak; azt az oltárt építé először az Úrnak. 2Sám. 24,25.

Saul meg akarja öletni Jonatánt

36. És monda Saul: Menjünk le ez éjjel a filiszteusok után, és fosszuk ki őket virradatig, és senkit se hagyjunk meg közülük. Azok pedig mondának: amint néked tetszik, úgy cselekedjél mindent. De a pap azt mondá: Járuljunk ide az Istenhez. Mal. 2,7.

37. És megkérdezé Saul az Istent: Lemenjek-é a filiszteusok után? Izraelnek kezébe adod-é őket? De ő nem felelt néki azon a napon. Zsolt. 66,18. Ján. 9,31.

38. Monda azért Saul: Jertek ide mindnyájan, a népnek oszlopai, hogy megtudjátok és meglássátok, kiben volt ez a bűn ma? Józs. 7,14.

39. **Mert él az Úr, aki Izraelt oltalmazza**, hogy ha fiamban, Jonatánban volna is, meg kell halnia; és az egész nép közül senki sem felele néki. 2Sám. 12,5.

40. És monda egész Izraelnek: Ti legyetek az egyik oldalon, én pedig és az én fiam, Jonatán legyünk a másik oldalon. És válaszola a nép Saulnak: amint néked tetszik, úgy cselekedjél.

41. Akkor szóla Saul az Úrnak, Izrael Istenének: Szolgáltass igazságot! És kiválasztaték Jonatán és Saul, a nép pedig megmeneküle. Józs. 7,16.

42. És monda Saul: Vessetek sorsot közöttem és fiam, Jonatán között. És kiválasztaték Jonatán.

43. Akkor monda Saul: Mondd meg nékem, mit cselekedtél? Jonatán pedig elbeszélte néki, és monda: A pálca végével, mely kezembe volt, ízlelék egy keveset a mézből; itt vagyok, haljak meg!

44. És Saul monda: Úgy cselekedjék az Úr most és ezután is, hogy meg kell halnod Jonatán.

45. A nép azonban monda Saulnak: Jonatán haljon-é meg, aki ezt a nagy szabadulást szerezte Izraelben? Távol legyen! Él az Úr, hogy egyetlen hajszála sem esik le fejéről a földre, mert Istennek segedelmével cselekedte ezt ma. Megváltá azért a nép Jonatánt, és nem hala meg. 2Kor. 6,1.

Saul további harcai

46. Akkor Saul megtére a filiszteusok üldözéséből; a filiszteusok pedig az ő helyükre hazamenének.

47. Miután Saul átvette a királyságot Izrael felett, hadakozék minden ellenségivel mindenfelé: Moáb ellen és Ammon fiai ellen és Edom ellen és a cobeusok királyai ellen és a filiszteusok ellen; és mindenütt, ahol megfordula, keményen cselekedék.

48. És sereget gyűjtvén, megverte Amáleket, és megszabadítá Izraelt fosztogatóinak kezéből.

Saul családja

49. Valának pedig Saul fiai: Jonatán, Jisvi és Málkisua; és két leányának neve: az idősebbiknek Méráb, és a kisebbiknek neve Mikál.

50. És Saul feleségét Ahinóámnak hívták, aki Ahimaás leánya volt. Seregének

vezetőjét pedig Abnernek hívták, aki Saul nagybátyjának, Nérnek volt a fia;

51. Mert Kis, a Saul atyja és Nér, az Abner atyja, Abiel fiai voltak.

52. A filiszteusok elleni háború pedig igen heves volt Saulnak egész életében; azért, ahol csak látott Saul egy-egy erős vagy egy-egy bátor férfit, azt magához fogadta.

Büntető hadjárat Amálek ellen

15 Monda Sámuel Saulnak: Engem küldött az Úr, hogy királlyá kenjelek fel téged az Ő népe, az Izrael felett; most azért figyelj az Úr beszédének szavára.

2. Így szól a Seregek Ura: Megemlékeztem arról, amit cselekedett Amálek Izraellel, hogy útját állta néki, mikor feljöve Egyiptomból. 2Móz. 17,8. 5Móz. 25,17.

3. Most azért menj el és verd meg Amáleket, és pusztítsátok el mindenét; és ne kedvezz néki, hanem öld meg mind a férfit, mind az asszonyt; mind a gyermeket, mind a csecsemőt; mind az ökröt, mind a juhot; mind a tevét, mind a szamarat. 1Móz. 3,17. 2Móz. 20,5. Ésa. 14,21.

4. És összehívá Saul a népet, és megszámlálá őket Télaimban, kétszázezer gyalogost, és Júdából tízezer embert.

5. És elméne Saul Amálek városáig, és megütközék ott egy völgyben.

6. És monda Saul a kéneusnak: Menjetek, távozzatok el, menjetek ki az amálekiták közül, hogy velük együtt téged is el ne veszítselek, mert te irgalmasságot cselekedtél Izrael minden fiaival, mikor Egyiptomból feljövének. És eltávozék a kéneus az amálekiták közül. 2Móz. 18,10. 4Móz. 24,21.

7. Saul pedig megveré Amáleket Havilától fogva egészen addig, amerre Súrba mennek, mely Egyiptom átellenében van.

8. És Agágot, az amálekiták királyát elfogta élve, a népet pedig mind kardélre hányatá. 1Kir. 20,34.

9. Saul és a nép azonban megkímélte Agágot és a juhoknak, barmoknak és másodszülötteknek javát; a bárányokat és mindazt, ami jó volt, nem akarták azokat elpusztítani, hanem ami megvetett és értéktelen dolog volt, mindazt elpusztíták.

Saul engedetlensége és bűnhődése

10. Akkor szóla az Úr Sámuelnek, mondván: 1Sám. 3,21.

11. Megbántam, hogy Sault királlyá tettem, mert eltávozott tőlem, és beszédeimet nem tartotta meg. Sámuel pedig felháborodék és kiálta az Úrhoz egész éjszaka.

12. És korán felkele Sámuel, hogy találkozzék Saullal reggel; és hírül adák Sámuelnek, ezt mondván: Saul Kármelbe ment, és ímé emlékoszlopot állított magának; azután megfordula, és tovább ment és lement Gilgálba, Józs. 15,55. 22,16.

13. És amint Sámuel Saulhoz érkezék, monda néki Saul: Áldott vagy te az Úrtól! Én végrehajtám az Úrnak parancsolatját.

14. Sámuel azonban monda: Micsoda az a juhbégetés, mely füleimbe hat és az az ökörbőgés, melyet hallok?

15. És monda Saul: Az amálekitáktól hozták azokat, mert a nép megkímélte a juhoknak és ökröknek javát, hogy megáldozza az Úrnak, a te Istenednek; a többit pedig elpusztítottuk. 1Móz. 3,12. Péld. 28,19.

16. Akkor monda Sámuel Saulnak: Engedd meg, hogy megmondjam néked, amit az Úr mondott nékem ez éjjel. Ő pedig monda néki: Beszélj. 5Móz. 10,10. 1Sám. 30,8. Csel. 19,22.

17. Monda azért Sámuel: Nemde kicsiny voltál te a magad szemei előtt is, mindazáltal Izrael törzseinek fejévé lettél, és az Úr királlyá kent fel téged Izrael felett?!

18. És elkülde az Úr téged az úton, és azt mondá: Menj el, és pusztítsd el az amálekitákat, kik vétkezének; és hadakozzál ellenük, míg megsemmisíted őket.

19. Miért nem hallgattál az Úrnak szavára, és miért estél néki a prédának, és cselekedted azt, ami bűnös az Úr szemei előtt?

20. És felele Saul Sámuelnek: Én bizonyára hallgattam az Úr szavára, és azon az úton jártam, amelyre engem az Úr elküldött; és elhoztam Agágot, az amálekiták királyát, és az amálekitákat elpusztítottam.

21. A nép azonban elvette a prédából a megsemmisítésre rendelt juhoknak és ökröknek javát, hogy megáldozza az Úrnak, a te Istenednek Gilgálban.

22. Sámuel pedig monda: **Vajon kedve-**

sebb-é az Úr előtt az égő- és véresáldozat, mint az Úr szava iránt való engedelmesség? Ímé, jobb az engedelmesség a véresáldozatnál és a szófogadás a kosok kövérénél! Zsolt. 118,8. Péld. 15,16. 16,9. 16. Márk 12,33.

23. **Mert, mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség; és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. Mivel te megvetetted az Úrnak beszédét, Ő is megvetett téged, hogy ne légy király.** 2Krón. 33,6. Mát. 5,24. Gal. 5,19–20.

24. Akkor monda Saul Sámuelnek: Vétkeztem, mert megszegtem az Úrnak szavát és a te beszédedet; de mivel féltem a néptől, azért hallgattam szavukra.

25. Most azért bocsásd meg az én vétkemet, és térj vissza velem, hogy könyörögjek az Úrnak. 2Móz. 23,2. Péld. 29,25. Ésa. 57,12.

26. Sámuel pedig monda Saulnak: Nem térek vissza veled, mert megvetetted az Úrnak beszédét, és az Úr is megvetett téged, hogy ne légy király Izrael felett.

27. És mikor megfordula Sámuel, hogy elmenjen, megragadta felső ruhájának szárnyát, és leszakada. 1Kir. 11,30.

28. Akkor monda néki Sámuel: Elszakítá tőled az Úr a mai napon Izraelnek királyságát, és adta azt felebarátodnak, aki jobb náladnál. 4Móz. 23,19. Ezék. 24,14.

29. **Izraelnek erőssége pedig nem hazudik, és semmit meg nem bán, mert nem ember Ő, hogy valamit megbánjon.**

30. És ő monda: Vétkeztem, mindazáltal becsülj meg engem népemnek vénei előtt és Izrael előtt, és velem térj vissza, hogy könyörögjek az Úrnak, a te Istenednek.

31. Visszatére azért Sámuel Saullal, és könyörgött Saul az Úrnak.

32. Sámuel pedig monda: Hozzátok ide előmbe Agágot, Amálek királyát. És elméne Agág kényesen őhozzá, és monda Agág: Bizonyára eltávozék a halál keserűsége. 2Móz. 17,11. 1Kir. 18,40.

33. És monda Sámuel: Miként a te kardod asszonyokat tett gyermektelenekké, úgy legyen gyermektelenné minden asszonyok felett a te anyád! És darabokra vagdalá Sámuel Agágot az Úr előtt Gilgálban.

34. Ezután Sámuel elment Rámába, Saul pedig felment az ő házához Gibeába, Saul városába.

35. És Sámuel nem látogatá meg többé Sault egész halálának idejéig; de bánkódék Sámuel Saul miatt. Az Úr pedig megbánta, hogy királlyá tette Sault Izrael felett.

Sámuel királlyá keni Dávidot

16 És monda az Úr Sámuelnek: Ugyan meddig bánkódol még Saul miatt, holott én megvetettem őt, hogy ne uralkodjék Izrael felett? Töltsd meg a te szarudat olajjal, és eredj el; én elküldelek téged a Betlehemben lakó Isaihoz, mert fiai közül választottam magamnak királyt. Csel. 13,22.

2. Sámuel pedig monda: Hogyan menjek el!? Ha meghallja Saul, megöl engem. És monda az Úr: Vígy magaddal egy üszőt, és azt mondjad: Azért jöttem, hogy az Úrnak áldozzam.

3. És hívd meg Isait az áldozatra, és én tudtodra adom, hogy mit cselekedjél, és kend fel számomra azt, akit mondok néked. 2Móz. 4,15.

4. És Sámuel megcselekedé, amit az Úr mondott néki, és elment Betlehembe. A város vénei pedig megijedének, és eleibe menvén, mondának: Békességes-é a te jöveteled? 1Kir. 2,13. Csel. 24,25.

5. Ő pedig felele: Békességes; azért jöttem, hogy áldozzam az Úrnak. Szenteljétek meg azért magatokat, és jertek el velem az áldozatra. Isait és az ő fiait pedig megszentelé, és elhívá őket az áldozatra.

6. Mikor pedig bemenének, meglátta Eliábot, és gondolá: Bizony az Úr előtt van az Ő felkentje! 1Kir. 12,26. 1Krón. 27,18.

7. Az Úr azonban monda Sámuelnek: Ne nézd az ő külsőjét, se termetének nagyságát, mert megvetettem őt. **Mert az Úr nem azt nézi, amit az ember; mert az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.** 1Krón. 28,9. Ésa. 55,8. Jer. 17,10. Csel. 1,24.

8. Szólítá azért Isai Abinádábot, és elvezeté őt Sámuel előtt; ő pedig monda: Ez sem az, kit az Úr választa.

9. Elvezeté azután előtte Isai Sammát; ő pedig monda: Ez sem az, akit az Úr választa.

10. És így elvezeté Isai Sámuel előtt mind a hét fiát; Sámuel pedig mondá Isainak: Nem ezek közül választott az Úr.
11. Akkor monda Sámuel Isainak: Mind itt vannak-é már az ifjak? Ő pedig felele: Hátra van még a kisebbik, és ímé ő a juhokat őrzi. És monda Sámuel Isainak: Küldj el, és hozasd ide őt, mert addig nem fogunk leülni, míg ő ide nem jön. 2Sám. 7,8.
12. Elküldé azért, és elhozatá őt. Ő pedig piros volt, szép szemű és kedves tekintetű. És monda az Úr: Kelj fel és kend fel, mert ő az. Én. 5,10.
13. Vevé azért Sámuel az olajos szarut, és **felkené őt testvérei között. És attól a naptól fogva az Úrnak Szelleme Dávidra szálla, és azután is**. Felkele azután Sámuel és elméne Rámába. 4Móz. 27,18. Bír. 3,10. Zsolt. 89,20. Csel. 10,38.

Dávid lantja felvidítja a komor Sault

14. És az Úrnak Szelleme eltávozék Saultól, és gonosz szellem kezdé gyötörni őt, mely az Úrtól küldetett. Bír. 16,20.
15. És mondának Saul szolgái néki: Ímé most az Istentől küldött gonosz szellem gyötör téged!
16. Parancsoljon azért a mi urunk szolgáidnak, kik körülötted vannak, hogy keressenek olyan embert, aki tudja a hárfát pengetni, és mikor az Istentől küldött gonosz szellem reád jön, pengesse kezével, hogy te megkönnyebbülj.
17. És monda Saul az ő szolgáinak: Keressetek tehát számomra olyan embert, aki jól tud hárfázni, és hozzátok el hozzám.
18. Akkor felele egy a szolgák közül, és monda: Ímé, én láttam a Betlehemben lakó Isainak egyik fiát, aki tud hárfázni, aki erős vitéz és hadakozó férfiú, értelmes és szép ember, és az Úr vele van.
19. Követeket külde azért Saul Isaihoz, és monda: Küldd hozzám a fiadat, Dávidot, ki a juhok mellett van.
20. Isai vett egy szamarat, egy kenyeret, egy tömlő bort és egy kecskegödölyét, és elküldé Saulnak az ő fiától, Dávidtól.
21. Mikor pedig Dávid elméne Saulhoz és megálla előtte, az igen megszerette őt, és fegyverhordozója lett néki.
22. És elkülde Saul Isaihoz, mondván: Maradjon Dávid énnálam, mert igen megkedveltem őt. 1Móz. 41,46. Péld. 22,29.
23. És lőn, hogy amikor Istennek az a szelleme Saulon volt, vette Dávid a hárfát és kezével pengeté; Saul pedig megkönnyebbüle és jobban lett, és a gonosz szellem eltávozék tőle.

Háború a filiszteusokkal

17 Összegyűjték a filiszteusok seregeiket a harcra, és összegyűlének Sokónál, mely Júdában van, és táborozának Sokó és Azéka között, Efes-Dammimnál. Józs. 15,35. 2Krón. 28,18.
2. Saul és az izraeliták pedig összegyűlének, és tábort ütének az Ela völgyében; és csatarendbe állának a filiszteusok ellen.
3. És a filiszteusok a hegyen állottak innen, az izraeliták pedig a hegyen állottak túlfelől, úgyhogy a völgy közöttük volt.
4. És kijöve a filiszteusok táborából egy bajnok férfiú, akit Góliátnak hívtak, Gát városából való, kinek magassága hat sing és egy arasz volt. Józs. 11,22. 2Krón. 26,6.
5. Fején rézsisak volt és pikkelyes páncélba volt öltözve; a páncél súlya pedig ötezer rézsiklusnyi volt. Ámós 6,2.
6. Lábán réz lábpáncél és vállain rézpajzs volt.
7. És dárdájának nyele olyan volt, mint a takácsok zugolyfája, dárdájának hegye pedig hatszáz siklusnyi vasból volt; és előtte megy vala, aki a pajzsot hordozza.
8. És megállván, kiálta Izrael csatarendjeinek, és monda nékik: Miért jöttetek ki, hogy harcra készüljetek? Avagy nem filiszteus vagyok-é én és ti Saul szolgái? Válasszatok azért magatok közül egy embert, és jöjjön le hozzám.
9. Ha azután meg bír velem vívni és engem legyőz: akkor mi a ti szolgáitok leszünk; ha pedig én győzöm le őt és megölöm: akkor ti legyetek a mi szolgáink, hogy szolgáljatok nékünk.
10. Monda továbbá a filiszteus: Én gyalázattal illetém a mai napon Izrael seregét, állítsatok azért ki ellenem egy embert, hogy megvívjunk egymással. 2Sám. 21,21.

11. Mikor pedig meghallotta Saul és az egész Izrael a filiszteusnak ezt a beszédét, megrettenének és igen félnek vala.

12. És Dávid, Júda városából, Betlehemből való amaz efratita embernek volt a fia, akit Isainak hívtak, akinek nyolc fia volt, és e férfiú a Saul idejében vén ember volt, emberek közt korban előhaladt. Ruth 4,22.

13. És Isainak három idősebbik fia Saullal elment a háborúba. Az ő három fiának pedig, akik a háborúba menének, ezek voltak neveik: az idősebbik Eliáb, a második Abinádáb és a harmadik Samma.

14. És Dávid volt a legkisebbik. Mikor pedig a három idősebb elment Saul után:

15. Dávid elméne és visszatére Saultól, hogy atyjának juhait őrizze Betlehemben.

16. A filiszteus pedig előjön vala reggel és estve, és kiáll vala negyven napon át.

17. És monda Isai az ő fiának, Dávidnak: Vedd testvéreid számára ezt az efa pergelt búzát és ezt a tíz kenyeret, és sietve vidd el a táborba testvéreidhez.

18. Ezt a tíz sajtot pedig vidd el az ezredesnek, és látogasd meg testvéreidet, hogy jól vannak-é, és hozz tőlük jelt.

19. Saul pedig azokkal együtt és az egész Izrael az Ela völgyében voltak, hogy harcolnának a filiszteusok ellen.

20. Felkele azért Dávid korán reggel, és a nyájat egy pásztorra bízván, felvette a terhet és elment, amint meghagyta néki Isai; és eljutott a tábor kerítéséhez; a sereg pedig, mely kivonult csatarendben, hadizajt támasztott.

21. És csatarendbe állának Izrael és a filiszteusok, csatarend csatarend ellen.

22. Akkor Dávid rábízta a holmit arra, aki a hadi szerszámokat őrzi, és elfuta a harctérre és odaérve, kérdezősködék testvéreinek állapota felől.

23. És míg ő beszélt velük, ímé a bajnok férfi, a Góliát nevű filiszteus, aki Gátból való volt, előjöve a filiszteusok csatarendjei közül, és most is hasonlóképen beszél vala; és meghallá ezt Dávid.

24. Az izraeliták pedig, mikor látták azt a férfit, mindnyájan elfutának előle, és igen félnek vala.

25. És mondának az izraeliták: Láttátok-é azt a férfit, aki feljöve? Mert azért jött ki, hogy gyalázattal illesse Izraelt. Ha valaki megölné őt, nagy gazdagsággal ajándékozná meg a király, leányát is néki adná, és atyjának házát szabaddá tenné Izraelben. Józs. 15,16.

Dávid legyőzi Góliátot

26. És szóla Dávid azoknak az embereknek, akik ott állának vele, mondván: Mi történik azzal, aki megöli ezt a filiszteust, és elveszi a gyalázatot Izraelről? **Mert kicsoda ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázattal illeti az élő Istennek seregét**?!

27. A nép pedig e beszéd szerint felele néki, mondván: Ez történik azzal az emberrel, aki megöli őt. 5Móz. 5,26. Jer. 10,10.

28. És meghallá Eliáb, az ő nagyobbik testvére, hogy az emberekkel beszéle; és nagyon megharaguvék Eliáb Dávidra, és monda: Miért jöttél ide, és kire bíztad azt a néhány juhot, amely a pusztában van? Ismerem vakmerőségedet és szívednek álnokságát, hogy csak azért jöttél ide, hogy megnézd az ütközetet! Mát. 10,36.

29. Dávid pedig felele: Ugyan mit cselekedtem én most? hiszen csak szóbeszéd volt ez. 1Móz. 37,4. Péld. 15,1.

30. És elfordula tőle egy másikhoz, és ugyan úgy szóla, mint korábban, és a nép is az előbbi beszéd szerint válaszola néki.

31. És mikor meghallották azokat a szavakat, amelyeket Dávid szóla, megmondták Saulnak, ki magához hívatá őt.

32. És monda Dávid Saulnak: Senki se csüggedjen el emiatt; elmegy a te szolgád és megvív ezzel a filiszteussal. 5Móz. 20,1.

33. Saul pedig monda Dávidnak: Nem mehetsz te e filiszteus ellen, hogy vele megvívj, mert te gyermek vagy, ő pedig ifjúságától fogva hadakozó férfi volt.

34. És felele Dávid Saulnak: Pásztor volt a te szolgád, atyjának juhai mellett; és ha eljött az oroszlán és a medve, és elragadott egy bárányt a nyáj közül:

35. Elmentem utána és levágtam, és kiszabadítám szájából; ha pedig ellenem támadott: megragadtam szakállánál fogva, és levágtam és megöltem őt.

36. A te szolgád mind az oroszlánt, mind a medvét megölte: Úgy lesz azért e körülmetéletlen filiszteus is, mint azok közül egy, mert gyalázattal illeté az élő Istennek seregét.

37. És monda Dávid: **Az Úr, aki megszabadított engem az oroszlánnak és a medvének kezéből, meg fog szabadítani engem e filiszteusnak kezéből is**. Akkor monda Saul Dávidnak: Eredj el, és az Úr legyen veled! Zsolt. 63,7. 2Kor. 1,10. 2Tim. 4,17.

38. És felöltözteté Saul Dávidot a maga harci ruhájába; rézsisakot tett a fejére, és felöltözteté őt páncélba.

39. Akkor Dávid felköté kardját harci ruhája fölé, és járni akart, mert még nem próbálta. És monda Dávid Saulnak: Nem bírok ezekben járni, mert még nem próbáltam; és leveté azokat Dávid magáról.

40. Kezébe vette botját, és kiválasztván magának a patakból öt sima kövecskét, eltevé azokat tarisznyájába, mely vele volt, és parittyájával kezében közeledék a filiszteushoz.

41. Akkor elindult a filiszteus is, és Dávidhoz közeledék, az az ember pedig, aki a pajzsát hordozza, előtte volt.

42. Mikor pedig odatekinte a filiszteus, és meglátta Dávidot, megvetette őt, mert ifjú volt és piros, és szép tekintetű.

43. És monda a filiszteus Dávidnak: Eb vagyok-é én, hogy te bottal jössz reám? És szidalmazá a filiszteus Dávidot Istenével együtt. 2Sám. 3,8.

44. Monda továbbá a filiszteus Dávidnak: Jöjj ide hozzám, hogy testedet az égi madaraknak és a mezei vadaknak adjam.

45. Dávid pedig monda a filiszteusnak: **Te karddal, dárdával és pajzssal jössz ellenem, én pedig a Seregek Urának, Izrael seregei Istenének nevében megyek ellened, akit te gyalázattal illetél**.

46. Ma kezembe ad téged az Úr, és megöllek téged, és fejedet levágom rólad. A filiszteusok seregének tetemét pedig az égi madaraknak és a mezei vadaknak fogom adni a mai napon, hogy tudja meg az egész föld, van Istene Izraelnek.

47. **És tudja meg ez az egész sokaság, hogy nem kard által és nem dárda által tart meg az Úr, mert az Úré a had, és Ő titeket kezünkbe fog adni**. Zsolt. 44,6. 7.

48. És mikor a filiszteus felkészült, és elindult, és Dávid felé közeledék: Dávid is sietett és futott a viadalra a filiszteus elé.

49. És Dávid benyúlt kezével a tarisznyába és kivett onnan egy követ, és elhajítván, homlokán találta a filiszteust, úgy, hogy a kő homlokába mélyede, és arccal a földre esék. 2Krón. 20,15.

50. Így Dávid erősebb volt a filiszteusnál, parittyával és kővel. És levágta a filiszteust és megölte őt, pedig kard nem is volt Dávid kezében. 2Sám. 23,21.

51. És odafutott Dávid, és reá állott a filiszteusra, és vevé annak kardját, kirántotta hüvelyéből, és megölé őt, és fejét azzal levágta. A filiszteusok pedig amint meglátták, hogy az ő hősük meghalt, megfutamodának. Zsid. 11,34.

52. És felkelének Izrael és Júda férfiai és felkiáltának, és üldözék a filiszteusokat egészen Gátig és Ekron kapujáig. Hullának a filiszteusok sebesültjei a Saraim felé vezető úton Gátig és Ekronig. Józs. 15,36.

53. Visszatérének azután Izrael fiai a filiszteusok üldözéséből, és feldúlták azoknak táborát.

54. Dávid pedig felvevé a filiszteusnak fejét, és elvitte Jeruzsálembe, fegyvereit pedig a maga sátorába rakta le.

55. Saul pedig mikor látta, hogy Dávid kiment a filiszteus elé, monda Abnernek, a sereg fővezérének: Abner! Ki fia e gyermek? És felele Abner: Él a te lelked, oh király, hogy nem tudom!

56. És monda a király: Kérdezd meg tehát, hogy ki fia ez az ifjú?

57. És amint visszajött Dávid, miután megölte a filiszteust, megfogá őt Abner, és Saulhoz vitte; és a filiszteusnak feje kezében volt. Ruth 4,22. 1Krón. 2,13–15.

58. És monda néki Saul: Ki fia vagy te, oh gyermek? Dávid pedig felele: A te szolgádnak, a Betlehemből való Isainak a fia vagyok. Mát. 1,6. Csel. 13,22. Róm. 15,12.

Jonatán szövetséget köt Dáviddal

18 Miután pedig elvégezte a Saullal való beszélgetést, a Jonatán lelke

egybeforrt Dávid lelkével, és Jonatán úgy szerette őt, mint a saját életét. Példi. 18,24.

2. Saul magához vevé őt azon a napon, és nem engedé, hogy visszatérjen atyja házához. 1Móz. 44,30. 2Sám. 1,26.

3. És szövetséget kötének Jonatán és Dávid egymással, mivel úgy szerette őt, mint a saját lelkét.

4. És Jonatán leveté felső ruháját, amely rajta volt, és Dávidnak adta, sőt hadi öltözetét is, saját kardját, kézívét és övét.

5. És elméne Dávid mindenüvé, ahová Saul küldé, és magát eszesen viseli. És Saul a harcosok fölé helyezte őt, és kedves lőn az egész nép előtt, és a Saul szolgái előtt is.

Saul féltékenysége

6. És amint hazafelé jövének, mikor Dávid visszatért, miután a filiszteusokat leverte, kimentek az asszonyok Saul király elé Izraelnek minden városaiból, hogy énekeljenek és körben táncoljanak, dobokkal, vigassággal és tomborákkal. Zsolt. 68,4.

7. És énekelni kezdének az asszonyok, kik vigadozának és mondának: Megverte Saul az ő ezerét és Dávid is az ő tízezrét.

8. Saul pedig igen megharaguvék, és gonosznak tetszék az ő szemei előtt ez a beszéd, és monda: Dávidnak tízezret tulajdonítanak és nékem tulajdonítják az ezret, így hát már csak a királyság hiányzik néki.

9. Saul azért attól a naptól kezdve rossz szemmel néz vala Dávidra, sőt azután is.

10. Másnap pedig megszállta Sault az Istentől küldött gonosz szellem, és prófétálni kezde a maga házában; Dávid pedig hárfázott kezével, mint naponként szokta, és a dárda Saul kezében volt. Csel. 16,16.

11. És elhajítá Saul a dárdát, azt gondolván: Dávidot a falhoz szegezem; de Dávid két ízben is félrehajolt előle.

12. És félni kezde Saul Dávidtól, mert az Úr vele volt, Saultól pedig eltávozék.

13. És Saul elbocsátá őt magától és ezredesévé tevé; és kimegy és bejön vala a nép előtt. 1Móz. 39,2. Józs. 6,27.

14. És Dávid minden útjában magát eszesen viselte, mert az Úr volt vele. Zsolt. 101,3. Példi. 16,20. 28,26. Csel. 7,9.

15. Mikor pedig látta Saul, hogy ő igen eszesen viseli magát, félni kezde tőle.

16. De az egész Izrael és Júda szereté Dávidot, mert ő előttük méne ki és jöve be.

17. És monda Saul Dávidnak: Ímé, idősebbik leányomat, Mérábot néked adom feleségül, csak légy az én vitéz fiam, és harcold az Úrnak harcait; mert azt gondolá Saul: Ne az én kezem által vesszen el, hanem a filiszteusok keze által. 4Móz. 32,20.

18. Dávid pedig monda Saulnak: Kicsoda vagyok én, és micsoda az én életem, és atyámnak családja Izraelben, hogy a királynak veje legyek? 2Sám. 7,18.

19. De történt abban az időben, mikor Mérábot, a Saul leányát Dávidnak kellett volna adni, hogy a Meholátból való Hadrielnek adták őt feleségül. Bír. 7,22. 2Sám. 21,8.

20. Mikál, a Saul leánya azonban megszereté Dávidot, és mikor ezt megmondták Saulnak, tetszék néki a dolog.

21. És monda Saul: Néki adom őt, hogy ő legyen veszedelmére és a filiszteusok keze legyen ellene. Monda azért Saul Dávidnak másodízben: Légy tehát most az én vőm.

22. Megparancsolá Saul az ő szolgáinak: Beszéljetek Dáviddal titokban, mondván: Ímé, a király jóindulattal van irántad, és szolgái is mind szeretnek téged, légy azért veje a királynak.

23. És elmondták a szolgák Dávid előtt e beszédeket. Dávid pedig monda: Olyan kicsiny dolog előttetek, hogy a király vejévé legyen valaki, holott én szegény és megvetett ember vagyok?

24. És megmondták Saulnak az ő szolgái, mondván: Ezt meg ezt mondta Dávid.

Dávid elveszi Saul lányát feleségül

25. Saul pedig monda: Mondjátok meg Dávidnak: Nem kíván a király más jegyajándékot, hanem csak száz filiszteus előbőrét, hogy bosszút álljon a király ellenségein; mert Saul a filiszteusok keze által akará Dávidot elpusztítani. 1Móz. 34,12.

26. Megmondták az ő szolgái Dávidnak e beszédeket; és tetszék ez a dolog Dávidnak, hogy a király veje legyen. A kitűzött napok még el sem telének,

27. Mikor Dávid felkelt, és elment embereivel együtt, és levágott a filiszteusok közül kétszáz férfit; és elhozá Dávid előbőreiket, és mind beadta azokat a királynak, hogy a király veje lehessen. És néki adá Saul az ő leányát, Mikált, feleségül.

28. Mikor pedig Saul látta és megtudta, hogy az Úr Dáviddal van, és Mikál, a Saul leánya szereti őt:

29. Akkor Saul még inkább félni kezde Dávidtól. És Saul ellensége lett Dávidnak teljes életében. Jób 5,2. 12. 13.

30. A filiszteusok vezérei pedig gyakran betörnek vala, de valahányszor betörének, Dávid Saul minden szolgáinál eszesebben viselé magát; azért felette híressé vált az ő neve. 2Sám. 11,1. Luk. 21,15.

Saul Dávid életére tör

19 És szóla Saul fiának, Jonatánnak, és a többi szolgáinak, hogy öljék meg Dávidot; de Jonatán, a Saul fia nagyon szereté őt. Péld. 27,4.

2. Megmondá azért Jonatán Dávidnak, mondván: Az én atyám, Saul azon van, hogy megöljön, azért vigyázz magadra reggel; titkos helyen tartózkodjál és rejtsd el magad. Csel. 23,16.

3. Én pedig kimegyek, és atyám mellett megállok a mezőn, ahol te leszel, és beszélni fogok atyámmal felőled, és meglátom, mint lesz, és tudtodra adom néked.

4. És Jonatán kedvezően nyilatkozék Dávid felől az ő atyja, Saul előtt, és monda néki: Ne vétkezzék a király Dávid ellen, az ő szolgája ellen, mert ő nem vétett néked, sőt szolgálata felette hasznos volt néked.

5. Mert ő kockára tette életét és megverte a filiszteust, és az Úr nagy szabadulást szerze az egész Izraelnek. Te láttad azt és örültél rajta; miért vétkeznél azért az ártatlan vér ellen, megölvén Dávidot ok nélkül.

6. És hallgatott Saul Jonatán szavára, és megesküvék Saul: Él az Úr, hogy nem fog megöletni!

7. Akkor szólítá Jonatán Dávidot, és megmondá néki Jonatán mind e beszédeket; és Saulhoz vezeté Jonatán Dávidot, aki ismét olyan lőn előtte, mint annakelőtte.

8. A háború pedig ismét megkezdődék, és Dávid kivonula, és harcola a filiszteusok ellen, és nagy vereséget okozott nékik, és azok elfutának előle.

Dávid elmenekül Saul udvaráról

9. Az Istentől küldött gonosz szellem azonban megszállta Sault, mikor házában ült és dárdája kezében volt; Dávid pedig pengeté a hárfát kezével.

10. Akkor Saul a dárdával Dávidot a falhoz akará szegezni, de félrehajolt Saul elől, és a dárda a falba verődött. Dávid pedig elszalada, és elmenekült azon éjjel. Péld. 1,16.

11. Követeket külde Saul a Dávid házához, hogy reá lessenek és reggel megöljék őt. De tudtára adá Dávidnak Mikál, az ő felesége, mondván: Ha meg nem mented életedet ez éjjel, holnap megölnek.

12. És lebocsátá Mikál Dávidot az ablakon; ő pedig elment és elszalada, és megmenté magát. Józs. 2,15. Csel. 9,24. 25.

13. És vevé Mikál a teráfot és az ágyba fekteté azt, és feje alá kecskeszőrből készült párnát tett, és betakará lepedővel.

14. Mikor pedig Saul elküldé a követeket, hogy Dávidot megfogják, azt mondá: Dávid beteg.

15. És Saul elküldé ismét a követeket, hogy megnézzék Dávidot, mondván: Ágyastól is hozzátok őt előmbe, hogy megöljem őt.

16. És mikor a követek odamenének: ímé, a teráf volt az ágyban, és feje alatt a kecskeszőrből készült párna volt.

17. Akkor monda Saul Mikálnak: Mi dolog, hogy engem úgy megcsaltál? Elbocsátád az én ellenségemet, és ő elmenekült. Felele Mikál Saulnak: Ő mondá nékem, bocsáss el engem, vagy megöllek téged.

Saul maga megy Dávid után, az Úr megakadályozza a vérontásban

18. Dávid pedig elfutván, megszabadula; és elment Sámuelhez Rámába, és elbeszélte néki mindazt, amit Saul vele cselekedett. Elméne ezután ő és Sámuel, és Nájótban tartózkodának. Péld. 17,17. Mal. 2,7.

19. És tudtára adák Saulnak, mondván: Ímé Dávid Nájótban van, Rámában.

20. Követeket külde azért Saul, hogy Dávidot fogják meg. Amint azonban meglátták a prófétáknak seregét, akik prófétálának, és Sámuelt, aki ott állott, mint az ő elöjárójuk; akkor az Istennek Szelleme Saul követeire szállott, és azok is prófétálának.

21. Mikor pedig megmondták Saulnak, más követeket külde, és azok is prófétálának. Akkor harmadízben is követeket külde Saul, de azok is prófétálának.

22. Elméne azért ő maga is Rámába. És amint a nagy kúthoz érkezék, mely Székuban van, megkérdezé, mondván: Hol van Sámuel és Dávid? És felelének: Ímé Nájótban, Rámában.

23. És elméne oda Nájótba, Rámában. És az Istennek Szelleme szálla őreá is, és folytonosan prófétála, míg eljutott Nájótba, Rámában. 1Móz. 31,24. Péld. 21,1. Dán. 4,35.

24. És leveté ő is ruháit, és prófétála, ő is Sámuel előtt, és ott feküvék meztelenül azon az egész napon és egész éjszakán. Azért mondják: Avagy Saul is a próféták közt van-é? 2Sám. 6,20. Ésa. 20,2. Csel. 9,21.

Jonatán megmenti Dávidot

20 Elfuta azért Dávid Nájótból, mely Rámában van, és elméne és monda Jonatánnak: Mit cselekedtem? Mi vétkem van és mi bűnöm atyád előtt, hogy életemre tör?

2. Ő pedig monda néki: Távol legyen! Te nem fogsz meghalni. Ímé, az én atyám nem cselekszik sem nagy, sem kicsiny dolgot, hogy nékem meg ne mondaná. Miért titkolná el azért atyám előlem ezt a dolgot? Nem úgy van! 1Móz. 44,7. Józs. 22,29.

3. Mindazáltal Dávid még megesküvék, és monda: Bizonyára tudja a te atyád, hogy te kedvelsz engem, azért azt gondolá: Ne tudja ezt Jonatán, hogy valamiképp meg ne szomorodjék. De bizonyára él az Úr és él a te lelked, hogy alig egy lépés van köztem és a halál között.

4. És felele Jonatán Dávidnak: amit csak kívánsz, megteszem éretted.

5. És monda Dávid Jonatánnak: Ímé, holnap újhold lesz, mikor a királlyal kellene leülnöm, hogy egyem, de te bocsáss el engem, hogy elrejtőzzem a mezőn a harmadik nap estvéjéig. 4Móz. 10,10. 28,11. Ezék. 46,6.

6. Ha kérdezősködnék atyád utánam, ezt mondjad: Sürgősen kéredzett Dávid tőlem, hogy elmehessen Betlehembe, az ő városába, mert ott az egész nemzetségnek esztendőnként való áldozatja van most.

7. Ha azt fogja mondani: Jól van, úgy békessége van a te szolgádnak; ha pedig nagyon megharagudnék, úgy tudd meg, hogy a gonosz tettre elhatározta magát.

8. Cselekedjél azért irgalmasságot a te szolgáddal, mert az Úr előtt szövetséget kötöttél velem, a te szolgáddal. Ha azonban gonoszság van bennem, ölj meg te; miért vinnél atyádhoz engem? 2Sám. 14,32.

9. Jonatán pedig felelé: Távol legyen az tőled! Ha bizonyosan megtudom, hogy atyám elhatározta magát arra, hogy a gonosz tettet rajtad végrehajtsa, avagy nem mondanám-é meg azt néked?

10. És monda Dávid Jonatánnak: Kicsoda adja nékem tudtomra, hogy amit atyád felelni fog néked, szigorú-é?

11. És monda Jonatán Dávidnak: Jer, menjünk ki a mezőre; és kimenének mindketten a mezőre.

12. Akkor monda Jonatán Dávidnak: Az Úr az Izraelnek Istene; ha kipuhatolhatom atyámtól holnap ilyenkorig vagy holnapután, hogy ímé, Dávid iránt jó akarattal van, tehát nem küldök-é ki akkor hozzád és jelentem-é meg néked? Józs. 22,22.

13. Úgy cselekedjék az Úr Jonatánnal most és azután is, ha atyámnak az tetszene, hogy gonosszal illessen téged: hogy tudtodra adom néked, és elküldelek téged, hogy békében elmehess. És az Úr legyen veled, mint volt az én atyámmal! Ruth 1,17.

14. És ne csak amíg én élek, és ne csak magammal cselekedjél az Úrnak irgalmassága szerint, hogy meg ne haljak;

15. Hanem meg ne vond irgalmasságodat az én házamtól soha, még akkor se, hogyha az Úr kiirtja Dávid ellenségeit, mindegyiket a földnek színéről!

16. Így szerze szövetséget Jonatán a Dávid házával; mondván: vegyen számot az Úr a Dávid ellenségeitől.

17. És Jonatán még egyszer megesketé Dávidot, iránta való szeretetéből; mert úgy szerette őt, mint a saját életét. 2Sám. 1,26.

18. Monda pedig néki Jonatán: Holnap újhold lesz, és kérdezősködni fognak utánad, mert helyed üres lesz.

19. A harmadik napon pedig jöjj alá gyorsan, és eredj arra a helyre, ahol elrejtőzél amaz esemény napján, és maradj ott az útmutató kő mellett.

20. És én három nyilat lövök oldalához, mintha magamtól célba lőnék.

21. És ímé utánuk küldöm a gyermeket: Eredj, keresd meg a nyilakat. Ha azt mondom a gyermeknek: Ímé, mögötted vannak emerre: hozd el azokat és jöjj elő, mert békességed van néked, és nincs baj, él az Úr! 5Móz. 6,13. Ésa. 65,16. Jer. 4,2.

22. Ha pedig azt mondom a gyermeknek: Ímé, előtted vannak a nyilak amarra: akkor menj el, mert elküldött téged az Úr.

23. És erre a dologra nézve, amelyet megbeszéltünk egymás közt, ímé az Úr legyen bizonyság közöttem és közötted mindörökké!

24. Elrejtőzék azért Dávid a mezőn. És mikor az újhold eljött, leült a király az ebédhez, hogy egyék. Péld. 27,12.

25. És mikor leült a király a maga székébe, most is úgy, mint máskor, a fal mellett levő székbe: Jonatán felkele, és Abner ült Saul mellé; a Dávid helye pedig üres volt.

26. És Saul semmit sem szólott azon a napon, mert azt gondolá: Valami történt vele; nem tiszta, bizonyosan nem tiszta.

27. És lőn az újhold után következő napon, a második napon, mikor ismét üres volt a Dávid helye, monda Saul az ő fiának, Jonatánnak: Isainak fia miért nem jött el az ebédre sem tegnap, sem ma?

28. Jonatán pedig felele Saulnak: Elkéredzék tőlem Dávid Betlehembe;

29. És monda: Ugyan bocsáss el engem, mert nemzetségünknek áldozata van most a városban, és ezt parancsolta nékem bátyám; azért, ha kedvelsz engem, kérlek, hadd menjek el, hogy megnézzem testvéreimet. Ezért nem jött el a király asztalához.

30. Akkor felgerjede Saulnak haragja Jonatán ellen és monda néki: Te elfajult, engedetlen gyermek! Jól tudom, hogy kiválasztottad Isainak fiát a magad gyalázatára és anyád szemérmének gyalázatára!

31. Mert mindaddig, míg Isainak fia él a földön, nem állhatsz fenn sem te, sem a te királyságod; most azért küldj érette, és hozasd ide őt hozzám, mert ő a halál fia.

32. Jonatán pedig felele Saulnak, az ő atyjának, és monda néki: Miért kell meghalnia, mit vétett? 1Móz. 31,36. Mát. 27,23. Luk. 23,31. Ján. 7,51. 15,25.

33. Akkor Saul utánadobta dárdáját, hogy általüsse őt. Megérté Jonatán, hogy atyja elvégezé, hogy megölje Dávidot.

34. És felkele Jonatán az asztaltól nagy haraggal, és semmit sem evett az újholdnak második napján, mert bánkódott Dávid miatt, mivel atyja gyalázattal illeté őt.

Dávid és Jonatán búcsúja

35. És reggel kiméne Jonatán a mezőre a Dáviddal együtt meghatározott időben, és egy kis gyermek volt vele.

36. És monda a gyermeknek: Eredj, keresd meg a nyilakat, amelyeket ellövök. És mikor a gyermek elfutott, ellövé a nyilat, úgyhogy rajta túl méne.

37. Mikor a gyermek arra a helyre érkezék, ahol a nyíl volt, melyet Jonatán ellőtt, a gyermek után kiálta Jonatán, és monda: Avagy nem tovább van-é a nyíl előtted?

38. És kiálta Jonatán a gyermek után: Gyorsan siess, meg ne állj! A gyermek, ki Jonatánnal volt, felszedé a nyilat és urához ment.

39. A gyermek pedig semmit sem értett, hanem csak Jonatán és Dávid értették e dolgot.

40. Átadá azután Jonatán fegyverét a gyermeknek, aki vele volt, és monda néki: Eredj el, vidd be a városba.

41. Mikor pedig elment a gyermek, felkele Dávid a kő déli oldala mellől és arccal a földre borula, és háromszor meghajtotta magát; megcsókolták egymást, és együtt sírtak, mígnem Dávid hangosan zokogott.

42. Akkor monda Jonatán Dávidnak: Eredj el békességgel! Mivelhogy meges-

küdtünk mind a ketten az Úrnak nevére, mondván: Az Úr legyen köztem és közted, az én magom között és a te magod között örökre. Felkele ezután és elméne. Jonatán pedig bement a városba.

Dávid a nóbi szentélybe menekül

21 És Dávid elméne Nóbba Ahimélek paphoz. Ahimélek pedig megrettenve ment Dávid elé, és monda néki: Mi dolog, hogy csak egyedül vagy, és senki sincs veled? Neh. 11,32. Ésa. 10,32.

2. És monda Dávid Ahimélek papnak: A király bízott reám valamit, és monda nékem: Senki se tudja meg azt a dolgot, amiért elküldélek téged, és amit parancsoltam néked; azért a szolgákat elküldém erre és erre a helyre. Zsolt. 119,29. Péld. 29,25.

3. Most azért, mi van kezednél? Adj öt kenyeret nékem, vagy egyebet, ami van.

4. Felele a pap Dávidnak, és monda: Nincs közönséges kenyér kezemnél, hanem csak szentelt kenyér van, ha ugyan a szolgák tisztán tartották magukat, legalább az asszonytól. 2Móz. 19,15. 25,30. Zak. 7,3.

5. Dávid pedig felele a papnak, és monda néki: Bizonyára el volt tiltva mitőlünk az asszony mind tegnap, mind azelőtt, mikor elindulék, és a szolgák holmija is tiszta volt, jóllehet az út közönséges: azért bizonyára megtartatik ma szentnek az edényekben.

6. Adott azért a pap néki szentelt kenyeret, mert nem volt ott más kenyér, hanem csak szent kenyér, melyeket elvettek az Úrnak színe elől, hogy meleg kenyeret tegyenek ahelyett azon a napon, amelyen az előbbit elvevék. Mát. 12,3. Márk 2,25.

7. Vala pedig ott azon a napon Saul szolgái közül egy ember, ott tartózkodva az Úr előtt, akit Doégnak hívtak, aki edomita volt, Saul pásztorainak számadója.

8. És monda Dávid Ahiméleknek: Nincsen-é kezednél egy dárda vagy valami fegyver? Mert sem kardomat, sem fegyverzetemet nem hoztam magammal, mivel a király dolga sürgős volt.

9. És monda a pap: A filiszteus Góliátnak a kardja, akit te megöltél az Ela völgyében, ímhol van posztóba betakarva az efód mögött; ha azt el akarod vinni, vidd el, mert azon kívül más nincsen itt. És monda Dávid: Nincs ahhoz hasonló, add ide azt nékem.

Dávid Ákis királyhoz fut

10. És felkele Dávid, és elfutott azon a napon Saul elől, és elment Ákishoz, Gátnak királyához.

11. És mondának Ákis szolgái néki: Vajon nem ez-é Dávid, annak az országnak királya? Vajon nem erről énekelték-é a körtáncban, mondván: Saul megverte az ő ezerét, Dávid is az ő tízezrét?

12. És mikor eszébe vevé Dávid ezeket a beszédeket, igen megrémüle Ákistól, Gátnak királyától.

13. És megváltoztatá magaviseletét előttük, és őrjönge kezeik között, és irkál a kapuknak ajtain, nyálát pedig szakállán folyatja alá.

14. És monda Ákis az ő szolgáinak: Ímé látjátok, hogy ez az ember megőrült, miért hoztátok őt hozzám?

15. Szűkölködöm-e őrültekben, hogy idehoztátok ezt, hogy bolondoskodjék előttem? Ez jöjjön-e be házamba?

Dávid barlangban rejtőzik el

22 Elméne azért onnan Dávid, és elfutott Adullám barlangjába. Mikor meghallották testvérei és atyjának egész házanépe, odamenének hozzá. Zsid. 11,38.

2. És hozzá gyűlének mindazok, akik nyomorúságban voltak, és mindazok, akiknek hitelezőik voltak, és minden elkeseredett ember, ő pedig vezérük lett azoknak; és mintegy négyszázan voltak ővele.

3. És elméne onnan Dávid Micpába, Moáb földjére, és monda Moáb királyának: Hadd jöjjön ide hozzátok az én atyám és anyám, míg megtudom, hogy mit fog cselekedni velem az Isten. 1Móz. 47,11. 2Móz. 20,12. Péld. 10,1. 5Móz. 5,16. Mát. 19,19. Ef. 6,2. 1Tim. 5,4.

4. És Moáb királya elé vitte őket, és ott maradának vele mindaddig, míg Dávid a várban volt.

5. Gád próféta pedig monda Dávidnak: Ne maradj a várban, hanem eredj és menj

el Júda földjére. Elméne azért Dávid, és Héret erdejébe ment. 2Sám. 24,11. 1Krón. 21,9.

6. És meghallotta Saul, hogy előtűnt Dávid és azok az emberek, akik vele voltak; Saul pedig Gibeában tartózkodék a hegyen a fa alatt és dárdája a kezében volt és szolgái mindnyájan mellette állának.

7. Monda azért Saul az ő szolgáinak, akik mellette állottak: Halljátok meg Benjáminnak fiai! Isainak fia adni fog-é néktek mindnyájatoknak szántóföldeket és szőlőhegyeket, és mindnyájatokat ezredesekké és századosokká fog-é tenni,

8. Hogy mindnyájan összeesküdtetek ellenem? És senki sincs, aki tudósítana engem, hogy fiam szövetséget kötött Isai fiával? És senki sincs közöttetek, aki szánakoznék felettem, és megmondaná nékem, hogy fiam fellázította szolgámat ellenem, hogy leselkedjék utánam, mint ahogy e mai napon megtetszik?

9. Akkor felele az edomita Doég, aki Saul szolgái közt állott: Én láttam, hogy az Isai fia Nóbba ment az Ahitób fiához, Ahimélek paphoz.

10. Aki őérette megkérdé az Urat, és eleséget adott néki, sőt a filiszteus Góliát kardját is néki adá. 4Móz. 27,21.

A nóbi papok kiirtása

11. Akkor elkülde a király, hogy elhívják Ahimélek papot, az Ahitób fiát és atyjának egész házanépét, a papokat, akik Nóbban voltak; és eljövének mindnyájan a királyhoz.

12. És monda Saul: Halld meg most te, Ahitóbnak fia! Ő pedig monda: Ímhol vagyok uram.

13. És monda néki Saul: Miért ütöttetek pártot ellenem, te és Isainak fia, hogy kenyeret és kardot adtál néki, és őérette megkérdezéd az Istent, hogy fellázadjon ellenem, hogy leselkedjék, mint ahogy most történik?

14. És felele Ahimélek a királynak, és monda: Minden szolgáid között kicsoda hűségesebb Dávidnál, aki a királynak veje, és aki akaratod szerint jár, és tisztelt ember a te házadban? Péld. 31,9.

15. Vajon csak ma kezdém-e az Istent őérette megkérdezni? Távol legyen tőlem! Ne tulajdonítson olyat a király szolgájának, sem atyám egész házanépének, mert erről a dologról semmit sem tud a te szolgád, sem kicsinyt, sem nagyot.

16. A király pedig monda: Meg kell halnod Ahimélek, néked és a te atyád egész házanépének!

17. És monda a király a poroszlóknak, akik mellette állának: Vegyétek körül és öljétek le az Úrnak papjait, mert az ő kezük is Dávid mellett volt, mert tudták, hogy ő menekül, és mégsem mondták meg nékem. **A király szolgái azonban nem akarták kezeiket felemelni, hogy az Úr papjaira rohanjanak**. 2Móz. 1,17. Csel. 4,19.

18. Akkor monda a király Doégnak: Fordulj nékik te, és rohanj a papokra. És ellenük fordula az edomita Doég, és ő rohana a papokra. Azon a napon nyolcvanöt embert ölt meg, akik gyolcs efódot viseltek.

19. És Nóbot is, a papok városát fegyvernek élével vágatá le, mind a férfit, mind az asszonyt, mind a gyermeket, mind a csecsemőt; az ökröt és szamarat és bárányt, fegyvernek élével. Neh. 11,32. Ésa. 10,32. 26,13.

20. Ahitób fiának, Ahiméleknek egy fia azonban, akit Abjátárnak hívtak, elmenekült, és Dávid után futott. Bír. 9,5.

21. És megmondá Abjátár Dávidnak, hogy megölette Saul az Úrnak papjait.

22. Dávid pedig monda Abjátárnak: Tudtam én azt már aznap, mert ott volt az edomita Doég, hogy bizonyosan megmondja Saulnak. Én adtam okot atyád egész házanépének halálára.

23. Maradj nálam, ne félj; mert aki az én életemet halálra keresi, az keresi a te életedet is, azért te bátorságosan lehetsz mellettem. 1Kir. 2,26.

Dávid megszabadítja Kehilla városát

23 Értesíték pedig Dávidot: Ímé a filiszteusok hadakoznak Kehilla ellen, és dúlják a szérűket. Józs. 15,44.

2. Akkor megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Elmenjek és leverjem-é ezeket a filiszteusokat? És monda az Úr Dávid-

nak: Eredj el, és verd le a filiszteusokat, és szabadítsd meg Kehillát. Zsolt. 37,5. Péld. 3,5.

3. A Dávid emberei azonban mondának néki: Ímé, mi itt Júdában is félünk, menynyivel inkább, ha Kehillába megyünk a filiszteusok táborára.

4. Akkor Dávid ismét megkérdezé az Urat, az Úr pedig válaszola néki, és monda: Kelj fel, és menj el Kehillába, mert én a filiszteusokat kezedbe adom.

5. Elméne azért Dávid és az ő emberei Kehillába, és harcola a filiszteusok ellen, és elhajtá marhájukat, és felette igen megveré őket. És megszabadítá Dávid Kehilla lakosait.

6. Lőn pedig, hogy amikor Abjátár, az Ahimélek fia Dávidhoz menekült, az efódot is magával vitte.

7. Megmondták akkor Saulnak, hogy Dávid Kehillába ment; és monda Saul: Kezembe adta őt az Isten, mert ott szorult, mivel kulcsos és záros városba méne.

8. És összegyűjté Saul a harcra az egész népet, hogy Kehillába menjen, és körülfogja Dávidot és az ő embereit. Zsolt. 71,11.

9. Mikor pedig Dávid megtudta, hogy Saul ellene gonoszt forral, mondá Abjátár papnak: Hozd elő az efódot.

10. És monda Dávid: Uram, Izrael Istene! bizonnyal meghallotta a Te szolgád, hogy Saul ide akar jönni Kehillába, hogy elpusztítsa a várost miattam. Zsolt. 44,22.

11. Vajon kezébe adnak-é engem Kehilla lakosai? Vajon lejön-é Saul, amint hallotta a Te szolgád? Oh Uram, Izrael Istene, mondd meg a Te szolgádnak! És monda az Úr: Lejön.

12. És monda Dávid: Vajon Saul kezébe adnak-é Kehilla lakosai engem és az én embereimet? És monda az Úr: Kezébe adnak.

Dávid bujdosásának kezdete Zif pusztájában felkeresi Jonatán

13. Felkele azért Dávid és az ő emberei, mintegy hatszázan, és kimenének Kehillából, és ide s tova járnak vala, ahol csak járhatának. Midőn pedig Saulnak megmondták, hogy elmenekült Dávid Kehillából, felhagyott az elmenetellel.

14. És Dávid a pusztában tartózkodék az erős helyeken, és a Zif pusztájában levő hegységen marada. És Saul mindennap keresé, de az Isten nem adá őt kezébe. Zsolt. 32,7. 33,18. Péld. 2,8. 21,30. Róm. 8,31.

15. Mikor pedig Dávid látta, hogy Saul kiment, hogy élete ellen törjön; és mikor Dávid a Zif pusztájában, az erdőben volt:

16. Felkele Jonatán, a Saul fia, és elment Dávidhoz az erdőbe, és megerősíté az ő kezét az Istenben.

17. És monda néki: Ne félj, mert Saulnak, az én atyámnak keze nem fog utolérni téged, és te király leszel Izrael felett, és én második leszek teutánad, és Saul is, az én atyám, tudja, hogy így lesz.

18. És szövetséget kötének ketten az Úr előtt. És Dávid az erdőben marada, Jonatán pedig hazament. 2Sám. 21,7.

19. És felmenének a zifeusok Saulhoz Gibeába, mondván: Avagy nem nálunk lappang-é Dávid az erős helyeken az erdőben, Hakila halmán, mely a sivatagtól jobb kézre van?!

20. Most azért minthogy a legfőbb kívánságod az, hogy lejöjj, oh király, jöjj le; és a mi gondunk lesz, hogy a királynak kezébe adjuk őt.

21. És monda Saul: Legyetek megáldva az Úrtól, hogy szánakoztok rajtam!

22. Menjetek azért el, és vigyázzatok ezután is, hogy megtudjátok és meglássátok az ő tartózkodási helyét, és hogy ki látta őt ott, mert azt mondották nékem, hogy igen ravasz ő.

23. Annakokáért nézzetek meg és tudjatok meg minden búvóhelyet, ahol ő lappang és minden bizonnyal térjetek vissza hozzám, hogy elmenjek veletek; és ha az országban van, kikutatom őt Júdának minden ezrei között.

24. Azok pedig felkelének, és elmenének Zifbe Saul előtt. Dávid pedig és az ő emberei Máon pusztájában voltak a mezőségen, amely a sivatagtól jobb kézre van.

25. És elméne Saul az ő embereivel együtt, hogy megkeresse őt. Dávidnak azonban megüzenték, és ő leszállott a kőszikláról, és Máon pusztájában tartóz-

kodék. Mikor pedig meghallotta Saul, üldözé Dávidot Máon pusztájában.

26. Saul a hegynek egyik oldalán méne, Dávid és az ő emberei pedig a hegynek másik oldalán. És éppen, mikor Dávid nagyon sietett, hogy elmenekülhessen Saul elől, és Saul és az ő emberei már körül is kerítették Dávidot és az ő embereit, hogy megfogják, Zsolt. 17,9. 31,21.

27. Akkor érkezék egy követ Saulhoz, mondván: Siess és jöjj! Mert a filiszteusok betörtek az országba. 2Kir. 19,9.

28. Akkor megtére Saul Dávid üldözéséből, és a filiszteusok ellen ment. Azért hívják azt a hegyet a menekülés kősziklájának.

29. És Dávid elméne onnan, és Engedi erősségei közt tartózkodék. 2Krón. 20,2.

Dávid megkiméli Saul életét

24 Lőn pedig, hogy amikor visszatért Saul a filiszteusok üldözéséből, megüzenték néki, mondván: Ímé, Dávid az Engedi pusztájában van.

2. Maga mellé vett Saul az egész Izrael közül háromezer válogatott embert, és elment, hogy megkeresse Dávidot és az ő embereit a vadkecskék kőszikláin. Zsolt. 37,32.

3. És eljutott a juhaklokhoz, amelyek az útfélen vannak, hol egy barlang volt; és beméne Saul, hogy ott szükségét végezze; Dávid pedig és az ő emberei a barlang rejtekeiben voltak. Bír. 3,24. Zsolt. 57,1–11.

4. Akkor azt mondták Dávidnak az ő emberei: Ez az a nap, amelyről azt mondotta az Úr néked: Ímé, kezedbe adom ellenségedet, hogy úgy cselekedjél vele, amint néked tetszik. Felkele azért Dávid, és elmetszé orozva Saul ruhájának szárnyát.

5. Lőn pedig ezután, hogy megesett a Dávid szíve rajta, hogy elmetszé Saul ruhájának szárnyát; 2Sám. 24,10.

6. Monda az ő embereinek: **Oltalmazzon meg engem az Úr attól, hogy ily dolgot cselekedjem az én urammal, az Úrnak felkentjével, hogy kezemet felemeljem ellene, mert az Úrnak felkentje ő.**

7. És megfeddé Dávid kemény szókkal embereit, és nem engedte meg nékik, hogy Saul ellen támadjanak. Mikor pedig Saul felkelt a barlangból, és elment az úton: Zsolt. 7,4. Mát. 5,44. Róm. 12,17. 19.

8. Dávid is felkelt ezután, és kiment a barlangból, és Saul után kiálta, mondván: Uram király! Mikor pedig Saul hátratekinte, Dávid arccal a földre hajolt, és tisztességet tett néki.

9. És monda Dávid Saulnak: Miért hallgatsz az olyan ember szavaira, aki azt mondja: Ímé, Dávid romlásodra tör?! Zsolt. 141,6. Péld. 16,28. 17,9.

10. Ímé, a mai napon látták a te szemeid, hogy az Úr téged kezembe adott a barlangban, és azt mondották, hogy öljelek meg téged, de én kedvezék néked, és azt mondám: **Nem emelem fel kezemet az én uram ellen, mert az Úrnak felkentje ő.**

11. Azért atyám! Nézd felső ruhádnak szárnyát kezemben, mert mikor levágtam felső ruhádnak szárnyát, nem öltelek meg téged! Azért tudd meg és lássad, hogy nincsen az én kezemben hamisság és semmi gonoszság és nem vétkeztem ellened, de te mégis életem után leselkedel, hogy elveszítsed azt. Zsolt. 7,3. 35,7.

Dávid esküvel fogad békességet

12. **Az Úr tegyen ítéletet közöttem és közötted, és álljon bosszút az Úr érettem rajtad, de az én kezem nem lesz ellened.** 1Móz. 16,5. Bír. 11,27.

13. Amint a régi példabeszéd mondja: A gonoszoktól származik a gonoszság; de az én kezem nem lesz ellened. Mát. 7,16–29.

14. Ki ellen jött ki Izraelnek királya? Kit kergetsz? Egy holt ebet, vagy egy bolhát?

15. **Legyen azért az Úr ítélőbíró, és tegyen ítéletet közöttem és teközötted, és lássa meg; Ő forgassa az én ügyemet, és szabadítson meg engem kezedből.** 2Krón. 24,22. Zsolt. 35,1. 43,1. 119,154. Mik. 7,9.

16. És lőn, mikor elmondotta Dávid e szókat Saul előtt, monda Saul: A te szavad-é ez, fiam, Dávid? És felkiálta Saul, és síra.

17. És monda Dávidnak: Te igazságosabb vagy nálam, mert te jót cselekedtél velem, én pedig rosszal fizettem néked. Mát. 5,44.

18. És te megmondottad nékem a mai napon, minémű jót cselekedtél velem, hogy az Úr kezedbe adott engem, és te mégsem öltél meg engem.

19. Mert ha valaki megtalálja ellenségét, elbocsátja-é őt békében az úton? Annakokáért fizessen az Úr néked jóval azért, amit velem ma cselekedtél.

20. Most pedig, mivel tudom, hogy te király leszel, és Izraelnek királysága a te kezedben állandó lesz:

21. Esküdjél meg nékem most az Úrra, hogy énutánam nem fogod kiirtani maradékomat és nevemet nem fogod kitörölni atyám házából!

22. És Dávid megesküvék Saulnak. És Saul elméne haza, Dávid pedig és az ő emberei felmenének az ő erősségükbe.

Sámuel halála

25 Meghala pedig Sámuel, és egybegyűle az egész Izrael, és siratták őt, és eltemették az ő házában Rámában. Dávid pedig felkelt és elment Párán pusztájába. 4Móz. 20,29. 5Móz. 34,8. Zsolt. 120,5.

Nábál és Abigail

2. És volt egy ember Máonban, akinek jószága Kármelben volt, igen tehetős ember volt: háromezer juha és ezer kecskéje volt néki. És Kármelben éppen juhait nyírta. 1Móz. 38,13. Józs. 15,55. 2Sám. 13,23.

3. Azt az embert Nábálnak, és feleségét Abigailnak hívták, aki igen eszes és szép termetű asszony volt; a férfi azonban durva és rossz erkölcsű volt, a Káleb nemzetségéből való volt. Péld. 31,10. Ésa. 32,5. 7.

4. És meghallotta Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja. 2Sám. 13,24.

5. Elküldé azért Dávid tíz ifjút, és monda Dávid az ifjaknak: Menjetek fel Kármelbe, és mikor Nábálhoz érkeztek, köszöntsétek őt nevemben békességesen.

6. És így szóljatok: **Légy békességben az életben, legyen békességben a te házadnépe és legyen békességben mindened, amid van!** Zsolt. 122,7. Luk. 10,5.

7. Most hallottam, hogy juhaidat nyiratod. A te pásztoraid pedig velünk voltak, nem bántottuk őket, és semmijük sem hibázott az alatt az egész idő alatt, míg Kármelben voltak.

8. Kérdezd meg szolgáidat, ők meg fogják mondani néked. Legyenek azért ez ifjak kedvesek előtted, mert alkalmas időben jöttünk. Adj kérlek abból, ami kezed közt van, szolgáidnak, és a te fiadnak, Dávidnak. Neh. 8,10. Eszt. 9,19.

9. Elmenének azért a Dávid szolgái, és szólának Nábálnak mind e beszédek szerint a Dávid nevében, és várakozának.

10. Nábál pedig felele a Dávid szolgáinak, és monda: Kicsoda Dávid és kicsoda Isainak fia? Mai napság sok olyan szolga van, akik elszöknek uraiktól. Zsolt. 73,7. 8.

11. Vegyem azért kenyeremet és vizemet és az én levágott marhámat, amit nyíróimnak levágattam, hogy olyan embereknek adjam, akikről azt sem tudom, hova valók?

12. Akkor megfordulának a Dávid szolgái az ő útjukra, és visszatérének; és mikor megérkezének, értesítették őt mind e beszédek felől.

13. És monda Dávid az ő embereinek: Kösse fel mindenki kardját! És felköté mindenki a kardját, Dávid is felköté az ő kardját; és felment Dávid után mintegy négyszáz ember; kétszáz pedig ott maradt a poggyásznál.

14. Abigailt pedig, a Nábál feleségét értesíté a szolgák közül egy ifjú, mondván: Dávid követeket küldött a pusztából, hogy köszöntsék a mi urunkat, de ő elűzé őket.

15. Azok az emberek pedig igen jók voltak hozzánk; és nem volt bántódásunk, és semmink nem hibázott az alatt az egész idő alatt, míg velük jártunk, mikor a mezőn voltunk.

16. Olyanok voltak reánk nézve, mint a kőfal, mind éjjel, mind nappal, az alatt az egész idő alatt, míg velük valánk, mikor a juhokat őriztük. 2Móz. 14,22. Jób 1,10.

17. Most azért értsd meg és lássad, hogy mit kelljen cselekedned, mert jelen van a veszedelem a mi urunk és az ő egész háza ellen, ő pedig oly kegyetlen ember, hogy senki sem szólhat néki.

18. Akkor Abigail sietve vett kétszáz kenyeret, két tömlő bort, öt juhot elkészítve, öt mérték pergelt búzát, száz kötés

aszúszőlőt és kétszáz kötés száraz fügét, és a szamarakra rakta. 1Móz. 32,13. Péld. 18,16.

19. És monda az ő szolgáinak: Menjetek el előttem, ímé én utánatok megyek; de férjének, Nábálnak nem mondá meg.

20. És történt, hogy amint a szamáron megy vala, és leereszkedék a hegynek egyik mellékösvényén, ímé Dávid és az ő emberei lejövének eleibe, és ő összetalálkozék velük.

21. Dávid pedig azt mondotta: Bizony hiába őriztem ennek mindenét, amije van a pusztában, hogy semmi hija nem lett mindannak, ami az övé, mert ő a jó helyett rosszal fizet nékem.

22. Úgy cselekedjék az Isten Dávid ellenségeivel most és ezután is, hogy reggelig meg nem hagyok mindabból, ami az övé, még egy ebet sem.

23. Mikor pedig meglátta Abigail Dávidot, sietve leszállott a szamárról, és arccal leborula Dávid előtt, és meghajtá magát a földig. Józs. 15,18. Bír. 1,14.

24. És az ő lábaihoz borula, és monda: Oh uram! Én magam vagyok a bűnös, mindazáltal hadd beszéljen a te szolgálóleányod előtted, és hallgasd meg szolgálóleányodnak szavait.

25. Kérlek, ne törődjék az én uram Nábállal, ezzel a kegyetlen emberrel, mert amilyen a neve, olyan ő maga is; bolond az ő neve és bolondság van benne. Én azonban, a te szolgálóleányod, nem láttam az én uramnak szolgáit, akiket elküldöttél.

26. **Most pedig, oh uram! Él az Úr és él a te lelked, hogy az Úr akadályozott meg téged, hogy gyilkosságba ne essél, és ne saját kezeddel szerezz magadnak elégtételt**. Most azért olyanok legyenek ellenségeid, mint Nábál, és valakik az én uramnak megrontására törekszenek.

27. És most ezt az ajándékot, amelyet a te szolgálóleányod hozott az én uramnak, adják a vitézeknek, akik az én uram körül forgolódnak. 1Móz. 33,11.

28. Bocsásd meg azért a te szolgálóleányodnak vétkét; **mert az én uramnak bizonyára maradandó házat épít az Úr, mert az Úrnak harcait harcolja az én uram, és gonoszság nem találtatik tebenned a te életedben**. 2Sám. 7,11. 1Kir. 9,5.

29. **És ha valaki feltámadna ellened, hogy téged üldözzön és életed ellen törjön: az én uramnak lelke az élőknek csomójába leend bekötve az Úrnál a te Istenednél**; ellenségeidnek lelkét pedig a parittyának öbléből fogja elhajítani.

30. **És mikor az Úr megadja a jót az én uramnak mind aszerint, amint megmondotta felőled**, és téged fejedelmül rendel Izrael fölé: Zsolt. 66,9. Csel. 17,28.

31. Akkor, oh uram, **nem leend ez néked bántásodra és szívednek fájdalmára, hogy ok nélkül vért ontottál, és hogy az én uram saját maga szerzett magának elégtételt**. Mikor azért jót tesz az Úr az én urammal: emlékezzél meg szolgálóleányodról.

32. És monda Dávid Abigailnak: Áldott legyen az Úr, Izraelnek Istene, aki téged ma elémbe küldött! Zsolt. 72,18. Luk. 1,68.

33. **És áldott legyen a te tanácsod, és áldott légy te magad is, hogy a mai napon megakadályoztál engem, hogy gyilkosságba ne essem, és ne saját kezemmel szerezzek magamnak elégtételt!**

34. Bizonyára él az Úr, az Izraelnek Istene, aki megakadályozott engem, hogy veled gonoszul ne cselekedjem, mert ha te nem siettél és nem jöttél volna elémbe, úgy Nábálnak nem maradt volna meg reggelre csak egyetlen ebe sem.

35. És átvevé Dávid az ő kezéből, amit hozott néki, és monda néki: Eredj el békességben a te házadhoz; lásd, hallgattam szavadra, és megbecsültem személyedet.

Dávid feleségül veszi Abigailt Nábál halála után

36. Mikor pedig Abigail Nábálhoz visszaérkezék, ímé olyan lakoma volt az ő házában, mint a király lakomája, és Nábál szíve vigadozék azon, mert igen megrészegedett; azért ő semmit sem mondott meg néki, sem kicsinyt, sem nagyot egészen reggelig. Ésa. 5,11. 28,1–3. Hós. 4,11.

37. Reggel pedig, mikor Nábál kijózanodék, megmondá néki felesége ezeket a

dolgokat; és elhala az ő szíve őbenne, és olyanná vált, mint a kő. 5Móz. 28,28.

38. És mintegy tíz nap múlva megveré az Úr Nábált, és meghala.

39. És mikor Dávid meghallotta, hogy Nábál meghalt, monda: **Áldott legyen az Úr, aki bosszút állott Nábálon az én gyaláztatásomért, és szolgáját visszatartotta a gonosztól, a Nábál gonoszságát pedig visszafordítá az Úr az ő fejére**! És elkülde Dávid, és üzent Abigailnak, hogy elvenné őt feleségéül. Zsolt. 7,16. Péld. 22,23.

40. Elmenének azért Dávid szolgái Abigailhoz Kármelbe, és beszélének vele, mondván: Dávid küldött minket hozzád, hogy téged elvegyen feleségéül.

41. Ő pedig felálla, és meghajtotta magát arccal a földre, és monda: Ímé, a te szolgálóleányod szolgáló lesz, hogy mossa az én uram szolgáinak lábait. Péld. 15,33.

42. És Abigail sietve felkele, és felült a szamárra és az ő öt szolgálóleánya, akik körülötte voltak, és elment Dávid követei után, és az ő felesége lett.

43. Ahinoát is elvevé Dávid Jezréelből, és mind a kettő felesége lőn néki. Józs. 15,56.

44. Saul pedig az ő leányát, Mikált, a Dávid feleségét Páltinak, a Láis fiának adá, aki Gallimból való volt. 2Sám. 3,14. Ésa. 10,30.

Dávid újból megkiméli Saul életét

26 És menének a zifeusok Saulhoz Gibeába, mondván: Nemde nem a Hakila halmán lappang-é Dávid, a puszta átellenében?

2. Felkele azért Saul, és lement Zif pusztájába, és vele volt Izrael közül háromezer válogatott ember, hogy megkeresse Dávidot Zif pusztájában.

3. És tábort jára Saul a Hakila halmán, mely a puszta átellenében van, az úton; Dávid pedig a pusztában tartózkodék. És mikor észrevette, hogy Saul utána ment a pusztába:

4. Kémeket küldött ki Dávid, és megtudta biztosan, hogy Saul eljött.

5. És felkele Dávid, és elment arra a helyre, ahol Saul táborozott, és megnézte Dávid azt a helyet, ahol feküvék Saul és Abner, a Nér fia, seregének fővezére. Saul pedig a kerített táborban feküvék, és a nép körülötte táborozott.

6. Akkor szóla Dávid, és monda a hitteus nemzetségéből való Ahiméleknek és Abisainak, a Seruja fiának, aki Joábnak testvére volt, mondván: Ki jön le velem Saulhoz a táborba? És mondá Abisai: Lemegyek én veled. Bír. 7,10. 2Sám. 2,13. 18. 24. 1Krón. 2,16.

7. És elméne éjjel Dávid és Abisai a nép közé. És ímé, Saul lefeküvén, alszik vala a kerített táborban, és dárdája a földbe volt szúrva fejénél; Abner pedig és a nép körülötte feküvének.

8. Akkor monda Abisai Dávidnak: Kezedbe adta a mai napon Isten a te ellenségedet; most azért, hadd szegezzem a földhöz őt a dárdával egy ütéssel, és másodszor nem ütöm át.

9. Dávid azonban monda Abisainak: Ne veszesd el őt! **Mert vajon ki emelhetné fel kezét az Úrnak felkentje ellen büntetlenül**?! 1Móz. 26,11. Zsolt. 105,15.

10. És monda Dávid: Él az Úr, hogy az Úr megveri őt! Vagy eljön az ő napja és meghal, vagy pedig harcba megy és ott vész el!

11. **Távoztassa el azért az Úr tőlem azt, hogy kezemet az Úrnak felkentje ellen emeljem**, hanem csak vedd a dárdát, mely feje mellett van, és a vizes korsót, és menjünk el. Róm. 12,17. 19. 1Thess. 1,6. 1Pét. 3,9.

12. Akkor elvevé Dávid a dárdát és a vizes korsót Saul feje mellől, és elmenének. Senki sem volt, aki látta volna, sem aki észrevette volna, sem aki felserkent volna, hanem mindnyájan aluvának, mert az Úr mély álmot bocsátott reájuk. Ésa. 29,10.

Dávid és Saul ismét megbékül

13. És mikor Dávid általment a túlsó oldalra, megállott a hegy tetején messzire, úgyhogy nagy távolság volt közöttük.

14. És kiálta Dávid a népnek és Abnernek, Nér fiának, mondván: Nem felelsz-é Abner? És felele Abner, és monda: Kicsoda vagy te, hogy így kiáltasz a királynak?

15. Dávid pedig monda Abnernek: Avagy nem férfi vagy-é te, és kicsoda olyan, mint te Izraelben? És miért nem vigyáztál a te

uradra, a királyra? Mert a nép közül odament egy ember, hogy elveszítse a te uradat, a királyt.

16. Nem jó dolog ez, amit cselekedtél! Él az Úr, hogy halál fiai vagytok ti, amiért nem vigyáztatok a ti uratokra, az Úrnak felkentjére! Most azért nézd meg, hol van a király dárdája és a vizes korsó, amely fejénél volt?

17. És megismeré Saul a Dávid hangját, és monda: A te hangod-é ez fiam, Dávid? Dávid pedig monda: Az én hangom, uram király!

18. És monda: Miért üldözi szolgáját az én uram? Ugyan mit cselekedtem, és micsoda gonoszság van énbennem? Zsolt. 7,3.

19. Most azért hallgassa meg az én uram, a király, az ő szolgájának szavát! Ha az Úr ingerelt fel téged ellenem: vajha jó illatú volna előtte az áldozat; ha pedig emberek: átkozottak legyenek az Úr előtt, mert kiűznek most engem, hogy ne részesülhessek az Úrnak örökségében, azt mondván: Eredj, szolgálj idegen isteneknek.

20. Azért ne omoljék az én vérem a földre távol az Úr színétől; mert Izraelnek királya kijött, hogy egy bolhát keressen, úgy, mint egy fogoly madarat üldöznek a hegyeken. 5Móz. 4,20. 9,26. Zsolt. 106,4. 5. Ésa. 19,25.

21. Saul pedig monda: Vétkeztem! térj vissza fiam, Dávid, mert többé nem cselekszem veled gonoszul, mivel az én életem kedves volt előtted a mai napon. Ímé, esztelenül cselekedtem, és igen nagyot vétettem. 2Móz. 9,27.

22. És felele Dávid, és monda: Ímhol a király dárdája, jöjjön ide a szolgák közül egy, és vigye el azt.

23. **Az Úr pedig fizessen meg mindenkinek az ő igazsága és hűsége szerint, mert az Úr kezembe adott téged ma, de én nem akartam felemelni kezemet az Úrnak felkentje ellen.** Zsolt. 7,8. 18,20. 28,4.

24. **És amennyire drága volt a mai napon a te életed énelőttem, legyen annyira drága az én életem az Úr előtt,** és szabadítson meg engem minden nyomorúságból! Préd. 8,12. Ésa. 3,10. 11.

25. Akkor monda Saul Dávidnak: **Áldott légy te, fiam Dávid, hatalmasan is fogsz cselekedni, és győzni is fogsz!** És elment Dávid a maga útjára, Saul pedig visszatért az ő helyére. 1Móz. 32,28. Ésa. 54,17.

Dávid a filiszteusok között

27 És monda Dávid magában: Egy napon mégis el kell pusztulnom a Saul keze miatt, nincs jobb reám nézve, mintha gyorsan elmenekülök a filiszteusok tartományába, így Saul felhagy azzal, hogy engem tovább is üldözzön Izrael egész területén, és így megszabadulok az ő kezéből.

2. Felkelvén azért Dávid, elméne ő és az a hatszáz ember, akik vele voltak, Ákishoz, a Máok fiához, Gát királyához.

3. És Dávid Ákisnál tartózkodék Gátban, ő és az ő emberei, mindegyik a maga házanépével együtt; Dávid és az ő két felesége, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége.

4. Mikor pedig Saulnak megmondották, hogy Dávid Gátba menekült, nem üldözé tovább őt.

5. És monda Dávid Ákisnak: Ha kedvet találtam előtted, adj helyet nékem valamelyik vidéki városban, hogy ott lakjam: miért laknék a te szolgád veled a királyi városban?

6. És néki adá Ákis azon a napon Siklágot; lőn azért Siklág a Júda királyaié mind e mai napig.

7. És lőn ama napoknak száma, míg Dávid a filiszteusok földjén lakozék, egy esztendő és négy hónap.

8. És felméne Dávid embereivel együtt és megtámadták a gessureusokat, a girzeusokat és az amálekitákat: mert ezek voltak annak a földnek lakosai eleitől fogva, amelyen Súrba mégy egészen Egyiptom földjéig. 1Móz. 25,18. 2Móz. 17,16.

9. És mikor Dávid megverte az országot, sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, és elvitt juhot, ökröt, szamarakat, tevéket és ruhákat, és úgy tért vissza és ment Ákishoz.

10. Mikor Ákis azt kérdé: Hova törtetek be most? Dávid ekként felele: Júda déli részére és Jeráhméelnek déli részére és kéneusnak déli részére. Zsolt. 141,3. Péld. 29,25.

11. Dávid azonban sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, hogy Gátba vigye, mondván: Valamiképp ellenünk ne nyilatkozzanak és azt mondják: Így cselekedett Dávid. Ez volt az ő szokása amaz egész idő alatt, míg a filiszteusok földjén tartózkodék.

12. És Ákis bízott Dávidban, mondván: Bizonyosan gyűlöletessé tette magát az ő népe, Izrael előtt, azért örökké az én szolgám leend.

A filiszteusok háborúra készülnek

28 És történt abban az időben, hogy a filiszteusok összegyűjték seregeiket a hadra, hogy harcoljanak Izrael ellen. És monda Ákis Dávidnak: Tudd meg, hogy velem kell jönnöd a táborba, mind néked, mind embereidnek.

2. Dávid pedig felele Ákisnak: Meglátod bizonnyal, hogy mit fog cselekedni a te szolgád. És monda Ákis Dávidnak: Ennélfogva fejem oltalmazójává teszlek mindenkorra. Róm. 11,9.

3. Sámuel pedig meghalt, és siratá őt az egész Izrael, és eltemeték őt saját városában, Rámában; Saul pedig a varázslókat és jövendőmondókat kiirtá a földről.
2Móz. 22,18. 3Móz. 19,31. 20,27. 5Móz. 18,10.

4. És mikor a filiszteusok egybegyűlvén, eljövének és tábort járának Sunemnél: egybegyűjté Saul is az egész Izraelt, és tábort járának Gilboánál. Józs. 19,18. 2Kir. 4,8.

5. Amint azonban Saul meglátta a filiszteusok táborát, megfélemlék és az ő szíve nagyon megrémüle. Ésa. 57,20.

6. És megkérdezé Saul az Urat, de az Úr nem felelt néki sem álomlátás, sem az Urim, sem a próféták által. 2Móz. 28,30.
4Móz. 12,6. 27,21. 5Móz. 33,8. Péld. 1,28. JerSir. 2,9.

Saul az endori halottlátónál

7. Akkor monda Saul az ő szolgáinak: Keressetek nékem egy halottidéző asszonyt, hogy elmenjek hozzá, és megkérdezzem őt. Szolgái pedig mondának néki: Ímé, Endorban van egy halottidéző asszony.

8. Másnak tetteté azért Saul magát, és más ruhákat vevén magára, elméne ő és vele két férfi; és elmenének éjjel az asszonyhoz, és monda: Mondj jövendőt nékem halottidézés által, és idézd fel nékem azt, akit mondok néked.
5Móz. 18,11. 1Krón. 10,13. Ésa. 8,19.

9. És monda az asszony néki: Ímé te jól tudod, hogy mit cselekedett Saul, hogy kiirtá a földről a varázslókat és jövendőmondókat; miért akarod azért tőrbe ejteni az én életemet, hogy megöless engem?!
1Sám. 28,3.

10. És megesküvék néki Saul az Úrra, mondván: Él az Úr, hogy e dolog miatt büntetésed nem lészen.

11. Monda azért az asszony: Kit idézzek fel néked? És ő monda: Sámuelt idézd fel nékem. 5Móz. 18,10–12. Ésa. 8,19. 20.

12. Mikor pedig az asszony Sámuelt meglátta, hangosan felkiáltott. És szóla az asszony Saulnak, mondván: Miért csaltál meg engem? Hiszen te vagy Saul!
Ésa. 57,3. Jel. 14,13.

13. És monda néki a király: Ne félj! Ugyan mit láttál? Az asszony pedig monda Saulnak: istenfélét látok feljönni a földből. Zsolt. 138,1.

Saul látomása

14. És ő monda néki: Milyen ábrázata van? Ő pedig monda: Egy vén ember jön fel, és palást van rajta. És megismeré Saul, hogy Sámuel az, és meghajtá magát arccal a föld felé, és tisztességet tett néki.
rész 15,27. 2Kir. 2,8.

15. Sámuel pedig monda Saulnak: Miért háborgattál, hogy felidéztettél engem? És felele Saul: Igen nagy szorultságban vagyok; a filiszteusok hadakoznak ellenem, az Isten pedig eltávozék tőlem, és nem felel már nékem sem próféták által, sem álomlátás által; azért hívtalak téged, hogy megmondjad nékem, mit kelljen cselekednem? Péld. 14,14.

16. És monda Sámuel: Ugyan miért kérdezel engem, ha az Úr eltávozott tőled és ellenségeddé lett?!

17. És aszerint cselekedett az Úr, amint általam megmondotta: elvette az Úr a királyságot a te kezedből, és adta azt a te társadnak, Dávidnak.

18. Mivel nem hallgattál az Úrnak szavára, és nem hajtottad végre az Ő felgerjedt haragját az amálekitákon: azért cselekszik most így veled az Úr. rész 13,9–13. 1Kir. 20,42. 1Krón. 10,13.

19. És az Úr Izraelt is veled együtt a filiszteusok kezébe adja, te pedig holnap fiaiddal együtt velem leszel. Izraelnek táborát is a filiszteusok kezébe adja az Úr. rész 31,1–6.

20. Akkor Saul a maga egész nagyságában hirtelen a földre esék, mert nagyon megrémüle Sámuel szavaitól; és semmi erő nem volt benne, mert egész nap és egész éjjel semmit sem evett. Jób 15,20–24. Zsolt. 50,21.

21. Akkor az asszony Saulhoz ment, és mikor látta, hogy annyira megrémült, monda néki: Ímé, a te szolgálóleányod hallgatott szavadra, és kockára tettem életemet, és megfogadtam szavaidat, amelyeket mondottál nékem:

22. Most azért hallgass te is szolgálóleányod szavára, hadd tegyek egy falat kenyeret elődbe, és egyél, hogy erőd legyen, mikor útra kelsz.

23. Ő azonban vonakodék, és mondá: Nem eszem; de szolgái és az asszony is kényszeríték őt, és ő engedett szavuknak, felkelt a földről, és felüle az ágyra. 1Kir. 21,4. 5.

24. Vala pedig az asszony házánál egy hízott borjú, és sietve levágta azt; azután lisztet vett, és meggyúrta, és sütött kovásztalan pogácsát. 1Móz. 18,7. 8. Luk. 15,23. 27.

25. És Saul elé és az ő szolgái elé vitte, és ettek; azután felkeltek és elmenének azon az éjszakán.

A filiszteusok nem engedik Dávidot Izrael ellen harcolni

29 Akkor a filiszteusok összegyűjték minden seregeiket Afeknél; Izrael pedig tábort jár vala a forrásnál, mely Jezréel mellett van. rész 4,1. Józs. 19,24. 30. 1Kir. 20,30.

2. És a filiszteusok vezérei kivonulának, ki százzal, ki ezerrel, Dávid pedig és az ő emberei hátul menének Ákissal.

3. És mondának a filiszteusok vezérei: Mit akarnak ezek a zsidók? És monda Ákis a filiszteusok vezéreinek: Avagy nem ez-é Dávid, Saulnak, az Izrael királyának szolgája, aki már napok óta, sőt évek óta nálam van, és nem találtam benne semmi rosszat attól a naptól fogva, hogy átjött, a mai napig. Dán. 6,5.

4. De megharagudtak rá a filiszteusok vezérei, és mondának néki a filiszteusok vezérei: Küldd vissza ezt az embert, hogy térjen vissza a helyére oda, amelyet rendeltél néki, és ne jöjjön el velünk a harcba, hogy ellenünk ne forduljon a harcban; mert ugyan mivel tehetné magát kedvesebbé ura előtt, hacsak nem ezeknek a vitézeknek fejeivel? 1Krón. 12,19.

5. Avagy nem ez-é Dávid, akiről így énekelnek a körtáncban: Megverte Saul az ő ezerét, és Dávid is az ő tízezrét? rész 18,7. 21,11.

6. Szólítá azért Ákis Dávidot, és monda néki: Él az Úr, hogy te becsületes vagy, és kedves előttem mind kimenésed, mind bejövésed velem a táborba, mert semmi rosszat nem találtam benned attól a naptól fogva, hogy hozzám jöttél, e mai napig; de a vezérek előtt nem vagy kedves. 2Sám. 3,25. 2Kir. 19,27. Ésa. 37,28.

7. Most azért térj vissza, és menj el békességben, és semmit se cselekedjél, ami a filiszteusok vezérei előtt helytelen.

8. És monda Dávid Ákisnak: Vajon mit cselekedtem, és mit találtál a te szolgádban attól a naptól fogva, hogy nálad voltam, a mai napig, hogy ne menjek el, és ne harcoljak a királynak, az én uramnak ellenségei ellen?

9. Ákis pedig felele, és monda Dávidnak: Tudom; bizonyára kedves vagy előttem, mint az Istennek angyala; de a filiszteusok vezérei azt mondták: El ne jöjjön velünk a harcba.

10. Azért kelj fel korán reggel uradnak szolgáival együtt, akik veled eljövének; keljetek fel korán reggel, mihelyt megvirrad, és menjetek el.

11. Felkele azért Dávid embereivel együtt, hogy korán reggel elmenjen és visszatérjen a filiszteusok földjére. A filiszteusok pedig felmenének Jezréelbe. 2Sám. 4,4. Zsolt. 37,23. 73,2. 91,11. 1Kor. 10,13.

Az amálekiták feldúlják Dávid városát, Siklágot

30 És történt, hogy amikor Dávid harmadnapon embereivel Siklágba megérkezék, ímé az amálekiták betörtek a déli vidékre és Siklágba, és leverték Siklágot, és felégették azt tűzzel. rész 15,7. 2Móz. 17,8. 14. 16. 4Móz. 24,20. 5Móz. 25,19. 1Krón. 4,43. Ezék. 25,15.

2. És fogságba hurcolák az asszonyokat, akik benne voltak, kicsinytől fogva nagyig; senkit sem öltek meg, hanem elhurcolták, és elmentek az ő útjukra.

3. Mikor azért Dávid embereivel együtt a városba érkezék; ímé az tűzzel felégetett, feleségeik, fiaik és leányaik pedig fogságba hurcoltattak.

4. Akkor Dávid és a nép, amely vele volt, felkiáltának és annyira sírának, hogy végre erejük sem volt a sírásra. 4Móz. 14,1.

5. Dávidnak két felesége is fogságba hurcoltatott, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége.

6. És Dávid igen nagy szorultságba juta, mert a nép arról beszélt, hogy megkövezi őt, mivel az egész nép lelke elkeseredett fiaik és leányaik miatt. **Dávid azonban megerősíté magát az Úrban, az ő Istenében.** 2Móz. 17,4. Józs. 1,9. Zsolt. 34,5. 42,5. 56,3. Jóel 3,6. Hab. 3,17–19. Ján. 8,59. Róm. 4,20.

7. És monda Dávid Abjátár papnak, az Ahimélek fiának: Hozd ide nékem az efódot. És Abjátár odavitte az efódot Dávidhoz.

Dávid az Úrhoz fordul, mielőtt harcba vezetné seregét

8. Megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Üldözzem-é ezt a sereget? Utolérem-e őket? És monda néki: Üldözzed, mert bizonyosan utoléred, és szabadulást szerzel.

9. Elméne azért Dávid, ő és az a hatszáz ember, akik vele voltak. És mikor a Bésor patakjához jutának, ott a népnek egy része megállott. 5Móz. 10,10. Csel. 19,22.

10. Dávid azonban négyszáz emberrel tovább üldözé az ellenséget; kétszáz ember pedig ott megállott, mivel fáradtabbak voltak, mintsem hogy a Bésor patakján átkelhettek volna.

11. És találának a mezőn egy egyiptomi embert, akit Dávidhoz vittek, és adának néki kenyeret, hogy egyék, és megitatták őt vízzel.

12. És adának néki egy csomó száraz füget és két kötés aszúszőlőt; és miután evett, magához tért, mert három nap és három éjjel sem kenyeret nem evett, sem vizet nem ivott. Bír. 15,19.

13. És monda néki Dávid: Ki embere vagy te, és honnan való vagy? Ő pedig monda: egyiptomi ifjú vagyok, egy amálekita embernek szolgája, és elhagyott engem az én uram, mivel megbetegedtem immár ma harmadnapja.

14. Mi törtünk be a kréteusok déli vidékére, és oda, amely Júdáé, és Kálebnek déli vidékére; és Siklágot felégettük tűzzel. 2Sám. 8,18. 1Kir. 1,38. Ezék. 25,16. Sof. 2,5.

15. És Dávid monda néki: Elvezetsz-é minket ahhoz a sereghez? És ő monda: Esküdjél meg nékem az Istenre, hogy nem ölsz meg engem, sem az én uramnak kezébe át nem adsz, és én elvezetlek téged ahhoz a sereghez. Józs. 14,13. 15,13.

Dávid kiszabadítja a siklágiakat

16. Elvezeté azért őket; és ímé, azok elszéledének az egész vidéken, és ettek, ittak és táncoltak az igen nagy zsákmány felett, amelyet a filiszteusok tartományából és Júda tartományából hoztak.

17. És vágta őket Dávid alkonyattól fogva másnap estéig, és senki sem menekült meg közülük, hanem csak négyszáz ifjú ember, akik tevékre ültek és elfutának.

18. És mindent megszabadított Dávid, valamit elvittek az amálekiták; az ő két feleségét is megszabadítá Dávid. 1Móz. 14,16.

19. És semmijük sem hiányzott, sem kicsiny, sem nagy, sem fiaik, sem leányaik, a zsákmányból sem és mindabból, amit elvittek tőlük; Dávid mindent visszahozott.

20. És elvitte Dávid mind a juhokat és barmokat, melyeket tulajdon barmuk előtt hajtának, és azt mondják vala: Ez a Dávid zsákmánya!

21. Midőn pedig Dávid ahhoz a kétszáz emberhez érkezék, akik fáradtabbak voltak, minthogy Dávidot követhették volna, és ott hagyta őket a Bésor patakjánál: kimenének Dávid elé és a nép elé, amely vele volt. Dávid pedig a néphez közeledék, és köszönté őket békességgel.

22. Akkor mondának mindazok közül, akik Dáviddal elmentek, így szólván: Minthogy mind e gonosz emberek és Béliál emberei nem jöttek el velünk, semmit se adjunk nékik a zsákmányból, amelyet visszaszereztünk, hanem csak kinek-kinek a maga feleségét és gyermekeit, azokat vigyék el, és menjenek el. Bír. 19,22.

Az Úr adta kezünkbe a sereget

23. Dávid azonban így szólt: **Ne cselekedjetek így, atyámfiai, azzal, amit az Úr adott nékünk; Ő oltalmazott minket és adta kezünkbe a sereget, amely ellenünk jött**. Zsolt. 66,12.

24. Vajon kicsoda engedhetne néktek ebben a dologban? **Sőt inkább, amekkora annak a része, aki elment a harcba, akkora legyen annak is a része, aki a holminál maradt; egyenlőképen osztozzanak**. 4Móz. 31,27. Józs. 22,8.

25. És úgy történt ez attól a naptól fogva azután is; törvénnyé és szokássá tette ezt Izraelben mind e mai napig.

26. Mikor pedig Dávid Siklágba érkezett, külde a zsákmányból Júda véneinek, az ő barátainak, mondván: Ímé, az Úr ellenségeinek zsákmányából való ajándék számotokra.

27. Azoknak tudniillik, akik Bételben, akik dél felé Rámótban, és akik Jatirban laknak; 1Móz. 12,8. Józs. 15,58. 19,8.

28. Akik Aroerben, akik Sifmótban és akik Estemoában laknak;

29. Akik Rákálban, akik a jerahméeliták városaiban és akik a kéneusok városaiban laknak; Bír. 1,16. 17.

30. Akik Hormában, akik Kor-Asánban és akik Atákban laknak;

31. Akik Hebronban és mindazon helyeken, ahol Dávid embereivel megfordult. Józs. 14,13. 2Sám. 2,1.

Saul és fiai halála Gilboánál

31 És megütköztek a filiszteusok Izraellel, és elfutottak Izrael férfiai a filiszteusok elől, és elhullottak a seb miatt a Gilboa hegységén. rész 28,4. 1Krón. 10,1–12.

2. A filiszteusok pedig utolérték Sault és az ő fiait, és megölték a filiszteusok Jonatánt, Abinádábot és Málkisuát, a Saul fiait. 1Krón. 8,33.

3. És a küzdelem igen heves lett Saul ellen, mikor megtalálták őt a kézíves emberek, és igen megrettene a kézívesektől. 2Sám. 1,6.

4. És mondá Saul az ő fegyverhordozójának: Húzd ki kardodat, és szúrj keresztül azzal engem, hogy valami módon reám ne jöjjenek e körülmetéletlenek, és keresztülszúrjanak engem és gúnyt űzzenek belőlem. De fegyverhordozója nem akará, mert nagyon félt. Akkor Saul vevé a kardot és belébocsátkozék. Bír. 9,54. 2Sám. 1,10. 14. 1Krón. 10,4.

5. És fegyverhordozója amint meglátta, hogy Saul meghalt, ő is belébocsátkozék az ő kardjába, és vele együtt meghalt.

6. És meghalt Saul és az ő három fia és fegyverhordozója, sőt emberei is mindnyájan egyenlőképen azon a napon.

7. És mikor meglátták az Izrael férfiai, akik a völgyön túl és a Jordánon túl laktak, hogy Izrael férfiai elfutottak, és hogy Saul és az ő fiai meghaltak: elhagyták a városokat és elfutottak. A filiszteusok pedig eljöttek és laktak azokban.

8. És történt másnap, mikor a filiszteusok kimentek, hogy kirabolják az elesetteket, megtalálták Sault és az ő három fiát, akik a Gilboa hegyén estek el.

9. És levágták fejét és fegyverzetét lehúzták, és elküldötték a filiszteusok tartományába szerénszerte, hogy hírt mondanának bálványaiknak templomában és

SÁMUEL MÁSODIK KÖNYVE

Dávid megöleti
Saul halálának hírhozóját

1 És lőn Saul halála után, mikor Dávid visszatért az amálekiták legyőzéséből, és Dávid két napig Siklágban időzött:
1Sám. 30,26.

2. Ímé, a harmadik napon egy férfi jöve a táborból Saultól, és az ő ruhái megszaggatva voltak, fején pedig föld volt; és amikor Dávidhoz ért, leesék a földre, és meghajtá magát. rész 4,10. 1Sám. 4,12.

3. Monda pedig néki Dávid: Honnét jössz? Felele néki: Az Izrael táborából szaladék el.

4. Monda néki Dávid: Mondd meg kérlek nékem, mint lőn a dolog? Ő pedig felele: Megfutamodék a nép a harcból, és a nép közül nagy sokaság esett el, és meghalának. Sőt Saul is, és Jonatán, az ő fia is meghalának.

5. Dávid pedig mondá az ifjúnak, ki néki ezt elbeszélé: Honnan tudod, hogy meghalt Saul és Jonatán, az ő fia?

6. Felele az ifjú, aki a hírt hozta: Éppen felmenék a Gilboa hegyére, és ímé Saul az ő dárdájára támaszkodott, és ímé a szekerek és lovagok utolérék őt.
1Sám. 31,1–4.

7. Hátratekintvén pedig Saul, megláta engem és szólíta, és mondék: Ímhol vagyok én.

8. Monda pedig nékem: Ki vagy te? Felelék néki: Amálekita vagyok.

9. Akkor monda nékem: Kérlek, állj mellém és ölj meg engem, mert dermedtség fogott el engem, pedig az élet még teljesen bennem van.

10. Annakokáért én mellé állván, meg-ölém őt, mert tudtam, hogy életben nem marad, miután elesett, és elhozám a koronát, mely az ő fején vala, és az aranyperecet, mely az ő karján volt, és azokat ímé, idehoztam az én uramnak. Bír. 9,54.

11. Akkor megragadá Dávid a maga ruháit és megszaggatá, úgyszintén a többi emberek is, akik ővele voltak.
Józs. 7,6. 2Krón. 34,27. Ezsdr. 9,3.

12. És nagy zokogással sírának, és böjtölének mind estéig, Saulon és Jonatánon, az ő fián, és az Úrnak népén és Izraelnek házán, mivelhogy fegyver által hullottak el.

13. És monda Dávid az ifjúnak, aki ezt elbeszélé néki: Honnét való vagy te? Felele: Egy jövevény amálekita férfi fia vagyok.

14. Ismét monda néki Dávid: **Hogy nem féltél felemelni kezedet az Úr felkentjének elvesztésére**?
4Móz. 12,8. 1Sám. 24,6. Zsolt. 105,15.

15. És szólíta Dávid egyet az ő szolgái közül, kinek monda: Jöjj elő és öld meg őt. Ki általüté azt, és meghala.

16. És monda néki Dávid: A te véred legyen a te fejeden: mert a tennen nyelved vallása bizonyságot tesz ellened, mondván: Én öltem meg az Úrnak felkentjét. Luk. 19,22.

Dávid siratóéneke

17. És keservesen síra Dávid ilyen sírással, Saulon és Jonatánon, az ő fián,

18. És monda; íjdal ez, hogy megtanulják Júda fiai, mely be van írva a Jásár könyvébe:

19. Izrael! A te ékességed elesett halmaidon: miként hullottak el a hősök!

20. Meg ne mondjátok Gátban, ne hirdessétek Askelon utcáin, hogy ne örvendjenek a filiszteusok leányai, és ne ujjongjanak a körülmetéletlenek leányai.
Bír. 11,34. 1Sám. 18,6. 31,9. Mik. 1,10.

21. Gilboa hegyei, se harmat, se eső reátok ne szálljon, és mezőtök ne teremjen semmi áldozatra valót; mert ott hányatott el az erős vitézek pajzsa, Saulnak pajzsa, mintha meg nem kenettetett volna olajjal.
1Sám. 10,1. Jer. 20,14.

22. A megöletteknek vérétől és a hősöknek kövérétől Jonatán kézíve hátra nem tért, és a Saul fegyvere hiába nem járt.
1Sám. 18,4.

23. Sault és Jonatánt, akik egymást szerették és kedvelték, míg éltek, a halál

sem szakította el őket egymástól; a saskeselyűknél gyorsabbak és az oroszlánoknál erősebbek voltak.

24. Izrael leányai! Sirassátok Sault, ki karmazsinba öltöztetett gyönyörűen, és arannyal ékesíté fel ruhátokat.

25. Oh, hogy elhullottak a hősök a harcban! Jonatán halmaidon esett el!

26. Sajnállak testvérem, Jonatán, kedves voltál nékem nagyon, hozzám való szereteted csodálatra méltóbb volt az asszonyok szerelménél. 1Sám. 18,1. 20,17.

27. Oh, hogy elhullottak a hősök! És elvesztek a hadiszerszámok!

Dávid Júda királya, Izraelé Saul fia, Isbóset

2 Ezek után lőn, hogy megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Felmenjek-é Júdának valamelyik városába? Felele az Úr: Menj fel. És monda Dávid: Hová menjek? Felele: Hebronba. 1Sám. 30,8.

2. Felméne azért oda Dávid és az ő két felesége is, Ahinoám, a Jezréelből való, és Abigail, a Karmelből való, Nábál felesége.

3. És embereit is, akik vele voltak, felvitte Dávid, kit-kit a maga házanépével, és lakának Hebron városaiban. 1Sám. 27,2.

4. Eljövének Júda férfiai, és ott felkenék Dávidot királynak a Júda házán. Mikor pedig megjelentették Dávidnak, mondván: A Gileádból való Jábes emberei voltak azok, kik eltemették Sault; 1Sám. 31,11.

5. Követeket külde Dávid a Gileádból való Jábes embereihez, és ezt üzené néki: Áldottak vagytok ti az Úrtól, kik ezt az irgalmasságot cselekedtétek a ti uratokkal, Saullal, hogy eltemettétek. Zsolt. 115,15.

6. Annakokáért most az Úr cselekedjék veletek irgalmasságot és igazságot; sőt én is ezt a jót teszem veletek, hogy ezt cselekedtétek; Mát. 5,44. 2Tim. 1,16.

7. Most azért a ti kezeitek erősödjenek meg, és legyetek erős férfiak, mert megholt a ti uratok Saul, és immár engem felkent királynak Júda háza önmagán.

8. Abner pedig, a Nér fia, aki Saulnak fővezére volt, felvevé Isbósetet, a Saul fiát, és elvitte Mahanáimba. 1Móz. 32,2. 1Sám. 14,50. 1Krón. 8,33.

9. És királlyá tette őt Gileádon, Asuron és Jezréel városán, és az Efraim és Benjámin nemzetségein, és az egész Izraelen.

10. Negyven esztendős volt Isbóset, Saul fia, mikor uralkodni kezde Izraelen, és két esztendeig uralkodék. Csak Júdának háza követé Dávidot.

11. Lőn pedig az időnek száma, míg Dávid király volt Hebronban Júdának házán: hét esztendő és hat hónap.

12. És elméne Abner, a Nér fia, és Isbósetnek, a Saul fiának szolgái Mahanáimból Gibeonba. Józs. 18,25.

13. Joáb is Sérujának fia, és a Dávid szolgái elmenvén, összetalálkozának azokkal a Gibeon halastavánál, és maradtak ezek a halastón innét, amazok pedig a halastón túl. Jer. 41,12.

14. Akkor monda Abner Joábnak: Nosza álljanak elő néhányan az ifjak, és viaskodjanak előttünk. És monda Joáb: Hát álljanak elő. Péld. 13,10. 20,3.

15. Felkeltek azért és egyenlő számban átmentek a Benjámin nemzetéből és a Saul fiának, Isbósetnek seregéből tizenketten, és a Dávid szolgái közül is tizenketten.

16. És ki-ki az ő társának fejét megragadá, és fegyverét oldalába üté; és egyenlőképen mind elhullának; és nevezék azt a mezőt Helkát-Hassurimnak, mely Gibeonban van.

Abner megöli Asáelt

17. És felette erős harc lett azon a napon, és megveréték Abner és az Izrael népe a Dávid szolgái által. 1Kir. 20,11.

18. Három fia volt pedig ott Sérujának: Joáb, Abisai és Asáel; Asáel pedig könnyű lábú volt, mint egy vadkecske, mely a mezőn lakik. 1Krón. 2,16.

19. És Asáel üldözé Abnert; és se jobbfelé, se balfelé nem téré ki Abner után való futásában.

20. Hátratekintvén pedig Abner, és monda: Te vagy-é Asáel? Felele: Én vagyok.

21. És monda néki Abner: Térj másfelé, vagy jobb kézre vagy bal kézre, és fogj meg egyet az ifjak közül, és foszd ki őt mindenéből; de Asáel nem akarta őt el-

hagyni. 1Sám. 17,42.

22. Ismét monda Abner Asáelnek: Menj el hátam mögül. Miért verjelek téged a földhöz? És hogyan menjek Joábhoz, a te bátyádhoz?

23. Mikor azért semmiképpen nem akart eltérni, általüté őt Abner a dárda végével, az ötödik oldalcsontja között, és hátul jöve ki a dárda; és elesék azon a helyen, és ugyanott meghala. És lőn, hogy mindazok, akik arra a helyre érkezének, ahol Asáel elesett és meghalt, megállának.

24. Joáb pedig és Abisai tovább üldözék Abnert; és midőn a nap lement, elérkezének az Amma halmára, mely Giah átellenében volt, a Gibeon pusztája melletti úton. Józs. 9,3. 10,2.

25. Akkor egybegyülekezének az Abner után való Benjámin fiai, egy csoportot alkotva, és megállának egy halomnak tetején.

26. És kiálta Abner Joábnak, és monda: Vajon szűntelenül öldökölnie kell-é a fegyvernek? Nem tudod-é, hogy siralmas lesz ennek a vége? És meddig nem mondod a népnek, hogy térjenek vissza testvéreiknek hátukról? Csel. 7,26.

27. És monda Joáb: Él az Isten, hogy ha te nem szólottál volna, bizony már reggel eltávozott volna a nép, és nem kergette volna az ő atyjafiait. Péld. 17,14. 25,8.

28. Trombitát fuvata azért Joáb, és megálla az egész nép, és nem üldözék tovább Izraelt, és nem harcolának tovább.

29. Abner pedig és az ő vitézei azon az egész éjszakán mennek vala a mezőségen, és általkelének a Jordánon, és az egész vidéket bejárván, jutának Mahanáimba. 1Móz. 32,2. Józs. 21,38. Én. 2,17.

30. Joáb pedig megtérvén Abner üldözéséből, összegyűjté az egész népet, és hiányozának Dávid szolgái közül tizenkilencen és Asáel.

31. A Dávid szolgái pedig Benjámin nemzetéből, az Abner szolgái közül háromszázhatvan embert ölének meg, akik meghalának.

32. És felvevén Asáelt, eltemeték őt atyjának sírboltjában, mely Betlehemben volt. Joáb pedig és az ő vitézei egész éjjel menve, Hebronban virradának meg.

Dávid Hebronban született fiai

3 Sok ideig tartó hadakozás lett a Saul háznépe között és a Dávid háznépe között. Dávid pedig mind feljebb-feljebb emelkedik és erősbödik; a Saul háza pedig alább-alább száll és fogy. Zsolt. 46,8. Ésa. 2,4. Mik. 4,3.

2. Fiai születének Dávidnak Hebronban, kik között elsőszülött volt Amnon, a Jezréelből való Ahinoámtól; 1Sám. 25,43. 1Krón. 3,1.

3. A második pedig Kileáb, a kármelbeli Nábál feleségétől, Abigailtól való, és a harmadik Absolon, a Maáka fia, aki a gessurbeli Talmai király leánya volt;

4. És a negyedik Adónia, Haggitnak fia, és az ötödik Sefátia, Abitál fia, 1Kir. 1,5.

5. A hatodik Itreám, Eglától, Dávid feleségétől való. Ezek születtek Dávidnak Hebronban.

6. Míg a hadakozás tartott a Saul házanépe és a Dávid házanépe között, Abner igen ragaszkodék a Saul házanépéhez. 2Sám. 2,8. 9.

7. Volt pedig Saulnak egy ágyasa, kinek neve Rizpa, Ajának leánya; és monda Isbóset Abnernek: Miért mentél be az én atyámnak ágyasához? rész 21,8.

8. Felette igen megharaguvék azért Abner az Isbóset szaván, és monda: Ebfej vagyok-é én, ki Júdával tart? Én most nagy irgalmasságot cselekedtem a te atyádnak, Saulnak házával, az ő atyjafiaival és rokonságaival, és nem adtalak téged Dávidnak kezébe; és te mégis ez asszonynak vétkét reám fogod most. 5Móz. 23,18. 1Sám. 24,15.

9. Úgy cselekedjék Isten Abnerrel most és ezután is, hogy amint megesküdött az Úr Dávidnak, én is aszerint cselekszem vele: Ruth 1,17. 1Sám. 15,28. 28,17. 1Kir. 19,2. Zsolt. 89,19. 20. Csel. 13,22.

10. Hogy elveszem a királyságot Saulnak házától, és megerősítem Dávidnak székét az Izrael és a Júda felett, Dántól fogva mind Bersebáig.

11. És nem felelhetett semmit erre Abnernek, mivelhogy igen félt tőle.

12. Követeket külde azért Abner Dávidhoz maga helyett ily üzenettel: Vajon kié az ország? Azt mondván: Köss szövetséget velem, és ímé az én erőm melletted lesz, hogy az egész Izraelt hozzád hajtsam.

13. Kinek felele Dávid: Jó, én szövetséget kötök veled. De mindazáltal egyet kérek tőled, mondván: Addig ne lássad az én orcámat, míg el nem hozod nékem Mikált, a Saul leányát, mikor ide akarsz jönni, hogy orcámat lássad.
1Móz. 43,3. 1Sám. 18,20.

14. És követeket külde Dávid Isbósethez, a Saul fiához, kik ezt mondják: Add vissza az én feleségemet, Mikált, kit én száz filiszteus előbőrével jegyeztem el magamnak. 1Sám. 18,25–27.

15. Elkülde azért Isbóset, és elvéteté őt az ő férjétől Páltieltől, Láis fiától.
1Sám. 25,44.

16. És vele ment az ő férje is, sírva követvén őt Bahurimig; és ott mondá néki Abner: Eredj, menj vissza; és haza téré.

17. Annakutána Abner szóla az Izrael véneinek, mondván: Immár régtől fogva kívántátok Dávidot, hogy királyotok legyen néktek.

18. Azért most vigyétek véghez; mert az Úr szólott Dávidnak, ezt mondván: Az én szolgámnak, Dávidnak keze által szabadítom meg az én népemet, Izraelt a filiszteusok kezéből, és minden ellenségeinek kezéből.

19. Azután szóla Abner a Benjámin nemzetségével is, és elméne Abner Dávidhoz is Hebronba, hogy megjelentse néki mindazt, ami tetszenék Izrael népének és Benjámin egész nemzetségének.1Krón. 12,29.

20. Mikor pedig eljutott Abner Dávidhoz Hebronba és ővele együtt húsz ember, megvendégelé Dávid Abnert és a vele lévő embereket.

21. Ennekutána monda Abner Dávidnak: Felkelek és elmegyek, hogy az egész Izraelt idegyűjtsem az én uram eleibe, a király eleibe, akik szövetséget kössenek teveled, és uralkodjál mindeneken úgy, amint szívednek tetszik. És visszabocsátá Dávid Abnert, és elméne békével.1Kir. 11,37.

Joáb megöli Abnert

22. És ímé, a Dávid szolgái és Joáb jönnek vala a táborból, és sok prédát hoznak magukkal, de Abner nem volt már Dávidnál Hebronban, mert elbocsátotta őt és békével elment.

23. Joáb pedig és az egész sereg, mely ővele volt, amint megérkezének, értesíték Joábot e dolog felől, mondván: Idejött Abner, Nérnek fia a királyhoz, és visszabocsátá őt, és békével hazatére.

24. Bement azért Joáb a királyhoz és monda: Mit cselekedtél? Ímé Abner hozzád jött, miért bocsátád el őt, hogy elmenjen?

25. Ismered-é Abnert, a Nér fiát? Csak azért jött ide, hogy megcsalhasson, és kikémlelje a te kijövésedet és bemenésedet, és megtudjon mindent, amit te cselekszel. 1Sám. 29,6. Ésa. 37,28.

26. És kimenvén Joáb Dávidtól, követeket külde Abner után, kik visszahozák őt a Sira kútjától; Dávid azonban nem tudja vala.

27. Visszajövén Abner Hebronba, félreszólítá őt Joáb a kapu között, mintha titokban akarna vele beszélni, és általüté ott őt az ötödik oldalbordájánál, és meghala Asáelnek, a Joáb atyjafiának véréért.

28. Mely dolgot minekutána megtudott Dávid, monda: Ártatlan vagyok én és az én országom mindörökké az Úr előtt Abnernek, a Nér fiának vérétől.

29. Szálljon ez Joábnak fejére, és az ő atyjának egész háznépére; és el ne fogyjon a Joáb házából a folyásos, a bélpoklos, a mankón járó, és aki fegyver miatt vész el, és a kenyér nélkül szűkölködő.
1Kir. 2,32. Zsolt. 7,16. 94,23. Péld. 5,22.

30. Joáb pedig és Abisai, az ő atyjafia azért ölék meg Abnert, mivel megölte az ő atyjukfiát, Asáelt Gibeonban a harcon.

31. Monda pedig Dávid Joábnak és mind az egész népnek, mely vele volt: Szaggassátok meg ruháitokat, és öltözzetek zsákba, és sírjatok Abner előtt! Dávid király pedig megy vala a koporsó után;
1Móz. 37,34. Józs. 7,6. 2Kir. 19,1. Jóel 1,8.

32. Eltemeték Abnert Hebronban. Akkor felkiálta a király, és igen síra az Abner

koporsója felett, és síra az egész nép is.

33. És a király gyászdalt szerezvén Abner felett, monda: Gaz halállal kelle kimúlnia Abnernek? Jób 31,28. 29. Péld. 24,17.

34. A te kezeid nem voltak megkötve, sem lábaid béklyóba verve; de úgy vesztél el, mint álnok ember miatt szokott elveszni az ember! És siratá őt ismét az egész nép.

35. Előjöve pedig mind az egész nép, hogy enni adjanak Dávidnak, mikor még a nap fenn volt, de megesküvék Dávid, ezt mondván: Úgy cselekedjék énvelem az Isten most és ezután is, hogy míg a nap le nem megy, sem kenyeret, sem egyebet nem eszem. Ruth 1,17.

36. Mely dolgot mikor az egész község megértett, igen tetszék nékik; valamint a többi dolga is, amit a király cselekszik vala, igen tetszék nékik.

37. És megértette azon a napon az egész nép és az egész Izrael, hogy nem a királytól volt, hogy Abnert, a Nér fiát megölték.

38. Monda pedig a király az ő szolgáinak: Nem tudjátok-é, hogy nagy fejedelem esett ma el az Izraelben?

39. Én pedig ma erőtlen, noha felkent király vagyok; ezek pedig a Sérujának fiai hatalmasabbak nálamnál. De fizessen meg az Úr annak, aki gonoszt cselekszik, az ő gonoszsága szerint. Zsolt. 28,4. 62,12.

Isbósetet megölik szolgái

4 Mikor pedig meghallotta Saul fia, hogy meghalt Abner Hebronban, igen megfogyatkozék az ő ereje. Sőt az egész Izrael megrémüle.

2. Két fővezére volt a Saul fiának, egyiknek neve Bahana és a másiknak neve Rékáb, Rimmonnak fiai, ki Beerótból való volt, a Benjámin fiai közül; mert Beerót is a Benjámin városai közé számláltatik.

3. Elfutottak pedig a beerótbeliek Gittáimba, és lőnek ott jövevények mind e mai napig. Neh. 11,33.

4. Jonatánnak pedig, a Saul fiának volt egy sánta fia, ötesztendős volt, mikor Jezréelből hír jött Saul és Jonatán felől, és felvevé őt a dajkája, hogy elszaladjon vele; lőn pedig, hogy mikor a dajka gyorsan futott, elesett, és a gyermek megsántula, ennek neve Méfibóset volt. 1Sám. 29,1.

5. Elmenének azért a beerótbeli Rimmonnak fiai, Rékáb és Bahana, és bemenének Isbósetnek házába, mikor a nap legmelegebb volt és ő déli álmát aludta.

6. Bemenvén azért ezek a ház belsejébe, gabonát vive, általüték őt az ötödik oldalborda alatt; s Rékáb és az ő atyjafia, Bahana elszaladának. Bír. 5,26.

7. Mikor azért ezek a házba bementek, és ő hálószobájában az ágyán feküvék, megsebesítvén megölték őt, s fejét levágva, felvették az ő fejét, és egész éjjel mennek vala a sík mezőn.

Dávid megöleti Isbóset gyilkosait

8. És elvitték Isbóset fejét Dávidhoz Hebronba, és mondának a királynak: Ímhol Isbósetnek, Saul fiának, a te ellenségednek feje; aki üldözé a te életedet, és az Úr bosszút állott e mai napon az én uramért, a királyért, Saulon és az ő maradékán. 1Sám. 19,2. 23,15. 25,29.

9. Felele pedig Dávid Rékábnak és Bahanának, az ő atyjafiának, a beerótbeli Rimmon fiainak, és monda nékik: Él az Úr, aki az én életemet megszabadította minden nyomorúságból, 1Kir. 1,29. Zsolt. 31,7.

10. Hogy én azt, aki nékem hírt hozott, ezt mondván: Ímé meghalt Saul, és azt hitte, hogy azzal nékem örömet szerez, megragadván megöletém őt Siklágban, holott jutalmat kellett volna adnom néki hírmondásáért:

11. Mennyivel inkább az istentelen embereket, kik ágyában, a maga házában ölték meg az igaz embert? Azért most vajon ne kívánjam-é meg az ő vérét kezeitekből, hogy titeket eltöröljelek a földről?

12. Parancsola azért Dávid az ő szolgáinak, hogy megöljék őket; és elvagdalák kezeiket és lábaikat; és felakasztá őket Hebronban, a halastó mellett. Isbósetnek pedig fejét felvevén, eltemeték az Abner sírboltjába, Hebronban.

Dávid egész Izrael királya lesz

5 Eljövének pedig Dávidhoz Hebronba Izraelnek minden nemzetségei, és

szólának ilyenképen: Ímé, mi a te csontodból és testedből valók vagyunk,
1Móz. 29,14.

2. Mert ennekelőtte is, mikor Saul uralkodott felettünk, te vezérelted ki s be Izraelt, és az Úr azt mondotta néked: Te legelteted az én népemet, az Izraelt, és te fejedelem leszel Izrael felett.
1Sám. 16,1. 18,13. Zsolt. 78,71.

3. Eljövének azért Izraelnek minden vénei a királyhoz Hebronba, és szövetséget kötött velük Dávid király Hebronban az Úr előtt, és királlyá kenék Dávidot Izrael felett. Bír. 11,11.
1Sám. 23,18. 2Kir. 11,17. 1Krón. 11,3. 12,23.

4. Harminc esztendős volt Dávid, mikor uralkodni kezde, és negyven esztendeig uralkodék.

5. Hebronban uralkodék a Júda nemzetségén hét esztendeig és hat hónapig; és Jeruzsálemben uralkodék harminchárom esztendeig az egész Izrael és Júda nemzetségein. 1Kir. 3,4.

6. Felméne pedig a király és az ő népe Jeruzsálembe a jebuzeusok ellen, akik azt a földet lakják vala, ők azonban azt mondták Dávidnak: Nem jössz ide be, hanem a sánták és vakok elűznek téged! Mellyel azt jelenték: Nem jön ide be Dávid.
Józs. 15,63. Bír. 1,21. 19,11. Csel. 7,45.

7. Bevevé mindazáltal Dávid a Sion várát, és az immár a Dávid városa.

8. Mert azt mondá Dávid ama napon: Mindenki, aki vágja a jebuzeusokat, menjen fel a csatornához és vágja ott a sántákat és a vakokat, akiket gyűlöl a Dávid lelke. Ezért mondják: Vak és sánta ne menjen be a házba! 1Krón. 11,6.

9. És lakozék Dávid abban a várban, és nevezé azt Dávid városának; és megépíté Dávid köröskörül, Millótól fogva befelé.

10. **Dávid pedig folytonosan emelkedék és növekedék, mert az Úr, a Seregeknek Istene volt ővele.** 1Móz. 39,23.

11. Követeket külde pedig Hirám, Tírusznak királya Dávidhoz, és cédrusfákat is, ácsmestereket és kőmíveseket, és építének házat Dávidnak. 1Kir. 5,2. 1Krón. 14,1.

12. És belátta Dávid, hogy az Úr megerősítette őt az Izrael felett való királyságában, és hogy felmagasztalta az ő királyságát az Ő népéért, Izraelért. Ésa. 45,4.

13. Vett pedig még magának Dávid ágyasokat, és feleségeket Jeruzsálemből, miután Hebronból odament; és lettek még Dávidnak fiai és leányai. 5Móz. 17,17.

14. És ezek a nevei azoknak, akik Jeruzsálemben születtek: Sammua, Sóbáb, Nátán, Salamon,

15. Ibhár, Elisua, Néfeg, Jáfia,

16. Elisáma, Eljada és Elifélet.

Dávid legyőzi a filiszteusokat

17. Mikor pedig a filiszteusok meghallották, hogy királlyá kenték Dávidot az Izraelen; felkelének mind a filiszteusok, hogy Dávidot megkeressék; melyet megértvén Dávid, aláméne az erősségbe.
1Krón. 11,16.

18. A filiszteusok pedig elérkezének és elszéledének a Réfaim völgyében.
1Krón. 11,15. Ésa. 17,5.

19. Megkérdé azért Dávid az Urat ilyen szóval: Elmenjek-é a filiszteusok ellen? Kezembe adod-é őket? Felele az Úr Dávidnak: Menj el, mert kétség nélkül kezedbe adom a filiszteusokat. 1Sám. 30,8.

20. Elérkezék azért Dávid Baál-Perázimba, és megveré ott őket Dávid, és monda: **Úgy tört rá az Úr ellenségeimre, miként a víz tör át a gáton**; azért nevezé azt a helyet Baál-Perázimnak. 1Krón. 14,11. Ésa. 28,21.

21. És ott hagyták az ő bálványaikat, melyeket felszedének Dávid és az ő szolgái.
5Móz. 7,25.

Az Úr veri meg a filiszteusok táborát

22. Azután ismét feljövének a filiszteusok, és elszéledének a Réfaim völgyében.

23. Megkérdé azért Dávid az Urat, aki ezt felelé: Ne menj most reájuk; hanem kerülj a hátuk mögé és a szederfák ellenében támadd meg őket.

24. És mikor a szederfák tetején indulásnak zaját fogod hallani, akkor indulj meg, mert akkor kimegy előtted az Úr, hogy megverje a filiszteusok táborát.

25. És úgy cselekedék Dávid, amint megparancsolta néki az Úr, és vágta a filiszteusokat Gibeától fogva, mindaddig, míg Gézerbe mennél. Józs. 16,10.

Dávid nem meri magához venni a szövetség ládáját

6 Összegyűjté ezek után Dávid az egész Izraelnek színét, harmincezer embert. 1Krón. 13,5.

2. És felkelvén, elméne Dávid az egész néppel együtt, mely vele volt, Júdának városába, Bahalába, hogy elhozza onnét az Isten ládáját, mely névről, a Seregek Urának nevéről neveztetik, ki ül a kérubok között. 1Sám. 4,4. Zsolt. 80,1.

3. És tevék az Isten ládáját új szekérre, és elhozák azt Abinádábnak házától, mely a dombon volt, és Uzza és Ahió, Abinádáb fiai vezetik az új szekeret. 4Móz. 7,8.

4. Elvitték azért azt az Abinádáb házából, mely a dombon volt, az Isten ládájával, és Ahió a láda előtt megyen.

5. Dávid pedig és az egész Izrael népe örvendeznek vala az Úr előtt, jegenyefából való minden szerszámokkal, hegedűkkel, lantokkal, dobokkal, sípokkal és cimbalmokkal.

6. És mikor Nákonnak szérűjére jutának, kinyújtá Uzza az ő kezét az Isten ládájára, és megtartá azt; mert az ökrök félremozdították. 4Móz. 4,15. 1Krón. 13,9.

7. Ennekokáért felgerjede az Úr haragja Uzza ellen, és megölé ott őt az Isten vakmerőségéért: és meghala ott az Isten ládája mellett. 1Sám. 6,19.

8. És bosszankodék Dávid, hogy az Úr ilyen csapással rontotta meg Uzzát, és nevezé azt a helyet Péres-Uzzának, mind e mai napig.

9. Megfélemlék azért Dávid azon a napon az Úrtól, és monda: Hogyan jöjjön az Úr ládája hozzám? Zsolt. 119,120. Luk. 5,8.

10. És nem akará Dávid magához vinni az Úrnak ládáját Dávidnak városába, hanem letéteté azt Dávid a gitteus Obed Edom házánál.

11. És lőn az Úrnak ládája a gitteus Obed Edom házánál három hónapig, és megáldá az Úr Obed Edomot és egész háznépét. 1Móz. 30,27. 39,5.

A szövetség ládája Jeruzsálemben

12. És megmondták Dávid királynak ilyen szóval: Megáldotta az Úr az Obed Edom házát és mindenét, amije van, az Isten ládájáért. És elmenvén Dávid, elvitte az Isten ládáját az Obed Edom házától Dávid városába vigassággal.

13. Mikor pedig azok, akik az Úr ládáját vitték, hat lépést mentek, áldozék ott egy ökröt és hízott borjút. 4Móz. 4,15. Józs. 3,3. 1Kir. 8,5. 1Krón. 15,2.

14. Dávid pedig teljes erejéből táncol vala az Úr előtt, és gyolcs efódot övedzett magára Dávid. 2Móz. 15,20. Zsolt. 30,11.

15. Dávid azért és Izraelnek egész háza felvitték az Úr ládáját énekléssel és trombitaszóval.

Mikál csúfolódása

16. Lőn pedig, hogy mikor az Úr ládája Dávid városába ért, Mikál, Saulnak leánya kinéz vala az ablakon, és látván, hogy Dávid király ugrál és táncol az Úr előtt, megutálá őt szívében.

17. Mikor pedig bevitték az Úr ládáját, és elhelyezék azt az ő helyére a sátornak közepére, melyet számára Dávid felállíttatott: akkor áldozott Dávid egészenégő áldozatokat és hálaadó áldozatokat az Úr előtt. 1Kir. 8,5. 1Krón. 15,1.

18. Mikor pedig elvégezte Dávid az egészenégő áldozatot, és a hálaadó áldozatot, megáldá a népet a Seregek Urának nevében.

19. És osztogattata Dávid mind az egész népnek, Izrael egész seregének, férfiaknak és asszonyoknak, mindenkinek egy-egy lepényt, egy-egy darab húst, és egy-egy kalácsot; és elméne mind az egész nép, mindenki a maga házához.

20. Mikor pedig Dávid hazament, hogy megáldja az ő háznépét is: kijöve Mikál, a Saul leánya Dávid eleibe, és monda: Mily dicsőséges volt ma Izrael királya, ki az ő szolgáinak szolgálói előtt meztelenkedett ma, mint ahogy egy eszelős szokott meztelenkedni! Bír. 9,4. 1Sám. 19,24. Zsolt. 30,1–12. Préd. 7,16.

21. És monda Dávid Mikálnak: Az Úr előtt, aki inkább engem választott, mint atyádat és az ő egész házanépét, hogy az Úr népének, Izraelnek fejedelme legyek, igen, az Úr előtt örvendezém. 1Sám. 13,14. 15,28. 2Kir. 11,17.

22. **Sőt, minél inkább megalázom magamat és minél alábbvaló leszek a magam szemei előtt: annál dicséretreméltóbb leszek a szolgálók előtt**, akikről te szólasz.

23. Ennekokáért Mikálnak, Saul leányának nem lett soha gyermeke az ő halálának napjáig.

Dávid templomot akar építeni

7 Lőn, hogy mikor a király az ő palotájában üle, és az Úr mindenfelől békességet adott néki minden ellenségeitől,

2. Monda a király Nátán prófétának: Ímé lássad, én cédrusfából csinált palotában lakom, az Istennek ládája pedig a kárpitok között van. 2Móz. 26,1. 40,21. 1Krón. 22,7. 28,2.

3. És monda Nátán a királynak: **Eredj, s valami a te szívedben van, vidd véghez, mert az Úr veled van.** 1Kir. 8,17.

4. Azonban lőn az Úr szava Nátánhoz azon éjjel, mondván:

5. Menj el, és mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Házat akarsz-é nékem építeni, hogy abban lakjam? 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16.

6. Mert én nem laktam házban attól a naptól fogva, hogy kihoztam Izrael fiait Egyiptomból, mind e mai napig, hanem szüntelen sátorban és hajlékban jártam. 2Móz. 40,18. 34. Józs. 18,1. 1Kir. 8,16.

7. Valahol csak jártam Izrael fiai között, avagy szólottam-é csak egy szót is Izrael valamelyik nemzetségének, akinek parancsoltam, hogy legeltesse az én népemet Izraelt, mondván: Miért nem építettetek nékem cédrusfából való házat? 5Móz. 23,14. Mát. 2,6. Csel. 20,28.

Az Úr ígérete Dávid házának

8. Most azért ezt mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Én hoztalak ki téged a kunyhóból, a juhok mögül, hogy légy fejedelem az én népem felett, az Izrael felett;

9. **És veled voltam mindenütt, valahová mentél, és kiirtottam minden ellenségeidet előtted; és nagy hírnevet szerzettem néked, mint a nagyoknak hírneve, akik e földön vannak.** 1Móz. 12,2.

10. Helyet is szerzék az én népemnek, Izraelnek, és ott elplántálám őt, és lakozék az ő helyében, és többé helyéből ki nem mozdíttatik, és nem fogják többé az álnokságnak fiai nyomorgatni őt, mint annakelőtte, Zsolt. 44,2. 80,8. Jer. 24,6. Ámós 9,15.

11. Attól a naptól fogva, hogy bírákat rendeltem az én népem, az Izrael felett. **Békességet szereztem tehát néked minden ellenségeidtől. És megmondotta néked az Úr, hogy házat készít néked az Úr.** rész 21,17. Zsid. 4,9.

12. **Mikor pedig a te napjaid betelnek, és elaluszol a te atyáiddal, feltámasztom utánad a te magodat, mely ágyékodból származik, és megerősítem az ő királyságát:** 1Kir. 8,20. Zsolt. 132,11. Csel. 13,36.

13. **Ő fog házat építeni az én nevemnek, és megerősítem az ő királyságának trónját mindörökké.** 5Móz. 31,16. 1Kir. 5,5.

14. **Én leszek néki atyja, és ő lészen nékem fiam, aki mikor gonoszul cselekszik, megfenyítem őt emberi vesszővel és emberek fiainak büntetésével;** Zsolt. 2,7. 89,29. Zsid. 1,5.

15. **Mindazáltal irgalmasságomat nem vonom meg tőle, miképpen megvonám Saultól, akit kivágék előtted.** 1Sám. 16,1. Róm. 11,29.

16. **És állandó lészen a te házad, és a te országod mindörökké tiéd lészen, és a te trónod erős lészen mindörökké.** Zsolt. 89,36. 37. Ján. 12,34.

17. Mind e beszéd szerint, és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak.

Dávid hálaadó imája

18. Bemenvén azért Dávid király, leborula az Úr előtt, és monda: Micsoda vagyok én, Uram Isten! És micsoda az én házam népe, hogy engem ennyire elővittél? 1Móz. 32,10.

19. És ez még csekélynek tetszett néked, Uram Isten! Hanem ímé, szólasz a Te szolgádnak háza felől messze időre valókat; és ez törvény az emberre nézve, Uram Isten! Ésa. 55,8.

20. De mi szükség Dávidnak többet szólani néked, holott Te jól ismered, Uram Isten, a Te szolgádat? 1Móz. 18,19. Zsolt. 139,1.

21. **A Te ígéretedért, és a Te jóakaratod szerint cselekedted mindezeket a nagy dolgokat**, hogy megjelentsd a Te szolgádnak. Csel. 2,30. Ef. 4,32.

22. Ennekokáért felmagasztaltattál, Uram Isten: mert senki sincs olyan, mint Te, és rajtad kívül nincsen Isten, mind aszerint, amint hallottuk a mi füleinkkel. 5Móz. 3,24. 4,35. 1Sám. 2,2. Zsolt. 48,1. 86,8. 96,4. 135,5. 145,3. Jer. 10,6.

23. **Mert melyik nép olyan, mint a Te néped, az Izrael, melyért elment volna az Isten, hogy megváltsa magának való népül, és magának nevet szerezzen, és érettetek oly nagyokat cselekedjék és országodért oly csodálatos dolgokat néped előtt, melyet megszabadítottál Egyiptomból, a pogányoktól és isteneiktől.** 5Móz. 32,39. 33,29. Neh. 1,10. Zsolt. 89,6. 147,20. Ésa. 45,5.

24. **Mert megerősítetted magadnak a Te népedet, az Izraelt, népedül mindörökké; és Te voltál, Uram, nékik Istenük.** 5Móz. 26,18.

Cselekedjél, Uram, amint szólottál

25. **Most annakokáért, Uram Isten, amit szóltál a Te szolgád felől, és az ő háza felől, teljesítsd be mindörökké; és cselekedjél úgy, amint szólottál;**

26. **Hogy felmagasztaltassék a Te neved mindörökké**, ilyen szókkal: A Seregeknek Ura az Izraelnek Istene, és Dávidnak, a Te szolgádnak háza legyen állandó előtted! Zsolt. 72,19. Mát. 6,9.

27. Mert megjelentetted a Te szolgádnak fülébe, oh Seregeknek Ura és Izraelnek Istene, ezt mondván: Házat építek néked. Ezért készteté szolgádat az ő szíve, hogy ilyen könyörgéssel könyörögjön hozzád.

28. Most azért, oh Uram Isten, mert Te vagy az Isten, és a Te beszéded igazság, és Te mondottad ezt a jót a Te szolgád felől, Ján. 17,17.

29. **Legyen a Te jóakaratodnak áldása a Te szolgádnak házán, hogy legyen előtted mindörökké; mert Te szólottál, Uram Isten, azért a Te áldásoddal áldassék meg a Te szolgádnak háza mindörökké.** 5Móz. 28,8. Péld. 10,22.

Dávid győzelmei

8 Ezekután megveré Dávid a filiszteusokat, és megalázá őket: és elfoglalá Dávid a filiszteusok kezéből Métég-Ammát. 1Krón. 18,1.

2. És megveré a moábitákat is, és kötéllel méré meg őket, lefektetvén őket a földre; két kötéllel méré azokat, akik megölendők, és egy teljes kötéllel azokat, akik életben hagyandók voltak; és a moábiták Dávidnak adófizető szolgái lettek. 4Móz. 24,17. Zsolt. 72,10.

3. Megveré Dávid Hadadézert is, Réhóbnak fiát, Cóbának királyát, mikor elméne, hogy hatalmát kiterjessze az Eufrátesz folyóvizéig. 1Móz. 15,18. Zsolt. 60,8.

4. És foglyul ejtett Dávid közülük ezer és hétszáz lovagot, és húszezer gyalog embert; és inaikat elvagdaltatá Dávid minden szekeres lovaknak és csak száz szekérbe valót hagyott meg közülük.

5. Eljövének a szíriabeliek Damaszkuszból, hogy megsegítsék Hadadézert, Cóbának királyát; és levága Dávid a szíriabeliek közül huszonkétezer férfit. 1Kir. 11,23–25.

6. És helyeze Dávid állandó sereget a damaszkuszi Szíriába; és a szíriabeliek Dávidnak adófizető szolgái lettek. **És megoltalmazá az Úr Dávidot, valahová ment.**

7. És elvevé Dávid az aranypajzsokat is, melyek Hadadézer szolgáin voltak, és bevitte azokat Jeruzsálembe.

8. Hoza annakfelette Dávid király a Hadadézer városaiból, Bétákból és Berótaiból felette igen sok rezet.

9. Mikor pedig meghallá Tói, Hamát királya, hogy megverte Dávid Hadadézernek minden seregeit;

10. Küldé Tói Jórámot, az ő fiát Dávid királyhoz, hogy békességesen köszöntse őt, és áldja, hogy harcolt Hadadézer ellen és megverte őt, mert Hadadézer Tóival is hadakozik vala. És a Tói fia kezében aranyból, ezüstből és rézből való edények voltak, 1Krón. 18,9. 10.

11. Melyeket Dávid király az Úrnak szentele, azzal az ezüsttel és arannyal együtt, amelyet az Úrnak szentele mind ama népektől, akiket meghódoltatott; Mik. 4,13. Jel. 21,24.

12. A szíriabeliektől, moábitáktól, az Ammon fiaitól, a filiszteusoktól, az amálekitáktól és a Réhób fiától, Hadadézertől, Cóbának királyától nyert prédából.

13. És hírnevet szerzett Dávid, amikor visszatért, miután a szíriabelieket leverte a Sós-völgyben, tizennyolcezret. 2Kir. 14,7. 1Krón. 18,12.

14. Az idumeusok közé is állandó sereget rendelt, egész Idumeába állandó sereget rendelt, és az idumeusok mind Dávid szolgái lettek. **És megoltalmazá az Úr Dávidot, valahová megyen.** 1Móz. 27,29. 4Móz. 24,18. Zsolt. 37,28. 121,8. 145,20.

15. Uralkodék azért Dávid az egész Izraelen, és szolgáltat Dávid az egész nép között ítéletet és igazságot.

16. Fővezére volt Joáb, Sérujának fia, Jósafát pedig, Ahiludnak fia emlékíró volt. 1Kir. 4,3.

17. Sádók pedig, Ahitóbnak fia, és Ahimélek, Abjátárnak fia papok voltak, és Sérája íródeák.

18. Benája Jéhójadának fia, a kereteusok és peleteusok előjárója, a Dávid fiai pedig fők valának. 1Sám. 30,14. 1Krón. 18,17.

Dávid gondoskodik Jonatán fiáról

9 Monda pedig Dávid: Maradt-é még valaki a Saul házanépe közül, hogy irgalmasságot cselekedjem ővele Jonatánért? 1Sám. 18,3. 20,14. Péld. 27,10.

2. Volt pedig Saul házából egy szolga, kinek neve Siba volt, akit Dávidhoz szólítának, és monda a király néki: Te vagy-é Siba? Felele: Én vagyok, a te szolgád.

3. Akkor monda a király: Maradt-é még valaki a Saul házanépe közül, hogy cselekedjem vele az Isten irgalmasságát? Felele Siba a királynak: Van még Jonatánnak egy fia, ki mind a két lábára sánta. rész 4,4. 1Sám. 20,14.

4. Monda néki a király: Hol van? És monda Siba a királynak: Ímé, az Ammiel fiának, Mákirnak házában van, Ló-Debárban. rész 17,27.

5. Akkor elkülde Dávid király, és elhozatá őt a Mákirnak, az Ammiel fiának házából, Ló-Debárból.

6. És mikor megérkezett Dávidhoz Méfibóset, Jonatánnak, a Saul fiának fia, arccal leborula, és tisztességet tett néki; és monda Dávid: Méfibóset! Ki felele: Ímhol a te szolgád. rész 16,9. 1Sám. 24,14.

7. Monda néki Dávid: Ne félj; mert kétség nélkül irgalmasságot cselekszem veled Jonatánért, a te atyádért; és visszaadom néked Saulnak, a te nagyatyádnak minden majorságát, és néked mindenkor asztalomnál lesz ételed. 1Móz. 50,21. Jer. 52,33.

8. Akkor fejet hajta Méfibóset, és monda: Micsoda a te szolgád, hogy a holt ebre reá tekintettél, minémű én vagyok?

9. Szólítá azután a király Sibát, Saulnak szolgáját, és monda néki: Valamije volt Saulnak és egész háznépének, mindazokat a te urad fiának adtam. Ésa. 32,8.

10. A majorságnak azért te viseljed gondját, és a te fiaid és szolgáid, és beszolgáltassad, hogy legyen a te urad fiának kenyere, mellyel éljen. Méfibóset pedig, a te uradnak fia, az én asztalomnál eszik mindenkor. Volt pedig Sibának tizenöt fia és húsz szolgája. rész 19,17.

11. Felele Siba a királynak: Valamit az én uram, a király parancsol nékem, szolgájának, akképpen cselekszik a te szolgád. És Méfibóset az én asztalomnál eszik, mint a király fiainak egyike. Péld. 12,17.

12. Volt pedig Méfibósetnek egy fiacskája, kinek neve Mika volt; a Siba házában lakozók pedig mindnyájan Méfibóset szolgái voltak. 1Krón. 8,34.

13. Méfibóset tehát Jeruzsálemben lakozék, mert mindenkor a király asztalánál eszik vala; és ő mind a két lábára sánta volt. 2Kir. 25,29. Jer. 52,33.

Dávid hadjárata az arámiak ellen

10 Lőn pedig azután, meghala az Ammon fiainak királya, és uralkodék helyette Hánon, az ő fia. 1Sám. 11,1. 1Krón. 19,1.

2. És monda Dávid: Irgalmasságot teszek Hánonnal, Náhás fiával, miképpen az ő atyja is velem irgalmasságot tett; és hozzá küldé Dávid, hogy vigasztalja őt szolgái által atyja halála felől. Mikor Dávid szolgái Ammon fiainak földjére érkezének:

3. Mondának az Ammon fiainak vezérei Hánonnak, az ő uruknak: Vajon becsüli-é Dávid ezzel előtted a te atyádat, hogy hozzád vigasztalókat küldött? Vajon Dávid nem inkább azért küldötte-é hozzád szolgáit, hogy a várost megszemléljék és kikémleljék, és teljesen elpusztítsák?

4. Elfogatá azért Hánon a Dávid szolgáit, és szakálluknak felét lenyiratá, és ruháikat félben elmetszeté az alfelükig, és elbocsátá őket. Ésa. 3,17. 20,4. Jer. 13,22. Ezék. 16,37.

5. Amint ezt Dávidnak hírül hozták, eleikbe külde, mert ezek az emberek igen meggyaláztattak, és ezt üzené a király: Maradjatok Jerikóban addig, míg megnevekedik szakállatok; és úgy jöjjetek haza.

6. Látván pedig az Ammon fiai, hogy gyűlöltekké lettek Dávid előtt, követet küldének az Ammon fiai, és felfogadák Szíriában a bét-réhóbbelieket és ugyancsak Szíriában a cóbeusokat, húszezer gyalogot, Maakának királyát ezer emberrel, és a többelieket, tizenkétezer embert.

7. Amint ezt Dávid meghallá, elküldötte Joábot és a vitézeknek egész seregét.

8. Kivonulának az Ammon fiai is, és csatarendbe állottak a kapu bejárata előtt. A szíriabeli cóbeusok, réhóbbeliek, tóbbeliek és Maaka magukban voltak a mezőn.

9. Látván pedig Joáb, hogy mind elől, mind hátul ellenség van ellene, kiválogatá az Izrael népének színét, és a szíriabeliek ellenében állítá fel.

10. A népnek maradékát az ő öccsének, Abisainak vezetésére bízta, hogy felállítsa azt Ammon fiainak ellenében.

11. És monda: Ha erősebbek lesznek a szíriabeliek nálamnál, nékem segítségül légy. Ha pedig az Ammon fiai náladnál hatalmasabbak lesznek, elmegyek, hogy megsegítselek.

12. Légy erős és legyünk bátrak a mi nemzetségünkért és a mi Istenünknek városaiért; és az Úr cselekedjék úgy, amint néki tetszik. 5Móz. 31,6. 1Sám. 3,18. 4,9. Zsolt. 37,3. 5. 44,5. 118,8. Példi. 29,25. 1Kor. 16,13.

13. Elérkezék azért Joáb és az övele való sereg a szíriabeliek ellen az ütközetre, és megfutamodának őelőtte.

14. Látván pedig az Ammon fiai, hogy megfutamodtak a szíriabeliek, megfutamodának ők is Abisai előtt, és beszaladának a városba; és megtére Joáb az Ammon fiaitól, és méne Jeruzsálembe.

15. Mikor pedig látták a szíriabeliek, hogy megverettettek az izraeliták által, ismét együvé gyülekezének.

16. És elkülde Hadadézer, és elhozatá a szíriabelieket, akik a vizen túl voltak, és jövének Helámba; és Sobák, Hadadézernek fővezére volt élükön.

17. Megizenék pedig Dávidnak, aki egybegyűjté egész Izraelt, és általméne a Jordánon, és juta Hélámhoz: és sereget rendelének a szíriabeliek Dávid ellen, és megütközének vele.

18. De a szíriabeliek megfutamodtak Izrael előtt, és levága Dávid a szíriabeliek közül hétszáz szekerest és negyvenezer lovagot, Sobákot is, a seregnek fővezérét megölé; és ugyanott meghala.

19. Mikor pedig látták mindazok a királyok, akik Hadadézernek szolgái voltak, hogy az Izrael által megverettek, békét kötöttek Izraellel és nékik szolgálának; és nem merének többé a szíriabeliek kijönni az Ammon fiainak segítségére. 1Móz. 14,4.

Dávid és Betsábé

11 Lőn pedig az esztendő fordulásakor, mikor a királyok hadba szoktak menni, elküldé Dávid Joábot és az ő szolgáit övele, és mind az egész Izraelt, hogy elpusztítsák az Ammon fiait, és megszállják Rabba városát; Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. 1Krón. 20,1.

2. És lőn estefelé, mikor felkelt Dávid az ő ágyából, és a királyi palota tetején sétála: láta a tetőről egy asszonyt fürdeni, ki igen szép termetű volt. 1Móz. 34,2. Zsolt. 119,37. Mát. 5,28.

3. És elkülde Dávid, és tudakozódék az asszony felől, és monda egy ember: Nemde nem ez-é Betsábé, Eliámnak leánya, a hitteus Úriás felesége? rész 23,39.

4. Akkor követeket külde Dávid, és elhozatá őt; ki beméne őhozzá, és vele hála, mikor az ő tisztátalanságából megtisztult; és annak utána visszaméne az ő házához.

5. És fogada méhében az asszony, és elküldvén, megüzené Dávidnak ilyen szóval: Teherbe estem! 3Móz. 20,10.
6. Akkor Dávid üzene Joábnak: Küldd haza hozzám a hitteus Úriást; és elküldé Joáb Úriást Dávidhoz.
7. Mikor pedig eljutott Úriás őhozzá, megkérdé őt Dávid Joábnak békessége felől, a népnek békessége felől és a harc folyása felől. Zsolt. 44,21.
8. Ezután monda Dávid Úriásnak: Menj haza, és mosd meg lábaidat; kimenvén pedig Úriás a király házából, a király ajándékot külde utána. 1Móz. 18,4. Zsolt. 55,21.
9. Úriás azonban lefeküvék a királyi palota bejárata előtt az ő urának minden szolgáival, és nem méne a maga házához.
10. És megjelenték Dávidnak, mondván: Nem ment le Úriás az ő házához. Akkor monda Dávid Úriásnak: Nemde nem útról jöttél-é? Miért nem mentél le a te házadhoz? Péld. 21,30.
11. Felele Úriás Dávidnak: Az Isten ládája, Izrael és Júda nemzetsége sátorokban laknak, és az én uram Joáb, és az én uramnak szolgái a nyílt mezőn táboroznak: hogy mennék én be az én házamba, hogy egyem és igyam és feleségemmel háljak? Úgy élj te és úgy éljen a te lelked, hogy nem művelem azt! Mát. 10,25. 2Tim. 2,3.
12. Monda azért Dávid Úriásnak: Maradj itt ma is, és holnap elbocsátlak. Ott marada azért Úriás Jeruzsálemben aznap és másnapra kelve is.
13. Ennekutána hívatá őt Dávid, és övele evett és ivott, és lerészegíté őt, és kiméne estve aludni az ő ágyára, az ő urának szolgáival együtt, de házához nem méne alá. Péld. 20,1. 23,29–35.

Úriás halála

14. Megvirradván pedig, levelet íra Dávid Joábnak, melyet Úriástól küldött el. 1Kir. 21,8. Zsolt. 19,13. Préd. 8,11. Jer. 17,9.
15. Írá pedig a levélben, mondván: Állassátok Úriást legelöl, ahol a harc leghevesebb és háta mögül fussatok el, hogy megölettessék és meghaljon.
16. Lőn azért, hogy mikor ostromlá Joáb a várost, állatá Úriást arra a helyre, ahol tudta, hogy erős vitézek vannak.
17. Kijövén azért a városbeli nép, megharcolának Joábbal, és elhullának egyesek a nép közül, Dávid szolgái közül, és a hitteus Úriás is meghala.
18. Követet külde akkor Joáb, és megüzené Dávidnak az ütközetnek egész lefolyását.
19. És megparancsolá a követnek, mondván: Ha az ütközetnek egész lefolyását teljesen előadtad a királynak,
20. És ha a király haragra lobbanva azt mondja néked: Miért mentetek olyan közel a városhoz harcolni? Avagy nem tudtátok-é, hogy lelövöldöznek a kőfalról?
21. Kicsoda ölte meg Abiméleket, a Jérubbóset fiát? Nemde nem egy asszony üté-é agyon a kőfalról egy malomkődarabbal és meghala Tébesben? Azért miért mentetek közel a kőfalhoz? Akkor mondd meg: A te szolgád, a hitteus Úriás is meghalt. Bír. 6,32. 9,53.
22. Elméne azért a követ, és mikor megérkezett, elbeszélé Dávidnak mindazt, amivel megbízta őt Joáb.
23. És monda a követ Dávidnak: Azok az emberek erőt vettek felettünk, és a mezőre kijöttek ellenünk, de mi visszaűztük őket a kapu bejáratáig;
24. Azonban a kőfalról lövöldözének a nyilasok a te szolgáidra, és a király szolgái közül egyesek meghaltak; és a te szolgád, a hitteus Úriás is meghalt.
25. Monda Dávid a követnek: Ezt mondjad Joábnak: Ne bánkódjál amiatt; mert a fegyver úgy megemészt egyet, mint mást. Fokozzad azért támadásodat a város ellen, hogy elpusztítsd azt. Így biztasd őt.
26. Meghallá pedig Úriásnak felesége, hogy meghalt Úriás, az ő férje, és siratá az ő férjét.
27. És mikor a gyászolásnak ideje eltelt, érette külde Dávid és házába viteté őt és lőn néki felesége, és szüle néki egy fiat. De ez a dolog, amelyet Dávid cselekedett, nem tetszék az Úrnak. Zsolt. 5,4. 45,7. Péld. 15,9.

Nátán feddő beszéde

12 Elküldé azért az Úr Dávidhoz Nátán prófétát, ki bemenvén hoz-

zá, és monda néki: Két ember volt egy városban, egyik gazdag, a másik szegény. 1Kir. 20,35. Zsolt. 51,1–10.

2. A gazdagnak felette sok juhai és ökrei voltak;

3. A szegénynek pedig semmije nem volt egyéb egy kis nőstény báránykájánál, amelyet vett és táplált, s felnevelkedett nála gyermekeivel együtt; saját falatjából evett és poharából ivott és keblén aludt, és néki olyan volt, mint egy leánya.

4. Mikor pedig utazó vendége érkezett a gazdagnak: sajnált az ő ökrei és juhai közül hozatni, hogy a vendégnek ételt készítsen belőle, aki hozzá ment; hanem elvevé a szegénytől az ő bárányát, és azt főzeté meg a vendégnek, aki hozzá ment.

5. Akkor felgerjede Dávidnak haragja az ember ellen, és monda Nátánnak: Él az Úr, hogy halálnak fia az az ember, aki azt cselekedte.

6. A bárányért pedig négy annyit kell adnia, mivelhogy ezt művelte, és annak nem kedvezett. 2Móz. 22,1. Luk. 19,8.

7. És monda Nátán Dávidnak: Te vagy az az ember! Ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene: Én kentelek fel téged, hogy király légy Izrael felett, és megszabadítottalak téged a Saul kezéből. 1Sám. 16,13.

8. És néked adtam a te urad házát, és a te uradnak feleségeit a te kebeledbe; ennek felette néked adtam Izraelnek és Júdának házát; és ha még ez kevés volt, ezt s ezt adtam volna néked.

9. Miért vetetted meg az Úrnak beszédét, oly dolgot cselekedvén, mely utálatos Őelőtte? A hitteus Úriást fegyverrel ölted meg, és az ő feleségét magadnak vetted feleségül; magát pedig az Ammon fiainak fegyverével ölted meg. 4Móz. 15,31. 1Sám. 15,19. Péld. 13,13. Ésa. 5,24.

10. Most azért ne távozzék el a fegyver soha házadból, mivel megutáltál engem, és a hitteus Úriás feleségét elvetted, hogy feleséged legyen. Ámós 7,9.

11. Ezt mondja az Úr: Ímé, én éppen a saját házadból bocsátok reád csapásokat, és feleségeidet szemed láttára veszem el, és adom más felebarátodnak, és hál a te feleségeiddel fényes nappal. 5Móz. 28,30.

12. Mert te titkon cselekedtél; de én az egész Izrael előtt és napvilágnál cselekszem azt.

13. Monda azért Dávid Nátánnak: Vétkeztem az Úr ellen! És monda Nátán Dávidnak: Az Úr is elvette a te bűnödet, nem fogsz meghalni. Zsolt. 32,1. 5. Péld. 28,13. Mik. 7,18. Zak. 3,4.

14. Mindazáltal, mivel alkalmat adtál a gyalázásra az Úr ellenségeinek e dologban: a te fiad is, aki lett néked, bizonnyal meghal. Ésa. 52,5. Ezék. 36,20. Róm. 2,24.

Dávid gyermeke Betsábétól meghal

15. Ezekután elméne Nátán az ő házához. És megveré az Úr a gyermeket, akit az Úriás felesége szült Dávidnak; és megbetegedék. 1Móz. 4,7. Ámós 3,2.

16. És könyörge Dávid az Istennek a gyermekért, és böjtöle is Dávid, és bemenvén, a földön feküvék éjjel. Ésa. 26,16.

17. Felkelének azért az ő házának vénei és menének őhozzá, hogy felemeljék őt a földről: de nem akará, és nem is evett velük kenyeret. Jer. 18,8.

18. Hetednapra azért meghala a gyermek, és nem merik vala a Dávid szolgái néki megmondani, hogy meghalt a gyermek, mert ezt mondják vala: Ímé, még mikor a gyermek élt, szólottunk néki és meg sem hallotta szónkat; hogyan mondanánk meg néki, hogy meghalt a gyermek, hogy magának bajt szerezzen?

19. Látván pedig Dávid, hogy az ő szolgái suttognak, eszébe vevé Dávid, hogy meghalt a gyermek, és monda Dávid az ő szolgáinak: Meghalt-é a gyermek? Azok mondának: Meghalt.

20. Felkelvén azért Dávid a földről, megmosdék és megkené magát és más ruhát vett magára, és bemenvén az Úr házába, imádkozék. Azután beméne a maga házába, és kérésére kenyeret vittek eleibe, és evett. Ruth 3,3. Zsolt. 95,6–8. 103,1. 8–17.

21. Akkor mondának az ő szolgái néki: Mi dolog ez, amit műveltél? Míg a gyermek élt, böjtöltél és sírtál; most pedig, hogy meghalt a gyermek, felkeltél és kenyeret ettél. Péld. 3,7. 16,6. JerSir. 3,40.

22. Monda ő: Míg a gyermek élt, addig böjtöltem és sírtam; mert ezt mondottam:

Ki tudja, talán az Úr könyörül rajtam, és életben marad a gyermek. Ésa. 38,1–5.

23. De most, hogy meghalt, vajon miért böjtölnék? Vajon visszahozhatom-é azzal? Én megyek őhozzá, de ő nem jön ide vissza hozzám. 1Móz. 37,35.
Jób 7,8. 9. 2Kor. 5,1–8. Zsid. 11,10. 13,14.

Salamon születése, Rabba bevétele

24. És megvigasztalá Dávid az ő feleségét, Betsábét, és beméne hozzá, és vele hála. És ő szült fiat, és nevezé annak nevét Salamonnak, és az Úr szereté azt,
1Krón. 22,9. Mát. 1,6.

25. Amint megüzené Nátán próféta által, ki nevezé az ő nevét Jedidjának, az Úrért.

26. Joáb pedig hadakozék az Ammon fiainak városa, Rabba ellen, és megvevé a királyi várost. 1Krón. 20,1.

27. És követeket külde Dávidhoz Joáb ilyen követséggel: Hadakoztam Rabba ellen, és meg is vettem a városnak egyik részét, ahol a víz van.

28. Most azért gyűjtsd egybe a népnek maradékát, és szállj táborba a város ellen, foglald el azt, nehogy valamiképpen, ha én foglalnám el, róla neveztessék az én nevem.

29. Egybegyűjté azért Dávid mind az egész népet, és aláméne Rabba ellen, és harcola ellene, és elfoglalá azt.

30. És elvevé az ő királyuknak koronáját annak fejéről, melynek súlya egy tálentum arany volt, és drágakövekkel volt rakva, és lőn a Dávid fején, és a városból felette sok zsákmányt hozott el. 1Krón. 20,2.

31. A népet pedig, mely benne volt, kihozatá; és némelyét fűrész, némelyét vasborona alá, némelyét fejsze alá vetteté; némelyeket mészkemencén vitt által, és így cselekedék az Ammon fiainak minden városával. Haza méne azután Dávid és az egész nép Jeruzsálembe.

Amnon és Támár

13 Lőn ennek utána, hogy Absolonnak, Dávid fiának igen szép húga volt, kinek neve Támár; és Amnon, a Dávid fia megszereté őt. 1Krón. 3,9.

2. Igen nagy gyötrelemben volt pedig Amnon, úgyhogy beteggé lett az ő húgáért, Támárért; mert szűz volt, és Amnon előtt lehetetlennek tűnt fel, hogy rajta valamit elkövessen.

3. Volt azonban Amnonnak egy barátja, kinek Jonadáb volt neve, Simeának, Dávid testvérének fia; Jonadáb pedig igen eszes ember volt. 1Sám. 16,9.

4. Ki monda néki: Mi az oka, hogy te naponként soványodol, királynak fia? Nem mondhatnád-é meg nékem? És monda néki Amnon: Támárt, Absolon öcsémnek húgát igen szeretem. Ésa. 3,9.

5. És monda néki Jonadáb: Feküdj le ágyadba, és tedd betegnek magadat. És ha eljön atyád, hogy meglátogasson, mondd azt néki: Jöjjön ide, kérlek, Támár, az én húgom, hadd adjon ennem; és itt szemem előtt készítse el az ételt, hogy én is lássam, és az ő kezéből egyem.

6. Lefeküvék azért Amnon, és tetteté, mintha beteg volna; mikor azután eljött a király, hogy őt meglátogassa, monda Amnon a királynak: Kérlek, hadd jöjjön ide hozzám Támár húgom, hadd csináljon előttem egy pár bélest, és hadd egyem az ő kezéből. 1Móz. 18,6.

7. Elküldé azért Dávid a Támár házához, ezt üzenvén: Eredj el mindjárt az Amnon bátyád házához, és készíts valami ennivalót néki.

8. Beméne azért Támár az Amnon bátyja házába, ő pedig fekszik vala. És lisztet vévén, meggyúrá és bélest csinála őelőtte, és megfőzé a bélest.

9. Előhozá annak utána a serpenyőt, és kitölté eleibe; de ő nem akara enni. És monda Amnon: Küldjetek ki mellőlem mindenkit; és kimenének mindnyájan előle. 1Móz. 45,1.

10. Akkor monda Amnon Támárnak: Hozd be a kamarába az étket, hadd egyem kezedből; vette azért Támár a bélest, melyet készített, és bevitte Amnon bátyjának az ágyasházba.

11. És eleibe vitte, hogy egyék, és megragadá őt, és monda néki: Jöjj, feküdj mellém, húgom. 1Móz. 39,12.

12. Ő pedig monda néki: Ne, bátyám, engem meg ne ronts, mert nem szoktak

így cselekedni Izraelben, ne kövess el ilyen gyalázatot. 1Móz. 34,7. Bír. 19,23. 20,6.

13. És én hová vigyem szégyenemet? Te pedig olyan leszel Izraelben, mint egy bolond. Azért kérlek, szólj a királynak, mert nem fog megtagadni engem tőled.

14. Ő azonban nem akart szavára hallgatni, hanem erősebb levén nála, erőt vett rajta, és vele feküvék. 3Móz. 18,9.

15. És meggyűlölé őt Amnon felette igen, mert nagyobb lett gyűlölete, mellyel gyűlölte őt, a szeretetnél, mellyel őt megszerette. És monda néki Amnon: Kelj fel, eredj dolgodra.

16. Ki felele néki: Ne kövess el nagyobb gonoszságot annál, amelyet rajtam véghezvittél, hogy elűzz engem. Ő azonban nem akart reá hallgatni,

17. Hanem beszólítá szolgáját, aki néki szolgál vala, és monda: Űzd ki őt gyorsan előlem, és zárd be az ajtót utána.

18. Volt pedig őrajta igen szép tarka szoknya, amilyenben a király leányai szoktak járni, míg szüzek valának. Kiűzé azért őt a szolga, és bezárá az ajtót utána.

Absolon megöleti Amnont

19. Hamut hinte azért Támár az ő fejére, és a tarka szoknyát, mely rajta volt, meghasogatá, kezét pedig fejére tevén, jajgatva jár vala. Józs. 7,6. Jer. 2,37.

20. És monda néki a bátyja, Absolon: Talán Amnon bátyád volt veled? Azért hallgass most, húgom, mert atyádfia, ne bánkódjál azon felettébb. Lakozék azért Támár nagy árvaságban az ő bátyjának, Absolonnak házában.

21. Dávid király pedig hallván mindezeket, felette igen megharaguvék.

22. Nem szóla pedig semmit felőle Absolon Amnonnak, sem jót, sem gonoszt; mert igen gyűlöli vala Absolon Amnont, mivelhogy megszeplősítette az ő húgát, Támárt. 3Móz. 19,17. 1Ján. 2,9. 11. 3,10. 12. 15.

23. És lőn két esztendő múlva, mikor Absolonnak juhait nyírták Baál-Hásorban, mely Efraimban van, meghívá Absolon mind a király fiait. 1Móz. 38,12. 1Sám. 25,4.

24. Beméne Absolon a királyhoz is, és monda: Ímé, most nyírják a te szolgádnak juhait, azért jöjjön el kérem a király és az ő szolgái a te szolgáddal.

25. Monda a király Absolonnak: Ne, fiam, ne menjünk el mindnyájan, hogy meg ne terheljünk téged. És ismét erőlteti őt, de nem akara elmenni, hanem megáldá őt.

26. Monda mégis Absolon: Ha nem, úgy jöjjön el velünk Amnon, az én testvérem. Felele a király: Miért menne el veled?

27. Mikor pedig erőltette őt Absolon, elbocsátá övele Amnont is és mind a király fiait.

28. Parancsola pedig Absolon az ő szolgáinak, ezt mondván: Kérlek, vigyázzatok, és mikor Amnon a bortól jókedvű lesz és mondom néktek: akkor üssétek le Amnont és öljétek meg őt, semmit ne féljetek, hiszen én parancsoltam néktek, legyetek bátrak, ne féljetek. 1Sám. 25,36. Eszt. 1,10.Zsolt. 104,15.

29. Úgy cselekedének azért az Absolon szolgái Amnonnal, amint Absolon parancsolta. A király fiai pedig mindnyájan felkelének, és ki-ki öszvérére üle, és elszaladának.

30. Mikor pedig még az útban voltak, a hír eljutott Dávidhoz, mondván: Mind megölte Absolon a király fiait, egy sem maradt meg közülük.

31. Akkor felkele a király, megszaggatá ruháit, és a földre feküvék, és az ő szolgái mindnyájan megszaggatott ruhában állanak vala előtte.

32. Szóla pedig Jonadáb, Simeának, a Dávid testvérének fia, és monda: Ne mondja azt az én uram, hogy a királynak minden fiait megölték, mert csak Amnon halt meg egyedül; mert attól a naptól fogva, hogy az ő húgát megszeplősítette, Absolonnak mindig szájában volt ez a dolog.

33. Ne vegye azért szívére az én uram, a király, azt gondolván, hogy a királynak minden fiai meghaltak, mert csak Amnon halt meg egyedül.

34. Absolon pedig elmenekült. És felemelvén az őrálló az ő szemeit, látá, hogy sok ember jön az úton ő mögötte, a hegyoldalon.

35. És monda Jonadáb a királynak: Ímé,

jönnek a király fiai; amint a te szolgád mondá, úgy történt.

36. És lőn, amint megszűnt beszélni, megérkezének a király fiai, és szavukat felemelvén, sírának; és maga a király is és az ő szolgái mindnyájan felette igen sírának.

37. Absolon pedig elfuta, és méne Talmaihoz, Ammihur fiához, Gessurnak királyához. És Dávid minden nap siratá az ő fiát.

38. Absolon pedig, miután elfutott és Gessurba ment, három esztendeig volt ott.

39. Dávid király pedig felhagyott azzal, hogy Absolon ellen menjen, mert megvigasztalódott Amnon felől, hogy meghalt.

Joáb kegyelmet szerez Absolonnak

14 Észrevévén Joáb, Sérujának fia, hogy a királynak szíve vágyakozik Absolon után,

2. Elküldé Joáb Tékoa városába, és hozata onnét egy asszonyt, ki igen eszes volt, és monda néki: Kérlek tetessed, mintha nagy keserűséged volna, és öltözzél fel gyászruhába, és olajjal se kend meg magadat; és légy olyan, mint afféle asszony, aki sokáig siratta halottját. Ruth 3,3.

3. És menj be a királyhoz, s így és így szólj hozzá. És Joáb szájába adta, hogy mit kelljen szólani. 2Móz. 4,15.

4. Szóla azért a tékoabeli asszony a királynak, minekutána arccal a földre leborult, és térdet-fejet hajtott, és monda: Segíts meg, oh király! 1Sám. 20,41.

5. És monda néki a király: Mi bajod van? Felele az: Oh, én özvegyasszony vagyok, mert az én férjem meghalt.

6. És a te szolgálódnak két fia volt, kik összevesztek a mezőn, és mivel nem volt senki, aki őket megvédte volna, az egyik megsérté a másikat és megölé.

7. És ímé, az egész háznép ellene támadott a te szolgálóleányodnak, és ezt mondják: Add kezünkbe az ő testvérének gyilkosát, hadd öljük meg őt az ő testvérének életéért, akit megölt, és veszítsük el az örököst is. Így akarják eloltani a kicsiny szikrácskát, amely nékem megmaradott, hogy az én férjemnek ne maradjon se neve, se maradéka a föld színén. 4Móz. 35,19.

8. Monda azért a király az asszonynak: Menj el házadhoz, és parancsolok a te dolgod felől.

9. Felele pedig a tékoabeli asszony a királynak: Uram király, én rajtam legyen a bűn súlya és az én atyámnak házán, de a király és az ő trónja ártatlan leszen.

10. Monda erre a király: aki ellened szól, hozd ide előmbe, és többé nem fog illetni téged. 1Móz. 27,13. 1Sám. 25,24. Mát. 27,25.

11. Akkor ő monda: Emlékezzék meg kérlek, a király az Úrról, a te Istenedről: hogy a vérbosszuló ne szaporítsa a pusztulást, és hogy az én fiamat ne veszítsék el. Felele a király: Él az Úr, hogy a te fiadnak egy hajszála sem esik le a földre. 4Móz. 35,19. 1Sám. 14,45. Csel. 27,34.

12. És monda az asszony: Kérlek, hadd szóljon a te szolgálód csak egy szót az én uramnak, a királynak; és ő monda: Szólj.

13. Akkor monda az asszony: Miért gondoltál ehhez hasonló dolgot az Isten népe ellen, mert mivel a király ezt a szót szólotta, mintegy maga is bűnös, hogy a király azt, akit eltaszított magától, nem hívatja vissza? Bír. 20,2.

14. **Mert bizonyára meg kell halnunk, és olyanok vagyunk, mint a víz, mely a földre kiöntetvén, fel nem szedhető. De az Isten egy életet sem vesz el, hanem azt gondolja magában, hogy ne legyen számkivetve előtte az eltaszított sem.** 4Móz. 35,15. Zsolt. 89,48. Mát. 22,16. Csel. 10,34. Róm. 2,11. Zsid. 9,27.

15. Most azért jöttem ide, hogy én szólnék a királynak, az én uramnak, noha sokan rettentettek engem ettől; mindazáltal azt mondotta a te szolgálód: Mégis beszélek a királlyal, hátha megteszi a király, amit az ő szolgálóleánya mond.

16. Igen, meghallgatja a király, és megszabadítja az ő szolgálóleányát annak kezéből, aki engem és az én fiamat el akar veszteni az Istennek örökségéből.

17. Annakfelette ezt gondolta a te szolgálóleányod: Az én uramnak, a királynak beszéde szerezzen nyugodalmat, mert mint az Istennek angyala, olyan az én uram, a király, mivelhogy meghallgatja

mind a jót, mind a gonoszt. És az Úr, a te Istened legyen veled. 1Sám. 29,9. 1Kir. 3,9.

18. És felelvén a király, monda az asszonynak: Kérlek, ne tagadd meg, amit tőled kérek. És monda az asszony: Mondja el az én uram, a király, kérlek!

19. És monda a király: Vajon mindezekben nem a Joáb keze van-é veled? Felele az asszony, és monda: Él a te lelked, oh, uram király, hogy sem jobbra, sem balra nem lehet térni attól, amit az én uram, a király szól; mert a te szolgád Joáb hagyta ezt nékem, és mindezeket a szókat ő adta a te szolgálóleányodnak szájába.

20. Hogy a dolognak más fordulatot adjon, azért tette ezt Joáb, a te szolgád. De az én uram bölcs, az Isten angyalának bölcsessége szerint, hogy mindent észrevegyen, ami a földön van.

Absolon visszatér száműzetéséből

21. Akkor monda a király Joábnak: Ímé, megteszem ezt a dolgot. Eredj el, és hozd haza az én fiamat, Absolont.

22. És a földre arccal leborula Joáb, és térdet-fejet hajtván, megköszöné a királynak, és monda Joáb: Ma ismerte meg, uram király, a te szolgád, hogy van valami becsületem előtted; mert az ő szolgájának beszédét megcselekedte a király.

23. Felkele azért Joáb, és elméne Gessurba, és hazahozá Absolont Jeruzsálembe.

24. És monda a király: Menjen a maga házába, és az én színemet ne lássa. Tére azért Absolon az ő házába, és a királynak orcáját nem láthatá. 1Móz. 43,3.

25. Nem volt pedig az egész Izraelben olyan szép ember, mint Absolon, ki dicséretre olyan méltó lett volna; tetőtől fogva talpig őbenne semmi hiba nem volt.

26. És mikor a fejét megnyíratja, mert minden esztendőben megnyíratja, mivel igen nehéz volna, azért nyíratja le, az ő fejének haja nyom vala kétszáz siklust a királyi mérték szerint.

27. Lőn pedig Absolonnak három fia és egy leánya, kinek neve Támár volt; ez igen szép termetű asszony vala.

28. Két esztendőt töltött immár Absolon Jeruzsálemben, de a királynak színét még nem látta.

29. Elkülde azért Absolon Joábhoz, hogy őt a királyhoz küldje, ki nem akara hozzá menni; és elkülde másodszor is, de ő mégsem akart elmenni.

30. Monda azért az ő szolgáinak: Nézzétek, a Joáb gazdasága az enyém mellett van, és ott van az ő árpája: menjetek el, és gyújtsátok fel tűzzel; és meggyújták az Absolon szolgái a gazdaságot tűzzel.

31. Felkele azért Joáb, és méne Absolonhoz az ő házába, és monda néki: Mi az oka, hogy a te szolgáid az én gazdaságomat felgyújtották tűzzel? Bír. 15,5. Péld. 29,12.

32. Felele Absolon Joábnak: Azért mert hozzád küldöttem ily szóval, hogy idejöjj, hogy a királyhoz küldjelek, hogy ezt mondjad néki: Mi szükség volt hazajönnöm Gessurból? Jobb volna most is nékem ott lennem. Most azért szeretném a király orcáját látni; ha van bennem álnokság, ölessen meg engem. Jób 31,33. Péld. 28,13. Jer. 8,12.

33. Elméne azért Joáb a királyhoz, és megmondá néki. És akkor hívatá a király Absolont, és elméne a királyhoz, és fejet hajtván a király előtt, arccal a földre borula. És megcsókolá a király Absolont.

Absolon lázadása

15 Lőn pedig annak utána, Absolon szerze magának szekeret, lovakat és ötven embert, kik előtte szaladjanak.

2. És reggelenként felkelvén Absolon, megálla az útfélen a kapuban, és mindenkit, akinek dolga lévén, a királyhoz megy ítélet végett, megszólíta Absolon, és megkérdé: Melyik városból való vagy te? És ha azt mondá: Izraelnek egyik nemzetségéből való a te szolgád; Péld. 1,7. 11,2.

3. Monda néki Absolon: Ímé, a te beszéded mind jó és mind igaz; de senki sincs, aki téged meghallgatna a királynál.

4. Mondja vala ismét Absolon: Vajha valaki engem tenne ítélőbíróvá e földön, és hozzám jönne minden ember, akinek valami ügye és pere volna, igazat tennék néki. Bír. 9,29.

5. Mikor pedig valaki hozzá megy és

fejet hajt néki, azonnal kezét nyújtja vala, és megfogván, megcsókolja őt. Zsolt. 12,2.

6. És ekképpen cselekedék Absolon egész Izraellel, valakik ítéletért a királyhoz mennek vala, és így Absolon az Izrael fiainak szíveit alattomban megnyeri vala. Róm. 16,18.

7. Lőn pedig négy esztendő múlván, monda Absolon a királynak: Hadd menjek el, és teljesítsem Hebronban azt a fogadást, melyet fogadtam az Úrnak;

8. Mert fogadást tett a te szolgád, mikor Gessurban laktam, mely Szíriában van, ezt mondván: Ha valóban hazavezérel engem az Úr Jeruzsálembe, az Úrnak szolgálok. 1Móz. 28,20.

9. Monda néki a király: Menj el békével; és felkelvén, elméne Hebronba.

10. Hírnököket külde pedig Absolon Izraelnek minden nemzetségéhez, hogy megmondják: Mikor a trombitaszót halljátok, azt mondjátok: Absolon uralkodik Hebronban.

11. És Absolonnal együtt kétszáz férfi is elméne Jeruzsálemből, akiket meghívott, akik jóhiszeműleg menének, semmit nem tudván a dologról. 1Móz. 20,5.

12. És elküldvén Absolon, hívatá a Gilóból való Ahitófelt is, Dávidnak tanácsosát, az ő városából, Gilóból, míg ő az áldozatot végezte. És igen nagy lett az összeesküvés, és a nép gyülekezék és szaporodék Absolon mellett. Józs. 15,51. 1Krón. 27,33. Zsolt. 41,9. 55,12–14.

13. És követ méne Dávidhoz ilyen üzenettel: Az Izrael népének szíve Absolon felé hajlik. Bír. 9,3.

14. Akkor monda Dávid minden szolgáinak, kik vele voltak Jeruzsálemben: Keljetek fel, és fussunk el, mert itt nincsen számunkra menekülés Absolon elől; siessetek elmenni, hogy valamiképp sietve utol ne érjen minket, s ne hozzon szerencsétlenséget reánk, és a várost le ne vágja fegyvernek élével.

15. Mondának pedig a király szolgái a királynak: Minden úgy legyen, amint tetszik a királynak, a mi urunknak, ímé itt vannak a te szolgáid.

16. Kiméne azért a király és egész háznépe őutána, és otthon hagyá a király tíz ágyasát, hogy őrizzék a házat.

17. És kimenvén a király és egész háznépe őutána, megállapodának a legszélső háznál.

18. És minden szolgái ő mellé menének; és a kereteusok, a peleteusok mind, a gitteusok is mind, az a hatszáz férfi, kik vele jövének Gátból, elvonulának a király előtt. rész 8,18. 1Sám. 23,13.

19. Monda a király a gitteus Ittainak: Miért jössz el te is velünk? Menj viszsza, és maradj a királynál, mert te idegen vagy és vissza is költözhetel szülőhelyedre. rész 18,2.

20. Csak tegnap jöttél, és már ma zaklassalak téged, hogy velünk jöjj? Én megyek oda, ahova mehetek; te pedig térj vissza, és vidd vissza testvéredet is; irgalmasság és igazság legyen veled.

21. És felele Ittai a királynak, mondván: Él az Úr és él az én uram, a király, hogy valahol lesz az én uram, a király, mind halálában, mind életében, ott lesz a te szolgád is. Ruth 1,16. Péld. 17,17.

22. Monda azért Dávid Ittainak: Ám jöjj el és menjünk el. És elméne a gitteus Ittai és az ő emberei együtt, még a kicsinyek is, valakik vele voltak.

23. És az egész föld népe nagy jajgatással sír vala, mikor az egész nép elméne. A király azért általméne a Kedron patakján, és a nép mind átméne az útra, a puszta felé. 1Kir. 2,37. Mát. 3,1–3. Ján. 18,1.

24. És ímé vele volt Sádók is, és a léviták mind, kik az Isten szövetségének ládáját hordozzák vala; és letevék az Isten ládáját. Azonközben Abjátár is felméne, míg a nép a városból mind kitakarodék.

25. És monda a király Sádóknak: **Vidd vissza az Isten ládáját a városba, ha én az Úr előtt kedves leszek, engem ismét haza hoz, megmutatja nékem azt, és az Ő sátorát.** Zsolt. 43,3.

26. Ha pedig azt mondja: Nem gyönyörködöm benned: Ímhol vagyok, cselekedjék velem úgy, amint néki tetszik. 4Móz. 14,8. 1Sám. 3,18. 1Kir. 10,9. 2Krón. 9,8.

27. Monda annakfelette a király Sádók papnak: Nemde nem próféta vagy-é te? Azért menj haza békességben a városba, Ahimás is, a te fiad, és az Abjátár fia,

Jonatán, a ti két fiatok veletek együtt.

28. Lássátok, ímé én itt időzöm, ennek a pusztának sík mezején, míg tőletek hír jön, és nékem üzentek.

29. Visszavitték azért Sádók és Abjátár Jeruzsálembe az Isten ládáját, és otthon maradának.

30. Dávid pedig felméne az Olajfáknak hegyén, mentében sírva, fejét beborítva, saru nélkül ment, és az egész nép, mely vele volt, ki-ki beborította fejét, és mentükben sírának. Zak. 14,4. Mát. 21,1. Csel. 1,12.

31. Megüzenték azonközben Dávidnak, hogy Ahitófel is a pártosok között van Absolonnal, és monda Dávid: Kérlek, oh Uram, hiúsítsd meg az Ahitófel tanácsát. Zsolt. 3,1. 55,12.

32. És amint feljuta Dávid a hegy tetejére, hogy ott imádkozzék az Istenhez, ímé eleibe jöve az Árkeából való Húsai, ki ruháját megszaggatá és földet hinte fejére.

33. És monda néki Dávid: Ha eljössz velem, terhemre leszel nékem;

34. De ha a városba visszatérsz, és ezt mondod Absolonnak: Te szolgád vagyok, oh király; ennekelőtte a te atyád szolgája voltam, most immár a te szolgád leszek, megronthatod Ahitófelnek ellenem való tanácsát.

35. És ímé, veled lesznek ott Sádók és Abjátár papok; azért minden dolgot, amit hallasz a király házából, mondj meg a papoknak, Sádóknak és Abjátárnak.

36. Ímé, ott van velük az ő két fiuk is, Ahimás, a Sádók fia, és Jonatán, az Abjátár fia, kik által nékem mindjárt megüzenhetitek, valamit hallotok.

37. Elméne azért Húsai, a Dávid barátja a városba, Absolon pedig bevonula Jeruzsálembe. 1Krón. 27,33. Péld. 17,17.

Siba Dávidhoz pártol

16 Mikor pedig Dávid egy kevéssé alább ment a hegy tetejéről, eleibe jöve Siba, a Mefibóset szolgája két megnyergelt szamárral, melyeken kétszáz kenyér és száz kötés aszúszőlő és száz csomó füge és egy tömlő bor volt. Én. 2,13.

2. És monda a király Sibának: Mit akarsz ezzel? Felele Siba: A szamarak a király háznépéé legyenek, hogy rajtuk járjanak; a kenyér pedig és a füge, hogy a szolgák megegyék, és a bor, hogy igyék, aki megfárad a pusztában. Bír. 10,4. 1Sám. 25,27. Zsolt. 104,15. Péld. 31,6. 1Tim. 5,23.

3. És monda a király: Hol van most a te uradnak fia? Felele Siba a királynak: Ímé Jeruzsálemben marada, mert azt mondja: Visszaadja ma nékem Izrael háznépe az én atyámnak országát.

4. Monda a király Sibának: Ímé, minden tied legyen, valamije volt Mefibósetnek. Monda akkor Siba: Meghajtom magamat; vajha kegyelmet találnék előtted, oh uram király!

5. Elméne azután Dávid király Bahurimig, és ímé onnan egy férfi jöve ki a Saul nemzetségéből való, kinek neve Sémei volt, Gérának fia, és kijövén szidalmazza vala őket. rész 19,16. 1Kir. 2,8.

6. És kővel hajigálá Dávidot és Dávid királynak minden szolgáit, jóllehet az egész nép és az erős férfiak mindnyájan az ő jobb és bal keze felől voltak.

7. És így szóla Sémei szitkozódása közben: Eredj, eredj te vérszopó és istentelen ember!

8. Megfizet most az Úr néked Saul egész házanépének véréért, aki helyett te uralkodol; és adta az Úr az országot a te fiadnak, Absolonnak: és ímé, te nyomorúságban vagy, mert vérszopó ember vagy! Bír. 9,24. 1Kir. 2,32. 33. Zsolt. 105,15.

9. Monda pedig Abisai, Sérujának fia, a királynak: Hogyan szidalmazhatja ez a holt eb az én uramat, a királyt? Majd én elmegyek és fejét veszem. 2Móz. 22,28. Zsolt. 109,17. 18.

10. Monda pedig a király: Mi dolgunk nekünk ezzel, Sérujának fiai? Hadd szidalmazzon, mert az Úr mondotta néki: Szidalmazzad Dávidot; és ki mondhatja néki: Miért műveled ezt? 2Kir. 18,25. Zsolt. 109,28. Róm. 9,20. 1Pét. 2,23.

11. És monda Dávid Abisainak és minden szolgáinak: Íme az én fiam, ki az én ágyékomból származott, kergeti az én életemet: hogyne cselekedné tehát e benjáminita? Hagyjatok békét néki, hadd szidalmazzon; mert az Úr mondotta néki.

12. **Netalán reá tekint az Úr az én nyomorúságomra, és jóval fizet még ma nékem az Úr az ő átka helyett.** Zsolt. 37,7. JerSir. 3,22–26. Mát. 5,43–45. Róm. 8,37.

13. És megy vala Dávid és az ő népe az úton, Sémei pedig a hegyoldalon átellenében menvén, mentében átkozódik és köveket hajigál vala ellenébe, és port hány vala. Zsolt. 109,17–20. 28. 2Thess. 1,6.

14. Eljuta annak utána a király és az egész nép, mely vele volt, Ajefimbe, és ott megnyugovék.

15. Absolon pedig és az egész nép, Izraelnek férfiai, bemenének Jeruzsálembe, és Ahitófel is ővele.

16. Mikor pedig az Arkeából való Húsai, a Dávid barátja bement Absolonhoz, monda Húsai Absolonnak: Éljen a király, éljen a király!

17. És monda Absolon Húsainak: Ez-é a barátod iránti szereteted? Miért nem mentél el barátoddal? Péld. 17,17.

18. Felele Húsai Absolonnak: Nem, hanem akit az Úr és ez a nép választ, és az Izraelnek minden fiai: azé leszek és azzal maradok.

19. Azután ugyan kinek szolgálnék örömestebb, mint az én barátom fiának? Amint szolgáltam a te atyádnak, szintén olyan leszek hozzád is.

20. Monda pedig Absolon Ahitófelnek: Adjatok tanácsot, mit cselekedjünk? Zsolt. 2,2.

21. Felele Ahitófel Absolonnak: Menj be a te atyádnak ágyasaihoz, akiket itthon hagyott, hogy őriznék a házat: és megérti az egész Izrael, hogy te atyád előtt gyűlöltté tetted magadat, és annál inkább megerősödnek mindazoknak kezeik, akik melletted vannak. 1Móz. 34,30. Zak. 8,13.

22. Sátort vonának azért Absolonnak a tetőn, és beméne Absolon az ő atyjának ágyasaihoz, az egész Izraelnek szemeláttára. 3Móz. 18,8. 20,11. 5Móz. 22,30. 27,20. Péld. 28,7. Ésa. 3,9. Mik. 7,3. 6. Gal. 5,19.

23. És Ahitófel tanácsa, melyet adott, olyannak tekintetett abban az időben, mintha valaki az Isten szavát kérdezte volna; olyan volt Ahitófelnek minden tanácsa mind Dávid előtt, mind Absolon előtt.

Ahitófel és Húsai tanácsa

17 Monda azért Ahitófel Absolonnak: Engedj kiválasztanom tizenkétezer embert, hogy felkeljek, és üldözzem Dávidot ez éjjel. 5Móz. 25,18. Zak. 13,7.

2. És megtámadom őt, míg fáradt és erőtlen kezű; megrettentem őt, és megfutamodik az egész nép, mely vele van; és a királyt magát megölöm. Mát. 21,38.

3. És visszavezetem hozzád az egész népet, mert az egésznek visszatérése attól a férfiútól függ, akit te üldözöl; és akkor az egész nép békességben lesz. Jer. 6,14.

4. Igen tetszék e beszéd Absolonnak és Izrael minden véneinek.

5. És monda Absolon: Hívják ide mégis az arkeabeli Húsait is, és hallgassuk meg, mit szól ő is.

6. És mikor megérkezék Húsai Absolonhoz, monda néki Absolon ilyenképen: Ahitófel ilyen tanácsot ád, megfogadjuk-é az ő szavát, vagy ne? Szólj hozzá.

7. Monda akkor Húsai Absolonnak: Nem jó tanács az, amelyet Ahitófel ez egyszer adott.

8. És monda Húsai: Tudod magad, hogy a te atyád és az ő emberei igen erős vitézek és igen elkeseredett szívűek, mint a kölykeitől megfosztott medve a mezőn. Annakfelette a te atyád igen hadakozó ember, aki nem alszik a néppel együtt. Bír. 18,25. Hós. 13,8.

9. Ilyenkor ő valami barlangban lappang, vagy valami más helyen, és meglehet, hogy mindjárt kezdetben elesvén némelyek közülük, valaki meghallja, és azt kezdi mondani: Megveretett az Absolon népe.

10. És még az erős vitéz is, kinek szíve olyan, mint az oroszlánnak szíve, igen megrémül; mert az egész Izrael tudja, hogy a te atyád igen erős vitéz, és azok is, akik vele vannak, erős vitézek.

11. Én azért azt tanácsolom, hogy gyűjtsd magadhoz az egész Izraelt Dántól fogva mind Bersebáig, oly számban, mint a tenger partján való föveny; és magad is menj el a hadba.

12. Akkor aztán támadjuk meg őt azon a helyen, ahol található, és úgy lepjük meg

őt, miként a harmat a földre esik, hogy se közüle, se azok közül, akik vele vannak, egy se maradjon meg.

13. Ha pedig városba szaladna, mind az egész Izrael köteleket húzzon a város körül, és vonjuk azt a patakba, hogy még csak egy kövecskét se találjanak ott.

14. És monda Absolon és Izraelnek minden férfia: Jobb az arkeabeli Húsainak tanácsa az Ahitófel tanácsánál. Az Úr parancsolta pedig, hogy az Ahitófel tanácsa elvettessék, mely jó, hogy veszedelmet hozzon az Úr Absolonra. Zsolt. 9,15.

Dávid megtudja Absolon tervét

15. Monda pedig Húsai Sádók és Abjátár papoknak: Ilyen s ilyen tanácsot adott Ahitófel Absolonnak és Izrael véneinek; én pedig ilyen s ilyen tanácsot adtam.

16. Azért sietve küldjetek el, és üzenjétek meg Dávidnak ilyen szóval: Ne maradj ez éjjel a pusztának mezején, hanem inkább menj át, hogy valamiképpen el ne nyelettessék a király és az egész nép, mely vele van.

17. Jonatán pedig és Ahimás a Rógel forrásánál állanak vala, ahová méne egy leányzó, ki megmondá ezeket nékik, és ők elmenvén, megmondták Dávid királynak, mert nem akarják vala magukat megmutatni, bemenvén a városba. Józs. 2,4. 6.

18. Meglátá mindazáltal őket egy szolga, és megmondá Absolonnak: Elmenének azért ők ketten sietséggel, és menének egy ember házába Bahurim városában, kinek tornácában volt egy kút, és oda szállának alá. 1Kir. 1,9.

19. Az asszony pedig egy terítőt vett és beteríté a kút száját, arra pedig darált árpát hintett; és nem vették észre.

20. Menének pedig az Absolon szolgái az asszonyhoz a házba, és mondának: Hol van Ahimás és Jonatán? Felele nékik az asszony: Általgázolának a patakon. És keresék őket, de mivel nem találták, visszatérének Jeruzsálembe.

21. Mikor pedig elmentek, kijövének a kútból, és elmenvén, megmondták ezeket Dávid királynak, és mondának Dávidnak: Keljetek fel és menjetek át gyorsan a vizen; mert ilyen tanácsot adott ellenetek Ahitófel.

22. Felkele azért Dávid és mind a vele való nép, és általkelének a Jordánon, míg megvirrada; egy sem hiányzék, aki által ne ment volna a Jordánon.

23. Látván pedig Ahitófel, hogy az ő tanácsát nem hajtották végre: megnyergelé szamarát, és felkelvén elméne házához, az ő városába; és elrendezvén háznépének dolgát, megfojtá magát, és meghala; és eltemetteték az ő atyjának sírjába. Jób 31,3. Zsolt. 55,23. Mát. 27,5.

24. És midőn Dávid Mahanáimba érkezett, átkele Absolon a Jordánon, ő és Izraelnek férfiai mindnyájan ővele. 1Móz. 32,2. Józs. 13,26.

25. És Amasát tevé Absolon fővezérré a sereg felett Joáb helyett. Amasa pedig egy férfi fia volt, akinek a neve az izraelita Jitra, aki beméne Abigailhez, a Náhás leányához, ki Sérujának, a Joáb anyjának nővére volt. 1Krón. 2,16. 17.

26. És tábort jára Izrael és Absolon a Gileád földjén.

27. Lőn pedig, hogy mikor Dávid Mahanáimba jutott, ímé Sóbi, az ammoniták városából, Rabbából való Náhásnak fia, és a Ló-Debár városból való Ammielnek fia, Mákir, és a Gileád tartományában, Rógelimban lakozó Barzillai.

28. Ágyneműt, medencéket és cserépedényeket, búzát, árpát, lisztet, pergelt búzát, babot, lencsét, pergelt árpát, Péld. 11,25. Mát. 5,7.

29. Mézet, vajat, juhot, ünősajtokat hozának Dávidnak és az ővele való népnek eleségül. Mert azt gondolják magukban: A nép éhes, fáradt és eltikkadt a pusztában. 5Móz. 15,7. Zsolt. 34,8–10. Péld. 21,26. Préd. 11,1. Ésa. 58,7–12. Róm. 12,13.

Absolon veresége és halála

18 Megszámlálá pedig Dávid a népet, amely vele volt, s ezredeseket és századosokat rendele föléjük. 2Móz. 18,25. 4Móz. 31,14. 1Sám. 22,7.

2. Hagyá Dávid a népnek harmadrészét Joáb keze alatt, és harmadrészét Séruja fiának, Abisainak, Joáb atyjafiának keze

alatt, harmadrészét pedig a gitteus Ittai kezére bízta. És monda a népnek a király: Bizony én magam is elmegyek veletek.

3. De a nép monda: Ne jöjj; mert ha netalán mi megfutamodunk is, velünk nem gondolnak, és ha felerészben meghalunk is, velünk semmit sem gondolnak; de te kiteszel annyit, mint mi tízezren: jobb azért, hogy te a városból légy nékünk segítségül. rész 21,17.

4. Monda azért nékik a király: Ami néktek jónak tetszik, én azt teszem. Megálla azért a király a kapuban, és az egész sereg megy vala ki százanként és ezrenként.

5. Parancsola pedig a király Joábnak, Abisainak és Ittainak, mondván: Az én fiammal, Absolonnal énértem kíméletesen bánjatok; hallá pedig ezt mind az egész had, mikor a király mindegyik vezérnek parancsola Absolon felől.

6. Kiméne azért a nép a mezőre, az Izrael ellenébe, és megütközének az Efraim erdejénél. Józs. 17,15. 18. Bír. 12,5.

7. És megvereték ott az Izrael népe a Dávid szolgái által, és nagy veszteség volt ott azon a napon, mintegy húszezer emberé. Péld. 11,21.

8. És kiterjedt a harc az egész vidékre, és a nép közül sokkal többet emészte meg az erdő, mint a fegyver azon a napon.

9. És találkozék Absolon Dávid szolgáival; Absolon pedig egy öszvéren ült. És beméne az öszvér a nagy cserfák sűrű ágai alá, ahol fennakadt fejénél fogva egy cserfán, függvén az ég és föld között, az öszvér pedig elszaladt alóla.

10. Akit mikor egy ember meglátott, hírül adá Joábnak, és monda: Ímé, láttam Absolont egy cserfán függeni.

11. Monda pedig Joáb az embernek, aki megmondotta néki: Ímé láttad, és miért nem ütötted le ott őt a földre? Az én dolgom lett volna azután, hogy megajándékozzalak tíz ezüst siklussal és egy övvel.

12. Monda az ember Joábnak: Ha mindjárt ezer ezüstpénzt adnál is kezembe, nem ölném meg a király fiát; mert a mi fülünk hallására parancsolá a király néked, Abisainak és Ittainak, ezt mondván: Senki ne érintse az ifjút, Absolont.

13. Vagy ha orozva törtem volna életére, mivel a király előtt semmi sem marad titokban, magad is ellenem támadtál volna.

14. Monda azért Joáb: Nem akarok előtted késedelmezni; és vett három nyilat kezébe és Absolonnak szívébe lövé, minthogy még élt a cserfán.

15. Körülfogák akkor a Joáb fegyverhordozó szolgái tízen, és általverték Absolont, és megölték őt.

16. Megfúvatá azután a trombitát Joáb, és megtére a nép Izraelnek űzéséből, mert kímélni akará Joáb a népet.

17. Absolont pedig felvették, és bedobták őt az erdőn egy nagy verembe, és igen nagy rakás követ hánytak reá. És az egész Izrael elmenekült, mindenki a maga sátorába. rész 19,8. 20,22. Józs. 7,26. 8,29. Jer. 22,18. 19.

18. Absolon pedig vett és még életében emelt magának emlékoszlopot, amely a király völgyében van. Mert ezt mondja vala: Nincsen nékem oly fiam, akin az én nevemnek emlékezete maradhatna; azért az oszlopot a maga nevére nevezé; és az Absolon oszlopának hívattatik mind e mai napig. 1Móz. 14,17.

Joáb hírnököt küld Dávidhoz, de Ahimás, Sádok fia megelőzi

19. Monda pedig Ahimás, Sádók fia: Majd elfutok, és megmondom a királynak, hogy megszabadította őt az Úr az ő ellenségeinek kezéből. Zsolt. 49,10.

20. És monda néki Joáb: Ne légy ma hírmondó, hanem holnap mondd meg a hírt, ma pedig ne mondd meg; mivelhogy a király fia meghalt.

21. Monda azonközben Joáb Kúsinak: Eredj el, mondd meg a királynak, amit láttál; és meghajtá magát Kúsi Joáb előtt, és elszaladt.

22. És szóla ismét Ahimás, Sádók fia, és monda Joábnak: Bármint legyen, hadd fussak el én is Kúsi után! Monda Joáb: Miért futnál fiam; nem néked való ez a hírmondás?!

23. Bármint legyen, hadd fussak el mégis! Ő pedig monda néki: Ám fuss el.

Elfuta azért Ahimás a síkon való úton, és megelőzé Kúsit.

24. Dávid pedig ül vala a két kapu között, és az őrálló felméne a kapu tetejére, a kőfalra, és felemelvén szemeit, látá, hogy egy ember igen fut egyedül.

Bír. 5,11. 1Sám. 4,13. 2Kir. 9,17.

25. Kiálta azért az őrálló, és megmondá a királynak, és monda a király: Ha egyedül jön, hír van az ő szájában. Amaz pedig mind közelebb jöve.

26. Látá pedig az őrálló, hogy másik ember is fut, és lekiálta az őrálló a kapunállónak, mondván: Ímé, más ember is fut, egyedül. Akkor monda a király: Az is hírmondó.

27. Monda ismét az őrálló: amint látom, az elsőnek olyan a futása, mint Ahimásnak, a Sádók fiának; és monda a király: Jó ember az, és jó hírrel jön. 1Kir. 1,42.

28. Kiáltván azért Ahimás, monda a királynak: Békesség! És meghajtá magát arccal a földre a király előtt, és monda: Áldott az Úr, a te Istened, aki kezedbe adta az embereket, akik felemelték kezeiket az én uram ellen, a király ellen.

29. Monda akkor a király: Hogy van Absolon fiam? Felele Ahimás: Látám a nagy sereglést, mikor elküldte Joáb a király szolgáját és a te szolgádat; de nem tudom, mi történt.

30. És monda a király: Eredj tova, és állj meg ott; félreméne azért, és megálla ott.

31. Eközben Kúsi is megérkezett, és monda Kúsi: Ezt üzenik a királynak, az én uramnak, hogy az Úr megszabadított ma téged mindeneknek kezéből, akik ellened támadtak. Zsolt. 27,2. 55,18.

32. Monda a király Kúsinak: Hogy van Absolon fiam? Felele Kúsi: Úgy legyenek az én uramnak, a királynak minden ellenségei, és valakik ellened gonoszul feltámadnak, mint a te fiad.

33. És megrendüle a király, és felméne a kapu felett való házba, és síra, és ezt mondja vala mentében: Szerelmetes fiam, Absolon! Édes fiam, édes fiam, Absolon! Bár én haltam volna meg te helyetted, Absolon, édes fiam, szerelmetes fiam!

Péld. 10,1. 11,21. 25. 19,13.

Dávid siratja fiát, Absolont

19 Megjelenték Joábnak, hogy a király siratja és gyászolja Absolont.

2. És gyászra fordult a szabadulás azon a napon az egész népre nézve, mert a nép azon a napon hallja vala, hogy beszélik: Így bánkódik a király az ő fián.

Eszt. 4,3. Zsolt. 3,8. 18,32. 50.

3. És belopózkodék a nép azon a napon, bemenvén a városba, mint lopózkodni szokott a nép, mely szégyenli magát, hogy a harcból elmenekült.

4. A király pedig eltakarván orcáját, fennszóval kiáltja: Édes fiam, Absolon! Absolon, édes fiam! Szerelmetes fiam!

rész 15,30. 1Sám. 4,12.

5. Akkor méne Joáb a házba a királyhoz, és monda: Megszégyenítetted e mai napon minden te szolgáidnak orcáját, akik e mai napon a te életedet megszabadították, és a te fiaidnak és leányaidnak életét, feleségeidnek életét, és ágyasaidnak életét;

6. Szeretvén azokat, akik téged gyűlölnek és gyűlölvén azokat, akik téged szeretnek; mert kijelentetted ma, hogy előtted a vezérek és szolgák mind semmik; mert tapasztaltam ma, hogy csak élne Absolon, ha mi mindnyájan meghaltunk volna is ma, jobbnak tetszenék néked.

7. Azért most kelj fel, menj ki, és szólj kedvük szerint a te szolgáidnak; mert esküszöm az Úrra, hogy ha ki nem jössz, ez éjjel egy ember sem marad melletted, és ez gonoszabb lesz reád nézve mindama nyomorúságnál, mely veled történt ifjúságodtól fogva mind e mai napig.

Péld. 14,28.

8. Felkele azért a király és leüle a kapuban, és hírül adák az egész népnek, mondván: Ímé, a király a kapuban ül. Akkor mind az egész nép eleibe jöve a királynak. Izrael pedig elmenekült, mindenki a maga sátorába. Ruth 4,1. 1Kir. 12,16. 2Kir. 14,12.

Izrael visszahívja Dávidot

9. Mind az egész nép között pedig nagy veszekedés volt Izraelnek mindegyik nemzetségében, akik ezt mondják vala: A király szabadított meg minket a mi ellenségeinknek kezéből, a filiszteusok

kezéből is ő szabadított meg; és most Absolon elől elmenekült az országból.
1Sám. 17,1.

10. Absolon pedig, akit felkentünk, meghalt a hadban. Mit késtek azért hazahozni a királyt?

11. Dávid király pedig elkülde Sádók és Abjátár papokhoz, mondván: Szóljatok a júdabeli véneknek, ezt mondván: Mi az oka, hogy utolsók akartok lenni a királynak hazahozásában? Mert az egész Izraelnek szava eljutott a királynak házába.

12. Én atyámfiai vagytok, én csontom és én testem vagytok; miért lesztek tehát utolsók a királynak hazahozásában?

13. Amasának azt mondjátok: Nemde te is nem én csontom és testem vagy-é? Úgy cselekedjék velem az Isten és úgy segítsen, ha nem leszel a sereg fővezére minden időben énelőttem Joáb helyett.
Ruth 1,17. 1Kir. 19,2. 1Krón. 2,16. 17.

14. És megnyeré Júda minden emberének szívét, mint egy emberét, akik elküldének a királyhoz: Jöjj haza mind te, mind a te szolgáid. Bír. 20,1.

15. Hazatére azért a király; és amint a Jordánhoz érkezék, Júda férfiai Gilgálba menének, hogy a királynak eleibe jussanak, és általvigyék a királyt a Jordánon.
Józs. 5,9.

16. Siete pedig Sémei is, Gérának fia, a Bahurimból való benjáminita, és ő is a Júda nemzetségével eleibe méne Dávid királynak. 1Kir. 2,8.

17. És ezer ember volt ővele Benjámin nemzetségéből, és Siba, a Saul házában való szolga, és tizenöt fia, és húsz szolgája is vele voltak, és általmenének a Jordánon a király előtt.

Dávid megkegyelmez Sémeinek

18. Kompot is vittek által, hogy a király háznépét általhozzák, és hogy kedve szerint cselekedjenek. Sémei pedig Gérának fia, térdre esék a király előtt, mikor a Jordánon általment.

19. És monda a királynak: Ne tulajdonítsa vétkül nékem az én uram az én álnokságomat; és ne emlékezzél meg arról, hogy gonoszul cselekedék veled a te szolgád azon a napon, amelyen az én uram, a király Jeruzsálemből kiméne, hogy szívére venné a király;

20. Mert elismeri a te szolgád, hogy én vétkeztem, és ímé az egész József nemzetsége közül én jöttem ma először, hogy a királynak, az én uramnak eleibe menjek.
rész 16,5.

21. És felele Abisai, Sérujának fia és monda: Nem ölöd-é meg azért Sémeit, hogy káromlásokat szólott az Úrnak felkentje ellen? 2Móz. 22,28.
Préd. 10,20. Csel. 23,5. 2Pét. 2,10. 11. Júd. 8.

22. Monda pedig Dávid: Mi dolgom nekem és nektek ezzel, Sérujának fiai, hogy ellenkezni akartok velem ma? Ma kelleneé embert ölni Izraelben? Mintha nem tudnám, hogy ma lettem újonnan Izrael királya. 1Sám. 11,13.

23. És monda a király Sémeinek: Nem halsz meg; és megesküvék néki a király.
1Kir. 2,8. 9. 36. 46.

24. Méfibóset is, Saulnak fia eleibe jöve a királynak, és sem lábait, sem szakállát meg nem tisztította, sem ruháját meg nem mosatta attól a naptól fogva, hogy a király elment, mindama napig, amelyen békességgel hazajöve. rész 9,6.

25. És lőn, hogy mikor Jeruzsálemből kijött eleibe a királynak, monda néki a király: Miért nem jöttél el velem, Méfibóset?

26. És ő felele: Uram király, az én szolgám csalt meg engem; mert azt mondotta a te szolgád: Megnyergeltetem a szamarat, és felülök rá, és elmegyek a királlyal; mert sánta a te szolgád.

27. És rágalmazott engem, a te szolgádat az én uram, a király előtt; de az én uram, a király olyan, mint az Istennek angyala: azért cselekedjél úgy, amint néked tetszik! Zsolt. 63,11. 101,7. Péld. 6,16. 17. 21,6.

28. Mert jóllehet az én atyámnak egész háznépe csak halált érdemlett volna az én uramtól, a királytól, mégis a te szolgádat azok közé helyezéd, akik asztalodnál esznek. Azért micsoda követelésem és micsoda kérésem volna még a király előtt?

29. Monda néki akkor a király: Mi szükség többet szólnod? Én megmondottam, hogy te és Siba osztozzatok meg a jószágon. 5Móz. 19,16–21. Zsolt. 82,2. Péld. 29,4.

30. És monda Méfibóset a királynak: Elveheti az egészet, csakhogy az én uram, a király békességben hazajöhetett.

Dávid megjutalmazza Barzillait

31. A Gileádból való Barzillai is eljöve Rógelimból, és általméne a királlyal a Jordánon, kisérvén őt a Jordánon. 1Kir. 2,7.

32. Barzillai pedig igen vén ember volt, nyolcvan esztendős, és ő táplálta a királyt, míg Mahanáimban lakott; mert igen gazdag ember volt. rész 17,27.

33. Monda pedig a király Barzillainak: Jere velem és eltartalak téged magamnál Jeruzsálemben.

34. Barzillai pedig monda a királynak: Mennyi az én életem esztendeinek napja, hogy én felmehetnék a királlyal Jeruzsálembe?

35. Nyolcvan esztendős vagyok ma, avagy képes vagyok-é még különbséget tenni a jó és rossz között, vagy érzem-é, én, a te szolgád ízét annak, amit eszem és iszom, vagy gyönyörködhetem-é az éneklő férfiak és asszonyok hangjaiban? Miért lenne terhére a te szolgád az én uramnak, a királynak? Zsolt. 90,10. Préd. 12,3–6.

36. Egy kevés ideig óhajtana a Jordánon átmenni a királlyal a te szolgád; miért adna azért a király nékem ily nagy jutalmat?

37. Hadd menjen vissza, kérlek, a te szolgád, és hadd haljak meg az én városomban, az én atyámnak és anyámnak temetőhelyében. Hanem inkább ímhol a te szolgád, az én fiam, Kimhám, menjen el ő a királlyal, az én urammal, és cselekedjél úgy vele, amint néked jónak tetszik. 1Kir. 2,7. Jer. 41,17.

38. És monda a király: Jöjjön el velem Kimhám, és azt cselekszem vele, ami néked tetszik; és valamit tőlem kívánsz, megcselekszem veled.

39. Mikor pedig általkelt a Jordánon az egész nép, és a király is általment, megcsókolván a király Barzillait, megáldá őt, ki visszatére az ő helyére. 1Móz. 14,19. 2Móz. 39,43. Józs. 22,6. 1Sám. 2,20.

40. Általméne pedig a király Gilgálba, és Kimhám ővele megy vala és Júdának egész népe, akik a királyt átszállították, sőt Izrael népének is a fele.

Izrael és Júda viszálya Dávid miatt

41. Ímé, Izrael minden férfiai eljöttek a királyhoz és azt mondták a királynak: Miért loptak el téged a mi atyánkfiai, a Júda nemzetsége? És hozták által a királyt és az ő háznépét a Jordánon, és Dávidnak minden embereit vele egyetemben?

42. Felelének pedig mindnyájan a Júda férfiai az Izrael férfiainak: Azért, mert a király közelebb áll hozzám; és miért neheztelsz ezért a dologért? Avagy megvendégelt-é azért a király? Avagy megajándékozott-é valami ajándékkal? Ruth 4,12. 18–22.

43. Felelvén pedig az Izrael férfiai a Júda férfiainak, mondák: Tízszeres részem van nékem a királyhoz, és Dávidra nézve is elsőbbségem van feletted. Miért tartottál azért semminek engem? Avagy nem én tettem-é legelőször szóvá, hogy hozzuk haza a mi királyunkat? De mindazáltal erősebb lett a Júda férfiainak szava az Izrael férfiainak szavánál. Bír. 8,1. 12,1.

Izrael elpártol,
Séba vezetésével fellázadnak

20 Volt pedig ott történetesen egy istentelen ember, kinek neve Séba volt, Bikrinek fia, Benjámin nemzetségéből való férfiú. Ez trombitát fuvata, és monda: Nincsen nékünk semmi közünk Dávidhoz, és semmi örökségünk nincsen az Isai fiában. Azért, oh Izrael, oszoljatok el, mindenki a maga sátorába. 5Móz. 13,13. Bír. 19,22. 1Sám. 10,27. 1Kir. 12,16. 21,10. 2Krón. 13,7.

2. Eltávozék azért mind az Izrael népe Dávidtól Séba után, Bikri fia után. A Júda nemzetségéből valók azonban mellette maradtak az ő királyuknak, a Jordán vizétől fogva mind Jeruzsálemig. Péld. 17,14.

3. Bemenvén pedig Dávid az ő házába Jeruzsálemben, előhozatá a király azt a tíz ágyasát, akiket otthon hagyott a ház őrzésére; és őrizet alá rekeszté és tápláltatá őket; de hozzájuk be nem méne. És őrizet alatt lőnek haláluknak napjáig, özvegységben élvén.

4. Monda pedig a király Amasának: Gyűjtsd össze nékem a Júda nemzetségét három nap alatt, és magad is itt légy jelen.

5. Elméne azért Amasa, hogy összegyűjtse Júdát, de több ideig késett, mint ahogy a király meghagyta néki.

6. Monda akkor Dávid Abisainak: Ímé, majd gonoszabbul cselekszik velünk Séba, Bikrinek fia, Absolonnál: Vedd magad mellé a te uradnak szolgáit, és kergesd meg őt, nehogy erős városokat szerezzen magának, és elmeneküljön előlünk.

7. Kimenének azért őutána a Joáb emberei, és a kereteusok és peleteusok és az erősek mindnyájan, és kimenének Jeruzsálemből, hogy üldözzék Sébát, Bikrinek fiát. rész 8,18. 1Kir. 1,38.

8. Mikor pedig ama nagy kősziklánál voltak, mely Gibeonnál van, Amasa jöve szembe; Joáb pedig ruhájába öltözvén, az ő ruháján felül derekához övedzett fegyvere a hüvelyében volt, mely mikor Joáb ment, leesék.

9. És monda Joáb Amasának: Egészségben vagy-é atyámfia? És Joáb megfogá jobb kezével az Amasa szakállát, mintha meg akarná csókolni. Mát. 26,49. Luk. 22,47.

10. Amasa azonban nem őrizkedék a fegyvertől, mely Joáb kezében volt, és általüté őt az ötödik oldalborda alatt, és kiontá a belét a földre, és noha többször nem üté által, mindazáltal meghala; Joáb pedig és Abisai, az ő atyjafia, üldözék azután Sébát, a Bikri fiát. rész 2,23. 1Kir. 2,5.

11. Megálla pedig az Amasa teste felett Joábnak egy szolgája, és monda: Valaki Joábbal tart és Dávidnak javát kívánja, Joáb után siessen.

12. Amasa pedig fetreng vala a vérben az útnak közepén; látván pedig egy ember, hogy ott mindenki megálla, kivoná Amasát az útról a mezőre, és ruhát vete őreá; mivel látta, hogy valaki csak arra ment, mind megállott.

13. Minekutána pedig kivonták az útról, minden ember Joáb után sietett, hogy üldözzék Sébát, Bikrinek fiát.

14. És általméne Séba Izraelnek minden nemzetségein, Abelán és Bét-Maakán, és egész Béreán, kik egybegyűlvén, követik vala őt. 2Kir. 15,29. 2Krón. 16,4.

15. Eljövén, körülfogták őt Abelában, Bét-Maaka városában, és nagy töltést emeltek a város ellen, mely a kőfallal egyenlő volt; és az egész nép, mely Joábbal volt, rombolá, hogy ledöntse a kőfalat,

16. Akkor kiálta egy eszes asszony a városból: Halljátok meg, halljátok meg! Mondjátok meg, kérlek, Joábnak: Jöjj ide hozzám, valamit mondok néked!

17. Aki mikor hozzá ment, monda az asszony: Te vagy-é Joáb? Felele: Én vagyok. Monda néki: Hallgasd meg a te szolgálóleányodnak szavát. És felele: Meghallgatom.

18. Akkor monda az asszony: Korábban azt szokták mondani: Kérdezzék meg Abelát, és úgy végeztek.

19. Én Izrael békeszerető hívei közül való vagyok, te pedig el akarsz pusztítani egy várost és anyát Izraelben? Miért akarod elnyelni az Úrnak örökségét?

20. Akkor felele Joáb, és monda: Távol legyen, távol legyen az tőlem, hogy elnyeljem és elveszítsem! 1Sám. 26,19. Ezék. 16,46.

21. Nem úgy van a dolog, hanem egy ember az Efraim hegységéből való, akinek neve Séba, a Bikri fia, felemelte kezét Dávid király ellen: adjátok kézbe azt egyedül, és elmegyek a város alól. És monda az asszony Joábnak: Ímé, majd kivetjük a kőfalon a fejét néked.

22. Elméne azért az asszony nagy eszesen az egész községhez, és elvágatá Sébának, a Bikri fiának fejét, és kiveték Joábnak. Akkor megfuvatá a trombitát, és hazaoszlának a város alól mindenki a maga sátorába, Joáb pedig hazaméne Jeruzsálembe, a királyhoz. Préd. 7,9.

23. Joáb pedig Izrael egész serege felett való volt, Benája pedig, Jójadának fia, a kereteusok és peleteusok vezére volt.

24. Adorám pedig adószedő, és Jósafát, Ahiludnak fia, emlékíró volt. 1Kir. 4,3. 12,18.

25. Séja íródeák, Sádók pedig és Abjátár papok voltak. rész 8,17.

26. A Jairból való Ira is Dávidnak főembere volt.

Dávid kiengeszteli a gibeoniakat

21 Lőn pedig nagy éhség Dávidnak idejében három egész esztendeig egymás után, és megkeresé emiatt Dávid

az Urat, és monda az Úr: Saulért és az ő vérszopó háznépéért van ez: mivelhogy megölte a gibeonitákat.
4Móz. 35,33. Jer. 52,6. Csel. 11,28.

2. Hívatá azért a király gibeonitákat és szóla nékik: A gibeoniták pedig nem az Izrael fiai közül valók voltak, hanem az emoreusok maradékából, akiknek az Izrael fiai megesküdtek; Saul mindazáltal alkalmat keresett, hogy azokat levágassa az Izrael és Júda nemzetsége iránti buzgalmából. Józs. 9,3.

3. És monda Dávid a gibeonitáknak: Mit cselekedjem veletek, és mivel szerezzek engesztelést, hogy áldjátok az Úrnak örökségét?

4. Felelének néki a gibeoniták: Nincsen nékünk sem ezüstünk, sem aranyunk Saulnál és az ő házánál, és nem kell minékünk, hogy valaki megölettessék Izraelben. És monda: Valamit mondotok, megcselekszem veletek.

5. Akkor mondának a királynak: Annak az embernek a házából, aki megemésztett minket, és aki ellenünk gonoszt gondola, hogy megsemmisíttessünk, és meg ne maradhassunk Izrael egész határában;

6. Adj nékünk hét embert az ő maradékai közül, akiket felakasszunk az Úr előtt, Saulnak, az Úr választottjának Gibeájában. És monda a király: Én átadom.
Bír. 20,4. 1Sám. 10,26. 11,4.

7. És kedveze a király Méfibósetnek, Jonatán fiának, ki Saul fia volt, az Úr nevére tett esküvésért, mely közöttük tétetett, Dávid és Jonatán között, a Saul fia között.
1Sám. 11,4. 18,3. 20.

8. De elvevé a király Aja leányának, Rispának két fiát, kiket Saulnak szült, Armónit és Méfibósetet, és a Saul leányának, Mikálnak öt fiát, kiket szült Barzillai fiának, Adrielnek, a Méholátból valónak.

9. És adá azokat a gibeoniták kezébe, akik felakaszták őket a hegyen az Úr előtt. Ezek tehát egyszerre heten pusztulának el, és az aratás első napjaiban, az árpaaratás kezdetén ölettek meg.

10. Vett pedig Rispa, Ajának leánya egy zsákruhát, és kiteríté azt magának a kősziklán az aratás kezdetétől fogva, míg eső lőn reájuk az égből: és nem engedé az égi madarakat azokra szállani nappal, sem pedig a mezei vadakat éjszaka. 5Móz. 21,23.

11. És megmondták Dávidnak, amit Rispa, Ajának leánya, Saulnak ágyasa cselekedett.

12. Akkor elméne Dávid, és elhozá a Saul és Jonatán csontjait a jábes-gileádbeliektől, kik ellopták azokat a Betsánnak utcájáról, ahol őket a filiszteusok felakasztották, mikor a filiszteusok megverték Sault a Gilboa hegyén. 1Sám. 31,10–13.

13. Elhozták onnét Saulnak és az ő fiának, Jonatánnak csontjait, és összeszedték azoknak tetemeit is, akik felakasztattak.

14. És eltemeték Saulnak és az ő fiának, Jonatánnak csontjait a Benjámin földjén, Sélában, az ő atyjának, Kisnek sírboltjában; és megtették mindazt, amit a király parancsolt. És kiengesztelődött ezáltal Isten az ország iránt.
rész 24,25. Józs. 7,26. 18,28.

Kiújul a harc a filiszteusokkal

15. Ezután ismét háborút kezdtek a filiszteusok Izrael ellen; és elméne Dávid az ő szolgáival együtt, és harcoltak a filiszteusok ellen, annyira, hogy Dávid elfárada.

16. Akkor Jisbi Bénób, ki az óriások maradékából való volt, kinek kopjavasa háromszáz rézsiklust nyomott, és új hadi szerszámmal volt felövezve, elhatározta magában, hogy megöli Dávidot;

17. De Abisai, Sérujának fia segített néki és általüté a filiszteust és megölé. Akkor esküvéssel fogadák néki a Dávid szolgái, ezt mondván: Soha többé velünk hadba nem jössz, hogy az Izraelnek szövétnekét el ne oltsad.
1Móz. 15,17. 1Kir. 15,4. Péld. 13,9. Zsid. 4,9.

18. Lőn azután is harcuk a filiszteusokkal Gób városánál, és Sibbékai, Husát városból való, akkor megölé Sáfot, aki az óriások maradékai közül való volt.
1Krón. 11,29.

19. Azután újra lőn háború a filiszteusokkal Góbnál, hol Elhanán, a Betlehemből való Jaharé-Oregimnek fia megölé a gitteus Góliátot, kinek kopjanyele olyan volt, mint a szövőknek zugolyfája.

20. Gátban is volt háború, hol egy óriás férfi volt, kinek kezein és lábain hat-hat uj-

jai voltak, azaz mindenestől huszonnégy, és ez is óriástól származott. 1Krón. 20,6.

21. És szidalmazá Izraelt, de megölé Jonatán, Dávid bátyjának, Simeának fia.

22. Ezek négyen származtak Gátban az óriástól, kik mind Dávid keze által és az ő szolgáinak kezeik által estek el.

Dávid éneke

22 Dávid pedig ezt az éneket mondta az Úrnak azon a napon, amikor az Úr megszabadítá őt minden ellenségeinek kezéből, és a Saul kezéből. 2Móz. 15,1.

2. És monda: **Az Úr az én kősziklám és kőváram, és szabadítóm nékem**.

3. **Az Isten az én erősségem, Őbenne bízom én. Pajzsom nékem Ő s üdvösségemnek szarva, erősségem és oltalmam. Az én üdvözítőm, aki megszabadít az erőszakosságtól.** 1Móz. 15,1. 5Móz. 32,4. Zsolt. 59,16. Péld. 18,10. Luk. 1,69. Zsid. 2,13.

4. **Az Úrhoz kiáltok, aki dicséretreméltó; és megszabadulok ellenségeimtől.**

5. Mert halál hullámai vettek engem körül, az istentelenség árjai rettentettek engem;

6. A pokol kötelei vettek körül, s a halál tőrei estek reám.

7. **Szükségemben az Urat hívtam, s az én Istenemhez kiáltottam: és meghallá lakóhelyéről szavamat, s kiáltásom eljutott füleibe.** 2Móz. 3,7. Zsolt. 116,4. Jón. 2,2.

8. Akkor rengett és remegett a föld, az égnek fundamentumai inogtak, és megrendülének, mert haragudott Ő. Bír. 5,4. Zsolt. 77,18.

9. Füst szállt fel orrából, és emésztő tűz szájából, izzószén gerjedt belőle. Zsid. 12,29.

10. Lehajtá az eget és leszállt, és homály volt lábai alatt. Ésa. 64,1.

11. A kerubon ment és röpült, és a szelek szárnyain tűnt fel. Zsolt. 104,3.

12. Sötétségből maga körül sátrakat emelt, esőhullást, sűrű felhőket.

13. Az előtte lévő fényességből izzó szenek gerjedének.

14. És dörgött az égből az Úr, és a Magasságos (Elion) hangot adott. Ésa. 30,30.

15. Ellövé nyilait és szétszórta azokat, villámait, és összekeverte azokat. Zsolt. 77,17.

16. És meglátszottak a tenger örvényei, s a világ fundamentumai felszínre kerültek, az Úrnak feddésétől, orra leheletének fúvásától.

17. **Lenyúlt a magasságból és felvett engem, s a mélységes vizekből kihúzott engem.** Zsolt. 18,16.

18. Hatalmas ellenségimtől megszabadított engem; gyűlölőimtől, kik hatalmasabbak voltak nálam.

19. Reám törtek nyomorúságom napján, de az Úr gyámolom volt nékem.

20. **Tágas helyre vitt ki engem, kiragadott, mert jóakaróm nékem.** Zsolt. 31,8.

21. Az Úr megfizetett nékem igazságom szerint, kezeimnek tisztasága szerint fizetett meg nékem.

22. Mert megőriztem az Úrnak útjait, s gonoszul nem szakadtam el Istenemtől.

23. Mert ítéletei mind előttem vannak, s rendeléseitől nem távoztam el. 5Móz. 7,12.

24. Tökéletes voltam előtte, s őrizkedtem rosszaságomtól. 1Móz. 6,9. Jób 1,1.

25. Ezért megfizet nékem az Úr igazságom szerint, szemei előtt való tisztaságom szerint.

26. Az irgalmashoz irgalmas vagy, a tökéletes vitézhez tökéletes vagy. Mát. 5,7.

27. A tisztához tiszta vagy, a visszáshoz visszás vagy. 3Móz. 26,24.

28. Segítesz a nyomorult népen, szemeiddel pedig megalázod a felfuvalkodottakat.

29. **Mert Te vagy az én szövétnekem, Uram, s az én sötétségemet Te megvilágosítod Uram.**

30. **Mert veled harci seregen is átfutok, az én Istenemmel kőfalon is átugrom.** Zsolt. 12,6.

31. **Az Istennek útja tökéletes; az Úrnak beszéde tiszta; pajzsa Ő mindeneknek, akik Őbenne bíznak.** 5Móz. 32,4.

32. Mert kicsoda volna Isten az Úron kívül? S kicsoda kőszikla a mi Istenünkön kívül? 1Sám. 2,2. Ésa. 45,5. 6. Péld. 30,5.

33. Isten az én erős kőváram, ki vezérli az igaznak útját. Zsolt. 27,1. Fil. 4,13.

34. Lábait olyanná teszi, mint a szarvasé, s magas helyekre állít engem.

35. Kezeimet harcra tanítja, hogy az ércív karjaim által törik el.

36. **Üdvösségednek pajzsát adtad nékem, s kegyelmed naggyá tett engem.**
37. **Lépéseimet kiszélesítetted alattam. És bokáim meg nem tántorodtak.**
38. Üldözöm ellenségeimet és elpusztítom őket, nem térek vissza, míg meg nem semmisítem őket.
39. Megsemmisítem, eltiprom őket, hogy fel nem kelhetnek, lábaim alatt hullanak el.
40. **Mert Te erővel öveztél fel engem a harcra**, lenyomtad azokat, akik ellenem támadtak.
41. Megadtad, hogy ellenségeim hátat fordítottak nékem, gyűlölőim, akiket elpusztítottam,
42. Felnéztek, de nem volt, ki megszabadítsa, az Úrhoz, de nem felelt nékik.
43. Szétmorzsolom őket, mint a föld porát, összezúzom, mint az utca sarát, széttaposom őket.
44. Megmentettél népemnek pártoskodásaitól, népeknek fejéül tartasz fenn engem, oly nép szolgál nékem, melyet nem ismertem. 5Móz. 28,13. Ésa. 55,5.
45. Idegen fiak hízelkednek nékem, s egy hallásra engedelmeskednek,
46. Idegen fiak elcsüggednek, s váraikból reszketve előjönnek. Mik. 7,17.
47. **Él az Úr és áldott az én kősziklám. Magasztaltassék az Isten, üdvösségem kősziklája.** Zsolt. 89,26.
48. Isten az, aki bosszút áll értem, s alám hajtja a népeket. Zsolt. 144,2. 2Thess. 1,6.
49. **Ki megment engem ellenségeimtől, te magasztalsz fel engem az ellenem támadók fölött, s az erőszakos embertől megszabadítasz engem.** Zsolt. 105,15.
50. **Dicsérlek azért téged, Uram, a pogányok között, s nevednek dicséretet éneklek.** Zsolt. 23,5. Róm. 15,9.
51. **Nagy győzelmet ád az Ő királyának, irgalmasságot cselekszik felkentjével, Dáviddal és az ő magvával mindörökké!** Zsolt. 18,50.

Dávid utolsó szavai

23 Ezek Dávidnak utolsó beszédei. Dávidnak, Isai fiának szózata, annak a férfiúnak szózata, aki igen felmagasztaltaték, Jákób Istenének felkentje és Izrael dalainak kedvence. Zsolt. 89,20. 24.
2. **Az Úrnak Szelleme szólott énbennem, és az Ő beszéde az én nyelvem által.** 2Pét. 1,21.
3. Izraelnek Istene szólott, Izraelnek kősziklája mondá nékem: **Aki igazságosan uralkodik az emberek felett, aki Isten félelmével uralkodik:** 2Móz. 18,21. 5Móz. 32,4.
4. **Olyan az, mint a reggeli világosság, mikor a nap feljön, mint a felhőtlen reggel; napsugártól, esőtől sarjadzik a fű a földből.** Péld. 4,18.
5. **Avagy nem ilyen-é az én házam Isten előtt? Mert örökkévaló szövetséget kötött velem, mindennel ellátva és állandót. Mert az én teljes üdvösségemet és minden kívánságomat nem sarjadoztatja-é?** 1Kir. 9,4–6. Ésa. 11,1–16. Mik. 5,2–9. Luk. 1,26–33.
6. De az istentelenek mindnyájan olyanok, mint a kitépett tövis, melyhez kézzel nem nyúlnak;
7. Hanem aki hozzá akar nyúlni is, fejszét és rudat vesz hozzá, hogy ugyanazon helyen tűzzel égettessék meg.

Dávid hősei, a három vitéz: Joseb-Bassebet

8. Ezek pedig a Dávid erős vitézeinek nevei: Joseb-Bassebet, a tahkemonita, aki a testőrök vezére; ő dárdáját forgatván, egy ízben nyolcszázat sebesített meg. Józs. 23,10. 1Krón. 11,10–13. 12,1.

Eleázár

9. Őutána volt Eleázár, Dódónak fia, aki Ahóhi fia volt; ő egyike a három hősnek, akik Dáviddal voltak, amikor a filiszteusok által kigúnyoltatának, összegyülekezvén ott a harcra, és az izraeliták megfutamodtak.
10. Ő megállván, vágta a filiszteusokat mindaddig, amíg a keze elfáradt, és a keze a fegyverhez ragadt. És nagy szabadulást szerzett az Úr azon a napon, a nép pedig visszatére őutána, de csak a fosztogatásra.

Samma

11. Őutána volt Samma, a Harárból való Agénak fia. És összegyűlének a filiszteu-

sok egy seregbe ott, ahol egy darab szántóföld volt tele lencsével, a nép pedig elfutott a filiszteusok elől: 1Krón. 11,12.

12. Akkor ő megálla annak a darab földnek közepén, és megoltalmazá azt, és megveré a filiszteusokat, és az Úr nagy szabadítást szerze.

A három hős vezér

13. A harminc vezér közül is hárman lementek, és elérkezének aratáskor Dávidhoz az Adullám barlangjába, mikor a filiszteusok táborban voltak a Réfaim völgyében. 5Móz. 33,29. 1Sám. 22,1. 1Krón. 29,11. Zsolt. 3,8. 46,1. 98,1. Péld. 21,30. 31. Róm. 8,31.

14. Dávid akkor a sziklavárban volt, a filiszteusok őrsége pedig Betlehemnél. 1Sám. 22,4.

15. Vizet kívánt pedig Dávid, és monda: Kicsoda hozna nékem vizet innom a betlehemi kútból, mely a kapu előtt van?

16. Akkor a három vitéz keresztültört a filiszteusok táborán, és merítének vizet a betlehemi kútból, mely a kapu előtt van, és elhozván, vitték Dávidnak. Ő azonban nem akará meginni, hanem kiönté azt az Úrnak.

17. És monda: Távol legyen tőlem, Uram, hogy én ezt műveljem: avagy azoknak az embereknek vérét igyam-é meg, kik életüket halálra adva mentek el a vízért? És nem akará azt meginni. Ezt művelte a három hős. 3Móz. 17,10.

18. Továbbá Abisai, Joábnak atyjafia, Sérujának fia, aki e háromnak feje volt, aki háromszáz ellen felemelvén dárdáját, megölé azokat; és néki nagy híre volt a három között.

19. A három között bizonyára híres volt és azoknak vezére volt, mindazáltal ama hárommal nem ért fel. 1Krón. 11,20.

20. Benája is, Jójadának fia, vitéz ember, nagytehetségű, aki Kabséelből való volt; ez ölé meg a moábitáknak két fővitézét. Ugyanő elmenvén, az oroszlánt is megölé a veremben, télen. 2Móz. 15,15. Józs. 15,21.

21. Ugyanő ölt meg egy Egyiptomból való tekintélyes embert. Az egyiptomi kezében dárda volt, és ő csak egy pálcával méne reá; és kivevé az egyiptomi kezéből a dárdát, és megölé őt a maga dárdájával.

22. Ezeket cselekedé Benája, Jójadának fia, és néki is jó híre volt a három erős vitéz között.

23. Híres volt ő a harminc között, mindazáltal ama hárommal nem ért fel. És előjáróvá tevé őt Dávid a tanácsosok között.

A harminc vezér

24. Asáel is, Joáb atyjafia, e harminc közül való, kik ezek: Elhanán, a betlehemi Dódónak fia.

25. Haród városbeli Samma; azon Haródból való Elika. 1Krón. 11,27.

26. Héles, Páltiból való; Híra, a Tékoából való Ikkes fia.

27. Abiézer, Anatótból; Mébunnai, Húsátból való.

28. Sálmon, Ahóhitból való; Maharai, Nétofátból.

29. Héleb, Bahanának fia, Nétofátból való; Ittai, Ribainak fia, Gibeából való, mely Benjámin fiaié.

30. Benája, Pirátonból való; Hiddai, a patak mellett való gáhasbeli. 5Móz. 1,24. Bír. 2,9. 12,15.

31. Abiálbon, Árbátból való; Azmávet, Bárhumból való.

32. Eljáhba, Sahalbomból való; Jásen fia, Jonatán.

33. Samma, Harárból való; Ahiám, Arárból való Sarárnak fia.

34. Elifélet, Ahásbainak fia, Maakátból való; Eliám, gilóbeli Ahitófelnek fia.

35. Hesrai, Kármelből való; Paharai, Arbiból való.

36. Jigeál, sobabeli Nátánnak fia; Báni, Gádból való.

37. Sélek, ammonita; Naharai, Beerótból való, Joábnak, a Séruja fiának fegyverhordozója.

38. Ira, Jitriből való; Gáreb, Jitriből való.

39. Hitteus Úriás. Mindösszesen harmincheten.

Dávid számba veszi Izraelt

24 Ismét felgerjede az Úrnak haragja Izrael ellen, és felingerlé Dávidot ellenük, ezt mondván: Eredj el, számláld meg Izraelt és Júdát. 1Krón. 27,23.

2. Monda azért Dávid Joábnak, az ő serege fővezérének: Menj el, járd be Izraelnek minden nemzetségeit, Dántól fogva Beersebáig, és számláljátok meg a népet, hogy tudjam a népnek számát. 1Móz. 26,4.

3. És monda Joáb a királynak: Sokasítsa meg az Úr, a te Istened a népet, s adjon még százannyit, mint amennyi most van, és lássák azt az én uramnak, a királynak szemei: de miért akarja ezt az én uram, a király? Csel. 5,29. 31.

4. Azonban hatalmasabb volt a királynak szava a Joábénál és a többi főemberekénél. Kiméne azért Joáb és a többi vezérek a király elől, hogy megszámlálják a népet, az Izraelt.

5. És általkelének a Jordánon és tábort járának Aroer város mellett jobb kéz felől, Gád völgyében, és Jáser mellett. 5Móz. 2,36. 32,1. 2. Bír. 18,28. 29.

6. Azután menének Gileádba, és a Hodsi alföldére. Innét menének a Dán Jáán mellé, és Szidón környékére. Józs. 19,28. 47.

7. Ezután menének a Tírusz erős városához, és a hivveusoknak és kananeusoknak minden városaiba. Innét menének a Júdának dél felől való részére, Beersebába.

8. És mikor bejárták az egész országot, hazamenének Jeruzsálembe, kilenc hónap és húsz nap múlva.

9. És beadá Joáb a megszámlált népnek számát a királynak; és Izraelben nyolcszázezer erős fegyverfogható férfi, és Júda nemzetségében ötszázezer férfiú volt. 1Krón. 21,5.

10. Minekutána pedig Dávid a népet megszámlálta, megsebhedék az ő szíve, és monda Dávid az Úrnak: Igen vétkeztem abban, amit cselekedtem. Azért most, oh Uram, vedd el, kérlek, a te szolgádnak álnokságát; mert felette esztelenül cselekedtem! rész 12,13. 1Sám. 13,13. 24,6.

Három utat tár az Úr Dávid elé

11. És mikor felkelt reggel Dávid, szóla az Úr Gád prófétának, aki Dávidnak látnoka volt, ezt mondván: 1Sám. 9,9. 22,5. 1Krón. 21,12.

12. Menj el, és szólj Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Három dolgot adok elődbe, válaszd egyiket magadnak ezek közül, hogy aszerint cselekedjem veled.

13. Elméne azért Gád Dávidhoz, és tudtára adá néki, és monda néki: Akarod-é, hogy hét esztendeig való éhség szálljon földedre? Vagy hogy három hónapig ellenségeid előtt bujdossál és ellenséged kergessen téged? Vagy hogy három napig döghalál legyen országodban? Most gondold meg és lásd meg, micsoda választ vigyek annak, aki engem elküldött.

14. És monda Dávid Gádnak: **Felette igen szorongattatom; de mégis, hadd essünk inkább az Úr kezébe, mert nagy az Ő irgalmassága, és ne essem ember kezébe.** Zsolt. 103,8. 119,156. Ésa. 47,6. Zak. 1,15.

15. Bocsáta annakokáért az Úr döghalált Izraelre, reggeltől fogva az elrendelt ideig, és meghalának a nép közül Dántól fogva Beersebáig, hetvenezer férfiak. 1Krón. 21,14. 27,24.

16. És mikor felemelte kezét az angyal Jeruzsálem ellen is, hogy azt is elpusztítsa, megelégelé az Úr a veszedelmet, és monda az angyalnak, aki a népet öli vala: Elég immár, hagyd el. Az Úrnak angyala pedig a jebuzeus Arauna szérűje mellett volt. 1Móz. 6,6. 2Móz. 12,23. 1Sám. 15,11. Zsolt. 78,38. 104,4. Jer. 18,5–10. Jóel. 2,13. Jón. 3,10.

17. És szóla Dávid az Úrnak, mikor látta az angyalt, aki a népet vágja, és monda: Ímé, én vétkeztem és én cselekedtem hamisságot, de ezek a juhok ugyan mit cselekedtek? Kérlek, inkább forduljon a Te kezed ellenem és az én atyámnak háznépe ellen. 1Krón. 21,17.

Dávid oltárt épít Arauna szérűjén

18. Méne azért Gád Dávidhoz azon a napon, és monda néki: Eredj, menj el, és rakass oltárt az Úrnak a jebuzeus Araunának szérűjén.

19. És elméne Dávid Gádnak beszéde szerint, amint az Úr megparancsolta.

20. És feltekintvén Arauna, látá, hogy a király az ő szolgáival őhozzá megy; és Arauna kimenvén, meghajtá magát a király előtt, arccal a föld felé.

21. Monda Arauna: Mi az oka, hogy az én uram, a király az ő szolgájához jön? Felele Dávid: Azért, hogy megvegyem tőled e

szérűt, és oltárt építsek ezen az Úrnak, hogy megszűnjék a csapás a nép között.

22. Monda Arauna Dávidnak: Vegye el hát az én uram, a király, és áldozza fel, ami néki tetszik. Ímhol vannak az ökrök az áldozathoz; a boronák és az ökrök szerszámai pedig fa helyett; 4Móz. 16,48.

23. Arauna mindezt, oh király, a királynak adja. És monda Arauna a királynak: A te Urad Istened engeszteltessék meg általad. Zsolt. 119,108. Ezék. 20,40. 1Pét. 2,5.

24. Monda pedig a király Araunának: Nem, hanem pénzen veszem meg tőled, mert nem akarok az Úrnak, az én Istenemnek ingyen való áldozatot áldozni. Megvevé azért Dávid azt a szérűt és az ökröket ötven ezüst sikluson.

25. És oltárt építe ott Dávid az Úrnak, és áldozék egészenégő és hálaáldozattal; és megkegyelmezett az Úr a földnek, és megszűnék a csapás Izraelben.

1Krón. 21,24. 28. 2Krón. 33,13. Zsolt. 26,6. 51,19. 84,4. Ésa. 19,22.

A KIRÁLYOKRÓL ÍROTT ELSŐ KÖNYV

Adónia a királyságra tör

1 Mikor pedig megvénhedt és megöregedett Dávid király, bár leplekkel takargatták be, mégsem bírt felmelegedni.

2. És mondának néki az ő szolgái: Keressenek az én uramnak, a királynak egy szűz leányt, aki a király körül legyen, és őt ápolja, aludjék karjai között, és melegítse fel az én uramat, a királyt. 1Sám. 16,21.

3. Keresének annakokáért egy szép leányt Izraelnek minden határiban; és találák a Súnem városából való Abiságot, akit el is hozának a királyhoz. Józs. 19,18.

4. És a leány igen szép volt, és a királyt ápolta és szolgált néki. De a király nem ismeré őt.

5. Adónia pedig, Haggitnak fia, felfuvalkodék, ezt mondván: Én fogok uralkodni! És szerze magának szekereket, lovagokat és ötven előtte járó férfiakat. 2Sám. 3,4.

6. Kit az ő atyja soha meg nem szomoríta, ezt mondván: Miért cselekszel így?! Ez is pedig igen szép férfi volt, és őt Haggit szülte Dávidnak Absolon után. 2Sám. 3,3. Péld. 29,15.

7. És tanácskozék Joábbal, Séruja fiával és Abjátár pappal, kik az Adónia pártján voltak. 2Sám. 20,25.

8. De Sádók pap, meg Benája, a Jójada fia, és Nátán próféta, és Sémei, és Réhi, és a Dávid erős vitézei nem állottak Adónia mellé. 2Sám. 23,8.

9. Mikor pedig Adónia áldozatot mutatott be juhokból, ökrökből és egyéb kövér barmokból a Zohélet kősziklánál, amely a Rógel forrása mellett volt: meghívá egész rokonságát, a király fiait, Júda minden férfiait, a király szolgáit;

10. De Nátán prófétát és Benáját és amaz erős vitézeket és Salamont, az ő atyjafiát nem hívá el.

Dávid Salamont teszi királlyá

11. Szóla akkor Nátán Betsábénak, a Salamon anyjának, mondván: Nem hallottad-é, hogy Adónia, a Haggit fia uralkodik, és a mi urunk Dávid nem tud róla semmit? 2Sám. 3,4.

12. Jövel azért, hadd adjak néked tanácsot, hogy megmentsd a te életedet, és a te fiadnak, Salamonnak életét. Péld. 15,22.

13. Eredj, menj be Dávid királyhoz, és mondd ezt néki: Uram király, nemde nem esküdtél-é meg a te szolgálóleányodnak ilyenképen: Salamon, a te fiad uralkodik énutánam, és ő ül az én királyiszékembe? Miért uralkodik hát Adónia? 1Krón. 22,9.

14. És ímé, mialatt még te ott a királlyal beszélsz, én is bemegyek utánad, és kiegészítem a te beszédedet.

15. És beméne Betsábé a királyhoz a kamarába. És a király igen megvénhedett, és a Súnemből való Abiság szolgál vala a királynak.

16. És fejet hajta Betsábé, és meghajtá magát a királynak. És monda a király: Mit kívánsz?
17. Felele néki Betsábé: Édes uram, te megesküdtél az Úrra, a te Istenedre a te szolgálóleányodnak ilyenképpen: Salamon, a te fiad uralkodik énutánam, és ő ül az én királyiszékembe. 1Krón. 23,1.
18. És ímé mégis Adónia lett királlyá; és ímé, uram király, te nem tudsz erről semmit.
19. Mert áldozott ökrökkel és nagy sok kövér barmokkal bőségesen, és vendégekké hívta a királynak minden fiait, és Abjátár papot és Joábot, a seregnek hadnagyát, csak Salamont, a te szolgádat nem hívta meg.
20. Még most te vagy, uram, a király; az egész Izrael népének szemei reád néznek, hogy megjelentsed nékik, kicsoda fog ülni az én uramnak, a királynak székében, őutána.
21. De ha az én uram, a király, az ő atyáival elaluszik: akkor én és az én fiam, Salamon leszünk bűnösök.
22. És ímé, mikor még a királlyal szólana, Nátán próféta megérkezék.
23. És bejelenték a királynak, mondván: Itt van Nátán próféta. És bemenvén a király eleibe, meghajtá magát a király előtt, arccal a földre leborulván.
24. És monda Nátán: Uram király, te mondottad-é: Adónia legyen utánam a király, és ő üljön az én királyiszékembe?
25. Mert ma alámént, és áldozott ökrökkel és kövér barmokkal bőségesen, és vendégekké hívta a királynak minden fiait és a sereg hadnagyait és Abjátár papot: és ímé ők esznek és isznak őelőtte, és immár azt kiáltották: Éljen Adónia király!
26. Engem pedig, aki a te szolgád vagyok, és Sádók papot és Benáját, a Jójada fiát, és Salamont, a te szolgádat nem hívta meg.
27. Avagy az én uramtól, a királytól lett-é ez a dolog, hogy nem adtad tudtára a te szolgádnak, ki fog ülni az én uramnak, a királynak székében az ő holta után.
28. Felelvén Dávid király, monda: Hívjátok hozzám Betsábét, aki beméne a király eleibe, és megálla a király előtt.
29. És megesküvék a király, mondván: Él az Úr, aki megszabadította az én lelkemet minden nyomorúságból, 1Móz. 48,16. 2Sám. 4,9. Zsolt. 34,19.
30. Hogy amiképpen megesküdtem néked az Úrra, Izrael Istenére, ezt mondván: A te fiad, Salamon uralkodik énutánam, és ő ül az én királyiszékembe helyettem: ezt ma így meg is teszem.
31. És fejet hajta Betsábé, arccal a földre leborulván, és magát meghajtván a király előtt, monda: Éljen az én uram, Dávid király, mindörökké! Neh. 2,3. Dán. 2,4.
32. Azután monda Dávid király: Hívjátok hozzám Sádók papot és Nátán prófétát és Benáját, Jójadának fiát. És ezek bemenének a király eleibe.
33. És monda nékik a király: Vegyétek mellétek a ti uratoknak szolgáit, és ültessétek Salamont, az én fiamat az én öszvéremre, és vigyétek őt Gihonba; 2Sám. 20,6.
34. És kenje őt ott Sádók pap és Nátán próféta Izraelnek királyává; és fújjátok meg a harsonákat, és kiáltsátok: Éljen Salamon király! 1Sám. 10,1. 16,3. 2Sám. 2,4. 5,3. 15,10. 2Kir. 9,3. 13,11. 12.
35. És jöjjetek fel onnét őutána; és eljövén, üljön az én királyiszékembe, és ő uralkodjék énhelyettem; mert immár meghagytam néki, hogy ő legyen fejedelme mind Izraelnek, mind Júdának.
36. Felele akkor Benája, a Jójada fia a királynak, és monda: Ámen! Így szóljon az Úr, az én uramnak, a királynak Istene is. Jer. 11,5.
37. Amiképpen vele volt az Úr az én urammal, a királlyal: azonképpen legyen vele Salamonnal is, és magasztalja feljebb az ő királyiszékét az én uramnak, Dávid királynak királyiszékénél. 5Móz. 2,7. Józs. 1,5. 17. 1Sám. 20,13.
38. Aláméne azért Sádók pap és Nátán próféta és Benája, a Jójada fia, a kereteusok is és a peleteusok, és felülteték Salamont a Dávid király öszvérére, és alávitték őt Gihonba. 2Sám. 8,18.
39. És vevé Sádók pap az olajos szarut az Úr sátorából, és megkené Salamont; azután kürtölének, és az egész nép ezt kiáltá: Éljen Salamon király! 2Móz. 30,23. 32. 1Sám. 10,24. 1Krón. 29,22.

40. És felvonult utána az egész nép, és a nép sípolt és felette ujjongott, úgyhogy a föld is megrepedne kiáltásuk zajától.

41. És Adónia is meghallotta és vendégei is mind, akik nála voltak, miután a lakomát már elvégezték; és meghallá Joáb is a kürtölés szavát, és monda: Miért e zaj és mozgás a városban?

42. És amikor ő még szólana, ímé megérkezék Jonatán, az Abjátár pap fia. És monda Adónia: Jöjj be, mert megbízható férfiú vagy, és jó hírt mondasz. 2Sám. 18,27. 28.

43. Jonatán pedig felelvén, monda Adóniának: Igen, a mi urunk, Dávid király, Salamont tette királlyá.

44. És elküldötte ővele Sádók papot a király és Nátán prófétát, és Benáját, a Jójada fiát, a kereteusokat is és peleteusokat, és őt a király öszvérére ülteték,

45. És Sádók pap Nátán prófétával együtt királlyá kente fel őt Gihonnál, és onnét vonulnak fel örömmel; ettől zendült meg a város. Ez az a zaj, amelyet hallottatok. 1Krón. 29,23.

46. És immár be is ült Salamon az országnak királyiszékébe;

47. És a király szolgái is bemenének, hogy áldják a mi urunkat, Dávid királyt, mondván: Tegye az Isten a Salamon nevét híresebbé a te nevednél, és magasztalja feljebb az ő székét a te székednél. És meghajtá magát a király az ő ágyán. 1Móz. 47,31.

48. És ekképpen is szóla a király: Áldott az Úr, Izrael Istene, aki adott e mai napon olyat, aki szemeim láttára helyettem üljön az én királyiszékemben. 1Kir. 3,6. 2Sám. 7,12. Zsolt. 132,11.

49. Akkor megrettenének, és felkelének mindnyájan a hivatalosok, akik Adóniával voltak, és ki-ki mind dolgára méne.

50. De Adónia félt Salamontól, és felkészülve elfutott, és megragadta az oltárnak szarvait. 2Móz. 21,14. 38,2.

51. Hírül adák pedig Salamonnak ilyen szókkal: Ímé, Adónia Salamon királytól való féltében megfogá az oltárnak szarvait, ezt mondván: Esküdjék meg ma nékem Salamon király, hogy meg nem öli az ő szolgáját fegyverrel.

52. És monda Salamon: Ha jámbor lészen, egy hajszál fejéről le nem esik a földre; de ha gonoszság találtatik őbenne, meg kell halnia. 5Móz. 1,17. 1Sám. 14,45. 2Sám. 14,11. Csel. 27,34.

53. Elkülde azért Salamon király, és elhozák őt az oltártól; és eljövén meghajtá magát Salamon király előtt; és monda Salamon király: Menj el a te házadhoz.

Dávid intelme Salamonhoz és halála

2 Mikor pedig elközelgett Dávidnak ideje, hogy meghaljon, parancsot ada Salamonnak az ő fiának, ezt mondván: 5Móz. 31,14. 2Sám. 14,14.

2. Én elmegyek az egész földnek útján; erősítsd meg magad és légy férfiú. Józs. 23,14. Zsid. 9,27.

3. **És őrizd meg az Úrnak a te Istenednek félelmét, hogy az Ő útjain járj, és megőrizzed az Ő rendeléseit, parancsolatait és ítéleteit, és bizonyságtételeit,** amint meg van írva a Mózes törvényében: **hogy előmeneteled legyen mindenekben, amelyeket cselekszel, és mindenütt, valamerre fordulsz;** Józs. 1,7. 22,5.

4. **Hogy beteljesítse az Úr az Ő beszédét, amelyet szólott nékem, mondván: Ha megőrzik a te fiaid az ő útjukat, járván énelőttem tökéletességgel, teljes szívük és teljes lelkük szerint; soha el nem fogy a férfiú teközüled az Izraelnek királyiszékéből.** 2Sám. 7,12. 25. 2Kir. 20,3. Zsolt. 132,12.

5. Azt is jól tudod, mit cselekedett énvelem Joáb, a Séruja fia, mit cselekedett az Izrael seregeinek két fővezérével, Abnerrel, a Nér fiával, és Amasával, a Jéter fiával, akiket megölt, harci vért ontván békességnek idején, és hintett harci vért az ő derekának övére és az ő lábának saruira. 2Sám. 3,27. 18,5. 19,5. 20,10.

6. Cselekedjél a te bölcsességed szerint, és ne engedd, hogy megőszülvén, békességgel menjen a koporsóba. Péld. 20,26.

7. De a gileádbeli Barzillainak fiaival cselekedjél irgalmasságot, és legyenek a te asztalod vendégei, mert így közeledtek ők is hozzám, mikor Absolon, a te testvéred elől menekültem. 2Sám. 9,7. 17,27. 19,31.

8. És ímé veled van Sémei, Gérának fia, a bahurimbeli benjáminita, aki gyalázatosan szidalmazott akkor, mikor Mahanáimba mentem; de aztán, mikor elém alájött a Jordánhoz, megesküdtem néki az Úrra, és mondék: Nem öllek meg téged fegyverrel; 2Sám. 16,5. Zsolt. 109,17. 18. 28.

9. Te azonban ne hagyd őt büntetés nélkül, és mivel eszes férfiú vagy, tudod, mit kelljen cselekedned vele, hogy az ő vénségét vérrel bocsássad a koporsóba. 2Móz. 20,7.

10. Azután elaludt Dávid az ő atyáival, és eltemették a Dávid városában. Csel. 2,29. 13,36.

11. Az idő pedig, amelyben uralkodék Dávid Izraelen, negyven esztendő. Hebronban uralkodék hét esztendeig, Jeruzsálemben pedig uralkodék harminchárom esztendeig. 2Sám. 5,4. 5. 1Krón. 29,26. 27.

12. Azután Salamon ült Dávidnak, az ő atyjának királyiszékébe, és megerősödék az ő királyi birodalma felette igen. 1Krón. 29,23. 2Krón. 1,1.

13. De Adónia, a Haggit fia beméne Betsábéhoz, a Salamon anyjához, és az monda: Békességes-é a te jöveteled? Ki felele: Békességes. 1Sám. 16,4.

14. És monda: Beszédem volna veled. Monda az: Szólj.

15. Akkor monda Adónia: Te tudod, hogy az ország az enyém volt, és az egész Izrael reám néz vala, hogy én uralkodjam; de elvétették az ország tőlem, és az én atyámfiáé lett, mert az Úrtól adattaték néki. 1Krón. 22,9. 28,5–7. 2Krón. 20,6. Jób 9,12. Zsolt. 33,10.11. 115,3. Ésa. 14,7. 46,9. 10. Dán. 2,21. 4,25. 35. Csel. 5,39.

16. Most egy kérést kérek tőled, ne szégyenítsd meg orcámat. Az pedig monda: Beszélj!

17. És monda: Beszélj, kérlek Salamon királlyal; mert ő a te kérésedet meg nem veti, hogy adja nékem a Súnemből való Abiságot feleségül.

18. Felele Betsábé: Jól van, majd szólok melletted a királynak.

19. Beméne Betsábé Salamon királyhoz, hogy beszéljen vele Adónia érdekében; és felkele a király, és elébe menvén meghajtá magát előtte, és leüle királyiszékébe; és széket tétete a király anyjának, hogy üljön az ő jobb keze felől. Zsolt. 45,9.

20. És monda Betsábé: Egy kis kérést kérek tőled, ne szégyenítsd meg orcámat. És monda néki a király: Kérj édes anyám; mert nem szégyenítem meg orcádat.

21. Monda ő: Adassék a Súnemből való Abiság Adóniának, a te testvérednek feleségül.

22. Akkor felele Salamon király, és monda az ő anyjának: De miért kéred te a súnembeli Abiságot Adóniának? Kérjed néki az országot is; mert ő az én bátyám, és vele egyetért Abjátár pap, és Joáb, a Séruja fia. Ruth 1,17.

23. És megesküvék Salamon király az Úrra, mondván: Úgy cselekedjék velem az Isten, és úgy segítsen, hogy Adónia a saját élete ellen szólotta ezt a beszédet!

24. Most azért él az Úr, aki megerősített engem és ültetett engem az én atyámnak, Dávidnak királyiszékébe, és aki házat szerzett nékem, amint megmondotta: ma Adóniának meg kell halnia! 2Sám. 7,11.

25. Elküldé azért Salamon király Benáját, a Jójada fiát, aki levágá őt, és meghala.

Abjátárt száműzik, Joáb megöletik

26. Abjátár papnak pedig monda a király: Menj el Anatótba, a te jószágodba, mert halálnak fia vagy; de ma meg nem öletlek, mivel te hordoztad az Úr Istennek ládáját Dávid, az én atyám előtt, és mivel az én atyámnak minden nyomorúságaiban részes voltál. Józs. 21,18. 1Sám. 22,20. 23,6. 2Sám. 15,24.

27. És kiűzé Salamon Abjátárt, hogy ne legyen az Úrnak papja, hogy beteljesedjék az Úrnak beszéde, amelyet szólott az Éli háza felől Silóban. 1Sám. 2,31.

28. Eljutott ez a hír Joábhoz, mert Joáb Adóniához hajlott, noha azelőtt nem hajlott Absolonhoz, és elfuta Joáb az Úrnak sátorába, és megfogá az oltárnak szarvait.

29. Hírül adák pedig Salamon királynak, hogy Joáb az Úrnak sátorához futott, és ímé az oltár mellett áll. Ekkor elküldé Salamon Benáját, a Jójada fiát, mondván: Menj el, vágd le őt. 2Móz. 21,14.

30. Mikor pedig Benája az Úrnak sátorához ért, monda néki: Ezt mondja a király: Jöjj ki. Kinek felele Joáb: Nem, itt akarok meghalni. És megvitte Benája a királynak e dolgot, mondván: Így szólott Joáb és így felelt nékem.

31. És monda néki a király: Cselekedjél úgy, amint szólott; vágd le őt és temesd el, hogy elvedd az ártatlan vért, amelyet kiontott Joáb, rólam és az én atyámnak házáról. 4Móz. 35,33.

32. És fordítsa az Úr az ő fejére az ő vérét, amiért nálánál igazabb és jobb két férfira támadott, és megölé őket fegyverrel az én atyámnak, Dávidnak tudta nélkül, tudniillik Abnert, Nérnek fiát, az Izrael seregének fővezérét és Amasát, Jéternek fiát, Júda vitézeinek fővezérét. Bír. 9,24. 2Sám. 3,27. 20,10. 2Krón. 21,13. Zsolt. 7,16.

33. Ezeknek a vére térjen Joáb fejére és az ő magvának fejére mindörökké: Dávidnak pedig és az ő magvának és az ő házának és királyiszékének békessége legyen az Úrtól mindörökké. Ésa. 1,18. 43,25. Jer. 31,33. 34. Ezék. 18,19–22.

34. És elméne Benája, Jójada fia, és reá rohanván megölé őt; és eltemetteték az ő házában, a pusztában.

35. Rendelé pedig a király a Jójada fiát őhelyette a sereg fölé, és Sádók papot rendelé a király Abjátár helyett. 4Móz. 25,11–13. 1Sám. 2,35. 1Krón. 24,3.

36. És elküldé a király, és magához hívatá Sémeit, és monda néki: Építs házat magadnak Jeruzsálemben és lakjál ott; és onnét ne menj ki se ide, se tova. Péld. 21,3.

37. Mert valamely nap kimész, és általkelsz a Kidron patakján, tudd meg, hogy meg kell halnod, a te véred lészen tennen fejeden. 2Kir. 23,6. Ján. 18,1.

38. És monda Sémei a királynak: Tetszik nékem e beszéd; amiképpen szólott az én uram, a király, akképpen cselekszik a te szolgád; és sok ideig lakék Sémei Jeruzsálemben.

39. Lőn azonban három esztendő múlva, hogy Sémeinek két szolgája elszökött Ákishoz, Maáka fiához, a gátbeli királyhoz; és hírül adák Sémeinek, mondván: Ímé a te szolgáid Gátban vannak. 1Sám. 27,2.

40. Ekkor felkelt Sémei, és megnyergelé szamarát, és elméne Gátba Ákishoz, hogy megkeresse az ő szolgáit. Odaérvén Sémei, meghozá szolgáit Gátból. Péld. 15,27.

41. Hírül adák pedig Salamonnak, hogy elment Sémei Jeruzsálemből Gátba, és hazajött.

42. Akkor elküldé a király, és magához hívatá Sémeit, és monda néki: Nemde esküvéssel kényszerítettelek-é téged az Úrra, és bizonyságot tettem néked, ezt mondván: Valamely napon kimész, s ide s tova mész, bizonnyal tudjad, hogy meghalsz; és azt mondád nékem: Tetszik e beszéd, megértettem. Zsolt. 15,4.

43. Miért nem tartottad hát meg az Úr előtt való esküvést, és a parancsolatot, amelyet néked parancsoltam? Ezék. 17,19.

44. Monda annakfelette a király Sémeinek: Te tudod mindazt a gonoszságot, amelyről a te szíved bizonyság, és amelyet atyámmal Dáviddal cselekedtél: az Úr most mindazt a gonoszságot a saját fejedre fordította. Zsolt. 7,16.

45. **Salamon király pedig áldott lészen, és Dávidnak királyiszéke lészen állandó az Úr előtt mindörökké.** Péld. 25,5.

46. És parancsola a király Benájának, a Jójada fiának, aki elméne, és levágá Sémeit, és meghala. És az ország megerősödék Salamon kezében.

Salamon bölcsességet kér az Úrtól

3 Sógorságot szerze azután Salamon a fáraóval, az egyiptombeli királlyal; és elvevé a fáraó leányát, és hozá Dávidnak városába, míg elvégezé az ő házának és az Úr házának építését és Jeruzsálemnek kőfalát köröskörül.

2. De a nép áldozik vala a magas helyeken; mert nem építtetett ház az Úr nevének mind ezideig. 3Móz. 17,3. 5Móz. 12,2.

3. Szereté pedig Salamon az Urat, járván Dávidnak, az ő atyjának parancsolatiban, kivéve, hogy a magas helyeken áldozott, és ott tömjénezett. 5Móz. 6,5. 10,12. 30,16. Zsolt. 31,23. 145,20. Róm. 8,28. 1Kor. 8,3. 1Ján. 5,3.

4. Mikor Gibeonba ment a király, hogy ott áldozzék, mert ott volt a nagy magas-

lat, és Salamon azon az oltáron áldozott égőáldozatul ezer barmot: 1Krón. 16,39.

5. Megjelenék Gibeonban az Úr Salamonnak azon éjjel álmában, és monda az Isten: **Kérj, amit akarsz, hogy adjak néked.** 4Móz. 12,6. Mát. 1,20. 2,13. Ján. 15,7.

6. És monda Salamon: **Te a Te szolgáddal, az én atyámmal, Dáviddal nagy irgalmasságot cselekedtél, amiképpen ő is járt előtted híven, igazán és hozzád egyenes szívvel, és megtartottad néki ezt a nagy irgalmasságot,** hogy néki fiat adtál, aki az ő királyiszékében ül, amint e mai napon megtetszik. 2Krón. 1,8.

7. És most, oh én Uram Istenem, Te tetted a Te szolgádat királlyá, Dávid, az én atyám helyett. Én pedig kicsiny gyermek vagyok, nem tudok kimenni és bejönni. 4Móz. 27,17. 1Krón. 29,1.

8. És a Te szolgád a Te néped között van, amelyet Te magadnak választottál, nagy nép ez, amely meg nem számláltathatik, meg sem írattathatik a sokaság miatt. 1Móz. 13,16. 15,5. 5Móz. 7,6.

9. **Adj azért a Te szolgádnak értelmes szívet, hogy tudja ítélni a Te népedet, és tudjon választást tenni a jó és gonosz között; mert kicsoda kormányozhatja ezt a Te nagy népedet?** 2Krón. 1,10. Zsolt. 72,1. Péld. 2,3. Ezék. 44,23. Zsid. 5,14. Jak. 1,5.

10. És tetszék e beszéd az Úrnak, hogy Salamon ilyen dolgot kért.

11. Monda azért az Isten néki: Mivelhogy ezt kérted tőlem, és nem kértél magadnak hosszú életet, sem nem kértél gazdagságot, sem pedig nem kérted a te ellenségeid életét; hanem bölcsességet kértél az ítélettételre: Jak. 4,3.

12. **Ímé, a te beszéded szerint cselekszem, ímé adok néked bölcs és értelmes szívet, úgyhogy hozzád hasonló nem volt előtted, és utánad sem támad olyan, mint te.** Péld. 3,13–18. Préd. 1,16. 1Ján. 5,14.

13. **Sőt, még amit nem kértél, azt is megadom néked, gazdagságot és dicsőséget: úgyhogy a királyok között nem lesz hozzád hasonló senki minden te idődben.** Péld. 3,16. Mát. 6,33. Ef. 3,20.

14. **És ha az én útjaimon jársz, megőrizvén az én végzéseimet és parancsolataimat, amiképpen járt a te atyád, Dávid, meghosszabbítom életed idejét.** Józs. 22,5. Zsolt. 91,16. Péld. 3,2.

15. És mikor felserkent Salamon, ímé álom volt. És méne Jeruzsálembe, és álla az Úr szövetségének ládája elé, és áldozék egészenégő áldozatokat, és készíte hálaáldozatokat, és szerze nagy lakomát minden szolgáinak. 1Móz. 40,20. 41,7. Eszt. 1,3. Dán. 5,1. Márk 6,21.

16. Abban az időben jött a királyhoz két parázna asszony, és megálla őelőtte. 4Móz. 27,2. Józs. 2,1.

17. És monda az egyik asszony: Kérlek uram, én és ez az asszony egy házban laktunk, és szültem őnála abban a házban.

18. És harmadnappal az én szülésem után, ez az asszony is szült, és együtt voltunk, senki idegen nem volt velünk a házban, hanem csak mi ketten voltunk abban a házban.

19. És ennek az asszonynak éjszaka meghalt a fia: mert ráfeküdt.

20. És felkelt éjfélkor, és elvitte az én fiamat mellőlem, mert a te szolgálóleányod aludt, és azt maga mellé fekteté, míg az ő meghalt fiát mellém fektette.

21. Mikor pedig hajnalban felkeltem, hogy megszoptassam az én fiamat: ímé, megholt; de reggel jól megnézegetvén, látám, hogy az nem az én fiam, akit én szültem.

22. Monda pedig a másik asszony: Nem úgy van, az én fiam az, aki él, a te fiad pedig az, aki meghalt. Amaz viszont monda: Nem, hanem a te fiad az, aki meghalt, és az én fiam az, aki él. És ekképpen versengettek a király előtt.

23. Akkor monda a király: Ez azt mondja: Ez az én fiam, aki él, és a te fiad az, aki meghalt; amaz meg ezt mondja: Semmiképpen nem, hanem a te fiad az, aki meghalt, és az én fiam az, aki él.

24. És monda a király: Hozzatok nékem kardot! És mikor odahozták a kardot a király elé,

25. Monda a király: Vágjátok két részre az eleven gyermeket, és adjátok az egyik részt egyiknek, a másikat a másiknak.

26. Ekkor monda az az asszony, akié az élő gyermek volt, a királynak, mert meg-

indult szíve gyermekén: Kérlek, uram, adjátok néki az élő gyermeket, és ne öljétek meg őt. A másik pedig azt mondja vala: Se enyim, se tied ne legyen; vágjátok ketté. Ésa. 49,15. Jer. 31,20.

27. Akkor felele a király, és monda: Adjátok amannak az élő gyermeket, és meg ne öljétek azt, mert az az ő anyja.

28. És mikor hallotta az egész Izrael ezt az ítéletet, amelyet tett a király, félék a királynak orcáját, mert látták, hogy Isten bölcsessége van az ő szívében az ítélettételre. Ésa. 11,3. Dán. 5,11. Kol. 2,2. 3.

Salamon tisztviselői

4 És lőn Salamon király az egész Izrael felett királlyá.

2. Ezek voltak pedig az ő főemberei: Azária, Sádók papnak fia.

3. Elihóref és Ahija, Sisának fiai íródeákok, Jósafát, az Ahilud fia emlékíró volt.

4. És Benája, a Jójada fia, a sereg hadnagya; Sádók pedig és Abjátár papok.

5. És Azáriás, a Nátán fia, a tiszttartók elöljárója; és Zábud, a Nátán fia, főtanácsos és a király barátja. 2Sám. 8,18. 15,37. 1Krón. 27,33.

6. És Ahisár udvarbíró; Adónirám pedig, az Abda fia, kincstartó.

7. Volt pedig Salamonnak tizenkét tiszttartója az egész Izraelen, akik ellátták a királyt és az ő háznépét: esztendőnként mindegyiknek egy hónapig kellett az ellátásról gondot viselnie.

8. És ezek azoknak neveik: Húrnak fia az Efraim hegyén.

9. Dékernek fia Mákásban, Sahálbimban, Bét-Semesben és Elonban és Bét-Hanánban.

10. Hésednek fia Arúbotban, őhozzá tartozott Szókó és Héfer egész földe.

11. Abinádáb fiaié volt Dór egész határa. A Salamon leánya, Táfát volt néki felesége.

12. Bahana, az Ahilud fia, bírja vala Taanákot és Megiddót és egész Bét-Seánt, mely Sartána mellett volt Jezréel alatt, Bét-Seántól fogva mind Abela-Méholáig és mind Jokméámon túl.

13. Gébernek fia, Rámót-Gileádban: övéi voltak Jáirnak, a Manasse fiának falui, melyek Gileádban valának; az övé volt az Argób tartománya, mely Básánban volt, hatvan nagy város kőfallal és érc zárakkal megerősítve. 4Móz. 32,41. 5Móz. 3,4.

14. Ahinádáb, Iddó fia Mahanáimban.

15. Ahimaás Naftaliban; ő is Salamonnak egy leányát, Boszmátát vevé magának feleségül.

16. Bahana, Húsai fia, Áserben és Alótban.

17. Jósafát, Paruáh fia, Issakárban.

18. Simei, Éla fia, Benjáminban.

19. Géber, Uri fia, a Gileád földjén, Sihonnak, az emoreus királyának földjén, és Ógnak, a básánbeli királynak földjén; és ez egy tiszttartó bírja vala azt a földet. 5Móz. 3,8.

20. És Júda és Izrael megsokasodott, olyan sok volt, mint a tenger mellett való föveny, és ettek, ittak és vigadtak. 1Móz. 22,17. Jer. 33,22.

21. Salamon pedig uralkodék minden országokon a folyóvíztől fogva egész a filiszteusok földjéig és Egyiptomnak határáig, és ajándékokat hoznak vala, és szolgálnak Salamonnak, életének minden idejében. 1Móz. 15,18. Józs. 1,4.

22. És Salamon eledele naponként ez volt: harminc véka zsemlyeliszt és hatvan véka közönséges liszt;

23. Tíz hízlalt ökör, húsz füvön járt ökör és száz juh; a szarvasokon, őzeken, bivalyokon és hízlalt madarakon kívül.

24. Mert ő uralkodék minden helyeken a folyóvízen túl Tifsáhtól fogva egész Gázáig; minden királyokon, akik a folyóvízen túl voltak; és békessége volt néki minden alattvalóitól köröskörül. 1Móz. 10,19.

25. Lakozék Júda és Izrael bátorsággal, mindenki mind az ő szőlőtője és fügefája alatt. Dántól fogva Bersebáig; Salamonnak minden idejében. 5Móz. 33,28. 29. Zsolt. 33,12. Jer. 23,6. Mik. 4,4. Zak. 3,10.

26. És Salamonnak volt negyvenezer szekérbe való lova az istállókban, és tizenkétezer lovagja.

27. És ezek a tiszttartók ellátták Salamon királyt és mindazokat, akik a Sala-

mon király asztalánál valának, mindenki az ő hónapján, minden fogyatkozás nélkül.

28. Árpát és szalmát is hoztak a lovaknak és a paripáknak arra a helyre, ahol a király volt, ki-ki az ő rendelete szerint.

Salamon bölcsessége

29. **És az Isten adott bölcsességet Salamonnak és igen nagy értelmet és mély szívet, mint a föveny, mely a tenger partján van.**

30. Úgyhogy a Salamon bölcsessége nagyobb volt, mint a napkelet minden fiainak bölcsessége és Egyiptomnak egész bölcsessége. 1Móz. 25,6. Mát. 2,1. Csel. 7,22.

31. Sőt bölcsebb volt minden embereknél, még az ezráhita Etánnál is és Hémánnál, Kálkólnál és Dardánál, a Máhol fiainál; és híre neve volt minden nemzetségek között köröskörül. 1Krón. 6,33. 15,19.

32. És szerze háromezer példabeszédet, és az ő énekeinek száma ezer és öt volt. Péld. 1,1. Préd. 12,9. Én. 1,1.

33. Szólott a fákról is, a Libánon cédrusfájától az izsópig, amely a falból növekedik ki; és szólott a barmokról, a madarakról, a csúszómászó állatokról és a halakról is.

34. És jöttek minden népek közül, hogy hallgassák a Salamon bölcsességét; a földnek minden királyaitól, akik hallották az ő bölcsességét.

Salamon szövetsége Hirámmal a templomépítésre

5 És Hirám, Tírusz királya elküldé az ő szolgáit Salamonhoz, mikor meghallotta, hogy őt kenték királlyá az ő atyja helyett; mert Hirám szerette Dávidot teljes életében. 2Sám. 5,11. 2Krón. 2,3. Ámós 1,9.

2. És külde Salamon Hirámhoz, ezt üzenvén néki:

3. Te tudod, hogy Dávid, az én atyám nem építhete házat az Úrnak, az ő Istene nevének a háborúk miatt, amelyekkel őt körülvették, mígnem az Úr az ő lábainak talpa alá vetette azokat; 2Sám. 7,5.

4. **De most az Úr, az én Istenem nékem nyugodalmat adott mindenfelől, úgyhogy semmi ellenségem és senkitől semmi bántásom nincs.** 1Krón. 22,9.

5. Ímé azt gondoltam magamban, hogy házat építek az Úrnak, az én Istenemnek nevének, amiképpen szólott az Úr Dávidnak, az én atyámnak, ezt mondván: **A te fiad, akit helyetted ültetek a te királyiszékedbe, ő építi meg azt a házat az én nevemnek.** 2Sám. 7,13.

6. Most azért parancsold meg, hogy vágjanak nékem cédrusfákat a Libánonon. Az én szolgáim is együtt lesznek a te szolgáiddal; a te szolgáidnak pedig jutalmát megadom néked mind aszerint, amit mondasz; mert tudod, hogy nincsen miközöttünk olyan ember, aki a favágáshoz úgy értene, mint a szidónbeliek. Ezék. 27,5.

7. Mikor azért meghallotta Hirám a Salamon üzenetét, igen megörült, és monda: **Áldott legyen e mai napon az Úr, aki Dávidnak bölcs fiat adott e nagy népen.**

8. És elkülde Hirám Salamonhoz, ezt üzenvén: Megértettem, ami felől küldöttél hozzám; én megteszem minden kívánságodat mind a cédrusfákra, mind a fenyőfákra nézve.

9. Az én szolgáim a Libánonról aláviszik a tengerre a fákat: én pedig azokat tutajokra rakatván, a tengeren addig a helyig vitetem, amelyet te megüzensz nékem, és azokat ott kihányatom, és te vitesd el. Te pedig abban teljesítsd kívánságomat, hogy adj eledelt az én háznépemnek. 2Krón. 2,16. Ezsdr. 3,7. Ezék. 27,17.

10. Ada azért Hirám Salamonnak cédrusfákat és fenyőfákat, minden kívánsága szerint.

11. Salamon pedig ada Hirámnak húszezer véka búzát az ő háznépének táplálására, és húszezer kórus sajtolt olajat. Ezt adja vala Salamon Hirámnak esztendőről esztendőre.

12. **Az Úr azért bölcsességet ada Salamonnak, amint megmondotta néki**; és békesség lett Hirám és Salamon között, és ők szövetséget kötöttek egymással. rész 3,12.

13. Salamon király pedig robotosokat szedete az egész Izraelből; és harmincezer ember lett robotossá.

14. Akiket aztán elkülde a Libánonra, minden hónapra tíz-tízezer ember egymás után. Egy hónapig a Libánon hegyén vala-

nak, két hónapig az ő házuknál. Adónirám volt pedig a robotosok feje.

15. Ezenkívül Salamonnak hetvenezer teherhordója, és nyolcvanezer kővágója volt a hegyen.

16. A pallérok fejedelmein kívül, akikre Salamon a munkának igazgatását bízta, akik háromezren és háromszázan voltak, akik a munkálkodó népet szorgalmaztatták.

17. És megparancsolá a király, hogy nagy és drága köveket vágjanak ki, nevezetesen faragott köveket a ház fundamentumául;

18. Melyeket kifaragának a Salamon kőmívesei és a Hírám ácsai és a gibleusok; és elkészíték a fákat és a köveket a ház építéséhez.

A templom építése

6 És megépítteték az Úrnak háza az Izrael fiainak Egyiptom földjéből való kijövetele után a négyszáznyolcvanadik esztendőben, Salamon Izrael felett való uralkodásának negyedik esztendejében, a Zif hónapban, mely a második hónap. 2Krón. 3,1. Csel. 7,47.

2. És a ház, amelyet Salamon király az Úrnak építe, hatvan sing hosszú, húsz sing széles és harminc sing magas volt. Ezék. 41,1. 2.

3. És egy tornác volt a ház temploma előtt, amelynek a hossza húsz sing volt, a háznak szélessége szerint; a szélessége pedig tíz sing volt a ház hosszában.

4. És építe a házon ablakokat is lezárt rostélyzattal.

5. És építe a ház falaira emeleteket köröskörül, a ház falai körül a szent helyen és a szentek szentjén, és készíte helyiségeket körül.

6. Az alsó emelet belső szélessége öt sing, a középső szélessége hat sing és a harmadik szélessége hét sing volt, és bemélyedéseket építe a ház körül kívülről, hogy az emeletek gerendái ne nyúljanak be a ház falaiba.

7. Mikor pedig a ház építteték, a kőbányának egészen kifaragott köveiből építtetett, úgyhogy sem kalapácsnak, sem fejszének, sem valami egyéb vasszerszámnak pengése nem hallattatott a háznak felépítésénél.

8. Az alsó emelet középső mellékhelyiségéhez egy ajtó vezetett a ház jobb oldalán, és egy csigalépcső vitt fel a középső emeletbe, és a középsőből a harmadikba.

9. Megépíté ekként azt a házat és elvégezé, és befedé a házat gerendákkal és cédrusfadeszkákkal.

10. És megépíté az emeleteket az egész ház körül, amelyeknek magasságuk öt-öt sing volt, és a házhoz cédrusfagerendákkal ragasztattak.

11. És lőn az Úrnak beszéde Salamonhoz, ezt mondván:

12. Ez ama ház, amelyet te építesz: **Ha az én rendeléseimben jársz, és az én ítéleteim szerint cselekszel, és megtartod minden én parancsolataimat azokban járván, én is bizonyára megerősítem veled az én beszédemet, amelyet szólottam Dávidnak, a te atyádnak;**

13. **És az Izrael fiai között lakozom, és nem hagyom el az én népemet, az Izraelt.** 2Móz. 25,8. 29,45. 3Móz. 26,11. 5Móz. 31,6. 2Kor. 6,16. Zsid. 12,5. Jel. 21,3.

14. Megépíté azért Salamon azt a házat, és elvégezé azt.

15. És megbéllelé a ház falait belül cédrusfával, a ház padlózatától egészen a padlásig beborítá belül fával; a ház padlózatát pedig beborítá fenyődeszkákkal.

16. És építe a ház hátulján egy húsz sing hosszú cédrusfa falat a padlózattól egész a padlásig, és építé azt a ház hátulsó részének: szentek szentjének. Zsid. 9,3.

17. Az előtte való szenthely hossza negyven sing volt. 2Móz. 26,33. 3Móz. 16,2.

18. Belülről az egész ház merő cédrus volt, kivésett sártökökkel és kinyílt virágbimbókkal, úgyhogy semmi kő ki nem látszott.

19. És a szentek szentjét építé a ház belső részében, hogy abba helyeztesse az Úr szövetségének ládáját. 2Móz. 40,21.

20. A szentek szentje belső részének a hossza húsz sing volt, a szélessége is húsz sing, a magassága is húsz sing, és beborí-

tá azt finom arannyal; az oltárt is beborítá cédrusdeszkákkal.

21. És Salamon beborította a házat belül finom arannyal, és arany láncot vont a belső rész előtt, amelyet szintén bevont arannyal.

22. Úgy, hogy az egész ház be volt vonva merő arannyal, sőt az oltárt is, amely a szentek szentje előtt volt, egészen beborítá arannyal. 2Móz. 37,7–9. 2Krón. 3,10–12.

23. És csinált a szentek szentjébe két tíz sing magas kérubot olajfából.

24. És öt sing volt az egyik kérub szárnya, és öt sing a másik kérub szárnya is, úgy, hogy az egyik szárnya végétől a másik szárnya végéig tíz sing volt.

25. A másik kérub is tíz sing volt; és mind a két kérubnak mind a mértéke, mind a faragása egy volt;

26. Úgy, hogy az egyik kérub magassága tíz sing, és ugyanannyi a másik kérubé is.

27. És helyezteté a kérubokat a ház belsejébe, és amint a kérubok kiterjesztek szárnyukat, az egyiknek szárnya a ház egyik falát, a másik kérub szárnya pedig a másik falát érte; de a ház közepén összeért egyik szárny a másikkal.

28. És beborítá a kérubokat arannyal.

29. És a ház összes falain köröskörül kívül és belül kérubokat, pálmafákat és kinyílt virágokat metszetett ki.

30. És beborítá még a ház padlóját is arannyal kívül és belül.

31. És a szentek szentjének bemenetelén csinála ajtót olajfából, az ajtófélfák kiszögellése egy ötödrész volt; Ján. 10,7.

32. És két ajtószárnyat olajfából, és metszete reájuk kérubokat, pálmafákat és kinyílt virágokat, és beborítá azokat arannyal; a kérubokat is és a pálmafákat is megaranyoztatá.

33. Ekképpen a templom szenthelyénél is négyszegletű ajtófélfákat olajfából.

34. És csinált két ajtót ciprusfából, és az egyik ajtón is két forgó ajtószárny volt, a másik ajtón is két forgó ajtószárny.

35. És metszete azokra kérubokat és pálmafákat és kinyílt virágokat, és beborítá arannyal, rá alkalmaztatva azt a metszésre.

36. Azután felépíté a belső pitvart három rend faragott kőből és egy rend cédrusgerendából.

37. Az ő uralkodásának negyedik esztendejében fundáltaték az Úrnak háza Zif hónapban.

38. És a tizenegyedik esztendőben, Búl havában, mely a nyolcadik hónap, végezteték el a ház, minden dolga és rendje szerint. És így építé azt hét esztendeig.

Salamon palotájának építése

7 Azután a maga házát építé Salamon tizenhárom esztendeig, amely alatt elvégezé az ő házát egészen. rész 9,10.

2. Megépíté a Libánon erdő házát is, melynek hossza száz sing volt, szélessége ötven sing, magassága harminc sing; építé azt négy rend cédrusoszlopon és az oszlopokon cédrusgerendák valának.

3. És befedte cédrusdeszkákkal felül a gerendák felett, melyek valának negyvenöt oszlopon, mindegyik renden tizenöt.

4. És három rend ablak rajta egymással átellenben, három három ellenében.

5. És mind az ajtók és azoknak oldalfái négyszögűek valának az ablakokkal együtt, és egyik ablak a másiknak átellenébe volt mind a három renden.

6. És építé az oszlopcsarnokot, amelynek hossza ötven sing és szélessége harminc sing volt; és egy tornácot ez elé, és oszlopokat és vastag gerendákat ezek elé.

7. És építé a tróntermet, ahol ítélt, a törvényházat, amelyet cédrusfával bélelt meg a padlózattól fogva fel a padlásig.

8. Azután a saját házát építé, amelyben ő maga lakott, a másik udvarba befelé a teremtől, hasonlóan a másikhoz, és építe egy házat a fáraó leányának is, akit feleségül vett Salamon, hasonlót e teremhez.

9. Mindezek drágakövekből voltak, mérték szerint kifaragva, fűrésszel metszve minden oldalról, a fundamentumtól a tetőzetig, kívül is mind a nagy pitvarig.

10. Még a fundamentum is drága és nagy kövekből volt: tíz singnyi kövekből és nyolc singnyi kövekből.

11. És ezeken felül voltak a mérték szerint faragott drágakövek és cédrusfák.

12. És a nagy pitvarban köröskörül három sor faragott kő és egy sor faragott cédrusgerenda volt, éppen mint az Úr házának belső pitvara és a ház tornáca.
Ján. 10,23. Csel. 3,11.

13. És elkülde Salamon király, és elhozatá Hírámot Tíruszból. 2Krón. 4,11.

14. Ez egy özvegyasszonynak volt a fia a Naftali nemzetségéből; az ő atyja pedig tíruszbeli rézműves ember volt; és ez teljes volt bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal, hogy tudna csinálni mindenféle művet rézből. Ki mikor Salamon királyhoz jött, minden mívet megcsinála néki. 2Móz. 28,3. 31,3. 36,1. 2Krón. 2,14. 4,16. Ésa. 28,26.

15. És formála két rézoszlopot, az egyik oszlop magassága tizennyolc sing volt, és tizenkét sing zsinór éri vala át mind a két oszlopot. 2Kir. 25,17. Jer. 52,21.

16. És készíte két gömböt ércből öntve, hogy azokat az oszlopok tetejére tegye, és öt sing magas volt az egyik gömb és öt sing magas volt a másik gömb.

17. Recés mívű hálók, láncmívű zsinórok voltak a gömbökön, amelyek az oszlopok tetején valának; hét volt az egyik gömbön, és hét volt a másik gömbön is.

18. És megkészíté az oszlopokat, és két sor díszítést tett köröskörül az egyik hálón, hogy befedje a gömböket, amelyek az oszlopfőkön voltak; és így csinálá a másik gömböt is.

19. És a gömbök, amelyek a tornácban levő oszlopok tetején voltak, liliom formájúak voltak, négy singnyiek.

20. Gömbök voltak a két oszlopon, felül, közel a kidomborodáshoz, amely a háló mellett volt. És kétszáz gránátalma volt sorban köröskörül a második gömbön.
2Krón. 3,16. Jer. 52,23.

21. És felállítá az oszlopokat a templom tornácában; és felállítá a jobb oszlopot, és nevezé annak nevét Jákinnak, és felállítá a bal oszlopot, és nevezé annak nevét Boáznak. 2Sám. 7,12. 13. Zsolt. 87,5. 89,2–4. 90,16. 17. Ésa. 62,7. Jer. 30,20.

22. És az oszlopok tetején liliomok formáltattak. És ilyen módon végezteték el az oszlopok míve.

A templom felszerelése

23. És csinála egy öntött tengert, mely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing volt, köröskörül kerek, és öt sing magas, és a kerületét harminc sing zsinór érte körül. 2Kir. 25,13. Jer. 52,17.

24. Valának pedig a peremén alól köröskörül formáltatva apró sártökök; tíz-tíz mindegyik singben az egész tenger körül, az ilyen sártököcskék két renddel voltak öntve köröskörül a maga öntésében.
2Krón. 4,3.

25. És tizenkét ökrön állott, három északra fordulva, három nyugatra, három délre és három naptámadatra, és a tenger fölül rajtuk, hátuk pedig mind befelé.
2Krón. 4,5. Jer. 52,20.

26. És vastagsága egy tenyérnyi volt, és a pereme olyan, mint a pohár ajaka, vagy a liliom virága, és kétezer bát fért bele.

27. És készíte tíz érctalpat, mindegyik talpat négy sing hosszúra, és négy sing szélesre, és három sing magasra.

28. És e talpak így voltak csinálva: oldalaik voltak, és az oldalak a szélpártázatok között voltak.

29. És az oldalakon, amelyek a pártázatok között voltak, oroszlánok, ökrök és kérubok voltak, és a pártázatokon felül is ekként; az oroszlánok és ökrök alatt pedig cifrázatok voltak bevésett munkával.
1Móz. 3,24. Zsolt. 18,10. Jel. 4,6–8.

30. És mindegyik talpnak négy-négy réz kereke és réz tengelye volt, és a négy szegleten támaszok voltak; a mosdómedencén alul voltak e támaszok öntve, és mindegyiknek oldalán cifrázatok.

31. És a szája az ő kerekded fészkének belső részétől fogva oda felfelé egy singnyi volt, és a fészeknek szája kerekded volt, oszlopformára csinálva, másfél singnyi széles, és szájánál is szép metszések voltak, és azoknak pártázatai négyszögűek voltak, nem gömbölyűek.

32. És négy kerék volt a pártázatok alatt, és a kerekek tengelyei a talphoz voltak erősítve, és mindegyik keréknek magassága másfél sing volt.

33. És e kerekek hasonlóak voltak a szekérnek kerekeihez, csakhogy a tenge-

lyeik, kerékagyaik, küllőik, talpaik mind öntve voltak.

34. És négy vállacskát csinált mindegyik talp négy szegletén; magából a talpból jöttek ki a vállacskák.

35. És e talp tetején fél singnyi kerekded magasság volt köröskörül, és a talp tetején voltak annak tartókezei és pártázatai a maga öntéséből.

36. Metsze pedig annak tábláira, tartókezeire, pártázataira kérubokat, oroszlánokat és pálmafákat: mindegyiknek az üres helye szerint, és koszorút köröskörül.

37. Így készítette a tíz talpat egy öntésből, egy mérték és forma szerint.

38. Csinála tíz mosdómedencét is rézből, mindegyik mosdómedencébe negyven bát fért; és mindegyik mosdómedence négy singnyi volt, és a tíz talp mindegyikén egy-egy mosdómedence volt.
2Móz. 30,18. 2Krón. 4,6. Tit. 3,5.

39. És helyezteté a talpak ötét a ház jobbfelől való részére, és ötét a ház balfelől való részére; a tengert pedig helyezteté a ház jobbrésze felől naptámadatra dél ellenébe.

40. És készített Hírám még üstöket, lapátokat és medencéket, és elvégezé az egész munkát, amelyet Salamon királynak csinált az Úr házához;

41. Tudniillik a két oszlopot és a kerek gömböket, amelyek a két oszlop tetejére tétettek, és a két hálót a két kerek gömb befedezésére, amelyek az oszlopok tetejére tétettek.

42. És a négyszáz gránátalmát a két hálóra; két rend gránátalmát minden hálóba, a két kerekded gömb befejezésére, amelyek valának az oszlopok tetején;

43. A tíz talpat és a talpakra való tíz mosdómedencét;

44. Az egy tengert és a tizenkét ökröt a tenger alá;

45. Fazekakat, lapátokat és medencéket. És mindezek az edények, amelyeket Hírám Salamon királynak az Úr háza számára készített, csiszolt rézből voltak.

46. A Jordán völgyében önteté ezeket a király az agyagos földben, Szukkót és Sártán között. 2Móz. 27,3. Zak. 14,20. 21.

47. És mindezeket az edényeket Salamon méretlen hagyá, a réznek felettébb való sokasága miatt.

48. És megcsináltata Salamon minden egyéb felszerelést is, mely az Úr házához szükséges volt: az arany oltárt, az arany asztalt, melyen a szent kenyerek állottak.
2Móz. 25,30. 37,10. 25. 3Móz. 24,5.

49. És a gyertyatartókat színaranyból, ötöt jobbfelől és ötöt balfelől a szentek szentje elé, és arany virágokat, lámpákat, és hamvvevőket.

50. Azután csészéket, késeket, medencéket, tömjénezőket és serpenyőket színaranyból, sőt a belső ház, a szentek szentje és a szenthely ajtainak sarkait is mind aranyból.

51. És ilyenképen elvégezteték az egész mű, amelyet Salamon király csinála az Úrnak házához. És bevitte Salamon az ő atyjától, Dávidtól az Istennek szenteltetett jószágot, az ezüstöt, aranyat és az edényeket és azokat is az Úr házának kincsei közé tevé. 2Sám. 8,11.

A szövetség ládája a templomban

8 Akkor összegyűjté Salamon az Izrael véneit és a nemzetségeknek minden fejeit, az Izrael fiai atyjaiknak fejedelmeit Salamon királyhoz Jeruzsálembe, hogy az Úr szövetségének ládáját felvigyék a Dávid városából, mely a Sion.
2Sám. 5,7. 6,17. 2Krón. 5,2–14.

2. És felgyűlének Salamon királyhoz az Izrael minden férfiai az Etánim havában, az ünnepen; ez a hetedik hónap.
3Móz. 23,34. 5Móz. 16,13. 2Krón. 7,8.

3. Mikor pedig eljöttek mindnyájan az Izrael vénei: felvevék a papok a ládát,
5Móz. 31,9. Józs. 3,3. 6. 1Krón. 15,14.

4. És felvitték az Úr ládáját, a gyülekezetnek sátorát, és mind a szent edényeket, melyek voltak a sátorban, és felvitték azokat a papok és a léviták.
4Móz. 4,15. 2Krón. 1,3.

5. És Salamon király és az Izrael egész gyülekezete, amely őhozzá gyűlt, megyen vala ővele a láda előtt, áldozván juhokkal és ökrökkel, melyek meg sem számláltathatnának, sem pedig meg nem irattathatnának a sokaság miatt.

6. És bevitték a papok az Úr szövetségének ládáját az ő helyére a ház belső részébe, a szentek szentjébe, a kérubok szárnyai alá.

7. Mert a kérubok kiterjesztik vala szárnyaikat a láda helye felett, és befedik a kérubok a ládát és annak rúdjait felülről.
2Móz. 26,33.

8. És a rudak olyan hosszúak voltak, hogy azok vége látható volt a szenthelyen a szentek szentjének első része felől; azonban kívül nem voltak láthatók; és ott vannak mind e mai napig.
2Móz. 25,13–15. 2Krón. 5,8. 9.

9. És nem volt egyéb a ládában, mint csak a két kőtábla, amelyeket Mózes a Hórebnél helyezett bele, mikor az Úr szövetséget kötött az Izrael fiaival, mikor kijövének Egyiptom földjéből.
2Móz. 25,21. 40,20. 5Móz. 10,2. 5. Zsid. 9,4.

10. **Mikor pedig kijöttek a papok a szenthelyből, köd tölté be az Úrnak házát,** 2Móz. 40,34. 35.

11. **Úgy, hogy meg sem állhattak a papok az ő szolgálatukban a köd miatt, mert az Úr dicsősége töltötte be az Úrnak házát.** 2Krón. 5,13. 14.

Salamon megáldja a gyülekezetet

12. Akkor monda Salamon: **Az Úr mondotta, hogy Ő lakoznék ködben.**
3Móz. 16,2. Zsolt. 18,11. 97,2.

13. Építve építettem házat néked lakásul; helyet, ahol örökké lakjál. Zsolt. 132,14.

14. Azután megfordult a király, és megáldá Izrael egész gyülekezetét és az Izrael egész gyülekezete felállott.
Józs. 22,6. 2Sám. 6,18.

15. És monda: **Áldott legyen az Úr, Izraelnek Istene, aki szólott az Ő szája által Dávidnak, az én atyámnak; és azt az Ő hatalmasságával beteljesítette,** mondván: 2Krón. 6,4. Luk. 1,68.

16. Attól a naptól fogva, amelyen kihoztam az én népemet, az Izraelt Egyiptomból, soha nem választottam egyetlen várost sem az Izrael minden nemzetségei közül, hogy ott nékem házat építenének, amelyben lenne az én nevem; hanem csak Dávidot választottam, hogy ő legyen az én népem, Izrael felett. 5Móz. 12,11. 2Sám. 7,8.

17. És ámbár az én atyám, Dávid már elvégezte, hogy ő épít házat az Úrnak, Izrael Istene nevének;

18. De az Úr azt mondá Dávidnak, az én atyámnak: Azt, hogy arra gondoltál, hogy az én nevemnek házat építs, jól cselekedted, hogy szívedben ezt végezted;

19. Mégis nem te építesz házat nékem, hanem a te fiad, aki a te ágyékodból származik, ő épít házat az én nevemnek.
2Sám. 7,13.

20. **És beteljesíté az Úr az Ő beszédét, amelyet szólott**; mert felkelék az én atyám, Dávid helyett, és ülék az Izrael királyiszékébe, amiképpen megmondotta az Úr, és megépítém a házat az Úr, Izrael Istene nevének.

21. És helyet szerzettem ott a ládának, amelyben az Úrnak szövetsége vagyon, amelyet szerzett a mi atyáinkkal, mikor kihozta őket Egyiptom földjéből.
5Móz. 31,26. 2Kir. 22,8.

22. És odaállott Salamon az Úr oltára elé, az Izrael egész gyülekezetével szembe, és felemelé kezeit az ég felé,
2Móz. 9,33. 2Krón. 6,12. 13. Ezsdr. 9,5.

23. És monda: **Uram, Izrael Istene! Nincsen hozzád hasonló Isten, sem az égben ott fenn, sem a földön itt alant, aki megtartod a szövetséget és az irgalmasságot a Te szolgáidnak, akik előtted teljes szívvel járnak;**
1Móz. 17,1. 2Móz. 15,11. 5Móz. 7,9. Neh. 1,5. 2Kir. 20,3. Dán. 9,4.

24. **Aki megtartottad azt, amit a Te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak szólottál; mert magad szólottál néki, és a Te hatalmaddal beteljesítetted,** amint e mai napon megtetszik.

25. **Most azért Uram, Izrael Istene, tartsd meg, amit a Te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak ígértél,** ezt mondván: A te magodból való férfiú el nem fogy énelőttem, aki az Izrael királyiszékébe üljön; csakhogy a te fiaid őrizzék meg az ő útjukat, hogy énelőttem járjanak, amint te énelőttem jártál.

26. **Most teljesítsd be, Izrael Istene, a Te szavaidat, amelyeket szólottál** a Te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak. 2Sám. 7,25.

27. Vajon gondolható-é, hogy lakozhatnék az Isten a földön? Ímé az ég, és az egeknek egei be nem foghatnak téged; mennyivel kevésbé e ház, amelyet én építettem. Jer. 23,24. Csel. 7,49. 17,24. 2Kor. 12,2.

28. **De tekints a te szolgád imádságára és könyörgésére, oh Uram, én Istenem, hogy meghalld a dicséretet és az imádságot, amellyel a Te szolgád könyörög előtted e mai napon**; 5Móz. 24,16. Fil. 4,6.

29. **Hogy a Te szemeid e házra nézzenek éjjel és nappal, e helyre, amely felől azt mondottad: Ott lészen az én nevem; hallgasd meg ez imádságot, amellyel könyörög a Te szolgád e helyen.**

30. **És hallgasd meg a Te szolgádnak és a Te népednek, az Izraelnek könyörgését, akik imádkoznak e helyen; hallgasd meg lakhelyedből, a mennyekből, és meghallgatván légy kegyelmes!** Zsolt. 103,2. 3. 12. Ésa. 1,18. 43,25. Ezék. 18,21–23. Csel. 5,31. 26,18. 1Ján. 1,7. 9.

31. Mikor vétkezik valaki felebarátja ellen, és esküre kötelezteti, hogy megesküdjék és ő idejön, megesküszik az oltár előtt ebben a házban:

32. Te hallgasd meg a mennyekből, és vidd véghez, és tégy igazat a Te szolgáid között, kárhoztatván az istentelent, hogy fején teljék, amit keresett; és megigazítván az igazat, megfizetvén néki az ő igazsága szerint. 5Móz. 25,1.

33. **Mikor megverettetik a Te néped, az Izrael, az ő ellenségeitől, mivel ellened vétkeztek, és hozzád megtérnek, és vallást tesznek a te nevedről, és néked imádkoznak és könyörögnek e házban:**

34. **Te hallgasd meg a mennyekből, és bocsásd meg az Izraelnek, a Te népednek vétkét; és hozd vissza őket arra a földre, amelyet adtál az ő atyáiknak.**

35. Mikor berekesztetik az ég, és nem lészen eső, mert ellened vétkeztek; **és imádkoznak e helyen, és vallást tesznek a te nevedről, és megtérnek az ő bűnükből**, mert Te szorongatod őket:

36. **Te hallgasd meg őket a mennyekből, és légy kegyelmes a Te szolgáidnak és az Izraelnek, a Te népednek vétke iránt, tanítsd meg őket a jó útra, amelyen járjanak; és adj esőt a Te földedre, amelyet örökségül adtál a Te népednek.** Zsolt. 119,133. Ésa. 35,8. Jer. 6,16. Mik. 7,19.

37. Éhség ha lesz e földön, ha döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár; ha ellenség szállja meg kapuit; vagy más csapás és nyavalya jön reájuk, Ésa. 37,14–29. Mát. 5,45.

38. Aki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki; vagy a Te egész néped, az Izrael, **ha elismeri az ő szívére mért csapást, és kiterjeszti kezeit e ház felé:**

39. **Te hallgasd meg a mennyekből, a Te lakhelyedből és légy kegyelmes, és cselekedd azt, hogy kinek-kinek fizess az ő útjai szerint, amint megismerted az ő szívét, mert egyedül csak Te ismered minden embernek szívét.** Csel. 1,24.

40. **Hogy féljenek téged mind éltig**, míg e földnek színén lakoznak, amelyet adtál a mi atyáinknak.

41. Sőt még az idegen is, aki nem a Te néped, az Izrael közül való, ha eljön messze földről a Te nevedért;

42. **Mert meghallják a Te nagyságos nevedet és a Te hatalmas kezedet és kinyújtott karodat**, és eljövén imádkozik e házban: 5Móz. 3,24. Jer. 6,16.

43. **Te hallgasd meg a mennyekből, a te lakhelyedből, és add meg az idegennek mindazt, amiért könyörög néked, hogy mind az egész földön való népek megismerjék a Te nevedet, és féljenek úgy téged, miképpen a Te néped, az Izrael**; és ismerjék meg, hogy a Te nevedről neveztetik ez a ház, amelyet én építettem. Zsolt. 67,2. 102,15. Ésa. 43,25. 26. 1Ján. 5,14. 15.

44. Ha a Te néped hadba megy ki az ő ellensége ellen, az úton, amelyen Te küldöd el, és imádkozik az Úrhoz, fordulván az úton e város felé, amelyet Te magadnak választottál és e ház felé, amelyet építettem a Te nevednek:

45. **Hallgasd meg a mennyekből az ő imádságukat és könyörgésüket, és szerezz nékik igazságot.**

46. Ha ellened vétkeznek, mert nincsen ember, aki ne vétkeznék, és megharagudván reájuk, ellenség kezébe adod, és fogva elviszik őket azok, akiktől megfogattak, az ellenségnek földjére, messze vagy közel; Péld. 20,9. Róm. 3,23. Jak. 3,2. 1Ján. 1,8. 10.

47. És eszükre térnek a földön, melyre fogva vitettek, és megtérvén könyörögnek néked azoknak földjén, akiktől fogva elvitettek, mondván: Vétkeztünk, hamisan és istentelenül cselekedtünk! Mik. 7,19.

48. **És megtérnek hozzád teljes szívükből és lelkükből, az ő ellenségüknek földjén, akik őket fogva elvitték, és imádkoznak hozzád** az ő földjüknek útja felé fordulva, amelyet adtál az ő atyáiknak, és e város felé, amelyet magadnak választottál, és e ház felé, amelyet a Te nevednek építettem:

Jer. 31,33. 34. Csel. 5,31. 26,18. 1Pét. 3,12.

49. Hallgasd meg a mennyekből, a Te lakhelyedből az ő imádságukat és könyörgésüket, és szerezz nékik igazságot;

50. **És légy kegyelmes a Te néped iránt, akik ellened vétkeznek**, és minden bűneik iránt, amelyekkel ellened vétkeztek; **és szerezz kedvességet nékik azok előtt, akik őket fogva tartják, hogy könyörüljenek rajtuk;** Ésa. 1,18. Mik. 7,19.

51. **Mert ők a Te néped és örökséged, akiket kihoztál Egyiptomból**, a vaskemence közepéből, Róm. 11,28. 29.

52. **Hogy a Te szemeid nézzenek a Te szolgádnak imádságára és a Te népednek, az Izraelnek könyörgésére; meghallgatván őket mindenkor, mikor téged segítségül hívnak.**

53. Mert Te különválasztottad őket magadnak örökségül a földnek minden népei közül; amiképpen megmondottad Mózes, a Te szolgád által, mikor kihoztad a mi atyáinkat Egyiptomból, Uram Isten!

54. És mikor elvégezte Salamon az Úr előtt való minden imádságát és könyörgését, felkele az Úr oltára elől, és megszűnék az ő térdein való állástól, és kezeinek az égbe felemelésétől.

55. És felállván megáldá az Izrael egész gyülekezetét, felszóval ezt mondván:

2Sám. 6,18.

56. **Áldott legyen az Úr, aki nyugodalmat adott az Ő népének, az Izraelnek, minden Ő beszéde szerint, csak egy beszéde is hiábavaló nem volt minden jó beszédei közül, amelyeket szólott Mózes, az Ő szolgája által.**

5Móz. 12,10. Józs. 21,45. 23,14. Jer. 1,12.

57. **Az Úr, a mi Istenünk legyen velünk, amiképpen volt a mi atyáinkkal, ne hagyjon el minket, se el ne távozzék tőlünk,** Zsid. 13,5.

58. **Hanem hajtsa magához a mi szívünket, hogy járjunk minden Ő útjaiban, és őrizzük meg az Ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit**, amelyeket a mi atyáinknak parancsolt.

Józs. 22,15. Zsolt. 119,36. Jer. 10,23. 2Kor. 3,5.

59. **És ezek a szavak, amelyekkel imádkoztam az Úr előtt, legyenek jelen az Úr előtt a mi Istenünk előtt éjjel és nappal, hogy ítéletet tegyen az Ő szolgájának és az Ő népének, az Izraelnek, minden időben,**

60. Hogy megismerjék a földön minden népek, hogy **csak az Úr az Isten, és hogy rajta kívül nincsen más.**

5Móz. 4,35. Józs. 4,24. 1Sám. 17,46. 2Kir. 19,19.

61. És a ti szívetek legyen tökéletes az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, hogy járjatok az Ő rendeléseiben, és őrizzétek meg az Ő parancsolatait, miképpen e mai napon.

2Kir. 20,3. Róm. 2,29. 1Kor. 15,20. 23. Gal. 6,15. 1Ján. 1,7. Jel. 1,5.

62. És a király és az egész Izrael ővele, áldozatokat áldozának az Úr előtt.

63. És Salamon áldozék hálaadó áldozatul, amelyet áldozék az Úrnak: huszonkétezer ökröt, százhúszezer juhot. És ekképpen szentelék fel az Úr házát a király és az Izrael minden fiai. 2Krón. 7,5.

64. Ugyanazon napon szentelé fel a király a középső pitvart, mely az Úrnak háza előtt volt; mert ott szerze egészégő áldozatokat, ételáldozatokat és hálaáldozatok kövéreit. Mert a rézoltár, mely az Úr előtt állott, kisebb volt, mintsem reáfért volna az égőáldozat, az ételáldozat és a hálaáldozatok kövére.

65. És Salamon ünnepet szerzett ebben az időben, és vele együtt az egész Izrael; egy nagy gyűlést Hámát határától fogva Egyiptom határáig, az Úr előtt, a mi Istenünk előtt, hét napig és újra hét napig, azaz tizennégy napig. 1Móz. 15,18. 3Móz. 23,34. 4Móz. 34,5. 8. Józs. 13,5. Bír. 3,3. 2Kir. 14,25.

66. És a nyolcadik napon elbocsátá a népet. És áldák a királyt, és elmenének az ő hajlékaikba örömmel és víg szívvel,

mindama jók felett, amelyeket cselekedett az Úr az Ő szolgájával, Dáviddal, és az Izraellel, az Ő népével.

Isten szava Salamonhoz

9 És lőn, mikor elvégezte Salamon az Úr házának és a király házának építését, és mindent amit kívánt és amit akart építeni Salamon: 2Krón. 7,11. 8,6.

2. Megjelenék az Úr Salamonnak másodszor is, amiként megjelent néki Gibeonban. rész 3,5.

3. És monda néki az Úr: **Meghallgattam a te imádságodat és könyörgésedet, amellyel könyörögtél előttem. Megszenteltem e házat, amelyet építettél, abba helyeztetvén az én nevemet mindörökké, és ott lesznek az én szemeim, és az én szívem mindenkor.** rész 8,29. 5Móz. 11,12. 2Kir. 20,5. Zsolt. 10,17. 34,17.

4. **És ha te előttem jársz, amint járt Dávid, a te atyád, egyenes és tökéletes szívvel, úgy cselekedvén mindenekben, amint néked megparancsoltam, az én rendeléseimet és végzéseimet megtartod;** rész 2,4. 3,6. 1Móz. 5,22. 6,9. 17,1. 2Kir. 20,3. Zsolt. 16,8. 128,1. Mik. 6,8. Mal. 2,6.

5. **Megerősítem a te birodalmadnak trónját az Izraelen mindörökké**, amint megígértem Dávidnak, a te atyádnak, mondván: Nem fogy el a te nemzetségedből való férfiú az Izrael királyiszékéből. rész 6,12. 2Sám. 7,12.

6. De hogyha elszakadtok ti és a ti fiaitok tőlem, és meg nem őrzitek az én parancsolataimat és végzéseimet, melyeket előtökbe adtam; hanem elmentek, és idegen isteneknek szolgáltok, és meghajoltok azok előtt: Józs. 23,16. 2Sám. 7,14. Zsolt. 89,30.

7. Kigyomlálom az Izraelt e föld színéről, amelyet nékik adtam; e házat, melyet az én nevemnek szenteltem, elvetem szemeim elől, és az Izrael példabeszédül és meséül lészen minden nép előtt. 5Móz. 4,26. 37. 2Kir. 17,23. Zsolt. 44,14. Jer. 7,14.

8. És bár e ház felséges, mégis akik elmennek mellette, elcsodálkoznak, felkiáltanak, és azt mondják: Miért cselekedett így az Úr ezzel a földdel és ezzel a házzal? 5Móz. 29,24. 2Krón. 7,21.

9. És azt felelik: Azért, mert elhagyták az Urat, az ő Istenüket, aki az ő atyáikat kihozta Egyiptom földjéből, és idegen istenekhez ragaszkodtak, és azokat imádták, és azoknak szolgáltak: ezért bocsátá őreájuk az Úr mindezt a nyomorúságot.

Salamon egyéb építkezései

10. És lőn a húsz esztendő végén, mialatt Salamon a két házat, az Úr házát és a király házát megépíté,

11. Amelyekhez Hírám, Tírusz királya adott ajándékba Salamonnak cédrusfákat, fenyőfákat, aranyat egész kívánsága szerint, ada Salamon király Hírámnak húsz várost Galileának földjén.

12. Kiméne Hírám Tíruszból, hogy megnézze azokat a városokat, amiket Salamon néki ada, de nem tetszettek azok néki.

13. Monda: Miféle városok ezek, atyámfia, amelyeket nékem adtál? És Kábul földnek nevezé azokat mind e mai napig.

14. Küldött pedig Hírám a királynak százhúsz tálentum aranyat.

15. És ez az összege annak az adónak is, amelyet kivetett Salamon király, hogy megépíthesse az Úr házát, és a maga házát, és Millót, és Jeruzsálem kőfalait, és Hácort, Megiddót és Gézert. Józs. 17,11. 19,36. Bír. 1,29. 2Sám. 5,9.

16. Mert a fáraó, Egyiptom királya, feljött, és meghódítá Gézert, és felégette tűzzel, és a kananeusokat, akik a városban laktak, megölte, és adta azt ajándékba az ő leányának, a Salamon feleségének. Józs. 16,10.

17. És megépíté Salamon Gézert és az alsó Bét-Hóront; Józs. 16,3. 21,22. 2Krón. 8,5.

18. Bahalátot és Tadmort a pusztában, azon a földön; Józs. 19,44.

19. És a tárházak minden városait, amelyek a Salamonéi valának, a szekerek városait, és a lovagok városait, és mindeneket, amelyeknek építéséhez Salamonnak kedve volt Jeruzsálemben és a Libánonon, és az ő birodalmának egész földjén.

20. És mindazt a népet, amely megmaradott az emoreusoktól, hitteusoktól, perize-

usoktól, hivveusoktól, jebuzeusoktól, akik nem az Izrael fiai közül voltak.

21. Azoknak fiait, akik őutánuk azon a földön maradtak, akiket az izraeliták ki nem irthattak, Salamon jobbágyokká tette mind e mai napig.
1Móz. 9,5. Bír. 1,21. 3,1. Ezsdr. 2,55. Neh. 7,57.

22. De az Izrael fiai közül senkit nem vetett Salamon szolgálat alá, hanem ezek hadakozó férfiak voltak és ő szolgái és főemberei és hadnagyai és az ő szekereinek és lovagjainak fejei.
3Móz. 25,39. Jer. 34,14.

23. És a hivatalnokoknak, akik Salamon munkáinak élén állottak, száma ötszázötven volt, akik igazgatták a népet, amely dolgozott a munkán.

24. És a fáraó leánya felméne a Dávid városából a maga házába, amelyet Salamon épített néki. Akkor építé meg Millót is. 2Sám. 5,9. 2Krón. 8,11.

25. És áldozék Salamon minden esztendőben háromszor, égő és hálaáldozatot azon az oltáron, amelyet épített az Úrnak, és áldozik vala jó illattal azon, amely az Úr előtt volt. És elvégezé a házat.
2Móz. 23,14–17. 5Móz. 16,16.

26. És hajókat is csináltata Salamon király Esiongáberben, amely Elót mellett van a Vörös tenger partján, az Edom földjén. 2Krón. 1,17.

27. És elküldé Hírám az ő szolgáit a hajókon, akik jó hajósok és a tengeren jártasak valának, a Salamon szolgáival.

28. És egész Ofirig menének, és hozának onnét négyszázhúsz tálentum aranyat, és vitték azt Salamon királyhoz.
Jób 22,24. 2Krón. 8,18.

A sábai királynő látogatása

10 A Sába királyasszonya pedig hallván Salamonnak hírét és az Úr nevét, eljött, hogy megkísértgesse őt nehéz kérdésekkel. Bír. 14,12.
2Krón. 9,1. Mát. 12,42. Luk. 11,31.

2. És bejöve Jeruzsálembe igen nagy sereggel és tevékkel, amelyek hoznak vala fűszereket, igen sok aranyat és drágaköveket, és Salamonhoz méne, és szóla vele mindenekről, amelyek szívén voltak.
Zsolt. 49,4. Péld. 1,6.

3. És Salamon megfelelt néki mindenre, semmi sem volt a király előtt elrejtve, amire ne tudott volna néki felelni. Péld. 1,5.

4. És amikor látta Sába királyasszonya Salamonnak minden bölcsességét, és a házat, amelyet épített;

5. És az ő asztalának étkeit, és szolgáinak lakásait, és szolgáinak hódolatát, és azok öltözeteit, és pohárszékeit, és az ő áldozatát, amellyel az Úrnak házában áldozott: a lélegzete is elállott;

6. És monda a királynak: Mind igaz, amit az én földemben hallottam a te dolgaid felől és a te bölcsességedről,

7. De én nem akartam hinni azokat a beszédeket, míg én magam el nem jöttem, és szemeimmel nem láttam. És ímé nékem a felét sem beszélték el: **bölcsességed és gazdagságod felülmúlja a hírt, amelyet hallottam felőled**.

8. Boldogok a te embereid, boldogok ezek a te szolgáid, akik hódolnak néked mindenkor, és hallhatják a te bölcsességedet: Péld. 8,34.

9. Legyen az Úr, a te Istened áldott, aki kedvelt téged, hogy az Izrael királyiszékébe ültetett, mert szerette az Úr az Izraelt mindörökké, és királlyá tett téged, hogy ítéletet és igazságot szolgáltass. rész 5,7.
2Sám. 8,15. Zsolt. 72,2. Péld. 8,15. Dán. 2,21.

10. És ada a királynak száz és húsz tálentum aranyat, és igen sok fűszert és drágakövet. Nem hoztak azután ilyen és ennyi sokaságú fűszert, amennyit Sába királyasszonya ada Salamon királynak.

11. És a Hírám hajója is, mely aranyat hozott Ofirból, ébenfát is hozott Ofirból nagy bőséggel és drágaköveket.

12. És csinála a király az ébenfából oszlopokat az Úr házába és a király házába, és az éneklőknek hegedűket és lantokat; nem hoztak soha többé olyan ébenfákat, és nem is láttak olyanokat mind e mai napig.

13. És Salamon király ada a Sába királyasszonyának mindent, amit csak kívánt és kért tőle, azokon kívül, amelyeket gazdagságához képest ada Salamon király néki. Annakutána megtére, és méne az ő föld-jére szolgáival egyetemben.

Salamon gazdagsága és dicsősége

14. Vala pedig mértéke az aranynak, amely kezéhez jön Salamonnak minden esztendőben, hatszáz és hatvanhat tálentum arany.

15. Azon kívül, ami jön vala az árus emberektől és a fűszerekkel kereskedő kalmároktól, és mind az arábiabeli királyoktól, és annak a földnek tiszttartóitól.
2Krón. 1,16. Zsolt. 72,10.

16. És csináltata Salamon király kétszáz pajzsot tiszta vert aranyból; mindegyik pajzsra hatszáz aranyat adott.

17. És háromszáz kerek pajzsot vert aranyból, három font aranyat ada mindegyik pajzsra: és azokat a király helyezteté a Libánon erdő házába.

18. És készíte a király elefántcsontból egy nagy királyiszéket és beborítá azt finom arannyal. 2Krón. 9,17.

19. Hat grádicsa volt e királyiszéknek és e szék teteje kerekded volt hátul, és karjai valának mindkétfelől az ülés mellett, és két oroszlán álla ott a karoknál.

20. És tizenkét oroszlán álla ott kétfelől a lépcső hat lépésén. Senki soha olyant nem csinált egyetlen országban sem.

21. És Salamon királynak összes ivóedényei is aranyból voltak, és a Libánon erdő házának összes edényei tiszta aranyból; nem volt azok között semmi ezüst, mert annak semmi becse nem volt Salamon idejében.

22. Mert a király Társis-hajója, amely a tengeren Hírám hajójával járt, minden három esztendőben egyszer fordult meg, s hozott a Társis-hajó aranyat, ezüstöt, elefántcsontokat, majmokat és pávákat.
1Móz. 10,4. 2Krón. 20,36.

23. **És feljebb magasztaltaték Salamon király gazdagsággal és bölcsességgel a földön való minden királyoknál**.
2Krón. 1,12.

24. És mind az egész föld kívánja látni Salamont, **hogy hallhatnák az ő bölcsességét, melyet Isten az ő szívébe adott**.

25. És azok néki ajándékot hoznak vala, ezüst- és aranyedényeket, öltözeteket, hadi szerszámokat, fűszereket, lovakat, öszvéreket, esztendőnként. Zsolt. 68,29.

26. És gyűjte Salamon szekereket és lovagokat, úgyhogy ezer és négyszáz szekere, és tizenkétezer lovagja volt néki, akiket helyeztete a szekerek városaiba, és a király mellé Jeruzsálemben.
5Móz. 17,16. 2Krón. 1,14. 9,25.

27. És felhalmozá a király Jeruzsálemben az ezüstöt, mint a követ, és a cédrust, mint a vad fügefákat, amelyek nagy tömegben vannak a mezőn.

28. És Salamonnak Egyiptomból hozának lovakat, és a király kereskedői sereggel vették a lovakat megszabott áron.

29. És egy-egy szekér hatszáz ezüst siklusért és egy-egy ló százötven siklusért ment fel és jött ki Egyiptomból, és ugyancsak ők szállították ezeket a hitteusok királyainak és Szíria királyainak.
Józs. 1,4. 2Kir. 7,6.

Salamon bálványozása

11 Salamon király pedig megszerete sok idegen asszonyt, mégpedig a fáraó leányán kívül a moábiták, ammoniták, edomiták, szidónbeliek és hitteusok leányait, 1Móz. 6,2. Ezsdr. 9,12.

2. Olyan népek közül, akik felől azt mondotta az Úr az Izrael fiainak: Ne menjetek hozzájuk, és őket se engedjétek magatokhoz jönni, bizonyára az ő isteneik után hajtják a ti szíveteket. Ezekhez ragaszkodék Salamon szeretettel.
2Móz. 34,16. 5Móz. 7,3.

3. Voltak néki feleségei, hétszáz királynéasszony és háromszáz ágyas; és az ő feleségei elhajták az ő szívét.

4. **És mikor megvénült Salamon, az ő feleségei elhajták az ő szívét az idegen istenek után, úgyhogy nem volt már az ő szíve tökéletes az Úrhoz, az ő Istenéhez, amint az ő atyjának, Dávidnak szíve**. 5Móz. 17,17. Neh. 13,26.

5. Mert Salamon követi vala Astóretet, a szidónbeliek istenét, és Milkómot, az ammoniták utálatos bálványát. Bír. 2,13.

6. És gonosz dolgot cselekedék Salamon az Úr szemei előtt, és nem követé olyan tökéletességgel az Urat, mint Dávid, az ő atyja.

7. Akkor építe Salamon templomot Kámosnak, a moábiták utálatos bálványának

a hegyen, amely Jeruzsálem átellenében van, és Moloknak, az Ammon fiai utálatos bálványának.
4Móz. 21,29. 33,52. Bír. 11,24. 2Kir. 23,13.
8. És ekképpen cselekedék Salamon mind az ő idegen feleségeivel, akik az ő isteneiknek tömjéneztek és áldoztak.
9. Megharaguvék azért az Úr Salamonra, hogy elhajlott az ő szíve az Úrtól, Izrael Istenétől, aki megjelent néki kétszer is,
rész 3,5. 9,2. 5Móz. 7,4. Zsolt. 90,7.
10. És azt parancsolta néki, hogy ne kövessen idegen isteneket, és mégsem őrizte meg az Úr parancsolatját.
11. Monda azért az Úr Salamonnak: Miután ez történt veled, és nem őrizted meg az én szövetségemet és az én rendeléseimet, amelyeket parancsoltam néked: elszakasztván elszakasztom tőled az országot, és adom a te szolgádnak.
2Kir. 17,15. 21.
12. Mindazáltal míg élsz, nem cselekszem ezt Dávidért, a te atyádért; hanem a te fiadnak kezétől szakasztom el azt.
13. De nem szakasztom el az egész birodalmat; hanem egy nemzetséget adok a te fiadnak Dávidért, az én szolgámért és Jeruzsálemért, amelyet magamnak választottam.
2Móz. 32,13. 5Móz. 12,11.
2Sám. 7,15. 2Kir. 13,23. Zsolt. 89,33.
14. És ellenséget támaszta az Úr Salamonra, az edombeli Hadádot, aki az edombeli királyi ágból való volt.
5Móz. 31,16. Ésa. 10,5. 26. 13,17. Náh. 1,2.
15. Mert mikor Dávid az edomiták ellen ment, és Joáb, a sereg fővezére elment a megöletteknek temetésére, és levágott minden férfiút Edomban,
4Móz. 24,19. 2Sám. 8,14.
16. Mert hat hónapig volt ott Joáb az egész Izraellel, míg minden férfiút ki nem vesztett Edomban.
17. Akkor szaladott el Hadád és vele együtt valami edomiták az ő atyjának szolgái közül ővele, bemenvén Egyiptomba. Hadád pedig akkor még kis gyermek volt.
18. Kik felkelvén Midiánból, menének Páránba, és melléjük vévén a páránbeli férfiak közül, bemenének Egyiptomba a fáraóhoz, az egyiptombeli királyhoz, aki házat ada néki, és ételt, italt szolgáltata néki, és jószágot is ada néki.
19. Igen kedvében lőn azért Hadád a fáraónak, úgyannyira, hogy feleségül adá néki az ő feleségének húgát, Táfnes királyasszonynak húgát.
20. És a Táfnes húga szülé néki Génubátot, az ő fiát, és elválasztá azt Táfnes a fáraó házában, és Génubát ott volt a fáraó házában, a fáraó fiai között.
21. Mikor pedig Hadád meghallotta Egyiptomban, hogy Dávid elaludt az ő atyáival, és hogy Joáb is, a seregnek fővezére, meghalt, monda Hadád a fáraónak: Bocsáss el engem, hadd menjek el az én földembe.
22. És felele néki a fáraó: Mi nélkül szűkölködöl énnálam, hogy a te földedbe igyekezel menni? Felele az: Semmi nélkül nem szűkölködöm, de kérlek bocsáss el engem.
23. És támaszta az Isten néki más ellenséget is, Rézont, az Eljada fiát, aki elfutott Hadadézertől, a sóbabeli királytól, az ő urától.
2Sám. 8,3.
24. És hadakozó férfiakat gyűjtött maga mellé, és ő volt a sereg hadnagya, mikor megölé őket Dávid; azután Damaszkuszba menvén ott lakának, és uralkodának Damaszkuszban.
25. És ellensége volt Izraelnek Salamonnak egész életében, a nyomorúságon kívül, amelyet Hadád szerze, és gyűlölte Izraelt, és uralkodott Szíriában.
26. Azután a Seredából való Jeroboám, az efrateus Nébát fia, akinek anyja Sérua, egy özvegyasszony volt, a Salamon szolgája emelte fel kezét a király ellen.
2Sám. 20,21. 2Krón. 13,6.
27. Annak pedig, amiért felemelte kezét a király ellen, ez volt az oka: Mikor Salamon megépítette Millót, és berakatta az ő atyjának, a Dávid városának romlását;
28. Jeroboám erős férfiú volt; és látván Salamon, hogy az ő szolgája az ő dolgában szorgalmatos, reá bízá a József háza gondviselésének egész terhét.
29. És történt ebben az időben, hogy mikor kiment egyszer Jeroboám Jeruzsálemből, találkozék az úton Ahijával, a siló-

beli prófétával, és rajta új köpönyeg volt, és csak ketten voltak a mezőn együtt.
rész 14,2.

30. És megragadván Ahija az új ruhát, amely azon volt, hasítá azt tizenkét részre.
1Sám. 15,27.

31. És monda Jeroboámnak: Vedd el magadnak a tíz részt; mert ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Ímé elszakasztom ez országot Salamon kezétől, és néked adom a tíz nemzetséget;

32. Egy nemzetséget hagyok őnála az én szolgámért, Dávidért, és Jeruzsálem városáért, amelyet magamnak választottam az Izrael minden nemzetségei közül,

33. Még pedig azért, mert elhagytak engem, és imádták Astóretet, a szidónbeliek istenét, és Kámost, a moábiták istenét, és Milkomot, az Ammon fiainak istenét, és nem jártak az én útjaimban, hogy azt cselekedték volna, ami tetszett volna az én szemeimnek: az én rendeléseimet és végzéseimet, amint Dávid, az ő atyja.
4Móz. 21,29. Bír. 2,13. Csel. 7,43.

34. De nem veszem el az egész birodalmat az ő kezétől, hanem akarom, hogy fejedelem legyen életének minden idejében, Dávidért, az én szolgámért, akit választottam; mivelhogy megőrizte az én parancsolataimat és rendeléseimet;

35. Hanem az ő fiának kezétől már elveszem a királyságot, és néked adom azt, tudniillik a tíz nemzetséget.

36. Az ő fiának pedig egy nemzetséget adok, hogy Dávidnak, az én szolgámnak legyen előttem szövétneke mindenkor Jeruzsálemben, a városban, amelyet magamnak választottam, hogy oda helyeztessem az én nevemet. 2Kir. 8,19. Zsolt. 132,17.

37. Téged pedig felveszlek, és uralkodol mindenekben a te lelkednek kívánsága szerint, és király leszel az Izraelen.

38. És ha te minden parancsolatomnak engedsz, és az én útjaimban jársz, és azt cselekszed, ami tetszik nékem, megőrizvén az én rendeléseimet és parancsolataimat, amint Dávid, az én szolgám cselekedett: én veled leszek, és építek néked állandó házat, amint Dávidnak építettem, és néked adom az Izraelt. Józs. 1,5. 22,5.

39. És megsanyargatom ezért a Dávid magvát, de mégsem örökre. Jer. 31,33. 34. Ezék. 18,19–22. Mik. 7,19. Csel. 10,43.

40. Igyekezik pedig Salamon megölni Jeroboámot; ezért felkelvén Jeroboám, futa Egyiptomba, Sésákhoz, az egyiptombeli királyhoz, és ott volt Egyiptomban, Salamon haláláig.

41. Salamonnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, amelyeket cselekedett, és bölcsessége avagy nem írattatak-é meg a Salamon cselekedeteiről írott könyvben? 2Krón. 9,29.

42. Az az idő pedig, amelyben uralkodott Salamon Jeruzsálemben az egész Izraelen: negyven esztendő. 2Krón. 9,30.

43. És elaluvék Salamon az ő atyáival, és eltemetteték az ő atyjának, Dávidnak városában. És Roboám, az ő fia uralkodék helyette. Mát. 1,7.

Az ország kettészakadása

12 És elméne Roboám Síkembe; mert Síkembe gyűlt fel az egész Izrael, hogy királlyá tegyék őt. 2Krón. 10,1.

2. Mikor pedig meghallotta ezt Jeroboám, a Nébát fia, aki még Egyiptomban volt, ahová futott Salamon király elől, és Egyiptomban tartózkodék Jeroboám,

3. És hozzá küldvén, elhívatták őt; elmenének Jeroboám és az Izrael egész gyülekezete, és szólának Roboámnak, mondván: rész 11,26. 40.

4. A te atyád igen megnehezítette a mi igánkat, de te most könnyebbítsd meg atyádnak kemény szolgálatát, és a nehéz igát, amelyet reánk vetett, és szolgálunk néked. 1Sám. 8,11–18. Jób 20,19. Péld. 3,31. Préd. 5,8. Ésa. 58,6. Ezék. 22,27. 31. 45,8. Ámós 4,1. 2. Mik. 2,1. 3. Mal. 3,5. 1Thess. 4,6.

5. És monda nékik: Menjetek el, és harmadnap múlva jöjjetek vissza hozzám. És a nép elméne.

6. És tanácsot tarta Roboám király a vénekkel, akik Salamon, az ő atyja előtt állottak életében, mondván: Micsoda tanácsot adtok ti, hogy milyen választ adjak e népnek? Péld. 27,10. Jer. 42,2–5.

7. És szólának azok, mondván: **Ha e mai napon szolgája lész e népnek, és nékik szolgálsz, és választ adsz nékik,**

és jó szót adsz nékik: mind éltig szolgálnak néked. 2Krón. 10,7. Péld. 15,1.

8. De ő megveté a vének tanácsát, amelyet néki adtak, és tanácsot tarta az ifjakkal, akik ővele együtt növekedtek fel, és akik udvarában hódoltak néki.

9. És monda azoknak: Micsoda tanácsot adtok ti, hogy választ adjunk e népnek, amely nékem szólván, azt mondja: Könnyebbítsd meg az igát, amelyet reánk vetett a te atyád?

10. És mondának néki az ifjak, akik együtt növekedtek fel ővele: Így szólj ennek a népnek, amely szólván néked, ezt mondja: A te atyád megnehezítette a mi igánkat, te pedig könnyebbítsd meg nékünk; ekképpen szólj nékik: Az én kisujjam vastagabb az én atyám derekánál.
Zsolt. 7,16. 140,11. Péld. 10,6. 18,6. 7.

11. Most azért, ha az én atyám reátok nehéz igát vetett, én még nehezebbé teszem a ti igátokat: ha az én atyám ostorral fékezett titeket, én skorpiókkal ostorozlak benneteket.

12. És elméne Jeroboám és mind az egész nép Roboámhoz harmadnap, amint meghagyta a király, ezt mondván: Jöjjetek hozzám harmadnapon.

13. És a király kemény választ adott a népnek, megvetve a vének tanácsát, amelyet adtak néki;

14. Szóla nékik az ifjak tanácsa szerint, mondván: Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral fékezett titeket, én skorpiókkal ostorozlak benneteket.

15. És nem hallgatá meg a király a népet; mert ezt az Úr fordította ekként, hogy megerősítse az Ő beszédét, amelyet szólott az Úr a silóbeli Ahija által Jeroboámnak, a Nébát fiának. Bír. 14,4.

16. Mikor pedig látta az egész Izrael, hogy meg nem hallgatta őket a király, felele az egész nép a királynak ekképpen: Micsoda részünk van nékünk Dávidban? Nincsen nékünk örökségünk az Isai fiában: menj el a te hajlékodba, oh Izrael! Most viseld gondját immár a te házadnak, oh Dávid! Elméne azért az Izrael az ő hajlékiba; 2Sám. 20,1.

17. Úgyhogy Roboám csak azokon az Izrael fiain uralkodék, akik Júda városaiban laktak.

18. És amikor elküldé Roboám király Adorámot, az adószedőt, megkövezé őt az egész Izrael, és meghala, és maga Roboám király is hamarsággal szekerébe üle, hogy elmeneküljön Jeruzsálembe.

19. Így szakada el az Izrael népe Dávidnak házától mind e mai napig.

20. És lőn, mikor meghallotta az egész Izrael, hogy megjött Jeroboám, érette küldvén, hívaták őt a gyülekezetbe, és királlyá tevék őt az egész Izraelen; senki pedig nem követé Dávidnak házát, hanem csak egyedül a Júda nemzetsége.
rész 11,13. 2Kir. 17,21.

21. És mikor megérkezett Roboám Jeruzsálembe, összegyűjté Júda egész házát és Benjámin nemzetségét, száznyolcvanezer válogatott hadra való férfiút, hogy hadakozzanak az Izrael házával, és visszanyerjék az országot Roboámnak, a Salamon fiának.

22. De az Isten beszéde lőn Sémajához, az Isten emberéhez, mondván:
2Krón. 11,2. 12,5.

23. Ezt mondjad Roboámnak, a Salamon fiának, a Júda királyának, és az egész Júda és Benjámin házának, és a többi népnek, mondván:

24. Azt mondja az Úr: Fel ne menjetek, és ne hadakozzatok a ti atyátokfiai ellen, az Izrael ellen; térjetek meg mindenki a maga házába, mert tőlem lett e dolog. És ők engedének az Úr beszédének, és visszatérvén, elmenének az Úr beszéde szerint. Péld. 16,9.

Jeroboám bálványozása

25. Jeroboám pedig megépíté Síkemet az Efraim hegyén, és abban lakék; és onnét kimenvén, építé Pénuelt.
1Móz. 12,6. Bír. 8,17. 9,46.

26. És monda Jeroboám az ő szívében: Majd visszatér ez ország a Dávid házához;
Róm. 8,7.

27. Ha felmegy a nép, hogy áldozatot tegyen Jeruzsálemben az Úrnak házában; e népnek szíve az ő urához, Roboámhoz,

a Júda királyához hajol, és engem megölnek, és visszatérnek Roboámhoz, a Júda királyához. 5Móz. 12,5.

28. Tanácsot tartván azért a király, csináltata két arany borjút, és monda nékik: Sok néktek Jeruzsálembe felmennetek: Ímhol vannak a te isteneid, oh Izrael, akik téged kihoztak Egyiptomnak földjéből. 2Móz. 32,4. 2Kir. 10,29. 17,16.

29. És az egyiket helyezteté Bételbe, a másikat pedig Dánba. 1Móz. 28,19. Hós. 4,15.

30. És e dolog nagy bűnnek lett az okozója, mert a nép felment az egyik elé egészen Dánig. 2Kir. 17,21.

31. Azután felállítá a magas helyek templomát, és papokat szerze a nép aljából, akik nem voltak a Lévi fiai közül. 4Móz. 3,10. 2Kir. 17,32. 2Krón. 11,15. Ezék. 44,7.

32. És szerze Jeroboám egy ünnepet is a nyolcadik hónapban, a hónap tizenötödik napján, a júdabeli ünnep módja szerint, és áldozék az oltáron. Hasonlóképpen cselekedék Bételben is, áldozván a borjúknak, amelyeket csinált, és szerze Bételben papokat a magaslatokhoz, amelyeket csinált.

33. És áldozék azon az oltáron is, amelyet Bételben állított fel, a nyolcadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, amelyet az ő szívében gondolt vala; és ünnepet szerze az Izrael fiainak, és felméne az oltárra, hogy jó illatot szerezzen.

Az Úr prófétája a bételi oltárnál

13 És ímé, Isten embere jöve Júdából Bételbe, az Úrnak intésére, és Jeroboám ott állott az oltár mellett, hogy tömjént gyújtson.

2. És kiálta az oltár ellen az Úr intése szerint, és monda: Oltár, oltár! Ezt mondja az Úr: Ímé, egy fiú születik a Dávid házából, akinek neve Jósiás lészen, aki megáldozza rajtad a magaslatok papjait, akik most rajtad tömjéneznek, és emberek csontjait égetik meg rajtad, 2Kir. 23,15.

3. És ugyanazon napon csodát tett, mondván: Ez lészen jegye, hogy az Úr mondta ezt: Ímé, az oltár meghasad, és kiomol a hamu, mely rajta van. Ján. 2,18.

4. És amikor meghallotta a király az Isten emberének beszédét, amelyet kiáltott az oltár ellen Bételben, kinyújtá Jeroboám az ő kezét az oltártól, mondván: Fogjátok meg őt. És megszárada az ő keze, amelyet kinyújtott ellene, és nem tudta azt magához visszavonni. Péld. 21,30. Ésa. 8,9. 10. Jer. 20,2. Csel. 5,39. 13,8–11. 2Kor. 10,6.

5. **És meghasadt az oltár, és kiomlott a hamu az oltárról a jel szerint, amelyet tett az Isten embere az Úrnak beszéde által**.

6. És szóla a király, és monda az Isten emberének: Könyörögj az Úrnak, a te Istenednek, és imádkozz érettem, hogy ismét hozzám hajoljon az én kezem. És mikor könyörgött az Isten embere az Úrnak, visszahajla a király keze, és olyan lett, mint azelőtt. 2Móz. 8,8.9,28. Mát. 5,44. Csel. 8,24. Róm. 12,20. Jak. 5,16.

7. Monda a király az Isten emberének: Jer haza velem és egyél ebédet, meg akarlak ajándékozni. 1Sám. 9,7. 2Kir. 5,15. 1Kor. 2,14.

8. És monda az Isten embere a királynak: Ha a te házadnak felét nékem adnád is, nem mennék el veled, és nem enném kenyeret, sem vizet nem innám e helyen; 4Móz. 22,18. 24,13.

9. Mert azt parancsolta az Úr nékem az Ő beszéde által, mondván: Ne egyél ott kenyeret, vizet se igyál; vissza se térj az úton, amelyen elmész. 1Kor. 5,11. 2Ján. 11.

10. És elméne más úton, és nem téré meg azon az úton, amelyen Bételbe ment.

11. És lakozék Bételben egy vén próféta, akihez eljövén az ő fia, elbeszélé az ő atyjának mindazt a dolgot, amelyet aznap az Isten embere cselekedett Bételben, és a beszédeket, amelyeket szólott a királynak; és elbeszélék azokat az ő atyjuknak.

12. Akkor monda nékik az ő atyjuk: Mely úton ment el? És megmutaták az ő fiai az utat, amelyen elment az Isten embere, aki Júdából jött.

13. És monda az ő fiainak: Nyergeljétek meg nékem a szamarat; és mikor megnyergelék néki a szamarat, felüle reá,

14. És elméne az Isten embere után, és megtalálá őt egy cserfa alatt ülve, és monda néki: Te vagy-é amaz Isten embere, aki Júdából jöttél? És monda: Én vagyok.

15. Akkor monda néki: Jer haza velem és egyél kenyeret.

16. De az felele: Nem mehetek vissza veled, be sem mehetek veled; nem eszem kenyeret, vizet sem iszom veled e helyen;
17. Mert meg van nékem az Úrnak beszédével parancsolva: Ne egyél kenyeret, vizet se igyál ott, és ne térj azon az úton vissza, amelyen odamész. 1Thess. 4,15.
18. És felele az néki: Én is olyan próféta vagyok, mint te, és nékem angyal szólott az Úrnak beszédével, mondván: Hozd vissza őt veled a te házadba, hogy kenyeret egyék és vizet igyék. És ekképpen hazuda néki. Mát. 7,15. Gal. 1,8. 1Ján. 4,1.
19. Megtére azért vele, és kenyeret evett az ő házában, és vizet ivott. 4Móz. 23,5.
20. Mikor pedig az asztalnál ülének: lőn az Úr beszéde a prófétához, aki őt visszahozta,
21. És kiálta az Isten emberének, aki Júdából jött, ezt mondván: Ezt mondja az Úr: Mivelhogy engedetlen voltál az Úr szájának, és meg nem tartottad a parancsolatot, amelyet néked az Úr, a te Istened parancsolt;
22. Hanem visszatértél, és kenyeret ettél és vizet ittál azon a helyen, amely felől azt mondotta néked: Ne egyél ott kenyeret, vizet se igyál: Nem temettetik a te tested a te atyáid sírjába.
23. És miután evett kenyeret és ivott, megnyergelék a szamarat a prófétának, akit visszahozott.
24. És mikor elment, egy oroszlán találá őt az úton, amely megölé őt; és az ő teste az úton fekszik vala, és mind a szamár, mind az oroszlán a holttest mellett állanak. 5Móz. 4,24. 2Kir. 2,24. 1Pét. 4,17.
25. Az arra menő emberek láták az úton heverő testet, és az oroszlánt a holttest mellett állani; és elmenvén, elbeszélék a városban, amelyben a vén próféta lakott.
26. Amit mikor meghallott a próféta, aki visszahozta őt az útról, monda: **Az Isten embere az, aki engedetlen volt az Úr szájának; ezért adta az Úr őt az oroszlánnak**, és az törte össze és ölte meg őt, az Úr szava szerint, amelyet szólott néki.
27. És szóla az ő fiainak, mondván: Nyergeljétek meg nékem a szamarat. És felnyergelték.
28. És ő elment és megtalálá a holttestet az útfélre vetve, és a szamarat és az oroszlánt a holttest mellett állva. Az oroszlán nem evett a holtból, és a szamarat sem tépte szét. Jób 5,22. 23. Dán. 6,22.
29. Felvevé a próféta az Isten emberének holttestét, és feltevé azt a szamárra, és visszahozá azt, és beméne a városba a vén próféta, hogy ott sirassa és eltemesse őt.
30. És eltemeté a holtat a maga sírboltjába, és siraták őt: Jaj, szerelmes atyámfia! Jer. 22,18.
31. És miután eltemette őt, szóla az ő fiainak, mondván: Ha meghalok, ebbe a sírba temessetek engem is, amelybe az Isten embere temettetett, csontjaimat tegyétek az ő csontjai mellé;
32. Mert beteljesedik az, amit kiáltott az Úrnak beszédével az oltár ellen, amely Bételben van, és a magas helyeken való házak ellen, amelyek Samaria városaiban vannak. 3Móz. 26,30. 2Kir. 23,16. Hós. 12,11. Ján. 4,5. Csel. 8,1. 14.
33. De még e történet után sem tért meg Jeroboám az ő gonosz útjáról, hanem ismét papokat rendele a nép aljából a magaslatokra, és aki akarja vala, azt szentelé fel, hogy legyen a magaslatok papja. Jer. 3,8.
34. És ez a dolog lett az oka a Jeroboám háza vétkének, és a föld színéről való kiirtatásának és megsemmisíttetésének. 2Kir. 17,20–23.

Jövendölés Jeroboám háza ellen

14 Ebben az időben megbetegedék Abija, a Jeroboám fia.
2. És monda Jeroboám az ő feleségének: Kelj fel most, és változtasd meg öltözetedet, hogy meg ne ismerjék, hogy te vagy Jeroboám felesége, és menj el Silóba: Ímé, ott van Ahija próféta, aki nékem megmondta, hogy királlyá leszek e népen.
3. És végy magadhoz tíz kenyeret és pogácsát, és egy edényben mézet, és menj el hozzá; ő majd megmondja néked, mi történik a gyermekkel. 1Sám. 9,7.
4. És ekképpen cselekedék a Jeroboám felesége; és felkészülvén, elméne Silóba, és beméne az Ahija házába. Ahija azonban már nem látott; mert meghomályosodtak az ő szemei a vénség miatt.

5. És az Úr monda Ahijának: Ímé a Jeroboám felesége jött hozzád, hogy valamit kérdjen tőled az ő fia felől, mert beteg; te azért így s így szólj néki. És mikor bement, másnak tetteté magát. Péld. 21,30.

6. De mikor meghallotta Ahija az ő lábainak zörejét, amint az ajtóhoz közelgete, monda: Jöjj be Jeroboám felesége; miért tetteted magadat másnak? Én tehozzád kemény követséggel küldettem.

7. Menj el, mondd meg Jeroboámnak: Ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene: Mivelhogy én téged e nép közül felmagasztaltalak, és téged fejedelemmé tettelek az én népemen, az Izraelen; 2Sám. 12,7.

8. És elszakasztottam az országot a Dávid házától, és azt néked adtam; **te azonban nem voltál olyan, mint az én szolgám, Dávid, aki megőrizte az én parancsolataimat, és aki engem követett teljes szívéből, csak azt cselekedvén, ami kedves az én szemeim előtt;**

9. Hanem gonoszabbul cselekedtél mindazoknál, akik előtted voltak; mert elmentél és idegen isteneket csináltál magadnak, és öntött bálványokat, hogy engem haragra ingerelj, és engem hátad mögé vetettél: 2Krón. 11,15. Neh. 9,26.

10. Azért ímé én veszedelmet hozok a Jeroboám házára, és kiirtom Jeroboámnak még az ebét is, és mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izraelben, és kihányom a Jeroboám háza maradékait, miképpen a ganéjt kihányják, mígnem vége lesz. 5Móz. 32,36. 2Kir. 9,8.

11. Aki meghal a Jeroboám maradékai közül a városban, azt az ebek eszik meg; aki pedig a mezőn hal meg, az égi madarak eszik meg; mert az Úr szólott.

12. Te pedig kelj fel, és menj haza, mert amint belépsz a városba, meghal a gyermek;

13. És az egész Izrael siratja őt, és eltemeti őt, mert a Jeroboám magvából csak egyedül ő temettetik el sírba, mivel a Jeroboám háznépe közül az Úr iránt, Izrael Istene iránt csak őbenne találtatott valami jó. 2Krón. 12,12. 19,3.

14. És támaszt az Úr magának királyt Izraelben, aki kigyomlálja a Jeroboám házát egy napon. De mit mondok? Már is támasztott!

15. És megveri az Úr az Izraelt, mint ahogy a nád a vízben ide s tova hányattatik, és elszakasztja az Izraelt erről a jó földről, amelyet adott az ő atyáiknak, és szétszórja őket a folyóvizen túl, mivelhogy Aserákat csináltak maguknak, hogy az Urat ingereljék. 5Móz. 12,3. Józs. 23,15. 2Kir. 15,29. 17,6. Zsolt. 52,5.

16. És kézbe adja az Izraelt a Jeroboám bűneiért, aki maga is vétkezett és az Izraelt is bűnbe ejtette. Ésa. 13,14.

17. És felkészült a Jeroboám felesége, elment és juta Tirsába. És mikor a ház küszöbén belépett, meghalt a gyermek. rész 16,6. Én. 6,4.

18. És eltemeték őt, és siratá őt az egész Izrael, az Úrnak beszéde szerint, amelyet szólott az Ő szolgája, Ahija próféta által.

19. Jeroboámnak pedig egyéb cselekedetei, mi módon hadakozott és uralkodott, ímé meg vannak írva az Izrael királyainak krónikakönyvében. 2Krón. 13,2.

20. És az idő, amelyben uralkodott Jeroboám, huszonkét esztendő, és elaluvék az ő atyáival, és uralkodék Nádáb, az ő fia, helyette.

Roboám országlása

21. Roboám pedig, a Salamon fia Júdában uralkodék: Negyvenegy esztendős volt Roboám, mikor uralkodni kezdett, és tizenhét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet az Úr választott magának az Izraelnek minden nemzetségei közül, hogy ott helyeztesse az Ő nevét; és az ő anyjának Naama volt a neve, aki az Ammon nemzetségéből való volt. Jób 32,9. Préd. 4,13.

22. Júda is gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, és sokkal nagyobb haragra indíták Őt az ő vétkeikkel, amelyekkel vétkeztek, mint atyáik azokkal, amelyeket ők cselekedtek. 5Móz. 32,21. 2Krón. 12,1. Zsolt. 78,58. 1Kor. 10,22.

23. Mert ők is építének maguknak magaslatokat, és faragott képeket és Aserákat minden magas halmon, és minden zöldellő fa alatt. 5Móz. 12,2. 2Kir. 17,9. Ésa. 57,5. Ezék. 16,24.

24. És voltak férfi paráznák is az országban, és cselekedének a pogányok minden utálatos vétkei szerint, akiket az Úr kiűzött az Izrael fiai előtt.
1Móz. 19,5. 5Móz. 23,17. 2Kir. 23,7.
25. És lőn Roboám király ötödik esztendejében, feljött Sisák, az egyiptombeli király Jeruzsálem ellen.
26. És elvitte az Úr házának kincseit, és a király házának kincseit, és mindent, ami csak elvihető volt; elvitte mind az aranypajzsokat is, amelyeket Salamon csináltatott,
27. Amelyek helyett Roboám király azután rézpajzsokat csináltatott, és adá azokat a testőrök fejedelmeinek kezébe, akik a király házának kapunállói voltak.
28. És valahányszor a király bement az Úr házába, bevitték azokat a testőrök, és ismét visszahozták a testőrök házába.
29. Roboámnak pedig több dolgai és minden cselekedetei, nemde nem meg vannak-é írva a Júda királyainak krónikakönyvében?
30. És folyton hadakozás volt Roboám és Jeroboám között.
31. És elaluvék Roboám az ő atyáival, és eltemetteték az ő atyáival a Dávid városában; és az ő anyjának Naama volt a neve, az ammoniták nemzetségéből való; és Abija, az ő fia lett a király helyette.

Abija Júda királya

15 Jeroboám királynak, a Nébát fiának tizennyolcadik esztendejében Abija lett a király Júdában.
2. És három esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Maáka, az Abisálom leánya.
3. És járt az ő atyjának minden bűneiben, amelyeket őelőtte cselekedett, **és nem volt az ő szíve olyan tökéletes az ő Urához Istenéhez, mint Dávidnak, az ő atyjának szíve.** Zsolt. 119,80.
4. **De mindazáltal Dávidért adott néki az Úr az ő Istene szövétneket Jeruzsálemben**: felmagasztalván az ő fiát őutána és Jeruzsálemet megerősítvén;
rész 11,36. 2Krón. 21,17.
5. **Mert Dávid azt cselekedte, ami kedves volt az Úr szemei előtt, és el nem távozott azoktól, amelyeket parancsolt néki az ő életének minden idejében**, kivéve a hitteus Uriás dolgát.
rész 14,8. 2Sám. 11,3. 12,9. Luk. 1,6.
6. És hadakozás volt Roboám és Jeroboám között mind éltig.
7. Abija egyéb dolgai és minden cselekedetei pedig vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében? És hadakozás volt Abija és Jeroboám között.
2Krón. 13,2–19.
8. És elaluvék Abija az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid városában; és uralkodék helyette Asa, az ő fia. 2Krón. 14,1.

Asa királysága Júdában
Háború Izrael és Júda között

9. Jeroboámnak, az Izrael királyának a huszadik esztendejében Asa lett a király Júdában,
10. És uralkodék negyvenegy esztendeig Jeruzsálemben; és az ő anyjának Maáka volt neve, az Abisálom leánya.
11. **És Asa azt cselekedé, ami kedves volt az Úr szemei előtt, mint Dávid, az ő atyja.**
12. Mert kiveszté a férfiú paráznákat az országból; és lerontá mind a bálványokat, amelyeket csináltak az ő atyái.
rész 14,24. 22,46.
13. És Maákát, az ő anyját is megfosztá a királynéságtól, mivelhogy egy iszonyú bálványt csináltatott a berekben; és elrontá Asa az ő bálványát, és megégeté azt a Kidron pataknál.
14. **De ha a magaslatokat nem is rontották le, mégis Asának szíve tökéletes volt az Úrhoz életének minden napjaiban.**
15. És bevitte az Úrnak házába az ezüstöt és az aranyat, és az edényeket, amelyeket az ő atyja és ő maga arra szenteltek.
16. És hadakozás volt Asa és Baása, az Izrael királya között mind éltig.
17. Mert feljöve Baása, az Izrael királya Júda ellen, és megépíté Rámát, hogy senkit ki és be ne bocsásson Asához a Júda királyához. Józs. 18,25. 2Krón. 16,1.

18. És vévén Asa mind az ezüstöt és aranyat, amely megmaradott mind az Úr, mind a király házának kincseiből; adá azt az ő szolgáinak kezébe, és elküldé azt Asa király Benhadádnak, Tabrimmon fiának, aki Hécion fia volt, Szíria királyának, aki Damaszkuszban lakott, ezt üzenvén néki: 2Kir. 12,18. 2Krón. 16,2.

19. Szövetség van köztem és közötted, az én atyám és a te atyád között. Ímé ajándékot küldök néked, ezüstöt és aranyat, bontsd fel a te szövetségedet Baásával, az Izrael királyával, hogy távozzék el tőlem.

20. És Benhadád engedelmeskedett Asa királynak és elküldé az ő seregeinek vezéreit az Izrael városai ellen; és bevevé Hijont és Dánt, és Abel-Bét-Maakát, és az egész Kinnerótot a Naftali egész földjével. Bír. 18,29. 2Sám. 20,14. 2Kir. 15,29.

21. Mikor pedig Baása ezt meghallotta, abbahagyta Ráma építését, és lakék Tirsában.

22. Akkor Asa király egybegyűjté az egész Júdát, senkit ki nem hagyván, és elhordák Rámának mind köveit, mind fáját, amelyekkel Baása épített, és építé azokból Asa király Gébát, a Benjámin nemzetségében és Mispát. Józs. 18,25. 21,17.

23. Asának minden egyéb dolgai pedig és egész uralkodása és valamit cselekedett, és a városok, amelyeket épített, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében? Kivéve azt, hogy vénségében megbetegedett a lábaira. 2Krón. 16,12.

24. És elaluvék Asa az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival Dávidnak, az ő atyjának városában. És Jósafát, az ő fia, uralkodék helyette. 2Krón. 17,1.

Jeroboám házának vége Izraelben

25. Izraelben pedig Nádáb, a Jeroboám fia lett a király, Asának, a júdabeli királynak második esztendejében; és két esztendeig uralkodék Izraelen;

26. Gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt és jára az ő atyjának útján és annak vétkében, amellyel bűnbe ejtette az Izraelt.

27. De Baása, az Ahija fia, az Issakár nemzetségéből, pártot ütött ellene, és megveré őt Baása Gibbetonnál, a filiszteusok városánál; mert Nádáb és az egész Izrael Gibbetonnál táboroztak. rész 16,15. Józs. 19,44. 21,23.

28. És megölé őt Baása, Asának, a júdabeli királynak harmadik esztendejében, és uralkodék helyette. 5Móz. 32,35.

29. És lőn, mikor uralkodni kezdett, levágá Jeroboámnak egész háznépét; egy lelket sem hagyott Jeroboám háznépéből, mígnem mind elveszté őket az Úrnak beszéde szerint, amelyet megmondott az Ő szolgája, a silóbeli Ahija által, Jób 18,13–21. Zsolt. 21,10. 37,28. 38. Ésa. 14,20.

30. A Jeroboám vétkeiért, amelyekkel vétkezék és az Izraelt is vétekbe ejté; és a bosszantásért, amellyel felbosszantotta az Urat, Izrael Istenét.

31. Nádáb egyéb dolgai és minden cselekedetei, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében?

32. És hadakozás volt Asa és Baása, az Izrael királya között mind éltig.

33. Asának, a júdabeli királynak harmadik esztendejében lett Baása, az Ahija fia királlyá az egész Izraelen Tirsában, huszonnégy esztendeig.

34. És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, és jára a Jeroboám útján, és az ő vétkében, amellyel bűnbe ejtette az Izraelt. rész 12,28.

Baása bálványozása és halála

16 Lőn azonban az Úrnak beszéde Jéhuhoz, a Hanáni fiához, Baása ellen, mondván:

2. Mivelhogy téged felemeltelek a porból, és fejedelemmé tettelek téged az én népemen, az Izraelen, te pedig a Jeroboám útján jársz, és bűnbe ejted az én népemet, az Izraelt, hogy engem haragra indítsanak az ő vétkeikkel: 1Sám. 2,8. Zsolt. 75,6. 7. Jer. 27,5. Dán. 2,21.

3. Ímé, én elvetem Baása maradékait, és az ő háza maradékait, és olyanná teszem a te házadat, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát. rész 15,29.

4. Aki Baása maradékai közül a városban hal meg, azt az ebek eszik meg; aki pedig a mezőn hal meg, azt az égi madarak eszik meg.

5. Baása több dolgai pedig, és amit cselekedett, és az ő uralkodása vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében? 2Krón. 16,1.

6. És elaluvék Baása az ő atyáival, és eltemetteték Tirsában, és az ő fia, Ela uralkodék őutána.

7. És nemcsak azért lőn az Úrnak beszéde Jéhu próféta, a Hanáni fia által Baása és az ő háza ellen és minden ő gonoszsága ellen, amelyet cselekedett az Úr szemei előtt, Őt haragra indítván az ő kezeinek cselekedetei által, hogy olyan lesz mint a Jeroboám háza, hanem azért is, mert azt megölte. Zsolt. 115,4. Ésa. 2,8. Hós. 1,4.

8. És Asának, a Júda királyának huszonhatodik esztendejében lett királlyá Ela, a Baása fia, az Izraelen Tirsában, két esztendeig.

9. Azonban az ő szolgája, Zimri, a szekerek fél részének feje, pártot ütött ellene. És Ela Tirsában volt, és az ital miatt igen megrészegedett az Arsa házában, aki az ő házának Tirsában gondviselője volt; 2Sám. 13,28. Jób 31,3. Péld. 20,1. Ésa. 1,28.

10. Eljövén Zimri, megveré és megölé őt, Asának, a júdabeli királynak huszonhetedik esztendejében, és ő uralkodék helyette. 2Kir. 9,31.

Zimri rövid uralma és halála

11. Mikor pedig királlyá lett és trónját elfoglalta, kiirtá Baása egész házát minden rokonságával és barátaival együtt és nem hagyott belőle még csak egy ebet sem. 1Sám. 25,34.

12. Így veszté ki Zimri a Baása egész házát, az Úrnak beszéde szerint, amelyet Baása ellen szólott Jéhu próféta által:

13. Baása minden vétkeiért, és Elának, az ő fiának vétkeiért, akik vétkeztek és vétekbe ejtették az Izraelt, haragra indítván az Urat, Izraelnek Istenét az ő bálványozásukkal. 5Móz. 32,21. Ésa. 3,16. 41,29. Jón. 2,8. 1Kor. 8,4.

14. Elának egyéb dolgai és minden cselekedetei, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében?

15. Asának, a Júdabeli királynak huszonhetedik esztendejében, uralkodék Zimri hét napig Tirsában; a nép pedig Gibbeton előtt táborozott, amely a filiszteusoké. Jób 20,5. Zsolt. 37,35. 36.

16. Mikor pedig hallotta a nép a táborban beszélni, hogy pártot ütött Zimri és a királyt meg is ölte: az egész Izrael azon a napon Omrit, az Izrael seregeinek fővezérét választá királlyá a táborban.

17. És felvonult Omri és az egész Izrael ővele Gibbetonból, és megszállák Tirsát.

18. De Zimri, amikor látta, hogy a várost bevették, bemenvén a királyi ház palotájába, tűzzel magára gyújtá a királyi házat, és meghala. Bír. 9,54.

19. Az ő bűneiért, amelyekkel vétkezék, gonoszul cselekedvén az Úr szemei előtt; járván a Jeroboám útjában és az ő bűnében, amelyet cselekedett, vétekbe ejtvén az Izraelt. Zsolt. 9,16.

20. Zimrinek egyéb dolgai pedig és az ő pártütése, amelyet cselekedett, vajon nincsenek-é megírva az Izraelbeli királyok krónikakönyvében?

21. Akkor kétfelé hasonlék az Izrael népe: a nép egyik része Tibnit, a Ginát fiát követte és azt tette királlyá, a másik része pedig Omrihoz ragaszkodott. Ésa. 9,18.

22. De a népnek az a része, amely Omrihoz ragaszkodott, erősebb volt, mint az a nép, amely Tibnit, a Ginát fiát követte, és meghalván Tibni, uralkodék Omri.

Omri királysága

23. Asának, a júdabeli királynak harmincegyedik esztendejében uralkodék Omri Izraelben tizenkét esztendeig; Tirsában uralkodék hat esztendeig.

24. És megvevé áron a Samaria hegyét Sémertől két tálentum ezüstön; és építe a hegyre, és nevezé a várost, amelyet építe, Sémernek, a hegy urának nevéről Samariának. 2Kir. 17,6.

25. És gonoszul cselekedék Omri az Úr szemei előtt, és gonoszságával meghaladá mind az őelőtte valókat. Mik. 6,16.

26. És jára Jeroboámnak, a Nébát fiának minden útján és az ő bűnében, amellyel vétekbe ejté az Izraelt, haragra indítván az Urat, Izrael Istenét az ő bálványozásai által. Jer. 16,19. Csel. 14,15. Róm. 1,21.

27. Omrinak egyéb dolgai és minden cselekedetei és az ő erőssége, amellyel cselekedett, vajon nincsenek-é megírva az Izraelbeli királyok krónikakönyvében?

28. És elaluvék Omri az ő atyáival, és eltemetteték Samariában, és uralkodék utána az ő fia, Aháb.

29. Aháb pedig, az Omri fia uralkodni kezde Izraelen, Asának, a júdabeli királynak harmincnyolcadik esztendejében; és uralkodék Aháb, az Omri fia, Izraelen Samariában huszonkét esztendeig.

30. És gonoszabbul cselekedék Aháb, az Omri fia az Úr szemei előtt mindazoknál, akik őelőtte voltak.

31. Mert nem elégedék meg azzal, hogy Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneiben járjon, hanem elméne és feleségül vevé magának Jézabelt, Etbaálnak, a szidónbeli királynak leányát, és elmenvén, a Baálnak szolgála, és meghajtá magát annak.
5Móz. 7,3. Bír. 18,7. 2Kir. 10,18. 17,16.

32. És oltárt emele a Baálnak a Baál házában, amelyet Samariában épített.

33. **És csinált Aháb Aserát is, és jobban haragra indítá Aháb az Urat, Izrael Istenét, mint az Izrael valamennyi királya, akik előtte voltak.**
2Móz. 34,13. 2Kir. 17,10. Jer. 17,2.

34. Ennek idejében építé meg a bételbeli Hiel Jérikót. Az ő elsőszülött fiának, Abirámnak élete árán veté meg annak fundamentumát, és az ő kisebbik fiának, Ségubnak élete árán állítá fel annak kapuit, az Úr beszéde szerint, amelyet szólott Józsué, a Nún fia által. 4Móz. 14,30. Józs. 6,26. Zsolt. 119,89. Péld. 13,13. Ésa. 40,8. Mát. 24,35. Luk. 21,33. 1Pét. 1,23. 25.

Illés prófétaságának kezdete

17 És szóla a Gileád lakói közül a tisbei Illés, Ahábnak: Él az Úr, az Izrael Istene, aki előtt állok, hogy ez esztendőkben sem harmat, sem eső nem lészen; hanem csak az én beszédem szerint.
5Móz. 10,8. 2Kir. 3,14. Luk. 4,25. Jak. 5,17.

2. És lőn az Úrnak beszéde őhozzá, mondván:

3. Menj el innét, és menj napkelet felé, és rejtezzél el a Kérit patakja mellett, mely a Jordán felé folyik.

4. És a patakból lesz néked italod; a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy tápláljanak téged ott. Zsolt. 37,3.

5. Elméne azért, és az Úrnak beszéde szerint cselekedék; és elméne és leüle a Kérit patakja mellett, amely a Jordán felé folyik.

6. És a hollók hoztak néki kenyeret és húst reggel és este, és a patakból ivott.

7. És lőn néhány nap múlva, hogy kiszáradt a patak; mert nem volt eső a földre.

8. És lőn az Úrnak beszéde őhozzá, mondván:

9. Kelj fel, és menj el Sareptába, amely Szidónhoz tartozik, és légy ott; ímé megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjék rólad.
2Sám. 24,6. Abd. 20. Luk. 4,26.

10. És felkelvén, elméne Sareptába, és mikor a város kapujához érkezett, ímé egy özvegyasszony volt ott, aki fát szedegetett, és megszólítván azt, monda néki: Hozz, kérlek, egy kevés vizet nékem valami edényben, hogy igyam.
1Móz. 24,17. Zsolt. 23,1. Ján. 4,7.

11. De mikor az elment, hogy vizet hozzon, utána kiáltott, és monda néki: Hozz, kérlek, egy falat kenyeret is kezedben.

12. Az pedig monda: Él az Úr, a te Istened, hogy nincs semmi sült kenyerem, csak egy marok lisztecském van a vékában, és egy kevés olajom a korsóban, és most egy kis fát szedegetek, és hazamegyek, és megkészítem azt magamnak és az én fiamnak, hogy megegyük és azután meghaljunk. 1Móz. 18,6. 21,15. 16.

13. Monda pedig néki Illés: Ne félj, menj el, cselekedjél a te beszéded szerint; de mindazáltal nékem süss abból először egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss; 1Pét. 1,17.

14. Mert azt mondja az Úr, Izrael Istene, hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg az Úr esőt ád a földnek színére.
Zsolt. 34,11. Fil. 4,19. 1Tim. 4,8.

15. És ő elméne, és az Illés beszéde szerint cselekedék, és evett mind ő, mind amaz, mind annak házanépe, naponként.
2Krón. 20,20. Mát. 10,41. 42. 20,28.

16. **A vékabeli liszt nem fogyott el, sem pedig a korsóbeli olaj nem kevesült meg, az Úrnak beszéde szerint, amelyet szólott Illés által.** 2Móz. 15,26. Péld. 11,24.

17. És lőn ezek után, hogy megbetegedék a ház gazdasszonyának fia, és az ő betegsége felette nagy volt, annyira, hogy már a lélegzete is elállott.

18. Monda azért Illésnek: Mit vétettem ellened, Istennek embere? Azért jöttél hozzám, hogy eszembe juttasd álnokságomat, és megöljed az én fiamat? Luk. 4,34.

19. És monda néki: Add ide a te fiadat. És ő elvevé azt az ő kebeléről, és felvitte a felházba, amelyben ő lakik vala, és az ő ágyára fekteté.

20. Akkor kiálta az Úrhoz, és monda: Én Uram, Istenem, nyomorúságot hozol erre az özvegyre is, akinél én lakom, hogy az ő fiát megölöd? Fil. 4,6. Jak. 5,13. 16.

21. És ráborult háromszor a gyermekre, és felkiáltott az Úrhoz, mondván: Én Uram, Istenem, térítsd vissza e gyermek lelkét őbelé! 2Kir. 4,33–35. Csel. 20,10.

22. És meghallgatta az Úr Illés szavát, és megtért a gyermekbe a lélek, és megélede. Zsolt. 65,2. Mát. 21,22. 1Ján. 3,22. 5,14.

23. És felvévén Illés a gyermeket, alávitte őt a felházból a házba, és adá őt az ő anyjának, és monda Illés: Lássad, él a te fiad! 5Móz. 32,39. Luk. 7,14. Zsid. 11,35.

24. És monda az asszony Illésnek: **Most tudtam meg, hogy te Isten embere vagy, és hogy az Úrnak beszéde a te ajkadon igazság.** Ján. 3,2. 16,30.

Illés visszatér Izraelbe

18 És lőn sok idő multán, a harmadik esztendőben, az Úrnak beszéde Illéshez, mondván: Menj el, mutasd meg magadat Ahábnak, és esőt adok a föld színére. 5Móz. 28,12. Luk. 4,25. Jak. 5,17.

2. És elméne Illés, hogy megmutassa magát Ahábnak. Nagy éhség volt pedig Samariában.

3. És Aháb hívatá Abdiást, aki az ő házának gondviselője volt. Abdiás pedig felette igen féli vala az Urat; Neh. 7,2. Jób 28,28.

4. Mert mikor Jézabel megölette az Úr prófétáit, Abdiás száz prófétát vett oltalmába, és rejtette el ötvenenként egy-egy barlangba, és ott táplálta őket kenyérrel és vízzel. Mát. 10,40–42.

5. És monda Aháb Abdiásnak: Menj el az országba szerén-szerte a vizek forrásaihoz és a patakokhoz, hogyha valami füvet találhatnánk, hogy a lovakat és öszvéreket megtarthatnánk életben, és ne hagynánk a barmokat mindenestől elpusztulni.

6. Elosztá azért maguk közt a földet, amelyen ki-ki elmenjen. Aháb egyedül ment az egyik úton, és Abdiás is egyedül ment a másik úton.

7. És mikor Abdiás az úton ment, ímé Illés előtalálá őt, és mikor felismerte őt, arcra borula és monda: Nem te vagy-é az, uram, Illés?

8. Felele néki: Én vagyok; menj el, mondd meg a te uradnak: Ímé, itt van Illés.

9. Ő pedig monda: Mit vétettem ellened, hogy a te szolgádat Aháb kezébe akarod adni, hogy megöljön engem?

10. Él az Úr a te Istened: nincs sem nemzetség, sem ország, ahova el nem küldött volna az én uram, hogy megkeressen téged. És ha azt mondották: Nincs itt! Az országot és a népet megesküdtette, hogy téged csakugyan nem találtak meg.

11. És most te azt mondod: Menj el, mondd meg a te uradnak: Ímé itt van Illés.

12. Ha most elmegyek tőled, téged pedig olyan helyre ragad el az Úrnak Szelleme, amelyet én nem tudok, és én elmegyek, hogy megmondjam Ahábnak, és ha ő téged nem talál meg, engem öl meg; pedig a te szolgád féli az Urat gyermekségétől fogva. 2Kir. 2,16. Ezék. 3,12. 14. Mát. 4,1. Csel. 8,39.

13. Nem mondották-é meg az én uramnak, mit cselekedtem, mikor Jézabel megölette az Úr prófétáit? Hogy hogyan rejtettem el az Úr prófétái közül száz férfiút ötvenenként egy-egy barlangba és tápláltam őket kenyérrel és vízzel.

14. És te mégis azt mondod: Menj el és mondd meg a te uradnak: Ímé, itt van Illés; hogy megöljön engem.

15. És felele Illés: Él a Seregeknek Ura, aki előtt állok: e mai napon megmutatom magamat néki.

16. Elméne azért Abdiás Aháb eleibe, és megjelenté ezt néki, és eleibe méne Aháb Illésnek.

17. Mikor meglátta Aháb Illést, monda Aháb néki: Te vagy-é az Izrael megháborítója? Luk. 23,2. Csel. 16,20.

18. Ő pedig monda: Nem én háborítottam meg az Izraelt, hanem te és a te atyád háza, azzal, hogy elhagytátok az Úrnak parancsolatait, és a Baál után jártatok. 2Krón. 15,2.

19. Most azért küldj el, gyűjtsd hozzám az egész Izraelt a Kármel hegyre, és a Baál négyszázötven prófétáját, és az Aserának négyszáz prófétáját, akik a Jézabel asztaláról élnek. rész 16,33. Jer. 46,18.

20. És elküldé Aháb mind az egész Izrael fiaihoz, és egybegyűjté a prófétákat a Kármel hegyre.

21. És odamenvén Illés az egész sokasághoz, monda: **Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek Őt**; ha pedig Baál, kövessétek azt. És nem felelt néki a nép egy szót sem. 2Kir. 17,41. Zsolt. 86,11. Mát. 6,24. Jel. 3,15.

22. Akkor monda Illés a népnek: Én maradtam meg csak egyedül az Úr prófétái közül; míg a Baál prófétái négyszázötvenen vannak;

23. Adjatok azért nékünk két tulkot, és ők válasszák maguknak az egyik tulkot, amelyet vagdaljanak darabokra, és rakják a fákra; de tüzet ne tegyenek alája; én pedig a másikat készítem el, amelyet a fákra rakok, de tüzet én sem teszek alája.

24. Akkor hívjátok segítségül a ti isteneteknek nevét, és én is segítségül hívom az Úrnak nevét; és amely isten tűz által felel, az az Isten. És felelvén az egész sokaság, monda: Jó lesz!

25. És monda Illés a Baál prófétáinak: Válasszátok el magatoknak az egyik tulkot, és készítsétek el ti először; mert ti többen vagytok, és hívjátok segítségül a ti isteneteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alája. Zsolt. 115,5. Jer. 10,5. 1Kor. 8,4.

26. És vették a tulkot, amelyet nékik adott, és azt elkészíték, és segítségül hívták a Baálnak nevét reggeltől fogva délig, mondván: Baál! Hallgass meg minket! De nem jött szó, sem felelet. És ott sántikáltak az oltár körül, amelyet készítettek.

27. Mikor pedig már dél lett, elkezdte őket gúnyolni Illés, azt mondván: Kiáltsatok hangosabban, hiszen isten! Talán elmélkedik, vagy félrement, vagy úton van, vagy talán aluszik, és felserken.

28. És elkezdtek hangosan kiabálni és az ő szokásuk szerint késekkel és borotvákkal metélték magukat, míg ki nem csordult a vérük. 3Móz. 19,28. 5Móz. 14,1.

29. Mikor pedig a dél elmúlt, prófétálni kezdtek egész az esteli áldozatig; de akkor sem lett se szó, se felelet, se meghallgattatás. 1Kor. 11,4. 5.

30. Akkor monda Illés az egész sokaságnak: Jöjjetek hozzám. És hozzáméne az egész sokaság, és megépíté az Úr oltárát, amely leromboltatott.

31. És vett Illés tizenkét követ, a Jákób fiai nemzetségeinek száma szerint, akiknek az Isten azt mondotta: Izrael legyen a te neved; 1Móz. 32,28. Józs. 4,20.

32. És oltárt építe a kövekből az Úr nevében, és egy árkot húzott az oltár körül, amelybe két véka vetni való mag férne.

33. És oda készíté a fát, és felvagdalá a tulkot, és felraká azt a fára; Bír. 6,20.

34. És monda: Töltsetek meg négy vedret vízzel, és öntsétek az égőáldozatra és a fára. Monda ismét: Tegyétek ezt még egyszer! És másodszor is azt tették. Monda még is: Harmadszor is tegyétek meg! És harmadszor is azt művelék;

35. Úgy, hogy a víz lecsurgott az oltárról, és még az árok is tele lett vízzel.

36. És amikor eljött az esteli áldozás ideje, odalépett Illés próféta, és monda: Oh Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izraelnek Istene, hadd ismerjék meg e mai napon, hogy Te vagy az Isten az Izraelben, és hogy én a Te szolgád vagyok, és hogy mindezeket a Te parancsolatodból cselekedtem. 1Móz. 28,13. 2Móz. 29,39. Zsid. 11,16.

37. **Hallgass meg engem, Uram, hallgass meg engem, hogy tudja meg e nép, hogy Te, az Úr vagy az Isten, és Te fordítod vissza az ő szívüket!** Jer. 10,23.

38. Akkor alászálla az Úr tüze, és megemészté az égőáldozatot, a fát, a köveket

és a port, és felnyalta a vizet, amely az árokban volt. 3Móz. 9,24. Bír. 6,21.

39. Mikor ezt látta az egész sokaság, arcra borult, és monda: **Az Úr az Isten! Az Úr az Isten!**

40. És monda Illés nékik: Fogjátok meg a Baál prófétáit; senki el ne szaladjon közülük! És megfogák őket, és alávitte őket Illés a Kison patakja mellé, és megölé ott őket. 5Móz. 13,5. 2Kir. 10,25.

41. Akkor monda Illés Ahábnak: Eredj fel, egyél és igyál, mert nagy esőnek zúgása hallszik. Zsolt. 65,10.

42. És felment Aháb, hogy egyék és igyék. Illés pedig felment a Kármel hegy tetejére, és leborula a földre, és az ő orcáját az ő két térde közé tevé; Jak. 5,17.

43. És monda az ő szolgájának: Menj fel, és nézz a tenger felé. És felment, és arrafelé nézett, és monda: Nincsen semmi. És monda Illés: Menj vissza hétszer. Hab. 2,3.

44. És lőn hetedúttal, monda a szolga: Ímé egy kis felhőcske, mint egy embernek a tenyere, jön fel a tengerből. Akkor monda: Menj fel, mondd meg Ahábnak: Fogj be és menj le, hogy meg ne késleljen az eső.

45. És lőn azonközben, hogy besötétedett az ég a fellegektől és a széltől, és nagy eső lett. Aháb pedig szekérre ült és elment Jezréelbe.

46. És lőn az Úr keze Illésen, és felövezvén az ő derekát, még Aháb előtt futott el Jezréel felé. Ezék. 3,14.

Illés Jézabel miatt elmenekül

19 Aháb elbeszélé Jézabelnek mindazokat, amelyeket Illés cselekedett, és többek között, hogy hogyan ölte meg mind a prófétákat fegyverrel.

2. És követet külde Jézabel Illéshez, mondván: Ezt cselekedjék velem az istenek és úgy segítsenek, ha holnap ilyenkor úgy nem cselekszem a te életeddel, mint ahogy te cselekedtél azoknak életével mind egyig. 2Sám. 1,14. Péld. 27,1.

3. Amikor ezt megjelentették neki, felkelvén elméne, vigyázván az ő életére. És méne Beersebába, amely Júdában volt; és otthagyá az ő szolgáját.

4. Ő pedig elméne a pusztába egynapi járóföldre, és elmenvén leüle egy fenyőfa alá, és könyörgött, hogy hadd haljon meg, és monda: Elég! Most, oh Uram, vedd el az én életemet; mert nem vagyok jobb az én atyáimnál! 4Móz. 11,15. Jón. 4,3. 8.

5. És lefeküvék és elaluvék a fenyőfa alatt. És ímé angyal illeté őt, és monda néki: Kelj fel, egyél. Zsolt. 34,7. Zsid. 1,14.

6. És mikor körülnézett, ímé fejénél volt egy szén között sült pogácsa és egy pohár víz. És evett és ivott, és ismét lefeküvék.

7. És az Úr angyala eljött másodszor is és megilleté őt, és monda: Kelj fel, egyél; mert erőd felett való utad van.

8. És ő felkelt, és evett és ivott; és méne annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész az Isten hegyéig, Hórebig. 2Móz. 3,1. 34,28. 5Móz. 9,9. Mát. 4,2.

9. És beméne ott egy barlangba, és ott hála. És ímé lőn az Úrnak beszéde hozzá, és monda néki: Mit csinálsz itt Illés? 2Móz. 33,21. Zsid. 11,38.

10. Ő pedig monda: Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregek Istenéért; mert elhagyták a Te szövetségedet az Izrael fiai, a Te oltáraidat lerontották, és a Te prófétáidat fegyverrel megölték, és csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek. Mát. 23,31. Róm. 11,3.

11. És monda: Jöjj ki és állj meg ezen a hegyen, az Úr előtt. **És ímé ott az Úr volt elmenendő. És az Úr előtt megy vala nagy erős szél, amely a hegyeket megszaggatta és meghasogatta a kősziklákat az Úr előtt; de az Úr nem volt abban a szélben. És a szél után földindulás lett; de az Úr nem volt a földindulásban sem.** 2Móz. 24,12. Ezék. 1,4.

12. **És a földindulás után tűz jöve, de nem volt az Úr a tűzben sem. És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatszék.** 4Móz. 14,18. Neh. 9,17. Jób 4,15. Zsolt. 86,15. 103,8–18. 111,4. Jak. 5,11.

13. És mikor Illés ezt hallotta, befedé az ő orcáját palástjával, és kimenvén, megálla a barlang ajtajában, és ímé szózat lőn őhozzá, amely ezt mondá: Mit csinálsz itt Illés? 2Móz. 3,6. Ésa. 6,3.

14. És ő felele: Nagy búsulásom van az Úrért, a Seregeknek Istenéért, mert az

Izrael fiai elhagyták a Te szövetségedet, lerontották a Te oltáraidat, és a Te prófétáidat megölték fegyverrel, és én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.

15. És monda az Úr néki: Menj el, térj vissza a te utadon a pusztán át Damaszkuszba, és mikor odaérsz, kenjed királlyá Hazáelt Szíriában; 2Kir. 8,13.

16. És Jéhut, a Nimsi fiát kenjed királlyá Izraelben, és Elizeust, az abelméholabeli Sáfát fiát pedig kenjed prófétává a te helyedbe. 2Kir. 9,2. Luk. 4,27.

17. És lészen, hogy aki megmenekedik Hazáel fegyverétől, azt Jéhu öli meg, és aki megmenekedik a Jéhu fegyverétől, azt Elizeus öli meg. 2Kir. 9,14. Hós. 6,5.

18. De meghagyok Izraelben hétezer embert: minden térdet, mely meg nem hajolt a Baálnak, és minden ajkat, mely meg nem csókolta azt. Róm. 11,4.

Elizeus Illés tanítványa

19. És ő elmenvén onnét, megtalálá Elizeust, a Sáfát fiát, amint szántott tizenkét járom ökörrel, és ő maga a tizenkettedikkel volt; és Illés hozzáméne, és az ő palástját reáveté.

20. És ő elhagyván az ökröket, Illés után futott, és monda: Kérlek, hadd csókoljam meg az én atyámat és anyámat, és azután követlek. És monda: Menj, térj vissza; mert mit cselekedtem tenéked?

21. Elmenvén tőle, vett azután egy pár ökröt, és levágta azt, és az ekéhez való szerszámokból tüzet rakván, megfőzte azok húsát, és a népnek adá, és ettek; és felkelvén, elméne Illés után, és szolgált néki. 2Sám. 24,22. Mát. 4,18–27. Luk. 5,27.

Aháb győzelme a szíriai királyon

20 És Benhadád, Szíria királya összegyűjté egész seregét, és harminckét király volt ővele és nagyon sok ló és szekér, és felméne és megszállá Samariát, és ostromolni kezdte azt.

2. Követeket küldött Aháb hoz, az Izrael királyához a városba, és azt üzente néki:

3. Azt mondja Benhadád: A te ezüstöd és aranyad az enyém, a te feleségeid is és a te szép fiaid is az enyémek.

4. És felele az Izrael királya, és monda: amint megmondottad uram, király, tiéd vagyok mindenekkel, amelyeket bírok. 5Móz. 28,48.

5. Megtérvén pedig a követek, mondának: Azt mondja Benhadád: Miután hozzád küldöttem, és azt üzentem, hogy a te ezüstödet és aranyadat és a te feleségeidet és fiaidat add nékem;

6. Azért holnap ilyenkor elküldöm az én szolgáimat hozzád, és felkutatják házadat, és szolgáid házait; és kezükhöz veszik, ami csak kedves előtted, és elhozzák.

7. Akkor egybehívá az Izrael királya mind az ország véneit, és monda: Vegyétek eszetekbe, és lássátok meg, minémű gonosz szándékkal van ez; mert hozzám küldött az én feleségeimért és gyermekeimért, ezüstömért és aranyamért, és meg nem tagadtam tőle. 2Móz. 3,16. 2Sám. 5,3.

8. És mondának néki a vének mindnyájan, és az egész nép: Ne engedj néki, és az ő akaratát be ne teljesítsd.

9. És ő monda a Benhadád követeinek: Mondjátok meg az én uramnak, a királynak: Mindazokat, amelyek felől először üzentél a te szolgádnak, megcselekszem, de ezt a dolgot nem tehetem meg. Így elmenvén a követek, megmondták néki a választ.

10. Akkor hozzá külde Benhadád, és monda: Úgy cselekedjenek velem az istenek és úgy segítsenek, hogy Samariának minden pora sem elég, hogy a velem való nép közül mindegyiknek csak egy-egy marokkal is jusson!

11. És felele az Izrael királya, mondván: Mondjátok meg néki: **Ne kérkedjék úgy, aki fegyverbe öltözik, mint aki már leveti a fegyvert**! Péld. 27,1. Préd. 7,8.

12. Meghallván pedig ezt a választ, mikor ő ivott a királyokkal a sátorokban, monda az ő szolgáinak: Vegyétek körül a várost! És azok körülvevék azt. Péld. 31,4.

13. És ímé egy próféta méne Aháb hoz, az Izrael királyához, aki ezt mondá: Azt mondja az Úr: Avagy nem láttad-é mindezt a nagy sokaságot: ímé, e mai napon kezdve adom azt, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr! 2Móz. 7,15. Zsolt. 9,16.

14. Monda pedig Aháb: Ki által? És felele: Azt mondja az Úr: A tartományok fejedelmeinek ifjai által. Akkor monda Aháb: Ki kezdje meg a harcot? És felele: Te!

15. Megszámlálá azért a tartományok fejedelmeinek ifjait, akik kétszázharmincketten voltak; ezekután megszámlálá mind az Izrael fiainak is minden népét, hétezer embert.

16. És elindulának délben. Benhadád pedig ott ivott a királyokkal a sátorokban, és lerészegedett ő és a harminckét király, aki segítségére jött vele. 2Sám. 13,28. 29. Péld. 20,1. Dán. 5,2. 30. Hós. 4,11. Ef. 5,18.

17. És a tartományok fejedelmeinek ifjai vonultak ki legelőször. Benhadád pedig elküldé, és megmondák néki, ezt mondván: Valami férfiak jöttek ki Samariából!

18. És monda: Akár békességért jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen; akár viadalért jöttek ki, fogjátok el őket elevenen.

19. De mikor kivonultak a városból a tartományok fejedelmeinek ifjai és a sereg, amely őket követte:

20. Mindegyik vágni kezdte azt, aki eléje került, és elfutottak a szíriabeliek, az Izrael pedig kergette őket, és megfutott maga Benhadád, Szíria királya is lovon a lovagokkal együtt. Zsolt. 33,16.

21. És azután kivonult az Izrael királya, és megveré mind a lovagokat, mind a szekereket, és megveré a szíriabelieket nagy csapással.

22. És méne az Izrael királyához egy próféta, és ezt mondá néki: Menj el, erősítsd meg magad, és vedd eszedbe és lásd meg, mit kelljen cselekedned, mert esztendő múlva ismét feljő Szíria királya ellened.

23. A szíriabeli király szolgái pedig mondának néki: A hegyeknek istenei az ő isteneik, azért győztek le bennünket; de vívjunk csak meg velük a síkon, és meglátod, ha le nem győzzük-é őket? Ésa. 42,8.

24. És tedd ezt: Küldd el a királyokat, mindegyiket a maga helyéről; és állíts hadnagyokat helyettük,

25. És szervezz magadnak olyan sereget, mint az volt, amelyet elvesztettél, és olyan lovakat és szekereket, mint azok voltak; és vívjunk meg velük a síkon, és meglátod, ha le nem győzzük-é őket? És engede az ő szavuknak, és akképpen cselekedék.

26. Mikor azért az esztendő elmúlt, rendbeszedte Benhadád a szíriabelieket, és feljöve Afekbe, hogy hadakozzék az Izrael ellen.

27. De az Izrael fiai összeszámláltattak és elláttattak élelemmel, és eleikbe menének azoknak. Táborba szállván pedig az Izrael fiai, amazokhoz képest olyanok voltak, mint két kicsiny kecskenyájacska; míg a szíriabeliek ellepték a földet. Bír. 6,5.

28. Jött pedig egy Isten embere, és szóla Izrael királyának, mondván: Azt mondja az Úr: Azért, mert a szíriabeliek azt mondották, hogy csak a hegyek Istene az Úr, és nem a völgyek Istene is: mindezt a nagy sokaságot a te kezedbe adom, hogy megismerjétek: én vagyok az Úr. Zsolt. 77,3. 84,5. 6. 125,2. Én. 2,1. Ésa. 41,18.

29. Ott táboroztak egészen velük szemben hetednapig. Hetednapon azután megütköztek, és az Izrael fiai levágtak a szíriabeliek közül egy nap százezer gyalogost.

30. És a többiek elmenekültek Afek városába; de a falak rászakadtak a megmaradott huszonkétezer emberre, és Benhadád is elfutott és ott bolyongott a városban házról házra.

31. És mondának néki az ő szolgái: Ímé hallottuk, hogy az Izrael házának királyai kegyelmes királyok, azért hadd öltözzünk zsákokba, és vessünk köteleket a mi nyakunkba, és menjünk ki az Izrael királyához, talán életben hagy téged. 1Móz. 37,34.

32. És zsákokba öltözének, és köteleket vetének nyakukba, és elmenének az Izrael királyához, és mondának: A te szolgád, Benhadád, ezt mondja: Hagyd életben kérlek, az én lelkemet! És monda: Él-e még? Én atyámfia ő!

33. És a férfiak jó jelnek vették azt, és gyorsan megragadták a szót, és mondának: A te atyádfia, Benhadád él. És monda: Menjetek, és hozzátok ide őt. Kijöve azért őhozzá Benhadád, és felülteté őt az ő szekerébe,

34. És monda néki: A városokat, amelyeket elvett az én atyám a te atyádtól, azokat

visszaadom, és csinálj magadnak utcákat Damaszkuszban, mint az én atyám csinált Samariában; én ezzel a kötéssel bocsátlak el téged. És szövetséget kötött vele, és elbocsátá őt. Ésa. 26,10. 28,15.

35. Egy férfiú pedig a próféták fiai közül monda az ő felebarátjának az Úr beszéde szerint: Verj meg engem kérlek; de ez nem akará őt megverni. 2Kir. 2,3. 5.

36. Akkor monda néki: Azért, mert nem engedtél az Úr szavának: Ímé mihelyt tőlem elmégy, megöl téged az oroszlán. És amikor elment tőle, találá őt egy oroszlán, és megölé.

37. Találá azután más férfiat, akinek monda: Kérlek, verj meg engem. És megveré az annyira, hogy megsebesítette.

38. És elméne a próféta, és az útfélen a király elé álla és elváltoztatá magát szemeit bekötözvén.

39. Mikor pedig arra ment el a király, kiálta a királyhoz, és monda: A te szolgád kiment a hadba, és ímé egy férfiú eljövén, hoza hozzám egy férfiút, és monda: Őrizd meg ezt a férfiút; ha elszalad, meg kell halnod érette, vagy egy tálentum ezüstöt fizetsz. 2Sám. 14,5–7. 2Kir. 10,24.

40. És mialatt a te szolgádnak itt és amott dolga volt, az az ember már nem volt. És monda néki az Izrael királya: Az a te ítéleted; magad akartad. Luk. 19,22.

41. És mindjárt elvevé a kötést az ő szeméről, és megismeré őt az Izrael királya, hogy a próféták közül való.

42. És monda néki: Ezt mondja az Úr: Mert elbocsátottad kezedből a férfiút, akit én halálra szántam, azért életed lészen életéért, és néped népéért. 1Sám. 15,9.

43. És házához méne az Izrael királya szomorú és megbúsult szívvel, és méne Samariába.

Nábót szőlője

21 És történt ezek után, hogy a jezréelbeli Nábótnak egy szőlője volt Jezréelben, Ahábnak, Samaria királyának a háza mellett. Bír. 6,33.

2. És szóla Aháb Nábótnak, mondván: Add nékem a te szőlődet, hogy legyen veteményes kertem; mert közel van az én házamhoz, és néked érette jobb szőlőt adok annál, vagy ha néked tetszik, pénzben adom meg az árát. 2Móz. 20,17. Luk. 12,15.

3. És felele Nábót Ahábnak: Isten őrizzen, hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget. 3Móz. 25,23. 4Móz. 36,7.

4. Akkor haza méne Aháb nagy bánattal és haraggal a beszéd miatt, amelyet szólt néki a jezréelbeli Nábót, mondván: Nem adom néked az én atyáimtól maradt örökséget; és lefeküvék az ő ágyára, és orcáját a fal felé fordítá, és nem evett kenyeret.

5. Hozzá menvén az ő felesége Jézabel, monda néki: Miért olyan nyugtalan a te szíved, és kenyeret nem eszel?

6. És ő monda néki: Mert ama jezréelbeli Nábóttal beszéltem, és azt mondám néki: Add nékem a te szőlődet pénzért, vagy ha inkább tetszik, más szőlőt adok néked érette, ő pedig azt mondta: Nem adom néked az én szőlőmet.

7. Akkor monda néki Jézabel, az ő felesége: Te bírod-é most az Izrael királyságát? Kelj fel, egyél kenyeret, és a te szíved örvendezzen, én majd néked adom a jezréelbeli Nábót szőlőjét. Jer. 6,7.

8. És levelet írt Aháb nevével, amelyet megpecsételt az ő gyűrűjével, és elküldé azt a levelet a véneknek és a főembereknek, akik Nábóttal egy városban laktak;

9. És a levélben ezt írta, mondván: Hirdessetek böjtöt, és ültessétek Nábótot a nép élére;

10. És ültessetek vele szembe két istentelen embert, akik tanúbizonyságot tegyenek ellene, mondván: Megszidalmaztad az Istent és a királyt. Azután vigyétek ki, és kövezzétek meg őt, hogy meghaljon. 5Móz. 13,13. Bír. 19,22. Csel. 6,11. 2Kor. 6,15.

11. És ekképpen cselekedének a vének és a főemberek, akik az ő városában laktak, amint Jézabel nékik megparancsolta, és amint a levélben megírta, amelyet nékik küldött;

12. Böjtöt hirdetének, és ülteték Nábótot a nép élére. Példl. 11,9. 29,12. Ésa. 58,4.

13. Előjöve azután két istentelen ember, és leült vele szemben, és tanúbizonyságot tettek ez istentelen emberek Nábót ellen a nép előtt, mondván: Megszidalmazta Ná-

bót az Istent és a királyt. Kivitték azért őt a városból, és megkövezék, és meghala.
Józs. 7,25. Márk 15,20. Csel. 7,58. 59. Zsid. 11,37.

14. Megüzenék Jézabelnek, mondván: Megköveztetett Nábót, és meghalt.

15. Mikor pedig meghallotta Jézabel, hogy megköveztetett Nábót és meghalt, monda Jézabel Ahábnak: Kelj fel és foglald el a jezréelbeli Nábót szőlőjét, amelyet nem akart néked pénzért odaadni; mert nem él Nábót, hanem meghalt.

16. Mikor meghallotta Aháb, hogy Nábót meghalt, felkelt Aháb, hogy lemenjen a jezréelbeli Nábót szőlőjébe, és azt elfoglalja.

17. Akkor szóla az Úr a tisbei Illésnek, mondván: Zsolt. 9,12.

18. Kelj fel, és menj Ahábnak, az izraelbeli király eleibe, aki Samariában lakik, ímé ott van a Nábót szőlőjében, amelybe lement, hogy azt elfoglalja; 2Krón. 22,9.

19. És szólj néki, ezt mondván: Így szól az Úr: Nemde megölted-é és nemde el is foglaltad-é? És szólj néki, mondván: Ezt mondja az Úr: Ugyanazon a helyen, ahol felnyalták az ebek Nábót vérét, ebek nyalják fel a te véredet is! 1Móz. 4,9. 11.

20. És monda Aháb Illésnek: Megint rám találtál, ellenségem? És ő monda: Rád találtam; mert te magadat mindenestől arra adtad, hogy gonoszságot cselekedjél az Úr szemei előtt.
2Kir. 17,17. Ésa. 29,21. Ámós 5,10. Róm. 7,14.

21. Ímé, azt mondja az Úr: Veszedelmet hozok reád, és elvesztem a te maradékaidat, és kigyomlálom Ahábnak még az ebét is, és a berekesztettet és az elhagyatottat Izraelben; 5Móz. 32,35.
1Sám. 25,22. 2Kir. 9,8. Zsolt. 94,1–23.

22. És olyanná teszem a te házadat, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát, és mint Baásának, az Ahija fiának házát azért, amiért haragra ingereltél engem, és amiért bűnbe ejtetted az Izraelt.

23. Jézabel felől is szóla az Úr, mondván: Az ebek eszik meg Jézabelt Jezréel kőfala előtt; 2Kir. 9,36. Zsolt. 7,16. 9,15. 16.

24. Azt, aki Aháb házából a városban hal meg, az ebek eszik meg; azt pedig, aki a mezőben hal meg, az égi madarak eszik meg.

25. Mert bizonyára nem volt Ahábnak mása, aki magát arra adta volna, hogy csak gonoszságot cselekedjék az Úr szemei előtt, amelyre az ő felesége, Jézabel ösztökélé őt. 1Móz. 3,6.

26. Mert igen utálatos dolgot cselekedék, követvén a bálványokat mind aszerint, amint cselekedének az emoreusok, akiket az Úr kiűzött az Izrael fiai előtt.
1Móz. 15,16.

27. Lőn pedig, mikor meghallotta Aháb e beszédeket, megszaggatá ruháit, és zsákba öltözék és böjtöle, és a zsákban hála, és nagy alázatossággal jár vala.
1Móz. 37,34.

28. És szóla az Úr a tisbei Illésnek, mondván:

29. Nem láttad-é, hogy Aháb hogyan megalázta magát előttem? Mivelhogy pedig megalázta magát előttem, nem hozom reá a veszedelmet az ő életében, hanem csak az ő fia idejében hozom el a veszedelmet az ő házára. 2Kir. 9,25.

Izrael és Júda háborúra készül Szíria ellen

22 És három esztendő lefolyt úgy, hogy nem volt hadakozás a szíriabeliek és az Izrael között.

2. De a harmadik esztendőben aláméne Josafát, Júda királya az Izrael királyához,
2Krón. 18,2. 34.

3. Akkor monda az Izrael királya az ő szolgáinak: Nem tudjátok-é, hogy Rámot-Gileád a miénk? És mi hallgatunk és nem vesszük vissza azt Szíria királyától?

4. Monda Josafátnak: Feljössz-é velem e hadba Rámot-Gileád ellen? Felele Josafát az Izrael királyának: Úgy én, mint te, úgy az én népem, mint a te néped; úgy az én lovaim, mint a te lovaid. 2Kir. 3,7.

5. És monda Josafát az Izrael királyának: Kérdezősködjél még ma az Úr beszéde után.

6. És összegyűjté az Izrael királya a próféták, közel négyszáz férfiút, és monda nékik: Elmenjek-é Rámot-Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? És mondának: Menj fel; mert az Úr kezébe adja azt a királynak. Jer. 28,1–17. Ezék. 13,1-23.

7. És monda Josafát: Nincs itt már több prófétája az Úrnak, hogy attól is tudakozódhatnánk? 2Kir. 3,11.
8. És monda az Izrael királya Josafátnak: Még van egy férfiú, aki által megkérdhetjük az Urat, Mikeás, a Jemla fia; de én gyűlölöm őt, mert soha nem jövendöl nékem jót, hanem mindig csak rosszat. És monda Josafát: Ne beszéljen így a király!
9. És előszólíta az Izrael királya egy udvariszolgát, és monda: Hívd ide hamar Mikeást, a Jemla fiát.
10. És ott ült az Izrael királya és Josafát, Júda királya, ruhákba öltözötten, mindegyik a maga trónusán Samaria kapuja előtt a térségen, és a próféták mind ott jövendöltek előttük.
11. És Sédékiás, a Kénaána fia, vas szarvakat készített, és monda: Ezt mondja az Úr: Ezekkel ökleled a szíriabelieket, míg meg nem emészted őket.
12. A próféták is mindnyájan ekképpen jövendöltek, mondván: Menj fel Rámot-Gileád ellen, és jó szerencséd lesz; mert azt az Úr a király kezébe adja.
13. A követ pedig, aki elment, hogy elhívja Mikeást, szóla néki, mondván: Ímé a próféták egyenlő akarattal jót jövendölnek a királynak: szólj, kérlek, te is úgy, mint azok közül egy, és jövendölj jót.
14. Mikeás pedig monda: Él az Úr, hogy csak azt fogom mondani, amit az Úr mond nékem. Csel. 4,13. 28,31. Róm. 8,31. 2Kor. 3,12. Gal. 1,9. 10. Ef. 6,19. Fil. 1,20. 1Thess. 2,2. 1Tim. 3,13. 2Tim. 4,1–5. Tit. 1,9. 2,15. Zsid. 13,6.
15. És mikor a királyhoz ment, monda néki a király: Mikeás! Elmenjünk-é Rámot-Gileád ellen hadba, vagy elhagyjuk? Ő pedig monda: Menj fel és járj szerencsével; az Úr kezébe adja azt a királynak.
16. És monda néki a király: Még hányszor kényszerítselek téged, hogy az igaznál egyebet ne mondj nékem az Úr nevében? 4Móz. 22,38. Zsolt. 118,6. Péld. 28,1. Jer. 1,7. 17. Ezék. 2,3–8.
17. És monda: Látám az egész Izraelt szétszéledve a hegyeken, mint a juhokat, amelyeknek nincsen pásztoruk. És monda az Úr: Nincsen ezeknek uruk? Térjen vissza mindenki az ő házához békességben. Mát. 9,36.
18. És monda az Izrael királya Josafátnak: Nemde nem megmondottam-é néked, hogy soha jót nékem nem jövendöl, hanem csak rosszat. Ezék. 1,26–28.
19. És monda Mikeás: Azért halld meg most az Úr beszédét: Látám az Urat az Ő székében ülni, és az egész mennyei sereget az Ő jobb és bal keze felől melletted állani. Jób 1,6. Zsolt. 103,20. Ésa. 6,1. Dán. 7,9. Zak. 1,10. Mát. 18,10. Zsid. 1,7. 14.
20. És monda az Úr: Kicsoda csalja meg Ahábot, hogy felmenjen, és elvesszen Rámot-Gileádnál? És ki egyet, ki mást szól vala hozzá.
21. Akkor előjöve egy szellem, aki az Úr eleibe álla, és monda: Én akarom megcsalni őt. Az Úr pedig monda néki: Miképpen? Jób 1,12.
22. És felele: Kimegyek és hazug szellem leszek minden ő prófétáinak szájában. Akkor monda az Úr: Csald meg és győzd meg; menj ki, és cselekedj úgy. Bír. 9,23. Ezék. 14,9. 2Thess. 2,11.
23. Ímé, az Úr a hazugságnak szellemét adta mindezeknek a te prófétáidnak szájába; és az Úr szólott veszedelmes dolgot ellened. Ezék. 14,9.
24. Akkor odalépett Sédékiás, a Kénaána fia, és arcul csapván Mikeást, monda: Hogyan? Eltávozott volna tőlem az Úrnak Szelleme, hogy csak néked szólana? 2Krón. 18,23. Jer. 28,16.
25. És monda Mikeás: Ímé meglátod azon a napon, amikor az egyik házból a másik házba mégy be, hogy elrejtőzhess.
26. Az Izrael királya pedig monda: Fogjad Mikeást, és vidd vissza őt Ammonhoz, a város fejedelméhez, és Joáshoz, a király fiához;
27. És mondjad: Ezt mondja a király: Vessétek ezt a tömlöcbe, és tápláljátok őt a nyomorúság kenyerével és a nyomorúság vizével, míg békességgel megjövök.
28. Monda pedig Mikeás: Ha békességgel térsz vissza, nem az Úr szólott általam. Azután monda: Halljátok ezt meg minden népek! 4Móz. 16,29. 5Móz. 18,20.

Aháb sebesülése és halála

29. És felvonult az Izrael királya, és Josafát, a Júda királya Rámot-Gileád ellen.

30. Monda az Izrael királya Josafátnak: Megváltoztatom ruhámat, és úgy megyek a viadalra, te pedig öltözzél fel ruhádba. És elváltoztatá ruháját az Izrael királya, és úgy méne a viadalra. 2Krón. 35,22.

31. Szíria királya pedig megparancsolá az ő szekerei harminckét fejedelmeinek, mondván: Ne vívjatok se kicsinnyel, se naggyal, hanem egyedül csak az Izrael királya ellen vívjatok.

32. És amikor meglátták a szekerek fejedelmei Josafátot, mondának: Nyilván ez az Izrael királya; és reárohanván vívának ellene. De Josafát elkezdett kiáltani. 2Krón. 18,1. Péld. 13,20.

33. Mikor pedig látták a szekerek fejedelmei, hogy nem az Izrael királya, ott hagyták.

34. Egy ember pedig csak úgy találomra kilövé az ő kézívét, és találá az Izrael királyát a páncél és a kapocs között. És ő monda a kocsisának: Fordulj meg és vígy ki engem a táborból, mert megsebesültem!

35. És az ütközet mind erősebb lett azon a napon, és a király az ő szekerében állott a szíriabeliek ellen, és meghalt este felé, és a vér a sebből a szekérbe csorgott.

36. És kikiálták napnyugtakor a táborban, mondván: Minden ember menjen haza a maga városába és földjébe!

37. És meghalt a király és visszavitetvén Samariába, eltemeték a királyt Samariában.

38. És mikor mosták az ő szekerét a Samaria mellett lévő tóban: az ebek nyalták az ő vérét, és paráznák fürödtek ott, az Úrnak beszéde szerint, amelyet szólott. 5Móz. 32,35. 2Kir. 10,10. Zsolt. 33,11. 119,89. Ésa. 14,27. 40,8. Náh. 1,2. Mát. 24,35. 1Pét. 1,25.

39. Ahábnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, az elefántcsontból építtetett ház, és mind a városok, amelyeket épített, nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében? Ámós 3,15.

40. És elaluvék Aháb az ő atyáival; és uralkodék őutána fia, Aházia.

41. És Josafát, az Asa fia lett királlyá Júdában, Ahábnak, az Izrael királyának negyedik esztendejében. 2Krón. 20,31.

42. És Josafát harmincöt esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának Azuba volt a neve, Silhi leánya.

43. **És jára Asának, az ő atyjának minden útjában, és abból ki nem téré, azt cselekedvén, ami az Úr szemei előtt kedves**. Csakhogy a magaslatokat nem rombolták le, és a nép még áldozott és tömjénezett a magaslatokon. 5Móz. 12,5–14. 2Kir. 12,3. 2Krón. 17,3.

44. És békességben élt Josafát az Izrael királyával. 2Krón. 19,1. 2Kor. 6,14.

45. Josafátnak egyéb dolgai pedig és az ő ereje, amellyel cselekedett, és amellyel hadakozott, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében?

46. A férfi paráznákat is, akik még megmaradtak az ő atyjának, Asának idejéből, kiűzte az országból. 1Móz. 13,13. Júd. 7.

47. Akkor nem volt király Edomban, hanem csak helyettes király. 2Sám. 8,14. 2Kir. 3,9. 8,20.

48. És Josafát Társis-hajókat csináltatott, hogy aranyért mennének Ofirba, de nem mehettek el; mert a hajók összetörtek Esiongáberben. rész 9,26. 2Krón. 20,37.

49. Akkor mondá Aházia, az Aháb fia, Josafátnak: Hadd menjenek el az én szolgáim a te szolgáiddal e hajókon; de Josafát nem akará.

50. És elaluvék Josafát az ő atyáival; és eltemetteték az ő atyáival az ő atyjának, Dávidnak városában; és az ő fia, Jórám, uralkodék helyette. 2Krón. 21,1.

51. Aházia pedig, az Aháb fia kezde uralkodni Izraelen Samariában, Josafátnak, a Júda királyának tizenhetedik esztendejében, és uralkodék Izraelben két esztendeig.

52. És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, járván az ő atyjának és anyjának útján, és Jeroboámnak, a Nébát fiának útján, aki bűnbe ejté az Izraelt;

53. És szolgála a Baálnak, és azt imádá és haragra indítá az Urat, Izrael Istenét, mint ahogy az ő atyja cselekedett. rész 16,31. Bír. 2,11.

A KIRÁLYOKRÓL ÍROTT MÁSODIK KÖNYV

Aházia betegsége

1 És elszakadt Moáb, Aháb halála után, az Izraeltől. 2Sám. 8,2.

2. És mikor Aházia kibukott az ő felházának korlátján Samariában, és megbetegedék, követeket külde el, akiknek azt parancsolá: Menjetek el, kérdjetek tanácsot a Baálzebubtól, az Ekron istenétől, hogy meggyógyulok-é e betegségből? 1Sám. 5,10.

3. Az Úrnak angyala pedig szóla a tisbei Illésnek: Kelj fel, menj el eleibe a samariabeli király követeinek, és szólj nékik: Nincs-é Isten Izraelben, hogy Baálzebubhoz, az Ekron istenéhez mentek tanácsot kérdeni? Ésa. 8,19. Jer. 2,10–13. Jón. 2,8.

4. Azért azt mondja az Úr: Az ágyból, amelyben fekszel, fel nem kelsz, hanem kétség nélkül meghalsz. És elméne Illés. Jób 18,14. 27,13. Péld. 11,19. Préd. 8,13. Ésa. 3,11. Róm. 6,23. Jak. 1,15.

5. És mikor a követek visszajöttek hozzá, monda nékik: Miért jöttetek vissza?

6. És felelének néki: Egy férfiú jöve elénkbe, és monda nékünk: Menjetek el, térjetek vissza a királyhoz, aki titeket elküldött, és mondjátok meg néki: Ezt mondja az Úr: Nincs-é Izraelben Isten, hogy te Baálzebubhoz, Ekron istenéhez küldesz tanácsot kérdeni? Azért az ágyból, amelyben fekszel, fel nem kelsz, hanem kétség nélkül meghalsz. Péld. 14,32.

7. És monda nékik: Milyen volt az a férfiú, aki előtökbe jött, és ezeket a beszédeket szólá néktek?

8. És felelének néki: Egy szőrruhás ember, derekán bőr övvel felövezve. Akkor monda: A tisbei Illés volt. Zak. 13,4. Mát. 3,4. Márk 1,6.

9. És hozzá külde egy ötven ember előtt járó főembert, az alatta való ötven emberrel. És mikor ez hozzá felment, ott ült fenn a hegy tetején, és monda néki: Isten embere, a király azt parancsolja: Jöjj le! rész 6,13. 14. Zsolt. 105,15. Ámós 7,12. Mát. 27,29.

10. Felelvén Illés, monda az ötven ember előtt járó főembernek: Ha én Isten embere vagyok, szálljon tűz alá az égből, és emészszen meg téged és az alattad való ötven embert. És tűz szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét. 4Móz. 11,1. Luk. 9,54.

11. És ismét külde őhozzá a király más ötven ember előtt való főembert, mind az ötven férfival egybe, aki szóla és monda néki: Isten embere, a király azt parancsolja, hogy hamar jöjj alá! Ésa. 26,11.

12. És felele Illés, és monda nékik: Ha Isten embere vagyok, szálljon tűz az égből alá, és emésszen meg téged és a te ötven emberedet. És Istennek tüze szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét.

13. És újra elküldött egy harmadik ötven ember előtt járó főembert is, az ő ötven emberével együtt, és felmenvén ez az ötven ember előtt járó főember, elméne és térdre borult Illés előtt, és könyörögvén néki, monda: Oh, Isten embere, kérlek, legyen becsülete a te szemeid előtt az én életemnek, és ezeknek a te szolgáidnak, ez ötven ember életének! 1Sám. 26,21. Zsolt. 72,14. Péld. 27,22. Préd. 9,3. Ésa. 1,5. Jer. 5,3.

14. Ímé, tűz szállott le az égből és megemészté az ötven ember előtt való eléb bi két főembert, az ő ötven emberével egybe: Most azért legyen becsülete az én életemnek a te szemeid előtt!

15. Ekkor szóla az Úr angyala Illésnek: Menj alá vele, ne félj semmit tőle. És ő felkelvén, aláméne vele a királyhoz. Ésa. 51,12. Jer. 1,17. Ezék. 2,6.

16. És szóla néki: Ezt mondja az Úr: amiért követeket küldöttél tanácsot kérdeni Baálzebubhoz, Ekron istenéhez, mintha nem volna Izraelben Isten, akinek a beszédéből tanácsot kérdhetnél: azért fel nem kelsz ez ágyból, amelyben fekszel, hanem kétség nélkül meghalsz.

17. És meghalt az Úrnak beszéde szerint, amelyet szólott Illés, és uralkodék Jórám helyette, Jórámnak, a Josafát fiának, a júdabeli királynak második esztendejében; mert Aháziának nem volt fia.

18. Aháziának egyéb dolgai pedig, amelyeket cselekedett, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében? 2Krón. 22,2.

Illés az égbe ragadtatik

2 És lőn, mikor az Úr Illést fel akará vinni szélvész által a mennyekbe: elméne Illés és Elizeus Gilgálból. 1Kir. 19,21.

2. És monda Illés Elizeusnak: Maradj itt, kérlek, mert az Úr Bételbe küldött engem. És felele Elizeus: Él az Úr, és a te lelked, hogy el nem hagylak téged! És mikor lemenének Bétel felé: 1Sám. 1,26. Ruth 1,16.

3. Kijövének a próféták fiai, akik Bételben voltak, Elizeushoz, és mondák néki: Nem tudod-é, hogy e mai napon az Úr elragadja a te uradat tőled? És monda: Tudom én is, hallgassatok. 1Sám. 19,20.

4. És monda néki Illés: Elizeus! Maradj itt, kérlek; mert az Úr engem Jérikóba küldött. Ő azonban monda: Él az Úr és a te lelked, hogy el nem hagylak téged. És mikor elmenének Jérikóba:

5. A próféták fiai, akik Jérikóban voltak, Elizeushoz jöttek, és mondának néki: Nem tudod-é, hogy e mai napon az Úr a te uradat elragadja tőled? És ő monda: Én is tudom, hallgassatok.

6. Azután monda néki Illés: Maradj itt, kérlek, mert az Úr engem a Jordán mellé küldött. De ő felele: Él az Úr és a te lelked, hogy el nem hagylak téged. És elmenének együtt mindketten.

7. Ötven férfiú pedig a próféták fiai közül utánuk menvén, velük szemben messze megállának, mikor ők ketten a Jordán mellett megállottak.

8. És fogá Illés az ő palástját, és összehajtva azt, megüté azzal a vizet; és az kétfelé vált; úgyhogy mind a ketten szárazon mentek át rajta. 2Móz. 14,21. Józs. 3,15. 16.

9. És mikor általmentek, monda Illés Elizeusnak: Kérj tőlem, mit cselekedjem veled, mielőtt tőled elragadtatom. És monda Elizeus: **Legyen, kérlek, a benned való szellemnek kettős mértéke rajtam.** 4Móz. 11,17–25. Ésa. 61,7. Zak. 9,12.

10. És ő monda: Nehéz dolgot kértél; mégis, ha majd meglátsz engem, mikor tőled elragadtatom, meglesz, amit kérsz: ha pedig meg nem látsz, nem lesz meg. Csel. 1,10.

11. És lőn, amikor mentek és menvén beszélgetének, ímé egy tüzes szekér tüzes lovakkal elválasztá őket egymástól. És felméne Illés a szélvészben az égbe. Zsolt. 68,17. 104,4. Zsid. 1,7. 14.

12. Elizeus pedig ezt látván, kiált: **Édes atyám, édes atyám! Izrael szekerei és lovagjai!** És nem látá őt többé. És vevé a maga ruháit, és két részre szakasztá azokat, 1Móz. 37,29. Józs. 7,6. Csel. 1,9.

13. És felemelé az Illés palástját, amely róla leesett, és visszatért, és megállott a Jordán partján.

14. És vevé az Illés palástját, amely róla leesett, és azzal megüté a vizet, és monda: Hol van az Úr, az Illés Istene? És mikor ő is megütötte a vizet, kétfelé vált az; és általment Elizeus. Ján. 14,12.

15. És mikor látták őt a próféták fiai, akik átellenben Jérikónál voltak, mondák: Az Illés szelleme megnyugodott Elizeuson. És eleibe mentek néki, és meghajták magukat őelőtte a földig;

16. És mondák néki: Ímé, a te szolgáid között van ötven ember, erős férfiak, küldd el őket, hadd keressék meg a te uradat, hátha az Úrnak Szelleme ragadta el őt, és letette őt valamelyik hegyen, vagy völgyben. De ő monda: Ne küldjetek. 1Kir. 18,12. Ezék. 8,3. Csel. 8,39.

17. De azok kényszerítették őt egész a megszégyenülésig, és monda: Hát küldjetek el! És elküldék az ötven férfiút, de harmadnapig keresvén sem találták meg őt.

18. És mikor visszajöttek őhozzá, mert Jérikóban lakott, monda nékik: Nem mondottam-é, hogy ne menjetek el?

19. És mondának a város férfiai Elizeusnak: Ímé, e város jó lakóhely volna, amint uram magad látod; de a vize ártalmas, és a föld gyümölcsét meg nem érleli. Józs. 6,26. 1Kir. 16,34.

20. És monda: Hozzatok nékem egy új csészét, és tegyetek sót belé. És elhozák néki.

21. Ő pedig kiment a forráshoz, és beleveté a sót, és monda: Ezt mondja az Úr:

Meggyógyítottam e vizeket; nem származik ezután azokból halál és idétlen termés. 2Móz. 15,25. Ján. 9,6.

22. És egészségesekké lettek a vizek mind e mai napig, Elizeus beszéde szerint, amelyet szólott.

23. Felméne azután onnét Bételbe; és mikor az úton felfelé méne, apró gyermekek jöttek ki a városból, akik őt csúfolják vala, ezt mondván: Jöjj fel, kopasz, jöjj fel, kopasz! Zsolt. 31,17. 94,4. Péld. 13,13. 30,17. Ésa. 5,24. 28,22. Luk. 10,16. 1Thess. 4,8. 5,20.

24. És hátratekintvén és meglátván őket, megátkozá őket az Úr nevében, és az erdőből két nőstény medve jövén ki, szétszaggata közülük negyvenkét gyermeket. 5Móz. 32,35. Náh. 1,2. Luk. 12,5. Róm. 12,19. Zsid. 10,30.

25. Onnét azután felment a Kármel hegyére; onnét pedig Samariába tért vissza.

Jórám országlása, háborúja Moáb ellen

3 Jórám pedig, az Aháb fia kezde uralkodni Izraelen Samariában Josafátnak, a Júda királyának tizennyolcadik esztendejében, és uralkodék tizenkét esztendeig.

2. És gonoszul cselekedék az Úrnak szemei előtt, de nem annyira, mint az ő atyja és anyja; mert elrontá a Baál képét, amelyet az ő atyja készíttetett. 1Kir. 16,32.

3. De mindazáltal követé Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, aki vétekbe ejtette az Izraelt, és el nem távozék azoktól.

4. És Mésának, a Moáb királyának nagyon sok juha volt, és az Izrael királyának adóban százezer bárány és százezer kos gyapját fizette.

5. De mikor meghalt Aháb, a Moáb királya elszakadt az Izrael királyától.

6. Kiment azért Jórám király azon a napon Samariából, és megszámlálá az egész Izraelt;

7. És elment, és küldött követeket Josafáthoz, Júda királyához, ezt üzenvén néki: A Moáb királya elszakadt tőlem; eljössz-é velem a Moáb ellen a hadba? Felele: Felmegyek, úgy én, mint te; úgy az én népem, mint a te néped; úgy az én lovam, mint a te lovaid. 1Kir. 22,4.

8. És monda: Mely úton menjünk fel? Felele: Az Edom pusztájának útján.

9. És elméne az Izrael királya és Júda királya és az Edom királya; és mikor hét napig bolyongtak az úton, nem volt vize sem a tábornak, sem a velük lévő barmoknak.

10. Akkor monda az Izrael királya: Jaj, jaj; az Úr azért hívta egybe e három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket! Zsolt. 78,34. Péld. 19,3. Ésa. 8,21.

11. És monda Josafát: Nincs itt az Úr prófétái közül egy sem, hogy általa tanácsot kérhetnénk az Úrtól? És felele egy az Izrael királyának szolgái közül, és monda: Itt van Elizeus, a Sáfát fia, aki Illésnek kezeire töltött vizet. 1Kir. 22,7. Ámós 3,7.

12. És monda Josafát: **Nála van az Úrnak beszéde**. És alámentek hozzá az Izrael királya és Josafát és az Edom királya.

13. És monda Elizeus az Izrael királyának: Mi közöm van hozzád? Menj a te atyádnak és anyádnak prófétáihoz! És monda néki az Izrael királya: Ne utasíts el; mert az Úr gyűjtötte össze ezt a három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket. Bír. 10,14. 1Kir. 18,19. Ezék. 14,3.

14. És monda Elizeus: Él a Seregek Ura, aki előtt állok, ha nem nézném Josafátnak, a Júda királyának személyét, bizony téged nem néznélek, és rád sem tekintenék;

15. Hozzatok ide egy énekest. És mikor énekelt előtte az éneklő, az Úrnak keze lőn őrajta. 1Sám. 10,5. Ezék. 1,3. 8,1.

16. És monda: Ezt mondja az Úr: Csináljatok itt és ott e patakon árkokat;

17. Mert ezt mondja az Úr: **Nem láttok sem szelet, sem esőt, és mégis e patak megtelik vízzel, hogy ihattok mind ti, mind a ti nyájatok és barmaitok**.

18. Kevés pedig még ez az Úr szemei előtt, hanem a Moábot is kezetekbe adja. Jer. 32,17. Márk 10,27. Luk. 1,37. Ef. 3,20.

19. És megvesztek minden kulcsos várost és minden szép várost, és minden jótermő fát kivagdaltok, és minden kútfőt betöltötök, és minden jó szántóföldet behánytok kövekkel. 1Sám. 15,3.

20. És lőn reggel, amikor áldozatot szoktak tenni, ímé vizek jönnek vala Edom útjáról, és megtelék a föld vízzel. 2Móz. 29,39.

21. Mikor pedig meghallotta az egész Moáb, hogy feljöttek a királyok őellenük harcolni, egybegyűltek mindnyájan, akik fegyvert foghattak, és megállottak az ő tartományuk határán.

22. És mikor felkeltek reggel, és a nap feljött a vizekre, úgy látták a moábiták, mintha ő ellenükbe az a víz vereslenék, mint a vér.

23. És mondának: Vér ez! Megvívtak a királyok egymással, és megölte egyik a másikát. Prédára most, Moáb!

24. De mikor az Izrael táborához jutottak, felkeltek az izraeliták, és megverték a moábitákat, és azok megfutamodtak előttük; betörtek hozzájuk és leverték Moábot.

25. És városaikat lerontották, és a jó szántóföldekre mindenki követ hányt, és elborították azt kövekkel, és minden kútfőt behánytak, és minden jótermő fát kivágtak, úgyhogy csak Kir-Haréset kőfalait hagyták fenn; de körülvették azt is a parittyások, és lerontották. Ésa. 16,7. 11.

26. Látván pedig a Moáb királya, hogy legyőzettetik a viadalban, maga mellé vett hétszáz fegyverfogó férfiút, hogy keresztül törjenek az Edom királyához; de nem bírtak.

27. Akkor vette az ő elsőszülött fiát, aki őhelyette uralkodott volna, és égőáldozatul megáldozá a kőfalon. Mely dolog felett az Izrael népe igen felháborodék, és elmenének onnét, és megtérének az ő földjükbe. 3Móz. 18,21. 5Móz. 12,31. 2Krón. 28,3. Zsolt. 106,37. Jer. 7,31. Ezék. 16,20. 20,26.

Elizeus megsokasítja az özvegy olaját

4 És kiálta egy asszony a próféták fiainak feleségei közül Elizeushoz, és monda: A te szolgád, az én férjem meghalt; te tudod, hogy a te szolgád félte az Urat. Eljött pedig a hitelező, hogy elvigye mind a két gyermekemet, hogy néki szolgái legyenek. 3Móz. 25,39. 5Móz. 15,12–15. Neh. 5,1–13. Jer. 34,8. 18. Mát. 18,25.

2. Monda néki Elizeus: Mit cselekedjem veled? Mondd meg nékem, mi van a házadban? Monda az: A te szolgálóleányod házában nincs egyéb, csak egy korsó olaj.

3. Akkor monda: Menj el, kérj ott kinn minden te szomszédodtól üres edényeket, de ne keveset;

4. És menj be és zárkózzál be magad a te fiaiddal, és tölts az olajból mindegyik edénybe, és a tele edényt állítsd félre.

5. És elment tőle, és bezárkózott az ő fiaival, azok hordták neki az edényeket, ő maga pedig csak töltögetett.

6. És mikor megtöltötte az edényeket, monda az ő fiának: Hozz ide még egy edényt. Felele az: Nincs több edény; és akkor megállott az olaj. Mát. 14,20.

7. És elment, és elmondá ezt az Isten emberének. Az pedig monda: Menj el, add el az olajat, és fizesd ki hiteleződet; te pedig és a te fiaid éljetek a maradékából.

Elizeus és a súnemi asszony fia

8. És történt ebben az időben, hogy Elizeus Súnembe ment. Ott volt egy gazdag asszony, aki tartóztatá őt, hogy nála egyék kenyeret. És lőn, hogy valamikor csak arra járt, betért oda, hogy kenyeret egyék. Józs. 19,18. 1Sám. 28,4.

9. És monda az asszony a férjének: Ímé, úgy veszem észre, hogy az az Isten embere, aki szüntelen erre jár által, szent ember; Péld. 31,10. 11.

10. Csináljunk, kérlek, egy kicsiny felházat, és tegyünk abba néki egy ágyat, asztalt, széket és gyertyatartót, hogy mikor hozzánk jön, hadd térjen oda. Mát. 10,11. 12. 25,40. Róm. 12,13. Zsid. 13,1. 2.

11. És történt egy napon, hogy odament Elizeus, és megszállott a felházban, és megpihent ott.

12. És monda Géházinak, az ő szolgájának: Hívd ide azt a súnemitát. Előhívá azért azt, és eleibe álla.

13. Megmondotta pedig néki: Mondd meg néki: Ímé, nagy szorgalmatossággal szolgálsz nékünk, mit kívánsz, hogy cselekedjem veled? Nincs-é valami mondani valód a király előtt, vagy a sereg fővezére előtt? És monda az: Én az én nemzetségem között békességgel lakom.

14. Monda Elizeus: Mit lehetne tehát érette tennünk? Felele Géházi: Nincs fia és a férje vén ember.

15. És monda: Hívd ide! És amikor odahívta, megállott az ajtóban.
16. És monda Elizeus: Esztendőn ilyenkorra fiút fogsz ölelni. És monda az: Ne, édes uram, Isten embere, ne mondj képtelen dolgot a te szolgálóleányodnak! 1Móz. 18,10. 14.
17. És teherbe esék az asszony és fiat szült abban az időben, amelyet megmondott Elizeus.
18. De mikor megnőtt a gyermek, történt, hogy egy napon kiment az ő atyjához, az aratókhoz,
19. És monda az ő atyjának: Jaj a fejem, jaj a fejem! És monda az ő atyja a szolgának: Vidd el őt az anyjához.
20. Ki mikor felvette őt, az ő anyjához vitte, és az az ölében tartá délig, és akkor meghalt.
21. És felméne az asszony, és az Isten emberének ágyára tevé őt, és az ajtót bezárván kijöve onnét.
22. És előhívatá az ő férjét és monda: Kérlek, küldj ide nékem egyet a szolgák közül és egy szamarat, hadd menjek el hamar az Isten emberéhez, és mindjárt megjövök.
23. És az monda: Miért mégy őhozzá, ma nincs sem újhold, sem szombat? Felele az: Csak hagyd rám!
24. És megnyergelé a szamarat, és monda a szolgának: Hajtsd és siess, ne késlelj engem a menésben, hanem ha mondom néked.
25. És elmenvén, juta az Isten emberéhez a Kármel hegyére. És mikor meglátá őt az Isten embere távolról, monda Géházinak, az ő szolgájának: Ímé, a súnemita ez! rész 2,25.
26. Fuss, kérlek, eleibe, és kérdezd meg tőle, ha békességben van-é mind ő, mind az ő férje, mind az ő gyermeke? Monda az: Békességben!
27. Mikor pedig az Isten emberéhez jutott a hegyre, átölelte az ő lábait; de Géházi odament, hogy elűzze őt, az Isten embere azonban így szólt: Hagyj békét néki, mert megkeseredett az ő szíve, és az Úr eltitkolta tőlem, és nem jelentette meg nékem. Mát. 15,25.
28. És monda az: Vajon én kértem-é fiat az én uramtól? Nemde nem mondám-é néked: Ne csalj meg engem?
29. És monda Elizeus Géházinak: Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe az én pálcámat, és menj el, ha valakivel találkozol, ne köszönj néki, és annak is, aki köszön néked, ne felelj, és az én pálcámat tedd a gyermek orcájára. 2Móz. 7,19. 14,16. 1Kir. 18,46. Luk. 10,4. Csel. 19,12.
30. De a gyermeknek anyja monda: Él az Úr és él a te lelked, hogy el nem hagylak téged. Felkele azért és követé őt.
31. Géházi pedig már előttük elment, és a pálcát a gyermek orcájára fekteté, de nem szólott és nem is eszmélt rá a gyermek. Azért visszatért eleibe, és megmondá néki, mondván: Nem támadt fel a gyermek. Ján. 11,11.
32. És bement Elizeus a házba, és ímé a gyermek ott feküdt halva az ő ágyán.
33. És bement, és bezárta az ajtót magára és a gyermekre, és könyörgött az Úrnak. 1Kir. 17,20. Mát. 6,6. 9,25. Márk 5,37. Luk. 8,51. 54.
34. És az ágyra felhágván, a gyermekre feküdt, és az ő száját a gyermek szájára tette, szemeit szemeire, kezeit kezeire, és ráborult, és megmelegedék a gyermek teste.
35. Azután felállott, és egyszer alá és fel járt a házban, majd újra felment és reáborult. Akkor a gyermek prüsszente vagy hétszer, és felnyitá szemeit. 1Kir. 17,21.
36. Ő pedig szólítá Géházit, és monda: Hívd ide a súnemitát. És odahívá azt. És mikor odament, monda: Vedd a te fiadat.
37. Ki mikor bement, lábához esék, és leborula a földre, és az ő fiát fogván, kiméne. Csel. 20,10.
38. Azután visszament Elizeus Gilgálba. Éhség volt pedig akkor az országban, és a próféták fiai ővele laknak vala. És monda az ő szolgájának: Tedd fel a nagy fazekat, és főzz valami főzeléket a próféták fiainak. Luk. 10,34. Csel. 22,3. Zsid. 11,35.
39. Kiment azért egy a mezőre, hogy paréjt szedjen. És holmi vad indákra talált, tele szedte az ő ruháját azokról sártökkel, és mikor hazament, belevagdalta a fazékba főzeléknek; de nem tudta, hogy mi az.

40. Mikor azután feladták a férfiaknak, hogy egyenek, és ők enni kezdének a főzelékből, felkiáltának és mondának: Halál van a fazékban, Isten embere! És nem bírták megenni.

41. Ő pedig monda: Hozzatok lisztet. És beleveté azt a fazékba, és monda: Add fel immár a népnek, hadd egyenek. És nem volt már semmi rossz a fazékban. 2Móz. 15,25. Márk 16,17. 18. Ján. 9,6.

42. Jöve pedig egy férfi Baál-Sálisából, és hoz vala az Isten emberének első zsengék kenyereit, húsz árpakenyeret, és megzsendült gabonafejeket az ő ruhájában; de ő monda: Add a népnek, hadd egyenek. 1Sám. 9,4. 1Kor. 9,11. Gal. 6,6.

43. Felele az ő szolgája: Minek adjam ezt száz embernek? Ő pedig monda ismét: **Add a népnek, hadd egyenek, mert ezt mondja az Úr: Esznek és még marad is.** Luk. 9,13. Ján. 6,9.

44. **És ő eleikbe adá, és ettek, és még maradt is belőle, az Úrnak beszéde szerint.** Jer. 32,17. Zak. 8,6. Mát. 15,37. Ján. 6,13.

Elizeus meggyógyítja Naámánt

5 És Naámán, a szíriai király seregének fővezére, az ő ura előtt igen nagy férfiú és nagyrabecsült volt, mert általa szabadította volt meg az Úr Szíriát; és az a férfi vitéz hős, de bélpoklos volt. Luk. 4,27.

2. Egyszer portyázó csapatok mentek ki Szíriából, és azok Izrael országából egy kis leányt vittek el foglyul, és ez Naámán feleségének szolgált. 2Móz. 11,3. 1Kir. 8,41.

3. És monda ez az ő asszonyának: Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, aki Samariában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő bélpoklosságából.

4. És Naámán beméne, és elbeszélé az ő urának, mondván: Így s így szólott az Izrael országából való leány!

5. Akkor monda Szíria királya: Menj el, és ím levelet küldök az Izrael királyának. Elméne azért és vitt magával tíz tálentum ezüstöt és hatezer aranyat, azon felül tíz öltözet ruhát.

6. És elvitte a levelet az Izrael királyának, ezt írván: Mikor e levél hozzád érkezik, ímé az én szolgámat, Naámánt azért küldöttem hozzád, hogy őt gyógyítsd meg bélpoklosságából.

7. De amikor elolvasta az Izrael királya a levelet, megszaggatá az ő ruháit és monda: Isten vagyok-e én, hogy öljek és elevenítsek, hogy ez hozzám küld, hogy gyógyítsam meg e férfiút az ő bélpoklosságából? Vegyétek eszetekbe és lássátok, hogy csak okot keres ellenem. 5Móz. 32,39.

8. Mikor pedig meghallotta Elizeus, az Isten embere, hogy az Izrael királya ruháit megszaggatta, külde a királyhoz ilyen üzenettel: Miért szaggattad meg a te ruháidat? Hadd jöjjön hozzám, és tudja meg, hogy van próféta Izraelben. 2Móz. 4,30.

9. És elméne Naámán lovaival és szekereivel, és megálla az Elizeus házának ajtaja előtt.

10. És külde Elizeus követet őhozzá, mondván: Menj el és fürödj meg hétszer a Jordánban, és megújul a te tested, és megtisztulsz. Ján. 9,7.

11. Akkor megharaguvék Naámán és elment, és így szólt: Íme, én azt gondoltam, hogy kijön hozzám, és előállván, segítségül hívja az Úrnak, az ő Istenének nevét, és kezével megilleti a beteg helyeket, és úgy gyógyítja meg a kiütést. 1Kor. 2,14.

12. Avagy nem jobbak-é Abana és Párpár, Damaszkusz folyóvizei Izrael minden vizeinél? Avagy nem fürödhetném-é meg azokban, hogy megtisztuljak? Ilyen módon megfordulván, nagy haraggal elment.

13. De hozzá menének az ő szolgái, és szólának néki, mondván: Atyám, ha valami nagy dolgot mondott volna e próféta neked, avagy nem tetted volna-é meg? Mennyivel inkább, amikor csak azt mondja, hogy fürödj meg és megtisztulsz?

14. Beméne azért a Jordánba, és belemeríté magát abba hétszer az Isten emberének beszéde szerint, és megújult az ő teste, mint egy kisgyermek teste, és megtisztult. Jób 33,25. Dán. 2,47. 3,29. Luk. 4,27.

15. Azután visszatért egész kíséretével az Isten emberéhez és bemenvén megálla előtte, és monda: Ímé, most tudom már, hogy nincsen az egész földön Isten, csak Izraelben! Azért most vedd el, kérlek, ez ajándékot a te szolgádtól. Róm. 10,10.

16. Ő pedig monda: Él az Úr, aki előtt állok, hogy el nem veszem. Kényszeríti pedig őt, hogy elvegye; de ő nem akará.
1Móz. 14,23. 33,11. Mát. 10,8. Csel. 8,18. 20.
17. És monda Naámán: Ha nem; adj kérlek a te szolgádnak e földből annyit, amennyit elbír két öszvér; mert a te szolgád többé égőáldozattal, vagy egyéb áldozattal nem áldozik idegen isteneknek, hanem csak az Úrnak.
18. Ebben a dologban legyen az Úr kegyelmes a te szolgádnak, hogy mikor bemegy az én uram a Rimmon templomába, hogy ott imádkozzék, és ő az én kezemre támaszkodik, ha akkor én is meghajlok a Rimmon templomában: azt, hogy én meghajlok a Rimmon templomában, bocsássa meg az Úr a te szolgádnak ebben a dologban.
19. És monda néki Elizeus: Eredj el békességgel. És mikor elment tőle úgy egy mérföldnyire,
20. Géházi, Elizeusnak, az Isten emberének szolgája azt gondolta: Ímé, az én uram megkimélé ezt a szíriabeli Naámánt, és nem akará tőle elvenni, amit hozott; él az Úr, hogy utána futok, és valamit kérek tőle. Péld. 15,27. Luk. 12,15. Kol. 3,5. 1Tim. 6,10.
21. És utána futott Géházi Naámánnak. Látván pedig Naámán őt, hogy utána fut, leugrott a szekérből és eleibe méne és monda: Rendben van minden?
22. És monda: Rendben. Az én uram küldött engem, ezt mondván: Ímé, most csak ez órában jött hozzám két ifjú az Efraim hegyéről a próféták fiai közül: adj kérlek azoknak egy tálentum ezüstöt és két öltözet ruhát.
23. És monda Naámán: Kérlek, végy két tálentumot. És kényszeríté őt és egybeköte két tálentum ezüstöt két zsákba, és két öltözet ruhát, és azokat két szolgájának adá, akik előtte vitték azokat.
24. De mikor a dombhoz ért, elvette tőlük azokat, és elrejté egy házban, és elbocsátá a férfiakat, és elmenének.
25. Ő pedig bemenvén, megálla az ő ura előtt, és monda néki Elizeus: Honnét, Géházi? Felele: Nem ment a te szolgád sehová. Péld. 30,20. Ezék. 33,31.
26. Ő pedig monda néki: Nem ment-é el az én szívem veled, mikor az a férfiú leszállott szekeréből elődbe? Most az ideje, hogy szerezz ezüstöt, és hogy végy ruhákat, olajfákat, szőlőket, juhokat, barmokat, szolgákat és szolgálóleányokat?!
Préd. 3,6. Csel. 13,9.
27. Azért rád és a te magodra ragad a Naámán bélpoklossága mindörökké. És kiment őelőle megpoklosodva, mint a hó.
2Móz. 4,6. 4Móz. 12,10. Kol. 3,5. 1Tim. 6,10.

A fejsze úszik

6 És mondának a próféták fiai Elizeusnak: Ímé ez a hely, ahol nálad lakunk, igen szoros nékünk;
2. Hadd menjünk el, kérlek, a Jordán mellé, hogy mindegyikünk egy-egy fát hozzon onnét, hogy ott valami hajlékot építsünk magunknak, amelyben lakjunk. És monda: Menjetek el!
3. És monda egy közülük: Nyugodj meg rajta, és jöjj el a te szolgáiddal. És monda: Én is elmegyek.
4. És elméne velük. És menének a Jordán mellé, és ott fákat vágtak.
5. És történt, hogy mikor egy közülük egy fát levágna, a fejsze beesék a vízbe. Akkor kiálta és monda: Jaj, jaj, édes uram! Pedig ezt is kölcsön kértem!
6. És monda az Isten embere: Hová esett? És mikor megmutatta néki a helyet, **levágott egy fát és utána dobta, és a fejsze feljött a víz színére**. 2Móz. 15,25.
7. És monda: Vedd ki. És kinyújtván kezét, kivevé azt.
8. Szíria királya pedig hadat indított Izrael ellen, és tanácsot tartván az ő szolgáival, monda: Itt meg itt lesz az én táborom.
9. És elkülde az Isten embere az Izrael királyához, mondván: Vigyázz, ne hagyd el azt a helyet, mert ott akarnak a szíriaiak betörni. Zsolt. 25,14. Péld. 3,32. Ésa. 6,13. Ámós 3,7. Mát. 5,13.
10. És elkülde az Izrael királya arra a helyre, amelyről néki az Isten embere szólott, és őt megintette, és vigyázott magára nem egyszer, sem kétszer.
11. És felháborodott ezen a szíriai király szíve, és összegyűjtvén az ő szolgáit, mon-

da nékik: Miért nem mondjátok meg nékem, ki tart közülünk az Izrael királyával?!

12. Akkor monda egy az ő szolgái közül: Nem úgy, uram király, hanem Elizeus próféta, aki Izraelben van, jelenti meg az Izrael királyának a beszédeket, amelyeket te a te titkos házadban beszélsz.

13. És monda: Menjetek el és nézzétek meg, hol van, hogy utána küldjek és elhozassam őt. És megjelenték néki, mondván: Ímé, Dótánban van. 1Móz. 37,17.

14. Akkor lovakat, szekereket és nagy sereget külde oda, akik elmenének éjjel, és körülvevék a várost.

15. Felkelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgája, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És monda néki az ő szolgája: Jaj, jaj, édes uram! Mit cselekedjünk?

16. Felele ő: **Ne félj. Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ővelük.** 2Sám. 22,3. 2Krón. 32,7. Zsolt. 3,3–8. 34,22. 55,18. 91,2. Péld. 18,10. 21,31. Ésa. 43,1. Róm. 8,31.

17. **És imádkozott Elizeus és monda: Oh Uram! Nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolga szemeit és láta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül.**
Zsolt. 34,7. Zak. 1,8. Ef. 1,17. 18. Zsid. 1,14.

18. És mikor azok hozzá lementek, könyörgött Elizeus az Úrnak, mondván: Verd meg ezt a népet vaksággal! És megveré őket vaksággal az Elizeus kívánsága szerint. 1Móz. 19,11. Jób 5,14. Csel. 13,11.

19. És monda nékik Elizeus: Nem ez az út, sem ez a város; jertek el utánam, és ahhoz a férfiúhoz vezetlek titeket, akit kerestek. És elvezeté őket Samariába.

20. És mikor bementek Samariába, monda Elizeus: Oh Uram, nyisd meg ezek szemeit, hogy lássanak. És megnyitá az Úr az ő szemeiket és látának, és ímé Samaria közepében voltak.

21. Az Izrael királya pedig mikor meglátta őket, monda Elizeusnak: Vágván vágassam-é őket, atyám?

22. És monda: Ne vágasd. Le szoktad-é vágatni azokat, akiket karddal vagy kézívvel fogsz el? Adj nékik kenyeret és vizet, hogy egyenek és igyanak, és elmenjenek az ő urukhoz.
Péld. 25,21. Mát. 5,44–48. Róm. 12,20.

23. És nagy lakomát szerzett nékik; és miután ettek és ittak, elbocsátá őket. Ők pedig elmenének az ő urukhoz; és ettől fogva többé nem jöttek a szíriai portyázó csapatok az Izrael földjére.

24. És lőn ezek után, hogy Benhadád, Szíria királya összegyűjté egész seregét, és felment és megszállotta Samariát.

25. És igen nagy ínség lett Samariában, mert addig tartották megszállva a várost, míg egy szamárfej nyolcvan ezüst, és egy véka galambganéj öt ezüst lett. 3Móz. 26,26.

26. És mikor az Izrael királya a kőfalon széjjeljára, egy asszony kiálta hozzá, mondván: Légy segítséggel, uram király!

27. A király monda: Ha nem segít meg téged az Isten, hogyan segítselek én meg? A szérűről vagy a sajtóról?

28. És monda néki a király: Mit akarsz? Monda az: Ez az asszony azt mondta nékem: Add ide a te fiadat, hogy együk meg őt ma, az én fiamat pedig holnap esszük meg.

29. És megfőztük az én fiamat, és megettük őt. Mikor azután másnap azt mondtam néki: Add ide a te fiadat, hogy azt is együk meg, ő elrejté az ő fiát.
3Móz. 26,29. 5Móz. 28,53–57.

30. Mikor pedig hallotta a király az asszonynak beszédét, megszaggatá az ő ruháit, amint a kőfalon járt, és meglátta a nép, hogy ímé alól zsákruha van az ő testén. 1Móz. 37,29. 34. 1Kir. 21,27.

31. És monda: Úgy cselekedjék velem az Isten és úgy segítsen, ha Elizeusnak, a Sáfát fiának feje ma rajta marad!
1Kir. 19,2. Csel. 23,14.

32. Elizeus pedig ott ült az ő házában, és együtt ültek vele a vének. És elküldött a király egy férfiat maga előtt. Mielőtt azonban hozzájutott volna a követ, monda Elizeus a véneknek: Látjátok-é, hogy az a gyilkos hogyan küld ide, hogy a fejemet vétesse? Vigyázzatok, hogy mikor ideér a követ, zárjátok be az ajtót és szorítsátok meg őt az ajtóban: Ímé, az ő ura lábainak dobogása követi őt. Zsolt. 118,6. 9.
Ezék. 8,1. Mal. 3,16. Luk. 13,32.

33. És mikor még így beszélne velük, már a követ leérkezett hozzá és nyomában a király, és monda: Ímé, ilyen veszedelem származott az Úrtól; várjak-é még tovább az Úrra? Péld. 30,9. Mal. 3,14. Jel. 16,9.

Samaria megszabadul

7 És monda Elizeus: Halljátok meg az Úr beszédét. Ezt mondja az Úr: Holnap ilyenkor egy köböl zsemlyelisztet egy sikluson, és két köböl árpát egy sikluson vesznek Samaria kapujában. Zsolt. 46,1.

2. És felelvén egy főember, akinek kezére támaszkodott a király, az Isten emberének, monda: Hacsak az Úr ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? És monda Elizeus: Ímé, te szemeiddel meg fogod látni, de nem eszel belőle. Mal. 3,10. Zsid. 3,17.

3. A kapu előtt pedig volt négy bélpoklos férfi, akik azt mondták egymásnak: Miért maradunk itt, hogy meghaljunk éhen? 3Móz. 13,46. 4Móz. 5,2. Luk. 17,12.

4. Ha azt határozzuk is, hogy bemegyünk a városba, ott is ínség van, és akkor ott halunk meg; ha pedig itt maradunk, akkor itt halunk meg; jertek el azért, szökjünk el a szíriabeliek táborába, ha meghagyják életünket, élünk, ha megölnek, meghalunk.

5. És felkeltek alkonyatkor, hogy a szíriabeliek táborába menjenek; és mikor odaértek a szíriabeliek táborának széléhez, ímé már nem volt ott senki.

6. Mert az Úr azt cselekedte, hogy a szíriabeliek tábora szekerek zörgését és lovak dobogását, és nagy sereg robogását hallotta, és mondának egymásnak: Ímé, az Izrael királya bérbe fogadta meg ellenünk a hitteusok királyát és az egyiptombeliek királyát, hogy ellenünk jöjjenek.

7. És felkelvén elfutának alkonyatkor, és elhagyták mind sátoraikat, mind lovaikat, mind szamaraikat, amint a tábor volt, és elfutottak, csakhogy életüket megmenthessék. 1Kir. 10,29. Zsolt. 48,4–6. 53,5. Péld. 28,1.

8. Mikor azért e bélpoklosok a tábor széléhez értek, bemenvén egy sátorba, ettek és ittak, és elvittek onnét ezüstöt, aranyat és ruhákat, és elmenvén elrejték azokat; és megtérvén más sátorba menének be, és abból is hozának és elmenvén, elrejték.

9. És monda egyik a másiknak: Nem igazán cselekszünk: ez a mai nap örömmondás napja, ha mi hallgatunk, és a virradatot megvárjuk, büntetés ér bennünket; most azért jertek és menjünk el, és mondjuk meg a király házának. Fil. 2,14.

10. És elmenének, és kiáltának a város kapuján állónak, és elbeszélék nékik, mondván: Odamentünk a szíriabeliek táborába, és ímé, már nem volt ott senki; emberek szava sem hallatszott, csak a lovak és szamarak vannak kikötve, és a sátorok úgy, amint voltak.

11. Kiáltának azért a kapunállók, és elhíresztelték ott benn a király házában.

12. És felkele éjszaka a király, és monda az ő szolgáinak: Megmondom néktek, mit csinálnak velünk a szíriabeliek. Tudják, hogy éhen vagyunk, és csak azért mentek ki a táborból, hogy elrejtőzzenek a mezőn, mondván: Mikor kijönnek a városból, megfogjuk őket elevenen, és bemegyünk a városba.

13. Akkor felele egy az ő szolgái közül, és monda: Ki kell választani a megmaradt lovak közül, amelyek a városban megmaradtak, ötöt. Ímé éppen olyanok ezek, mint Izraelnek egész sokasága, amely megmaradt; ímé éppen olyanok ezek, mint Izrael egész sokasága, amely elpusztult, és küldjük ki, hadd lássuk meg.

14. És vevének két szekeret lovakkal, és kiküldé a király a szíriaiak táborába, mondván: Menjetek el és nézzétek meg.

15. És mikor utánuk mentek egész a Jordánig, ímé az egész út rakva volt ruhákkal és edényekkel, amelyeket a szíriaiak a sietségben elhánytak. És mikor visszajöttek a követek, és elmondták ezt a királynak:

16. Kiment a nép, és kirabolta a szíriabeliek táborát, és egy köböl zsemlyelisztet egy sikluson, és két köböl árpát egy sikluson vettek, az Úrnak beszéde szerint. Zsolt. 89,2. 1Kor. 1,9. 1Thess. 5,24. 1Pét. 1,25.

17. A király pedig azt a főembert, akinek kezére szokott támaszkodni, odarendelte a kapuhoz. És a nép eltapodá őt a kapuban, és meghala, amint az Isten embere megmondta, aki megjövendölte ezt, mikor a király lement hozzá. 1Thess. 4,8. Zsid. 10,30.

18. Úgy történt, amint az Isten embere a királynak jövendölte: Két köböl árpát egy sikluson és egy köböl zsemlyelisztet egy sikluson adnak holnap ilyenkor Samaria kapujában.

19. És ezt felelte a főember az Isten emberének, mondván: Hacsak az Úr ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? és ő azt mondotta rá: Ímé, szemeiddel meg fogod látni; de nem eszel belőle.

20. És teljesen így történt vele, mert eltapodá őt a nép a kapuban és meghalt.

4Móz. 20,12. 5Móz. 18,19. Jer. 17,6. Zsid. 3,18.

A sunémi asszony visszakapja örökségét

8 És Elizeus szólott annak az asszonynak, akinek a fiát feltámasztotta, mondván: Kelj fel, és menj el a te házadnépével együtt, és tartózkodjál, ahol tartózkodhatol; mert az Úr éhséget hívott elő, és el is jött a földre hét esztendeig.

2Sám. 24,13. Zsolt. 105,16. Agg. 1,11.

2. És felkelt az asszony, és az Isten emberének beszéde szerint cselekedék, és elment ő és az ő háznépe, és lakék a filiszteusok földjén hét esztendeig.

3. Mikor pedig elmúlt a hét esztendő, visszatért az asszony a filiszteusok földjéből, és elment, hogy panaszkodjék a királynak az ő házáért és szántóföldjeiért.

4. A király pedig beszélt Géházival, az Isten emberének szolgájával, mondván: Beszéld el, kérlek, nékem mindazokat a csodálatos dolgokat, amelyeket Elizeus cselekedett.

5. És mikor elbeszélé a királynak, mi módon támasztotta fel a halottat, ímé az asszony, akinek a gyermekét feltámasztotta, éppen akkor kiáltott a királyhoz az ő házáért és szántóföldjeiért; és monda Géházi: Uram király, ez az az asszony és ez az ő fia, akit feltámasztott Elizeus.

rész 4,35.

6. És kikérdezé a király az asszonyt, és az elbeszélé néki; és ada a király őmellé egy udvari szolgát, mondván: Adasd visszа néki minden jószágát, és a szántóföldnek minden hasznát attól az időtől fogva, amióta elhagyta a földet egész mostanig.

7. És Elizeus elment Damaszkuszba, Benhadád pedig, Szíria királya beteg volt, és hírül adták néki, mondván: Az Isten embere idejött.

8. És monda a király Hazáelnek: Végy ajándékot kezedbe, és menj eleibe az Isten emberének, és kérj tanácsot az Úrtól őáltala, mondván: Meggyógyulok-é ebből a betegségből? 1Sám. 9,7. 1Kir. 14,3.

9. És eleibe ment Hazáel, és ajándékokat vitt kezében mindenféle drága damaszkuszi jószágból negyven teve terhét; és elment, és megállott előtte, és így szólt: A te fiad, Benhadád, Szíria királya, az küldött engem hozzád, mondván: Vajon meggyógyulok-é ebből a betegségből?

10. Felele néki Elizeus: Menj el, mondd meg néki: Nem maradsz életben, mert megjelentette nékem az Úr, hogy halált hal.

11. És mereven ránézett Hazáelre, mígnem zavarba jött; végre sírni kezdett az Isten embere. Luk. 19,41.

12. És monda Hazáel: Miért sír az én uram? És felele: Mert tudom a veszedelmet, amelyet az Izrael fiaira hozol; az ő erős városait megégeted, az ő ifjait fegyverrel levágatod, és kis gyermekeit a földhöz vered, és terhes asszonyait ketté vágod.

Hós. 13,16. Ámós 1,13.

13. És monda Hazáel: Kicsoda a te szolgád, ez az eb, hogy ilyen nagy dolgokat cselekednék? És felele Elizeus: Megjelentette nékem az Úr, hogy te leszel Szíria királya. 1Sám. 17,43. 1Kir. 19,15.

14. És elméne Elizeustól, és beméne az ő urához, és az monda néki: Mit mondott Elizeus? És monda: Azt mondta, hogy meggyógyulsz.

15. Másnap azonban elővett egy takarót és bemártván azt vízbe, ráteríté az ő orcájára, és meghalt: és uralkodék Hazáel helyette.

Jórám Júda királya

16. És Jórámnak, az Aháb fiának, az Izrael királyának ötödik esztendejében, mikor még Josafát volt Júda királya, uralkodni kezdett Jórám, a Josafát fia, Júda királya.

2Krón. 21,4.

17. Harminckét esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és nyolc esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. 2Krón. 21,5.

18. És járt az Izrael királyainak útján, amiképpen cselekedtek az Aháb házából valók; mert az Aháb leánya volt a felesége, és gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt.

19. **De az Úr mégsem akarta elveszteni Júdát Dávidért, az Ő szolgájáért; amint megígérte néki, hogy szövétneket ad néki és az ő fiainak mindörökké.** 2Sám. 7,11. 16. 1Kir. 11,36. 15,4. 2Krón. 21,7. Zsolt. 89,4. 29. 132,11.

20. Az ő idejében szakadt el Edom a Júda birodalmától, és választott királyt magának. 1Móz. 27,40. 1Kir. 22,47.

21. És átment Jórám Seirbe és minden harci szekere ővele, s mikor éjjel felkelt és megtámadta az edomitákat, akik körülzárták őt, és a szekerek fejedelmeit, megfutott a nép, mindenki a saját hajlékába. 2Sám. 14,17.

22. És elszakadt Edom a Júda birodalmától mind e mai napig; ugyanebben az időben szakadt el Libna is. 1Móz. 27,40. Józs. 21,13. 2Krón. 21,10.

23. Jórámnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében? 2Krón. 21,1–11.

24. És elaluvék Jórám az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában, és uralkodék helyette Aházia, az ő fia. 2Krón. 22,20. 25,23.

Aházia Júda királya

25. Jórámnak az Aháb, az Izrael királya fiának tizenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Aházia, Jórámnak, a júdabeli királynak fia.

26. Huszonkét esztendős volt Aházia, mikor uralkodni kezdett, és egy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Atália volt, Omrinak, az Izrael királyának leánya. rész 11,1. 2Krón. 22,2. 1Kir. 22,3. 29.

27. És járt az Aháb házának útján, és gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, mint az Aháb háza; mert az Aháb házának veje volt.

28. És hadba ment Jórámmal, az Aháb fiával, Szíria királya, Hazáel ellen, Rámót-Gileádba; de a szíriabeliek megverték Jóramot.

29. Akkor visszatért Jórám király, hogy meggyógyíttassa magát Jezréelben a sebekből, amelyeket rajta a szíriabeliek Ráma alatt ütöttek, mikor Hazáel, Szíria királya ellen harcolt. Aházia pedig, a Jórám fia, Júda királya alláméne, hogy meglátogassa Jóramot, az Aháb fiát Jezréelben, ahol az betegen feküdt.

Izraelben Jéhu királlyá lesz

9 Elizeus próféta pedig szólíta egyet a próféták fiai közül, és monda néki: Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe e korsócska olajat, és menj el Rámót-Gileádba. 1Kir. 20,35. Jer. 1,9. 10. 17.

2. És menj be oda, és nézd meg, hol van Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia. Mikor pedig odaérsz, költsd fel őt az ő atyjafiai közül, és vidd be a belső kamarába,

3. És vedd elő e korsócska olajat, és töltsd az ő fejére, ezt mondván: Azt mondja az Úr: Téged kentelek királlyá Izraelen! És az ajtót kinyitván, fuss el, és semmit ott ne időzz. 1Kir. 19,16.

4. És elment az ifjú, a próféta tanítványa, Rámót-Gileádba.

5. És mikor bement, ímé a seregek fejedelmei ott ültek együtt, és ő monda: Beszédem volna veled, fejedelem! És monda Jéhu: Kivel volna beszéded ennyiünk közül? És monda: Teveled, fejedelem!

6. Felkele azért, és bement a házba, és fejére tölté az olajat, és monda néki: Azt mondja az Úr, Izrael Istene: Királlyá kentelek téged az Úrnak népén, az Izraelen, 2Krón. 22,7. Zsolt. 75,6. 7. 83,18. Dán. 2,21. 4,17.

7. Hogy elveszítsed Ahábnak, a te uradnak háznépét; mert bosszút állok az én szolgáimnak, a prófétáknak véréért, és mind az Úr szolgáinak véréért Jézabelen. 1Kir. 18,4. 21,15. Zsolt. 58,10. 11. 116,15.

8. És kivész egészen az Aháb háza, és kigyomlálom mind az Ahábhoz tartozókat, mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izraelben; 1Kir. 14,10. 21,21. Zsolt. 76,8–10. 110,5.

9. És olyanná teszem az Aháb házát, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát, és mint Baasának, az Ahija fiának házát.
1Kir. 15,29. 16,3.
10. Jézabelt pedig az ebek eszik meg Jezréel mezején, és nem lesz, aki eltemesse őt. És kinyitván az ajtót, elfutott.
11. És mikor Jéhu kiment az ő urának szolgáihoz, mondának néki: Békességes-é a dolog? Miért jött e bolond hozzád? És felele nékik: Hiszen ismeritek ez embert és az ő beszédét!
Jer. 29,26. Ján. 10,20. Csel. 26,24. 1Kor. 4,10.
12. És mondának: Hazugság! Mondd meg az igazat. És monda: Így s így szóla nékem, mondván: Azt mondja az Úr: Királlyá kentelek téged Izraelen.
13. Akkor nagy sietséggel ki-ki mind vevé az ő ruháját, és alája terítették a grádics felső részére és megfuvaták a harsonákat, és kikiálták: Jéhu uralkodik!
14. Így ütött pártot Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia, Jórám ellen. Jórám pedig ott táborozott Rámót-Gileád alatt az egész Izraellel, Hazáel, Szíria királya ellen.
15. De visszatért Jórám király, hogy magát Jezréelben gyógyíttassa a sebekből, amelyeket a szíriabeliek ütöttek rajta, mikor Hazáel, Szíria királya ellen harcolt. És monda Jéhu: Ha néktek is úgy tetszik, ne engedjetek senkit kimenni a városból, aki elmenjen és hírül vigye ezt Jezréelbe.
16. És befogatott Jéhu, és elment Jezréelbe, ahol Jórám feküdt, és ahova Aházia is, a Júda királya lement, hogy meglátogassa Jórámot.
17. Mikor pedig az őrálló, aki Jezréelben a tornyon állott, meglátta Jéhu seregét, hogy jön, monda: Valami sereget látok. Akkor monda Jórám: Válassz egy lovast és küldj eléjük, és mondja ezt: Békességes-é a dolog?
18. És odalovagolt a lovas eléjük, és monda: Azt kérdi a király: Békességes-é a dolog? Felele Jéhu: Mi gondod van a békességgel? Kerülj a hátam mögé. Megjelenté pedig ezt az őrálló, mondván: Hozzájuk ment ugyan a követ; de nem tért vissza.
19. Akkor elküldött egy másik lovast, aki hozzájuk ment, és monda: Azt kérdi a király: Békességes-é a dolog? Felele Jéhu: Mi gondod van a békességgel? Kerülj a hátam mögé.
20. Hírül adá ezt is az őrálló, mondván: Hozzájuk ment ugyan; de nem jött vissza. De a hajtás olyan, mint Jéhunak, a Nimsi fiának hajtása; mert mint egy őrült, úgy hajt.
21. Akkor monda Jórám: Fogjatok be! És befogván az ő szekerét, kiméne Jórám, az Izrael királya, és Aházia, a Júda királya, mindegyik a maga szekerén, Jéhu eleibe, és a jezréelbeli Nábót mezején találkoztak vele.
22. És mikor meglátta Jórám Jéhut, monda: Békességes-é a dolog, Jéhu? Felele ő: Mit békesség?! Mikor Jézabelnek, a te anyádnak paráznasága és varázslása mindig nagyobb lesz!
Náh. 3,4.
23. Akkor megfordítá Jórám az ő kezét és futni kezde, és monda Aháziának: Árulás ez, Aházia?
24. Jéhu pedig meghúzván az ívét, Jórámot hátba lövé a lapockák között úgy, hogy a szívén ment át a nyíl, és lerogyott a szekérben.
25. És monda Bidkárnak, az ő hadnagyának: Fogd meg és vesd a jezréelbeli Nábót mezejére; mert emlékezz csak viszsza, mikor mi, én és te, ketten az ő atyja, Aháb után lovagoltunk, és az Úr őfelőle ezt a fenyegetést mondotta:
26. Bizonyára megkeresem a Nábót vérét és az ő fiainak vérét, amelyet tegnap láttam, azt mondja az Úr: Azért megfizetek néked ezen a szántóföldön, azt mondja az Úr: Most azért fogjad őt, és vesd a szántóföldre, az Úr beszéde szerint.
1Kir. 21,13. 19. 29. Ésa. 13,1.
27. Aházia pedig, a Júda királya, mikor látta ezt, futni kezde a kert házának útján; de Jéhu utána menvén, monda: Ezt is vágjátok le a szekérben és megsebesíték őt a Gúr hágójánál, amely Jibleám mellett van; és ő Megiddóba menekülvén, ott meghalt.
Bír. 1,27. 5,19. 1Kir. 9,15. 2Krón. 22,9. 35,22. Zak. 12,11.
28. És az ő szolgái elvitték őt szekéren Jeruzsálembe, és eltemették az ő sírboltjába az ő atyáival a Dávid városában.

29. Aházia pedig uralkodni kezdett Júdában Jórámnak, az Aháb fiának tizenegyedik esztendejében.

30. És mikor Jéhu Jezréelbe ment és Jézabel ezt meghallotta, orcáját megékesíté kenettel, felékesítette fejét, és kitámaszkodott az ablakon. Jer. 4,30. Ezék. 23,40.

31. És mikor Jéhu bevonult a kapun, monda: Békesség van-é, oh Zimri, uradnak gyilkosa? 1Kir. 16,9–20.

32. Ő pedig feltekintve az ablakra, monda: Ki van ott velem? Ki? És alátekintett két vagy három főember.

33. És monda azoknak: Vessétek alá őt. És aláveték, és az ő vére szétfrecskendezett a falra és a lovakra, és eltapodtatá őt.

34. Bemenvén pedig oda, evett és ivott, és monda: Nézzetek utána annak az átkozottnak és temessétek el; hiszen mégis csak király leánya. 1Kir. 16,31. Péld. 10,7.

35. De mikor kimentek, hogy eltemetnék őt, már semmit sem találtak belőle, csak a koponyáját, a lábait és a keze fejeit.

36. És visszamenvén, megmondták néki, és ő monda: Ez az Úr beszéde, amelyet szólott az Ő szolgája, a tisbei Illés által, mondván: Az ebek eszik meg Jézabel testét a Jezréel földjén, 1Kir. 21,23.

37. És olyan lesz Jezréel földjén a Jézabel teste, mint a mezőn a ganéj, úgy, hogy senki meg nem mondhatja: Ez Jézabel!

Jéhu kiírtja Aháb családját

10 Aházának pedig hetven fia volt Samariában. És levelet írt Jéhu, és elküldé azt Samariába Jezréel fejedelmeihez, a vénekhez, és az Aháb fiainak gyámolaihoz, ilyen parancsolattal:

2. Mihelyt e levél hozzátok jut, akiknél vannak a ti uratok fiai a szekerekkel, lovakkal, az erős városokkal és fegyverekkel együtt,

3. Nézzétek meg, melyik a legjobb és a legigazabb a ti uratok fiai közül, azt ültessétek az ő atyjának királyiszékébe, és harcoljatok a ti uratok házáért.

4. És megrettenének felette igen, és mondának: Ímé, már két király nem maradhatott meg őelőtte, mi módon maradhatnánk hát mi meg? Luk. 14,31.

5. És elküldének mind a király házának, mind a városnak fejedelmei, és a vének és a gyámolok Jéhuhoz, mondván: A te szolgáid vagyunk mi, valamit parancsolsz nékünk, azt cselekesszük; mi senkit királlyá nem teszünk, ami néked tetszik, azt cselekedjed! Józs. 9,11. 1Kir. 20,4.

6. És írt nékik levelet másodszor is, mondván: Ha velem tartotok és az én beszédemre hallgattok, vegyétek fejüket a férfiaknak, a ti uratok fiainak, és jöjjetek hozzám holnap ilyenkor Jezréelbe. És a király fiai: hetven férfiú, és a város nagyjaival tartottak, akik nevelték őket. 2Móz. 20,5. Józs. 7,24.

7. És mikor a levél hozzájuk jutott, vették a király fiait, és megölték a hetven férfiút, és fejeiket kosarakba rakták, és őhozzá küldték Jezréelbe. 1Kir. 21,21.

8. És mikor odaérkezett a követ, és bejelenté néki, mondván: Elhozták a király fiainak fejeit, monda: Rakjátok két rakásba azokat a kapu előtt reggelig.

9. És mikor reggel kiment, megállott, és monda az egész népnek: Ti igazak vagytok. Ímé, az én uram ellen én ütöttem pártot és én öltem meg őt; de ki ölte meg mindezeket?

10. Azért vegyétek eszetekbe ebből, hogy az Úrnak beszédéből egyetlen egy sem esik a földre, amit az Úr az Aháb háza ellen szólott, és az Úr véghezvitte, amit az Ő szolgája, Illés által mondott. 1Sám. 3,19. Zsolt. 33,11. Ésa. 40,8. Mát. 24,35. 1Pét. 1,25.

11. Azután levágá Jéhu mindazokat, akik megmaradtak az Aháb házából Jezréelben, és minden főemberét, egész rokonságát és minden papját, míg csak ki nem irtotta a maradékát is. 1Kir. 18,19.

12. És felkelvén, elindult és elment Samariába. De útközben volt a pásztorok juhnyíró háza.

13. És itt Aháziának, a Júda királyának atyjafiaira talált Jéhu, és monda: Kik vagytok? És felelének azok: Aházia atyjafiai vagyunk, és alájöttünk, hogy köszöntsük a király gyermekeit és a királyné fiait. 2Krón. 22,8.

14. Ő pedig monda: Fogjátok meg őket elevenen. És megfogták őket elevenen, és megölték őket a juhnyíróház kútja mel-

lett, negyvenkét férfiút; és egyetlen egyet sem hagyott meg közülük.

15. És mikor elment onnét, Jonadábbal, a Rékáb fiával találkozott, aki elébe jött, és köszönté őt, és monda néki: Vajon olyan igaz-é a te szíved, mint az én szívem a te szívedhez? És felele Jonadáb: Olyan. Ha így van, nyújts kezet. És ő kezet nyújta, és felülteté őt maga mellé a szekérbe.
1Krón. 2,55. Ezsdr. 10,19. Jer. 35,6.

16. És monda: Jer velem és lásd meg, mint állok bosszút az Úrért. És vele együtt vitték őt az ő szekerén. 1Kir. 18,40.

17. És megérkezett Samariába, és levágta mindazokat, akik az Aháb nemzetségéből megmaradtak Samariában, míg ki nem veszté azt az Úr beszéde szerint, amelyet szólott Illésnek. 1Kir. 21,21. Jób 31,3. Zsolt. 34,16. 145,20. Péld. 2,22. 10,7. 15,25.

18. És Jéhu összegyűjté az egész népet, és monda néki: Aháb kevéssé szolgálta Baált; Jéhu sokkal jobban akarja szolgálni.
1Kir. 16,31–33.

19. Most azért hívjátok hozzám a Baál minden prófétáit, minden papját és minden szolgáját; senki el ne maradjon; mert nagy áldozatot akarok tenni a Baálnak; valaki elmarad, meg kell halni annak. Jéhu pedig ezt álnokságból cselekedte, hogy elveszítse a Baál tisztelőit.

20. És monda Jéhu: Szenteljetek ünnepet Baálnak. És kikiálták.

21. És szétküldött Jéhu egész Izraelbe, és eljövének mind a Baál tisztelői, és senki el nem maradt aki el nem jött volna, és bemenének a Baál templomába, és megtelék a Baál temploma minden zugában.
1Kir. 16,32.

22. Akkor monda a ruhatárnoknak: Hozz ruhákat ki a Baál minden tisztelőinek. És hozott nékik ruhákat.

23. És bement Jéhu és Jonadáb, a Rékáb fia a Baál templomába, és monda a Baál tisztelőinek: Tudakozzátok meg és lássátok meg, hogy valamiképpen ne legyen itt veletek az Úr szolgái közül valaki, hanem csak a Baál tisztelői.

24. És mikor bementek, hogy ajándékokkal és égőáldozatokkal áldozzanak, Jéhu odaállított kívül nyolcvan embert, akiknek azt mondta: aki egyet elszalaszt azok közül, akiket én kezetekbe adok, annak meg kell érette halni.

25. Mikor pedig elvégezték az égőáldozatot, monda Jéhu a vitézeknek és hadnagyoknak: Menjetek be, vágjátok le őket, csak egy is közülük meg ne meneküljön! És levágták őket fegyver élével, és elhányták az ő holttestüket a vitézek és a hadnagyok. Azután elmentek a Baál templomának városába,

26. És kihordván a Baál templomának bálványait, megégeték azokat.
5Móz. 7,5. Dán. 2,5.

27. És lerontották a Baál képét is templomostól együtt, és azt árnyékszékké tették mind e mai napig.

28. Így veszté ki Jéhu a Baált Izraelből.

29. De Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, aki vétekbe ejté az Izraelt, nem szakadt el Jéhu, az arany borjúktól, melyek Bételben és Dánban valának.
1Kir. 12,28. 29.

30. És monda az Úr Jéhunak: Amiért szorgalmatosan megcselekedted azt, ami nékem tetszett, és az én szívem kívánsága szerint cselekedtél az Aháb házával, azért a te fiaid negyedízig ülnek az Izrael királyiszékében. rész 15,12.

31. De Jéhu mégsem igyekezett azon, hogy az Úrnak, Izrael Istenének törvényében járjon teljes szívéből, mert nem szakadt el a Jeroboám bűneitől, aki bűnbe ejtette az Izraelt.
3Móz. 26,14. 5Móz. 28,15. 1Kir. 12,30. 16,26.

Hazáél győzelme Izraelen

32. Abban az időben kezdett az Úr pusztítani Izraelben, és megveré őket Hazáel, Izrael minden határában.

33. A Jordántól egész napkeletig, a gileádbelieknek, a Gád nemzetségének, a Rúben nemzetségének, Manasse nemzetségének egész földjét. Aroertől fogva; mely az Arnon patak mellett van, mind Gileádot, mind Básánt. Ámós 1,3.

34. Jéhunak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, és minden erőssége, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében?

35. És elaluvék Jéhu az ő atyáival, és eltemeték őt Samariában. És uralkodék Joáház, az ő fia, helyette.

36. A napok pedig, amelyekben uralkodott Jéhu Izraelen Samariában, huszonnyolc esztendő.

Atália királynő Júdában

11 És Atália, Aházia anyja, mikor látta, hogy fia meghalt, felkelt és az egész királyi magot megölette. 2Krón. 22,10.

2. De Jóseba, Jórám király leánya, Aházia húga, fogá Joást, Aházia fiát, és ellopván őt a király fiai közül, akiket megöltek, elrejté az ő dajkájával együtt az ágyasházban; és elrejték őt Atália elől úgy, hogy ez nem ölették meg.

3. És elrejtve volt Joásővele együtt az Úr házában hat esztendeig, és Atália uralkodott az országban. Zsolt. 12,8.

4. A hetedik esztendőben azonban elküldött Jójada, és magához hivatta a káriánusok és a testőrök csapatainak vezéreit, és bevitte őket magával az Úr házába, és szövetséget kötött velük, és megesküdteté őket az Úr házában, és megmutatta nékik a király fiát. 2Krón. 23,1.

5. És megparancsolta nékik, mondván: Ezt kell cselekednetek: közületek a harmadrész, akik szombaton jönnek őrségre, tartsa a király házának őrizetét; 1Krón. 9,22–25.

6. A harmadrésze legyen a Súr kapuban, és a harmadrésze a testőrök háta mögött való kapuban, és nagy szorgalmatossággal őrizzétek e házat, hogy senki reánk ne üthessen.

7. Az a két rész pedig közületek, az egész, amely szombaton az őrszolgálatból kilép, vigyázzon az Úr házának megőrzésére a királyhoz vezető részen.

8. És vegyétek körül a királyt, mindenki kezében fegyverével, és aki a sorokba benyomul, ölettessék meg, és a király körül legyetek kijövetelekor és bemenetelekor.

9. És a csapatok vezérei úgy cselekedtek, amint meghagyta nékik Jójada pap; és mindegyik maga mellé vette az ő embereit, azokat, akik bementek szombaton az őrségre, azokkal együtt, akiket felváltottak szombaton, és Jójada paphoz mentek.

10. És a pap a csapatok vezéreinek azokat a kopjákat és pajzsokat adta oda, amelyek Dávid királyéi voltak és az Úr házában voltak. 2Sám. 8,7. 11.

11. És a testőrök ott állottak a király körül, mindegyik fegyverrel kezében, a ház jobb szárnyától a bal szárnyáig, az oltár és a szenthely felé.

12. És kivezeté Jójada a király fiát, és fejébe tevé a koronát, és kezébe adá a bizonyságtételt, és királlyá tevék őt és felkenék; és kezeikkel tapsolván, kiáltának: Éljen a király! 5Móz. 17,14. Zsolt. 19,7. 78,5.

13. Mikor pedig Atália meghallotta a testőröknek és a községnek kiáltását, bement a néphez az Úr házába.

14. És mikor szétnézett, ímé a király ott állott az emelvényen, amint szokás, és a király előtt állottak a fejedelmek és a trombitások, és az egész föld népe ujjongott, és trombitáltak. Akkor megszaggatá Atália az ő ruháit, és kiáltván, monda: Összeesküvés! Összeesküvés! 2Krón. 6,13. 34,31. Péld. 29,2. Mát. 21,9.

15. De parancsola Jójada pap a csapatok vezéreinek, a sereg hadnagyainak, és monda nékik: Vezessétek ki őt a sorok között, és ha valaki őt követné, öljétek meg fegyverrel. Mert azt mondta a pap: Ne ölettessék meg az Úr házában.

16. És utat nyitottak néki, és ő arra az útra ment, amerre a lovakat vezetik be a király házába, és ott megölték. 1Móz. 9,6. 2Móz. 21,14. 3Móz. 24,17. 4Móz. 35,30. Bír. 1,7. Péld. 11,31. Mát. 26,52. Jak. 2,13. Jel. 13,10.

17. És kötést tett Jójada az Úr, a király és a nép között, hogy ők az Úrnak népe lesznek; és külön a király és a nép között. 5Móz. 29,1. 2Sám. 5,3.

18. És elment az egész föld népe a Baál templomába, és azt lerombolta, és oltárait és bálványait teljesen összetörte, és Mattánt, a Baál papját az oltárok előtt ölték meg. És a pap gondviselőket rendele az Úr házában. 5Móz. 12,3. 2Krón. 23,17.

19. És maga mellé vévén a csapatok vezéreit, a káriánusokat és a testőröket és az egész föld népét, elvitték a királyt az Úr-

nak házából, és menének a testőrök kapujának útján a király házához. És Joás üle a királyok székébe.

20. És örvendezett mind az egész föld népe, és megnyugovék a város, miután megölték Atáliát fegyverrel a király háza mellett. Példl. 11,10.

21. Joás hétesztendős volt, mikor uralkodni kezdett.

Joás országlása, a templom kijavítása

12 Jéhunak hetedik esztendejében tették Joást királlyá, és negyven esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának pedig Sibja volt neve, aki Beersebából való volt. 2Krón. 24,1.

2. **És cselekedék Joás kedves dolgot az Úr szemei előtt mindaddig, amíg Jójada pap oktatá őt;**

3. Azonban a magaslatok oltárai nem rontattak le, a nép még mindig ott áldozott és tömjénezett a magaslatok oltárain. 1Kir. 15,14. 22,43.

4. És megparancsolá Joás a papoknak, hogy minden pénzt, amely Istennek szenteltetik és az Úr házába bevitetik, mind a megszámlálás pénzét és a személyek váltságának pénzét, mind pedig, amelyet valaki szabad akaratja szerint az Úr házához bevisz, 2Móz. 30,13.

5. Vegyék magukhoz a papok, mindegyik a maga ismerősétől, és építsék meg az Úr házának romlásait mindenütt, ahol romlást látnak rajta.

6. De mikor Joás király huszonharmadik esztendejéig sem építették meg a papok az Úr házának romlásait, 2Krón. 24,5.

7. Előhivatta Joás király Jójada papot a többi papokkal együtt, és monda nékik: Miért nem építitek meg az Úr házának romlásait? Ezután ne vegyétek a pénzt magatokhoz a ti ismerőseitektől, hanem az Úr háza romlásainak építésére adjátok azt.

8. És a papok beleegyeztek, hogy többé semmi pénzt nem vesznek el a néptől, de mégsem javították ki a ház romlásait.

9. És Jójada pap vett egy ládát, és annak a fedelén csinált egy nyílást, és helyezteté azt az oltár mellé jobbfelől, amely felől az Úr házába bemennek, hogy abba töltsenek a papok, a templom küszöbinek őrizői minden pénzt, amelyet az Úr házába hoznak. Luk. 21,1.

10. És mikor látták, hogy sok pénz van a ládában, felment a király íródeákja a főpappal együtt, csomóba kötötték és megszámlálták a pénzt, amely az Úr házában találtatott.

11. És a megmért pénzt a munka vezetőinek kezeibe adták, akik az Úr házához voltak rendelve, és ezek kiadták azt az ácsoknak és építőknek, akik a házon dolgoztak, 2Sám. 8,17.

12. És a kőmíveseknek és a kőfaragóknak, fa és faragott kő vásárlására, az Úr háza romlásainak kijavítására, és mindarra, ami a ház javítására szükséges volt.

13. De abból a pénzből, amelyet bevittek az Úr házába, nem csináltattak az Úr házához sem ezüst poharakat, sem késeket, sem medencéket, sem trombitákat, sem valami egyéb arany vagy ezüst edényt. 2Krón. 24,14.

14. Hanem a munkásoknak adták azt, és csak az Úr házát javították ki abból. 1Kor. 4,2.

15. Számot sem vettek azoktól az emberektől, akiknek keze által kiadták a pénzt a munkásoknak, mert híven jártak el. 2Kor. 8,20.

16. De a vétekért és a bűnért való pénzt nem vitték be az Úr házába; az a papoké lett. 3Móz. 5,15.

17. Ebben az időben jött fel Hazáel, Szíria királya, és megszállotta Gátot, és be is vette azt; azután megfordult Hazáel, hogy Jeruzsálem ellen menjen. 3Móz. 7,7. 4Móz. 18,9.

18. De Joás, Júda királya vevé mind a megszentelt ajándékokat, amelyeket az ő atyái, Josafát, Jórám és Aházia, Júda királyai az Úrnak szenteltek, és amelyeket ő maga szentelt néki, és minden aranyat, amely találtaték mind az Úr házának, mind pedig a király házának kincsei között, és elküldé Hazáelnek, Szíria királyának, és az elment Jeruzsálem alól. rész 16,8. 18,15. 1Kir. 15,18.

19. Joásnak egyéb dolgai és minden cselekedetei pedig, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében?

20. Fellázadván pedig az ő szolgái, pártot ütének ellene, és megölték Joást Bét-Millóban, amerre Sillába megy az ember.

21. Jozakár, a Simeát fia, és Jozadáb, a Sómer fia, az ő szolgái ölték meg őt, és meghalt és eltemették őt az ő atyáival, a Dávid városában. És Amásia, az ő fia lett helyette a király.

Joáház uralma Izraelben

13 Joásnak, az Aházia fiának, Júda királyának huszonharmadik esztendejében lett király Joáház, a Jéhu fia Izraelen Samariában tizenhét esztendeig.
2Krón. 25,17.

2. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, és követé Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, aki bűnbe ejté az Izraelt, és nem szakadt el azoktól.

3. És felgerjedt az Úr haragja Izrael ellen, és adá őket Hazáelnek, a Szíria királyának kezébe, és Benhadádnak, a Hazáel fiának kezébe, az ő életének minden idejében.
5Móz. 4,24. 6,13. 11,16. 28,15. Bír. 2,14. Zsolt. 7,11. Ésa. 42,8. Náh. 1,3–6.

4. De könyörgött Joáház az Úrnak, és meghallgatá őt az Úr; mert megtekintette az Izrael nyomorúságát, hogy miképp nyomorgatja őket Szíria királya.

5. És az Isten szabadítót küldött Izraelnek, aki megmentette őket a szíriabeliek hatalmától, hogy az Izrael fiai lakhassanak az ő sátoraikban, mint azelőtt.
rész 14,27. Neh. 9,27.

6. De mégsem távoztak el a Jeroboám házának bűneitől, aki bűnbe ejté az Izraelt, hanem azokban jártak; sőt az Asera is helyén maradt Samariában;

7. Pedig nem hagyattatott meg Joáháznak több nép, mint ötven lovag, tíz szekér és tízezer gyalogos; a többit mind megölte Szíria királya, és olyanná tette, mint a cséplő pora.

8. Joáház egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő ereje, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében?

9. És elaluvék Joáház az ő atyáival, és eltemették őt Samariában; és az ő fia, Joás uralkodék helyette.

Joás király Izraelben

10. Joásnak, a Júda királyának harmincnegyedik esztendejében lett a király Joás, a Joáház fia, Izraelen Samariában, tizenhat esztendeig.

11. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, és nem távozék el Jeroboámnak, a Nébát fiának semmi bűnétől, aki az Izraelt bűnbe ejté, hanem azokban járt.

12. Joásnak egyéb dolgai pedig és valamit cselekedett és az ő erőssége, amellyel Amásia, a Júda királya ellen harcolt, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében?

13. És elaluvék Joás az ő atyáival, és Jeroboám ült az ő királyiszékébe; és eltemetteték Joás Samariában, az Izrael királyai mellé.

Elizeus jövendölése halálos ágyán

14. És megbetegedett Elizeus olyan betegséggel, amelybe bele is halt, és lement hozzá Joás, az Izrael királya, és orcájára borulván sírt és monda: **Édes atyám, édes atyám! Izrael szekerei és lovagjai!**

15. És monda néki Elizeus: Végy kézívet és nyilakat. És ő kézívet és nyilakat vett kezébe.

16. Akkor monda az Izrael királyának: Fogd meg kezeddel a kézívet. És ő megfogván azt kezével, Elizeus is rátette kezeit a király kezeire;
1Móz. 49,24.

17. És monda: Nyisd ki az ablakot napkelet felől. És mikor kinyitotta, monda Elizeus: Lőjj! És lőtt. Akkor monda: Az Úrnak győzedelmes nyila ez, győzedelmes nyíl a szíriabeliek ellen; mert megvered a szíriabelieket Afekben a megsemmisülésig.
1Kir. 20,26.

18. Monda azután: Vedd fel a nyilakat. És felvette. Ő pedig monda az Izrael királyának: Lőjj a földbe! Belelőtt a földbe háromszor; azután abbahagyta.
2Móz. 17,11.

19. Akkor megharaguvék reá az Isten embere, és monda: Ötször vagy hatszor kellett volna lőnöd, akkor megverted

volna a szíriabelieket a megsemmisülésig; de így már csak háromszor vered meg a szíriabelieket.

20. Azután meghalt Elizeus, és eltemették. A moábita portyázó csapatok pedig az országba törtek a következő esztendőben. rész 5,2. 24,2.

21. És történt, hogy egy embert temettek, és mikor meglátták a csapatokat, gyorsan odatették azt az embert az Elizeus sírjába; **de amint odajutott és hozzáért az Elizeus csontjaihoz, megelevenedett és lábaira állott.** Mát. 27,52.

22. Hazáel pedig, Szíria királya nyomorgatá az Izraelt Joáház minden napjaiban. 1Móz. 13,16.

23. **De megkegyelmezett az Úr nékik, és megkönyörült rajtuk, és hozzájuk tért az Ő szövetségéért, amelyet kötött Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal, és nem akarta őket elveszíteni, sem el nem vetette őket az Ő orcája elől mind ezideig.** 2Móz. 2,24. 25. 32,13.

24. És meghalt Hazáel, Szíria királya, és az ő fia, Benhadád lett helyette a király.

25. És visszavevé Joás, a Joáház fia Benhadádnak, a Hazáel fiának kezéből a városokat, amelyeket erővel elvett Joáháznak, az ő atyjának kezéből. Háromszor veré meg őt Joás, és visszaszerezte Izrael városait.

Amásia király Júdában

14 Joásnak, a Joáház fiának, Izrael királyának második esztendejében kezdett uralkodni Amásia, Joásnak, a Júda királyának fia. 2Krón. 25,1.

2. Huszonöt esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonkilenc esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának pedig Joáddán volt a neve, Jeruzsálemből való.

3. **És kedves dolgot cselekedett az Úr szemei előtt, de mégsem annyira, mint Dávid, az ő atyja, hanem csak úgy tett mindent, mint az ő atyja, Joás.**

4. Mert a magaslatokat nem rontották le, hanem a nép még mindig ott áldozott és ott tömjénezett a magaslatokon. 1Kir. 15,14. 22,43.

5. Mikor azután a birodalom kezében megerősödött, megölte az ő szolgáit, akik a királyt, az ő atyját megölték.

6. De a gyilkosok fiait nem ölte meg, amint meg van írva a Mózes törvénykönyvében, amelyben az Úr megparancsolta és megmondotta: **Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettessenek az atyákért; mindenki a saját bűnéért haljon meg.** 5Móz. 24,16.

7. Ugyanő megvert az edomiták közül tízezret a Sós völgyben; és bevette Sélát ostrommal, és ezt nevezé Jokteélnek mind e mai napig. Józs. 15,38. 2Sám. 8,13.

8. Akkor követeket küldött Amásia Joáshoz, a Joáház fiához, aki Jéhunak, az Izrael királyának volt a fia, ezt üzenvén: Jere, nézzünk egymás szemébe! Péld. 17,14.

9. És elkülde Joás, Izrael királya Amásiához, Júda királyához, ezt válaszolván: A bogácskóró, mely a Libánonon van, elküldött a Libánon cédrusfájához, ezt üzenvén: Add a te leányodat az én fiamnak feleségül; de a mező vadja, amely a Libánonon van, átszaladt a bogácskórón, és eltapodta azt. Bír. 9,8. 1Kir. 4,33.

10. Megverted az edomitákat, azért fuvalkodtál fel szívedben. Elégedjél meg a dicsőséggel és maradj otthon; miért akarsz a szerencsétlenséggel harcra kelni, hogy elessél magad is és Júda is veled együtt? 5Móz. 8,14. Péld. 26,17. Ezék. 28,2. 17.

11. De Amásia nem hallgatott reá, és felvonult Joás, Izrael királya, és szembeszállottak egymással, ő és Amásia, Júda királya Bét-Semesnél, amely Júdában van. Józs. 21,16.

12. De megveretett Júda Izraeltől, és kiki elfutott az ő sátorába.

13. És Amásiát, Júda királyát, Joásnak, az Aházia fiának fiát is elfogta Joás, Izrael királya Bét-Semesnél; és Jeruzsálem ellen ment, és lerontotta Jeruzsálem kerítését, az Efraim kapujától egész a szegletkapuig, négyszáz singre. Jer. 31,38. Zak. 14,10.

14. És elvitt minden aranyat, minden ezüstöt és minden edényt, amely találtatott az Úr házában és a király házának kincsei között, és kezeseket is vévén, visszatért Samariába. 1Kir. 7,51.

15. Joás egyéb dolgai pedig, amelyeket cselekedett, és az ő erőssége, és miképpen hadakozott Amásia, a Júda királya ellen, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében?

16. És elaluvék Joás az ő atyáival, és eltemették Samariában az Izrael királyaival együtt; és az ő fia, Jeroboám uralkodék őhelyette.

17. Amásia pedig, Joásnak, a Júda királyának fia, Joásnak, a Joáház fiának, az Izrael királyának halála után még tizenöt esztendeig élt. 2Krón. 25,25.

18. És Amásiának egyéb dolgai vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében?

19. És pártot ütöttek ellene Jeruzsálemben, és Lákisba menekült; de utána küldtek Lákisba, és megölték ott. Józs. 10,31.

20. És visszahozták őt lovakon, és eltemették Jeruzsálemben, a Dávid városában az ő atyáival.

21. És az egész Júda népe vevé Azáriát, aki tizenhat esztendős volt, és őt tette királlyá, az ő atyja, Amásia helyett.

22. Ő építé meg Elátot, amelyet visszavett Júdának azután, hogy a király elaludt az ő atyáival. 5Móz. 2,8.

Izraelben Jeroboám a király

23. Amásiának, Joásnak, a Júda királya fiának tizenötödik esztendejétől fogva uralkodott Jeroboám, Joásnak, az Izrael királyának fia Samariában, negyvenegy esztendeig.

24. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, mert Jeroboámnak, a Nébát fiának semmi bűnétől el nem távozott, aki bűnbe ejtette az Izraelt.

25. Ő szerezte vissza az Izrael határát Emáttól fogva a pusztasági tengerig, az Úrnak, Izrael Istenének beszéde szerint, amelyet szólott az ő szolgája, Jónás próféta, az Amittai fia által, aki Gát-Kéferből való volt. 4Móz. 13,21. 34,8. 5Móz. 3,17. Józs. 9,13. Jón. 1,1.

26. **Mert megtekintette az Úr az Izrael igen nagy nyomorúságát, hogy a berekesztetett és az elhagyatott is semmi és nincs senki, aki az Izraelt megszabadítaná.** 5Móz. 32,36.

27. **És nem mondta azt az Úr, hogy az Izrael nevét eltörli az ég alól; annakokáért megszabadította őket Jeroboám, a Joás fia által.** rész 13,5.

28. Jeroboám egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő erőssége, hogy miképpen hadakozott, és mi módon nyerte vissza Damaszkuszt és a Júdához tartozó Hámátot az Izraelnek, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében? 2Sám. 8,6. 1Kir. 11,24.

29. És elaluvék Jeroboám az ő atyáival, Izrael királyaival, és helyette uralkodék az ő fia, Zakariás.

Júda királya Azária

15 Jeroboámnak, az Izrael királyának huszonhetedik esztendejében kezdett uralkodni Azária, Amásiának, a Júda királyának fia.

2. Tizenhat esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és ötvenkét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Jekólia, Jeruzsálemből való.

3. **És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt** mind aszerint, amint az ő atyja, Amásia cselekedett;

4. Csakhogy a magaslatok nem rontattak le, a nép még ott áldozott és tömjénezett a magaslatokon.

5. És megverte az Úr a királyt, mert bélpoklos lett egész halála napjáig, és külön házban lakott, és Jótám, a király fia kormányozta a házat, és ő szolgáltatott törvényt a föld népének. 3Móz. 13,46. 4Móz. 12,10. 2Krón. 26,19. Zsolt. 78,31. Ésa. 6,1.

6. Azáriának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében?

7. És elaluvék Azária az ő atyáival, és eltemeték őt az ő atyáival a Dávid városában, és az ő fia, Jótám, uralkodék őhelyette. 2Krón. 26,23.

Zakariás Izraelben a király

8. Azáriának, a Júda királyának harmincnyolcadik esztendejében kezdett uralkodni Zakariás, a Jeroboám fia Izraelen, Samariában hat hónapig.

9. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miképpen az ő atyái cselekedtek. Nem hagyta el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, aki vétekbe ejtette az Izraelt.

10. És összeesküdött ellene Sallum, a Jábes fia, és megölte őt a nép szemeláttára, és megölvén őt, ő uralkodott helyette.
Jób 18,5. Zsolt. 1,4. 52,3. 5. 119,118. Példd. 2,22. 10,6. 13,9. 21,12. Préd. 8,12. Hós. 1,4.

11. Zakariásnak egyéb dolgai pedig, ímé meg vannak írva az Izrael királyainak krónikakönyvében.

12. Ez az Úr beszéde, amit Jéhu felől szólott, mondván: A te fiaid negyedízig ülnek Izrael trónján. És így történt.
Jób 23,13. Ésa. 40,8. Mát. 24,35.

Sallum

13. Sallum, a Jábes fia lett a király Uzziának, Júda királyának harminckilencedik esztendejében, de csak egy hónapig uralkodott Samariában; Mát. 1,8.

14. Mert Menáhem, a tirsabeli Gádi fia feljött, és Samariába ment, és megölte Sallumot, a Jábes fiát Samariában, és megölvén őt, ő uralkodott helyette. 1Kir. 14,17.

15. Sallumnak egyéb dolgai pedig és összeesküvése, amelyet csinált, ímé meg vannak írva az Izrael királyainak krónikakönyvében.

16. Akkor verte le Menáhem Tifsáhot és mindazokat, akik benne voltak, és egész határát Tirsától fogva, mert nem bocsátották be, azért veré le, és még a terhes asszonyokat is mind felhasogatá benne.
1Kir. 4,24. Hós. 13,16.

17. Azáriának, Júda királyának harminckilencedik esztendejétől fogva uralkodott Menáhem, a Gádi fia Izraelen tíz esztendeig Samariában.

18. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; nem hagyta el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit teljes életében, aki vétekbe ejtette az Izraelt.

19. És rátört Púl, Asszíria királya az országra, és Menáhem Púlnak ezer tálentum ezüstöt adott azért, hogy legyen néki segítséggel az ő birodalmának megerősítésében.

20. És Menáhem adót vetett Izraelben a gazdagokra, ötven ezüst siklust minden egyes emberre, hogy azt Asszíria királyának adja, és visszatért Asszíria királya, és nem maradt ott az országban.

21. Menáhem egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajon nincsenek-é megírva az Izrael királyainak krónikakönyvében?

22. És elaluvék Menáhem az ő atyáival, és uralkodék az ő fia, Pekája őhelyette.

Pekája

23. És Azáriának, Júda királyának ötvenedik esztendejében kezdett uralkodni Pekája, a Menáhem fia, Izraelen Samariában két esztendeig.

24. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, nem távozék el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, aki vétekbe ejtette az Izraelt.

25. És pártot ütött ellene Péka, a Remália fia, az ő hadnagya, és megölte őt Samariában, a király házának palotájában, Argóbbal és Arjéval és ötven emberrel a gileádbeliek fiai közül, és megölte őt, és ő lett helyébe a király.

26. Pekája egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, ímé meg vannak írva az Izrael királyainak krónikakönyvében.

Péka, az asszíriai fogság kezdete

27. Azáriának, Júda királyának ötvenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Péka, a Remália fia, Izraelen Samariában húsz esztendeig. 2Krón. 28,6. Ésa. 7,1.

28. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; nem távozék el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, aki vétekbe ejtette az Izraelt.

29. Pékának, az Izrael királyának idejében jött el Tiglát-Piléser, Asszíria királya, és foglalta el Hijont, Abélt, Bet-Maakát, Jánoát, Kédest, Hásort, Gileádot, Galileát és a Naftali egész földjét, és hurcolta el őket Asszíriába. 1Krón. 5,26. Ésa. 9,1.

30. De Hósea, az Ela fia, pártot ütött Péka, a Remália fia ellen, levágta és megölte őt, és ő lett helyébe a király Jótámnak, az Uzzia fiának huszadik esztendejében.

31. Pékának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, ímé meg vannak írva az Izrael királyainak krónikakönyvében.
Hós. 10,3. 7. 15.

Júda, Jótám király

32. Pékának, a Remália fiának, az Izrael királyának második esztendejében kezdett uralkodni Jótám, Uzziának, a Júda királyának fia. 1Krón. 3,12. 2Krón. 27,1. Mát. 1,9.

33. Huszonöt esztendős volt, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának Jérusa volt a neve, a Sádók leánya.

34. És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, mind aszerint, amint az ő atyja, Uzzia cselekedék;

35. Csak a magaslatokat nem rontották le; még ott áldozott és tömjénezett a nép a magaslatokon. Ő építette meg az Úr házának felső kapuját.

36. Jótámnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében? 2Krón. 23,20.

37. Ebben az időben kezdte az Úr rákülde ni Júdára Récint, Szíria királyát, és Pékát, a Remália fiát. 2Krón. 28,5. 6. Ésa. 7,1.

38. És elaluvék Jótám az ő atyáival, és eltemetteték az ő atyáival, Dávidnak, az ő atyjának városában, és Aház, az ő fia, uralkodék őhelyette.

Aház király Júdában

16 Pékának, a Remália fiának tizenhetedik esztendejében kezdett uralkodni Aház, Jótámnak, a Júda királyának fia. 2Krón. 28,1.

2. Húsz esztendős volt Aház, mikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; de nem azt cselekedé, ami az Úrnak, az ő Istenének tetszett volna, amint Dávid, az ő atyja,

3. Hanem az Izrael királyainak útjukon járt, még az ő fiát is átvitte a tűzön, a pogányok utálatosságai szerint, akiket az Úr az Izrael fiai előtt kiűzött. 3Móz. 18,21. 5Móz. 12,31. 18,10. 2Krón. 28,3. 33,6. Zsolt. 106,37. Ésa. 1,1. Jer. 7,31. Ezék. 16,20.

4. És ott áldozott és tömjénezett a magaslatokon és a halmokon és minden zöld fa alatt. 1Kir. 14,23.

5. Abban az időben jött fel Récin, Szíria királya, és Péka, a Remália fia, az Izrael királya, Jeruzsálemet vívatni, és körülzárták Aházt, de nem tudták legyőzni.
Ésa. 7,1. 4.

6. Akkor nyerte vissza Récin, Szíria királya Elátot a szíriabelieknek, és irtotta ki a zsidókat Elátból; és szíriabeliek jövének Elátba, és ott laknak mind e mai napig.

7. És követeket küldött Aház Tiglát-Piléserhez, Asszíria királyához, ezt üzenvén: Te szolgád és a te fiad vagyok; jöjj fel és szabadíts meg engem Szíria királyának kezéből és az Izrael királyának kezéből, akik reám támadtak.

8. És vevé Aház az ezüstöt és aranyat, és amely találtaték az Úr házában és a király házának kincsei között, és ajándékba küldé Asszíria királyának.

9. És engedett néki Asszíria királya, és feljövén Asszíria királya Damaszkusz ellen, bevette azt, és a benne levőket Kirbe hurcolta; Récint pedig megölte.
Ésa. 22,6. Ámós 1,5.

10. És eleibe ment Aház Tiglát-Piléser nek, Asszíria királyának Damaszkuszba, és mikor meglátta Aház király azt az oltárt, amely Damaszkuszban volt, elküldte Aház király annak az oltárnak hasonlatosságát és képét minden felszerelésével Uriás paphoz. Ésa. 8,2.

11. És megépítette Uriás pap az oltárt arra a formára, amelyet Aház király Damaszkuszból küldött, és elkészíté azt Uriás pap, mire Aház király visszajött Damaszkuszból.

12. És mikor megjött a király Damaszkuszból és meglátta a király az oltárt: az oltárhoz ment a király és áldozott rajta,
2Krón. 26,16. 19.

13. És meggyújtotta az ő égőáldozatát és ételáldozatát, és áldozott italáldozattal is, és az ő hálaáldozatainak vérét elhintette az oltár körül.

14. És a rézoltárt, amely az Úr előtt állott, elviteté a ház elől, hogy ne álljon az ő oltára és az Úr háza között, és helyezteté azt az oltár szegletéhez észak felől.

15. És megparancsolta Aház király Uriás papnak, mondván: E nagy oltáron gyújtsd meg a reggeli égőáldozatot és az esteli ételáldozatot, a király égőáldozatát is az ő ételáldozatával együtt, az egész föld népének is mind égőáldozatát, mind ételáldozatát, mind italáldozatát, és az égőáldozat minden vérét és egyéb áldozatnak minden vérét akörül hintsed el; a rézoltár felől pedig még majd gondolkozom.
2Móz. 29,39–41. Hós. 4,12.

16. És Uriás pap mind aszerint cselekedék, amint Aház király megparancsolta.

17. És letörte Aház király a talpak oldalait, és lehányta azokról a mosdómedencéket; a tengert is ledobta a rézökrökről, amelyeken állott, és kőtalapzatra tette.
1Kir. 7,27. 2Krón. 28,24.

18. És áthelyezte a szombati hajlékot, amelyet a házban építettek, és a király külső bejáró helyét az Úr házában, Asszíria királya miatt.

19. Aháznak egyéb dolgai pedig, amelyeket cselekedett, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében?

20. És elaludt Aház az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában, és uralkodék helyette az ő fia, Ezékiás.

Hóseás, az utolsó király Izraelben

17 Aháznak, a Júda királyának tizenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Hóseás, az Ela fia, Samariában Izraelen, kilenc esztendeig.

2. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt; de nem annyira, mint Izrael ama királyai, akik előtte éltek.

3. Ez ellen jött fel Salmanassár, Asszíria királya, és szolgájává lett Hóseás, és adót fizetett néki.
rész 18,9.

4. De mikor Asszíria királya megtudta, hogy Hóseás pártot ütött ellene és követeket küldött Suához, Egyiptom királyához, az évenkénti adót pedig nem küldötte meg Asszíria királyának: elfogatta őt Asszíria királya és börtönbe vetette.

5. És felméne az asszíriai király az egész ország ellen, és feljövén Samaria ellen, azt három esztendeig ostromolta.

6. És Hóseásnak kilencedik esztendejében bevette Asszíria királya Samariát, és elhurcolta az Izraelt Asszíriába; és Halában és Háborban a Gózán folyó mellett, és a Médek városaiban telepítette le őket.
3Móz. 26,32. Hós. 13,16.

Az asszíriai fogság Izrael hűtlensége miatt

7. Ez pedig azért történt, mert az Izrael fiai vétkeztek az Úr ellen, az ő Istenük ellen, aki őket kihozta Egyiptom földjéből, a fáraónak, az egyiptomi királynak kezéből, és idegen isteneket tiszteltek.

8. És jártak a pogányok szokásai szerint, akiket az Úr kiűzött az Izrael fiai elől, és úgy cselekedtek, mint az Izrael királyai.
3Móz. 18,3.

9. És alattomban oly dolgokat cselekedtek az Izrael fiai, amelyek ellenére voltak az Úrnak, az ő Istenüknek, és építettek maguknak magaslatokat minden városaikban, az őrtornyoktól a kerített városokig.
Ezék. 8,12.

10. És emeltek maguknak faragott képeket és Aserákat minden magas halmokon és minden zöld fa alatt.
2Móz. 34,13. 1Kir. 14,23. Ésa. 57,5. Mik. 5,14.

11. És ott tömjéneztek minden magaslaton, mint a pogányok, akiket az Úr kiűzött előlük, és gonosz dolgokat cselekedtek, amelyekkel az Urat haragra indították.

12. És a bálványoknak szolgáltak, akik felől az Úr azt parancsolta nékik: Ezt ne cselekedjétek.
2Móz. 20,3. 5Móz. 4,19.

13. És mikor bizonyságot tett az Úr Izraelben és Júdában minden prófétája és minden látnoka által, ezt mondván: Térjetek meg a ti gonosz utatokról, és őrizzétek meg az én parancsolataimat és rendeléseimet, az egész törvény szerint, amelyet parancsoltam a ti atyáitoknak; és amelyet ti hozzátok küldöttem az én szolgáim, a próféták által:
4Móz. 12,5. 1Sám. 9,9. 28,6. Jer. 18,11. 25,5.

14. Akkor nem engedelmeskedtek, hanem megkeményítették az ő nyakukat atyáik makacssága szerint, akik nem hittek az Úrban, az ő Istenükben.
4Móz. 14,22. 5Móz. 31,27.

15. Sőt megvetették az Ő rendeléseit és szövetségét, amelyet atyáikkal kötött, és az Ő bizonyságtételeit, amelyekkel megintette őket, és hiábavalóságot követvén, maguk is hiábavalókká lettek, és a körültök való pogányok után indultak, akik felől pedig azt parancsolta nékik az Úr, hogy azokat ne utánozzák. 5Móz. 12,30. 29,25. 32,12. 1Kir. 16,13. Zsolt. 115,8. Róm. 1,21.

16. És elhagyták az Úrnak, az ő Istenüknek minden parancsolatját, és öntött képeket csináltak maguknak, két borjút és készítettek Aserát, és meghajlottak az ég minden seregei előtt, és a Baált tisztelték.

17. És átvitték fiaikat és leányaikat a tűzön, jövendőket mondtak és varázslást űztek, és magukat teljesen eladták a bűnnek az Úr bosszantására. 3Móz. 18,21. 5Móz. 18,10. 1Kir. 21,20. Ésa. 2,6. 50,1. 57,5. Jer. 7,31. Ezék. 16,20.

18. Azért igen megharaguvék az Úr Izraelre, és elveté őt színe elől; és semmi nem maradt meg, hanem csak a Júda nemzetsége egyedül. 1Kir. 11,13.

19. Sőt még a Júda sem őrizte meg az Úrnak, az ő Istenének parancsolatait, hanem az Izrael szerzésiben jártak, úgy cselekedvén, mint azok. Jer. 3,8.

20. Elidegenült azért az Úr az egész Izrael magvától, és megsanyargatta őket, és a kóborlók kezébe adta őket, mígnem mind elvetette az Ő szemei elől;

21. Mert elszakasztotta Izraelt a Dávid házától, és királlyá tevék Jeroboámot, a Nébát fiát. És Jeroboám elcsalta az Izraelt az Úrtól, és igen nagy vétekbe ejtette őket. 1Kir. 11,11. 12,20. 28.

22. És az Izrael fiai követték Jeroboám minden bűnét, amelyeket elkövetett, és nem távoztak el azoktól;

23. Míglen elveté az Úr az Ő színe elől az Izraelt, amint megmondotta minden Ő szolgái, a próféták által. Így hurcoltatott el fogságra az Izrael az ő földjéből Asszíriába mind e mai napig. 1Kir. 14,16.

A samaritánusok eredete

24. És más népet telepített be Asszíria királya Babilóniából, Kutából, Avából, Hámátból és Sefárvaimból, és beszállítá őket Samaria városaiba az Izrael fiai helyett, akik birtokba vették Samariát, és annak városaiban laktak. Ezsdr. 4,10.

25. És történt ott lakásuk kezdetén, hogy nem az Urat félték, és az Úr oroszlánokat bocsátott reájuk, amelyek többet megöltek közülük. Ef. 2,12.

26. Mondának azért Asszíria királyának: A pogányok, akiket idehoztál és Samaria városaiba telepítettél, nem tudják e föld Istene tiszteletének módját, azért oroszlánokat bocsátott az rájuk, amelyek megölik őket, mert nem tudják e föld Istene tiszteletének módját.

27. Parancsola azért Asszíria királya, mondván: Vigyetek oda egyet a papok közül, akiket onnét elhoztatok, aki menjen el és lakjék ott, és tanítsa meg őket ama föld Istene tiszteletének módjára. Bír. 17,13.

28. És elméne egy a papok közül, akiket Samariából elvittek, és lakék Bételben, és megtanította őket, hogy miképp tiszteljék az Urat.

29. De azért mindegyik nép külön isteneket csinált magának, és behelyezték azokat a magaslatok házaiba, amelyeket a samaritánusok építettek, mindegyik nemzetség a maga városában, melyben lakott.

30. A Babilonból való férfiak csinálták a Sukkót-Benótot, a Kutból való férfiak csinálták a Nérgelt, és a Hámátból való férfiak az Asimát csinálták;

31. A háveusok pedig a Nibeházt és a Tartákot csinálták, míg a sefárvaimbeliek tűzzel égették meg az ő magzatjaikat az Adraméleknek és Anaméleknek, a sefárvaimbeliek isteneinek. 1Móz. 18,21. 5Móz. 12,31.

32. De miután az Urat is tisztelték, a magaslatokra papokat állítottak a maguk tömegéből, akik őérettük áldoztak a magaslatok házaiban. 1Kir. 12,31.

33. Így tisztelték az Urat és szolgálták az ő isteneiket is, ama népek szokása szerint, akik közül elhozták őket. Ésa. 29,13. Sof. 1,5.

34. És mind e mai napig az ő régi szokásuk szerint cselekszenek; nem tisztelik igazán az Urat, és nem cselekszenek az ő rendeléseik és szokásuk szerint, sem pedig ama törvény és parancsolat szerint, amelyet az Úr parancsolt a Jákób fiainak, akiknek az Izrael nevet adta. Luk. 9,52. Ján. 4,9.

35. És akikkel az Úr szövetséget kötött, és megparancsolta nékik, mondván: Ne tiszteljetek idegen isteneket, és ne imádjátok őket, és ne szolgáljatok és ne áldozzatok nékik; 2Móz. 20,5. Bír. 6,10.

36. **Hanem csak az Urat tiszteljétek, Őt imádjátok és néki áldozzatok, aki titeket kihozott az Egyiptom földjéből nagy erővel és kinyújtott karral.** 2Móz. 6,6. 9,15. 14,15. 5Móz. 10,20.

37. És őrizzétek meg az Ő rendeléseit, ítéleteit, törvényét és parancsolatját, amelyeket megírt néktek, azokat cselekedvén minden időben, és idegen isteneket ne tiszteljetek; 5Móz. 5,32.

38. És el ne felejtkezzetek a kötésről, amelyet veletek tettem, és ne tiszteljetek idegen isteneket; 5Móz. 4,23.

39. **Hanem az Urat tiszteljétek, a ti Isteneteket, és Ő megszabadít titeket minden ellenségetek kezéből.**

40. De ezek nem engedelmeskedtek, hanem előbbi szokásaik szerint cselekedtek.

41. Így tisztelték ezek a pogányok az Urat és szolgálták az ő bálványaikat, és így cselekedtek az ő fiaik és unokáik is, amint az ő eleik cselekedtek, mind e mai napig. Józs. 24,14. Luk. 16,13. Ján. 4,24. Jel. 3,15.

Júdában Ezékiás a király

18 És Hóseásnak, az Ela fiának, az Izrael királyának harmadik esztendejében kezdett uralkodni Ezékiás, Aházнak, a Júda királyának fia. 2Krón. 29,1.

2. Huszonöt esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és huszonkilenc esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Abi, a Zakariás leánya.

3. **És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, amint az ő atyja, Dávid cselekedett.**

4. Ő rontotta le a magaslatokat, törte el az oszlopokat, és vágta ki az Aserát, és törte össze az érckígyót is, amelyet Mózes csinált; mert mindaz ideig az Izrael fiai jó illatot tettek annak, és nevezék azt Néhustánnak. 4Móz. 21,9. 2Krón. 31,1.

5. **Egyedül az Úrban, Izrael Istenében bízott, és őutána nem volt hozzá hasonló Júda minden királyai között sem azok között, akik őelőtte voltak.** Jób 13,15. Zsolt. 13,5.

6. **Mert az Úrhoz ragaszkodott, és el nem hajlott Őtőle**, és megőrizte az Ő parancsolatait, amelyeket az Úr Mózesnek parancsolt. 5Móz. 10,20. Józs. 23,8.

7. **És vele volt az Úr mindenütt, és ahova csak ment, előmenetele volt.** És elszakadt Asszíria királyától, és nem szolgált néki. 1Sám. 18,5. 2Krón. 15,2. Zsolt. 60,12.

8. Megverte a filiszteusokat is egész Gázáig és határukat, az őrtornyoktól a kerített városokig. 1Krón. 4,41. Ésa. 14,29.

9. Ezékiás királynak negyedik esztendejében, amely Hóseásnak, az Ela fiának, az Izrael királyának hetedik esztendeje, feljött Salmanassár, Asszíria királya Samaria ellen, és megszállotta azt;

10. És elfoglalta három esztendő múlva, Ezékiás hatodik esztendejében, ez Hóseásnak, az Izrael királyának kilencedik esztendeje, ekkor vették be Samariát.

11. És elhurcolta Asszíria királya az Izraelt Asszíriába, és letelepíté Halába, Háborba, a Gózán folyó mellé, és a médeusok városaiba;

12. Azért, mert nem hallgattak az Úrnak, az ő Istenüknek szavára, hanem megszegték az Ő szövetségét, mindazokat, melyeket Mózes, az Úr szolgája parancsolt; sem nem hallgattak rájuk, sem nem cselekedték azokat. 1Kir. 9,6. Dán. 9,6.

Sénahérib megtámadja Jeruzsálemet

13. Ezékiás királynak pedig tizennegyedik esztendejében feljött Sénahérib, Asszíria királya Júdának minden kerített városa ellen, és elfoglalta azokat. 2Krón. 32,1. Ésa. 36,1.

14. Akkor elküldött Ezékiás, Júda királya Asszíria királyához Lákisba, ezt üzenvén: Vétkeztem, térj el én rólam; amit rám vetsz, elviselem! És Asszíria királya Ezékiásra, Júda királyára háromszáz tálentum ezüstöt és harminc tálentum aranyat vetett ki.

15. És Ezékiás odaadott minden ezüstöt, amely találtatott az Úr házában és a király házának kincsei között. 2Krón. 28,21.

16. Ugyanebben az időben fosztotta meg Ezékiás az Úr templomának ajtajait és az ajtók félfáit, amelyeket Ezékiás, Júda királya maga boríttatott be, és odaadta azokat Aszszíria királyának.

17. És Asszíria királya mégis odaküldte Tartánt, Rabsárist és Rabsakét Lákisból Ezékiás királyhoz igen nagy haddal Jeruzsálembe, és felmenének és jutának Jeruzsálembe, és feljövén és odaérvén, meg-állának a felső halastó zsilipjénél, amely a ruhafestő útja mellett van. Ésa. 36,2.

18. És kihívaták a királyt. És kiméne hozzájuk Eliákim, a Hilkia fia, ki a király házának gondviselője volt, és Sebna, az íródeák, és Joáh, az Asáf fia, az emlékíró.

19. És monda nékik Rabsaké: Mondjátok meg Ezékiásnak: Ezt mondja a király, Asszíria nagy királya: Micsoda bizodalom ez, amelyben te bizakodtál?
2Krón. 32,10. Zsolt. 118,8. 9.

20. Azt mondád: csak szóbeszéd; tanács és erő kell a hadakozáshoz; vajon kihez bíztál, hogy fellázadtál ellenem? Ezsdr. 4,15.

21. **Ímé, ebben a törött nádszálban bizakodol, Egyiptomban, melyhez aki támaszkodik, bemegy az ő kezébe és átlyukasztja? Ilyen a fáraó, Egyiptom királya mindenekhez, akik őhozzá bíznak!** Ezék. 29,6.

22. Vagy azt akarjátok nékem mondani: Mi az Úrban, a mi Istenünkben bízunk; hát nem Ő az, akinek magaslatait és oltárait lerontotta Ezékiás, és mind Júdának, mind Jeruzsálemnek megparancsolta: Ez oltár előtt imádkozzatok Jeruzsálemben?
2Krón. 31,1. 32,12.

23. Nosza, fogadj hát az én urammal, Asszíria királyával: Én néked kétezer lovat adok, ha tudsz rájuk adni annyi lovast.

24. Hogy verhetnél hát vissza az én uram legkisebb hadnagyai közül csak egyet is, és hogyan bízhatsz Egyiptomhoz a szekerek és a lovagok miatt?

25. Vajon az Úr tudta nélkül jöttem-é fel e hely ellen, hogy azt elveszítsem? Az Úr mondta nékem: Menj fel e föld ellen, és veszesd el azt! Ésa. 7,17. 10,5–9.

26. És monda Eliákim, a Hilkia fia, és Sebna és Joáh Rabsakénak: Beszélj, kérlek, a te szolgáiddal szíriai nyelven, mert jól értjük; és ne beszélj velünk zsidóul e nép füle hallatára, amely a kőfalon van.

27. És felele nékik Rabsaké: Vajon a te uradhoz, vagy tehozzád küldött-é engem az én uram, hogy elmondjam e dolgokat, avagy nem inkább e férfiakhoz-é, akik a kőfalon ülnek, hogy azután veletek együtt egyék meg a saját ganéjukat, és igyák meg a saját vizeletüket?

28. És odaállott Rabsaké, és hangosan kezdett zsidóul beszélni, mondván: Halljátok meg a királynak, Asszíria nagy királyának beszédét!

29. Azt mondja a király: Meg ne csaljon titeket Ezékiás; mert nem szabadíthat meg titeket az ő kezéből. 2Krón. 32,15.

30. És ne biztasson titeket Ezékiás az Úrral, ezt mondván: Kétség nélkül megszabadít minket az Úr, és nem adatik e város az asszíriai király kezébe.

31. Ne hallgassatok Ezékiásra; mert így szól Asszíria királya: Békéljetek meg velem, és jöjjetek ki hozzám, és ki-ki egyék az ő szőlőjéből és fügefájáról, és igyék az ő kútjának vizéből;

32. Míg eljövök és elviszlek titeket a ti földetekhez hasonló földre, gabonás és boros földre, kenyeres és szőlős földre, olajfás és mézes földre, hogy élhessetek és meg ne haljatok. Ne higgyetek Ezékiásnak, mert félrevezet benneteket, mikor azt mondja: Az Úr megszabadít minket!

33. Vajon megszabadították-é a pogányok istenei, mindegyik a maga földjét Asszíria királyának kezéből? Ésa. 10,10. 11.

34. Hol vannak Hámátnak és Arpádnak istenei? Hol Sefárvaimnak, Hénának és Hivvának istenei? És Samariát is megszabadították-é az én kezemből? Jer. 49,23.

35. Kicsoda a földön való minden istenek közül, aki megszabadíthatta volna az ő földjét az én kezemből, hogy az Úr is kiszabadíthatná Jeruzsálemet az én kezemből? Zsolt. 2,2. 4. 50,21. 59,7. 8. 73,8. 9. Ésa. 10,5–15. 42,8. Dán. 3,15. Róm. 1,21–23.

36. De a nép csak hallgatott, és nem felelt néki egy igét sem; mert a király megparancsolta, mondván: Ne feleljetek néki.

37. És elment Eliákim, a Hilkia fia, a király házának gondviselője, és Sebna,

az íródeák, és Joáh, az Asáf fia, az emlékíró Ezékiáshoz megszaggatott ruhákban, és elmondták néki Rabsaké beszédét.
Ésa. 33,7.

Ezékiás követeket küld Ésaiáshoz

19 Mikor pedig ezeket hallotta Ezékiás király, megszaggatta az ő ruháit, és zsákba öltözék, és bement az Úr házába. Zsolt. 3,4. 8. 27,14. 37,5–40. 55,16. 145,18. Péld. 16,3. Ésa. 37,1.

2. És elküldte Eliákimot, a király házának gondviselőjét, és Sebnát, az íródeákot, és a papoknak véneit, akik zsákba öltöztek, Ésaiás prófétához, az Ámós fiához;
Zsolt. 69,11.

3. És mondának néki: Ezt mondja Ezékiás: E nap nyomorúságnak, szidalmazásnak és káromlásnak napja; mert a fiak a szülésre jutottak, de nincs erő szüléshez.

4. Netalán az Úr, a te Istened meghallotta Rabsakénak minden beszédét, akit elküldött az ő ura, Asszíria királya, hogy szidalommal illesse az élő Istent és káromló beszédekkel, amelyeket az Úr, a te Istened meghallott: könyörögj azért azokért, akik még megmaradtak.
Jer. 33,6. Csel. 5,31. 10,43.

5. És elmenének az Ezékiás király szolgái Ésaiáshoz.

6. És monda nékik Ésaiás: Ezt mondjátok a ti uratoknak: Ezt mondja az Úr: Ne félj a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel szidalmaztak engem Asszíria királyának szolgái. 2Móz. 14,13.

7. Ímé, én oly szellemet adok belé, hogy hírt hallván, visszatér az ő földjére és fegyverrel vágatom le őt az ő földjé-ben.
Jer. 51,1.

Sénahérib újabb felhívása, Ezékiás imádsága

8. És mikor visszatért Rabsaké, Asszíria királyát Libna ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy Lákisból elment.

9. És hallván Tirháka felől, a szerecsen király felől, ezt mondván: Ímé kijött, hogy hadakozzék ellened; visszafordult és követeket küldött Ezékiáshoz, ezt üzenvén: 1Sám. 23,27.

10. Így szóljatok Ezékiásnak, a Júda királyának, mondván: Meg ne csaljon téged a te Istened, akiben bízol, ezt mondván: Nem adatik Asszíria királyának kezébe Jeruzsálem.

11. Ímé hallottad, mit cselekedtek Asszíria királyai minden országokkal, elvesztvén azokat; és te megszabadulhatsz-é?

12. Vajon megszabadították-é a pogányok istenei azokat, akiket elvesztettek az én atyáim: Gózánt, Arántt, Résefet és az Eden fiait, akik Telasárban voltak?

13. Hol van Hámát királya, Arpád királya és Sefárvaim város királya? Héna és Hivva?

14. És elvevé Ezékiás a levelet a követek kezéből, és elolvasá azt, és felment az Úr házába, és kiterjeszté azt Ezékiás az Úr előtt; Ésa. 37,14.

15. És imádkozék Ezékiás az Úr előtt, és monda: **Uram, Izrael Istene! Aki a kérubok között lakol, Te vagy egyedül e föld minden országainak Istene, Te teremtetted a mennyet és a földet;**
1Sám. 4,4. 1Kir. 18,39. Zsolt. 80,1. 96,5. Ésa. 44,6.

16. **Hajtsd hozzám, Uram, a Te füledet és halld meg; nyisd fel Uram, a Te szemeidet és lásd meg,** és halld meg a Sénahérib beszédét, aki ideküldött, hogy szidalommal illesse az élő Istent. Zsolt. 31,2.

17. Igaz, Uram, Asszíria királyai elpusztították a pogányokat és azok országait.

18. És az ő isteneiket a tűzbe hányták; de azok nem voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő, azért vesztették el őket. Zsolt. 115,4.

19. **Most azonban, mi Urunk, Istenünk, szabadíts meg, kérlek, minket az ő kezéből, hogy megismerje e föld minden országa, hogy Te, az Úr, vagy az egyetlen Isten!** Zsolt. 83,18.

20. Akkor elküldött Ésaiás, az Ámós fia, Ezékiáshoz, ezt mondván: **Azt mondja az Úr, Izrael Istene: A te könyörgésedet,** Asszíria királya, Sénahérib felől, **meghallgattam.** Zsolt. 65,2.

21. Ez az, amit az Úr őfelőle mondott: Megutál téged és megcsúfol téged Sionnak szűz leánya, utánad fejét hajtogatja Jeruzsálem leánya. Zsolt. 22,7. 8. JerSir. 2,13.

22. Kit szidalmaztál és kit gyaláztál? És ki ellen emelted fel a te szódat, vagy ki ellen emelted fel a te szemeidet a magasságba? Az Izrael Szentje ellen!
Zsolt. 61,22. Ésa. 5,24. Jer. 51,5.

23. Követeid által gúnyoltad az Urat, és mondád: Szekereim sokaságával meghágom a hegyek magasságait, a Libánon oldalait, és levágom magas cédrusait, legfelségesebb ciprusfáit, és bemegyek csúcsának lakóhelyébe, kertes erdejébe.

24. Ástam és ittam idegen vizeket, és kiszárítom lábaim talpával Egyiptom minden folyóvizét.

25. **Avagy nem hallottad? Régen megcsináltam, ős időktől elvégeztem ezt! Most csak véghezvittem**, hogy puszta kőhalmokká döntsd össze az erős városokat;
Ésa. 10,5. 45,7.

26. És hogy a benne lakók erejükben megfogyatkozzanak, megrontassanak és megszégyenüljenek, és olyanok legyenek mint a mező füve, fiatal paréj, a háztető füve és mint a kalászhajtás előtt elszáradt gabona. Zsolt. 129,6.

27. És ismerem a te ülésedet, és járásodat, kelésedet, és ellenem való tombolásodat; Zsolt. 139,1.

28. A te ellenem való tombolásodért és a te elbizakodásodért, amely felhatott füleimbe, az én karikámat orrodba vetem, és zabolámat szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen eljöttél.
Jób 41,2. Ezék. 29,4. 38,4. Ámós 4,2.

29. Tenéked pedig, Ezékiás, legyen ez jeled: Ez esztendőben táplál a hulladék termése, a második esztendőben, ami magától terem; de a harmadik esztendőben már vettek és arattok, szőlőket plántáltok és azok gyümölcsét eszitek.
1Sám. 2,23. Ésa. 7,11. Luk. 2,12.

30. **És a Júda házából a kiszabadult és a megmaradt gyökeret ver alól, és gyümölcsöt terem felül.**
Ján. 15,7. Ef. 3,17–19. Kol. 2,7.

31. **Mert Jeruzsálemből fog származni a maradék, és a megszabadult a Sion hegyéről; a Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt!** Ésa. 9,7.

32. Azért azt mondja az Úr Asszíria királya felől: Be nem jön e városba, és nyilat sem lő bele, sem pajzs nem ostromolja azt, sem sáncot nem ás mellette.

33. Azon az úton, melyen jött, tér vissza, de e városba be nem jön, azt mondja az Úr.

34. **És megoltalmazom e várost, hogy megtartsam azt, énérettem és Dávidért, az én szolgámért.** 1Kir. 11,13.

35. És azon az éjszakán kijött az Úrnak angyala, és levágott az asszíriabeli táborban száznyolcvanötezret, és mikor jó reggel felkeltek, ímé mindenütt holttestek hevertek. 2Krón. 32,21. Ésa. 37,36.

36. És elindult, és elment, és visszafordult Sénahérib, Asszíria királya, és Ninivében maradt. 1Móz. 10,11. Sof. 2,13. 3,3.

37. És lőn, mikor ő a Nisróknak, az ő Istenének templomában imádkozék, Adramélek és Sarézer, az ő fiai, levágták őt fegyverrel: maguk pedig elszaladtak az Ararát földjébe, és az ő fia, Esárhaddon uralkodék helyette. Ezsdr. 4,2.

Ezékiás betegsége és gyógyulása

20 Ebben az időben halálosan megbetegedett Ezékiás, és hozzá menvén Ésaiás próféta, az Ámós fia, monda néki: Azt mondja az Úr: Rendeld el házadat, mert meghalsz és nem élsz. Ésa. 38,1.

2. Akkor arccal a falhoz fordult, és könyörgött az Úrnak, mondván:

3. Oh Uram, emlékezzél meg róla, hogy hűséggel és tökéletes szívvel jártam előtted, és hogy azt cselekedtem, ami jó volt a Te szemeid előtt. És sírt Ezékiás nagy sírással. 1Móz. 17,1. 1Kir. 3,6. Neh. 13,22.

4. Azonban Ésaiás még alig ért a város közepére, mikor az Úr beszéde lőn őhozzá, mondván: Zsolt. 39,12. 56,8. 65,2.

5. Menj vissza és mondd meg Ezékiásnak, az én népem fejedelmének: Azt mondja az Úr, Dávidnak, a te atyádnak Istene: **Meghallgattam a te imádságodat, láttam a te könnyhullatásodat, ímé én meggyógyítlak téged**, harmadnapra felmégy az Úr házába; Zsolt. 103,3. 107,6. 20. Ésa. 53,4. 5. Jer. 33,6. Mát. 8,17. 1Pét. 2,24.

6. **És a te idődet tizenöt esztendővel meghosszabbítom, és megszabadítlak téged és e várost Asszíria királyának**

kezéből, és megoltalmazom e várost énérettem és Dávidért, az én szolgámért, 2Móz. 23,26. Jób 5,26. Zsolt. 91,14–16.

7. És monda Ésaiás: Hozzatok egy kötés száraz fügét ide. És hozának, és azt a kelevényre kötötték, és meggyógyult.

8. És mikor azt kérdezé Ezékiás Ésaiástól: Mi lesz a jele, hogy meggyógyít engem az Úr, és hogy harmadnapra felmehetek az Úr házába?

9. Felele Ésaiás: Ez legyen jeled az Úrtól, hogy Ő megcselekszi ezt a dolgot, amelyről szólott néked: Előremenjen-é az árnyék tíz grádiccsal, vagy visszatérjen-é tíz grádiccsal?

10. És felele Ezékiás: Könnyű az árnyéknak tíz grádiccsal alábbszállani. Ne úgy, hanem menjen hátra az árnyék tíz grádiccsal. Ésa. 38,7. 8.

11. És könyörgött Ésaiás próféta az Úrhoz, és visszatéríté az árnyékot Aház napóráján, azokon a grádicsokon, amelyeken már aláment, tíz grádiccsal. Józs. 10,13.

Ezékiás hiúsága és halála

12. Ebben az időben küldött Berodák-Baladán, Baladánnak, a babilóniai királynak fia levelet és ajándékokat Ezékiásnak; mert meghallotta, hogy Ezékiás beteg volt. Ésa. 39,1.

13. És meghallgatá őket Ezékiás, és megmutatta nékik az ő egész kincsesházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszereket, a drága kenetet és az ő fegyveres házát és mindent, ami csak találtatott az ő kincstáraiban, és nem volt semmi az ő házában és egész birodalmában, amit meg nem mutatott volna Ezékiás.

14. Ekkor jött Ésaiás próféta Ezékiás királyhoz, és monda néki: Mit mondtak ezek a férfiak, és honnét jöttek hozzád? És felele Ezékiás: Messze földről jöttek, Babilóniából.

15. És monda: Mit láttak a te házadban? Felele Ezékiás: Mindent láttak, ami csak van az én házamban, és nem volt semmi az én tárházamban, amit nékik meg ne mutattam volna.

16. Akkor monda Ésaiás Ezékiásnak: Halld meg az Úrnak beszédét:

17. Ímé eljön az idő, amikor mindaz, ami a te házadban van, és amit eltettek a te atyáid e mai napig, elvitetik Babilóniába, és semmi sem marad meg, azt mondja az Úr. 3Móz. 26,33. Jer. 27,21. 52,17.

18. És a te fiaid közül is, akik tőled származnak és születnek, elhurcoltatnak és udvariszolgák lesznek a babilóniai király udvarában.

19. Ezékiás pedig monda Ésaiásnak: Jó az Úr beszéde, amelyet szóltál: És monda: Nem merő jóság-é, ha békesség és hűség lesz az én napjaimban? 1Sám. 3,18. Zsolt. 39,9.

20. Ezékiásnak egyéb dolgai pedig és minden erőssége, és hogy miképpen csinálta a tavat és a vízcsöveket, amelyekkel a vizet a városba vezette, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében? Neh. 3,16.

21. És elaluvék Ezékiás az ő atyáival, és az ő fia, Manasse uralkodék helyette.

Manasse király

21 Manasse tizenkét esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és ötvenöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának Hefsiba volt a neve. 2Krón. 33,1.

2. És gonoszul cselekedett az Úr szemei előtt, a pogányok utálatossága szerint, akiket az Úr kiűzött az Izrael fiai elől:

3. Mert újra megépítette a magaslatokat, amelyeket Ezékiás, az ő atyja lerontott, és oltárokat emelt a Baálnak, és állított Aserát, mint ahogy Aháb, az Izrael királya cselekedett, és imádta az összes mennyei seregeket és azoknak szolgált. rész 18,4. 5Móz. 4,19. 1Kir. 16,32.

4. És oltárokat is épített az Úr házában, amely felől azt mondotta az Úr: Jeruzsálemben helyeztetem az én nevemet!

5. Oltárokat épített az egész mennyei seregnek, az Úr házának mind a két pitvarában. 2Sám. 7,13. 1Kir. 8,29. 9,3. Jer. 32,34.

6. És átvitte a fiát a tűzön, és igézést és jegymagyarázást űzött és ördöngösöket és titokfejtőket tartott; sok gonosz dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, hogy Őt haragra ingerelje. 3Móz. 18,21. 5Móz. 18,10.

7. És az Asera-bálványt, amelyet készített, bevitte abba a házba, amely felől azt mondotta az Úr Dávidnak és az ő fiának, Salamonnak: Ebben a házban és Jeruzsálemben, amelyet magamnak választottam Izraelnek minden nemzetségei közül, helyeztetem az én nevemet mindörökké; 1Kir. 9,3. Zsolt. 132,14. Jer. 31,34.

8. És ki nem mozdítom többé Izrael lábát erről a földről, amelyet adtam az ő eleiknek, ha szorgalmatosan az én parancsolataim szerint cselekszenek, és az egész törvény szerint, amelyet nékik Mózes, az én szolgám parancsolt.

9. Ők azonban nem engedelmeskedtek, mert tévelygésbe ejté őket Manasse, hogy még gonoszabbul viseljék magukat azoknál a pogányoknál, akiket az Úr kivesztett az Izrael fiai elől. Péld. 29,12.

10. Akkor szóla az Úr az Ő szolgái, a próféták által, mondván:

11. Mivelhogy Manasse, Júda királya ezeket az utálatosságokat cselekedte, gonoszabb dolgokat cselekedvén mindazoknál, amelyeket az őelőtte való emoreusok cselekedtek, és Júdát is vétekbe ejtette az ő bálványai által: 1Kir. 21,26. Jer. 15,4.

12. Azért ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Íme, én oly veszedelmet hozok Jeruzsálemre és Júdára, hogy mindenkinek, aki azt hallja, megcsendül bele mind a két füle. 1Sám. 3,11. Jer. 19,3.

13. És kiterjesztem Jeruzsálemre a Samaria mérőzsinórját és az Aháb házának mértékét; és kitörlöm Jeruzsálemet, mint kitörlik a tálat, és kitörölve leborítják azt, Ésa. 34,11. JerSir. 2,8. Ámós 7,7.

14. És elhagyom az én örökségem maradékát, és adom őt ellenségei kezébe, és zsákmánya és ragadománya lesz minden ellenségeinek;

15. Azért, mert gonoszul cselekedtek énelőttem, és engem haragra ingereltek az ő atyáiknak Egyiptomból való kijövetelük napjától fogva, mind e mai napig.

16. És Manasse nagyon sok ártatlan vért is ontott ki, úgyhogy Jeruzsálem minden felől megtelt vele, azon a vétkén kívül, amellyel vétekbe ejtette Júdát, gonoszul cselekedvén az Úr szemei előtt. 1Móz. 9,6. Zsolt. 106,38. Példl. 6,16. Ésa. 59,3. 7. Jóel 3,19.

17. Manassénak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő vétke, amelyet cselekedett, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében? 2Krón. 33,2.

18. És elaluvék Manasse az ő atyáival, és eltemették az ő háza mellett lévő kertben, az Uzza kertjében, és az ő fia, Amon uralkodék helyette. 2Krón. 33,20.

Amon király

19. Amon huszonkét esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és két esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Mésullémet volt, a jótbabeli Hárus leánya. 2Krón. 33,21–23.

20. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, mint cselekedett Manasse, az ő atyja.

21. És tökéletesen azon az úton járt, amelyen járt az ő atyja, és szolgált a bálványoknak, akiknek szolgált atyja, és azokat imádta.

22. És elhagyta az Urat, atyái Istenét, és nem járt az Úrnak útjában. Bír. 2,12.

23. És pártot ütöttek Amon ellen a maga szolgái, és megölték a királyt az ő házában. 1Kir. 11,33. 2Krón. 33,24. 25.

24. De a föld népe levágta mindazokat, akik pártot ütöttek Amon király ellen, és a föld népe királlyá tevé az ő fiát, Jósiást, helyette.

25. Amonnak egyéb dolgai pedig, amelyeket cselekedett, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében?

26. És eltemeték őt az ő sírjába, Uzza kertjében, és fia, Jósiás lett a király őhelyette. Mát. 1,10.

Jósiás király

22 Nyolcesztendős volt Jósiás, mikor uralkodni kezdett, és harmincegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jédida, a Boskátból való Adaja leánya. Józs. 15,39. 1Krón. 3,14. 2Krón. 34,1. Jer. 1,2. Sof. 1,1.

2. **És kedves dolgot cselekedék az Úr szemei előtt, és járt az ő atyjának, Dávidnak minden útjaiban, és nem tért el sem jobbra, sem balra.** 5Móz. 5,32. Józs. 1,7.

3. És történt Jósiás király tizennyolcadik esztendejében, elküldte a király Sáfánt, Asaliának, a Messullám fiának fiát, az íródeákot, az Úr házához, mondván:
2Krón. 34,8.
4. Menj fel Hilkiához, a főpaphoz, és számláljják meg az Úr házába begyült pénzt, amelyet gyűjtöttek az ajtóőrizők a néptől. Zsolt. 84,10.
5. És adják azt az Úr házában való mívesek pallérainak kezébe, hogy adják a munkásoknak, akik az Úrnak házán dolgoznak, hogy a háznak romlásait kijavítsák;
6. Az ácsoknak, az építőknek és a kőmíveseknek, hogy fákat és faragott köveket vásároljanak a ház kijavítására.
7. De számadást nem kell tőlük venni a pénzről, amely kezükbe adatik, mert ők azt becsülettel végzik. Neh. 7,2. 1Kor. 4,2.
8. És monda Hilkia, a főpap, Sáfánnak, az íródeáknak: Megtaláltam a törvénykönyvet az Úr házában. És Hilkia odaadta a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el azt.
5Móz. 31,24. 2Krón. 34,14.
9. És elméne Sáfán, az íródeák, a királyhoz, és megvitte a királynak a választ, és monda: A te szolgáid egybeszedék a pénzt, amely a házban találtatott, és odaadták azt az Úr házában munkálkodók pallérainak kezébe.
10. És megmondá Sáfán, az íródeák, a királynak, mondván: Egy könyvet adott nékem Hilkia pap. És felolvasá azt Sáfán a király előtt. Jer. 36,21.
11. Mikor pedig hallotta a király a törvény könyvének beszédeit, megszaggatá az ő ruháit.
12. És megparancsolta a király Hilkia papnak és Ahikámnak, a Sáfán fiának, és Akbórnak, a Mikája fiának, és Sáfánnak, az íródeáknak, és Asájának, a király szolgájának, mondván:
13. Menjetek el, kérdezzétek meg az Urat énérettem és a népért és az egész Júdáért, e könyvnek beszédei felől, amely megtaláltatott; mert nagy az Úr haragja, mely felgerjedett ellenünk, mivel a mi atyáink nem engedelmeskedtek e könyv beszédeinek, hogy cselekedtek volna mindent úgy, amint megíratott nékünk.
5Móz. 29,27. Zsolt. 25,14. Péld. 3,6.
14. És elméne Hilkia pap és Ahikám, Akbór, Sáfán és Asája Hulda próféta asszonyhoz, Sallumnak, a Tikva fiának, aki Harhásnak, a ruhák őrizőjének fia volt, feleségéhez, aki Jeruzsálem más részében lakott, és beszéltek vele. 2Móz. 15,20.
15. És monda nékik: Azt mondja az Úr, Izrael Istene: Mondjátok meg a férfiúnak, aki titeket hozzám küldött;
16. Ezt mondja az Úr: Ímé, én veszedelmet hozok e helyre és e helyen lakozókra, a könyv minden beszédei szerint, amelyet olvasott a Júda királya; 5Móz. 29,27.
17. Mert elhagytak engem, és idegen isteneknek áldoztak jó illattal, hogy engem haragra indítsanak az ő kezüknek minden csinálmányával: azért felgerjed az én haragom e hely ellen, és meg sem oltatik.
Zsolt. 115,4.
18. A Júda királyának pedig, aki elküldött titeket, hogy megkérdezzétek az Urat, ezt mondjátok: Azt mondja az Úr, Izrael Istene: Mivelhogy e beszédekre, amelyeket hallottál, Préd. 8,12.
19. **Meglágyult a te szíved, és alázattal voltál az Úr előtt**, hallván azokat, amiket e hely és az ezen helyen lakók ellen szólottam, hogy pusztulássá és átokká lesznek, és megszaggattad a te ruháidat, és sírtál előttem; **azért én is meghallgattalak, azt mondja az Úr.** 1Kir. 21,29. Zsolt. 34,18. Ésa. 57,15. Luk. 14,11. Jak. 4,6. 7. 1Pét. 5,5. 6.
20. Azért ímé, én téged a te atyáidhoz gyűjtelek, és a te sírodba békességgel visznek téged, és meg nem látják a te szemeid azt a nagy veszedelmet, amelyet én e helyre hozok. És megvitték a királynak a választ. Zsolt. 37,37. Ésa. 57,1. 2. Neh. 13,2.

Jósiás helyreállítja az igaz istentiszteletet

23 És elküldött a király, és hozzá gyűltek Júdának és Jeruzsálemnek minden vénei. 2Krón. 34,29. 30.
2. És felment a király az Úr házába, és Júdából minden férfi és Jeruzsálem minden lakosa vele volt; a papok, a próféták és az egész nép kicsinytől fogva nagyig. És minden beszédét elolvasá előttük a

szövetség könyvének, amely megtalálta-tott az Úr házában.

3. És odaállott a király az emelvényre, és kötést tett az Úr előtt, hogy ők az Urat akarják követni, és az Ő parancsolatait, bizonyságtételeit és rendeléseit teljes szívből és lélekből megőrizni, és beteljesíteni e szövetség beszédeit, amelyek meg vannak írva abban a könyvben; és ráállott az egész nép a kötésre. Jer. 4,2.

4. És megparancsolá a király Hilkiának, a főpapnak és a másodrendbeli papoknak és az ajtóőrizőknek, hogy az Úr templomából hordjanak ki minden edényt, amelyet a Baálnak, az Aserának és az egész mennyei seregnek csináltak, és megégeté azokat Jeruzsálemen kívül a Kidron völgyében, és azok hamvait Bételbe vitte.

5. És kiirtá a bálvány papokat is, akiket Júda királyai állítottak be, hogy a magaslatokon tömjénezzenek Júda városaiban és Jeruzsálem körül, és mindazokat is, akik a Baálnak, a napnak, holdnak, égi jeleknek és az egész mennyei seregnek tömjéneztek.

6. Kivitte az Úr házából az Aserát is Jeruzsálemen kívül a Kidron patakja mellé, és megégeté azt a Kidron völgyében, és porrá zúzta, és annak porát a község temetőhelyére hinté. 2Krón. 34,4.

7. És lerontá a férfiparáznák házait, amelyek az Úr háza mellett voltak, és amelyekben az asszonyok kárpitokat szőttek az Aserának. 1Kir. 14,24. 15,12. Ezék. 16,16.

8. És behozatta az összes papokat Júda városaiból, és tisztátalanná tette a magaslatokat, amelyeken a papok tömjéneztek, Gebától egész Beersebáig, és lerontotta a kapuk mellett levő magaslatokat is, amelyek Józsuénak, a város fejedelmének kapuja előtt voltak balkéz felől, a város kapujában. 1Kir. 15,22.

9. De a magaslatok papjai soha sem áldoztak az Úr oltárán Jeruzsálemben, hanem a kovásztalan kenyeret az ő atyjukfiai között ették.
1Sám. 2,36. Ezék. 44,10. Mal. 2,8.

10. Megfertőztette a Tófetet, a Hinnom fiainak völgyében, hogy senki az ő fiát, vagy leányát át ne vihesse a tűzön Moloknak. Józs. 15,8. Ésa. 30,33. Jer. 19,6.

11. És eltávolította a lovakat, amelyeket Júda királyai a napnak szenteltek az Úr házának bemenetelénél, a Nátán-Mélek udvari szolga háza mellett, amely a Parvarimban volt, és a nap szekereit tűzzel elégette. 5Móz. 4,19. Jób 31,26. Ezék. 8,16.

12. És az oltárokat, amelyek az Aház palotájának tetején voltak, amelyeket a Júda királyai csináltak, és azokat az oltárokat is, amelyeket Manasse csinált az Úr házának mindkét pitvarában, lerontotta a király, és lehányván, porukat a Kidron patakjába szóratta. Jer. 19,13. Sof. 1,5.

13. Azokat a magaslatokat is megfertőztette a király, amelyek Jeruzsálem előtt voltak az Olajfák hegyének jobb-felől levő oldalán, amelyeket még Salamon, az Izrael királya épített Astóretnek, a szidónbeliek utálatosságának, és Kámósnak, a moábiták utálatosságának, és Milkómnak, az Ammon fiai utálatosságának. 1Kir. 11,7.

14. És összetörte az oszlopokat és kivágatta az Aserákat, és azok helyeit embercsontokkal töltötte meg.
2Móz. 23,24. 5Móz. 7,5. 25.

15. Még azt az oltárt is, amely Bételben volt, a magaslatot, amelyet Jeroboám, a Nébát fia csinált, aki vétekbe ejté az Izraelt, azt az oltárt is és azt a magaslatot is letörte, és a magaslatot felégette, porrá tette, és az Aserát megégette. 1Kir. 12,28–33.

16. És körültekintett Jósiás, és meglátta a sírokat, amelyek ott a hegyen voltak, és elküldött és elhozatta a csontokat a sírokból, és megégette az oltáron, és megfertőztette azt az Úr beszéde szerint, amelyet az Isten embere mondott, aki e dolgot megjövendölte. 1Kir. 13,2.

17. És monda: Miféle síremlék ez, amelyet látok? És felelének néki a város férfiai: Az Isten emberének sírja ez, aki Júdából jött és mindezeket megjövendölte a bételbeli oltár felől, amiket most cselekedtél. 1Kir. 13,31.

18. És monda: Hagyjatok békét néki, és senki meg ne mozdítsa az ő csontjait. És megmentették az ő csontjait annak a prófétának a csontjaival együtt, aki Samariából jött.

19. És lerontotta Jósiás a magaslatok minden házát is, amelyek Samaria városaiban voltak, amelyeket az Izrael királyai csináltak, hogy az Urat haragra ingereljék, és éppen úgy cselekedett azokkal mindenekben, amint Bételben cselekedett. 2Krón. 34,6.

20. És megáldozta a magaslatok összes papjait, akik ott voltak, az oltárokon, és emberi csontokat égetett meg azokon, és úgy tért vissza Jeruzsálembe.

Jósiás pászkaünneplése és halála

21. És parancsolt a király az egész népnek, és monda: Ünnepeljetek pászkát az Úrnak, a ti Isteneteknek, amint meg van írva e szövetség könyvében;
2Móz. 12,3. 3Móz. 23,5. 4Móz. 9,2. 5Móz. 16,2.

22. Mert nem szereztetett olyan pászka a bírák idejétől fogva, akik az Izraelt ítélték, sem pedig az Izrael és a Júda királyainak minden idejében,

23. Hanem csak Jósiás király tizennyolcadik esztendejében szereztetett ilyen pászka az Úrnak Jeruzsálemben.

24. És kivesztette Jósiás király az ördöngösöket és a titokfejtőket, a teráfokat és a bálványokat, és mindazokat az utálatosságokat, amelyek láttattak Júda földjén és Jeruzsálemben, hogy helyreállítsa a törvény beszédeit, amelyek meg voltak írva a könyvben, amelyet Hilkia pap talált meg az Úr házában. 3Móz. 19,31. 20,27. 5Móz. 18,11.

25. **Nem is volt őhozzá hasonló király őelőtte, aki úgy megtért volna az Úrhoz teljes szívéből és teljes lelkéből és teljes erejéből, Mózesnek minden törvénye szerint; de utána sem támadott hozzá hasonló.**

26. De az Úr mégsem szűnt meg az Ő megbúsult nagy haragjától, amellyel megharagudott Júdára mindazokért a bosszantásokért, amelyekkel bosszantotta Őt Manasse. Jer. 15,4.

27. Mert azt mondá az Úr: Júdát is elvetem szemem elől, mint ahogy az Izraelt elvetettem, és megutálom ezt a várost, amelyet választottam, Jeruzsálemet, és ezt a házat is, amelyről azt mondottam: Ott legyen az én nevem! 1Kir. 8,29.

28. Jósiásnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében? 2Krón. 35,20.

29. Az ő idejében jött fel Nékó fáraó, az egyiptomi király Asszíria királya ellen az Eufrátesz folyóvize mellé. És Jósiás király eleibe ment, de az megölte őt Megiddóban, amint meglátta őt.
Bír. 5,19. 2Krón. 35,20. Jer. 2,16. Zak. 12,1.

30. És az ő szolgái szekérre tévén őt, halva vitték el Megiddóból és Jeruzsálembe hozván, eltemeték őt az ő sírboltjába. A föld népe pedig vevé Joáházt, a Jósiás fiát, és felkenvén őt, királlyá tevé az ő atyja helyett. Jer. 22,11.

Joáház

31. Huszonhárom esztendős volt Joáház, mikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Hamutál, a libnabeli Jeremiás leánya.

32. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind aszerint, amint az ő atyái cselekedtek.

33. De Nékó fáraó bilincsekbe verte őt Riblában, Hámát földjén, amikor Jeruzsálemben királlyá lett; és az országra adót vetett, száz tálentum ezüstöt és egy tálentum aranyat. 4Móz. 34,11. Jer. 52,27.

Eliákim

34. És Nékó fáraó Eliákimot, a Jósiás fiát tette királlyá, az ő atyja, Jósiás helyett, és nevét Joákimra változtatta; Joáházt pedig magával vitte, és az Egyiptomba megérkezvén, ott hala meg. Mát. 1,11.

35. Az ezüstöt és az aranyat megadta ugyan Joákim a fáraónak, de az országot sarcoltatta meg, hogy megadhassa az ezüstöt a fáraó parancsolata szerint; a föld népe közül mindenkitől az ő értéke szerint hajtott be ezüstöt és aranyat, hogy Nékó fáraónak adja. Példa. 11,11. 15,6.

36. Joákim huszonöt esztendős volt, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Zébuda, a rúmabeli Pedája leánya.

37. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind aszerint, amint az ő atyái cselekedtek.

Joákim

24 Joákim idejében jött fel Nabukodonozor, Babilónia királya, és Joákim a szolgája lett három esztendeig; de azután elfordult és elpártolt tőle.
3Móz. 26,25. Dán. 1,1.

2. És ráküldé az Úr a káldeusok seregeit, a szíriabeliek seregeit, a moábiták seregeit és az Ammon fiainak seregeit, és ráküldte őket Júdára, hogy elveszítsék őt az Úr beszéde szerint, amelyet szólott szolgái, a próféták által. Ésa. 3,10. 11.

3. Csak az Úr beszéde szerint történt ez Júdán, hogy elvesse őt a maga orcája elől Manasse bűneiért, mind aszerint, amint cselekedett;

4. És az ártatlan vérért is, amelyet kiontott, és hogy betöltötte Jeruzsálemet ártatlan vérrel; ezért nem akart az Úr megbocsátani néki.

5. Joákimnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónikakönyvében? 2Krón. 36,6.

6. És elaluvék Joákim az ő atyáival, és az ő fia, Joákin uralkodék helyette,
Jer. 22,18. 19.

7. És Egyiptom királya többé nem jött ki az ő földjéből; mert Babilónia királya mindent elvett, ami csak az egyiptomi királyé volt, Egyiptom folyóvizétől az Eufrátesz folyóvizéig. Jer. 37,5. 46,2.

Joákin, a babilóniai fogság kezdete

8. Tizennyolc esztendős volt Joákin, mikor királlyá lett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Néhusta, a jeruzsálembeli Elnatán leánya.
Jer. 24,1.

9. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind aszerint, amint az ő atyja cselekedett.

10. Ebben az időben jöttek fel Nabukodonozornak, Babilónia királyának szolgái Jeruzsálem ellen, és szállották meg a várost. Dán. 1,1.

11. Maga Nabukodonozor, Babilónia királya is feljött a város ellen, amelyet már az ő szolgái megszállottak.

12. És kiment Joákin, a Júda királya Babilónia királyához az ő anyjával, szolgáival, hadnagyaival és udvariszolgáival együtt, de fogságra vetette őt Babilónia királya az ő uralkodásának nyolcadik esztendejében. Jer. 24,1. 25,1. Ezék. 17,12.

13. És elvitte onnét az Úr házának minden kincsét és a király házának kincsét, és összevagdalt minden arany edényt, amelyet Salamon, az Izrael királya csináltatott az Úr templomában, amint az Úr megmondotta. rész 20,17. 18.
1Kir. 14,15. Ésa. 39,6. Jer. 20,5. Dán. 5,2.

14. És elhurcolta az egész Jeruzsálemet, összes fejedelmeit és minden vitézeit, tízezer foglyot, az összes mesterembereket és lakatosokat, úgyhogy a föld szegény népén kívül senki sem maradt ott.
1Sám. 13,19. 22. Jer. 24,1. 40,7.

15. És elhurcolta Joákint is Babilóniába, és a király anyját, és a király feleségeit és udvariszolgáit, és az ország erős vitézeit fogságba hurcolta Jeruzsálemből Babilóniába; 2Krón. 36,10. Eszt. 2,6.

16. És az összes előkelő férfiakat, hétezret, és a mesterembereket és a lakatosokat, ezret, és az összes erős, harcra termett férfiakat fogva vitte Babilóniába Babilónia királya. Jer. 52,28.

17. És Babilónia királya Mattaniát, nagybátyját, tette őhelyette királlyá, és nevét Sédékiásra változtatta. 1Krón. 3,15. Jer. 37,1.

Sédékiás

18. Huszonegy esztendős volt Sédékiás, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Hamutál, a Libnából való Jeremiás leánya. Jer. 52,1.

19. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt mind aszerint, amint Joákim cselekedett;

20. Mert az Úr haragja miatt történt ez így Jeruzsálemmel és Júdával, míg csak el nem vetette őket az Ő orcája elől. Sédékiás azonban elpártolt Babilónia királyától. 5Móz. 4,24. 29,27.

Jeruzsálem feldúlása, fogság

25 És történt az ő uralkodásának kilencedik esztendejében, a tizedik hónapban, és annak tizedik napján, hogy feljött Nabukodonozor, Babilónia királya minden ő seregével Jeruzsálem ellen, és táborba szállott ellene, és körös-körül ostromtornyokat építettek ellene.
2Krón. 36,17. Jer. 34,2. 39,1. Ezék. 24,1.

2. És megszállva tartatott a város Sédékiás király tizenegyedik esztendejéig;

3. De a negyedik hónap kilencedik napján akkora ínség lett a városban, hogy nem volt mit enni a föld népének.
Jer. 39,4. 52,7.

4. És betöretett a város, és a harcosok mind futni kezdtek éjjel a kettős kőfal között levő kapu útján, amely a király kertje mellett van; a káldeusok pedig ott táboroztak a város körül. És a király is elfutott a puszta útján.

5. De a káldeusok hada űzőbe vette a királyt, és utolérték őt Jérikó mezején, és az egész sereg szétszóródott mellőle.

6. És elfogták a királyt, és elvitték őt Babilónia királyához Riblába, ahol ítéletet tartottak fölötte.

7. És Sédékiás fiait saját szemeláttára vágták le; Sédékiás szemeit pedig megvakították, és láncokba verve vitték el őt Babilóniába.

8. Az ötödik hónap hetedik napján, ez a Nabukodonozor, babilóniai király uralkodásának tizenkilencedik esztendeje, feljött Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya, Babilónia királyának szolgája Jeruzsálembe;

9. És felgyújtotta az Úr házát és a király házát, és Jeruzsálem összes házait és mind a nagy palotákat felégette tűzzel.
Zsolt. 79,1. Ámós 2,5.

10. És Jeruzsálem kőfalait körös-körül lerombolta a káldeusok serege, amely a vitézek hadnagyával volt. Neh. 1,3.

11. A többi népet pedig, amely a városban még megmaradt, és azokat, akik Babilónia királyához hajlottak, és a többi népet mind elhurcolta Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya. Jer. 39,9.

12. A föld népének csak a szegényéből hagyott ott a vitézek hadnagya szőlőműveseket és szántóvető embereket.

13. És a rézoszlopokat, amelyek az Úr házában voltak, és a mosdómedencék talpait és a réztengert, amely az Úr házában volt, összetörték a káldeusok, és azok rezét Babilóniába vitték. 1Kir. 7,15.

14. Elvitték a fazekakat is, a lapátokat, a késeket, tömjénezőket, és minden, a szolgálatra rendelt egyéb rézedényeket.
2Móz. 27,3. 1Kir. 7,50.

15. És elvitte a vitézek hadnagya a serpenyőket, a medencéket, amelyek közül némelyek aranyból, némelyek pedig ezüstből voltak, Dán. 5,2.

16. A két rézoszlopot, a réztengert és a mosdómedencék talpait, amelyeket Salamon csinált az Úr házában; megmérhetetlen volt mindezeknek az edényeknek a reze.

17. Az egyik oszlop magassága tizennyolc sing volt, és egy rézgömb volt rajta és a gömb három sing magas volt, a gömbön köröskörül hálózat és gránátalmák mind ércből, és ugyanilyen volt a másik oszlop is a hálózattal együtt.

18. És elhurcolta a vitézek hadnagya Serája papot is, az első rendből és Sofóniás papot, a második rendből és a három ajtónállót,

19. És a városból elvitt egy főembert, aki a hadakozó férfiak elöljáró hadnagya volt, és öt férfiút, akik a király körül for-golódtak, akik találtattak a városban, és a sereg hadnagyának íródeákját, aki sereget gyűjt a föld népe közül, és hatvan férfiakat a föld népe közül, akik ott találtattak a városban. Jer. 52,25.

20. És vevé őket Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya, és elvitte Babilónia királyához Riblába,

21. És levágta őket Babilónia királya, és megölte Riblában a Hámát földjén. És így viteték el Júda az ő földjéről.
3Móz. 26,33. 5Móz. 28,36. Jer. 52,9. Ámós 5,27.

22. A Júda földjén megmaradt népnek pedig, amelyet meghagyott Nabukodonozor, Babilónia királya, Gedáliát, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiát, rendelte tiszttartóul. Jer. 40,5.

23. Mikor pedig meghallották a seregek hadnagyai mind, és az ő embereik, hogy Babilónia királya Gedáliát tette tiszttartóvá, elmentek Gedáliához Mispába, Izmá-

el, a Nétánia fia, és Johanán, a Kareáh fia, és Serája, a nétofáti Tánhumet fia, és Jahazánia, Maakáti fia, ők és az ő embereik;

24. És megesküdött nékik Gedália és az ő embereiknek, és monda nékik: Ne féljetek a káldeusoknak való szolgálattól. Maradjatok az országban, és szolgáljatok Babilónia királyának, és jó dolgotok lesz.
Jer. 27,12. 37,17.

25. A hetedik hónapban azonban elment Izmáel, Nétániának, az Elisáma fiának fia, aki királyi magból volt, és vele tíz férfiú, és megölték Gedáliát és meghalt; és a zsidókat és a káldeusokat, akik ővele voltak Mispában. Jer. 41,1. 2.

26. És felkelt az egész nép kicsinytől nagyig és a seregek hadnagyai, és elmentek Egyiptomba; mert féltek a káldeusoktól.

Joákin kegyelmet nyer a babilóniai királytól

27. És lőn a harminchetedik esztendőben, Joákinnak, a Júda királyának fogságba hurcoltatása után, a tizenkettedik hónap huszonhetedik napján, kivette Evil-Merodák, Babilónia királya, az ő uralkodásának első esztendejében Joákint, Júda királyát a fogházból;
1Móz. 40,13. 20. Jer. 41,17. 52,31.

28. És kegyesen beszélt vele, és feljebb tette az ő székét a többi királyok székeinél, akik nála voltak Babilóniában;
Dán. 2,37. 5,18. 19.

29. És kicserélte fogsága ruháit, és mindenkor nála volt étele életének minden idejében. 1Móz. 41,14. 42. 2Sám. 9,7.

30. És mindenkor kijárt az ő része, amelyet a király adott néki napról napra életének minden idejében.

KRÓNIKÁK ELSŐ KÖNYVE

Nemzetségi táblázat Ádámtól Izsákig

1 Ádám, Sét, Énós. 1Móz. 4,25. 5,3.
2. Kénán, Mahalálél, Járed.
3. Énók, Metuséláh, Lámek. Júd. 14.
4. Noé, Sém, Hám és Jáfet.
5. Jáfetnek fiai: Gómer, Mágog, Madai, Jáván, Tubál, Mések és Tirász.
1Móz. 10,2.
6. A Gómer fiai pedig: Askenáz, Rifát és Tógárma.
7. Jávánnak pedig fiai: Elisa, Társis, Kittim és Dodánim.
8. Hámnak fiai: Kús, Micráim, Pút és Kánaán. 1Móz. 10,6.
9. Kúsnak fiai: Széba, Hávila, Szábtá, Rahmá és Szabtéka; Rahmának pedig fiai: Séba és Dédán.
10. Kús nemzé Nimródot is; ez kezde hatalmassá lenni a földön.
11. Micráim pedig nemzé Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftuhimot.
1Móz. 10,13. 14.
12. Patruszimot és Kaszlúhimot, akiktől a filiszteusok származtak, és Kaftorimot. 1Móz. 10,11. 5Móz. 2,23. Jer. 47,4. Ámós 9,7.
13. Kánaán pedig nemzé Cídont, az ő elsőszülöttét és Hétet,
14. És Jebuzeust, Emorreust és Girgazeust.
15. Hivveust, Harkeust és Szineust.
16. Arvadeust, Cemareust és Hamateust.
17. Sémnek fiai: Élám és Assur, Arpaksád, Lúd, Arám, Úc, Húl, Géter és Mesek.
1Móz. 9,23. 10,22.
18. Arpaksád pedig nemzé Sélát és Sélá nemzé Hébert.
19. Hébernek is lett két fia, az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a föld; testvérének neve pedig Joktán.
20. Joktán pedig nemzé Almodádot és Sélefet, Hacarmávetet és Jerához,
21. Hadórámot, Úzált és Diklát,
22. És Ebált, Abimáelt és Sébát,

23. Ofirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind Joktán fiai.
24. Sém, Arpaksád, Séláh. 1Móz. 11,10.
25. Héber, Péleg, Réu.
26. Sérug, Náhor, Táré.
27. Abrám, ez az Ábrahám.
1Móz. 17,5. 2Krón. 20,7. Neh. 9,7. Ésa. 41,8. 51,2. Róm. 4,16. Jak. 2,23.
28. Ábrahám fiai: Izsák és Izmáel.
1Móz. 16,15. 21,2. 3.
29. Ezeknek nemzetségei pedig ezek: Izmáel elsőszülötte Nebájót és Kédar, Adbeél és Mibszám. 1Móz. 25,12–16.
30. Misma és Dúma, Massza, Hadad és Téma.
31. Jétur, Náfis és Kedma; ezek az Izmáel fiai.
32. Keturának pedig, az Ábrahám ágyasának fiai, kiket szüle, ezek: Zimrán, Joksán, Médán, Midián, Isbák és Suah. És a Joksán fiai: Séba és Dédán. 1Móz. 25,1. 2.
33. És a Midián fiai: Éfa, Héfer, Hánok, Abida és Eldáa. Mindezek a Keturá fiai.
34. Ábrahám pedig nemzé Izsákot; Izsák fiai pedig ezek: Ézsaú és Izrael.
1Móz. 21,1. 25,25.
35. Ézsaúnak fiai: Elifáz, Réuél, Jéhus, Jalám és Korah. 1Móz. 36,9. 10. 5Móz. 2,22. Mal. 1,2. 3. Róm. 9,13. Zsid. 12,16.
36. Elifáz fiai: Témán, Omár, Cefi, Gatám, Kenáz és Timna és Amálek.
37. Réuél fiai: Nahat, Zérah, Samma és Mizza.
38. Széir fiai: Lótán és Sóbál, Cibón, Haná, Disón, Ecer és Disán. 1Móz. 36,20.
39. Lótán fiai pedig: Hóri és Hómám: Lótánnak húga pedig Timna.
40. Sóbál fiai: Alján és Mánahát, Hébál, Sefi és Onám; Cibón fiai pedig: Aja és Haná.
41. Haná fia: Disón, Disón fiai pedig: Hamrán és Esbán, Itrán és Kerán.
42. Ecer fiai: Bilhán és Zahaván, Jakán. Disán fiai: Húc és Arán.
43. Ezek pedig a királyok, akik uralkodának Edom földjén, mielőtt az Izrael fiai között király uralkodott volna: Bela, Behor fia, az ő városának neve Dinhába volt.
1Móz. 36,31.
44. Bela meghalván, uralkodék helyette Jóbáb, a Bocrából való Zerah fia.
45. És hogy Jóbáb meghala, uralkodék helyette a Témán földjéből való Húsám.
46. Meghala Húsám is, és uralkodék helyette Hadád, a Bédád fia, ki megveré a midiánitákat a Moáb mezején; és az ő városának neve Hávit volt. 1Kir. 11,14.
47. Hadád is, hogy meghala, uralkodék helyette a Masrekából való Szamlá.
48. Szamlá holta után uralkodék helyette Saul, a folyóvíz mellett való Réhobótból. 1Móz. 36,37.
49. Saul is meghala, és uralkodék helyette Báhál-Hanán, az Akbór fia.
50. Báhál-Hanán holta után uralkodék helyette Hadád; és az ő városának neve Páhi, feleségének pedig neve Mehetábéel, ki Mézaháb leányának, Matrédnak volt a leánya. 1Móz. 36,39.
51. Hadád halála után Edom fejedelmei valának: Timná fejedelem, Halvá fejedelem, Jetét fejedelem,
52. Ohólibámá fejedelem, Éla fejedelem és Pinon fejedelem,
53. Kenáz fejedelem, Témán fejedelem és Mibcár fejedelem,
54. Magdiél fejedelem és Hirám fejedelem. Ezek voltak Edom fejedelmei.

Jákób és Júda fiai

2 Ezek az Izrael fiai: Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Issakár és Zebulon;
1Móz. 29,32.
2. Dán, József, Benjámin, Naftali, Gád és Áser.
3. Júdának fiai: Hér, Ónán és Séla; e három születék néki a kánaánita Súának leányától. De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz volt az Úr szemei előtt, és megölé őt az Úr. 1Móz. 38,2.
4. Támár pedig, az ő menye szülé néki Pérecet és Zerához. Júdának fiai mindnyájan öten voltak. 1Móz. 38,29. Mát. 1,3.
5. Pérec fiai: Hecrón és Hámul.
1Móz. 46,12.
6. Zeráh fiai pedig: Zimri és Etán, Hémán, Kálkól és Dára; mindenestől öten.
1Kir. 4,31.
7. Kármi fiai: Ákán, Izraelnek megrontója, mivel lopott a zsákmányból.
8. Etán fia: Azária.

9. Hecrón fiai, kik születtenek néki: Jérahméel, Rám és Kélubai.
10. Rám nemzé Amminádábot, Amminádáb pedig nemzé Nahsont, a Júda fiainak fejedelmét. 4Móz. 1,7. 2,3.
11. Nahson nemzé Szálmát, Szálma pedig nemzé Boázt; Ruth 4,21.
12. Boáz nemzé Obedet; Obed nemzé Isait;
13. Isai pedig nemzé Eliábot, az ő elsőszülöttét, és Abinádábot, másodikat, Simeát, harmadikat. 1Sám. 16,6. 9.
14. Netanéelt, negyediket, és Raddait, ötödiket.
15. Osemet, hatodikat és Dávidot, a hetedik fiát; 1Sám. 17,12. 13.
16. És nővéreiket, Sérujját és Abigáilt. Sérujjának pedig fiai voltak: Absai, Joáb és Asáel, e három. 2Sám. 2,18.
17. Abigáil szülé Amasát; Amasának atyja pedig az Izmáel nemzetségéből való Jéter volt. 2Sám. 17,25.
18. Káleb pedig, a Hecrón fia nemzett az ő Azuba nevű feleségétől és Jérióttól; és ezek az ő fiai: Jéser, Sobáb és Ardon.
19. Azuba meghala, és Káleb vevé magának feleségül Efratát, és ez szülé néki Húrt.
20. Húr nemzé Urit, Uri pedig nemzé Bésaléelt. 2Móz. 31,2. 35,30.
21. Azután beméne Hecrón Mákirnak, Gileád atyjának leányához; mert ő ezt elvette hatvanesztendős korában, és szülé néki Ségubot. 4Móz. 27,1.
22. Ségub pedig nemzé Jáirt, kinek huszonhárom városa volt a Gileád földjén.
23. De Gesur és Árám elvették tőlük Jáir falvait, Kenátot és mezővárosait, hatvan várost. Mindezek Mákirnak, a Gileád atyjának fiaié. 4Móz. 32,41. 5Móz. 3,14. Józs. 13,30.
24. Minekutána pedig meghala Hecrón Káleb-Efratában, akkor szülé néki Abija, a Hecrón felesége, Ashúrt, Tékoa atyját. 2Sám. 14,2. Neh. 3,5.
25. Jérahméelnek, a Hecrón elsőszülöttének fiai voltak: Rám, az elsőszülött, Búna, Orem, Osem és Ahija.
26. Volt más felesége is Jérahméelnek, Atára nevű; ez az Onám anyja.
27. Rámnak, Jérahméel elsőszülöttének pedig fiai voltak: Maás, Jámin és Héker.
28. Onám fiai voltak: Sammai és Jáda; és Sammai fiai: Nádáb és Abisúr.
29. Abisúr feleségének neve Abihail, aki szülé néki Akbánt és Mólidot.
30. Nádáb fiai: Széled és Appaim: Széled magtalanul halt meg.
31. Appaim fia: Isi; Isi fia: Sésán; Sésán fia: Ahálai.
32. Jáda fiai, aki Sammai testvére volt: Jéter és Jonatán; Jéter magtalanul halt meg.
33. Jonatán fiai: Pélet és Záza. Ezek voltak a Jérahméel fiai.
34. Sésánnak nem voltak fiai, hanem csak leányai; de volt Sésánnak egy egyiptombeli szolgája, Járha nevű.
35. És adá Sésán e Járha nevű szolgájának az ő leányát feleségül, aki szülé néki Attait.
36. Attai pedig nemzé Nátánt; Nátán nemzé Zabádot;
37. Zabád nemzé Eflált; Eflál nemzé Obedet;
38. Obed nemzé Jéhut; Jéhu nemzé Azáriát.
39. Azária nemzé Hélest; Héles nemzé Elását;
40. Elása nemzé Sisémait; Sisémai nemzé Sallumot;
41. Sallum nemzé Jékámiát; Jékámia pedig nemzé Elisámát.
42. A Káleb fiai pedig, aki Jérahméel testvére volt: elsőszülötte Mésa; ez volt Zifnek és Marésa fiainak atyjuk, Hebronnak atyja.
43. Hebron fiai: Korah, Tappuah, Rékem és Séma.
44. Séma pedig nemzé Rahámot, a Jorkeám atyját; és Rékem nemzé Sammait,
45. A Sammai fia pedig: Máon; ez a Máon volt a Betsúr atyja.
46. Efa pedig, a Káleb ágyastársa, szülé Hárántot és Mósát és Gázezt; és Hárán nemzé Gázezt.
47. Jaddai fiai pedig: Régem, Jotám, Gésán, Pelet, Héfa és Saáf.
48. A Káleb ágyasa, Maaka szülé Sébert és Tirhánát.
49. És szülé Saáfot, Madmanna atyját, Sevát, a Makbéna atyját és Gibea atyját; és Aksza a Káleb leánya volt. Józs. 15,17.

50. Ezek voltak Káleb fiai, aki Húrnak, az Efrata elsőszülöttének fia volt: Sobál, Kirját-Jeárim atyja.
51. Szálma, Betlehem atyja; Háref, Bétgádér atyja.
52. Voltak pedig Sobálnak is, a Kirját-Jeárim atyjának fiai: Haroé, a fél Menuhót ura.
53. A Kirját-Jeárim háznépei: jitreusok, puteusok, sumateusok, misraiteusok; ezektől származának a sorateusok és az estaoliteusok.
54. Szálma fiai: Betlehem és a netofátbeliek, Atarót, Bét-Jóáb, a córabeli manahateusok fele.
55. És a Jábesben lakozó tudós emberek háznépei: a tirateusok, simateusok, sukateusok. Ezek a kineusok, akik Hámáttól, a Rékáb házának atyjától származtak. Bír. 1,16. Jer. 35,2.

Dávid fiai és Júda királyai

3 Ezek a Dávid fiai, akik Hebronban születének néki: elsőszülötte volt Amnon, a Jezréelből való Ahinoámtól; második volt Dániel, a Kármelből való Abigailtól. Józs. 15,56. 2Sám. 3,2.
2. Harmadik Absolon, aki Maakának, a gessurbeli Talmai király leányának volt a fia; negyedik Adónia, Haggittól való.
3. Ötödik Sefátia, Abitáltól való; hatodik Jitreám, az ő feleségétől, Eglától való.
4. E hat fia születék néki Hebronban, ahol hét esztendeig és hat hónapig uralkodott; Jeruzsálemben pedig harminchárom esztendeig uralkodék. 2Sám. 5,5.
5. Jeruzsálemben pedig ezek születének néki: Simea, Sóbáb, Nátán és Salamon, négyen, Batsuától, az Ammiel leányától.
6. És Ibhár, Elisáma és Elifélet.
7. Nógah, Néfeg és Jáfia.
8. És Elisáma, Eljada és Elifélet, kilencen.
9. Mindezek a Dávid fiai, az ő ágyastársainak fiain kívül; és ezeknek a húga, Támár. 2Sám 13,1.
10. Salamonnak pedig fia volt Roboám; ennek fia Abija, ennek fia Asa, ennek fia Josafát. 1Kir. 11,43. 15,7.
11. Ennek fia Jórám, ennek fia Aházia, ennek fia Joás.
12. Ennek fia Amásia, ennek fia Azária; ennek fia Jótám.
13. Ennek fia Aház, ennek fia Ezékiás, ennek fia Manasse.
14. Ennek fia Amon, ennek fia Jósiás.
15. Jósiásnak pedig fiai: elsőszülötte Johanán, második Jójákim, harmadik Sédékiás, Sallum negyedik.
16. Jójákim fiai: az ő fia Jékoniás, ennek fia Sédékiás. 2Kir. 24,17.
17. Jékóniásnak fiai: Asszír, ennek fia Saáltiel. Mát. 1,12.
18. És Málkirám, Pedája, Sénasár, Jékámia, Hosáma és Nédábia.
19. Pedája fiai: Zerubábel és Simei. Zerubábel fiai: Mesullám, Hanánia; és az ő húguk volt Selómit. Ezsdr. 3,2.
20. És Hásuba, Ohel, Berekia, Hasádia és Jusáb-Hésed, ezek öten.
21. Hanánia fiai: Pelátia és Jésaia; és Refája fiai és Arnám fiai, Obádia fiai, Sekánia fiai.
22. És Sekánia fiai: Semája. Semája fiai: Hattus, Jigeál, Báriah, Neárja és Sáfát, ezek hatan.
23. Neárja fiai: Eljohénai, Ezékiás és Azrikám, ezek hárman.
24. Eljohénai fiai: Hódajéva, Eliásib, Pelája, Akkub, Johanán, Delája és Anáni; ezek heten.

Júda utódai

4 Júda fiai ezek: Pérec, Hecrón, Kármi, Húr és Sobál. 1Móz. 38,29. 46,12.
2. Reája pedig, a Sobál fia nemzé Jáhátot; Jáhát nemzé Ahumáit és Lahádot; ezek a sorateusok háznépei.
3. Ezek Etám atyjától valók: Jezréel, Jisma, Jidbás; és az ő húguknak neve Haslelponi.
4. Pénuel pedig Gedor atyja, és Ezer Húsa atyja. Ezek Efrata elsőszülöttének, Húrnak fiai, aki Betlehem atyja volt.
5. Ashúrnak pedig, a Tékoa atyjának volt két felesége, Heléa és Naára.
6. És Naára szülé néki Ahuzámot, Héfert, Teménit és Ahastárit. Ezek a Naára fiai.

7. Heléa fiai: Séret, Jésohár, Etnán és Kóc.
8. Kóc pedig nemzé Hánubot, Hásobébát és Aháhel háznépét, aki Hárumnak fia volt.
9. Jábes pedig testvéreinél tiszteletreméltóbb volt, és azért nevezé őt az ő anyja Jábesnek, mondván: Mivelhogy fájdalommal szülém őt.
1Móz. 3,16. 34,19. Zsolt. 112,6. Péld. 10,7.
10. És Jábes **az Izrael Istenét hívá segítségül, mondván: Ha engem megáldanál és az én határomat megszélesítenéd, és a Te kezed énvelem lenne, és engem minden veszedelemtől megoltalmaznál, hogy bút ne lássak! És megadá Isten néki, amit kért.**
Zsolt. 65,2. 89,28. 33–35. Ésa. 54,10.
11. Kélub pedig, a Súha testvére, nemzé Méhirt; ez az Eston atyja.
12. Eston nemzé Bét-Rafát, Paseáhot, Tehinnát, Ir-Náhás atyját. Ezek a Rékától való férfiak.
13. Kénáz fiai: Otniel és Serája; Otniel fia: Hatát. Józs. 15,17.
14. Meonótai nemzé Ofrát; Serája pedig nemzé Joábot, a gé-harasimbeliek atyját, mert mesteremberek valának. Neh. 11,35.
15. Káleb fiai, ki Jefunné fia volt: Iru, Ela és Naám; és Ela fiai; és Kénáz.
16. Jéhalélel fiai: Zif, Zifa, Tirja és Asárel.
17. Ezra fiai: Jéter, Méred, Efer és Jálon; és szülé Mirjámot, Sammait és Isbát, Estemóa atyját.
18. Ennek felesége pedig, Jehudéja szülé Jéredet, a Gedor atyját és Hébert, a Szókó atyját, Jékutielt, a Zánoah atyját; ezek Bitiának, a fáraó leányának fiai, akit Méred elvett.
19. Hódia nevű feleségének pedig fiai, ki Nahamnak, Keila atyjának nővére volt: Hagármi és a maakátbeli Estemóa.
20. Simon fiai: Amnon, Rinna, Benhanán és Tilon. Isi fiai: Zohét és Benzohét.
21. Júda fiának, Sélának fiai: Er, Léka atyja, és Laáda, Marésa atyja, és a gyapotszövők háznépe Bét-Asbeában; 1Móz. 38,5.
22. És Jókim és Kozeba lakosai, és Joás és Saráf, akik Moáb urai voltak, és Jásubi, Léhem. De ezek már régi dolgok.
23. Ezek voltak a fazekasok, és Netaimban és Gederában laktak. A királlyal laktak ott, az ő dolgáért.

Simeon utódai

24. Simeon fiai: Némuel, Jámin, Járib, Zérah, Saul; 1Móz. 46,10. 2Móz. 6,15. 4Móz. 26,12.
25. Kinek fia Sallum, kinek fia Mibsám, kinek fia Misma.
26. Misma fiai: Hammúel az ő fia, Zakkur az ő fia, Simi az ő fia;
27. Siminek tizenhat fia és hat leánya volt; de testvéreinek nem volt sok fia, s általában háznépük nem volt oly népes, mint Júda fiaié.
28. Lakoznak vala pedig Beersebában és Móladában és Hacar-Suálban.
29. Bilhában, Ecemben és Toládban,
30. Bétuelben, Hormában és Ciklágban,
31. Bet-Markabótban, Hacar-Szuszimban, Bet-Biriben és Saáraimban; ezek voltak az ő városaik mindaddig, míg Dávid királlyá lett.
32. Faluik pedig ezek: Etám, Ain, Rimmon, Tóken és Asán, öt város;
33. És mindazok a falvaik, amelyek e városok körül voltak Bálig; ezek valának lakóhelyeik és nemzetségeik:
34. Mesobáb, Jámlek és Jósa, Amásia fia.
35. És Jóel és Jéhu, a Jósibia fia, ki Serája fia, ki Asiel fia volt;
36. És Eljoénai, Jaákoba, Jésohája, Asája, Adiel, Jesiméel és Benája.
37. Ziza, a Sifi fia, ki Alon fia, ki Jedája fia, ki Simri fia, ki Semája fia.
38. Ezek a név szerint felsoroltak voltak a főemberek nemzetségükben, akik igen elszaporodtak atyjuk házában,
39. Azért elindulának Gedor felé, hogy a völgy keleti részére menjenek és ott barmaiknak legelőt keressenek.
40. Találának is zsíros és jó legeltető helyet, az a föld pedig tágas, nyugodalmas és bőséges, mert Hámból valók laktak ott azelőtt.
41. Elmenvén pedig e név szerint megnevezettek Ezékiásnak, a Júda királyának idejében, lerombolták sátoraikat, és a maonitákat, akiket ott találtak, kiirtották

mind e mai napig, s helyükbe letelepedének, mivel ott barmaik számára legelőhelyeket találtak. 2Kir. 18,8.

42. És közülük, a Simeon fiai közül, némelyek elmenének a Széir hegyére, úgymint ötszázan, akiknek elöljáróik az Isi fiai, Pelátja, Nehárja, Refája és Uzriel voltak.

43. És valakik az Amálek nemzetségéből megmaradtak, mind levágák azokat, és ott letelepedének mind e mai napig. 1Sám. 15,8. 2Sám. 8,12.

Rúben utódai

5 Rúbennek, Izrael elsőszülöttének fiai, mert ő volt az elsőszülött; mikor pedig megfertőztette az ő atyjának ágyasházát, az ő elsőszülöttségi joga a József fiainak adaték, aki Izrael fia volt, mindazáltal nem úgy, hogy ők neveztessenek származás szerint elsőszülötteknek, 1Móz. 29,32. 35,22. 48,15.

2. Mert Júda tekintélyesebb volt az ő testvérei között, és őbelőle való volt a fejedelem, hanem az elsőszülöttségnek haszna lett Józsefé: 1Móz. 49,8. Zsolt. 60,7. 108,8. Mik. 5,2. Mát. 2,6.

3. Ezek Rúbennek, Izrael elsőszülöttének fiai: Hánok, Pallu, Hecrón és Kármi. 1Móz. 46,9. 2Móz. 6,14. 4Móz. 26,5.

4. Jóel fiai: Semája ennek fia, Góg ennek fia, Simei ennek fia.

5. Mika ennek fia, Reája ennek fia, Baál ennek fia.

6. Beéra ennek fia, akit fogságba vitt Tiglát-Piléser, az asszíriabeli király; ő a rúbeniták fejedelme volt.

7. Testvérei pedig, családjaik, nemzetségük megszámlálása szerint ezek: a fő Jéhiel és Zakariás,

8. Bela, Azáz fia, ki Séma fia, ki Jóel fia volt, ki Aróerben lakott Nébóig és Baál-Meonig. Józs. 13,15.

9. Napkelet felé is lakik vala a pusztában való bemenetelig, az Eufrátesz folyóvíztől fogva; mert az ő barmai Gileád földjén igen elszaporodtak. 4Móz. 32,1. Józs. 22,9. Én. 4,1. Mik. 7,14.

10. Saul királynak idejében pedig támasztának hadat a hágárénusok ellen, és elhullának azok az ő kezeik által, és lakának azoknak sátoraikban, Gileádnak napkelet felé való egész részében.

Gád utódai

11. A Gád fiai pedig velük szemben a Básán földjén laktak Szalkáig. Józs. 13,24.

12. Jóel volt elöljárójuk, Sáfám második az után; Johánai és Sáfát Básánban.

13. És testvéreik, családjaik szerint ezek: Mikáel, Mésullám, Séba, Jórai, Jaékán, Zia és Éber, heten.

14. Ezek az Abihail fiai, ki Húri fia, ki Jároáh fia, ki Gileád fia, ki Mikáel fia, ki Jésisai fia, ki Jahadó fia, ki Búz fia.

15. És Ahi, a Gúni fiának, Abdielnek a fia volt a család feje.

16. Ezek Gileádban, Básánban és az ezekhez tartozó mezővárosokban laktak, és Sáronnak minden legelőjén, határaikig. Én. 2,1. Ésa. 35,2. 65,10.

17. Kik mindnyájan megszámláltatának Jótámnak, a Júda királyának idejében, és Jeroboámnak, az Izrael királyának idejében. 2Kir. 14,16. 15,5.

18. A Rúben fiai közül és a gáditák közül és a Manasse félnemzetsége közül erős pajzs- és fegyverhordozó férfiak, kézívesek és a hadakozásban jártasok, negyvennégyezer-hétszázhatvanan harcra kész férfiak;

19. Hadakozának a hágárénusok ellen, Jétúr, Náfis és Nódáb ellen. 1Móz. 25,15.

20. **És győzedelmesek levének azokon**, és kezekbe adatának a hágárénusok és mindazok, akik ezekkel voltak; **mert az Istenhez kiáltának harc közben, és Ő meghallgatá őket, mert Őbenne bíztak.** Zsolt. 22,4. 5. 91,15.

21. És elvitték az ő barmaikat, ötvenezer tevét, kétszázötvenezer juhot, kétezer szamarat és százezer embert.

22. A seb miatt pedig sokan elhullának; mert Istentől volt az a harc; és azok helyén lakának a fogságig. Róm. 8,31.

23. A Manasse nemzetsége felének fiai pedig azon a földön laktak, amely Básántól Baál-Hermonig, Szenirig és Hermon hegyéig terjedt, mert igen megsokasodtak.

24. És ezek voltak az ő atyjuk háznépének fejedelmei: Efer, Isi, Eliel, Azriel,

Irméja, Hodávia és Jahdiel, igen erős férfiak, híres férfiak, akik az ő atyjuk háznépe között fők voltak.

25. Vétkezének pedig az ő atyjuknak Istene ellen; mert a föld lakóinak bálványisteneivel paráználkodának, akiket az Isten szemük elől elpusztított.

26. Felindítá azért az Izrael Istene Pulnak, az asszíriabeli királynak és Tiglát-Pilésernek, az asszíriai királynak szellemét, és fogva elvitte őket, a rúbenitákat, a gáditákat és a Manasse félnemzetségét is; és elvitte őket Haláhba és Háborba, Hárába és a Gózán folyóvizéhez mind e mai napig. 2Kir. 15,29.

Lévi utódai

6 Lévi fiai: Gerson, Kéhát és Mérári. 1Móz. 46,11.

2. Kéhát fiai pedig: Amrám, Ichár, Hebron és Uzziel.

3. Amrám gyermekei: Áron, Mózes és Miriám; Áron fiai pedig: Nádáb, Abihu, Eleázár és Itamár. 3Móz. 10,1.

4. Eleázár nemzé Fineást, Fineás nemzé Abisuát;

5. Abisua pedig nemzé Bukkit, Bukki nemzé Uzzit;

6. Uzzi nemzé Zeráhiát, Zeráhia nemzé Mérajótot;

7. Mérajót nemzé Amáriát, Amária nemzé Ahitúbot;

8. Ahitúb nemzé Sádókot; Sádók nemzé Ahimáhást; 2Sám. 8,17. 15,27.

9. Ahimáhás nemzé Azáriát, Azária nemzé Jóhanánt;

10. Jóhanán nemzé Azáriát, ez volt a pap abban a házban, amelyet Salamon Jeruzsálemben épített. 2Krón. 26,17.

11. Azária nemzé Amáriát; Amária nemzé Ahitúbot;

12. Ahitúb nemzé Sádókot, Sádók nemzé Sallumot;

13. Sallum nemzé Hilkiát; Hilkia nemzé Azáriát;

14. Azária nemzé Seráját, Sérája nemzé Jéhozadákot; Neh. 11,11.

15. Jéhozadák pedig fogságba méne, mikor az Úr Júdát és Jeruzsálemet fogságba viteté Nabukodonozor által. 2Kir. 25,18.

Lévi és Áron fiainak nevei és lakhelye

16. Lévi fiai: Gerson, Kéhát és Mérári. 1Móz. 6,16.

17. Ezek a Gerson fiainak nevei: Libni és Simhi.

18. Kéhát fiai: Amrám, Jichár, Hebron és Huzziel.

19. Mérári fiai: Mahli és Musi. Ezek a Lévi háznépei az ő nemzetségeik szerint. 4Móz. 3,33.

20. Gersonnak fiai: Ligni az ő fia, Jáhát ennek fia, Zima ennek fia.

21. Jóah ennek fia, Iddó ennek fia, Zérah ennek fia és Jéatérai ennek fia.

22. Kéhát fiai: Amminádáb az ő fia, Kóráh ennek fia és Asszír ennek fia;

23. Elkána ennek fia, Ebiásáf ennek fia és Asszír ennek fia.

24. Táhát ennek fia, Uriel ennek fia, Uzzia ennek fia és Saul ennek fia.

25. Elkána fiai: Amásai és Ahimót,

26. Elkána. Elkána fia: Sófai az ő fia és Náhát ennek fia.

27. Eliáb ennek fia, Jérohám ennek fia, Elkána ennek fia.

28. Sámuel fiai pedig: az elsőszülött Vásni, a második Abija.

29. Mérári fiai: Mahli, Libni ennek fia; Simhi ennek fia és Uzza ennek fia.

30. Simea ennek fia, Haggija ennek fia és Asája ennek fia.

31. Ezek azok, akiket Dávid állított be az Úr házában az énekléshez, mikor az Isten ládája elhelyeztetett.

32. És amíg Salamon felépíté az Úr házát Jeruzsálemben, addig a gyülekezet sátora előtt szolgáltak énekléssel és álltak szolgálatban, mindenki az ő rendje szerint. 1Kir. 8,5. Zsolt. 134,1.

33. Ezek pedig akik szolgáltak, és az ő fiaik: a kéhátiták fiai közül Hémán főénekló, Jóel fia, ki Sámuel fia.

34. Ki Elkána fia, ki Jérohám fia, ki Eliél fia, ki Tóah fia.

35. Ki Cúf fia, ki Elkána fia, ki Mahát fia, ki Amásai fia.

36. Ki Elkána fia, ki Jóél fia, ki Azárja fia, ki Séfánia fia.

37. Ki Táhát fia, ki Asszír fia, ki Ebiásáf fia, ki Kóráh fia. 2Móz. 6,24.

38. Ki Jichár fia, ki Kéhát fia, ki Lévi fia, ki Izrael fia.
39. És ennek testvére, Asáf, aki jobb keze felől állt; Asáf, a Berekiás fia, ki Simea fia volt.
40. Ki Mikáel fia, ki Bahásia fia, ki Melkija fia.
41. Ki Etni fia, ki Zérah fia, ki Adája fia.
42. Ki Etán fia, ki Zimma fia, ki Simhi fia.
43. Ki Jáhát fia, ki Gerson fia, ki Lévi fia.
44. Továbbá a Mérári fiai, akik azokkal atyafiak, balkéz felől állnak vala; Etán, Kisi fia, ki Abdi fia, ki Malluk fia.
45. Ki Kasábja fia, ki Amásia fia, ki Hilkia fia.
46. Ki Amsi fia, ki Báni fia, ki Sémer fia.
47. Ki Mahli fia, ki Musi fia, ki Mérári fia, ki Lévi fia.
48. És testvéreik, a léviták rendeltetnek az Isten háza hajlékának egyéb szolgálatára.
49. Áron pedig és az ő fiai az egészen megégetendő áldozatnak oltára mellé, és a füstölő oltár mellé, a szentek szentjének szolgálata mellé, és az Izrael megszentelésére rendeltetének mind aszerint, amint Mózes, az Isten szolgája megparancsolta. 2Móz. 30,7. 4Móz. 3,10. Zsid. 5,1.
50. Áron fiai pedig ezek: Eleázár, az ő fia, ennek fia Fineás, ennek fia Abisua.
51. Ennek fia Bukki, ennek fia Uzzi, ennek fia Zerája.
52. Ennek fia Merájót, ennek fia Amárja, ennek fia Ahitúb.
53. Ennek fia Sádók, ennek fia Ahimás.
54. És az Áron fiainak, a kéhátiták nemzetségéből, ezek a lakhelyeik, letelepedésük szerint az ő vidékükön, mert ez jutott nékik sors által. Józs. 21,9–19.
55. Ők kapták Hebront, a Júda földjén és a körülötte való legelőket.
56. De e város földjeit és annak faluit Kálebnek, a Jefunné fiának adták. 4Móz. 13,6. 30.
57. Az Áron fiainak azért a Júda városai közül adták a menedékvárosokat, Hebront, Libnát és legelőit, Jattirt és Estemoát és ezeknek legelőit,
58. És Hilent és annak legelőit, és Débirt és annak legelőit,
59. Asánt és annak legelőit, és Bét-Semest és annak legelőit.
60. A Benjámin nemzetségéből: Gébát és annak legelőit, Allémetet és annak legelőit, Anatót várost is és annak legelőit. Ezeknek az ő nemzetségek szerint tizenhárom városuk volt. Józs. 21,18.
61. A Kéhát többi fiainak pedig az egy nemzetségnek családjaitól, és a félnemzetségből, a Manasse nemzetségének felétől, sors által tíz várost adtak.
62. Míg a Gerson fiainak meg az ő nemzetségük szerint az Issakár nemzetségéből, az Áser nemzetségéből, a Naftali nemzetségéből és a Manasse nemzetségéből Básánban adtak tizenhárom várost.
63. A Mérári fiainak az ő nemzetségük szerint a Rúben nemzetségéből, a Gád nemzetségéből és a Zebulon nemzetségéből sors által tizenkét várost.
64. Adának tehát az Izrael fiai a lévitáknak városokat, azoknak legelőivel együtt.
65. Sors által adták a Júda nemzetségéből, a Simeon nemzetségéből és a Benjámin nemzetségéből ezeket a név szerint megnevezett városokat.
66. Azoknak, akik a Kéhát fiainak családjaiból valók voltak, és a határukban levő városok az Efraim nemzetségéből:
67. Azoknak adák a menedékvárosokat, Sikemet és annak legelőit az Efraim hegyén, Gézert és annak legelőit. Józs. 21,21.
68. És Jokmeámot és annak legelőit, BétHoront és annak legelőit.
69. Ajalont és annak legelőit; Gátrimmont is és annak legelőit.
70. A Manasse nemzetségének feléből Anert és annak legelőit, Bileámot és annak legelőit, a Kéhát többi fiainak családjai részére.
71. A Gerson fiainak pedig a Manasse félnemzetségéből Gólánt Básánban és annak legelőit, és Astarótot s annak legelőit:
72. Az Issakár nemzetségéből adák Kédest és annak legelőit; Dobrátot és annak legelőit. Józs. 21,27. 28.
73. Rámótot és annak legelőit, Anémet és annak legelőit.
74. Az Áser nemzetségéből Másált és annak legelőit, és Abdont és annak legelőit.

75. Hukókot és annak legelőit; Réhobot és annak legelőit.
76. A Naftali nemzetségéből Kédest Galileában és annak legelőit; Hammont és annak legelőit; és Kirjátaimot és annak legelőit.
77. A Mérári többi fiainak a Zebulon nemzetségéből Rimmont és annak legelőit, és Tábort és annak legelőit.
78. A Jordánon túl Jérikó ellenében a Jordánnak napkelet felől való részében a Rúben nemzetségéből Bésert a pusztában és annak legelőit; Jahását és annak legelőit.
79. Kedemótot és annak legelőit; Mefaátot és annak legelőit.
80. A Gád nemzetségéből Rámótot Gileádban és annak legelőit; Mahanaimot és annak legelőit.
81. Hesbont és annak legelőit; Jaázert és annak legelőit. 4Móz. 32,3. 5Móz. 2,24. Neh. 9,22. Én. 7,4. Jer. 48,34.

Jákób többi hat fiának nemzetségei

7 Issakár fiai: Tóla, Pua, Jásub és Simron, négyen. 1Móz. 30,17. 4Móz. 26,23.
2. Tóla fiai pedig: Uzzi, Réfája, Jériel, Jahmai, Jibsám és Sámuel, akik fejedelmek voltak az ő atyjaiknak családjaiban. A Tóla fiai erős hadakozók voltak nemzetségükben, kiknek száma Dávid király idejében huszonkétezer-hatszáz volt. 2Sám. 24,1.
3. Uzzi fiai: Izráhja; és az Izráhja fiai: Mikáel, Obádia, Jóel, Issia, öten, akik mind főemberek voltak.
4. És közöttük nemzetségeik és családjaik szerint harminchatezer hadakozó férfi volt, mert sok feleségük volt és sok fiuk is.
5. Ezeknek testvéreik is, Issakárnak egész nemzetsége szerint erős hadakozó férfiak voltak, nyolcvanhétezren szám szerint mindenestől.
6. Benjámin fiai: Bela, Béker és Jediáel, hárman. 1Móz. 46,21.
7. Bela fiai: Esbon, Uzzi, Uzziel, Jérimót és Hiri, öt főember az ő nemzetségükben, erős hadakozó férfiak, akik megszámláltatván, huszonkétezer-harmincnégyen voltak.
8. Béker fiai: Zémira, Joás, Eliézer, Eljoénai, Omri, Jeremót, Abija, Anatót és Alémet; ezek mindnyájan Béker fiai.
9. Azok megszámláltatván nemzetségeik szerint, családjuk fejei és az erős hadakozó férfiak húszezer-kétszázan voltak.
10. Továbbá Jédiáel fia: Bilhán; Bilhán fiai: Jéus, Benjámin, Éhud, Kénaána, Zetán, Társis és Ahisahár.
11. Ezek mind Jédiáel fiai, családfők, erős hadakozó férfiak, akik tizenhétezerkétszázan mehetnek vala ki a viadalra.
12. Ir fiai: Suppim és Huppim; Húsim Ahernek fia.
13. Naftali fiai: Jahciel, Gúni, Jécer, Sallum, a Bilha fiai.
14. Manasse fiai: Aszriel, kit szüle az ő felesége. Az ő ágyastársa pedig, a szíriabeli asszony szülé Mákirt, a Gileád atyját.
15. Mákir pedig vevé feleségül Huppimnak és Suppimnak húgát, kinek neve Maáka. A másiknak neve Célofhád. Célofhádnak leányai voltak. 4Móz. 27,1.
16. Maáka, a Mákir felesége szüle fiat, akit neveze Péresnek; annak pedig öcscsét Séresnek. Ennek fiai: Ulám és Rékem.
17. Ulám fia: Bédán. Ezek a Gileád fiai, ki Mákir fia volt, ki Manasse fia volt.
18. Az ő húga, Moléket pedig szülé Ishódot, Abiézert és Mahlát.
19. Semidának fiai voltak: Ahián, Sekem, Likhi és Aniám.
20. Efraim fiai pedig: Súteláh, kinek fia Béred, ennek fia Táhát, ennek fia Elhada, ennek fia Táhát. 4Móz. 26,35. Zsolt. 60,7. 108,8.
21. Ennek fia Zábád, ennek fia Súteláh, Ezer és Elhád. És megölék ezeket a gátbeliek, a földnek lakosai; mert alámentek, hogy barmaikat elhajtsák.
22. Efraim azért, az ő atyjuk sokáig siratá őket, akihez elmentek az ő atyjafiai, és őt vigasztalják vala. Jób 2,11. Ján. 11,19.
23. Beméne azért az ő feleségéhez, aki fogada méhében, és szüle fiat, és nevezé Bériának, mivelhogy szerencsétlenség történt az ő házában.
24. Leánya pedig Seéra volt, aki alsó és felső Bét-Horont és Uzen-Seérát épité. Józs. 16,3.

25. Réfah is az ő fia és Resef; ennek fia Téla, ennek fia Táhán.
26. Ennek fia Laadán, ennek fia Ammihud, ennek fia Elisáma.
27. Ennek fia Nún, ennek fia Józsué. 4Móz. 13,8. 16.
28. Ezeknek birtokuk és lakóhelyük volt: Bétel és annak mezővárosai; napkeletre Naarán, napenyészetre Gézer és ennek mezővárosai, Sikem és ennek mezővárosai, szinte Gázáig és az ehhez tartozó mezővárosokig; Józs. 16,7.
29. És a Manasse fiai mellett: Bét-Seán és ennek mezővárosai, Taanák és ennek mezővárosai, Megiddó és ennek mezővárosai, Dór és ennek mezővárosai. Ezekben laktak az Izrael fiának, Józsefnek fiai. Józs. 17,7.
30. Áser fiai: Jimnah, Jisvah, Jisvi, Beriha és Szerah, az ő húguk. 1Móz. 49,20.
31. Beriha fiai: Héber és Malkiel, aki Birzávit atyja volt.
32. Héber pedig nemzé Jaflétet, Sómert, Hótámot és Suát, az ő húgukat.
33. Jaflét fiai: Pásák, Bimhál, Asvát; ezek Jaflét fiai.
34. Sómer fiai: Ahi és Róhega, Jehubba és Arám.
35. Testvérének, Hélemnek fia volt: Sófáh, Jimna, Séles és Amál.
36. Sófáh fiai: Suáh, Harnéfer, Suál, Béri és Imra.
37. Béser, Hód, Samma, Silsa, Itrán és Beéra.
38. Jéter fiai: Jéfunné, Pispa és Ara.
39. Ulla fiai: Ara, Hanniel és Risja.
40. Ezek mind Áser fiai, családfők, válogatott harcosok, a fejedelmek fejei; és megszámláltatván az ő nemzetségük rendje szerint, huszonhatezer harcra képes férfi volt. 4Móz. 2,27.

Benjámin családja és Saul

8 Benjámin pedig nemzé Belát, az ő elsőszülöttét, másodikat Asbélt, harmadikat Ahráhot, 1Móz. 46,21. 4Móz. 26,38.
2. Negyediket Nóhát, és Ráját ötödiket.
3. Belának fiai voltak: Adár, Géra és Abihúd,
4. Abisua, Naamán, Ahóah.
5. Gérát, Sefufánt és Hurámot.
6. Ezek az Ehud fiai: Ezek voltak főemberek a Géba városában lakó nemzetség között, kiket fogságba vittek Manahátba.
7. Nevezetesen Naamánt és Ahiját és Gérát vitték fogságba: nemzé pedig Uzzát és Ahihúdot.
8. Saharáim pedig nemzé a Moáb mezején, minekutána eltaszítá feleségeit, Husimot és Baarát;
9. Nemzé Hódes nevű feleségétől Jobábot és Sibját, Mésát és Malkámot,
10. Jéust is, Sokját és Mirmát. Ezek az ő fiai; főemberek az ő nemzetségükben.
11. Husimtól nemzé Abitúbot és Elpaált.
12. Elpaál fiai: Eber, Miseám és Sémer; ez építé Onót és Lódot és ennek mezővárosait. Ezsdr. 2,33. Neh. 7,37.
13. Béria, Séma, ezek voltak fők az Ajalonban lakozó nemzetségek közt, és ezek űzték el Gátnak lakóit,
14. Ahio, Sasák, Jeremót,
15. Zebádia, Arád, Ader.
16. Mikáel, Ispa, Jóha, Béria fiai.
17. Zebádia, Mésullám, Hizki, Héber.
18. Ismérai, Izlia és Jobáb; Elpaál fiai.
19. Jákim, Zikri, Zabdi,
20. Eliénai, Silletai, Eliel,
21. Adája, Berája és Simrát, Simhi fiai.
22. Jispán, Eber, Eliel,
23. Abdon, Zikri, Hanán,
24. Hanánja, Elám, Anatótija,
25. Ifdéja, Pénuel, Sasák fiai,
26. Samsérai, Sehárja, Atália.
27. Jaarésia, Elia, és Zikri, Jérohám fiai.
28. Ezek voltak a családfők az ő nemzetségük szerint, főemberek és ezek laktak Jeruzsálemben.
29. Gibeonban pedig laktak Gibeonnak atyja; az ő feleségének neve Maaka volt. rész 9,35.
30. És az ő elsőszülötte Abdon, azután Súr, Kis, Baál, Nádáb;
31. Gedor, Ahio és Zéker,
32. És Miklót, aki nemzé Simámot. Ezek is testvéreiknek átellenében, Jeruzsálemben laktak testvéreikkel.
33. Nér pedig nemzé Kist; Kis nemzé Sault, Saul nemzé Jonatánt, Malkisuát, Abinádábot és Esbaált. 1Sám. 14,49.

34. Jonatán fia: Méribbaál; Méribbaál nemzé Mikát. 2Sám. 9,12.
35. Mika fiai: Pitón, Mélek, Tárea és Aház.
36. Aház nemzé Jehoádát. Jehoáda pedig nemzé Alémetet és Azmávetet és Zimrit; Zimri nemzé Mósát;
37. Mósa pedig Binát; ennek fia Ráfa, ennek fia Elása, ennek fia Asel.
38. Továbbá Aselnek hat fia volt, kiknek ezek neveik: Azrikám, Bókru, Izmáel, Seárja, Obádia és Hanán; ezek mind Asel fiai.
39. Az ő testvérének, Eseknek fiai ezek: Ulám az ő elsőszülötte, Jéus második és Elifélet harmadik.
40. És az Ulám fiai erős hadakozó férfiak, kézívesek voltak, s gyermekeik és unokáik százötvenre szaporodtak. Mindezek a Benjámin fiai közül valók voltak.

Jeruzsálem lakói

9 Az egész Izrael megszámláltatván nemzetségeik szerint, beírattak az Izrael és Júda királyainak könyvébe, akik gonoszságukért Babilóniába vitetének. 2Kir. 24,15. 16.
2. A legelső lakosok az ő jószágaikon s városaikban, ezek: izraeliták, papok, léviták és nétineusok. Ezsdr. 2,70.
3. Mert Jeruzsálemben laktak a Júda fiai közül s Benjámin fiai közül, Efraim és Manasse fiai közül valók: Neh. 11,1.
4. Utái, Ammihud fia, ki Omri fia, ki Imri fia, ki Báni fia, a Pérec fiai közül való, ki Júda fia volt. 1Móz. 46,12. 4Móz. 26,20.
5. A silóniták közül, Asája, ki elsőszülött volt s ennek fiai.
6. A Zérah fiai közül: Jéuel és az ő atyjafiai, hatszázkilencvenen.
7. A Benjámin fiai közül: Sallu, Mésullám fia, ki Hodávia fia, ki Hasénua fia.
8. Ibnéja, Jérohám fia, és Ela, Uzzi fia, ki Mikri fia, és Mésullám, Séfátja fia, ki Reuel fia, ki Ibnija fia volt.
9. Testvéreik, nemzetségeik szerint, kilencszázötvenhatan voltak; ezek mind családfők voltak az ő atyjuk háznépe szerint.
10. A papok közül is: Jedája, Jéhojárib és Jákin.
11. Azária, Hilkia fia, ki Mésullám fia, ki Sádók fia, ki Mérajót fia, ki Ahitubnak, az Isten háza főgondviselőjének fia volt.
12. És Adája, Jérohám fia, ki Pashúr fia, ki Málkija fia; Maasai, Adiel fia, ki Jahzéra fia, ki Mésullám fia, ki Mésillémit fia, ki Immer fia.
13. Ezek atyjukfiai az ő családjaiknak fejei, ezerhétszázhatvanan voltak, buzgók az Isten háza dolgának munkájában.
14. A léviták közül Semája, Hásub fia, ki Azrikám fia, ki Hasábia fia, a Mérári fiai közül. Neh. 11,15.
15. Bakbakkár, Héres és Galál, és Mattánia, a Mika fia, ki Zikri fia, ki Asáf fia volt.
16. Obádia, a Semája fia, Galál fia, ki Jédutun fia, és Bérékia, Asa fia, ki Elkána fia, aki Nétofáti faluiban lakik vala.
17. És az ajtónállók: Sallum, Akkúb, Talmon, Ahimán és ezek testvérei; Sallum volt pedig a fő. Neh. 11,19. Zsolt. 84,10.
18. És ennek mind ezideig a királykapun van helye napkelet felől. Ezek az ajtónállók a léviták rendje szerint.
19. Sallum pedig a Kóré fia, ki Ebiásáf fia, ki Kóráh fia, és ennek rokonságai a kórahiták családjából a szolgálat munkájában a hajlék ajtajának őrizői voltak, mint az ő atyáik az Úr seregében őrizték a bejáratot,
20. Mikor Fineás, az Eleázár fia volt egykor az ő elöljárójuk, kivel az Úr volt. 4Móz. 25,11. 31,6. Zsolt. 106,30.
21. Zakariás, a Meselémia fia, a gyülekezet sátorába való bejárat őrizője.
22. Ezek mind választott ajtónállók voltak, kétszáztizenketten; kik az ő faluikban, nemzetségük szerint megszámláltattak; kiket Dávid rendelt és Sámuel próféta az ő tisztükbe.
23. Ők és fiaik őrizik vala renddel az Úr házának, a sátornak kapuit.
24. Négyfelé voltak az őrizők: napkeletre, napnyugatra, északra és délre.
25. És ezeknek atyjukfiai az ő faluikban valának, de minden hetednap amazokhoz felmenének Jeruzsálembe bizonyos ideig. 2Kir. 11,5. 2Krón. 23,8.
26. De a kapunállók négy főemberének állandó megbízatásuk volt. Ezek a léviták

őrizték a kamarákat és az Isten házának kincseit.

27. És az Úrnak háza körül háltak, mivelhogy az őrzés az ő tisztük volt, és minden reggel ők nyitották az ajtókat.

28. És őközülük némelyek a szolgálati edényekre viseltek gondot; mert mind a kivitelnél, mind a visszavitelnél számon vették azokat.

29. Ugyanazok közül választattak némelyek másféle edénynek, a szenthely minden eszközeinek, a lisztnek, bornak, olajnak, tömjénnek és fűszereknek gondviselésére.

30. A papok fiai közül valók csinálják vala fűszerekből a drágakenetet is. 2Móz. 30,23.

31. Továbbá Mattitja, a léviták közül való, ki elsőszülötte a kórahiták közül való Sallumnak, a serpenyőkre viselt gondot. 3Móz. 6,21.

32. A kéhátiták fiai és azok atyjukfiai közül rendeltettek a szent kenyérnek gondviselésére, hogy minden szombaton megkészítsék azt.

33. Ezek közül valók voltak az éneklők is, a léviták közül a családfők, akik szabadosok voltak egyéb tiszttől az ő kamarájukban; mert éjjel és nappal szolgálattal tartoznak vala.

34. Ezek a léviták között családfők nemzetségük szerint, főemberek, és ezek Jeruzsálemben laktak.

Gibeon lakói és Saul családja

35. Gibeonban pedig laktak a Gibeon atyja, Jéhiel, és az ő feleségének neve Maáka.

36. Az ő elsőszülött fia Abdon, azután Súr, Kis, Baál, Nér és Nádáb.

37. Gedor, Ahió, Zékária és Miklót.

38. Miklót pedig nemzé Simámot. Ezek is az ő atyjukfiai átellenében laktak Jeruzsálemben az ő testvéreikkel.

39. Nér nemzé Kist, Kis nemzé Sault, Saul pedig nemzé Jonatánt, Málkisuát, Abinádábot és Esbaált.

40. Jonatán fia Méribbaál; és Méribbaál nemzé Mikát. 1Sám. 14,49.

41. Mika fiai: Piton, Mélek és Táréa.

42. Aház pedig nemzé Jahrát, Jahra nemzé Alémetet, Azmávetet, Zimrit, Zimri pedig nemzé Mósát.

43. Mósa nemzé Bineát, ennek fia Réfája, ennek fia Elása, ennek fia Ásel.

44. Áselnek hat fia volt, kiknek neveik: Azrikám, Bókru, Ismáel, Seárja, Obádia és Hanán; ezek Ásel fiai.

Saul elesik a gilboai ütközetben

10 A filiszteusok pedig hadakoztak az Izraellel, és megfutamodék Izrael népe a filiszteusok előtt, és néhányan a sebek miatt el is hullának a Gilboa hegyén. 1Sám. 31,1.

2. Elérék pedig a filiszteusok Sault és az ő fiait, és megölék a filiszteusok Jonatánt, Abinádábot és Malkisuát, a Saul fiait. 1Sám. 14,49.

3. És a viadal igen heves volt Saul körül, és rátalálván a kézívesek, nyilakkal megsebesíték őt.

4. És monda Saul az ő fegyverhordozójának: Vond ki fegyveredet, és verj által engem vele, mert netalán eljönnek e körülmetéletlenek, és meggyaláznak engem. De fegyverhordozója nem akará, mert igen félt. Ragadá azért Saul a fegyvert, és belébocsátkozék. Bír. 9,54.

5. Látván pedig az ő fegyverhordozója, hogy Saul immár meghalt, ő is a fegyverbe bocsátkozék, és meghala.

6. Meghalt azért Saul és az ő három fia, és egész háznépe is egyetemben meghalt.

7. Mikor pedig meglátták Izraelnek minden férfiai, akik a völgyben voltak, hogy ők megfutamodtak, és hogy Saul és az ő fiai meghaltak: pusztán hagyák városaikat és elfutának. Akkor eljövének a filiszteusok, és azokba beszállának.

8. Lőn pedig másodnap, eljövének a filiszteusok, hogy a holtakat kifosszák, és megtalálák Sault és az ő fiait, halva feküdvén a Gilboa hegyén.

9. És kifoszták őt, és elvevék fejét és az ő fegyvereit, és elküldék a filiszteusok minden tartományába köröskörül, hogy hírül adják bálványaiknak és a népnek.

10. Az ő fegyvereit isteneik házába helyezék el, fejét pedig Dágon templomában akasztották fel. 1Sám. 31,10. Ésa. 48,5.

11. Mikor pedig meghallotta az egész Jábes-Gileád, hogy mit cselekedtek a filiszteusok Saullal:

12. Feltámadának mindnyájan az erős férfiak, és elvitték Saulnak és az ő fiainak testét; és Jábesbe vivén, eltemeték azoknak csontjaikat a tölgyfa alatt Jábesben, és böjtölének hetednapig.

13. **Meghalt azért Saul az ő gonoszsága miatt, mivel vétkezett az Úr ellen, az Úrnak Igéje ellen, amelyet nem őrzött meg, sőt az ördöngöst is megkereste, hogy megkérdezze**; 3Móz. 19,31. 20,6. 5Móz. 18,11. 1Sám. 28,7. 2Kir. 21,6. Ésa. 8,19.

14. És nem az Urat kérdé. Ezért elveszté őt, és adá az ő országát Dávidnak, az Isai fiának. 1Sám. 15,28.

Izrael Dávidot teszi királlyá

11 És gyűlének az izraeliták mindnyájan Dávidhoz Hebronba, mondván: Ímé mi a te csontod és a te tested vagyunk; 2Sám. 5,1.

2. Ezelőtt is, még mikor Saul volt a király, te voltál az, aki az Izraelt ki- és bevezeted, és ezt mondotta a te Urad Istened néked: Te legelteted az én népemet, az Izraelt, és te leszel vezér az én népemen, az Izraelen. Zsolt. 78,71.

3. Elmenének azért mindnyájan az Izrael vénei a királyhoz Hebronba, és szövetséget kötött Dávid velük Hebronban az Úr előtt; és királlyá kenték Dávidot Izrael felett, az Úrnak Sámuel által való beszéde szerint. 2Sám. 5,3. Róm. 8,31.

4. Elment akkor Dávid és az egész Izrael Jeruzsálembe; ez Jebus, ott a jebuzeusok voltak a föld lakosai.
Józs. 15,8. 2Sám. 5,6–9. Bír. 1,21. 19,10.

5. És mondának Jebus lakói Dávidnak: Ide be nem jössz! De megvevé Dávid a Sion várát; ez a Dávid városa;

6. Mert ezt mondotta Dávid: aki legelőször egy jebuzeust levág, elöljáró és vezér legyen. Felméne azért legelőször Joáb, a Séruja fia; és lőn elöljáróvá.

7. Azután lakék Dávid a várban, azért nevezék azt Dávid városának. 2Sám. 5,7.

8. És megépíté Dávid a várost Millótól fogva egészen körül; Joáb pedig megépíté a városnak maradékát.

9. **És folytonosan emelkedék Dávid; mert a Seregek Ura volt ővele**.
1Sám. 16,18. 2Sám. 3,1.

Dávid hősei

10. Ezek pedig a hősök elöljárói, akik Dávid mellett voltak, akik erősen forgolódának vele az ő királyságáért egész Izraellel, hogy királlyá válasszák őt Izrael felett, az Úr beszéde szerint.
1Sám. 16,1. 12. 2Sám. 23,8.

11. Ezek szám szerint a hősök, akik Dávid körül voltak: Jásobeám, Hakmóni fia, a harmincnak elöljárója; ez emelte fel az ő kopját háromszáz ellen, akiket egyszerre megsebesíte.

12. Ezután Eleázár, az ahóhita Dódó fia; aki a három hős közül egy volt.

13. Ő volt Dáviddal Pasdamimban, ahová összegyűlének a filiszteusok viadalra. Egy darab föld árpával volt tele, és a nép elmenekült a filiszteusok elől.

14. De ők megálltak ott annak a darab földnek a közepén, és megtartották azt, és megverték a filiszteusokat, és az Úr megszabadítá őket nagy szabadítással.
Péld. 21,31.

15. Továbbá, mikor alámentek hárman a harminc főember közül Dávidhoz, a kősziklához, az Adullám barlangjába; a filiszteusok pedig tábort jártak a Réfaim völgyben. 1Sám. 22,1. 2Sám. 23,13.

16. Dávid az erősségben volt akkor, a filiszteusok hada pedig Betlehemnél.

17. Kívána Dávid vizet, és monda: Oh, ki adhatna nékem innom a Betlehem kapuja előtt való forrásnak vizéből! 2Sám. 23,15–17.

18. Akkor keresztülvágták magukat hárman a filiszteusok táborán, és vizet merítének a Betlehem forrásából, mely a kapu előtt volt, és felvitték, és mentek Dávidhoz; de Dávid nem akart inni, hanem kitölté azt az Úrnak.

19. És monda: Távoztassa el tőlem az én Istenem, hogy ezt cselekedném. Avagy e férfiaknak vérét igyam-é meg, akik életüket halálra vetették? Mert ők ezt életük veszedelmével hozták. És semmiképpen nem akart inni. Ezt cselekedé a három hős.

20. És Abisai, a Joáb testvére volt e háromnak elöljárója; ő ragadott dárdát háromszáz ellen, akiket megsebesíte; és ő volt a leghíresebb a három között.
2Sám. 23,18.
21. A három közül a kettőnél híresebb volt, azért volt azok elöljárója; de azért egymaga mégsem ért föl a hárommal.
2Sám. 23,19.
22. Benája, a Jojada fia, vitéz férfiúnak fia Kabséelből, aki nagy dolgokat cselekedék; ő ölte meg Moáb két oroszlánját, és ő ment alá a verembe, s ölte meg az oroszlánt, mikor havas idő volt.
2Sám. 23,20–22.
23. Ugyanez ölte meg az egyiptombeli férfit, akinek magassága öt sing volt, és oly dárda volt az egyiptombeli férfiú kezében, mint a szövő zugoly. Szembeszállt vele egy pálcával, s kiragadá az egyiptombeli ember kezéből a dárdát, és saját dárdájával általverte.
24. Ezeket cselekedte Benája, a Jojada fia, aki híres volt a három hős között.
25. Híres volt ő a harminc között, de azzal a hárommal nem ért fel. És elöljáróvá tette őt Dávid a tanácsosok között.
26. A seregnek pedig ezek vitézei: Asael, a Joáb testvére; Elhanán, Dódónak fia, ki betlehembeli volt. 2Sám. 23,24.
27. Haróritból való Sammót, Pélomból való Héles,
28. Tékoabeli Hira, Ikkés fia, anatótbeli Abiézer,
29. Húsatbeli Sibbékai, ahóhitbeli Hirai.
30. Nétofátbeli Maharai, nétofátbeli Héled, Bahána fia;
31. Ittai, Ribai fia, a Benjámin fiainak Gibea városából való; pirátonbeli Benája;
Bír. 12,15.
32. Húrai, a Gaás völgyéből való; arbátbeli Abiel;
33. Baharumi Azmávet, saálbonitbeli Eliáhba;
34. Gisonbeli Hásem fiai: Jonatán, hararitbeli Ságé fia.
35. Hararitbeli Ahiám, Sákár fia; Elifál, Úr fia,
36. Mekerátbeli Héfer, pélonbeli Ahija,
37. Kármelből való Hésró, Naárai, Ezbái fia,
38. Jóel, Nátán testvére; Mibhár, Géri fia;
39. Sélek, Ammon nemzetségéből való; berótbeli Naárai, Joábnak, aki Séruja fia volt, fegyverhordozója;
40. Itrébeli Hira, itrébeli Gáreb,
41. Hitteus Uriás, Zabád, Ahlai fia;
2Sám. 11,3.
42. Hadina, a Rúben nemzetségéből való Siza fia, ki a rúbeniták elöljárója volt, és vele harmincan voltak.
43. Hanán, Maaka fia, és mitnibeli Józafát,
44. Asterátbeli Uzzija; Sáma és Jéhiel, aroerbeli Hótám fiai.
45. Jidiháel, Simri fia, és az ő testvére, Joha, tisibeli.
46. Mihávimbeli Eliel, Jéribai és Jósávia, Elnaám fia, és Jitma, Moáb nemzetségéből való.
47. Eliel és Obed és Jaásiel, Mésóbájából valók.

Dávid siklági hívei

12 Ezek azok, akik Dávidhoz mentek Siklágba, mikor Saul, a Kis fia miatt még számkivetésben volt, akik a hősöknek a harcban segítői voltak.
1Sám. 27,6.
2. Ívesek, akik mind jobb-, mind balkézre kővel hajítanak és nyíllal lőnek vala, akik Saul atyjafiai közül valók voltak, Benjámin nemzetségéből. Bír. 20,16.
3. Elöljáró volt Ahiézer és Joás, a gibeabeli Semáa fiai és Jéziel és Pélet, Azmávet fiai, Beráka és Jéhu, Anatótból,
4. És a Gibeonbeli Ismája, a harminc közül való hős, akiknek elöljárójuk is volt; Irméja, Jahéziel, Johanán és gederátbeli Józabád,
5. Elúzai, Jérimót, Behália, Semária és hárufbeli Sefátja,
6. Elkána, Isija, Azaréel, Jóézer és a Kóré nemzetéből való Jásobéám.
7. Joéla és Zebádja, a Gedorból való Jérohám fiai.
8. A gáditák közül is menének Dávidhoz, mikor a pusztában volt az erősségben, erős és hadakozó férfiak, pajzsosok, dárdások, akiknek orcájuk, mint az orosz-

lánnak orcája és gyorsaságra hasonlók a hegyen lakozó vadkecskékhez.
1Sám. 23,14. 2Sám. 17,10. 23,20.

9. Ézer az első, Obádia második, Eliáb harmadik,
10. Mismanna negyedik, Jirméja ötödik,
11. Attai hatodik, Eliel hetedik,
12. Nyolcadik Johanán, kilencedik Elzabád,
13. Tizedik Jirméja, tizenegyedik Makbánnai.
14. Ezek voltak főemberek a seregben a Gád fiai közül; a legkisebbek egyike száz ellen, a legnagyobbak egyike ezer ellen!
15. Ezek azok, akik a Jordánon átmentek az első hónapban, noha az árvíz a partot felülmúlta, és elűzték mindazokat, akik a völgyben voltak napkelet felől és napnyugat felől.
16. Jöttek Dávidhoz a Benjámin és a Júda fiai közül is az erősségbe.
17. És kiment Dávid elejükbe, és felelvén, monda nékik: Hogyha békesség okáért jöttök hozzám, hogy segítségemre legyetek, az én szívem egy lesz tiveletek; ha pedig meg akartok csalni, hogy eláruljatok az én ellenségeimnek, holott semmi gonoszságot nem követtem el: lássa meg a mi atyáink Istene és büntessen meg.
18. A Szellem pedig felindítá Amásait, a harmincnak fejedelmét, s monda: Oh, Dávid, tied vagyunk és teveled leszünk, Isai fia! **Békesség, békesség néked, békesség a te segítőidnek is, mert megsegít téged a te Istened**! Magához fogadta azért őket Dávid, és főemberekké tette őket a seregben.
19. Ennekfelette Manasséból is hajlának Dávidhoz, mikor a filiszteusokkal együtt Saul ellen ment harcolni; de nem segítette őket; mert tanácsot tartván, haza küldék a filiszteusok fejedelmei, mondván: A mi fejünk veszésével fog visszamenni az ő urához, Saulhoz. 1Sám. 29,2. 4.
20. Mikor visszatére Siklágba, hajlának őhozzá a Manassé fiai közül Adna, Józabád, Jediháel, Mikáel, Józabád, Elihu és Sillétai, akik a Manasse nemzetségéből való ezrek elöljárói voltak.
21. És ezek Dávidnak segítségül voltak az ellenség seregei ellen; mert fejenként mind erős vitézek voltak, és vezérek a seregben. 1Sám. 30,1.
22. Annakfelette minden nap mentek Dávidhoz, hogy segítségére legyenek néki, míg serege naggyá lett, mint az Istennek tábora.
23. Ezek pedig szám szerint a viadalhoz készült elöljárók, akik Dávidhoz mentek Hebronban, hogy őt Saul helyett az országban királlyá válasszák, az Isten ígérete szerint. 2Sám. 5,3.
24. A Júda fiai közül, akik pajzsot és kopját viseltek hatezer-nyolcszáz volt harcra készen.
25. A Simeon fiai közül vitéz férfiak a viadalra, hétezer-száz.
26. A Lévi fiai közül négyezer-hatszáz volt.
27. Jojada is, ki az Áron fiai között elöljáró volt, és övele háromezer-hétszáz.
28. És az ifjú Sádók, aki igen erős volt, és az ő atyja házából huszonkét főember.
2Sám. 8,17.
29. A Benjámin fiai közül, akik Saul atyjafiai voltak, háromezer; mert még azok közül sokan hűségesen őrizték a Saul házát.
30. Az Efraim fiai közül húszezer-nyolcszáz, igen vitézek, akik az ő nemzetségükben híres férfiak voltak;
31. Manassénak félnemzetségéből pedig tizennyolcezer, kik név szerint kijelöltetének, hogy elmenjenek és Dávidot királlyá válasszák.
32. Az Issakár fiai közül, akik felismerték az idő alkalmatos voltát, hogy tudnák, mit kellene Izraelnek cselekednie, kétszáz főember és az ő rokonaik mind hallgatnak vala beszédjükre. Eszt. 1,13.
33. A Zebulon fiai közül a harcra kimenők, minden hadiszerszámokkal felkészülve, ötvenezren voltak, készek a viadalra állhatatos szívvel.
34. A Naftali nemzetségéből ezer főember volt; és övelük pajzzsal s kopjával harminchétezer volt.
35. A Dániták közül, akik a viadalhoz készek voltak, huszonnyolcezer-hatszázan voltak.

36. És az Áser fiai közül a hadakozók és az ütközethez készek negyvenezren voltak.

37. A Jordánon túl lakozók közül, azaz a rúbeniták, gáditák és a Manasse nemzetségének fele közül, minden viadalhoz való szerszámokkal egyetemben, jöttek százhúszezren.

38. Mindezek hadakozó férfiak, a viadalra elkészülve, egy értelemmel mentek Hebronba, hogy Dávidot az egész Izrael felett királlyá válasszák, sőt ezeken kívül is az egész Izrael egy szívvel azon volt, hogy Dávidot királlyá válasszák.

39. És ott maradtak Dáviddal harmadnapig, s esznek és isznak vala; mert az ő atyjukfiai készítettek nékik;

40. És úgy a szomszédságukban levők, mint mások Issakárig, Zebulonig és Naftaliig hoznak vala kenyereket szamarakon, tevéken, öszvéreken és ökrökön, eleséget, lisztet, fügét, aszúszőlőt, bort, olajat, vágóbarmokat, juhokat számtalan sokat; mert nagy öröm volt Izraelben.

Dávid elhozza a frigyládát

13 Tanácsot tarta pedig Dávid az ezredeknek és századoknak fejeivel és minden elöljárókkal. Péld. 15,22.

2. És monda Dávid Izrael egész gyülekezetének: Ha néktek tetszik, és ha az Úrtól, a mi Istenünktől van: küldjünk el mindenfelé a mi atyánkfiaihoz, akik otthon maradtak Izrael minden tartományaiban, s velük együtt a papokhoz és lévitákhoz, az ő városaik és vidékeik szerint, hogy ők is gyűljenek hozzánk. 1Sám. 4,4. 2Sám. 6,1. 2.

3. Hogy hozzuk ide a mi Istenünknek ládáját mihozzánk, mert a Saul idejében nem törődtünk vele.

4. És monda az egész gyülekezet, hogy úgy kell cselekedni; mert igaznak láttaték e dolog az egész nép előtt.

5. Összegyűjté azért Dávid mind az Izrael népét Egyiptomnak Nílus folyóvizétől fogva egészen Hámátig, hogy az Istennek ládáját elhozzák Kirját-Jearimból. 2Sám. 6,1.

6. Felméne azért Dávid és vele az egész Izrael Baalába vagy Kirját-Jearimba, amely Júdában van, hogy onnan elhozzák az Úr Istennek ládáját, mely az Ő nevéről neveztetik, aki a kerubok közt ül. Józs. 15,9. 60. 1Sám. 4,4.

7. És helyezteték az Isten ládáját az Abinádáb házából egy új szekérre; Uzza és Ahió vezetik vala a szekeret. 2Sám. 6,4.

8. Dávid pedig és az egész Izrael táncolnak vala az Isten előtt teljes erővel, énekekkel, citerákkal, hegedűkkel, dobokkal, cimbalmokkal és kürtökkel. 2Sám. 6,5.

Uzza vétke

9. Mikor pedig jutottak a Kidon szérűjéhez, Uzza reá tette kezét a ládára, hogy megtartsa, mert az ökrök félre tértek. 2Sám. 6,6.

10. És az Úrnak haragja felgerjede Uzza ellen, és őt megveré, hogy reá tevé kezét a ládára, s meghalt ugyanott az Isten előtt. 4Móz. 4,15.

11. Akkor Dávid igen megdöbbene, hogy az Úr ily csapással sújtá Uzzát. Azért azt a helyet mind e mai napig Péres-Uzzának nevezik.

12. És félni kezde Dávid azon a napon Istentől, mondván: Miképpen merjem magamhoz bevinni az Isten ládáját?!

13. És nem vitte be Dávid magához a ládát a Dávid városába, hanem elhelyezé azt a gitteus Obed-Edom házában.

14. És az Isten ládája Obed-Edom házában volt három hónapig; és megáldá az Úr Obed-Edom házát és mindenét, valamije volt. 1Móz. 30,27. 2Sám. 6,10. Péld. 10,22.

Dávid palotája, feleségei és gyermekei

14 Külde pedig Hírám, Tírusz királya Dávidhoz követeket: cédrusfákat, kőmíveseket és ácsmestereket, hogy néki házat csináljanak. 2Sám. 5,11.

2. És megismeré Dávid, hogy az Úr őt megerősítette a királyságban Izrael felett, mivelhogy igen felmagasztaltatott az ő országa az Ő népéért, az Izraelért. 4Móz. 24,7.

3. Vett pedig Dávid még több feleséget Jeruzsálemben, és nemze Dávid még több fiakat és leányokat.

4. És ezek a neveik azoknak, akik születtek néki Jeruzsálemben: Sammua, Sobáb, Nátán és Salamon,
5. Ibhár, Elisua és Elpélet,
6. Nógah, Néfeg és Jáfia,
7. Elisáma, Beheljada és Elifélet.
8. Megértvén pedig a filiszteusok, hogy Dávid királlyá kenetett fel az egész Izrael felett, feljöttek mind a filiszteusok, hogy megkeressék Dávidot. Mely dolgot mikor Dávid meghallott, azonnal ellenük ment. 2Sám. 5,17.
9. A filiszteusok pedig eljövén, elszéledének a Réfaim völgyében.
10. Akkor Dávid megkérdé az Istent, mondván: Felmenjek-é a filiszteusok ellen, és kezembe adod-é őket? És monda néki az Úr: Menj fel, és kezedbe adom őket.
11. Felmenének azért Baál-Perásimba, és ott Dávid őket megveré, és monda Dávid: **Isten úgy tört rá az én ellenségeimre az én kezem által, mint ahogy a vizek áttörik a gátat**; azért nevezték azt a helyet Baál-Perásimnak. Ésa. 28,21.
12. És ott hagyák az ő bálványisteneiket, és Dávid megparancsolá, hogy megégessék azokat.
13. Ismét feltámadának a filiszteusok és a völgyben szétterjeszkedtek. 2Sám. 5,22.
14. Azért Dávid ismét megkérdé az Istent, és monda az Isten néki: Ne menj fel utánuk, hanem fordulj el tőlük, és menj reájuk a szederfák irányában;
15. És mikor hallod a járás dobogását a szederfák tetején, akkor menj ki a viadalra; mert **az Isten előtted megyen**, hogy megverje a filiszteusok táborát.
16. Dávid azért úgy cselekedék, amint néki Isten meghagyta, és vágták a filiszteusok táborát Gibeontól fogva szinte Gézerig. 5Móz. 2,25. 11,25.
17. **És elterjedt Dávid híre az országokban, és az Úr adá a tőle való félelmet minden pogányokra**. 2Krón. 26,8.

A frigyládát Jeruzsálembe viszik

15 Csináltatott pedig Dávid magának házakat az ő városában; és helyet készített az Isten ládájának, és annak sátort állított fel. Zsolt. 132,2–5.
2. Akkor monda Dávid: Nem szabad másnak hordozni az Isten ládáját, hanem csak a lévitáknak, mert az Úr őket választotta, hogy hordozzák az Isten ládáját, és néki szolgáljanak mindörökké. 4Móz. 4,2. 15. 5Móz. 10,8. 31,9. Józs. 3,3.
3. Összegyűjté azért Dávid Jeruzsálembe az egész Izrael népét, hogy az Úr ládáját az ő helyére vitesse, melyet számára csináltatott. 1Kir. 8,1.
4. Összegyűjté Dávid az Áron fiait is és a lévitákat.
5. A Kéhát fiai között fő volt Uriel, és az ő atyjafiai százhuszan voltak. 2Móz. 6,16. 18.
6. A Mérári fiai között Asája volt a fő, és az ő atyjafiai kétszázhuszan.
7. A Gerson fiai között Jóel volt a fő, és az ő atyjafiai százharmincan.
8. Az Elisáfán fiai között Semája volt a fő, és az ő atyjafiai kétszázan.
9. A Hebron fiai között Eliel volt a fő, és az ő atyjafiai nyolcvanan.
10. Az Uzziel fiai között fő volt Amminádáb, és az ő atyjafiai száztizenketten.
11. Hívatá akkor Dávid Sádók és Abjátár papokat, a léviták közül pedig Urielt, Asáját, Jóelt, Sémáját, Elielt és Amminádábot.
12. És monda nékik: Ti vagytok a léviták családfői. Szenteljétek meg magatokat s a ti atyátokfiait, és vigyétek az Úrnak, Izrael Istenének ládáját arra a helyre, amelyet készítettem számára. 2Móz. 19,10. 3Móz. 10,3. 1Sám. 7,1. 2Krón. 5,11. 29,5.
13. Minthogy kezdettől fogva nem művelték ezt, az Úr, a mi Istenünk csapást bocsátott reánk, mert nem kerestük Őt a rendtartás szerint.
14. Megszentelték azért magukat a papok és a léviták, hogy vigyék az Úrnak, Izrael Istenének ládáját.
15. És felvették a léviták fiai az Isten ládáját, úgy, amint Mózes meghagyta az Úrnak beszéde szerint, a rudakkal vállaikra. 2Móz. 25,14.
16. És monda Dávid a léviták fejedelmeinek, hogy állítsanak az ő atyjukfiai közül éneklőket, éneklőszerszámokkal, lantokkal, citerákkal és cimbalmokkal, hogy énekeljenek felemelt szóval, nagy örömmel. Zsolt. 33,2. 68,25. 150,2–5.
17. Választák azért a léviták Hémánt, a Jóel fiát, és az ő atyjafiai közül Asáfot, a

Berekiás fiát, és a Mérári fiai közül, akik azoknak atyjukfiai valának, Etánt, a Kúsája fiát.

18. És övelük együtt az ő atyjukfiait másodrenden, Zakariást, Bént, Jeázielt, Semirámótot, Jéhielt, Unnit, Eliábot, Benáját, Maaséját, Mattitját, Elifélét, Miknéját, Obed-Edomot és Jehielt, akik ajtónállók voltak.

19. Éneklők: Hémán, Asáf és Etán, réz cimbalmokkal, hogy zengedezzenek;

20. Zakariás, Aziel, Semirámót, Jéhiel, Unni, Eliáb, Maaséja és Benája lantokkal a szüzek módjára;

21. Mattitja, Eliféle, Miknéja, Obed-Edom, Jéhiel és Azaziás, hogy énekeljenek citerákkal a nyolchúrú szerint.

22. És Kénániás volt a léviták vezére az éneklésben, ő igazgatá az éneklést, mivel tudós volt.

23. Berekiás és Elkána a láda előtt való ajtónállók valának:

24. Sébániás pedig és Jósafát, Nétanéel, Amásai, Zakariás, Benája és Eliézer papok kürtölnek vala az Isten ládája előtt; Obed-Edom és Jéhija, akik kapunállók valának, a láda után mennek. 4Móz. 10,8. Zsolt. 81,3.

25. Dávid pedig s az Izrael vénei és az ezredek vezérei, akik elmentek, hogy felvigyék az Úr szövetségének ládáját az Obed-Edom házából, nagy örömben voltak. 2Sám. 6,12. 13. 1Kir. 8,1.

26. Lőn pedig, mikor az Isten megsegíté a lévitákat, akik az Úr szövetségének ládáját vitték, áldozának hét tulokkal és hét kossal. Jób 42,8.

27. Dávid pedig bíborból csinált ruhába öltözvén, valamint a léviták mind, akik a ládát viszik vala, az éneklők is és Kénániás, aki az éneklés vezére volt, énekelének, Dávidon pedig gyolcsból csinált efód volt.

28. És az Úr szövetségének ládáját az egész Izrael nagy örömmel vitte, kürtökkel, trombitákkal, cimbalmokkal, lantokkal és citerákkal zengedezvén. 4Móz. 23,1.

29. Mikor pedig immár az Úr szövetségének ládája a Dávid városába jutott, Mikál a Saul leánya kitekinte az ablakon, s látván, hogy Dávid király táncol és vigad, szívében megutálá őt. 2Sám. 6,14–16.

Dávid hálaéneke a frigyláda elhelyezésekor

16 Mikor pedig bevitték az Isten ládáját és elhelyezték azt a sátor közepén, amelyet Dávid annak számára felállított: áldozának egészenégő és hálaáldozatokkal az Isten előtt. 2Sám. 6,17–19.

2. És mikor Dávid elvégezte az egészenégő áldozatot és a hálaáldozatot, az Úr nevében megáldá a népet.

3. És osztogatott minden izraelitának, férfinak úgy, mint asszonynak egy-egy kenyeret, és egy-egy darab húst és egy-egy kalácsot.

4. És rendele az Úr ládája elé a léviták közül szolgákat, akik **hirdessék**, **tisztelják és dicsérjék az Urat**, **Izrael Istenét**. Zsolt. 9,1. 135,1.

5. Asáf volt a fő, utána másodrenden Zakariás, Jeiél, Semirámót, Jéhiel, Mattitja, Eliáb, Benája és Obed-Edom. Jéhiel lantokkal és citerákkal, Asáf pedig cimbalmokkal énekel vala;

6. Továbbá Benája és Jaháziel papok kürtölnek vala szüntelen az Isten szövetségének ládája előtt.

7. Azon a napon adott Dávid először éneket az Úrnak dicséretére Asáfnak és az ő atyjafiainak kezébe. 2Sám. 23,1.

Dávid első éneke a zsoltárosoknak

8. **Dicsérjétek az Urat**, **hívjátok segítségül az Ő nevét**, **hirdessétek minden népek között az Ő nagy dolgait**. Zsolt. 105,1. 145,1.

9. **Énekeljetek néki**, **mondjatok dicséretet néki**, **beszéljetek minden csodálatos dolgairól**. Zsolt. 100,1.

10. **Dicsekedjetek az Ő szent nevében**; **örvendezzen szívük azoknak**, **akik az Urat keresik**.

11. **Keressétek az Urat és az Ő erősségét**; **keressétek az Ő orcáját szüntelen**. Zsolt. 34,3. Ésa. 45,25. Ámós 5,6. 14.

12. **Emlékezzetek meg az Ő csodálatos dolgairól**, **amelyeket cselekedett**, **az Ő csodáiról és az Ő szájának ítéletiről**. Zsolt. 111,2.

13. Oh Izraelnek, az Ő szolgájának magva! Jákóbnak, az Ő választottjának fiai! Zsolt. 89,29. 105,15.

14. Ez az Úr, a mi Istenünk; az egész földön az Ő ítéletei!
15. **Emlékezzetek meg örökké az Ő szövetségéről, és az Ő beszédéről, amelyet parancsolt, ezer nemzetségig;** 1Móz. 17,2. 26,3.
16. **Amelyet szerzett Ábrahámmal; és az Izsáknak tett esküjéről.** 1Móz. 28,13. 35,11.
17. Amelyet állíta Jákóbnak örök végzésül, Izraelnek örökkévaló szövetségül, 1Móz. 28,10–15.
18. Mondván: A Kánaán földjét néked adom, hogy legyen néktek örökségtek.
19. Midőn ti szám szerint kevesen valátok, igen kevesen, és zsellérek azon a földön;
20. Mert járnak vala egyik nemzetségtől a másikhoz, és egyik országból más országba: 1Móz. 34,30.
21. Mégsem engedé senkinek őket bántani, sőt még a királyokat is megbüntteté érettük. 1Móz. 12,17. 20,3.
22. Ezt mondván: **Az én felkentjeimet ne bántsátok, prófétáimnak se ártsatok.** Zsolt. 89,20–23. 105,15. 2Thess. 1,6.
23. **Mindez egész föld énekeljen az Úrnak, napról napra hirdessétek az Ő üdvösségét.** Zsolt. 47,1. 96,1. 1Tim. 1,15.
24. **Beszéljétek a pogányok között az Ő dicsőségét, minden népek között az Ő csodálatos dolgait;** Ésa. 12,4. Jer. 32,17.
25. **Mert nagy az Úr és igen dicsérendő, és rettenetes minden istenek felett;** Zsolt. 89,6–8.
26. Mert a pogányoknak minden iste-neik csak bálványok, de az Úr teremtette az egeket. 3Móz. 19,4. 1Kor. 8,4.
27. **Dicsőség és tisztesség van Őelőtte, erősség és vigasság az Ő helyén.**
28. Adjatok az Úrnak, népeknek nemzetségei, adjatok az Úrnak dicsőséget és erősséget! Zsolt. 8,1.
29. **Adjatok az Úr nevének dicsőséget, hozzatok ajándékot, és jöjjetek eleibe, imádjátok az Urat a szentség ékességében.**
30. Rettegjen az egész föld az Ő orcájától; a föld kereksége is megerősíttetik, hogy ne ingadozzék.
31. Örüljenek az egek, és örvendezzen a föld, és mondják a pogányok között: **az Úr uralkodik!** Ésa. 35,10. Luk. 2,13. Jel. 14,2.
32. Zengjen a tenger és az ő teljessége; örvendezzen a mező és minden, ami azon van. Zsolt. 96,11.
33. Akkor örvendezni kezdenek az erdőnek fái az Úr előtt, mikor eljövend megítélni a földet.
34. **Tiszteljétek az Urat, mert igen jó, mert az Ő irgalmassága örökkévaló.** Zsolt. 106,1. 107,1. 118,1. 136,1.
35. És mondjátok: **Tarts meg minket, üdvözítő Istenünk, gyűjts össze minket, és szabadíts meg a pogányoktól, hogy a Te szent nevedet tisztelhessük, dicsekedhessünk a Te dicséretedben!** Zsolt. 106,47. Csel. 4,29–31.
36. **Áldott legyen az Úr, Izrael Istene öröktől fogva mindörökké!** És monda a sokaság: Ámen! És dicséré az Urat.
37. Ott hagyá azért Dávid az Úr szövetségének ládájánál Asáfot és az ő atyjafiait, hogy a láda előtt szüntelen minden napon szolgáljanak,
38. Obed-Edomot és az ő hatvannyolc atyjafiát, Obed-Edom pedig a Jeditun fia, és Hósát pedig ajtónállóknak.
39. Sádók papot pedig és az ő pap atyjafiait, az Úr sátora előtt hagyá a magaslaton, mely Gibeonban volt; 1Kir. 3,4.
40. Hogy áldozzanak az Úrnak szüntelen égőáldozattal az égőáldozatnak oltárán minden reggel és este, és hogy mindent aszerint cselekedjenek, amint megíratott az Úr törvényében, melyet parancsolt az Izraelnek,
41. Hémánt is és Jédutunt velük hagyá, és többeket is választott, akik nevük szerint megneveztettek, **hogy az Urat dicsérjék, mert az Ő irgalmassága örökkévaló.** 2Krón. 5,13. Ezsdr. 3,11. Neh. 9,17. Zsolt. 33,5. 86,5. 103,17. Jer. 33,11. Jóel 2,13. Luk. 6,36. Jak. 5,11.
42. És övelük Hémánt és Jédutunt kürtökkel, cimbalmokkal és az Isten énekének szerszámaival. A Jédutun fiait pedig kapunállókká tette.
43. Akkor eltávozék az egész nép, mindenki az ő házához. Dávid pedig visszatért, hogy az ő háznépét is megáldja. Józs. 24,15. 2Sám. 6,19.

Dávid templomot akar építeni

17 Lőn pedig, mikor Dávid az ő házában ült, monda Nátán prófétának: Ímé, én cédrusfából csinált házban lakom, az Úr szövetségének ládája pedig kárpitok alatt. 2Sám. 7,1. Agg. 1,4. Csel. 7,46.

2. Akkor monda Nátán Dávidnak: **Valami a te szívedben van, cselekedd meg, mert az Isten veled lesz.**

3. Azon éjjel pedig lőn az Istennek szava Nátánhoz, mondván:

4. Menj el, és mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Ne te építs nékem házat lakásul;

5. Mert nem laktam én attól fogva házban, mióta az Izrael fiait kihoztam, mind e mai napig, hanem egy hajlékból más hajlékba mentem és sátorból sátorba. 2Móz. 40,2.

6. Amely helyeken jártam az Izrael egész népével, szólottam-é vagy egyszer valakinek az Izrael bírái közül, akiknek parancsoltam, hogy az én népemet legeltessék, mondván: Miért nem csináltatok nékem cédrusfából házat?

Az Úr ígérete Dávidnak és házának

7. Most azért ezt mondjad az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregek Ura: **Én választottalak téged** a juhok mellől a pásztorkunyhóból, hogy légy vezére az én népemnek, az Izraelnek, 1Sám. 16,11–13. Zsolt. 78,70.

8. **És veled voltam mindenütt, valahová mentél, minden ellenségeidet is a te orcád elől elvesztettem, ennekfelette oly hírt szereztem néked, amilyen hírük a hatalmasoknak van, akik a földön vannak;**

9. Lakóhelyet is adtam az én népemnek, az Izraelnek és elplántálám őt; és lakik az ő helyén, és ki nem mozdul többé, s nem fogják az álnokságnak fiai sanyargatni, mint azelőtt.

10. És attól az időtől fogva, hogy megparancsoltam, hogy bírák legyenek az én népem, az Izrael felett, minden te ellenségeidet megaláztam, és azt is jelentém néked, hogy az Úr házat épít néked. 2Sám. 7,11. Jer. 31,12. Ezék. 34,14.

11. És lészen, mikor betelnek a te életed napjai, hogy a te atyáidhoz elmenj, **a te magodat feltámasztom teutánad, mely a te fiaid közül való lesz, és az ő országát megerősítem.** 1Kir. 2,10. 5,5. Mát. 1,6. Luk. 3,31.

12. **Ő épít nékem házat, és megerősítem az ő királyiszékét mindörökké.** 1Kir. 6,38. Zsolt. 89,20–37.

13. **Én leszek néki atyja, ő pedig fiam lészen, és az én irgalmasságomat tőle el nem veszem, mint ahogy az előttedvalótól elvettem;** 2Sám. 7,13–15. Mát. 3,17. Márk 1,11. Luk. 3,22. 2Kor. 6,18. Zsid. 1,5.

14. **Hanem megerősítem őt az én házamban és az én országomban mindörökké, és az ő királyiszéke erős lesz mindörökké.** Zsolt. 89,3. 4. 36. 110,1. Ésa. 9,7. Ezék. 37,25. Dán. 2,44. Mik. 4,1. Mát. 19,28. 25,31. Luk. 1,31–33. Zsid. 1,8.

15. Mind e beszédek szerint és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak.

16. Beméne azért Dávid király, és leüle az Úr előtt, és monda: Ki vagyok én, oh Uram Isten, s micsoda az én házam is, hogy engem eddig juttattál? 1Móz. 32,10. 2Sám. 7,18. Jób 7,17.

17. **Sőt, még ez is kevés volt előtted, oh Isten! Hanem ennekfelette szóltál jövendőt is a te szolgád háza felől, és mint magas rangú embert, úgy tekintettél engem, Úr Isten!**

18. És mit kérhetne Dávid többet tőled, a Te szolgádnak tisztességére, holott Te jól ismered a Te szolgádat? Ján. 21,17.

19. **Oh Uram, a Te szolgádért és a Te szíved szerint cselekedted mind e nagy dolgokat,** hogy kijelentetted mindezeket a csodálatos dolgokat, Mát. 11,26. Ef. 1,11.

20. Oh Uram, nincsen senki hasonló hozzád, és nincsen Isten náladnál több, mind aszerint, amint füleinkkel hallottuk. 2Móz. 15,11. 5Móz. 33,26. Zsolt. 86,8. Jer. 32,17.

21. **És kicsoda olyan, mint a Te néped, az Izrael, egy nemzetség a földön, amelyért elment volna az Isten, hogy megváltaná magának népül; hogy magadnak nagy és rettenetes nevet szerezz, kiűzvén a pogányokat a Te néped elől, amelyet Egyiptomból megszabadítottál!**

22. És az Izrael népét a Te népeddé tetted mindörökké, és Te Uram, nékik Istenük lettél.

23. **Most azért Uram, a szó, amelyet szóltál a Te szolgád felől és az ő háza felől, erősíttessék meg mindörökké, és úgy cselekedjél, amint szóltál.**
Zsolt. 33,4. 9. 89,34. Ésa. 14,24. 55,11. Ezék. 12,28.

24. **Maradjon meg és magasztaltassék fel a Te neved mindörökké,** hogy mondhassák: A Seregek Ura az Izrael Istene, Istene Izraelnek; és Dávidnak, a Te szolgádnak háza legyen állandó előtted.
Ján. 12,28.

25. Minthogy Te, én Istenem, a Te szolgádnak füle hallására megjelentetted, hogy néki házat csinálsz: ezokáért indult meg a Te szolgád, hogy könyörgene előtted.

26. **Most azért én Uram, Te vagy az Isten, és Te szóltad e jó dolgot a Te szolgád felől.** Tit. 1,3.

27. **Most azért tessék néked megáldani a Te szolgádnak házát, hogy legyen állandó mindörökké előtted; mivelhogy Te, Uram, megáldottad, legyen azért áldott mindörökké.** Róm. 11,29.

Dávid győzelmei

18 Ezek után pedig megverte Dávid a filiszteusokat, és megalázta őket, és Gát városát faluival együtt elvette a filiszteusok kezéből. 2Sám. 8,1.

2. A moábitákat is megverte; és a moábiták Dávidnak adófizető szolgái lettek.
4Móz. 24,17. Zsolt. 60,8.

3. Továbbá megverte Dávid Hámátban Hadadézert is, Sóbának királyát, mikor elindult, hogy az Eufrátesz folyóvízig vesse birodalmának határát.
1Móz. 15,18. 5Móz. 11,24.

4. Dávid pedig nyert tőle ezer szekeret és hétezer lovast és húszezer gyalogost; és minden szekeres lovaknak inait elvagdaltatá Dávid, és csak száz szekérbe valót tartott meg azokból.

5. És mikor eljöttek Damaszkuszból a szíriabeliek, hogy megsegítenék Hadadézert, a Sóba királyát: levága Dávid a szíriabeliek közül huszonkétezer férfit.

6. És rendelt Dávid tiszttartókat Szíriában, ahol Damaszkusz van; és lettek a szíriabeliek Dávidnak adófizető szolgái. **És megsegítette az Úr Dávidot mindenütt, amerre csak ment.**
Zsolt. 94,14. Ésa. 45,2. 3.

7. És fogta Dávid az aranypajzsokat, amelyeket a Hadadézer szolgái viseltek, és Jeruzsálembe vitte.

8. És hoza Dávid Tibhátból és Kúnból, a Hadadézer városaiból igen sok rezet. Abból csinálta Salamon a réztengert, az oszlopokat és a rézedényeket.
2Sám. 8,8. 1Kir. 7,15. 2Krón. 4,12. 15. 16.

9. Mikor meghallotta pedig Tóhu, a hamátbeli király, hogy Dávid megverte Hadadézernek, a Sóba királyának egész hadát:

10. Küldötte Dávid királyhoz az ő fiát, Hadorámot, hogy köszöntse őt és megáldja, mivelhogy megharcolt Hadadézerrel és megverte őt; mert Tóhu is hadakozik Hadadézer ellen. És külde Dávidnak sok arany, ezüst és rézedényt,
2Sám. 1,1. 8,10–12.

11. **És Dávid király ezeket is az Úrnak szentelte,** az ezüsttel és az arannyal együtt, amelyet minden pogányoktól nyert, az edomitáktól, a moábitáktól, az Ammon fiaitól, a filiszteusoktól és amálekitáktól. 2Sám. 10,11. 12.

12. Abisai pedig, a Séruja fia, az edomiták közül a Sónak völgyében megvert tizennyolcezret.

13. És rendelt Edomban Dávid tiszttartókat, és lettek az edombeliek mind Dávidnak szolgái. **És megsegítette az Úr Dávidot mindenütt, amerre csak ment.** 1Móz. 27,29. 4Móz. 24,18.

14. Így uralkodék Dávid az egész Izrael felett, és ítéletet és igazságot szolgáltatott egész népének.

15. Joáb pedig, Séruja fia, a sereg elöljárója volt, Jósafát, az Ahilud fia pedig emlékíró.

16. Sádók, az Ahitub fia és Abimélek, az Abjátár fia voltak a papok; Sausa az íródeák.

17. És Benája, a Jójada fia, a kereteusok és peleteusok elöljárója volt; a Dávid fiai pedig elsők a király mellett. 2Sám. 8,16–18.

Dávid bosszút áll az ammonitákon követeinek megcsúfolásáért

19 Történt ezután, hogy meghalt Náhás, az Ammon fiainak királya, és uralkodék az ő fia helyette.
1Sám. 11,1. 2Sám. 10,1.

2. És monda Dávid: Minden jóval leszek a Náhás fiához, Hánunhoz; mert az ő atyja is jól tett velem. Ezért Dávid követeket külde őhozzá, akik vigasztalnák őt az ő atyjának halála miatt; és elmenének a Dávid szolgái az Ammon fiainak földjére Hánunhoz, hogy őt vigasztalnák.

3. Akkor mondának az Ammon fiainak főemberei Hánunnak: Azt hiszed-é, hogy Dávid atyád iránti tiszteletből küldött hozzád vigasztalókat? Avagy nem azért jöttek-é az ő szolgái hozzád, hogy a földet megvizsgálják, elpusztítsák és kikémleljék?

4. Megfogatá azért Hánun a Dávid szolgáit és azokat megnyiratá, és ruhájukat félig elmetszeté az ő derekukig, és úgy bocsátá el őket.

5. Elmenének pedig és értesíték Dávidot, hogy mi történt a férfiakkal. És külde eléjük, mert azok a férfiak felette nagy gyalázattal illettettek, és ezt üzené a király: Maradjatok Jérikóban, míg szakállatok megnő, akkor jöjjetek hozzám.
2Sám. 10,5.

6. Látván pedig az Ammon fiai, hogy tisztességtelen dolgot cselekedtek Dáviddal, küldének Hánun és az Ammon fiai ezer tálentum ezüstöt, hogy fogadjanak szekereket és lovagokat Mézopotámiából, szíriai Maakából és Sóbából.

7. Fogadának azért maguknak harmincketezer szekeret, Maakának királyát is az ő népével együtt, akik eljövének és tábort járának Medeba előtt. Az Ammon fiai is összegyűlének az ő városaikból és jövének az ütközetre. 4Móz. 21,30. Józs. 13,9.

8. Amit mikor meghallott Dávid, elküldé Joábot és a vitézek egész seregét.

9. És az Ammon fiai kimenvén, csatarendbe állának a város kapuja előtt; amely királyok pedig segítségre jöttek, külön voltak a mezőn.

10. Látván pedig Joáb, hogy mind elől, mind hátul ellenség állana, kiválaszta az egész Izrael harcosai közül egynéhányat, és a szíriabeliek ellen rendelé.

11. A nép többi részét pedig testvérére, Abisaira bízá, és ezek az Ammon fiaival állának szembe.

12. És monda: Ha a szíriabeliek rajtam erőt vennének, légy segítségemre; ha pedig az Ammon fiai rajtad vennének erőt, én is megsegítlek.

13. Légy erős, sőt legyünk bátrak mindnyájan a mi népünkért és a mi Istenünk városaiért; az Úr pedig cselekedje azt, ami néki tetszik. Zsolt. 20,7. 34,22. 37,5. 40,4. 55,22. Péld. 16,3. 28,25. Ésa. 30,18. Jer. 17,5–8.

14. Harcra indult azért Joáb és az ő hada a szíriabeliek ellen, akik őelőtte megfutamodának.

15. Az Ammon fiai pedig mikor látták, hogy megfutamodának a szíriabeliek: ők is megfutamodának Abisai elől, az ő testvére elől, és a városba menekültek; Joáb pedig visszatért Jeruzsálembe.

16. Látván pedig a szíriabeliek, hogy az Izrael előtt megverettetének, követeket küldének és kihozatták a szíriabelieket, akik a folyóvízen túl laknak vala, és Sófák, a Hadadézer seregeinek vezére volt az elöljárójuk.

17. Mikor pedig hírül adták Dávidnak, összegyűjté az egész Izraelt, és a Jordán vizén átmenvén, hozzájuk érkezék és csatarendbe állott ellenük. És mikor csatarendbe állott Dávid a szíriabeliek ellen, ők is megütköztek övele.

18. De a szíriabeliek megfutamodtak Izrael elől, és levágott Dávid a szíriabeliek közül hétezer szekeret és negyvenezer gyalogot; annakfelette Sófákot, a sereg vezérét is megölte. Zsolt. 33,16. Péld. 21,31.

19. Mikor pedig látták a Hadadézer szolgái, hogy Izrael előtt legyőzetének: békét kötöttek Dáviddal és szolgálának néki, és nem akarták többször a szíriabeliek megsegíteni az Ammon fiait.

Rabba városának bevétele

20 És lőn az esztendőnek fordulásával, mikor a királyok harcba menni szoktak, elindította Joáb a hadat, és elpusztította az Ammon fiainak földjét.

És elmenvén megszállta Rabbát, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt, és elfoglalta Joáb Rabbát és elrontá azt.
2Sám. 12,26. Préd. 3,8.

2. És elvevé Dávid az ő királyuknak fejéről a koronát, mely egy tálentum arany súlyú volt, s melyben drágakövek voltak. És Dávid fejére tette azt, s a városból is temérdek zsákmányt vitt el.

3. A város népét pedig kihozatá és fűrésszel vágatá, és vasboronákkal és fejszékkel. Így cselekedék Dávid az Ammon fiainak minden városával; azután megtért Dávid az egész néppel Jeruzsálembe.
2Sám. 12,30.

Három diadal a filiszteusokon

4. Ezután ismét had támadt Gézerben a filiszteusok ellen; és akkor ölte meg a husáti Sibbékai az óriások nemzetségéből való Sippait; és ilyen módon megaláztatának.
2Sám. 21,18.

5. Ismét lőn had a filiszteusok ellen, amelyben megölé Elhanán, a Jáir fia a gátbeli Láhmit, a Góliát atyjafiát; és az ő dárdájának nyele hasonló volt a szövők zugolyfájához.

6. Ezek után ismét versengés támadt Gátban, hol egy magas ember volt, akinek hat-hat, vagyis huszonnégy ujja volt; ez is óriás fia volt.

7. És szidalommal illeté Izraelt, és megölé őt Jonatán, Dávid testvérének, Simeának fia.

8. Ezek ugyanazon egy óriásnak fiai voltak Gátban, akik elveszének Dávidnak és az ő szolgáinak keze által.

Dávid népszámlálása

21 Támada pedig a sátán Izrael ellen, és felindítá Dávidot, hogy megszámlálja Izraelt.
2Sám. 24,1. Jób 1,6. Zak. 3,1. Jel. 12,9.

2. Monda azért Dávid Joábnak és a nép elöljáróinak: Menjetek el, számláljátok meg Izraelt, Beersebától fogva Dánig: és hozzátok hozzám, hadd tudjam számát.
1Krón. 27,23.

3. Akkor monda Joáb: Az Úr százennyivel szaporítsa meg az Ő népét, amennyien vannak. Avagy nem mind a te szolgáid-é azok, uram, király? S miért tudakozza ezt az én uram? Miért lenne Izraelnek büntetésére.

4. De a király szava erősebb volt a Joábénál. Elment azért Joáb, és bejárta egész Izraelt; azután megtért Jeruzsálembe.

5. És megjelenté Joáb a megszámlált népnek számát Dávidnak. És volt az egész Izrael népének száma ezerszer ezer és százezer fegyverfogható férfi. A Júda fiai közül pedig négyszázhetvenezer fegyverfogható férfi.

6. A Lévi és Benjámin fiait azonban nem számlálta közéjük; mert sehogy sem tetszett Joábnak a király parancsolata.

7. Sőt az Istennek sem tetszék e dolog, melyért meg is veré Izraelt.
Péld. 29,25. Csel. 4,19.

8. Monda pedig Dávid az Istennek: Igen vétkeztem, hogy ezt művelém: most azért bocsásd meg a Te szolgád vétkét, mert felette esztelenül cselekedtem!
2Sám. 24,10. Jób 42,2. 6. Péld. 28,13.

9. Akkor szólt az Úr Gádnak, a Dávid prófétájának, mondván:
1Sám. 9,9.

10. Eredj el, szólj Dávidnak ekképpen: Ezt mondja az Úr: Három dolgot teszek elődbe, válassz magadnak azok közül egyet, hogy azt cselekedjem veled.

11. Elment azért Gád próféta Dávidhoz, és monda néki: Ezt mondja az Úr: válassz magadnak!

12. Vagy három esztendeig való éhséget, vagy hogy három hónapig emésztessél ellenségeid által és a te ellenséged fegyvere legyen rajtad; vagy az Úr fegyvere és a döghalál három napig kegyetlenkedjék földedben és az Úr angyala pusztítson Izrael minden határaiban! Azért lássad most, mit feleljek annak, aki engem hozzád küldött.
2Sám. 24,13.

13. És monda Dávid Gádnak: **Nagy az én szorongattatásom! Hadd essem inkább az Úr kezébe, mert igen nagy az Ő irgalmassága, és ne essem emberek kezébe!**
Neh. 9,17. Zsolt. 100,5. 145,9. JerSir. 3,22. Jóel 2,13.

14. Bocsátott azért az Úr döghalált Izraelre; és meghaltak Izrael közül hetvenezren.

15. Bocsátott annakfelette angyalt az Úr Jeruzsálemre, hogy elpusztítaná azt. És mikor vágná a népet, meglátá az Úr és könyörüle az ő veszedelmükön; és monda a pusztító angyalnak: Elég immár, szűnjél meg. Az Úrnak angyala pedig áll vala a jebuzeus Ornánnak szérűjénél.
1Móz. 6,6. Bír. 2,18. 2Sám. 24,16.

16. Akkor Dávid felemelé az ő szemeit, és látá az Úr angyalát állani a föld és az ég között, kivont kardja a kezében, amelyet Jeruzsálem ellen emelt fel. Leesék azért Dávid és a vének is, zsákba öltözvén, az ő arcukra.

17. És monda Dávid az Istennek: Nemde nem én számláltattam-é meg a népet? Én vagyok, aki vétkeztem és igen gonoszul cselekedtem! De ez a nyáj mit tett? Oh, én Uram Istenem, forduljon ellenem a Te kezed és az én házam népe ellen, és ne legyen a Te népeden a csapás.

18. Akkor szólt az Úr angyala Gádnak, hogy megmondja Dávidnak, hogy menjen fel Dávid és építsen oltárt az Úrnak a jebuzeus Ornán szérűjén. 2Krón. 3,1.

19. Felment azért Dávid a Gád beszéde szerint, melyet az Úr nevében szólott.

20. Mikor pedig Ornán hátratekintvén, látta az angyalt, ő és az ő négy fia, akik vele voltak, elrejtőzének, Ornán pedig búzát csépel vala.

21. És juta Dávid Ornánhoz. Mikor pedig feltekintett Ornán, meglátta Dávidot, és kimenvén a szérűről, meghajtá magát Dávid előtt, arccal a földre.

22. És monda Dávid Ornánnak: Add nékem e szérűhelyet, hogy építsek oltárt rajta az Úrnak; igaz árán adjad nékem azt, hogy megszűnjék e csapás a népen.
4Móz. 16,48. 25,8.

23. Monda Ornán Dávidnak: Legyen a tied, és az én uram, a király azt cselekedje, ami néki tetszik; sőt az ökröket is odaadom égőáldozatul, és fa helyett a cséplőszerszámokat, a gabonát pedig ételáldozatul; mindezeket ajándékul adom.

24. És monda Dávid király Ornánnak: Nem úgy, hanem igaz áron akarom megvenni tőled; mert ami a tied, nem veszem el tőled az Úrnak és nem akarok égőáldozattal áldozni néki a máséból.

25. Ada azért Dávid Ornánnak a szérűért hatszáz arany siklust. 2Sám. 24,24.

26. És épite ott oltárt Dávid az Úrnak, és áldozék égő- és hálaáldozatokkal és segítségül hívta az Urat, aki meghallgatta őt, mennyből tüzet bocsátván az égőáldozat oltárára. 3Móz. 9,24. 2Krón. 3,1. 7,1.

27. És parancsolt az Úr az angyalnak; és betette az ő kardját hüvelyébe.

28. Abban az időben, mikor látta Dávid, hogy az Úr őt meghallgatta a jebuzeus Ornán szérűjén, áldozék ott.

29. Az Úr sátora pedig, amelyet Mózes csinált a pusztában, és az égőáldozat oltára is akkor Gibeon magaslatán volt.
1Kir. 3,4. 2Krón. 1,3.

30. És Dávid nem mehetett fel oda, hogy az Istent megengesztelje, mert igen megrettent az Úr angyalának kardjától.
Zsolt. 119,120.

Dávid előkészíti a templom építését

22 Monda Dávid: Ez az Úr Istennek háza és az égőáldozatnak oltára Izrael számára. 5Móz. 12,5. 2Krón. 3,1.

2. Megparancsolá azért Dávid, hogy gyűjtsék össze az Izrael földjén való jövevényeket, akiket kővágókká tett, hogy faragni való köveket vágnának, hogy az Isten házát megcsinálnák. 1Kir. 9,21.

3. Továbbá sok vasat szerze Dávid szegeknek, az ajtókhoz és a foglalásokra; rezet is bőségesen minden mérték nélkül.
1Kir. 7,47.

4. Számtalan cédrusfát is; mert a Szidón és Tírusz városbeliek cédrusfákat bőségesen szállítának Dávidnak. 1Kir. 5,6.

5. Mert monda Dávid: Az én fiam, Salamon, gyermek és igen gyenge, az Úrnak pedig nagy házat kell építeni, mely híres legyen és ékesség az egész világon; elkészítek azért mindeneket néki. Dávid azért mindeneket nagy bőségesen megszerze, minekelőtte meghalna.

6. Hívatá azért Dávid az ő fiát, Salamont, és meghagyá néki, hogy az Úrnak, Izrael Istenének házat csináltasson.

7. És monda Dávid Salamonnak: Édes fiam, én elgondoltam szívemben, hogy az

Úrnak, az én Istenem nevének házat építsek; 5Móz. 12,5. Csel. 7,46.

8. De az Úr ekképpen szóla nékem, mondván: Sok vért ontottál, és sokat hadakoztál; ne építs az én nevemnek házat, mert sok vért ontottál ki a földre énelőttem. 1Kir. 5,3.

9. Ímé, fiad lészen néked, akinek csendessége lészen, mert nyugodalmat adok néki minden körülötte való ellenségeitől; azért neveztetik Salamonnak, mert békességet és nyugodalmat adok Izraelnek az ő idejében. 1Kir. 4,25.

10. Ő csinál az én nevemnek házat; ő lészen nékem fiam és én néki atyja leszek, és megerősítem az ő királyságának trónját Izrael felett mindörökké.
2Sám. 7,13. 1Kir. 5,5. Zsolt. 89,26. 27. Zsid. 1,5.

11. Most édes fiam legyen az Úr veled, hogy sikerüljön néked házat építeni az Úrnak, a te Istenednek, miképpen szólott felőled; Róm. 8,31.

12. **De adjon az Úr néked értelmet és bölcsességet, mikor téged Izrael fölé helyez, hogy az Úrnak, a te Istenednek törvényét megőrizzed.** 5Móz. 4,6. 1Kir. 3,9.

13. **Akkor jól lesz dolgod, ha a rendeléseket és a végzéseket megtartod és teljesíted azokat,** amelyeket az Úr Mózes által parancsolt Izraelnek. **Légy bátor, légy erős, ne félj, és ne rettegj!**
5Móz. 31,6. Józs. 1,7. Ésa. 3,10.

14. Ímé, én is az én szegénységemben szereztem az Úr házának építésére százezer tálentum aranyat és ezerszer ezer tálentum ezüstöt, és rezet, s vasat mérték nélkül, mert igen bőven van; fákat is, köveket is szereztem; te is szerezz ezekhez.

15. Van néked sok mívesed, kővágód, kő- és fafaragód és mindenféle dologban bölcs mesterembered.

16. Az aranynak, ezüstnek, vasnak és réznek száma nincsen: azért kelj fel, láss hozzá, és az Úr legyen veled!

17. Megparancsolta pedig Dávid Izrael összes főembereinek, hogy ők is legyenek segítségül az ő fiának, Salamonnak, ezt mondván:

18. **Avagy nincsen-é az Úr a ti Istenetek tiveletek, aki néktek békességet adott köröskörül?** Mert az én hatalmam alá adá e földnek lakosait, és meghódolt e föld az Úr előtt és az Ő népe előtt.
5Móz. 12,10. 1Kir. 5,4.

19. **No, azért keressétek az Urat a ti Isteneteket teljes szívetek és lelketek szerint,** és felkelvén, az Úr Isten szentséges helyét csináljátok meg, hogy vigyétek az Úr szövetségének ládáját és az Istennek szentelt edényeket a házba, amely építtetik az Úr nevének. 1Kir. 8,6. 2Krón. 20,3.

Lévi fiainak rendje a szolgálatban

23 Megvénhedék pedig Dávid és mikor igen koros lett: királlyá tette az ő fiát, Salamont Izrael felett. 1Kir. 1,34.

2. És összegyűjtötte Izrael összes fejedelmeit, a papokat és a lévitákat is.

3. És megszámláltatának a léviták, harminc esztendőstől fogva, és akik annál idősebbek voltak; és azok száma fejenként, férfianként harmincnyolcezer volt.
4Móz. 4,3.

4. Ezek közül huszonnégyezren az Úr háza teendőinek gondviselői voltak, és hatezren tiszttartók és bírák.

5. Négyezren ajtónállók; négyezren pedig dicsérik vala az Urat minden zengő szerszámokkal, melyeket Dávid készíttetett a dicséretre. 2Krón. 29,25. Ámós 6,5.

6. És Dávid őket csoportokba osztotta a Lévi fiai szerint: gersonitákra, kéhátitákra és méráritákra.
2Móz. 6,16. 4Móz. 26,57. 2Krón. 29,25.

7. A gersoniták közül valók Lahdán és Simhi.

8. Lahdán fiai: Jéhiel a fő, Zétám és Jóel hárman.

9. És a Simhi fiai: Selómit, Hásiel és Hárán, hárman; ezek voltak a Lahdán családjának fejei.

10. Simhi fiai: Jahát, Zina, Jéus és Béria; ezek négyen voltak Simhi fiai.

11. Jahát volt a fő, Zina második: de Jéus és Béria, mivel nem sok fiakat nemzének, az ő családjukban csak egy ágnak vétettek.

12. Kéhát fiai: Amrám, Jichár, Hebron és Uzziel, négyen.

13. Amrám fiai: Áron és Mózes, Áron kiválasztatott, hogy felszenteltetnék a szentek szentje számára, ő és az ő fiai

mindörökké, hogy jó illatot tennének az Úr előtt, és szolgáljanak néki, s az Ő nevében a népet megáldják mindörökké.
2Móz. 28,1. 3Móz. 10,2. 4Móz. 18,1. 7. Zsid. 5,4.

14. Mózesnek, az Isten emberének fiai pedig számláltatának a Lévi nemzetségei közé.

15. Mózes fiai: Gerson és Eliézer.
2Móz. 18,3. 4.

16. Gerson fiai: Sébuel a fő.

17. Eliézer fiai voltak: Rehábia a fő. Eliézernek nem volt több fia; de a Rehábia fiai igen megsokasodtak.

18. Jichár fiai: Selómit, aki fő volt.

19. Hebron fiai: Jéria a fő, Amárja második, Jaháziel harmadik és Jékámám negyedik.

20. Uzziel fiai: Mika a fő, és Isija második.

21. Mérári fiai: Máhli és Músi; Máhli fiai: Eleázár és Kis.

22. Meghala pedig Eleázár és nem voltak néki fiai, hanem leányai, akiket a saját atyjukfiai, a Kis fiai vettek el.
1Móz. 13,8. 4Móz. 36,6.

23. Músi fiai: Máhli, Eder és Jeremót, hárman.

24. Ezek Lévi fiai családjaik szerint, a családfők, az ő megszámláltatásuk szerint, neveik száma szerint fejenként, akik az Úr házában szolgáltak, húszéves korban és azon felül. 4Móz. 8,24.

25. Mert ezt mondotta Dávid: **Az Úr, az Izrael Istene nyugodalmat adott az Ő népének**, és Jeruzsálemben lakozik mindörökké;

26. Azért a lévitáknak sem kell többé hordozni az Isten hajlékát, s mindazokat az eszközöket, amelyek az Ő szolgálatához valók. 4Móz. 4,5.

27. Annakokáért Dávidnak utolsó rendelése szerint megszámláltattak a Lévi fiai, húszéves korban és azon felül.

28. Mert az ő helyük az Áron fiai mellett van, hogy szolgáljanak az Úr házában és annak pitvaraiban, kamaráiban, és mindenféle szent edények tisztítása és az Isten házának szolgálata által.

29. És hogy gondot viseljenek a szent kenyerekre, az ételáldozathoz való lisztlángra, a kovász nélkül való lepényekre, a serpenyőben főttre és pirítottra, minden mértékre és mérőre.
2Móz. 29,2. 3Móz. 2,4. 6,20.

30. És hogy álljanak az Úrnak tiszteletére és dicséretére, úgy reggel, mint este;

31. És hogy áldozzanak az Úrnak minden égőáldozattal, minden szombaton, a hónapok első napjain és a szokott ünnepeken bizonyos szám szerint, amint szükség volt, szüntelen az Úr előtt;
3Móz. 23,4. 4Móz. 10,10. Zsolt. 81,3.

32. És hogy szorgalmasan őrizzék a gyülekezet sátorát, őrizzék a szenthelyet, és hogy vigyázzanak az ő atyjukfiainak, az Áron fiainak szolgálatánál az Úr házában.
4Móz. 1,53. 3,6.

Áron fiainak beosztása

24 Az Áron fiainak is voltak rendjeik. Áron fiai: Nádáb, Abihú, Eleázár és Itamár.

2. Nádáb és Abihú még atyjuk előtt meghaltak és fiaik nem voltak, azért Eleázár és Itamár viselék a papságot. 4Móz. 3,4. 26,61.

3. És elosztá őket Dávid és Sádók, ki az Eleázár fiai közül volt, és Ahimélek, ki az Itamár fiai közül volt, az ő tisztük szerint a szolgálatra.

4. Eleázár fiai között pedig több főember találtaték, mint az Itamár fiai között, mikor elosztá őket. Az Eleázár fiai között családjaik szerint tizenhat főember volt; az Itamár fiai közül, családjaik szerint, nyolc.

5. Elosztá pedig őket sors által válogatás nélkül, mert a szenthelynek fejedelmei és Istennek fejedelmei voltak úgy az Eleázár, mint az Itamár fiai közül valók.
Péld. 16,33. 18,18. Csel. 1,26.

6. És beírá őket Semája, a Nétanéel fia, a Lévi nemzetségéből való íródeák, a király előtt és a fejedelmek előtt, Sádók pap előtt; Ahimélek előtt, ki Abjátár fia volt, és a papoknak és lévitáknak családfői előtt. Egy család sorsoltatott az Eleázár és egy az Itamár nemzetségéből. 1Kir. 4,4.

7. Esett pedig az első sors Jojáribra; a második Jedájára; Ezsdr. 2,36. Neh. 7,39.

8. Hárimra a harmadik; Seórimra a negyedik; Ezsdr. 10,21.

9. Málkijára az ötödik; Mijáminra a hatodik;

10. Hakkósra a hetedik; Abijára a nyolcadik; Luk. 1,5.
11. Jésuára a kilencedik; Sekániára a tizedik;
12. Eliásibra a tizenegyedik; Jákimra a tizenkettedik;
13. Huppára a tizenharmadik; Jésebeábra a tizennegyedik;
14. Bilgára a tizenötödik; Immérre a tizenhatodik;
15. Hézirre a tizenhetedik; Hápisesre a tizennyolcadik;
16. Petáhiára a tizenkilencedik; Jéhezkelre a huszadik;
17. Jákinra a huszonegyedik; Gámulra a huszonkettedik;
18. Delájára a huszonharmadik; Maáziára a huszonnegyedik.
19. Ez az ő hivatalos rendjük szolgálatukban, hogy bejárnának az Úr házába sorban, az ő atyjuknak Áronnak rendelése szerint, amint megparancsolta néki az Úr, Izrael Istene. 4Móz. 4,49. Luk. 1,8. 23.

A léviták családjainak rendje

20. Ami Lévi többi fiait illeti: az Amrám fiai közül volt Subáel; a Subáel fiai közül Jehdéja.
21. Ami illeti Rehábiát: a Rehábia fiai közül Issija volt fő.
22. A Jichár fiai közül Selómót; és a Selómót fiai közül Jahát.
23. A Hebron fiai közül első volt Jérija, Amárja második, Jaháziel harmadik, Jekámhám negyedik.
24. Uzziel fiai: Mika; a Mika fiai közül Sámir.
25. Mika atyjafia Issija; Issija fiai közül Zekáriás.
26. Mérári fiai: Máhli és Músi; Jaázija fia, Bénó. 2Móz. 6,19. 4Móz. 3,20. 33.
27. Mérárinak Jaázijától, az ő fiától való fiai: Sohám, Zakkúr és Hibri.
28. Máhlitól volt Eleázár, és ennek nem voltak fiai.
29. Kistől: a Kis fiai közül való volt Jérahméel.
30. Músi fiai: Máhli, Eder és Jérimót. Ezek a léviták fiai az ő családjaik szerint. rész 23,23.
31. Ezek is sorsot vetének az ő atyjukfiaival az Áron fiaival együtt Dávid király előtt, Sádók és Ahimélek előtt, és a papok és léviták családfői előtt, a fő a kisebbekkel egyformán.

A templomi énekesek beosztása

25 Dávid és a sereg fővezérei a szolgálatra kijelölék az Asáf, Hémán és Jédutun fiait, hogy prófétáljanak citerákkal, lantokkal és cimbalmokkal. Azok száma, akik e szolgálatra rendeltettek, az ő szolgálatuk szerint: 2Móz. 15,20. 1Kor. 14,1.
2. Az Asáf fiai közül: Zakkúr, József, Nétánia és Asaréla, az Asáf fiai Asáf mellett, aki a király mellett prófétál vala.
3. A Jédutun fiai közül: A Jédutun fiai Gedália, Séri, Jésája, Hasábia, Mattitia és Simei, hatan citerával az ő atyjuk Jédutun mellett, aki az Úr tiszteletére és dicséretére prófétál vala.
4. A Hémán fiai közül: Hémán fiai: Bukkija, Mattánia, Uzziel, Sébuel, Jérimót, Hanánia, Hanáni, Eliáta, Giddálti, Romámti-Ezer, Josbekása, Mallóti, Hótir, Maháziót.
5. Ezek mind Hémán fiai, aki az Isten beszédeiben a király látnoka a hatalom szarvának emelésére. Az Isten Hémánnak tizennégy fiút és három leányt ada. 1Sám. 9,9. Ésa. 8,18. 1Pét. 4,11.
6. Ezek mindnyájan az ő atyjuk mellett voltak, akik az Úr házában énekelnek vala cimbalmokkal, lantokkal és citerákkal az Isten házának szolgálatában, a királynak, Asáfnak, Jédutunnak és Hémánnak parancsolata szerint.
7. Ezeknek száma testvéreikkel együtt, akik jártasok voltak az Úr énekében, mindnyájan tudósok, kétszáznyolcvannyolc volt. Ef. 5,19. Kol. 3,16. Jak. 5,13.
8. És sorsot vetének a szolgálat sorrendjére nézve, kicsiny és nagy, tanító és tanítvány egyaránt.
9. És esék az első sors az Asáf fiára, Józsefre; Gedáliára a második. Ő és testvérei tizenketten voltak.
10. A harmadik Zakkúrra, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
11. Negyedik Jisrire esék, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.

12. Ötödik Nétániára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
13. Hatodik Bukkijára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
14. Hetedik Jésarelára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
15. Nyolcadik Jésájára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
16. Kilencedik Mattániára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
17. Tizedik Simeire, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
18. Tizenegyedik Azárelre, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
19. Tizenkettedik Hasábiára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
20. Tizenharmadik Subáelre, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
21. Tizennegyedik Mattitjára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
22. Tizenötödik Jérimótra, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
23. Tizenhatodik Hanániára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
24. Tizenhetedik Josbekására, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
25. Tizennyolcadik Hanánira, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
26. Tizenkilencedik Mallótira, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
27. Huszadik Eliátára, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
28. Huszonegyedik Hótirra, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
29. Huszonkettedik Giddáltire, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
30. Huszonharmadik Mahaziótra, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.
31. Huszonnegyedik Romámti-Ezerre, kinek fiai és testvérei tizenketten voltak.

Jel. 4,4. 5,8. 11,16.

Az ajtónálló léviták elrendezése a templom körül

26 Az ajtónállók rendje ez: A kóriták közül Meselémiás, a Kóré fia, aki az Asáf fiai közül való volt.
2. A Meselémiás fiai közül elsőszülött Zekária, Jédiáel második, Zebádia harmadik és Játniel negyedik,
3. Elám ötödik, Jóhanán hatodik, Eljehoénai hetedik.
4. Obed-Edom fiai közül: Semája elsőszülött, Józabád második, Jóah harmadik, Sákár negyedik, Nétanéel ötödik,
5. Ammiel hatodik, Issakár hetedik, Pehullétai nyolcadik, mert az Isten megáldotta őt.
6. Az ő fiának, Semájának is születtek fiai, akik családjukban uralkodtak, mert erős vitézek voltak.
7. Semája fiai: Otni, Refáel, Obed, Elzabád, kinek testvérei igen erős férfiak voltak, Elihu és Sémakiás.
8. Ezek mindnyájan Obed-Edom fiai közül valók; mind ő maguk, mind fiaik és testvéreik derék férfiak voltak, erősek a szolgálatra; hatvanketten Obed-Edomtól valók.
9. Meselémiásnak is fiai és testvérei tizennyolcan erős férfiak voltak.
10. Hósának is, a Mérári fiai közül, voltak fiai, kik között Simri volt a fő, nem mintha elsőszülött volna, hanem mivel az ő atyja őt akará választani főnek;

rész 5,1. 1Móz. 4,7.

11. Hilkiás a második, Tebáliás a harmadik, Zekária negyedik; mindnyájan a Hósa fiai és testvérei, tizenhárman.
12. Ezek között osztaték el az ajtónállás tiszte a főemberek által, hogy az ő atyjukfiaival együtt vigyáznának és szolgálnának az Úr házában.
13. És sorsot vetének kicsiny és nagy egyaránt az ő családjaik szerint mindegyik kapura. Csel. 10,34. Gal. 3,28. Kol. 3,11.
14. És esék a napkelet felé való kapunak őrizete sors szerint Selémiásra; Zekáriára pedig, az ő fiára, aki bölcs tanácsadó volt, mikor sorsot vetének, esék az északi kapu sors szerint.
15. Obed-Edomnak a déli kapu; az ő fiainak pedig a kincstartó ház.
16. Suppimnak és Hósának a napnyugatra való kapu, a Salléket-kapuval együtt a felmenő töltésen, egyik őrizőhely szemben a másikkal.
17. Napkelet felé volt hat lévita; észak felé minden napra négy; délre is minden napra négy; a kincstartó háznál kettő-kettő.

18. A külső részen napnyugat felé: négy a felmenő töltésen, kettő a külső rész felé.
19. Ezek az ajtónállók csoportjai a kóriták és mérárik közül.

A templom kincstárának őrei

20. A Léviták közül: Ahija volt az Isten háza kincsének, és az Istennek szentelt kincsnek főgondviselője.
5Móz. 12,6. 1Kir. 7,51. Mal. 3,10.
21. A Lahdán fiai, gersoniták fiai Lahdántól; a Lahdán családfői, gersonita Jéhiéli.
22. Jéhiéli fiai: Zétám és Jóel az ő testvére, akik az Úr háza kincseinek valának gondviselői.
23. Az Amrám, Jichár, Hebron és Aziel nemzetségéből valók is.
24. Sébuel pedig Gersonnak, a Mózes fiának fia a kincs főgondviselője volt.
2Móz. 6,18. 4Móz. 3,19.
25. Az ő atyjafiai pedig, Eliézertől valók, ezek: Rehábiás az ő fia, kinek fia Jésáia, kinek fia Jórám, kinek fia Zikri, kinek fia Selómit.
26. Ez a Selómit és az ő testvérei valának gondviselői minden megszentelt kincsnek, amelyet Dávid király, a nemzetségek fejedelmei, az ezredesek, századosok és a hadakozó nép fejedelmei szenteltek Istennek,
27. Amelyet a hadban való zsákmányból szenteltek az Úr házának építésére,
4Móz. 31,50. Józs. 6,19. 2Kir. 12,14.
28. És amit csak szentelt Sámuel próféta, és Saul, a Kis fia, és Abner, a Nér fia, és Joáb, a Séruja fia; és bárki szentelt is valamit Istennek: mind Selómitnak és az ő testvéreinek gondviselése alatt volt.

Elöljárók és bírák Izrael felett

29. A jicháriták közül Kenániás és az ő fiai Izrael külső dolgaival bízattak meg, mint tiszttartók és bírák. 5Móz. 16,18.
30. A hebroniták közül Hasábiás és testvérei igen erős férfiak, ezren és hétszázan voltak, akik Izrael népe között, a Jordán vizén túl napenyészetre, gondviselők voltak az Úr minden dolgában és a király szolgálatában.
31. A hebroniták között Jerija volt a fő, a hebroniták nemzetségeik és családjaik szerint megkerestetének a Dávid királyságának negyvenedik esztendejében és találtak bátor férfiakat Gileád-Jaézerben.
Józs. 21,39. 2Sám. 5,4.
32. És az ő atyjafiai, erős férfiak, kétezerhétszázan voltak, családfők; akiket Dávid király gondviselőkké tett a rúbenitákon és gáditákon és Manasse félnemzetségén, mind az Istennek, mind a királynak minden dolgaiban.

A hadsereg tizenkét vezetője

27 Ezek az Izrael fiai szám szerint, családfők, ezredesek, századosok és elöljáróik azoknak, akik a király szolgálatában álltak a seregek minden dolgaiban, akik be- és kimennek hónapról hónapra az egész esztendőn át; a seregek egyenként huszonnégyezer emberből álltak.
2. Az első csapatnak vezére az első hónapban Jasobeám, a Zabdiel fia volt, mely csapat huszonnégyezerből állott;
2Sám. 23,8.
3. Ő a Péres fiai közül való volt és vezére az első hónapra rendelt sereg minden elöljárójának. 1Móz. 38,29.
4. A második csapatnak vezére a második hónapban Dódai ahohites volt és az ő csapata; és Miklót az elöljáró. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.
5. A harmadik seregnek a harmadik hónapban Benája volt a vezére, aki Jójada főpapnak volt a fia; az ő csapata is huszonnégyezerből állott.
6. Ez a Benája hős volt a harminc között, sőt a harminc felett való volt. Csapatának elöljárója az ő fia, Ammizabád volt.
2Sám. 23,22.
7. A negyediknek vezére a negyedik hónapban Asáel volt, a Joáb testvére és utána az ő fia, Zebádia. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott. 2Sám. 23,24.
8. Az ötödiknek vezére az ötödik hónapban a jizráhi Samhut volt. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.
9. A hatodiknak vezére a hatodik hónapban a tékoabeli Ira volt, az Ikkés fia. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.
10. A hetediknek vezére a hetedik hónapban a pélonbeli Héles volt, az Efraim

fiai közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

11. A nyolcadiknak vezére a nyolcadik hónapban a husátbeli Sibbékai volt, a zerahiták közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott. 2Sám. 21,18.

12. A kilencediknek vezére a kilencedik hónapban az anatótbeli Abiézer volt, a benjáminiták közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

13. A tizediknek vezére a tizedik hónapban a nétófátbeli Maharai volt, a zerahiták közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott. 2Sám. 23,28.

14. A tizenegyediknek vezére a tizenegyedik hónapban a piratonbeli Benája volt, az efraimiták közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott. rész 11,31.

15. A tizenkettediknek vezére a tizenkettedik hónapban a nétófátbeli Héldai volt, Otniel nemzetségéből való. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott. Bír. 3,9.

Izrael törzseinek fejei

16. Izrael nemzetségei között a rúbeniták elöljárója Eliézer, a Zikri fia; a simeonitáké Sefátiás, a Maaka fia.

17. Lévinek Hasábia, a Kémuel fia; Áronnak Sádók;

18. Júdának Elihu, a Dávid atyjafiai közül; Issakárnak Omri, a Mikáel fia;

19. Zebulonnak Ismája, az Obádiás fia; Naftalinak Jérimót, Azriel fia;

20. Efraim fiainak Hósea, az Azáziás fia; a Manasse félnemzetségének Jóel, a Pedája fia;

21. Manasse Gileád földjén való félnemzetségének Iddó, a Zekáriás fia; Benjáminnak Jaasiel, az Abner fia;

22. Dánnak Azaréel, a Jérohám fia. Ezek voltak az Izrael nemzetségeinek fejedelmei.

23. Nem számláltatá meg pedig Dávid azokat, akik húsz esztendőn alul voltak; mert az Úr megígérte, hogy megsokasítja Izraelt, mint az égnek csillagait. 1Móz. 15,5. 2Móz. 32,13. 5Móz. 1,10. 10,22. Zsid. 11,12.

24. Joáb, a Séruja fia megkezdé a számlálást, de véghez nem vitte, mivelhogy emiatt Istennek haragja támadt Izrael ellen. Ez okból a szám nem vétetett fel a Dávid király krónikájának száma közé. 2Sám. 24,15.

25. A király kincsének gondviselője Azmávet volt, az Adiel fia; a mezőkön, a városokban, a falvakban, a várakban való kincseknek pedig Jónatán, az Uzziás fia volt a gondviselője;

26. A föld művelésére rendelt mezei munkások felett volt Ezri, a Kélub fia.

27. A szőlőmívesek felett volt a rámátbeli Simei, és a szőlőkben levő boros tárházak felett a sifmitbeli Zabdi; Én. 8,11.

28. Az olajfák és a mezőn való fügefák mívesei felett a gideritbeli Baálhanán; az olajos tárházak felett Joás;

29. A Sáron mezején legelő barmok felett a sáronbeli Sitrai; a völgyekben legelő barmok felett pedig Sáfát, az Adlai fia.

30. A tevék felett az Izmáel nemzetéből való Obil; a szamarak felett a méronótbeli Jehdéja;

31. A juhok felett a hágárénus Jaziz. Mindnyájan ezek valának a Dávid király jószágainak gondviselői.

32. Jónatán, a Dávid nagybátyja főtanácsos volt, aki értelmes és írástudó ember volt. Jéhiel, a Hakmóni fia pedig a király fiaival volt.

33. Ahitófel is a királynak tanácsosa volt. Az arkeabeli Húsai pedig a király barátja.

34. Ahitófel után volt Jójada, a Benája fia, és Abjátár; a király hadának fővezére pedig Joáb.

Dávid utódjául bemutatja a népnek Salamont

28 Egybehívatá pedig Dávid Jeruzsálembe az Izrael összes fejedelmeit, a nemzetségek fejedelmeit, a király szolgálatában levő csapatok elöljáróit, az ezredeseket, a századosokat, a király minden jószágának és marhájának gondviselőit, a maga fiait is, udvariszolgáival, a harcosokat minden erős vitézivel egyetemben.

2. És felálla Dávid király az ő lábaira, és monda: Halljátok meg szómat atyámfiai és én népem! Elvégezém szívem szerint, hogy az Úr szövetsége ládájának nyugodalmas házat csináltatnék és a mi Iste-

nünk lábainak zsámolyt; hozzá is készítettem mindent az építéshez.
5Móz. 17,20. 2Sám. 7,2. Zsolt. 99,5. 132,3. 7.

3. De az Isten monda nékem: Ne te csinálj házat az én nevemnek; mert hadakozó ember vagy, sok vért is ontottál immár.
2Sám. 7,5. 1Kir. 5,3.

4. Engem választa az Úr, Izrael Istene az én atyámnak egész házából, hogy lennék királya az Izrael népének mindörökké; mert Júdát választotta elöljárónak és a Júda törzsében az én atyámnak háznépét; az én atyámnak fiai közül pedig engem méltóztatott királlyá tenni egész Izrael felett.
1Móz. 49,8. 1Sám. 16,1–12.

5. És minden fiaim közül, mert az Úr sok fiakat adott nékem, választotta Salamont, az én fiamat, hogy ülne az Úr királyságának székében Izrael felett.

6. És monda nékem: Salamon, a te fiad építi meg az én házamat és az én pitvaraimat; mert én őt magamnak fiamul választottam, és én is néki atyja leszek;
2Krón. 1,9.

7. Megerősítem az ő királyságát mindörökké; ha az én parancsolataimat és ítéleteimet szorgalmatosan megtartja, amint e mai napon.

8. Most azért az egész Izraelnek, az Úr gyülekezetének szeme előtt és a mi Istenünk hallására: őrizzétek s keressétek az Úrnak a ti Isteneteknek minden parancsolatit, hogy bírhassátok e jó földet, és hogy örökségül hagyhassátok fiaitokra is magatok után mindörökké. 5Móz. 4,1.

9. Te azért, fiam, Salamon, **ismerd meg a te atyád Istenét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jó kedvvel; mert az Úr minden szívbe belát és minden emberi gondolatot jól ért. Hogyha Őt keresed, megtalálod; ha ellenben Őt elhagyod, Ő is elhagy téged mindörökké.**
1Sám. 16,7. 2Krón. 15,2. Zsolt. 9,10. 101,2. Péld. 17,3. Jer. 31,33. 34. Mát. 7,7. Ján. 17,3. Róm. 2,29. 8,27. 10,10. Jel. 2,23.

10. **Most azért, mivelhogy az Úr választott téged, hogy néki szent házat építs: légy erős és készítsd meg azt.**
Péld. 4,23.

11. Akkor átadta Dávid az ő fiának, Salamonnak a tornácnak, annak házacskáinak, kincstartó helyeinek, felházainak és belső kamaráinak, a kegyelem táblája helyének is tervrajzát, 2Móz. 25,40.

12. És mindennek tervrajzát, amiket a Szellem adott neki, az Úr házának pitvarai felől, az Isten háza kincsének és a szent kincseknek számára köröskörül levő minden kamarák felől.

13. A papok és léviták csapatainak háza, az Úr háza szolgálatának minden munkája és az Úr háza szolgálatára való minden eszköz felől.

14. Azután aranyat mérték szerint, a különböző szolgálatok eszközei számára; mértékkel minden ezüst eszközök és a különböző szolgálatok eszközei számára.

15. Vagyis aranyat mértékkel az arany gyertyatartókra és azok arany szövétnekére, mértékkel mindegyik gyertyatartóra és annak szövétnekire, s az ezüst gyertyatartókra mértékkel, a gyertyatartóra és annak szövétnekire, mindegyik gyertyatartó rendeltetése szerint.

16. És aranyat mértékkel, a szent kenyerek asztalai, minden asztal számára, azonképpen ezüstöt az ezüst asztalok számára. 2Móz. 25,23. 2Krón. 4,8.

17. A villákra, medencékre és kancsókra tiszta aranyat; az arany poharakra is bizonyos mérték szerint ada aranyat, minden pohárra; és az ezüst poharakra ezüstöt bizonyos mértékkel, minden pohárra.

18. A füstölő oltár számára megtisztított aranyat mérték szerint; aranyat a szekérnek, azaz a kéruboknak mintázására, akik kiterjesztett szárnyakkal az Úr szövetségének ládáját befedezik.
2Móz. 25,18. 30,1. 1Sám. 4,4. 1Kir. 6,23.

19. Mindezek az Úr kezétől írattattak meg, aki engem megtanított az egész alkotmány formájára. 2Móz. 25,40.

20. Monda ezek után Dávid Salamonnak, az ő fiának: **Légy bátor és erős, és kezdj hozzá, semmit ne félj és ne rettegj; mert az Úr Isten, az én Istenem veled lészen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik, míglen elvégzed az Úr háza szolgálatának minden művét.** 5Móz. 31,7. Józs. 1,5–7.

21. Ímé, itt vannak a papok és léviták csapatai az Isten házának minden szolgá-

latára, veled lesznek minden munkában készségesen bölcsességgel, a fejedelmek is és az egész nép minden dolgaidra nézve. 2Móz. 35,25. 36,1.

Bő adakozás a templomépítésre

29 Azután monda Dávid király az egész gyülekezetnek: Ím látjátok, hogy egyedül az én fiamat Salamont választotta Isten, aki még gyermek és gyenge; a munka pedig nagy, mert nem emberé lesz az a ház, hanem az Úr Istené. 1Kir. 3,7. Péld. 4,3.

2. Én pedig teljes tehetségem szerint az én Istenem háza számára bőségesen szereztem aranyat az aranyszerszámokra, ezüstöt az ezüstszerszámokra, rezet a rézre, vasat a vasra, fákat a fákra, ónixköveket, foglalni való köveket, veres köveket, különb-különbszínű köveket; mindenféle drágaköveket; márványköveket is bőséggel. Ésa. 54,11. 12. Jel. 21,18.

3. Ezenfölül, mivel nagy kedvem van az én Istenem házához, ami kincsem, aranyam és ezüstöm van, odaadom az én Istenem házának szükségére, azok mellett, amelyeket szereztem a szentház számára. Zsolt. 26,8. 84,1. Péld. 3,9.

4. Háromezer tálentum aranyat Ofir aranyából és hétezer tálentum tiszta ezüstöt, a házak falainak beborítására. 1Kir. 9,28. 2Krón. 8,18.

5. Aranyat az arany szerszámokra, ezüstöt az ezüstre és minden szükségre, a mesteremberek kezéhez. **És ha valaki még adni akar, szabad akarata szerint, töltse meg az ő kezét ma és adjon, amit akar az Úrnak.**

6. Azért szabad akaratuk szerint adtak ajándékokat az atyák fejedelmei, az Izrael nemzetségeinek fejedelmei, az ezredesek, századosok és a király dolgainak fejedelmei.

7. És adtak az Isten házának szükségére ötezer tálentum aranyat és tízezer dárikot; tízezer tálentum ezüstöt és tizennyolcezer tálentum rezet és százezer tálentum vasat.

8. És valakinél drágakövek találtatának, adák az Úr házának kincséhez, a gersoniták közül való Jéhiel kezébe.

9. **És örvendeze a sokaság, hogy szabad akaratukból adának; mert tiszta szívükből adakozának az Úrnak; Dávid király is nagy örömmel örvendezett.**

10. Hálákat ada azért Dávid az Úrnak az egész gyülekezet előtt, és monda Dávid: **Áldott vagy Te, Uram, Izraelnek, a mi atyánknak Istene, öröktől fogva mind örökké!** Zsolt. 72,18. Ezék. 3,12.

11. **Oh Uram, Tiéd a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van, Tiéd! Tiéd, oh Uram, az ország, Te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett!** Mát. 6,13. 1Tim. 1,17. Jel. 5,13.

12. **A gazdagság és a dicsőség mind Tetőled vannak, és Te uralkodsz mindeneken; a Te kezedben van mind az erősség és mind a birodalom; a Te kezedben van mindeneknek felmagasztaltatása és megerősíttetése.** 5Móz. 8,18. Zsolt. 118,25. Péld. 10,4. 24,4. Ésa. 45,3. Róm. 11,36. Jak. 1,17.

13. **Most azért, oh mi Istenünk, vallást teszünk előtted, és dicsérjük a Te dicsőséges nevedet;**

14. Mert micsoda vagyok én, és micsoda az én népem, hogy erőnk lehetne a szabad akarat szerint való ajándék adására, amint tettünk? **Mert Tőled van minden, és amiket a Te kezedből vettünk, azokat adtuk most néked.** Péld. 11,7. Jer. 31,33. 34.

15. Mert mi csak jövevények vagyunk előtted és zsellérek, amint a mi atyáink is egyenként; a mi életünk napjai olyanok e földön, mint az árnyék, melyben állandóság nincsen. Zsolt. 39,12. Zsid. 11,13. 1Pét. 2,11.

16. **Oh, mi Urunk Istenünk! Mindez a gazdagság, amit gyűjtöttünk, hogy néked és a Te szent nevednek házat építsünk, a Te kezedből való és mindazok tiéid!**

17. **Jól tudom, oh én Istenem, hogy Te a szívet vizsgálod és az igazságot szereted. Én mindezeket tiszta szívemből, nagy jó kedvvel adtam, s látom, hogy a Te néped is, amely itt jelen van, nagy örömmel, szabad akarata szerint adta ezeket néked.** Róm. 2,29. Zsid. 4,13.

18. Oh Uram, Ábrahámnak, Izsáknak és Izraelnek, a mi atyáinknak Istene, tartsd meg mindörökké ezt az érzést a Te néped

szívében, és irányítsd az ő szívüket Teféléd! Zsolt. 10,17. Jer. 10,23. Fil. 2,13. Zsid. 4,12.

19. **Salamonnak pedig, az én fiamnak adj tökéletes szívet, hogy a Te parancsolataidat, bizonyságtételeidet és rendeléseidet megőrizhesse, s hogy mindazokat megcselekedhesse**, s felépíthesse azt a házat, amelyet én megindítottam.
1Kir. 8,61. Zsolt. 72,1. Jer. 31,33. 34. Gal. 6,15.

Salamon felkenetése

20. És szóla Dávid az egész gyülekezethez: Kérlek, áldjátok az Urat, a ti Isteneteket. Áldá azért az egész gyülekezet az Urat, az ő atyáik Istenét; s leborulván, tisztelék az Urat és a királyt.

21. És áldozának az Úrnak áldozatokkal, és áldozának egészen égőáldozatokkal az Úrnak másnapon, ezer tulkot, ezer kost, ezer bárányt italáldozataikkal, és sokféle áldozatokkal az egész Izraelért.

22. S ettek és ittak az Úr előtt azon a napon nagy vigasságban. Azután Salamont, a Dávid fiát másodszor is királlyá tették és felkenték őt az Úrnak, hogy lenne fejedelem; Sádókot is fölkenték a főpapságra.

Salamonnak hűséget fogad Izrael népe és fejedelmei mind

23. És üle Salamon az Úr székébe, mint király az ő atyjának, Dávidnak helyében, és mindenben szerencsés volt, mert engedelmeskedék néki az egész Izrael.

24. A fejedelmek és a hatalmasok, sőt a Dávid király fiai is mindnyájan kezet adtak, hogy Salamon királynak engedelmeskedni fognak.
1Móz. 24,2. 1Kir. 1,53. 2Krón. 30,8. Ezék. 17,18.

25. És igen felmagasztalá az Úr Salamont mind az egész Izrael népe előtt, és oly királyi méltóságot szerzett néki, amelyhez hasonló egy királynak sem volt őelőtte Izraelben.
1Kir. 3,13. 2Krón. 1,12. Préd. 2,9.

Dávid halála

26. Így uralkodott Dávid, az Isai fia az egész Izrael felett.

27. Az idő pedig, amelyben uralkodék Izrael felett, negyven esztendő. Hebronban uralkodék hét esztendeig, Jeruzsálemben pedig harmincháromig uralkodék. 2Sám. 5,4. 5. 1Kir. 2,11.

28. **És meghala jó vénségben, életével, gazdagságával és minden dicsőségével megelégedve**. És uralkodék az ő fia, Salamon helyette. rész 23,1.
1Móz. 25,8. 4Móz. 23,10. Jób 5,26.

Dávid emlékezete

29. Dávid királynak pedig úgy első, mint utolsó dolgai, ímé megírattak a Sámuel próféta könyvében és a Nátán próféta könyvében és a Gád próféta könyvében;
1Sám. 9,9. 22,5. 2Sám. 12,1.

30. Az ő egész országlásával, hatalmasságával és mindazzal, ami az ő idejében történt vele, Izraellel és a föld minden országaival. Dán. 2,21. 4,23. 25.

KRÓNIKÁK MÁSODIK KÖNYVE

Salamon Gibeonban áldozik

1 Megerősödék királyságában Salamon, a Dávid fia; és az Úr, az ő Istene vele volt, és őt igen felmagasztalá.
1Móz. 39,2. 1Sám. 18,12. 1Kir. 2,46. 1Krón. 29,25. Csel. 7,9.

2. És szóla Salamon az egész Izrael népének, ezredeseknek, századosoknak, a bíráknak és egész Izrael minden elöljáróinak és a családfőknek, 1Krón. 27,1.

3. Hogy elmennének Salamon és az egész gyülekezet ővele a magaslatra, mely Gibeonban volt; mert ott volt az Isten gyülekezetének sátora, melyet Mózes, az Úr szolgája csinált a pusztában;
1Kir. 3,4. 1Krón. 16,39.

4. De az Isten ládáját Dávid már felvitte volt Kirját-Jearimból arra a helyre, melyet készített számára Dávid; mert sátort állított fel számára Jeruzsálemben.
2Sám. 6,2–17.

5. A rézoltár azonban, melyet Bésaléel, az Uri fia csinált, aki a Huri fia volt, ott volt az Úr sátora előtt; felkeresé tehát azt Salamon és a gyülekezet. 2Móz. 31,2. 38,1.

6. És áldozék ott Salamon a rézoltáron az Úr előtt, mely a gyülekezetnek sátorában volt, áldozék azon ezer égőáldozatot.
1Kir. 3,4.

Salamon imája

7. Azon éjszaka megjelenék az Isten Salamonnak, és monda néki: **Kérj, amit akarsz, hogy adjak néked.** 1Kir. 3,5.

8. És monda Salamon az Istennek: Te nagy irgalmasságot cselekedtél az én atyámmal, Dáviddal; és őhelyette engem királlyá tettél. 1Krón. 28,5.

9. **Most, oh Uram Isten, legyen állandó a Te beszéded, melyet szólottál az én atyámnak, Dávidnak; mert Te választottál engem** királlyá e nép felett, mely oly sok, mint a földnek pora. 1Kir. 3,7.

10. **Most azért adj nékem bölcsességet és tudományt, hogy a Te néped előtt mind ki-, mind bemehessek; mert vajon kicsoda kormányozhatja ezt a Te nagy népedet?**
4Móz. 27,17. 5Móz. 32,2. Péld. 3,13.

11. Akkor monda az Isten Salamonnak: **Minthogy ez volt a te szívedben, és nem kértél tőlem gazdagságot, kincset és tisztességet, avagy a téged gyűlölőknek életét, sem hosszú életet magadnak nem kértél, hanem kértél magadnak bölcsességet és tudományt, hogy kormányozhasd az én népemet, mely felett királlyá tettelek téged:** 1Kir. 3,11. Péld. 8,1.

12. **A bölcsességet és a tudományt megadtam néked, sőt gazdagságot, kincset és tisztességet is olyat adok néked, amelyhez hasonló nem volt sem az előtted, sem az utánad való királyoknak.**
1Krón. 29,25. Préd. 2,9. Mát. 6,33.

13. És visszatért Salamon Jeruzsálembe a Gibeon hegyéről, a gyülekezet sátora elől, és uralkodék az Izraelen.

14. Szerze Salamon szekereket és lovagokat; és volt néki ezernégyszáz szekere és tizenkétezer lovagja, akiket helyeztete a szekerek városaiba és Jeruzsálembe a király mellé. 1Kir. 4,26. 10,26.

15. És felhalmozá a király az ezüstöt és aranyat, mint a köveket Jeruzsálemben; a cédrusfákat is felhalmozá, mint a vadfügefákat, melyek a lapályon nagy tömegben vannak. 1Kir. 10,27. Jób 22,24.

16. És Salamonnak hoznak vala lovakat Egyiptomból; mert a király kereskedői sereggel vették meg a lovakat szabott áron.

17. És mikor feljöttek, hoztak Egyiptomból egy szekeret hatszáz ezüst siklusért, egy-egy lovat százötven ezüst siklusért; és ugyancsak ők szállították ezeket a hitteusok minden királyainak és Szíria királyainak.

Előkészületek a templomépítésre

2 Elvégezé Salamon magában, hogy az Úr nevének házat építene, és magának királyi palotát.

2. És rendelt Salamon hetvenezer férfit teherhordásra, nyolcvanezer férfit favágásra a hegyen; háromezerhatszáz felügyelőt azokhoz. 1Kir. 5,15.

3. És külde Salamon a tíruszbeli Hirám királyhoz, mondván: amint az én atyámmal, Dáviddal cselekedtél, akinek küldöttél cédrusfákat, hogy építene magának házat, melyben laknék; 1Krón. 14,1.

4. Úgy én az én Uram Istenem nevének akarok házat építeni, hogy néki szenteljem, és abban füstölő szerekkel jó illatot gerjesszek, hogy folytonosan szent kenyerek álljanak előtte, s minden reggel és este égőáldozatot áldozzak szombatnapokon, az újholdnak napjain, és az Úrnak a mi Istenünknek szentelt ünnepeken, melyeket örökké kell cselekedniük az izraelitáknak. 2Móz. 25,30. 3Móz. 24,8. 4Móz. 28,3.

5. A ház pedig, amelyet építeni szándékozom, igen nagy lesz, mert a mi Istenünk nagyobb minden isteneknél.
Zsolt. 135,5. 1Kor. 8,5. 6.

6. De kinek volna annyi ereje, hogy néki házat csinálhatna? Az ég és az egeknek

egei Őt be nem foghatják, s ki vagyok én is, hogy néki házat csinálhassak? Hanem hogy csak jó illatot tegyenek abban Őelőtte. 1Kir. 8,27. Ésa. 66,1.

7. Most azért küldj hozzám tudós mesterembert, aki tudjon készíteni aranyból, ezüstből, rézből, vasból, bíborból, karmazsinból és kék bíborból; aki tudjon metszéseket metszeni az én mesterembereimmel együtt, akik Júdában és Jeruzsálemben vannak, akiket az én atyám, Dávid szerzett. 1Krón. 22,15.

8. Annakfelette küldj cédrusfákat, fenyőfákat és ébenfákat a Libánusról, mert tudom, hogy a te szolgáid tudják vágni a Libánusnak fáit; és ímé az én szolgáim is a te szolgáiddal lesznek. 1Kir. 5,6.

9. Hogy készítsenek nékem sok fát, mert a ház, amelyet építek, nagy és csodálatos lészen.

10. És ímé a munkásoknak, a favágóknak, a te szolgáidnak adok húszezer véka cséplett búzát és húszezer véka árpát, húszezer bát bort és húszezer bát olajat. 1Kir. 5,11.

11. Felelt pedig Hírám, a Tírusz királya levélben, melyet küldött Salamonnak: **Mivelhogy az Úr szerette az Ő népét, azért adott téged nékik királyul**.

12. Ismét monda Hírám: Áldott az Úr, az Izrael Istene, aki mind a mennyet, mind a földet teremtette; aki ilyen bölcs, tudós, okos és értelmes fiat adott Dávid királynak, aki mind az Úrnak házat, mind magának királyi palotát akar építeni. 1Móz. 1,1. 1Kir. 5,7. Zsolt. 124,8. Csel. 4,24. Jel. 10,6.

13. Ímé, küldöttem azért bölcs, tudós és értelmes férfit, aki az én atyámé, Húrámé volt;

14. A Dán nemzetségének leányai közül való asszony fiát, és az ő atyja Tírusz városából való, aki tud készíteni aranyból, ezüstből, rézből, vasból, kövekből, fákból, bíborból, kék bíborból, lenből és karmazsinból és mindenféle metszést metszeni és minden remekművet elkészíteni, amelyekkel megbízatik, a te tudós mesterembereiddel és az én uramnak, Dávid királynak, a te atyádnak tudós mestereivel egyben. 1Kir. 7,13.

15. Azért most, amely búzát, árpát, olajat és bort ígért az én uram, küldje el az ő szolgáinak;

16. Mi pedig a Libánuson vágunk fát, amennyire néked szükséged lesz, és elvisszük azokat szálakon a tengeren Joppéhoz, és te onnét vitessed Jeruzsálembe. Józs. 19,46. 1Kir. 5,8. Csel. 9,36.

17. Megszámláltata azért Salamon minden idegen férfit az Izrael földjén, az ő atyjának, Dávidnak megszámláltatása után és találtatának százötvenháromezerhatszázan. 1Kir. 5,13.

18. És választa azok közül hetvenezer teherhordót, favágásra pedig a hegyen nyolcvanezret; pallérokul, akik a népet szorgalmaztatnák, rendele háromezerhatszázat.

A templomépítés leírása

3 Elkezdé építtetni Salamon az Úr házát Jeruzsálemben a Mórija hegyén, mely Dávidnak, az ő atyjának megmutattatott, azon a helyen, amelyet készített Dávid a jebuzeus Ornán szérűjén. 1Móz. 22,2. 1Kir. 6,1. 1Krón. 22,1.

2. Elkezdé pedig az építést a második hónap második napján, királyságának negyedik esztendejében.

3. És ilyen alapot vetett Salamon az Isten házának építésénél: hosszúsága a régi mérték szerint volt hatvan sing, szélessége húsz sing.

4. És a tornác a templom hosszában, a ház szélessége szerint, húsz sing volt, a magassága pedig százhúsz sing; és beborítá azt belül tiszta arannyal.

5. A derék házat pedig megbélelteté fenyőfákkal és finom arannyal borítá be, melyen pálmafákat és láncokat metszete.

6. És beborította a házat drágakövekkel ékességül, és az arany Párvaimból való arany volt.

7. És beboríttatá a háznak gerendáit, ajtómellékeit, falait és annak ajtait is arannyal; és metszete a háznak falaira kerubokat.

8. Megcsináltatá a szentek szentjét is, melynek hosszasága a derék háznak szélességével arányban húsz sing, szélessé-

ge is húsz sing volt, és beboríttatá azt hatszáz tálentum finom arannyal.

9. A szegeknek súlya ötven arany siklus volt. A felső helyiségeket is beboríttatá arannyal.

10. És csináltatott a szentek szentjébe két kerubot is, szoborműveket, és bebo-rították azokat arannyal. 1Kir. 6,23.

11. A kérubok szárnyainak hosszúsága húsz sing volt; egyik szárnya öt sing, és a háznak falát érinté; a másik szárnya is öt sing és a másik kerub szárnyát érinté.

12. A másik kerubnak szárnya is, amely öt sing volt, a háznak falát érinté; a másik szárnya pedig, amely ismét öt sing volt, a másik kerub szárnyát érinté.

13. Úgy, hogy a kérubok szárnyai húsz singnyire voltak kiterjesztve; lábaikon álltak, és orcájuk befelé.

14. Annakfelette függönyt is csináltata, kék és piros bíborból és karmazsinból és lenből, melyre kerubokat csináltatott. 2Móz. 26,31. Mát. 27,51. Zsid. 9,3.

15. Két oszlopot is csináltatott a ház előtt, amelyeknek hossza harmincöt sing volt, és gömböt felül mindegyikre, amely öt sing volt. Jer. 52,21.

16. És csináltatott láncokat is, mint a belső részben, s az oszlopok tetejére helyezteté; és száz gránátalmát is csináltatott, s a láncokba helyezteté.

17. És felállítá ez oszlopokat a templom előtt: egyiket jobb felől, a másikat bal felől. És nevezé a jobb felől valót Jákinnak, a bal felől valót pedig Boáznak. 1Kir. 7,21.

A templom egyes részei és eszközei

4 Csináltatott rézoltárt is, melynek hosszúsága húsz sing, szélessége is húsz sing, magassága pedig tíz sing volt. 2Móz. 27,1.

2. Csináltatott öntött tengert is, mely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing volt, köröskörül kerek, és öt sing magas, és harminc sing zsinór érte be a kerületit. 1Kir. 7,23.

3. Az alatt ökör alakok voltak körös-körül, tíz lévén egy singnyire, amelyek kört alkottak a tenger körül; az ökör alakok két renddel voltak öntve ugyanazon öntésből.

4. Tizenkét ökrön állott; három északra fordulva, három nyugatra, három délre és három napkeletre, és a tenger felül volt rajtuk, hátuk pedig mind befelé.

5. Vastagsága egy tenyérnyi volt, és karimája olyan, mint a pohár ajaka, vagy a liliom virága; és háromezer bát fért bele.

6. Csináltatott annakfelette tíz mosdómedencét, és ötöt helyeztete jobb kéz felől, ötöt pedig bal kéz felől, hogy azokban mossanak, mossák azt, ami áldozatra való; a tenger pedig avégre volt, hogy abban mosakodjanak a papok. 2Móz. 30,18.

7. Csináltatott tíz arany gyertyatartót is, az utasítás szerint, és helyezteté a templomban, ötöt jobb kéz felől, ötöt bal kéz felől. 1Kir. 7,49.

8. Csináltatott tíz asztalt is, amelyeket helyeztete a templomban, ötöt jobb kéz felől, ötöt bal kéz felől; csináltatott száz arany medencét is.

9. Megcsináltatá a papok pitvarát is és a nagy tornácot; és ajtókat a tornácra, s azok ajtait rézzel borítá be.

10. A tengert pedig helyezteté jobb kéz felől napkeletre, délnek ellenébe.

11. Húrám fazekakat, lapátokat és medencéket is csinált. És elvégezé Húrám a mívet, amelyet csinálnia kellett Salamon királynak, az Isten házában;

12. Tudniillik a két oszlopot és a két kerek gömböt a két oszlop tetejére, és a két hálót a két kerek gömb befedezésére, amelyek az oszlopok tetején voltak.

13. És négyszáz gránátalmát a két hálóra; két rend gránátalmát minden hálóba a két kerek gömb befedezésére, amelyek az oszlopok tetején voltak.

14. Csinála talpakat is, és azokra mosdómedencéket. 1Kir. 7,27.

15. Egy tengert és tizenkét ökröt az alá.

16. Fazekakat, lapátokat és villákat. Mindezen eszközöket Húrám atyja tiszta rézből csinálta Salamon királynak az Úr háza számára.

17. A Jordán mezején önteté azokat a király az agyagos földben, Szukkót és Seredáta között. 1Kir. 7,46.

18. Mindezen eszközöket Salamon nagy mennyiségben csináltatá, mert nem tekinték a réznek súlyát.

19. És megcsináltata Salamon minden egyéb felszerelést is, mely az Úr házához szükséges volt: az arany oltárt és az asztalokat, amelyeken a szent kenyerek voltak. 2Móz. 25,30. 1Kir. 7,48–50.

20. A gyertyatartókat és azoknak szövétnekeit is, hogy égjenek azok rendeltetésük szerint a szentek szentje előtt, finom aranyból. 2Móz. 27,20.

21. Azok virágait, szövétnekeit és hamvevőit is aranyból, éspedig tiszta aranyból.

22. És az ollókat, medencéket, tálakat és tömjénezőket finom aranyból, és a ház kapuját, a szentek szentjéhez való bejárat belső ajtóit és a templom házának belső ajtóit aranyból.

A templom felszentelése

5 És elvégezteték az egész mű, amelyet Salamon király csinált az Úr házához. És bevitte Salamon Dávidtól, az ő atyjától Istennek szenteltetett jószágot, az ezüstöt, aranyat és az összes edényeket, és helyezteté azokat az Isten házának kincsei közé. 1Kir. 7,51.

2. Akkor Salamon összegyűjté az Izrael véneit és a nemzetségek összes fejedelmeit és az Izrael háznépének fejedelmeit Jeruzsálembe, hogy felvigyék az Úr szövetségének ládáját a Dávid városából, amely a Sion. 2Sám. 6,12. 1Kir. 8,1.

3. És felgyűlének Izraelnek minden férfiai a királyhoz, a hetedik hónak ünnepén. 1Kir. 8,2.

4. Mikor pedig eljöttek volna mindnyájan az Izrael vénei: felvették a leviták a ládát. Józs. 3,6.

5. És felvitték a ládát, a gyülekezet sátorát és minden szent edényeket, amelyek a sátorban voltak; felvitték azokat a papok és leviták.

6. Salamon király pedig és az Izrael egész gyülekezete, amely őhozzá gyűlt, megy vala a láda előtt, áldozván juhokkal és ökrökkel, amelyek meg sem számláltathatnának, sem meg nem írattathatnának sokaságuk miatt.

7. És bevitték a papok az Úr szövetségének ládáját az ő helyére, az Isten házának belső részébe, a szentek szentjébe, a kérubok szárnyai alá.

8. A kérubok pedig szárnyaikat kiterjesztik vala a láda felett, és befedezik vala a kérubok a ládát és annak rúdjait felülről.

9. Azután kijjebb vonták annak rúdjait, úgyhogy a rudaknak végei láthatók voltak a ládán kívül, a legbelső rész felől, de kívülről nem voltak láthatók. És ott volt mind e mai napig.

10. Nem volt egyéb a ládában, hanem csak Mózes két táblája, melyeket ő a Hóreb hegyén tett abba, amikor az Úr szövetséget kötött Izrael fiaival, mikor kijöttek Egyiptomból. 5Móz. 10,2.

11. Lőn pedig, mikor a papok kijöttek a szenthelyből, mert a papok mindnyájan, akik ott voltak, magukat megszentelték és akkor nem kellett megtartaniuk az ő sorrendjüket,

12. Annakokáért az énekes leviták mind, amennyien voltak, Asáf, Hémán, Jedutun, az ő fiaik és testvéreik fehér ruhákban, cimbalmokkal, lantokkal és citerákkal álltak napkelet felől az oltárnál és övelük százhúsz kürtölő pap; 1Krón. 15,24. 25,1.

13. Mert a kürtölőknek és éneklőknek volt tisztük egyenlőképpen zengeni az Úrnak dicséretére és tiszteletére. **És mikor nagy felszóval énekelnének kürtökkel, cimbalmokkal és mindenféle zengő szerszámokkal, dicsérvén az Urat, hogy Ő igen jó és az Ő irgalmassága örökkévaló: akkor a ház, az Úrnak háza megtelt köddel,** Zsolt. 136,1. 26.

14. **Annyira, hogy meg sem állhattak a papok az ő szolgálatukban a köd miatt, mert az Úr dicsősége töltötte be az Istennek házát.** 2Móz. 40,35. 4Móz. 9,15. Ésa. 6,4. Ezék. 43,4. Agg. 2,7. Jel. 15,8.

Salamon templomszentelési imája

6 Akkor monda Salamon: Az Úr mondotta, hogy Ő lakoznék ködben. 2Móz. 19,9. 3Móz. 16,2. 1Kir. 8,12. Zsolt. 97,2.

2. Én pedig lakóházat építettem néked, helyet, ahol örökké lakjál. 2Sám. 7,13. 1Krón. 17,12.

3. Azután megfordult a király, és megáldá Izrael egész gyülekezetét; és Izrael egész gyülekezete felállott.

4. És monda: **Áldott az Úr, Izrael Istene, aki szólott az Ő szája által az én atyámnak, Dávidnak, és hatalmas kezeivel beteljesítette**, mondván:

2Sám. 6,18. 1Krón. 17,5.

5. Attól a naptól fogva, amelyen kihozám az én népemet Egyiptom földjéből, soha nem választottam egyetlen várost sem az Izrael minden nemzetségei közül, hogy házat építenének, amelyben lenne az én nevem, sem férfit nem választottam, hogy az én népemnek Izraelnek vezére lenne.

6. **Hanem Jeruzsálemet választottam, hogy az én nevem abban legyen**, és választám Dávidot, hogy vezére legyen az én népemnek, Izraelnek.

5Móz. 12,5. 1Krón. 28,4.

7. Ámbár az én atyám, Dávid, elvégezé magában, hogy házat építene az Úrnak, Izrael Istenének,

2Sám. 7,2. 1Krón. 17,1. 28,2. Zsolt. 132,1–5.

8. De az Úr azt mondta Dávidnak, az én atyámnak: Azt, hogy arra gondoltál, hogy az én nevemnek házat építs, jól tetted, hogy szívedben ezt elvégezted; 2Kor. 8,12.

9. Mégis nem te építesz házat nékem, hanem a te fiad, aki a te ágyékodból származik, ő épít az én nevemnek házat.

10. **És beteljesíté most az Úr az Ő beszédét, amelyet szólott**; mert felkelék az én atyám, Dávid helyett, és ülék az Izrael királyiszékébe, amint az Úr megmondotta; és megépítém a házat az Úrnak, Izrael Istene nevének.

11. És abba helyeztem a ládát, amelyben az Úrnak szövetsége van, melyet szerzett az Izrael fiaival.

12. És odaállott Salamon az Úr oltára elé, az Izrael egész gyülekezetével szemben, és kezeit kiterjesztette. 1Kir. 8,22.

13. Salamon pedig egy széket csináltatott rézből, amelyet a tornácnak közepén helyeztetett el, melynek hossza öt sing, szélessége is öt sing, magassága pedig három sing volt. Felálla abba, és térdeire esvén az egész Izrael gyülekezete előtt, kezeit az ég felé kiterjeszté,

14. És monda: **Oh Uram, Izraelnek Istene, nincsen hozzád hasonló Isten sem mennyben, sem földön, aki megtartod a Te fogadásodat és irgalmasságodat a Te szolgáidhoz, akik előtted teljes szívvel járnak**!

2Móz. 15,11. 5Móz. 4,39. Dán. 7,9.

15. **Ki megtartottad a Te szolgádnak, az én atyámnak, Dávidnak, amit szólottál néki; mert Te magad szólottál, és kezeiddel beteljesítéd, amint e mai napon megtetszik**.

16. Most azért, oh Uram, Izraelnek Istene, tartsd meg, amit a Te szolgádnak, Dávidnak, az én atyámnak ígértél, mondván: Nem fogy el előttem a te magodból való férfiú, aki az Izraelnek királyiszékében üljön; csakhogy a te fiaid őrizzék meg az ő útjukat, hogy az én törvényemben járjanak, mint te énelőttem jártál.

Zsolt. 132,12.

17. **Most azért, oh Uram, Izraelnek Istene, bizonyosodjék meg a Te beszéded, melyet szólottál a Te szolgádnak, Dávidnak**!

18. **Avagy lakozhatnék-é valósággal az Isten e földön az emberek között? Ímé, az egek és az egeknek egei téged be nem foghatnak, mennyivel kevésbé e ház, amelyet én építettem**.

Zsolt. 113,5. 6. Csel. 7,49.

19. **És tekints a Te szolgád könyörgésére és imádságára, oh én Uram Istenem, meghallgatván kiáltását és könyörgését, amellyel könyörög a Te szolgád előtted**!

20. **Hogy a Te szemeid éjjel és nappal figyelmezzenek e házra, e helyre, amelyről azt mondottad, hogy nevedet abba helyezed, meghallgatván könyörgését a Te szolgádnak, amikor e helyen könyörögne**. Zsolt. 33,18. 34,15. Dán. 6,10.

21. **Hallgasd meg azért a Te szolgádnak és a Te népednek, Izraelnek könyörgését, amikor könyörögni fognak e helyen; hallgasd meg a Te mennyei lakhelyedből, és meghallgatván őket, légy kegyelmes**!

22. Mikor valaki vétkezik felebarátja ellen, és esküre kötelezteti, hogy megesküdjék, és ő idejön, megesküszik oltárod előtt ebben a házban,

23. **Te hallgasd meg a mennyből és vidd véghez, és tégy igaz ítéletet a Te szolgáid között, az istentelent megbüntetvén, fejére fordítván az ő útját; és az igazat megigazítván, megfizetvén néki az ő igazsága szerint.** Ésa. 3,10.

24. Mikor pedig megverettetik a Te néped, az Izrael az ő ellenségeitől, mivel ellened vétkeztek; és hozzád visszatérve vallást tesznek a Te nevedről, könyörögnek és imádkoznak előtted e házban:
Neh. 13,2. Ésa. 1,18. Mik. 7,19. Csel. 5,31.

25. Te hallgasd meg a mennyből, és bocsásd meg a Te népednek, az Izraelnek bűnét, és hozd vissza őket arra a földre, amelyet adtál nékik és az ő atyáiknak.

26. Mikor az ég berekesztetik és nem lészen eső, mivel vétkeztek ellened; és imádkozni fognak e helyen és vallást tesznek a Te nevedről és megtérnek bűneikből, mert Te sanyargatod őket:
5Móz. 24,16. Jer. 31,33. 34. Ezék. 18,19–22.

27. Te hallgasd meg a mennyből, és légy kegyelmes a Te szolgáidnak és a Te népednek, az Izraelnek; minekutána őket megtanítod az igaz útra, amelyen járjanak; és adj esőt a te földedre, amelyet adtál a Te népednek örökségül. Zsolt. 94,12. Zak. 10,1.

28. Éhség ha lesz a földön, ha döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár; ha az ő ellensége szorongatja az ő birodalmának földjén; ha bármiféle csapás és nyomorúság jön reájuk:

29. Aki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki; vagy a Te néped, az Izrael, ha elismeri valaki az ő csapását és fájdalmát, és kezeit e házban kiterjeszti:

30. **Te hallgasd meg a mennyből, a Te lakhelyedből és légy kegyelmes, és kinekkinek fizess az ő útjai szerint, amint megismerted az ő szívét, mert egyedül csak Te ismered az emberek fiainak szívét;**
1Krón. 28,9. Zsolt. 11,4. Ezék. 11,19. Róm. 2,29.

31. Hogy féljenek téged, járván a Te útjaidon, míg élnek e föld színén, amelyet adtál a mi atyáinknak.

32. **Sőt még az idegent is, aki nem a Te néped, az Izrael közül való, ha eljön messze földről a Te nagy nevedért és a Te hatalmas kezedért és a Te kiterjesztett karodért, mikor idejön s könyörög e házban:** 5Móz. 4,6. Zsolt. 103,3. Ésa. 56,3.

33. **Te hallgasd meg a mennyből, a Te lakóhelyedből, és add meg az idegennek mindazt, amiért könyörög hozzád, hogy megismerjék a földnek minden népei a Te nevedet, és tiszteljenek téged úgy, mint a Te néped, az Izrael, és ismerjék meg, hogy a Te nevedről neveztetik e ház, amelyet én építettem.**

34. Ha a Te néped hadba megy ki az ő ellensége ellen azon az úton, amelyen elbocsátod őket; ha könyörögnek, hozzád fordulván e város felé, amelyet választottál magadnak, és e ház felé, amelyet a Te nevednek építettem: Mal. 1,11. Ján. 10,16.

35. Te hallgasd meg az égből az ő könyörgésüket és imádságukat, és szerezz nékik igazságot. Csel. 26,18. 1Kor. 3,16.

36. Ha vétkeznek ellened, mert nincsen ember, aki nem vétkeznék, és reájuk megharagudván, az ellenség kezébe adod és őket fogságba viszik azok, akiktől megfogattak, messze földre vagy közelre,
Péld. 20,9. Róm. 3,23. Jak. 3,2. 1Ján. 1,8. 10.

37. És ha az idegen földön, ahol fogva tartatnak, magukba szállnak, és megtérvén, az ő fogságuk helyén könyörögnek hozzád, és ezt mondják: Vétkeztünk, hamisan és gonoszul cselekedtünk;

38. És megtérnek hozzád teljes szívükből és teljes lelkükből az ő fogságuk földjén, ahol őket fogva tartják, és könyörögnek hozzád, az ő földjüknek útja felé fordulva, amelyet adtál az ő atyáiknak, és e város felé, amelyet választottál magadnak, és e ház felé, amelyet a Te nevednek építettem:

39. Hallgasd meg akkor az ő könyörgésüket és imádságukat a mennyből, a Te lakhelyedről, és szerezz nékik igazságot, és bocsásd meg a Te népednek, hogy ellened vétkezett. Zsolt. 103,12. Ésa. 43,25.

40. **Most azért, oh én Istenem, legyenek a Te szemeid nyitva és füleid legyenek figyelmesek a könyörgésre ezen a helyen.** 1Krón. 28,2. Neh. 9,25. Zsolt. 132,8. Ésa. 61,10.

41. **És most kelj fel, oh Úr Isten, a Te nyugodalmadba, Te és a Te hatalmasságodnak ládája! A Te papjaid, oh Úr Isten, öltöztessenek fel üdvösséggel, és szentjeid örvendezzenek a jóban.**

42. **Oh Úr Isten, ne utáld meg a Te felkenetett királyod orcáját; emlékezzél meg Dávidhoz, a Te szolgádhoz való nagy irgalmasságidról!**
Zsolt. 89,20–28. 105,15. 132,1. 10–18. Ésa. 55,3.

Áldozatok bemutatása

7 És mikor Salamon elvégezte a könyörgést, tűz szálla le az égből, és megemésztő az egészenégő áldozatot és a véresáldozatot, és az Úr dicsősége betölté a házat,
3Móz. 9,24. Bír. 6,21. 1Kir. 18,38. Ezék. 10,2.

2. **Annyira, hogy még a papok sem mehettek be az Úr házába; mert az Úr dicsősége betölté az Úr házát.** 1Kir. 8,11.

3. És az Izrael fiai mindnyájan látták, amikor alászálla a tűz és az Úr dicsősége a házra, és arccal leborulának a föld felé a padlózatra, s **imádák és tisztelék az Urat, hogy jó és az Ő kegyelme mindörökké való!** rész 5,13. 20,21. 1Krón. 16,41. Zsolt. 106,1. 136,1.

4. A király pedig és az egész nép áldoznak vala áldozatokat az Úr előtt.
1Kir. 8,62. 63.

5. Áldozék Salamon király áldozatot huszonkétezer ökörrel és százhúszezer juhval; és ekképpen szentelék fel az Úr házát a király és az egész nép.

6. A papok pedig foglalatosok voltak az ő tisztükben; a leviták is az Úrnak minden zengő szerszámaival, amelyeket Dávid király készíttetett, hogy az Urat dicsérnék, **mert örökkévaló az Ő irgalmassága**, a Dávid dicséreteivel, mely kezükbe adatott; a papok pedig trombitáltak velük szemben, míg az egész Izrael ott álla.
1Krón. 15,16.

7. És felszentelé Salamon a középső pitvart, amely az Úrnak háza előtt volt; mert ott szerze égőáldozatokat és hálaadó áldozatok kövéreit; mert a rézoltárra, amelyet Salamon készíttete, nem fér vala az égőáldozat, az ételáldozat és a hálaadó áldozat kövére. 1Kir. 8,64.

8. És Salamon ünnepet szerze ebben az időben hét napig, és vele együtt az egész Izrael, nagy gyülekezet, mely összegyülekezék Hámáttól fogva az Egyiptom patakjáig.

9. A nyolcadik napon pedig gyülekezést tartottak, mert az oltár felszentelését hét napon át végezték és az ünnepet is hét napon.

10. A hetedik hónapnak huszonharmadik napján elbocsátá a népet sátoraikba, vígan és megelégedve mindama jók felett, amelyeket cselekedett az Úr Dáviddal, Salamonnal és az Ő népével, Izraellel.
1Kir. 8,66.

Az Úr ígérete és intése Salamonnak

11. **És Salamon bevégezé az Úr házát és a királyi palotát, s mindazt, amit magában elhatározott Salamon, hogy megcsinált az Úr házában és a maga házában; szerencsésen bevégezé.**
1Kir. 9,1.

12. Megjelenék pedig az Úr Salamonnak azon éjjel, s monda néki: **Meghallgattam a te könyörgésedet, és e helyet magamnak áldozat házául választottam.** 1Móz. 12,7. 5Móz. 12,5.

13. Ímé, amikor az eget bezárandom, hogy ne legyen eső; és amikor parancsolok a sáskának, hogy a földet megemésszse; vagy amikor döghalált bocsátandok az én népemre:

14. És megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én orcámat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.
Jak. 4,10. 5,6. 1Ján. 1,9. 5,14. 15.

15. **Most már az én szemeim nyitva lesznek, és füleim figyelmesek lesznek e helyen a könyörgésre.** Ésa. 43,25. 1Pét. 3,12.

16. **Most választottam és megszenteltem e házat, hogy az én nevem abban legyen mindörökké, és ott lesznek az én szemeim és az én szívem mindenkor.**
rész 6,6. 1Kir. 9,3.

17. És ha te előttem jársz, amint járt Dávid, a te atyád, úgy cselekedvén mindenekben, amint neked megparancsoltam, s az én rendeléseimet és ítélteimet megtartod: 1Kir. 15,5.

18. Megerősítem a te birodalmad trónját, amint megígértem Dávidnak, a te atyádnak, mondván: Nem vétetik el a te nemzet-

ségedből való férfiú az Izrael királyiszékéből.

19. De hogyha ti elszakadtok, s rendeléseimet és parancsaimat, amelyeket előtökbe adtam, elhagyjátok, s elmenvén, idegen isteneknek szolgáltok és azok előtt meghajoltok: 3Móz. 26,14.

20. Kiszaggatom őket az én földemből, amelyet adtam nékik: és ezt a házat, amelyet az én nevemnek szenteltem, orcám elől elvetem; tanulságul és példabeszédül adom őket minden nemzetségnek. Zsolt. 5,5.

21. És ezen a házon, amely felséges volt, minden elmenő álmélkodni fog, és azt mondja: Miért cselekedett így az Úr ezzel az országgal és ezzel a házzal? 5Móz. 29,24. Jer. 7,14. 22,8. JerSir. 2,15.

22. És azt felelik: Azért, mert elhagyták az Urat, atyáik Istenét, aki őket kihozta Egyiptom földjéből, és idegen istenekhez hajlottak, azokat imádták és azoknak szolgáltak; azért hozta reájuk mind e veszedelmet. Bír. 2,13.

Salamon városépítései

8 Lőn pedig húsz esztendő múlva, ami alatt Salamon megépíté az Úr házát és a maga palotáját: 1Kir. 9,10.

2. Azokat a városokat, amelyeket Hirám adott Salamonnak, megépíté Salamon, és Izrael fiait telepíté oda.

3. Azután elméne Salamon Hámát-Sobába és azt hatalmába keríté.

4. És megépíté Tádmort a pusztában, és minden kincstartó városokat, amelyeket Hámátban épített.

5. Annakfelette mind a felső, mind az alsó Bét-Horont megépíté s megerősített városokká tette kőfalakkal, kapukkal és zárakkal.

6. És Baalátot, s a tárházak minden városait, amelyek Salamonéi voltak, a szekereknek és a lovagoknak minden városait; és mindent, amihez Salamonnak kedve volt, megépíté Jeruzsálemben, a Libánuson és az ő egész birodalmának földjén. Józs. 15,11.

7. Mindazt a népet, amely megmaradt a hitteusok közül, az emoreusok, perizeusok, hivveusok és a jebuzeusok közül, akik nem az Izrael közül valók; 1Kir. 9,20.

8. Hanem azoknak fiai közül, akik azon a földön őutánuk maradtak, akiket az Izrael fiai ki nem irthattak, azokat Salamon adófizetőkké tette mind e mai napig.

9. De az Izrael fiai közül Salamon senkit nem tett szolgává az ő külső dolgaiban; mert ezek hadakozó férfiak voltak, és az ő hadnagyainak vezérei, s szekereinek és lovagjainak vezérei. 2Móz. 19,5. 3Móz. 25,39. 5Móz. 23,19.

10. Azok, a Salamon király seregeinek vezérei, kétszázötvenen voltak, akik uralkodnak vala a népen.

11. És felviteté Salamon a fáraó leányát a Dávid városából a házba, amelyet néki épített; mert ezt mondá: Nem lakhatik az én feleségem az Izrael királyának, Dávidnak házában; mert szentséges hely az, mivel az Úr ládája abba vitetett. 1Kir. 3,1. 7,8. 9,24.

Istentiszteleti rend

12. Akkor égőáldozatokat áldozék Salamon az Úrnak az Úr oltárán, amelyet rakatott a tornác előtt;

13. Naponként áldozának azon, Mózes parancsolatja szerint, szombatnapokon, a hónapok első napjain, és évenként a főünnepeken háromszor; tudniillik a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén és a sátorok ünnepén. 2Móz. 23,14. 4Móz. 28,3. 26. 5Móz. 16,16.

14. És elrendelé az ő atyjának, Dávidnak rendelése szerint a papok tisztét az ő szolgálatukban, a levitákat is az ő tisztük szerint, hogy dicsérnék az Istent és szolgálnának a papok mellett naponként; az ajtónállókat is, az ő csoportjaik szerint minden kapuhoz, mert így volt az Isten emberének, Dávidnak parancsolatja. 1Krón. 9,17. 24,1. 25,1. 26,1.

15. És nem tértek el a király parancsolatjától, amelyet parancsolt a papoknak és levitáknak minden dolog és a kincsek felől.

16. Ilyen módon bevégződött Salamonnak minden munkája azon naptól, amikor az Úr házának alapját letették, annak befejezéséig, amikor immár az Úr háza elkészült.

17. Azután elméne Salamon Esiongáberbe és Elótba, amely a tenger partján, Edom földjén volt. 5Móz. 2,8.

18. És külde Hirám az ő szolgái által néki hajókat és szolgákat, akik a tengeren jártasok voltak, akik menének a Salamon szolgáival együtt Ofirba, ahonnan négyszázötven tálentum aranyat hozának és vitték Salamon királynak.

1Móz. 10,29. 1Kir. 9,27. Jób 22,24. Ésa. 13,12.

A sábai királynő látogatása Salamonnál

9 A Sába királyasszonya pedig hallván Salamon hírét, eljöve, hogy megkísértse Salamont nehéz kérdésekkel, Jeruzsálembe, igen nagy sereggel és tevékkel, amelyek hoznak vala fűszereket, igen sok aranyat és drágaköveket; és Salamonhoz méne, és beszélt vele mindenekről, amelyek szívén voltak.

1Kir. 10,1. Péld. 1,5. Mát. 12,42. Luk. 11,31.

2. És Salamon megfelelt minden beszédeire, mert semmi sem volt Salamon elől elrejtve, amelyet meg nem mondhatott volna néki.

3. És mikor látta Sába királynéasszonya Salamon bölcsességét és a házat, amelyet épített;

4. És az ő asztalának étkeit, szolgáinak lakását és hivatalnokainak állását és öltözékeiket, pohárnokait s azoknak öltözékeit, és az ő áldozatát, amellyel az Úrnak házában áldozott: a lélegzete is elállott.

5. És monda a királynak: Mind igaz volt, amit hallottam az én lakóföldemben a te dolgaidról és bölcsességedről;

6. De hinni sem akartam azoknak beszédeit, míg én magam el nem jöttem és szemeimmel nem láttam. **És ímé, nékem a felét sem beszélték el a te bölcsességed nagyságának; felülmúltad a hírt, amelyet hallottam.**

7. Boldogok a te embereid és boldogok ezek a te szolgáid, akik szüntelen hódolnak néked, hogy hallhatják a te bölcsességedet!

8. **Legyen az Úr, a te Istened áldott, aki téged annyira szeretett, hogy az Ő székébe helyezett, hogy lennél az Úrnak, a te Istenednek királya; mivel a te Istened szerette Izraelt, hogy megerősítse őt mindörökké, azért tett téged királlyá felettük, hogy szolgáltass ítéletet és igazságot.** Zsolt. 72,18. 19.

9. És ada a királynak százhúsz tálentum aranyat és felette sok fűszert és drágaköveket. Nem is volt addig olyan fűszer, mint amilyet Sába királyasszonya adott Salamon királynak.

10. És Hirám szolgái is és Salamon szolgái is, akik hoztak aranyat Ofirból; hoztak ébenfát és drágaköveket is.

11. És csinált a király az ébenfából lépcsőket az Úr házába és a király házába, s citerákat és lantokat az éneklőknek. Ezekhez hasonlókat nem láttak azelőtt Júda országában.

12. Salamon király pedig adott a Sába királyasszonyának mindent, amit csak kívánt és kért tőle, azonkívül, amit ő a királynak hozott. Azután megtére és méne az ő földjébe mind ő, mind az ő szolgái.

Salamon gazdagsága

13. Vala pedig mértéke az aranynak, amely esztendőnként bejő vala Salamonnak, hatszázhatvanhat tálentum arany,

14. Azonkívül, amit hoznak vala a kalmárok és kereskedők; de még Arábia minden királyai és annak a földnek fejedelmei is hoztak aranyat és ezüstöt Salamonnak.

Zsolt. 68,29. 72,10. Ésa. 60,6. Jer. 25,24.

15. És csináltata Salamon király kétszáz pajzsot vert aranyból, mindegyik pajzsra hatszáz vert arany siklus ment fel.

16. Háromszáz kerek pajzsot is vert aranyból; mindegyik pajzsra háromszáz arany siklus megy vala, amelyeket a király helyeztete a Libánon erdejének házába.

17. És csináltatott a király egy nagy királyiszéket elefántcsontból, és beborítatá azt finom arannyal.

18. Hat lépcsője volt a széknek, és arany zsámolya a székhez erősítve, és támaszai valának mindkét felől az ülés mellett, és két oroszlán állott a karok mellett.

19. És tizenkét oroszlán állt ott a hat lépcsőn mindkét felől. Senki soha olyant nem csinált egyetlen országban sem.

20. És Salamon királynak összes ivóedényei aranyból voltak; a Libánon erdő házának is összes edényei tiszta aranyból voltak; nem volt az ezüstnek semmi becse a Salamon idejében;

21. Mert hajói voltak a királynak, amelyek Társisba jártak a Hirám szolgáival együtt. Minden három esztendőben egyszer mentek a hajók Társisba, honnan aranyat, ezüstöt, elefántcsontot, majmokat és pávákat hoztak. Zsolt. 48,7. 72,10. Ésa. 23,6. 14. 60,9. Jer. 10,9. Jón. 1,3.

22. **És felülmúlta Salamon király e földnek minden királyait gazdagságban és bölcsességben**. 1Kir. 3,12. 13.

23. És e földnek minden királyai kívánnak vala szembe lenni Salamonnal, hogy hallhatnák az ő bölcsességét, **amelyet Isten adott az ő szívébe**.

24. És azok mindnyájan ajándékot visznek vala néki, arany és ezüst edényeket, ruhákat, fegyvert, fűszereket, lovakat és öszvéreket esztendőnként.

25. És Salamonnak négyezer lóistállói, szekerei és tizenkétezer lovagjai voltak, akiket helyeztete a szekerek városaiba és a király mellé Jeruzsálemben. 1Kir. 4,26. 10,26.

26. És uralkodott minden király felett az Eufrátesz folyóvíztől a filiszteusok földjéig, és az Egyiptom határáig. 1Móz. 15,18.

27. És a király Jeruzsálemben olyanná tette az ezüstöt, mint a köveket, és a cédrusfákat úgy elszaporítá, mint a vadfügefákat, amelyek növekednek a mezőségen bőséggel. 1Kir. 10,27.

28. Hordtak pedig Salamonnak lovakat Egyiptomból és minden országból. 5Móz. 17,16. 1Kir. 4,26.

29. Salamonnak egyéb dolgai, úgy az elsők, mint az utolsók, avagy nem írattak-é meg a Nátán próféta könyvében, és a silóbeli Ahija próféciájában, és Jehdó prófétának Jeroboám ellen, a Nébát fia ellen írt látásaiban? 1Kir. 11,1–41.

30. És uralkodék Salamon Jeruzsálemben az egész Izrael felett negyven esztendeig. 1Kir. 11,42.

31. És elaluvék Salamon az ő atyáival egyetemben, és eltemeték őt az ő atyjának, Dávidnak városában, és uralkodék helyette az ő fia, Roboám.

Az ország kettészakadása

10 Elméne Roboám Síkembe; mert Síkembe gyűlt az egész Izrael, hogy őt királlyá választanák. 1Kir. 12,1. 2.

2. Lőn pedig, mikor ezt meghallotta Jeroboám, a Nébát fia, aki akkor Egyiptomban volt; mert odafutott Salamon király elől, visszatére Jeroboám Egyiptomból. 1Kir. 12,2.

3. És hozzáküldvén, elhivatták őt. Eljöve azért Jeroboám és az egész Izrael, és szólának Roboámnak, mondván:

4. A te atyád igen megnehezítette a mi igánkat, de te most könnyebbítsd meg atyádnak kemény szolgálatát és az ő nehéz igáját, amelyet reánk vetett, és szolgálunk néked. 1Sám. 8,11–18.

5. És monda nékik: Harmadnapig gondolkodom róla, azután jöjjetek hozzám. Elméne azért a nép.

6. És tanácskozék Roboám király a vén emberekkel, akik Salamon előtt, az ő atyja előtt állottak életében, mondván: Mit tanácsoltok, mit válaszoljak e népnek?

7. És azok ekképpen szólának: **Ha javára leszel ennek a népnek, s kedvezel nékik és jó szóval beszélsz hozzájuk; akkor a te szolgáid lesznek mindenkor**. 1Kir. 12,7. Neh. 5,19. Zsolt. 112,5. Péld. 15,1.

8. De ő megvetette a vének tanácsát, amelyet néki tanácsoltak, és tanácsot tarta az ifjakkal, akik övele növekedtek fel és néki udvaroltak. 2Sám. 17,14. Péld. 13,20.

9. És monda azoknak: Ti micsoda tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik nékem így szólának: Könnyebbítsd meg az igát, amelyet a te atyád reánk vetett.

10. Akkor felelének az ifjak, akik övele együtt növekedtek, mondván: Így szólj a népnek, amely szólván néked, azt mondja: A te atyád megnehezítette a mi igánkat, te pedig könnyebbítsd meg nékünk; így szólj nékik: Az én legkisebb ujjam erősebb atyám derekánál;

11. Most azért, ha az én atyám nehéz igát vetett reátok, én még nehezebbé

teszem igátokat; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal.

12. És elméne Jeroboám és az egész nép Roboámhoz harmadnap, amint a király meghagyta, ezt mondván: Jöjjetek hozzám harmadnapon.

13. És a király kemény választ adott nékik, megvetve Roboám király a vének tanácsát. 1Móz. 42,7. 1Sám. 25,10. Péld. 12,13.

14. És az ifjak tanácsa szerint szóla nékik, mondván: Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal.

15. És a király nem hallgatá meg a népet; mert ezt az Úr fordította ekként, hogy megerősítené az Úr az Ő beszédét, amelyet szólott a silóbeli Ahija által Jeroboámnak, a Nébát fiának. 1Kir. 12,15.

16. Mikor pedig az egész Izrael látta, hogy nem hallgatá meg őket a király, felele a nép a királynak, mondván: Micsoda részünk van nékünk Dávidban? Nincsen nékünk örökségünk az Isai fiában! Menj el a te hajlékaidba, oh Izrael! Ám viseld gondját a te házadnak, oh Dávid! Elméne azért hajlékaiba az egész Izrael;

17. Úgy, hogy Roboám csak azokon az Izrael fiain uralkodék, akik Júda városaiban laktak.

18. És mikor elküldé Roboám Adorámot, az adószedőt, megkövezék őt Izrael fiai, és meghala; Roboám király pedig siete szekerébe ülni, hogy Jeruzsálembe szaladjon. 1Kir. 12,18.

19. Így szakada el az Izrael népe a Dávid házától, mind e mai napig.

Roboám uralma Júdában

11 Méne azért Roboám Jeruzsálembe, és összegyűjté a Júda és Benjámin házát, száznyolcvanezer válogatott hadviselőket, hogy hadakoznának Izrael ellen, és visszanyernék az országot Roboámnak. 1Kir. 12,21.

2. Szóla pedig az Úr Semájának, az Isten emberének, mondván: 1Sám. 2,27.

3. Mondd meg Roboámnak, Salamon fiának, Júda királyának és az egész Izraelnek Júdában és Benjáminban, így szólván:

4. Ezt mondja az Úr: Ne menjetek fel és ne hadakozzatok atyátokfiai ellen; térjetek meg mindenki a maga házába, mert éntőlem lett e dolog. És engedének az Úr szavának, és megtérének ahelyett, hogy Jeroboám ellen mennének.

5. Lakozék azért Roboám Jeruzsálemben, és megerősíté a városokat Júdában.

6. Így megépíté Betlehemet, Etámot és Tékoát, 1Móz. 35,19. Bír. 15,8. 2Sám. 14,2. 1Krón. 4,32. Jer. 6,1. Mát. 2,1.

7. Betsúrt, Sókót és Adullámot,

8. Gátot, Marésát és Zifet,

9. Adoráimot, Lákist és Azekát,

10. Sorát, Ajalont és Hebront, melyek erős városok voltak Júdában és Benjáminban.

11. És mikor megerősítette ez erősségeket, helyezett azokba elöljárókat és szerze tárházakat eleségnek és bornak és olajnak.

12. És mindegyik városban szerze pajzsokat és kopjákat, és rendkívül megerősíté azokat. És az övé lőn Júda és Benjámin.

A papok és a leviták Roboámot követik

13. Továbbá a papok és a leviták, akik az egész Izraelben voltak, őhozzá csatlakozának minden ő határukból;

14. Mert a leviták elhagyták az ő faluikat és jószágukat, és Júdába és Jeruzsálembe menének, mert kiűzte őket Jeroboám és az ő fiai, hogy az Úrnak ne szolgálnának. 4Móz. 35,2. Józs. 21,20–42.

15. És rendele magának papokat a magaslatokhoz, a bakokhoz és a borjúkhoz, amelyeket csináltatott. 3Móz. 17,7. 5Móz. 32,15–17. 1Kir. 12,31. Hós. 13,2. 1Kor. 10,20.

16. És utánuk Izrael minden nemzetségei közül azok, akik szívük szerint keresték az Urat, Izraelnek Istenét, menének Jeruzsálembe, hogy áldoznának az Úrnak, az ő atyáik Istenének.

17. És megerősíték Júda országát, és megerősíték Roboámot, a Salamon fiát három esztendeig; mert három esztendeig járának Dávidnak és Salamonnak útján. Hós. 6,4.

18. És feleségül vevé Roboám Mahalátát, Jérimótnak, a Dávid fiának leányát és Abihailt, Eliábnak, az Isai fiának leányát,

19. Aki szüle néki fiakat: Jeust, Semáriát és Zahámot,
20. És őutána vevé Maakát, az Absolon leányát, aki szülé néki Abiját, Attait, Zizát és Selómitot. 1Kir. 15,2.
21. Legjobban szereté pedig Roboám Maakát, az Absolon leányát minden feleségei és ágyasai között; mert tizennyolc felesége és hatvan ágyasa volt. És nemze huszonnyolc fiút és hatvan leányt. 5Móz. 21,15–17.
22. És Roboám Abiját, a Maaka fiát tette testvérei között vezérré és elöljáróvá, mert őt akará királlyá tenni.
23. És okosan gondolkodván, szétosztá fiait mind Júda és Benjámin földjén a megerősített városokba, akiknek bőségesen adott eleséget és sok feleséget szerzett számukra. 5Móz. 17,17. 1Kir. 11,3.

Sésák fáraó hadjárata Júda ellen

12 Lőn pedig, amikor Roboám az ő királyságát megszilárdította és abban megerősödött: elhagyta az Úr törvényét, és vele együtt az egész Izrael. 1Kir. 14,21–24.
2. Azért a Roboám királyságának ötödik esztendejében feljöve Sésák, az egyiptomi király Jeruzsálem ellen, mert az Úr ellen vétkezének. 1Kir. 14,25.
3. Ezerkétszáz fegyveres szekérrel és hatvanezer lovaggal, és megszámlálhatatlan volt a nép, amely vele Egyiptomból feljött, a líbiabeliekkel, sukkeusokkal és szerecsenekkel;
4. És elfoglalá Júdának erős városait, azután méne Jeruzsálem alá.
5. Akkor Semája próféta méne Roboámhoz és a Júda fejedelmeihez, akik Jeruzsálembe gyűltek össze Sésáktól való féltükben, és monda nékik: Ezt mondja az Úr: Mivel ti engem elhagytatok, én is a Sésák kezébe bocsátlak titeket.
6. Akkor megalázák magukat az Izrael fejedelmei és a király, s mondának: **Az Úr igaz**! 2Móz. 9,27. 3Móz. 26,40–42. Zsolt. 78,34. Jak. 4,10.
7. És mikor az Úr látta, hogy megalázták magukat, ekképpen szóla az Úr Semája prófétának: Megalázták magukat, nem vesztem el őket, hanem némi szabadulást szerzek nékik, és nem ontom ki az én haragomat Jeruzsálem ellen Sésák által; 1Kir. 21,29.
8. Mindazáltal szolgái lesznek néki, hogy megtudják a különbséget az én szolgálatom és más országok királyságainak szolgálatai között. Ésa. 26,13.
9. Feljöve azért Sésák, az egyiptomi király Jeruzsálem ellen, és elvitte az Úr házának kincsét, s a király házának kincsét; mindazokat elvitte; az arany pajzsokat is elvitte, amelyeket Salamon csináltatott. 1Kir. 10,16. 14,25.
10. Ezek helyett Roboám király rézpajzsokat csináltata, és bízá azokat a gyalogosok fejedelmeinek kezére, akik őrzik a király házának ajtaját. 2Sám. 8,18.
11. És mikor a király felmegy az Úr házába, mennek a gyalogosok is, és felviszik azokat, s azután visszahozzák a gyalogosok szobájába.
12. Mikor azért megalázta magát Roboám, eltávozék az Úr haragja őróla, hogy meg ne semmisülne mindenestől, mert Júdában is volt még jó dolog.

Roboám halála

13. Megerősödék azért Roboám király Jeruzsálemben és uralkodék; mert negyvenegy esztendős volt Roboám, mikor uralkodni kezdett, és tizenhét esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, a városban, amelyet az Úr választott az Izrael minden nemzetségei közül, hogy ott helyeztesse az Ő nevét; és az ő anyjának neve Naáma, aki ammonita volt.
14. **Cselekedék pedig gonoszt, mert az Urat szíve szerint keresni nem akará**. Mát. 7,7. Csel. 9,11.
15. Roboámnak pedig első és utolsó dolgai avagy nincsenek-é megírva a Semája próféta könyvében, és Iddónak, a látnoknak könyvében, a nemzetségi lajstromban? És hadakozás volt Roboám és Jeroboám között egész éltükben. 1Kir. 14,30.
16. És elaluvék Roboám az ő atyáival, és eltemették a Dávid városában; és uralkodék az ő fia, Abija, helyette. rész 11,20–22.

Abija legyőzi Jeroboámot

13 Jeroboám királynak tizennyolcadik esztendejében kezde uralkodni Abija Júdában. 1Kir. 15,1.

2. Három esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Mikája volt, aki a Gibeából való Uriel leánya. És Abija és Jeroboám között háború volt.

3. Azért felkészüle Abija a háborúra négyszázezer válogatott harcosból álló sereggel; és Jeroboám vele szembeszállott nyolcszázezer válogatott harcosból álló sereggel.

4. Akkor felálla Abija a Semáraim hegyének tetején, amely az Efraim hegységében volt, és monda: Hallgassátok meg szómat, Jeroboám és az egész Izrael!

5. Avagy nem kellene-é néktek meggondolnotok, hogy az Úr, az Izrael Istene Dávidnak adta volt a királyságot Izrael felett örökre; néki és fiainak, sónak szövetsége által? 4Móz. 18,19. 2Sám. 7,12. 16.

6. Mindazáltal felkele Jeroboám, a Nébát fia, Salamonnak, a Dávid fiának szolgája, és támada az ő ura ellen;

7. Azután gyűlének őhozzá a haszontalan emberek, Beliál fiai, akik ellene szegültek Roboámnak, a Salamon fiának, mikor Roboám gyermek és félénk szívű volt, és azok ellen magát nem oltalmazhatta.

8. És most azt gondoljátok, hogy ti ellene állhattok az Úr királyságának, amely a Dávid fiainak kezében van, mivel sokan vagytok, s veletek vannak az aranyborjúk is, amelyeket Jeroboám öntetett néktek istenek gyanánt. Hós. 8,6.

9. Avagy nem ti űztétek-é el az Úrnak papjait, az Áron fiait és a levitákat? És nem ti szerzettetek-é magatoknak papokat, mint egyéb országoknak nemzetségei, akárkit, aki az ő szolgálatának felszentelésére egy gyermekded tulokkal és hét kossal eljött, és lett a bálványok papja, amelyek nem istenek. 2Móz. 29,35.

10. Mimellettünk van pedig az Úr, a mi Istenünk, akit mi el nem hagytunk; a papok pedig, akik az Úrnak szolgálnak, az Áron fiai, és vannak leviták, akik forgolódnak az ő tisztükben.

11. És áldoznak az Úrnak égőáldozattal minden reggel és minden estve, és füstölőáldozattal, és a kenyérnek a tiszta asztalra való tételére és az arany gyertyatartóra, szövétnekeivel egybe gondot viselnek, meggyújtván azokat minden este; mert mi megtartjuk az Úrnak, a mi Istenünknek rendelését; ti pedig elhagytátok Őt.

12. **Azért ímé, mivelünk van az Isten vezér gyanánt, és az Ő papjai a riadó kürtökkel, hogy ellenetek kürtöljenek. Izrael fiai! Ne harcoljatok az Úr ellen, a ti atyáitok Istene ellen, mert útjaitok nem mennek végbe!** 4Móz. 10,8. 5Móz. 20,4. Józs. 5,14. Zsolt. 20,7. Csel. 5,39.

13. Jeroboám pedig lest vetett ellenük, hogy hátuk mögé kerüljön, s ilyen módon Júda előtt is ők legyenek, hátuk mögött is a les.

14. Látván pedig Júda, hogy ímé mind elől, mind hátul megtámadtatának: kiáltának az Úrhoz, a papok pedig trombitálnak vala a trombitákkal.

15. És kiáltának Júda férfiai; és mikor kiáltának a Júda férfiai, az Isten megveré Jeroboámot és az egész Izraelt, Abija és Júda előtt.

16. És az Izrael fiai menekülének Júda elől, de az Isten kezükbe adá őket;

17. Mert megveré őket Abija és az ő népe nagy csapással, úgyannyira, hogy az izraeliták közül seb miatt ötszázezer válogatott férfi esett el.

18. És ilyen módon aláztatának meg az Izrael fiai abban az időben; **Júda fiai pedig megerősödének, mert ők az Úrra, az ő atyáik Istenére támaszkodtak.**

19. És üldözé Abija Jeroboámot, és elfoglala tőle egynéhány várost, Bételt és annak faluit, Jésanát és annak faluit, s Efrávint és annak faluit. Józs. 15,9.

20. És nem jutott többé erőhöz Jeroboám Abija idejében, hanem megveré őt az Úr, és meghala. 1Sám. 25,38. 1Kir. 14,20.

21. Abija pedig hatalmassá lett, és vett magának tizennégy feleséget, akiktől nemze huszonkét fiút és tizenhat leányt.

22. Abijának pedig több dolgai, útjai és beszédei megírattak az Iddó próféta könyvében.

Asa eltörli a bálványozást és megerősíti magát

14 Elaluvék pedig Abija az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid városában, s uralkodék helyette az ő fia, Asa, akinek idejében tíz esztendeig volt békesség a földön. 1Kir. 15,8.

2. **És Asa mindazt cselekedé, ami jó és igaz volt az Úr előtt, az ő Istene előtt;**

3. Elrontá az idegen istenek oltárait és a magaslatokat; a bálványokat eltöreté, és az aserákat kivágatá;

4. És megparancsolá Júdának, hogy az Urat, az ő atyáik Istenét keressék, és cselekedjék az Isten törvényét és parancsolatját. 2Móz. 34,13. 1Kir. 11,7.

5. Kipusztítá Júda minden városaiból a magaslatokat és a naposzlopokat, és az ország csendes lőn alatta.

6. És építtetett megerősített városokat Júdában, mivelhogy nyugodalomban volt a föld, és senki sem folytatott ellene háborút azokban az esztendőkben, mert az Úr nyugodalmat adott néki.

7. Mert ezt mondja vala Júdának: Építsük meg a városokat és vegyük körül kerítéssel, tornyokkal, kapukkal, zárakkal, míg a föld birodalmunkban van; **mert megkerestük az Urat, a mi Istenünket, megkerestük és nyugodalmat adott nékünk mindenfelől. Azért építének és lett jó előmenetelük.**

8. Volt pedig az Asa serege, amely pajzsot és kopját viselt, Júdából háromszázezer; és Benjáminból pajzsot viselők és kézívesek kétszáznyolcvanezren voltak; mindezek erős vitézek.

9. És kijöve ellenük a szerecsen Zérah, ezerszer ezer emberrel és háromszáz szekérrel, és méne Marésáig. Józs. 15,44. Mik. 1,15.

10. Kiméne Asa is ellene, és viadalhoz készülének a Sefáta völgyben, Marésa mellett. 2Móz. 14,10. Zsolt. 22,5.

11. Akkor kiálta Asa az Úrhoz, az ő Istenéhez, és monda: **Oh Uram, nincs különbség előtted a sok között és az erő nélkül való között, hogy megsegítsd! Segíts meg minket, oh mi Urunk Istenünk, mert benned bízunk, és a Te nevedben jöttünk e sokaság ellen! Oh Uram, Te vagy a mi Istenünk, ne vegyen ember Terajtad erőt.** 1Sám. 14,6. 17,45. Péld. 18,10. Náh. 1,7.

12. Megveré azért az Úr a szerecseneket Asa és Júda előtt, és elfutának a szerecsenek. 1Móz. 10,19.

13. És üldözé őket Asa az ő seregével Gerárig, és elhullának a szerecsenek közül sokan, hogy közülük senki sem marada életben, mert leverettek az Úr előtt és az Ő serege előtt; és hozának nagy zsákmányt.

14. És Gérár környékén elpusztítának minden várost, mert az Úrtól való rettegés szállotta meg őket. És a városokat mind feldúlták, mivelhogy sok ragadomány volt azokban. 1Móz. 35,5.

15. A barmok tanyáit is lerombolták, és sok juhot és tevét elhajtának, s úgy tértek vissza Jeruzsálembe.

Azáriás próféta intelme

15 És Azáriást, az Obed fiát felindítá az Isten Szelleme: Bír. 3,10.

2. Aki Asa elé lépett, és monda: Hallgassatok meg engem, Asa s egész Júda és Benjámin! **Az Úr van veletek, ha ti is Ővele lesztek; ha Őt keresitek, megtaláljátok; de ha Őt elhagyjátok, Ő is elhagy titeket.** Jer. 29,13. Mát. 7,7. Jak. 4,8.

3. Sok ideje, hogy Izrael az igaz Isten nélkül, tanító pap nélkül, és törvény nélkül van. 5Móz. 4,29. Hós. 3,4.

4. **Ha megtért volna az ő nyomorúságában az Úrhoz, Izrael Istenéhez: megtalálták volna azok, akik Őt keresik.**

5. De ezekben az időkben nincs békessége sem a kimenőnek, sem a hazajövőnek, mivelhogy nagy a nyomorúsága mindazoknak, akik e földön laknak; Bír. 5,6.

6. Annyira, hogy egy nemzetség a másik nemzetséget és egyik város a másik várost elpusztítja; mert az Isten gyötri őket minden sanyarúsággal. Mát. 24,7.

7. **Ti azért bátrak legyetek, kezeiteket le ne eresszétek, mert a ti munkátoknak jutalma van.** Ruth 2,12. Zsolt. 58,11. 90,17. Ésa. 65,22. Kol. 3,24.

8. Mikor pedig Asa meghallotta e beszédeket és az Obed prófétának próféciáját,

megbátorodék, és elpusztítá a Júda és Benjámin földjéről mindenestől a bálványokat, a városokból is, amelyeket elfoglalt az Efraim hegységén, és megújítá az Úr oltárát is, amely az Úr tornáca előtt volt.

9. És összegyűjtötte az egész Júda és Benjámin nemzetségét és azokat, akik jövevények voltak köztük az Efraim, Manasse és Simeon nemzetségéből; mert az Izrael nemzetségéből sokan csatlakoztak őhozzá, látván, hogy az Úr, az ő Istene, ővele volt.

10. Összegyűlének azért Jeruzsálembe a harmadik hónapban, Asa királyságának tizenötödik esztendejében.

11. És áldozának az Úrnak azon a napon a nyert zsákmányból hétszáz ökörrel és hétezer juhval;

12. És fogadást tettek, hogy ezután az Urat, az ő atyáik Istenét teljes szívvel és teljes lélekkel fogják keresni.
2Kir. 23,3. Neh. 10,29.

13. És ha valaki nem keresné az Urat, az Izrael Istenét, megölettessék kicsinytől fogva nagyig, úgy a férfi, mint az asszony.
2Móz. 22,20.

14. És megesküvének az Úrnak felszóval, kiáltással, trombita- és kürtszókkal.
5Móz. 13,5. 15.

15. **És örvendezett az egész Júda az eskü felett; mert teljes szívükből esküdtek, és egyenlő akarattal keresték az Urat; és megtaláltaték általuk, és az Úr nyugodalmat szerze nékik minden felől.**
2Móz. 33,14. Ésa. 14,3. Jer. 6,16. Zsid. 4,9–11.

16. De még Maakát, Asa király anyját is megfosztá a királynéságtól, mivel egy iszonyú bálványt emelt Aserának, és Asa elrontá és összetörte annak iszonyú bálványát, és a Kedron patakjánál megégeté.
1Kir. 15,13.

17. Jóllehet Izraelből a magaslatokat nem irtották ki, mindazáltal Asának tiszta szíve volt egész életében. 1Kir. 3,2.

18. És bevitte az Isten házába, amit atyja és ő megszentelének, ezüstöt, aranyat és edényeket.

19. És nem volt háború Asa király országlásának harmincötödik esztendejéig.

Asa szövetsége az arámokkal Izrael ellen

16 Asa király uralkodásának harminchatodik esztendejében feljött Baása, az Izrael királya Júda ellen, és megépíté Rámát, hogy ne engedjen senkit se kimenni, se bemenni Asához, a Júda királyához.
1Kir. 15,17.

2. De Asa az Úrnak és a királynak tárházából hozott ki ezüstöt, aranyat, és küldé azt Benhadádnak, a szíriabeli királynak, aki lakik vala Damaszkuszban, mondván:

3. Szövetség van köztem és közötted, amint az én atyám és a te atyád között is volt azelőtt. Ímé, küldök néked ezüstöt és aranyat. Menj el, bontsd fel a te szövetségedet Baásával, az Izrael királyával, hogy távozzék el tőlem.

4. És engedvén Benhadád Asa királynak, elküldé az ő seregének vezéreit Izrael városai ellen, és bevevé Ijont, Dánt, Abelmáimot és Naftali minden kincses városait.

5. Amit mikor meghallott Baása, abbahagyta Ráma építését és megszünteté munkáját.

6. Akkor Asa király felvevé az egész Júda népét, és Rámából a köveket és a fákat mind elhordák, amelyekkel Baása a várost építi vala, és azokból Gébát és Mispát építé.

7. Az időben méne Hanáni próféta Asához, a Júda királyához, és monda néki: Mivel a szíriabeli királyban volt bizodalmad, és nem az Úrban, a te Istenedben bíztál: ezért szabadult meg a szíriabeli király hada a te kezedből.
1Kir. 16,2. Ésa. 31,1. Jer. 17,5.

8. Avagy nem volt-é a szerecseneknek és a libiabelieknek nagy seregük, felette sok szekereik és lovagjaik? Mindazáltal, mivel az Úrban volt bizodalmad, kezedbe adta azokat;

9. **Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik Őhozzá teljes szívvel ragaszkodnak**; bolondul cselekedtél ebben; azért mostantól kezdve háborúk lesznek ellened.
Zsolt. 34,15. Péld. 15,3. Jer. 5,1. 16,17. 32,19. Ezék. 22,30. Zak. 4,10.

10. Akkor megharaguvék Asa a prófétára, és vetette őt a tömlöcházba, mert igen megharagudott e szóért reá; és ugyanakkor Asa a nép közül is sokat megnyomorított. Jer. 20,2. Mát. 14,3.

11. De ímé Asának mind első, mind utolsó dolgai meg vannak írva a Júda és az Izrael királyainak könyvében.

12. És megbetegedett Asa, királyságának harminckilencedik esztendejében lábaira, annyira, hogy igen súlyos volt az ő betegsége; **mindazáltal betegségében is nem az Urat keresé, hanem az orvosokat.** Ésa. 53,4. 5. Jer. 17,5. 33,6.

13. És elaludt Asa az ő atyáival, és meghalt az ő királyságának negyvenegyedik esztendejében.

14. És eltemeték őt az ő sírjába, amelyet magának vágatott vala a Dávid városában; és helyezék őt az ágyba, amelyet megtöltének drága fűszerekkel, s kenőccsé feldolgozott jó illatokkal, és érette felette nagy égést rendezének. 1Móz. 50,2.

Jósafát kegyes és áldott országlása

17 Uralkodott pedig őhelyette az ő fia, Jósafát, és megerősítette magát Izrael ellen.

2. És sereget helyezett Júda minden erős városaiba, és őrségeket helyezett Júda országába és Efraim városaiba, amelyeket az ő atyja, Asa meghódított vala.

3. **És az Úr Jósafáttal volt, mivel az ő atyjának Dávidnak előbbi útjain járt, és nem kért segítséget a bálványoktól,**

4. **Hanem az ő atyjának Istenét kereste, és az Ő parancsolataiban járt,** és nem Izraelnek cselekedetei szerint. 1Kir. 12,28. Luk. 1,6. Róm. 8,31.

5. **Azért az Úr megerősíté a királyságot az ő kezében,** és az egész Júda adott Jósafátnak ajándékot, **s gazdagsága és dicsősége igen nagy volt.** 1Kir. 10,27.

6. **És az ő szíve felemelkedett az Úr útjain,** és mégjobban kiirtotta Júdából a magaslatokat és az aserákat. 1Kir. 22,43.

7. Királyságának harmadik esztendejében elküldé az ő vezérei közül Benhailát, Obádiást, Zakariást, Nétanéelt és Mikáját, hogy tanítsanak a Júda városaiban,

8. És velük levitákat: Semája, Nétánia, Zebádia, Asáel, Semirámót, Jónatán, Adónia, Tóbiás és Tóbadónia levitákat, és velük Elisáma és Jórám papokat.

9. Tanítának azért Júdában, és az Úr törvényének könyve velük volt, mikor jártak Júda városaiban, tanítván a népet. 3Móz. 10,11. Neh. 8,7. Mal. 2,7.

10. Ezért **az Úr igen megrettenté a földnek minden országait, amelyek Júda körül voltak, annyira, hogy nem mertek Jósafát ellen hadakozni.** 1Móz. 35,5. 2Móz. 15,15. 5Móz. 11,25.

11. A filiszteusoktól is hoztak Jósafátnak ajándékot és adópénzt; az arábiabeliek is hoztak néki nyájakat, hétezerhétszáz kost és hétezerhétszáz bakot. 2Sám. 8,2.

12. **És Jósafát mindig nagyobb és hatalmasabb lett,** és épített Júdában kastélyokat és tárházakat.

13. És sok munkája volt néki Júda városaiban, és erős hadakozó férfiakból álló serege volt Jeruzsálemben.

14. Ez pedig azoknak száma nemzetségeik szerint: Júdában az ezredesek: Adna, a fővezér, és vele háromszázezer harcos.

15. Mellette Johanán volt a vezér, és vele kétszáznyolcvanezer ember.

16. Mellette Amásia, a Zikri fia, aki magát szabad akaratából az Úrnak kötelezte; és övele kétszázezer harcos.

17. A Benjámin nemzetségéből vitéz harcos volt Eljada, és vele a kézívesek és pajzsosok kétszázezren.

18. Mellette Józabád, és vele száznyolcvanezren harcra felszerelve.

19. Ezek szolgálnak vala a királynak azokon kívül, akiket a király egész Júdában a megerősített városokba helyezett.

Jósafát Ahábbal a szíriaiak ellen vonul

18 Jósafátnak nagy gazdagsága és dicsősége vala. Ő sógorságot szerze Ahábbal. 1Móz. 6,2. 1Kir. 3,13. 2Kir. 8,18. Zsolt. 112,2. 3. Péld. 3,13. 4,5–8. 10,22. 22,4. Préd. 5,19. 2Kor. 6,14. 1Tim. 4,8.

2. Néhány esztendő múlva alámént Ahábhoz Samariába, és levágatott Aháb az ő és a vele való nép számára sok juhot és ökröt, és rávette őt, hogy felmenjen vele Rámót-Gileádba. 1Kir. 22,1. 2.

3. Mert ezt mondá Aháb, Izrael királya Jósafátnak, a Júda királyának: Feljössz-é velem Rámót-Gileádba? Felele néki, és monda: Úgy én, mint te; úgy az én népem, mint a te néped együtt lesz a harcban.

4. Azután monda Jósafát az Izrael királyának: Kérdezősködjél még ma az Úr beszéde után. 1Sám. 23,2. 9.

5. És összegyűjté az Izrael királya a prófétákat, mintegy négyszáz férfiút, és monda nékik: Elmenjünk-é Rámót-Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? Felelének: Menj el, és az Isten a király kezébe adja. Jer. 23,17. Ezék. 13,3.

6. És monda Jósafát: Nincsen-é itt több prófétája az Úrnak, hogy attól is tudakozódhatnánk?

7. És monda az Izrael királya Jósafátnak: Van még egy férfiú, aki által az Urat megkérdezhetjük, de én gyűlölöm őt, mert soha nem jövendöl nékem jót, hanem mindig csak rosszat; ez Mikeás, a Jimla fia. És monda Jósafát: Ne beszéljen így a király!

8. Szólíta azért az Izrael királya egyet az ő szolgái közül, és monda: Hívd ide hamar Mikeást, a Jimla fiát.

9. És az Izrael királya és Jósafát, a Júda királya ott ülnek vala, ki-ki az ő királyiszékében, királyi ruhákba öltözötten; ott ültek Samaria kapuja előtt, a térségen; és a próféták mind prófétáltak előttük.

10. Csináltatott pedig magának Sédékiás, a Kénaána fia vasszarvakat, és monda: Ezt mondja az Úr: Ezekkel ökleled a szíriabelieket, mígnem megemészted őket!

11. A többi próféták is mind ekképpen jövendöltek, mondván: Menj fel Rámót-Gileád ellen, szerencsés leszel; mert azt az Úr a király kezébe adja.

12. A követ pedig, aki elment, hogy elhívná Mikeást, szóla néki, mondván: Ímé, a próféták egyenlő akarattal jót jövendölnek a királynak; szólj, kérlek, te is úgy, mint azok közül egy, és jövendölj jót.

13. Akkor monda Mikeás: **Él az Úr, hogy csak azt fogom mondani, amit az én Istenem nékem mond!** 4Móz. 22,18. 24,13.

14. Mikor azért a király elé jutott, akkor monda a király néki: Mikeás! Elmenjünk-é Rámót-Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? És monda: Menjetek el, és jó szerencsétek leszen, kezetekbe adattatnak azok. 1Kir. 18,27. 22,15. Jer. 42,4.

15. És monda a király néki: Hányszor esküdtesselek meg téged, hogy az igaznál egyebet ne mondj nékem az Úr nevében?

16. Akkor monda: Látám az egész Izraelt elszéledve a hegyeken, mint a juhokat, melyeknek pásztoruk nincsen. És azt mondá az Úr: Nincsen ezeknek uruk. Térjen meg mindenki az ő házához békességben.

17. És monda az Izrael királya Jósafátnak: Nemde nem megmondottam-é, hogy nem fog nékem jót jövendölni, hanem rosszat?

18. Ismét monda: Halljátok meg azért az Úr szavát. Látám az Urat ülni az Ő királyiszékében, és az egész mennyei sereget jobb és bal keze felől mellette állani. Dán. 7,9.

19. És monda az Úr: Kicsoda csalja meg Ahábot, az Izrael királyát, hogy felmenjen és elvesszen Rámót-Gileádban? És ki egyet, ki mást szóla.

20. Akkor eljöve egy szellem, aki megállván az Úr előtt, monda: Én akarom megcsalni őt. Az Úr pedig monda néki: Mimódon? Jób 1,6. 2Thess. 2,9.

21. És felele: Kimegyek és hazug szellem leszek az ő összes prófétái szájában. Monda azért: Csald meg és győzd meg, menj ki és cselekedjél úgy. Ján. 8,44.

22. Ímé, azért most az Úr adta a hazugságnak szellemét ezen te prófétáid szájába, és az Úr szólott veszedelmes dolgot ellened. Ésa. 19,14. Ezék. 14,9. Jak. 1,13.

23. Akkor odalépett Sédékiás, a Kénaána fia, s arcul csapá Mikeást, és monda: Melyik úton távozott el az Úrnak Szelleme tőlem, hogy csak néked szólana? Jer. 20,2. Márk 14,65. Csel. 23,2.

24. Felele Mikeás: Ímé, meglátod magad azon a napon, amikor egyik kamarából a másik kamarába mégy, hogy elrejtőzhessél.

25. Akkor monda az Izrael királya: Fogjátok meg Mikeást, és vigyétek Amonhoz, a város fejedelméhez, és Joáshoz, a király fiához.

26. És mondjátok: Ezt mondja a király: Vessétek őt a tömlöcbe, s tápláljátok őt a nyomorúság kenyerével és a nyomorúság vizével, míg békességgel megjövök.
27. És monda Mikeás: Ha békével térsz vissza, akkor nem az Úr szólott én általam. Ismét monda: Halljátok meg minden népek! 5Móz. 18,21. 22.
28. És felvonult az Izrael királya és Jósafát, a Júda királya Rámót-Gileád ellen.
29. És monda az Izrael királya Jósafátnak: Ruhámat megváltoztatom, és úgy megyek a viadalra; te pedig öltözzél fel ruhádba. És megváltoztatá az Izrael királya az ő ruháját, és menének viadalra.
30. Szíria királya pedig meghagyta az ő szekerei fejedelmeinek, mondván: Ne harcoljatok se kicsiny, se nagy ellen, hanem csak az Izrael királya ellen.
31. És amikor meglátták a szekerek fejedelmei Jósafátot, mondának: Ez az Izrael királya! És körülfogták őt, hogy legyőzzék. **Akkor felkiálta Jósafát, és az Úr megsegíté őt**, és az Isten azokat elfordítá tőle;
32. Mert mikor látták a szekerek fejedelmei, hogy nem az Izrael királya, otthagyták.
33. Egy férfi pedig kifeszíté kézívét csak úgy találomra, és találá az Izrael királyát a páncél és a kapocs között. És ő monda az ő kocsisának: Fordulj meg, és vígy ki engem a táborból, mert megsebesültem.
34. És az ütközet mind erősebb lett azon a napon, és az Izrael királya az ő szekerében állott a szíriabeliek ellen estvéig, és naplementekor meghala.

Jéhu látnok megdorgálja Jósafátot

19 Megtére pedig Jósafát, a Júda királya az ő házához Jeruzsálembe békével.
2. És eleibe méne Jéhu próféta, a Hanáni fia, és monda Jósafát királynak: Avagy az istentelennek kellett-é segítségül lenned, és az Úrnak gyűlölőit szeretned? Ezért nagy az Úrnak haragja ellened. 1Sám. 9,9. Zsolt. 15,4. Péld. 1,10.
3. **Mindazáltal némi jó dolog találtatott benned, hogy e földről kivágattad az aserákat és az Istennek keresésére adtad magadat.** Ezsdr. 7,10.
4. És Jósafát egy ideig Jeruzsálemben tartózkodék, azután pedig kiméne a nép közé, Beersebától fogva mind az Efraim hegységéig, és megtéríté őket az Úrhoz, az ő atyáiknak Istenéhez;
5. És rendele bírákat azon a földön, Júdának minden erős városaiba, városonként.
6. És monda a bíráknak: Jól meglássátok, amit cselekedtek; **mert nem ember nevében ítéltek, hanem az Úrnak nevében, aki az ítéletben veletek lesz.** Zsolt. 82,1.
7. **Azért az Úr félelme legyen rajtatok, vigyázzatok arra, amit tesztek; mert az Úrnál, a mi Istenünknél nincsen hamisság, sem személyválogatás, sem ajándékvétel.** 5Móz. 10,17. 32,4. Csel. 10,34. Róm. 9,14. Gal. 2,6. Ef. 6,9. Kol. 3,25. 1Pét. 1,17.
8. Sőt Jeruzsálemben is beállíta némelyeket Jósafát a leviták, papok és az Izrael nemzetségeiből való fejedelmek közül az Úr ítéletére és a perlekedésekre. És ők Jeruzsálembe visszatérének. 5Móz. 16,18.
9. És meghagyá nékik, mondván: **Így cselekedjetek az Úrnak félelmében hűséggel és tökéletes szívvel.**
10. Ha valamely pert előtökbe hoznak a ti atyátokfiai, akik lakoznak az ő városaikban, emberhalál, törvény és parancsolat, a rendtartások és ítéletek miatt: intsétek őket, hogy ne vétkezzenek az Úr ellen, és ne szálljon reátok és a ti atyátokfiaira az Úr haragja. Így cselekedjetek és ne vétkezzetek. 4Móz. 16,46. Ezék. 3,18.
11. És ímé, Amária pap lesz a fő tiköztetek az Úrnak minden dolgaiban; és Zebádia, az Izmáel fia lesz a Júda házának vezére a király minden dolgában; a leviták is elöljáróitok lesznek. Legyetek azért erősek a ti tisztetekben és az Úr mellette lesz az igaznak.

Jósafát diadala Moábon

20 És lőn ezek után, eljövének a Moáb fiai és Ammon fiai, és velük mások is az ammoniták közül, Jósafát ellen, hogy hadakozzanak vele.
2. Eljövének pedig a hírmondók, és megmondták Jósafátnak, mondván: A tenger

túlsó részéről nagy sokaság jön ellened Szíriából, és már Haséson-Tamárban vannak; ez az Engedi. 1Móz. 14,7. Józs. 15,62.

3. **Megfélemlék azért Jósafát, és az Urat kezdé keresni** és hirdete az egész Júda országában böjtöt. Józs. 3,5.

4. **Azért felgyűlének a júdabeliek, hogy az Úr segítségét keressék,** Júdának minden városaiból is jövének, hogy az Urat megkeressék. Jóel 1,14.

5. És megálla Jósafát Júda és Jeruzsálem gyülekezetiben, az Úr házában az új pitvar előtt;

6. És monda: **Oh Uram, mi atyáink Istene! Nem Te vagy-é egyedül Isten a mennyben, aki uralkodol a pogányoknak minden országain? A Te kezedben van az erő és hatalom, és senki nincsen, aki ellened megállhatna.** 5Móz. 4,39. 1Kir. 8,23. Zsolt. 47,2. Dán. 4,17. Mát. 6,9. 13.

7. **Oh mi Istenünk! Nem Te űzéd-é ki e földnek lakóit a Te néped az Izrael előtt, és nem Te adtad-é azt Ábrahámnak, a Te barátod magvának mindörökké?** 1Móz. 17,7. 2Móz. 6,7. Ésa. 41,8. Jak. 2,23.

8. És lakának azon, és építettek azon a Te nevednek szentséges hajlékot, mondván:

9. **Amikor veszedelem jövend mireánk, háború, ítélet, döghalál vagy éhség, megállunk e házban előtted, mert a Te neved e házban van, és amikor kiáltunk hozzád a mi nyomorúságainkban: hallgass meg és szabadíts meg minket.** 1Kir. 8,33–37.

10. És most ímé az ammoniták, a moábiták és a Széir hegyén lakozók, akiknek földjén nem akarád, hogy általmenjenek az Izrael fiai, mikor Egyiptom földjéből kijöttek, hanem mellettük menének el és nem pusztíták el őket; 5Móz. 2,4.

11. Ímé, ezért azzal fizetnek nékünk, hogy ellenünk jönnek, hogy kiűzzenek a Te örökségedből, melyet örökségül adtál nékünk. Zsolt. 83,12.

12. Oh mi Istenünk, nem ítéled-é meg őket? **Mert nincsen mi bennünk erő e nagy sokasággal szemben, mely ellenünk jön. Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak tereád néznek a mi szemeink.** 1Sám. 3,13. Zsolt. 25,15. 2Kor. 3,5.

13. És a júdabeliek mindnyájan állanak vala az Úr előtt, gyermekeikkel, feleségeikkel és fiaikkal egyetemben.

14. Akkor Jaházielre, a Zakariás fiára, ki Benája fia, ki Jéhiel fia, ki Mattániás fia, és az Asáf fiai közül való levita volt, az Úrnak Szelleme szálla, a gyülekezet közepette,

15. És monda: Mindnyájan, akik Júdában és Jeruzsálemben lakoztok, és te Jósafát király, halljátok meg szómat! Így szól az Úr néktek: **Ne féljetek és ne rettegjetek e nagy sokaság miatt; mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten.**

16. Holnap szálljatok szembe velük! Ímé, ők a Cic hágóján fognak felmenni, és rájuk találtok a völgynek szélénél, a Jeruel pusztájával szemben.

17. **Nem kell néktek harcolnotok, hanem csak álljatok veszteg, és lássátok az Úrnak szabadítását rajtatok. Júda és Jeruzsálem, ne féljetek és ne rettegjetek! Holnap menjetek ellenük, mert az Úr veletek lesz.** 2Móz. 14,13. 14. 4Móz. 9,8. Gal. 5,1. Ef. 6,11–18.

18. Akkor Jósafát meghajtá fejét a föld felé, s Júda és Jeruzsálem lakói leborulának az Úr előtt és imádák az Urat.

19. A kéhátiták fiai közül és a kóriták fiai közül való leviták pedig felállának, hogy az Urat, Izrael Istenét nagy felszóval dicsérjék.

20. És reggel felkészülvén, kimenének a Tékoa pusztájára; és mikor kiindulnának onnan, megálla Jósafát, és monda: Halljátok meg szómat, Júda és Jeruzsálemben lakozók! **Bízzatok az Úrban, a ti Istenetekben, és megerősít benneteket; bízzatok az Ő prófétáiban, és útjaitok beteljesednek!** Zsolt. 118,20. Ésa. 7,9.

21. Tanácsot tartván pedig a néppel, **előállítá az Úr énekeseit, hogy dicsérjék az Ő szentségének ékességét, a sereg előtt menvén, és mondják: Tiszteljétek az Urat, mert örökkévaló az Ő irgalmassága;** 1Krón. 16,29. 34. Zsolt. 106,1.

22. És amint elkezdették az éneklést és a dicséretet: az Úr ellenséget szerze az Ammon fiai és a moábiták és a Széir hegyén lakozók ellen, akik Júdára jövének, és megverettetének. Bír. 7,22. 1Sám. 14,20.

23. Mert az Ammon és a Moáb fiai a Széir hegyén lakozók ellen támadának, hogy őket levágnák és elvesztenék; és mikor mind elvesztették a Széir hegyén lakozókat, azután egymás elpusztítását segítették elő.

24. A Júda népe pedig méne Mispába a puszta felé, és mikor a sokaság felé fordulának: ímé, csak elesett holttestek voltak a földön, és senki sem menekült meg. 2Móz. 14,13.

25. Akkor elméne Jósafát és az ő népe, hogy azoknak jószágait megzsákmányolják, és találának náluk temérdek gazdagságot és a holttesteken drága szép ruhákat, melyeket lefosztának róluk, oly sokat, hogy alig vihették el, és harmadnapig kapdosták a zsákmányt, mert felette sok volt.

26. Negyednapra pedig **gyűlének a hálaadásnak völgyébe**, **mivel az Úrnak ott adának hálákat**; **azért azt a helyet hálaadás völgyének nevezék mind e mai napig**.

27. Megtére azért Júdának és Jeruzsálemnek egész népe Jósafáttal, az ő fejedelmükkel egybe, hogy visszamenjen Jeruzsálembe nagy örömmel; mert az Úr megvigasztalta őket az ő ellenségeik felett. Neh. 12,43.

28. És bemenének Jeruzsálembe, lantokkal, citerákkal és trombitákkal, az Úr házához.

29. **És lőn az Istennek félelme az országok minden királyságain**, **mikor meghallották**, **hogy az Úr hadakozott vala az Izrael ellenségei ellen**.

30. Megnyugovék azért a Jósafát országa, és békességet ada néki az ő Istene mindenfelől.

Jósafát barátkozása Aháziával

31. És uralkodék Jósafát Júda felett. Harmincöt esztendős volt, mikor uralkodni kezde, és uralkodék Jeruzsálemben huszonöt esztendeig; és az ő anyjának neve Azuba volt, a Silhi leánya. 1Kir. 22,42.

32. És jára Asának, az ő atyjának útján, el sem távozék attól, cselekedvén azt, ami az Úr szeme előtt kedves dolog volt.

33. Csakhogy még a magaslatok nem rontattak le, és a nép nem készítette az ő szívét az ő atyái Istenéhez.

34. Jósafátnak pedig első és utolsó dolgai ímé meg vannak írva Jéhunak, a Hanáni fiának könyvében, aki azokat beírta az Izrael királyainak könyvébe. 1Kir. 16,1.

35. Azután Jósafát, a Júda királya megbarátkozék Aháziával, az Izrael királyával, aki gonoszul cselekedett; rész 18,1. 1Kir. 22,48–53.

36. Mindazáltal vele megbarátkozék, hogy hajókat készítenének, melyeken Társisba mennének; és a hajókat Esiongáberben készíték. 1Kir. 22,49.

37. Jövendöle azért Eliézer, a Maresából való Dódava fia Jósafát ellen, mondván: Minthogy megbarátkozál Aháziával, az Úr megsemmisíti a te munkádat. És a hajók mind összetörének, és nem mehetének Társisba.

Jórám uralkodása

21 És meghala Jósafát az ő atyáival egyetemben, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában; és uralkodék helyette az ő fia, Jórám.

2. És az ő testvérei, a Jósafát fiai ezek valának: Azária, Jéhiel, Zakariás, Azáriás, Mikáel és Sefátja. Ezek mind Jósafátnak, az Izrael királyának fiai voltak.

3. És adott nékik az ő atyjuk sok ajándékot ezüstben, aranyban és drágaságokban, júdabeli megerősített városokkal; de a királyságot Jórámnak adá, mivel ő volt elsőszülötte. 2Kir. 8,16.

4. Kezde azért Jórám az ő atyjának királyságában uralkodni, és mikor immár abban megerősödött, az ő testvéreit mind megölé fegyverrel; sőt Izrael fejedelmei közül is némelyeket. 1Móz. 4,8. Bír. 9,5.

5. Harminckét esztendős korában kezdett uralkodni Jórám, és nyolc esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.

6. És jára az Izrael királyainak útján, amint cselekszik vala az Aháb háznépe; mert az Aháb leányát vette magának feleségül; és az Úr szemei előtt gonosz dolgot cselekedék.

7. Nem akará mindazáltal az Úr a Dávid házát elveszteni **a szövetségért**, **amelyet Dáviddal kötött**, **és mivel ígéretet tett**, **hogy szövétneket ad néki és az ő fiainak minden időben**.
2Sám. 7,12. 1Kir. 11,36. 2Kir. 8,19. Zsolt. 132,11.

Az edomiták elpártolása

8. Az ő idejében szakada el Edom Júda keze alól, és királyt választának maguknak.
2Kir. 8,20.

9. Elméne ugyan Jórám az ő vezéreivel és a szekerek mind ővele, és felkelvén éjjel, megveré az edomitákat, akik őt körülvették, és szekereiknek fejedelmeit;

10. Mindazáltal Edom elszakada Júdának keze alól mind e mai napig. Ugyanakkor elszakada Libna is az ő keze alól, mivel elhagyta az Urat, atyái Istenét. 1Móz. 27,40.

11. Ő is csináltatott magaslatokat Júda hegyein, és azt művelé, hogy a jeruzsálembeliek paráználkodának, sőt Júdát is felbíztatá erre. 3Móz. 17,7. 20,5.

Illés levele

12. Juta pedig azonközben az Illés próféta írása hozzá, mondván: Ezt mondja az Úr, a te atyádnak, Dávidnak Istene: Mivel nem jársz a te atyádnak, Jósafátnak útján, sem a Júda királyának, Asának útján;

13. Hanem jársz az Izrael királyainak útján, és azt műveled, hogy Júda és Jeruzsálem lakói paráználkodjanak, amint az Aháb háza is paráználkodik; annakfelette testvéreidet, atyádnak házát megöled, akik jobbak voltak nálad:

14. Ímé, az Úr nagy csapást bocsát a te népedre, fiaidra, feleségeidre és minden jószágodra.

15. Te pedig súlyos betegségbe, bélbajba esel, mindaddig, míg a te béled naponként kimegy a betegség miatt.

Jórám halála

16. Felindítá azért az Úr Jórám ellen a filiszteusok és az arábiabeliek szellemét, akik a szerecsenekkel határosok voltak.
1Kir. 11,14. 23.

17. És feljövének Júda ellen és megtámadván őt, zsákmányul vitték mindazt a vagyont, ami a király házában található volt, sőt fiait és feleségeit is, és nem maradt néki más fia, csak Joáház, a legkisebbik.

18. És mindezek után megveré őt az Úr felette nagy bélbajjal, mely gyógyíthatatlan volt.

19. És ez így volt napról napra, egészen a második év végéig, midőn belei kifolytak a betegség miatt, és meghala nagy kínokban: és népe nem égete néki drága illatú fűszereket, mint az ő atyáinak égettek.

20. Harminckétesztendős volt, mikor uralkodni kezde, és nyolc esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. És mikor minden részvét nélkül kimúla, eltemeték őt a Dávid városában; de nem a királyok sírjába.

Aházia uralma

22 És királlyá tevék Jeruzsálem lakosai helyette az ő legkisebb fiát, Aháziát; mert az idősebbeket mind megölték azok, akik az arábiabeliekkel jöttek a táborba. Uralkodék azért Aházia, Jórámnak, a Júda királyának fia.
rész 21,17. 2Kir. 8,24.

2. Aházia huszonkétesztendős volt, mikor királlyá lett, és egy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. Anyjának neve Atália volt, aki az Omri leánya vala.

3. Ő is az Aháb házának útjain jára; mert az ő anyja volt néki tanácsadója az istentelen cselekedetre.

4. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miképpen az Aháb háznépe, mert azok voltak tanácsadói atyja halála után, az ő veszedelmére. Péld. 13,20.

5. Sőt azoknak tanácsa után indulva, hadba méne Jórámmal, az Aháb fiával az Izrael királyával Hazáel ellen a szíriabeli király ellen, Rámót-Gileádba; de a szíriabeliek Jórámot megverék. 2Kir. 8,28.

6. Visszatért azért Jórám, hogy meggyógyíttassa magát Jezréel városában; mert sebek voltak rajta, melyekkel megsebesítették Rámában, mikor Hazáel ellen, Szíria királya ellen harcolt. Aházia pedig, Jórámnak, a Júda királyának fia, alámene, hogy meglátogatná Jórámot, az Aháb fiát Jezréelben, mert beteg volt. 2Kir. 9,15.

7. Hogy Aházia Jórámhoz méne, Isten akaratából, az ő romlása volt, mert odaérkezvén, elméne Jórámmal Jéhu ellen, aki a Nimsi fia volt, akit az Úr felkenetett, hogy kiirtaná az Aháb háznépét.
Bír. 14,4. 1Kir. 12,15. 2Kir. 9,21.

8. Lőn azért, mikor Jéhu az Aháb házán bosszút álla, rátalált a Júda fejedelmeire és az Aházia testvéreinek fiaira, akik Aháziának szolgálnak vala, és megölé őket. 2Kir. 10,10. 11.

9. Aháziát is keresé és megfogák őt, ki Samariában rejtőzött el, és Jéhuhoz vitték, aki megöleté őt. De eltemették, mert ezt mondják róla: Mégis a Jósafát fia volt, aki teljes szívvel keresé az Urat. És nem volt immár senki az Aházia háznépe közül aki képes lett volna a királyságra.
1Kir. 15,24. 2Kir. 9,27.

Atália gyilkossága

10. És Atália, az Aházia anyja, látván, hogy az ő fia meghalt: felkele és megölé a Júda háznépének minden királyi sarját.
2Kir. 11,1–3.

11. De Jósabát, a király leánya vevé Joást, az Aházia fiát, és kivitte őt titkon a király fiai közül, akik megölettek, és elrejté őt és az ő dajkáját az ágyasházban. És elrejté őt Jósabát, a Jórám király leánya, aki a Jójada pap felesége volt, mert Aháziának húga volt, Atália elől, hogy őt meg ne ölhesse. 2Kir. 12,18.

12. És náluk volt az Úr házában elrejtve hat esztendeig. Atália pedig uralkodék az ország felett.

Jójada Joást királlyá teszi

23 A hetedik esztendőben pedig felbátorodván Jójada, szövetséget kötött a századosokkal, Azáriával a Jérohám fiával, Izmáellel, a Jóhanán fiával, Azáriával az Obed fiával, Maaséjával az Adája fiával, és Elisafáttal, a Zikri fiával;
2Kir. 11,4. 1Krón. 2,37. 38.

2. Akik Júda országát körüljárván, összegyűjték Júdának minden városaiból a levitákat és az Izrael családfőit, és jövének Jeruzsálembe. Zsolt. 112,5.

3. Szövetséget kötött pedig mind az egész gyülekezet a királlyal az Isten házában, minekutána Jójada ekképpen szólott nékik: Ímé, a király fia fog uralkodni, amint az Úr szólott a Dávid fiairól;
2Sám. 7,12. 1Kir. 2,4. 9,5.

4. Azért ez az a dolog, amit cselekednetek kell: Harmadrész közületek, akik a szombatra szoktatok feljönni a papok és a leviták közül, ajtónálló legyen;
1Krón. 9,26.

5. Harmadrész a király házánál, és harmadrész a főkapunál álljon; az egész nép pedig legyen az Úr házának pitvaraiban;
Csel. 3,2.

6. Senki ne menjen be az Úr házába, hanem csak a papok és akik szolgálnak a leviták közül, csak ők menjenek be, mert szent dologra rendeltettek; az egész nép tartsa magát az Úr parancsolatjához.
4Móz. 16,5. 1Krón. 23,28. Ezsdr. 8,24.

7. És a leviták vegyék körül a királyt, fegyvere mindenkinek kezében legyen, és ha valaki bemenne a házba, ott megölettessék; és a király mellett legyetek, mikor bemegy és mikor kijön.

8. És mind aszerint cselekedének a leviták és az egész Júda, amint Jójada pap megparancsolá, és mindenki maga mellé vevé az ő embereit, mindazokat, akik felmennek vala a szombatra, mind akik kijőnek vala szombaton; mert Jójada pap nem ereszté el a csapatokat.

9. És Jójada pap a századosoknak azokat a dárdákat, pajzsokat és páncélokat adá, amelyek Dávid királyéi voltak, amelyek az Isten házában voltak.

10. És állítá az egész népet, mindenkinek fegyvere kezében lévén, a ház jobb oldalától fogva a ház bal oldaláig, az oltár mellett és a ház mellett a király körül.

11. Akkor kihozák a király fiát, és reá tevék a koronát és a bizonyságtételt, és királlyá tevék őt, és megkenék őt, Jójada és az ő fiai, mondván: Éljen a király!
5Móz. 17,18. 1Sám. 10,24. 2Sám. 16,16. 1Kir. 1,39. Zsolt. 2,10–12.

12. Mikor pedig meghallotta Atália a futkosó nép szavát, akik a királyt dicsérik vala; akkor ő is felméne a nép közé az Úr házába.

13. És mikor látta, hogy a király az ő oszlopánál áll a bejáratnál, s a fejedelmek

és a trombitások a király mellett vannak, és hogy az egész föld népe örül, trombitál, s az énekesek a zengő szerszámokkal énekelnek, akik tudósok voltak az isteni dicséretben: megszaggatá Atália az ő ruháit, és monda: Árulás, árulás!
1Kir. 18,17. 1Krón. 25,8. Róm. 2,3.

14. És kiküldé Jójada pap a századosokat, a sereg elöljáróit, mondván nékik: Vezessétek ki a rendek között; és ha valaki utánamenne, fegyverrel ölettessék meg. Mert ezt mondja vala a pap: Ne öljétek meg őt az Úr házában. 4Móz. 5,2. 19,14.

15. Helyet adának azért néki, hogy kimehessen, és mikor jutott volna a király háza felé a lovak kapujáig, ott megölték őt.
Neh. 3,28.

16. Szövetséget kötött pedig Jójada önmaga között, az egész nép között és a király között, hogy ők az Úr népei legyenek.

17. És beméne az egész sokaság a Baál házába, és azt elrontá, és annak mind oltárait, mind bálványait összetöré; Mattánt pedig, a Baál papját az oltárok előtt ölék meg. 5Móz. 13,9. 2Kir. 11,18.

18. És gondviselőket állíta Jójada az Úr házába, a levita papok által, akiket Dávid csoportokba osztott az Úr házában, hogy áldoznának égőáldozatokkal az Úrnak, amint a Mózes törvényében megíratott, nagy vigassággal és énekszóval, a Dávid rendelése szerint.
2Móz. 29,38. 4Móz. 28,2. 1Krón. 23,6. 24,1.

19. És állítá az ajtónállókat az Úr házának kapuihoz, hogy be ne mehessen, aki tisztátalan bármely dolog által.
1Krón. 26,1.

20. Azután maga mellé vevé a századosokat és a főembereket, és akik a nép felett uralkodnak, s az egész ország népét, és kivezetvén a királyt az Úr házából, bemenének a király házának felső kapuján, és ülteték a királyt a királyiszékbe.

21. És örvendezett a föld minden népe, és a város is megnyugovék; minekutána Atháliát megölék fegyverrel. Péld. 11,10. 29,2.

Joás király dicséretes tettei

24 Hét esztendős volt Joás, mikor uralkodni kezde, és uralkodék Jeruzsálemben negyven esztendeig; az ő anyjának neve Sibia vala, ki Beersebának városából származék. 2Kir. 11,21. 12,1.

2. **És cselekedék Joás az Úr előtt kedves dolgot, Jójada papnak teljes életében.**

3. Vett pedig néki Jójada két feleséget, és nemze fiakat és leányokat.

4. Ezek után elvégezé magában Joás, hogy megújítja az Úrnak házát.

5. És összehívatá a papokat és a levitákat, és monda nékik: Menjetek el a Júda városaiba, és szedjetek az Izrael népétől fejenként pénzt, hogy a ti Istenetek háza esztendőnként kijavíttassék. Ti pedig siessetek e dologgal; de a leviták nem sietének. Zsolt. 119,60. Ésa. 51,14.

6. Akkor hívatá a király Jójadát, a papi fejedelmet, és monda néki: Miért nem gondoltál a levitákra, hogy behozzák Júdából és Jeruzsálemből az ajándékot, amelyet rendelt Mózes, az Úr szolgája és az Izrael gyülekezete, a gyülekezet sátorához?

7. Mert az istentelen Atália és az ő fiai elpusztították az Isten házát, és mindazt, ami az Úr házának volt szentelve, a bálványokra költötték. Zsolt. 12,8.

8. És mikor parancsolt a király, csinálának egy ládát, melyet az Úr házának kapuja előtt helyezének el, kívül.

9. És kihirdeték Júdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák el az Úrnak az ajándékot, amelyet az Isten szolgája Mózes parancsolt a pusztában Izraelnek.

10. Akkor a vezérek mindnyájan és az egész nép örömmel vitték az ő ajándékaikat és veték a ládába, míg megtelék.

11. És időnként a leviták által elviteték a ládát a király gondviselőjéhez, és mikor látták, hogy sok pénz van benne, eljövén a király íródeákja és a főpap választott embere, kiüríték a ládát, s azután ismét visszavitték helyére. Ezt művelék időnként, és nagy összeg pénzt gyűjtének.

12. És adá azt a király és Jójada az Úr háza körül való munka felügyelőjének; és fogadának favágókat és ácsokat az Úr házának újítására, vas- és rézműveseket is az Úr házának megerősítésére.

13. Munkálkodának azért a művesek, és az ő kezük által a kijavítás előrehaladt,

s az Úrnak házát előbbi állapotába helyezék, és megerősíték azt.

14. Mikor pedig elvégezték, a megmaradt pénzt vitték a királynak és Jójadának, melyből csinálának az Úr háza számára edényeket, az isteni tisztelet és áldozat számára kanalakat, s arany és ezüst edényeket. És áldozának vala égőáldozatokkal szüntelen az Úrnak házában, Jójadának teljes életében. 2Móz. 29,30. 1Kir. 7,5.

15. Megvénhedék pedig Jójada, és megelégedvén életével, meghala. Százharminc esztendős korában hala meg.

16. És eltemeték őt a Dávid városában a királyok között, mivel kedves dolgot cselekedett vala Izraelben mind Istennel s mind az ő házával. 1Kir. 2,10.

17. Minekutána pedig meghala Jójada, eljövének a Júda fejedelmei, és meghajták magukat a király előtt; a király pedig hallgatott reájuk. Csel. 20,29.

18. És elhagyák az Úrnak, atyáik Istenének házát, és szolgálának az aseráknak és bálványoknak; mely vétkük miatt lőn az Úrnak haragja Júda és Jeruzsálem ellen. Bír. 5,8. 1Kir. 14,23.

19. És külde hozzájuk prófétákat, hogy visszatérítenék őket az Úrhoz, akik bizonyságot tevének ellenük, de nem hallgattak reájuk. Jer. 7,25. 26. 25,4.

20. Az Isten Szelleme pedig felindítá Zakariást, a Jójada pap fiát, aki felálla a nép között, és monda nékik: Ezt mondja az Isten: **Miért szegtétek meg az Úrnak parancsolatait? Mert az nem használ néktek. Ha elhagytátok az Urat, Ő is elhagy titeket.** Bír. 6,34. Mát. 23,35. Csel. 7,58.

21. Amazok pedig reátámadván, ott az Úr háza pitvarában megkövezék őt a király parancsolatjából.

22. És nem emlékezék meg Joás király a jótéteményről, amellyel annak atyja, Jójada volt őhozzá éltében, hanem megöleté a fiát. Mikor pedig meghalna, ezt mondá: Látja az Úr és bosszút áll!

23. És már az esztendő elmúltával feljöve ellene Szíria királyának serege, és méne Júdára és Jeruzsálemre, és kiirtották a népnek minden vezéreit a nép közül, és minden zsákmányukat küldék Damaszkuszba a királynak;

24. Mert noha kevés emberrel jött rájuk a szíriabeli had, mindazáltal az Úr kezükbe adá Júdának nagy seregét, mivel az Urat, atyáiknak Istenét elhagyták; és Joáson is bosszút állának. 3Móz. 26,8. 25. 5Móz. 32,30. Ésa. 10,5. 30,17.

25. És mikor tőle elmentek, súlyos betegségben hagyták hátra: pártot ütének ellene az ő szolgái, a Jójada pap fiának haláláért, és megölék őt ágyában, és meghala. És eltemeték őt a Dávid városában, de nem temeték őt a királyok sírjába. 2Kir. 12,20. Zsolt. 10,14.

26. Ezek ütöttek ellene pártot: Zabád, az ammonbeli Simeát asszony fia, és Józabád, a moábbeli Simrit fia.

27. Az ő fiai, és alatta az adónak megszaporodása, s az Isten házának kijavítása, ímé meg vannak írva a királyok könyvének magyarázatában. Uralkodék helyette az ő fia, Amásia. 2Kir. 12,18.

Amásia országlása Júdában

25 Huszonötesztendős korában kezdett Amásia uralkodni, és huszonkilenc esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jéhoaddán volt, Jeruzsálemből való. 2Kir. 14,2.

2. **És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt; de nem tiszta szívből.** 2Kir. 13,4.

3. Lőn pedig azután, hogy országában megerősödék, megölé az ő szolgáit, akik a királyt, az ő atyját megölték. Jer. 31,30. Ezék. 18,20.

4. De azoknak fiait nem öleté meg, hanem aszerint cselekedék, amint a törvényben, a Mózes könyvében megíratott, amelyben az Úr parancsolt, mondván: Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért és a fiak se ölettessenek meg az atyákért, hanem mindenki az ő saját bűnéért ölettessék meg. 5Móz. 24,16. 2Kir. 4,6. Jer. 31,30. Ezék. 18,20.

5. Összegyűjté annak felette Amásia a Júda népét, és választa közülük a nemzetségek szerint egész Júdában és Benjáminban ezredeseket és századosokat; és megszámlálá őket a húszesztendősöktől fogva és akik feljebb voltak, és találá azok közül

válogatott fegyverfoghatókat, kopjásokat és pajzsosokat, háromszázezret.

6. Annakfelette az izraeliták közül százezer erős vitézt fogadott fel, száz tálentum ezüstön.

7. Eljöve pedig az Isten embere őhozzá, mondván: Oh király! Ne menjen el teveled Izrael serege, mert az Úr nem lesz Izraellel, Efraim minden fiaival. Jób 42,2. Mát. 19,26.

8. Ha nem hiszed, ám menj el, készülj a viadalhoz; de megver az Isten téged az ellenség előtt; **mert az Isten hatalmában van mind a segítség, mind a megverés.** 1Sám. 14,6. Zsolt. 118,6. Jer. 32,17. Róm. 8,31.

9. Akkor monda Amásia az Isten emberének: De mit tegyünk a száz tálentum ezüsttel, amelyet Izrael seregének adtam? És felele az Isten embere: **Az Úr néked annál sokkal többet adhat.** Péld. 10,22.

10. Kiválasztá azért Amásia azt a sereget, amely Efraimból jött vala őhozzá, hogy mennének helyükre; mely dologért igen megharagvának a Júda népére, és felgerjedt haraggal tértek vissza helyeikre.

11. Amásia pedig felbátorodván, elindítá népét, és méne a Sós-völgybe; és megvere a Széir fiai közül tízezret. 2Kir. 14,7.

12. És Júda fiai tízezret élve fogtak el, akiket egy magas kőszikla tetejére vittek, és letaszították őket a magas kőszikláról, és mindnyájan összeroncsoltattak.

13. Annak a seregnek fiai pedig, akiket visszaküldé Amásia, hogy ne menjenek övele hadba: Júdának városaira ütének Samariától fogva mind Bét-Hóronig; és levágván háromezret azok közül, nagy zsákmányt vittek el.

14. Lőn azután, hogy Amásia megtére az edomiták megveréséből, a Széir fiainak isteneit elhozá és Isten gyanánt tisztelé azokat, akik előtt magát meghajtja vala, és nékik jó illatot gerjeszte. 2Móz. 20,3. 5.

15. Ezért megharaguvék az Úr Amásiára, és prófétát külde hozzá, aki monda néki: Miért imádod annak a népnek isteneit, akik nem szabadíthatták meg az ő népüket a te kezedből? Zsolt. 96,5.

16. Lőn pedig, mikor ekképpen szólott volna néki, monda néki a király: Vajon te tanácsosa vagy-é a királynak? Hallgass, mert rosszul jársz. Megszűnék azért a próféta, minekutána ezt mondotta volna: Látom, hogy az Isten el akar téged veszteni, mivel ezt műveléd, és tanácsomat nem fogadtad meg. 1Sám. 2,25. 2Kir. 14,11. Jer. 33,3. Róm. 10,13. 2Tim. 4,3.

17. Amásia pedig, a Júda királya, tanácsot tartván, követet külde Joáshoz, a Jaház fiához, aki Jéhunak fia vala, az Izrael királyához, mondván: Nosza, szálljunk szembe egymással! 2Kir. 14,8. 9.

18. Akkor Joás, az Izrael királya ilyen választ ada Amásiának, a Júda királyának: A Libánus hegyén való tövis külde a Libánuson való cédrusfához, mondván: Add a te leányodat az én fiamnak feleségül; eközben azonban arra menvén egy fenevad, amely a Libánuson lakik vala, eltapodá azt a tövist.

19. Te magadban így gondolkodtál: Megveréd az edomitákat, azért fuvalkodtál fel magadban, hogy dicsekedjél. Kérlek, maradj otthon, miért szereznél magadnak veszedelmet, hogy te és Júda elvesszen általam. Péld. 18,6.

20. De Amásia nem nyugodhatott, mert Isten elvégezte, hogy az ellenség kezébe adja őket, mivel az edomiták isteneit keresték. 1Kir. 12,15.

21. Felindula azért Joás, az Izrael királya, és szembeszállának egymással ő és Amásia, a Júda királya Bét-Semesnél, amely Júdában van.

22. És Júda megveretteték Izrael által, és elmenekülének mindnyájan sátoraikba.

23. Amásiát pedig, a Júda királyát, a Joás fiát, aki Jaház fia volt, Joás, az Izrael királya elfogá Bét-Semesben, és Jeruzsálembe vitte, és Jeruzsálem kőfalát lerontá az Efraim kaputól fogva mind a szeglet kapujáig négyszáz singnyire.

24. És az aranyat, az ezüstöt és mindenféle edényeket, amelyek az Isten házában, az Obed-Edom birtokában találtatának, és a király házának kincseit, s a kezesek fiait mind Samariába vitte.

25. Amásia, a Joás fia, a Júda királya, minekutána meghala Joás, a Jaház fia, az Izrael királya, még tizenöt esztendeig éle. 2Kir. 14,17.

26. Amásiának pedig többi dolgai, az elsők és utolsók, avagy nincsenek-é megírva a Júda és az Izrael királyainak könyvében? 2Kir. 14,17.

27. Azon időtől fogva pedig, hogy Amásia az Úrtól elszakada, összeesküvést szőttek ellene Jeruzsálemben; és elmeneküle Lákisba, de utána küldöttek Lákisba, és megölték ott őt.

28. És elhozák onnét lovakon, és eltemeték őt az ő atyáival, Júdának városában. 2Kir. 14,20.

Uzziás, másnéven Azariás uralkodik Júdában

26 Akkor előhozván az egész Júda nemzetsége Uzziást, ki tizenhat esztendős volt, királlyá tevék őt az ő atyja, Amásia helyett. 2Kir. 14,21. 22.

2. Ő építé meg Elótot, és csatolta ismét Júdához, minekutána Amásia király meghalt az ő atyáival egybe.

3. Tizenhatesztendős korában kezdett uralkodni Uzziás, és ötvenkét esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jékólia volt, Jeruzsálemből való.

4. **És az Úr előtt kedves dolgot cselekedék, amint az ő atyja, Amásia is cselekedett.**

5. **És keresi vala az Istent** Zakariás próféta idejében, aki az isteni látásokban értelmes vala; **és mindaddig, míg az Urat keresé, jó előmenetelt adott néki Isten;** Jób 36,11. Zsolt. 35,27. 118,25. Dán. 1,17. 2,19.

6. Mert kimenvén, hadakozék a filiszteusok ellen; és a Gát kerítését, a Jabné kerítését és az Asdód kerítését letöré, és építe városokat Asdódban és a filiszteusok tartományában. Ésa. 14,29.

7. És megsegíté őt az Isten a filiszteusok ellen és az arábiabeliek ellen, akik lakoznak vala Gúr-Baálban és Meunimban.

8. És adának az ammoniták Uzziásnak ajándékot, és elterjede az ő híre Egyiptomig; mert felette igen megnevekedett az ő hatalma; 2Sám. 8,2.

9. És építe Uzziás tornyokat Jeruzsálemben a szeglet kapuja felett, a völgy kapuja felett és a szegletek felett, és igen megerősítteté azokat. 2Kir. 14,13. Neh. 3,13. Zak. 14,10.

10. A pusztában is tornyokat épített, és sok kutat ásatott; mert sok nyája volt mind a völgyekben, mind a lapályon, és szántóvető szolgái, vincellérei a hegye-ken és Kármelben, mert a földművelést kedvelte.

11. Uzziásnak hadakozó serege is volt, amely harcba mehetett csapatonként, amint megszámláltatott Jéhiel íródeák és Maaséja előjáró által Hanániás vezetése alatt, aki a király vezérei közül való.

12. A családfők egész száma a hadakozó vitézek között kétezerhatszáz volt.

13. És az ő kezük alatt levő hadakozó sereg háromszázhétezer-ötszáz harcosból állott, akik képesek voltak megsegíteni a királyt ellenségei ellen.

14. És készíttete Uzziás nékik, az egész sereg számára pajzsokat, kopjákat, sisakokat, páncélokat, íveket és parittyába való köveket.

15. Készíttete annakfelette Jeruzsálemben értelmes mesteremberek által gépezeteket a tornyok tetején és a kőfal szegletein, nyilaknak és nagy köveknek kihajigálására. És az ő híre messzire elterjede; mert csodálatosan megsegítteték, míglen megerősödék.

16. **Mikor pedig ilyen módon megerősödött volna, felfuvalkodék, hogy megfertőztetné magát és vétkezék az Úr ellen, az ő Istene ellen.** Beméne az Úr templomába, hogy a füstölő oltáron füstölne. 5Móz. 8,14. 32,15. 2Kir. 16,12. Hab. 2,4.

17. És beméne őutána Azáriás pap, és vele az Úr papjai nyolcvanan, igen erősek. 1Krón. 6,10.

18. És ellene állának Uzziás királynak, és mondának néki: Uzziás! Nem a te dolgod az Úrnak füstölni, hanem az Áron pap fiaié, akik felszenteltetének, hogy füstöljenek. Menj ki e szent helyből; mert igen vétkeztél és dicsőségedre nem lesz az Úr Istentől. 4Móz. 16,40. 18,7. Mát. 14,4.

19. És megharaguvék Uzziás, akinek kezében volt a füstölő szerszám, hogy füstölne; és mikor haragudnék a papokra, bélpoklosság támada a homlokán ott a papok előtt, az Úr házában, a füstölőoltár előtt. 4Móz. 12,10. 2Kir. 5,27.

20. És mikor tekintett volna őreá Azáriás főpap, és vele mind a többi papok, láták a bélpoklosságot az ő homlokán; és elűzék őt onnét, sőt maga is sietett kimenni, mert az Úr megverte őt. Eszt. 6,12.

21. És lőn Uzziás király halála napjáig bélpoklos; és lakik vala egy elkülönített házban bélpoklosan, mert az Úr házából kivettetett volt. És Jótám, az ő fia volt a király házában, aki ítélkezék az ország népe felett. 3Móz. 13,46. 4Móz. 5,2. 2Kir. 15,5.

22. Uzziásnak pedig első és utolsó dolgait megírta Ésaiás próféta, az Ámós fia. Ésa. 1,1.

23. És meghala Uzziás az ő atyáival egybe, és eltemeték őt az ő atyáival a temetőbe, amely a királyoké volt, mert ezt mondják felőle: bélpoklos volt. És uralkodék helyette Jótám, az ő fia. Ésa. 6,1.

Jótám uralma

27 Huszonöt esztendős volt Jótám, mikor uralkodni kezde, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jérusa volt, a Sádók leánya. 2Kir. 15,32.

2. És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt, mint az ő atyja, Uzziás is cselekedett, csakhogy nem méne az Úr templomába; a nép azonban tovább is vétkezék. 2Kir. 15,35. Zsolt. 119,120.

3. Ő építé meg az Úr házának felső kapuját; a vár kőfalán is sokat építe. Neh. 3,26.

4. Annakfelette a Júda hegyes földjén városokat építe, és a ligetekben palotákat és tornyokat építe.

5. Ő is hadakozott az Ammon fiainak királyai ellen, akiket megvere; és adának néki az Ammon fiai azon esztendőben száz tálentum ezüstöt s tízezer véka búzát és tízezer véka árpát. Ezt fizették néki az Ammon fiai a második és harmadik esztendőben is.

6. **És hatalmassá lett Jótám, mert útjában az Úr előtt, az ő Istene előtt járt.** Jób 11,13–18. Péld. 24,27.

7. Jótámnak pedig több dolgait, minden hadakozásait és útjait, ímé megírták az Izrael és a Júda királyainak könyvében. 1Sám. 2,3.

8. Huszonötesztendős korában kezdett uralkodni, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.

9. És elaluvék Jótám az ő atyjával, és eltemeték őt a Dávid városában; és uralkodék Aház, az ő fia helyette.

Aház királysága

28 Húszesztendős volt Aház, mikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, és nem cselekedék kedves dolgot az Úr előtt, mint Dávid, az ő atyja; 2Kir. 16,2.

2. Hanem az Izrael királyainak útján járt, és öntött bálványokat is csináltatott a Baál tiszteletére. 2Móz. 34,17. Bír. 2,11.

3. Annakfelette tömjéneze a Hinnom fiának völgyében; fiait is megégeté tűzben, a pogányok utálatosságai szerint, akiket az Úr az Izrael fiai elől kiűzött. 3Móz. 18,21. 2Kir. 16,3. 23,10.

4. Áldozék és tömjéneze a magaslatokon is, a halmokon is és minden zöld fa alatt. Jer. 7,31.

5. Ezért az Úr, az ő Istene adá őt a szíriabeli király kezébe, és őt igen megverék, és sok foglyot hurcolának el tőle, akiket Damaszkuszba vittek. Sőt még az Izrael királya kezébe is adaték, és az is igen megveré őt.

6. Mert Péka, a Rémália fia, Júdában egy nap levága százhúszezer embert, mind vitézeket; mivel elhagyták az Urat, atyáik Istenét. 2Kir. 16,5–7. Ésa. 7,1. 9,21. Jer. 2,19.

7. Annakfelette az efraimbeli vitéz Zikri megölé Maásiát, a király fiát, Azrikámot, az ő házának gondviselőjét, és Elkánát, aki a király után második vala.

8. És elvittek az Izrael fiai az ő atyjukfiai közül kétszázezer asszonyt, fiút, leányt, és nagy vagyont rablának el tőlük, és azzal a zsákmánnyal mennek vala Samariába.

Odéd próféta intése

9. Volt pedig ott az Úrnak egy prófétája, akinek neve Odéd, aki eleibe menvén a hadnak, amely Samariába megy vala, monda nékik: Ímé, mivel az Úrnak, atyáitok Istenének haragja Júda ellen felgerje-

dett, őket kezetekbe adta, és ti sokat megölétek közülük haragotokban, amely szintén az égig felhatott; 1Móz. 4,10. Zsolt. 69,26. Ésa. 10,5. 47,6. Zak. 1,15. Jel. 18,5.

10. És immár arra gondoltok, hogy Júdának és Jeruzsálemnek fiait megalázzátok, hogy néktek szolgáitok és szolgálóleányaitok legyenek: avagy ezáltal nem teszitek-é magatokat bűnösökké az Úrnál, a ti Isteneteknél? Jer. 25,29. 1Pét. 4,17.

11. Azért halljátok meg szómat: Vigyétek vissza a ti atyátokfiai közül való foglyokat, akiket ide hoztatok; különben az Úrnak nagy haragja lészen rajtatok. Jak. 2,13.

12. Akkor felkelének némelyek az Efraimból való vezérek közül: Azáriás, a Jóhanán fia; Berékiás, a Mesillemót fia; Ezékiás, a Sallum fia, és Amása a Hadlai fia, azok ellen, akik a viadalból jönnek vala.

13. És mondának nékik: Ne hozzátok ide be a foglyokat, mert felette igen nagy bűn lesz az, amit akartok művelni, és ezzel a mi bűneinket és vétkeinket megsokasítjátok; mert enélkül is sok bűnünk van, és felgerjedt a harag Izrael ellen.

14. Otthagyá azért a sereg a foglyokat és a zsákmányt a vezérek és az egész gyülekezet előtt.

15. És felállának a név szerint megnevezett férfiak, s felvevék a foglyokat, és akik mezítelenek voltak közülük, felöltöztették a zsákmányból; felöltöztették azokat, sarukat is adának lábaikra; ételt és italt is adának nékik; sőt meg is kenék őket, és a gyengélkedőket szamarakra helyezék, és vitték őket a pálmafák városába, Jérikóba, az ő atyjukfiaihoz; azután megtérének Samariába. 5Móz. 34,3. Bír. 1,16. 2Kir. 6,22. Péld. 25,21. Luk. 6,27. Róm. 12,20.

16. Az időben külde Aház király az asszíriabeli királyhoz, hogy megsegítené őt.

17. Mert még az edomiták is eljöttek vala, és a júdabeliek közül sokat levágának, vagy rabságba hurcolának.

18. A filiszteusok is mind ellepék a lapályon való városokat és Júdának dél felől való részét, és elfoglalák Bét-Semest, Ajalont, Gederótot, Sókot és annak faluit; Timnát és annak faluit; Gimzót és annak faluit, és ott laknak vala; Józs. 15,22.

19. Mert az Úr megalázta Júdát Aházért, az Izrael királyáért; mert arra indítá Júdát, hogy vétkezzék az Úr ellen. rész 21,2. 2Móz. 32,25.

20. Eljöve azért ellene Tiglát-Piléser, Asszíria királya, aki sanyargatá őt, és nem segítette meg. 2Kir. 15,29. 16,7. Ésa. 7,20.

21. Mert Aház kifosztá az Úr házát, a királyét, a fejedelmekét, és az asszíriabeli királynak adá, de azért nem lőn néki segítségére.

22. Sőt még a szorongattatás idejében is tovább vétkezék az Úr ellen; ilyen volt Aház király. Ésa. 1,5. Jer. 5,3. Jel. 16,11.

23. Mert áldozék Damaszkusz isteneinek, akik őt megverték, ezt mondván: Mivel Szíria királyainak istenei megsegítik őket, azért én is azoknak áldozom, hogy segítsenek engem is, holott mind néki, mind az egész Izraelnek azok okozták romlását. Jer. 44,17. 18.

24. És összehordá Aház az Isten házának edényeit, és összetöré az Isten házának edényeit, és az Úr házának ajtait bezárá, és csinála a maga számára oltárokat Jeruzsálemnek minden szegletén; 2Kir. 16,18. 17,16.

25. Júdának minden városaiban is magaslatokat építe, hogy az idegen isteneknek tömjénezzen, és haragra ingerlé az Urat, atyái Istenét.

26. Az ő több dolgai pedig és útjai, úgy az elsők, mint utolsók, ímé meg vannak írva a Júda és az Izrael királyainak könyvében.

27. Meghala pedig Aház az ő atyáival, és eltemeték őt Jeruzsálem városában; mert nem vitték őt az Izrael királyainak sírjába. És uralkodék az ő fia, Ezékiás, őhelyette.

Ezékiás helyreállítja az istentiszteletet

29 Ezékiás huszonötesztendős korában kezdett uralkodni, és uralkodék huszonkilenc esztendeig Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Abija volt, a Zakariás leánya. 2Kir. 18,1.

2. **És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt, mind aszerint, amint Dávid, az ő atyja is cselekedett.**

3. És az ő királyságának első esztendejében, az első hónapban kinyitá az Úr házának ajtait, és azokat megújíttatá. Péld. 8,17.

4. És egybehívatá a papokat és a levitákat, és összegyűjté őket a napkelet felől való utcában;

5. És monda nékik: Hallgassatok meg engem, leviták! Most szenteljétek meg magatokat, az Úrnak, atyáitok Istenének házát is szenteljétek meg, és hordjatok ki minden tisztátalanságot a szent helyről; 1Krón. 15,12.

6. Mert vétkeztek a mi atyáink, és az Úr előtt, a mi Istenünk előtt gonoszul cselekedének, és elhagyták Őt, az Úr sátorától elfordították orcájukat, hátat fordítván annak. Jer. 2,27. Ezék. 8,16.

7. A tornác ajtait is bezárták, a szövétnekeket eloltották, és füstölőszert nem füstölögtettek és égőáldozatot nem áldoztak az Izrael Istenének a szent helyen.

8. És ezért volt az Úrnak haragja Júdán és Jeruzsálemen, és adta őket rabságra és pusztulásra és kigúnyoltatásra, amint ti magatok is látjátok. 1Kir. 9,8. Jer. 18,16. 19,8. 25,9. 18.

9. És ímé a mi atyáink fegyver által hullottak el, fiaink, leányaink és feleségeink fogságba vitettek e dolog miatt.

10. Most azért elvégeztem magamban, hogy az Úrral, Izrael Istenével szövetséget szerzek, hogy haragját tőlünk elfordítsa.

11. Fiaim, most ne tévelyegjetek; **mert az Úr választott titeket, hogy Őelőtte állván, néki szolgáljatok; hogy szolgái legyetek néki és jó illatot szerezzetek.** 4Móz. 3,6. 1Kor. 6,9. 8,4.

12. Felkelének azért a leviták: Máhát, az Amásai fia, Jóel, az Azárja fia, akik kéhátiták voltak; a Mérári fiai közül pedig Kis, az Abdi fia, és Azária, a Jéhalélel fia, és a gersoniták közül Joah, a Zimma fia, és Éden, a Joah fia;

13. Az Elisáfán fiai közül Simri és Jéhiel; az Asáf fiai közül Zakariás és Mattánia;

14. A Hemán fiai közül Jéhiel és Simei; a Jédutun fiai közül Semája és Uzziel.

15. Összegyűjték az ő atyjukfiait, és megszentelék magukat, és bemenének a király parancsolatjából az Úrnak beszédei szerint, az Úr házának megtisztítására.

16. És bemenének a papok az Úr házának belső részébe, hogy azt megtisztítsák; kihordának belőle minden tisztátalanságot, amelyet az Úr templomában találának, az Úr házának pitvarába; és a leviták felszedék, hogy onnan kihordják a Kidron patakjába.

17. Elkezdék pedig a megszentelést az első hónap első napján, és a hónap nyolcadik napján bemenének az Úr házának tornácába, és megszentelék az Úr házát nyolc napon át, úgyhogy az első hónap tizenhatodik napján végezték be.

18. És akkor bemenének Ezékiás királyhoz, és mondának: Megtisztítottuk mindenestől az Úr házát, az égőáldozat oltárát is, minden hozzá tartozó edényekkel egybe, a szent asztalt is, minden szerszámaival;

19. Minden egyéb eszközöket is, amelyeket Aház király az ő királysága alatt megszentségtelenített, mikor Isten ellen vétkezett, helyreállítottunk és megszenteltünk, és ímé mind az Úr oltára előtt vannak.

20. Reggel azért felkele Ezékiás király, és összegyűjté a város fejedelmeit, és felméne az Úr házába.

21. És hét tulkot és hét kost, hét bárányt és hét bakot vittek fel bűnért való áldozatra az országért, a szent hajlékért és Júdáért, és megparancsolá az Áron fiainak, a papoknak, hogy megáldozzák az Úr oltárán. 3Móz. 4,3. 14.

22. Megölék azért a tulkokat, és a papok azoknak vérüket vévén, elhinték az oltárra; hasonlatosképpen megölvén a kosokat, elhinték azoknak vérüket az oltárra; a bárányokat is megölvén, azoknak vérét az oltárra hinték. Zsid. 9,21.

23. Azután előhozák a bűnért való bakokat a király és a gyülekezet elé, és kezüket rájuk tevék. 3Móz. 4,15. 24.

24. Minekutána a papok azokat megölték, bűnért való áldozást végeztek a vérükkel az oltáron, az egész Izrael megtisztulására; mert az egész Izraelért parancsolta a király az égőáldozatot és a bűnért való áldozatot.

25. És beállítá a levitákat az Úr házába cimbalmokkal, lantokkal és citerákkal

Dávidnak és Gádnak, a király prófétájának, és Nátán prófétának parancsolatja szerint; mert az Úrtól volt a parancs az Ő prófétái által. 2Sám. 24,11. 1Krón. 16,4. 23,5.

26. Előállának azért a leviták a Dávid zengő szerszámaival; a papok is a trombitákkal. 4Móz. 10,8. 10. Ámós 6,5.

27. És megparancsolá Ezékiás, hogy egészenégő áldozatot áldozzanak az oltáron. És mikor megkezdődött az áldozás, ugyanakkor megkezdődött az Úrnak éneke is és a trombiták harsonája Dávidnak, az Izrael királyának szerszámaival.

28. És az egész gyülekezet leborula, az énekesek énekelének, és a trombitások trombitálának mindaddig, míg az egészenégő áldozatnak vége lőn.

29. És amikor elvégezték az áldozatokat, a király és mindnyájan a vele valók leborulván arccal, imádkozának.

30. És megparancsolá Ezékiás király és a fejedelmek a levitáknak, hogy az Urat dicsérjék a Dávid és az Asáf próféta dicséreteivel; akik, mikor nagy örömmel dicsérték az Urat, meghajoltak és leborulának. Zsolt. 100,1. 106,12.

31. Azután szóla és monda Ezékiás: Most már felavattátok magatokat az Úrnak, azért jöjjetek, és hozzatok áldozatokat és dicsérő áldozatokat az Úr házában. És az egész gyülekezet hoza áldozatokat és dicsérő áldozatokat, és mindaz, akit a szíve indított, egészenégő áldozatot.

32. És az égőáldozatra való barmok száma, amelyeket a gyülekezet hozott, ez volt: hetven tulok, száz kos, kétszáz bárány. Mindezek egészenégő áldozatul voltak az Úrnak.

33. Azonkívül szenteltek az Úrnak hatszáz tulkot és háromezer juhot.

34. De mivel a papok kevesen voltak, és nem győzték az áldozatokat mind megnyúzni, ezért az ő atyjukfiai, a leviták segítségükre voltak nékik mindaddig, míg azt a munkát elvégezék, és míg a többi papok magukat megszentelék; mert a leviták igazabb szívűek voltak a maguk megszentelésében, mint a papok. Zsolt. 7,10.

35. Az egészenégő áldozat is igen sok volt a hálaáldozatok kövérivel és az egészenégő áldozatokhoz való italáldozatokkal; és ekképpen helyreállíttatott az Úr házának szolgálata. 4Móz. 15,5. 7.

36. Örvendeze azért Ezékiás és övele az egész gyülekezet, hogy az Isten erre hajlandóvá tette a népet; mert hirtelen történt ez a dolog. Zsolt. 118,23. Ésa. 60,22. Mal. 3,1. Csel. 2,2. Róm. 9,28.

A pászka megünneplése

30 És külde Ezékiás az egész Izraelhez és Júdához, sőt Efraimnak és Manassénak is íra leveleket, hogy jönnének el az Úr házához Jeruzsálembe, hogy megtartanák a pászkát az Úrnak, Izrael Istenének.

2. És tanácsot tarta a király és fejedelmei s az egész gyülekezet Jeruzsálemben, hogy a második hónapban tartsák meg a pászkát. 4Móz. 9,10.

3. Mert azt akkor nem tarthatták meg, mert a papok nem szentelhették meg magukat kellő számban, s a nép sem gyűlt vala össze Jeruzsálemben. 2Móz. 12,16.

4. És e dolog igen tetszék mind a királynak, mind az egész gyülekezetnek.

5. Elhatározták tehát, hogy kihirdetik egész Izraelben Beersebától fogva Dánig, hogy jöjjenek Jeruzsálembe pászkát szentelni az Úrnak, Izrael Istenének, mert már régóta nem tartották meg úgy, amint megíratott.

6. Elmenének azért a híradók a király levelével és a fejedelmekével az egész Izraelhez és Júdához, és a király parancsolatjából ezt mondják vala: **Izrael fiai**! **Térjetek meg az Úrhoz**, **Ábrahámnak**, **Izsáknak és Izraelnek Istenéhez**, **s Ő is megtér a maradékhoz**, mely megmaradt még köztetek az asszíriabeli királyok kezétől. 2Kir. 15,19. Hós. 14,1. Jóel 2,13. Mal. 3,7.

7. És ne legyetek olyanok, mint a ti atyáitok és atyátokfiai, akik vétkeztek az Úr ellen, atyáik Istene ellen és elpusztította őket, amint ti magatok látjátok. Ezék. 20,18.

8. Most azért meg ne keményítsétek nyakatokat, mint a ti atyáitok; adjatok kezet az Úrnak, és bemenvén az Ő szent helyébe, amelyet megszentelt örökké, szolgáljatok az Úrnak, a ti Isteneteknek, és elfordul rólatok haragja. 5Móz. 10,16.

9. Mert hogyha ti megtértek az Úrhoz, a ti atyátokfiai és fiaitok kegyelmet találnak azoknál akik őket fogságba vitték, és viszszatérnek erre a földre, **mert irgalmas és kegyelmes az Úr, a ti Istenetek, és nem fordítja el orcáját tőletek, ha Őhozzá megtértek.** Ésa. 55,7. Jer. 33,6.

10. Mikor pedig a híradók városról városra menének az Efraim és a Manasse földjén, mind Zebulonig, nevetik és csúfolják vala őket; Mát. 21,35.

11. Mindazáltal némelyek az Áser, Manasse és a Zebulon nemzetségéből megalázák magukat, és eljövének Jeruzsálembe.

12. Júdában is ezt cselekedé az Istennek keze, adván beléjük egyakaratot, hogy engednének a király parancsolatjának és a fejedelmekének az Úr beszéde szerint.

13. Sok nép gyűle azért Jeruzsálembe, hogy a kovásztalan kenyerek ünnepét megtartsák a második hónapban; igen nagy gyülekezet volt. Fil. 2,13. Zsid. 13,21.

14. És felkelének, és elronták az oltárokat, amelyek Jeruzsálemben voltak, és a füstölőoltárokat is mind elronták, és a Kidron patakjába hányták. Ésa. 2,17–21.

15. És megölék a pászkabárányt a második hónap tizennegyedik napján; s a papok és leviták megszégyenlék és megszentelék magukat, és égőáldozatokat vittek az Úr házába; 2Kor. 3,5.

16. És ki-ki álla az ő helyére az ő szokásuk szerint és Mózesnek, az Isten emberének törvénye szerint, és a papok hintik vala a vért a leviták kezéből.

17. Minthogy pedig igen sokan voltak a gyülekezetben, akik magukat meg nem szentelték, ezért a leviták a pászkabárány megölésével foglalkozának azokért, akik tisztátalanok voltak, hogy megszenteljék az Úrnak;

18. Mert a népnek nagy része, sokan az Efraim, Manasse, Issakár és Zebulon nemzetségéből, nem szentelték meg magukat, mindazáltal megevék a pászkabárányt, nem úgy, amint megíratott; de könyörge Ezékiás érettük, mondván: A kegyes Úr tisztítsa meg azt; 2Móz. 12,43.

19. Mindenkit, aki szívét elkészítette, hogy keresse az Istent, az Urat, az ő atyái Istenét, ha nem a szentségnek tisztasága szerint is. Jer. 33,6. Zsid. 4,16.

20. **És meghallgatá az Úr Ezékiást, és a népnek megkegyelmeze.** Zsolt. 103,3.

21. Megtartották tehát az Izrael fiai, akik Jeruzsálemben találtatának, a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át nagy örömmel, és dicsérik vala az Urat minden nap a leviták és a papok, az Úr erejét éneklő szerszámokkal. 2Móz. 12,15. 13,6.

22. És kegyesen beszéle Ezékiás minden levitával, akik értelmesek és jóindulattal voltak az Úr iránt. És ünnepi lakomát tartottak hét napon át, áldozván hálaadó áldozatokkal, és dicsérvén az Urat, atyáik Istenét.

23. Tanácsot tarta pedig az egész gyülekezet, hogy még hét napig szentelne ünnepet; és így még hét napot töltöttek el vigasságban; 1Kir. 8,65.

24. Mert Ezékiás, a Júda királya ada a gyülekezetnek ezer tulkot és hétezer juhot, a fejedelmek is adának a gyülekezetnek ezer tulkot és tízezer juhot; és megszentelék magukat a papok elegen.

25. Nagy örömben volt azért az egész Júda gyülekezete, a papok és a leviták és azoknak egész gyülekezete, akik Izraelből odamentek; mind az idegenek, akik az Izrael földjéről jöttek, mind a Júdában lakozók.

26. És volt nagy vigasság Jeruzsálemben; mert Salamonnak, az Izrael királyának, Dávid fiának idejétől fogva nem volt ehhez hasonló ünnep Jeruzsálemben.

27. Ezek után felállának a papok és a leviták, és megáldák a gyülekezetet; **és meghallgatásra talált az ő szavuk, és felhata az ő könyörgésük a mennybe az Isten szentséges lakhelyébe.** Ésa. 57,15.

A bálványozás eltörlése

31 Amint mindezeknek vége lett: kiméne az egész Izrael, akik Júdának városaiban találtatának, s a bálványokat széttörték, az aserákat kivagdalák, s leronták a magaslatokat és oltárokat egész Júdában, Benjáminban, Efraimban és Manasseban, mígnem befejezték; azu-

tán visszatérének az Izrael fiai mind, mindenki az ő örökségébe és városaiba.

2. És helyreállítá Ezékiás a papok és leviták osztályait csoportjaik szerint, kit-kit az ő szolgálata szerint, a papokat és a levitákat az égőáldozatokra és a hálaadó áldozatokra, a szolgálatra, hálaadásra és dicséretre az Úr táborinak kapuiban. 1Krón. 23,6.

3. És rendelé a király az ő jövedelmének egy részét az égőáldozatok számára, a reggeli és estvéli égőáldozatok, a szombatnapok, az újhold és az ünnepek égőáldozatai számára, amint megíratott az Úr törvényében. 4Móz. 28,2. 29,1.

4. Meghagyá a népnek is, Jeruzsálem lakosainak, hogy megadják a papok és a leviták járandóságát, hogy az Úr törvényéhez annál inkább ragaszkodjanak.

5. Amint ez intézkedés híre elterjedt: az Izrael fiai a búzának, a bornak és olajnak, a méznek és minden mezei termésnek zsengéjét bőséggel megadák; és mindenből a tizedet bőséggel meghozák. Péld. 3,9.

6. És az Izrael és Júda fiai, akik lakoznak vala a Júda városaiban, ők is elhozák a barmokból és juhokból a tizedet, és annak tizedét, ami az Úrnak, az ő Istenüknek szenteltetett, és rakásonként felhalmozák.

7. A harmadik hónapban kezdék a rakásokat rakni, és a hetedik hónapban végezék el.

8. Odamenvén pedig Ezékiás és a fejedelmek, és látván a rakásokat: áldák az Urat és az Ő népét, Izraelt. Zsolt. 33,12.

9. Megkérdé pedig Ezékiás a papokat és a levitákat a rakások felől.

10. Kinek felelvén Azáriás, a főpap, a Sádók nemzetségéből való, monda: **Mióta az Úr házába kezdék az ajándékokat hozni: eleget ettünk és sok meg is maradt belőle, mert az Úr megáldotta az Ő népét; és ez a rakás, ami megmaradt.**

11. És monda Ezékiás, hogy az Úr házában csináljanak tárházakat, és megcsinálák. Zsolt. 118,24. 25.

12. **Behordák azért az ajándékokat, a tizedeket, és ami megszenteltetett, nagy hűséggel**, és ezeknek főgondviselője Konánia levita volt, a második pedig ennek atyjafia, Simei. Mát. 6,11. Zsid. 7,8.

13. Jéhiel pedig és Azáriás, Náhát, Asáel, Jérimot, Józabád, Eliel, Ismákia, Máhát és Benája, gondviselők voltak, Konániának és atyjafiának, Simeinek keze alatt, Ezékiás királynak és Azáriásnak, az Isten háza előjárójának parancsolatából.

14. Kóré levita pedig, a Jemna fia, aki ajtónálló volt napkelet felől, az Isten számára tett önkéntes adományok gondviselője volt, hogy kiadja az Úrnak és a szentek szentjének áldozatát.

15. Keze alatt voltak: Eden, Minjámin, Jésua, Semája, Amária és Sekánia a papok városaiban, hogy hűségesen osztogassák a csapatok szerint az ő atyjukfiainak, úgy a nagynak, mint a kicsinynek, Józs. 21,9.

16. Az ő nemzetségük férfiain kívül, a háromesztendős fiútól fogva feljebb, mindenkinek, akinek bejárása volt az Úr házába a maga napján, a naponként való szolgálatra, rendtartásuk és csapataik szerint;

17. A papok nemzetségének családjaik szerint; a levitáknak is, akik húszesztendősök és idősebbek volnának, az ő rendtartásuk és csapataik szerint. 1Krón. 23,24.

18. És azok családjának minden kisdeddel, feleségeikkel, fiaikkal, leányaikkal, s az egész gyülekezetnek; mert az ő hitük szerint szentelték magukat a szentségre;

19. Az Áron fiainak is, a papoknak, az ő városaikhoz tartozó vidék környékén, minden városban valának név szerint megnevezett emberek, hogy kiadják a részét minden férfinak a papok közül, és minden nemzetségnek a leviták között.

20. És így cselekedék Ezékiás egész Júdában. **Ami jó, igaz és helyes volt az Úr előtt, az ő Istene előtt, azt művelé.**

21. **És minden munkában, amelyet elkezdett az Isten házának szolgálatában, a törvényben és parancsolatban, keresvén az ő Istenét, teljes szívvel jár vala, és ezért áldott volt útja.** 5Móz. 29,9. Zsolt. 35,27. Jer. 33,9. Mal. 3,10. 1Tim. 4,8.

Sénahérib Jeruzsálemre támad

32 Ezen dolgok és igazságos cselekedetek után eljőve Sénahérib, az asszíriabeli király, és Júdába menvén, megszállá a megerősített városokat, azt

mondván, hogy elfoglalja azokat magának. 2Kir. 18,13. Ésa. 36,1.

2. Mikor tehát Ezékiás látta, hogy Sénahérib eljőve, és Jeruzsálemet meg akarná szállani:

3. Tanácsot tarta vezéreivel és vitézeivel, hogy a városon kívül való forrásokat betöltsék; és azok segítségére lőnek néki;

4. Mert összegyűlvén a sokaság, bedugának minden forrást és az ország közepén folyó patakot, mondván: Miért találjanak az asszíriai királyok elegendő vizet, ha eljönnek?!

5. És felbátorodván, megépíté a város leromlott kerítését, felemelvén a tornyokig, és kívül másik kőfalat is emelt, s Millót a Dávid városában megerősíté; ennekfelette szerze sok fegyvert és pajzsot.

6. És a nép fölé seregvezéreket tett, és maga köré gyűjtvén őket a város kapujának utcájára, szóla az ő szívük szerint ekképpen:

7. **Erősek legyetek és bátrak, semmit se féljetek, meg se rettenjetek** az asszíriai királytól és a vele való egész sokaságtól, **mert velünk többen vannak, hogynem ővele**.

8. **Ővele testi erő van, velünk pedig az Úr, a mi Istenünk, hogy megsegítsen minket és érettünk hadakozzék**. És megbátorodék a nép, ezt hallván Ezékiástól, a Júda királyától. 4Móz. 14,9. Zsolt. 2,12. 27,1–3. 118,6. Péld. 18,10. Ésa. 41,11. Róm. 8,31.

9. Ezek után elküldé szolgáit Sénahérib, az asszíriai király Jeruzsálembe, ő pedig Lákis mellett volt egész seregével, Ezékiáshoz a Júda királyához, és az egész Júdához, mely Jeruzsálemben volt, mondván:

10. Ezt mondja Sénahérib, az asszíriai király: Kiben bíztok, hogy Jeruzsálemben maradtok a megszállás idején?

11. Avagy nem Ezékiás általtott-é el titeket, hogy éhséggel és szomjúsággal ölne meg titeket, mondván: Az Úr, a mi Istenünk megszabadít minket az asszíriabeli király kezéből!

12. Avagy nem Ezékiás pusztította-é el az Ő magaslatait és oltárait, mikor így szólott Júdához és Jeruzsálemhez, mondván: Csak egy oltár előtt imádkozzatok, és csak azon tömjénezzetek?!

13. Avagy nem tudjátok-é, mit műveltem én és az én atyáim e föld minden népeivel? Vajon e föld nemzetségeinek istenei megszabadíthatták-é az én kezemből az ő földjüket? 2Kir. 18,33–35. Zsolt. 115,4–8.

14. És kicsoda e nemzetségek istenei közül az, amelyeket az én atyáim elvesztettek, aki az én kezemből az ő népét megszabadíthatta volna, hogy a ti Istenetek is az én kezemből titeket megszabadíthatna?

15. Most azért Ezékiás titeket el ne ámítson és meg ne csaljon ily módon; ne higgyetek néki, mert ha egy népnek és országnak istene sem szabadíthatta meg az ő népét kezemből és az én atyáim kezéből: mennyivel kevésbé szabadíthat meg titeket a ti Istenetek az én kezemből! 2Móz. 5,2. Dán. 3,15.

16. Sőt ezenkívül az ő szolgái még sokat szólának az Úr Isten ellen, és az ő szolgája, Ezékiás ellen.

17. Levelet is íra, az Urat, Izrael Istenét káromlással illetvén, és szólván ellene ilyen módon: amint e földön lakozó népek istenei meg nem szabadíthatták az ő népüket az én kezemből: ekképpen az Ezékiás Istene sem szabadíthatja meg az Ő népét kezemből. 2Kir. 19,9.

18. És kiáltanak nagy felszóval zsidó nyelven Jeruzsálem népe ellen, mely a kerítésen volt, hogy őket megrettentenék és megháborítanák, abban a reményben, hogy így a várost elfoglalhatják. 2Kir. 18,28. Csel. 1,8. 2Tim. 1,7.

19. És úgy szólának a Jeruzsálem Istenéről, mint a föld népeinek istenei felől, melyek emberi kézzel csináltattak. 5Móz. 4,28. 2Kir. 19,18. Zsolt. 115,4. Ésa. 10,10.

20. Akkor Ezékiás király könyörge, és ővele Ésaiás próféta, az Ámós fia e káromlásért, és felkiáltának az égre.

21. És elbocsátá az Úr az Ő angyalát, aki megöle minden erős vitézt, előjárót és vezért az asszíriai király táborában, és nagy szégyennel megtére az ő földjébe. Bemenvén pedig az ő istenének házába, ott az ő saját fiai fegyverrel ölék meg őt. 2Kir. 19,35. Zsolt. 44,7. Ésa. 10,12–19. Zak. 14,3.

22. Megszabadítá azért az Úr Ezékiást és a Jeruzsálem népét Sénahéribtől az

asszíriai királytól, és minden másoktól, és védelmezé őket mindenfelől.

23. És sokan ajándékokat hoznak vala Jeruzsálembe az Úrnak, Ezékiásnak is, a Júda királyának drágaságokat, és ő felmagasztaltatott minden pogányok szemei előtt azután.

24. Az időben Ezékiás halálos betegségbe esék; **de könyörgött az Úrhoz, aki szóla hozzá és csodajelt adott néki.** 2Móz. 23,25. Ésa. 38,1. Jer. 33,13.

25. De nem cselekedék Ezékiás az őhozzá való jótétemény szerint, mert magában felfuvalkodék, azért Istennek haragja lőn rajta, Júdán és Jeruzsálemen. Zsolt. 116,12. Jer. 33,6. 8. Hab. 2,4.

26. Azonban megalázta magát Ezékiás az ő felfuvalkodottságában, Jeruzsálem lakosaival egybe; ezért nem szálla többé reájuk az Úrnak haragja Ezékiás életében. 2Kir. 20,19. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5. 6.

27. És igen nagy gazdagsága és dicsősége volt Ezékiásnak. És csináltatott magának kincsesházat az ezüst, arany, drágakövek és drága fűszerek, pajzsok és mindenféle drága szerszámok számára;

28. És tárházakat jövedelmének a gabonának, bornak, olajnak számára, és mindenféle barom számára istállókat, a nyájaknak pedig aklokat. Jób 36,11.

29. Városokat is építe magának, és szerze igen sok juhot és barmot, **mert az Isten nagy gazdagságot adott néki.** 5Móz. 8,18. Zsolt. 35,27. 118,25. 2Kor. 8,9. 9,8.

30. És Ezékiás volt az, aki betömé a Gihon vizeinek felső forrását, és Dávid városának napnyugat felől való részén vezeté lefelé. És minden dolgában igen áldott volt Ezékiás; Ésa. 22,9.

31. De mivel a babilóniabeli fejedelmek követeivel megbarátkozék, akik őhozzá küldettek, hogy megtudakoznák a csodajelt, mely a földön lőn; elhagyá őt az Isten, hogy megkísértené őt és meglátná, mi volna az ő szívében. 5Móz. 8,2. Jer. 17,9. 10. Luk. 2,35. Ján. 1,12. Zsid. 4,12.

32. Ezékiásnak pedig többi dolgai és jótéteményei ímé meg vannak írva az Ésaiás prófétának, az Ámós fiának látásában, és a Júda és Izrael királyainak könyvében. 2Kir. 18,1. Ésa. 36,1.

33. Meghala pedig Ezékiás az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid fiainak sírjaihoz vivő feljáron, és mind az egész Júda és Jeruzsálem nagy tisztességet tettek néki az ő halálának idején. És uralkodék Manasse, az ő fia helyette. 1Sám. 2,30. Péld. 10,7.

Manasse bálványozása

33 Tizenkétesztendős volt Manasse, mikor uralkodni kezdett, és ötvenöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. 2Kir. 21,1.

2. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt a pogányok utálatosságai szerint, akiket az Úr az Izrael fiai elől kiűzött vala.

3. Mert a magaslatokat ismét megépíté, amelyeket Ezékiás, az ő atyja azelőtt elrontott, és oltárokat emele Baálnak, aserákat is plántála, és tisztelé az ég minden seregeit, és szolgála azoknak. 5Móz. 16,21. 17,3. 2Kir. 17,10.

4. Sőt az Úr házában is építe oltárokat, amelyről az Úr azt mondotta: Jeruzsálemben lészen az én nevem örökké. 5Móz. 12,11. 2Kir. 8,29.

5. És építe oltárokat az ég minden seregeinek, az Úr házának mindkét pitvarában.

6. És fiait átvitte a tűzön a Hinnom fiának völgyében; és az időnek forgására ügyelt, jövendőmondásokat, varázslásokat és szemfényvesztéseket űzött, ördöngösöket és jövendőmondókat szerzett, és sok gonoszságot cselekedett az Úr szemei előtt, hogy őt haragra indítaná. 3Móz. 18,21. 5Móz. 18,10. 1Sám. 15,23. Gal. 5,19.

7. A faragott bálványt, amelyet csináltatott, az Úr házában állítá fel, amelyről azt mondá az Isten Dávidnak, és az ő fiának, Salamonnak: E házban és Jeruzsálemben, amelyet választottam az Izrael minden nemzetségei közül, helyeztetem az én nevemet mindörökké; 1Kir. 21,7. Zsolt. 132,14.

8. És nem űzöm ki az Izraelt e földről, melyet adtam a ti atyáitoknak; de csak úgy, ha ők is mind megtartják, amelyeket nékik Mózes által parancsoltam, minden törvényt, rendeléseket és ítéleteket; Jer. 31,33. 34. Ezék. 18,19–22. Mik. 7,19.

9. De Manasse elcsábítá Júdát és Jeruzsálem lakóit, hogy még gonoszabbul

cselekedjenek, mint a pogányok, akiket az Úr kigyomlált az Izrael fiai elől.

10. És noha megszólította az Úr Manassét és az Ő népét; de nem figyelmezének reá. Neh. 9,29. Jer. 25,4.

11. Reájuk hozá azért az Úr az asszíriabeli király seregének vezéreit, akik Manassét megfogták és vasba vervén megkötözék őt két lánccal, és Babilóniába vitték. 5Móz. 28,36. Jób 36,8. Zsolt. 107,10.

12. **Mikor pedig nagy nyomorúságban volna, fohászkodék az Úrhoz, az ő Istenéhez, és teljes alázattal volt az ő atyáinak Istene előtt.** Zsolt. 118,5. 130,1. Hós. 5,15. Jón. 2,2. Mik. 6,9. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5. 6.

13. **És könyörögvén hozzá megkegyelmeze néki, és meghallgatván könyörgését, visszahozá őt Jeruzsálembe, az ő országába. Akkor ismeré meg Manasse, hogy az Úr az igaz Isten.** 1Krón. 5,20. Ezsdr. 8,23. JerSir. 3,55. Mik. 7,19. Róm. 2,4.

14. Ezek után a Dávid városának külső kőfalát felépíté Gihontól napnyugat felé a völgyben, a halkapu bemeneteléig; Ofelt is körülvéteté magas kerítéssel, és Júdának minden megerősített városaiba seregvezéreket helyeze. 1Kir. 1,33.

15. És eltávolítá az idegen isteneket és a bálványt az Úr házából, és minden oltárt, amelyet az Úr házának hegyén és Jeruzsálemben emeltetett, kihányatá azokat a városon kívül.

16. És megépíté az Úr oltárát, és áldozék rajta hálaadó és dicsőítő áldozatokkal, és megparancsolá Júdának, hogy szolgáljanak az Úrnak, Izrael Istenének.

17. Mindazáltal még akkor a nép áldozik vala a magaslatokon; de csak az Úrnak, az ő Istenének. 3Móz. 7,11.

18. Manassénak pedig többi dolgai, Istenéhez való könyörgése, a próféták intése, akik az Úrnak, Izrael Istenének nevében szólának néki, ímé meg vannak írva az Izrael királyainak dolgai között.

19. Az ő könyörgése pedig, és hogy az Isten mint kegyelmezett meg néki, s az ő minden bűne és vétke; és a helyek, amelyeken magaslatokat épített, s aserákat és bálványokat állított fel, minekelőtte megalázta volna magát: ímé meg vannak írva a Hózai beszédei között.

20. És meghala Manasse az ő atyáival, és eltemeték őt az ő házában; és uralkodék Amon, az ő fia helyette.

21. Huszonkétesztendős volt Amon, mikor uralkodni kezdett, és két esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.

22. És gonoszul cselekedék az Úr szemei előtt, miként az ő atyja, Manasse cselekedett, mert áldozék Amon mindama bálványoknak, amelyeket az ő atyja, Manasse csináltatott, és azoknak szolgál vala.

23. Meg sem alázá magát az Úr előtt, mint az ő atyja, Manasse megalázta magát; hanem még sokasítá Amon a bűnt.

24. Pártot ütének pedig az ő szolgái ellene, és őt saját házában megölék. 2Kir. 21,23. 24.

25. A föld népe pedig levágá mindazokat, akik Amon király ellen pártot ütének, és királlyá tevé a föld népe Jósiást, az ő fiát helyette.

Jósiás eltörli a bálványozást

34 Nyolcesztendős volt Jósiás, mikor uralkodni kezdett, és uralkodott harmincegy esztendeig Jeruzsálemben. 2Kir. 22,1. Jer. 1,2.

2. **És jó dolgot cselekedék az Úr előtt, és jára az ő atyjának Dávidnak útjain, és nem hajolt el sem jobbra, sem balra;**

3. Mert az ő királyságának nyolcadik esztendejében, mikor még gyermek volna, kezdé keresni az ő atyjának, Dávidnak Istenét; tizenkettedik esztendejében pedig Júdát és Jeruzsálemet kezdé megtisztítani a magaslatoktól, aseráktól, bálványoktól és öntött képektől. 1Sám. 1,24. Zsolt. 119,9. Péld. 8,17. Préd. 12,1. 2Tim. 3,15.

4. Leronták őelőtte a Baálok oltárait és az azokon levő szobrokat lehányatá; az aserákat is a bálványokkal és öntött képekkel egyetembe szétrombolá és apróra töreté, és elhinteté azoknak temetőhelyén, akik azoknak áldoztak vala. 2Móz. 32,20. 3Móz. 26,30. 2Kir. 23,4.

5. A papok csontjait megégeté azoknak oltárain, és megtisztítá Júdát és Jeruzsálemet. 1Kir. 13,2.

6. Így cselekedék Manassénak, Efraimnak és Simeonnak városaiban is, mind Naftaliig, azoknak pusztáiban köröskörül.
7. Lehányatá azért az oltárokat; az aserákat és a bálványokat összetördelé mind porrá, és minden naposzlopot elpusztított Izrael egész földjén; azután megtére Jeruzsálembe. 5Móz. 9,21.
8. Királyságának tizennyolcadik esztendejében pedig, minekutána a földet és a házat megtisztítá, elküldé Sáfánt az Asália fiát, és Maaséját a város elöljáróját, és Joát, a Joáház fiát, az emlékírót, hogy kijavíttatnák az Úrnak, az ő Istenének házát.
9. És menének Hilkiás főpaphoz, és átadták néki az Isten házába begyült pénzt, amelyet a leviták, az ajtónállók gyűjtöttek Manassétól, Efraimtól és az egész Izrael maradékaitól, és egész Júdától és Benjámintól, és Jeruzsálem lakóitól. 2Kir. 12,4.
10. És adák a munkavezetőknek, akik felvigyáztak az Úr házában, hogy adják azt a munkásoknak, akik dolgoztak az Úr házában, hogy kijavítsák és helyreállítsák a házat.
11. És adának pénzt az ácsoknak és a kőműveseknek, hogy vegyenek faragott köveket, és fákat a kapcsolásokra, és a házak gerendázására, amelyeket elrontottak a Júda királyai.
12. És az emberek hűségesen végzik vala a munkát; akikre felügyelének Jáhát és Obádia leviták, a Mérári fiai közül valók; és Zakariás, Mésullám, a kéhátiták fiai közül valók, akik szorgalmazzák vala őket. E leviták pedig mindnyájan mesterek valának az éneklőszerszámokban. 2Kir. 12,15. Neh. 7,2. Péld. 28,20. 1Kor. 4,2.
13. A teherhordókat pedig, mert voltak felügyelők a munkások felett mindenféle dologban, szorgalmazák a leviták közül való íródeákok, igazgatók és ajtónállók. 1Krón. 23,6.

Megtalálják Mózes törvénykönyvét

14. Mikor pedig kihozák azok a pénzt, amely az Úr házában gyűlt össze: megtalálá Hilkia pap az Úr törvénykönyvét, amelyet Mózes által adott. 5Móz. 31,24–26. 2Kir. 22,8.
15. Szóla pedig Hilkia, és monda Sáfánnak, az íródeáknak: A törvénykönyvet megtalálám az Úr házában. És adá Hilkia a könyvet Sáfánnak.
16. És vitte Sáfán a könyvet a királyhoz, és elbeszélé néki a dolgot, mondván: Valamit bíztál a te szolgáidra, abban híven eljárnak;
17. Mert az Úr házában talált pénzt összeszedvén, adák a felügyelőknek és munkásoknak kezébe.
18. Továbbá jelenté Sáfán íródeák a királynak, mondván: Hilkia pap nékem egy könyvet ada; és olvasott abból Sáfán a király előtt. 5Móz. 17,19. Józs. 1,8.
19. Mikor pedig a király hallotta a törvény beszédeit, ruháit megszaggatá. Zsolt. 1,3. 4. 119,120. Jer. 23,9. Zsid. 3,16.
20. És parancsola a király Hilkia papnak és Ahikámnak, a Sáfán fiának, Abdonnak, a Mika fiának, és az íródeáknak Sáfánnak, és Asájának, a király szolgájának, mondván:
21. Menjetek el, és keressétek meg az Urat énérettem, s az Izrael és Júda maradékaiért, a könyv beszédei felől, amely megtaláltatott, mert nagy az Úr haragja, amely mireánk szállott azért, hogy a mi atyáink nem tartották meg az Úrnak beszédét, hogy mind aszerint cselekedtek volna, amint e könyvben megíratott.
22. Elméne azért Hilkia és a király embere Húlda prófétaasszonyhoz, a Sallum feleségéhez, aki Tókéhát fia, aki Hasrának, a ruhák gondviselőjének fia vala, ő pedig Jeruzsálemben, a második utcában lakik vala, és aszerint szólának néki. Bír. 4,4. Luk. 2,36. Csel. 21,9. Gal. 3,28.
23. Ki monda nékik: Így szól az Úr, Izrael Istene: Mondjátok meg a férfinak, aki titeket hozzám küldött;
24. Ezt mondja az Úr: Ímé, én veszedelmet hozok e helyre és ennek lakosaira, mindazokat az átkokat, amelyek meg vannak írva a könyvben, amelyet felolvastak a Júda királya előtt; 5Móz. 23,5. Neh. 13,2. Ezék. 18,19. 20. Csel. 5,31. Gal. 3,10. 13.
25. Mivel elhagytak engem, és idegen isteneknek tömjéneztek, hogy engem haragra gerjesszenek az ő kezeiknek minden cselekedetei által. Felgerjedt az én haragom e hely ellen, és el sem oltatik.

26. A Júda királyának pedig, aki titeket küldött, hogy az Urat megkérdjétek, így szóljatok: Így szól az Úr, Izrael Istene: Ami a beszédeket illeti, amelyeket hallottál: Zsolt. 51,17. 86,5. Dán. 9,9.

27. **Mivel a te szíved meglágyult, és teljes alázattal voltál az Isten előtt**, mikor hallád az Ő beszédeit e hely ellen és az ő lakosai ellen; **mivel alázattal voltál előttem**, és ruháidat megszaggattad és sírtál előttem: **én is meghallgattalak, ezt mondja az Úr.** 5Móz. 24,16. Ésa. 1,18. Jer. 31,33. 34. 33,8. Ezék. 18,19–22. Mik. 7,19. Csel. 10,43.

28. Ímé, én téged a te atyáid közé takarítlak, és tétetel a te sírodba békességben, és nem látják a te szemeid azt a veszedelmet, amelyet én hozok e helyre és ennek lakóira. És eszerint beszélték el ezt a királynak. 5Móz. 23,5. Neh. 13,2.

A szövetség megújítása

29. Akkor a király elkülde, és összegyűjteté Júdának és Jeruzsálemnek minden véneit. 2Kir. 23,1.

30. És felméne a király az Úr házába, és ővele Júdának minden férfiai, és Jeruzsálem lakosai, a papok, a leviták és az egész nép kicsinytől fogva nagyig, és elolvasá fülük hallására a szövetség könyvének minden beszédeit, amelyet találtak az Úr házában.

31. Azután felállván a király az ő helyén, fogadást tett az Úr előtt, hogy ő az Urat követi, és hogy parancsolatait, bizonyságtételeit és rendeléseit teljes szívéből és teljes lelkéből megőrzi, cselekedvén a szövetség beszédeit, amelyek megírattak abban a könyvben. Józs. 1,8. 2Kir. 11,14.

32. És elfogadtatá e dolgot mindazokkal, akik Jeruzsálemből és Benjáminból valók. És Jeruzsálem lakói az Istennek, az ő atyáik Istenének szövetsége szerint cselekedének.

33. Akkor elpusztított Jósiás minden utálatos bálványt Izrael fiainak egész földjéről, és kényszeríte mindenkit, valaki találtatik vala Izraelben, hogy szolgáljon az Úrnak, az ő Istenüknek; és az ő egész életében nem szakadának el az Úrtól, atyáik Istenétől. 1Kir. 11,5. Jer. 33,8.

Jósiás pászkaünneplése

35 És megtartá Jósiás Jeruzsálemben a húsvétünnepet az Úrnak; és megölék a pászkabárányt az első hónap tizennegyedik napján. 2Kir. 23,21.

2. És állítá a papokat az őrállásukra, és buzdítá őket az Úr házának szolgálatára. 2Móz. 12,6. Ezsdr. 6,18.

3. És monda a levitáknak, akik az egész Izraelt oktatják, és magukat az Úrnak szentelék: Helyeztessétek a szent ládát a házba, amelyet Salamon készített a Dávid fia, az Izrael királya; nem kell most vállatokon hordoznotok; hanem szolgáljatok az Úrnak, a ti Isteneteknek, és az Ő népének, az Izraelnek. 5Móz. 33,10. 1Krón. 23,26. Mal. 2,7.

4. És készítsétek el magatokat a ti családjaitok és csoportjaitok szerint, amint Dávid, az Izrael királya elrendelte, és megírta az ő fia, Salamon. 1Krón. 9,10. 23,1. 26,1.

5. És álljatok a szent helyen, a nép közül való testvéreitek családjainak csoportjai és a leviták családjának egy-egy csoportja szerint. Zsolt. 134,1.

6. Azután öljétek meg a pászkabárányt, és szenteljétek meg magatokat, és készítsétek el azt a ti atyátokfiainak, hogy az Úrnak Mózes által tett beszéde szerint cselekedjetek. Ezsdr. 6,20.

7. És ada Jósiás a nép fiai számára juhokat, bárányokat és gödölyéket, mindezeket a húsvéti áldozatokra; mindenkinek, valaki ott találtatik vala, szám szerint harmincezret, és háromezer tulkot; ezek mind a királyéból voltak. Mik. 6,7.

8. Az ő fejedelmei is szabad akaratukból a községnek, a papoknak és a levitáknak adakozának; Hilkia, Zakariás és Jéhiel, az Isten házának fejedelmei, adának a papoknak a húsvét áldozatira kétezerhatszáz juhot és háromszáz tulkot.

9. Konánia pedig és Semája és Nétanéel, az ő atyjafiai, Hasábia, Jéhiel és Józabád, a leviták fejedelmei, adának a levitáknak a húsvét áldozataira ötezer juhot és ötszáz tulkot.

10. Készen levén a szolgálat, a papok helyeikre állának, a leviták is csapataik szerint, amint a király parancsolta.

11. Megölék azért a pászkabárányt, és a papok hintik vala kezükből a vért, a léviták pedig a bárányok bőrét húzák le.
2Móz. 12,22.

12. És külön választák az egészenégő áldozatra valókat, hogy adnák azokat a nép közül való családok csoportjainak, hogy áldoznának az Úrnak, amint a Mózes könyvében megíratott; azonképpen a tulkokból is elválaszták.
3Móz. 3,3.

13. És megsüték a pászkabárányt szokás szerint a tűznél; a megszenteltetett állatokat pedig megfőzék fazekakban, vasfazekakban és üstökben: és nagy hamarsággal adák az egész községnek.
2Móz. 12,8. 5Móz. 16,7. 1Sám. 2,13.

14. Ezekután maguknak és a papoknak is elkészíték a pászkabárányt, mert a papok, az Áron fiai az égőáldozatoknak és a kövérségeknek megáldozásával el voltak foglalva késő éjszakáig, azért a leviták készíték el mind maguknak, mind a papoknak, az Áron fiainak.

15. Az éneklők is, az Asáf fiai, szolgálatukban voltak, Dávidnak, Asáfnak, Hémánnak és Jédutunnak, a király prófétájának parancsolatja szerint; az ajtónállók is mindnyájan az ajtóknál voltak; nem távozhatának szolgálatukból, hanem az ő atyjukfiai, a leviták készíték vala el nékik.
1Krón. 25,1. 26,14.

16. És elkészüle az Úrnak minden szolgálata azon a napon, hogy megtartanák a pászkát, egészenégő áldozatokkal áldozván az Úr oltárán, a Jósiás király parancsolatja szerint.

17. Megtartották tehát az Izrael fiai, akik jelen lehetének, a pászkát abban az időben, és a kovász nélkül való kenyerek ünnepét hét napon át.
rész 30,21. 2Móz. 12,15. 13,6.

18. Ehhez hasonló pászkát nem tartottak Izraelben a Sámuel próféta idejétől fogva; Izrael királyai közül is senki sem tartott olyan pászkát, amilyet Jósiás tartott és a papok, a leviták, egész Júda, és akik Izraelből jelen voltak, és Jeruzsálem lakosai. 2Kir. 23,22.

19. Jósiás királyságának tizennyolcadik évében tartatott ez a pászka.

20. Mindezek után, hogy az Isten házát Jósiás helyreállítá, feljöve Nékó, Egyiptom királya, hogy az Eufrátesz mellett való Kárkemis városát elfoglalná; és Jósiás ellene ment. 2Kir. 23,29. Jer. 46,2.

21. És noha követeket külde őhozzá Nékó, ezt mondván: Mi közöm tehozzád nékem, Júda királya? Mert én most nem ellened megyek, hanem az én országom ellensége ellen, és Isten parancsolta, hogy siessek; ne tusakodjál az Isten ellen, aki énvelem van, hogy el ne veszítsen téged;

22. Mindazáltal Jósiás nem tére ki őelőle, hanem, hogy megütköznék vele, öltözetit megváltoztatá, és nem hallgatott Nékó beszédeire, amelyek az Isten szájából származtak. Elméne azért, hogy megütközzék vele Megiddó mezején.
1Kir. 22,30. Dán. 4,35. Zak. 12,11.

23. Akkor a kézívesek nyilakat lövének Jósiás királyra, és monda a király az ő szolgáinak: Vigyetek ki engem innét; mert nagyon megsebesültem.

24. Levévén azért őt az ő szolgái a szekérből, másik szekerére helyezék, és Jeruzsálembe vitték: És meghala, és eltemetteték az ő atyáinak sírjába; s egész Júda és Jeruzsálem siránkozék Jósiás felett.

25. Jeremiás is siratá Jósiást, és siralmas énekekkel siratják vala őt az éneklő férfiak és asszonyok mindnyájan mind e mai napig, amelyek szokásossá lettek Izraelben, s ímé, azok meg vannak írva a Jeremiás siralmaiban. Préd. 12,5. Jer. 9,17. 22,20. JerSir. 4,20. Ámós 5,16. Mát. 9,23.

26. Jósiásnak pedig többi dolgai, és aszerint való jótettei, amint az Úrnak törvényében meg van írva; Zsolt. 112,6.

27. És az ő első és utolsó dolgai, ímé meg vannak írva az Izrael és Júda királyainak könyvében.

Joáház

36 És előhozá a föld népe Joáházt, a Jósiás fiát, és királlyá tette őt atyja helyett Jeruzsálemben. 2Kir. 23,30.

2. Huszonháromesztendős volt Joáház, mikor uralkodni kezde, és három hónapig uralkodék Jeruzsálemben.

3. És letevé őt Egyiptom királya Jeruzsálemben, és a földre adót vetett, száz tálentum ezüstöt és egy tálentum aranyat.

Joákim

4. És Egyiptom királya Eliákimot, az ő testvérét tette királlyá Júda és Jeruzsálem felett, megváltoztatván nevét Joákimra; Joáházt pedig, az ő testvérét fogta és elvitte Nékó Egyiptomba. Ezék. 19,3.

5. Huszonöt esztendős volt Joákim, mikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; de gonoszul cselekedék az Úr előtt, az ő Istene előtt. 2Kir. 23,36.

6. És feljöve ellene Nabukodonozor, a babilóniai király, és kettős béklyót vete lábaira, hogy Babilóniába vinné őt. 2Kir. 24,1. 6. Hab. 1,6. 10.

7. Az Úr házában való edények egy részét is elvitte Nabukodonozor Babilóniába, és helyezteté azokat az ő templomába, Babilóniában. Dán. 1,1.

8. Joákimnak pedig többi dolgai és az ő utálatosságai, amelyeket cselekedett, s amelyek találtattak őbenne, ímé meg vannak írva az Izrael és Júda királyainak könyvében; és uralkodék helyette Joákin, az ő fia. 1Krón. 3,16.

Joákin fogságra jut

9. Tizennyolc esztendős korában kezdett uralkodni Joákin, és három hónapig és tíz napig uralkodék Jeruzsálemben; de ő is gonoszul cselekedék az Úr előtt. 2Kir. 24,8.

10. Az esztendő fordultával pedig elküldé Nabukodonozor király, és elviteté őt Babilóniába, az Úr házának drága edényeivel együtt, és királlyá tevé az ő testvérét, Sédékiást Júda és Jeruzsálem felett.

11. Huszonegyesztendős korában kezdett uralkodni Sédékiás, és uralkodék tizenegy esztendeig Jeruzsálemben. 2Kir. 24,17. Jer. 52,1.

12. És gonoszul cselekedék az Úr előtt, az ő Istene előtt, és nem alázta meg magát Jeremiás próféta előtt, aki az Úr képében szól vala néki. 1Pét. 5,5. 6.

13. Sőt még Nabukodonozor király ellen is pártot ütött, aki őt az Isten nevére megesküdtette, s makaccsá és önfejűvé lett, ahelyett, hogy megtért volna az Úrhoz, Izrael Istenéhez. 2Móz. 17,15. 2Kir. 17,14.

14. Sőt még a papok fejedelmei és a nép is, mindnyájan szaporították a bűnt a pogányok minden undokságai szerint, és megfertőztették az Úr házát, amelyet megszentelt Jeruzsálemben.

Isten kedvez mindvégig az Ő népének

15. **És az Úr, az ő atyáiknak Istene elküldé hozzájuk követeit jó idején, mert kedvez vala az Ő népének és az Ő lakhelyének.** Jer. 25,3. Hós. 11,8. Mik. 7,19. Mát. 1,21. 5,44. Róm. 11,27. 1Tim. 1,15.

16. De ők az Isten követeit kigúnyolták, az Ő beszédeit megvetették, és prófétáival gúnyt űztek; míglen az Úrnak haragja felgerjede az Ő népe ellen, s többé nem volt segítség. rész 30,10. Zsolt. 74,1. 105,15. Péld. 1,25. Jer. 32,3. Ezék. 33,31. 32. Mát. 23,34. 2Thess. 1,6.

17. És reájuk hozá a káldeusok királyát, aki fegyverrel ölé meg ifjaikat az ő szent hajlékukban, s nem kedveze sem az ifjaknak és szüzeknek, sem a vén és elaggott embereknek, mindnyájukat kezébe adá. Ezsdr. 9,7.

18. És az Isten házának mindenféle edényeit, nagyokat, kicsinyeket, és az Úr házának kincseit, s a királynak és az ő vezéreinek kincseit, mindezeket Babilóniába viteté. 2Kir. 25,13.

19. Az Isten házát meggyújták, Jeruzsálem kőfalait lerontották, palotáit mind elégeték tűzzel, és minden drágaságait elpusztították. Zsolt. 74,6. 7.

20. És akik a fegyver elől megmenekültek, azokat elhurcolta Babilóniába, és néki és fiainak szolgáivá lettek mindaddig, míg a perzsiai birodalom fel nem támadott; Jer. 27,7.

21. Hogy beteljesedjék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, míg lerója a föld az ő szombatjait, mert az elpusztulás egész ideje alatt nyugovék, hogy betelnének a hetven esztendők. 3Móz. 25,4. 5. 26,34. Jer. 25,9.

Círus megengedi a hazatérést

22. És Círus perzsa király első esztendejében, hogy beteljesednék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, az Úr felindítá Círus perzsa király szellemét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában, élőszóval és írásban is, mondván:
Ésa. 44,28. Jer. 29,10.

23. Így szól Círus, a perzsa király: Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, amely Júdában van; valaki azért tiköztetek az Ő népe közül való, legyen vele az Úr, az ő Istene, és menjen fel.
Dán. 2,21.

EZSDRÁS KÖNYVE

Círus megengedi a zsidók hazatérését

1 Círus perzsa király első esztendejében, hogy beteljesednék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, felindítá az Úr Círus perzsa király szellemét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában, élőszóval és írásban is, mondván:
2Móz. 35,21. 2Krón. 36,22. Jer. 25,11. Agg. 1,14.

2. Így szól Círus, a perzsa király: Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, mely Júdában van; Ésa. 44,28. 45,1.

3. Valaki azért tiköztetek az Ő népe közül való, legyen vele az ő Istene, és menjen fel Jeruzsálembe, mely Júdában van, és építse az Úrnak, Izrael Istenének házát, Ő az Isten, aki Jeruzsálemben lakozik. 5Móz. 3,24. Józs. 1,17. 2Sám. 22,32. 1Kir. 8,23. 18,39. Zsolt. 86,10. 132,13. Ésa. 37,16. 44,8. 45,22. 46,9. Dán. 6,26.

4. És mindenkit, aki még megmaradt, minden helyről, ahol lakik, segítsék azon helynek férfiai ezüsttel, arannyal, jószággal és barommal, azzal együtt, amit önkéntesen adnak az Isten házának, mely Jeruzsálemben van.

5. Fölkelének azért Júda és Benjámin családfői és a papok és a leviták, és mindnyájan, akiknek az Isten felindítá szellemüket, hogy felmenjenek az Úr házának építésére, mely Jeruzsálemben van. Péld. 16,1. Fil. 2,13.

6. És minden körültök lakók segíték őket ezüst edényekkel, arannyal, jószággal, barommal, drágaságokkal, mindazon kívül, amit önkéntesen adának.

7. Círus király pedig előhozatá az Úr házának edényeit, melyeket Nabukodonozor hozatott el Jeruzsálemből, s az ő isteneinek házába helyezett;
2Kir. 24,13. 2Krón. 36,7. Dán. 1,2.

8. Előhozatá ezeket Círus, a perzsák királya, Mitredátes kincstartó kezeihez, aki is átszámolá azokat Sesbassárnak, Júda fejedelmének. Agg. 1,1.

9. És számuk ez volt: harminc aranymedence, ezer ezüstmedence, huszonkilenc kés,

10. Harminc aranypohár, négyszáztíz másrendbeli ezüstpohár, és ezer más edény.

11. Minden arany és ezüst edényeknek száma ötezernégyszáz. Mindezt magával vitte Sesbassár, mikor a foglyok kijövének Babilóniából Jeruzsálembe.

A hazatértek névsora

2 Ezek pedig a tartománynak fiai, kik feljöttek a rabság foglyai közül, akiket Nabukodonozor, Babilónia királya fogva vitetett Babilóniába, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, mindenki az ő városába.
2Kir. 24,14–16. 25,11. 2Krón. 36,20. Neh. 7,6.

2. Kik jövének Zorobábellel, Jésuával, Nehémiással, Serájával, Rélájával, Mordokaival, Bilsánnal, Miszpárral, Bigvaival, Rehummal, Baanával. Izrael népe férfiainak száma ez:

3. Paros fiai kétezer-százhetvenkettő;
4. Sefátja fiai háromszázhetvenkettő;
5. Árah fiai hétszázhetvenöt;
6. Pahat-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól, kétezernyolcszáztizenkettő; Neh. 7,11.
7. Élám fiai ezerkétszázötvennégy;
8. Zattu fiai kilencszáznegyvenöt;
9. Zakkai fiai hétszázhatvan;
10. Báni fiai hatszáznegyvenkettő;
11. Bébai fiai hatszázhuszonhárom;
12. Azgád fiai ezerkétszázhuszonkettő;
13. Adónikám fiai hatszázhatvanhat;
14. Bigvai fiai kétezer-ötvenhat;
15. Ádin fiai négyszázötvennégy;
16. Áter fiai, Ezékiástól, kilencvennyolc;
17. Bésai fiai háromszázhuszonhárom;
18. Jórá fiai száztizenkettő;
19. Hásum fiai kétszázhuszonhárom;
20. Gibbár fiai kilencvenöt;
21. Betlehem fiai százhuszonhárom; 1Móz. 35,19. Mát. 2,6.
22. Netófa férfiai ötvenhat;
23. Anatót férfiai százhuszonnyolc;
24. Azmávet fiai negyvenkettő;
25. Kirját-Árim, Kefira és Beérót fiai hétszáznegyvenhárom;
26. Ráma és Géba fiai hatszázhuszonegy; Józs. 18,25.
27. Mikmás férfiai százhuszonkettő;
28. Bétel és Ái fiai kétszázhuszonhárom;
29. Nebó fiai ötvenkettő;
30. Magbis fiai százötvenhat;
31. A másik Élám fiai ezerkétszázötvennégy;
32. Hárim fiai háromszázhúsz;
33. Lód, Hádid és Ónó fiai hétszázhuszonöt;
34. Jérikó fiai háromszáznegyvenöt; 1Kir. 16,34. 2Krón. 28,15.
35. Szenáa fiai háromezer-hatszázharminc;
36. A papok: Jedája fiai, Jésua családjából, kilencszázhetvenhárom; 1Krón. 24,7.
37. Immér fiai ezerötvenkettő; 1Krón. 24,14.
38. Pashur fiai ezerkétszáznegyvenhét; 1Krón. 9,12.
39. Hárim fiai ezertizenhét; 1Krón. 24,8.
40. A léviták: Jésuának és Kadmiélnek fiai, Hodávia fiaitól, hetvennégy.
41. Az énekesek: Asáf fiai százhuszonnyolc;
42. A kapunállók fiai: Sallum fiai, Ater fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai, összesen százharminckilenc.
43. A léviták szolgái: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaót fiai; 1Krón. 9,2.
44. Kérósz fiai, Sziaha fiai, Pádón fiai,
45. Lebána fiai, Hagába fiai, Akkub fiai,
46. Hágáb fiai, Salmai fiai, Hanán fiai,
47. Giddél fiai, Gahar fiai, Reája fiai,
48. Resin fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai,
49. Uzza fiai, Pászéah fiai, Bészai fiai,
50. Aszna fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai.
51. Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai,
52. Baslut fiai, Mehida fiai, Harsa fiai, Neh. 7,54.
53. Barkósz fiai, Sziszera fiai, Temah fiai,
54. Nesiah fiai, Hatifa fiai;
55. Salamon szolgáinak fiai: Szótai fiai, Hasszóferet fiai, Peruda fiai, 1Kir. 9,21. Neh. 7,57.
56. Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai,
57. Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókeret-Hássebaim fiai, Ámi fiai. Neh. 7,59.
58. Összesen a léviták szolgái és a Salamon szolgáinak fiai háromszázkilencvenkettő. Józs. 9,21. 27. 1Krón. 9,2.
59. És ezek, akik feljövének Tél-Melahból, Tél-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izrael közül valók-é: Neh. 7,61.
60. Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai hatszázötvenkettő.
61. És a papok fiai közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, ki a gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget, és ezek nevéről nevezteték; 1Kir. 2,7.
62. Ezek keresték írásukat, tudniillik a nemzetségük könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból; 4Móz. 3,10.
63. És megmondá nékik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem pap ítél az Urimmal és Tummimmal. 2Móz. 28,30. 3Móz. 22,2. 4Móz. 27,21. Neh. 7,56.

64. Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezer-háromszázhatvan.
Ésa. 10,22.
65. Szolgáikon és szolgálóikon kívül, ezek száma hétezer-háromszázharminchét, voltak nékik énekes férfiaik és asszonyaik kétszázan.
66. Lovaik hétszázharminchat, öszvéreik kétszáznegyvenöt;
67. Tevéik négyszázharmincöt, hatezerhétszázhúsz szamárral.
68. A családfők közül pedig, mikor megérkezének az Úr házához, mely Jeruzsálemben van, némelyek önkéntesen adakozának az Isten házára, hogy fölépítenék azt az ő helyén; 2Móz. 25,2.
69. Tehetségük szerint adának az építés költségére aranyban hatvanegyezer dárikot, s ezüstben ötezer mánét, és száz papi ruhát.
70. És lakozának mind a papok, mind a léviták, mind a nép fiai, mind az énekesek, mind a kapunállók, mind a léviták szolgái városaikban, s így az egész Izrael a maga városaiban volt.

Az égőáldozati oltár felállítása, a nép összegyűl a sátoros ünnepre

3 Mikor pedig eljöve a hetedik hónap, és Izrael fiai az ő városaikban lakozának, felgyűle a nép egyenlőképen Jeruzsálembe.
2. És fölkele Jésua, Jósádák fia, s az ő atyjafiai, a papok, és Zorobábel, Sealtiél fia s az ő atyjafiai, és megépíték Izrael Istenének oltárát, hogy áldozzanak rajta égőáldozatokat, amint írva van Mózesnek, az Isten emberének törvényében. 5Móz. 12,5. Agg. 1,1. 2,2. Zak. 3,1. Mát. 1,12. Luk. 3,27.
3. És erős fundamentumra állíták fel az oltárt, mert félnek vala a földnek népétől, és áldozának rajta égőáldozatokat az Úrnak, reggeli és estveli égőáldozatokat.
4Móz. 28,3.
4. És megülék a sátoros ünnepet, amint írva van, s áldozának égőáldozatot napról napra szám és szokás szerint minden napit az ő napján. 2Móz. 23,16. 4Móz. 29,12. Neh. 8,14. Zak. 14,16.
5. És azután áldozák az állandó napi, továbbá a hónapok első napjain s az Úr minden szent ünnepnapjain viendő égőáldozatot, és mindazokért valót, akik önkéntesen ajándékozának az Úrnak.
2Móz. 29,38. 4Móz. 28,3. 29,2.
6. Tehát a hetedik hónap első napjától fogva kezdének égőáldozatot áldozni az Úrnak, amikor az Úr templomának alapköve még nem tétetett le.
7. És adának pénzt a kő- és favágóknak s a mesteremberekeknek, és ételt és italt és olajat a szidónbelieknek és tíruszbelieknek, hogy hozzanak cédrusfákat a Libánonról a joppéi tenger felé, Círus, perzsa király nékik adott engedelme szerint.
2Krón. 2,10. Csel. 9,36. 12,20.

A templom alapkőletétele

8. Második esztendőben azután, hogy fölmenének az Isten házához Jeruzsálembe, a második hónapban megkezdték az építést Zorobábel, a Sealtiél fia és Jésua, a Jósádák fia és a többi atyjafiaik, a papok és léviták és mindnyájan, akik a fogságból visszajöttek vala Jeruzsálembe, és rendelék a lévitákat, akik húsz esztendősök vagy azon felül voltak, az Úr háza építésének vezetésére. 1Krón. 23,24. 27.
9. És előlálla Jésua, az ő fiai és atyjafiai, Kadmiél és fiai, a Júda fiai, egyenlőképen, hogy vezérei legyenek az Isten házát építő munkásoknak, továbbá Hénádád fiai, fiaik és testvéreik, mind léviták.
10. S midőn az építők letették az Úr templomának alapkövét, Jésua és Zorobábel odaállaták a papokat öltözetükben kürtökkel, s a lévitákat, Ásáf fiait cimbalmokkal, hogy dicsérjék az Urat, Izrael királyának, Dávidnak rendelete szerint.
1Krón. 6,31. 16,5. Zak. 4,6–10.
11. **És énekelének, dicsérvén az Urat és hálát adván néki, mert jó, mert mindörökké van az Ő irgalmassága Izraelen**! És mind az egész nép nagy felszóval kiált vala, dicsérvén az Urat, hogy az Úr házának alapköve immáron letétetett! 2Móz. 15,21. 2Krón. 7,3. Neh. 12,24. Zsolt. 136,1. Jer. 33,11.
12. Nagy sokan pedig a papok és a léviták és a családfők közül, a vének, akik látták vala az első házat, mikor alapot vetnek vala most e háznak az ő szemük

előtt, nagy felszóval sírnak vala, sokan pedig örömükben nagy felszóval kiáltanak vala;

13. Úgyhogy a nép nem tudja vala megkülönböztetni az örömben való kiáltást a nép siralmának szavától, mert a nép kiált vala nagy felszóval, és ez a szó messze földre meghallatott.

Júda ellenségei akadályozzák a templomépítést

4 Mikor pedig meghallák Júda és Benjámin ellenségei, hogy akik a fogságból visszatértek, templomot építenek az Úrnak, Izrael Istenének:

2. Menének Zorobábelhez és a családfőkhöz, s mondának nékik: Hadd építsünk együtt veletek, mert miképpen ti, úgy mi is a ti Isteneteket keressük s néki áldozunk Esárhaddon, Asszíria királyának idejétől fogva, aki ide felhozott minket! 2Kir. 17,24–33. 19,37. Eszt. 8,17.

3. És monda nékik Zorobábel és Jésua és Izrael családainak többi fői: Nem veletek együtt kell nékünk házat építeni a mi Istenünknek, hanem mi magunk fogunk építeni az Úrnak, Izrael Istenének, amiképpen megparancsolta nékünk a király, Círus, Perzsia királya. Neh. 2,20. Ján. 4,9.

4. És igyekezék e tartomány népe megkötni Júda népének kezeit és elrémíteni azt az építéstől.

5. És felbérelni ellene tanácsosokat, hogy semmivé tegyék szándékát Círusnak, Perzsia királyának egész idejében, Dárius perzsa király uralkodásáig.

6. És Ahasvérus uralkodásakor, uralkodásának kezdetén, vádolást írának Júda és Jeruzsálem lakói ellen. Eszt. 1,1.

7. Artaxerxes napjaiban pedig Bislám, Mitredates és Tábeél s ennek többi társai írtak vala Artaxerxeshez, a perzsiai királyhoz, s e levelet arám betűkkel írták, mely azután arám nyelvre fordíttatott át.

8. Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár, írának egy levelet Jeruzsálem ellen Artaxerxes királyhoz ekképpen.

9. Írának pedig ekkor Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár és ezeknek többi társaik: a dineusok, afársatakeusok, tarpeleusok, afárseusok, arkeveusok, babilóniabeliek, susánkeusok, dehaveusok és a hélameusok. 2Kir. 17,30. 31.

10. És a többi népek, akiket a nagy és dicsőséges Asznapár vitt el és tett lakosokká Samaria városában és a többi városokban, melyek a folyóvízen túl vannak és a többi.

11. Ez mása a levélnek, melyet hozzá, Artaxerxes királyhoz küldének: A te szolgáid, a folyóvízen túl lévő férfiak, és a többi.

12. Tudtára légyen a királynak, hogy a zsidók, akik feljöttek tőled, megérkezének hozzánk Jeruzsálembe; a visszavonó és gonosz várost építik, a kőfalakat készítik s a fundamentumokat javítgatják. Ámós 7,10. Luk. 23,2. Csel. 24,5.

13. Mostan tudtára légyen a királynak, hogy ha ez a város megépíttetik s a kőfalak elkészülnek, adót, rovást és úti vámot nem fognak fizetni, s a királyok jövedelmét megkárosítják.

14. Mostan, mivel a palota savával sózunk s éppen ezért a király kárát nem illik elnéznünk, ez okért küldjük e levelet és tudatjuk a királlyal,

15. Hogy nézzen utána valaki atyáid történeteinek könyvében, és meg fogod találni a történetek könyvében, és megtudod, hogy e város visszavonó és királyokat és tartományokat megkárosító város volt, s hogy eleitől fogva lázadások történtek abban, ezért pusztíttatott is el e város.

16. Tudatjuk mi a királlyal, hogy ha ez a város megépülend és a kőfalak elkészülnek: ennek miatta birtokod a folyóvízen túl nem lészen. Eszt. 3,8.

17. A király választ küldött Rehumnak, a helytartónak és Simsainak, a kancellárnak és többi társaiknak, akik Samariában laknak vala, és minden folyóvízen túl lakozóknak: Békesség és a többi.

18. A levél, melyet hozzánk küldtetek, világosan felolvastatott előttem;

19. És megparancsolám, hogy nézzenek utána, és úgy találák, hogy ez a város eleitől fogva királyok ellen támadó volt, és hogy pártütés és lázadás történt benne;

20. És hogy hatalmas királyok voltak Jeruzsálemben és uralkodtak minden a fo-

lyóvízen túl lakókon, és adó, rovás és úti vám fizettetett nékik.
1Móz. 15,18. Józs. 1,4. 1Kir. 4,21. Zsolt. 72,8.

21. Mostan azért parancsoljátok meg, hogy akadályozzák meg a férfiakat, s e város ne építtessék addig, míg tőlem parancsolat nem jövend;

22. És meglássátok, hogy ebben valami mulasztást el ne kövessetek, hogy ne növekedjék a veszedelem a királyok megkárosítására!

23. Mihelyt Artaxerxes király levelének mása felolvastaték Rehum és Simsai, a kancellár és társaik előtt, menének nagy hamarsággal Jeruzsálembe a zsidókhoz, és megakadályozák őket erővel és hatalommal. Péld. 4,16. Mik. 2,1.

24. Akkor megszűnék az Úr házának építése, mely Jeruzsálemben van, és szünetelt Dárius, Perzsia királya uralkodásának második esztendejéig. Jób 20,5.

A templomépítés folytatása

5 És prófétálának a próféták, Aggeus, a próféta és Zakariás, az Iddó fia a zsidóknak, akik voltak Júdában és Jeruzsálemben, szólván nékik az Izrael Istenének nevében. Agg. 1,1. Zak. 1,1.

2. Akkor fölkelének Zorobábel, Sealtiél fia és Jésua, a Jósádák fia, és hozzákezdének Isten háza építéséhez, mely Jeruzsálemben van, s velük voltak Isten prófétái, támogatván őket. Préd. 12,11.

3. Abban az időben jöve hozzájuk Tattenai folyóvízen túli helytartó, és Setár-Bóznai és társaik, és így szólának nékik: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek s e kőfalat készítsétek?

4. Ekkor megmondánk nékik ily módon, hogy kik ama férfiak név szerint, kik ez épületet építik.

5. És az ő Istenük szeme volt a zsidók vénein, hogy nem akadályozzák meg őket az építésben, míg az ügy Dárius elébe jutand, amikor is levélben fognak felelni e dologra nézve.
2Krón. 16,9. Zsolt. 33,18. Ésa. 41,10.

6. Mása a levélnek, melyet küldött Tattenai folyóvízen túli helytartó, és Setár-Bóznai és az ő társai, az afarsakeusok, akik a folyóvízen túl lakának, Dárius királyhoz.

7. Tudósítást küldének ugyanis hozzá, ekként levén az írva: Dárius királynak minden békesség!

8. Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Júda tartományába, a nagy Istennek házához, és az építtetik nagy kövekből, és fa rakatik a falakra, és **e munka szorgalmatosan folyik, és áldott lészen az ő kezük által**.

9. Ekkor megkérdénk azokat a véneket, ily módon szólván hozzájuk: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek, s hogy e kőfalat készítsétek?

10. Sőt még neveiket is megkérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy megírhassuk azon férfiak nevét, kik fejeik.

11. És ekképpen felelének nékünk, mondván: Mi a menny és föld Istenének szolgái vagyunk, és építjük e házat, mely ennekelőtte sok esztendőkön át meg vala építve, és Izraelnek egy nagy királya építé és végezé be azt. 1Kir. 6,1. Zsolt. 119,46. Mát. 10,32. Luk. 12,8. Csel. 27,23.

12. De minekutána haragra ingerelték atyáink a mennynek Istenét, adá őket a babilóniabeli káldeus királynak, Nabukodonozornak kezébe, aki e házat lerontotta, és a népet Babilóniába rabságra vitte.
2Kir. 24,2. 25,1. 2Krón. 36,16.

13. Azonban Círusnak, Babilónia királyának első esztendejében Círus király szabadságot adott, hogy Istennek ezt a házát megépítenék.

14. Sőt az Isten házához való arany- és ezüstedényeket is, amelyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s bevitte azokat a babilóniai templomba, kihozatá Círus király a babilóniai templomból s adatá azokat annak a Sesbassár nevűnek, akit helytartóul rendelt;

15. És monda néki: Vedd ez edényeket, menj és helyezd el azokat a jeruzsálemi templomba, és az Isten háza építtessék meg előbbi helyén. Agg. 1,4. 2,2. 21.

16. Ekkor ez a Sesbassár eljött, letevé az Isten házának alapkövét, mely Jeruzsálemben van, és attól fogva mindeddig építtetik, és mégsem végződött be.

17. Mostan azért, ha tetszik a királynak, nézzen utána valaki a király kincstartó házában, ott Babilóniában, ha úgy van-é, hogy Círus király szabadságot adott az Isten házának megépítésére, mely Jeruzsálemben van, s a király akaratját erre nézve küldje hozzánk.

Dárius rendelete

6 Ekkor Dárius király megparancsolá, hogy nézzenek utána a könyvek tárházában, hol a kincseket tartják volt Babiloniában.

2. És találtaték Ahméta várában, amely Média tartományában van, egy tekercs, melyre emlékezetül ez volt írva:

3. Círus király első esztendejében, Círus király parancsolatot adott Isten házára nézve, mely Jeruzsálemben van, hogy e ház építtessék meg, oly helyül, hol áldozatokat áldoznak; s alapzati felemeltetvén, magassága hatvan sing, szélessége is hatvan sing legyen.

4. A nagy kövek rétege három s a fa rétege legyen egy, a költség pedig a király házából adassék. Zsolt. 68,29. Ésa. 60,6.

5. Sőt az Isten házának arany- és ezüstedényeit is, amelyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s vitt vala Babilóniába, adják vissza, hogy jussanak el azok a jeruzsálemi templomba, helyükre, s te helyezd el azokat az Isten házába.

6. Mostan azért Tattenai folyóvízen túli helytartó, Setár-Bóznai és társaik, és az afarsakeusok, akik a folyóvízen túl laknak, távol legyetek onnan!

7. Hagyjátok, hadd épüljön meg Istennek ama háza! A zsidók helytartója és a zsidók vénei építsék meg Isten ama templomát a maga helyén!

8. És megparancsolom azt is, hogy mit cselekedjetek a zsidók ama véneivel, hogy megépítsék Isten ama házát; tudniillik a király folyóvízen túl való adójának kincseiből pontosan költség adassék ama férfiaknak, éspedig félbeszakítás nélkül,

9. És amik szükségesek, tulkok, kosok, bárányok, égőáldozatra a menny Istenének, búza, só, bor, és olaj, a jeruzsálemi papok szava szerint adassanak nékik naponként és pedig mulasztás nélkül,

Jer. 29,7.

10. Hogy vihessenek jóillatú áldozatot a menny Istenének, és könyörögjenek a királynak és fiainak életéért.

1Móz. 8,21. 3Móz. 1,9. 1Tim. 2,1. 2.

11. És megparancsolom azt is, hogy valaki e rendelést megszegi, annak házából szakíttassék ki egy gerenda s felállíttatván szegeztessék reá, háza pedig szemétdombbá tétessék emiatt.

Dán. 2,5. 3,29.

12. Az Isten pedig, aki nevének ott szerze lakást, megrontson minden királyt és népet, aki felemelendi kezét, hogy megszegje e rendelést, hogy elpusztítsa Istennek ama házát, mely Jeruzsálemben van. Én, Dárius parancsoltam, pontosan megtörténjék. 1Kir. 9,3. Zsolt. 132,13.

Az új templom felszentelése

13. Akkor Tattenai folyóvízen túli helytartó, Setár-Bóznai és társaik, miután Dárius ily rendelést küldött, ahhoz képest cselekedének pontosan.

Jób 5,12. Zsolt. 9,16. 1Kor. 3,19.

14. És a zsidók vénei építének és jószerencsések valának Aggeus próféta és Zakariás, Iddó fia prófétálása folytán, és megépítették és elvégezték Izrael Istenének akaratjából, és Círus, Dárius és Artaxerxes, perzsiai királyok parancso-latjából.

15. Bevégezteték pedig e ház az Adár hó harmadik napjáig, mely Dárius király országlásának hatodik esztendejében volt.

16. És megtarták Izrael fiai, a papok, a léviták és a fogságból visszajött többiek Isten házának felszentelését örömmel.

1Kir. 8,63. Neh. 8,10.

17. Vittek pedig Isten házának felszentelésénél áldozatul száz bikát, kétszáz kost, négyszáz bárányt és tizenkét kecskebakot bűnért való áldozatra egész Izraelért, Izrael nemzetségeinek száma szerint.

18. És rendelék a papokat az ő osztályaik és a lévitákat az ő rendjeik szerint Istennek szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének rendelése szerint,

19. És megtarták a rabságból visszajöttek a pászkát az első hó tizennegyedik napján; 2Móz. 12,6.

20. Mert megtisztultak vala a papok és léviták: egyetemben mindnyájan tiszták voltak, és megölék a húsvéti bárányt mindazokért, akik a rabságból megjöttek, és atyjukfiaiért, a papokért és önmagukért; 2Krón. 30,15. 35,15. Zsid. 5,3.

21. És megevék azt Izrael fiai, akik a rabságból visszajöttek vala, és mindazok, akik elkülönítették vala magukat a föld népeinek tisztátalanságától s hozzájuk állottak vala, hogy keressék az Urat, Izrael Istenét. 2Móz. 12,48. Zsolt. 93,5.

22. És azután megtarták a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon örömmel, mert megvidámította vala őket az Úr, hozzájuk hajtván az asszíriabeli király szívét, hogy erősítse kezüket az Istennek, Izrael Istenének háza építésében.
2Móz. 12,15. Péld. 21,1.

Artaxerxes engedélyével Ezsdrás Jeruzsálembe érkezik

7 És ezek után Artaxerxes perzsa király uralkodásakor Ezsdrás, a Serája fia, ki Azariás fia, ki Hilkiás fia,

2. Ki Sallum fia, ki Sádók fia, ki Ahitub fia,

3. Ki Amária fia, ki Azariás fia, ki Mérájót fia,

4. Ki Zerahja fia, ki Uzzi fia, ki Bukki fia,

5. Ki Abisua fia, ki Fineás fia, ki Eleázár fia, ki pedig Áronnak, a főpapnak fia volt,

6. Ez az Ezsdrás feljöve Babilóniából, ő, aki bölcs írástudó vala a Mózes törvényében, melyet az Úr, Izrael Istene adott volt, és megadá néki a király az Úrnak, az ő Istenének rajta nyugovó kegyelme szerint minden kérését.

7. Feljövének pedig az Izrael fiai, a papok, a léviták, az énekesek, a kapunállók és a léviták szolgái közül többen Jeruzsálembe Artaxerxes király hetedik esztendejében.

8. És Ezsdrás megérkezék velük Jeruzsálembe az ötödik hónapban, a király hetedik esztendejében.

9. Ugyanis az első hónak első napján határozá el a Babilóniából való feljövetelt, és az ötödik hó első napján érkezett Jeruzsálembe, **az ő Istenének rajta nyugvó jó kegyelme szerint**; Neh. 2,6.

10. Mert **Ezsdrás erős szívvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét, és tanítani Izraelben a rendeléseket és ítéleteket.** 5Móz. 33,10. Neh. 8,1. Zsolt. 119,45. Mal. 2,7. 2Tim. 4,2.

11. És ez mása a levélnek, melyet adott volt Artaxerxes király Ezsdrásnak, az írástudó papnak, aki írástudó vala az Úr parancsolatainak beszédeiben, Izraelnek adott rendeléseiben:

12. Artaxerxes, a királyok királya Ezsdrás papnak, ki a menny Istenének törvényében bölcs írástudó és a többi.
Ezék. 26,7. Dán. 2,37.

13. Szabadságot adok, hogy valaki országomban Izrael népe, papjai és a léviták közül Jeruzsálembe akar menni, veled elmehet.

14. Minthogy te elbocsáttatol a királytól és hét tanácsosától, hogy utána nézz Júdának és Jeruzsálemnek, a te Istened törvénye szerint, mely kezedben van, Eszt. 1,14.

15. És hogy elvigyed az ezüstöt és aranyat, melyet a király és tanácsosai önkéntesen ajándékoznak Izrael Istenének, akinek hajléka Jeruzsálemben van,

16. És mindazt az ezüstöt és aranyat, melyet kapni fogsz Babilónia egész tartományában, együtt a nép és a papok önkéntes ajándékával, mit ezek önkéntesen ajándékoznak az ő Istenük házának, mely Jeruzsálemben van. Zsolt. 135,21.

17. Annálfogva gondosan végy e pénzen bikákat, kosokat és bárányokat s hozzájuk való étel- és italáldozatokat, s áldozd meg azokat Istenetek házának oltárán, mely Jeruzsálemben van: 4Móz. 15,5. 5Móz. 12,5.

18. A megmaradott ezüsttel és arannyal pedig, amit jónak láttok cselekedni te és atyádfiai, Istenetek akaratja szerint, azt cselekedjétek.

19. És az edényekkel, melyek néked adattak át a te Istened házának szolgálatára, számolj be Isten előtt Jeruzsálemben.

20. Egyéb szükségét pedig Istened házának, mit csak teljesítened kell, teljesítsd a király kincstartó házából.
1Kor. 4,1. 2.

21. És én, Artaxerxes, a király, parancsolom minden a folyóvízen túl lakó kincstartóimnak, hogy minden, amit csak kérend tőletek Ezsdrás pap, ki a menny Istenének törvényében írástudó, pontosan teljesíttessék, Neh. 2,7.

22. És pedig száz tálentum ezüstig, száz kór búzáig, száz bát borig, száz bát olajig és sóban, amennyi elég.

23. Minden, mi a menny Istenének akaratja szerint való, pontosan teljesíttessék a menny Istenének házáért, hogy meg ne haragudjék a királynak és fiainak országára. Zsolt. 68,29. Ésa. 60,12. Jer. 12,14.

24. Veletek pedig tudatjuk, hogy sem a papokra, sem a lévitákra, sem az énekesekre, sem a kapunállókra, sem a léviták szolgáira, sem Isten e háza szolgáira, adót, rovást és úti vámot senkinek vetni nem szabad.

25. És te Ezsdrás, a te Istened bölcs törvénye szerint, amely kezedben van, rendelj ítélőket és bírákat, akik törvényt tegyenek minden a folyóvízen túl lakó nép között, mindazok között, akik tudják Istenednek törvényeit, és akik nem tudják, azokat tanítsátok! 2Móz. 18,21. 5Móz. 16,18. 1Kir. 3,28. Zsolt. 19,7. Mal. 2,7. Mát. 13,52. 23,2. Kol. 1,28. Jak. 1,5.

26. Valaki pedig nem fogja cselekedni a te Istenednek törvényét és a király törvényét, ítélet hozassék felette pontosan, vagy halálra, vagy számkivetésre, vagy jószágvesztésre, vagy fogságra.

27. Áldott az Úr, atyáink Istene, aki erre indítá a király szívét, hogy megékesítse az Úr házát, mely Jeruzsálemben van. rész 6,22. 1Krón. 29,10.

28. És aki hozzám fordítá irgalmasságát a király előtt és tanácsosai előtt és a király minden hatalmas fejedelmei előtt! És én megerősödvén az Úrnak, az én Istenemnek rajtam nyugovó kegyelme által, családfőket gyűjték össze Izraelből, hogy feljönnének velem. Neh. 1,11.

Az Ezsdrással hazatért családfők

8 Ezek pedig családfőik és nemzetségi eredetük azoknak, akik feljövének velem Artaxerxes uralkodásakor Babilóniából:

2. Fineás fiai közül: Gersóm; Itamár fiai közül: Dániel; Dávid fiai közül: Hattus; 1Krón. 3,22.

3. A Sekánia fiai közül, Parós fiai közül: Zakariás s vele egy nemzetségben másfélszáz férfi;

4. Pahat-Moáb fiai közül: Eljóénai, Zerahja fia s vele kétszáz férfi;

5. Sekánia fiai közül a Jaháziel fia s ővele háromszáz férfi;

6. Ádin fiai közül: Ebed, Jónatán fia és vele ötven férfi; Neh. 7,20. 10,16.

7. Élám fiai közül: Ésaiás, Atália fia és vele hetven férfi;

8. Sefátia fiai közül: Zebádia, Mikaél fia és ővele nyolcvan férfi;

9. Joáb fiai közül: Obádia, Jéhiel fia és vele kétszáztizennyolc férfi;

10. Selómit fiai közül a Jószifja fia és vele százhatvan férfi;

11. Bébai fiai közül: Zakariás, Bébai fia és vele huszonnyolc férfi;

12. Azgád fiai közül: Jóhanán, Hakkátán fia és vele száztíz férfi;

13. Adónikám fiai közül az utódok s neveik: Elifélet, Jeiél és Semája és velük hatvan férfi;

14. És Bigvai fiai közül: Utái és Zabbud és velük hetven férfi.

Az Ezsdrással hazatért léviták

15. Mikor pedig összegyűjtém őket az Aháva felé folyó folyóvízhez, hol három napig valánk, megnéztem jól a népet és a papokat, s a Lévi fiai közül nem találtam közöttük senkit. 4Móz. 8,11. Zsolt. 137,1. Péld. 27,23. Csel. 20,28. Zsid. 13,17.

16. Elküldém annakokáért Eliézert, Arielt, Semáját, Elnátánt, Járibot, Elnátánt, Nátánt, Zakariást, Mesullámot, mint családfőket, és Jójáribot és Elnátánt, mint eszes embereket.

17. És rendelém őket Iddóhoz, aki fő vala a Kászifia nevű helyen, és betanítám őket, hogy mit szóljanak Iddónak és az ő atyjafiainak, a léviták szolgáinak a Kászifia nevű helyen, hogy hozzanak szolgákat a mi Istenünk házához.

18. És elhozának nékünk, Istenünknek rajtunk nyugvó jó kegyelme szerint egy

értelmes embert a Mahli fiai közül, aki Lévi fia, aki meg Izrael fia vala, és Seréb-ját, fiaival és tizennyolc testvérével együtt.
3Móz. 10,10. 2Krón. 30,22. Neh. 8,7. Péld. 3,6. Róm. 8,26. 28.

19. És Hasábját s vele Ésaiást, a Mérári fiai közül, testvéreivel és húsz fiával együtt;

20. És a léviták szolgái közül, akiket Dávid és a fejedelmek adának a léviták szolgálatába, kétszázhuszat; mindnyájuk nevei feljegyeztettek.

Böjt és szent ajándékok a templomnak

21. Ekkor böjtöt hirdeték ott az Aháva folyóvíz mellett, hogy megaláznók magunkat a mi Istenünk előtt, hogy kérnénk tőle szerencsés utat magunknak, családainknak és minden marháinknak.
3Móz. 16,29. 2Krón. 20,3. Zsolt. 5,8. Ésa. 58,3. Jer. 36,9. 10. JerSir. 2,19. Jóel 1,14. 2,15. Jón. 3,5.

22. Mert szégyelltem vala a királytól kérni sereget és lovagokat oltalmunkra a mi ellenségeink ellen ez útban, mert ezt mondtuk a királynak, mondván: **A mi Istenünk kegyelme van mindazokon, akik Őt keresik, az ő javukra**, és az Ő hatalma és haragja mindazokon, akik Őt elhagyják. 2Krón. 15,2. Zsolt. 33,18. 34,16. 139,5. 145,16. Róm. 8,26. 10,13. Kol. 3,20.

23. És böjtölénk és **a mi Istenünkhöz könyörgénk annakokáért, és meghallgatott minket**. 1Krón. 5,20. 2Krón. 33,13. Zsolt. 50,15. Ésa. 19,22. 60,12. Jer. 33,3.

24. Ekkor különválaszték a papi fejedelmek közül tizenkettőt Seréb jához és Hasábiához és hozzájuk atyjukfiai közül tízet.

25. És átmérém nékik az ezüstöt és aranyat és az edényeket, a mi Istenünk házának ajándékait, amelyeket a király és tanácsosai és fejedelmei és minden Babilóniában élő izraeliták ajándékozának.

26. Kezükhöz mérék pedig hatszázötven tálentum ezüstöt, száz tálentumot érő ezüstedényeket és száz tálentum aranyat.

27. Húsz aranypoharat, melyek ezer dárikot érnek vala, és két szép ragyogású rézedényt, melyek oly becsesek, mint az arany.

28. És mondék nékik: Ti az Úrnak szentjei vagytok, ez edények is szentek, és ez az ezüst és arany az Úrnak, atyáitok Istenének önkéntesen adott ajándék:
3Móz. 21,6–8. 22,2. 4Móz. 4,4. 5Móz. 33,8.

29. Vigyázzatok azért reá és megőrizzétek, míg átméritek a papi fejedelmek, a léviták és Izrael családainak fejedelmei előtt Jeruzsálemben az Úr házának kamaráiban! 1Krón. 26,20. Luk. 12,37. 38.

30. És átvevék a papok és a léviták az ezüstöt, aranyat és az edényeket súly szerint, hogy vigyék Jeruzsálembe, Istenünk házához.

31. Elindulánk pedig az Aháva folyóvíz mellől az első hó tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembe menjünk; s **a mi Istenünk kegyelme nyugodott rajtunk, megszabadítván minket a ránk leselkedő ellenségnek kezéből ez úton**.
2Kor. 8,9. Kol. 1,13.

32. És megérkezénk Jeruzsálembe, és pihenénk ott három napig. Neh. 2,11.

33. Negyednap pedig átméretett az ezüst, az arany és az edények a mi Istenünk házában, Merémót papnak, Uriás fiának kezéhez, vele lévén Eleázár, a Fineás fia, és velük Józadáb, a Jésua fia és Nóadia, a Binnui fia, léviták,

34. Minden szám és súly szerint, s feljegyeztetett az egész súly abban az időben.

35. Akik pedig megérkeztek a fogságból, a rabságnak fiai, égőáldozatokat vittek Izrael Istenének: tizenkét tulkot egész Izraelért, kilencvenhat kost, hetvenhét bárányt, tizenkét bakot bűnért való áldozatra, mindezt egészenégő áldozatul az Úrnak.

36. És átadák a király parancsolatait a király helytartóinak, s a vízen túl lévő helytartóknak, és ezek segíték a népet és az Isten házát. rész 7,21. Neh. 2,9. Ésa. 14,1. 56,6. Zak. 8,1–23.

Ezsdrás kesergése és bűnbánati imája

9 Minekutána ezek elvégeződének, jövének hozzám a főemberek, mondván: Izrael népe és a papok és a léviták nem különíték el magukat e tartományok népeitől, amiképpen pedig azoknak, a

kananeusoknak, hitteusoknak, perizeusoknak, jebuzeusoknak, ammonitáknak, moábitáknak, egyiptomiaknak és emoreusoknak utálatos vétke szerint el kellett volna, 5Móz. 12,30. Neh. 9,2.

2. Mert ezek leányai közül vettek vala feleséget maguknak és fiaiknak, és megelegyedett a szent mag e tartományok népeivel; és pedig a fejedelmek és főemberek voltak elsők e bűnben. 2Móz. 22,31. 5Móz. 7,3. 14,2. 2Kor. 6,14.

3. Mihelyt e dolgot meghallottam, megszaggatám alsó- és felsőruhámat, s téptem fejem hajszálait és szakállamat, és veszteg ültem. Zsolt. 143,4. Ésa. 15,2.

4. És hozzám gyűlének mindnyájan, akik reszketve gondoltak Izrael Istenének beszédeire azoknak vétke miatt, akik a fogságból megjöttek vala; és én veszteg ülök vala mind az estvéli áldozatig. 2Móz. 29,39. Ésa. 66,2.

5. Az estvéli áldozatkor pedig felkeltem sanyargatásomból, megszaggatván alsó- és felső ruhámat; és térdeimre esvén, kiterjesztém kezeimet az Úrhoz, az én Istenemhez. 2Móz. 29,39.

6. És mondék: Én Istenem, szégyenlem és átallom felemelni, én Istenem, az én orcámat Tehozzád, mert a mi álnokságaink felülhaladtak fejünk fölött és a mi vétkeink mind az égig növekedtek! Jer. 33,8. Dán. 9,7.

7. A mi atyáink napjaitól fogva nagy vétekben vagyunk mi mind e mai napig, és a mi álnokságainkért adattunk vala mi, a mi királyaink és a mi papjaink a földi királyok kezébe, fegyver által rabságra és ragadományra és arcpirulásra, amint ez a mai nap is van.

8. És most nem sok ideje, hogy az Úr, a mi Istenünk rajtunk könyörült, hogy hagyjon minékünk maradékot, és hogy adjon nékünk egy szeget az ő szent helyén, hogy így megvilágosítsa szemeinket a mi Istenünk, s hogy megelevenítsen bennünket egy kissé a mi szolgaságunkban. Zsolt. 13,3. 118,5. 136,3. Jer. 33,3.

9. Mert szolgák vagyunk mi, de szolgaságunkban nem hagyott el minket a mi Istenünk, hanem hozzánk fordítá irgalmasságát Perzsiának királyai előtt, hogy megelevenítene bennünket, hogy felemelhessük a mi Istenünk házát s megépíthessük annak romjait, és hogy adjon nékünk bátorságos lakást Júdában és Jeruzsálemben. Neh. 9,36. Zsolt. 136,23. Ésa. 5,2. Mik. 7,19.

10. És most mit mondjunk, oh mi Istenünk, mindezek után? Azt, hogy mi mégis elhagytuk parancsolataidat,

11. Amelyeket parancsoltál szolgáid, a próféták által, mondván: A föld, melyre bementek, hogy bírjátok azt, tisztátalan föld, a tartományok népeinek tisztátalansága miatt, utálatosságaik miatt, melyekkel betöltték azt egyik végétől a másikig tisztátalanságukban; Ésa. 1,18. Ezék. 18,19.

12. Annakokáért leányaitokat ne adjátok az ő fiaiknak és az ő leányaikat ne vegyétek fiaitoknak, és ne keressétek barátságukat, sem javukat soha, hogy megerősödjetek és éljetek e föld javaival, és örökségképpen adhassátok azt fiaitoknak mindörökké. 5Móz. 7,3. 23,6. Péld. 13,22. 20,7.

13. Mindazok után pedig, amik reánk jövének gonosz cselekedeteinkért és nagy vétkünkért, hiszen Te, mi Istenünk, jobban kedveztél nékünk, sem mint bűneink miatt érdemeltünk volna, s adtad nékünk e maradékot, 5Móz. 24,16. Zsolt. 103,12.

14. Hát megrontjuk-é ismét parancsolataidat s összeházasodunk-é ez utálatos népekkel? Nem fogsz-é haragudni reánk mindaddig, míg megemésztetünk, hogy sem maradékunk, sem hírmondónk ne legyen? Ján. 5,14. 2Kor. 6,14. 2Pét. 2,20.

15. Oh Uram, Izrael Istene! Igaz vagy Te, mert meghagytál minket, maradék gyanánt, mint e mai nap bizonyítja. Ímé, előtted vagyunk vétkünkben, és nem állhatunk meg előtted emiatt! Neh. 9,33. Zsolt. 130,3. Ésa. 43,25. Róm. 3,19. 1Ján. 1,9.

A hazatérteket gyűlésbe hívják

10 És mikor imádkozék Ezsdrás és vallást tett, sírva és földre borulva az Isten háza előtt, sereglének őhozzá Izraelből igen nagy gyülekezetben férfiak és asszonyok és gyermekek, mert síra a nép is sokat és keservesen. Dán. 9,20.

2. És szóla Sekánia, Jéhielnek fia, az Élám fiai közül, és monda Ezsdrásnak: Mi vétkeztünk a mi Istenünk ellen, hogy idegen feleségeket vettünk magunknak e föld népei közül: mindazáltal van reménysége Izraelnek, mindemellett is! Neh. 13,2.

3. Kössünk szövetséget a mi Istenünkkel úgy, hogy elbocsátjuk mindazon aszszonyokat és a tőlük szülötteket az én uramnak és azoknak akaratja szerint, akik reszketve gondolnak a mi Istenünk parancsolatára, és a törvény szerint cselekedjünk! 5Móz. 7,3. Józs. 23,12.

4. Kelj fel! Mert reád néz e dolog, s mi veled leszünk: légy erős és láss hozzá! 1Krón. 28,10. Ésa. 35,3. 4.

5. Fölkele annakokáért Ezsdrás, és megesketé a papoknak, a lévitáknak és az egész Izraelnek fejedelmeit, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni; és megesküvének. Neh. 5,12.

6. És fölkele Ezsdrás az Isten háza elől, és elméne Jóhanánnak, Eliásib fiának szobájához s bemenvén abba, kenyeret nem evett, sem vizet nem ivott, mert gyászol vala a rabságból hazajöttek vétke miatt. 5Móz. 9,18.

7. És meghirdeték Júdában és Jeruzsálemben mindazoknak, akik a rabságból hazajöttek, hogy Jeruzsálembe gyűljenek;

8. Valaki pedig el nem jön harmadnapra, a fejedelmek és vének tanácsa szerint, adassék minden vagyona a templomnak, és ő maga vettessék ki a rabságból hazajötteknek gyülekezetéből.

9. Összegyűlének azért Júdának és Benjáminnak minden férfiai harmadnapra Jeruzsálembe a kilencedik hóban, e hó huszadik napján, és leüle az egész nép az Isten házának piacán, aggódván e dolog és az esőzések miatt. 1Sám. 12,18.

10. Ekkor fölkele Ezsdrás, a pap, és monda nékik: Ti vétkeztetek, hogy idegen feleségeket vettetek magatoknak, hogy ezzel is többítenétek Izrael vétkét;

11. Annakokáért tegyetek vallást az Úr előtt, atyáitoknak Istene előtt, és cselekedjetek az Ő akaratja szerint, elkülönítvén magatokat e föld népeitől és az idegen feleségektől. Péld. 28,13. Ésa. 1,16. Róm. 12,2.

12. És felele az egész gyülekezet, és monda felszóval: Ekképpen, a te beszéded szerint kell minékünk cselekednünk!

13. De e nép igen sok és az esős idő miatt kívül nem állhatunk; annak felette ez nem egy, sem nem kétnapi munka, mert sokan vagyunk, akik vétkeztünk e dologban;

14. Hadd álljanak hát elő fejedelmeink, az egész gyülekezeté, és mindenki, aki idegen feleséget vett magának, városonként jöjjön elő bizonyos időben s velük a városoknak vénei és bírái, hogy elfordítsuk magunkról a mi Istenünknek e dolog miatt való búsulásának haragját! 2Kir. 23,26. 2Krón. 28,11. 29,10. 30,8.

15. Csak Jónatán, az Asáhel fia és Jahzéja, a Tikva fia állának fel ez ellen és Mésullám és Sabbetai, a léviták támogaták őket.

16. És cselekedének ekképpen azok, akik a rabságból hazajöttek; és választa magának Ezsdrás, a pap férfiakat, a családfőket, családjuk szerint, s mindnyájuk nevei feljegyeztettek. És összeülének a tizedik hó első napján, hogy nyomozzák e dolgot;

17. És bevégezék azt mindazon férfiakra nézve, akik idegen feleséget vettek vala maguknak, az első hónak első napjáig.

18. Találtatának pedig a papok fiai közül, akik idegen feleségeket vettek vala maguknak, Jésuának, a Jósádák fiának és az ő testvéreinek fiai közül: Maaséja, Eliézer, Járib és Gedálja; Agg. 1,1. 12. Zak. 3,1. 6,11.

19. És kezüket adák, hogy elbocsátják feleségeiket és egy kos áldozására ítéltetének vétkükért; 3Móz. 6,4–6. 1Krón. 29,24. 2Krón. 30,8. Péld. 6,1. 22,26.

20. Immér fiai közül pedig: Hanáni és Zebádja.

21. Hárim fiai közül: Maaszéja, Elija, Semája, Jéhiel és Uzzia,

22. Pashur fiai közül: Eljoénaj, Maaszéja, Ismáel, Netanéel, Józabád és Elásza;

23. Továbbá a léviták közül: Józabád, Simei és Kélája, az a Kelita, Petahja, Júda és Eliézer;

24. Az énekesek közül pedig: Eliásib, s a kapunállók közül: Sallum, Telem és Uri;

25. Továbbá Izrael népéből: Parós fiai közül: Ramia, Jezija, Malkija, Mijámin, Eleázár, Malkija és Benája;
26. Elám fiai közül: Mattánia, Zakariás, Jéhiel, Abdi, Jerémót és Élija;
27. Zattu fiai közül: Eljóénai, Eljásib, Mattánia, Jerémót, Zabád és Aziza;
28. Bébai fiai közül: Jóhanán, Hanánia, Zabbai és Atlai;
29. Báni fiai közül: Mesullám, Malluk, Adája, Jásub, Seál és Rámót;
30. Pahat-Moáb fiai közül: Adna, Kelál, Benája, Maaszéja, Mattánia, Besaléel, Binnui és Manasse;
31. A Hárim fiai pedig: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeon;
32. Benjámin, Malluk, Semarja;
33. Hásum fiai közül: Mattenai, Mattattá, Zabád, Elifélet, Jerémai, Manasse, Simei,
34. Báni fiai közül: Maádai, Amrám és Uél;
35. Benája, Bédéja, Keluhu;
36. Vanja, Merémót, Eliásib;
37. Mattánia, Mattenai és Jaaszái;
38. Báni, Binnui, Simei;
39. Selemia, Nátán és Adája;
40. Maknadbai, Sásai, Sárai;
41. Azareél, Selemia és Semária;
42. Sallum, Amaria, József:
43. A Nebó fiai közül: Jéiel, Mattitja, Zabád, Zebina, Jaddai, Jóel, Benája.
44. Mindezek idegen feleségeket vettek vala maguknak. És voltak e feleségek között olyanok is, akik már fiakat szültek.

2Móz. 23,2. 5Móz. 23,5. 1Kir. 11,1. Neh. 13,2.

NEHÉMIÁS KÖNYVE

Nehémiás szomorúsága és imája

1 Nehémiásnak, a Hakália fiának beszédei. És lőn a Kislév nevű hóban, a huszadik esztendőben, hogy én Susán várában valék. Eszt. 1,2. Dán. 8,2.

2. És jöve hozzám Hanáni, egy az én atyámfiai közül, és vele együtt férfiak Júdából, és tudakozódtam tőlük a fogságból megszabadult maradék zsidók felől és Jeruzsálem felől.

3. És mondának nékem: A fogságból megszabadult maradék zsidók ott abban a tartományban nagy nyomorúságban és gyalázatban vannak; és azonfelül Jeruzsálem kőfala lerontatott, s kapui tűzben égtek meg! 2Kir. 25,10.

4. Hogy pedig meghallám e beszédeket, leültem és sírtam és keseregtem napokon át, s böjtölék és imádkozám a mennynek Istene előtt;

5. És mondék: **Kérlek Uram, mennynek Istene, nagy és rettenetes Isten! Ki megtartja a szövetséget és irgalmasságot az Őt szeretőknek és az Ő parancsolatait megtartóknak;**

2Móz. 20,6. Zsolt. 39,2. 3. Jer. 33,8. Csel. 5,31.

6. Oh, legyen figyelmetes a Te füled, és szemeid legyenek nyitva, hogy meghallgassad a Te szolgádnak könyörgését, mellyel én könyörgök most előtted nappal és éjjel Izrael fiaiért, szolgáidért, és vallást tészek az Izrael fiainak bűneiről, melyekkel vétkeztünk ellened, én is s az én atyámnak háza vétkeztünk! 5Móz. 23,5. Zsolt. 103,12. Ésa. 1,18. Jer. 31,33. 34. Ezék. 18,19. 20. Mik. 7,19.

7. Felette igen vétkeztünk ellened, és nem tartottuk meg a parancsolatokat, és a rendeléseket és a törvényeket, melyeket parancsoltál Mózesnek, a Te szolgádnak.

8. Oh, emlékezzél meg arról a beszédről, melyet parancsoltál Mózesnek, a Te szolgádnak, mondván: Ha ti vétkeztek, én meg elszélesztelek titeket a népek között;

9. **Ha pedig megtérendetek hozzám és megtartjátok parancsolataimat és cselekszitek azokat: még ha az égnek utolsó szélén volnának is szétszórt gyermekeitek, onnan is összegyűjtöm őket és beviszem arra a helyre, melyet választottam, hogy lakozzék ott az én nevem!** 1Móz. 28,15.

10. **És ők a Te szolgáid és a Te néped, akiket megszabadítottál a Te nagy erőd által és a Te erős kezed által!** 5Móz. 30,4.

11. **Kérlek, oh Uram, legyen figyelmetes a Te füled a Te szolgádnak könyörgésére és szolgáidnak könyörgésökre, akik kívánják félni a Te nevedet, és adj, kérlek, jó előmenetelt most a Te szolgádnak, és engedd, hogy kegyelmet találjon ama férfiú előtt.** Én ugyanis a királynak pohárnoka voltam. 1Móz. 39,12. Zsolt. 37,5. 55,22. 119,4. Péld. 16,3. Zsid. 13,18.

Nehémiás engedélyt kap a hazatérésre

2 És lőn a Niszán nevű hóban, Artaxerxes királynak huszadik esztendejében, bor volt őelőtte és én fölvevém a bort, adám a királynak; azelőtt pedig nem voltam szomorú őelőtte. Eszt. 7,1.

2. És monda nékem a király: Miért szomorú a te orcád, holott te beteg nem vagy? Nem egyéb ez, hanem szívednek szomorúsága! És felette igen megfélemlém. Péld. 15,13.

3. Akkor mondék a királynak: Örökké éljen a király! Miért nem volna szomorú az én orcám, hiszen a város, az én atyáim sírjainak helye, pusztán hever és kapui megemésztettek tűzben?! 1Kir. 1,31. Zsolt. 137,5. Dán. 2,4. 5,10. 6,6.

4. És monda nékem a király: Mi az, amit kívánsz? És könyörgék a menny Istenéhez. 1Sám. 1,13. Péld. 3,6.

5. És mondék a királynak: Ha tetszik a királynak és ha kedves előtted a te szolgád, azt kérem, hogy bocsáss el engem Júdába, atyáim sírjainak városába, hogy megépítsem azt!

6. És monda nékem a király, felesége pedig mellette ül vala: Meddig lészen utazásod és mikorra jössz vissza? És tetszék a királynak engem elbocsátani, miután én tudattam vele az időt.

7. És mondék a királynak: Ha tetszik a királynak, adasson nékem leveleket a folyóvízen túl lakó tiszttartókhoz, hogy hagyjanak engem utazni, míg Júdába érek;

8. És adasson egy levelet Ászáfhoz, a király erdeje őréhez, hogy adjon nékem fákat gerendákul a templom várának kapuihoz, és a város kőfalához, és a házhoz, melybe költözni fogok. **És megadá nékem a király, az én Istenemnek rajtam nyugvó jó kegyelme szerint.** Ezsdr. 7,6. 9.

9. És megérkezém a folyóvízen túl való tiszttartókhoz és átadám nékik a király leveleit. Bocsátott vala pedig velem a király főembereket a seregből és lovagokat.

10. Mikor pedig a Horonból való Szanballat és az ammonita Tóbiás, a szolga, meghallották ezt, nagy bosszúságot okozott nékik, hogy jött valaki, aki Izrael fiainak javukat keresi. Ésa. 15,5.

11. Azután elmenék Jeruzsálembe, és ott pihenék három napig. Ezsdr. 8,32.

12. És fölkelék éjszaka, én és velem néhány férfi, mert nem jelentém meg senkinek, hogy mire indítá az én Istenem az én szívemet, hogy azt Jeruzsálemért megcselekedjem, és barom sem volt velem, csak az, melyen ülök vala,

13. És kimenék a völgynek kapuján éjjel, és pedig a sárkányok forrása felé, majd a szemét-kapuhoz, és vizsgálgatám Jeruzsálem kőfalait, melyek elrontattak vala, és kapuit, melyek tűz által megemésztetének. rész 3,13. 2Krón. 26,9.

14. Azután átmenék a forrás kapujához és a király tavához, holott nem volt hely a baromnak, hogy velem átmenjen.

15. Azért gyalog menék fel a völgyben éjjel és vizsgálgatám a kőfalat, azután megfordultam és bementem a völgy kapuján, és hazatértem. 2Sám. 15,23. Jer. 31,40. Ján. 18,1.

16. A főemberek pedig nem tudták vala, hova mentem, és hogy mit akarok cselekedni, és sem a zsidóknak, sem a papoknak, sem az előjáróknak, sem a főembereknek, sem a többi munkásoknak ez ideig nem jelentettem meg.

17. Ekkor mondék nékik: Ti látjátok a nyomorúságot, amelyben mi vagyunk, hogy Jeruzsálem pusztán hever és kapui tűzben égtek meg; jertek, építsük meg Jeruzsálem kőfalát, és ne legyünk többé gyalázatul! rész 1,3. Zsolt. 44,13. Jer. 24,9. Ezék. 5,14. 22,4.

18. És megjelentém nékik az én Istenemnek rajtam nyugvó jó kegyelmét, és a király beszédét is, amelyeket nékem szólt, és mondának: Keljünk fel és építsük meg! És megerősíték kezeiket a jóra.

19. Mikor meghallák ezt a Horonból való Szanballat és az ammonita Tóbiás, a

szolga, és az arab Gesem, gúnyoltak és lenéztek minket, mondván: Micsoda ez, amit műveltek? Talán bizony a király ellen akartok pártot ütni?
rész 6,6. Zsolt. 44,13. 79,4. 80,6.

20. Kiknek felelék, és mondék: **A mennynek Istene, Ő ad jó előmenetelt nékünk, és mi mint az Ő szolgái kelünk föl és építünk**, néktek pedig részetek és jogotok és emlékezetetek nincsen Jeruzsálemben! Ezsdr. 4,3. Zsolt. 127,1. Ján. 4,9. Csel. 8,21. Róm. 8,31.

Jeruzsálem várfalának építői

3 És fölkele Eliásib, a főpap és atyjafiai, a papok és építék a juhok kapuját; ők szentelék meg azt és állíták fel annak ajtait; építék pedig a kőfalat a Meáh toronyig, amelyet megszentelének, s azután Hanánel tornyáig; rész 12,39. Jer. 31,38. Zak. 14,10. Ján. 5,2.

2. És ő mellette építének a jerikóbeliek, ezek mellett pedig épített Zakkur, az Imri fia; Ezsdr. 2,34.

3. A halaknak kapuját pedig építék a Hasszenáa fiai, ők gerendázák be azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závárait; rész 12,39. 2Krón. 33,14. Ezsdr. 2,35. Sof. 1,10.

4. Mellettük javítgatá a kőfalat Merémót, Uriásnak, a Hakkós fiának fia, mellette pedig javítgatott Mesullám, Berekiásnak, a Mesézabéel fiának a fia, és ő mellette javítgatott Sádók, Baána fia. rész 6,18. 1Krón. 3,19.

5. Ezek mellett pedig javítgatának a tékoabeliek, akiknek előkelői azonban nem hajták nyakukat az ő Uruk munkájának jármába. Bír. 5,23. Jer. 27,11. 12.

6. Az óváros kapuját pedig javítgaták Jójada, a Pászéah fia és Mesullám, a Beszódia fia; ők gerendázák be azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závárait; rész 12,39. 2Krón. 33,14.

7. És mellettük javítgatott a Gibeonból való Melátia és a Meronotból való Jádón, Gibeonnak és Mispának lakosai, a folyóvízen túl való helytartónak hivatala helyéig; Józs. 9,3. 18,26. Ezsdr. 8,26.

8. Mellettük javítgatott Uzziel, Harhajának fia az ötvösökkel, és ő mellette javítgatott Hanánia, a kenetkészítők egyike, és megerősíték Jeruzsálemet mind a széles kőfalig;

9. Mellettük javítgatott Refája, Húr fia, aki a Jeruzsálemhez tartozó tartomány felének fejedelme vala;

10. Mellette javítgatott Jedája, Harumáf fia, és pedig a maga háza ellenébe, és mellette javítgatott Hattus, Hasabneja fia.

11. A kőfal másik darabját javítgatá Malkija, Hárim fia és Hassub, a Pahat-Moáb fia, és a kemencéknek tornyát. Ezsdr. 2,6. 32.

12. És mellettük javítgatott Sallum, Hallóhés fia, aki fejedelme vala a Jeruzsálemhez tartozó tartomány másik felének, ő és az ő leányai. 2Móz. 35,25. Luk. 8,3. Fil. 4,3.

13. A völgy kapuját javítgaták Hánun és Zánoah lakói, ők építék meg azt és állíták fel annak ajtait, kapcsait és závárait; és a kőfalból ezer singet a szemétkapuig. rész 2,13. Józs. 15,34.

14. A szemétkaput pedig javítgatá Malkija, Rékáb fia, Bét-Hakkerem tartományának fejedelme, ő építé meg azt és állítá fel ajtait, kapcsait és závárait.

15. És a forrásnak kapuját javítgatá Sallum, a Kól-Hóze fia, Mispa tartományának fejedelme, ő építé meg és héjazá be azt és állítá fel ajtait, kapcsait és závárait; és a Selátó kőfalát a király kertje felé, mind a garádicsokig, melyeken a Dávid városából alájőnek. rész 2,14. Józs. 18,26. Ésa. 8,6. Ján. 9,7.

16. Őutána javítgata Nehémiás, Azbuk fia, Bét-Sur tartománya felének fejedelme, a Dávid sírjai ellenébe való helyig, és az újonnan készült tóig, és a vitézek házáig. 2Kir. 20,20. Én. 3,7. Ésa. 7,3. 22,11.

17. Őutána javítgatának a léviták: Rehum, Báni fia, aki mellett javítgata Hasábia, Kéila tartománya felének fejedelme, tartománya lakosaival;

18. Őutána javítgatának atyjukfiai: Bavvai, a Hénadád fia, Kéila tartománya másik felének fejedelme; Józs. 15,44. 1Sám. 23,1.

19. Javítgatá pedig őmellette Ézer, Jésuának fia, Mispa fejedelme, a kőfal egy másik

darabját, a szegleten levő fegyveresház felmenetelének ellenébe;

20. Őutána Báruk, Zakkai fia javítgatá buzgósággal a kőfal egy másik darabját, a szeglettől fogva Eliásib főpap házának ajtajáig: Préd. 9,10. Róm. 12,11.

21. Őutána javítgata Merémót, Uriásnak fia, aki Hakkós fia vala, egy másik darabot, Eliásib házának ajtajától Eliásib házának végéig;

22. Őutána javítgatának a papok, a környék férfiai;

23. Ezek után javítgata Benjámin és Hassub, az ő házuk ellenébe, utánuk pedig javítgata Azariás, Maaséja fia, aki Ananiás fia vala, az ő háza mellett;

24. Ő utánuk javítgata Binnui, a Hénadád fia egy másik darabot, Azáriás házától mind a zugig és szegletig;

25. Továbbá Palál, az Uzai fia, a szegletnek és a felső toronynak ellenébe, mely a király házából a tömlöc udvaránál emelkedik ki; utána pedig Pedája, a Parós fia; Jer. 32,2. 33,1. 37,21.

26. A léviták szolgái pedig laknak vala az Ófelben, a vizek kapujának ellenéig napkelet felé és a kiemelkedő torony ellenéig; rész 8,1. 3. 11,21. 12,37. 2Krón. 27,3.

27. Őutána javítgatának a tékoabeliek egy másik darabot a kiemelkedő nagy toronynak ellenétől fogva az Ófel kőfaláig;

28. A lovak kapuján felül javítgatának a papok, mindenki az ő házának ellenébe; 2Kir. 11,16. 2Krón. 23,15. Jer. 31,40.

29. Utánuk javítgata Sádók, Immér fia az ő háza ellenébe; és őutána javítgata Semája, Sekaniás fia, a napkeleti kapu őrizője; Jer. 19,2.

30. Őutána javítgata Hananiás, Selemiás fia és Hánun, Sáláfnak hatodik fia egy másik darabot; utánuk javítgata Mesullám, Berekiás fia, az ő szobája ellenébe;

31. Utána javítgata Malkija, az ötvösök egyike, a léviták szolgáinak és a kereskedőknek házáig, a törvénytevő ház kapujának ellenébe, a szegletnek hágójáig;

32. A szeglet hágója és a juhok kapuja között pedig javítgatának az ötvösök és a kereskedők.

Az építés az ellenség támadásai és cselvetései mellett is halad

4 Lőn pedig, mikor meghallotta Szanballat, hogy mi építjük a kőfalat, haragra gerjede és felette igen bosszankodék, és gúnyolá a zsidókat; rész 2,10. 19. Zsolt. 2,1. 4. Csel. 5,17.

2. És szóla az ő atyjafiai és a samáriai sereg előtt, és ezt mondá: Mit művelnek e nyomorult zsidók? Vajon megengedik-é ezt nékik? Talán áldozni fognak? Hát bevégezik ma? Avagy megelevenítik a köveket a porhalmazból, holott azok elégtek?!

3. Az ammonita Tóbiás pedig mellette állván, mondá: Bármit építsenek, ha egy róka lép fel reá, összezúzza köveiknek falát. rész 2,10. 19.

4. Halld meg, oh mi Istenünk! Hogy csúffá lettünk, fordítsad gyalázásukat az ő fejükre, és add őket prédára a rabságnak földjén; Zsolt. 79,12. 123,3. 4. Péld. 3,34.

5. Ne fedezd el az ő hamisságukat és az ő bűnük a Te orcád elől el ne töröltessék, mert Téged bosszantának az építők előtt! Zsolt. 69,27. 109,14. 15. Jer. 18,23.

6. És építők a falat annyira, hogy elkészült az egész fal félmagasságban, mert a nép nagy kedvvel dolgozott.

7. Mikor pedig meghallotta Szanballat és Tóbiás, továbbá az arábiabeliek, az ammoniták és az asdódeusok, hogy javítgattatnak Jeruzsálem kőfalai, és hogy a törések betömése megkezdődött, felette nagy haragra gerjedének;

8. És összeesküvének mindnyájan egyenlő akarattal, hogy eljönnek Jeruzsálemet megostromolni és népét megrémíteni. Zsolt. 83,3–5.

9. De mi imádkozánk a mi Istenünkhöz, és állítánk ellenük őrséget nappal és éjjel, mivelhogy féltünk tőlük. Jób 22,27. Zsolt. 50,15. Mát. 26,41.

10. És mondták a zsidók: Fogytán van ereje a teherhordónak, a rom pedig sok, és mi képtelenek vagyunk építeni a kőfalat.

11. A mi ellenségeink pedig ezt mondották: Véletlenül se tudják meg, se ne lássák, míg közikbe bemegyünk és őket leöljük, és megszüntetjük a munkát!

12. És lőn, hogy eljöttek hozzánk mindenfelől a zsidók, akik őmellettük laknak

vala és nékünk tízszer is mondották: Térjetek velünk haza!

13. Azért állítám a hely alsó és nyílt részeire a kőfal mögé, odaállítám a népet nemzetségek szerint, fegyvereikkel, dárdáikkal és kézíveikkel.

14. És körültekintvén, fölkeltem és így szóltam az elöljárókhoz, a főemberekhez és a többi néphez: **Ne féljetek tőlük! A nagy és rettenetes Úrra emlékezzetek**, és harcoljatok testvéreitekért, fiaitokért, leányaitokért, feleségeitekért és házaitokért!

4Móz. 14,9. 5Móz. 1,29. 10,17. 2Sám. 10,12.

Az építkezést felfegyverkezve folytatják

15. És lőn, hogy meghallották a mi ellenségeink, hogy megtudtuk az ő szándékukat, és hogy **Isten semmivé tette az ő tanácsukat**: megtérénk mi mindnyájan a kőfalhoz, mindenki a maga munkájához;

Zsolt. 33,10.

16. De azon naptól fogva legényeim egyik része munkálkodik vala, a másik része pedig tart vala dárdákat, pajzsokat, kézíveket és páncélokat, és a fejedelmek ott állának az egész Júda háznépe mögött.

17. A kőfalon munkálkodók közül a tehernek hordói egyik kezükkel, amely a munkát végezé, rakodának, másik kezük pedig a fegyvert tartja vala,

1Kor. 16,13. Ef. 6,10.

18. Akik pedig építének, azoknak fegyverük derekukra vala felkötve és így építének; a trombitás pedig mellettem állt.

19. És így szóltam az elöljárókhoz, a főemberekhez és a többi néphez: A munka felette sok és messzeterjedő és mi elszéledvén a kőfalon, egymástól messze esünk;

20. Azért odagyűljetek hozzánk, ahol a trombita szavát halljátok, a mi Istenünk hadakozik érettünk!

2Móz. 14,14. 5Móz. 1,30. 3,22. 20,4. Józs. 23,10.

21. Ekképpen munkálkodunk vala; és legényeimnek fele dárdákat tart vala hajnalhasadtától fogva mind a csillagoknak feltámadásáig.

22. Ugyanekkor megparancsolám a népnek, hogy minden ember legényével Jeruzsálemben háljon, hogy éjszaka őrködjenek felettünk és nappal dolgozzanak.

23. És sem én, sem az én atyámfiai, sem legényeim, sem az őrizők, akik énutánam valának, nem vetjük vala le ruháinkat; mindenki csak mosódáskor teszi vala le fegyverét.

Nehémiás a szegények sérelmeit orvosolja

5 Lőn pedig nagy kiáltása a népnek és feleségeiknek az ő atyjukfiai, a zsidók ellen. 5Móz. 15,7. Ésa. 5,7. Jak. 5,4.

2. Voltak, akik ezt mondják vala: Fiainkkal és leányainkkal együtt sokadmagunkkal vagyunk, nékünk gabona kell, hogy együnk és éljünk.

3. És voltak, akik ezt mondják vala: Mind mezeinket, mind szőlőinket, mind házainkat zálogba kell adogatnunk, nékünk gabona kell, mert éhezünk.

4. Viszontag voltak, akik ezt mondják vala: Kölcsön vettünk pénzt a király adójáért a mi mezeinkre és szőlőinkre;

5. És ímé, bár a mi testünk éppen olyan, mint a mi atyánkfiainak testük, s a mi fiaink olyanok, mint az ő fiaik, mi nékünk mégis rabság alá kell adnunk fiainkat és leányainkat, sőt vannak már rabszolga leányaink is, és nincs erőnk arra, hogy őket megválthatnók, hisz mezeink és szőlőink másokéi már! 2Móz. 21,7.

3Móz. 25,39. Ésa. 58,7. Csel. 17,26. Mát. 18,25.

6. Felette nagy haragra gerjedtem azért, mikor kiáltásukat s e dolgokat hallottam;

2Móz. 11,8.

7. És magamba szállva, gondolkodtam erről, és megfeddém az elöljárókat és főembereket, ezt mondván nékik: Ti a ti atyátokfiaival szemben uzsoráskodtok! És szerzék ő ellenük nagy gyűlést;

2Móz. 22,25. 3Móz. 19,17. 5Móz. 23,19. Zsolt. 15,5. Péld. 27,5. Mát. 18,17. 1Tim. 5,20.

8. És mondám nékik: Mi megváltottuk a mi atyánkfiait, a zsidókat, akik a pogányoknak eladattak vala, a mi tehetségünk szerint; és ti is meg akarjátok venni a ti atyátokfiait, s ők nékünk adják el magukat?! És hallgatának és nem tudának felelni semmit.

9. És mondék: Nem jó dolog ez, amit ti cselekedtek. Hát nem fogtok a mi Istenünk félelmében járni, hogy valahára ne gyalázzanak már minket a pogányok, a mi ellenségeink? 3Móz. 25,36. 2Sám. 12,14. Róm. 2,24. 1Pét. 2,12.

10. Hiszen én, atyámfiai és legényeim is pénzt és gabonát kölcsönöztünk nékik; engedjük el, kérlek, e tartozást!

11. Adjátok vissza, kérlek, nékik még ma az ő mezeiket, szőlőiket, olajkerteiket és házaikat; ennekfelette, a kölcsönadott pénznek, gabonának, bornak és olajnak századát engedjétek el.

12. És felelének: Visszaadjuk és tőlük nem veszünk semmit; úgy cselekszünk, amint te mondod. Ekkor egybehívám a papokat és megeskettetém őket, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni. Ezsdr. 10,5. Jer. 34,8. 9.

13. Ruhámat is megrázám és mondék: Éppen így rázzon ki az Isten minden embert az ő házából és vagyonából, és éppen így legyen kirázatott és üres, valaki meg nem teljesíti e beszédet. És monda az egész gyülekezet: Ámen. És dicsérék az Urat, és e beszéd szerint cselekedett a nép. 2Kir. 23,3. Zak. 5,4. Mát. 10,14. Csel. 18,6.

Nehémiás példamutatása helytartóként

14. Sőt azon naptól fogva, melyen Júdának földjére helytartójukul rendeltettem, Artaxerxes királynak huszadik esztendejétől fogva harminckettedik esztendejéig, azaz tizenkét esztendeig, sem én, sem az én atyámfiai a helytartónak járó kenyeret nem evénk. rész 13,6. 1Kor. 9,4.

15. Holott az előbbi helytartók, akik énelőttem valának, terhelék a népet és vevének tőlük kenyérért és borért negyven ezüst sikluson felül; sőt még legényeik is zsarnokoskodának a népen. De én nem cselekedém így az Isten félelme miatt. 1Móz. 42,18. Péld. 16,6. 23,17. 2Kor. 11,9. 12,13.

16. Sőt még e kőfalon is dolgoztam; mezőt sem szereztünk; s minden én legényeim egybegyűltenek ott a munkára.

17. Annakfelette a zsidók, továbbá a másfélszáz főember, és akik jönnek vala mihozzánk a körülöttünk lakó pogányok közül, az én asztalomnál esznek vala. 2Sám. 9,7.

18. Amit minden napra készítenek vala: egy ökröt, hat kövér juhot, és madarakat is készítének nékem, minden tíz napra vala mindenféle bor bőségesen; és mindemellett sem kívántam be a helytartó kenyerét, mert nehéz vala a szolgálat ezen a népen. 1Kir. 4,22.

19. Emlékezzél meg rólam, én Istenem, javamra, mindarról, amit én e néppel cselekedtem!

Az ellenség cselvetése

6 És lőn, hogy mikor meghallá Szanballat, Tóbiás, az arábiabeli Gesem és a mi többi ellenségeink, hogy megépítettem a kőfalat, s hogy nem maradt azon semmi romlás, jóllehet még az ideig ajtókat nem állíttattam a kapukra:

2. Külde Szanballat és Gesem hozzám ilyen üzenettel: Jer és találkozzunk a faluk egyikében, az Onó-völgyében; holott ők gonoszt gondoltak ellenem. rész 11,35. 1Krón. 8,12. Zsolt. 12,2. 37,12. Péld. 26,24. Mik. 7,4. 5.

3. Küldék azért követeket hozzájuk ilyen üzenettel: Nagy dolgot cselekszem én, azért nem mehetek alá; megszűnnék e munka, ha attól eltávozván, hozzátok mennék. Péld. 14,15.

4. És küldének hozzám ilyen módon négy ízben, és én ilyen módon felelék nékik. Péld. 1,10.

5. Küldé továbbá hozzám Szanballat ilyen módon ötödször az ő legényét, akinek kezében egy felnyitott levél volt,

6. Melyben ez volt írva: A szomszéd népek közt ez a hír és Gasmu is mondja, hogy te és a zsidók pártot akartok ütni, annakokáért építed a kőfalat; és hogy te leszel az ő királyuk, e beszédek szerint. Ezsdr. 4,13. Jer. 9,3. 20,10. Luk. 23,2.

7. Sőt még prófétákat is rendeltél, akik hirdetnék te felőled Jeruzsálemben, ezt mondván: Király van Júdában! És most e dolgoknak híre a királyhoz is elérkezik, annakokáért jer és tanácskozzunk együtt!

8. Én pedig küldék őhozzá ilyen üzenettel: Nem történt semmi olyan, amit te mondasz, hanem csak magadtól gondoltad mindazt a te szívedben.
Jób 13,4. Zsolt. 52,2.
9. Mert mindezek el akarnak vala minket rettenteni, ezt mondván: Leveszik kezüket a munkáról és az félben marad! Azért hát, oh Uram! Erősítsd meg az én kezeimet.
5Móz. 33,25. Zsolt. 138,3.
10. És én elmentem Semájának, a Delája fiának házába, aki Mehétabeél fia vala, és őt bezárkózva találtam, és monda: Menjünk az Isten házába, a templom belsejébe és zárjuk be a templomnak ajtait, mert eljönnek, hogy megöljenek téged, éspedig éjjel jönnek el, hogy megöljenek.
Péld. 26,24.
11. Én pedig mondék: Avagy ily férfiúnak, mint én vagyok, illik-é futni? Hát ilyen lévén mint én, beléphet-é valaki a templomba, élvén? Nem megyek! Péld. 28,1.
12. És megismerém, hogy nem az Isten küldötte őt, hanem azt a próféciát azért mondá nékem, mert Tóbiás és Szanballat felbérelték őt. Ezék. 13,22.
13. Azért volt pedig felbérelve, hogy én megrettenjek és akképpen cselekedvén, vétkezzem, hogy így rossz híremet költhessék és rágalmazhassanak.
14. Emlékezzél meg én Istenem Tóbiásról és Szanballatról ezen cselekedeteik szerint, és a jövendőmondó Noádja asszonyról és a többi jövendőmondókról is, akik rémítgetének engem. Ezék. 13,17.

A várfal felépül, a munka Istentől vitetett végbe

15. Elvégezteték pedig a kőfal Elul hónap huszonötödik napján, ötvenkét nap alatt.
16. És lőn, hogy midőn meghallák minden mi ellenségeink, megfélemlének minden pogányok, akik körülöttünk valának, és igen összeestek a saját szemeikben, és megismerék, hogy a mi Istenünktől vitetett végbe e munka.
17. E napokban is sok levelet küldének némely zsidó elöljárók Tóbiásnak, és viszont Tóbiástól sok jöve hozzájuk.
18. Mert sokan Júdában őhozzá esküdtek, mivelhogy ő veje vala Sekániának, az Arah fiának, és Jóhanán, az ő fia, Mesullámnak, a Berékia fiának leányát vette el.
Ezsdr. 10,15.
19. Sőt még jó szándékait is emlegetik vala előttem, és az én beszédeimet megvitték néki. Leveleket pedig Tóbiás folyton küldött, hogy engem elrettentene.

Őrizők rendelése

7 És lőn, hogy midőn megépítteték a kőfal, felállítám az ajtókat és kirendeltetének a kapunállók, az énekesek és a léviták őrizetre;
2. És hadnagyokká tevém Jeruzsálem fölött Hanánit, testvéremet és Hanániást, a vár fejedelmét, mivel hogy ő hűségesebb és istenfélőbb vala sokaknál. 1Móz. 42,18.
2Móz. 18,21. Jób 31,23. Péld. 16,6. 23,17.
3. És mondék nékik: Meg ne nyittassanak Jeruzsálem kapui mindaddig, míg a nap melegen nem süt, és míg az őrök ott állanak, addig tegyék be az ajtókat és zárjátok be azokat; azután állítsatok őrizőket Jeruzsálem lakosai közül, némelyeket az ő vigyázóhelyükre, s másokat az ő házuk ellenébe.
4. A város pedig felette igen széles vala és nagy, s a nép kevés lévén benne, házak nem épültek.

Népszámlálás

5. Felindítá azért az én Istenem szívemet, hogy egybegyűjtsem az elöljárókat, a főembereket és a népet, hogy felírattassanak; és megtalálám azok nemzetségének könyvét, akik először jöttek vala fel Babilóniából, melyben ily írást találék: Péld. 2,6. 3,6.
Róm. 11,36. 1Kor. 4,7. 15,10. 2Kor. 8,16. Jak. 1,17.
6. Ezek a tartománynak fiai, akik feljöttek vala a rabság foglyai közül, akiket fogva vitetett Nabukodonozor, Babilónia királya, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, mindenki a maga városába.
7. Kik jövének Zorobábellel: Jésua, Nehémiás, Azariás, Raámia, Nahamáni, Mordokai, Bilsán, Miszperet, Bigvai, Nehum, Baána. Izrael népe férfiainak számuk ez:
Ezsdr. 2,2.
8. Parós fiai: kétezer-százhetvenkettő;
9. Sefátja fiai: háromszázhetvenkettő;
10. Arah fiai: hatszázötvenkettő;

11. Pahat-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól: kétezer-nyolcszáztizennyolc;
12. Elám fiai: ezerkétszázötvennégy;
13. Zattu fiai: nyolcszáznegyvenöt;
14. Zakkai fiai: hétszázhatvan;
15. Binnui fiai: hatszáznegyvennyolc;
16. Bébai fiai: hatszázhuszonnyolc;
17. Azgád fiai: kétezer-háromszázhuszonkettő;
18. Adónikám fiai: hatszázhatvanhét;
19. Bigvai fiai: kétezer-hatvanhét;
20. Adin fiai: hatszázötvenöt;
21. Áter fiai, Ezékiástól: kilencvennyolc;
22. Hásum fiai: háromszázhuszonnyolc;
23. Bésai fiai: háromszázhuszonnégy;
24. Hárif fiai: száztizenkettő;
25. Gibeon fiai: kilencvenöt;
26. Betlehem és Netófa férfiai: százhuszonnyolc; 1Móz. 35,6. Ruth 2,4. Mát. 2,1.
27. Anatót férfiai: százhuszonnyolc; Józs. 21,18. 1Kir. 2,26. 1Krón. 6,54. Jer. 1,1. 11,21. 32,7–9.
28. Bét-Azmávet férfiai: negyvenkettő;
29. Kirját-Jearim, Kefira és Beérót férfiai: hétszáznegyvenhárom;
30. Ráma és Géba férfiai: hatszázhuszonegy;
31. Mikmás férfiai: százhuszonkettő; 1Sám. 13,2. Ésa. 10,28.
32. Bétel és Ai férfiai: százhuszonhárom;
33. A másik Nébó férfiai: ötvenkettő;
34. A másik Elám fiai: ezerkétszázötvennégy;
35. Hárim fiai: háromszázhúsz;
36. Jerikó fiai: háromszáznegyvenöt;
37. Lód, Hádid és Ónó fiai: hétszázhuszonegy;
38. Szenáa fiai: háromezer-kilencszázharminc;
39. A papok: Jedája fiai Jésua családjából: kilencszázhetvenhárom;
40. Immér fiai: ezerötvenkettő; 1Krón. 24,14.
41. Pashur fiai: ezerkétszáznegyvenhét;
42. Hárim fiai: ezertizenhét;
43. A léviták: Jésua és Kadmiel fiai, Hódávia fiaitól: hetvennégy;
44. Az énekesek: Asáf fiai: százhuszonnyolc;
45. A kapunállók: Sallum fiai, Áter fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai: százharmincnyolc;
46. A léviták szolgái: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaót fiai,
47. Kérósz fiai, Szia fiai, Pádón fiai,
48. Lebána fiai, Hagába fiai, Salmai fiai,
49. Hanán fiai, Giddél fiai, Gahar fiai,
50. Reája fiai, Resin fiai, Nekóda fiai,
51. Gazzám fiai, Uzza fiai, Pászéah fiai,
52. Bészai fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai,
53. Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai,
54. Baslut fiai, Mehida fiai, Harsa fiai,
55. Barkósz fiai, Sziszera fiai, Temah fiai,
56. Nesiah fiai, Hatifa fiai;
57. A Salamon szolgáinak fiai: Szótai fiai, Szóferet fiai, Perida fiai, 1Kir. 9,21. 2Krón. 8,8.
58. Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai,
59. Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókeret-Hassebaim fiai, Ámon fiai;
60. Összesen a léviták szolgái és a Salamon szolgáinak fiai, háromszázkilencvenkettő.
61. És ezek, akik feljövének Tel-Melahból, Tel-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izraelből valók-é?
62. Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai, hatszáznegyvenkettő;
63. És a papok közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, aki a gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget és ezek nevéről nevezteték;
2Sám. 17,27. 1Kir. 2,7. Ezsdr. 2,61.
64. Ezek keresték írásukat, tudniillik nemzetségük könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból;
65. És megmondá nékik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem a pap ítél az Urimmal és Tummimmal; 2Móz. 28,30. 3Móz. 8,8. 4Móz. 7,89. 27,18–21. 5Móz. 33,8.
66. Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezer-háromszázhatvan.
67. Szolgáikon és szolgálóikon kívül, ezek voltak hétezer-háromszázharminc-heten, voltak nékik énekes férfiaik és asszonyaik kétszáznegyvenöten;

68. Lovaik hétszázharminchat, öszvéreik kétszáznegyvenöt;
69. Tevéik négyszázharmincöt, szamaraik hatezer-hétszázhúsz.
70. Némelyek pedig a családfők közül adakozának az építésre: a király helytartója ada a kincsekhez aranyban ezer dárikot, ötven medencét, ötszázharminc papi ruhát;
71. A többi családfők pedig adának az építés költségére aranyban húszezer dárikot, és ezüstben kétezer-kétszáz mánét;
Ezsdr. 2,69.
72. És amit a többi nép ada, az aranyban húszezer dárik, és ezüstben kétezer máne, és hatvanhét papiruha volt.
Jób 34,19. Róm. 2,11. Gal. 3,28.
73. És lakozának mind a papok, mind a léviták, mind a kapunállók, mind az énekesek, mind a nép fiai, mind a léviták szolgái, szóval az egész Izrael a maguk városaikban. 2Móz. 23,14–17. Ezsdr. 3,1.

Izrael szívét megindítja Isten atyai szeretete, mikor a törvényt hallja

8 Mikor pedig eljöve a hetedik hónap, és Izrael fiai az ő városaikban lakozának; felgyűle az egész nép egyenlőképen a piacra, mely a vizek kapuja előtt vala, és azt mondták az írástudó Ezsdrásnak, hogy hozza elő a Mózes törvényének könyvét, melyet parancsolt vala az Úr Izraelnek. Ezsdr. 7,6. Mal. 4,4.
2. Előhozá azért Ezsdrás pap a törvényt a gyülekezet eleibe, melyben együtt voltak férfiak és asszonyok és mindazok, akik azt értelemmel hallgathaták, a hetedik hónap első napján.
3Móz. 23,24. 5Móz. 31,11. 1Pét. 3,7.
3. És olvasa abból a piacon, mely a vizek kapuja előtt vala, kora reggeltől fogva mind délig, a férfiak és az asszonyok előtt és mindazok előtt, akik azt érthetik vala, mivel az egész nép nagy figyelemmel hallgatá a törvényt.
4. Áll vala pedig az írástudó Ezsdrás egy ezen célra csinált faemelvényen, és mellette álla jobb keze felől Mattitja, Sema, Anája, Uriás, Hilkiás, Maaszéja, bal keze felől pedig: Pedája, Misáel, Malkija, Hásum, Hasbaddána, Zakariás, Mesullám.
5. És felnyitá Ezsdrás a könyvet az egész nép szemei előtt, mert fölötte vala az egész népnek; és mikor felnyitá, felálla az egész nép. Bír. 3,20. 1Kir. 8,14.
6. **És áldá Ezsdrás az Urat, a nagy Istent, és felele rá az egész nép felemelt kezekkel: Ámen! Ámen! És meghajtván magukat, leborulának az Úr előtt arccal a földre.** 2Móz. 4,31.
Zsolt. 28,2. JerSir. 3,41. 1Kor. 14,16. 1Tim. 2,8.
7. Jésua, Báni, Serébia, Jámin, Akkub, Sabbetai, Hódija, Maaszéja, Kelita, Azárias, Józabád, Hanán, Pelája léviták pedig magyarázzák vala a népnek a törvényt, s a nép a maga helyén áll vala.
3Móz. 10,11. 5Móz. 33,10. Mal. 2,7.
8. **Olvasának pedig a könyvből, Isten törvényéből világosan, s azután magyarázának, és a nép megérté az olvasottakat.**
Zsolt. 92,5–7. Péld. 3,5. 4,5. Ésa. 11,2. Hab. 2,2.
9. Ekkor Nehémiás, a király helytartója és Ezsdrás, a pap, az írástudó és a léviták, akik magyaráznak vala a népnek, így szólának az egész néphez: E nap szent az Úrnak, a ti Isteneteknek, ne keseregjetek és ne sírjatok, mert sír vala az egész nép, mikor a törvény beszédeit hallá.
3Móz. 23,24. 4Móz. 29,1. 2Krón. 35,3.
10. És ő mondá nékik: Menjetek, egyetek kövért és igyatok édest és küldjetek belőle részt annak, akinek semmi nem készíttetett, mert szent e nap a mi Urunknak, és **ne bánkódjatok, mert az Úrnak öröme a ti erősségtek.** 5Móz. 33,25. Eszt. 9,19.
Ésa. 25,6. 27,5. Zak. 10,12. Fil. 4,13. Jel. 11,10.
11. A léviták is csendesíték vala az egész népet, mondván: Hallgassatok, mert e nap szent és ne bánkódjatok!
12. Elméne azért mind az egész nép enni és inni és részt küldeni és szerezni nagy vigasságot, mert **megértették a beszédeket, amelyekre őket tanították vala.**

A sátoros ünnep megülése

13. Másodnapon pedig összegyűlének az egész népnek, a papoknak és lévitáknak családfői Ezsdráshoz, az írástudóhoz, hogy megértenék a törvénynek beszédét.

14. Találák pedig írva a törvényben, melyet parancsolt vala az Úr Mózes által, hogy Izrael fiainak leveles sátrakban kell lakozniuk az ünnepen, a hetedik hónapban, 3Móz. 23,34. 5Móz. 16,13.

15. És hogy nékik tudatniuk kell és ki kell hirdettetniük minden városaikban és Jeruzsálemben ezt: Menjetek ki a hegyre, és hozzatok lombokat a nemes és vad olajfáról, mirtusz és pálmalombokat, szóval akármely sűrű levelű fáról lombokat, hogy csináljatok levelekből sátrakat, amint meg van írva.

16. Kiméne azért a nép, és hozának lombokat, és csinálának maguknak leveles sátrakat, mindenki a maga háza tetején és pitvaraikban, továbbá az Isten háza pitvariban, a vizek kapujának piacán és Efraim kapujának piacán. 5Móz. 22,8. 2Kir. 14,13.

17. Csinála pedig az egész gyülekezet, mely hazatért a fogságból, leveles sátrakat, és lakának a leveles sátrakban; mert nem cselekedtek vala így Józsuénak, a Nún fiának idejétől fogva Izrael fiai mindaddig a napig, és lőn felette igen nagy örömük. 2Krón. 30,21.

18. És olvasának az Isten törvényének könyvéből minden napon, az első naptól fogva mind az utolsó napig, és ünneplének hét napon át; a nyolcadik napon pedig egybegyülekezés tartatott a törvény szerint. 4Móz. 29,35. 5Móz. 31,10.

A nép megszenteli magát, és megújítja szövetségét Istennel

9 Azután ugyanezen hónak huszonnegyedik napján egybegyűlének Izrael fiai és böjtölének, gyászba öltözvén és port hintvén fejükre. rész 8,2. Józs. 7,6. 1Sám. 4,12. 2Sám. 1,2.

2. És elválának az Izrael magvából valók minden idegenektől, és előállván, vallást tettek az ő bűneikről és atyáik hamisságairól. 5Móz. 23,5. Ésa. 43,25. Jer. 31,33. 34. Ezék. 18,19–22. Csel. 5,31. 26,18. Gal. 3,13. 1Ján. 1,9.

3. És megállának helyükön, és olvasának az Úrnak, az ő Istenüknek törvénye könyvéből a nap negyedrésze alatt, negyedrésze alatt pedig vallást tettek és leborulának az Úr előtt, az ő Istenük előtt.

4. És felálla a léviták emelvényére Jésua, Báni, Kadmiel, Sebánia, Bunni, Serébia, Báni és Kenáni és kiáltának nagy felszóval az Úrhoz, az ő Istenükhöz.

5. És mondának a léviták, Jésua, Kadmiel, Báni, Hasabnéja, Serébia, Hódija, Sebánia, Petáhia: **Nosza áldjátok az Urat, a ti Isteneteket öröktől fogva mindörökké; és áldják a Te dicsőséges nevedet, mely magasabb minden áldásnál és dicséretnél!** 1Krón. 29,13.

6. **Te vagy egyedül az Úr! Te teremtetted az eget, az egeknek egeit és minden seregüket, a földet és mindent, ami rajta van, a tengereket minden bennük valókkal együtt; és Te adsz életet mindnyájuknak, és az égnek serege előtted borul le.** 2Móz. 20,11. 5Móz. 10,14. 1Kir. 8,27. Zsolt. 36,6. 86,10. 103,21. 148,2. Ésa. 37,16. 40,26. Csel. 4,24. Zsid. 1,14. Jel. 14,7.

7. Te vagy az Úr, az Isten, aki választottad Ábrámot és kihozád őt a káldeusoknak Úr nevű városából, és nevezéd őt Ábrahámnak. 1Móz. 11,31.

Megteljesítéd beszédeidet, mert igaz vagy Te

8. **És találád az ő szívét hűnek előtted és szerzél vele szövetséget,** hogy adod a kananeusok, hitteusok, emoreusok, perizeusok, jebuzeusok, girgázeusok földjét, hogy adod az ő magvának; **és megteljesítéd beszédeidet, mert igaz vagy Te!** 1Móz. 15,6. 18.

9. Megtekintéd annakfelette a mi atyáinknak Egyiptomban való nyomorúságát, és az ő kiáltásukat meghallád a Vörös tengernél, 2Móz. 3,7. 14,10.

10. És jeleket és csodákat tettél a fáraón és minden szolgáin és földjének egész népén, mert tudtad, hogy kevélyen cselekedtek a Te néped ellen; és szerzél magadnak nevet, mint e mai napság is van. Eszt. 9,16. Ésa. 63,12. 14. Jer. 32,20. Dán. 9,15.

11. És a tengert kétfelé választád előttük és szárazon menének át a tenger közepén; üldözőiket pedig mélységbe borítád, mint követ nagy vizekbe.

12. És felhőnek oszlopában vezeték őket nappal s tűznek oszlopában éjjel,

hogy megvilágosítsd nékik az utat, melyen menjenek. 2Móz. 13,21.

13. És a Sínai hegyre leszálltál, s szóltál velük az égből, s adtál nékik helyes végzéseket, igaz törvényeket, jó rendeléseket és parancsolatokat. 5Móz. 4,36. Zsolt. 19,9. 119,39. 43. 86. 142. Róm. 7,12.

14. A Te szent szombatodat is megjelentéd nékik, és parancsolatokat, rendeléseket és törvényt parancsolál nékik szolgád, Mózes által. 1Móz. 2,3. 2Móz. 20,8. Ésa. 56,2. Márk 2,27. Zsid. 4,9.

15. És kenyeret az égből adtál nékik éhségükben, és vizet a kősziklából hoztál ki nékik szomjúságukban; és mondád nékik, hogy menjenek be és bírják a földet, melyre nézve fölemelted kezedet, hogy nékik adod. 2Móz. 16,14. 4Móz. 20,8. 5Móz. 1,8. Ján. 6,31. 1Kor. 10,4.

16. Ők pedig, a mi atyáink felfuvalkodának, és megkeményíték nyakukat és nem hallgaták parancsolataidat; 5Móz. 31,27. 2Kir. 17,14. 2Krón. 30,8. Jer. 19,15.

17. És vonakodának engedelmeskedni, és meg nem emlékezének a Te csodatételeidről, amelyeket velük cselekedtél, hanem megkeményíték nyakukat, és arra adák fejüket, hogy visszatérnek rabságukba az ő makacskodásukban; **de Te bűnbocsánatnak Istene vagy, könyörülő és irgalmas, hosszútűrő és nagy kegyelmességű, és el nem hagytad őket**. 2Móz. 34,6. 4Móz. 14,4. Zsolt. 78,11. 42. 86,5. 15. Jóel 2,13.

18. Sőt még borjúképet is csinálának maguknak, és ezt mondják: Ez a te Istened, aki kihozott téged Egyiptomból, és nagy bosszúsággal illettek téged; 2Móz. 32,4–8. 31.

Nagy irgalmasságodban nem hagytad el őket

19. **És Te nagy irgalmasságodban nem hagyád el őket** a pusztában; a felhőnek oszlopa nem távozék el felőlük nappal, hogy vezérlené őket az úton, és a tűznek oszlopa éjjel, hogy világítana nékik az úton, melyen menének. 2Móz. 13,21. 4Móz. 14,14. Zsolt. 106,45. 1Kor. 10,1.

20. **És a Te jó Szellemedet adtad nékik, hogy őket oktatná**; és mannádat nem vonád meg szájuktól, s vizet adtál nékik szomjúságukban. 2Móz. 16,14–16. 4Móz. 11,17. Ésa. 63,11.

21. És negyven esztendeig tápláltad őket a pusztában, fogyatkozásuk nem vala, ruháik el nem nyúttenek és lábaik meg nem dagadának. 5Móz. 2,7. 29,5.

22. Adtál annakfelette nékik országokat és népeket, és elosztád ezeket határuk szerint és ők elfoglalták Szihón földjét, és Hesbon királyának földjét, és Ógnak, Básán királyának földjét.

23. Fiaikat pedig megsokasítád, mint az ég csillagait, és bevitted őket a földre, mely felől megmondád atyáiknak, hogy bemennek arra, hogy bírják azt. 1Móz. 15,5. 22,17. Zsid. 11,12.

24. És bemenének a fiak és elfoglalták a földet, és megaláztad előttük a földnek lakóit, a kananeusokat, s kezükbe adtad őket, mind királyaikat, mind a föld népeit, hogy cselekedjenek velük kedvük szerint.

25. És megvevének erős városokat és kövér földet, s elfoglalának minden jóval teljes házakat, kőből vágott kutakat, szőlős és olajfás kerteket és sok gyümölcsfát, s evének és megelégedének és meghízának, **s gyönyörködének a Te nagy jóvoltodban**. 5Móz. 6,11. 32,15. Ezék. 20,6.

26. Makacskodának pedig és pártot ütének ellened, és veték törvényedet hátuk mögé; prófétáidat is meggyilkolák, akik bizonyságot tettek ellenük, hogy őket tehozzád térítenék, és nagy bosszúsággal illettek téged. Bír. 2,11. 1Kir. 18,4. Zsolt. 50,17. Mát. 23,37. Csel. 7,5.

27. Annakokáért adtad őket nyomorgatóik kezébe és megnyomorgaták őket; **de nyomorúságuk idején hozzád kiáltának, és Te az égből meghallgatád és nagy irgalmasságod szerint adtál nékik szabadítókat, és megszabadíták őket nyomorgatóik kezéből**.

28. És mikor megnyugodtak vala, ismét gonoszt cselekvének előtted, és Te átadtad őket ellenségeik kezébe, akik uralkodának rajtuk; **s midőn ismét hozzád kiáltának, Te az égből meghallgatád és megszabadítád őket irgalmasságod szerint sokszor**.

29. És bizonyságot tettél ellenük, hogy visszatérítsd őket törvényedhez; de ők felfuvalkodának s nem hallgaták parancsolataidat, és végzéseid ellen vétkezének, melyeket ha valaki megtart, él azok által; és makacskodva hátat fordítának, s nyakukat megkeményíték és nem engedelmeskedének. Hós. 6,5. Róm. 10,5. Gal. 3,12.

30. **És mégis meghosszabbítád felettük kegyelmedet sok esztendőkön át**, s bizonyságot tettél ellenük Szellemeddel, prófétáid által, de nem figyelmezének; annakokáért adtad őket a föld népeinek kezébe. 2Kir. 17,13–18. 2Krón. 36,11–20. Ésa. 5,5. Jer. 7,25. Csel. 7,51. 1Pét. 1,11.

31. De nagy irgalmasságod szerint meg nem emésztéd őket, **sem el nem hagyád őket, mert Te könyörülő és irgalmas Isten vagy**. Jer. 5,10.

32. **Most annakokáért, oh mi Istenünk, nagy, erős és rettenetes Isten, aki megőrized a szövetséget és irgalmasságot**, ne legyen kicsiny előtted mindaz a nyomorúság, amely utolért minket, királyainkat, fejedelmeinket, papjainkat, prófétáinkat, atyáinkat és egész népedet, Asszíria királyainak napjaitól fogva mind e mai napig. 2Móz. 34,6. 7. 2Kir. 17,3.

33. **Hiszen Te igaz vagy mindenekben**, valamelyek reánk jövének; mert Te igazságot műveltél, mi pedig hamisságot cselekvénk! Zsolt. 119,137. Dán. 9,14.

34. Hiszen a mi királyaink, fejedelmeink, papjaink és atyáink nem cselekedték törvényedet és nem figyelmeztek parancsolataidra és bizonyságtételeidre, melyek által bizonyságot tettél ellenük;

35. És ők az ő országukban s a Te nagy jóvoltodban, mellyel megáldád őket, s a széles és kövér földön, melyet nékik adtál, nem akartak szolgáid lenni; és nem tértek meg gonosz cselekedeteikből.

36. És ímé, mi most szolgák vagyunk azon a földön, melyet a mi atyáinknak adtál, hogy ennék annak gyümölcsét és javát, ímé mi szolgák vagyunk azon; 5Móz. 28,48. Ezsdr. 9,9.

37. És termését bőven hozza a királyoknak, akiket fölibünk helyezél a mi bűneinkért, s testeinken uralkodnak és barmainkon az ő kedvük szerint; és mi nagy nyomorúságban vagyunk!

38. És mindemellett mi erős kötést szerzénk és azt aláírtuk, melyet megpecsételének a mi fejedelmeink, lévitáink és papjaink.

A nép esküvel kötelezi magát a törvény megtartására

10 A megpecsételt kötéseken pedig ott voltak: Nehémiás, a király helytartója, a Hakália fia és Sédékiás;

2. Serája, Azariás, Jeremiás,
3. Pashur, Amaria, Malakiás,
4. Hattus, Sebánia, Malluk,
5. Hárim, Merémót, Abdiás,
6. Dániel, Ginnetón, Báruk,
7. Mesullám, Abija, Mijámin,
8. Maazia, Bilgai, Semája; ezek papok voltak.
9. A léviták pedig ezek: Jésua, Azania fia, Binnui, a Hénadád fiai közül, Kadmiel,
10. És atyjafiaik: Sebánia, Hódija, Kelita, Pelája, Hanán,
11. Mika, Rehób, Hasábia,
12. Zakkur, Serébia, Sebánia,
13. Hódija, Báni, Beninu.
14. A nép fejei pedig ezek: Parós, Pahat-Moáb, Elám, Zattu, Báni,
15. Bunni, Azgád, Bébai,
16. Adonija, Bigvai, Adin,
17. Áter, Ezékiás, Azzur,
18. Hódija, Hásum, Bésai,
19. Hárif, Anatót, Nébai,
20. Magpiás, Mesullám, Hézir,
21. Mesézabel, Sádók, Jaddua,
22. Pelátia, Hanán, Anája,
23. Hóseás, Hanánia, Hásub,
24. Hallóhes, Pilha, Sóbek,
25. Rehum, Hasabná, Maaszéja,
26. És Ahija, Hanán, Anán,
27. Malluk, Hárim, Baána.
28. És a nép többi része, a papok, a léviták, a kapunállók, az énekesek, a léviták szolgái és mindenki, aki elkülöníté magát a tartományok népeitől, az Isten törvényéhez állván, feleségeik, fiaik, leányaik, mindenki, akinek értelme és okossága volt, Ezsdr. 2,36. 9,1. 10,11. 12.

29. Csatlakozának atyjukfiaihoz, elöljáróikhoz, és átok mellett esküt tevének, hogy az Isten törvényében járnak, amely Mózes által, az Isten szolgája által adatott vala ki; s hogy megőrzik és cselekszik az Úrnak, a mi Urunknak minden parancsolatait, végzéseit és rendeléseit; 5Móz. 29,12. 2Kir. 23,3. 2Krón. 34,31. Zsolt. 119,106.

30. És hogy nem fogjuk adni leányainkat feleségül a föld népeinek, sem az ő leányaikat nem fogjuk venni a mi fiainknak, 1Móz. 6,2. 5Móz. 5,12. 7,3. Ezsdr. 9,12.

31. És hogy a föld népeitől, akik árukat és mindenféle gabonát hoznak szombatnapon eladni, nem fogunk venni tőlük szombaton és egyéb szent napon, és hogy nem fogjuk bevetni a földet a hetedik esztendőben, és elengedünk minden tartozást. 2Móz. 23,10. 3Móz. 25,4. 5Móz. 15,1.

Juttatások a templom javára

32. És megállapítánk magunkra nézve parancsolatokat: hogy vetünk magunkra harmadrész siklust esztendőnként a mi Istenünk házának szolgálatára, 1Móz. 28,22. Péld. 3,9.

33. A szent kenyerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a szüntelen való égőáldozatra, a szombatokon, újholdak napján viendő áldozatokra, az ünnepnapokra, a szent dolgokra, a bűnért való áldozatokra, hogy mindezek megtisztítsák Izraelt; és a mi Istenünk házának minden munkájára; 3Móz. 24,5. 2Krón. 2,4.

34. Sorsot veténk továbbá a fa hozása felől a papok, léviták és a nép között, hogy hordjuk azt a mi Istenünk házába családaink szerint bizonyos időkben esztendőnként, hogy égjen az Úrnak, a mi Istenünknek oltárán, amint meg van írva a törvényben, rész 13,31. 3Móz. 6,12. Ésa. 40,16.

35. És hogy felvisszük földünknek első zsengéjét és minden fa gyümölcsének első zsengéjét esztendőnként az Úr házába; 2Móz. 23,19. 34,26. 3Móz. 19,23. 4Móz. 18,12. 5Móz. 26,2.

36. Annakfelette fiainknak, barmainknak első fiait, amint meg van írva a törvényben; továbbá, hogy elvisszük szarvasmarháinknak és juhainknak első fajzásait a mi Istenünk házába a papoknak, akik szolgálnak a mi Istenünk házában. 2Móz. 13,2. 12. 4Móz. 18,15.

37. És a mi lisztjeinknek, felemelt áldozatainknak, minden fa gyümölcsének, mustnak és olajnak zsengéjét felvisszük a papoknak, a mi Istenünk házának kamaráiba, földünknek tizedét pedig a lévitákhoz; mert ők, a léviták szedik be a tizedet minden földműveléssel foglalatoskodó városainkban. 4Móz. 15,19. 18,4. 12. 5Móz. 18,4. 26,2.

38. És legyen a pap, Áron fia a lévitákkal, midőn a léviták a tizedet beszedik; és a léviták vigyék fel a tizednek tizedét a mi Istenünk házába, a tárháznak kamaráiba; 4Móz. 18,26. 1Krón. 9,26. 2Krón. 31,11.

39. Mert a kamarákba kell hozniuk Izrael fiainak és Lévi fiainak a gabonának, a mustnak és az olajnak ajándékát, holott vannak a szent edények és az Istennek szolgáló papok, a kapunállók és az énekesek; és mi nem hagyjuk el a mi Istenünknek házát. 5Móz. 12,6. Zsid. 10,25.

Jeruzsálem benépesítése, tíz emberből egy a városba költözik

11 És lakozának a nép fejedelmei Jeruzsálemben, a többi nép pedig sorsot vete, hogy minden tíz emberből vinnének egyet Jeruzsálembe, a szent városba lakóul, a többi kilenc pedig marad a maga városában. Ésa. 48,2. 52,1.

2. És áldá a nép mindazon férfiakat, akik önkéntesen vállalkozának arra, hogy Jeruzsálemben lakoznak. Bír. 5,9.

3. Ezek pedig a tartomány fejei, akik Jeruzsálemben megtelepedének; de Júda városaiban lakozék ki-ki az ő örökségében, városaikban: az Izrael, a papok, a léviták, a léviták szolgái és Salamon szolgáinak fiai.

4. Jeruzsálemben azért megtelepedének a Júda fiai közül és Benjámin fiai közül: Júda fiai közül: Atája, Uzzija fia, ki Zakariás fia, ki Amaria fia, ki Sefátia fia, ki Mahalalél fia vala, a Pérec fiai közül,

5. És Maaszéja, Báruk fia, ki Kol-Hóze fia, ki Hazája fia, ki Adája fia, ki Jójárib fia, ki Zakariás fia, ki Hasilóni fia vala.

6. Pérec fiai összesen, akik Jeruzsálemben laknak vala, négyszázhatvannyolc erős férfi;

7. Benjámin fiai pedig ezek: Szallu, Mesullám fia, ki Jóed fia, ki Pedája fia, ki Kólája fia, ki Maaszéja fia, ki Itiel fia, ki Ézsaiás fia vala,
8. És őutána Gabbai, Szallai, kilencszázhuszonnyolcan;
9. És Jóel, a Zikri fia előjárójuk volt ezeknek, Júda pedig, a Hasszenuá fia, a város másodrendű előjárója.
10. A papok közül: Jedája, Jójárib fia, Jákin,
11. Serája pedig, a Hilkiás fia, ki Mesullám fia, ki Sádók fia, ki Merájót fia, ki Ahitúb fia volt, az Isten házának fejedelme vala,
12. És atyjukfiai, akik a ház munkáját teljesítik vala, nyolcszázhuszonketten; és Adája, a Jeróhám fia, ki Pelália fia, ki Amsi fia, ki Zakariás fia, ki Pashur fia, ki Malkija fia vala,
13. És az ő atyjafiai, a családfők kétszáznegyvenketten, és Amasszai, Azarél fia, ki Ahzai fia, ki Mesillémót fia, ki Immér fia vala,
14. És az ő atyjukfiai, vitéz férfiak, százhuszonnyolcan, előjárójuk volt pedig Zabdiel, a Haggedólim fia.
15. A léviták közül pedig: Semája, Hassub fia, ki Azrikám fia, ki Hasábia fia, ki Bunni fia vala.
16. És Sabbetai és Józabád, az Isten házának külső munkája felett felügyelők valának a léviták fejei közül,
17. És Mattánia, a Mika fia, ki Zabdi fia, ki Asáf fia vala, aki vezetője volt a hálaadó éneklésnek, s elkezdé azt az imádság után, és Bakbukia, aki másodrendű vala atyjafiai között, és Abda, Sammua fia, ki Gálál fia, ki Jedutun fia vala;
18. A léviták összesen a szent városban: kétszáznyolcvannégyen.
1Kir. 11,13. Ezsdr. 9,8. 9.
19. A kapunállók pedig: Akkub, Talmón és atyjukfiai, a kapukat őrizők százhetvenketten.
20. A többi izraeliták pedig, a papok, a léviták lakozának Júdának minden városaiban, mindenki a saját örökségében.

A léviták szolgái és előljárói

21. A léviták szolgái pedig lakozának az Ófelben, és Siha és Gipsa valának előjáróik a léviták szolgáinak.
22. A léviták előljárója vala Jeruzsálemben, az Isten háza szolgálatánál, Uzzi, a Báni fia, ki Hasábia fia, ki Mattánia fia, ki Mika fia volt, Asáf fiai, az énekesek közül;
23. Mert ők, a léviták, a király parancsolata szerint, az énekesek pedig kötés szerint végezék naponként való teendőjüket;
24. Petáhja pedig, a Mesézabel fia, Júda fiának, Zerahnak fiai közül, a király oldala mellett vala a nép minden dolgában.
25. A falukban, ezek határaiban pedig Júda fiai közül lakozának Kirját-Arbában és mezővárosaiban, Dibonban és mezővárosaiban, Jekabseélben és faluiban.
1Móz. 23,2. Józs. 14,15.
26. Jésuában, Móladában és Bet-Péletben.
27. Hasár-Suálban, Beér-Sebában és mezővárosaiban,
28. Siklágban, Mekónában és mezővárosaiban,
29. En-Rimmonban, Sorában, Jarmutban,
30. Zánoáhban, Adullámban és faluiban, Lákisban és határaiban, Azékában és mezővárosaiban, ekként laknak vala Beér-Sebától mind a Hinnóm völgyéig.
Ezsdr. 6,20.
31. Benjámin fiai pedig laknak vala Gebától fogva Mikmásban, Ajában, Bételben és mezővárosaiban.
32. Anatótban, Nóbban, Ananiában,
Jer. 1,1.
33. Hásórban, Rámában, Gittajimban,
34. Hádidban, Sebóimban, Neballátban,
35. Lódban, Onóban, s a mesteremberek völgyében.
36. A léviták közül pedig némely júdai osztályok Benjáminhoz csatlakozának.
1Móz. 49,7.

A fogságból hazatért papok és léviták vezetőinek neve

12 Ezek pedig a papok és léviták, akik feljövének Zorobábellel, Sealtiél fiával és Jésuával: Serája, Jeremiás, Ezsdrás.

rész 7,7. Ezsdr. 2,1. Mát. 1,12. 13.
2. Amária, Malluk, Hattus,
3. Sekánia, Rehum, Meremót,
4. Iddó, Ginnetói, Abija,
5. Mijámin, Maádia, Bilga,
6. Semája, Jójárib, Jedája,
7. Szallu, Ámók, Hilkija, Jedája, ezek valának fejei a papoknak és atyjukfiainak Jésua napjaiban.
8. A léviták pedig ezek: Jésua, Binnui, Kadmiel, Serébia, Jehuda, Mattánia, ki vezetője vala hálaadó éneklésnek, atyjafiaival.
9. És Bakbukia, s Unni, az ő atyjukfiai velük szemben, tisztük szerint.
10. És Jésua nemzé Jojákimot, s Jojákim nemzé Eliásibot, s Eliásib nemzé Jójadát,
11. És Jójada nemzé Jónatánt, s Jónatán nemzé Jadduát.

A papok és léviták családfői a hazatérés után, Jójákim idején

12. Jójákim napjaiban pedig papok, családfők valának: Serája családjában Merája, Jerémiásében Hanánia,
13. Ezsdrásében Mesullám, Amáriáében Jóhanán,
14. Melikuéban Jónatán, Sebaniáében József,
15. Hárimében Adna, Merajótében Helkai,
16. Iddóében Zakariás, Ginnetónében Mesullám,
17. Abijáében Zikri, Minjáminében és Móadiáében Piltai,
18. Bilgáében Sammua, Semájáében Jónatán,
19. Jójáribében Mattenai, Jedajáében Uzzi,
20. Szallaiében Kallai, Amókében Éber,
21. Hilkijáében Hasábia, Jedajáében Netanéel.
22. A léviták közül Eliásib, Jójada, Jóhanán és Jaddua napjaiban felírattak a családfők, a papok pedig mind a perzsiai Dárius országlásáig.
23. A léviták családfői felírattattak a krónikák könyvében Jóhanánnak, Eliásib fiának napjaiig;
24. A léviták családfői valának: Hasábia, Serébia, Jésua a Kadmiel fia, és az ő atyjukfiai velük szemben a dicsérő és hálaadó éneklésre, Dávidnak, az Isten emberének parancsolata szerint, mint egy éneklő sereg együtt a másikkal.
1Krón. 1,25. 26,1. Ezsdr. 3,11.
25. Mattánia, Bakbukia, Obádia, Mesullám, Talmón, Akkub pedig kapunállók, őrt állván a kapuk kincses házainál.
26. Ezek valának Jojákim napjaiban, ki Jésua fia, ki Jósadák fia volt, és Nehémiásnak, a helytartónak és Ezsdrásnak, a törvénytudó papnak napjaiban. Ezsdr. 7,11.

A kőfalak felszentelése

27. Jeruzsálem kőfalának felszentelésekor pedig fölkeresék a lévitákat minden ő helyeiken, hogy behozzák őket Jeruzsálembe, hogy véghezvigyék a felszentelést örömmel és hálaadással és énekléssel, cimbalmokkal, lantokkal és citerákkal.
5Móz. 20,5. 1Krón. 7,6. 25,6.
28. És összegyűlének az énekesek fiai mind Jeruzsálem környékéről, mind pedig a netófátiak faluiból.
29. Mind Bét-Gilgálból, mind Geba és Azmávet határaiból, mert falukat építének maguknak az énekesek Jeruzsálem körül.
30. És minekutána megtisztíták magukat a papok és a léviták, megtisztíták a népet is, s a kapukat és a kőfalat.
2Móz. 19,10. Ezsdr. 6,20.
31. Azután felvittem Júda fejedelmeit a kőfalhoz és rendelék két nagy hálaadást éneklő sereget és csapatokat; az egyik jobb kéz felé méne a kőfal mellett a szemétkapu felé,
32. És utánuk méne Hósaája és Júda fejedelmeinek fele,
33. És Azária, Ezsdrás és Mesullám,
34. Júda és Benjámin, Semája és Jeremiás,
35. A papok fiai közül kürtökkel; és Zakariás, a Jónatán fia, ki Semája fia, ki Mattánja fia, ki Mikája fia, ki Zakkur fia, ki Asáf fia vala,
36. És az ő atyjafiai: Semája, Azarél, Milalaj, Gilalaj, Máaj, Netanéel, Júda és Hanáni, Dávidnak, az Isten emberének

éneklőszerszámaival; Ezsdrás pedig, az írástudó előttük megy vala;
1Krón. 23,5. 2Krón. 29,26. Ezsdr. 3,10.

37. Méne pedig e sereg a forrás kapuja felé, s egyenesen fölmenének Dávid városának lépcsőin a kőfalhoz vezető lépcsőre, s menének Dávid háza mellett s a vizek kapujáig napkelet felé.

38. A hálaadást éneklő második sereg pedig, mely átellenben megy vala, én pedig és a népnek fele utánuk, méne a kőfal mellett, a kemencék tornya mellett, mind a széles kőfalig.

39. És az Efraim kapuja mellett és az óváros kapuja mellett és a halaknak kapuja mellett és a Hananél tornya és a Meáh torony mellett mind a juhok kapujáig, s megállának a tömlöc kapujában.
rész 8,16. 2Kir. 14,13. Jer. 32,2.

40. És megálla a hálaadást éneklő mindkét sereg az Isten házánál, és én s a fejedelmeknek fele velem,

41. És a papok: Eljákim, Maaséja, Minjámin, Mikája, Eljoénai, Zakariás, Hanánia kürtökkel,

42. És Maaséja, Semája, Eleázár, Uzzi, Jóhanán, Malkija, Elám és Ezer; és zengedeznek vala az énekesek, és Jizrahia, az előjáró. Zsolt. 30,4. 81,1. 95,1. 105,2. 147,1. Ef. 5,19. Kol. 3,13. 16.

43. És áldozának azon napon nagy áldozatokkal, és vigadának, mert az Isten megvidámítá őket nagy örömmel, sőt az asszonyok és gyermekek is vigadának; és Jeruzsálemnek öröme nagy messze hallatott. Zsolt. 9,2. 92,4.

Az egyházi jövedelmek gondviselői

44. És rendeltetének ama napon férfiak a kincseknek, felemelt áldozatoknak, első zsengéknek és a tizedeknek tárházai fölé, hogy összegyűjtsék azokba a városok határaiból a törvény szerint való részüket a papoknak és a lévitáknak, mert örvendeze Júda a papokon és a lévitákon, akik ott állának tisztükben,
5Móz. 10,8. 2Krón. 13,11. 12.

45. Mint akik megőrzik Istenük rendtartását s a tisztaság rendtartását, és az énekesek és a kapunállók is ott állának tisztükben, Dávidnak és az ő fiának, Salamonnak parancsolatja szerint;
4Móz. 18,4. 5. 1Krón. 25,1. 26.

46. Mert Dávidnak napjaiban Asáf vala régtől fogva az énekesek és az Istennek hálát adó és őt dicsérő éneklésnek vezetője. 2Krón. 29,30.

47. És a Zorobábel és Nehémiás napjaiban megadja vala az egész Izrael az énekeseknek és kapunállóknak az ő részüket naponként, nevezetesen odaszentelik vala azt a lévitáknak, a léviták pedig az Áron fiainak.

A gyülekezetet megszentelik, a templomból kivetik a tisztátalant

13 Azon a napon olvasának a Mózes könyvéből a népnek hallatára és írva találák benne, hogy Ammón és Moáb soha be ne menjen az Isten gyülekezetébe,
4Móz. 23,23. Péld. 26,2.

2. Mivelhogy nem mentek vala eleikbe Izrael fiainak kenyérrel és vízzel, sőt bérbe fogadták ellenük Bálámot, hogy őket megátkozná, **de a mi Istenünk az átkot áldásra fordítá**. 4Móz. 23,8. 20. 5Móz. 23,5. 33,29. Józs. 24,9. Eszt. 7,10. Zsolt. 9,13–15. Gal. 3,13.

3. És lőn, hogy mikor hallották e törvényt, kirekesztének Izrael közül minden elegy-belegy népet.

4. Ennek előtte pedig Eliásib, a pap, ki Istenünk házának kamarái fölé rendelteték, rokonságba jutott Tóbiással;

5. És átengedett néki egy nagy kamarát, holott abban annak előtte az ételáldozatot, a tömjént, az edényeket és az olajnak, mustnak és gabonának tizedét, mint a kapunállóknak, énekeseknek és lévitáknak törvény szerint való részét és a papoknak ajándékát helyeztetik vala el.

6. Mind ennek történtekor én nem valék Jeruzsálemben, mert Artaxerxes babiló-niai királynak harminckettedik esztendejében visszamentem vala a királyhoz, s napok múltán újra szabadságot kértem a királytól.

7. És visszatérék Jeruzsálembe, és megértém e gonoszt, melyet Eliásib cselekedett vala Tóbiásért, hogy átengedett néki egy kamarát az Isten házának pitvaraiban.

8. Igen gonosznak tetszék pedig ez nékem s kivettetém Tóbiás házának minden edényeit abból a kamarából;
Zsolt. 69,9. Ján. 2,13–16.
9. És parancsolatomra megtisztíták a kamarákat, és visszahordatám azokba Isten házának edényeit, az ételáldozatot és a tömjént.

Nehémiás rendelkezései

10. Megtudtam azt is, hogy a léviták részeit nem adták meg; ennek miatta ki-ki az ő mezejére szélede el az Isten házában szolgáló léviták és énekesek közül.
4Móz. 35,2. Mal. 3,8.
11. És megfeddém a fejedelmeket, és mondék: Miért hagyatott el az Isten háza? És egybegyűjtvén a lévitákat, helyükre állítám őket; 2Krón. 30,16. Péld. 28,4. Mal. 3,8.
12. Az egész Júda pedig meghozá az olajnak, a mustnak és a gabonának tizedét a tárházakba.
13. És felügyelőkké rendelém a tárházak fölé Selemiát, a papot, Sádókot, az írástudót és Pedáját a léviták közül, és mellájük Hanánt, ki Zakkur fia, ki Mattánja fia vala, mivelhogy híveknek ítéltettek és az ő tisztük vala kiosztani atyjukfiainak részét.
2Krón. 31,12. 1Kor. 4,2.
14. Emlékezzél meg énrólam én Istenem ezért, és ne engedd, hogy eltöröltessenek az én jótéteményeim, melyeket cselekedtem vala az én Istenem házával és rendtartásaival!
15. Azon napokban láttam Júdában, hogy sajtót taposnak szombaton és gabonát hoznak be, szamarakra rakván, sőt bort, szőlőt és olajat is és mindenféle terhet behoznak Jeruzsálembe szombatnapon, és bizonyságot tevék ellenük, amely napon eleséget árulnak vala. 2Móz. 20,10.
16. Tírusziak is lakozának a városban, akik hoznak vala halat és mindenféle árút, melyeket eladnak vala szombat napon Júda fiainak Jeruzsálemben.
17. Annakokáért megfeddém Júda előjáróit, és mondám nékik: Micsoda gonosz dolog ez, amit ti cselekedtek, hogy megfertőztetitek a szombatnak napját?
18. Avagy nem így cselekedtek-é a ti atyáitok, s a mi Istenünk reánk hozá mindezen gonoszt és e városra?! És ti mégis növelitek Isten haragját Izrael fölött, megfertőztetvén a szombatot! Jer. 17,21.
19. Lőn annakokáért, hogy midőn megárnyékosodtak Jeruzsálem kapui a szombat előtt, parancsolatomra bezáratának az ajtók, s megparancsolám, hogy meg ne nyissák azokat szombat utánig, annakfelette legényeim közül a kapukhoz rendelék, mondván: Nem fog bejönni teher a szombatnak napján!
20. Annakokáért a kereskedők és minden árúk árusai kívül hálának Jeruzsálemen egyszer vagy kétszer;
21. És bizonyságot tevék ellenük, és mondám nékik: Miért háltok ti e kőfal előtt? Ha ezt ismételitek, kezet vetek reátok! Az időtől fogva nem jöttenek szombaton.
22. És megparancsolám a lévitáknak, hogy magukat megtisztítsák, s hogy menjenek el és őrizzék a kapukat, hogy megszenteljék a szombatot. Ezért is **emlékezzél meg rólam én Istenem és kedvezz nékem, kegyelmességednek nagy volta szerint**!
23. Ugyanazon napokban meglátogatám azokat a zsidókat, kik asdódi, ammonita és moábita asszonyokat vettek feleségül.
24. És fiaik fele része asdódi nyelven beszél vala, és nem tudnak vala beszélni zsidóul, hanem egyik vagy másik nép nyelvén.
25. Annakokáért feddődém velük, és megátkozám őket, és megverék közülük néhányat, és megtépém őket, és megesketém őket Istenre: Bizony ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak, és ne vegyetek leányaik közül feleséget fiaitoknak és magatoknak.
26. Avagy nem ebben vétkezett-é Salamon Izrael királya? Noha nem volt sok nép között hozzá hasonlatos király, akit szeret vala az ő Istene és királlyá tette vala őt Isten egész Izrael fölött; őt is bűnre vitték az idegen asszonyok:
2Sám. 12,24. 1Kir. 11,1. 4–8. 2Krón. 1,12.
27. És néktek engedjünk-é, hogy cselekedjétek mindezen nagy gonoszságot, vétkezzetek Istenünk ellen, idegen asszonyokat vévén feleségül? Ezsdr. 10,2.

28. Jójadának, ki Eliásib főpapnak fia vala, fiai közül is egy veje vala a horonitbeli Szanballatnak, elűzém azért őt tőlem. rész 4,1. 12,10.

29. Emlékezzél meg őróluk én Istenem, a papságnak és a papság szövetségének és a lévitáknak ilyen megfertőztetéséért! Mal. 2,4.

30. És megtisztítám őket minden idegenektől és rendtartást szabék a papoknak és a lévitáknak, kinek-kinek az ő dolgában,

rész 10,30. 12,1.

31. A fa hozására is bizonyos időkben és az első zsengékre. Emlékezzél meg én Istenem az én javamra!

ESZTER KÖNYVE

Ahasvérus király lakomája

1 Ahasvérus idejében történt, ez az Ahasvérus az, aki uralkodott Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományon, Dán. 6,1.

2. Azokban a napokban, amikor Ahasvérus király üle királyi székében, amely Susán várában volt, 1Kir. 1,46. Dán. 8,2.

3. Uralkodása harmadik évében lakomát szerze minden fejedelmének és szolgáinak: Perzsia és Média hatalmasai, főemberei és a tartományok fejedelmei előtte voltak, 1Móz. 40,20. Dán. 5,1. Márk 6,21.

4. Midőn mutogatá országa dicsőségének gazdagságát és az ő méltóságának fényes díszét sok napon át, száznyolcvan napig.

5. És mikor elmúltak ezek a napok, a király az egész népnek, mely Susán várában találtaték, kicsinytől nagyig, hét napig tartó lakomát rendezett, a király palotája kertjének udvarán.

6. Fehér gyapjú és kék bíbor szőnyegek voltak megerősítve a fehér gyapjúból és bíborból való köteleken, ezüst karikákon és fehér márványból való oszlopokon. Aranyból és ezüstből való kerevetek voltak az alabástromból, fehér márványból, gyöngykőből és vörös márványból való padozaton.

7. Ittak pedig arany poharakból és különb-különbféle poharakból, és királyi bor bőven volt, királyi módon.

8. És az ivás, rendelet folytán, kényszer nélkül történt; mert így hagyta meg a király háza minden gondviselőjének, hogy kinekkinek akarata szerint cselekedjenek.

9. Vásti királyné is lakomát szerze a nőknek, a királyi házban, mely Ahasvérus királyé vala.

Ahasvérus megfosztja méltóságától Vásti királynét

10. Hetedik napon, mikor megvidámult a király szíve a bortól, mondá Méhumánnak, Biztának, Hárbonának, Bigtának és Abagtának, Zetárnak és Karkásnak, a hét udvarmesternek, akik szolgálának Ahasvérus király előtt,

11. Hogy hozzák el Vástit, a királynét a király elé, királyi koronával, hogy megmutassa a népeknek és fejedelmeknek az ő szépségét; mert szép orcájú vala. Péld. 16,9.

12. De Vásti királyné nem akara menni a király szavára, mely volt az udvarmesterek által. Erre igen megharagudott a király, és az ő haragja felgerjede benne.

13. És monda a király az időket mérő bölcseknek, mert a királynak összes dolgai a jog- és törvénytudók elé tartoznak.

14. Legközelebb voltak pedig hozzá: Karséna, Sétár, Admata, Társis, Méres, Marséna, Mémukán, Perzsiának és Médiának hét fejedelme, akik láták a király orcáját, és elől ülének az országban: Ezsdr. 7,14.

15. Törvény szerint mit kellene cselekedni Vásti királynéval, mivelhogy nem teljesíté Ahasvérus királynak az udvarmesterek által üzent beszédét?

16. Akkor monda Mémukán a király és a fejedelmek előtt: Nemcsak a király ellen vétkezett Vásti királyné; de valamennyi fejedelem és minden nép ellen, Ahasvérus király minden tartományában;

17. Mert a királyné cselekedetének híre fut minden asszonyhoz, úgy, hogy megvetik férjeiket szemeik előtt, és azt mondják: Ahasvérus király megparancsolá, hogy Vásti királyné hozzá menjen, és nem ment.

18. És e napon ugyanazt fogják mondani Perzsia és Média fejedelemasszonyai, akik meghallják a királyné cselekedetét, a király minden fejedelmének, és lesz elég megvetés és harag.

19. Ha azért a királynak tetszik, bocsásson ki királyi parancsot a maga részéről és írattassék a perzsa-méd törvények közé, visszavonhatatlanul, hogy ne jöjjön többé Vásti Ahasvérus király színe elé, és hogy az ő királyságát adja a király másnak, aki jobb őnálánál.

20. És hallják meg a király rendeletét, amelyet teend, egész országában, mert igen nagy az, hogy minden asszony adja meg a tiszteletet az ő férjének, a legnagyobbtól a legkisebbig.

Ef. 5,22. 23. Kol. 3,18. 1Pét. 3,1.

21. És tetszett a szó a királynak és a fejedelmeknek, és a király Mémukán beszéde szerint cselekedék.

22. És leveleket külde a királynak minden tartományába, tartományról tartományra, annak saját írása szerint, és népről-népre, annak nyelve szerint, hogy legyen minden férfi úr az ő házában és beszéljen az ő népének nyelvén. Ef. 5,24.

Eszter királynévá tétetik

2 Ezekután, amint megszűnt Ahasvérus király haragja, megemlékezék Vástiról, és arról, amit cselekedett, és arról, amit végeztek felőle.

2. És mondának a király apródai, akik néki szolgálának: Keressenek a királynak szép ábrázatú szűzleányokat. 1Kir. 1,2.

3. És rendeljen a király tiszteket országának minden tartományába, akik gyűjtsenek össze minden szép ábrázatú szűzleányt Susán várába, az asszonyok házába, Hégainak, a király kamarásának, az asszonyok őrzőjének keze alá, és adjanak nékik szépítőszereket.

4. És az a leány, aki tetszik a király szemeinek, uralkodjék Vásti helyett. És tetszett a dolog a királynak, és úgy cselekedék.

5. Volt egy zsidó férfiú Susán várában, akinek neve Márdokeus, Jáirnak fia, aki Simei fia, aki Kis fia, Benjámin nemzetségéből,

6. Aki Jeruzsálemből fogva vitetett el a száműzött néppel, amely elvitetett Jekóniással, Júda királyával együtt, akit rabságba vitt el Nabukodonozor, a babilóniai király. 2Kir. 24,14. 15. 2Krón. 36,10. 20.

7. És ez gondviselője volt Hadassának, azaz Eszternek, az ő nagybátyja leányának; mert annak sem atyja, sem anyja nem volt, és a leány szép alakú és szép ábrázatú vala, s mikor meghalt az ő atyja és anyja, Márdokeus leánya gyanánt magához fogadá.

8. Lőn pedig, mikor a király parancsa és rendelete kihirdettetett és sok leány gyűjtetett Susán várába, Hégai keze alá, akkor felvétetett Eszter is a király házába, Hégainak, az asszonyok őrének keze alá.

9. És tetszett a leány az ő szemeinek és kegyébe fogadá, és siete néki szépítőszereket adni, és kiadni az ő részét és hét leányzót, akit néki a király házából kelle kiszemelni, és vitte őt és az ő szolgálóleányait az asszonyok legjobb házába.

10. Meg nem mondá Eszter az ő nemzetségét és származását; mert Márdokeus meghagyta néki, hogy meg ne mondja.

11. Márdokeus pedig minden nap járt az asszonyok házának pitvara előtt, hogy tudakozódjék Eszter hogyléte felől, és hogy mi történik vele.

12. Mikor pedig eljött az ideje minden leánynak, hogy bemenne Ahasvérus királyhoz, miután asszonyok törvénye szerint tizenkét hónapig bántak vele, mert ennyi időbe telik az ő szépítésük, hat hónapig mirtuszolajjal és hat hónapig illatos szerekkel és asszonyi szépítőszerekkel:

13. Akkor így ment a leány a királyhoz: Mindent, amit kívánt, megadtak néki, hogy menjen azzal az asszonyok házából a király házáig;

14. Este bement és reggel visszatért az asszonyok második házába, Sahásgáznak, a király udvarmesterének, a hálótársak őrzőjének kezei alá; nem jött többé a királyhoz, csak ha kívánta őt a király, és nevén hívták.

15. Mikor azért eljött az ideje Eszternek, a Márdokeus nagybátyja, Abihail leányának, akit leánya gyanánt fogadott, hogy bemenne a királyhoz, nem kívánt mást, mint amit Hégai, a király udvarmestere, az aszszonyok őrzője mondott néki, és kedves vala Eszter mindenki szemei előtt, aki őt látá.

16. És felviteték Eszter Ahasvérus királyhoz, az ő királyi házába, a tizedik hónapban, ez a Tébet hónapja, országlásának hetedik évében.

17. És a király Esztert minden asszonynál inkább szereté, és minden leánynál nagyobb kedvet és kegyelmet nyert őelőtte, és tette a királyi koronát az ő fejére, és királynévá tette Vásti helyett.
1Sám. 2,8. Zsolt. 75,6. 113,7. 8.

18. És nagy lakomát adott a király minden ő fejedelmének és szolgáinak, az Eszter lakomáját, és a tartományoknak nyugalmat adott, és ajándékokat osztogata király módjára. 1Móz. 29,22. Bír. 14,10.

19. És mikor összegyűjték a szüzeket másodszor, Márdokeus üle a király kapujában.

20. És Eszter nem mondá meg sem származását, sem nemzetségét, miképpen megparancsolá néki Márdokeus; mert Márdokeus szavát Eszter úgy fogadá, mint mikor gyámja volt.

21. Azokban a napokban pedig, mikor Márdokeus üle a király kapujában, megharagudott Bigtán és Téres, a király két udvarmestere, a kapu őrei, és azon voltak, hogy rávetik kezeiket Ahasvérus királyra.

22. Tudtára esett e dolog Márdokeusnak, és megmondá Eszter királynénak, és Eszter elmondá a királynak Márdokeus nevében. Zsolt. 37,1. 2. Péld. 8,12. 14. 17. Préd. 7,9. Ef. 4,26. Fil. 2,4. Jak. 1,19. 20.

23. És megvizsgálták a dolgot és úgy találták, és mind a kettőt fára akasztották. És megírattaték a krónikák könyvébe a király előtt. 1Móz. 40,19. 5Móz. 21,22.

Hámán terve a zsidók kiirtására

3 Ezek után nagy méltóságra emelé Ahasvérus király Hámánt, a Hammedáta fiát, az agágibelit, és felmagasztalá őt, és feljebb helyezteté székét minden fejedelménél, akik vele voltak. 4Móz. 24,7.

2. És a király minden szolgái, akik a király kapujában voltak, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt; mert úgy parancsolta meg nékik a király; de Márdokeus nem hajtott térdet és nem borult le.

3. Mondának azért a király szolgái, akik a király kapujában voltak, Márdokeusnak: Miért szeged meg a király parancsát?

4. Lőn pedig, mikor így szólnának néki minden nap és nem hallgata rájuk, feljelenték Hámánnak, hogy lássák, megállnak-é Márdokeus dolgai, mert azt jelenté nékik, hogy ő zsidó.

5. És látván Hámán, hogy Márdokeus térdet nem hajt és nem borul le előtte, megtelék Hámán haraggal.

6. De kevés volt előtte, hogy csakis Márdokeusra magára vesse rá kezét, mert megmondták néki Márdokeus nemzetségét, azért igyekezett Hámán elveszteni minden zsidót, aki Ahasvérus egész országában volt, a Márdokeus nemzetét. Zsolt. 83,4.

7. Az első hónapban, ez Nisán hónapja, Ahasvérus királyságának tizenkettedik évében púr-t, azaz sorsot vetének Hámán előtt napról-napra és hónapról hónapra a tizenkettedikig, s ez Adár hónapja.

8. És monda Hámán Ahasvérus királynak: Van egy nép, elszórva és elkülönítve a népek között, országod minden tartományában, és az ő törvényei különböznek minden nemzetségtől, és a király törvényeit nem teljesíti; a királynak bizony nem illik úgy hagyni őket. Csel. 16,20.

9. Ha a királynak tetszik, írja meg, hogy ők elvesztessenek, és én tízezer tálentum ezüstöt mérek a hivatalnokok kezeibe, hogy a király kincstárába vigyék.

10. Akkor lehúzá a király az ő gyűrűjét a maga kezéről, és adá azt az agágibeli Hámánnak, Hammedáta fiának, a zsidók ellenségének.

11. És monda a király Hámánnak: Az ezüst tied legyen s a nép is, hogy azt cselekedjed vele, ami néked tetszik.

12. Előhivatának azért a király írnokai az első hónap tizenharmadik napján, és megiraték minden úgy, amiként Hámán parancsolá, a király fejedelmeinek és a kormányzóknak, akik az egyes tartományokban voltak, és minden egyes nép fejeinek; minden tartománynak annak írása szerint, és minden egyes népnek az ő nyelve szerint, Ahasvérus király nevében íratott és megpecsételtetett a király gyűrűjével.

13. És elküldettek a levelek futárok által a király minden tartományába, hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék mind a zsidókat, ifjútól a vénig, gyermekeket és asszonyokat egy napon, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak, ez Adár hónapja, és hogy javaikat elragadják.

14. Az írásnak mássa, hogy tétessék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy legyenek készen azon a napon. Zsolt. 14,4.

15. A futárok kimenének gyorsan a király parancsával. És a törvény Susán várában is kiadatott; a király pedig és Hámán leültek, hogy igyanak; de Susán városa felháborodott. Péld. 30,20. Mát. 14,6.

A zsidók gyásza és böjtölése

4 Márdokeus pedig megtudta mindazt, ami történt; és Márdokeus megszaggatá ruháit, zsákba és hamuba öltözék, és a város közepére méne és kiálta nagy és keserves kiáltással. 1Móz. 27,34. 2Sám. 1,11.

2. És eljött a királynak kapuja elé; mert nem volt szabad bemenni a király kapuján zsákruhában. Józs. 7,6. Ezék. 27,30.

3. És minden egyes tartományban, azon helyen, ahová a király parancsa és törvénye eljutott, nagy gyásza volt a zsidóknak, böjt és siralom és jajgatás; zsák és hamu volt terítve sokak alá.

4. Eljöttek azért Eszternek leányai és udvarmesterei és megmondták néki, és megszomorodék a királynéasszony nagyon, és külde ruhákat, hogy felöltöztetnék Márdokeust, és hogy vesse le a zsákot magáról; de nem fogadta el.

5. Akkor előhívatá Eszter Hatákot, a király udvarmesterei közül aki az ő szolgálatára volt rendelve, és kiküldé őt Márdokeushoz, hogy megtudja, mi dolog ez, és miért tesz így?

6. Kiméne tehát Haták Márdokeushoz a város utcájára, mely a király kapuja előtt vala.

7. És elmondá néki Márdokeus mindazt, ami érte őt, és az ezüst összegét, amelyet Hámán mondott, hogy juttat a király kincséhez a zsidókért, hogy elvesztessenek.

8. És az írott rendeletnek mássát is, amelyet Susánban adtak ki eltöröltetésükre, átadá néki, hogy mutassa meg Eszternek, és jelentse és hagyja meg néki, hogy menjen a királyhoz, könyörögni néki és esedezni előtte az ő nemzetségéért.

9. Elméne azért Haták, és elmondá Eszternek Márdokeus szavait.

10. És monda Eszter Hatáknak, és meghagyá néki, hogy tudassa Márdokeussal:

11. A király minden szolgája és a király tartományainak népe tudja, hogy minden férfinak és asszonynak, aki bemegy a királyhoz a belső udvarba hívatlanul, egy a törvénye, hogy megölettessék, kivévén, akire a király aranypálcáját kinyújtja, az él; én pedig nem hívattam, hogy a királyhoz bemenjek, már harminc napja.

12. És megmondták Márdokeusnak Eszter szavait.

13. És monda Márdokeus visszaüzenve Eszternek: Ne gondold magadban, hogy te a király házában megmenekülhetsz a többi zsidó közül. Péld. 29,25.

14. **Mert ha e mostani időben te hallgatsz, másunnan lészen könnyebbségük és szabadulásuk a zsidóknak; te pedig, és atyád háza elvesztek. És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra?** 2Kir. 13,5. Zsolt. 4,1. 18,36. 66,12. 118,5. Préd. 3,1. Ésa. 41,1. 8. 54,17. Jer. 30,10. Dán. 4,17. 6,26. Mát. 16,18.

15. És monda Eszter visszaüzenve Márdokeusnak:

16. Menj el és gyűjts egybe minden zsidót, aki Susánban találtatik, és böjtöljetek érettem és ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel se nappal, én is és leányaim így böjtölünk és ekképpen megyek be a királyhoz, noha törvény ellenére; ha azután elveszek, hát elveszek.
Zsolt. 34,15. 22. 37,3. 5. 55,22. 62,8. 115,9–11. Péld. 29,25. Jóel 1,14. 2,12.

17. Elméne azért Márdokeus, és úgy cselekedett mindent, amint néki Eszter parancsolá.

Eszter a királyhoz megy

5 Történt pedig harmadnapon, hogy Eszter felöltözött királyiasan, és megállt a király házának belső udvarában, a király háza ellenében, és a király üle királyiszékében, a királyi házban, a ház ajtajának átellenében.

2. És lőn, amint meglátá a király Eszter királynét, hogy áll az udvarban, kegyet talála szemei előtt, és kinyújtá a király Eszterre az aranypálcát, amely kezében volt, akkor odaméne Eszter, és megilleté az aranypálca végét. Péld. 21,1.

3. És monda néki a király: Mi kell néked Eszter királyné? És mi a kérésed? Ha az ország fele is, megadatik néked. Márk 6,23.

4. És felele Eszter: Ha a királynak tetszik, jöjjön a király és Hámán ma a lakomára, melyet néki készítettem.

5. És monda a király: Gyorsan elő Hámánt, hogy teljesítse Eszter kívánságát. És elment a király és Hámán a lakomára, amelyet Eszter készített vala.

6. Monda pedig a király Eszternek borivás közben: Mi a te kívánságod? Megadatik néked. És mi a te kérésed? Ha az ország fele is, meglészen!

7. És felele Eszter, és monda: Az én kívánságom és kérésem ez:

8. Ha kegyet találtam a király szemei előtt, és ha a királynak tetszik megadni kívánságomat és teljesíteni kérésemet: jöjjön el a király és Hámán a lakomára, amelyet készítek nékik, és holnap a király beszéde szerint cselekszem.

9. És kiment Hámán azon a napon vígan és jó kedvvel. De amint meglátá Hámán Márdokeust a király kapujában, és ez fel nem kelt és nem mozdult meg előtte, megtelék Hámán haraggal Márdokeus ellen.

10. De megtartóztatá magát Hámán, és hazament, és elküldvén, magához hívatá barátait és Zérest, az ő feleségét.

11. És elbeszélé nékik Hámán gazdagságának dicsőségét, fiainak sokaságát és mindazt, amivel felmagasztalta őt a király, és hogy feljebb emelte őt a fejedelmeknél és a király szolgáinál; Dán. 4,30.

12. És monda Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mást a királlyal a lakomára, amelyet készített, hanem csak engem, és még holnapra is meghivattattam hozzá a királlyal. Péld. 27,1. 1Thess. 5,3.

13. De mindez semmit sem ér nékem, valamíg látom a zsidó Márdokeust ülni a király kapujában. Jób 5,2.

14. És monda néki Zéres, az ő felesége és minden barátja: Csináljanak ötven könyöknyi magas fát, és reggel mondd meg a királynak, hogy Márdokeust akasszák reá, és akkor menj a királlyal a lakomára vígan. És tetszett a dolog Hámánnak, és megcsináltatta a fát.
Zsolt. 59,7. Péld. 1,16.

A király kitünteti Márdokeust

6 Azon éjjel kerülte az álom a királyt, és megparancsolá, hogy hozzák elő a történetek emlékkönyvét, és ezek olvastattak a király előtt.

2. És írva találák, amint Márdokeus feljelenté Bigtánát és Térest, a király két udvarmesterét, a küszöb őrzőit, akik azon voltak, hogy rávetik kezüket Ahasvérus királyra.

3. És monda a király: Micsoda tisztességet és méltóságot adtak azért Márdokeusnak? És felelének a király apródjai, az ő szolgái: Semmit sem juttattak néki azért.
Gal. 6,9.

4. Akkor monda a király: Ki van az udvarban? Mert Hámán jöve a királyi ház külső udvarába, hogy megmondja a királynak, hogy akasztassa fel Márdokeust a fára, amelyet készíttetett néki.

5. És felelének néki a király apródai: Ímé, Hámán áll az udvarban. És mondja a király: Jöjjön be!

6. És beméne Hámán, és monda néki a király: Mit kell cselekedni azzal a férfiúval, akinek a király tisztességet kíván? Hámán pedig gondolá az ő szívében: Kinek akarna a király nagyobb tisztességet tenni, mint énnékem?

7. És monda Hámán a királynak: A férfiúnak, akinek a király tisztességet kíván,

8. Hozzanak királyi ruhát, amelyben a király jár, és lovat, amelyen a király szokott ülni és amelynek fejére királyi koronát szoktak tenni. 1Kir. 1,33.

9. És adják azt a ruhát és lovat a király egyik legelső fejedelmének a kezébe, és öltöztessék fel azt a férfiút, akinek a király tisztességet kíván, és hordozzák őt a lovon a város utcáin, és kiáltsák előtte: Így cselekszenek a férfiúval, akinek a király tisztességet kíván. 1Móz. 41,43.

10. Akkor monda a király Hámánnak: Siess, hozd elő azt a ruhát és azt a lovat, amint mondád, és cselekedjél úgy a zsidó Márdokeussal, aki a király kapujában ül, és semmit el ne hagyj mindabból, amit szóltál.

11. Előhozá azért Hámán a ruhát és a lovat, és felöltözteté Márdokeust, és lovon hordozá őt a város utcáján, és kiáltá előtte: Így cselekszenek a férfiúval, akinek a király tisztességet kíván.

12. És Márdokeus megtére a király kapujához. Hámán pedig siete házába, búsulva és fejét betakarva. 2Sám. 15,30. Zsolt. 131,1.

13. És elbeszélé Hámán Zéresnek, az ő feleségének és minden barátjának mindazt, ami vele történt. És mondának néki az ő bölcsei és Zéres, az ő felesége: **Ha Márdokeus, aki előtt kezdtél hanyatlani, a zsidók magvából való: nem bírsz vele, hanem bizony elesel előtte.**

14. És amíg így beszélének vele, eljövének a király udvarmesterei, és siettek Hámánt a lakomára vinni, amelyet készített vala Eszter.

Hámán bukása

7 És elméne a király és Hámán a lakomára, Eszter királynéhoz.

2. És monda a király Eszternek másodnapon is, borivás közben: Mi a te kívánságod Eszter királyné? Megadatik. És micsoda a te kérésed? Ha az országnak fele is, meglészen.

3. És felele Eszter királyné, és monda: Ha kegyet találtam szemeid előtt, oh király! És ha a királynak tetszik, add meg nékem életemet kívánságomra, és nemzetségemet kérésemre.

4. Mert eladattunk, én és az én nemzetségem, hogy kipusztítsanak, megöljenek és megsemmisítsenek minket; ha csak szolgákul, vagy szolgálókul adattunk volna el, akkor hallgatnék, jóllehet az ellenség nem adna kárpótlást a király veszteségéért.

5. És szóla Ahasvérus király, és monda Eszternek, a királynénak: Ki az és hol van az, akit az ő szíve erre vitt, hogy azt cselekedné?

6. És monda Eszter: Az ellenség és gyűlölő, ez a gonosz Hámán! Akkor Hámán megrettene a király és királyné előtt.

7. A király pedig felkele haragjában a borivástól és méne a palotakertbe; Hámán pedig ott maradt, hogy életéért könyörögjön Eszter királynénál; mert látta, hogy a király részéről elvégeztetett az ő veszte. Péld. 14,19. 28,17.

8. És mikor a király visszatért a palota kertjéből a borivás házába, Hámán a kerevetre borula, amelyen Eszter volt. Akkor monda a király: Erőszakot is akar elkövetni a királynén énnálam, a házban?! Amint e szó kijött a király szájából, Hámán orcáját befedék.

9. És monda Harbona, az udvarmesterek egyike a király előtt: Ímé a fa is, amelyet készített Hámán Márdokeusnak, aki a király javára szólott vala, ott áll Hámán házában, ötven könyöknyi magas. És monda a király: Akasszátok őt magát reá!

10. Felakaszták azért Hámánt a fára, amelyet készített Márdokeusnak, és megszűnék a király haragja. 5Móz. 23,5. 33,29. Neh. 13,2. Zsolt. 9,13–15.

A zsidók szabadulása

8 Azon a napon Ahasvérus király Eszter királynénak adá Hámánnak, a zsidók ellenségének házát, és Márdokeus beméne a király elébe, mert elmondotta Eszter, hogy ki Márdokeus őnéki.

2. Lehúzá azért a király az ő gyűrűjét, amelyet Hámántól elvett, és adá azt Márdokeusnak. Eszter pedig Márdokeust tette Hámán házának fejévé.

3. És tovább szóla Eszter a király előtt, és leborult annak lábaihoz és sírt és könyörgött, hogy semmisítse meg az agági Hámán gonoszságát és tervét, amelyet kigondolt a zsidók ellen.

4. És a király kinyújtá Eszterre az aranypálcát, és Eszter felkelt és megálla a király előtt,

5. És monda: Ha a királynak tetszik, és ha kegyet találtam őelőtte, és ha helyes a dolog a király előtt, és én kedves vagyok szemei előtt: írassék meg, hogy vonassanak vissza az agági Hámánnak, Hammedáta fiának tervéről szóló levelek, amelyeket írt, hogy elveszítsék a zsidókat, akik a király minden tartományában vannak.

6. Mert hogyan tudnám nézni azt a nyomorúságot, mely érné az én nemzetségemet, és hogyan tudnám nézni az én atyámfiainak veszedelmét? Neh. 2,3.

7. Monda pedig Ahasvérus király Eszter királynénak és a zsidó Márdokeusnak: Ímé, Hámán házát Eszternek adtam, és őt felakasztották a fára azért, mert a zsidókra bocsátotta kezét. Példi. 13,22.

8. Ti pedig írjatok a zsidóknak, amint tetszik néktek a király nevében és pecsételjétek meg a király gyűrűjével; mert az írás, amely a király nevében van írva és a királynak gyűrűjével van megpecsételve, vissza nem vonható.

9. Hivattatának azért a király írnokai azonnal, a harmadik hónapban, ez a Siván hónap, annak huszonharmadik napján, és megírák úgy, amiként Márdokeus parancsolá a zsidóknak és a fejedelmeknek, a kormányzóknak és a tartományok fejeinek, Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományba; minden tartománynak annak írása szerint, és minden nemzetségnek az ő nyelvén, és a zsidóknak az ő írásuk és az ő nyelvük szerint.

10. És megírá Ahasvérus király nevében, és megpecsételé a király gyűrűjével. És külde leveleket lovas futárok által, akik lovagolnak a királyi ménes gyors paripáin,

11. Hogy megengedte a király a zsidóknak, akik bármely városban vannak, hogy egybegyűljenek és keljenek fel életükért, és hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék minden népnek és tartománynak seregét, amely őket nyomorgatja, kicsinyeket és nőket, és hogy javaikat elragadják.

12. Egy napon, Ahasvérus királynak minden tartományában, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak, ez Adár hónapja.

13. Az írásnak mássa, hogy adassék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy a zsidók készen legyenek azon a napon, hogy megbosszulják magukat ellenségeiken.

14. A futárok a királyi gyors paripákon kimenének sietve és sürgősen a király parancsolata szerint; és kiadatott a törvény Susán várában is.

15. Márdokeus pedig kiméne a király elől kék bíbor és fehér királyi ruhában, és nagy aranykoronával, és bíborbársony palástban, és Susán városa vigada és örvendeze. Példi. 28,12. 29,2.

16. **A zsidóknak világosság támada, öröm, vigasság és tisztesség.** Zsolt. 97,11.

17. És minden tartományban és minden városban, ahová a király szava és rendelete eljuta, öröme és vigalma lett a zsidóknak, lakoma és ünnep, és sokan a föld népei közül zsidókká lettek; mert a zsidóktól való félelem szállta meg őket.
1Móz. 35,5. 2Móz. 15,16. Zsolt. 18,43.

A zsidók diadala ellenségeiken

9 A tizenkettedik hónapban azért, ez az Adár hónap, annak tizenharmadik napján, amikor eljött az ideje a király szavának és végzésének, hogy akkor teljesíttessék, azon a napon, amelyen a zsidók ellenségei remélték, hogy hatalmat vesznek rajtuk, **ellenkezőleg fordult; mert maguk a zsidók vettek hatalmat azokon, akik őket gyűlölék.**

2. Egybegyűlének a zsidók városaikban, Ahasvérus király minden tartományában, hogy rávessék kezüket azokra, akik vesz-

tüket keresték, és senki sem állhatott meg előttük; mert miattuk való félelem szállott minden népre. Zsolt. 71,13. Péld. 16,7.

3. És a tartományok minden feje, fejedelmek, kormányzók és a király hivatalnokai magasztalták a zsidókat; mert a Márdokeustól való félelem szállott rájuk.

4. Mert nagy volt Márdokeus a király házában, és híre elment minden tartományba; mert ez a férfiú, Márdokeus, emelkedett és nagyobbodott. 2Sám. 3,1. Zsolt. 1,3. Péld. 4,18.

5. És leverték a zsidók minden ellenségeiket fegyverrel, megölvén és megsemmisítvén azokat, és akaratuk szerint cselekedének gyűlölőikkel.

6. És Susán várában megölének és megsemmisítének a zsidók ötszáz férfiút.

7. Parsandátát, Dalpont és Aspatát.

8. Porátát, Adáliát és Aridátát.

9. Parmástát, Arisait, Aridait és Vajzátát.

10. Tíz fiát Hámánnak, Hammedáta fiának, a zsidók ellenségének megölték; de zsákmányra nem tették rá kezüket.

11. Azon a napon megtudá a király a Susán várában megöletteknek számát.

12. És monda a király Eszter királynénak: Susán várában megöltek a zsidók és megsemmisítettek ötszáz férfiút és Hámán tíz fiát; a király többi tartományaiban mit cselekszenek? Mi a kívánságod? És megadatik néked. És mi még a te kérésed? És meglészen.

13. És monda Eszter: Ha a királynak tetszik, engedje meg holnap is a zsidóknak, akik Susánban laknak, hogy cselekedjenek a mai parancsolat szerint, és Hámán tíz fiát akasszák fel a fára. Józs. 8,29. 2Sám. 21,6.

14. És szóla a király, hogy úgy tegyenek. És kiadaték a parancs Susánban, és Hámán tíz fiát felakasztották.

15. És összegyűltek a zsidók, akik Susánban voltak, Adár havának tizennegyedik napján is, és megölének Susánban háromszáz férfiút; de zsákmányra nem tették rá kezüket.

16. És a többi zsidók is, akik a király tartományaiban voltak, **összegyűlének és feltámadtak életükért**, **és békében maradtak ellenségeiktől**; megölének pedig gyűlölőikből hetvenötezret; de zsákmányra nem tették rá kezüket.

17. Történt ez az Adár hónapjának tizenharmadik napján, és megnyugovának a tizennegyedik napon, és tették azt vigalom és öröm napjává. 1Thess. 5,12.

18. De a zsidók, akik Susánban voltak, egybegyűlének azon hónap tizenharmadik és tizennegyedik napján, és megnyugovának azon hónap tizenötödik napján, és azt tették vigalom és öröm napjává.

19. Azért a vidéki zsidók, akik kerítetlen falvakban laktak, Adár hónapjának tizennegyedik napját tették öröm és vigalom napjává és ünneppé, amelyen ajándékokat küldözgetnek egymásnak.

20. És megírá Márdokeus e dolgokat, és leveleket külde minden zsidónak, aki Ahasvérus király minden tartományában, közel és távol volt.

21. Meghagyva nékik, hogy tartsák meg az Adár hónapnak tizennegyedik napját és annak tizenötödik napját évről évre, Zsolt. 145,4.

22. Mint olyan napokat, amelyeken **megnyugovának a zsidók ellenségeiktől**, és mint olyan hónapot, amelyben **keserűségük örömre és siralmuk ünnepre fordult**; hogy tartsák meg azokat vigalom és öröm napjaiul, és küldjenek ajándékot egymásnak és adományokat a szegényeknek. Neh. 8,11. Zsolt. 30,11.

23. És felfogadák a zsidók, hogy megcselekszik, amit kezdettek és amit Márdokeus írt nékik.

24. Mert az agági Hámán, Hammedátának fia, minden zsidónak ellensége, szándékozott a zsidókat elveszteni, és púr-t, azaz sorsot vetett, hogy őket megrontsa és megsemmisítse;

25. De mikor a király tudomására jutott, megparancsolá levélben, hogy gonosz szándéka, amelyet gondolt a zsidók ellen, forduljon az ő fejére, és felakaszták őt és fiait a fára. 1Sám. 24,12. Zsolt. 7,16. 109,17.

26. Annakokáért elnevezék e napokat púrim-nak a púr nevétől. És azért ezen levél minden szava szerint, és amit láttak erre nézve, és ami érte őket:

27. Elhatározák és elfogadák a zsidók mind magukra, mind ivadékukra és mindazokra, akik hozzájuk csatlakoznak, örök időkre, hogy megtartják e két napot, írásuk és határozatuk szerint, minden esztendőben. Ésa. 56,3. 6. Zak. 2,11.

28. És ezen napok emlékezetben lesznek és megülik azokat nemzedékről nemzedékre, családról családra, tartományról tartományra és városról városra. És ezek a púrim napjai el nem múlnak a zsidók között, és emlékük ki nem vész ivadékaik közül.

29. Írt pedig Eszter királyné, Abihail leánya és a zsidó Márdokeus teljes hatalommal, hogy megerősítsék e második levelet a púrimról.

30. És külde leveleket minden zsidónak Ahasvérus országának százhuszonhét tartományába, békességes és igazságos szavakkal;

31. Hogy megerősíttessenek ezek a púrim napjai, meghatározott idejükben, amiképpen meghagyta nékik a zsidó Márdokeus és Eszter királyné, és amint elrendelték magukra és ivadékaikra a böjtölés és jajkiáltás dolgát.

32. És Eszter beszéde megerősíté ezt a púrim történetét, és könyvbe iraték.

Márdokeus nagysága

10 És Ahasvérus király adót vetteté a földre és a tenger szigeteire. Ésa. 24,15.

2. Az ő erejének és hatalmának minden cselekedete pedig és Márdokeus nagy méltóságának története, amellyel felmagasztalá őt a király, avagy nincsenek-é megírva Média és Perzsia királyainak évkönyveiben, 1Móz. 41,40. 2Krón. 28,7.

3. Mert a zsidó Márdokeus második volt Ahasvérus király után, nagy a zsidók között, és kedves az ő atyjafiai sokasága előtt, aki javát keresé népének, és békességet szerze minden ivadékának. Neh. 2,10. Zsolt. 128,5. Ésa. 26,12.

JÓB KÖNYVE

A kegyes Jób jóléte

1 Vala Úz földjén egy ember, akinek Jób vala a neve. Ez az ember feddhetetlen, igaz, istenfélő vala és bűngyűlölő. 1Móz. 6,9. 21,22. Péld. 8,13. Jak. 5,11.

2. Születék pedig néki hét fia és három leánya.

3. És volt az ő marhája: hétezer juh, háromezer teve és ötszáz igabarom és ötszáz szamár; cselédje is igen sok vala, és ez a férfiú nagyobb vala keletnek minden fiánál.

4. Eljártak vala pedig az ő fiai egymáshoz és vendégséget szerzének otthon, mindegyik a maga napján. Elküldtek és meghívták vala az ő három húgukat is, hogy együtt egyenek és igyanak velük.

5. Mikor pedig a vendégség napjai sorra lejártak vala, elküldé értük Jób és megszentelé őket, és jóreggel felserkene és áldozik vala égőáldozattal mindnyájuk száma szerint; mert ezt mondja vala Jób: Hátha vétkeztek az én fiaim és gonoszt gondoltak az Isten ellen az ő szívükben! Így cselekedik vala Jób minden napon. 1Móz. 8,20. 1Kir. 21,10. 2Kor. 11,2. 2Tim. 1,7.

6. Lőn pedig egy napon, hogy eljövének az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt; és eljöve a sátán is közöttük. 1Kir. 22,19. 1Krón. 21,1. Jel. 12,9.

7. És monda az Úr a sátánnak: Honnét jössz? És felele a sátán az Úrnak és monda: Körülkerültem és át meg át jártam a földet. Mát. 12,43. 2Kor. 4,4. 1Pét. 5,8. 1Ján. 4,4.

8. És monda az Úr a sátánnak: Észrevetted-é az én szolgámat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön: feddhetetlen, igaz, istenfélő és bűngyűlölő.

9. Felele pedig az Úrnak a sátán és monda: **Avagy ok nélkül féli-é Jób az Istent?** Ésa. 45,19.

10. **Avagy nem Te építettél-é sövényt Jób köré, és vetted körbe házát és mindenét, amije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön.** Zsolt. 34,7. 128,1. Ésa. 5,2.

11. De bocsássad csak rá a Te kezedet, verd meg mindazt, ami az övé, avagy nem átkoz-é meg szemtől szembe téged?!

12. Az Úr pedig monda a sátánnak: Ímé, mindazt, amije van, kezedbe adom; csak őreá ne nyújtsd ki kezedet. És kiméne a sátán az Úr elől.

Jób a bajban is istenfélő marad

13. Lőn pedig egy napon, hogy az ő fiai és leányai esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjuknak házában.

Préd. 9,12. 13.

14. És követ jöve Jóbhoz, és monda: Az ökrök szántanak, a szamarak pedig mellettük legelésznek vala.

15. De a sabeusok rajtuk ütének és elhajták azokat, a szolgákat pedig fegyverrel ölék meg. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked. 1Móz. 10,7.

16. Még szól vala ez, mikor jöve egy másik, és monda: Istennek tüze esék le az égből, és megégeté a juhokat és a szolgákat, és megemészté őket. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

17. Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A káldeusok három csapatot alkotának és ráütének a tevékre, és elhajták azokat; a szolgákat pedig fegyverrel ölék meg, csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

18. Még ez is szól vala, mikor jöve egy másik, és monda: A te fiaid és leányaid esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjuknak házában;

19. És ímé, nagy szél támada a puszta felől, megrendíté a ház négy szegeletét, és rászakada az a gyermekekre és meghalának. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

20. Akkor felkele Jób, megszaggatá köntösét, megberetválá a fejét, és a földre esék és leborula. 1Pét. 5,6.

21. És monda: Mezítelen jöttem ki az én anyámnak méhéből, és mezítelen térek oda vissza. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve!

Ef. 5,20. Jak. 1,17.

22. Mindezekben nem vétkezék Jób, és Isten ellen semmi illetlent nem cselekedék.

Jób a betegségben is istenfélő marad

2 Lőn pedig, hogy egy napon eljövének az Istennek fiai, hogy udvaroljanak az Úr előtt. Eljöve a sátán is közöttük, hogy udvaroljon az Úr előtt.

2. És monda az Úr a sátánnak: Honnét jössz? És felele a sátán az Úrnak, és monda: Körülkerültem és át meg átjártam a földet.

3. Monda pedig az Úr a sátánnak: Észrevetted-é az én szolgámat, Jóbot? Bizony nincs a földön olyan, mint ő; feddhetetlen, igaz, istenfélő, bűngyűlölő. Még erősen áll a ő feddhetetlenségében, noha ellene ingereltél, hogy ok nélkül rontsam meg őt. 1Móz. 22,1. Mát. 7,11. Ján. 9,2.

4. És felele a sátán az Úrnak, és monda: Bőrt bőrért; de mindent amije van, odaad az ember az életéért.

5. Azért bocsásd ki csak a Te kezedet, és verd meg őt csontjában és testében: avagy nem átkoz-é meg szemtől szembe téged?

6. Monda pedig az Úr a sátánnak: Ímé, kezedbe van ő, csak életét kíméld.

Ján. 10,10. 2Kor. 4,4. Jak. 4,7.

7. És kiméne a sátán az Úr elől, és megveré Jóbot undok fekéllyel talpától fogva a feje tetejéig. Luk. 13,11. 16. 1Ján. 4,4. 1Pét. 2,24.

8. És vett egy cserepet, hogy azzal vakarja magát, és így ül vala a hamu közepette. 2Sám. 13,19. Ezék. 27,30. Mát. 11,21.

9. Monda pedig őnéki az ő felesége: Erősen állasz-é még mindig a te feddhetetlenségedben? Átkozd meg az Istent, és halj meg! 1Móz. 3,6.

10. Ő pedig monda néki: Úgy szólsz, mint szól egy a bolondok közül. Ha már a jót elvettük Istentől, a rosszat nem vennők-é el? Mindezekben sem vétkezék Jób az ő ajkaival. Zsolt. 39,1. Róm. 12,19. Jak. 3,2.

11. Mikor pedig meghallá Jóbnak három barátja mindezt a nyomorúságot, amely esett volt rajta, eljöve mindegyik az ő lakó helyéből: a témáni Elifáz, a suhi

Bildád és a naamai Cófár; és elvégezék, hogy együtt mennek be, hogy bánkódjanak vele és vigasztalják őt. Róm. 12,15.

12. És amint ráveték szemüket távolról, nem ismerék meg őt, és fennhangon zokognak vala; azután pedig megszaggatá mindegyik a maga köntösét, és port hintének fejükre az ég felé. Neh. 9,1. JerSir. 2,10.

13. És ülének vele hét napon és hét éjszakán a földön, és nem szóla egyetlen egy szót egyik sem, mert látják vala, hogy igen nagy az ő fájdalma. 1Móz. 50,10.

Jób ajka átokszóra nyílik

3 Ezután megnyitá Jób az ő száját, és megátkozá az ő napját. Jer. 20,14. 18.

2. És szóla Jób és monda:

3. Vesszen el az a nap, amelyen születtem, és az az éjszaka, amelyen azt mondták: fiú fogantatott. Jer. 15,10. 20,14.

4. Az a nap legyen sötétség, ne törődjék azzal az Isten onnét felül, és világosság ne fényljék azon.

5. Tartsa azt fogva sötétség és a halál árnyéka; a felhő lakozzék rajta, nappali borulatok tegyék rettenetessé. Zsolt. 23,4.

6. Az az éjszaka! Sűrű sötétség fogja be azt; ne soroztassék az az esztendőnek napjaihoz, ne számláltassék a hónapokhoz.

7. Az az éjszaka! Legyen az magtalan, ne legyen örvendezés azon.

8. Átkozzák meg azt, akik a nappalt átkozzák, akik bátrak felingerelni a leviatánt.

9. Sötétüljenek el az ő estjének csillagai; várja a világosságot, de az ne legyen, és ne lássa a hajnalnak pírját!

10. Mert nem zárta be az én anyám méhének ajtait, és nem rejtette el szemeim elől a nyomorúságot.

11. Miért is nem haltam meg fogantatásomkor; miért is ki nem múltam, mihelyt megszülettem?

12. Miért vettek fel engem térdre, és miért az emlőkre, hogy szopjam?!

13. Mert most feküdném és nyugodnám, aludnám és akkor nyugton pihenhetnék,

14. Királyokkal és az ország tanácsosaival, akik maguknak kőhalmokat építenek.

15. Vagy fejedelmekkel, akiknek aranyuk van, akik ezüsttel töltik meg házaikat.

16. Vagy miért nem lettem olyan, mint az elásott, idétlen gyermek, mint a világosságot sem látott kisdedek?

17. Ott a gonoszok megszűnnek a fenyegetéstől, és ott megnyugosznak, akiknek erejük ellankadt.

18. A foglyok ott mind megnyugosznak, nem hallják a szorongatónak szavát.

19. Kicsiny és nagy ott egyenlő, és a szolga az ő urától szabad.

20. Miért is ad Isten a nyomorultnak világosságot, és életet a keseredett szívűeknek? Jer. 20,18.

21. Akik a halált várják, de nem jön az, és szorgalmasabban keresik mint az elrejtett kincset.

22. Akik nagy örömmel örvendeznek, vigadnak, mikor megtalálják a koporsót.

23. A férfiúnak, aki útvesztőbe jutott, és akit az Isten bekerített köröskörül. JerSir. 3,7.

24. Mert kenyerem gyanánt van az én fohászkodásom, és sóhajtásaim ömölnek, mint habok.

25. **Mert amitől remegve remegtem, az jöve reám, és amitől rettegtem, az esék rajtam.** Józs. 1,9. 2Tim. 1,7.

26. Nincs békességem, sem nyugtom, sem pihenésem, mert nyomorúság támadt reám.

Elifáz első beszéde
Ártatlanul senki sem szenved

4 És felele a témáni Elifáz, és monda:

2. Ha szólni próbálunk hozzád, zokon veszed-é? De hát ki bírná türtőztetni magát a beszédben?

3. Ímé sokakat oktattál, és a megfáradott kezeket megerősítetted; Ésa. 53,3.

4. A tántorgót a te beszédeid fenntartották, és a reszkető térdeket megerősítetted;

5. Most, hogy rád jött a sor, zokon veszed; hogy téged ért a baj, elrettensz! Luk. 4,23.

6. Nem bizodalmad-é a te istenfélelmed, s nem reménységed-é útjaidnak becsületessége?

7. **Emlékezzél, kérlek, ki az, aki elveszett ártatlanul, és hol töröltettek el az igazak?**

Amit vet az ember, azt aratja is

8. **Amint én láttam, akik hamisságot szántanak és gonoszságot vetnek, ugyanazt aratnak.** Zsolt. 109,17. 18. 28. Péld. 22,8. Mát. 5,44. 7,12. Luk. 6,31. Gal. 6,7.

9. Az Istennek leheletétől elvesznek, az Ő haragjának szelétől elpusztulnak. Ésa. 30,33. 2Kor. 4,4.

10. Az oroszlán ordítása, a sakál üvöltése, és az oroszlánkölykök fogai megsemmisülnek. Zsolt. 58,6.

11. Az agg oroszlán elvész, ha nincs martaléka, a nőstény oroszlán kölykei elszélednek. Zsolt. 34,10.

12. Szó lopódzék hozzám, s valami nesz üté meg abból fülemet.

13. Éjjeli látásokon való töprengések között, mikor mély álom fogja el az embereket.

14. Félelem szálla rám, és rettegés, s megreszketteté minden csontomat.

15. Valami szellem suhant el előttem, s testemnek szőre felborzolódék. Zsid. 1,14.

16. Megálla, de ábrázatját föl nem ismerém, egy alak vala szemeim előtt, mély csend, és ilyen szót hallék:

17. Vajon a halandó igaz-é Istennél, az ő Teremtője előtt tiszta-é az ember? Zsolt. 130,3.

18. Ímé, az Ő szolgáiban sem bízhatik és az Ő angyalaiban is talál hibát: Zsolt. 103,20. 2Pét. 2,4.

19. Mennyivel inkább a sárházak lakosaiban, akiknek fundamentumuk a porban van, és könnyebben szétnyomhatók a molynál?!

20. Reggeltől estig gyötrődnek, s anélkül, hogy észrevennék, elvesznek örökre.

21. Ha kiszakíttatik belőlük sátoruk kötele, nem halnak-é meg, és pedig bölcsesség nélkül?

Jób csak Istentől várhat segítséget

5 Kiálts csak! Van-é, aki felelne néked? A szentek közül melyikhez fordulsz?

2. Mert a bolondot bosszúság öli meg, az együgyűt pedig buzgóság veszti el.

3. Láttam, hogy egy bolond gyökerezni kezdett, de nagy hamar megátkoztam szép hajlékát.

4. Fiai messze estek a szabadulástól: a kapuban megrontatnak, mert nincs, aki kimentse őket.

5. Amit learatnak néki, az éhező eszi meg, a töviskerítésből is elviszi azt, kincseiket tőrvetők nyelik el.

6. Mert nem porból támad a veszedelem s nem földből sarjad a nyomorúság!

7. Hanem nyomorúságra születik az ember, amint felfelé szállnak a parázs szikrái.

8. **Azért én a Mindenhatóhoz folyamodnám, az Istenre bíznám ügyemet.** Zsolt. 50,15. Jer. 33,3. Róm. 10,13.

9. **Aki nagy, végére mehetetlen dolgokat művel, és csodákat, amiknek száma nincsen.** Zsolt. 72,18. Ján. 14,12. 20,30. 31. Róm. 11,33. 15,4. Ef. 3,20. Zsid. 2,2–4.

10. **Aki esőt ad a földnek színére, és a mezőkre vizet bocsát.** Zsolt. 135,7. 147,7. 8. Mát. 5,45.

11. **Hogy az alázatosokat felmagasztalja, és a gyászolókat szabadulással vidámítsa.**

12. **Aki semmivé teszi a csalárdok gondolatait, hogy szándékukat kezeik véghez ne vihessék.** Neh. 4,15. Zsolt. 33,10.

13. Aki megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban, és a hamisak tanácsát hiábavalóvá teszi.

14. Nappal sötétségre bukkannak, és délben is tapogatva járnak, mint éjszaka.

15. **Aki megszabadítja a fegyvertől, az ő szájuktól, és az erősnek kezéből a szegényt;**

16. **Hogy legyen reménysége a szegénynek, és a hamisság befogja az ő száját.** Zsolt. 107,42. Ésa. 52,15.

17. Ímé, boldog ember az, akit Isten megdorgál; azért a Mindenhatónak fenyítését meg ne utáljad! Péld. 3,11. 12. Zsid. 12,5. Jak. 1,12.

18. Mert Ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak. 5Móz. 32,39.

19. **Hat bajodból megszabadít, és a hetedikben sem illet a veszedelem téged.** Zsolt. 34,17. 19. 91,10. 13. Péld. 12,13. 24,16.

20. **Az éhínségben megment téged a haláltól, és a háborúban a fegyveres kezektől.** Zsolt. 33,18.19. 37,19. Péld. 10,3.
21. **A nyelvek ostora elől rejtve leszel, és nem kell félned, hogy a pusztulás rád következik.**
Zsolt. 31,20. Péld. 26,2. Ésa. 54,17.
22. **A pusztulást és éhínséget neveted, és a fenevadaktól sem félsz.**
Zsolt. 34,10. 91,13. Csel. 20,33.
23. **Mert a mezőn való kövekkel is szövetséged lesz, és a mezei vad is békességben lesz veled.**
Zsolt. 91,12. Hós. 2,18.
24. **Majd megtudod, hogy békességben lesz a te sátorod, s ha megvizsgálod a te hajlékodat, nem találsz benne hiányt.** Zsolt. 39,1. Jak. 3,13.
25. **Majd megtudod, hogy a te magod megszaporodik, és a te sarjadékod, mint a mezőn a fű.**
26. **Érett korban térsz a koporsóba, amint a maga idején takaríttatik be a learatott gabona.**
2Móz. 23,26. Zsolt. 91,16. Ésa. 46,4.
27. Ímé, ezt kutattuk mi ki, így van ez. Hallgass erre, jegyezd meg magadnak.

Jób menti magát és panaszkodik

6 Jób pedig felele, és monda:
2. Oh, ha az én bosszankodásomat mérlegre vetnék, és az én nyomorúságomat vele együtt tennék a fontba!
3. Bizony súlyosabb ez a tenger fövenyénél; azért balgatagok az én szavaim.
4. Mert a Mindenható nyilai vannak énbennem, amelyeknek mérge emészti az én szellememet, és az Istennek rettentései ostromolnak engem. Zsolt. 38,2.
5. Ordít-é a vadszamár a zöld füvön, avagy bőg-é az ökör az ő abrakja mellett?
6. Vajon ízetlen, sótalan étket eszik-é az ember; avagy kellemes íze van-é a tojásfehérnek?
7. Lelkem iszonyodik érinteni is; olyanok azok nékem, mint a megromlott kenyér!
8. Oh, ha az én kérésem teljesülne, és az Isten megadná, amit reménylek;
1Krón. 4,10. Fil. 4,6. 1Ján. 5,14. 15.
9. És tetszenék Istennek, hogy összetörjön engem, megoldaná kezét, hogy szétvagdaljon engem!
10. Még akkor lenne valami vigasztalásom; ujjonganék a fájdalomban, amely nem kímél, mert nem tagadtam meg a Szentnek beszédét.
11. Micsoda az én erőm, hogy várakozzam; mi az én végem, hogy türtőztessem magam?!
12. Kövek ereje-é az én erőm, avagy az én testem acélból van-é?
13. Hát nincsen-é segítség számomra; avagy a szabadulás elfutott-é tőlem?!
14. A szerencsétlent barátjától részvét illeti meg, még ha elhagyja is a Mindenhatónak félelmét.
15. Atyámfiai hűtlenül elhagytak, mint a patak, amint túláradnak medrükön a patakok.
16. Amelyek szennyesek a jégtől, amelyekben olvadt hó hömpölyög;
17. Mikor átmelegülnek, elapadnak, a hőség miatt fenékig száradnak.
18. Letérnek útjukról a vándorok; felmennek a sivatagba utánuk és elvesznek.
19. Nézegetnek utánuk Téma vándorai; Sébának utasai bennük reménykednek.
20. Megszégyenlik, hogy bíztak, közel mennek és elpirulnak.
21. Így lettetek ti most semmivé; látjátok a nyomort és féltek. Zsolt. 38,11.
22. Hát mondtam-é: adjatok nékem valamit, és a ti jószágotokból ajándékozzatok meg engem? Csel. 20,33.
23. Szabadítsatok ki engem az ellenség kezéből, és a hatalmasok kezéből vegyetek ki engem? Zsolt. 39,1.
24. Tanítsatok meg és én elnémulok, s amiben tévedek, értessétek meg velem.
25. Oh, mily hathatósak az igaz beszédek! De mit ostoroz a ti ostorozásotok?
26. Szavak ostorozására készültök-é? Hiszen a szélnek valók a kétségbeesettnek szavai!
27. Még az árvának is néki esnétek, és sírt ásnátok a ti barátotoknak is?!
28. Most hát tessék néktek rám tekintenetek, és szemetekbe csak nem hazudom?

29. Kezdjétek újra kérlek, ne legyen hamisság. Kezdjétek újra, az én igazságom még mindig áll.
30. Van-é az én nyelvemen hamisság, avagy az én ínyem nem veheti-é észre a nyomorúságot? Jak. 3,13.

Folytatás, Jób újabb panasza

7 Nem rabszolga élete van-é az embernek a földön, és az ő napjai nem olyanok-é, mint a béresnek napjai? Zsolt. 39,4. Préd. 3,1. 2.
2. Amint a szolga kívánja az árnyékot, és amint a béres reményli az ő bérét:
3. Úgy részesültem én keserves hónapokban, és nyomorúságnak éjszakái jutottak számomra.
4. Ha lefekszem, azt mondom: mikor kelek föl? de hosszú az estve, és betelek a hánykolódással reggeli szürkületig. Zsolt. 39,5.
5. Testem férgekkel van fedve és a pornak piszokjával; bőröm összehúzódik és meggennyed.
6. Napjaim gyorsabbak voltak a vetélőnél, és most reménység nélkül tűnnek el.
7. Emlékezzél meg, hogy az én életem csak egy lehelet, és az én szemem nem lát többé jót. Zsolt. 78,39. Jak. 4,14.
8. Nem lát engem szem, amely rám néz; Te rám veted szemed, de már nem vagyok!
9. A felhő eltűnik és elmegy, így aki leszáll a sírba, nem jön fel többé. 2Sám. 12,23. Zsolt. 39,13. 103,16.
10. Nem tér vissza többé az ő hajlékába, és az ő helye nem ismeri őt többé.
11. Én sem tartóztatom hát meg az én számat; szólok az én szellemem fájdalmában, és panaszkodom az én lelkem keserűségében. Zsolt. 39,1. 9. 40,9.
12. Tenger vagyok-é én, avagy cethal, hogy őrt állítasz ellenem?
13. Mikor azt gondolom, megvigasztal engem az én nyoszolyám, megkönnyebbíti panaszkodásomat az én ágyasházam:
14. Akkor álmokkal rettentesz meg engem és látásokkal háborítasz meg engem;
15. Úgy, hogy inkább választom a megfojtatást, inkább a halált, mint csontjaimat.
16. Utálom! Nem akarok örökké élni. Távozzál el tőlem, mert nyomorúság az én életem. Zsolt. 62,9.
17. Micsoda az ember, hogy őt ily nagyra becsülöd, és hogy figyelmedet fordítod reá? Zsolt. 8,4. 17,3. 144,3. 2Kor. 11,20. Zsid. 2,6.
18. Meglátogatod őt minden reggel, és minden szempillantásban próbálod őt.
19. Míglen nem fordítod el tőlem szemedet, nem távozol csak addig is tőlem, amíg nyálamat lenyelem?
20. Vétkeztem! Mit cselekedjem én néked, oh embereknek őrizője? Miért tettél ki céltáblául magadnak? Miért legyek magamnak is terhére. Zsolt. 11,4. 36,6. Zsid. 4,13. Jel. 2,23.
21. És miért nem bocsátod meg vétkemet és nem törlöd el az én bűnömet? Hiszen immár a porban fekszem, és ha keresel engem, nem leszek.

Bildád első beszéde
Isten nem veti meg az ártatlant

8 Akkor felele a suhi Bildád, és monda:
2. Meddig szólasz még efféléket, és lesz a te szádnak beszéde sebes szél?
3. Elforgatja-é Isten az ítéletet, avagy a Mindenható elforgatja-é az igazságot? 1Móz. 18,25. 5Móz. 32,4. 2Krón. 19,7. Dán. 9,14.
4. Ha a te fiaid vétkeztek ellene, úgy az ő gonoszságuk miatt vetette el őket.
5. **De ha te az Istent buzgón keresed, és a Mindenhatóhoz könyörögsz;**
6. **Ha tiszta és becsületes vagy, akkor legott felserken éretted, és bővölködővé teszi a te megigazulásod hajlékát.**
7. **Bár a kezdet kicsiny volt, a vége felé hatalmasan növekedni fog.** Zsolt. 138,8. Róm. 9,28. 1Kor. 3,7. Fil. 1,6.
8. Mert kérdezd meg csak az azelőtti nemzedéket, és készülj csak fel az ő atyáikról való tudakozódásra! 5Móz. 4,32.
9. Mert mi csak tegnapiak vagyunk és semmit nem tudunk, mert a mi napjaink csak árnyék e földön. Zsolt. 39,5.
10. Nem tanítanak-é meg azok téged? Nem mondják-é meg néked, és nem beszélik-é meg szívük szerint néked?!
11. Felnövekedik-é a káka mocsár nélkül, felnyúlik-é a sás víz nélkül?

12. Még gyenge korában, ha fel nem szakasztják is, minden fűnél előbb elszárad. Zsolt. 129,6.

13. Ilyenek az ösvényeik mindazoknak, akik Istenről elfeledkeznek, és a képmutatónak reménysége is elvész. Zsolt. 112,10. Péld. 10,28.

14. Mivel szétfoszol bizakodása, és bizodalma olyan lesz, mint a pókháló. Ésa. 59,6.

15. Házára támaszkodik, és nem áll meg; kapaszkodik belé, és nem marad meg.

16. Bő nedvességű ez a napfényen is, és ágazata túlnő a kertjén.

17. Gyökerei átfonódnak a kőhalmon; átfúródnak a sziklarétegen.

18. Ámha kiirtják helyéről, megtagadja ez őt: Nem láttalak! Zsolt. 37,36.

19. Ímé, ez az ő pályájának öröme! És más hajt ki a porból. Zsolt. 113,7.

20. **Ahogy az Isten nem veti meg az ártatlant, úgy a gonoszoknak sem ád előmenetelt.** Zsolt. 37,24. 1Thess. 5,23. 24.

21. **Még betölti szádat nevetéssel, és ajakidat örömteli kiáltással.**

22. Gyűlölőid szégyenbe öltöznek, és a gonoszok sátora megsemmisül.

Jób második védekezése
A Mindenhatóval senki nem perelhet

9 Felele pedig Jób, és monda:

2. Igaz, jól tudom, hogy így van; hogyan is lehetne igaz a halandó ember Istennél? Zsolt. 143,2. Róm. 3,20.

3. Ha perelni akarna Ővele, ezer közül egy sem felelhetne meg néki.

4. Bölcs szívű és hatalmas erejű: ki szegülhetne ellene, hogy épségben maradjon?

5. Aki hegyeket mozdít tova, hogy észre se veszik, és megfordítja őket haragjában.

6. Aki kirengeti helyéből a földet, úgyhogy oszlopai megrepedeznek. Ésa. 2,19. 21. Agg. 2,6. 21. Zsid. 12,26.

7. Aki szól a napnak és az fel nem kél, és bepecsételi a csillagokat.

8. Aki egymaga feszítette ki az egeket, és a tenger hullámain tapos.

9. Aki teremtette a Göncölszekeret, a Kaszáscsillagot és a Fiastyúkot és a délnek titkos tárait. Ésa. 45,9. Jer. 18,6. Ámós 5,8.

10. **Aki nagy dolgokat cselekszik megfoghatatlanul, és csodákat megszámlálhatatlanul.** Ján. 20,30.

11. Ímé, elvonul mellettem, de nem látom, átmegy előttem, de nem veszem észre. Ésa. 45,2. 2Kor. 6,16.

12. Ímé, ha elragad valamit, ki akadályozza meg; ki mondhatja néki: Mit cselekszel?

13. Ha az Isten el nem fordítja az Ő haragját, alatta meghajolnak Ráháb cinkosai is.

14. Hogyan felelhetnék hát én meg Őnéki, és lelhetnék vele szemben szavakat?

15. Én, aki ha szinte igazam volna, sem felelhetnék néki; kegyelemért könyörögnék ítélő bírámhoz.

16. Ha segítségül hívnám és felelne is nékem, mégsem hinném, hogy szavamat fülébe vevé;

17. Aki forgószélben rohan meg engem, és ok nélkül megsokasítja sebeimet.

18. Nem hagyna még lélegzetet se vennem, hanem keserűséggel lakatna jól.

19. Ha erőre kerülne a dolog? Ímé, Ő igen erős; és ha ítéletre? Ki tűzne ki énnékem napot?

20. Ha igaznak mondanám magamat, a szájam kárhoztatna engem; ha ártatlannak: bűnössé tenne engem.

21. Ártatlan vagyok, nem törődöm magammal, utálom az életemet.

22. Mindegy ez! Azért azt mondom: elveszít Ő ártatlant és gonoszt!

23. Ha ostorával hirtelen megöl, neveti a bűntelenek megpróbáltatását.

24. A föld a gonosz kezébe adatik, aki az Ő bíráinak orcáját elfedezi. Nem így van? Kicsoda hát Ő? 2Sám. 15,30. 19,4. Jer. 4,14.

25. Napjaim gyorsabbak valának a kengyelfutónál: elfutának, nem láttak semmi jót.

26. Ellebbentek, mint a gyorsan járó hajók, miként zsákmányára csap a keselyű.

27. Ha azt mondom: Nosza elfelejtem panaszomat, felhagyok haragoskodásommal és vidám leszek:
28. Megborzadok az én mindenféle fájdalmamtól; tudom, hogy nem találsz bűntelennek engem.
29. Rossz ember vagyok én! Minek fárasszam hát magamat hiába?
30. Ha hóvízzel mosakodom is meg, ha szappannal mosom is meg kezeimet: Ján. 15,3.
31. Akkor is a posványba mártanál engem és az én ruháim is utálnának engem.
32. Mert nem ember Ő, mint én, hogy néki megfelelhetnék, és együtt pörbe állanánk. Ésa. 45,9. Jer. 49,19. Róm. 9,20.
33. Nincs is közöttünk közbenjáró, aki kezét közbevethesse kettőnk között! 1Sám. 2,25.
34. Venné csak el rólam az Ő vesszejét, és az Ő rettentésével ne rettegtetne engem: Zsolt. 39,10.
35. Akkor szólanék és nem félnék tőle: mert nem így vagyok én magammal! 1Ján. 3,21.

Jób kutatja szenvedése okát

10 Lelkemből utálom az életemet, megeresztem felőle panaszomat; szólok az én lelkem keserűségében.
2. Azt mondom az Istennek: Ne kárhoztass engem; add tudtomra, miért perlesz velem?!
3. Jó-é az néked, hogy nyomorgatsz, hogy megutálod kezednek munkáját, és a gonoszok tanácsát támogatod? Zsolt. 138,8. Ésa. 64,8.
4. Testi szemeid vannak-é néked, és úgy látsz-é Te, amint halandó lát?
5. Mint a halandónak napjai, olyanok-é a Te napjaid, avagy a Te éveid, mint az embernek napjai?
6. Hogy az én álnokságomról tudakozol, és az én vétkem után kutatsz.
7. Jól tudod Te azt, hogy én nem vagyok gonosz, még sincs, aki kezedből kiszabadítson!
8. Kezeid formáltak engem és készítének engem egészen köröskörül, és mégis megrontasz engem?! Zsolt. 119,73.
9. Emlékezzél, kérlek, hogy mint valami agyagedényt, úgy készítettél engem, és ismét porrá tennél engem? Ésa. 64,8.
10. Nem úgy öntél-é engem, mint a tejet és mint a sajtot, megoltottál engem?
11. Bőrrel és hússal ruháztál fel engem, csontokkal és inakkal befedeztél engem.
12. **Életet és kegyelmet szereztél számomra, és a Te gondviselésed őrizte az én szellememet.**
13. De ezeket elrejtetted a Te szívedben, és tudom, hogy ezt tökélted el magadban:
14. Ha vétkezem, mindjárt észreveszed rajtam, és bűnöm alól nem mentesz föl engem.
15. Ha istentelen vagyok, jaj nékem; ha igaz vagyok, sem emelem föl fejemet, eltelve gyalázattal, de tekints nyomorúságomra! Ésa. 3,11.
16. Ha pedig felemelkednék az, mint oroszlán kergetnél engem, és ismét csodafájdalmakat bocsátanál reám. Ésa. 38,13.
17. Megújítanád a Te bizonyságidat ellenem, megöregbítenéd a Te bosszúállásodat rajtam; váltakozó és állandó sereg volna ellenem.
18. Miért is hoztál ki engem anyámnak méhéből? Vajha meghaltam volna, és szem nem látott volna engem!
19. Lettem volna, mintha nem is voltam volna; anyámnak méhéből sírba vittek volna!
20. Hiszen kevés napom van még; szűnjék meg! Forduljon el tőlem, hadd viduljak fel egy kevéssé, Zsolt. 39,13.
21. Mielőtt odamegyek, honnét nem térhetek vissza: a sötétségnek és a halál árnyékának földjébe; Zsolt. 23,4. 88,12.
22. Az éjféli homálynak földjébe, amely olyan, mint a halál árnyékának sűrű sötétsége; hol nincs rend, és a világosság olyan, mint a sűrű sötétség.

Cófár első beszéde
Jób Isten előtt alázza meg magát

11 Felele a Naamából való Cófár, és monda:
2. A sok beszédre ne legyen-é felelet? Avagy a csácsogó embernek legyen-é igaza?

3. Fecsegéseid elnémítják az embereket, és csúfolódol is, és ne legyen, aki megszégyenítsen?!
4. Azt mondod: Értelmes az én beszédem, tiszta vagyok a Te szemeid előtt.
5. De vajha szólalna meg maga az Isten, és nyitná meg ajkait ellened!
6. És jelentené meg néked a bölcsességnek titkait, hogy kétszerte többet ér az az okoskodásnál, és tudnád meg, hogy az Isten még el is engedett néked a te bűneidből. Ezsdr. 9,13. Zsolt. 104,24. 111,10.
7. Az Isten mélységét elérheted-é, avagy a Mindenhatónak tökéletességére eljuthatsz-é? Préd. 3,11. Róm. 11,33.
8. Magasabb az égnél; mit teszel tehát? Mélyebb az alvilágnál; hogy ismerheted meg?
9. Hosszabb annak mértéke a földnél, és szélesebb a tengernél.
10. Ha megtapos, elzár és ítéletet tart: ki akadályozhatja meg?
11. Mert Ő jól ismeri a csalárd embereket, látja az álnokságot, még ha nem figyelmez is arra! Zsolt. 10,11.
12. **És értelmessé teheti a bolond embert is**, és emberré szülheti a vadszamár csikóját is.
13. Ha te a te szívedet felkészítenéd, és kezedet felé terjesztenéd;
1Sám. 7,3. 2Krón. 27,6. Zsolt. 78,8. 143,6.
14. Ha a hamisságot, amely a te kezedben van, távol tartanád magadtól, és nem lakoznék a te hajlékodban gonoszság;
Zsolt. 119,6. Péld. 24,7.
15. Akkor a te orcádat fölemelhetnéd szégyen nélkül, erős lennél és nem félnél;
1Móz. 4,5. 1Ján. 3,21.
16. Sőt a nyomorúságról is elfelejtkeznél, és mint lefutott vizekről, úgy emlékeznél arról.
17. Ragyogóbban kelne időd a déli fénynél, és az éjféli sötétség is olyan lenne, mint a kora reggel. Zsolt. 37,6.
18. Akkor bíznál, mert volna reménységed; és ha széttekintenél, biztonságban aludnál. Péld. 10,28.
Róm. 5,5. Kol. 1,25. 27. 1Ján. 3,2. 3.
19. Ha lefeküdnél, senki föl nem rettentene, sőt sokan hízelegnének néked.
Zsolt. 91,10. 142,7. Péld. 3,24. Ésa. 49,23. 60,3.
20. De a gonoszok szemei elepednek, menedékük eltűnik előlük, és reménységök: a lélek kilehelése!

Jób harmadik védekezése
Csak Isten bölcs és hatalmas

12 Felele erre Jób, és monda:
2. Bizonyára ti magatok vagytok a nép, és veletek kihal a bölcsesség!
3. Nékem is van annyi eszem, mint néktek, és nem vagyok alábbvaló nálatok, és ki ne tudna ilyenféléket?
4. Kikacagják a saját barátai azt, mint engem, aki Istenhez kiált és meghallgatja őt. Kikacagják az igazat, az ártatlant!
Zsolt. 91,15. Péld. 14,2.
5. A szerencsétlen megvetni való, gondolja, aki boldog; ez vár azokra, akiknek lábuk roskadoz.
6. A fosztogatók sátrai csendesek és biztonságban vannak, akik ingerlik az Istent, és akiknek kezében Isten bősége.
Zsolt. 37,7.
7. Egyébiránt kérdezd meg csak a barmokat, majd megtanítanak, és az égnek madarait, azok megmondják néked.
8. Avagy beszélj a földdel és az megtanít téged, a tengernek halai is elbeszélik néked.
9. Mindezek közül melyik nem tudja, hogy az Úrnak keze cselekszi ezt?
10. Akinek kezében van minden élőlénynek az élete, és minden egyes embernek a szelleme.
4Móz. 16,22. Dán. 5,23. Csel. 17,28.
11. Nemde nem a fül próbálja-é meg a szót, és az íny kóstolja meg az ételt?
12. A vén emberekben van-é a bölcsesség, és az értelem a hosszú életben-é?
Luk. 11,49.
13. **Őnála van a bölcsesség és hatalom, övé a tanács és az értelem**.
Péld. 8,14. Dán. 2,20–23. Mát. 13,54. 1Kor. 1,23. 24.
14. Ímé, amit leront, nem épül föl az; ha valakire rázárja az ajtót, nem nyílik föl az. Jel. 3,7.
15. Ímé, ha a vizeket elfogja, kiszáradnak; ha kibocsátja őket, felforgatják a földet. 1Móz. 7,11. 1Kir. 17,1.
16. Őnála van az erő és okosság; övé az eltévelyedett, és aki tévelygésre visz.

17. A tanácsadókat fogságra viszi, és a bírákat megbolondítja.
Ésa. 19,11. 12. 1Kor. 1,19.
18. A királyok bilincseit feloldja, és övet köt derekukra.
19. A papokat fogságra viszi, és a hatalmasokat megbuktatja.
20. Az ékesenszólótól eltávolítja a beszédet és a vénektől elveszi a tanácsot.
21. Szégyent zúdít az előkelőkre, és a hatalmasok övét megtágítja.
22. Feltárja a sötétségből a mélységes titkokat, és a halálnak árnyékát is világosságra hozza. Mát. 10,26. 1Kor. 4,5.
23. Nemzeteket növel fel, azután elveszíti őket; nemzeteket terjeszt ki messzire, azután elűzi őket.
24. Elveszi eszüket a föld népe vezetőinek, és úttalan pusztában bujdostatja őket.
25. És világtalan sötétben tapogatóznak, és tántorognak, mint a részeg.

Jób vádolja barátait

13 Ímé, mindezeket látta az én szemem, hallotta az én fülem és megértette.
2. Amint ti tudjátok, úgy tudom én is, és nem vagyok alábbvaló nálatok.
3. Azonban én a Mindenhatóval akarok szólani; Isten előtt kívánom védeni ügyemet.
4. Mert ti hazugságnak mesterei vagytok, és mindnyájan haszontalan orvosok.
5. Vajha legalább mélyen hallgatnátok, az még bölcsességtekre lenne.
Péld. 17,27. 28.
6. Halljátok meg, kérlek, az én feddőzésemet, és figyeljetek az én számnak pörlekedéseire.
7. Az Isten kedvéért szóltok-é hamisságot, és Őérette szóltok-é csalárdságot?
Péld. 24,23.
8. Az Ő személyére néztek-é, ha Isten mellett tusakodtok?
9. Jó lesz-é az, ha egészen kiismer benneteket, avagy megcsalhatjátok-é Őt, amint megcsalható az ember?
10. Keményen megbüntet, ha titkon vagytok is személyválogatók.
11. Az Ő fensége nem rettent-é meg titeket, a tőle való félelem nem száll-é rátok?
12. A ti emlékezéseitek hamuba írott példabeszédek, a ti menedékváraitok sárvárak.

Jób Isten elé akar állni

13. Hallgassatok, ne bántsatok: hadd szóljak én, akármi essék is rajtam.
14. Miért szaggatnám fogaimmal testemet, és miért szorítanám markomba lelkemet? Zsolt. 119,109.
15. Ímé, megöl engem! Nem reménylem; hiszen csak útjaimat akarom védeni előtte! Zsolt. 23,4. Péld. 14,32.
16. Sőt az lesz nékem segítségül, hogy képmutató nem juthat elébe. Ésa. 12,1. 2.
17. Hallgassátok meg figyelmesen az én beszédemet, vegyétek füleitekbe az én mondásomat.
18. Ímé, előterjesztem ügyemet, tudom, hogy nékem lesz igazam.
19. Ki az, aki perelhetne velem? Ha most hallgatnom kellene, úgy kimúlnék.
Ésa. 50,8.
20. Csak kettőt ne cselekedj velem, színed elől akkor nem rejtőzöm el.
21. Vedd le rólam kezedet, és a Te rettentésed ne rettentsen engem.
22. Azután szólíts és én felelek, avagy én szólok hozzád és Te válaszolj.
23. Mennyi bűnöm és vétkem van nékem? Gonoszságomat és vétkemet add tudtomra!
24. Miért rejted el orcádat, és tartasz engem ellenségedül?
Zsolt. 13,1. Ésa. 8,17. JerSir. 2,5.
25. A letépett falevelet rettegteted-é, és a száraz pozdorját üldözöd-é?
26. Hogy ily sok keserűséget szabtál reám, és az én ifjúságomnak vétkét örökölteted velem?! Zsolt. 25,7. 90,8.
27. Hogy béklyóba teszed lábaimat, vigyázol minden én utamra, és vizsgálod lábamnak nyomait?
28. Az pedig elsenyved, mint a redves fa, mint ruha, amelyet moly emészt.

Jób befejezi beszédét

14 Az asszonytól született ember rövid életű és háborúságokkal bővölködő. Préd. 2,23.
2. Mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék, és nem állandó. Ésa. 40,6. Jak. 1,10. 1Pét. 1,24.
3. Még az ilyen ellen is felnyitod-é szemeidet, magaddal törvénybe állítasz-é engem? Zsolt. 143,2. 144,3.
4. Ki adhat tisztát a tisztátalanból? Senki. 1Móz. 5,3. Ján. 3,5. Róm. 5,12. Ef. 2,3.
5. Nincsenek-é meghatározva napjai? Az ő hónapjainak számát te tudod; határt vetettél néki, amelyet nem hághat át.
6. Fordulj el azért tőle, hogy nyugodalma legyen, hogy legyen napjában annyi öröme, mint egy béresnek. Zsolt. 39,13.
7. Mert a fának van reménysége; ha levágják, ismét kihajt, és az ő hajtásai el nem fognak.
8. Még ha megvénül is a földben a gyökere, és ha elhal is a porban törzsöke:
9. A víznek illatától kifakad, ágakat hajt, mint a csemete.
10. De ha a férfi meghal és elterül; ha az ember kimúlik, hol van ő?
11. Mint a víz kiapad a tóból, a patak elapad, kiszárad:
12. Úgy fekszik le az ember és nem kél fel; az egek elmúlásáig sem ébrednek, nem költetnek föl az ő álmukból.
Zsolt. 102,26. Ésa. 51,6. 65,17. 66,22. Csel. 3,21. Róm. 8,20. 2Pét. 3,7. Jel. 20,11. 21,1.
13. Vajha engem a holtak országában tartanál; rejtegetnél engem addig, amíg elmúlik a Te haragod; határt vetnél nékem, azután megemlékeznél rólam!
14. Ha meghal az ember, vajon feltámad-é? **Akkor az én hadakozásom minden idejében reménylenék, míglen elkövetkeznék az én elváltozásom**.
Zsolt. 16,10. 1Kor. 15,42.
15. **Szólítanál és én felelnék néked, kívánkoznál a Te kezednek alkotása után**. Zsolt. 50,4. Ján. 5,28. 1Thess. 4,16.
16. De most számlálgatod az én lépéseimet, és nem nézed el az én vétkeimet!
Zsolt. 56,8. 103,12. 139,1–3. Péld. 5,21. Ésa. 1,18. Jer. 33,8. Mik. 7,19.
17. Gonoszságom egy csomóba van lepecsételve, és hozzáadod bűneimhez.
Mát. 1,21. 1Tim. 1,15. 2Tim. 1,10.
18. Még a hegy is szétomlik, ha eldől; a szikla is elmozdul helyéről; Zsolt. 130,3.
19. A köveket lekoptatja a víz, a földet elsodorja annak árja: az ember reménységét is úgy teszed semmivé.
20. Hatalmaskodol rajta szüntelen és ő elmegy; megváltoztatván az orcáját, úgy bocsátod el őt.
21. Ha tisztesség éri is fiait, nem tudja; ha megszégyenülnek, nem törődik velük.
Préd. 9,5. Ésa. 63,16.
22. Csak önmagáért fáj még a teste, és a lelke is önmagáért kesereg.
Zsolt. 49,14. Péld. 14,32. Mát. 8,12.

Elifáz második beszéde
Önteltséggel vádolja Jóbot

15 Majd felele a Témánból való Elifáz, és monda:
2. Vajon a bölcs felelhet-é ilyen légből kapott tudománnyal, és megtöltheti-é a hasát keleti széllel?
3. Vetekedvén oly beszéddel, amely nem használ, és oly szavakkal, amelyekkel semmit sem segít.
4. Te már semmivé akarod tenni az Isten félelmét is; és megkevesbíted az Isten előtt való buzgólkodást is!
5. Mert gonoszságod oktatja a te szádat, és a csalárdok nyelvét választottad.
6. A te szád kárhoztat téged, nem én, és a te ajakaid bizonyítanak ellened.
7. Te születtél-é az első embernek; elébb formáltattál-é, mint a halmok?
Péld. 8,25.
8. Az Isten tanácsában hallgatóztál-é, és a bölcsességet magadhoz ragadtad-é?
Róm. 11,34. 1Kor. 2,11.
9. Mit tudsz te, amit mi nem tudunk, és mit értesz olyat, ami nálunk nem volna meg?
10. Ősz is, agg is van közöttünk, jóval idősebb a te atyádnál.
11. Csekélységek-é előtted Istennek vigasztalásai, és a beszéd, amely szelíden bánt veled?
12. Merre ragadt téged a szíved, és merre pillantottak a te szemeid?

13. Hogy Isten ellen fordítod a te szellemedet, és ilyen szavakat eresztesz ki a szádon?
14. Micsoda a halandó, hogy tiszta lehetne, és hogy igaz volna, aki asszonytól születik? Zsolt. 14,3. Péld. 20,9. Préd. 7,20.
15. Ímé, még az Ő szentjeiben sem bízik, az egek sem tiszták az Ő szemében:
16. Mennyivel kevésbé az utálatos és a megromlott ember, aki úgy nyeli a hamisságot, mint a vizet?! Zsolt. 14,3. Péld. 19,28.
17. Elmondom néked, hallgass rám, és amint láttam, úgy beszélem el;
18. Amit a bölcsek is hirdettek, és nem titkoltak el, mint atyáiktól valót;
19. Akiknek egyedül adatott vala a föld, és közöttük idegen nem megy vala.
20. Az istentelen kínozza önmagát egész életében, és az erőszakoskodó előtt is rejtve van az ő esztendeinek száma. Zsolt. 90,12.
21. A félelem hangja cseng az ő füleiben; jóléte idején tör rá a pusztító! 2Kir. 7,6. 7. Zsolt. 53,5. Ján. 10,10.
22. Nem hiszi, hogy kijut a sötétségből, mert kard hegyére van ő kiszemelve.
23. Kenyér után futkos, hogy hol volna? Tudja, hogy közel van hozzá a sötétség napja. Zsolt. 59,15.
24. Háborgatják őt a nyomorúság és rettegés; leverik őt, mint valami háborúra felkészült király.
25. Mert az Isten ellen nyújtotta ki kezét, és erősködött a Mindenható ellen; Mal. 3,13.
26. Kinyújtott nyakkal rohant ellene, domború pajzsainak fellege alatt.
27. Mivel befedezte az orcáját kövérséggel, és hájat borított tomporára; Zsolt. 17,10. 73,7.
28. És lakozott elrombolt városokban; lakatlan házakban, amelyek dűlőfélben vannak:
29. Meg nem gazdagodik, vagyona meg nem marad, jószága nem lepi el a földet.
30. Nem menekül meg a sötétségtől, sarjadékát láng perzseli el, és szájának leheletétől pusztul el.
31. Ne higgyen a hívságnak, aki megcsalatott, mert hívság lészen annak jutalma. Ésa. 59,4.
32. Nem idejében telik el élete, és az ága ki nem virágzik. Zsolt. 55,23.
33. Lehullatja, mint a szőlővessző az ő egresét, elhányja, mint az olajfa az ő virágát. Zsolt. 1,4.
34. Mert a képmutató házanépe meddő, és tűz emészti meg az ajándékból való sátrakat. Ésa. 33,14.
35. Nyomorúságot fogan, álnokságot szül, és az ő méhük csalárdságot érlel. Zsolt. 7,14. Ésa. 59,4.

Jób negyedik védekezése

16 Felele pedig Jób, és monda:
2. Efféle dolgokat sokat hallottam. Nyomorult vigasztalók vagytok ti mindnyájan!
3. Vége lesz-é már a légből kapott beszédeknek, avagy mi ingerel téged, hogy így felelsz?
4. Én is szólhatnék úgy mint ti, csak volnátok ti az én helyemben! Szavakat fonhatnék össze ellenetek; csóválhatnám miattatok a fejemet; Zsolt. 22,7. 109,25.
5. Erősíthetnélek titeket csak a szájammal és ajakim mozgása kevesbítené fájdalmatokat.
6. Ha szólnék is, nem kevesbednék a keserűségem; ha veszteglek is: micsoda távozik el tőlem?
7. Most pedig már fáraszt engem. Elpusztítád egész házam népét.
8. Hogy összenyomtál engem, ez bizonyság lett; felkelt ellenem az én ösztövérségem is, szemtől szembe bizonyít ellenem.
9. Haragja széttépett és üldöz engem. Fogait csikorgatta rám, ellenségemként villogtatja felém tekintetét.
10. Feltátották ellenem szájukat, gyalázatosan arcul csapdostak engem, összecsődültek ellenem. Zsolt. 22,13. 35,15.
11. Adott engem az Isten az álnoknak, és a gonoszok kezébe ejte engem.
12. Nyugalomban valék, de szétszaggata engem; nyakszirten ragadott és szétzúzott engem, céltáblává tűzött ki magának.
13. Körülvettek az ő íjászai; veséimet meghasítja és nem kímél; epémet a földre kiontja.

14. Csapást csapás után mér rám, és rám rohan, mint valami hős.
15. Zsákruhát varrék az én fekélyes bőrömre, és a porba fúrtam be az én szarvamat. Zsolt. 7,5.
16. Arcom a sírástól kivörösödött, szempilláimra a halál árnyéka szállt;
17. Noha erőszakosság nem tapad kezemhez, és az én imádságom tiszta.
18. Oh föld, az én véremet el ne takard, és ne legyen hely az én kiáltásom számára! Zsolt. 66,18. 19.
19. Még most is ímé az égben van az én bizonyságom, és az én tanúim a magasságban! Róm. 1,9. 1Thess. 2,5.
20. Csúfolóim a saját barátaim, azért az Istenhez sír fel az én szemem,
21. Hogy ítélje meg az embernek Istennel, és az ember fiának az ő felebarátjával való dolgát. Préd. 6,10. Ésa. 43,25. 26. Gal. 4,19.
22. Mert a kiszabott esztendők letelnek, és én útra kelek és nem térek vissza. Préd. 12,5.

Jób barátaira panaszkodik

17 Szellemem meghanyatlott, napjaim elfogynak, vár rám a sír. Zsolt. 88,3. 4.
2. Még mindig csúfot űznek belőlem! Szemem az ő patvarkodásuk között virraszt. 1Sám. 1,6.
3. Kezest magadnál rendelj, kérlek, nékem; különben ki csap velem kezet? Péld. 6,1.
4. Minthogy az ő szívüket elzártad az értelem elől, azért nem is magasztalhatod fel őket.
5. Aki prédává juttatja barátait, annak fiainak szemei elfogyatkoznak.
6. Példabeszéddé tett engem a népek előtt, és ijesztővé lettem előttük.
7. A bosszúság miatt szemem elhomályosodik, és minden tagom olyan, mint az árnyék.
8. Elálmélkodnak ezen a becsületesek, és az ártatlan a képmutató ellen támad.
9. Ám az igaz kitart az ő útján, és a tisztakezű ember még erősebbé lesz. Zsolt. 24,3. 4. Péld. 4,18. Ésa. 52,11.
10. Nosza hát, térjetek ide mindnyájan; jöjjetek, kérlek, úgy sem találok bölcset köztetek.
11. Napjaim elmúlának, szívemnek kincsei: terveim meghiúsulának.
12. Az éjszakát nappallá változtatják, és a világosság csakhamar sötétséggé lesz.
13. Ha reménykedem is, a sír már az én házam, a sötétségben vetettem az én ágyamat.
14. A sírnak mondom: Te vagy az én atyám; a férgeknek pedig: Ti vagytok az én anyám és néném.
15. Hol tehát az én reménységem, ki törődik az én reménységemmel?
16. Leszáll az majd a sír üregébe, velem együtt nyugoszik a porban. Zsolt. 88,4–6. 2Krón. 1,9.

Bildád második beszéde

18 Felele pedig a suhi Bildád, és monda:
2. Mikor akartok a beszédnek véget vetni? Értsétek meg a dolgot, azután szóljunk.
3. Miért állíttatunk barmoknak, és miért vagyunk tisztátalanok a ti szemeitekben? Zsolt. 73,22.
4. Teéretted, aki szaggatja lelkét haragjában, vajon elhagyattatik-é a föld, és felszakasztatik-é a kőszikla helyéről?
5. Sőt, inkább a gonoszok világa kialuszik, és nem fénylik az ő tüzüknek szikrája. Péld. 13,9. 20,20.
6. A világosság elsötétedik az ő sátorában, szövétneke kialszik felette.
7. Erős léptei aprókká lesznek, saját tanácsa rontja meg őt.
8. Mert lábaival hálóba bonyolódik, és ó-verem felett jár.
9. A sarka tőrbe akad, és kelepce fogja meg őt.
10. Hurok rejtetett el a földbe ellene, és zsineg az ő szokott ösvényén.
11. Mindenfelől félelmek rettentik őt, és üldözik őt lépten nyomon.
12. Éhség emészti fel az ő erejét, és nyomorúság leselkedik oldala mellett. Jer. 6,25.
13. Megemészti testének izmait, megemészti izmait a halál zsengéje.

14. Eltűnik sátorából az ő bátorsága, és a félelmek királyához folyamodik ő.
Péld. 10,28.
15. Az lakik sátorában, aki nem az övé, és hajlékára kénkövet szórnak. 1Móz. 19,24.
16. Alant elszáradnak gyökerei, és felülről levágatik az ága.
17. Emlékezete elvész a földről, még az utcákon sem marad fenn a neve.
Zsolt. 34,16. Péld. 2,22. 10,7.
18. A világosságról a sötétségbe taszítják, a föld kerekségéről elüldözik őt.
19. Se fia, se unokája nem lesz az ő népében, és semmi maradéka az ő tanyáján.
20. Az ő pusztulásától megborzadnak, akik következnek, és rettegés fogja el a most élő embereket.
21. Ilyenek az álnok embernek hajlékai, és ilyen annak lakóhelye, aki nem tiszteli Istent. 1Thess. 4,5. 2Thess. 1,8. Tit. 1,16.

Jób ötödik védekezése
Elhagyták az emberek

19 Felele pedig Jób, és monda:
2. Meddig kínozzátok még a lelkemet, és zúztok darabokra beszédeitekkel?
1Sám. 1,6.
3. Tízszer is meggyaláztatok már engem; nem pirultok, hogy így erősködtök ellenem?
4. Még ha csakugyan tévedtem is, tévedésem énmagamra hárul.
Zsolt. 19,12. Ezék. 18,4.
5. Avagy csakugyan pöffeszkedni akartok ellenem, és feddődni az én gyalázatom felett? Zsolt. 38,16. Mik. 7,8.
6. Tudjátok meg hát, hogy Isten alázott meg engem, és az Ő hálójával Ő vett engem körül. JerSir. 1,13.
7. Ímé, kiáltozom az erőszak miatt, de meg nem hallgattatom, segélyért kiáltok, de nincsen igazság.
8. Utamat úgy elgátolta, hogy nem mehetek át rajta, és az én ösvényemre sötétséget vetett. JerSir. 3,6. 7.
9. Tisztességemből kivetkőztetett, és fejemnek koronáját elvevé.
10. Megronta köröskörül, hogy elveszszek, és reménységemet, mint a fát, letördelé.
11. Felgerjesztette haragját ellenem, és úgy bánt velem, mint ellenségeivel.
5Móz. 32,22.
12. Seregei együtt jövének be és utat csinálnak ellenem, és az én sátorom mellett táboroznak. Zsolt. 34,19.
13. Atyámfiait távol űzé mellőlem, barátaim egészen elidegenedtek tőlem.
Zsolt. 38,11. Ésa. 53,3. Ján. 1,11.
14. Rokonaim visszahúzódtak, ismerőseim pedig elfelejtkeznek rólam.
15. Házam zsellérei és szolgálóim idegennek tartanak engem, jövevény lettem előttük.
16. Ha a szolgámat kiáltom, nem felel, még ha könyörgök is néki.
17. Leheletem idegenné lett házastársam előtt, s könyörgésem az én ágyékom magzatai előtt.
18. Még a kisdedek is megvetnek engem, ha fölkelek, ellenem szólnak nékem.
19. Megutált minden meghitt emberem; akiket szerettem, azok is ellenem fordultak.
20. Bőrömhöz és húsomhoz ragadt az én csontom, csak fogam húsával menekültem meg.
21. Könyörüljetek rajtam, könyörüljetek rajtam, oh ti barátaim, mert az Isten keze érintett engem!
22. Miért üldöztök engem úgy, mint az Isten, és mért nem elégesztek meg a testemmel?
23. Oh, vajha az én beszédeim leirattatnának, oh, vajha könyvbe feljegyeztetnének!
24. Vasvesszővel és ónnal örökre kősziklába metszetnének!
25. **Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és végül itt áll majd a földön.**
26. **És miután ezt a bőrömet megrágják, mégis testemben látom meg az Istent.** Zsolt. 17,15. Mát. 5,8. Csel. 24,15. 1Kor. 13,12. 15,35–49. 2Kor. 5,6. 8. 1Ján. 3,2.
27. Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más. Az én veséim megemésztettek énbennem;
28. Mert ezt mondjátok: Hogyan fogjuk őt üldözni! Látva, hogy a dolog gyökere énbennem rejlik.

29. Féljetek a fegyvertől, mert a fegyver a bűnök miatt való büntetés, hogy megtudjátok, hogy van ítélet!

Cófár második beszéde
A gonoszok jóléte ideigvaló

20 Felele pedig a Naamából való Cófár, és monda:
2. Mindamellett az én gondolataim feleletre kényszerítenek engem, és emiatt nagy az izgatottság bennem.
3. Hallom gyalázatos dorgáltatásomat, de az én értelmes szellemem megfelel majd értem.
4. Tudod-é azt, hogy eleitől fogva, mióta az embert e földre helyeztette,
5. Az istentelenek vigassága rövid ideig tartó, és a képmutató öröme egy szempillantásig való? Zsolt. 37,35. 36.
6. Ha szinte az égig érne is az ő magassága, és a felleget érné is a fejével:
7. Mint a ganéj, úgy vész el örökre, és akik látták, azt mondják: Hol van ő?
8. Mint az álom, úgy elrepül és nem találják őt; eltűnik, mint az éjjeli látomás. Zsolt. 73,20.
9. A szem, amely ráragyogott, nem látja többé, és az ő helye sem törődik már vele.
10. Fiai a szegények kedvében járnak, és kezei visszaadják az ő rablott vagyonát.
11. Csontjai, ha megtelnek is ifjú erővel, de vele együtt roskad az a porba.
12. Ha édes az ő szájában a gonoszság, és elrejti azt az ő nyelve alá;
13. És kedvez annak, és ki nem veti azt, hanem ott tartogatja ínyei között:
14. Az ő étke elváltozik az ő gyomrában, vipera mérgévé lesz a belében. Jer. 4,18.
15. Gazdagságot nyelt el, de kihányja azt, az ő hasából kiűzi azt az Isten.
16. A viperának mérgét szopta és a siklónak fullánkja öli meg őt,
17. Hogy ne lássa a folyóvizeket, a tejjel és mézzel folyó patakokat. Jer. 17,6.
18. Amit másoktól szerzett, vissza kell adnia, nem nyelheti el, épp így az ő cserébe kapott vagyonát is, hogy ne örvendezhessen annak.
19. Mert megrontotta és otthagyta a szegényeket, házat rabolt, de nem építi meg azt. Példd. 22,22.
20. Mivel gyomra nem tudott betelni azzal, amit megkívánt, nem menekül meg.
21. Az ő falánksága elől semmi sem maradt meg, azért nem lesz tartós az ő jóléte.
22. Mikor teljes az ő bősége, akkor is szükséget lát, és mindenféle nyomorúság támad reá.
23. Mikor meg akarja tölteni a hasát, reá bocsátja haragjának tüzét, és azt önti rá étele gyanánt. 4Móz. 11,33.
24. Mikor vasból csinált fegyver elől fut, acélból csinált íj veri át. Ésa. 24,18.
25. Kihúzza és az kijön a testéből és kivillan az epéjéből; rettegés támad felette.
26. Mindenféle titkos sötétség van az ő vagyonán; fúvás nélkül való tűz emészti meg őt; elpusztíttatik az is, ami sátrában megmaradt.
27. Megjelentik álnokságát az egek, és a föld ellene támad. Ésa. 26,21.
28. Házának jövedelme eltűnik, szétfoly az az ő haragjának napján.
29. Ez a gonosz ember fizetése Istentől, és az ő beszédének jutalma a Mindenhatótól.

Jób hatodik védekezése
A gonoszokat utóléri a büntetés

21 Felele pedig Jób, és monda:
2. Jól hallgassátok meg az én beszédemet, és legyen ez a ti vigasztalástok helyett.
3. Szenvedjetek el engem, amíg szólok, azután gúnyoljátok ki beszédemet.
4. Avagy én embernek panaszkodom-é? Miért ne volna hát keserű a szellemem?
5. Tekintsetek reám és álmélkodjatok el, és tegyétek kezeteket szátokra.
6. Ha visszaemlékezem, mindjárt felháborodom, és reszketés fogja el testemet.
7. Mi az oka, hogy a gonoszok élnek, vénséget érnek, sőt még meg is gyarapodnak? Jer. 12,1–3.
8. Az ő magvuk előttük nő fel övelük, és az ő sarjadékuk szemeik előtt.
9. Házuk békességes a félelemtől, és az Isten vesszeje nincsen őrajtuk.

10. Bikája folyat és nem terméketlen, tehene megellik és el nem vetél.
11. Kieresztik, mint nyájat, kisdedeiket, és ugrándoznak az ő magzataik.
12. Dobot és hárfát ragadnak, és örvendeznek a síp zengésének.
13. Jólétben töltik el napjaikat, és egy pillanat alatt szállnak alá a sírba;
14. Noha azt mondják Istennek: Távozzál el tőlünk, mert a Te útjaidnak tudásában nem gyönyörködünk!
15. Micsoda a Mindenható, hogy tiszteljük Őt, és mit nyerünk vele, ha esedezünk előtte?
16. Mindazáltal az ő javuk nincsen hatalmukban, azért a gonoszok tanácsa távol legyen tőlem!
17. Hányszor aluszik el a gonoszok szövétneke, és jön rájuk az ő veszedelmük! Hányszor osztogatja részüket haragjában.
18. Olyanok lesznek, mint a pozdorja a szél előtt, és mint a polyva, amelyet forgószél ragad el. Zsolt. 1,4. 5. 35,5. Ésa. 29,5.
19. Isten az ő fiai számára tartja fenn annak büntetését. Megfizet néki, hogy megérzi majd.
20. Maga látja meg a maga veszedelmét, és a Mindenható haragjából iszik.
Jel. 14,10. 19,15.
21. Mert mi gondja van néki házanépére halála után, ha az ő hónapjainak száma letelt?!
22. Ki taníthatja Istent bölcsességre, hisz Ő ítéli meg a magasságban levőket is!
Ésa. 40,13. 45,9. Róm. 11,34. 1Kor. 2,14. 16.
23. Ez meghal az ő ereje teljében, egészen megelégedetten és nyugodtan;
24. Fejőedényei tejjel vannak tele, csontjainak velője nedvességtől árad. Példl. 3,8.
25. Amaz elkeseredett lélekkel hal meg, mert nem élhetett a jóval.
26. Együtt feküsznek a porban, és féreg lepi őket. Préd. 9,2.
27. Ímé, jól tudom a ti gondolataitokat és a hamisságokat, amelyekkel méltatlankodtok ellenem;
28. Mert ezt mondjátok: Hol van ama főembernek háza, hol van a gonoszok lakozásának sátora?
29. Avagy nem kérdeztétek-é meg azokat, akik sokat utaznak és jeleiket nem ismeritek-é?
30. Bizony a veszedelemnek napján elrejtetik a gonosz, a haragnak napján kiszabadul. Példl. 16,4. 2Pét. 2,9.
31. Kicsoda veti szemére az ő útját, és amit cselekedett, kicsoda fizet meg néki azért?
32. Még ha a sírba vitetik is ki, a sírdomb felett is él.
33. Édesek lesznek néki a sírnak hantjai, és maga után vonsz minden embert, amint számtalanok mentek el előtte.
Zsid. 9,27.
34. Hogyan vigasztalnátok hát engem hiábavalósággal? Feleselésetek igazságtalanság marad.

Elifáz utolsó beszéde

22 Felele pedig a Témánból való Elifáz, és monda:
2. Az Istennek használ-é az ember? Sőt, önmagának használ az okos!
Zsolt. 16,2. Luk. 17,10.
3. Gyönyörűségére van-é az a Mindenhatónak, ha te igaz vagy; avagy nyereség-é, hogy feddhetetlenül jársz?
4. A te istenfélelmedért fedd-é téged, és azért perel-é veled?
5. Avagy nem sok-é a te gonoszságod, és nem véghetetlen-é a te hamisságod?
6. Hiszen zálogot vettél a te atyádfiától méltatlanul, és a szegényeket mezítelenekké tetted.
7. Az eltikkadtnak vizet sem adtál inni, és az éhezőtől megtagadtad a kenyeret.
8. Aki hatalmas volt, azé vala az ország, és aki nagytekintélyű volt, az lakik vala rajta. Mát. 25,42.
9. Az özvegyeket üres kézzel bocsátottad el, és az árváknak karjai eltörettek.
10. Azért vett körül téged a veszedelem, és rettegtet téged hirtelen való rettegés;
11. Avagy a sötétség, hogy ne láthass, és a vizek árja, amely elborít!
12. Hát nem olyan magas-é Isten, mint az egek? És lásd, a csillagok is ott fent mily igen magasak!

13. És mégis azt mondod: Mit tud az Isten; megítélheti-é, ami a homály mögött van?
14. Sűrű felhők leplezik el Őt és nem lát, és az ég körületén jár. Zsolt. 139,12.
15. Az ősvilág ösvényét követed-é, amelyen az álnok emberek jártak;
16. Akik időnap előtt ragadtattak el, és alapjukat elmosta a víz?!
1Móz. 6,5. Zsolt. 90,5. Ésa. 28,4. Mát. 7,26. 27.
17. Akik azt mondják vala Istennek: Távozzál el tőlünk! És mit cselekedék velük a Mindenható?
18. Ő pedig megtöltötte házaikat jóval. De az istentelenek tanácsa távol legyen tőlem.
19. Látják ezt az igazak és örülnek rajta, az ártatlan pedig csúfolja őket: Zsolt. 107,42.
20. Valósággal kigyomláltatott a mi ellenségünk, és az ő maradékukat tűz emészti meg! Zsolt. 17,13. 14.
21. **Bízd csak azért magadat Őreá és légy békességben**: **ezekből jó származik reád**. Zsolt. 34,10. Ésa. 27,5. Róm. 5,1.
22. **Végy csak oktatást az Ő szájából**, **és vésd szívedbe az Ő beszédeit**!
Zsolt. 119,11. Péld. 2,6.
23. Ha megtérsz a Mindenhatóhoz, megépíttetel, és az álnokságot távol űzöd a te sátorodtól.
24. Vesd a porba a nemes ércet, és a patakok kavicsába az ofiri aranyat:
25. **És akkor a Mindenható lesz a te nemes érced és a te ragyogó ezüstöd**.
26. **Bizony akkor a Mindenhatóban gyönyörködöl**, **és a te orcádat Istenhez emeled**.
27. **Hozzá könyörögsz és meghallgat téged**, **és lefizeted fogadásaidat**.
28. **Rendeld el**, **és meglesz az néked**, **és a te útjaidon világosság fénylik**.
2Móz. 10,23. Zsolt. 2,7. 37,6. 92,10. 119,105. 130. Péld. 4,18. 18,21. Mát. 18,18.
29. Hogyha megaláznak, felmagasztalásnak mondod azt, és **Ő az alázatost megtartja**. Zsolt. 138,6. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5. 6.
30. **Megszabadítja a nem ártatlant is**, **és pedig a te kezeidnek tisztaságáért szabadul meg az**. 1Móz. 18,26.

Jób hetedik védekezése

23 Felele pedig Jób, és monda:
2. Még most is keserű az én beszédem; súlyosabb rajtam a csapás, ha panaszkodom.
3. Oh ha tudnám, hogy megtalálom Őt, elmennék szinte az Ő székéig.
4. Elébe terjeszteném ügyemet, számat megtölteném mentő erősségekkel.
5. Hadd tudnám meg, mely szavakkal felelne nékem; hadd érteném meg, mit szólana hozzám.
6. Vajon erejének nagy volta szerint perelne-é velem? Nem; csak figyelmezne reám! Ésa. 27,4.
7. Ott egy igaz perelneŐvele; azért megszabadulhatnék Bírámtól örökre!
8. Ámde kelet felé megyek és nincsen Ő, nyugat felé és nem veszem Őt észre.
9. Bal kéz felől cselekszik, de meg nem foghatom; jobb kéz felől rejtőzködik és nem láthatom.
10. De Ő jól tudja az én utamat. Ha megvizsgálna engem, úgy kerülnék ki, mint az arany. Zsolt. 17,3. Jak. 1,12. 1Pét. 1,7.
11. Lábam az Ő nyomdokát követte; útját megőriztem és nem hajoltam el.
12. **Az Ő ajakinak parancsolatától sem tértem el**; **szájának beszédeit többre becsültem**, **mint életem táplálékát**.
13. Ő azonban ugyanaz marad. Kicsoda térithetné el Őt? És véghezviszi, amit akar. Róm. 9,19.
14. **Bizony végbe viszi**, **ami felőlem elrendeltetett**, **és ilyen még sok van Őnála**. 1Thess. 3,3.
15. Azért rettegek az Ő színe előtt, és ha csak rá gondolok is, félek tőle. Zsolt. 119,120.
16. Mert Isten félemlítette meg az én szívemet, a Mindenható rettentett meg engem.
17. Miért is nem pusztultam el e sötétség előtt, vagy miért nem takarta el előlem e homályt?! Ésa. 57,1.

A gonosz emberek vétkei

24 Miért is nem titkolja el a Mindenható az Ő büntetésének idejét, és miért is nem látják meg az Őt ismerők az Ő ítéletének napjait?! Csel. 1,7.
2. A határokat odébb tolják, a nyájat elrabolják és legeltetik. 5Móz. 19,14. Péld. 23,10.
3. Az árvák szamarát elhajtják, és az özvegynek ökrét zálogba viszik.
4. Lelökik az útról a szegényeket, és a föld nyomorultjai együtt lappanganak. Péld. 28,28.
5. Ímé, mint a vad szamarak a sivatagban, úgy mennek ki munkájukra élelmet keresni; a puszta ad nékik kenyeret fiaik számára.
6. A mezőn a más vetését aratják, és a gonosznak szőlőjét szedik.
7. Mezítelenül hálnak, testi ruha nélkül, még a hidegben sincs takarójuk. 2Móz. 22,26. 5Móz. 24,12.
8. A hegyi zápor csurog le róluk, s hajlékuk nem lévén, a sziklát ölelik.
9. Elszakítják az emlőtől az árvát, és a szegényen levőt zálogba viszik.
10. Mezítelenül járnak, ruha nélkül, és éhesen vonszolják a kévét.
11. Az ő kerítéseik közt ütik az olajat, és tapossák a kádakat, de szomjúhoznak.
12. A városból haldoklók rimánkodnak, a megsebzettek lelke kiált, de Isten nem törődik e méltatlansággal. Préd. 8,11.
13. Ezek pártot ütöttek a világosság ellen, útjait nem is ismerik, nem ülnek annak ösvényein.
14. Napkeltekor fölkel a gyilkos, megöli a szegényt és szűkölködőt, éjjel pedig olyan, mint a tolvaj.
15. A paráznának szeme pedig az alkonyatot lesi, mondván: Ne nézzen szem reám, és orcájára álarcot teszen.
16. Sötétben tör be a házakba; nappal elzárkóznak, nem szeretik a világosságot. Ján. 3,20.
17. Sőt inkább a reggel nékik olyan, mint a halálnak árnyéka, mert megbarátkoztak a halál árnyékának félelmeivel.

A méltó büntetés

18. Könnyen siklik tova a víz színén, birtoka átkozott a földön, nem tér a szőlőkbe vivő útra.
19. Szárazság és hőség nyeli el a hó vizét, a pokol azokat, akik vétkeznek.
20. Elfelejti őt az anyaméh, féregnek lesz édességévé, nem emlékeznek róla többé, és összetörik, mint a reves fa. Péld. 10,7.
21. Aki megrontotta a meddőt, aki nem szül, és az özveggyel jót nem tett.
22. De megtámogatja erejével a hatalmasokat; felkel az, pedig nem bízott már az élethez.
23. Biztonságot ad néki, hogy támaszkodjék, de szemei vigyáznak azoknak útjaira. Zsid. 4,13.
24. Magasra emelkednek, egy kevés idő és már nincsenek! Alásüllyednek, mint akárki, és elenyésznek; és levágattatnak, mint a búzakalász. Zsolt. 37,35. 36.
25. Avagy nem így van-é? Ki hazudtolhatna meg engem, és tehetné semmivé beszédemet?

Bildád utolsó beszéde

25 Felele pedig a Suhból való Bildád, és monda:
2. Hatalom és fenség az övé, aki békességet szerez az Ő magasságaiban.
3. Van-é száma az Ő seregeinek, és kire nem kél fel az Ő világossága? Zsolt. 139,8. 11. Mát. 5,45. Jak. 1,17.
4. Hogyan is lehetne igaz a halandó Isten előtt, hogyan lehetne tiszta, aki asszonytól született? Zsolt. 130,3. 143,2. Csel. 20,28. Róm. 5,9. Ef. 1,7. Kol. 1,14. Zsid. 9,12. 1Pét. 1,19. 1Ján. 1,7. Jel. 1,5.
5. Nézd a holdat, az sem ragyogó, még a csillagok sem tiszták az Ő szemei előtt.
6. Mennyivel kevésbé a halandó, aki féreg, és az embernek fia, aki hernyó. Zsolt. 22,6.

Jób nyolcadik védekezése, dicsőíti Isten hatalmát

26 Jób pedig felele, és monda:
2. Bezzeg jól segítettél a tehetetlenen, meggyámolítottad az erőtlen kart! Péld. 25,11.
3. Bezzeg jó tanácsot adtál a tudatlannak, és sok értelmet tanúsítottál! 1Kor. 2,4.
4. Kivel beszélgettél, és kinek a szelleme jött ki belőled?

5. A halottak is megremegnek tőle; a vizek alatt levők és azok lakói is.
6. Az alvilág mezítelen előtte, és eltakaratlan a holtak országa.
Zsolt. 139,8. Péld. 15,11. Zsid. 4,13.
7. Ő terjeszti ki északot az üresség fölé és függeszti föl a földet a semmiség fölé.
Zsolt. 24,2. 104,2.
8. Ő köti össze felhőibe a vizeket úgy, hogy a felhő alattuk meg nem hasad.
Péld. 30,4.
9. Ő rejti el királyiszékének színét, felhőjét fölibe terítvén.
10. Ő szab határt a víz színe fölé, a világosságnak és sötétségnek elvégződéséig.
Jer. 5,22.
11. Az egek oszlopai megrendülnek, és düledeznek fenyegetéseitől.
Zsolt. 8,29. 33,7. 104,9.
12. Erejével felriasztja a tengert, és bölcsességével megtöri Ráhábot. rész 9,13.
2Móz. 14,31. Ésa. 51,15. Jer. 31,35.
13. Leheletével megékesíti az eget, keze átdöfi a futó kígyót.
14. Ímé, ezek az Ő útjainak részei, de mily kicsiny rész az, amit meghallunk abból! Ám az Ő hatalmának mennydörgését ki érthetné meg? rész 9,8.
Zsolt. 33,6. Péld. 3,11–13. Ésa. 27,1.

Jób védi ártatlanságát

27 Jób pedig folytatá az ő beszédét, és monda:
2. Él az Isten, aki az én igazamat elfordította, és a Mindenható, aki keserűséggel illette az én életemet,
3. Hogy mindaddig, amíg az én életem bennem van, és az Istennek lehelete van az én orromban;
4. Az én ajakim nem szólnak álnokságot, és az én nyelvem nem mond csalárdságot!
5. Távol legyen tőlem, hogy igazat adjak néktek! Amíg lelkemet ki nem lehelem, ártatlanságomból magamat ki nem tagadom.
6. Megigazultságomhoz ragaszkodom, róla le nem mondok; napjaim miatt nem korhol az én szívem. Csel. 24,16.
7. Ellenségem lesz olyan, mint a gonosz, és aki ellenem támad, mint az álnok.
8. Mert micsoda reménysége lehet a képmutatónak, hogy telhetetlenkedett, ha az Isten mégis elragadja az ő életét?
Mát. 16,26. Luk. 12,20.
9. Meghallja-é kiáltását az Isten, ha eljön a nyomorúság reá? rész 35,12.
Zsolt. 18,41. Péld. 1,28. 28,9. Ésa. 1,15. Jer. 14,12. Ezék. 8,18. Mik. 3,4. Ján. 9,31. Jak. 4,3.
10. Vajon gyönyörködhetik-é a Mindenhatóban; segítségül hívhatja-é mindenkor az Istent? Zsolt. 37,4. Ésa. 58,14.

A gonoszok sorsa rosszra fordul

11. Megtanítlak benneteket Isten dolgaira; amik a Mindenhatónál vannak, nem titkolom el.
12. Ímé, ti is mindnyájan látjátok: miért van hát, hogy hiábavalósággal hivalkodtok?!
13. Ez a gonosz embernek osztályrésze Istentől, és a kegyetlenek öröksége a Mindenhatótól, amelyet elvesznek:
Gal. 6,7.
14. Ha megsokasulnak is az ő fiai, a kardnak sokasulnak meg, és az ő magzatai nem lakhatnak jól kenyérrel sem.
Eszt. 9,10. Hós. 9,13.
15. Az ő maradékai dögvész miatt temettetnek el, és az ő özvegyeik meg sem siratják.
16. Ha mint a port, úgy halmozná is össze az ezüstöt, és úgy szerezné is össze ruháit, mint a sarat:
17. Összeszerezheti ugyan, de **az igaz ruházza magára**, **az ezüstön pedig az ártatlan osztozik**. Péld. 13,22. 28,8. Préd. 2,26.
18. Házát pók módjára építette föl, és olyanná, mint a csőszcsinálta kunyhó.
Ésa. 1,8. JerSir. 2,6.
19. Gazdagon fekszik le, mert nincsen kifosztva; felnyitja szemeit és semmije sincsen. 4Móz. 20,26.
20. Meglepi őt, mint az árvíz, a félelem, éjjel ragadja el a zivatar.
21. Felkapja őt a keleti szél és elviszi, elragadja őt helyéről.
22. Nyilakat szór reá és nem kíméli; futva kell futnia keze elől.
23. Csapkodják felette kezeiket, és kisüvöltik őt az ő lakhelyéből.

Isten bölcsessége kikutathatatlan

28 Bizony az ezüstnek bányája van, és helye az aranynak, ahol tisztítják.
2. A vasat a földből hozzák elő, a követ pedig érccé olvasztják.
3. Határt vet az ember a sötétségnek, és átkutatja egészen és végig a homálynak és a halál árnyékának követ. Préd. 1,13.
4. Aknát tör távol a lakóktól: mintha lábukról is megfelejtkeznének, alámerülnek és lebegnek emberektől messze.
5. Van föld, amelyből kenyér terem, alant pedig fel van forgatva, mintegy tűz által;
6. Köveiben zafir található, göröngyeiben arany van.
7. Van ösvény, amelyet nem ismer a sas, sem a sólyom szeme nem látja azt.
8. Nem ismerik azt büszke vadak, az oroszlán sem lépked azon.
9. Ráveti kezét az ember a kovakőre, a hegyeket tövükből kiforgatja.
10. A sziklákban tárnákat hasít, és minden drága dolgot meglát a szeme.
11. Elköti a folyók szivárgását, az elrejtett dolgot pedig világosságra hozza.
12. De a bölcsesség hol található, és az értelemnek hol van a helye? Préd. 7,24.
13. Halandó a hozzá vivő utat nem ismeri, az élők földjén az nem található. Péld. 3,15. Mát. 13,44–46.
14. A mélység azt mondja: Nincsen az bennem; a tenger azt mondja: Énnálam sincsen. Róm. 11,33.
15. Színaranyért meg nem szerezhető, ára ezüsttel meg nem fizethető. Péld. 3,13. 16,16.
16. Nem mérhető össze Ofir aranyával, sem drága ónixszal, sem zafírral.
17. Nem ér fel vele az arany és gyémánt, aranyedényekért be nem cserélhető.
18. Korall és kristály említeni sem való; a bölcsesség ára drágább a gyöngyöknél.
19. Nem ér fel vele Kúsnak topáza, színarannyal sem mérhető össze.
20. A bölcsesség honnan jön tehát, és hol van helye az értelemnek?
21. Rejtve van az minden élő szemei előtt, az ég madarai elől is fedve van.
22. A pokol és halál azt mondják: Csak hírét hallottuk füleinkkel!
23. Isten tudja annak útját, Ő ismeri annak helyét. Csel. 15,18. Zsid. 4,13.
24. Mert Ő ellát a föld határaira, Ő lát mindent az ég alatt. Péld. 15,3.
25. Mikor a szélnek súlyt szerzett, és a vizeket mértékre vette; Zsolt. 135,7.
26. Mikor az esőnek határt szabott, és mennydörgő villámoknak utat:
27. Akkor látta és kijelentette azt, megalapította és meg is vizsgálta azt.
28. Az embernek pedig mondá: **Ímé, az Úrnak félelme a bölcsesség, és az értelem a gonosztól való eltávozás.** 5Móz. 4,6. 29,29. Zsolt. 111,10. Péld. 1,7. 9,10.

Jób visszagondol előbbi boldogságára

29 Jób pedig folytatá az ő beszédét, és monda:
2. **Oh, vajha olyan volnék, mint a hajdani hónapokban, amikor Isten őrzött engem!**
3. **Mikor az Ő szövétneke fénylett fejem fölött, s világánál jártam a sötétet;**
4. **Amint javakorom napjaiban valék, amikor Isten gondossága borult sátoromra!** Zsolt. 25,14. 91,1.
5. **Mikor még a Mindenható velem volt, és körülöttem voltak gyermekeim;**
6. **Mikor lábaimat édes tejben mostam, és mellettem a szikla olajpatakokat ontott;** 5Móz. 32,13. Zsolt. 81,16. Luk. 3,21.
7. Mikor a kapuhoz mentem, fel a városon; a köztéren székemet fölállítám:
8. Ha megláttak az ifjak, félrevonultak, az öregek is fölkeltek és állottak.
9. A fejedelmek abbahagyták a beszédet, és tenyerüket szájukra tették.
10. A főemberek szava elnémult, és nyelvük az ínyükhöz ragadt. Zsolt. 137,6.
11. Mert amely fül hallott, boldognak mondott engem, és amely szem látott, bizonyságot tett énfelőlem.
12. Mert megmentém a kiáltozó szegényt, és az árvát, akinek nem volt segítsége. Zsolt. 72,12. Péld. 21,13. 24,11.
13. A veszni indultnak áldása szállt reám, az özvegynek szívét megörvendeztetém.
14. **A megigazulást magamra öltém és az is magára ölte engem; palást és süveg gyanánt volt az én ítéletem.** Ésa. 11,5. 59,17. 61,10. Ef. 6,14. Jel. 19,8.

15. A vaknak én szeme valék, és a sántának lába. 4Móz. 10,31.
16. A szűkölködőknek én atyjuk valék, az ismeretlennek ügyét is jól meghányám-vetém. Péld. 29,7.
17. Az álnoknak zápfogait kitördösém, és fogai közül a prédát kiütém vala.
18. Azt gondoltam azért: fészkemmel veszek el, és mint a homok, megsokasodnak napjaim. Zsolt. 30,6.
19. **Gyökerem a víznek nyitva lesz, és ágamon hál meg a harmat**. Zsolt. 1,3. Jer. 17,7. 8.
20. **Dicsőségem megújul velem, és kézívem erősebbé lesz kezemben**.
21. Hallgattak és figyeltek reám, és elnémultak az én tanácsomra. 1Móz. 49,24.
22. Az én szavaim után nem szóltak többet, s harmatként hullt rájuk beszédem. 5Móz. 32,2.
23. Mint az esőre, úgy vártak rám, és szájukat tátották, mint tavaszi záporra.
24. Ha rájuk mosolyogtam, nem bizakodtak el, és orcám derűjét nem sötétíték be.
25. Örömest választottam útjukat, mint főember ültem ott; úgy laktam ott, mint király a hadseregben, mint aki bánkódókat vigasztal.

Jób leírja mostani nyomorúságát

30 Most pedig nevetnek rajtam, akik fiatalabbak nálam, akiknek atyjukat az én juhaimnak komondorai közé sem számláltam volna.
2. Mire való lett volna nékem még kezük ereje is? Rájuk nézve a vénség elveszett!
3. Szükség és éhség miatt összeaszottak, akik a kopár földet futják, a sötét, sivatag pusztaságot.
4. Akik keserű füvet tépnek a bokor mellett, és rekettyegyökér a kenyerük.
5. Az emberek közül kiűzik őket, úgy megszégyenítik őket, mint a tolvajt.
6. Félelmetes völgyekben kell lakniuk, a földnek és szikláknak hasadékaiban.
7. A bokrok között ordítanak, a csalánok alatt gyülekeznek.
8. Esztelen legények, sőt becstelen fiak, akiket kivertek az országból.
9. És most ezeknek lettem gúnydalává, nékik levék beszédtárgyuk! Zsolt. 35,15. 69,11. JerSir. 3,14. 63.
10. Utálnak engem, messze távoznak tőlem, és nem átallanak pökdösni előttem.
11. Sőt leoldják kötelüket és bántalmaznak engem, és a zabolát előttem kivetik.
12. Jobb felől ifjak támadnak ellenem, gáncsot vetnek lábaimnak, és ösvényt törnek felém, hogy megrontsanak.
13. Az én utamat elrontják, romlásomat öregbítik, nincsen segítség ellenük. Zsolt. 69,26.
14. Mint valami széles résen, úgy rontanak elő, pusztulás között hömpölyögnek ide. Zsolt. 18,4.
15. Rettegések fordultak ellenem, mint vihar űzik el tisztességemet, gazdagságom eltűnt, mint a felhő.

Jób Istentől kér segítséget

16. Mostan azért enmagamért ontja ki magát életem; nyomorúságnak napjai fognak meg engem. 1Sám. 1,15.
17. Az éjszaka meglyuggatja csontjaimat bennem, és nem nyugosznak az én inaim. Zsolt. 6,2.
18. A sok erőlködés miatt elváltozott az én ruházatom; úgy szorít engem, mint a köntösöm gallérja.
19. A sárba vetett engem, hasonlóvá lettem porhoz és hamuhoz.
20. Kiáltok hozzád, de nem felelsz; megállok és csak nézel reám! Zsolt. 22,2. Mát. 15,23.
21. Kegyetlenné változtál irántam; kezed erejével harcolsz ellenem.
22. Felemelsz, szélnek eresztesz engem, és széttépsz engem a viharban.
23. Hiszen tudtam, hogy visszatérítesz engem a halálba, és a minden élő gyülekező házába;
24. De a roskadóban levő ne nyújtsa-é ki kezét? Avagy ha veszendőben van, ne kiáltson-é segítségért?
25. Avagy nem sírtam-é azon, akinek kemény napja volt; a szűkölködő miatt nem volt-é lelkem szomorú? Róm. 12,15. 2Kor. 11,29.
26. Bizony jót reméltem és rossz következék, világosságot vártam és homály jöve.

27. Az én bensőm forr és nem nyugoszik; megrohantak engem a nyomorúságnak napjai.
28. Feketülten járok, de nem a nap hősége miatt; felkelek a gyülekezetben és kiáltozom. Zsolt. 102,6. JerSir. 3,12.
29. Atyjukfiává lettem a sakáloknak, és társokká a strucc madaraknak.
30. Bőröm feketülten hámlik le rólam, és csontom elég a hőség miatt.
31. Hegedűm sírássá változék, sípom pedig jajgatók szavává.

Jóbnak tiszta a lelkiismerete

31 Szövetségre léptem szemeimmel, és hajadonra mit sem ügyeltem. Mát. 5,28.
2. És mi volt jutalmam Istentől felülről; vagy örökségem a Mindenhatótól a magasságból?
3. Avagy nem az istentelent illeti-é romlás, és nem a gonosztevőt-é veszedelem?
4. Avagy nem láthatta-é útjaimat, és nem számlálhatta-é meg lépéseimet? 2Krón. 16,9. Péld. 5,21. 15,3. Jer. 32,19.
5. Ha én csalárdsággal jártam, vagy az én lábam álnokságra sietett:
6. Az Ő igazságának mérlegével mérjen meg engem, és megismeri Isten az én ártatlanságomat!
7. Ha az én lépésem letért az útról és az én szívem követte szemeimet, vagy kezeimhez szenny tapadt: 4Móz. 15,39. Mát. 5,29.
8. Hadd vessek én és más egye meg, és tépjék ki az én maradékaimat gyökerestől!
9. Ha az én szívem asszony után bomlott, és leselkedtem az én felebarátomnak ajtaján:
10. Az én feleségem másnak őröljön, és mások hajoljanak rája.
11. Mert gyalázatosság volna ez, és bírák elé tartozó bűn.
12. Mert tűz volna ez, amely pokolig emésztene, és minden jövedelmemet tövestől kiirtaná.
13. Ha megvetettem volna igazát az én szolgámnak és szolgálómnak, mikor pert kezdtek ellenem:
14. Mitévő lennék, ha felkelne az Isten, és ha meglátogatna: mit felelnék néki?
15. Nem Ő teremtette-é őt is, aki engem teremtett anyám méhében; nem egyugyanaz formált-é bennünket anyánk ölében? Péld. 14,31. 22,2. Mal. 2,10. Ef. 4,6.
16. Ha a szegények kívánságát megtagadtam, és az özvegy szemeit epedni engedtem;
17. És ha falatomat egymagam ettem meg, és az árva abból nem evett;
18. Hiszen ifjúságom óta, mint atyánál növekedett nálam, és anyámnak méhétől kezdve vezettem őt!
19. Ha láttam a ruhátlant veszni indulni, és takaró nélkül a szegényt;
20. Hogyha nem áldottak engem az ő ágyékai, és az én juhaim gyapjából fel nem melegedett;
21. Ha az árva ellen kezemet felemeltem, mert láttam a kapuban az én segítségemet;
22. A lapockájáról essék ki a vállam, és a forgócsontról szakadjon le karom!
23. Hiszen úgy rettegtem Isten csapásától, és fensége előtt tehetetlen valék!
24. Ha reménységemet aranyba vetettem, és azt mondtam az olvasztott aranynak: Én bizodalmam!
25. Ha örültem azon, hogy nagy a gazdagságom, és hogy sokat szerzett az én kezem;
26. Ha néztem a napot, mikor fényesen ragyogott, és a holdat, mikor méltósággal haladt, 5Móz. 4,19. 11,16. Ezék. 8,16.
27. És az én szívem titkon elcsábult, és szájammal megcsókoltam a kezemet:
28. Ez is bíró elé tartozó bűn volna, mert ámítottam volna az Istent odafent! Ésa. 42,8.
29. Ha örvendeztem az engem gyűlölőnek nyomorúságán, és ugráltam örömömben, hogy azt baj érte;
30. De nem engedtem, hogy szájam vétkezzék azzal, hogy átkot kérjek az ő életére! Mát. 5,44. Róm. 12,14.
31. Ha nem mondták az én sátorom cselédei: Van-é, aki az ő húsával jól nem lakott?

32. A jövevény nem hált az utcán, ajtóimat az utas előtt megnyitám.
1Móz. 19,2. Zsid. 13,2. 1Pét. 4,9.
33. Ha emberi módon eltitkoltam vétkemet, keblembe rejtve bűnömet:
34. Bizony akkor tarthatnék a nagy tömegtől, rettegnem kellene nemzetségek megvetésétől; elnémulnék és az ajtón sem lépnék ki! 1Móz. 23,2. Példi. 29,25.
35. Oh, bárcsak volna valaki, aki meghallgatna engem! Ímé, ez a végszóm: a Mindenható feleljen meg nékem; és írjon könyvet ellenem az én vádlóm.
36. Bizony én azt a vállamon hordanám, és korona gyanánt a fejemre tenném!
37. Lépteimnek számát megmondanám néki, mint egy fejedelem, úgy járulnék hozzá!
38. Ha földem ellenem kiáltott és annak barázdái együtt siránkoztak;
39. Ha annak termését fizetés nélkül ettem, vagy gazdájának életét kioltottam:
40. Búza helyett tövis teremjen és árpa helyett konkoly! Itt végződnek a Jób beszédei.

Elihu első beszéde

32 Miután ez a három ember megszűnt vala felelni Jóbnak, mivel ő igaz vala önmaga előtt:
2. Haragra gerjede Elihu, a Barakeél fia, aki Búztól való vala, a Rám nemzetségéből. Jób ellen gerjedt föl haragja, mivel az igazabbnak tartotta magát Istennél.
1Móz. 22,21.
3. De felgerjedt haragja az ő három barátja ellen is, mivelhogy nem találják vala el a feleletet, mégis kárhoztatják vala Jóbot.
4. Elihu azonban várakozott a Jóbbal való beszéddel, mert amazok öregebbek valának őnála.
5. De mikor látta Elihu, hogy nincs felelet a három férfiú szájában, akkor gerjede föl az ő haragja.
6. És felele a Búztól való Elihu, Barakeél fia, és monda: Napjaimra nézve én még csekély vagyok, ti pedig élemedett emberek, azért tartózkodtam és féltem tudatni veletek véleményemet.
7. Gondoltam: Hadd szóljanak a napok; és hadd hirdessen bölcsességet az évek sokasága!
8. **Pedig a szellem az az emberben és a Mindenható lehelése, ami értelmet ad néki!** 1Kir. 3,12. 4,29. Péld. 2,6. Préd. 2,26. Dán. 1,17. Mát. 11,25. Jak. 1,5.
9. Nem a nagyok a bölcsek, és nem a vének értik az ítéletet. 1Kor. 1,21. 26.
10. Azt mondom azért: Hallgass reám, hadd tudassam én is véleményemet!
11. Ímé, én végigvártam beszédeiteket, figyeltem, amíg okoskodtatok, amíg szavakat keresgéltetek.
12. Igen ügyeltem reátok és ímé, Jóbot egyikőtök sem cáfolá meg, sem beszédére meg nem felelt. Péld. 18,13.
13. Ne mondjátok azt: Bölcsességre találtunk, **Isten győzheti meg őt és nem ember!** Jer. 9,23.
14. Mivel ellenem nem intézett beszédet, nem is a ti beszédeitekkel válaszolok hát néki.
15. Megzavarodának és nem feleltek többé; kifogyott belőlük a szó.
16. Vártam, de nem szóltak, csak álltak és nem feleltek többé.
17. Hadd feleljek hát én is magamért, hadd tudassam én is véleményemet!
18. Mert tele vagyok beszéddel; unszolgat engem a bennem levő szellem.
19. Ímé, bensőm olyan, mint az új bor, amelynek nyílása nincsen; miként az új tömlők, csaknem szétszakad.
20. Szólok tehát, hogy levegőhöz jussak; felnyitom ajkaimat, és felelek.
21. Nem leszek személyválogató senki iránt; nem hízelkedem egy embernek sem;
22. Mert én hízelkedni nem tudok; könnyen elszólíthatna engem a Teremtőm! Csel. 12,22. 23.

Elihu ellentmond Jóbnak

33 No, azért halld meg csak Jób az én szavaimat, és vedd füledbe minden beszédemet!
2. Ímé, megnyitom már az én szájamat, és a beszéd nyelvem alatt van már.
3. Igaz szívből származnak beszédeim, tiszta tudományt hirdetnek ajkaim.

1Thess. 1,3.

4. **Az Istennek Szelleme teremtett engem, és a Mindenhatónak lehelete adott nékem életet.** 1Móz. 2,7.

5. Ha tudsz, cáfolj meg; készülj fel ellenem és állj elő!

6. Ímé, én szintúgy Istené vagyok, mint te; sárból formáltattam én is.

7. Ímé, a tőlem való félelem meg ne háborítson; kezem nem lészen súlyos rajtad.

8. Csak az imént mondtad fülem hallatára, hallottam a beszédnek hangját:

9. Tiszta vagyok, fogyatkozás nélkül: mocsoktalan vagyok, bűn nincsen bennem.

10. Ímé, vádakat talál ki ellenem, ellenségének tart engem!

11. Béklyóba veti lábaimat, és őrzi minden ösvényemet.

12. Ímé, ebben nincsen igazad, azt felelem néked, mert nagyobb az Isten az embernél! Préd. 7,20.

13. Miért perelsz vele? Azért, hogy egyetlen beszédedre sem felelt?

rész 40,2. Ésa. 45,9.

14. **Hiszen szól az Isten egyszer vagy kétszer is, de nem ügyelnek rá!**

15. **Álomban, éjjeli látomásban, mikor mély álom száll az emberre, és mikor ágyasházukban szenderegnek;**

rész 36,10. 4Móz. 12,6.

16. **Akkor nyitja meg az emberek fülét, és megpecsételi megintetésükkel.**

Mát. 2,12. 19. 22.

17. Hogy eltérítse az embert a rossz cselekedettől, és elrejtse a kevélységet a férfi elől.

18. Visszatartja a romlástól, és életét hogy azt fegyver ne járja át.

19. Fájdalommal is bünteti az ő ágyasházában, és csontjainak szüntelen való háborgásával. Zsid. 12,6.

20. Úgy, hogy az ő ínye undorodik az ételtől, és lelke az ő kedves ételétől.

21. Húsa szemlátomást aszik le róla; csontjai, amelyeket látni nem lehetett, kiülnek. Zsolt. 102,5.

22. És lelke közelget a sírhoz, s élete a halál angyalaihoz.

23. Ha van mellette magyarázó angyal, egy az ezer közül, hogy az emberrel tudassa kötelességét;

24. És az Isten könyörül rajta, és azt mondja: **Szabadítsd meg őt, hogy ne szálljon a sírba; váltságdíjat találtam!**

Róm. 3,24. 10,7.

25. Akkor teste fiatal, erőtől duzzad, újra kezdi ifjúságának napjait. 2Kir. 5,14. Ef. 5,30.

26. **Imádkozik Istenhez és Ő kegyelmébe veszi, hogy az Ő színét nézhesse nagy örömmel, és az embernek visszaadja az ő igazságát.** Ésa. 50,4. 5.

27. Az emberek előtt énekel és mondja: **Vétkeztem és az igazat elferdítettem vala, de nem e szerint fizetett meg nékem;** Péld. 28,13. Luk. 15,22. Róm. 6,21. 1Ján. 1,9.

28. **Megváltotta életemet a sírba szállástól, és egész valóm a világosságot nézi.** Ésa. 38,17.

29. **Ímé, mindezt kétszer, háromszor cselekszi Isten az emberrel,**

30. **Hogy megmentse életét a sírtól, hogy világoljon az élet világosságával.**

Zak. 9,1.

31. Figyelj Jób, és hallgass meg engem; hallgass, hadd szóljak én!

32. Ha van mit mondanod, cáfolj meg; szólj, mert igen szeretném a te igazságodat. 2Krón. 11,2. 4.

33. Ha pedig nincs, hallgass meg engem, hallgass és megtanítlak téged a bölcsességre! Zsolt. 34,11.

Elihu második beszéde
Isten az ítéletet el nem fordítja

34 És szóla Elihu, és monda:

2. Halljátok meg bölcsek az én szavaimat, és ti tudósok hajtsátok hozzám füleiteket!

3. Mert a fül próbálja meg a szót, mint az íny kóstolja meg az ételt.

4. Keressük csak magunk az igazságot, értsük meg magunk között, mi a jó?

5. Mert Jób azt mondá: Igaz vagyok, de Isten megtagadja igazságomat.

6. Igazságom ellenére kell hazugnak lennem; halálos nyíl talált hibám nélkül!

7. Melyik ember olyan, mint Jób, aki issza a csúfolást, mint a vizet.

8. És egy társaságban forog a gonosztevőkkel, és az istentelen emberekkel jár!
9. Mert azt mondja: Nem használ az az embernek, ha Istennel békességben él. Mal. 3,14.
10. Azért, ti tudós emberek, hallgassatok meg engem! **Távol legyen Istentől a gonoszság, és a Mindenhatótól az álnokság!** 1Móz. 18,21. 5Móz. 32,4. 2Krón. 19,7. Róm. 9,14.
11. **Sőt inkább, amint cselekszik az ember, úgy fizet néki, és mindenki az ő útja szerint találja meg, amit keres.** Péld. 24,12. Jer. 32,19. Mát. 16,27. Róm. 2,6. 2Kor. 5,10. 1Pét. 1,17. Jel. 22,12.
12. **Bizonyára az Isten nem cselekszik gonoszságot, a Mindenható el nem ferdíti az igazságot!**
13. Kicsoda bízta reá a földet és ki rendezte az egész világot?
14. **Ha csak Őmagára volna gondja, életadó szellemét és leheletét magához vonná:** Zsolt. 104,29. Préd. 12,7.
15. **Elhervadna együtt minden test és az ember visszatérne a porba.**
16. Ha tehát van eszed, halld meg ezt, és a te füledet hajtsd az én beszédeimnek szavára!
17. Vajon, aki gyűlöli az igazságot, kormányozhat-é? Avagy az ellenállhatatlan igazat kárhoztathatod-é? 1Móz. 18,28.
18. Aki azt mondja a királynak: Te semmirevaló! És a főembereknek: Te gonosztevő!
19. Aki nem nézi a fejedelmek személyét és a gazdagot a szegénynek fölibe nem helyezteti; mert mindnyájan az Ő kezének munkája. 5Móz. 10,17.
20. Egy pillanat alatt meghalnak; éjfélkor felriadnak a népek és elenyésznek, a hatalmas is eltűnik kéz nélkül!
21. Mert Ő szemmel tartja mindenkinek útját, és minden lépését jól látja.
22. Nincs sötétség és nincs a halálnak árnyéka, ahova elrejtőzhessék a gonosztevő;
23. Mert nem sokáig kell szemmel tartania az embert, hogy az Isten elé kerüljön ítéletre! Ezsdr. 9,13.
24. Megrontja a hatalmasokat vizsgálat nélkül, és másokat állít helyükbe.
25. Ekképpen felismeri cselekedeteiket, és éjjel is ellenük fordul és szétmorzsoltatnak.
26. Gonosztevők gyanánt tapodja meg őket olyan helyen, ahol látják.
27. Akik azért távoztak el, és azért nem gondoltak egyetlen útjával sem,
28. Hogy a szegény kiáltását hozzájuk juttatja, és Ő a nyomorultak kiáltását meghallja. 2Móz. 22,23. 5Móz. 24,14. Jak. 5,4.
29. Ha Ő nyugalmat ád, ki kárhoztatja Őt? Ha elrejti orcáját, ki láthatja meg azt? Akár nép elől, akár ember elől egyaránt; Péld. 17,1. Préd. 4,6. Ésa. 30,15. 32,17. 2Thess. 3,12.
30. Hogy képmutató ember ne uralkodjék, és ne legyen tőre a népnek.
31. Bizony az Istenhez így való szólani: Elszenvedem, nem leszek rossz többé;
32. Amit át nem látok, arra Te taníts meg engem; ha gonoszságot cselekedtem, többet nem teszem!
33. Avagy te szerinted fizessen-é csak azért, mert ezt megveted, és hogy te szabd meg és nem én? Nos, mit tudsz? Mondd!
34. Az okos emberek azt mondják majd nékem, és a bölcs férfiú, aki reám hallgat:
35. Jób tudatlanul szól, és szavai megfontolás nélkül valók.
36. Oh, bárcsak megpróbáltatnék Jób mind végiglen, amiért úgy felel, mint az álnok emberek!
37. Mert vétkét gonoszsággal tetézi, csapkod közöttünk, és Isten ellen szószátyárkodik.

Elihu harmadik beszéde

35 Tovább is felele Elihu, és monda:
2. Azt gondolod-é igaznak, ha így szólsz: Az én igazságom nagyobb, mint Istené?
3. Hogyha ezt mondod: Mi hasznod belőle? Mivel várhatok többet, mintha vétkezném?
4. Én megadom rá néked a feleletet, és barátaidnak teveled együtt.
5. Tekints az égre és lásd meg; és nézd meg a fellegeket, milyen magasan vannak feletted!

6. Hogyha vétkezel, mit tehetsz ellene; ha megsokasítod bűneidet, mit ártasz néki?
7. Ha igaz vagy, mit adsz néki, avagy mit kap a te kezedből? Péld. 9,12. Róm. 11,35.
8. Az olyan embernek árt a te gonoszságod, mint te vagy, és igazságod az ilyen ember fiának használ.
9. A sok erőszak miatt kiáltoznak; jajgatnak a hatalmasok karja miatt; 2Móz. 2,23.
10. De egy sem mondja: Hol van Isten, az én Teremtőm, aki hálaénekre indít éjszaka; Zsolt. 42,8. Ésa. 30,29. 51,3.
11. Aki többre tanít minket a mezei vadaknál, és bölcsebbekké tesz az ég madarainál? Zsolt. 8,6. 1Ján. 5,20.
12. Akkor azután kiálthatnak, de Ő nem felel a gonoszok kevélysége miatt; Péld. 1,28.
13. Mert a hiábavalóságot Isten meg nem hallgatja, a Mindenható arra nem tekint.
14. Hátha még azt mondod: Te nem látod Őt; az ügy előtte van és te reá vársz!
15. Most pedig, mivel nem büntet haragja, és nem figyelmez a nagy álnokságra:
16. Azért tátja fel Jób hívságra a száját, és szaporítja a szót értelem nélkül.

Elihu utolsó beszéde
Isten hatalmas és igazságos

36 És folytatá Elihu, és monda:
2. Várj még egy kevéssé, majd felvilágosítlak, mert az Istenért még van mit mondanom.
3. Tudásomat messzünnen veszem, és az én Teremtőmnek igazat adok.
4. Mert az én beszédem bizonyára nem hazugság; tökéletes tudású ember áll melletted.
5. **Ímé, az Isten hatalmas, mégsem vet meg senkit; hatalmas erőben és bölcsességben.**
6. Nem tartja meg a gonosznak életét, de a szegénynek igaz törvényt teszen.
7. **Nem veszi le az igazról szemeit, sőt a királyok mellé, a trónra ülteti őket örökre, hogy felmagasztaltassanak.** Zsolt. 33,18. 113,7. 8.
8. És ha béklyókba veretnek, és fogva tartatnak a nyomorúság kötelein: Zsolt. 107,10.
9. Tudtukra adja cselekedetüket, és vétkeiket, hogyha elhatalmaztak rajtuk.
10. Megnyitja füleiket a feddőzésnek és megparancsolja, hogy a vétekből megtérjenek: Józs. 1,8. Zsolt. 35,27. 118,25.
11. **Ha engednek és szolgálnak néki, napjaikat gazdagságban töltik el, és esztendeiket gyönyörűségekben.** Ésa. 1,19. Ján. 12,26.
12. Ha pedig nem engednek, fegyverrel veretnek által, és tudatlanságban múlnak ki.
13. De az álnok szívűek haragot táplálnak, nem kiáltanak, mikor megkötözi őket.
14. Azért ifjúságukban halnak meg, és életük a paráznákéhoz hasonló.
15. A nyomorultat megszabadítja az ő nyomorúságától, és a szorongattatással megnyitja fülüket.
16. **Téged is kiszabadítana az ínség torkából tág mezőre, ahol nincs szorultság, és asztalod étke kövérséggel lenne rakva;**
17. De ha gonosz ítélettel vagy tele, úgy utolérnek az ítélet és igazság.
18. Csakhogy a harag ne ragadjon téged csúfkodásra, és a nagy váltságdíj se tántorítson el.
19. Ad-é valamit a te gazdagságodra? Sem aranyra, sem semmiféle erőfeszítésre!
20. Ne kívánjad az éjszakát, amely népeket mozdít ki helyükből.
21. Vigyázz! Ne pártolj a bűnhöz, noha azt a nyomorúságnál jobban szereted.
22. **Ímé, mily fenséges az Isten az Ő erejében; kicsoda az, aki úgy tanítson, mint Ő?** Ésa. 40,13. Róm. 11,34. 1Kor. 2,16.
23. Kicsoda szabta meg az Ő útjait, vagy ki mondhatja azt: Igazságtalanságot cselekedtél? 5Móz. 32,4.
24. **Legyen rá gondod, hogy magasztaljad az Ő cselekedetét, amelyről énekelnek az emberek!** Zsolt. 92,5. Jel. 15,3.
25. Minden ember azt szemléli; a halandó távolról is látja. Róm. 1,19.
26. Ímé, az Isten fenséges, mi nem ismerhetjük Őt! Esztendeinek száma sem nyomozható ki. Zsolt. 90,2. 1Kor. 13,12. Zsid. 1,12.

27. Hogyha magához szívja a vízcseppeket, ködéből mint eső cseperegnek alá,
28. Amelyet a fellegek özönnel öntenek, és hullatnak le temérdek emberre.
29. De sőt értheti-é valaki a felhő szétoszlását, az Ő sátorának zúgását?
30. Ímé, szétterjeszti maga körül az Ő világosságát, és megvilágítja a tenger mélységeit. Jak. 5,17. 18.
31. Mert ezek által ítéli meg a népeket, ád eledelt bőségesen. Csel. 14,17.
32. Kezeit elborítja villámlással, és kirendeli a lázadó ellen.
33. Az Ő dörgése ad hírt felőle, mint a barom a közeledő viharról. Zsolt. 104,14.

Elihu beszéde Isten hatalmasságáról

37 **Ezért remeg az én szívem, és csaknem kiszökik helyéből.**
2. **Halljátok meg figyelmesen az Ő hangjának dörgését, és a zúgást, amely az Ő szájából kijön!**
3. Az egész ég alatt szétereszti azt, és villámát is a földnek széléig. Zsolt. 29,3.
4. Utána hang zendül, az Ő fenségének hangjával mennydörög, s nem tartja vissza azt, ha szava megzendült.
5. Isten az Ő szavával csodálatosan mennydörög, és nagy dolgokat cselekszik, úgyhogy nem érthetjük. Jel. 15,3.
6. Mert azt mondja a hónak: Essél le a földre! És a záporesőnek és a zuhogó zápornak: Szakadjatok. Zsolt. 147,16.
7. Minden ember kezét lepecsételi, hogy megismerje minden halandó, hogy az Ő műve. Zsolt. 111,2.
8. Akkor a vadállat az ő tanyájára húzódik, és az ő barlangjában marad.
9. Rejtekéből előjön a vihar, és az északi szelektől a fagy.
10. Isten lehelete által támad a jég, és szorul össze a víznek szélessége.
11. Majd nedvességgel öntözi meg a felleget, s áttöri a borulatot az Ő villáma.
12. És az köröskörül forog az Ő vezetése alatt, hogy mindazt megtegyék, amit parancsol nékik, a föld kerekségének színén.
13. Vagy ostorul, ha földjének úgy kell, vagy áldásul juttatja azt.
14. Vedd ezt füledbe Jób, állj meg és gondold meg az Istennek csodáit.
15. Megtudod-é, mikor rendeli azt rájuk az Isten, hogy villanjon az Ő felhőjének villáma?
16. Tudod-é, hogy miként lebegnek a felhők, vagy a tökéletes tudásnak csodáit érted-é?
17. Miképpen melegülnek át ruháid, mikor nyugton van a föld a déli széltől?
18. Vele együtt terjesztetted-é ki az eget, amely szilárd, mint az acéltükör?
19. Mondd meg nékünk, mit szóljunk néki? A sötétség miatt semmit sem kezdhetünk.
20. Elbeszélik-é néki, ha szólok? Ha elmondaná valaki: bizony vége volna!
21. Bár az égen ragyog, néha nem látják a napot, de szél fut át rajta és kiderül.
22. **Észak felől aranyszínű világosság támad, Isten körül félelmetes dicsőség.**
23. Mindenható! Nem foghatjuk meg Őt; nagy az Ő hatalma és ítélő ereje, és a tiszta igazságot el nem nyomja. 2Móz. 33,20. Ezék. 18,23. 33,11. Mik. 7,19. Mát. 11,27. Ján. 1,12. 18. 1Tim. 1,15. 6,16. 2Tim. 1,10. 2Pét. 3,9.
24. Azért rettegjék Őt az emberek; a kevély bölcsek közül nem lát Ő egyet sem.

Az Úr első beszéde a forgószélből

38 Majd felele az Úr Jóbnak a forgószélből, és monda: Ezék. 1,4.
2. Ki az, aki elhomályosítja az örök rendet tudatlan beszéddel? Náh. 1,3.
3. Nosza övezd fel, mint férfiú derekadat, én majd kérdezlek, te meg taníts engem!
4. Hol voltál, mikor a földnek alapot vetettem? Mondd meg, ha tudsz valami okosat! Zsolt. 104,5. Péld. 8,29. 30,4.
5. Ki határozta meg mértékeit, ugyan tudod-é; avagy ki húzta el felette a mérőzsinórt?
6. Mire bocsátották le oszlopait, avagy ki vetette fel szegeletkövét;
7. Mikor együtt örvendezének a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai vigadozának?
8. És kicsoda zárta el ajtókkal a tengert, amikor előtűnt, az anyaméhből kijött; 1Móz. 1,9. Zsolt. 33,7. 104,9. Péld. 8,29. Jer. 5,22.

9. Mikor ruházatává a felhőt tettem, takarójául pedig a sűrű homályt?
10. Mikor reávontam törvényemet, zárat és ajtókat veték eléje:
11. És azt mondám: Eddig jöjj és ne tovább; ez itt ellene áll kevély habjaidnak!
12. Parancsoltál-é a reggelnek, amióta megvagy? Kimutattad-é a hajnalnak a helyét?
13. Hogy belefogózzék a földnek széleibe, és lerázassanak a gonoszok róla.
14. Hogy átváltozzék mint a megpecsételt agyag, és előálljon, mint egy ruhában.
15. Hogy a gonoszoktól elvétessék világosságuk, és a fölemelt kar összetöressék?
16. Eljutottál-é a tenger forrásáig, bejártad-é a mélységnek fenekét?
17. Megnyíltak-é néked a halálnak kapui; a halál árnyékának kapuit láttad-é?
18. Áttekintetted-é a föld szélességét, mondd meg, ha mindezt jól tudod?
19. Melyik út visz oda, hol a világosság lakik, és a sötétségnek hol van a helye?
20. Hogy visszavinnéd azt az ő határába, és hogy megismernéd lakása útjait.
21. Tudod te ezt, hiszen már akkor megszülettél; napjaidnak száma nagy!
22. Eljutottál-é a hónak tárházához; vagy a jégesőnek tárházát láttad-é?
23. Amit fenntartottam a szükség idejére, a harc és háború napjára? 1Móz. 9,18. Józs. 10,11. Ésa. 30,30. Ezék. 13,11. 13. Jel. 16,21.
24. Melyik út visz oda, ahol szétoszlik a világosság, és szétterjed a keleti szél a földön?
25. Ki hasított nyílást a záporesőnek, és a mennydörgő villámnak utat?
26. Hogy aláessék az ember nélkül való földre, a pusztaságra, hol senki sincsen;
27. Hogy megitasson pusztát, sivatagot, és hogy sarjasszon zsenge pázsitot? Zsolt. 107,35.
28. Van-é atyja az esőnek, és ki szülte a harmat cseppjeit? Zsolt. 147,8. Jer. 14,22.
29. Kinek méhéből jött elő a jég, és az ég daráját kicsoda szülte? Zsolt. 147,16.
30. Miként rejtőznek el a vizek mintegy kő alá, és mint zárul be a mély vizek színe?
31. Összekötheted-é a Fiastyúk szálait; a Kaszáscsillag köteleit megoldhatod-é? Ésa. 40,26. Ámós 5,8.
32. A Hajnalcsillagot előhozhatod-é az ő idejében, avagy a Göncölszekeret forgathatod-é fiával együtt?
33. Ismered-é az ég törvényeit, vagy te határozod-é meg uralmát a földön? Jer. 31,35. 36.
34. Felemelheted-é szavadat a felhőig, hogy a vizeknek bősége beborítson téged?
35. Kibocsáthatod-é a villámokat, hogy elmenjenek, vagy mondják-é néked: Itt vagyunk?
36. **Ki helyezett bölcsességet a benső részekbe, vagy ki adott a szívnek értelmet?** Zsolt. 51,6. Préd. 2,26.
37. Ki számlálta meg a bárányfelhőket bölcsességgel, és ki üríti ki az égnek tömlőit;
38. Mikor a por híg sárrá változik, és a göröngyök összetapadnak?
39. Vadászol-é prédát a nőstény oroszlánnak, és az oroszlánkölykök éhségét kielégíted-é;
40. Mikor meglapulnak tanyáikon, és a bokrok közt lesben vesztegelnek?
41. Ki szerez a hollónak eledelt, mikor a fiai Istenhez kiáltoznak; kóválygognak, mert nincs mit enniük? Zsolt. 147,9. Mát. 6,26.

Isten visel gondot minden teremtményéről

39 Tudod-é a kőszáli zergék ellésének idejét; megvigyáztad-é a szarvasok fajzását?
2. Megszámláltad-é a hónapokat, ameddig vemhesek; tudod-é az ellésük idejét?
3. Csak összegörnyednek, megszülik magzataikat, vajúdásaiktól megszabadulnak. Jer. 2,24. Hós. 8,9.
4. Fiaik meggyarapodnak, a legelőn nagyra nőnek, elszélednek és nem térnek viszsza hozzájuk.
5. Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, ki oldozta el e szamárnak kötelét,
6. Amelynek házául a pusztát rendelém, és lakóhelyéül a sós földet? Jer. 2,24. Hós. 8,9.
7. Kineveti a városbeli sokadalmat, nem hallja a hajcsár kiáltozását.
8. A hegyeken szedeget, az ő legelőjén mindenféle zöld gazt felkeres.

9. Akar-é szolgálni néked a bölény? Avagy meghál-é a te jászolodnál?
4Móz. 23,22. 5Móz. 33,17.
10. Odakötheted a bölényt a barázdához kötelénél fogva? Vajon boronálja-é a völgyeket utánad?
11. Bízhatol-é benne, mivelhogy nagy az ereje, és munkádat hagyhatod-é reá?
12. Hiszed-é róla, hogy vetésedet behordja, és szérűdre betakarítja?
13. Vígan leng a struccmadár szárnya: vajon az eszterág szárnya és tollazata-é az?
14. Hiszen a földön hagyja tojásait, és a porral költeti ki!
15. És elfeledi, hogy a láb eltiporhatja, és a mezei vad eltaposhatja azokat.
16. Fiaival oly keményen bánik, mintha nem is övéi volnának; ha fáradsága kárba vész, nem bánja; JerSir. 4,3. Ef. 1,18.
17. Mert Isten a bölcsességet elfeledtette vele, értelmet pedig nem adott néki.
18. De hogyha néki ereszkedik, kineveti a lovat és lovagját.
19. Te adsz-é erőt a lónak, avagy a nyakát sörénnyel te ruházod-é fel?
20. Felugraszthatod-é, mint a sáskát? Tüsszögése dicső, félelmetes!
21. Lábai vermet ásnak, örvend erejének, a fegyver elé rohan.
22. Neveti a félelmet; nem remeg, nem fordul meg a fegyver elől;
23. Csörög rajta a tegez, ragyog a kopja és a dárda:
24. Tombolva, nyihogva kapálja a földet, és nem áll veszteg, ha trombita zeng.
25. A trombitaszóra nyerítéssel felel; messziről megneszeli az ütközetet, a vezérek lármáját és a csatazajt.
26. A te értelmed miatt van-é, hogy az ölyv repül, és kiterjeszti szárnyait dél felé?
27. A te rendelésedre száll-é fent a sas, és rakja-é fészkét a magasban? Jer. 49,16.
28. A kősziklán lakik és tanyázik, a sziklák párkányain és bérctetőkön.
29. Onnét kémlel ennivaló után, messzire ellátnak szemei.
30. Fiai vért szívnak, és ahol dög van, mindjárt ott terem. Mát. 24,28.

Az Úr második beszéde a forgószélből

40 Szóla továbbá az Úr Jóbnak, és monda:
2. Aki pert kezd a Mindenhatóval, cáfolja meg, és aki az Istennel feddődik, feleljen néki! Ésa. 45,9.
3. És szóla Jób az Úrnak, és monda:
4. Ímé, én parányi vagyok, mit feleljek néked? Kezemet a szájamra teszem.
5. Egyszer szóltam, de már nem szólok, avagy kétszer, de nem teszem többé!
6. Ekkor szóla az Úr Jóbnak a forgószélből, és monda: Zsolt. 50,3.
7. Nosza! övezd fel, mint férfi, derekadat; én kérdezlek, te pedig taníts engem!
8. **Avagy semmivé teheted-é te az én igazságomat; kárhoztathatsz-é te engem azért, hogy te igaz légy?** Zsolt. 51,4. Róm. 3,4.
9. És van-é ugyanolyan karod, mint az Istennek, mennydörgő hangon szólasz-é, mint Ő? Zsolt. 29,3.
10. Ékesítsd csak fel magadat fénnyel és méltósággal, ruházd fel magadat dicsőséggel és fenséggel! Zsolt. 93,1. 104,1.
11. Öntsd ki haragodnak tüzét, és láss meg minden kevélyt és alázd meg őket!
12. Láss meg minden kevélyt és törd meg őket, és a gonoszokat az ő helyükön tipord le!
13. Rejtsd el őket együvé a porba, orcájukat kösd be mélységes sötéttel:
14. Akkor én is dicsőítlek, hogy megtartott téged a te jobb kezed!
15. Nézd csak a behemótot, amelyet én teremtettem, amiként téged is, fűvel él, mint az ökör!
16. Nézd csak az erejét az ő ágyékában, és az ő erősségét hasának izmaiban!
17. Kiegyenesíti farkát, mint valami cédrust, lágyékának inai egymásba fonódnak.
18. Csontjai érccsövek, lábszárai, mint a vasrudak.
19. Az Isten alkotásainak remeke ez, az ő teremtője adta meg néki fegyverét.
20. Mert füvet teremnek számára a hegyek, és a mező minden vadja ott játszadozik. Zsolt. 104,14.
21. Lótuszfák alatt heverész, a nádak és mocsarak búvóhelyein.

22. Befedezi őt a lótuszfák árnyéka, és körülveszik őt a folyami fűzfák.
23. Ha árad is a folyó, nem siet; bizton van, ha szájához a Jordán csapna is.
24. Megfoghatják-é őt szemei láttára, vagy átfúrhatják-é az orrát tőrökkel?!

Ami az ég alatt van, mind enyém!

41 Kihúzhatod-é a leviatánt horoggal, leszoríthatod-é a nyelvét kötéllel?
2. Húzhatsz-é gúzst az orrába, az állát szigonnyal átfurhatod-é? Ésa. 37,29.
3. Vajon járul-é elődbe sok könyörgéssel, avagy szól-é hozzád sima beszédekkel?
4. Vajon szövetséget köt-é veled, hogy fogadd őt örökös szolgádul?
5. Játszhatol-é vele, miként egy madárral; gyermekeid kedvéért megkötözheted-é?
6. Alkudozhatnak-é felette a társak, vagy a kalmárok közt feloszthatják-é azt?
7. Tele rakhatod-é nyársakkal a bőrét, avagy szigonnyal a fejét?
8. Vesd rá a kezedet, de megemlékezzél, hogy a harcot nem ismételed.
9. Ímé, az ő reménykedése csalárd; puszta látása is halálra ijeszt!
10. Nincs oly merész, aki őt felverje. Ki hát az, aki velem szállna szembe?
11. Ki adott nékem elébb, hogy azt visszafizessem? **Ami az ég alatt van**, **mind enyém**! Zsolt. 24,1. Róm. 11,35. 1Kor. 10,26.
12. Nem hallgathatom el testének részeit, erejének mivoltát, alkotásának szépségét.
13. Ki takarhatja fel ruhája felszínét; két sor foga közé kicsoda hatol be?
14. Ki nyitotta fel orcájának ajtait? Fogainak sorai körül rémület lakik!
15. Büszkesége a csatornás pajzsok, összetartva mintegy szorító pecséttel.
16. Egyik szorosan a másikhoz lapul, hogy közéje levegő se megy.
17. Egyik a másikhoz tapad, egymást tartják, egymástól elszakadhatatlanok.
18. Tüsszentése fényt sugároz ki, és szemei, mint a hajnal szempillái.
19. A szájából szövétnekek jönnek ki, és tüzes szikrák omlanak ki.
20. Orrlyukaiból gőz lövell elő, mint a forró fazékból és üstből.
21. Lehelete meggyújtja a holt szenet, és a szájából láng lövell elő.
22. Nyakszirtjén az erő tanyáz, előtte félelem ugrándozik.
23. Testének részei egymáshoz tapadtak; kemény önmagában és nem izeg-mozog.
24. Szíve kemény, mint a kő, oly kemény, mint az alsó malomkő.
25. Hogyha felkél, hősök is remegnek; ijedtükben veszteg állnak.
26. Ha éri is a fegyver, nem áll meg benne, legyen bár dárda, kopja vagy kelevéz.
27. Annyiba veszi a vasat, mint a pozdorját, az acélt, mint a korhadt fát.
28. A nyíl vesszője el nem űzi őt, a parittyakövek pozdorjává változnak rajta.
29. Pozdorjának tartja a buzogányütést is, és kineveti a bárd suhogását.
30. Alatta éles cserepek vannak; mint szeges borona hentereg az iszap felett.
31. Felkavarja a mély vizet, mint a fazekat, a tengert olyanná teszi, mint a festékedény.
32. Maga után világos ösvényt hagy, azt hinné valaki, a tenger megőszült.
33. Nincs e földön hozzá hasonló, amely úgy teremtetett, hogy ne rettegjen.
34. Lenéz minden nagy állatot, ő a király minden ragadozó felett.

Jób töredelme

42 Jób pedig felele az Úrnak, és monda:
2. Tudom, hogy Te mindent megtehetsz, és senki téged el nem fordíthat attól, amit elgondoltál. 1Móz. 18,14. Mát. 19,26.
3. Ki az, mondod, aki gáncsolja az örök rendet tudatlanul? Megvallom azért, hogy nem értettem; csodadolgok ezek nékem, és fel nem foghatom. Zsolt. 40,5. 131,1.
4. Hallgass hát, kérlek, én hadd beszéljek; én kérdezlek, Te pedig taníts meg engem!
5. Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeimmel látlak téged. Róm. 10,17. Ef. 1,17. 18.
6. Ezért hibáztatom magam és bánkódom a porban és hamuban! 2Krón. 26,5. Ésa. 1,18. Jer. 33,6. Mik. 7,19. Csel. 5,31.

7. Miután pedig e szavakat mondotta vala az Úr Jóbnak, szóla a Témánból való Elifáznak: Haragom felgerjedt ellened és két barátod ellen, mert nem szóltatok felőlem igazán, mint az én szolgám, Jób.

8. Most azért vegyetek magatokhoz hét tulkot és hét kost, és menjetek el az én szolgámhoz Jóbhoz, és áldozzatok magatokért égőáldozatot; Jób pedig, az én szolgám, imádkozzék tiérettetek; mert csak az ő személyére tekintek, hogy retteneteset ne cselekedjem veletek, mivelhogy nem szóltatok felőlem igazán, mint az én szolgám Jób. 1Móz. 20,17. 4Móz. 23,1. Mát. 5,24. Jak. 5,16. 1Ján. 5,16.

ZSOLTÁROK KÖNYVE

ELSŐ KÖNYV

Az engedelmesek üdve, az istentelenek veszte

1 Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül; Zsolt. 26,4. 5. Péld. 4,11. Jer. 15,17. Csel. 4,25.

2. **Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal**. Józs. 1,8. Zsolt. 119,14.

3. **És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres lészen**. Zsolt. 128,2. Jer. 17,8. 1Tim. 4,8.

4. Nem úgy az istentelenek, hanem, mint a polyva, amit szétszór a szél. Zsolt 35,5. Ésa. 17,13.

5. Azért az istentelenek nem állhatnak meg az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.

6. Mert az Úr ismeri az igazak útját; az istentelenek útja pedig elvész. Náh. 1,7. Ján. 10,14. 2Tim. 2,19.

Jövendölés a Krisztus országáról

2 Miért dühösködnek a pogányok, és gondolnak hiábavalóságot a népek? Csel. 4,25–27.

2. A föld királyai felkerekednek és a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és az Ő felkentje ellen, mondván: Zsolt. 45,7. 105,15. Ján. 1,41.

3. Szaggassuk le az ő bilincseiket, és dobjuk le magunkról köteleiket! Luk. 19,14.

4. Az egekben lakozó neveti, az Úr megcsúfolja őket. Zsolt. 11,4. 37,13.

5. Majd szól nékik haragjában, és megrettenti őket gerjedelmében:

6. **Én kentem ám fel az én királyomat a Sionon, az én szent hegyemen**!

7. Kihirdetem az Úr végzését: **Az Úr mondá nékem: Én fiam vagy Te; én ma nemzettelek téged**. Zsolt. 89,27. Mát. 3,17. Ján. 1,18. Csel. 13,33. Zsid. 1,4. 5. 5,5.

8. **Kérjed tőlem és odaadom néked a pogányokat örökségül, és birtokodul a föld határait**. Zsolt. 82,8. Dán. 7,13. 14. Ján. 17,4. 5.

9. Összetöröd őket vasvesszővel: széjjelzúzod őket, mint cserépedényt. Zsolt. 89,23. 110,5. 6. Mát. 21,44. Jel. 12,5.

10. Azért, királyok, legyetek eszesek, és okuljatok földnek bírái!

11. **Szolgáljátok az Urat félelemmel, és örüljetek reszketéssel**.

12. **Csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjék és el ne vesszetek az úton, mert hamar felgerjed az Ő haragja. Boldogok mindazok, akik Őbenne bíznak**! Jer. 17,7. Ján. 5,22. 23.

Dávid zsoltára, fia, Absolon elől való futásakor

3 Uram! Mennyire megsokasodtak szorongatóim! Sokan vannak a reám támadók! 2Sám. 15,3. Zsolt. 25,19.

2. Sokan mondják felőlem: Nincs számára segítség Istennél. Szela. 2Sám. 16,8.
3. **De Te, oh Uram! Pajzsom vagy nékem, dicsőségem, aki felmagasztalja az én fejemet.** Zsolt. 5,12. 27,6. 28,7.
4. **Felszóval kiálték az Úrhoz, és Ő meghallgatott engem, az Ő szentsége hegyéről. Szela.** Zsolt. 4,3. 34,4. 43,3.
5. Én lefekszem és elalszom; felébredek, mert az Úr támogat engem. 3Móz. 26,6. Zsolt. 4,8. 127,2. Péld. 3,24.
6. Nem félek sok ezernyi néptől sem, amely köröskörül felállott ellenem.
7. Kelj fel Uram, tarts meg engem Istenem, mert Te verted arcul minden ellenségemet; az istentelenek fogait összetörted. Zsolt. 23,4. 27,3.
8. **Az Úré az üdvösség; legyen a Te népeden a Te áldásod. Szela.** Ésa. 43,11. Hós. 13,4.

Esti imádság

(Az éneklőmesternek: a neginótra, Dávid zsoltára.)

4 Mikor kiáltok, hallgass meg engem, megigazultságomnak Istene; szorultságomban tág tért adtál nékem; könyörülj rajtam, és halld meg az én imádságomat! Zsolt. 5,1. 1Pét. 3,12.
2. Emberek fiai! Meddig lesz gyalázatban az én dicsőségem? Meddig szerettek hiábavalóságot, és kerestek hazugságot? Szela.
3. **Tudjátok meg hát, hogy kedveltjévé választott az Úr; meghallja az Úr, ha hozzá kiáltok!** 2Tim. 2,19. 2Pét. 2,9.
4. Haragudjatok, de ne vétkezzetek: beszéljetek szívetekkel a ti ágyasházatokban és csillapodjatok! Szela. Zsolt. 77,6. 119,11. Ef. 4,26.
5. **Igazságnak áldozatával áldozzatok, és bízzatok az Úrban.** Zsolt. 37,3.
6. Sokan mondják: Kicsoda láttat velünk jót? **Hozd fel reánk orcádnak világosságát, oh Uram!** Zsolt. 80,3.
7. Nagyobb örömöt adsz így szívembe, mint amikor sok az ő búzájuk és boruk. Zsolt. 97,11. Ésa. 9,3. Csel. 14,17.
8. **Békességben fekszem le és legott elalszom; mert Te, Uram, egyedül adsz nékem bátorságos lakozást.** 5Móz. 12,10. Zsolt. 3,5. 127,2. Ján. 14,27. Fil. 4,7.

Könyörgés Isten igaz ítéletéért

(Az éneklőmesternek: a nehilótra, Dávid zsoltára.)

5 Uram, figyelmezz szavaimra; értsd meg az én sóhajtásomat! Zsolt. 4,1.
2. Figyelj az én kiáltásom szavára, én Királyom és én Istenem, mert én hozzád imádkozom!
3. Uram, jó reggel hallgasd meg az én szómat; jó reggel készülök hozzád és vigyázok. Zsolt. 59,16.
4. Mert nem olyan Isten vagy Te, aki hamisságban gyönyörködnél; nem lakhatik Tenálad gonosz. Mal. 2,17.
5. Nem állhatnak meg szemeid előtt a kevélyek, gyűlölsz Te minden bűnt cselekedőt. Zsolt. 1,5. Hab. 1,13.
6. Elveszted, akik hazugságot szólnak; a vérszopó és álnok embert utálja az Úr. Csel. 5,10.
7. **Én pedig a Te kegyelmed sokaságából házadba mehetek; leborulok szent templomodban a Te félelmedben.** 1Kir. 8,29.
8. **Uram, vezess engem a Te igazságodban az én ellenségeim miatt; egyengesd előttem a Te utadat!** Zsolt. 27,11. 31,3.
9. Mert nincsen az ő szájukban egyenesség, belsejük csupa romlottság; nyitott sír az ő torkuk, nyelvükkel hízelkednek. Róm. 3,13.
10. Kárhoztasd őket, oh Isten; essenek el saját tanácsaik által; taszítsd el őket vétkeik sokasága miatt, mert fellázadtak ellened.
11. **És örüljenek mindazok, akik bíznak benned; mindörökké vigadjanak, és Te megoltalmazod őket, és örvendezzenek Tebenned, akik szeretik a Te nevedet.** Zsolt. 20,7. 68,3. Péld. 18,10. Ésa. 59,19. 68,3. 1Kor. 2,9.
12. **Mert Te, Uram, megáldod az igazat, körülveszed a Te jóvoltoddal, mint egy pajzssal.**

Imádság halálos szorongattatásban

(Az éneklőmesternek: a neginótra, a seminit szerint; Dávid zsoltára.)

6 Uram, ne feddj meg engem haragodban, és ne ostorozz engem búsulásodban. Zsolt. 38,1. Jer. 10,24.

2. Könyörülj rajtam Uram, mert ellankadtam: **gyógyíts meg engem Uram**, mert megháborodtak csontjaim!
Zsolt. 41,4. 147,3. Hós. 6,1.
3. Lelkem is igen megháborodott, és Te, oh Uram, meddig még?Zsolt. 90,13. Ján. 12,27.
4. **Térj vissza Uram**, **szabadítsd ki életemet**, **ments meg engem a Te irgalmadért**;
5. Mert nincs emlékezés rólad a halálban, a Seolban ki ad hálát néked?
6. Elfáradtam sóhajtozásomban, egész éjjel áztattam ágyamat, könnyhullatással öntöztem nyoszolyámat.
7. Szemem a bánattól elbágyadt, megvénhedett minden szorongatóm miatt.
8. Távozzatok tőlem mind, ti gonoszságot cselekedők, mert meghallgatja az Úr az én siralmam szavát.
9. **Meghallgatja az Úr az én könyörgésemet**, **elfogadja az Úr az én imádságomat**. Zsolt. 66,19. 20.
10. Megszégyenül majd és igen megháborodik minden ellenségem; meghátrálnak és megszégyenülnek hirtelen.

Az igaznak könyörgése védelemért rágalmazói ellen

(Dávid siggajonja, amelyet az Úrhoz énekelt a benjáminita Kús beszéde miatt.)

7 Én Uram Istenem, benned bízom; oltalmazz meg engem minden üldözőmtől, és szabadíts meg engem,
2. Hogy szét ne tépje, mint az oroszlán az én életemet, szét ne szaggassa, ha nincsen szabadító. 1Pét. 5,8.
3. Én Uram Istenem, ha cselekedtem ezt, ha hamisság van az én kezeimben.
4. Ha gonosszal fizettem jóakarómnak, és háborgattam ok nélkül való ellenségemet: 1Sám. 24,7. 26,9.
5. Akkor ellenség üldözze lelkemet s érje el és tapodja földre az én életemet, és sújtsa porba az én dicsőségemet. Szela.
6. Kelj fel, Uram, haragodban, emelkedjél fel ellenségeim dühe ellen; serkenj fel mellettem, Te, aki parancsolod az ítéletet!
Zsolt. 44,23. 94,2.
7. **És népek gyülekezete vegyen téged körül**, **és felettük térj vissza a magasságba**. Csel. 2,47. 9,31.
8. Az Úr ítéli meg a népeket. Bírálj meg engem Uram, az én igazságom és ártatlanságom szerint!
9. Szűnjék meg, kérlek, a gonoszok rosszasága és erősítsd meg az igazat; mert az igaz Isten vizsgálja meg a szíveket és veséket. 1Sám. 16,7. Jer. 11,20.
10. **Az én pajzsom az Istennél van**, **aki megszabadítja az igazszívűeket**.
Zsolt. 20,1. 59,17.
11. Isten igaz Bíró; és olyan Isten, aki mindennap haragszik.
12. Ha meg nem tér a gonosz, kardját élesíti, kézívét felvonja és felkészíti azt.
5Móz. 32,41.
13. Halálos eszközöket fordít reá, és megtüzesíti nyilait.
14. Ímé, álnoksággal vajúdik a gonosz, hamisságot fogan és hazugságot szül.
Jób 15,35. Ésa. 59,4. Jak. 1,15.
15. Gödröt ás és mélyre vájja azt; de beleesik a verembe, amit csinált.
Eszt. 7,10. Péld. 5,22. Préd. 10,8.
16. Forduljon vissza fejére az, amit elkövetett, és szálljon feje tetejére az ő erőszakossága. 1Kir. 2,32. Eszt. 9,25.
17. **Dicsérem az Urat az Ő igazsága szerint**, **és éneklek a felséges Úr nevének**. Fil. 2,9–11.

Ének Isten fenségéről

(Az éneklőmesternek a gittitre, Dávid zsoltára.)

8 Mi Urunk Istenünk, mily felséges a Te neved az egész földön, aki az egekre helyezted dicsőségedet.
2. A csecsemők és kisdedek szájával erősítetted meg hatalmadat a Te ellenségeid miatt, hogy az ellenséget és bosszúállót elnémítsd. Mát. 11,25. 21,16. 1Kor. 1,27.
3. Mikor látom egeidet, a Te ujjaidnak munkáját; a holdat és a csillagokat, amelyeket teremtettél: Zsolt. 111,2.
4. **Micsoda az ember**, **hogy megemlékezel róla**? **És az embernek fia**, **hogy gondod van reá**? Zsolt. 144,3. Zsid. 2,6–8.
5. **Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél** (Elohim), **és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt**! Zsolt. 103,4.
6. **Úrrá tetted őt kezeid munkáin**, **mindent lábai alá vetettél**;
1Móz. 1,26–28. 1Kor. 15,27. Zsid. 2,5–8.

7. Juhokat és mindenféle barmot, és még a mezőnek vadait is;
8. Az ég madarait és a tenger halait, mindent, ami a tenger ösvényein jár.
1Móz. 1,28. 29.
9. Mi Urunk Istenünk, mily felséges a Te neved az egész földön! Zsolt. 35,10.

Isten az igaz bíró

(Az éneklőmesternek: a mútlabbén szerint, Dávid zsoltára.)

9 Dicsérlek Uram teljes szívemből, hirdetem minden csodatételedet.
Zsolt. 138,1. 2.
2. Örülök és örvendezek Tebenned, zengedezem, oh Magasságos, a Te nevedet; Zsolt. 5,11. 104,34.
3. **Hogy az én ellenségeim meghátráltak, elbuktak és elvesztek a Te orcád előtt**;
4. Hogy véghezvitted ítéletemet és ügyemet: az ítélőszékben ültél, mint igaz bíró.
5. Megdorgáltad a pogányokat, elvesztetted a gonoszt: nevüket mindörökre kitörölted. 5Móz. 9,14. Péld. 10,17.
6. Az ellenség megszűnt, elpusztult örökre; és a városoknak, amiket feldúltál még az emlékezetük is elveszett.
7. **Az Úr pedig örökké trónol, ítéletre készítette el az Ő székét**.
Zsolt. 90,1. 102,12. Zsid. 1,11.
8. **És Ő megítéli a világot igazsággal, törvényt tesz a népeknek méltányosan**.
Zsolt. 96,13. 98,9. Csel. 17,31.
9. **És lesz az Úr elnyomottak menedéke, menedék a nyomorúság idején**.
Zsolt. 32,7. 46,1. 91,2.
10. **És bíznak Tebenned, akik ismerik a Te nevedet; mert nem hagytad el, Uram, akik keresnek téged**. Ján. 17,3.
11. Zengjetek az Úrnak, aki Sionban lakik; hirdessétek a népek között az Ő cselekedeteit.
12. Mert számon kéri a kiontott vért, megemlékezik róluk, nem feledkezik el a nyomorultak kiáltásáról.
13. Könyörülj rajtam, Uram! Lásd meg az én nyomorúságomat, amely gyűlölőim miatt van, aki felemelsz engem a halál kapuiból; Zsolt. 57,1.
14. Hogy hirdessem minden dicséretedet Sion leányának kapuiban; hadd örvendjek a Te üdvösségedben. Zsolt. 13,5.
15. Besüllyedtek a pogányok a verembe, amelyet ástak; a hálóban, amelyet elrejtettek, megfogatott a lábuk. Eszt. 7,10.
16. Megismertette magát az Úr az ítéletben, amit hozott: a gonoszt annak keze munkájával ejtette el. Higgajon. Szela.
2Móz. 7,5.
17. Seolba jutnak a gonoszok, oda minden nép, amely elfeledkezik Istenről.
18. Mert a szűkölködő nem lesz végképpen elfelejtve, a nyomorultak reménye sem vész el örökre.
Zsolt. 12,5. 65,2. Péld. 23,18. 24,14.
19. Kelj fel Uram, ne hatalmasodjék el a halandó; ítéltessenek meg a pogányok előtted!
20. Rettentsd meg, Uram, őket; tudják meg a pogányok, hogy halandók ők! Szela.

Az Úr az alázatosak reménysége

10 Uram, miért állasz távol? Miért rejtőzöl el a szükség idején?
2. A gonosznak kevélysége miatt sanyarog a szegény. Essenek foglyul a cseleknek, amiket koholtak. Péld. 5,22.
3. Mert dicsekszik a gonosz az ő lelkének kívánságával, és a fösvény megveti és szidja az Urat. Zsolt. 49,6. 94,3. 4.
4. A gonosz az ő haragos kevélységében senkit sem tudakoz; nincs Isten, ez minden gondolatja. 2Móz. 5,2. Zsolt. 14,1. 36,1.
5. Szerencsések az ő útjai minden időben; messze vannak tőle ítéleteid, elfújja minden ellenségét.
6. Azt mondja szívében: Nem rendülök meg soha örökké, mert nem esem bajba.
Zsolt. 49,11. Préd. 8,11.
7. Szája telve átkozódással, csalárdsággal és erőszakossággal; nyelve alatt hamisság és álnokság. Zsolt. 55,10. Róm. 3,14.
8. Az utcák zugaiban lappang, a rejtekhelyeken megöli az ártatlant, szemei lesnek az ügyefogyottra.
9. Leselkedik a rejtekhelyen, leselkedik, mint az oroszlán az ő barlangjában, hogy elragadja a szegényt; elragadja a szegényt, mihelyt hálójába foghatja azt.
Zsolt. 37,32.

10. Lenyomja, tiporja, és erejétől elesnek az ügyefogyottak.

11. Azt mondja szívében: Elfelejtkezett Isten, elrejtette orcáját: nem is látott soha! Ésa. 49,14.

12. Kelj fel Úr Isten, emeld fel kezedet; ne feledkezzél el a szegényről! 1Móz. 9,15.

13. Miért szidja Istent a gonosz? Miért mondja szívében: Nem lesz számonkérés.

14. Te látod ezt, mert Te nézed a hamisságot és a fájdalmat, hogy kezedbe vedd azt. Tereád hagyja magát az ügyefogyott, az árvának is Te vagy segítsége. Zsolt. 68,5.

15. Törd össze a gonosznak és bűnösnek karját, keresd gonoszságukat, míg már nem találod.

16. Az Úr a Király mindenha és mindörökké; a pogányok kivesznek az Ő földjéről. Zsolt. 93,2.

17. **Az alázatosok kívánságát meghallgatod, oh Uram! Megerősíted szívüket, füleiddel figyelmezel,** 1Pét. 3,12.

18. Hogy ítéletet tégy az árvának és elnyomottnak, hogy többé már ne rettentsen a földből való ember. Péld. 23,18.

Az Úr az igazak menedéke

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára.)

11 Az Úrban bízom; hogy mondhatjátok nekem: fuss a hegyre, mint a madár?! Zsolt. 56,11.

2. Mert ímé, a gonoszok megvonják az íjat, ráillesztették nyilukat az idegre, hogy a sötétségben az igazszívűekre lövöldözzenek. Zsolt. 64,3. 4.

3. Mikor a fundamentumok is elrontattak, mit cselekedett az igaz?

4. Az Úr az Ő szent templomában, az Úr trónja az egekben; az Ő szemei látják, szemöldökei megpróbálják az emberek fiait. Hab. 2,20. Mát. 5,34. Csel. 7,49. Zsid. 4,13.

5. Az Úr az igazat megpróbálja, a gonoszt pedig, az álnokság kedvelőjét, gyűlöli az Ő lelke. 1Móz. 22,1. Jak. 1,12.

6. Hálókat hullat a gonoszokra; tűz, kénkő és égető szél az ő osztályrészük! Ezék. 38,22.

7. Mert az Úr igaz; igazságot szeret, az igazak látják az Ő orcáját. Zsolt. 33,5. 45,7.

Az Úré a szabadítás

(Az éneklőmesternek: a seminitre, Dávid zsoltára.)

12 Segíts Uram, mert elfogyott a kegyes, mert eltűntek a hívek az emberek fiai közül. Ésa. 57,1. Mik. 7,1.

2. Hamisságot szól egyik a másiknak; hízelkedő ajakkal kettős szívből szólnak. Zsolt. 10,7. 41,6.

3. Vágja ki az Úr mind a hízelkedő ajkakat, a nyelvet, amely nagyokat mond.

Az Úr beszédei tiszta beszédek, mint a kohóban megolvasztott ezüst

4. Akik ezt mondják: Nyelvünkkel felülkerekedünk, ajkaink velünk vannak; ki lehetne Úr felettünk?

5. A szegények elnyomása miatt, a nyomorultak nyögése miatt legott **felkelek, azt mondja az Úr; biztosságba helyezem azt, aki arra vágyik.** 2Móz. 3,7. 8.

6. **Az Úr beszédei tiszta beszédek, mint a földből való kohóban megolvasztott ezüst, hétszer megtisztítva.** Zsolt. 18,30. 19,8. 119,140. Péld. 30,5.

7. Te Uram, megtartod őket; megőrzöd őket e nemzetségtől örökké.

8. Köröskörül járnak a gonoszok, ahogy az alávalóság felmagasztaltatik az emberek fiai közt.

Felelj nékem, Uram, Istenem!

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára.)

13 Uram, meddig felejtkezel el rólam végképpen? Meddig rejted el orcádat tőlem? 5Móz. 31,17. Zsolt. 44,24. 88,14. 89,46.

2. Meddig tanakodjam lelkemben, bánkódjam szívemben naponként? Meddig hatalmaskodik az én ellenségem rajtam?

3. **Nézz ide, felelj nékem, Uram, Istenem; világosítsd meg szemeimet,** hogy el ne aludjam a halálra; Ezsdr. 9,8. Zsolt. 18,28.

4. Hogy ne mondja ellenségem: legyőztem őt; háborgatóim ne örüljenek, hogy tántorgok.

5. **Én pedig a Te kegyelmedben bíztam, örvendezzen szívem a Te üdvösségedben;** Ján. 15,8. Fil. 4,4. 1Thess. 5,16.

6. **Hadd énekeljek az Úrnak, hogy jót tett velem!** 2Sám. 22,2.

Az Úr a nyomorultak
oltalma az emberi gonoszság ellen
(Az éneklőmesternek: Dávidé.)

14 Azt mondja a balgatag az ő szívében: Nincs Isten. Megromlottak, utálatosságot cselekedtek; nincs, aki jót cselekedjék. Zsolt. 10,4. 53,3.

2. Az Úr letekintett a mennyből az emberek fiaira, hogy meglássa, ha van-é értelmes, Istent kereső? Zsolt. 33,13. 14.

3. Mindnyájan elhajlottak; egyaránt megromlottak, nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is. Róm. 3,12.

4. Nem tudják-é ezt mind a gonosztévők, akik megeszik az én népemet, mintha kenyeret ennének, az Urat pedig segítségül nem hívják? Zsolt. 79,6. Ésa. 64,7.

5. Majd rettegnek rettegéssel, mert Isten az igaz nemzetséggel van!

6. A szegénynek tanácsát kicsúfoljátok, mert az Úr az ő bizodalma.

7. Vajha eljönne Sionból Izraelnek az üdvösség! **Mikor az Úr visszahozza népének foglyait, Jákób örül majd és vigad Izrael.** 5Móz. 30,3. Zsolt. 53,6. Róm. 11,25–27.

Az istenfélők rendíthetetlen szilárdsága
(Dávid zsoltára.)

15 Uram, kicsoda tartózkodhat sátorodban, kicsoda lakozhat szent hegyeden? Zsolt. 24,3. Ésa. 33,14.

2. Aki tökéletességben jár, igazságot cselekszik, és igazat szól az ő szívében. Ésa. 33,15.

3. Nem rágalmaz nyelvével, nem tesz rosszat felebarátjának, és nem szerez gyalázatot rokonainak. Jak. 1,26. 3,6.

4. Akinek az alávaló utálatos a szemében, de tiszteli az Urat félőket. Esküjét meg nem változtatja, ha kárt vall is. Bír. 11,35.

5. Pénzét nem adja uzsorára, és nem fogad el ajándékot az ártatlan ellen. Aki ezeket cselekszi, nem rendül meg soha örökké. Ezék. 18,8. 2Pét. 1,10.

Isten fiainak öröksége
(Dávid miktámja.)

16 Tarts meg engem Istenem, mert benned bízom. Zsolt. 25,20.

2. Ezt mondom az Úrnak: **Én Uram vagy Te; feletted való jóm nincsen.**

3. **A szentekben, akik e földön vannak és a felségesekben, bennük van minden gyönyörűségem.** Zsolt. 119,63.

4. Megsokasodnak fájdalmaik, akik más isten után sietnek; nem áldozom meg véres italáldozatukat és nem veszem nevüket ajkaimra. Józs. 23,7. Zsolt. 106,37. 38.

5. **Az Úr az én osztályrészem és poharam; Te támogatod az én sorsomat.** JerSir. 3,24.

6. **Az én mérőkötelem kellemes helyre esett, bizony tekintélyes örökség jutott nékem.**

7. **Áldom az Urat, aki tanácsot adott nékem; még éjjel is oktat engem az én bensőm.** Zsolt. 63,6.

8. Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök. Csel. 2,25–28.

9. Azért örül az én szívem és örvendez az én lelkem; testem is biztosságban lakozik.

10. Mert nem hagysz engem a Seolban; nem engeded, hogy a Te szented rothadást lásson. Zsolt. 49,15. Ésa. 53,10–12. Dán. 9,24. Luk. 1,35. Csel. 2,27. Zsid. 13,20.

11. **Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van Tenálad; a Te jobbodon gyönyörűségek vannak örökké.** Zsolt. 119,24. Csel. 2,28.

Dávid imádsága

17 Hallgasd meg, Uram, az igazságot, vedd észre könyörgésemet, figyelmezzél imádságomra, mely nem jön csalárd ajakról.

2. **A Te orcádtól jöjjön ki ítéletem, a Te szemeid hadd lássanak igazat.**

3. Megpróbáltad az én szívemet, meglátogattál éjjel; próbáltál engem, nem találtál semmi rosszat; ha tán gondoltam is, nem jött ki a számon. Jób 23,10. Zsolt. 39,1. 66,10. Zak. 13,9. Jak. 3,2. 1Pét. 1,7.

4. **Az emberek cselekedeteinél a Te ajkad Igéjével őrizkedtem az erőszakosnak ösvényeitől.** Róm. 12,2.

5. Ragaszkodtak lépteim a Te ösvényeidhez, nem ingadoztak lábaim. Zsolt. 119,133.

6. Hívtalak én, mert Te meghallgatsz engem, Istenem! Hajtsd hozzám füledet, hallgasd meg az én beszédemet. 1Pét. 3,12.

7. Mutasd meg csodálatos kegyelmedet, aki megszabadítod jobboddal a benned bízókat a támadóktól.

8. **Tarts meg engem, mint szemed fényét; szárnyaid árnyékába rejts el engem.** 5Móz. 32,10. Zsolt. 91,4.

9. A gonoszok elől, akik nyomorgatnak engem; ellenségeim elől, akik lelkendezve vesznek körül engem.

10. Megkövéredett szívüket elzárták, szájukkal kevélyen szólnak. 1Sám. 2,3.

11. Körülvettek most minket mentünkben; szemeiket ránk szegzik, hogy földre terítsenek. 1Sám. 23,26.

12. Hasonlók az oroszlánhoz, amely zsákmányra szomjaz, és a rejtekhelyen ülő oroszlánkölyökhöz.

13. Kelj fel, oh Uram! Szállj vele szembe, terítsd le őt, szabadítsd meg életemet a gonosztól fegyvereddel;

14. Az emberektől, oh Uram, kezeddel, a világ embereitől! Az ő osztályrészük az életben van; megtöltötted hasukat javaiddal, bővölködnek fiakkal, amijük pedig marad, gyermekeikre hagyják.

15. **Én megigazultságban nézem a Te orcádat, megelégszem a Te ábrázatoddal, midőn felserkenek.**
Ésa. 26,19. 2Kor. 3,18. Kol. 1,15. 1Ján. 3,2.

Dávid győzelmi éneke szabadulásában

(Az éneklőmesternek: az Úr szolgájától, Dávidtól, aki az Úrhoz ez ének szavait azon a napon mondotta, amelyen az Úr megszabadította őt minden ellenségének kezéből, és a Saul kezéből.)

18 És monda: **Szeretlek Uram, én erősségem**! 2Sám. 22,3.

2. **Az Úr az én Kősziklám, váram és Szabadítóm; az én Istenem, az én erősségem, Őbenne bízom: az én pajzsom, üdvösségem szarva, menedékem.**
Zsolt. 62,2. Zsid. 2,13.

3. Az Úrhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől.
Zsolt. 34,1.

4. Halál kötelei vettek körül, s az istentelenség árjai rettentettek engem.

5. A Seol kötelei vettek körül; a halál tőrei fogtak meg engem. Zsolt. 116,3.

6. Szükségemben az Urat hívtam, és az én Istenemhez kiáltottam; szavamat meghallá templomából, és kiáltásom eljutott füleibe. 1Pét. 3,12.

7. Megindult, megrendült a föld, s a hegyek fundamentumai inogtak; és megindultak, mert haragra gyúlt. Csel. 4,31.

8. Füst szállt fel orrából, és szájából emésztő tűz; izzó szén gerjedt belőle.
Zsid. 12,29.

9. Lehajtotta az eget és leszállt, és homály volt lábai alatt. Ésa. 64,1.

10. Kerubon haladt és röpült, és a szelek szárnyain suhant. Zsolt. 99,1. 104,3.

11. A sötétséget tette rejtekhelyévé; sátora körülötte a sötét felhők és sűrű fellegek. Zsolt. 97,2.

12. Az előtte lévő fényességből felhőin jégeső tört át és eleven szén. Zsolt. 97,3.

13. Dörgött az Úr a mennyekben, és a Magasságos (Elion) zengett; és jégeső hullt és eleven szén. 2Sám. 22,14. Zsolt. 140,10.

14. És kibocsátá nyilait és elszéleszté azokat, villámokat szórt és megháborította azokat. Ésa. 30,30. Hab. 3,11.

15. És meglátszottak a vizek medrei s megmutatkoztak a világ fundamentumai; a Te feddésedtől, Uram, a Te orrod leheletének fúvásától.

16. **Lenyúlt a magasból és felvett engem; kivont engem nagy vizekből.**
Zsolt. 144,7.

17. Megszabadított engem az én erős ellenségemtől, s az én gyűlölőimtől, akik hatalmasabbak voltak nálamnál. Hab. 3,13.

18. Rám jöttek veszedelmem napján; de az Úr volt az én támaszom.

19. **És kivitt engem tágas helyre; kiragadott engem, mert gyönyörködik bennem.** 2Sám. 22,20. Zsolt. 31,8. 118,5.

20. Az Úr megigazultságom szerint fizetett nékem, kezeimnek tisztasága szerint jutalmazott engem; Zsolt. 7,8. 2Kor. 5,21.

21. Mert megőriztem az Úrnak útjait, és gonoszul nem távoztam el az én Istenemtől. 2Sám. 22,22.

22. Mert minden ítélete előttem, és rendeléseit nem hánytam el magamtól.

23. És feddhetetlen voltam előtte, őrizkedtem az én vétkemtől.

24. És megfizetett nékem az Úr az én megigazultságom szerint; kezeim tisztasága szerint, ami szemei előtt van.

25. Az irgalmashoz irgalmas vagy: a feddhetetlenhez feddhetetlen vagy. Zsolt. 41,1.
26. A tisztával tiszta vagy; s a visszáshoz visszás vagy. Péld. 3,34. Gal. 6,7.
27. Mert Te megtartod a nyomorult népet, és a kevély szemeket megalázod;
28. **Mert Te gyújtod meg az én szövétnekemet; az Úr az én Istenem megvilágosítja az én sötétségemet.** 1Kir. 15,4. Jób 18,6. Zsolt. 119,105.
29. **Mert általad a táboron is átfutok, és az én Istenem által a kőfalon is átugrok.**
30. **Az Istennek útja tökéletes; az Úrnak beszéde tiszta; pajzsa Ő mindazoknak, akik benne bíznak.** 5Móz. 32,4. Zsolt. 12,6. Péld. 30,5. Dán. 4,37. Jel. 15,3.
31. Mert kicsoda Isten az Úron kívül? És kicsoda kőszikla a mi Istenünkön kívül? 5Móz. 32,31.
32. **Isten az, aki felövez engem erővel, és tökéletessé teszi utamat.** Zsolt. 84,7. 91,2.
33. Olyanná teszi lábamat, mint a szarvasé, és az én magas helyeimre állít engem. 2Sám. 2,18. Ef. 2,6.
34. Ő tanítja kezemet a harcra, karjaim meghajlítják az ércíjat.
35. **És adtad nékem a Te üdvösségednek pajzsát, és a Te jobbod támogatott engem, és a Te jóvoltod felmagasztalt engem.** Zsolt. 66,12. 118,14.
36. Kiszélesítetted lépteimet alattam, és nem tántorogtak lábaim. Péld. 4,12.
37. Üldözöm ellenségeimet és elérem őket, és nem térek vissza, míg meg nem semmisültek.
38. Összetöröm őket, hogy fel sem kelhetnek; lábaim alá hullanak.
39. Mert Te öveztél fel engem erővel a harcra, térdre kényszerítetted az ellenem felkelőket. Ésa. 59,21.
40. És megadtad, hogy ellenségeim meghátráltak, és az én gyűlölőimet elpusztíthattam.
41. Kiáltottak az Úrhoz, de nem volt szabadító, és nem felelt nékik. Ésa. 1,15.
42. És apróra törtem őket, amilyen a szél elé való por, és megtapodtam őket mint utca sarát. Péld. 1,28. Zak. 10,5.
43. Megmentettél engem a nép pártoskodásaitól; nemzetek fejévé tettél engem; oly nép szolgál nékem, amelyet nem ismertem. Zsolt. 89,27. Ésa. 52,15.
44. **Amint hall a fülük, engedelmeskednek,** és idegenek is hízelegnek nékem.
45. Az idegenek elepedtek, és reszketve jönnek elő zárt helyeikből. Mik. 7,17.
46. Él az Úr és áldott az én Kősziklám, magasztaltassék hát az én üdvösségem Istene! Jer. 10,10.
47. Az Isten, aki bosszút áll értem, és népeket hajlít alám; Zsolt. 47,3.
48. Aki megment engem ellenségeimtől. Még az ellenem felkelők fölött is felmagasztalsz engem, az erőszakos embertől megszabadítasz engem. Zsolt. 27,6.
49. Azért dicsérlek téged, Uram, a nemzetek között, és éneket zengek a Te nevednek. 2Sám. 22,50. Róm. 15,9.
50. **Nagy szabadulást ád az Ő királyának és irgalmasságot cselekszik az Ő felkentjével, Dáviddal és az ő magvával mindörökké.** Zsolt. 144,10. 2Sám. 7,13. 23,2. 5.

Isten dicsősége az Ő műveiben

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára.)

19 Az egek beszélik Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Ésa. 40,22.
2. Nap napnak mond beszédet; éj éjnek ad jelentést. Róm. 1,20.
3. Nem olyan szó, sem olyan beszéd, amelynek hangja nem hallható:
4. Szózatuk kihat az egész földre, és a világ végére az ő mondásuk. A napnak csinált bennük sátort. Róm. 10,18.
5. Olyan ez, mint egy vőlegény, aki az ő ágyasházából jön ki; örvend, mint egy hős, hogy futhatja a pályát. Préd. 11,7.
6. Kijövetele az ég egyik szélétől s forgása a másik széléig; és nincs semmi, ami elrejtőzhetnék hevétől. Préd. 1,5.
7. **Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti az embert; az Úrnak bizonyságtétele biztos, bölccsé teszi az együgyűt.** Zsolt. 111,7. 119,130. Róm. 7,12.
8. Az Úrnak rendelései helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket.
9. Az Úrnak félelme tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak.

10. Kívánatosabbak az aranynál, még a sok színaranynál is; és édesebbek a méznél, még a színméznél is. Zsolt. 119,72. 127.
11. Szolgádat is intik azok; **aki megtartja azokat, nagy jutalma van**. Péld. 6,22.
12. Ki veheti észre a tévedéseket? Titkos bűnöktől tisztíts meg engem.
13. Tartsd távol a Te szolgádat az elbizakodottságtól; ne uralkodjon rajtam; akkor ártatlan leszek, és tiszta leszek sok vétektől. Zsolt. 119,133. Róm. 6,12–14.
14. Legyenek kedvedre valók szájam mondásai és az én szívem gondolatai előtted, oh Uram, Kősziklám és Megváltóm. Zsolt. 116,10. Ésa. 44,6. 47,4.

Szíved szerint cselekszik veled az Úr

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára.)

20 Meghallgat téged az Úr a szükség idején; megoltalmaz téged a Jákób Istenének neve. Zsolt. 7,10. 59,17. Ésa. 50,10.
2. Segítséget küld néked a szent helyről; és támogat téged a Sionból.
3. Megemlékezik minden ételáldozatodról, és elfogadja égőáldozataidat. Szela.
4. **Szíved szerint cselekszik veled, és beteljesíti minden tanácsodat**. 1Ján. 5,14.
5. **Örvendezünk a Te üdvösségedben, és a mi Istenünk nevében zászlót lobogtatunk: az Úr beteljesíti minden kérésedet!** 1Sám. 17,45. Ésa. 12,1. 2. Ján. 16,24.
6. Most tudom, hogy **az Úr megsegíti felkentjét; meghallgatja őt szent egeiből jobbjának segítő erejével**.
7. Ezek szekerekben, amazok lovakban bíznak; **mi pedig az Úrnak, a mi Istenünknek nevéről emlékezünk meg**. 5Móz. 20,1. 2Krón. 14,11. Zsolt. 33,16. Péld. 21,31. Ésa. 31,1.
8. Azok meghanyatlanak és elesnek; **mi pedig felkelünk és megállunk**. Ef. 6,13.
9. Uram, segíts meg! Hallgasson meg minket a király, mikor hozzá kiáltunk.

Dávid hálaadó zsoltára

21 **Uram, a Te erősségedben örül a király, és a Te üdvösségedben felette örvendez.**
2. **Szívének kívánságát megadtad néki; és ajkainak kérését nem tagadtad meg. Szela.** Ján. 11,42.
3. **Sőt, eléje vitted javaidnak áldásait; színarany koronát tettél fejére**.
4. **Életet kért tőled, adtál néki hosszú időt, örökkévalót és végtelent**. 2Sám. 7,19. Zsolt. 61,6. 133,3.
5. **Nagy az ő dicsősége a Te üdvösséged által; fényt és méltóságot adtál reá**.
6. **Sőt, áldássá tetted őt örökké, megvidámítottad őt színed örömével**. Zsolt. 16,11. 45,7.
7. **Bizony bízik a király az Úrban, és nem inog meg, mert vele a Magasságosnak kegyelme**. Zsolt. 5,11. 91,2. Péld. 18,10. Ésa. 59,19.
8. Megtalálja kezed minden ellenségedet; jobbod megtalálja gyűlölőidet.
9. Tüzes kemencévé teszed őket megjelenésed idején; az Úr az Ő haragjában elnyeli őket és tűz emészti meg őket. 5Móz. 32,22.
10. Gyümölcsüket kiveszted e földről, és magvukat az emberek fiai közül.
11. Mert gonoszságot terveztek ellened, csalárdságot gondoltak, de nem vihetik ki; Zsolt. 2,1–4.
12. Mert meghátráltatod őket, íved húrjait orcájuknak feszíted.
13. **Emelkedjél fel Uram, a Te erőddel, hadd énekeljünk, hadd zengedezzük hatalmadat!** Jel. 11,16. 17.

Dávid jövendölése a Messiás szenvedéséről és diadaláról

(Az éneklőmesternek: az ajjelet-hassakar szerint.)

22 Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Miért van oly távol tőlem segítséged, távol jajgatásom szavától. Mát. 27,46. Márk 15,34. Zsid. 5,7.
2. Én Istenem, kiáltok nappal, de nem hallgatsz meg; éjjel is és nincs nyugodalmam.
3. **Te pedig Szent vagy, aki Izrael dicséretei között lakozol**. 2Móz. 15,11. 5Móz. 10,21. Zsolt. 148,14.
4. Benned bíztak atyáink; bíztak és Te megszabadítottad őket.
5. Hozzád kiáltottak és megmenekültek; Benned bíztak és nem szégyenültek meg. Ésa. 49,23.
6. De én féreg vagyok s nem férfiú; embereknek csúfja és a nép utálata. Ésa. 53,3. Mát. 27,43.

7. Akik engem látnak, mind csúfolkodnak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejüket: Mát. 27,39.
8. Az Úrra bízta magát, mentse meg őt; szabadítsa meg őt, hiszen gyönyörködött benne!
9. **Mert Te hoztál ki engem az anyám méhéből, és biztattál engem anyámnak emlőin.** Zsolt. 71,6.
10. **Születésem óta a Te gondod voltam**; anyám méhétől fogva Te voltál Istenem. Ésa. 46,3.
11. Ne légy messze tőlem, mert közel a nyomorúság, és nincs, aki segítsen.
12. Tulkok sokasága kerített be engem, körülfogtak engem Básán bikái. 5Móz. 32,14. Zsolt. 68,30.
13. Feltátották rám szájukat, mint a ragadozó és ordító oroszlán. Zsolt. 35,21.
14. Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között. Dán. 5,6.
15. Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engem. Példl. 17,22. Ján. 19,28.
16. Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlyukasztották kezeimet és lábaimat. Luk. 23,33. Ján. 20,27.
17. Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak néznek s bámulnak rám.
18. Megosztoznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek. Luk. 23,34. Ján. 19,23. 24.
19. **De Te, Uram, ne légy messze tőlem; én erősségem, siess segítségemre.**
20. Szabadítsd meg életemet a kardtól, s az én egyetlenemet a kutyák körmeiből. Zsolt. 35,17. Ján. 3,16.
21. Ments meg engem az oroszlán torkából, és a bivalyok szarvai közül hallgass meg engem. 2Tim. 4,17.
22. **Hadd hirdessem nevedet atyámfiainak, és dicsérjelek téged a gyülekezetben.** Ján. 20,17. Róm. 8,29. Zsid. 2,12.
23. **Ti, akik félitek az Urat, dicsérjétek Őt! Jákób minden ivadékai dicsőítsétek Őt, és féljétek Őt Izrael minden magzata!** Zsolt. 135,19. 20.
24. Mert nem veti meg és nem utálja meg a nyomorult nyomorúságát; és nem rejti el az Ő orcáját előle, és mikor kiált hozzá, meghallgatja. Zsid. 5,7.
25. **Felőled lesz dicséretem a nagy gyülekezetben. Az én fogadásaimat megadom azok előtt, akik félik Őt.** Zsolt. 35,18. 40,9.
26. Esznek a nyomorultak és megelégszenek, dicsérik az Urat, akik Őt keresik. **Szívetek élni fog örökké!** Ján. 6,51. 57.
27. **Megemlékeznek és megtérnek az Úrhoz a föld minden határai, és leborul előtted a pogányok minden nemzetsége.**
28. Mert az Úré a királyság, Ő uralkodik a nemzetek felett. Zsolt. 2,8. Mát. 6,13.
29. Esznek és leborulnak a föld gazdagai mind; Őelőtte hajtanak térdet, akik a porba hullanak, és aki életben nem tarthatja lelkét. Ésa. 26,19. Hab. 1,16.
30. **Őt szolgálják a fiak, az Úrról beszélnek az utódoknak.** Ésa. 59,21.
31. **Eljönnek s hirdetik az Ő igazságát az utánuk való népnek, hogy ezt cselekedte!**

Az Úr a Jó Pásztor

(Dávid zsoltára.)

23 **Az Úr az én pásztorom; nem szűköllködöm.** Zsolt. 78,52. 80,1. Ésa. 40,11. Ezék. 34,11. 12. Ján. 10,11. Fil. 4,19. 1Pét. 2,25. Jel. 7,16. 17.
2. **Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem.** Zsolt. 65,11–13. Ezék. 34,14.
3. **Lelkemet megvidámítja, a megigazultság ösvényein vezet engem az Ő nevéért.** Zsolt. 5,8. 31,3. Példl. 8,20.
4. Még ha a halál árnyékának völgyén megyek is át, nem félek a gonosztól, mert **Te velem vagy; a Te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem.** Ésa. 43,2.
5. **Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.** Zsolt. 92,10. Luk. 7,46.
6. Bizony, jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig. 2Kor. 5,1.

A megigazultak dicsőséges Királya

(Dávid zsoltára.)

24 Az Úré a föld s annak teljessége; a föld kereksége s annak lakosai. 2Móz. 9,29. Jób 41,11. 1Kor. 10,26.

2. Mert Ő alapította azt a tengereken,
és a folyókon megerősítette. Zsolt. 89,11.
3. Kicsoda megy fel az Úr hegyére? És
kicsoda áll meg az Ő szent helyén?
Zsolt. 15,1.
4. Az ártatlan kezű és tiszta szívű, aki
nem adja lelkét hiábavalóságra, és nem
esküszik meg csalárdságra. Mát. 5,8.
5. **Áldást nyer az Úrtól, és megigazulást az üdvössége Istenétől.**
6. Ilyen az Őt keresők nemzetsége, a
Jákób nemzetsége, akik a Te orcádat
keresik. Szela. Zsolt. 27,4–8.
7. **Ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket,**
és emelkedjetek fel ti örökkévaló ajtók;
hadd menjen be a dicsőség Királya.
Ésa. 26,2. Agg. 2,7. Mal. 3,1. Csel. 7,2. 1Kor. 2,8.
8. **Ki ez a dicsőség Királya? Az erős**
és hatalmas Úr, az Úr, aki hatalmas
a harcban. Jel. 19,13–16.
9. **Ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket,**
és emelkedjetek fel örökkévaló ajtók,
hadd menjen be a dicsőség Királya!
10. **Ki ez a dicsőség Királya? A seregek Ura, Ő a dicsőség Királya.** Szela.

Könyörgés az Úr vezetéséért
(Dávid zsoltára.)

25 Hozzád emelem, Uram, lelkemet!
JerSir. 3,41.
2. Istenem, benned bízom; ne szégyenüljek meg; ne örüljenek rajtam ellenségeim. Zsolt. 13,4. 34,8. 41,11. Róm. 10,11.
3. Senki se szégyenüljön meg, aki téged
vár; azok szégyenüljenek meg, akik ok
nélkül elpártolnak tőled.
4. **Útjaidat, Uram, ismertesd meg ve-**
lem, ösvényeidre taníts meg engem.
2Móz. 33,13. Zsolt. 5,8. 27,11. Róm. 11,33.
5. **Vezess engem a Te igazságodban és**
taníts engem, mert Te vagy az én üdvös-
ségemnek Istene, téged várlak minden-
nap. Ésa. 48,17.
6. **Emlékezzél meg, Uram, irgalmas-**
ságodról és kegyelmedről, mert azok
öröktől fogva vannak.
Zsolt. 31,21. 103,17. 106,1.
7. Ifjúságomnak vétkeiről és bűneimről
ne emlékezzél meg; **kegyelmed szerint**
emlékezzél meg rólam, a Te jóvoltodért,
Uram! Zsolt. 51,1. Ésa. 44,22. Jer. 3,25.
8. Jó és igaz az Úr, azért útba igazítja a
vétkezőket.
9. Igazságban vezeti az alázatosokat, és
az Ő útjára megtanítja az alázatosokat.
10. **Az Úrnak minden útja kegyelem**
és hűség azoknak, akik szövetségét és
bizonyságait megtartják.
11. A Te nevedért, Uram, bocsásd meg
bűnömet, mert sok az.
Zsolt. 31,3. 79,9. 109,21. 143,11. Róm. 5,20.
12. Kicsoda az, aki féli az Urat? **Megmu-**
tatja annak az utat, amelyet válasszon.
Zsolt. 25,8. 37,23.
13. **Élete jólétben telik, és magzatja**
örökli a földet.
Zsolt. 37,11. Péld. 19,23. Ésa. 54,13. Mát. 5,5.
14. **Az Úrnak titka az Őt félőkkel van,**
és szövetségével oktatja őket. Péld. 3,32.
Ámós 3,6. 7. Ján. 7,17. 15,15. 2Kor. 4,2–6.
15. **Szemeim mindenkor az Úrra néz-**
nek, mert Ő húzza ki a tőrből lábamat.
Zsolt. 141,8.
16. Tekints reám és könyörülj rajtam,
mert árva és nyomorult vagyok.
Zsolt. 69,16. 86,16.
17. Eláradtak szívemnek szorongásai,
nyomorúságaimból szabadíts meg engem.
18. Lásd meg nyomorúságomat és gyötrelmemet; bocsásd meg minden bűnömet. Zsolt. 31,7.
19. Lásd meg ellenségeimet, mert megsokasodtak, és gyilkos gyűlölséggel gyűlölnek engem.
20. Őrizz meg és szabadíts meg engem;
ne szégyenüljek meg, mert benned bíztam.
21. **Feddhetetlenség és becsületesség**
óvjanak meg engem, mert téged várlak.
22. **Mentsd ki, Isten, Izraelt minden**
bajából. Zsolt. 130,8.

Az ártatlan ember
biztos helye Isten hajlékában
(Dávid zsoltára.)

26 Ítélj meg engem, Uram! mert én
ártatlanságban éltem és az Úrban
bíztam, meginogni nem fogok.
Zsolt. 7,8. 28,7. Péld. 29,25.
2. Vizsgálj meg, Uram, és próbálj meg,
és kutasd át veséimet és szívemet.
Zsolt. 139,23.

3. **Mert kegyelmed szemem előtt van, és a Te hűségedben járok s kelek.**
2Kir. 20,3. Zsolt. 66,20.

4. **Nem ültem együtt hivalkodókkal, és alattomosokkal nem barátkoztam.**
Zsolt. 1,1. Jer. 15,17.

5. Gyűlölöm a gonosztevők társaságát, és az istentelenekkel együtt nem ülök.
Zsolt. 31,6.

6. Ártatlanságban mosom kezemet, és úgy járok oltárod körül, Uram!
Zsolt. 73,13. 1Tim. 2,8.

7. **Hogy hálaadó szóval dicsérjelek téged, és elbeszéljem minden csodatettedet.** Hós. 14,2. Zsid. 13,15.

8. **Uram, szeretem a Te házadban való lakozást, és a Te dicsőséged hajlékának helyét.** Zsolt. 27,4. 84,1–4.

9. Ne sorozz a bűnösökkel együvé engem, sem életemet a vérszopókkal együvé, Zsolt. 28,3.

10. Akiknek kezében vétek van, és jobbjuk telve vesztegetéssel. 2Móz. 23,8. 5Móz. 16,19. 1Sám. 8,3. Ésa. 33,15.

11. Én pedig ártatlanságban élek; ments meg és könyörülj rajtam.

12. **Lábam megáll igazsággal; áldom az Urat a gyülekezetekben.** Zsolt. 40,2.

Az igaz menedéke az Úr békessége

(Dávid zsoltára.)

27 **Az Úr az én világosságom és üdvösségem: Kitől féljek? Az Úr az én életemnek erőssége: Kitől remegjek?** Zsolt. 112,1–4. Ésa. 41,10. 54,17. Mik. 7,8.

2. Ha gonoszok jönnek ellenem, hogy testemet egyék: szorongatóim és ellenségeim: ők botlanak meg és hullanak el.
Zsolt. 14,4.

3. Ha tábor fog körül, nem fél szívem; habár had támad reám, mégis Őbenne bízom én. Zsolt. 3,6.

4. **Egyet kértem az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életem minden napján; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az Ő templomában.**
Luk. 2,37. 2Kor. 3,18.

5. Bizony elrejt engem az Ő hajlékába a veszedelem napján; eltakar engem sátrának rejtekében, sziklára emel fel engem.
Zsolt. 91,1. 40,2. Ésa. 4,6.

6. **Most is felül emeli fejemet ellenségeimen**, akik körülöttem vannak, és **én az Ő sátorában örömáldozatokkal áldozom, énekelek és zengedezek az Úrnak.**
Róm. 14,17. Ef. 5,18. 19. Kol. 3,16.

7. Halld meg, Uram, szómat, mellyel hozzád kiáltok! Irgalmazz nékem és válaszolj nékem!

8. Ha ezt mondod: **Az én orcámat keressétek!** A szívem azt válaszolja néked: **A Te orcádat keresem, oh Uram!**

9. Ne rejtsd el orcádat előlem; ne utasítsd el szolgádat haraggal; Te voltál segítőm, ne hagyj el engem, se ne vess meg engem, üdvösségemnek Istene! Zsolt. 143,7.

10. Ha atyám és anyám elhagynának is, **az Úr magához vesz engem.** Ésa. 49,15.

11. **Taníts meg engem a Te utadra, oh Uram!** Vezérelj engem egyenes ösvényen, az én üldözőim miatt. Zsolt. 25,4.

12. Ne adj át engem szorongatóim kívánságának, mert hamis tanúk támadnak ellenem, és erőszakot lihegnek.
5Móz. 19,18. 1Sám. 22,9. Mát. 26,60. Ján. 19,16.

13. Már ellankadtam volna, ha nem hinném, hogy **meglátom az Úr jóságát az élőknek földjén!** Zsolt. 112,7. 8.

14. **Várjad az Urat, légy erős; bátorodjék szíved és várjad az Urat.** Ésa. 25,9.

Az Úr meghallgat

(Dávid zsoltára.)

28 Hozzád kiáltok, Uram, én Kősziklám; ne fordulj el szótlanul tőlem, hogy ne legyek, ha néma maradnál, a sírba szállókhoz hasonló. Példa. 1,12.

2. Halld meg esedezéseimnek szavát, mikor kiáltok hozzád, és mikor felemelem kezeimet a Te szentséged lakhelye felé.
Zsolt. 63,4. 134,2. 141,2. 143,6.

3. Ne ragadj el engem a gonoszokkal és gonosztevőkkel, akik békességgel szólnak felebarátaikhoz, szívükben pedig gonoszság van. Zsolt. 12,2. 55,3. Jer. 9,8.

4. Fizess meg nékik az Ő cselekedeteik és igyekezetük rosszasága szerint; kezük munkája szerint fizess meg nékik; add meg nékik jutalmukat! Jel. 18,6. 22,2.

5. Minthogy nem figyelnek az Úr cselekedeteire és kezének munkáira, lerontja őket és föl nem építi őket. Ésa. 5,12.

Az Úr az Ő népének ereje

6. Áldott legyen az Úr, mert meghallgatta esedezéseimnek szavát. Ésa. 65,24. 1Pét. 3,12.

7. **Az Úr az én erőm és pajzsom, Őbenne bízott szívem és Ő megsegített; örvendve örvend felette szívem és énekemmel dicsérem Őt.** Zsolt. 18,2.

8. **Az Úr az Ő népének ereje, és az Ő felkentjének megtartó erőssége.** Zsolt. 18,50. 20,6. 105,14. 15. Hab. 3,13.

9. **Tartsd meg a Te népedet és áldd meg a Te örökségedet, legeltesd és magasztald fel őket mindörökké!** 5Móz. 1,31. 9,29. 32,9. 1Kir. 8,51. Zsolt. 33,12. 106,40. Ésa. 63,9.

Isten az Úr, hatalma mindenek fölött való

(Dávid zsoltára.)

29 Adjatok az Úrnak, ti fejedelmeknek fiai, adjatok az Úrnak dicsőséget és hatalmat! 1Krón. 16,28. 29.

2. Adjátok az Úrnak neve tiszteletét, imádjátok az Urat szentségének dicsőségében. Zsolt. 45,11. 90,17.

Az Úr szava

3. Az Úr szava zeng a vizek fölött, a dicsőség Istene mennydörög, az Úr ott van a nagy vizek felett. Zsolt. 18,13. Csel. 7,2.

4. **Az Úr szava erős; az Úr szava fenséges.**

5. Az Úr szava cédrusokat tördel, összetöri az Úr a Libánon cédrusait is. Bír. 9,15. Ésa. 2,13.

6. És ugrándoztatja azokat, mint a borjút, a Libanont és a Szirjónt, mint a bivalyfiat. 5Móz. 3,9. Zsolt. 114,4.

7. Az Úr szava tűzlángokat szór.

8. Az Úr szava megrengeti a pusztát, megrengeti az Úr Kádesnek pusztáját. 4Móz. 13,26.

9. Az Úr szava megborjaztatja a nőstény szarvasokat, lehántja az erdőket, és az Ő templomában minden az Ő dicsőségéről beszél! Jób 39,1.

10. Az Úr trónolt az özönvíz felett; így trónol az Úr, mint király, mindörökké. Zsolt. 93,4.

11. **Az Úr ad erőt népének, az Úr megáldja népét békességgel.** Ésa. 40,28–31.

Hálaadás az Úr gyógyításáért, irgalmáért

(Templomszentelési ének, Dávid zsoltára.)

30 Magasztallak Uram, hogy felemeltél engem, és nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek rajtam.

2. **Uram, Istenem, hozzád kiáltottam, és Te meggyógyítottál engem!** Zsolt. 6,2. 4. 103,3. 147,3. Ésa. 53,5. Jer. 33,6. 1Pét. 2,24.

3. Uram, felhoztad a Seolból lelkemet, fölélesztettél a sírbaszállók közül. Zsolt. 40,1. 2. Kol. 1,12. 13.

4. **Zengedezzetek az Úrnak, ti szentjei! Adjatok hálát az Ő szentségét dicsőítve.** Zsolt. 97,12.

5. **Mert csak pillanatig tart haragja, de élethossziglan jóakarata**; még ha este sírunk is, **reggelre öröm száll be hozzánk.** Zsolt. 90,14. 126,5. Ésa. 26,20. 54,7. JerSir. 3,23.

6. Azt mondtam azért az én jólétem idején: Nem rendülök meg soha. Jób 29,18.

7. **Uram, kegyelmedből erősséget állítottál fel hegyemre**; de elrejtéd orcádat, és megroskadtam. 5Móz. 31,6. 2Sám. 5,10. Zsolt. 143,7.

8. Hozzád kiáltok, Uram! Az én Uramnak irgalmáért könyörgök!

9. Mit használ vérem, ha sírba szállok? Dicsér-e téged a por; hirdeti-é igazságodat? Zsolt. 6,5. 115,17.

10. Hallgass meg, Uram, könyörülj rajtam! Uram, légy segítségem! Zsolt. 4,1.

11. **Siralmamat vígságra fordítottad, leoldoztad gyászruhámat, örömmel öveztél fel.** 2Sám. 6,14. Zsolt. 126,5. Ésa. 61,3. Jer. 31,4.

12. **Hogy lelkem zengjen néked, és el ne hallgasson felőled a dicséret: Uram, én Istenem, örökké hálát adok néked.**

Az Úr a benne bízók Kősziklája

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára.)

31 Tebenned bíztam, Uram! Ne szégyenüljek meg soha; igazságoddal szabadíts meg engem. Zsolt. 22,5.

2. Hajtsd hozzám füledet, hamar szabadíts meg; légy erősségem Kősziklája, erődített házam, hogy megtarts engem. Zsolt. 17,6. 71,2. 86,1. 102,2.

3. Mert Kősziklám és mentsváram vagy Te; vezess hát engem a Te nevedért és vezérelj engem. Zsolt. 25,11.

4. Ments ki engem a hálóból, amelyet titkon vetettek nékem; hiszen Te vagy az én erősségem.

5. Kezedbe helyezem szellemem, megváltottál engem, oh Uram (Jehova), igazság Istene (El). Luk. 23,46. Zsid. 6,18.

6. Gyűlölöm a hazug hiúságok híveit, és az Úrban bízom én. Jón. 2,8.

7. Örvendek és vigadok a Te irgalmasságodban, mert megtekintetted nyomorúságomat és megismerted lelkemet a szorongattatásokban; Ján. 10,27.

8. És nem rekesztesz be engem az ellenség kezébe, sőt tágas térre állítod lábaimat. Zsolt. 18,19.

9. Könyörülj rajtam, Uram, mert szorongattatom; elsenyved a búbánat miatt szemem, lelkem, testem. Zsolt. 6,7.

10. Mert bánatban enyészik életem, és sóhajtásban múlnak éveim; bűnöm miatt roskadoz erőm, és kiasznak csontjaim.

11. Temérdek üldözőm miatt csúfsággá lettem, kivált szomszédaimé, és ismerőseimnek félelmévé; akik az utcán látnak, elfutnak tőlem. Zsolt. 88,8.

12. Töröltettem, akár a halott, az emlékezetből; olyanná lettem, mint a veszendő edény.

13. Mert hallottam sokak rágalmát, iszonyatosságot mindenfelől, amint együtt tanácskoztak ellenem, és tervezték, hogy elrabolják életemet. JerSir. 2,22. Mát. 27,1.

14. **De én benned bízom, Uram** (Jehova)! **Azt mondom: Te vagy Istenem** (Elohim). Zsolt. 22,10.

15. Életem ideje kezedben van: szabadíts meg ellenségeim kezéből és üldözőimtől. Jób 14,5.

16. **Világosítsd meg orcádat a Te szolgádon, tarts meg engem irgalmadért.** 4Móz. 6,25. Zsolt. 4,6.

17. Uram, ne szégyenüljek meg, mivelhogy hívlak téged; a gonoszok szégyenüljenek meg és pusztuljanak a Seolba. 1Sám. 2,9. Zsolt. 25,2.

18. A hazug ajkak némuljanak el, amelyek vakmerően szólnak az igaz ellen, kevélységgel és megvetéssel. Zsolt. 12,3. Péld. 14,3.

19. **Mily túláradó a Te jóságod, amelyet fenntartasz a téged félőknek, és megbizonyítasz a benned bízókon az emberek fiai előtt.** Ésa. 64,4. 1Kor. 2,9.

20. **Elrejted őket a Te orcádnak rejtekében az emberek zendülései elől; sátradban őrzöd őket a perpatvarkodó nyelvektől.** Jób 5,21. Zsolt. 27,5. Péld. 26,2. Ésa. 54,17.

21. **Áldott legyen az Úr, mert csodálatossá tette kegyelmét rajtam, mint egy megerősített városon!** Zsolt. 17,7.

22. Én ugyan azt gondoltam ijedtemben: Kivágattam szemeid elől; de mégis, meghallgattad esedezéseimnek szavát, mikor kiáltottam hozzád.

23. Szeressétek az Urat mind ti Ő szentjei; a hűeket megőrzi az Úr és bőven megfizet a kevélyen cselekvőknek! 1Pét. 5,5.

24. **Legyetek erősek és bátorodjék a ti szívetek mindnyájan, akik várjátok az Urat!** Zsolt. 27,14. 73,26.

Bölccsé teszlek és megtanítlak az útra
(Dávid tanítása.)

32 Áldott az, akinek hamissága megbocsáttatott, vétke elfedeztetett. Zsolt. 85,2. 103,3. Róm. 4,6.

2. Áldott ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít, és szellemében csalárdság nincsen. Ján. 1,47. 2Kor. 5,19.

3. Míg hallgattam, megszáradtak csontjaim a napestig való jajgatás miatt.

4. Mert éjjel és nappal rám nehezedék kezed, életerőm ellankadt, mintegy a nyár hevében. Szela. 1Sám. 5,6.

5. Vétkemet bevallám néked, bűnömet el nem fedeztem. Azt mondtam: Megvallom hamisságomat az Úrnak; és Te elvetted rólam bűneimnek terhét. Szela. Péld. 28,13. Ésa. 43,25. 65,24. Luk. 15,18. 1Ján. 1,9.

6. Azért hozzád fohászkodjék minden hívő, alkalmas időben. A nagy vizek áradása nem közelít hozzá. Ésa. 55,6. Ján. 7,34. 1Tim. 1,16.

7. **Te vagy menedékem; Te mentesz meg a veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömével!** Szela. Zsolt. 9,9. 27,5. 31,20. 119,114.

8. **Bölccsé teszlek és megtanítlak téged az útra, amelyen járnod kell; szemeimmel tanácsollak téged.** Zsolt. 34,11. Ésa. 2,3. 48,17.

9. Ne legyetek oktalanok, mint a ló, mint az öszvér, ezeknek kantárral és zablával kell szorítani az állát, másként nem közelít hozzád.

10. Sok bánata van a gonosznak, **de aki az Úrban bízik, kegyelemmel veszi azt körül.** Zsolt. 34,8. 84,12. Péld. 13,21. 16,20. Jer. 17,7. Róm. 2,9–10.

11. Örüljetek az Úrban, vigadozzatok ti igazak! Örvendezzetek mindnyájan ti igazszívűek! Zsolt. 64,10. 68,3. 97,12.

Isten mindenható jóságának dicsérete

33 Örvendezzetek ti igazak, az Úrban, mert az igazakhoz illik a dicséret. Fil. 4,4. Kol. 3,16. Jak. 5,13.

2. Dicsérjétek az Urat citerával; tízhúrú hárfával zengjetek néki.

3. Énekeljetek néki új éneket, lantoljatok lelkesen, harsogón. Ésa. 42,10.

4. **Mert az Úr Igéje igaz, és minden cselekedete hűséges.** 2Thess. 3,3.

5. Szereti az igazságot és a jogosságot; az Úr kegyelmével teljes a föld.

6. **Az Úr szavára lettek az egek, és szájának leheletére minden seregük.** Ján. 1,1–3. Zsid. 11,3. 2Pét. 3,5.

7. Összegyűjti a tenger vizeit, mintegy tömlőbe; tárházakba rakja a mélységek vizeit. 1Móz. 1,9. Jób 26,10.

8. Félje az Urat mind az egész föld, rettegjen tőle a világ minden lakója: Jób 37,23–24.

9. **Mert Ő szólt és meglett, Ő parancsolt és előállott.** 1Móz. 1,3–6. Zsolt. 148,5.

10. Az Úr semmivé teszi a nemzetek tanácsát, meghiúsítja a népek gondolatait. Zsolt. 2,1–4. Ésa. 8,10. 19,3.

11. Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről nemzedékre. Péld. 19,21. Ésa. 46,10.

12. **Áldott nép az, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott magának.** 5Móz. 7,6.

13. Az égből letekint az Úr, látja mind az emberek fiait. 2Krón. 16,9. Zsolt. 11,4. 14,2. Péld. 15,3.

14. Lakhelyéről letekint a föld minden lakosára.

15. Ő alkotta mindnyájuk szívét, és jól tudja minden tettüket. Ésa. 64,8. Jer. 32,19.

16. Nem szabadul meg a király nagy sereggel; a hős sem menekül meg nagy erejével; Zsolt. 44,6.

17. Megcsal a ló a szabadításban, nagy erejével sem ment meg. Péld. 21,31.

18. **Ámde az Úr szemei az Őt félőkön, azokon, akik az Ő kegyelmében bíznak,** Zsolt. 34,15. 1Pét. 3,12.

19. **Hogy kimentse őket a halálból, és az éhségben is eltartsa őket.** Jób 5,19. Zsolt. 37,19. Péld. 10,3.

20. **Lelkünk az Urat várja, Ő a mi segítségünk és pajzsunk.**

21. **Őbenne vigad a szívünk, mert az Ő szent nevében bíztunk!**

22. Legyen, Uram, a Te irgalmad rajtunk, amiképpen bíztunk Tebenned.

Magasztaljuk az Úr nevét

(Dávidé, mikor elváltoztatta értelmét Abimélek előtt, és mikor ez elűzte őt, és elment.)

34 Áldom az Urat minden időben, dicsérete mindig ajkamon van! Ef. 5,20. 1Thess. 5,18.

2. Dicsekedik lelkem az Úrban; s hallják ezt az alázatosak és örülnek. Jer. 9,24. 1Kor. 1,31. 2Kor. 10,17.

3. Dicsőítsétek velem az Urat, és magasztaljuk együtt az Ő nevét!

4. **Kerestem az Urat és meghallgatott engem, és minden félelemből kimentett engem.** Ésa. 65,24. Mát. 7,7. Luk. 11,9.

5. Akik Őreá néznek, azok felvidulnak, és orcájuk meg nem pirul. Józs. 1,9. 1Sám. 30,6.

6. Ez a szegény kiáltott, és az Úr meghallgatta, és **minden bajából kimentette őt.** 2Sám. 22,1. Zsolt. 3,4.

7. **Az Úr angyala tábort jár az Őt félők körül és kiszabadítja őket.** 1Móz. 32,1. 2Kir. 6,17. Zsolt. 91,11. Dán. 6,22. Zak. 9,8. Zsid. 1,14.

8. **Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Áldott az az ember, aki Őbenne bízik.**

9. **Féljétek az Urat, ti szentjei! Mert akik Őt félik, nincs fogyatkozásuk.**

10. Az oroszlánok szűkölködnek, éheznek; de **akik az Urat keresik, semmi jót sem nélkülöznek.** Zsolt. 84,11. Fil. 4,19.

11. Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítlak titeket az Úr félelmére! Ésa. 2,3.

12. Ki az az ember, aki kívánja az életet,
és szeret napokat, hogy jót láthasson?
1Pét. 3,10.
13. Tartóztasd meg nyelvedet a gonosztól, és ajkadat a csalárd beszédtől.
1Pét. 2,22.
14. Távozz a gonosztól és cselekedjél jót; keresd a békességet és kövesd azt.
Zsid. 12,14. 3Ján. 11.
15. **Az Úr szemei az igazakon vannak, és az Ő fülei azoknak kiáltásán;**
2Krón. 16,9. Jób 36,7. Péld. 15,3. 1Pét. 3,12.
16. Az Úr orcája pedig a gonosztevőkön van, hogy kiirtsa emlékezetüket a földről.
3Móz. 17,10. Péld. 10,7. Jer. 44,11. Ámós 9,4.
17. **Ha igazak kiáltanak, az Úr meghallgatja, és minden bajukból kimenti őket.** Zsolt. 50,15. Jer. 33,3. Róm. 10,13.
18. Közel az Úr a megsebzett szívekhez, és kimenti a töredelmes szelleműeket.
19. **Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr.**
Zsolt. 27,14. 31,24. 73,26. 1Thess. 5,9.
20. **Megőrzi minden csontját, egy sem töretik meg azokból.** Ján. 19,36. Ef. 5,30.
21. A gonoszt gonoszság öli meg, és meglakolnak, akik gyűlölik az igazat.
Zsolt. 94,23. Péld. 24,16.
22. **Az Úr kimenti az Ő szolgái lelkét, és senki meg nem lakol, aki Őbenne bízik.** 2Sám. 4,9. Zsolt. 103,4.

Az Úr perel ellenségeinkkel

(Dávid zsoltára.)

35 Perelj, Uram, a velem perlőkkel; harcolj a velem harcolókkal.
JerSir. 3,58.
2. Ragadj pajzsot és vértet, és kelj föl segítségemre.
3. Szegezz dárdát és rekeszd el üldözőim útját, mondd azt lelkemnek: **Én vagyok a te üdvösséged.**
4. Szégyen, gyalázat érje azokat, akik életemre törnek; vettessenek hátra és piruljanak, akik vesztemet koholják.
Zsolt. 40,14. 70,2. 129,5.
5. Legyenek olyanok, mint a polyva a szél előtt; az Úrnak angyala szórja szét őket.
6. Legyen útjuk sötét, csuszamlós, s az Úrnak angyala űzze őket.
Zsolt. 73,18. Jer. 23,12.
7. Mert ok nélkül vetették elém titkon vont hálójukat, és ok nélkül ástak vermet az én életemnek.
8. Érje őt romlás váratlanul, fogja meg hálója, amelyet kivetett, essék belé a veszedelembe.
Zsolt. 7,15. 57,6. 141,9. Péld. 5,22. 1Thess. 5,3.
9. Én pedig vigadok majd az Úrban, örvendezve szabadításában. Zsolt. 13,5.
10. Minden porcikám ezt mondja majd: **Ki hasonló hozzád, Uram?! Aki megszabadítod a nyomorultat a nála erősebbtől, a szegényt és szűkölködőt az őt kirablótól.** Zsolt. 71,19. Mik. 7,18.
11. Erőszakos tanúk állnak elő; azt kérdezik tőlem, amiről nem tudok.
12. Jóért rosszal fizetnek nékem, megrabolják lelkemet. Zsolt. 38,20. Ján. 10,32.
13. Pedig én, az ő betegségükben gyászba öltöztem, böjttel gyötörtem magamat, imádságom saját keblemre visszaszállt.
Zsolt. 69,10. 1Kor. 11,31. Jak. 3,6.
14. Mintha barátom vagy testvérem volna, úgy viseltem magam, mintha anyámat siratnám, úgy jártam bútól meghajolva:
15. Ők pedig örültek az én bukásomon és összegyűltek; összegyűltek ellenem a rágalmazók, tudtom nélkül gyaláztak és nem nyugodtak,
16. Ingyenélők léha csúfolódásai közt fogaikat vicsorgatva rám.
17. Oh Uram, meddig nézed? Szabadítsd meg lelkemet tombolásaiktól, az oroszlánok közül az én egyetlenemet.
Zsolt. 13,1. Hab. 1,13.
18. **Hálát adok neked a nagy gyülekezetben, az erős nép között dicsérlek téged.** Zsolt. 22,22. 59,16. 107,31. 32. 111,1–10.
19. Ne engedd, hogy örüljenek rajtam hazug ellenségeim, és hunyorgassanak rám, kik ok nélkül gyűlölnek engem.
Zsolt. 69,4. 109,3. JerSir. 3,52. Ján. 15,25.
20. Mert nem beszélnek békességet, hanem akik békességesek e földön, azok ellen álnok dolgokat koholnak.
21. Föltátották rám szájukat, azt mondták: Hehé! Hehé! Látták szemeink.
22. Láttad ezt, oh Uram: ne hallgass, oh Uram; ne légy távol tőlem!
2Móz. 3,7. Csel. 7,34.

23. Serkenj föl, ébredj ítéletemre oh Uram Istenem, az én ügyemért.
24. **Ítélj meg engem a Te igazságod szerint, oh Uram, Istenem, hogy ne örüljenek rajtam!** 2Thess. 1,5.
25. Ne mondhassák szívükben: Ez az, ezt akartuk! Ne mondhassák: Elnyeltük őt!
26. Szégyenüljenek meg, zavarodjanak meg együttesen, akik bajomnak örülnek; szégyen és gyalázat borítsa be őket, akik felfuvalkodtak ellenem. Zsolt. 109,29.
27. Vigadjanak és örüljenek, akik kívánják az én igazságomat, hadd mondják mindenkor: **Magasztaltassék az Úr, aki gyönyörködik az Ő szolgájának gyarapodásában.**
5Móz. 8,18. Jób 36,11. Zsolt. 118,25. Jer. 33,9.
28. **Az én nyelvem pedig hirdetni fogja a Te igazságodat, a Te dicséretedet minden napon.** Zsolt. 52,9.

Isten irgalmassága az Őt félők iránt

(Az éneklőmesternek: az Úr szolgájáé, Dávidé.)

36 A gonosznak hamissága felől ezt mondom szívemben: nincs őelőtte istenfélelem; 1Móz. 20,11. Róm. 3,18.
2. Mert azzal hízeleg önmagának, ha bűnét elkövetheti, ha gyűlölködhetik.
3. Szájának beszéde gonoszság és hamisság; megszűnt bölcs lenni és jót cselekedni.
4. Hiábavalóságot gondol ágyában; nem a jó útra áll, és nem veti meg a rosszat.
Ésa. 65,2. Jer. 4,22. Mik. 2,1. Róm. 12,9.
5. **Uram, a Te irgalmasságod az egekig ér; a Te hűséged a felhőkig!**
Zsolt. 57,10. 108,4.
6. Igazságod, mint Isten hegyei; ítéleteid, mint a nagy mélységek; az embert és barmot te tartod meg, Uram!
Jób 7,20. Zsolt. 145,9. Róm. 11,33. 1Tim. 4,10.
7. **Oh Isten, milyen drága a te kegyelmességed; az embernek fiai a Te szárnyaidnak árnyékába menekülnek.**
Zsolt. 91,4.
8. **Dúslakodnak házadnak bőséges javaiban; megitatod őket gyönyörűségeid folyóvizéből.** Zsolt. 35,27. 149,4. 2Kor. 8,1. 2.
9. **Mert nálad van az életnek forrása; a Te világosságod által látunk világosságot.** Zak. 13,1. Ján 1,4. 10. 14. Csel. 26,18. Ef. 5,8. Kol. 1,13. 1Thess. 5,4. 1Pét. 2,9.
10. Terjeszd ki kegyelmességedet a Te ismerőidre, és igazságodat az igazszívűekre. Jer. 22,16.
11. Ne támadjon engem a kevélynek lába, és ne üldözzön engem a gonosznak keze. Jak. 4,6.
12. Hullanak már a gonosztevők; kiűzetnek és fel nem állhatnak!

Az igazak öröklik a földet, a gonosznak vége pusztulás

(Dávidé.)

37 Ne bosszankodj az elvetemültekre, ne irigykedj a gonosztevőkre.
Zsolt. 73,3. Péld. 23,17. 24,19.
2. Mert hirtelen levágattatnak, mint a fű, s mint a zöld fű, elszáradnak. Jób 20,5.
3. Bízzál az Úrban és jót cselekedjél; így e földön laksz és biztonságban élsz.
4. **Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kívánságait.**
Zsolt. 40,8. Ésa. 58,14.
5. **Hagyd az Úrra a te útjaidat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti.** 1Pét. 5,7.
6. **Felhozza a te megigazulásodat, mint a világosságot, és a te ítéletedet, miként a delet.** Ésa. 58,8. Mik. 7,8.
7. **Csendesedj el az Úr előtt és várván várjad Őt;** ne bosszankodj arra, akinek útja szerencsés, se arra, aki álnok tanácsokat követ. JerSir. 3,26.
8. Szűnj meg a haragtól, hagyd el a mérgedet; ne bosszankodj, csak rosszra vinne! Zsolt. 73,3. Róm. 12,19. Ef. 4,26.
9. Mert a gonosztevők kivágattatnak; **de akik az Urat várják, öröklik a földet.**
Péld. 2,21. Ésa. 57,13. 60,21.
10. Egy kevés idő még és nincs gonosz; nézed a helyét és nincsen ott. Zsid. 10,37.
11. A szelídek pedig öröklik a földet, **és gyönyörködnek a békesség bőségében.** Zsolt. 72,2. 7. Jer. 33,6.
12. Fondorkodik a gonosz az igaz ellen, és fogait csikorgatja rá: Zsolt. 35,16.
13. Az Úr neveti őt, mert látja, hogy eljön az ő napja. 1Sám. 26,10. 2Thess. 1,6.
14. Fegyvert vonnak a gonoszok; felvonják ívüket, hogy a szegényt és szűkölködőt elejtsék, és leöljék az igazán élőket;
15. De fegyverük saját szívükbe hatol, és ívük eltörik.

16. Jobb a kevés az igaznak, mint a sok gonosznak az ő gazdagsága.
Péld. 15,16. 16,8. 1Tim. 6,6.
17. Mert a gonoszok karja eltörik, de **az igazakat támogatja az Úr**.
18. Jól tudja az Úr a feddhetetleneknek napjait, és hogy **örökségük mindörökké meglesz**. Zsolt. 1,6. Ésa. 60,21.
19. **Nem szégyenülnek meg a veszedelmes időben, és jóllaknak az éhség napjaiban**. Jób 5,19. 20. Zsolt. 33,19. Péld. 10,3.
20. De a gonoszok elvesznek, és az Úrnak ellensége, mint a liget ékessége, elmúlik, füstként múlik el.
21. Kölcsön kér a gonosz és nem fizeti meg, de **az igaz irgalmas és adakozó**.
Luk. 6,35. 36.
22. Mert **az Őt áldók öröklik a földet**, az Őt átkozók pedig kivágatnak. Péld. 3,33.
23. Az Úr szilárdítja meg az igaz ember lépteit, és gyönyörködik útjaiban.
Zsolt. 40,8. 121,3. Péld. 16,9. Ésa. 58,14.
24. **Ha elesik, nem terül el, mert az Úr támogatja kezével**.
Péld. 24,16. Jón. 3,1. Mik. 7,8. 2Kor. 4,8. 9.
25. **Ifjú voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, sem hogy magzatja kenyeret kéregetett volna**. Péld. 10,3.
26. Minden napon irgalmat cselekszik és kölcsön ad, és **az ő magzatja áldott**.
vers 21. 5Móz. 15,8.
27. Távozz el a gonosztól és cselekedd a jót, és megmaradsz mindörökké.
28. Mert az Úr szereti a jogosságot, és nem hagyja el az Ő szentjeit; megőrzi őket mindörökké, a gonoszok magvát pedig kiirtja. Zsolt. 11,7.
29. **Az igazak öröklik a földet, és mindvégig rajta lakoznak**. Péld. 2,21.
30. **Bölcsességet beszél az igaznak szája, és a nyelve ítéletet szól**. Mát. 12,35.
31. **Istenének törvénye van szívében, lépései nem ingadoznak**. Zsolt. 1,2.
32. Leselkedik a gonosz az igazra, és halálra keresi azt; Zsolt. 10,8. 17,11.
33. De az Úr nem hagyja azt annak kezében, **sem nem kárhoztatja**, mikor megítéltetik. Zsolt. 109,31. Róm. 8,1. 2Pét. 2,9.
34. **Várjad az Urat, őrizd meg az Ő útját; és fölmagasztal téged, hogy örökköld a földet**; és meglátod, amikor kiirtatnak a gonoszok. vers 9. Zsolt. 27,14.
35. Láttam elhatalmasodni a gonoszt és szétterjeszkedett az, mint egy gazdag lombozatú vadfa;
36. Mégis elmúlt és ímé nincsen! Kerestem, de nem található.
37. Ügyelj a feddhetetlenre, nézd a becsületest, mert annak vége békesség.
Préd. 7,8. 12,13. Ésa. 32,17. 57,2. Mát. 24,13.
38. De a bűnösök mind elvesznek; a gonosznak vége pusztulás.
39. **Az igazak segítsége pedig az Úrtól van; Ő az ő erősségük a háborúság idején**. vers 19. Zsolt. 3,8. 9,9.
40. **Megsegíti őket az Úr és megszabadítja őket; megszabadítja őket a gonoszoktól és megvédi őket, mert Őbenne bíznak**. 1Krón. 5,20.
Zsolt. 34,22. Ésa. 31,5. Dán. 3,17. 6,23.

Dávid zsoltára, emlékeztetőül

38 Uram, haragodban ne fenyíts meg engem; felgerjedésedben ne ostorozz meg engem! Zsolt. 6,1.
2. Mert nyilaid belém akadtak, és kezed rám nehezült.
3. Nincs épség testemben a Te haragodtól; nincs békesség csontjaimban bűneim miatt.
4. Mert bűneim elborítják fejemet; súlyos teherként, erőm felett.
5. Megsenyvedtek, megbűzhödtek sebeim oktalanságom miatt.
6. Lehorgadtam, meggörbedtem nagyon; naponta szomorúan járok.
7. Mert derekam megtelt gyulladással, és testemben semmi ép sincsen.
8. Erőtlen és összetört vagyok nagyon, s szívem keserűsége miatt jajgatok.
9. Uram, előtted van minden kívánságom, és nincs előled elrejtve az én nyögésem!
10. Szívem dobogva ver, elhágy erőm, s szemem világa, az sincs már velem.
11. Szeretteim és barátaim félreállanak csapásomban; rokonaim pedig messze állanak. Zsolt. 31,11. 88,18. Luk. 10,31.
12. De tőrt vetnek, akik életemre törnek, és akik bajomra törnek; hitványságo-

kat beszélnek, és csalárdságot koholnak egész nap.

13. De én, mint a süket, nem hallok, és olyan vagyok, mint a néma, aki nem nyitja föl száját.

14. És olyanná lettem, mint az, aki nem hall, és szájában nincsen ellentmondás.

15. Mert téged vártalak Uram, Te felelj nékem Uram, Istenem! Jer. 14,8.

16. Mert azt mondtam: csak ne örülnének rajtam; mikor lábam ingott, hatalmaskodtak ellenem! Zsolt. 35,15.

17. Mert bizony közel vagyok az elesésshez, és bánatom mindig előttem van.

18. Sőt bevallom bűneimet, bánkódom vétkem miatt. Zsolt. 32,5. 2Kor. 7,9.

19. De ellenségeim élnek, erősödnek; megsokasodtak hazug gyűlölőim,

20. És akik jóért rosszal fizetnek; ellenem törnek, amiért én jóra törekszem. 2Thess. 1,6. 1Pét. 3,13. 1Ján. 3,12.

21. Ne hagyj el Uram Istenem, ne légy messze tőlem! Zsolt. 22,1. 11.

22. Siess segítségemre, oh Uram, én üdvösségem! Ésa. 12,2. Róm. 10,13.

Az ember útjainak hiábavalóságáról

(Az éneklőmesternek, Jedutunnak: Dávid zsoltára.)

39 Mondám: nosza **vigyázok útjaimra, hogy ne vétkezzem nyelvemmel; megzabolázom szájamat, amíg előttem van a gonosz.** 1Kir. 2,4. Kol. 4,6. Jak. 3,2.

2. Elnémultam, szótlanul hallgattam a jóról, de fájdalmam felindult.

3. Fölhevült bennem az én szívem, tűnődésemben tűz gerjede fel, így szólék azért az én nyelvemmel: Jer. 20,9.

4. Jelentsd meg Uram az én végemet és napjaim mértékét, mennyi az? Hadd tudjam, mennyi időm van itt. Zsolt. 90,4.

5. Ímé, arasznyivá tetted napjaimat, és az én életem ideje előtted, mint a semmi. Bizony merő hiábavalóság minden ember, akárhogyan áll is! Szela. Zsolt. 102,11. Jak. 4,14.

6. Bizony árnyékként jár az ember; bizony csak hiába szorgalmatoskodik; rakásra gyűjt, de nem tudja, ki takarítja be azokat!

7. Most azért, mit reméljek, oh Uram?! **Tebenned van bizodalmam.**

8. Ments ki engem minden álnokságomból; ne tégy engem bolondok csúfjává!

9. Elnémultam, nem nyitom fel számat, mert Te cselekedted. vers 2.

10. Vedd le rólam a Te csapásodat; kezed fenyítéke miatt elenyészem én.

11. Mikor a bűn miatt dorgálással fenyítesz valakit, elemészted, mint moly, az ő gyönyörűségét. Bizony merő hiábavalóság minden ember. Szela.

12. Halld meg Uram az én könyörgésemet, figyelmezzél kiáltásomra, könnyhullatásomra ne vesztegelj; mert én jövevény vagyok Tenálad, zarándok, mint minden én ősöm. 3Móz. 25,23.

13. Ne nézz reám haraggal, hadd enyhüljek meg, mielőtt elmegyek és nem leszek többé!

Az Úrban bízók éneke

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára.)

40 **Várván vártam az Urat, és hozzám hajolt, és meghallgatta kiáltásomat.** Zsolt. 25,5. Péld. 20,22. Ésa. 30,18.

2. És kivont engem a pusztulás gödréből, a sáros fertőből, és **sziklára állította fel lábamat és megerősítette lépteimet.** Zsolt. 27,5. 32,7.

3. **És új éneket adott szájamba, a mi Istenünknek dicséretét; sokan látták és megfélemlettek, és bíztak az Úrban.**

4. Áldott ember az, aki az Úrba vetette bizodalmát, és nem fordul a kevélyekhez és a hazugságra vetemedettekhez! Jer. 17,7.

5. **Sokat cselekedtél Te, Uram Istenem, a Te csodáiddal és terveiddel miérettünk; semmi sem hasonlítható hozzád; hirdetném és elbeszélném, de többek, semhogy elszámlálhatnám.** Ésa. 55,8.

6. Véresáldozatot és ételáldozatot nem kívántál; füleimet fölnyitottad; égőáldozatot és bűnért való áldozatot sem akartál. 1Sám. 15,22. Ésa. 1,11. Jer. 6,20. 7,22. Hós. 6,6. Ámós 5,22. Mik. 6,6–8. Mát. 9,13. Zsid. 10,5. 6. 8.

7. Akkor azt mondtam: **Ímé jövök; a könyvtekercsben írva van felőlem,** Luk. 4,18–20. 24,44. Ján. 5,39. Zsid. 10,7.

8. **Hogy teljesítsem a Te akaratodat; ebben gyönyörködöm, én Istenem, a Te törvényed szívem közepette van.** Zsolt. 23,3. 37,4. Ésa. 58,14. Jer. 31,33. Ján. 4,34. 6,38. Róm. 7,22. 2Kor. 3,3. Zsid. 10,7.

9. **Hirdetem a megigazulást a nagy gyülekezetben**; **ímé**, **nem tartom vissza ajkamat**, **Te tudod**, **oh Uram**! Zsolt. 139,2.
10. **Igazságodat nem rejtem el szívemben**, **elmondom a Te hűségedet és üdvösségedet**; **nem titkolom el kegyelmedet és igazságodat a nagy gyülekezetben**. Zsolt. 22,22. 25. 26,12. 35,18. 89,5. 107,32.
11. **Te**, **Uram**, **ne tartsd vissza tőlem irgalmadat**; **kegyelmed és igazságod mindig megóvnak engem**. Csel. 20,20.
12. Mert bajok vettek engem körül, amelyeknek számuk sincsen; utolértek bűneim, amelyeket végig sem nézhetek; számosabbak a fejem hajszálainál, és a szívem is elhagyott engem.
Zsolt. 38,4. Zsid. 11,13.

Rólam is az én Uram visel gondot
13. Tessék Uram néked, hogy megments engem; siess Uram segítségemre!
Zsolt. 69,13. 16.
14. Szégyenüljenek meg és piruljanak mind, akik életemre törnek, hogy elragadják azt; riadjanak vissza, gyalázat érje, akik bajomat kívánják. 2Thess. 1,6.
15. Pusztuljanak el az ő gyalázatosságuk miatt, akik azt mondják nékem: Hehé, hehé! Zsolt. 70,2.
16. Örüljenek és örvendezzenek mindazok, akik téged keresnek; akik szeretik a Te üdvösségedet mondják mindenha: **Magasztaltassék fel az Úr**. Ésa. 12,4.
17. **Rólam is**, noha én szegény és nyomorult vagyok, **az én Uram visel gondot**. **Te vagy segítségem és szabadítóm**, **oh Istenem**, **ne késsél**!
Zsolt. 94,18. Fil. 4,6. 1Pét. 5,7.

Az irgalmast megáldja az Úr
(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára.)
41 Boldog, aki a nyomorultra gondol; a veszedelem napján megmenti azt az Úr. Péld. 14,21. Márk 10,21. Zsid. 13,16.
2. Az Úr megőrzi azt és élteti azt; áldott lesz e földön, és nem adhatod oda ellenségei kívánságának. Zsolt. 27,12.
3. **Az Úr megerősíti őt az ő betegágyán**; **bármilyen az ágya**, **minden betegségéből meggyógyítod őt**. Jer. 33,6.
4. Én azt mondtam: **Uram könyörülj rajtam**, **gyógyíts meg engem**, mert vétkeztem ellened!
Zsolt. 6,2. 103,3. 147,3. Ésa. 53,4. 5. 1Pét. 2,24.
5. Ellenségeim rosszat mondanak felőlem: Mikor hal meg és vész ki a neve?
6. Ha látogatni jön be valaki, hiábavalóságot beszél; szíve álnokságot gyűjt össze magának, kimegy az utcára és beszél.
7. Minden gyűlölőm együtt suttog reám, gonoszt koholnak ellenem: Zsolt. 12,2.
8. Gonosz betegség szállott őreá, s mivelhogy benne fekszik, nem kél fel többé!
9. Még az én jóakaróm is, akiben bíztam, aki kenyeremet ette, fölemelte sarkát ellenem. Abd. 7. Ján. 13,18. Csel. 1,16. 17.
10. De Te Uram, könyörülj rajtam és emelj föl engem, hadd fizessek meg nékik!
11. Abból tudom meg, hogy kedvelsz engem, ha ellenségem nem diadalmaskodik felettem;
12. Engem pedig feddhetetlenségemben támogatsz, és színed elé állítasz mindenha. Zsolt. 21,6. Csel. 2,28.
13. Áldott az Úr, Izraelnek Istene öröktől fogva mindörökké. Ámen és Ámen!

MÁSODIK KÖNYV

A lélek szomjúsága,
erős kívánkozása Isten szabadítására
(Az éneklőmesternek: Kóráh fiainak tanítása.)
42 Mint a szarvas kívánkozik a folyóvizekre, úgy kívánkozik az én lelkem hozzád, oh Isten!
2. Szomjúhozik lelkem Istenhez, az élő Istenhez; mikor mehetek el és jelenhetek meg Isten előtt? Ján. 7,37. 1Thess. 1,9.
3. Könnyhullatásom volt kenyerem éjjel és nappal, míg ők mindennap azt mondták nékem: Hol van a te Istened?
4. Mikor ezekről emlékezem, kiöntöm magamban lelkemet: mert sokasággal vonultam ezelőtt, ujjongó örömmel és hálaadással vezettem őket az Isten házához, a sokaságot, mely megtartotta az ünnepet. Zsolt. 122,1. Ésa 30,29.

5. **Miért csüggedsz el lelkem és háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki az Ő orcájának szabadításáért.** Zsolt. 43,5. 71,14. JerSir. 3,24.

6. Istenem! elcsügged bennem az én lelkem; azért emlékezem reád a Jordán és Hermon földjéről, a Micár hegyéről.

7. Örvény örvényt hív elő zuhatagjaid hangjára; minden vízáradásod és hullámod összecsap fölöttem!
Zsolt. 69,1. 2. 88,7. Jón. 2,3.

8. **Nappal kiküldi kegyelmét az Úr, éjjel éneke van velem, imádság az én életem Istenéhez.**
5Móz. 28,8. Jób 35,10. Ésa. 30,29.

9. Azt mondom Istennek: Én Kősziklám vagy, miért felejtkeztél el rólam? Miért kell gyászban járnom az ellenség háborgatása miatt? Zsolt. 43,2.

10. Mintha zúzódás volna csontjaimban, mikor gyaláznak engem az én szorongatóim, naponként ezt mondván nékem: Hol van a te Istened? Zsolt. 42,3. Jóel 2,17.

11. **Miért csüggedsz el lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még dicsérni fogom Őt, aki az én orcám szabadítója, és én Istenem.**

Hadd menjek be Isten oltárához!

43 Ítélj meg engem oh Isten! és oltalmazd meg ügyemet az istentelen nemzetség ellen; az álnok és hamis embertől szabadíts meg engem.
1Sám. 24,15. Zsolt. 7,8. 35,1. 24.

2. Hiszen Te vagy oltalmam Istene, miért vetettél hát el engem? Miért kell gyászban járnom az ellenség háborgatása miatt? Zsolt. 42,9.

3. **Küldd el világosságodat és igazságodat, azok vezessenek engem; vigyenek el a Te szent hegyedre és hajlékaidba.** Zsolt. 2,6. 3,4. 78,68. 119,130.

4. Hadd menjek be Isten oltárához, vigasságos örömömnek Istenéhez, és hadd dicsérjelek téged citerával, oh Isten, én Istenem!

5. **Miért csüggedsz el lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még dicsérni fogom Őt, aki az én orcám szabadítója, és én Istenem.**
Zsolt. 42,5. 11.

Az Úrral való szövetség az övéinek erőssége

(Az éneklőmesternek: a Kóráh fiainak tanítása.)

44 Oh, Isten! Füleinkkel hallottuk, atyáink beszélték el nékünk a dolgot, amelyet napjaikban, a hajdankor napjaiban cselekedtél.

2. Pogányokat űztél ki saját kezeddel, atyáinkat pedig beplántáltad; népeket törtél össze, és kiűzted őket. 2Móz. 15,17.

3. **Mert nem a saját fegyverükkel szereztek földet, és nem az ő karjuk szabadította meg őket; hanem a Te jobbod, a Te karod és a Te orcád világossága, mert kedvelted őket.**
5Móz. 4,37. 8,17. 18. Józs. 24,12.

4. Te magad vagy az én Királyom, oh Isten! Rendelj segítséget Jákóbnak!
Zsolt. 74,12.

5. **Általad verjük le szorongatóinkat; a Te neveddel tapodjuk le támadóinkat.**
Dán. 8,4. Luk. 10,19. Róm. 16,20. 2Kor. 10,4.

6. Mert nem az ívemben bízom, és nem a kardom védelmez meg engem;

7. Hanem Te szabadítasz meg minket szorongatóinktól, és gyűlölőinket Te szégyeníted meg. Zsolt. 33,16. Hós. 1,7.

8. Dicsérjük Istent egész nap, és mindörökké magasztaljuk nevedet. Szela.

9. Mégis megvetettél, meggyaláztál minket, és nem vonulsz ki seregeinkkel.

10. Megfutamítottál minket ellenségeink előtt, és akik gyűlölnek minket, fosztogattak maguknak. 5Móz. 28,25. Józs. 7,8. 12.

11. Odadobtál minket vágó juhok gyanánt, és szétszórtál minket a pogányok között. 5Móz. 4,27. Zsolt. 60,1. Róm. 8,36.

12. Semmiért adtad el népedet, és nem becsülted árát magasra. Ésa. 52,3. 4.

13. Csúfságul vetettél oda minket szomszédainknak, gúnyra és nevetségre a körülöttünk levőknek. Zsolt. 79,4.

14. Szóbeszédül vetettél oda a pogányoknak, fejcsóválásra a népeknek. Jer. 24,9.

15. Gyalázatom naponta előttem van, és orcám szégyene elborít engem.

16. A csúfolók és káromlók szaváért, az ellenség és a bosszúálló miatt. Zsolt. 8,2.

17. **Mindez utolért minket, mégsem feledtünk el téged, és nem szegtük meg a Te szövetségedet.** Dán. 9,13.

18. **Nem pártolt el tőled a mi szívünk, sem lépésünk nem tért le a Te ösvényedről**: Jób 23,11.
19. Noha kiűztél minket a sakálok helyére, és reánk borítottad a halál árnyékát. Ésa. 34,13. 35,7.
20. Ha elfeledtük volna Istenünk nevét, és kiterjesztettük volna kezünket idegen istenhez: 5Móz. 6,14.
21. Nemde kifürkészte volna ezt Isten? **Mert Ő jól ismeri a szívnek titkait**. 1Sám. 16,7. 1Krón. 28,9. Zsolt. 139,4. Jer. 17,10. Ján. 2.25. Csel. 1,24. Jel. 2,23.
22. Bizony Teéretted gyilkoltak minket minden napon; úgy tekintettek bennünket, mint vágó juhokat. Róm. 8,36.
23. Serkenj fel! Miért alszol Uram?! Kelj fel, ne vess el minket örökre! Zsolt. 7,6.
24. Miért rejted el orcádat, és felejted el nyomorúságunkat és háborúságunkat?
25. Mert lelkünk a porba hanyatlik, a földhöz tapad testünk. Zsolt. 119,25.
26. **Kelj fel a mi segítségünkre, ments meg minket a Te kegyelmedért**!

Ének a szerelmetesről

(Az éneklőmesternek: a sosannimra, Kóráh fiainak tanítása.)

45 **Fölbuzog szívem szép beszédre. Mondom: művem a királynak szól. Nyelvem siet vele, gyors, mint az írnok tolla.**
2. **Szebb, szebb vagy az emberek fiainál, kedvesség ömledez ajkaidon, azért áldott meg az Isten örökké.**
3. **Kösd derekadra kardodat hatalmas vitéz, dicsőségeddel és ékességeddel!**
4. **És ékességedben haladj diadallal az igazságért, a szelídségért és jogért, és rettenetesre tanítson meg téged a te jobb kezed.** Zsid. 4,12. Júd. 25. Jel. 1,16.
5. **Nyilaid élesek; népek hullanak alád; a király ellenségeinek szívében.**
6. **Trónod, oh Isten, örökkévaló; igazságnak pálcája a Te királyságodnak pálcája.** Zsolt. 93,2. Ésa. 9,6. 7. Zsid. 1,8.
7. **Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, azért kent fel Isten, a Te Istened öröm olajával a te társaid fölé.** Zsolt. 23,5. 33,5. 89,20. 92,10. Ésa. 61,1. Ján. 20,17. Zsid. 1,9.
8. Mirha, áloé, akáciaillatú minden öltözeted; elefántcsont palotából zeneszóval vidámítnak téged.
9. Királyok leányai a Te ékességeid; jobb kezed felől királyné áll ofiri aranyban.
10. Halld csak oh leány, nézd csak; hajtsd ide füledet! Feledd el népedet és az atyád házát. 5Móz. 21,13.
11. Szépségedet a király igen kívánja; hiszen Urad Ő, hódolj hát néki! Zsolt. 29,2. 95,6. Ésa. 54,5. 61,1. 3.
12. Tírusz leánya is, a nép gazdagai, ajándékkal hízelegnek néked. Zsolt. 72,10.
13. Csupa ékesség a király leánya bent, vont aranyból van a ruhája. Jel. 19,7. 8.
14. Hímes öltözetben viszik a királyhoz, szüzek vonulnak utána, az ő társnői; néked hozzák őket.
15. Bevezetik őket örömmel, vígsággal; bemennek a király palotájába.
16. Atyáid helyett fiaid lesznek, megteszed őket fejedelmekké mind az egész földön. 1Pét. 2,9. Jel. 1,6. 5,10. 20,6.
17. **Hadd hirdessem a Te nevedet nemzedékről nemzedékre; örökkön örökké dicsérnek majd téged a népek!**

Isten a mi várunk

(Az éneklőmesternek: a Kóráh fiainak éneke, a halamotra.)

46 Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Igen bizonyos segítség a nyomorúságban. 5Móz. 4,7.
2. Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek omlanának is a tenger közepébe:
3. Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai; hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Szela. Zsolt. 93,3. 4.
4. **Forrásainak árja megörvendezteti Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait.** Zsolt. 48,1. Ésa. 8,7. 60,14. Ezék. 47,1–12.
5. **Az Isten annak közepette van, nem rendül meg; megsegíti Isten virradatkor.** 5Móz. 23,14. Ésa. 12,6. Ezék. 43,7. Hós. 11,9. Jóel 2,27. Sof. 3,15. Zak. 2,5. 8,3.
6. Pogányok zajongnak, országok mozognak; kiereszti hangját, megolvad a föld.
7. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. Szela. 2Krón. 13,12. Róm. 8,31.

8. Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit, aki pusztaságokat szerez a földön;
9. **Háborúkat szüntet meg a föld széléig**; ívet tör, kopját ront, hadi szekereket éget el tűzben. Zsolt. 76,3. Ésa. 2,4. Ezék. 39,9.
10. **Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a pogányok közt, felmagasztaltatom a földön.** Ésa. 2,11. 17.
11. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk! Szela.

Az egész föld Királya az Isten

(Az éneklőmesternek: a Kóráh fiainak zsoltára.)

47 Ti népek mind tapsoljatok, harsogjatok Istennek a győzelem szavával.
2. Mert az Úr felséges, rettenetes; nagy Király az egész földön. 5Móz. 7,21. Neh. 1,5. Mal. 1,14.
3. Alánk veti a népeket, a nemzeteket lábaink alá. Zsolt. 18,47.
4. Kiválasztja nékünk örökségünket, Jákób dicsőségét, akit szeret. Szela. 1Pét. 1,4.
5. Felvonul Isten örömkiáltással, kürtzengés közt az Úr. Józs. 6,20. Zsolt. 68,24.
6. Énekeljetek dicséretet Istennek, énekeljetek dicséretet; énekeljetek dicséretet Királyunknak, énekeljetek dicséretet!
7. Mert az egész föld Királya az Isten: énekeljetek bölcsességgel. Zak. 14,9. 1Kor. 14,15.
8. Isten uralkodik a nemzetek fölött; Isten ott ül az Ő szentségének trónján. 1Krón. 16,31. Zsolt. 48,1. 97,2.
9. Népek fejedelmei gyülekeztek össze, mint Ábrahám Istenének népe, mert Istené a földnek pajzsai; Ő igen felmagasztaltatott! Zsolt. 89,18. Róm. 4,11. 12.

A Sion dicsőségéről

(A Kóráh fiainak zsoltáréneke.)

48 Nagy az Úr és igen dicséretes a mi Istenünknek városában, az Ő szentsége hegyén. Ésa. 2,2. Mik. 4,1.
2. Szépen emelkedik az egész föld örömére, a Sion hegye, a szélső észak felé, a nagy Királynak városa. Ésa. 14,13. Jer. 3,19. JerSir. 2,15. Ezék. 20,6. Mát. 5,35.
3. Isten mint oltalom, úgy ismeretes ott az Ő palotáiban.
4. Mert ímé, a királyok összegyűltek, de tovatűntek együttesen. 2Sám. 10,6.
5. Meglátták ők, legott elcsodálkoztak; megijedtek, futásnak eredtek.
6. Reszketés fogta el ott őket, fájdalom, amilyen a szülő asszonyé; 2Móz. 15,15.
7. A keleti széllel összezúzod Társis hajóit. 1Kir. 10,22. Ezék. 27,26.
8. Amint hallottuk, akként láttuk a Seregek Urának városában, a mi Istenünk városában; örökre megerősítette azt az Isten! Szela. Zsolt. 87,5. Ésa. 2,2.
9. **A Te kegyelmedről elmélkedünk, oh Isten, a Te templomodnak belsejében.** Zsolt. 26,3. 1Kor. 3,16. 6,19.
10. Amilyen a neved, oh Isten, olyan a Te dicséreted a föld határáig; igazsággal teljes a Te jobbod. 5Móz. 28,58. Józs. 7,9. Mal. 1,11.
11. Örül Sion hegye, ujjonganak Júda leányai a Te ítéletedért.
12. Vegyétek körül a Siont, kerüljétek meg azt, számláljátok meg tornyait.
13. Jól nézzétek meg sáncait, járjátok be palotáit, hogy elmondhassátok a jövendő nemzedéknek: Zsolt. 78,5. 7.
14. Bizony ez az Isten a mi Istenünk mindörökké, Ő vezet minket mindhalálig! Ésa. 25,9. 58,11.

Egyedül Isten a megtartónk

(Az éneklőmesternek, a Kóráh fiainak zsoltára.)

49 Halljátok meg ezt mind ti népek, figyeljetek mind ti, e világ lakói!
2. Akár közemberek fiai, akár főemberek fiai, együtt a gazdag és szegény.
3. Az én szájam bölcsességet beszél, szívemnek elmélkedése tudomány.
4. Példabeszédre hajtom fülemet, hárfaszóval nyitom meg talányomat. Zsolt. 78,2. Mát. 13,35.
5. Miért féljek a gonoszság napjain, mikor nyomorgatóim bűne vesz körül,
6. Akik gazdagságukban bíznak, és nagy vagyonukkal dicsekszenek? Márk 10,23.
7. Senki sem válthatja meg atyjafiát, váltságdíjat sem adhat érte Istennek. Ef. 1,7. Zsid. 9,27.
8. Minthogy életüknek váltsága drága, le is tesz róla végképp; Mát. 16,26.

9. Még ha örökké élne is és nem látná meg a sírgödröt. Zsolt. 89,48. Zsid. 9,27.
10. De meglátja! A bölcsek is meghalnak; együtt vész el bolond és ostoba, és gazdagságukat másokra hagyják.
11. Gondolatuk ez: Az ő házuk örökkévaló, lakóhelyeik nemzedékről nemzedékre szállnak, nevükkel nevezték el földjüket. 1Móz. 4,17. 5Móz. 3,14.
12. Pedig az ember, még ha tisztességben van, sem marad meg; hasonlít a barmokhoz, amelyeket levágnak.
13. Ez az ő útjuk botránykő nékik; mégis minden erejükből ragaszkodnak hozzá, és utódaik követik őket. Szela. Luk. 12,20.
14. Mint juhok, a Seolra vettetnek, a halál legelteti őket, és az igazak uralkodnak rajtuk reggel; alakjukat elemészti a Seol, távol az ő lakásuktól.
Zsolt. 47,3. Dán. 7,22. Mal. 4,3. Luk. 22,30. 1Kor. 6,2. 2Tim. 2,12. Jel. 2,26. 5,9. 20,4.
15. **De Isten megvált engem a pokol hatalmából, mikor az megragad engem. Szela.** Zsolt. 73,24. Hós. 13,14. Márk 16,6. 7. Csel. 2,31. 32.
16. Ne félj, ha valaki meggazdagszik, és ha növekszik házának dicsősége;
17. Mert semmit sem vihet el magával, ha meghal; dicsősége nem száll le utána.
1Tim. 6,7.
18. Ha életében áldottnak vallja is magát, s ha dicsérnek is téged, hogy jól tettél magaddal: 5Móz. 29,19. Luk. 12,19.
19. Mégis az ő atyáinak nemzetségéhez jut, akik soha sem látnak világosságot.
Jób 33,30.
20. Az ember, még ha tisztességben van is, de nincs okossága: hasonlít a barmokhoz, amelyeket levágnak.
Préd. 3,19–21. 2Kor. 4,3. 4.

Az Istennek kedves áldozat

(Aszáf zsoltára.)

50 A hatalmas Isten, az Úr szól, és hívja a földet a nap keltétől nap nyugtáig. Ésa. 9,6.
2. A Sionról, amelynek szépsége tökéletes, fényességben ragyog Isten.
5Móz. 33,2. Zsolt. 80,1.
3. Eljön a mi Istenünk és nem hallgat; emésztő tűz van előtte, s körülötte erős forgószél. 4Móz. 16,35. Zsolt. 97,3.
4. Hívja az egeket onnan felül, és a földet, hogy megítélje népét. Ésa. 1,2. Mik. 6,1.
5. **Gyűjtsétek elém szentjeimet, akik áldozat által szövetséget kötöttek velem!**
2Móz. 24,7. 5Móz. 33,3. Ésa. 13,3. 59,20. Zsid. 8,6. 12,24. 13,20.
6. És az egek kijelentik az Ő igazságát, mert Isten maga a bíró. Szela.
7. Hallgass, oh én népem, hadd szóljak! Te Izrael, hadd tegyek bizonyságot ellened; Isten vagyok én, a te Istened.
2Móz. 20,2.
8. Nem feddlek téged áldozataidért, és hogy égőáldozataid szüntelen előttem vannak. Ésa. 1,11. Jer. 7,22. Hós. 6,6.
9. De nem fogadhatok el tulkot a te házadból, vagy bakokat a te aklaidból;
Zsolt. 89,31. Mik. 6,6. Csel. 17,25. Zsid. 10,8.
10. Mert enyém az erdőnek minden vadja, a barmok az ezernyi hegyeken.
11. Ismerem a hegyeknek minden szárnyasát, és a mező vadja is mind az enyém.
12. Ha megéhezném, nem mondanám meg néked, mert enyém a föld kereksége és annak teljessége. 1Kor. 10,28.
13. Avagy eszem-é én a bikák húsát, és a bakoknak vérét iszom-é?
14. **Hálával áldozzál az Istennek, és teljesítsd a Felségesnek fogadásaidat!**
1Móz. 39,9. 3Móz. 5,19. 4Móz. 30,2. 5Móz. 23,21. Hós. 14,2. Zsid. 13,15.
15. **És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.**
Jób 22,27. Zsolt. 22,23. Jer. 33,3. Zak. 13,9. Luk. 15,21. Róm. 10,13.
16. A gonosznak pedig ezt mondja Isten: Miért beszélsz te rendeléseimről, és veszed szádra az én szövetségemet?
17. Hiszen te gyűlölöd a feddést, és hátad mögé veted beszédeimet! Róm. 2,21.
18. Ha tolvajt látsz, mellé adod magad, és ha paráznákat, velük tartasz. Róm. 1,32.
19. A szádat gonoszságra tátod, és a nyelved csalárdságot sző. Zsolt. 52,2.
20. Leülsz és felebarátod ellen beszélsz, anyád fiát is rágalmazod.
21. Ezeket teszed és én hallgassak? Azt gondolod, olyan vagyok, mint te? Megfeddelek téged, és elédbe sorozom azokat.
Zsolt. 90,8. Préd. 8,11. Róm. 2,4.

22. Értsétek meg ezt, ti, kik az Istent elfeleditek: nehogy elragadjon, és nincs aki megmentsen.

23. **Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek üdvösségét.** Gal. 6,16.

Könyörgés bűnbocsánatért, a bűntől való megtisztításért

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára, mikor őhozzá ment Nátán, a próféta, miután Betsábéval vétkezett.)

51 Könyörülj rajtam én Istenem a Te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! Ésa. 43,25. 44,22. Csel. 3,19. Kol. 2,14. 1Ján. 1,9. Jel. 1,5.

2. Egészen moss ki engem az én álnokságomból, és az én bűneimtől tisztíts meg engem; Ésa. 1,18. Zsid. 9,14. 1Ján. 1,7. 9. Jel. 1,5.

3. Mert elismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog. Zsolt. 32,5.

4. Egyedül ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, ami gonosz a Te szemeid előtt; hogy **igaznak találtassál beszédeidben, és tisztának, midőn ítéltetel.** 1Móz. 39,9. 3Móz. 5,19. Luk. 15,21.

5. Ímé én vétekben formáltattam, és bűnben fogant engem az anyám. Jób 14,4. Zsolt. 58,3. Ján. 3,6. Róm. 5,12.

6. **Ímé, Te az igazságban gyönyörködsz, amely a bensőben van, és az elrejtett bölcsességre tanítasz engem.**

7. **Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek; moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek.** Ésa. 1,18. Zsid. 9,10. 12.

8. Hallass örömet és vigasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, amelyeket összetörtél.

9. Rejtsd el orcádat az én bűneimtől, és töröld el minden gonoszságomat.

10. **Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős szellemet újítsd meg bennem.** Csel. 15,9. Ef. 2,10.

11. **Ne vess el engem a Te orcád elől, és a Te Szent Szellemedet ne vedd el tőlem.**

12. **Add meg nékem a Te üdvösségednek örömét, és az engedelmesség szellemével támogass engem.** 2Kor. 3,17.

13. Akkor a bűnösöket a Te útjaidra tanítom, és a vétkezők megtérnek hozzád.

14. Szabadíts meg engem a vérontástól, oh Isten, üdvösségemnek Istene! Hogy harsogja nyelvem a Te igazságodat.

15. **Uram, nyisd meg az én ajkaimat, hogy hirdesse szám a Te dicséretedet.** Zsolt. 22,22. 35,28. Hós. 14,2.

16. Mert nem kívánsz Te véreséldozatot, hogy adnék azt, égőáldozatban sem gyönyörködsz.

17. **Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes szellem; a töredelmes és bűnbánó szívet, oh Isten, nem veted meg!** Zsolt. 34,18. 66,2. Ésa. 57,15.

18. Tégy jól a Te kegyelmedből a Sionnal; és építsd meg Jeruzsálem kőfalait.

19. Akkor kedvesek lesznek előtted az igazságnak áldozatai; az égő és egész áldozat: akkor a Te oltárodon áldoznak néked tulkokkal. Zsolt. 4,5. Mal. 3,3.

A szentek, mint zöldellő olajfa, virulnak Isten házában

(Az éneklőmesternek: Dávid tanítása; mikor az idumeus Dóeg eljött, és hírt vitt Saulnak, és ezt mondá néki: Dávid az Ahimélek házába ment be.)

52 Mit dicsekedsz gonoszságban, oh te nagy hős? **Az Istennek kegyelme szüntelen való!** 1Sám. 21,7. 22,9. Ezék. 22,9.

2. Nyelved ártalmakon elmélkedik, s olyan mint az éles olló, te álnokságnak mestere! Zsolt. 50,19. 59,7. 64,3.

3. Szereted a gonoszt inkább, hogynem a jót, és a hazugságot inkább, mint igazságot szólni. Szela. Jer. 9,4.

4. Szeretsz minden ártalmas beszédet, és az álnok nyelvet.

5. Meg is ront az Isten téged, teljesen eltakarít, kigyomlál téged a te hajlékodból, és kiszaggat téged az élők földjéről. Szela. Péld. 2,22.

6. És látják ezt az igazak, és félnek, és nevetnek rajta: Zsolt. 58,10.

7. Ímé, az a férfiú, aki nem Istent fogadta erősségévé, hanem az ő gazdagságának sokaságában bízott, és ereje az ő gonoszságában volt! Zsolt. 49,6.

8. **Én pedig, mint zöldellő olajfa, virulni fogok Isten házában, bízom Isten kegyelmében mind örökkön örökké.** Zsolt. 92,13. Jer. 11,16. Ján. 15,7.

9. **Dicsérni foglak téged örökké, mert megcselekedted; nevedben remélek, mert jóságos vagy a Te szentjeid előtt.** Zsolt. 54,6.

Várja Izrael Sionból a Szabadítót

(Az éneklőmesternek a mahalátra, Dávid tanítása.)

53 Ezt mondta a balgatag az ő szívében: Nincs Isten. Megromlottak és utálatos hamisságot cselekedtek, nincs aki jót cselekedjék. Zsolt. 10,4. Róm. 3,10.

2. Isten letekint a mennyből az emberek fiaira, hogy meglássa, ha van-é valaki, aki megértette és keresi az Istent. 2Krón. 15,2. Zsolt. 33,13.

3. Mindnyájan elhajlottak, és valamennyien megromlottak, nincsen aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is. Róm. 3,12.

4. Avagy nincs értelem a hamisságnak cselekvőiben, akik az én népemet megeszik, mintha kenyeret ennének, akik az Istent segítségül nem hívják? Jer. 4,22.

5. Ott félnek nagy félelemmel, ahol nincsen félelem; mert az Isten elszéleszti azoknak csontjait, akik tábort járnak ellened; megszégyeníted azokat, mert az Isten megveti őket. Péld. 28,1.

6. Oh, vajha eljönne Sionból az Izrael üdvössége! Mikor az Úr visszahozza az Ő népének foglyait, örül majd Jákób és vigad Izrael! Zsolt. 14,7.

Az Úrnak nevében van a szabadításunk

(Az éneklőmesternek: hangszerekkel. Dávid tanítása, mikor a zifeusok eljöttek, és azt mondták Saulnak: Nem nálunk lappang-é Dávid?)

54 Isten, a Te neveddel szabadíts meg engem, és a Te hatalmasságoddal szolgáltass igazságot nékem! 1Sám. 23,19.

2. Isten, hallgasd meg az én imádságomat, figyelmezz az én szájam beszédeire.

3. Mert idegenek támadtak ellenem, és kegyetlenek keresik életemet, akik nem is gondolnak Istenre. Szela.

4. **Ímé, Isten a segítőm nékem, az Úr az én életem támogatója.** Zsolt. 118,7.

5. Bosszút áll az utánam leselkedőkön; a Te igazságod által vágd ki őket. Zsolt. 89,49.

6. Kész szívvel áldozom néked: áldom a Te nevedet, Uram, mert jó.

7. **Mert minden nyomorúságból megszabadított engem, s megpihentette szemeimet ellenségeimen.**

Az Úr visel gondot az övéiről

(Az éneklőmesternek: hangszerekkel. Dávid tanítása.)

55 Hallgasd meg, oh Isten, az én imádságomat, és ne rejtsd el magadat az én könyörgésem elől;

2. Figyelmezz énreám és hallgass meg engem; mert keseregve bolyongok és jajgatok!

3. Az ellenségnek szaváért és a gonoszok nyomorgatásáért: mert hazugságot hárítanak reám, és nagy dühösséggel gyűlölnek engem. 2Sám. 16,7. 8.

4. Az én szívem megháborodott bennem, és a halál félelmei körülvettek engem.

5. Félelem és rettegés esett énreám, és borzadály vett körül engem.

6. Mondám: Vajha szárnyam volna, mint a galambnak! Elrepülnék és nyugodnám.

7. Ímé, messze elmennék és a pusztában lakoznám. Szela.

8. Sietnék kiszabadulni e sebes szélből, e forgószélből.

9. Rontsd meg Uram, és oszlasd meg az ő nyelvüket; mert erőszakot és háborgást látok a városban. Jer. 6,7.

10. Éjjel nappal körüljárják azt annak kőfalainál, bent hamisság és ártalom van abban. Zsolt. 10,7.

11. Gonoszság van benne; s nem távozik annak teréről a zsarnokság és csalárdság.

12. Mert nem ellenség szidalmazott engem, hisz azt elszenvedném; nem gyűlölőm emelte fel magát ellenem, hiszen elrejtettem volna magamat az elől:

13. Hanem te, velem egy rangban lévő ember, én vezetőm és ismerősöm, 2Sám. 15,12. Mik. 7,5.

14. Akik együtt édes bizalomban éltünk; az Isten házába jártunk a nép sokaságával.

15. A halál vegye őket körül, elevenen szálljanak a Seolba; mert gonoszság van lakásukban, kebelükben. 4Móz. 16,30.

16. **Én az Istenhez kiáltok, és az Úr megszabadít engem.**

17. Este, reggel és délben imádkozom és hangosan kiáltok, és Ő meghallja az én szómat. Dán. 6,10. Luk. 18,1. Csel. 3,1. 10,2.

18. **Megszabadítja lelkemet békességre a rám támadó hadtól, mert sokan vannak ellenem.** 2Krón. 32,7.

19. Meghallja Isten és megrontja őket, mivelhogy Ő eleitől fogva trónol, Szela, akik nem akarnak megváltozni és nem félik az Istent. 5Móz. 33,27. Zsolt. 102,26.

20. Aki kezeit a vele békességben lévőkre emelte; aki megszegte az ő szövetségét.

21. A vajnál simább az ő szája, pedig szívében háborúság van; lágyabbak beszédei az olajnál, pedig éles szablyák azok.

22. **Vessed az Úrra a te terhedet, Ő gondot visel rólad, és nem engedi, hogy valamikor ingadozzék az igaz.** 1Pét. 5,7.

23. Te, Isten, a veszedelem vermébe taszítod őket; a vérszopó és álnok emberek életüknek felét sem élik meg; én pedig Tebenned bízom. Zsolt. 37,24.

Dicsérjük Istent az Ő Igéjével

(Az éneklőmesternek: a Jónatelem rehókimra; Dávidnak miktámja; mikor megragadták őt a filiszteusok Gátban.)

56 Könyörülj rajtam Istenem, mert halandó tátog ellenem és mindennap hadakozván, nyomorgat engem!

2. Ellenségeim minden napon tátognak reám: bizony sokan hadakoznak ellenem, oh magasságos Isten! Zsolt. 57,3.

3. Mikor félnem kellene is, én bízom Tebenned. 1Sám. 15,22. 2Krón. 20,3. Zsolt. 118,8. Péld. 15,16. 17. 16,9. 16. Préd. 6,9.

4. **Isten által dicsekedem az Ő Igéjével; az Istenben bízom, nem félek; ember mit árthatna nékem?** Zsolt. 119,162. Jer. 15,16. Zsid. 13,5. 6.

5. Minden nap elforgatják beszédeimet; minden gondolatuk ellenem van, ártalomra.

6. Egybegyűlnek, elrejtőznek, lépéseimet lesik, mert kívánják az én életemet.

7. Gonoszsággal menekedhetnének? Haraggal rontsd meg, oh Isten, a népeket!

8. Bujdosásomnak számát jól tudod: szedd tömlődbe könnyeimet! Avagy nincsenek-é számontartva könyvedben? Zsolt. 64,2.

9. Meghátrálnak majd ellenségeim, mikor kiáltok; így tudom meg, hogy velem van az Isten. Zsolt. 108,5. Róm. 8,31.

10. **Istenben dicsekedem az Ő Igéjével, az Úrban dicsekedem az Ő Igéjével.**

11. Istenben bízom, nem félek; ember mit árthatna nékem?

12. Tartozom, oh Isten, az én néked tett fogadásaimmal; megadom néked a hálaáldozatokat; Zsolt. 66,13–14.

13. **Mert megszabadítottad lelkemet a haláltól, bizony az én lábaimat az eleséstől; hogy járjak Isten előtt az életnek világosságában.** Zsolt. 108,4.

Elküldi Isten az Ő kegyelmét

(Az éneklőmesternek: az altashétre, Dávid miktámja; mikor Saul elől a barlangba menekült.)

57 Könyörülj rajtam, oh Isten, könyörülj rajtam, mert benned bízik az én lelkem; és szárnyaid árnyékába menekülök, amíg elvonulnak a veszedelmek. 1Sám. 22,1. Ésa. 26,20.

2. **A magasságos Istenhez kiáltok; Istenhez, aki jót végez felőlem.** Zsolt. 138,8.

3. Elküld a mennyből és megtart engem: meggyalázza az engem elnyelőt. Szela. Elküldi Isten az Ő kegyelmét és igazságát. Zsolt. 43,3. 61,7. 144,5.

4. Az én lelkem oroszlánok között van, tűzokádók között fekszem; emberek fiai között, akiknek foguk dárda és nyilak, nyelvük pedig éles szablya. Zsolt. 64,3. Péld. 30,14. Jak. 3,6. 8.

5. **Magasztaltassál fel az egek felett, oh Isten! Mind az egész földön legyen a Te dicsőséged!** Zsolt. 108,5. 6.

6. Hálót készítettek lábaimnak, lelkem meggörnyedett; vermet ástak énelőttem, de ők estek abba. Szela. Zsolt. 9,15.

7. Megingathatatlan az én szívem, oh Isten, megingathatatlan az én szívem; hadd énekeljek és dicsérjelek! Zsolt. 108,1–6.

8. Serkenj fel én dicsőségem, serkenj fel te lant és hárfa, hadd keltsem fel a hajnalt!

9. Dicsérlek téged, én Uram, a népek között, és zengedezek néked a nemzetek között. Bír. 5,12.

10. **Mert nagy az egekig a Te kegyelmed, és a felhőkig a Te hűséged.** Zsolt. 103,11. 108,4.

11. **Magasztaltassál fel az egek felett, oh Isten! Mind az egész földön legyen a Te dicsőséged!** vers 5.

Bizony Isten ítél e földön

(Az éneklőmesternek: az altashétre, Dávid miktámja.)

58 Avagy valóban az igazságot szóltok-e, oh gyülekezet? Avagy igazán ítéltek-é ti embernek fiai?

2. Sőt inkább hamisságot forgattok a ti szívetekben! a ti kezeiteknek hamisságát méritek e földön. Zsolt. 94,20.

3. Eltértek a gonoszok fogantatásuk óta; tévelyegnek a hazugok anyjuk méhétől kezdve. Zsolt. 51,5.

4. Mérgük olyan, mint a kígyónak mérge; mint a süket áspisé, amely füleit bedugja.

5. Amely nem hallja a bűbájosoknak szavát, sem a bűvölőét, aki bűbájokban jártas.

6. Isten, törd össze az ő fogaikat szájukban; az oroszlánoknak zápfogait törd összse, Uram! Jób 4,10.

7. Olvadjanak el, folyjanak széjjel, mint a víz; ha felteszi nyilait, legyenek tompultak azok. Józs. 2,11. 7,5. Ésa. 13,7.

8. Legyenek mint a csiga, amely szétfolyván, elmúlik; mint az asszonynak idétlen szülötte, amely nem látta a napot.

9. Mielőtt megéreznék fazekaitok a tövist, mind nyersen, mind égőn elragadja azt a forgószél. Zsolt. 118,12. Péld. 10,25.

10. Örül az igaz, mikor látja a bosszúállást; lábait mossa a gonosznak vérében.

11. És azt mondja az ember: **Bizony, van jutalma az igaznak**; bizony van ítélő Isten e földön! Jób 34,11. Zsolt. 7,10. 20,1. Préd. 5,8. 11,9. 12,14. Jer. 17,10. 32,19. Ezék. 7,27. 33,20. Róm. 14,12. 2Kor. 5,10. Jel. 2,23.

Isten kegyelme a mi erősségünk

(Az éneklőmesternek: az altashétre, Dávid miktámja, midőn embereket külde Saul, és őrizék az ő házát, hogy megöljék őt.)

59 Szabadíts meg engem az én ellenségeimtől, Istenem; a reám támadóktól ments meg engem! 1Sám. 19,11.

2. Szabadíts meg engem a gonosztevőktől, és a vérontó emberektől ments meg engem;

3. Mert ímé, életem után leselkednek, egybegyűltek ellenem az erősek; anélkül, hogy bűnös vagy vétkes volnék, Uram! 1Sám. 26,18.

4. Bűnöm nélkül egybegyűlnek és készülnek ellenem: serkenj fel, hogy segítségemre légy, és lásd meg ezeket! Zsolt. 7,3–6. 35,23.

5. Te, oh Uram, Seregek Istene, Izrael Istene, serkenj fel! Büntesd meg mind e pogányokat, ne könyörülj senkin, aki hamisságot cselekszik. Szela. Dán. 4,35.

6. Estére visszatérnek, ordítanak, mint az eb; körüljárják a várost.

7. Ímé, szájukkal csácsognak, ajkaikon szablyák vannak: hisz, úgymond, kicsoda hallja meg?

8. Te pedig, Uram, neveted őket, és megcsúfolod mind e pogány népet. Zsolt. 2,4.

9. Az ő erejükkel szemben Tereád várok; mert Isten az én váram.

10. **Előmbe jön az én kegyelmes Istenem**; látnom engedi Isten az én ellenségeim romlását. Zsolt. 21,3. 54,7.

11. Ne öld meg őket, hogy népem meg ne felejtkezzék; bujdosókká tedd őket a Te hatalmaddal, és alázd meg őket Uram, mi pajzsunk! 3Móz. 26,39.

12. Szájuknak vétke az ő ajkaiknak beszéde, fogattassanak meg kevélységükben; mert csak átkot és hazugságot szólnak. Péld. 12,13.

13. Emészd meg őket haragodban, veszítsd el őket, hogy ne legyenek; és tudják meg, hogy Isten uralkodik a Jákób fölött, mind a földnek határáig. Szela. Zsolt. 84,8. 104,35.

14. Este visszatérnek, ordítanak, mint az eb; körüljárják a várost.

15. Étel után barangolnak, és ha nem laknak jól, virrasztanak egész éjjel.

Isten az én váram és erősségem

16. **Én pedig éneklem a Te hatalmadat, és reggelenként zengem a Te kegyelmességedet; mert váram voltál és menedékem az én nyomorúságom napján.**

17. **Én erősségem! Néked éneklek, mert Isten az én váram: Ő az én kegyelmes Istenem!** Zsolt. 7,10. 20,1.

Az Úr az Őt félőknek zászlót adott

(Az éneklőmesternek: a susanhedutra, Dávidnak tanító miktámja, mikor harcolt a mezopotámiai szírusokkal és a cóbai szírusokkal; és visszafordult Joáb, és megverte az edomitákat a Sóvölgyben, tizenkétezret.)

60 Isten, elvetettél minket, elszéleszteltél minket; megharagudtál, fordulj vissza hozzánk! 2Sám. 8,3. 1Krón. 16,3. Zsid. 13,5.

2. Megrendítetted a földet, ketté szakasztottad; gyógyítsd meg romlásait, mert megindult. 2Krón. 7,14. Ésa. 30,26.

3. A Te népeddel nehéz dolgokat láttattál: bódító borral itattál minket. Ésa. 51,17.

4. **Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az igazságért. Szela.** 2Móz. 17,15. Ésa. 5,26. 11,10. 12. 13,2.

5. Hogy megszabaduljanak a Te kegyeltjeid: segíts jobboddal és hallgass meg engem! Zsolt. 108,6.

6. Isten az Ő szentségében mondotta: Örvendezek, fölosztom Sikemet és kimérem a Szukkót völgyét: 1Móz. 12,6. Zsolt. 89,35.

7. Enyém Gileád és enyém Manasse, Efraim az én fejemnek erőssége: Júda az én törvényadóm. 1Móz. 49,10. 5Móz. 33,17.

8. Moáb az én mosdómedencém, Edomra vetem az én sarumat; Filisztea fölött győzelmet kiáltok! Zsolt. 108,9.

9. Kicsoda visz engem az erős városba? Ki vezet engem Edomig?

10. Nem Te-é, oh Isten, aki elvetettél minket, s nem vonultál ki, oh Isten, a mi seregeinkkel? Józs. 7,12. Zsolt. 44,9.

11. Segíts ki minket a nyomorúságból, mert az emberi segítség hiábavaló.

12. **Istennel hatalmas dolgokat cselekszünk, s Ő tapodja el ellenségeinket.** 4Móz. 24,18. 1Krón. 19,13.

Az Úrnak öröksége vár az Őt félőkre

(Az éneklőmesternek: hangszerre, Dávidé.)

61 Hallgasd meg, oh Isten, az én kiáltásomat; figyelmezzél az én könyörgésemre. Zsolt. 5,1.

2. E föld széléről kiáltok hozzád; mert szívem elepedt: **Vezess engem innen a Kősziklára, mely magasabb mint én.** Zsolt. 62,2.

3. Mert Te vagy az én menedékem, s erős torony az ellenség ellen. Péld. 18,10.

4. A Te sátorodban lakozom mindörökké; a Te szárnyaid árnyékába menekülök! Szela. Zsolt. 36,7. 63,7. 91,2. 4.

5. **Mert Te, oh Isten, meghallgattad az én fogadásaimat; a Te nevedet félők örökségét megadtad nékem.** Csel. 7,45. 1Kor. 3,21–23.

6. Te hosszabbítod meg a király életét, esztendeit nemzedékről nemzedékre nyújtsd.

7. Isten előtt fog lakozni örökké; kegyelmedet és igazságodat rendeld ki, hogy őrizzék meg őt. Zsolt. 40,11. Luk. 1,32.

8. Így a Te nevednek dicséretét éneklem majd szüntelen, hogy beteljesítsem az én fogadásaimat minden napon. Zsolt. 56,12.

Üdvösségünk Kősziklája az Úr

(Az éneklőmesternek: Jedutun szerint, Dávid zsoltára.)

62 Csak Istenben nyugszik meg lelkem; tőle van az én üdvösségem. Zsolt. 33,21.

2. **Csak Ő az én Kősziklám és üdvösségem; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg.** Zsolt. 55,22.

3. Meddig támadtok még egy ember ellen; meddig törtök ellene valamennyien, mint meghanyatlott fal és dűlő kerítés ellen? Ésa. 30,13.

4. Csak arról tanácskoznak, miként vessék őt le méltóságából; szeretik a hazugságot; szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. Szela. Zsolt. 28,3.

5. **Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem.** Péld. 23,18. 24,14. Mik. 7,7. 10.

6. **Csak Ő az én Kősziklám és üdvösségem; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg.**

7. **Istenben van üdvösségem és dicsőségem; az én erősségem Kősziklája, az én menedékem Istenben van.** Jer. 3,23.

8. **Bízzatok Őbenne mindenkor, ti népek; öntsétek ki előtte szíveteket; Isten a mi menedékünk. Szela.** 1Sám. 1,15.

9. Bizony hiábavalók a közembernek fiai és hazugok a főembernek fiai; ha mérőserpenyőbe vettetnek, együtt is alábbvalók a semminél.

10. Ne bízzatok zsarolt javakban, és rablott jószággal ne kevélykedjetek; a vagyonban ha nő, ne abba helyezzétek szívetek bizalmát; Ésa. 26,4. 1Tim. 6,17.
11. Egyszer szólott Isten, két dolgot hallottam, hogy az erő Istené,
12. És tiéd, oh Uram, az irgalom is. Bizony, Te megfizetsz mindenkinek a saját cselekedete szerint! Mát. 16,27. Róm. 2,6. 1Kor. 3,8. Gal. 6,7. 1Pét. 1,17.

Ének Isten kegyelméről

(Dávid zsoltára, mikor Júda pusztájában volt.)

63 Isten! Én Istenem vagy Te, jó reggel kereslek téged; téged szomjúhoz lelkem, téged sóvárog testem a kiaszott, elepedt földön, amelynek nincs vize; Zsolt. 107,9. Péld. 8,17. Ésa. 26,9. Mát. 5,6.
2. Hogy láthassalak téged a szentélyben, szemlélvén a Te hatalmadat és dicsőségedet. 1Krón. 16,11. Zsolt. 27,4.
3. **Hiszen a Te kegyelmed jobb az életnél**: **az én ajkaim téged dicsérnek**. Zsolt. 138,2. Ján. 3,16.
4. Ezért áldalak életem fogytáig; kezeimet a Te nevedben felemelem. Zsolt. 28,2. 134,2. 141,2. 143,6.
5. **Mintha olajjal és kenettel telnék meg lelkem**, **mikor víg ajakkal dicsér téged az én szájam**!
6. **Ha reád gondolok ágyamban**: **őrváltásról őrváltásra rólad elmélkedem**; Zsolt. 149,5.
7. **Mert segítségem voltál**, **és a Te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem**.
8. **Ragaszkodik hozzád az én lelkem**; **a Te jobbod támogat engem**. Ésa. 26,9. Jer. 29,16. Mát. 11,12.
9. Azok pedig, akik veszedelemre keresik életem, a föld mélységeibe jutnak.
10. Kard által esnek el, és a rókák martalékai lesznek.
11. A király pedig örvendezni fog Istenben; dicsőséget öltöznek fel mindazok, akik Őt magasztalják; mert bedugatik a hazugok szája. Sof. 1,5.

Az igazszívűek megdicsőülnek Istenben

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára.)

64 Hallgasd meg, Isten, az én szómat, mikor panaszkodom; az ellenségtől való félelemtől mentsd meg éltemet.
2. Rejts el engem a gonoszok titkos tanácsa elől, a gonosztevők gyülekezetétől.
3. Akik megélesítik nyelvüket, mint a szablyát; irányozzák nyilukat, keserű beszédüket. Zsolt. 57,4. 143,9.
4. Hogy lövöldözzék titkon az ártatlant; nagy hirtelenséggel lövöldözik azt, és nem félnek.
5. Megátalkodottak gonosz szándékukban; megegyeztek, hogy tőrt vetnek titkon, mondják: ki látja őket?
6. Álnokságokat koholnak; a kikoholt tervet végrehajták; mindegyikük bensője és szíve kikutathatatlan. Zsolt. 41,7.
7. De meglövi őket az Isten; hirtelen nyíl sebzi meg őket. 2Thess. 1,6.
8. A saját nyelvük lesz ellenük; iszonyodik mindenki, aki őket látja. Péld. 12,13.
9. Akkor megfélemlenek mind az emberek; hirdetni fogják Istennek dolgát, és megértik cselekedetét. Jer. 50,28.
10. **Az igaz örvendeni fog Istenben**, **és Őbenne bízik**; **megdicsőülnek mind az igazszívűek**. Fil. 4,4. 1Thess. 5,16.

Isten meghallgatja és megválaszolja az imádságot

(Az éneklőmesternek: zsoltár, Dávid éneke.)

65 Tied a hódolat, a dicséret, oh Isten, a Sionon; és néked teljesítik ott a fogadást.
2. **Mert Te meghallgatod az imádságot**, **hozzád folyamodik minden test**. 1Móz. 49,10. Ésa. 45,11. Ján. 12,32.
3. Bűneim erőt vettek rajtam; vétkeimtől Te tisztítasz meg engem. Zsid. 9,14.
4. **Áldott az**, **akit Te kiválasztasz és magadhoz fogadsz**, **hogy lakozzék a Te tornácaidban**; **beteljesedünk a Te házadnak javaival**, **a Te templomodnak szentségével**! Zsolt. 33,12.
5. Csodálatos dolgokat szólasz nékünk a Te igazságodban, üdvösségünk Istene; e föld minden szélének és a messze tengernek bizodalma;
6. Aki hegyeket épít erejével, körül van övezve hatalommal; Zsolt. 93,1.
7. Aki lecsillapítja a tengerek zúgását, habjaik zúgását, és a népek háborgását. Ésa. 17,12. 13. Mát. 8,26.

8. Félnek is jeleidtől a távol lakók; a napkelet és napnyugat határait megörvendezteted. Jób 37,5.

9. **Meglátogatod a földet és elárasztod; nagyon meggazdagítod azt. Istennek folyója tele van vizekkel; gabonát szerzel nékik, mert úgy rendelted azt.** 1Kir. 18,41. Zsolt. 68,9. Jer. 14,22. Zak. 10,11.

10. **Bőségesen megitatod barázdáit, göröngyeit meglapítod; záporesővel meglágyítod azt, termését megáldod.**

11. **Megkoronázod az esztendőt jóvoltoddal, és a Te nyomdokaidon kövérség fakad;** Zsolt. 104,13.

12. **Megkövérednek a puszták legelői és a halmokat vígság övezi.**

13. **A legelők megtelnek juhokkal, és a völgyeket gabona borítja; örvendeznek és énekelnek.** Ésa. 44,23. 55,12.

Isten csodálatos
cselekedetei az emberek fiain

(Az éneklőmesternek: zsoltár, ének.)

66 Örvendezz Istennek, oh te egész föld.

2. Az Ő nevének tiszteletére énekeljetek; tegyétek dicsőségessé az Ő dicséretét!

3. Mondjátok Istennek: Mily csodálatosak a Te műveid. A Te erőd nagy volta miatt behódolnak néked ellenségeid. Zsolt. 18,44. 65,5.

4. Az egész föld leborul előtted; énekel néked, énekli a Te nevedet. Szela.

5. **Jöjjetek és lássátok az Isten munkáit; csodálatosak az Ő cselekedetei az emberek fiain.** Zsolt. 46,8.

6. A tengert szárazzá változtatta, a folyamon gyalog mentek át: ott örvendeztünk Őbenne. 2Móz. 14,21. 22. Józs. 3,14.

7. Aki uralkodik az Ő erejével örökké, szemmel tartja a népeket, hogy az engedetlenek fel ne fuvalkodjanak magukban. Szela.

8. Áldjátok népek a mi Istenünket, és hallassátok az Ő dicséretének szavát.

9. Aki életben tartja lelkünket, s nem engedi, hogy lábaink megtántorodjanak.

10. Mert megpróbáltál minket, oh Isten, megtisztítottál, amint tisztítják az ezüstöt. Ésa. 48,10. Zak. 13,9. Mal. 3,3. 1Pét. 1,7.

11. Hálóba vittél be minket, megszorítottad derekainkat. JerSir. 1,13.

12. **Embert ültettél fejünkre; tűzbe-vízbe jutottunk: de Te kihoztál bennünket bőségre.** Eszt. 4,13. 14. Zsolt. 4,1. 18,35. 118,5.

Kegyelmét nem vonta meg tőlem

13. Elmegyek házadba égőáldozatokkal, megadom néked fogadásaimat, Zsolt. 100,4. Préd. 5,4.

14. Amelyeket ajkaim ígértek és szájam mondott, mikor bajban voltam.

15. Hízlalt juhokat áldozom néked égőáldozatul, kosok jóillatú áldozatával; ökröket bakokkal együtt áldozom néked. Szela.

16. Jöjjetek és halljátok meg mind, kik félitek az Istent, hadd beszélem el, miket cselekedett Ő értem!

17. Hozzá kiálték az én szájammal, és magasztalás volt nyelvem alatt.

18. Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram. Péld. 15,29. Ésa. 1,15. 1Ján. 1,9. 5,14. 15.

19. Ámde meghallgatott Isten, figyelmezett könyörgésem szavára. Zsolt. 116,1. 2.

20. **Áldott az Isten, aki nem vetette meg imádságomat, és kegyelmét nem vonta meg tőlem.** 1Pét. 3,12.

Isten ítéli a népeket
és igazgatja a nemzeteket

(Az éneklőmesternek: hangszerekkel, zsoltár, ének.)

67 Isten könyörüljön rajtunk és áldjon meg minket; világosítsa meg az Ő orcáját rajtunk. Szela. 4Móz. 6,25.

2. Hogy megismerjék e földön a Te utadat, minden nép között a Te üdvösségedet. Ésa. 52,10. Csel. 18,25. Tit. 2,11. 2Pét. 3,9.

3. Dicsérnek téged a népek, oh Isten, dicsérnek téged a népek mindnyájan.

4. Örvendnek és vigadnak a nemzetek, mert igazsággal ítéled a népeket, és a nemzeteket e földön Te igazgatod. Szela. Zsolt. 96,10. 98,8–9. Ésa. 24,15.

5. Dicsérnek téged a népek, oh Isten, dicsérnek téged a népek mindnyájan.

6. A föld megadta az ő gyümölcsét: Isten megáld minket, a mi Istenünk; 3Móz. 26,4. Zsolt. 85,12. Ezék. 34,27. Zak. 8,12.

7. Megáld minket Isten; és féli Őt a földnek minden határa! Zsolt. 22,27.

Isten áldása az Ő örökségén, az Ő gyülekezetén

(Az éneklőmesternek: Dávid zsoltára, éneke.)

68 Felkél az Isten, elszélednek ellenségei; és elfutnak előle az Ő gyűlölői. 4Móz. 10,35.

2. Amint a füst elszéled, úgy széleszted el őket; amint elolvad a viasz a tűz előtt, úgy vesznek el a gonoszok Isten elől;
Zsolt. 97,5. Ésa. 9,18. Hós. 13,3. Mik. 1,4.

3. Az igazak pedig örvendeznek és vigadnak Isten előtt, és ujjonganak örömmel.

4. Énekeljetek Istennek, dicséretet zengedezzetek az Ő nevének; csináljatok utat annak, aki jön a pusztákon át, akinek Jah a neve, és örvendezzetek előtte. 2Móz. 6,3.

5. Árváknak atyja, özvegyeknek bírája az Isten az Ő szentséges hajlékában.
Zsolt. 10,14. 18. 146,9.

6. **Isten hozza vissza a száműzötteket, kihozza bőségre a foglyokat**; csak az engedetlenek lakoznak sivatag helyen.
1Sám. 2,5. Zsolt. 107,4–7. 34. Csel. 12,6–11.

7. Oh Isten, mikor kivonultál a Te néped előtt, mikor átvonultál a pusztán: Szela.
2Móz. 13,21. Hab. 3,13.

8. A föld rengett, az egek is csepegtek Isten előtt, ez a Sinai hegy is az Isten előtt, az Izrael Istene előtt.

9. **Bő záport hintettél, oh Isten, a Te örökségedre, s a lankadót megújítád.**
5Móz. 26,5. 1Kir. 18,41. Zsolt. 65,9. Jer. 14,22. Zak. 10,1.

10. Benne lakozott a Te gyülekezeted: Te szerzéd jóvoltodból a nyomorultnak, oh Isten!

11. Az Úr szót ad vala az örömhírt vivő asszonyok nagy seregének.

12. A seregek királyai futva futnak; s a ház asszonya zsákmányt oszt.

13. Ha nád között hevertek is: olyanok lesztek, mint a galambnak szárnyai, amelyeket ezüst borít, vagy mint a vitorlatollak, amelyek színarany fényűek.

14. Mikor a Mindenható szétszórta benne a királyokat, mintha hó esett volna a Salamonon. Józs. 10,10. Zsolt. 105,37.

15. Isten hegye a Básán hegye; sok halmú hegy a Básán hegye;

16. Mit kevélykedtek ti sok halmú hegyek? Ezt a hegyet választotta Isten lakhelyéül; bizony ezen lakozik az Úr mindörökké! 5Móz. 12,5. 1Kir. 9,3.

17. Isten szekere húszezer, angyalok ezreivel; az Úr közöttük van, mint a Sinai hegyen, az Ő szent hajlékában.
5Móz. 33,2. 2Kir. 6,17. Dán. 7,10.

18. **Felmentél a magasságba, foglyokat vittél fogva, ajándékokat fogadtál az embereknek, még az ellenszegülőknek is, hogy az Úr Isten közöttük lakozhasson!**
Bír. 5,12. Márk 16,19. Csel. 1,9. 2,4. 10,44–46. 1Kor. 12,4–11. Ef. 4,7–12. Fil. 2,9. Kol. 2,14. 15. 3,1.

19. **Áldott legyen az Úr! Napról napra gondoskodik rólunk a mi üdvösségünk Istene! Szela.** Zsolt. 78,23.

20. **A mi Istenünk a szabadításnak Istene, és az Úr Isten az, aki megment a haláltól.** 5Móz. 32,39. Zsolt. 55,23.

21. Isten megrontja az Ő ellenségeinek fejét, a bűneiben járónak üstökös koponyáját. Zsolt. 110,6. Hab. 3,13.

22. Azt mondta az Úr: Básánból visszahozlak, a tenger mélységéből is kihozlak,
Zsolt. 58,10. Jer. 15,21. Jón. 2,10.

23. Hogy lábadat veresre fesd az ellenség vérében, ebeidnek nyelve az ellenségből lakmározzék.

24. Látták a Te bevonulásodat, oh Isten! Az én Istenem, Királyom bevonulását a szentélybe.

25. Elől mennek vala az éneklők, utánuk a húrpengetők, középen a doboló leányok.

26. A gyülekezetekben áldjátok az Istent, az Urat áldjátok, kik Izraeltől származtok! 5Móz. 33,22. Ésa. 48,1.

27. Ott a kis Benjámin, és az ő fejedelmei, a Júda fejedelmei és az ő gyülekezetük; a Zebulon fejedelmei és a Nafthali fejedelmei. Bír. 5,14. 1Sám. 9,21.

28. **Istened rendelte el a te hatalmadat: erősítsd meg, oh Isten, azt, amit számunkra készítettél!** Ésa. 26,12.

29. A Te Jeruzsálemben álló templomodból; királyok hoznak majd néked ajándékokat. 2Krón. 32,23. Zsolt. 68,16.

30. Fenyítsd meg a nádasnak vadját, a bikák csordáját a népek tulkaival egybe, akik ezüstrudakkal terpeszkednek; szórd szét a népeket, akik a háborúban gyönyörködnek.

31. Eljönnek majd a főemberek Egyiptomból; Szerecsenország hamar kinyújtja kezeit Istenhez.
Ésa. 19,19. 45,14. Sof. 3,10. Csel. 8,27.
32. E földnek országai mind énekeljetek Istennek, zengjetek dicséretet az Úrnak! Szela. Zsolt. 22,26. 34,2.
33. Aki kezdettől fogva az egek egein ül; ímé, onnét szól nagy kemény szóval.
34. **Tegyetek tisztességet Istennek, akinek fensége az Izraelen és az Ő ereje a mennyekben van.** Ésa. 49,13. 55,12.
35. Rettenetes vagy, oh Isten, a Te szent hajlékodból; **az Izraelnek Istene ád erőt és hatalmat a népnek. Áldott legyen az Isten!** Zak. 10,12. Ján. 15,5. 1Pét. 5,10.

Könyörgés a megpróbáltatás idején
(Az éneklőmesternek: a sósannimra, Dávidé.)

69 Szabadíts meg engem, oh Isten, mert a vizek nyakamig emelkedtek.
2. Mély sárba estem be, hol meg nem állhatok; feneketlen örvénybe jutottam, és az áradat elborít engem. Zsolt. 40,2.
3. Elfáradtam a kiáltásban, kiszáradt a torkom; szemeim elbágyadtak, várván Istenemet. Ésa. 38,14.
4. Többen vannak fejem hajszálainál, akik ok nélkül gyűlölnek engem; hatalmasok a vesztemre törők, akik ellenségeim alap nélkül; amit nem ragadtam el, azt kell megfizetnem! Ján. 15,25.
5. Oh Isten, Te tudod az én balgatagságomat, és az én bűnös voltom nyilván van előtted:
6. **Ne szégyenüljenek meg miattam, akik Tebenned remélnek, Uram, Seregeknek Ura, Istene! Ne pironkodjanak miattam, akik téged keresnek, oh Izraelnek Istene!**
7. Mert Teéretted viselek gyalázatot, és szégyen borítja az én orcámat. Ésa. 53,3.
8. Atyámfiai előtt idegenné lettem, és anyám fiai előtt jövevénnyé. Ján. 1,11. 7,5.
9. Mivel a Te házadhoz való féltő szerelem emészt engem, a Te gyalázóidnak gyalázásai hullanak reám. Ján. 2,17. Róm. 15,3.
10. Ha sírok és böjtöléssel gyötröm lelkemet, az is gyalázatomra válik.
Zsolt. 35,13. 1Kor. 11,31.
11. Ha gyászruhába öltözöm, akkor példabeszédül vagyok nékik.
12. A kapuban ülők rólam beszélnek, és a borozók rólam énekelnek. Jób 30,9.
13. **Én pedig néked könyörgök, oh Uram; kegyelmed idején, oh Isten, a Te irgalmad sokaságához képest hallgass meg engem, és válaszolj a Te üdvösséged igazságában.** Ésa. 49,8. 55,6. 2Kor. 6,2.
14. Ments ki engem az iszapból, hogy el ne süllyedjek; hadd szabaduljak meg gyűlölőimtől és a mély vizekből;
15. Hogy el ne borítson a vizek árja, és el ne nyeljen az örvény, és a veremnek szája be ne záruljon felettem!
16. **Hallgass meg engem, Uram, mert jó a Te kegyelmességed! A Te irgalmasságodnak sokasága szerint tekints énreám;**
17. És ne rejtsd el orcádat a Te szolgádtól; mert szorongattatom nagyon: siess, hallgass meg engem!
18. Légy közel hozzám és válts meg engem; az én ellenségeimért szabadíts meg engem. Zsolt. 22,6.
19. Te tudod az én gyalázatomat, szégyenemet és pirulásomat; jól ismered minden szorongatómat. Ésa. 53,3. Zsid. 12,2.
20. A gyalázat megtörte szívemet és beteggé lettem; várok vala részvétre, de hiába; vigasztalókra, de nem találék.
Ésa. 53,5. 2Kor. 1,4.
21. Sőt ételemben mérget adnak vala, és szomjúságomban ecettel itatnak vala engem. Mát. 27,34.
22. Legyen az ő asztaluk előttük tőrré, és a bátorságosaknak hálóvá. Róm. 11,9.
23. Sötétüljenek meg az ő szemeik, hogy ne lássanak; és az ő derekukat tedd mindenkorra roskataggá. 2Kor. 3,14.
24. Öntsd ki a Te haragodat reájuk, és a Te haragodnak búsulása érje utol őket.
25. Legyen az ő lakhelyük puszta, és az ő hajlékukban ne legyen lakos;
Mát. 23,38. Luk. 13,35. Csel. 1,20.
26. **Mert akit Te megvertél, azt üldözik, és álnokul szólnak annak fájdalmáról, akit megsebeztél.** Ésa. 53,4. 1Pét. 2,24.
27. Büntesd meg őket álnokságaikért, és a Te igazságodra ne jussanak el.
Ésa. 26,10. Neh. 4,5. Róm. 1,28.

28. Töröltessenek ki az élők könyvéből, és az igazak közé ne írattassanak.
2Móz. 32,32. Luk. 10,20. Fil. 3,5. 4,3. Zsid. 12,23. Jel. 3,5. 13,8.
29. Engem pedig, aki nyomorult és szenvedő vagyok, emeljen fel, oh Isten, a Te üdvösséged!
30. Dicsérem az Istennek nevét énekkel, és magasztalom hálaadással.
31. És kedvesebb lesz az Úr előtt az ökörnél, a szarvas és hasadt körmű tuloknál.
32. Látják ezt majd a szelídek és örülnek; ti Istent keresők, élni fog szívetek!
33. Mert meghallgatja az Úr a szegényeket, és az Ő foglyait nem veti meg.
34. Dicsérjék Őt az egek és a föld; a tengerek és ami csak mozog azokban!
Zsolt. 96,11. Ésa. 44,23. 49,13. 55,12.
35. **Mert megtartja Isten a Siont, és megépíti Júdának városait; és ott lakoznak majd és bírni fogják azt.** Ésa. 44,26.
36. És az Ő szolgáinak magja örökli azt, és akik szeretik az Ő nevét, azok laknak majd abban. Zsolt. 102,28.

Fohász gyors segítségért
(Az éneklőmesternek: Dávidtól, emlékeztetésre.)

70 Istenem, az én szabadításomra, Uram, az én segítségemre siess!
2. Szégyenüljenek meg és piruljanak, akik életemre törnek; riadjanak vissza és gyalázat érje őket, akik bajomat kívánják.
Zsolt. 109,29.
3. Hátráljanak meg gyalázatosságuk miatt, akik azt mondják nékem: Hehé, hehé!
Zsolt. 40,15. 2Thess. 1,6.
4. Örülnek és örvendeznek majd benned mindazok, akik keresnek téged, és ezt mondják majd szüntelen, akik szeretik a Te üdvösségedet: magasztaltassék fel az Isten! Ésa. 61,10. Hab. 3,18. Róm. 5,2. Fil. 3,1. 1Pét. 1,2–9.
5. Én pedig szegény és nyomorult vagyok: siess hozzám, oh Isten; segítségem és Szabadítóm vagy Te Uram: ne késsél!
Zsolt. 72,12. 13. 141,1.

Könyörgés Isten kegyelméért a hajlott kor küszöbén

71 **Tebenned bízom, Uram! Ne szégyenüljek meg soha.**
2. A Te igazságod szerint ments meg és szabadíts meg engem; hajtsd hozzám füledet és tarts meg engem. Zsolt. 31,1. Ésa. 9,7.
3. Légy sziklaváram, ahova menekülhessek szüntelen; rendelkezzél megtartásom felől, mert Kőszálam és erősségem vagy Te. Zsolt. 18,2. 61,2–3.
4. Én Istenem, szabadíts meg engem a gonosznak kezéből; a hamisnak és kegyetlennek markából! Ésa. 11,4.
5. Mert Te vagy az én reménységem, oh Uram (Adonaj), Istenem (Jehova), én bizodalmam gyermekségemtől fogva! Jer. 17,7.
6. **Reád támaszkodom születésem óta; anyámnak méhéből Te vontál ki engem; rólad szól az én dicséretem szüntelen.**
Zsolt. 22,9. Ésa. 46,3.
7. Mintegy csodává lettem sokaknak; de Te vagy az én erős oltalmam.
Ésa. 8,18. Zak. 3,8. 1Kor. 4,9.
8. Megtelik szájam dicséreteddel, minden napon a Te dicsőségeddel.
9. Ne vess el engem az én vénségemnek idején; mikor elfogy az én erőm, ne hagyj el engem!
10. Mert felőlem szólanak ellenségeim, és akik életemre törnek, együtt tanácskoznak, 2Sám. 17,1. Mát. 27,1.
11. Mondván: Az Isten elhagyta őt! Kergessétek és fogjátok meg, mert nincs, aki megszabadítsa.
12. Oh Isten, ne légy messze tőlem! Én Istenem, siess segítségemre!
Zsolt. 22,11. 35,22. 38,21. 40,13. 70,1.
13. Szégyenüljenek meg és enyésszenek el életemnek ellenségei; borítsa szégyen és gyalázat azokat, akik vesztemre törnek!
14. **Én pedig szüntelen reménylek, és egyre jobban dicsérlek.**
15. Szájam beszéli a Te igazságodat, minden nap a Te szabadításodat, mert számát sem tudom azoknak. Zsolt. 35,28.
16. **Az Úr Istennek nagy tetteivel járok; csak a Te igazságodról emlékezem!**
Zak. 10,12.
17. Oh Isten, ifjúságomtól Te tanítottál engem; és mind mostanig hirdetem a Te csodadolgaidat. Préd. 12,1. JerSir. 3,27.
18. Vénségemig és megőszülésemig se hagyj el engem, oh Isten, hogy hirdessem

a Te karodat e nemzetségnek, és minden következendőnek a Te nagy hatalmadat. Ésa. 46,4.

19. Hisz a Te igazságod, oh Isten, felhat az égig, mert nagyságos dolgokat cselekedtél; kicsoda hasonló Tehozzád, oh Isten?! Zsolt. 35,10. 57,10. 86,8.

20. Aki sok bajt és nyomorúságot láttattál velem, de ismét megelevenítesz, és a föld mélységéből ismét felhozol engem. Zsolt. 60,3. Hós. 6,1.

21. **Megsokasítod az én nagyságomat**; **hozzám fordulsz és megvigasztalsz engem**.

22. Én is dicsérlek téged lanttal a Te hűségedért, én Istenem! Éneklek néked hárfával, oh Izraelnek Szentje! Zsolt. 150,3.

23. Örvendeznek az én ajkaim, hogy énekelhetek néked, és lelkem is, amelyet megváltottál. Zsolt. 103,4.

24. **Nyelvem is egész nap hirdeti a Te igazságodat**, mert megszégyenültek és gyalázattal illettettek, akik vesztemre törnek. 2Thess. 1,6.

Isten bőséges áldása az igazakon

(Salamon zsoltára.)

72 Isten, a Te ítélteidet add a királynak, és a Te igazságodat a király fiának.

2. Aki igazsággal ítéli a népedet, és a Te szegényeidet méltányossággal. Ésa. 9,7. 11,2. 32,1.

3. Teremjenek a hegyek békességet a népnek, és a halmok megigazultságot. 1Kir. 20,23. 28. Zsolt. 125,2.

4. **Bírája a nép szegényeinek**, **megszabadítja a szűkölködőnek fiait**, **és összetöri az elnyomót**. Ésa. 11,4.

5. Félni fognak téged, amíg a nap áll és ameddig a hold fénylik, nemzedékről nemzedékre. Zsolt. 89,36.

6. Alászáll, mint eső a rétre, mint zápor, amely megöntözi a földet. 2Sám. 23,4. Hós. 6,3.

7. Az Ő napjaiban kivirágzik az igaz, és a béke bősége, míg a hold fénylik. Zsolt. 37,11. Ésa. 2,4. Jer. 33,6. Dán. 2,44. Luk. 1,33.

8. És uralkodni fog egyik tengertől a másikig, és a nagy folyamtól a föld határáig. 2Móz. 23,31. 1Kir. 4,21. 24. Zsolt. 2,8. Zak. 9,10.

9. Leborulnak előtte a pusztalakók, és ellenségei a port nyaldossák.

10. Társis és a szigetek királyai hozzanak ajándékot; Sába és Szeba királyai ajándékokat hoznak. Ésa. 60,9.

11. Előtte meghajolnak mind a királyok, és minden nemzet szolgálni fog néki.

12. Mert megszabadítja a kiáltó szűkölködőt; a nyomorultat, akinek nincs segítője.

13. Könyörül a szegényen és szűkölködőn, s a szűkölködők életét megszabadítja;

14. Az elnyomástól és erőszaktól megmenti lelküket, és vérük értékes az Ő szemében.

15. **És élni fog és adatik néki Sába aranyából**; **imádkozni fognak érte szüntelen**, **és áldják Őt minden napon**.

16. **Bő gabona lesz az országban a hegyek tetején is**; **reng gyümölcse**, **mint a Libanon**, **s virulni fog a városok népe**, **mint a földnek füve**. 1Kir. 4,20. 25.

17. **Neve megmarad mindörökké**; **virul neve**, **míg a nap lesz**; **Benne lesz áldott minden ember**, **magasztalni fogják Őt mind a nemzetek**. 1Móz. 12,3. 22,18. Ésa. 45,23. Jer. 4,2. Luk. 1,48. Csel. 4,12. Fil. 2,9–11.

18. **Áldott az Úr Isten**, **Izraelnek Istene**, **egyedül Ő cselekszik csodadolgokat**!

19. Áldott legyen az Ő dicsőséges neve mindörökké, és teljék be dicsőségével az egész föld. Ámen és Ámen! Neh. 9,5.

20. Itt végződnek Dávidnak, az Isai fiának könyörgései. 4Móz. 14,21. Hab. 2,14.

HARMADIK KÖNYV

Az Úr tanácsával igazgatja az övéit

(Aszáf zsoltára.)

73 Bizony jó Izraelhez az Isten, azokhoz, akik tiszta szívűek.

2. De én?! Már-már meghanyatlottak lábaim; és kis híja, hogy lépteim el nem iszamodtak.

3. Mert irigykedtem a kevélyekre, látván a gonoszok gyarapodását. Péld. 23,17.

4. Mert halálukig nincsenek kínjaik, és az ő erejük állandó.

5. A halandók nyomorúságában nincs részük, és emberekkel nem ostoroztatnak.

6. Ezért fogta el őket kevélység, ruha gyanánt erőszak borítja őket. Préd. 8,11.
7. A kövérségtől kidüllednek szemeik, szívük gondolatai csaponganak.
8. Gúnyolódnak és gonoszságot szólnak; elnyomásról beszélnek fennhéjázással. 2Pét. 2,18. Júd. 16.
9. Az ég ellen tátogatják szájukat, és nyelvük eljárja a földet. Jel. 13,6.
10. Azért fordul az Ő népe ide, hogy kiigyák a megtévesztés teli poharát;
11. És mondják: Mint tudhatná ezt az Isten, s van-é a Magasságosban értelem?
12. Ímé, ezek istentelenek, és gyarapodnak a világban; növekednek a gazdagságban!
13. Bizony hiába tisztítottam meg szívemet, és mostam ártatlanságban kezeimet; Zsolt. 26,6. Mal. 3,14.
14. Mert nyomorgattatom minden napon, és ostoroztatom minden reggel!
15. Ha azt mondom: Íly módon szólok: Ímé, a Te fiaid nemzedékét árulnám el.
16. Gondolkodom, hogy ezt megérthessem; de nehéz dolog ez szemeimben.
17. **Mígnem bementem az Isten szentélyébe**: **megértettem az ő végüket**.
18. Bizony síkos földön helyezted el őket; pusztulásra vetetted ki őket.
19. Mind elpusztulnak egy szempillantásban! Elvesznek, teljesen elenyésznek rettegésükben.
20. Mint álmot, ha felserkenünk: Te Uram, ha felserkensz, úgy veted meg képüket.
21. Hogyha keseregne szívem, és háborogna belsőm:
22. Akkor balgatag és tudatlan volnék én, oktalan állat volnék előtted.
23. **De én mindenkor veled vagyok**, **Te fogod az én jobb kezemet**.
24. **Tanácsoddal igazgatsz engem**, **és azután dicsőségbe fogadsz be engem**. 2Móz. 4,12. Zsolt. 32,8. 34,11. Ésa. 2,3. 58,8.
25. **Kicsodám van az egekben**? **Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön**!
26. Ha elfogyatkozik is testem és szívem: **szívemnek Kősziklája és az én örökségem Te vagy**, **oh Isten**, **mindörökké**! Zsolt. 34,19. 84,2.
27. Mert ímé, akik eltávoznak tőled, elvesznek; mind kiirtod azokat, akik elhajolnak tőled. Zsolt. 119,155.
28. De én? Isten közelsége oly igen jó nékem. Az Úr Istenben vetem reménységemet, hogy hirdessem minden Te cselekedetedet. 2Kor. 4,13. Zsid. 10,22. Jak. 4,8.

A gyülekezet könyörgése a gonoszság elleni ítéletért

(Aszáf tanítása.)

74 Miért vetettél el, oh Isten, örökre? Miért füstölög haragod a Te legelődnek juhai ellen? Zsolt. 95,7. 100,3.
2. **Emlékezzél meg a Te gyülekezetedről**, **amelyet régen áron szereztél és a Te örökségedre**, **a törzsekre**, **kiket megváltottál**, **a Sion hegyéről**, **amelyen lakozol**!
3. Emeld fel lépteidet az örök romok fölé; mindent tönkretett az ellenség a szentélyben!
4. Ellenségeid a Te gyülekezeted közepében ordítanak: felállították jelvényeiket jelekül. JerSir. 2,7.
5. Úgy tűnnek fel, mint mikor valaki fejszéjét emelgeti az erdőnek sűrű fáira.
6. Faragványait már mind összetördelték: fejszékkel és pörölyökkel.
7. Szentélyedet lángba borították; neved hajlékát földig megfertőztették.
8. Ezt mondták szívükben: Veszítsük el őket mindenestől! Felgyújtották Istennek minden hajlékát az országban. Zsolt. 83,4.
9. Jeleinket nem látjuk, próféta nincs többé, és nincs közöttünk, aki tudná: meddig tart ez? 1Sám. 3,1. JerSir. 2,9. Ámós 8,11.
10. Meddig szidalmaz, oh Isten, a sanyargató? Örökké gyalázza-é az ellenség a Te nevedet?
11. Miért húzod vissza kezedet, jobbodat? Kezedet vond ki kebeledből: vess véget nekik! JerSir. 2,3.
12. **Mert Isten az én királyom eleitől fogva**, **aki szabadulást szerez e föld közepette**. Zsolt. 44,4.
13. Te hasítottad ketté a tengert erőddel; Te törted össze a cethalak fejeit a vizekben. 2Móz. 14,21. 22. Ésa. 51,9.
14. Te zúztad szét a Leviatán fejeit, s adtad azt eledelül a puszta népének.

15. Te fakasztottad fel a forrást és patakot, Te szárasztottad meg a hatalmas folyókat. 2Móz. 17,6. 4Móz. 20,11. Józs. 3,13. Zsolt. 105,41. Ésa. 48,21.

16. Tiéd a nappal, az éjszaka is tiéd; Te formáltad a világosságot és a napot.

17. Te szabtad meg a földnek minden határát: a nyarat és a telet Te formáltad. 1Móz. 8,22. Csel. 17,26.

18. Emlékezzél meg erről: az ellenség szidalmazott, oh Uram, s bolond nép káromolta a Te nevedet.

19. Ne adjad a fenevadnak a te gerlicédnek életét; szegényeidnek gyülekezetéről ne feledkezzél meg végképpen!

20. **Tekints a szövetségre**; mert a földnek sötét helyei erőszakkal teljes lakhelyek. 1Móz. 17,7. 3Móz. 26,44. Jer. 33,21.

21. Ne szégyennel térjen vissza az elnyomott; a nyomorult és szűkölködő dicsérje a Te nevedet. Zsolt. 9,18.

22. **Kelj fel, oh Isten, és védd a Te ügyedet; emlékezzél meg a Te gyaláztatásodról, amellyel naponként illet téged a bolond!** Ésa. 37,23.

23. Ne felejtkezzél el ellenségeidnek szaváról, és az ellened támadók háborgatásáról, amely szüntelen növekedik!

Isten az Igaz Bíró

(Az éneklőmesternek: az altashétre, Aszáf zsoltára, ének.)

75 Hálát adunk neked, oh Isten, hálát adunk neked;

2. Amikor a megszabott idő eljön, igazságosan fogok ítélni.

3. Megrendül a föld és annak minden lakosa; én erősítem meg annak oszlopait. Szela. Zsid. 1,3.

4. A kérkedőknek azt mondom: Ne kérkedjetek; és a gonoszoknak: Ne emeljétek fel szarvatokat!

5. Ne emeljétek magasra szarvatokat, ne szóljatok megkeményedett nyakkal;

6. **Mert nem napkeletről, sem napnyugatról, s nem is a puszta felől jön a felmagasztalás**; 1Sám. 3,20. Péld. 4,7. 8. Ésa. 33,10.

7. **Hanem Isten a bíró, aki az egyiket megalázza, a másikat felmagasztalja!** 1Sám. 2,7. Zsolt. 147,6. 148,14. Dán. 2,21.

8. Mert pohár van az Úr kezében, vörösbortól pezseg, nedvvel tele; ha tölt belőle, még seprejét is issza és szopja a föld minden gonosztevője. Jób 21,20. Zsolt. 60,3. Jer. 25,15. Jel. 14,10. 16,19.

9. Én pedig hirdetem ezt mindörökké, és dicséretet mondok a Jákób Istenének.

10. És a gonoszoknak szarvait mind letördelem; **az igaznak szarvai pedig felmagasztaltatnak**.

Isten haragjának rettentése

(Az éneklőmesternek: hangszerekkel, Aszáf zsoltára, ének.)

76 Ismeretes az Isten Júdában, nagy az Ő neve Izraelben.

2. Mert hajléka van Sálemben, és lakhelye Sionban.

3. Ott törte össze a kézív nyilait, pajzsot, szablyát és a hadat. Szela. Zsolt. 46,9. Ezék. 39,9.

4. Ragyogó vagy Te, felségesebb, mint a zsákmányadó hegyek. Ezék. 38,12.

5. Kifosztattak a bátor szívűek, álmukat alusszák, és minden hős kezének ereje veszett. Zsolt. 13,3. Ésa. 10,12. 46,12. Jer. 51,39.

6. A Te dorgálásodtól, oh Jákób Istene, mind szekér, mind ló halálos rémületbe estek. Ezék. 39,20. Náh. 2,13. Zak. 12,4.

7. Te, Te rettenetes vagy, és ki állhat meg orcád előtt, mikor haragszol? Ezsdr. 9,15. Náh. 1,6. Mal. 3,2.

8. Az egekből jelentetted ki ítéletedet; a föld megrettent és elcsendesedett,

9. Mikor felkelt Isten az ítéletre, hogy megszabadítsa a föld minden nyomorultját! Szela.

10. Mert az emberek haragja megdicsőít téged, miután felövezed végső haragodat. 2Móz. 9,16. 18,11. Róm. 9,17.

11. Tegyetek fogadást és adjátok meg azokat az Úrnak, a ti Isteneteknek; mindnyájan, akik Ő körülötte laktok, hozzatok ajándékot néki, akit féltek. Préd. 5,4.

12. Aki kivágja a fejedelmek szellemét, rettenetes a föld királyaihoz. Zsolt. 68,35.

Elmélkedés Isten hatalmáról

(Az éneklőmesternek, Jedutunnak: Aszáfé, zsoltár.)

77 Szavamat Istenhez emelem és kiáltok; szavamat Istenhez emelem, hogy figyelmezzen reám.

2. Nyomorúságom idején az Urat keresem; kezem feltartom éjjel szüntelen; lelkem nem akar vigasztalást venni.
Zsolt. 50,15. Ésa. 26,9.

3. Istenről emlékezem és sóhajtok; róla gondolkodom, de elepedt az én szellemem. Szela.

4. Szemeimet ébren tartod; hánykolódom, de nem szólhatok.

5. Elmélkedem a régi napokról, a hajdankor éveiről. 5Móz. 32,7. Ésa. 51,9.

6. Megemlékezem éjjel az én énekeimről; szívemben elgondolkodom és azt kutatja szellemem:

7. Avagy mindörökké elvet-é az Úr? És nem lesz-é többé jóakaró?

8. Avagy végképpen elfogyott-é az Ő kegyelme? Vagy megszűnik-é ígérete nemzedékről nemzedékre? Jón. 2,4. Róm. 9,6.

9. Avagy elfelejtkezett-é könyörülni Isten? avagy elzárta-é haragjában az Ő irgalmát? Szela. Ésa. 49,15.

10. És mondám: Ez az én betegségem, hogy a Felségesnek jobbja megváltozott.
Zsolt. 31,22. Jer. 10,19.

11. Megemlékezem az Úrnak (Jah) cselekedeteiről, sőt megemlékezem hajdani csodáidról; Zsolt. 143,5.

12. És elmélkedem minden cselekedetedről, és tetteidről gondolkozom.

13. Oh Isten, a Te utad szentséges; kicsoda olyan nagy Isten, mint az Isten?
Zsolt. 73,17.

14. **Te vagy az Isten, aki csodát művelsz; megmutattad a népek között a Te erődet.**

15. **Megváltottad népedet karoddal,** Jákób és József fiait. Szela.

16. Láttak téged a vizek, oh Isten, láttak téged a vizek és megfélemlének; a mélységek is megrázkódának. 2Móz. 14,21.

17. A felhők vizet ömlesztének; megzendülének a fellegek, és a Te nyilaid cikáztak. Hab. 3,8. 10.

18. Mennydörgésed zúgott a forgószélben; villámlásaid megvilágosították a mindenséget; megrázkódott és megindult a föld.

19. Utad a tengeren volt és ösvényed a nagy vizeken; és nyomaid nem látszottak meg. 2Móz. 14,28. Hab. 3,15.

20. Vezetted mint nyájat, a Te népedet, Mózesnek és Áronnak kezével.
Ésa. 63,11. Hós. 12,13.

Aszáf tanítása Isten törvényéről

78 **Figyelj én népem az én törvényemre; hajtsátok füleiteket számnak Igéire.** 2Móz. 19,5. 5Móz. 32,29.

2. Megnyitom az én számat példabeszédre; rejtett dolgokat szólok a régi időkről. Zsolt. 44,1.

3. Amiket hallottunk és tudunk; és amiket atyáink beszéltek nékünk, 5Móz. 4,9.

4. Nem titkoljuk el azokat az ő fiaiktól; a jövő nemzedéknek is elbeszéljük az Úr dicséretét, hatalmát és csodáit, amelyeket cselekedett. 2Móz. 12,26. 13,8. 5Móz. 4,9. 6,7. Józs. 4,6. 7. Jóel 1,3.

5. **Mert bizonyságot állított Jákóbban, és törvényt rendelt Izraelben; amelyek felől megparancsolta atyáinknak, hogy megtanítsák azokra fiaikat;**
5Móz. 4,9. Zsolt. 147,19.

6. **Hogy megtudja azokat a jövő nemzedék, a fiak, akik születnek; és felkeljenek és hirdessék azokat fiaiknak;**
Zsolt. 102,18.

7. **Hogy Istenbe vessék reménységüket és el ne felejtkezzenek Isten dolgairól, hanem az Ő parancsolatait megtartsák.**

8. Hogy ne legyenek olyanok, mint apáik: makacs és lázadó nemzedék, olyan nemzedék, amelynek szíve nem volt állhatatos, és szelleme nem volt hű Isten iránt.

9. Efraim fiai, a fegyveres íjászok hátat fordítottak az ütközet napján; Bír. 12,1–6.

10. Nem őrizték meg az Isten szövetségét, s nem akartak az Ő törvényében járni;

11. Sőt elfelejtkeztek az Ő tetteiről, csodáiról, amelyeket mutatott nékik.
Ésa. 17,10. Jer. 2,32.

12. Apáik előtt csodákat művelt Egyiptom földjén, a Coán mezején. 4Móz. 13,22.

13. Ketté választotta a tengert s átvitte őket; és felállította a vizeket fal gyanánt.

14. Vezette őket nappal felhőben, és egész éjen át tűznek világosságában.

15. Sziklákat hasított meg a pusztában, és inniuk adott bőségesen, akárcsak a mélységes vizekből. 2Móz. 17,6. 4Móz. 20,11.

16. Patakokat fakasztott a kősziklából, és folyamok módjára vizeket ömlesztett:
17. Mégis folyvást vétkeztek ellene, és haragították a Felségest a pusztában; Zsid. 3,16.
18. És megkísérték Istent az ő szívükben, ennivalót kérvén az ő kívánságuk szerint.
19. És szólának Isten ellen, mondván: Avagy tudna-é Isten asztalt teríteni a pusztában? 4Móz. 11,4.
20. Ímé, megcsapta a kősziklát és víz ömlött és patakok özönlöttek; de vajon tud-é kenyeret is adni? avagy készíthet-é húst az Ő népének? 2Móz. 17,6. 4Móz. 20,11.
21. Meghallotta az Úr és megharagudott ezért, és tűz gyulladt fel Jákób ellen, és harag gerjedt fel Izrael ellen;
22. Mert nem hittek Istenben, és nem bíztak az Ő segítségében, Zsid. 3,10.
23. És ráparancsolt a felhőkre ott fenn, és az egek ajtait megnyitotta. 1Móz. 7,11.
24. És hullatott reájuk mannát eledelül, és mennyei gabonát adott nékik. Ján. 6,31. 1Kor. 10,3.
25. Angyalok kenyerét ette az ember, bőséggel vetett nékik eleséget,
26. Megindítá a keleti szelet az egekben, és elhozá erejével a déli szelet;
27. Hullata rájuk annyi húst, mint a por, és annyi madarat, mint a tenger fövenye.
28. És leszállítá azokat az ő táboruk közepére, az ő sátoraikhoz köröskörül.
29. Ettek azért és igen megelégedének, és amit kívántak, azt adta nékik.
30. Még fel sem hagytak a kívánságukkal; az étel még a szájukban volt:
31. Mikor az Isten haragja felgerjede ellenük, és főemberei közül sokakat megöle, és Izraelnek ifjait levágá;
32. Mindamellett is újra vétkezének, és nem hittek az Ő csodadolgaiban.
33. Azért hiábavalóságban töltette el napjaikat, esztendeiket pedig rettegésben.
34. Ha ölte őket, hozzá fordultak, megtértek és Istent keresék. Hós. 5,15.
35. És eszükbe vették, hogy Isten az ő sziklájuk, és a Felséges Isten az ő Megváltójuk;
36. És hízelkedének néki szájukkal, nyelvükkel pedig hazudozának néki.
37. De szívük nem volt állhatatos iránta, és nem voltak hűségesek az Ő szövetségéhez; Ezék. 33,31.
38. Ő azonban irgalmas és bűnbocsátó, nem semmisít meg, sőt sokszor elfordítja haragját, és nem önti ki teljes búsulását.
39. Mert eszébe vevé, hogy test ők, és olyanok, mint az ellebbenő szél, amely nem tér vissza. Ján. 3,6. Jak. 4,14.
40. Hányszor keserítették Őt a pusztában, hányszor illették fájdalommal a kietlenben?! Ef. 4,30. Zsid. 3,16.
41. És újra kísértették az Istent, és ingerelték Izrael Szentjét. 4Móz. 14,22.
42. Nem emlékeztek meg az Ő kezéről, sem a napról, amelyen kiváltotta őket a nyomorúságból;
43. Midőn véghez vitte jeleit Egyiptomban, és csodáit a Coán mezején.
44. És vérré változtatta folyóikat, hogy nem ihatták azt.
45. Legyeket bocsátott reájuk, amelyek emészték őket, és békát, amely pusztítá őket.
46. Odaadta termésüket a szöcskének, s munkájuk gyümölcsét a sáskának.
47. Jégesővel pusztítá el szőlőjüket, s fügefáikat kőesővel.
48. Odaveté barmaikat a jégesőnek, marháikat pedig a mennyköveknek.
49. Rájuk bocsátá haragjának tüzét, mérgét, búsulását és a szorongatást: a gonosz angyalok seregét. Róm. 2,8.
50. Utat tört haragjának, s nem tartotta meg a haláltól lelküket, és életüket döghalálnak veté.
51. És megöle minden elsőszülöttet Egyiptomban, az erő zsengéjét Hám sátoraiban. 2Móz. 12,29.
52. Elindítá mint juhokat, az Ő népét, s vezeté őket, mint nyájat a pusztában.
53. És vezeté őket biztonságban, és nem félének, ellenségeiket pedig elborítá a tenger.
54. És bevitte őket az Ő szent határába, arra a hegyre, amelyet az Ő jobbja szerzett. 2Móz. 15,17.
55. És kiűzé előlük a pogányokat, és elosztá nékik az örökséget sorsvetéssel;

és letelepíté azok sátoraiban az Izrael törzseit.

56. Mégis megkísérték és megharagíták a Magasságos Istent, és nem őrizték meg bizonyságait;

57. Elfordulának ugyanis és hűtlenek lettek, mint apáik; visszafelé fordulának, mint a csalfa kézív. Ésa. 1,4. Ezék. 20,27.

58. Haragra ingerelték Őt magaslataikkal, és féltékenységre indították faragott bálványaikkal. 5Móz. 12,2.

59. Meghallá ezt Isten és felgerjede; és Izraelt felette megutálá.

60. És elveté magától Silói hajlékát, a sátort, amelyben lakott az emberek között; 1Sám. 4,11. Jer. 7,12. 26,6.

61. Sőt fogságba vitette erejét, dicsőségét pedig ellenség kezébe. 1Sám. 4,12. Bír. 18,30.

62. És fegyver alá adta az Ő népét; és az Ő öröksége ellen felgerjede.

63. Ifjait tűz emésztő meg, és szüzei nem adattak házasságra.

64. Papjai fegyver által hullottak el, és özvegyei nem sirathatták őket. Ezék. 24,23.

65. Akkor felserkene az Úr, mintegy álomból; mint hős, aki bortól vigadoz;

66. És visszaveré ellenségeit; s örök gyalázatot vete reájuk. Ésa. 25,9. 33,10. 42,3.

67. Azután megutálá a József sátorát, és nem választá Efraim törzsét;

68. Hanem a Júda törzsét választá; a Sion hegyét, amelyet szeret.

69. És megépíté szent helyét, mint egy magas várat; mint a földet, amelyet örök időre fundált. 1Kir. 6,1.

70. **És kiválasztá Dávidot, az Ő szolgáját, és elhozá őt a juhok aklaiból.**

71. A szoptatós juhok mellől hozá el őt, hogy legeltesse Jákóbot, az Ő népét, és Izraelt, az Ő örökségét. 1Krón. 11,2.

72. **És legelteté őket szívének tökéletessége szerint, és vezeté őket bölcs kezeivel.** 1Kir. 9,4.

Könyörgés
bűnbocsánatért, szabadításért
(Aszáf zsoltára.)

79 Oh Isten, pogányok jöttek be örökségedbe, megfertőztették szent templomodat, Jeruzsálemet kőhalommá tették. 2Kir. 25,9. Mik. 3,12.

2. Szolgáid holttestét az ég madarainak adták eledelül, szentjeid húsát a föld vadjainak. Jer. 7,33.

3. Ontották vérüket, mint a vizet Jeruzsálem körül, s nem volt, aki eltemette volna őket. Jer. 14,16. Jel. 11,9.

4. Gyalázattá lettünk szomszédaink előtt, csúfságul és nevetségül a körülöttünk lakóknak.

5. Meddig haragszol Uram, szüntelen? Meddig gerjedez féltő szerelmed, mint a tűz?

6. Ontsd ki haragodat a pogányokra, akik nem ismernek téged, és az országokra, amelyek nem hívják segítségül a Te nevedet; Zsolt. 53,4. Sof. 3,8. 2Thess. 1,5. 8.

7. Mert megemésztették Jákóbot, és hajlékát elpusztították.

8. Ne emlékezzél meg rovásunkra elődeink vétkéről; siess elénk irgalmasságoddal, mert megnyomorodunk nagyon. Ésa. 43,25. 44,22.

9. **Segíts meg bennünket, üdvösségünk Istene, a Te nevednek dicsőségéért**; ments meg minket és bocsásd meg vétkeinket a Te nevedért. Zsolt. 103,3. Ésa. 48,9. Jer. 14,7.

10. Minek mondanák a pogányok: Hol az ő Istenük? Legyen nyilvánvaló a pogányokon szemeink láttára a Te szolgáid kiontott véréért való bosszúállásod.

11. Jusson elődbe a foglyok könyörgése; karod hatalmával tartsd meg a halálraítélteket; 4Móz. 14,19.

12. És fizess meg szomszédaink keblébe hétszeresen a gyalázatért, amellyel illettek téged, oh Uram! Ésa. 30,26.

13. **Mi pedig, a Te néped és a Te legelőd nyája, hálát adunk néked mindörökké, s nemzedékről nemzedékre hirdetjük a Te dicséretedet!** Ésa. 43,21.

Könyörgés
helyreállításért, szabadulásért
(Az éneklőmesternek: a sosannim-édutra, Aszáf zsoltára.)

80 Oh Izraelnek Pásztora, hallgass meg, aki vezeted Józsefet, mint juhnyájat; aki Kerubokon ülsz, jelenj meg ragyogó fényességben! 5Móz. 33,2.

2. Efraim, Benjámin és Manasse előtt támaszd fel a Te hatalmadat, és jöjj el, hogy megszabadíts minket!

3. **Oh Isten, állíts helyre minket, és világoltasd a Te orcádat, hogy megszabaduljunk.** JerSir. 5,21.

4. Seregek Ura, Istene: meddig haragszol a Te népednek könyörgése ellenére?

5. Könnyhullatásnak kenyerével táplálod őket, s könnyhullatások árjával itatod meg őket.

6. Perpatvarrá tettél minket szomszédaink között, és a mi ellenségeink csúfolkodnak rajtunk.

7. **Seregek Istene, állíts helyre minket; világoltasd a Te orcádat, hogy megszabaduljunk!** 1Kir. 18,37.

8. Egyiptomból szőlőtőt hoztál ki, kiűzéd a pogányokat és azt elültetéd. Ésa. 5,1. 7. Jer. 2,21. Ezék. 17,6.

9. Helyet egyengettél előtte, és gyökeret eresztett, és ellepé a földet.

10. Hegyeket fogott el az árnyéka, és a vesszei olyanok lettek, mint az Isten cédrusfái.

11. Sarjait a tengerig ereszté, és hajtásait a folyamig. 2Móz. 23,31. Zsolt. 72,8.

12. Miért rontottad el annak sövényeit, hogy szaggathassa minden járókelő? Ésa. 5,5. Náh. 2,2.

13. Pusztítja azt a vaddisznó, és legeli a mezei vad.

14. **Oh, Seregek Istene! Kérlek, térj vissza, tekints alá az égből és lásd, és tekintsd meg e szőlőtőt!** Ésa. 63,15. Zak. 1,12. 16. 17. Ján. 15,1–5.

15. **És a csemetét, amit jobbod ültetett, a sarjat, melyet felneveltél!** Ésa. 4,2.

16. Elégett a tűzben, levágatott; orcád haragjától elvesznek. Zsolt. 39,11.

17. **Legyen a Te kezed a Te jobbodnak férfián, és az embernek fián, akit megerősítettél magadnak,** 2Móz. 4,22. Zsolt. 89,21. 2Tim. 1,7.

18. **Hogy el ne térjünk tőled. Eleveníts meg minket és mi segítségül hívjuk a Te nevedet.**

19. **Seregek Ura, Istene! Állíts helyre minket; világoltasd a Te orcádat, hogy megszabaduljunk!** 4Móz. 6,25.

Örömének Isten megújuló kegyelmén

(Az éneklőmesternek: a gittitre, Aszáfé.)

81 **Örvendezzetek Istennek, a mi erősségünknek; ujjongjatok a Jákób Istenének!**

2. Zsoltárt zengjetek és dobot pergessetek, gyönyörű hárfát citerával együtt.

3. Fújjatok kürtöt új holdra, holdtöltekor, a mi ünnepünk napján; 4Móz. 10,2–10.

4. Mert elrendelt dolog ez Izraelnél, a Jákób Istenének törvénye. 3Móz. 23,24.

5. Bizonyságul rendelte ezt a József nemzetségében, amikor kijött Egyiptom földje ellen. Nyelvet hallék ott, amit nem értettem.

6. Megszabadítottam a tehertől az ő vállát, kezei megmenekültek a kosártól.

7. **A nyomorúságban segítségül hívtál és én megszabadítottalak téged;** meghallgattalak téged a mennydörgésnek rejtekében; megpróbáltalak téged a versengések vizénél. Szela.

8. Hallgass én népem, hadd tegyek bizonyságot ellened! **Oh Izrael, ha te meghallgatnál engem!**

9. Ne legyen nálad idegen isten, és az idegen isten előtt meg ne hajolj!

10. **Én, az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, nyisd szét a te szájad és betöltöm azt.** 2Móz. 4,12. Zsolt. 37,4. Péld. 16,1. Ján. 15,7. Csel. 4,31. Ef. 3,20.

11. De nem hallgatott népem az én szómra, és Izrael nem engedelmeskedett nékem. 2Móz. 32,1. 5Móz. 32,15.

12. Ezért odaadtam őket szívük kívánságaira, hogy járjanak a maguk tanácsai szerint. Csel. 7,42. 14,16. Róm. 1,24.

13. **Oh, ha az én népem hallgatna reám, s Izrael az én útjaimon járna!** 5Móz. 5,29. 32,29. Ésa. 48,18.

14. **Legott megaláznám ellenségeit, s szorongatói ellen fordítanám kezem.**

15. **Az Úrnak gyűlölői hízelegnének néki, és örökkévaló volna az ő idejük.** Róm. 1,30.

16. **És Ő megelégítené őt java búzával, és sziklából folyó mézzel töltenélek be téged!** 5Móz. 32,14.

Igazán ítéljetek, Felségesnek fiai
(Aszáf zsoltára.)

82 **Isten** (Elohim) **áll az istenek** (El) **gyülekezetében, ítél az istenek** (Elohim) **között.** Zsolt. 8,4–6. Ján. 10,34. Róm. 8,16. 17. Zsid. 2,7.
2. Meddig ítéltek még hamisan, és tekintitek a gonoszok személyét? Szela.
3. Ítéljetek a szegénynek és árvának; a nyomorultnak és szükségben lévőnek szolgáltassatok igazságot!
4. Mentsétek meg a szegényt és szűkölködőt; a gonoszok kezéből szabadítsátok ki.
5. Nem tudnak, nem értenek, sötétségben járnak; a földnek minden fundamentuma inog. Zsolt. 11,3.
6. Én mondottam: **Istenek** (Elohim) **vagytok ti és a Felségesnek** (Elion) **fiai ti mindnyájan**: Ján. 10,34. Róm. 8,16. 17.
7. Mégis meghaltok, mint a közember, és elhullotok, mint akármely főember.
8. **Kelj fel, oh Isten** (Elohim), **ítéld meg a földet, mert néked jutnak örökségül minden népek.** Zsolt. 2,8. 8,2. Jel. 11,15.

Ének Isten ellenségeinek ítéletéről

83 **Isten** (Elohim), **ne vesztegelj, ne hallgass és ne nyugodjál, Isten** (El)!
2. Mert ímé, háborognak ellenségeid, s gyűlölőid fejüket emelik. Zsolt. 2,1.
3. Néped ellen álnok tanácsot gondolnak s védenceid ellen terveket szőnek. Zsolt. 27,5. Kol. 3,3.
4. Ezt mondják: Jertek, veszítsük el őket, hogy ne legyenek nemzet, hogy ne emlegessék többé Izrael nevét! 2Sám. 10,6.
5. Mert egy szívvel tanácskoztak együtt, szövetséget kötöttek ellened:
6. Az edomiták és izmáeliták sátrai, a moábiták és hagarénusok;
7. A gebaliták, ammoniták és amálekiták, a filiszteusok Tírusz lakosaival együtt.
8. Az asszír is szövetkezett velük, segítőjévé lettek a Lót fiainak. Szela.
9. Úgy bánj velük, mint Midiánnal, mint Siserával, mint Jábinnal a Kison patakjánál! Bír. 4,15. 7,22.
10. Akik elvesztek Endornál, és a föld trágyájává lettek. Sof. 1,17.
11. Tedd őket, fejedelmüket olyanokká, mint Orebet s mint Zeébet, Zebahot és Szalmunát, minden főemberükkel,
12. Akik ezt mondták: Foglaljuk el magunknak az Isten hajlékait!
13. Én Istenem! Tedd őket olyanokká, amilyen a porfelhő, és amilyen a polyva a szél előtt; Zsolt. 35,5. Ésa. 17,13. 40,24.
14. Olyanokká, mint a tűz, amely felégeti az erdőt, és mint a láng, amely fellobbantja a hegyeket. 2Móz. 19,18. 5Móz. 32,22.
15. Így kergesd őket a Te szélvészeddel, és forgószeleddel így rettentsd őket!
16. Töltsd el orcájukat gyalázattal, hogy keressék Uram a Te nevedet!
17. Szégyenüljenek meg és rémüljenek el örökké, és piruljanak és pusztuljanak,
18. **Hogy megtudják, hogy Te, akinek egyedül neve Úr** (Jehova), **ég és föld birtokos Ura** (Elion), **Te vagy Isten az egész földön.** 2Móz. 6,3. 2Kir. 5,15. Zsolt. 59,13. 92,8.

Az igaz szív vágyódása Isten hajlékába
(Az éneklőmesternek: a gittitre,
Kóráh fiainak zsoltára.)

84 **Mily szerelmetesek a Te hajlékaid, Seregeknek Ura!** Zsolt. 27,4.
2. **Kívánkozik, sőt emésztődik lelkem az Úrnak tornácai után; szívem és testem ujjongnak az élő Istenhez.**
3. A veréb is talál házat, és a fecske is fészket magának, ahová fiait helyezhesse, a Te oltáraidnál, oh Seregeknek Ura, én Királyom és én Istenem!
4. **Áldottak, akik lakoznak a Te házadban, dicsérhetnek téged szüntelen! Szela.** Zsolt. 65,4. Péld. 25,13. 28,20.
5. **Áldott ember az, akinek Te vagy erőssége, s a Te ösvényeid vannak szívében.**
6. **Átmenvén a Siralom völgyén, forrássá teszik azt; bizony áldással borítja el korai eső.** 1Kir. 20,23. 28. Én. 2,1. Ésa. 41,18.
7. **Erőről erőre jutnak, míg megjelennek Isten előtt a Sionon.** Ésa. 40,29–31.
8. Uram, Seregeknek Istene! Hallgasd meg az én imádságomat; hallgasd meg Jákóbnak Istene! Szela.

9. Mi pajzsunk! **Tekints alá, oh Isten, és lásd meg a Te felkented orcáját!** 1Móz. 15,1.

10. **Mert jobb egy nap a Te tornácaidban, hogysem ezer másutt; inkább akarnék az én Istenem házának küszöbén ülni, hogysem lakni a gonosznak sátorában!**

11. **Mert nap és pajzs az Úr Isten; kegyelmet és dicsőséget ád az Úr, nem vonja meg a jót azoktól, akik ártatlanul élnek.** Ésa. 60,19. 20. Mal. 4,2.

12. Seregeknek Ura! Boldog ember az, aki bízik benned. Zsolt. 2,12. 40,4.

Az Úr könyörületes népe iránt

(Az éneklőmesternek: Kóráh fiainak zsoltára.)

85 Jóakarattal voltál Uram a Te földedhez. Visszahoztad a Jákób nemzetségéből való foglyokat. Ezsdr. 1,11. Jer. 3,18.

2. **Megbocsátottad népednek álnokságát, elfedezted minden bűnüket.** Szela.

3. Elhárítottad róluk minden búsulásod, elfordítottad haragod gerjedezését.

4. Hozz vissza bennünket üdvösségünknek Istene, és szüntesd meg ellenünk való bosszankodásodat!

5. Avagy mindörökké haragszol-é ránk? Nemzedékről nemzedékre tartod-é haragod?

6. Avagy nem elevenítesz-é meg minket ismét, hogy néped örvendezzen benned? Hab. 3,2.

7. **Mutasd meg nékünk Uram a Te kegyelmedet, és a Te üdvösségedet adjad nékünk!**

8. **Meghallom, mit szól az Úr Isten! Békességet szól az Ő népének és szentjeinek,** és nem engedi, hogy visszatérjenek a bolondságra. Hab. 2,1. Zak. 9,10. 2Pét. 2,20.

9. **Bizony közel van az Ő üdvössége az Őt félőkhöz, hogy dicsőség lakozzék a mi földünkön.**

10. **Irgalmasság és igazság összetalálkoznak, megigazulás és békesség megcsókolják egymást.** Ésa. 32,17. Mik. 7,20. Luk. 2,14. Róm. 14,17.

11. **Igazság sarjad a földből, és megigazulás tekint alá az égből.** Ésa. 45,8. 2Kor. 5,14–21.

12. **Az Úr is megadja a jót, és földünk is megtermi gyümölcsét.** Jak. 1,17.

13. **Megigazulás jár előtte, és az készít utat lépteinek.** Ésa. 45,2.

Dávid imádsága

86 Hajtsd hozzám Uram füledet, hallgass meg engem, mert nyomorult és szegény vagyok én!

2. **Tartsd meg életemet, mert szent vagyok; mentsd meg én Istenem a Te szolgádat, aki benned bízik.**

3. Könyörülj énrajtam Uram, mert hozzád kiáltok minden napon!

4. Vidámítsd meg a Te szolgád lelkét, mert hozzád emelem fel, Uram, lelkemet.

5. **Mert Te Uram jó vagy és kegyelmes, és nagy irgalmasságú mindazokhoz, akik hozzád kiáltanak.** Jób 2,13. Zsolt. 130,7. 145,9.

6. Figyelmezzél Uram az én imádságomra, és hallgasd meg az én könyörgésemnek szavát!

7. **Nyomorúságomnak idején hozzád kiáltok, mert Te meghallgatsz engem.**

8. Nincsen Uram hozzád hasonló az istenek között, és nincsenek hasonlók a Te munkáidhoz! 2Móz. 15,11. Zsolt. 89,6.

9. Eljönnek a népek mind, amelyeket alkottál, és leborulnak előtted Uram, és dicsőítik a Te nevedet. Ésa. 43,7. Jel. 15,4.

10. Mert hatalmas vagy Te és csodadolgokat művelsz; csak Te vagy Isten egyedül! 5Móz. 6,4. 32,39. Ésa. 37,16. 44,6. Márk 12,29. 1Kor. 8,4. Ef. 4,6.

11. **Taníts meg engem a Te útjaidra, hogy járhassak a Te igazságodban, és teljes szívvel féljem nevedet.**

12. Dicsérlek téged Uram, Istenem, teljes szívemből, és dicsőítem a Te nevedet örökké!

13. **Mert nagy énrajtam a Te kegyelmed, és kiszabadítottál engem a mélységes pokolból.** Zsolt. 56,13. 116,8.

14. Isten! Kevélyek támadtak fel ellenem, és kegyetlenek serege keresi életemet, akik meg sem gondolnak téged.

15. **De Te Uram, könyörülő és irgalmas Isten vagy, késedelmes a haragra, nagy kegyelmű és igazságú!** 2Móz. 34,6. 4Móz. 14,18.

Neh. 9,17. Zsolt. 103,8. 130,4. 145,8. Jóel 2,13.

16. **Tekints reám és könyörülj rajtam! Add a Te erődet a Te szolgádnak, és szabadítsd meg a Te szolgálóleányodnak fiát!**

17. Adj jelt nékem javamra, hogy lássák az én gyűlölőim és szégyenüljenek meg, amikor Te Uram megsegítesz és megvigasztalsz engem.

Ének Isten városáról

(A Kóráh fiainak zsoltára.)

87 A szent hegyeken vetette meg az ő fundamentumát. 1Kir. 6,2.

2. Szereti az Úr Sionnak kapuit, jobban mint Jákóbnak minden hajlékát. Zsolt. 78,68. 69.

3. Dicsőséges dolgokat beszélnek felőled, te Istennek városa! Szela. Ésa. 60,1.

4. Előszámlálom Egyiptomot és Bábelt azok között, kik ismernek engem. Ímé, Filisztea és Tírusz Kússal együtt: ez ott született.

5. **És ezt mondják a Sion felől: Mind ez, mind amaz benne született, és Ő, a Felséges, erősíti azt.** Mát. 16,18.

6. Az Úr megszámlálván, beírja a népet: ez ott született! Szela. Zsolt. 22,30. Ésa. 4,3. Jer. 3,19. Ezék. 13,9.

7. Az énekesek és hangszeren játszók így dicsérnek: **Minden forrásaim Tebenned vannak.**

Könyörgés erős szorongattatásban

(A Kóráh fiainak zsoltára. Az éneklőmesternek: a Mahalat-lehannótra. Az ezrahita Hémán tanítása.)

88 Uram, üdvösségemnek Istene! Éjjel nappal kiáltok előtted:

2. Jusson elődbe imádságom, hajtsd füled az én kiáltásomra!

3. Mert lelkem betelt nyomorúságokkal, és életem közel került a Seolhoz. Zsolt. 107,18.

4. Hasonlatossá lettem a sírba szállókhoz; olyan vagyok, mint az erejevesztett ember.

5. A holtak közt van az én helyem, mint a megölteknek, akik sírgödörben feküsznek, akikről többé nem emlékezel, mert elszakasztattak a Te kezedtől.

6. Mély sírba vetettél be engem, sötétségbe, a mélységbe.

7. A Te haragod reám nehezedett, és minden hullámoddal nyomtál engem. Szela. Zsolt. 42,7.

8. Elszakasztottad ismerőseimet tőlem, utálattá tettél előttük engem; berekesztettem és ki nem jöhetek.

9. Szemem megsenyvedett a nyomorúság miatt; minden napon téged hívlak Uram, hozzád terjesztem kezeimet.

10. Avagy a holtakkal teszel-é csodát? Felkelnek-é vajon a holtak, hogy dicsérjenek téged? Szela.

11. Beszélik-é a koporsóban a Te kegyelmedet, hűségedet a pusztulás helyén?

12. Megtudhatják-é a sötétségben a Te csodáidat, és igazságodat a feledés földjén? Jób 10,21. Zsolt. 31,12. Préd. 8,10.

13. De én hozzád kiáltok, Uram, és jó reggel elédbe jut az én imádságom:

14. Miért vetsz el hát Uram engem, és rejted el orcádat tőlem?

15. Nyomorult és halálraszánt vagyok ifjúságomtól fogva; viselem a Te rettentéseidet, roskadozom. Zsolt. 31,12. Ján. 12,27.

16. Általment rajtam a Te összes haragod; a Te szorongatásaid elemésztettek engem.

17. Körülvettek engem, mint a vizek egész napon; együttesen körülöveztek engem.

18. Elszakasztottál tőlem barátot és rokont; ismerőseim a sötétség.

Az Úrral való szövetség csodálatos erejéről

(Az ezrahita Etán tanítása.)

89 Az Úrnak kegyelmességét hadd énekeljem örökké! A Te hűséges voltodat hirdetem az én számmal nemzetségről nemzetségre! Zsolt. 26,3.

2. Mert azt mondom: Örökké megáll a Te kegyelmességed, és megerősíted a Te hűséges voltodat az egekben.

3. **Szövetséget kötöttem az én választottammal, megesküdtem Dávidnak, az én szolgámnak:** Ezék. 34,23. Hós. 3,5.

4. **Mindörökké megerősítem a te magodat, és nemzetségről nemzetségre megépítem a te királyiszékedet. Szela.** 2Sám. 7,16. Ésa. 9,7. 44,5. 59,21. Luk. 1,32.

5. **És az egek dicsérik a Te csodadolgaidat Uram, és a Te hűséges voltodat a szentek gyülekezetében.** Zsolt. 19,1.

6. Mert az egekben kicsoda hasonlatos az Úrhoz, s ki olyan, mint az Úr, az istenek fiai között? Zsolt. 86,8.

7. Igen rettenetes Isten Ő a szentek gyűlésében, és félelmetes mindazokra, akik körülötte vannak.

8. **Uram, Seregeknek Istene! Kicsoda olyan erős, mint Te vagy Uram? És a Te hűséges voltod körülvesz téged.**

9. Te uralkodsz a tengernek hatalmasságán; mikor az ő habjai felemelkednek, Te csendesíted le azokat. Náh. 1,4.

10. Te rontád meg Egyiptomot mintegy átdöföttet; erős karoddal elszélesztetted ellenségeidet.

11. Tieid az egek, a föld is a tied: mert Te alapítottad a világot, s annak teljességét.

12. Az északot és a délt Te teremtetted, a Thábor és a Hermon a Te nevedben örvendeznek.

13. **A Te karod hatalommal teljes, a Te kezed erős, a Te jobbod méltóságos.**

14. **Igazság és jogosság a Te királyiszékednek alapja; kegyelem és hűség jár a Te orcád előtt.**

15. Áldott az a nép, amely megérti a kürt szavát; a Te orcádnak világosságánál jár ez, oh Uram! 4Móz. 10,10. 23,21.

16. A Te nevedben örvendeznek egész nap; és a Te megigazultságodban felmagasztaltatnak.

17. **Mert az ő erejüknek ékessége Te vagy; a Te jóakaratoddal emeled fel a mi szarvunkat.** Zsolt. 75,10. 132,17.

18. Mert az Úr a mi pajzsunk, és Izraelnek Szentje a mi királyunk. Hós. 13,10.

19. **Akkor látomásban szóltál a Te kegyeltednek, és mondád: Segítséget adtam a vitéznek, felmagasztaltam a népből választottat;** Csel. 13,22.

20. **Megtaláltam Dávidot, az én szolgámat; szent olajommal kentem fel őt,** Zsolt. 45,7. 92,10. 105,15. Ésa. 61,1. 1Kor. 1,21.

21. **Akivel állandóan vele lesz az én kezem, sőt az én karom erősíti meg őt.**

22. **Nem nyomhatja el őt az ellenség, és a gonosz ember sem nyomorgatja meg őt;**

23. **Mert őelőtte rontom meg az ő szorongatóit, és verem meg az ő gyűlölőit.** Zsolt. 105,14. Ésa. 10,11. 54,17. Hab. 3,13.

24. **És vele lesz az én hűségem és kegyelmem, és az én nevemmel magasztaltatik fel az ő szarva.** Zsolt. 61,7.

25. **És rávetem az ő kezét a tengerre, és az ő jobbját a folyóvizekre.** Zsolt. 72,8.

26. Ő így szólít engem: **Atyám vagy Te; én Istenem és üdvösségem Kősziklája!** 2Sám. 7,14. Jer. 3,19. Ján. 5,17.

27. **Én meg elsőszülöttemmé teszem Őt és feljebbvalóvá a föld királyainál.** Zsolt. 2,7. Jel. 1,5.

28. **Örökké megtartom néki az én kegyelmemet, és az én szövetségem bizonyos maradővele.** Ésa. 55,3.

29. **Az Ő magvát örökkévalóvá teszem, és az Ő királyiszékét, mint az egeknek napjait.** Ésa. 9,7. Jer. 33,17. Dán. 7,14.

30. Ha az ő fiai elhagyják az én törvényemet, és nem járnak az én végzéseim szerint;

31. Ha az én rendeléseimet megtörik, és meg nem tartják az én parancsolataimat:

32. Akkor vesszővel látogatom meg bűnüket, és vereségekkel az ő álnokságukat;

33. **De az én kegyelmemet nem vonom meg tőle, és az én hűséges voltomban nem hazudok.**

34. **Nem töröm meg az én szövetségemet, és ami kijött az én számból, el nem változtatom.** 4Móz. 23,19. Ezék. 12,28.

35. **Megesküdtem egyszer az én szentségemre:** vajon megcsalhatnám-é Dávidot?

36. **Az Ő magva örökké megmarad,** és az Ő királyiszéke olyan előttem, mint a nap. 2Sám. 7,16. Luk. 1,33. Ján. 12,34.

37. **Megáll örökké, mint a hold, és hűséges, mint a mennyben lévő bizonyság. Szela.** Jer. 31,35. 1Ján. 5,7.

38. De Te elvetetted és megutáltad őt, és megharagudtál a Te felkentedre. 5Móz. 32,19. 1Krón. 28,9.

39. Felbontottad a Te szolgáddal kötött szövetséget, földre tiportad az ő koronáját.
Zsolt. 74,7. JerSir. 5,16.
40. Lerontottad az ő kőfalait mind; romokká tetted erősségeit.
41. Zsákmányolták őt mind az úton járók; gyalázattá lett az ő szomszédai előtt.
42. Felmagasztaltad az ő szorongatóinak jobbját, és megvidámítottad minden ellenségét.
43. Még fegyverének élét is elvetted, és nem segítetted őt a harcban.
44. Eltörölted az ő fényességét, és az ő királyiszékét a földre vetetted.
45. Az ő ifjúságának napjait megrövidítetted, gyalázatot borítottál reá. Szela.
46. Meddig rejtegeted még magad, oh Uram, szüntelen, és ég a Te haragod, mint a tűz?
47. Emlékezz meg rólam: mily rövid az élet! Mily semmire teremtetted Te mind az embernek fiait! Jób 7,7. 10,9. Zsolt. 90,9.
48. Kicsoda oly erős, hogy éljen és ne lásson halált s megszabadítsa magát a Seolnak kezéből? Szela. Zsid. 9,27. 11,5.
49. Hol van a Te előbbi kegyelmességed, Uram? Megesküdtél Dávidnak a Te hűséges voltodra!
2Sám. 7,15. Zsolt. 54,5. Ésa. 55,3. Jer. 30,9.
50. Emlékezzél meg Uram a Te szolgáidnak gyalázatáról! Hogy sok népnek gyalázatát hordozom keblemben,
51. Amelyekkel gyaláztak a Te ellenségeid Uram, amelyekkel gyalázták a Te felkentednek lépéseit. Zsolt. 74,10. Ésa. 37,23.
52. **Áldott legyen az Úr mindörökké**! Ámen és Ámen.

NEGYEDIK KÖNYV

Mózes imádsága

90 Uram, Te voltál nékünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre!
2. Minekelőtte hegyek lettek és föld és világ formáltaték, öröktől fogva mindörökké Te vagy Isten. Péld. 8,25.
3. Te visszatéríted a halandót a porba, és ezt mondod: Térjetek vissza embernek fiai! 1Móz. 3,19.
4. Mert ezer esztendő annyi előtted, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, és mint egy őrjárásnyi idő éjjel. Zsid. 13,8. 2Pét. 3,8.
5. Elragadod őket; olyanokká lesznek, mint reggelre az álom; mint a fű, amely sarjad; Zsolt. 73,20. Ésa. 40,6.
6. Reggel virágzik és sarjad, és estére elhervad és megszárad. Jób 14,2. Zsolt. 92,7.
7. Bizony megemésztetünk a Te haragod által, és a Te búsulásod miatt megromlunk!
8. Elédbe vetetted a mi álnokságainkat; titkos bűneinket a Te orcádnak világa elé.
Zsolt. 19,12. 50,21. Jer. 16,17.
9. Mert minden napunk lehanyatlott a Te haragod miatt; bevégeztük esztendeinket, mint egy sóhajtást.
10. **A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő**, és nagyobb részük nyomorúság és fáradság, amely gyorsan tovatűnik, mintha repülnénk.
11. Ki tudhatja a Te haragodnak erejét, és a Te félelmetességed szerint való haragodat?
12. **Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk**.
2Móz. 4,12.
Zsolt. 32,8. 34,11. 39,4. Ésa. 2,3. Ef. 5,15–17.
13. Térj vissza Uram! meddig késel? És könyörülj a Te szolgáidon. 5Móz. 32,36.
14. Jó reggel elégíts meg minket a Te kegyelmeddel, hogy örvendezzünk és vigadjunk minden napon. Zsolt. 25,6. 30,5.
15. Vidámíts meg minket a mi nyomorúságunk napjaihoz képest, az esztendőkhöz képest, amelyekben gonoszt láttunk.
16. **Láttassék meg a Te műved a Te szolgáidon, és a Te dicsőséged azoknak fiain**. Hab. 3,2.
17. **És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jókedve mirajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nékünk; a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá**!
Zsolt. 29,2. 45,11. Ésa. 61,1. 3. 2Thess. 2,16. 3,3.

A mindenható Isten oltalma

91 **Aki a Felségesnek** (Elion) **rejtekében lakozik, a Mindenhatónak** (Shaddai) **árnyékában nyugszik az**.
Zsolt. 32,7. Ésa. 25,4.

2. **Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem, Őbenne bízom!**
3. Mert Ő szabadít meg téged a madarásznak tőréből, a veszedelmes dögvésztől.
4. **Tollaival fedez be téged, és szárnyai alatt lészen oltalmad; pajzs és páncél az Ő hűsége.** Zsolt. 17,8. 61,4.
5. Nem félhetsz az éjszakai ijesztéstől, a repülő nyíltól nappal; Ésa. 43,1.
6. A dögvésztől, amely a homályban jár; a döghaláltól, amely délben pusztít.
7. **Elesnek mellőled ezren, és jobb kezed felől tízezren; és hozzád nem is közelít.** Péld. 3,23.
8. **Bizony szemeiddel nézed és meglátod a gonoszok megbüntetését!** Mal. 1,5.
9. **Mert azt mondtad te: Az Úr az én oltalmam; a Felségest választottad a te hajlékoddá:**
10. **Nem illet téged a veszedelem, és csapás nem közelget a sátorodhoz;** Zsolt. 121,6. Példd. 1,33. 12,21. 2Thess. 3,3. 2Pét. 2,9.
11. **Mert az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadon.** Zsolt. 34,7. Mát. 4,6. Zsid. 1,14.
12. **Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe.** Zsolt. 37,24. Luk. 4,10–11.
13. Oroszlánon és áspiskígyón jársz, megtaposod az oroszlánkölyköt és a sárkányt. Jób 5,23. Luk. 10,19.
14. **Mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom őt, felmagasztalom őt, mert ismeri az én nevemet!**
15. **Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában, megmentem és megdicsőítem őt.** Zsolt. 50,15. Ésa. 58,9. Zak. 13,9.
16. **Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én üdvösségemet.** 2Móz. 23,26. Jób 5,26. Zsolt. 92,14. Ésa. 46,4.

Zsoltár, szombat napra

92 Jó dolog hálát adni az Úrnak, és dicséretet énekelni a Te nevednek, oh Felséges! Zsolt. 91,14. 147,1.
2. Hirdetni jó reggel a Te kegyelmedet, és éjjelente a Te hűséges voltodat.
3. Tíz húrú hegedűvel és lanttal, hárfán való zengedezéssel.
4. **Mert megvidámítottál engem Uram a Te cselekedeteddel, a Te kezednek műveiben örvendezem.**
5. **Mely nagyok Uram a Te műveid, igen mélységesek a Te gondolataid!** Ésa. 28,19. Róm. 11,33.
6. A balgatag ember nem tudja, a bolond pedig nem érti meg ezt: Zsolt. 73,22. 94,8.
7. Hogy mikor felsarjadnak a gonoszok, mint a fű, és virágoznak mind a hamisság cselekedők, örökre elvesznek ők; Jób 21,7. Jer. 12,1. Mal. 3,15.
8. Te pedig Uram, magasságos vagy örökké!
9. Mert ímé, a Te ellenségeid elvesznek, és elszélednek mind a hamisság cselekedők! Zsolt. 5,4–6.
10. **De Te magasra növeszted az én szarvamat, mint az egyszarvúét; elárasztod csillogó olajjal.** Zsolt. 23,5. 45,7. 89,20. 105,15. Ésa. 61,1. 2Kor. 1,21.
11. És legeltetem szememet az én ellenségeimen, és az ellenem támadó gonosztevőkön mulat majd a fülem. Zsolt. 54,7.
12. **Az igaz virágzik, mint a pálmafa, növekedik, mint a cédrus a Libánonon.** Zsolt. 52,8. Én. 7,7. Hós. 14,6.
13. Plántáltak ők az Úrnak házában; a mi Istenünknek tornácaiban virágzanak. Ésa. 60,21. 61,3.
14. Még a vén korban is gyümölcsöznek; kövérek és zöldellők lesznek; 2Móz. 23,26. Zsolt. 91,16. Ésa. 46,4.
15. **Hogy hirdessék, hogy igazságos az Úr, az én Kősziklám, és hogy nincsen hamisság Őbenne!** 5Móz. 32,4. Róm. 9,14.

Isten országának dicsősége

93 Uralkodik az Úr, méltóságot öltözött fel; felöltözött az Úr: erőt övezett magára; megerősítette a földet is, hogy meg ne induljon. Zsolt. 104,1. Ésa. 52,7. Jel. 19,6.
2. Állandó a Te királyiszéked eleitől fogva; öröktől fogva vagy Te! Zsolt. 45,6. Példd. 8,22. JerSir. 5,19.
3. A folyóvizek Uram, a folyóvizek zúgnak, a folyóvizek hullámokat hánynak;
4. A nagy vizek zúgásainál, a tengernek felséges morajlásánál felségesebb az Úr a magasságban. Zsolt. 29,10. 65,7.

5. A Te bizonyságaid igen bizonyosak, a Te házadat szentség illeti Uram, örökkön örökké! Ésa. 54,10. Luk. 16,17.

Könyörgés szabadulásért az Isten népének elnyomóitól

94 Oh Uram (Jehova), bosszúállásnak Istene (El)! Bosszúállásnak Istene, jelenj meg!
5Móz. 32,35. Ésa. 35,4. Náh. 1,2. Róm. 12,19.

2. Emelkedjél fel Te, földnek Bírája, fizess meg a kevélyeknek! 1Móz. 18,25.

3. A gonoszok, Uram, meddig még, meddig örvendeznek még a gonoszok?
Jób 20,5.

4. Piszkolódnak, keményen szólnak; kérkednek mindnyájan a hamisság cselekedői. Zsolt. 31,18. Júd. 15.

5. A Te népedet Uram (Jehova) tapossák, és nyomorgatják a Te örökségedet.

6. Az özvegyet és jövevényt megölik, az árvákat is meggyilkolják.

7. És ezt mondják: Nem látja az Úr (Jah), és nem veszi észre a Jákób Istene (Elohim)!
Jób 22,13. Zsolt. 10,11. 13.

8. Eszméljetek ti bolondok a nép között! És ti balgatagok, mikor tértek eszetekre?

9. Aki a fület plántálta, avagy nem hall-é? És aki a szemet formálta, avagy nem lát-é?
2Móz. 4,11. Példd. 20,12.

10. Aki megfeddi a népeket, avagy nem fenyít-é meg? Ő, aki az embert tudományra tanítja: Jób 35,11. Ésa. 28,26.

11. Ismeri az Úr az embernek gondolatait, hogy azok hiábavalók. 1Kor. 1,21. 3,20.

12. Boldog ember az, akit Te megfeddesz Uram, és akit megtanítasz a Te törvényedre; Példd. 3,11. 1Kor. 11,32. Zsid. 12,5.

13. Hogy nyugalmat adj annak a veszedelem napján, míg megásták a vermet a hitetlennek!

14. **Bizony nem veti el az Úr az Ő népét, és el nem hagyja az Ő örökségét!**
5Móz. 31,6. 1Sám. 12,22. 1Kir. 6,13. Róm. 11,2.

15. Mert megigazulásra fordul az ítélet, és követik azt mind az igazszívűek.

16. Kicsoda támad fel mellettem a gonoszok ellen? Kicsoda áll mellém a hamisság cselekedők ellen?

17. Ha az Úr nem lett volna segítségül nékem, már-már ott lakoznék lelkem a csendességben.

18. **Mikor azt mondtam: Az én lábam eliszamodott: a Te kegyelmed, Uram, megtámogatott engem.**

19. Mikor megsokasodtak bennem az én aggódásaim: **a Te vigasztalásaid megvidámították az én lelkemet.** Ján. 14,16.

20. Van-é köze hozzád a hamisság székének, amely nyomorúságot szerez törvény színe alatt?
Zsolt. 58,2. Ésa. 10,1. Ámós 6,3. 2Kor. 6,14.

21. Egybegyülekeznek az igaznak élete ellen, és elkárhoztatják az ártatlannak vérét. 2Móz. 23,7. Példd. 17,15. Mát. 27,4.

22. **De kővára lett nékem az Úr, és az én Istenem az én oltalmam Kősziklája;**

23. És visszafordítja reájuk az ő álnokságukat, és az ő gonoszságukkal veszti el őket; elveszti őket az Úr, a mi Istenünk.

Isten dicséretére való hívogatás

95 Jöjjetek el, énekeljünk az Úrnak; vigadozzunk a mi üdvösségünk Kősziklájának! Zsolt. 33,1. 89,26.

2. Menjünk elébe hálaadással; vigadozzunk néki zsoltárokat zengve. Ef. 5,19.

3. Mert nagy Isten az Úr, és nagy Király minden istenen felül. 1Kor. 8,5. 6.

4. Akinek kezében vannak a földnek mélységei, és a hegyeknek magasságai is az övé. 1Móz. 1,9. 10. Jón. 1,9.

5. Akié a tenger, és Ő alkotta is azt, és a szárazföldet is az Ő kezei formálták.

6. Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az Úr előtt, a mi Alkotónk előtt! Ésa. 54,5. Jón. 1,3. 1Kor. 6,20. Ef. 3,14.

7. **Mert Ő a mi Istenünk, mi pedig az Ő legelőjének népei és az Ő kezének juhai vagyunk; vajha ma hallanátok az Ő szavát.** Zsid. 3,7.

8. Ne keményítsétek meg a ti szíveteket, mint Meribáhnál, mint Masszáh napján a pusztában: 4Móz. 14,22.

9. Ahol megkísértettek engem a ti atyáitok; próbára tettek engem, jóllehet látták az én cselekedeteimet.

10. Negyven esztendeig bosszankodtam e nemzetségen, és mondám: Tévelygő

szívű nép ők, és nem ismerik ők az én útjaimat! Zsid. 3,10.

11. Akiknek megesküdtem haragomban: Nem mennek be az én nyugodalmamba. Zsid. 4,3.

Isten országának hirdetése a pogányok között

96 Énekeljetek az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld!

2. **Énekeljetek az Úrnak, áldjátok az Ő nevét; hirdessétek napról napra az Ő üdvösségét.**

3. Beszéljétek a népek között az Ő dicsőségét, minden nemzet között az Ő csodadolgait;

4. Mert nagy az Úr és igen dicséretes, rettenetes minden isten felett.

5. Mert a nemzeteknek minden istene bálvány, az Úr pedig egeket alkotott. Ésa. 41,24. 42,5. 44,10. Jer. 10,11. Csel. 19,26. 1Kor. 8,4. 5. 10,19. Zsid. 1,10.

6. **Tisztesség és fenség van előtte; erő és ékesség az Ő szentélyében.**

7. Adjatok az Úrnak népeknek nemzetségei, adjatok az Úrnak dicsőséget és tisztességet! Zsolt. 29,1.

8. Adjátok az Úrnak neve dicsőségét; hozzatok ajándékot és jöjjetek be az Ő tornácaiba!

9. Hajoljatok meg az Úr előtt szent ékességben; rettegjen előtte az egész föld! 2Krón. 20,21. Zsolt. 29,2.

10. Mondjátok a népek között: Az Úr uralkodik; megerősítette a földet, hogy meg ne induljon; Ő ítéli meg a népeket igazsággal. Ján. 5,22. Jel. 11,15. 19,6.

11. Örüljenek az egek és örvendezzen a föld; harsogjon a tenger és minden benne való!

12. Viduljon a mező s minden, ami rajta van; örvend akkor az erdő minden fája is,

13. Az Úrnak orcája előtt, mert eljön, mert eljön, hogy megítélje a földet. **Megigazultsággal ítéli majd a világot, és a népeket az Ő igazságával.** Zsolt. 98,9. Jel. 19,11.

Sion öröme: Isten az egész föld Ura

97 Az Úr (Jehova) uralkodik, örüljön a föld; örvendezzenek a temérdek szigetek.

2. Felhő és homályosság van körülötte; megigazultság és jogosság az Ő székének erőssége.

3. Tűz jár előtte, és köröskörül elégeti az Ő ellenségeit. Dán. 7,10. Hab. 3,5

4. Megvilágosítják az Ő villámai a világot; látja ezt a föld és remeg.

5. A hegyek, mint a viasz megolvadnak az Úr (Jehova) előtt, az egész földnek Ura (Adon) előtt.

6. Az egek hirdetik az Ő igazságát, és minden nép látja az Ő dicsőségét.

7. Megszégyenülnek mind a faragott képek szolgái, akik bálványokkal dicsekednek; meghajolnak előtte mind az istenek.

8. Hallotta és örvendezett Sion, és örülének Júdának leányai a Te ítéleteidnek Uram!

9. Mert Te Felséges (Elion) Úr (Jehova) vagy az egész földön, és igen felmagasztaltattál minden isten felett! Ef. 1,21.

10. Akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszt! **Megőrzi kegyeltjeinek életét; a gonoszok kezéből megszabadítja őket.** 1Sám. 2,9. Zsolt. 37,40. Péld. 2,8. Jer. 15,21. Dán. 3,28. 6,22. Ámós 5,15. Róm. 12,9.

11. **Világosság támad fel az igazra, és az egyenesszívűekre öröm.** Péld. 4,18.

12. **Örüljetek, ti igazak az Úrban, és adjatok hálát az Ő szentségéért!** Zsolt. 33,1.

Megismertette az Úr az Ő üdvösségét

98 **Énekeljetek az Úrnak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett; győzelmet aratott az Ő jobbja és az Ő szentséges karja.** Ésa. 42,10. 59,16. 63,5.

2. **Megismertette az Úr** (Jehova) **az Ő üdvösségét; a népek előtt megjelentette az Ő igazságát.** Ésa. 62,2. Luk. 2,30. Róm. 3,25.

3. **Megemlékezett az Ő kegyelméről és Izrael házához való hűségéről**; látták a földnek minden határai a mi Istenünknek (Elohim) üdvösségét. Ésa. 49,6. 52,10. Luk. 1,54. 3,6. Csel. 13,47. 28,28.

4. Vígan énekelj az Úrnak te egész föld; harsanjatok fel, örvendezzetek és dicséretet énekeljetek! 4Móz. 10,10.

5. Zengedezzetek az Úrnak hárfával, hárfával és zeneszóval; 2Krón. 29,27.
6. Trombitákkal és kürtzengéssel vigadozzatok a Király, az Úr előtt! 1Krón. 15,28.
7. Harsogjon a tenger és minden benne való, a világ és akik lakoznak benne.
8. A folyóvizek tapsoljanak, a hegyek együtt örvendezzenek
9. Az Úr előtt, mert eljön megítélni a földet; megítéli a világot igazsággal és a népeket jogossággal. Zsolt. 96,13.

Az Úr országában szentség uralkodik

99 Az Úr uralkodik, reszkessenek a népek; Kerubokon ül, remegjen a föld! 2Móz. 25,22. 1Sám. 4,4.
2. Nagy az Úr a Sionon, és magasságos Ő minden nép felett.
3. Dicsérjék a Te nagy és rettenetes nevedet; mert szent az! 5Móz. 28,58. Jel. 15,4.
4. És tisztesség a királynak, aki szereti a jogosságot! Te megerősítetted az egyenességet; jogosságot és igazságot szeretél Jákóbban. 1Móz. 18,25. 5Móz. 32,4. Jób 36,5.
5. Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le az Ő lábainak zsámolya elé, mert szent Ő! Zsolt. 132,7.
6. Mózes és Áron az ő papjaival, és Sámuel és akik az Ő nevét segítségül hívták, segítségül hívják vala az Urat, és meghallgatá őket.
7. Felhőoszlopban szólt hozzájuk; megőrizték az Ő bizonyságtételeit és rendeletét, amelyet adott nékik. 2Móz. 33,9.
8. Uram, mi Istenünk! Te meghallgattad őket, kegyelmes Isten voltál hozzájuk; de megbosszultad az ő hiábavalóságaikat. 5Móz. 9,20. Sof. 3,7.
9. Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le az Ő szent hegyén; mert szent az Úr, a mi Istenünk!

Hálaadó zsoltár

100 Vígan énekelj az Úrnak te egész föld!
2. Szolgáljatok az Úrnak örömmel; menjetek elé énekszóval.
3. Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten; Ő alkotott minket és nem magunk; **az Ő népe és az Ő legelőinek juhai vagyunk**. Ésa. 40,11. Ezék. 34,10. Ef. 2,10.
4. **Menjetek be az Ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkel; adjatok hálákat néki, áldjátok az Ő nevét!** Zsolt. 84,4. 122,1. Péld. 25,13.
5. **Mert jó az Úr, az Ő kegyelme örökkévaló, és az Ő hűsége nemzedékről nemzedékre!** Zsolt. 136,1.

A hűséges lakozik az Úr mellett

(Dávid zsoltára.)

101 Kegyelemről és igazságról énekelek; néked zengek éneket, Uram!
2. Gondom van a tökéletes útra: mikor jössz el hozzám? Szívemnek tökéletessége szerint járok az én házamban. 1Sám. 18,14. 1Kir. 9,4. 11,4. Péld. 16,20. 28,26.
3. Nem vetem a szemem hiábavaló dologra; a pártoskodók cselekedetét gyűlölöm, nincs köze hozzám. Józs. 23,6. 1Sám. 12,20.
4. A csalárd szív távol van tőlem, gonoszt nem ismerek. Mát. 7,23. 2Tim. 2,19.
5. Aki titkon rágalmazza az ő felebarátját, elvesztem azt; kinek szeme kevély és szíve felfuvalkodott, azt el nem szenvedem. Péld. 6,17. Zak. 8,17. 2Thess. 1,6.
6. **Szemmel tartom a föld hűségeseit, hogy mellettem lakozzanak; a tökéletesség útjában járó, az fog szolgálni engem.** Zsolt. 119,63. Róm. 13,4.
7. **Nem lakozik az én házamban, aki csalárdságot művel; aki hazugságot szól, nem állhat meg szemeim előtt.**
8. Reggelenként elvesztem e földnek latrait, hogy kigyomláljak az Úrnak városából minden gonosztevőt. Zsolt. 108,12–13. Jer. 21,12. Hós. 9,3.

A nyomorultnak imádsága, amikor eleped és kiönti panaszát az Úr elé

102 Uram, hallgasd meg az én imádságomat, és kiáltásom jusson hozzád!
2. Ne rejtsd el a Te orcádat tőlem; mikor szorongatnak engem, hajtsd hozzám a Te füledet; mikor kiáltok, hamar hallgass meg engem!
3. Mert elenyésznek az én napjaim, mint a füst, és csontjaim, mint valami tűzhely, üszkösök. JerSir. 1,13. Jak. 4,14.

4. Letaroltatott és megszáradt, mint a fű az én szívem; még kenyerem megevéséről is elfelejtkezem.
5. Nyögésemnek szavától csontom a húsomhoz ragadt.
6. Hasonló vagyok a pusztai pelikánhoz; olyanná lettem, mint a bagoly a romokon. Ésa. 34,15. Sof. 2,14.
7. Virrasztok és olyan vagyok, mint a magányos madár a háztetőn.
8. Minden napon gyaláznak engem ellenségeim, haragosaim átokként használják nevem. Csel. 23,12.
9. Bizony a hamut eszem kenyér gyanánt, és italomat könnyekkel vegyítem,
10. A Te felindulásod és haragod miatt; mert felemeltél és földhöz vertél engem.
11. Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék; magam pedig, mint a fű, megszáradtam. Zsolt. 39,5. Jak. 4,14.
12. De Te Uram, örökké megmaradsz, és a Te emlékezeted nemzetségről nemzetségre áll. 1Tim. 6,16.
13. **Te kelj fel, könyörülj a Sionon! Mert ideje, hogy könyörülj rajta, mert eljött a megszabott idő.** Ésa. 40,2.
14. Mert kedvelik a Te szolgáid annak köveit, és a porát is kímélik. Dán. 9,2.
15. És félik a népek az Úrnak nevét, és e földnek minden királya a Te dicsőségedet; 1Kir. 8,43.
16. **Mikor az Úr megépíti a Siont, megjelenik az Ő dicsőségében.** Ésa. 60,1.
17. Odafordul a gyámoltalanok imádsága felé, és azoknak imádságát meg nem utálja. Neh. 2,8.
18. Irattassék meg ez a következő nemzedéknek, és a teremtendő nép dicsérni fogja az Urat. Ésa. 43,2. Róm. 15,4. 1Kor. 10,11.
19. Mert alátekintett az Ő szentségének magaslatáról; a mennyekből a földre nézett le az Úr. 5Móz. 26,15.
20. Hogy meghallja a fogolynak nyögését, és hogy feloldozza a halálnak fiait.
21. **Hogy hirdessék az Úrnak nevét a Sionon, és az Ő dicséretét Jeruzsálemben.**
22. Mikor egybegyűlnek a népek mindnyájan, és az országok, hogy **szolgáljanak az Úrnak.** Hós. 1,11. 3,5.
23. Megsanyargatta az én erőmet az úton, megrövidítette napjaimat.
24. Ezt mondám: Én Istenem! Ne vígy el engem az én napjaimnak felén; a Te esztendeid nemzedékek nemzedékéig tartanak. Hab. 1,12.
25. Régente fundáltad a földet, s az egek is a Te kezednek munkája. Zsid. 1,10.
26. Azok elvesznek, de Te megmaradsz; mindazok elavulnak, mint a ruha; mint az öltözetet, elváltoztatod azokat, és elváltoznak. Ésa. 55,19. 66,2. Róm. 8,20. 2Pét. 3,7.
27. De Te ugyanaz vagy, és a Te esztendeid el nem fogynak. Mal. 3,6.
28. **A Te szolgáidnak fiai megmaradnak, és az ő magvuk erősen megáll előtted.** Zsid. 13,8. Jak. 1,17.

Dávid hálaéneke

103 Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét.
2. Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.
3. **Aki megbocsátja minden bűnödet, meggyógyítja minden betegségedet.** 2Móz. 15,26. Ésa. 33,24. 53,5. Jer. 17,14.
4. **Aki megváltja életedet a pusztulástól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged.** Zsolt. 30,3. 147,3. Zsid. 4,16.
5. **Aki jóval elégíti meg a te szádat, ifjúságodat megújítja, mint a sasét.** Ésa. 40,31. Tit. 3,5.
6. Igazságot cselekszik az Úr, és ítéletet minden elnyomottal.
7. Megismertette az Ő útjait Mózessel; Izrael fiaival az Ő cselekedeteit. 2Móz. 33,12–17. Zsolt. 147,19.
8. **Könyörülő és irgalmas az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.** 2Móz. 34,6. 4Móz. 14,18. 5Móz. 5,10. Neh. 9,17. Jer. 32,18.
9. Nem feddődik minduntalan, és nem tartja meg haragját örökké. Ésa. 57,16. Jer. 3,5. Mik. 7,18.
10. Nem bűneink szerint cselekszik velünk, és nem fizet nékünk a mi álnokságaink szerint. Ezsdr. 9,13. JerSir. 3,22.
11. **Mert amilyen magasan van az ég a föld felett, olyan nagy az Ő kegyelme az Őt félők iránt.**

12. **Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket.** Ésa. 43,25. Ef. 1,7.
13. Amilyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az Őt félők iránt. Mal. 3,17.
14. Mert Ő tudja a mi formáltatásunkat; megemlékezik róla, hogy por vagyunk.
15. Az embernek napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mezőnek virága.
16. Hogyha általmegy rajta a szél, nincsen többé, még a helyét sem ismerik többé.
17. **De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az Őt félőkön, és az Ő megigazultsága a fiaknak fiain;**
18. **Azokon, akik megtartják az Ő szövetségét és megemlékeznek az Ő parancsolatairól, hogy azokat megcselekedjék.** 5Móz. 7,9.
19. Az Úr a mennyekbe helyezte az Ő székét és az Ő királysága uralkodik mindenek felett. Zsolt. 47,2.
20. **Áldjátok az Urat Ő angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek az Ő parancsait, figyelmezvén az Ő Igéjének elhangzására.** Mát. 6,10. Zsid. 1,14.
21. **Áldjátok az Urat minden Ő serege: Ő szolgái, akaratának teljesítői!**
22. **Áldjátok az Urat minden Ő teremtményei, az Ő uralkodásának minden helyén! Áldjad én lelkem az Urat!**

Isten tökéletes munkáinak dicsérete a teremtésben

104 Áldjad én lelkem az Urat! Uram én Istenem, nagy vagy Te igen, ékességet és fenséget öltöztél magadra!
2. Aki körülvette magát világossággal, mint egy öltözettel, és kiterjesztette az egeket, mint egy kárpitot;
3. Aki vizeken építi fel az Ő palotáját, a felhőket rendeli az Ő szekerévé, jár a szeleknek szárnyain; Ésa. 19,1. Ámós 9,6.
4. Aki a szeleket teszi követeivé, a lángoló tüzet szolgáivá. Zsid. 1,7.
5. Ő fundálta a földnek oszlopait, nem mozdul az meg soha örökké.
6. Vízáradattal, mint egy ruhával borítottad be azt, a hegyek felett is vizek állottak. 1Móz. 1,6.
7. Egy kiáltásodtól eloszlának, és mennydörgésednek szavától szétriadának. 1Móz. 1,9. 8,1. 3. Jób 37,4. 5. 38,10.
8. Hegyek emelkedének fel és völgyek szállának alá arra a helyre, amelyet fundáltál nékik.
9. Határt vetettél, amelyet át nem hágnak, nem térnek vissza a földnek elborítására. 1Móz. 9,11. Jób 26,10.
10. Aki elbocsátja a forrásokat a völgyekbe, hogy folydogáljanak a hegyek között;
11. Megitassák a mezőnek minden állatát; a vadszamarak is megoltsák szomjukat.
12. Mellettük lakoznak az égnek madarai, az ágak között énekelnek.
13. Aki megöntözi a hegyeket az Ő palotájából; a Te munkáidnak gyümölcséből megelégíttetik a föld.
14. Aki füvet sarjaszt a barmoknak és növényeket az emberek hasznára, hogy eledelt vegyenek a földből, 1Móz. 1,29. 30. 3,18. 9,3. Jób 28,5. Zsolt. 136,25. 147,8. 9.
15. És bort, amely megvidámítja az ember szívét, és olajat, mely fényessé teszi orcáját; és kenyeret, amely megerősíti az ember szívét. Bír. 9,13. Zsolt. 23,5. Péld. 31,6. Préd. 10,19.
16. Megöntöztetnek az Úrnak fái, a Libanonnak cédrusai, amelyeket plántált;
17. Amelyeken madarak fészkelnek: a gólya, amelynek a ciprusok a háza.
18. A magas hegyek a vadkecskéknek, a sziklák hörcsögöknek menedéke. Péld. 30,26.
19. Teremtett holdat ünnepeknek mutatására; a napot, amely lenyugovását tudja. 1Móz. 1,14. Zsolt. 19,6.
20. Szerzett sötétséget, hogy éjszaka legyen, amelyben szétjárjanak a mezőnek összes vadai; Zsolt. 74,16. Ésa. 45,7.
21. Az oroszlánkölykök, amelyek ordítanak a prédáért, sürgetvén Istentől eledelüket. Jób 38,39. Jóel 1,20.
22. Ha felkél a nap, elrejtőznek és hajlékaikban heverésznek;
23. Az ember munkájára megy ki, és az ő dolgára mind estig. 1Móz. 3,19.
24. **Milyen számtalanok a Te műveid, Uram! Mindazokat bölcsen alkottad**

meg, és betelt a föld a Te gazdagságoddal. Példi. 3,19. Jer. 10,12.

25. Ez a nagy és széles tenger! Itt vannak benne a megszámlálhatatlan csúszók; apró állatok nagyokkal együtt.

26. Amott gályák járnak s cethal, amelyet azért formáltál, hogy játszadozzék benne. Jób 41,1.

27. **Mindazok Tereád várnak, hogy megadjad eledelüket alkalmas időben.** Zsolt. 136,25. Róm. 11,36.

28. **Adsz nékik és ők takarnak; megnyitod kezedet, és megtelnek a Te jóvoltoddal.**

29. Elrejted orcádat, megháborodnak; elveszed a leheletüket, kimúlnak és porrá lesznek újra. Préd. 12,7.

30. **Kibocsátod a Te Szellemedet, megújulnak, és újjá teszed a földnek színét.**

31. **Az Úrnak dicsősége örökkévaló; az Úr örvendezni fog az Ő teremtményeiben;**

32. Rátekint e földre és megrendül az; megilleti a hegyeket, és füstölögnek azok.

33. **Énekelek az Úrnak míg csak élek; dicséretet énekelek az én Istenemnek, amíg vagyok!** Zsolt. 63,4.

34. Legyen kedves néki az én rebegésem; örvendezem én az Úrban;

35. Vesszenek el a bűnösök a földről, és a gonoszok ne legyenek többé! Áldjad én lelkem az Urat; dicsérjétek az Urat!

Isten dicsérete
Izraellel való jótéteményeiért

105 Adjatok hálát az Úrnak, hívjátok segítségül az Ő nevét, hirdessétek a népek között az Ő cselekedeteit! 1Krón. 16,8–10. Ésa. 12,4.

2. **Énekeljetek néki, zsoltárokat zengjetek néki, beszéljétek el minden Ő csodatételét.** Zsolt. 119,27.

3. **Dicsekedjetek az Ő szent nevével; örvendezzen azoknak a szívük, akik keresik az Urat.**

4. **Kívánjátok az Urat és az Ő erejét; keressétek az Ő orcáját szüntelen.** Ésa. 55,6. Hós. 10,12.

5. Emlékezzetek meg az Ő csodáiról, amelyeket cselekedett; jeleiről és az Ő szájának ítéleteiről. Zsolt. 78,3–6. 13–27.

6. Oh Ábrahámnak, az Ő szolgájának magva; oh Jákóbnak, az Ő választottának fiai!

7. Ő, az Úr a mi Istenünk, az egész földre kihat az Ő ítélete. Ésa. 26,9.

8. **Megemlékezik az Ő szövetségéről mindörökké; az Igéről, amelyet megszabott ezer nemzetségig;** Luk. 1,72.

9. **Amelyet kötött Ábrahámmal, és az Ő Izsáknak tett esküvéséről.** 1Móz. 17,2. 22,16. 26,3. 28,13. 35,11. Gal. 3,17. Zsid. 6,17.

10. És rendelte azt Jákóbnak törvényül, Izraelnek örök szövetségül,

11. Mondván: Néked adom Kánaán földjét, sors szerint való örökségetekül. 1Móz. 13,15. 15,18.

12. Mikor még csekély számmal voltak, igen kevesen és mintegy jövevények abban, 1Móz. 34,30. 5Móz. 7,7. Zsid. 11,9.

13. És egyik nemzettől a másikhoz bujdosának, egyik országból a másik néphez:

14. **Nem engedé, hogy valaki nyomorgassa őket, sőt királyokat is megfenyített miattuk, mondván:** Zsolt. 89,22.

15. **Meg ne illessétek az én felkentjeimet, és az én prófétáimnak ne ártsatok!** 1Krón. 16,22. Zsolt. 89,20. 23. Ésa. 41,10. 54,17.

16. Mikor éhséget idéze elő a földön; és a kenyérnek minden botját eltöré, 1Móz. 41,54. 3Móz. 26,26. Ésa. 3,1. Ezék. 4,16.

17. Elküldött előttük egy férfiút, Józsefet, aki rabszolgául adatott el; 1Móz. 37,28.

18. A lábait béklyóba szorították, ő maga vasban járt, 1Móz. 40,15.

19. **Mindazideig, amíg Igéje beteljesedett. Az Úr beszéde megpróbálta őt.**

20. Elküldött a király és feloldotta őt, a népeken uralkodó, és szabadon engedte őt;

21. Úrrá tevé őt az ő házán, és uralkodóvá minden jószágán;

22. Hogy főembereit tetszése szerint kötöztethesse, és véneit is bölcsességre taníthatá.

23. És beméne Izrael Egyiptomba, s Jákób a Khám földjén zsellérkedék. 1Móz. 46,6. Csel. 7,15.

24. **És igen megszaporítá az Ő népét, és erősebbé tevé elnyomóinál.** 2Móz. 1,7.

25. Elváltoztatá azoknak szívét, hogy gyűlöljék az Ő népét, és álnokul cselekedjenek az Ő szolgáival.

26. Elküldte Mózest, az Ő szolgáját, és Áront, akit választott. 4Móz. 16,5.
27. Elvégezék azok között az Ő jeleit, és a csodákat a Khám földjén.
28. Sötétséget bocsátott és elsötétítette azt, és azok nem engedetlenkedtek az Ő rendeleteinek. Zsolt. 99,7.
29. Vizeiket vérré változtatá, és megölé az ő halaikat.
30. Földjük békáktól hemzsegett, még a királyuk termeiben is.
31. Szólt, és támadának legyek és szúnyogok minden ő határukon.
32. Adott nékik eső gyanánt jégesőt, és lángoló tüzet a földjükre.
33. És elvevé szőlőjüket és fügefájukat, és széttördelé határuknak élő fáit.
34. Szólt és támada sáska, és megszámlálhatatlan cserebogár.
35. És megemészte minden növényt az ő földjükön, és az ő szántóföldjüknek gyümölcsét megemészté.
36. És megöle minden elsőszülöttet földjükön, minden erejüknek zsengéjét. 2Móz. 12,29. Zsolt. 135,8. 136,10.
37. **És kihozá őket ezüsttel és aranynyal, és nemzetségeikben nem volt egy beteg sem.** 2Móz. 15,26.
38. Örült Egyiptom, mikor kijövének, mert a tőlük való félelem megszállta őket. 2Móz. 12,31–33.
39. Felhőt terjeszte ki, hogy befedezze őket, és tüzet, hogy világítson éjjel. 2Móz. 13,21. Neh. 9,12. Ésa. 4,5.
40. Könyörgésükre fürjeket hoza, és mennyei kenyérrel elégítette meg őket. 2Móz. 16,12.
41. Megnyitotta a kősziklát és víz zúdula ki, folyóként futott a sivatagon. 2Móz. 17,6. 4Móz. 20,11. Zsolt. 78,15. 1Kor. 10,4.
42. **Mert megemlékezett az Ő szent ígéretéről**, és Ábrahámról, az Ő szolgájáról. 1Móz. 15,14. Zsolt. 105,8.
43. **Kihozá azért az Ő népét örömmel, és az Ő választottait vigassággal.**
44. **És nékik adá a pogányok földjét, és öröklék a népek fáradságos szerzeményét.** 5Móz. 6,10. Józs. 13,7. Zsolt. 78,55.
45. **Azért, hogy megtartsák az Ő rendeleteit, és törvényeit megőrizzék. Dicsérjétek az Urat!** 5Móz. 4,1. 6,21.

Dicsérjétek az Urat

106 **Dicsérjétek az Urat! Adjatok hálát az Úrnak, mert jó; mert az Ő kegyelme örökkévaló.** Mát. 19,17.
2. Ki beszélhetné el az Úr hatalmas tetteit? és jelenthetné ki minden dicsőségét? Zsolt. 40,5.
3. Áldott, aki megtartja a törvényt, és igazságot cselekszik minden időben. Zsolt. 15,2. Mát. 22,37.
4. Emlékezzél reám, Uram, népedhez való kegyelmedért; jöjj el hozzám üdvösségeddel,
5. Hogy láthassam választottaidhoz való jóvoltodat, és örvendezhessek néped örömében; hogy dicsekedjem a Te örökségeddel!
6. Vétkeztünk atyáinkkal együtt; bűnösök, gonoszok voltunk. 1Kir. 8,47. Dán. 9,5.
7. Atyáink nem értették meg Egyiptomban csodáidat, nem emlegették kegyelmed sokaságát, hanem dacoskodtak a tengernél, a Vörös tengernél. 2Móz. 14,11. 12.
8. **De Ő megszabadította őket az Ő nevéért, hogy megismertesse hatalmas erejét.** Ezék. 20,14.
9. Rákiálta a Vörös tengerre és kiszáradt, s úgy vitte őket a mélységeken, mint egy síkon. 2Móz. 14,21. Ésa. 51,10. 63,11–13. Náh. 1,4.
10. És kimentette őket a gyűlölő kezéből; megváltotta őket az ellenség kezéből. 2Móz. 14,30. Kol. 1,13. 14.
11. Szorongatóikat víz borította el, egy sem maradt meg belőlük.
12. **És hittek az Ő igéreteinek, és énekelték az Ő dicséretét.**
13. Hamar elfeledék cselekedeteit; nem vártak az Ő tanácsára!
14. Epekedés epeszté őket a pusztában, és megkísértették Istent a sivatagban.
15. És megadá nékik, amit kívántak; és ösztövérséget bocsáta lelkükbe. 2Móz. 32,4. Ésa. 10,16.
16. És irigységre indulának Mózes ellen a táborban, az Úr szentje, Áron ellen. 4Móz. 16,2.
17. Megnyílt a föld és elnyelé Dátánt, és beborítá Abirám seregét. 4Móz. 16,31.
18. És tűz gyulladt fel azok seregében, láng égeté el a gonoszokat.

19. Borjút csináltak a Hóreb alatt, és hajlongtak az öntött bálvány előtt.
2Móz. 32,4–6. Csel. 7,41.
20. **Felcserélték az ő dicsőségüket ökörnek képével, amely füvet eszik.**
Jer. 2,11. Róm. 1,23.
21. **Elfeledkezének Istenről, Megváltójukról, aki nagy dolgokat művelt Egyiptomban,**
22. Csodákat a Khám országában, félelmetes dolgokat a Vörös tenger mellett.
23. Gondolta, hogy kipusztítja őket; de Mózes, az Ő választottja, elébe állott a törésre, hogy elfordítsa haragját, hogy el ne veszítse őket. 2Móz. 32,10.
5Móz. 9,19. 10,10. Ezék. 13,5. 20,13. 22,30.
24. És becsmérelték a kívánatos földet, nem hittek az Ő ígéretének. 4Móz. 14,2–4.
25. És morgolódtak sátraikban, és nem hallgattak az Úr szavára. Zsid. 3,15.
26. Ezért Ő felemelé kezét reájuk, hogy lesújtsa őket a pusztában; 4Móz. 14,11. 12.
27. S hogy a pogányok közé dobja magvaikat, és szétszórja őket a tartományokban.
28. Majd hozzácsapódtak a Baál-Peorhoz, és ették a holtak áldozatait.
Hós. 9,10. Jel. 2,14.
29. Így ingerelték Őt cselekedeteikkel, és zúdult reájuk a csapás.
30. Ekkor felállott Fineás és ítélt; és a csapásnak vége lett.
31. És megigazultságul tulajdoníttaték néki nemzedékről nemzedékre mindörökké. 4Móz. 25,11–13.
32. Megharagíták a Meribáh vizeinél is, és baja támadt Mózesnek miattuk,
5Móz. 1,37. 3,26.
33. Mert megkeseríték az Ő Szellemét, és Mózes gondatlanul szólt ajkaival.
Jak. 3,2.
34. Nem irtották ki a népeket sem, amint utasította őket az Úr.
5Móz. 7,2. Bír. 1,1. 2,2.
35. Sőt összeelegyedtek a pogányokkal, és eltanulták cselekedeteiket.
Bír. 3,5. Ésa. 2,6. 1Kor. 5,6.
36. És tisztelték azoknak bálványait, és tőrré levének azok reájuk. Bír. 2,12.
37. És feláldozák fiaikat és leányaikat az ördögöknek, Ésa. 57,5. Ezék. 16,20.
38. És ártatlan vért ontának: fiaik és leányaik vérét, akiket Kánaán bálványainak áldoztak, és megfertőzteték a föld öldökléssel. 4Móz. 35,33.
39. És tisztátalanokká lettek cselekedeteikben, és paráznákká tetteikben.
40. De felgyúlt az Úr haragja népe ellen, és megutálta az Ő örökségét.
41. És odaadá őket pogányok kezébe, és gyűlölőik uralkodtak rajtuk.
Bír. 2,14. Neh. 9,27.
42. És sanyargatták őket ellenségeik, és görnyedtek azoknak hatalma alatt!
43. Számtalanszor megmentette őket, de ők felháboríták szándékaikkal, és mélyebben merültek bűneikbe.
44. De reájuk tekintett a nyomorúság napján, mikor meghallgatá esedezésüket;
Bír. 10,10.
45. **És megemlékezett a velük kötött szövetségéről, és kegyelmességének sokasága szerint megengesztelődék.**
46. **És könyörületességre indítá irántuk mindazokat, akik őket fogva elvitték.** Ezsdr. 9,9. Jer. 42,12.
47. Ments meg minket, Urunk Istenünk, és gyűjts össze minket a pogányok közül, hogy hálát adhassunk a Te szent nevednek, és győzedelmeskedjünk a Te dicséretedben. Luk. 1,74. 2Kor. 2,14–15.
48. Áldott legyen az Úr, Izrael Istene örökkön örökké, és minden nép mondja: Ámen. Dicsérjétek az Urat.

ÖTÖDIK KÖNYV

A megváltottak hálaéneke

107 Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert az Ő kegyelme örökkévaló.
2. Ezt mondják az Úrnak megváltottai, akiket megváltott az ellenség kezéből;
3. És akiket összegyűjtött a különböző földekről: napkelet és napnyugat felől, északról és a tenger felől. Zsolt. 106,47.
Ésa. 43,5. 49,12. Jer. 29,14. 31,8. Ezék. 39,27.
4. Bujdostak a pusztában, a sivatagban; város felé utat nem találtak.
5. Éhesek és szomjasok voltak; lelkük is elepedt bennük.

6. **De az Úrhoz kiáltának szorultságukban; sanyarúságukból megmenté őket.** Zsolt. 50,15. Hós. 5,15.
7. És vezeté őket egyenes úton, hogy lakható városhoz juthassanak. Ésa. 63,13.
8. **Adjanak hálát az Úrnak az Ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért,**
9. Hogy megelégíté a szomjúhozó lelket, és az éhező lelket jóval tölté be! Zsolt. 34,10. 84,11. Ésa. 55,1. Luk. 1,53.
10. Akik sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek, megkötöztetvén nyomorúsággal és vassal; Jób 36,8.
11. Mert ellenszegültek Isten Igéinek, és a Felségesnek tanácsát megutálták; Zsolt. 73,24. 119,24. Luk. 7,30. Csel. 20,27.
12. Azért megalázta az ő szívüket nyomorúsággal: elestek és nem volt segítségük.
13. **De az Úrhoz kiáltának szorultságukban, sanyarúságukból kiszabadítá őket.**
14. Kihozá őket a sötétségből és a halálnak árnyékából, köteleiket pedig elszaggatá. Zsolt. 146,7. Csel. 12,7. 16,26.
15. **Adjanak hálát az Úrnak az Ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért,**
16. **Hogy összetörte az érckapukat, és a vaszárakat letördelé!** Ésa. 45,2.
17. A balgatagok az ő gonoszságuknak útjáért, és az ő hamisságukért nyomorgattattak. JerSir. 3,39.
18. Minden étket utála az ő lelkük, és a halál kapujához közelgetének.
19. De az Úrhoz kiáltának szorultságukban: sanyarúságukból kiszabadította őket.
20. **Kibocsátá az Ő Igéjét és meggyógyítá őket, és megmenté őket a pusztulástól.** 2Kir. 20,5. Zsolt. 147,15. 18. Mát. 8,8.
21. **Adjanak hálát az Úrnak az Ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért,**
22. És áldozzanak hálaadásnak áldozataival, és hirdessék az Ő cselekedeteit örvendezéssel! Zsolt. 50,14. 116,17. Zsid. 13,15.
23. Akik hajókon tengerre szállnak, és a nagy vizeken kalmárkodnak,
24. Azok látták az Úrnak dolgait, és az Ő csodáit a mélységben.
25. Szólott ugyanis és szélvészt támasztá, amely felduzzasztá a habokat. Jón. 1,4.
26. Az égig emelkedének, a fenékig süllyedének; lelkük elolvada az ínségben.
27. Szédülének és tántorgának, mint a részeg, és minden bölcsességük odalett.
28. **De az Úrhoz kiáltának szorultságukban, és sanyarúságukból kivezeté őket.**
29. Megállítá a szélvészt, hogy csillapodjék, és megcsendesedtek a habok. Zsolt. 89,9. Ésa. 50,2. Mát. 8,26.
30. És örülének, hogy lecsillapodtak, és vezérlé őket az ő kívánságuknak partjára.
31. **Adjanak hálát az Úrnak az Ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért!**
32. **És magasztalják fel Őt a népnek gyülekezetében, és dicsérjék Őt a vének ülésében!**
33. Folyóvizeket tett pusztává, és vízforrásokat szárazzá; 1Kir. 17,1.
34. Gyümölcstermő földet meddő földdé, a rajta lakó népnek gonoszsága miatt. 1Móz. 13,10. 19,25.
35. **A pusztaságot tavakká tette, és a kiaszott földet vízforrásokká.** Ésa. 41,18. Ján. 7,37. 38.
36. És telepített oda éhezőket, hogy lakható városokat építsenek. Csel. 17,26.
37. És mezőket vetének be és szőlőket plántálának, hogy hasznos gyümölcsöt szerezzenek.
38. **És megáldá őket és igen megszaporodának,** és barmaikat sem kevesbítette meg. 1Móz. 12,2. 17,6.
39. De megkevesedtek és meggörnyedtek ínség, nyomorúság és keserűség miatt.
40. Gyalázatot zúdított a fejedelmekre, és bujdostatta őket az úttalan kietlenben. 2Kir. 10,32. Jób 12,21.
41. **De felemelé a nyomorultat az ínségből,** és hasonlóvá tette a családokat a juhnyájhoz. 1Sám. 2,8. 2Sám. 7,8.
42. Látják az igazak és örvendeznek, és minden gonoszság megtartóztatja az ő száját. Jób 5,16. 22,19. Péld. 10,11. Róm. 3,19.
43. **A bölcs eszébe veszi ezeket, és meggondolják az Úrnak kegyelmességét!** Jer. 9,12. Dán. 12,10. Hós. 14,9.

Ének Isten hűségéről

108 Kész az én szívem, oh Isten, hadd énekeljek és dicsérjelek és hadd zengedezzen az én bensőm.

2. Serkenj fel te lant és hárfa, hadd keltsem fel a hajnalt!

3. Hálát adok néked a népek között Uram, és dicséretet énekelek néked a nemzetek között!

4. **Mert nagy, egek felett való a Te kegyelmed, és a felhőkig ér a Te hűséges voltod!** 4Móz. 14,8. 5Móz. 7,9. Zsolt. 36,5. 100,5. Mik. 7,18–20.

5. Magasztaltassál fel, oh Isten, az egek felett, és dicsőséged legyen az egész földön! Zsolt. 57,5.

6. Hogy megszabaduljanak a Te szeretteid, segíts a Te jobboddal és hallgass meg engem! Zsolt. 18,17. 109,21. 116,2. 125,1. 2. 1Pét. 3,12.

7. Az Ő szentélyében szólott az Isten: Örvendezek, hogy eloszthatom Sikhemet, és felmérhetem Sukkothnak völgyét.

8. Enyém Gileád, enyém Manassé; Efraim az én fejemnek erőssége, Júda az én törvényadóm. 1Móz. 49,10.

9. Moáb az én mosdómedencém, Edomra az én saruimat vetem, Filisztea felett győzelmet kiáltok.

10. Ki visz el engem a megerősített városba? Ki vezet engem Edomig? Zsolt. 60,9.

11. Nem Te vagy-é, oh Isten, aki megvetettél minket, hogy ki ne menj, oh Isten, a mi seregeinkkel?

12. **Adj szabadulást nékünk az ellenségtől, mert hiábavaló az emberi segítség!**

13. **Istennel hatalmasan cselekszünk, és Ő tapodja meg ellenségeinket.** Ésa. 63,1–4.

Az Úr ítélete legyen a gonoszokon, szabadítása a nyomorultakon

(Az éneklőmesternek, Dávidé; zsoltár.)

109 Én dicséretemnek Istene, ne hallgass! Zsolt. 83,1.

2. Mert a gonosznak szája és az álnoknak szája felnyílt ellenem, hazug nyelvvel beszélnek ellenem.

3. És körülvesznek engem gyűlölséges beszédekkel, és ok nélkül ostromolnak engem. Ján. 15,25.

4. Szeretetemért ellenkeznek velem, én pedig imádkozom.

5. Rosszal fizetnek nékem a jóért, és gyűlölséggel az én szeretetemért. Zsolt. 35,7. 12. 38,20. Péld. 17,13.

6. Állíts fölé gonoszt, és a vádló álljon az ő jobb keze felől. Zak. 3,1.

7. Mikor ítéltetik, kárhoztatva jöjjön ki; még imádsága is bűnné legyen. Zsolt. 109,28. Péld. 28,20.

8. Életének napjai kevesek legyenek, és a hivatalát más foglalja el. Zsolt. 55,23. 69,25. Ján. 17,12. Csel. 1,20.

9. Fiai legyenek árvákká, a felesége pedig özveggyé. Jób 20,10.

10. És bujdossanak az ő fiai és kolduljanak, és elpusztult helyeiktől távol keressenek eledelt. 1Móz. 4,12.

11. Foglalja le minden jószágát az uzsorás, és idegenek ragadozzák el szerzeményét.

12. Ne legyen néki, aki kegyelmet mutasson iránta, és ne legyen, aki könyörüljön az ő árváin!

13. Vesszen ki az ő maradéka; a második nemzedékben töröltessék el a nevük!

14. Atyáinak álnoksága emlékezetben legyen az Úr előtt, és anyjának bűne el ne töröltessék! 2Móz. 20,5. Neh. 4,5. Jer. 18,23.

15. Mindenkor az Úr előtt legyenek, és emlékezetük is vesszen ki e földről,

16. Amiatt, hogy nem gondolt arra, hogy kegyelmet gyakoroljon és üldözte a szegény és szűkölködő embert, és a megtört szívűt, hogy megölje.

17. Mivelhogy szerette az átkot, azért érte el őt; és mivel nem volt kedve az áldáshoz, azért legyen az messze tőle.

18. Úgy öltözte fel az átkot, mint a ruháját, azért ment beléje, mint a víz, és az ő csontjaiba, mint az olaj.

19. Legyen az néki palástul, amelybe beburkolódzik, és övül, amellyel mindenkor övezze magát.

20. Ez legyen jutalmuk az Úrtól az én vádolóimnak, és akik gonoszul szólnak ellenem.

21. **De Te, én Uram, Istenem, cselekedj értem a Te nevedért; mivelhogy jó a Te kegyelmed, szabadíts meg engem!**
22. Mert szegény és nyomorult vagyok én, még a szívem is megsebesíttetett énbennem.
23. Úgy hanyatlom el, mint az árnyék az ő megnyúlásakor; ide s tova hányattatom, mint a sáska.
24. Térdeim tántorognak az éhségtől, és testem kövérsége megfogyatkozott.
25. Sőt gyalázatossá lettem előttük; ha látnak engem, fejüket csóválják. Mát. 27,39.
26. **Segíts meg engem, Uram Isten; szabadíts meg engem a Te kegyelmed szerint!**
27. Hadd tudják meg, hogy a Te kezed munkája ez, hogy Te cselekedted ezt, Uram!
28. **Ők átkoznak, de Te áldj meg!** Amikor felkelnek, szégyenüljenek meg és örvendezzen a Te szolgád. Ésa. 65,14.
29. Öltözzenek az én vádlóim gyalázatba, és burkolózzanak szégyenükbe, mint egy köpenybe!
30. **Hálát adok az Úrnak felettébb az én számmal, és dicsérem Őt a sokaság közepette!** Zsolt. 35,18. 111,1.
31. **Mert jobb keze felől áll a szegénynek, hogy megszabadítsa azoktól, akik elítélik annak életét.** Róm. 8,1.

Jövendölés a Messiás örökös papságáról

(Dávid zsoltára.)

110 Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobbomra, amíg ellenségeidet a Te lábaid alá vetem zsámolyul. Zsolt. 45,6. Mát. 22,44. Márk 12,36. Luk. 20,42. Csel. 2,34. 35. Zsid. 1,13. 5,6. 1Kor. 15,25. 1Pét. 3,22.
2. Az Úr kinyújtja a Te hatalmad pálcáját Sionból, mondván: **Uralkodjál ellenségeid között!**
3. **A Te néped készséggel siet a Te sereggyűjtésed napján, szentséges öltözetekben; hajnalpír méhéből lészen ifjúságodnak harmatja.** Bír. 5,2. Csel. 2,41.
4. Megesküdt az Úr és meg nem másítja: **Pap vagy Te örökké, Melkhisédek rendje szerint.** Zak. 6,13. Zsid. 5,6. 6,20. 7,17.
5. Az Úr a Te jobbod felől; megrontja az Ő haragja napján a királyokat; Zsolt. 16,8.
6. Ítéletet tart a nemzetek között; telve lesz holttestekkel; összezúz messze földön minden főt. Hab. 3,13.
7. Az út menti patakból iszik; ezért emeli fel az Ő fejét. Ésa. 53,12. 61,1. Ján. 3,34. Fil. 2,9. Zsid. 1,3. 10. 12.

Dicsérjétek az Urat a gyülekezetben

111 Dicsérem az Urat teljes szívből: az igazak körében és a gyülekezetben.
2. Nagyok az Úrnak cselekedetei; kívánatosak mindazoknak, akik gyönyörködnek azokban.
3. Dicsőség és méltóság az Ő cselekedete, és igazsága megmarad mindvégig.
4. Emlékezetet szerzett az Ő csodálatos dolgainak; az Úr kegyelmes és irgalommal teljes.
5. **Eledelt ad az Őt félőknek; megemlékezik az Ő szövetségéről örökké.**
6. **Cselekedeteinek erejét tudtul adta az Ő népének, nékik adván a pogányok örökségét.**
7. Kezeinek cselekedetei hűség és igazság; minden Ő végzése tökéletes.
8. Megingathatatlanok örökké és mindvégig; hűségből és egyenességből lettek.
9. **Váltságot küldött az Ő népének, elrendelte szövetségét örökre; szent és rettenetes az Ő neve.**
10. **A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme; jó belátása van mindenkinek, aki ezt gyakorolja; annak dicsérete megmarad mindvégig.** 5Móz. 4,6. Préd. 12,13.

Dicsérjétek az Urat istenfélők

112 Boldog ember az, aki féli az Urat, és az Ő parancsolataiban igen gyönyörködik.
2. Hatalmas lesz annak magva a földön; az igazak nemzedéke megáldatik.
3. **Gazdagság és bőség lesz annak házában, s megigazultsága mindvégig megmarad.**
4. **Az igazakra világosság fénylik a sötétben: attól aki irgalmas, kegyelmes és igaz.**

5. Jó annak az embernek, aki könyörül és kölcsön ad; dolgait pedig igazán végezi. Mát. 6,3. Luk. 6,35. Ef. 5,15. Kol. 4,5.

6. **Mivelhogy soha sem ingadoz: örök emlékezetben lesz az igaz.** Péld. 10,7.

7. **Semmi rossz hírtől nem fél; szíve erős, az Úrban bizakodó.** Péld. 1,33.

8. **Rendületlen az ő szíve; nem fél, míglen ellenségeire lenéz.** Zsid. 13,6.

9. **Osztogat, adakozik a szegényeknek; megigazultsága megmarad mindvégig; az ő szarva felemeltetik dicsőséggel.**

10. Látja ezt a gonosz és dühöng; fogait csikorgatja és eleped; a gonoszok kívánsága semmivé lesz. Luk. 13,28.

Dicsérjétek az Urat szolgái

113 Dicsérjétek az Urat. Dicsérjétek az Urat szolgái! dicsérjétek az Úrnak nevét,

2. Áldott legyen az Úr neve mostantól fogva és örökké! Dán. 2,20.

3. Napkelettől fogva napnyugatig dicsérjétek az Úr nevét! Ésa. 59,19. Mal. 1,11.

4. **Felmagasztaltatott az Úr minden nép felett**; dicsősége túl van az egeken.

5. Kicsoda hasonló az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, aki a magasságban lakozik?

6. Aki magát megalázva, tekint szét mennyen és földön; Ésa. 57,15.

7. **Aki felemeli a szegényt a porból, és a szűkölködőt kivonssza a sárból,** 1Sám. 2,8. Zsolt. 72,12. 107,41.

8. **Hogy odaültesse őket a főemberek közé, az Ő népének főemberei közé;**

9. **Aki beülteti a meddőt a házba, mint magzatoknak anyját, nagy örömre. Dicsérjétek az Urat!** 1Sám. 2,5. Gal. 4,27.

Isten csodatételei

114 Mikor Izrael népe kijött Egyiptomból, Jákóbnak házanépe az idegen ajkú nép közül:

2. Júda lett az Ő szentséges népe és Izrael az Ő királysága.

3. A tenger látta Őt és elfutamodék; a Jordán meghátrált.

4. A hegyek szöknek vala, mint a kosok, s a halmok, mint a juhoknak bárányai. Zsolt. 29,6. Hab. 3,6.

5. Mi a bajod, te tenger, hogy megfutamodtál, és te Jordán, hogy meghátráltál?

6. Hegyek, hogy szöktök vala, mint a kosok? Ti halmok, mint a juhoknak bárányai?

7. Indulj meg te föld az Úr orcája előtt, a Jákób Istene előtt, 2Móz. 17,6.

8. Aki átváltoztatja a kősziklát tavakká, és a szirtet vizek forrásává. Zsolt. 107,35.

Egyedül Istené legyen a dicsőség!

115 **Nem nékünk Uram, nem nékünk, hanem a Te nevednek adj dicsőséget, a Te kegyelmedért és hűségedért!** Ésa. 48,11. Ezék. 36,32.

2. Miért mondanák a pogányok: Hol van hát az ő Istenük? Zsolt. 42,3. 10. 79,10. Jóel 2,17.

3. Pedig a mi Istenünk az égben van, és amit akar, azt mind megcselekszi. 1Krón. 16,26. Zsolt. 135,6. Dán. 4,35.

4. Azoknak bálványa ezüst és arany, emberi kezek munkája. 5Móz. 4,28. Jer. 10,3.

5. Szájuk van, de nem szólnak; szemeik vannak, de nem látnak;

6. Füleik vannak, de nem hallanak; orruk van, de nem szagolnak;

7. Kezeik vannak, de nem tapintanak, lábaik vannak, de nem járnak, nem szólnak az ő torkukkal.

8. Hasonlók legyenek azokhoz készítőik, és mindazok, akik bíznak bennük! Zsolt. 135,18. Ésa. 44,9. 10. Jón. 2,8. Hab. 2,18.

9. **Izrael! Te az Úrban bízzál; az ilyenek segítsége és pajzsa Ő.** Zsolt. 33,20. Péld. 30,5.

10. **Áronnak háza! Az Úrban bízzál; az ilyenek segítsége és pajzsa Ő.**

11. **Akik félitek az Urat, az Úrban bízzatok; az ilyenek segítsége és pajzsa Ő.**

12. **Az Úr megemlékezik mirólunk és megáld minket**; megáldja Izrael házát, megáldja Áronnak házát. Ef. 1,3.

13. **Megáldja azokat, akik félik az Urat, a kicsinyeket és a nagyokat.** Péld. 10,6.

14. **Gyarapítson titeket az Úr, titeket és a ti fiaitokat.** Ésa. 8,18. 49,25. 54,13. 59,21.

15. **Áldottai vagytok ti az Úrnak, aki teremtette a mennyet és a földet.** Zsolt. 96,5.

16. Az egek az Úrnak egei, de a földet az ember fiainak adta.

17. Nem a holtak dicsérik az Urat, sem nem azok, akik alászállnak a csendességbe. Ésa. 38,18.

18. **De mi áldjuk az Urat mostantól fogva mindörökké. Dicsérjétek az Urat!** Zsolt. 145,2. Dán. 2,20.

Hála és fogadástétel nagy veszélyből való szabadulásért

116 **Szeretem az Urat, mert meghallgatja esedezéseim szavát.**

2. **Mert hozzám hajtotta fülét, azért segítségül hívom Őt egész életemben.**

3. Körülvettek engem a halál kötelei, és a pokol szorongattatásai támadtak reám; nyomorúságba és ínségbe jutottam.

4. És akkor **az Úrnak nevét segítségül hívám**: Kérlek Uram, szabadítsd meg az én életemet! Róm. 10,13.

5. **Az Úr kegyelmes és igaz, és a mi Istenünk irgalmas.** Ezsdr. 9,15. Neh. 9,8. Zsolt. 11,7. 14,5. Jer. 12,1. JerSir. 1,18. Jel. 16,5.

6. Az Úr megőrzi az együgyűeket; elesett voltam és megszabadított engem.

7. **Térj meg én lelkem a te nyugodalmadba, mert az Úr jól tett veled.**

8. Mert megmentetted életemet a haláltól, szemeimet a könnyhullatástól és lábamat az eleséstől: 1Sám. 2,9. 2Sám. 22,34.

9. **Az Úr orcája előtt fogok járni az élőknek földjén.** 2Kor. 3,18.

10. **Hittem, azért szóltam**; noha igen nyomorult voltam. Zsolt. 19,14. Péld. 16,23. Róm. 10,8. 2Kor. 4,13.

11. Csüggedezésemben ezt mondtam én: Minden ember hazug. Róm. 3,4.

12. Mivel fizessek az Úrnak minden hozzám való jótéteményéért?

13. **A üdvösség poharát felemelem, és az Úrnak nevét hívom segítségül.** Róm. 10,13.

14. Az Úr iránt való fogadásaimat megadom az Ő egész népe előtt. Zsolt. 22,25. Jón. 2,9.

15. Az Úr szemei előtt drága az Ő kegyeseinek halála. Zsolt. 72,14.

16. Uram! Bizony a Te szolgád vagyok; szolgád vagyok én, a Te szolgálóleányodnak fia, Te oldoztad ki az én köteleimet.

17. **Néked áldozom hálaadásnak áldozatával, és az Úr nevét hívom segítségül.** 3Móz. 7,12. Zsolt. 50,14. 107,22.

18. **Az Úr iránt való fogadásaimat megadom az Ő egész népe előtt,**

19. **Az Úr házának tornácaiban, tebenned, oh Jeruzsálem! Dicsérjétek az Urat!**

Dicsérje az Urat minden nép

117 **Dicsérjétek az Urat mind, ti nemzetek; magasztalják Őt mind a népek!** Róm. 15,11.

2. **Mert nagy az Ő kegyelmessége mihozzánk, és az Úrnak igazsága megmarad örökké. Dicsérjétek az Urat!**

Az igazak diadalujjongása

118 **Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert az Ő kegyelme örökkévaló!** 1Krón. 16,8. Ezsdr. 3,11.

2. **Mondja hát Izrael, hogy az Ő kegyelme örökkévaló!** Zsolt. 115,9.

3. **Mondja hát az Áron háza, hogy az Ő kegyelme örökkévaló!**

4. **Mondják hát, akik félik az Urat, hogy az Ő kegyelme örökkévaló!**

5. **Szükségemben segítségül hívtam az Urat, meghallgatott és tágas térre tett engem az Úr.** Zsolt. 18,19. 138,3. Zsid. 2,2.

6. **Velem van az Úr, nem félek; ember mit árthat nékem?** Róm. 8,31. Zsid. 13,6.

7. Velem van az Úr az én segítőim közt, és nézni fogok az én gyűlölőimre.

8. **Jobb az Úrban bízni, mint emberekben reménykedni.** Zsolt. 56,3. 62,8. Péld. 16,20. Préd. 6,9. Ésa. 2,22. 30,1. Jer. 17,5. 7.

9. **Jobb az Úrban bízni, mint főemberekben reménykedni.** Zsolt. 146,3.

10. Körülvettek engem mind a nemzetek, de az Úr nevében elvesztém őket.

11. Körülvettek, bizony körülvettek engem, de az Úr nevében elvesztém őket.

12. Körülvettek engem, mint méhek; eloltattak, mint égő bozót, mert az Úr nevében elvesztém őket. 5Móz. 1,44.

13. Igen taszítottál engem, hogy elessem; de az Úr megsegített engem.

14. **Erősségem és énekem az Úr, és Ő lett az én üdvösségem.** Ésa. 12,2.

15. **Vigasságnak és üdvösségnek szava van az igazak sátraiban: Az Úrnak jobbja hatalmasan cselekedett!** 2Móz. 15,2.

16. **Az Úrnak jobb keze felmagasztaltatott; az Úrnak jobb keze hatalmasan cselekedett!** 2Móz. 15,6.
17. **Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit!**
18. Keményen megostorozott engem az Úr; de nem adott át engem a halálnak.
19. **Nyissátok meg nékem a megigazulásnak kapuit, hogy bemenjek azokon és dicsérjem az Urat!** Ésa. 26,2.
20. **Ez az Úrnak kapuja; igazak mennek be azon.** Zsolt. 24,7. Ésa. 35,8. Jel. 21,21. 22,14.
21. **Magasztallak téged, hogy meghallgattál, és üdvösségül lettél nékem!**
22. **A kő, amelyet az építők megvetettek, szegletkővé lett!** Mát. 21,42. Márk 12,10. Luk. 20,17. Csel. 4,11. Ef. 2,20. 1Pét. 2,4. 7.
23. **Az Úrtól lett ez, csodálatos ez a mi szemeink előtt!**
24. **Ez az a nap, amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk ezen!**
25. **Oh Uram, most segíts; oh Uram, most küldjél gyarapodást!** 5Móz. 8,18. Agg. 2,19. 2Kor. 8,9. 9,8.
26. Áldott, aki jön az Úr nevében; áldunk titeket az Úr házából! Zak. 4,7. Mát. 21,9.
27. **Isten az Úr és Ő világosít meg minket.** Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvához. Eszt. 8,16. 1Pét. 2,9.
28. **Istenem vagy Te, azért hálát adok néked! Én Istenem, magasztallak téged.** 2Móz. 15,2. Ésa. 25,1.
29. **Adjatok hálát az Úrnak, mert jó; mert az Ő kegyelme örökkévaló!**

Isten Igéjének dicsősége
(Ennek a zsoltárnak versei nyolcasával a héber ABC egy-egy betűjével kezdődnek.)

119

a *alef*

Áldottak, akiknek útjuk feddhetetlen, akik az Úr törvényében járnak. Zsolt. 128,1. Ezék. 11,20. Mik. 4,2.
2. Áldottak, akik megőrzik az Ő bizonyságait, és teljes szívből keresik Őt. 5Móz. 4,29.
3. És nem cselekszenek hamisságot; az Ő útjaiban járnak. Róm. 7,16. 1Ján. 3,9. 5,18.
4. Te parancsoltad Uram, hogy határozataidat szorgalmatosan megőrizzük.
5. Vajha igazgattatnának az én útjaim a Te rendeléseid megőrzésére! 2Kor. 3,5.
6. Akkor nem szégyenülnék meg, ha figyelnék minden parancsolatodra!
7. **Hálát adok néked tiszta szívből, hogy megtanítottál engem a Te igazságod ítéleteire.** Jób 22,26. Ján. 4,24.
8. A Te rendeléseidet megőrzöm; soha ne hagyj el engem!

b *bét*

9. Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útját, ha nem **a Te Igéd megtartása által?** 5Móz. 6,7. Préd. 11,9. 2Tim. 3,15.
10. Teljes szívemből kerestelek téged: ne engedj eltévedeznem a Te parancsolataidtól! 2Krón. 15,15.
11. **Szívembe rejtettem a Te Igédet, hogy ne vétkezzem ellened.** Luk. 2,19.
12. Áldott vagy Te, Uram! Taníts meg engem a Te rendeléseidre. Zsolt. 25,4.
13. Ajkaimmal hirdetem a Te szádnak minden ítéletét. Zsolt. 34,11.
14. Inkább gyönyörködöm a Te bizonyságaidnak útjában, mint minden gazdagságban.
15. A Te határozataidról gondolkodom, és a Te útjaidra figyelek. Zsolt. 1,2.
16. Gyönyörködöm a Te rendeléseidben; a Te Igédről el nem feledkezem.

g *gimel*

17. **Tégy jól a Te szolgáddal, hogy éljek és megtartsam a Te Igédet.**
18. **Nyisd meg az én szemeimet, hogy szemléljem a Te törvényednek csodálatos voltát.** Mát. 13,14–16. Jel. 3,18.
19. Jövevény vagyok e földön, ne rejtsd el tőlem a Te parancsolataidat. Zsid. 11,13.
20. Elfogyatkozik az én szívem, a Te ítéleteid után való szüntelen vágyódás miatt.
21. Megdorgálod a kevélyeket; átkozottak, akik elhajolnak parancsolataidtól.
22. Fordítsd el rólam a gyalázatot és megvetést, mert megőriztem a Te bizonyságaidat!
23. Még ha fejedelmek összeülnek, ellenem beszélnek is; a Te szolgád a Te rendeléseidről gondolkodik.
24. **A Te bizonyságaid én gyönyörűségem, és én tanácsadóim.**

d *dalet*

25. Földi életem a porhoz tapad; **eleveníts meg engem a Te Igéd szerint**.
26. Útjaimat elbeszéltem előtted és Te meghallgattál engem; **taníts meg a Te rendeléseidre**! Zsolt. 27,11.
27. Add értenem a Te határozataidnak útját, hogy gondolkodjam a Te csodálatos dolgaidról!
28. Sír a lelkem a keserűség miatt; **erősíts meg a Te Igéd szerint**!
29. A hamisságnak útját távoztasd el tőlem, és a Te törvényeddel ajándékozz meg engem! Péld. 30,8. Kol. 3,9. Zsid. 8,10.
30. Az igazság útját választottam; a Te ítéleteid forognak előttem.
31. Ragaszkodom a Te bizonyságaidhoz; Uram, ne hagyj megszégyenülni!
32. **A Te parancsolataidnak útján járok, ha hajlandó szívet adsz nekem**! 1Kir. 4,29. Ésa. 1,19. 2Kor. 6,11.

ה *hé*

33. Taníts meg Uram a Te rendeléseidnek útjára, hogy megőrizzem azt mindvégig.
34. Adj értelmet, hogy megőrizzem a Te törvényedet, és megtartsam azt teljes szívemből. Péld. 2,6. Ésa. 11,2. Jak. 1,5.
35. Vezérelj a Te parancsolataidnak útján, mert gyönyörködöm abban.
36. Hajtsd szívemet a Te bizonyságaidhoz, és ne a telhetetlenségre. Zsid. 13,5.
37. Fordítsd el az én szemeimet, hogy ne lássanak hiábavalóságot; **a Te útjaidon éltess engem**. Péld. 23,5. Ésa. 33,15.
38. **Teljesítsd ígéretedet a Te szolgádnak, aki fél téged**. 2Sám. 7,25.
39. Fordítsd el tőlem a gyalázatot, amitől félek; hiszen jók a Te ítéleteid.
40. Ímé, kívánkozom a Te határozataid után; **éltess engem a Te igazságod által**.

ו *váv*

41. **És szálljon reám, Uram, a Te kegyelmed, a Te üdvösséged, amint megígérted,**
42. **Hogy megfelelhessek az engem gyalázónak, hiszen bizodalmam van a Te Igédben**!
43. És az igazságnak beszédét se vedd el soha az én számtól, mert várom a Te ítéleteidet!
44. És megtartom a Te törvényedet mindenkor és mindörökké.
45. És tágas téren járok, mert a Te határozataidat keresem. Ján. 8,32. Róm. 6,14. 8,2. 1Kor. 7,22. Gal. 5,1. 13. Jak. 1,25. 2,12. 1Pét. 2,16.
46. És a királyok előtt szólok a Te bizonyságaidról, és nem szégyenülök meg.
47. És gyönyörködöm a Te parancsolataidban, amelyeket szeretek.
48. És felemelem kezeimet a Te parancsolataidra, amelyeket szeretek, és a Te rendeléseidről gondolkodom.

ז *zájin*

49. Emlékezzél meg a Te szolgádnak adott Igédről, amelyhez nékem reménységet adtál! Róm. 15,4.
50. Ez vigasztalásom nyomorúságomban, mert **a Te Igéd megelevenít engem**.
51. A kevélyek szerfelett gúnyoltak engem; nem hajlottam el a Te törvényedtől.
52. Megemlékezem a Te öröktől fogva való ítéleteidről Uram, és vigasztalódom.
53. Harag vett rajtam erőt az istentelenek miatt, akik elhagyták a Te törvényedet.
54. A Te parancsolatod volt az énekem bujdosásomnak hajlékában.
55. Uram! a Te nevedről emlékezem éjjel, és megtartom a Te törvényedet.
56. Ez jutott nékem, hogy a Te határozataidat megőriztem. Zsolt. 63,6.

ט *hét*

57. Azt mondám Uram, hogy **az én részem a Te Igéidnek megtartása**. Zsolt. 16,5.
58. Teljes szívből könyörgök a Te színed előtt: könyörülj rajtam a Te ígéreted szerint! JerSir. 3,24.
59. Meggondoltam az én útjaimat, és lábaimat a Te bizonyságaidhoz fordítom.
60. Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a Te parancsolataidat.
61. Az istentelenek kötelei körülkerítettek engem; de a Te törvényedről el nem feledkezem.
62. Éjfélkor felkelek, hogy hálát adjak néked, igazságod ítéleteiért. Csel. 16,25.

63. **Társuk vagyok mindazoknak, akik félnek téged, és akik határozataidat megtartják.**

64. A Te kegyelmeddel, oh Uram, teljes e föld: taníts meg engem rendeléseidre!

ט *tét*

65. **Jót cselekedtél a Te szolgáddal, Uram, a Te Igéd szerint.**

66. A helyes értelemre és az ismeret drága voltára taníts meg engem, mert hiszek a Te parancsolataidnak.

67. Minekelőtte megaláztattam, tévelyegtem; most pedig megtartom a Te szavad.

68. Jó vagy Te és jótevő, taníts meg engem a Te rendeléseidre. Zsolt. 107,1. Mát. 19,17.

69. A kevélyek hazugságot költöttek reám, de én teljes szívből megtartom a Te parancsolataidat. Jób 13,4. Zsolt. 109,2.

70. Kövér az ő szívük, mint a háj; de én a Te törvényedben gyönyörködöm. 5Móz. 32,15. Zsolt. 17,10. Ésa. 6,10. Csel. 28,27.

71. Jó nékem, hogy megaláztál, hogy megtanuljam a Te rendeléseidet.

72. A Te szádnak törvénye jobb nékem, mint sok ezer arany és ezüst. Zsolt. 19,10.

י *jod*

73. A Te kezeid teremtettek és erősítettek meg engem; adj értelmet, hogy megtanuljam parancsolataidat. Zsolt. 100,3.

74. Akik téged félnek, mikor látnak engem örvendeznek, mivel a Te Igédben van az én reménységem. Zsolt. 34,2.

75. Tudom Uram, hogy a Te ítéleteid igazak, és igazságosan aláztál meg engem. Zsid. 12,10.

76. Legyen irgalmasságod vigasztalásomra a Te szolgádnak tett ígéreted szerint.

77. Szálljon reám a Te irgalmasságod, hogy éljek, mert a Te törvényedben gyönyörködöm.

78. Szégyenüljenek meg a kevélyek, akik csalárdul elnyomtak engem, holott én a Te határozataidról gondolkodom. Zsolt. 25,2.

79. Forduljanak hozzám, akik téged félnek, és ismerik a Te bizonyságaidat!

80. Legyen az én szívem feddhetetlen a Te rendeléseidben, hogy meg ne szégyenüljek. Ján. 1,47.

כ *káf*

81. **Elfogyatkozik az én lelkem a Te üdvösséged kívánása miatt; a Te Igédben van az én reménységem.** Zsolt. 73,26.

82. A Te Igéd kívánása miatt elfogyatkoznak az én szemeim, mondván: mikor vigasztalsz meg engem? Zsolt. 69,3.

83. Noha olyanná lettem, mint a füstön levő tömlő; a Te rendeléseidről el nem feledkezem. Jób 30,30.

84. Mennyi a Te szolgádnak napja, és mikor tartasz ítéletet az én üldözőim felett? Zsolt. 30,5. 7. 39,4. Jel. 6,10.

85. Vermet ástak nékem a kevélyek, akik nem a Te törvényed szerint élnek.

86. Minden parancsolatod hűség; csalárdul üldöznek engem; segíts meg engem!

87. Csaknem megemésztettek engem e földön, de én nem hagytam el a Te határozataidat.

88. **A Te kegyelmed szerint eleveníts meg engem, hogy megőrizhessem a Te szádnak bizonyságait.**

ל *lamed*

89. **Uram! Örökké megmarad a Te Igéd a mennyben.** Ésa. 40,8. Mát. 24,34. 35.

90. Nemzedékről nemzedékre van a Te hűséged, Te erősítetted meg a földet és áll az. Zsolt. 89,2. Préd. 1,4. 1Pét. 1,25.

91. A Te ítéleteid szerint áll minden ma is; mert minden, ami van, Tenéked szolgál.

92. **Ha nem a Te törvényed lett volna az én gyönyörűségem, akkor elvesztem volna az én nyomorúságomban.**

93. **Soha sem feledkezem el a Te határozataidról, mert azok által elevenítettél meg engem.**

94. Tiéd vagyok, tarts meg engem, mert a Te határozataidat keresem. Hós. 2,7. 16.

95. Vártak rám a gonoszok, hogy elveszítsenek, de én a Te bizonyságaidra figyelek.

96. Látom, minden tökéletes dolognak vége van, de a Te parancsolatodnak nincs határa. Ésa. 40,8. Mát. 5,18.

מ *mem*

97. Mely igen szeretem a Te törvényedet, egész nap arról gondolkodom!
98. **Az én ellenségeimnél bölcsebbé teszel engem a Te parancsolataiddal, mert mindenkor velem vannak azok.** 5Móz. 4,6. 8. Ésa. 48,17.
99. **Minden tanítómnál értelmesebb lettem, mert a Te bizonyságaid az én gondolataim.** 2Tim. 3,15.
100. Előrelátóbb vagyok, mint az öreg emberek, mert **vigyázok a Te határozataidra.** Jób 32,7.
101. Minden gonosz ösvénytől visszatartóztattam lábaimat, hogy **megőrizzem a Te Igédet.** Péld. 1,15. 2Kor. 7,1.
102. Nem távoztam el a Te ítéleteidtől, mert **Te oktattál engem.**
103. **Mily édes az én ínyemnek a Te Igéd; méznél édesebb az az én számnak!** Zsolt. 19,10. Péld. 8,11.
104. A Te határozataidból leszek értelmes, gyűlölöm azért a hamisságnak minden ösvényét.

נ *nun*

105. **Az én lábamnak szövétneke a Te Igéd, és ösvényemnek világossága.**
106. Megesküdtem és megállom, hogy megtartom a Te igazságodnak ítéleteit.
107. Felette nagy nyomorúságban vagyok; Uram, eleveníts meg a Te Igéd szerint.
108. **Szájamnak önkéntes áldozatai legyenek kedvesek előtted Uram! és taníts meg a Te ítéleteidre.** Hós. 14,2. Zsid. 13,15.
109. Életem folyton veszedelemben van, mindazáltal a Te törvényedről el nem feledkezem. Bír. 12,3. Jób 13,14.
110. Tört vetettek ellenem a gonoszok, de a Te határozataidtól el nem tévelyedtem. Zsolt. 140,5.
111. **A Te bizonyságaid az én örökségem örökre, mert szívemnek örömei azok.** 5Móz. 33,4.
112. Az én szívem hajlik a Te rendeléseid teljesítésére mindenha és mindvégig.

ס *szameh*

113. Az állhatatlanokat gyűlölöm, de a Te törvényedet szeretem.
114. **Menedékem és pajzsom vagy Te; Igédben van az én reménységem.**
115. Távozzatok tőlem gonosztevők, hogy megőrizzem az én Istenemnek parancsolatait. Zsolt. 6,8. 139,19. Mát. 7,23.
116. Támogass engem a Te Igéd szerint, hogy éljek, és ne engedd, hogy megszégyenüljek reménységemben. Róm. 10,11.
117. Segíts, hogy megmaradjak, és gyönyörködjem a Te rendeléseidben szüntelen. Ján. 10,28. Róm. 5,5. 9,33. Fil. 1,20.
118. Megtapodod mindazokat, akik rendeléseidtől elhajolnak, mert az ő álnokságuk hazugság.
119. Mint salakot mind elveted e föld gonoszait, azért szeretem a Te bizonyságaidat. Ezék. 22,18.
120. Megborzad testem a tőled való félelem miatt, és félek a Te ítéleteidtől.

ע *ájin*

121. Azt tettem, ami törvényes és igaz: ne adj át nyomorgatóimnak! Zsid. 7,22.
122. Légy kezes a Te szolgádért az ő javára, hogy a kevélyek el ne nyomjanak engem.
123. **Szemeim epekednek a Te üdvösséged és a Te megigazulásod igérete után.**
124. **Cselekedjél a Te szolgáddal a Te kegyelmességed szerint, és a Te rendeléseidre taníts meg engem!**
125. Szolgád vagyok, adj értelmet, hogy megismerjem a Te bizonyságaidat!
126. Ideje, hogy az Úr cselekedjék; megrontották a Te törvényedet.
127. Jobban szeretem azért a Te parancsolataidat, mint az aranyat, mint a legtisztább aranyat. Zsolt. 19,10. Péld. 8,11.
128. Igaznak tartom azért minden határozatodat, és a hamisságnak minden ösvényét gyűlölöm.

פ *pé*

129. Csodálatosak a Te bizonyságaid, azért én megőrzöm azokat.
130. **A Te Igéd megnyilatkozása világosságot ad, és oktatja az együgyűt.**

2Móz. 10,23. Zsolt. 19,7. Péld. 1,4. 2Pét. 1,19.

131. Szájamat feltátom és lihegek, mert kívánom a Te parancsolataidat.

132. Tekints reám és könyörülj rajtam, amiképpen szoktál a Te nevednek kedvelőin. Zsolt. 106,4. 2Thess. 1,6.

133. Vezéreld lépteimet a Te Igéd szerint, és ne engedd, hogy valami hamisság uralkodjék rajtam! Zsolt. 19,13. Róm. 6,12.

134. Ments meg az emberek erőszakosságától, hogy megőrizzem a Te határozataidat! Luk. 1,74. 2Thess. 3,3.

135. **A Te orcádat világosítsd meg a Te szolgádon, és taníts meg a Te rendeléseidre!** Zsolt. 4,6.

136. Víznek folyásai erednek az én szemeimből azok miatt, akik nem tartják meg a Te törvényedet. Jer. 9,1. 14,17.

Cadi

137. Igaz vagy Uram, és a Te ítéleted igazságos. Jer. 12,1. Dán. 9,7.

138. A Te bizonyságaidat igazságban és hűségben jelentetted meg, és mindenek felett való egyenességben.

139. Buzgóságom megemészt engem, mert elfeledkeztek a Te Igédről az én ellenségeim.

140. **Felettébb tiszta a Te Igéd, és a Te szolgád szereti azt.** Péld. 30,5.

141. Kicsiny vagyok én és megvetett, de a Te határozataidról el nem feledkezem. Ámós 7,2.

142. A Te igazságod igazság örökké, és a Te törvényed igaz.
Zsolt. 19,9. Ján. 17,17. Ef. 1,13.

143. Nyomorúság és keserűség ért engem, de a Te parancsolataid gyönyörűségeim nékem.

144. A Te bizonyságaidnak igazsága örökkévaló; adj nekem értelmet, hogy éljek!

Kof

145. Teljes szívemből kiáltok hozzád, hallgass meg, Uram! Megtartom a Te rendeléseidet.

146. Segítségül hívlak: tarts meg engem, és megőrzöm a Te bizonyságaidat.

147. Hajnal előtt felkelek, kiáltok hozzád; a Te Igédben van reménységem.

148. **Szemeim megelőzik az éjjeli őrséget, hogy a Te Igédről gondolkodjam.**
Józs. 1,8. Zsolt. 63,1. 6. Péld. 4,5. 6.

149. Hallgasd meg az én szómat a Te kegyelmességed szerint, Uram! Eleveníts meg a Te ítéleted szerint!

150. Közelgetnek hozzám az én gonosz háborgatóim, akik a Te törvényedtől messze távoztak.

151. Közel vagy Te, Uram! és minden Te parancsolatod igazság. Zsolt. 145,18.

152. Kezdettől tudom bizonyságaidról, hogy örökre alapítottad azokat. Luk. 21,33.

Rés

153. Lásd meg az én nyomorúságomat és szabadíts meg engem; mert a Te törvényedről nem felejtkezem el! JerSir. 5,1.

154. **Te perelj peremben és ments meg; a Te Igéd szerint eleveníts meg engem!** 1Sám. 24,15. Zsolt. 35,1. Mik. 7,9.

155. Távol van a gonoszoktól az üdvösség, mert nem törődnek a Te rendeléseiddel. Jób 5,4.

156. Nagy a Te irgalmasságod, Uram! A Te ítéleteid szerint eleveníts meg engem.

157. Sokan vannak az én háborgatóim és üldözőim, de nem térek el a Te bizonyságaidtól.

158. Láttam a hűtleneket és megundorodtam, hogy a Te szavadat meg nem tartják.

159. Lásd meg Uram, hogy a Te határozataidat szeretem; a Te kegyelmességed szerint eleveníts meg engem!

160. A Te Igédnek summája igazság, és a Te igazságod ítélete mind örökkévaló.
1Sám. 21,1. 26,18.

Sin

161. A fejedelmek ok nélkül üldöztek engem; de a Te Igédtől megrettent szívem.

162. **Gyönyörködöm a Te Igédben, mint aki nagy nyereséget talált.**

163. A hazugságot gyűlölöm és utálom; a Te törvényedet szeretem.

164. Naponként hétszer dicsérlek téged, a Te igazságodnak ítéleteiért.

165. **A Te törvényed kedvelőinek nagy békességük van, és nincs bántódásuk**.
Péld. 3,2. Ésa. 32,17. Mát. 11,25. 1Kor. 1,18–31.
166. Várom a Te üdvösségedet, oh Uram! és a Te parancsolataidat cselekszem.
167. Megtartom a Te bizonyságaidat, és azokat igen szeretem.
168. Megtartom a Te határozataidat és bizonyságaidat, mert minden utam nyilván van előtted. Jób 34,21. Péld. 5,21.

Táv

169. Oh Uram! Hadd szálljon az én könyörgésem a Te színed elé; adj értelmet nekem a Te Igéd szerint.
170. Jusson elődbe az én imádságom; a Te Igéd szerint szabadíts meg engem!
171. Ajkaim dicséretet zengjenek, mert megtanítasz a Te rendeléseidre. Jer. 15,16.
172. Nyelvem a Te Igédről szól, mert minden parancsolatod igazság.
173. Legyen segítségemre a Te kezed, mert a Te határozataidat választottam!
Józs. 24,22. Péld. 1,29. Luk. 10,42.
174. **Uram**! **Vágyódom a Te üdvösséged után, és a Te törvényed nékem gyönyörűségem**.
175. Engedj élnem, hogy dicsérjelek téged, és a Te ítéleteid segítsenek rajtam!
176. Tévelygek, mint valami elveszett juh: keresd meg a Te szolgádat; mert a Te parancsolataidat nem felejtettem el!
Ésa. 53,6. Ezék. 34,6.
Mát. 18,11. Luk. 15,4. 1Pét. 2,25.

A hazug ajkak, csalárd nyelvek ítélete
(Zarándok ének.)

120 Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltek, és Ő meghallgatott engem. Jón. 2,2.
2. Mentsd meg, Uram, életemet a hazug ajaktól és a csalárd nyelvtől!
3. Mit adjanak néked, vagy mit nyújtsanak néked, te csalárd nyelv?!
4. Vitéznek hegyes nyilait fenyőfa parazsával.
5. Jaj nékem, hogy Mésekben bujdosom és a Kédár sátrai közt lakom! 1Móz. 10,2.
1Sám. 25,1. Jer. 49,28. Ezék. 27,13.
6. Sok ideje lakozom a békességnek gyűlölőivel!
7. Magam vagyok a békesség, de mihelyt megszólalok, ők viadalra készek.

Az Úr a te őriződ
(Zarándok ének.)

121 Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Jer. 3,23.
2. **Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és a földet**.
1Sám. 2,9. Zsolt. 124,8. 127,1. Péld. 3,23.
3. Nem engedi, hogy lábad inogjon; nem szunnyad el a te őriződ. Ésa. 27,3.
4. Ímé, nem szunnyad és nem alszik az Izraelnek őrizője!
5. **Az Úr a te őriződ, az Úr a te árnyékod a te jobb kezed felől**.
6. **Nappal a nap meg nem szúr téged, sem éjjel a hold**. Ésa. 49, 10. Jel. 7,16.
7. **Az Úr megőriz téged minden gonosztól, megőrzi a te lelkedet**.
Zsolt. 41,2. 91,7–11.
8. **Megőrzi az Úr a te ki- és bemeneteledet, mostantól fogva mindörökké**!
5Móz. 28,6. Péld. 2,8. 3,6.

Békesség legyen Jeruzsálemen
(Zarándok ének, Dávidtól.)

122 Örvendezek, mikor mondják nékem: Menjünk el az Úr házába! Zsolt. 84,4. 100,4. Ésa. 2,3. Zak. 8,21.
2. Ott álltak a mi lábaink a te kapuidban, oh Jeruzsálem!
3. Jeruzsálem, te szépen épült, mint a jól egybeszerkesztett város! 2Sám. 5,9. Ef. 2,21.
4. Ahová feljárnak a nemzetségek, az Úrnak (Jah) nemzetségei, bizonyságul Izraelnek, hogy hálát adjanak az Úr (Jehova) nevének. 2Móz. 16,34. 5Móz. 16,16.
5. Mert ott vannak az ítélőszékek, Dávid házának székei.
6. **Könyörögjetek Jeruzsálem békességéért; legyen bősége a téged szeretőknek**! Ésa. 62,6. Jer. 51,50.
7. **Békesség legyen a te várfalaid között, és gyarapodás a te palotáidban**.
8. Atyámfiaiért és barátaimért mondom: **Béke legyen benned**!
9. **Az Úrnak** (Jehova), **a mi Istenünknek** (Elohim) **házáért jót kívánok tenéked**!

Az Úrra néznek szemeink
(Zarándok ének.)

123 Hozzád emelem szemeimet,
oh Te egekben lakozó!

2. Ímé, mint a szolgák szemei uruknak kezére, mint a szolgalány szemei asszonya kezére: **úgy néznek szemeink az Úrra** (Jehova), **a mi Istenünkre** (Elohim), **mígnem megkönyörül rajtunk**!

3. Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk! Mert igen elteltünk gyalázattal.
Zsolt. 25,15.

4. Lelkünk igen eltelt a gazdagok csúfolkodásával, és a kevélyek gyalázkodásával.

Az Úr nevében van a mi segítségünk
(Zarándok ének, Dávidtól.)

124 Ha nem az Úr az, aki velünk volt, így szóljon Izrael,
Róm. 8,31. Zsid. 13,5.

2. Ha nem az Úr az, aki velünk volt, mikor ránk támadtak az emberek:

3. Akkor elevenen nyeltek volna el minket, amint felgerjedt haraguk ellenünk;

4. Akkor elborítottak volna minket a vizek, áradat csapott volna át lelkünk felett;

5. Akkor átfutottak volna rajtunk a felbőszült vizek.

6. Áldott az Úr, aki nem adott minket fogaik prédájául!

7. Megszabadultunk, mint a madár, a madarász tőréből. A tőr összetört, mi pedig megszabadultunk. Zsolt. 91,3.

8. **A mi segítségünk az Úr nevében van, aki teremtette az eget és földet.**
Zsolt. 121,2.
2Móz. 18,4. 5Móz. 33,7. 26. 29.
2Sám. 22.3. Péld. 18,10. Zsid. 13,6.

Az Úr körülveszi az Ő népét
(Zarándok ének.)

125 **Akik bíznak az Úrban, olyanok, mint a Sion hegye, amely meg nem inog, örökké megáll.**

2. **Ahogy Jeruzsálemet hegyek veszik körül, úgy veszi körül az Úr az Ő népét mostantól fogva mindörökké.**
1Kir. 20,23. 28. Zsolt. 72,3.

3. Mert nem pihen meg a gonoszok pálcája az igazak részén, nehogy gonoszságra nyújtsák ki kezeiket az igazak.

4. Tégy jól, Uram, a jókkal, és a szívükben igazakkal!

5. A görbe utakra tévedezőket pedig juttassa az Úr a gonosztevők sorsára; **békesség legyen Izraelen**!
Zsolt. 128,6. Péld. 2,15. Ésa. 59,8. Gal. 6,16.

Hatalmas Isten a mi Urunk
(Zarándok ének.)

126 Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók.
Zsolt. 85,1. Jer. 29,14. Hós. 6,11. Jóel 3,1.

2. **Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett az Úr velük!** Jób 8,21. 1Pét. 4,14.

3. **Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, azért örvendezünk.** Csel. 8,6. 8. 12,9.

4. Hozd vissza, Uram, a mi foglyainkat, mint patakokat a déli földön!

5. Akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd.
Zsolt. 35,10. Jer. 31,9. Gal. 6,9.

6. **Aki drága magját sírva hozva jön elő, bizony örvendezéssel tér vissza, kévéit emelve.** Zsolt. 61,3.

Az Úr gondoskodik
(Zarándok ének, Salamontól.)

127 **Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őriző.**

2. Hiába néktek korán felkelnetek, későn feküdnötök, fáradsággal szerzett kenyeret ennetek! **Szerelmesének álmában ád eleget.** 1Móz. 3,17. 19.

3. **Ímé, az Úrnak öröksége, a fiak; az anyaméh gyümölcse: jutalom.**
1Móz. 35,5. 5Móz. 28,4. Zsolt. 113,9. Ésa. 13,18.

4. Mint a nyilak a hősnek kezében, olyanok a serdülő fiak.

5. Boldog ember, aki ilyenekkel tölti meg tegzét; nem szégyenülnek meg, ha ellenséggel szólnak a kapuban.

Áldott az Úrnak útjaiban járó ember
(Zarándok ének.)

128 **Mind áldott az, aki féli az Urat; aki az Ő útjaiban jár!**
Zsolt. 1,1–3. 119,1.

2. **Bizony, kezed munkáját eszed! Boldog vagy és jól van dolgod.**
5Móz. 4,40. Zsolt. 37,25. 26. Ésa. 3,10.

3. **Feleséged, mint a termő szőlő házad belsejében; fiaid, mint az olajfacsemeték asztalod körül.**
Zsolt. 52,8. Péld. 5,18. Ezék. 19,10.

4. **Ímé, így áldatik meg a férfiú, aki féli az Urat!**

5. **Megáld téged az Úr a Sionról, hogy lássad Jeruzsálem jólétét életed minden napján;** Zsolt. 134,3.

6. És meglátod fiaidnak fiait; **békesség legyen Izraelen!** 1Móz. 50,23. Jób 42,16. Zsolt. 103,17. 125,5. Péld. 17,6.

Az Úr népének gyűlölői megszégyenülnek
(Zarándok ének.)

129 Sokat szorongattak engem ifjúságom óta! mondja most Izrael.
Ezék. 23,3. Hós. 2,15. Mát. 16,18. 2Kor. 4,8. 9.

2. Sokat szorongattak engem ifjúságom óta, mégsem vettek erőt rajtam.

3. Szántók szántottak hátamon, hosszúra nyújtották barázdáikat. Zsid. 11,36.

4. Az Úr igaz! Elvágta a gonoszok kötelét. 2Thess. 1,6.

5. **Megszégyenülnek és meghátrálnak mindazok, akik gyűlölik a Siont.**
1Móz. 12,3.

6. Olyanok lesznek, mint a háztetőn a fű, amely kiszárad, mielőtt felnövekedne.
Zsolt. 37,2.

7. Amelyet sem arató nem szed markába, sem kévekötő az ölébe.

8. Az átutazók se mondják: Az Úr áldása legyen rajtatok! Áldunk benneteket az Úrnak nevében! Ruth 2,4. Zsolt. 118,26.

Az Úrnál van a megváltás
(Zarándok ének.)

130 A mélységből kiáltok hozzád, Uram! JerSir. 3,55. Jón. 2,2.

2. Uram, hallgasd meg az én szómat; legyenek füleid figyelmesek könyörgő szavamra!

3. Ha a bűnöket számon tartod, Uram: Uram, kicsoda maradhat meg?!
Náh. 1,6. Róm. 3,20. Jel. 6,17.

4. **Hiszen nálad van a bocsánat, hogy féljenek téged!**
1Kir. 8,40. Jer. 33,8. 9. Ef. 1,7. Zsid. 12,28.

5. Várom az Urat, lelkem várja Őt, és **az Ő Igéjében bízom.**

6. Várja lelkem az Urat, jobban, mint az őrök a reggelt, az őrök a reggelt.

7. **Bízzál Izrael az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és bőséges nála a megváltás!** Ésa. 55,7.

8. Meg is váltja Ő Izraelt minden bűnéből. Zsolt. 103,3. 4. Mát. 1,21. Luk. 1,68. Tit. 2,14.

Lelkem mint kisded csügg az Úron
(Zarándok ének, Dávidtól.)

131 Uram, nem fuvalkodott fel az én szívem, sem nem kevélykedett az én szemem, sem nem jártam nagy dolgok után, erőmet meghaladó csodadolgok után; Róm. 12,16.

2. Sőt lecsendesítém és elnémítám lelkemet. Amilyen az elválasztott gyermek az anyjánál; mint az elválasztott gyermek, olyan bennem az én lelkem.
Mát. 18,3. 1Kor. 14,20.

3. Bízzál Izrael az Úrban mostantól fogva mindörökké! Zsolt. 130,7.

Siont választotta az Úr lakhelyül
(Zarándok ének.)

132 Emlékezzél meg, Uram, Dávidról és minden nyomorúságáról; Jer. 31,20.

2. Aki megesküdt az Úrnak, fogadást tett a Jákób hatalmas Istenének:

3. Nem megyek be sátoros házamba, nem fekszem ágyamba;

4. Nem bocsátok álmot szemeimre s pilláimra szendert; Péld. 6,4.

5. Míg helyet nem találok az Úrnak, hajlékot Jákób hatalmas Istenének!

6. Ímé, hallottunk róla Efratában; rátaláltunk Jaar térségein:
Józs. 18,1. 1Sám. 7,1. 1Krón. 13,5.

7. Hadd menjünk be az Ő hajlékaiba, boruljunk le lábainak zsámolyához!

8. Indulj Uram, a Te nyugvóhelyedre: Te és a Te hatalmadnak ládája!

4Móz. 10,35. 2Krón. 6,41.

9. **Papjaid öltözködjenek megigazultságba, kegyeltjeid pedig örvendezzenek!**
Jób 29,14. Ésa. 61,10.

10. Dávidért, a Te szolgádért, ne fordulj el felkented orcájától!

11. Hűséget esküdött az Úr Dávidnak, nem tér el attól: **Ágyékod gyümölcsét ültetem székedbe**; 2Sám. 7,12–16. 1Kir. 8,25. Zsolt. 89,3. 4. 33. Luk. 1,69. Csel. 2,30.

12. **Ha megtartják fiaid szövetségemet és bizonyságomat, amelyekre megtanítom őket, fiaik is mindörökké székedben ülnek.** Zsolt. 103,17–18.

13. Mert a Siont választotta ki az Úr, azt szerette meg magának lakhelyül:
Zsolt. 48,1. 2.

14. Ez lesz nyugovóhelyem örökre; itt fogok lakozni, mert így kívánom;
Zsolt. 26,8. Mát. 23,21.

15. **Eleséggel megáldom gazdagon, szegényeit megelégítem kenyérrel;**

16. **Papjait meg felruházom üdvösséggel, és vígan örvendeznek kegyeltjei.**
2Krón. 6,41. Ésa. 12,3. Csel. 15,3.

17. **Megnövesztem ott Dávidnak hatalmát, szövétneket szerzek az én felkentemnek.** Hós. 11,12.

18. Ellenségeire szégyent borítok, rajta pedig koronája ragyog.
Zsolt. 105,15. Ezék. 29,21. Luk. 1,69.

Az Úr áldása az egységen

(Zarándok ének, Dávidtól.)

133 **Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak egységben!**
1Móz. 13,8. 1Kor. 1,10. Zsid. 13,1.

2. Olyan az, mint a drága olaj a fejen, amely aláfoly a szakállon, az Áron szakállán; amely lefoly köntöse prémjére;
2Móz. 30,25.

3. Mint a Hermon harmatja, amely leszáll Sion hegyeire. **Mert oda parancsolt áldást az Úr és életet örökre!**
3Móz. 25,21. 5Móz. 4,48. 28,8. Dán. 12,2. 3. Mát. 25,34. 46. Ján. 4,14. 5,24. 28. 29. 6,54. 17,3. Zsid. 7,25. 1Ján. 5,20.

Áldjátok az Urat

(Zarándok ének.)

134 Ímé, áldjátok az Urat mind, ti szolgái az Úrnak, akik az Úr házában álltok éjjelente! 1Krón. 9,33.

2. Emeljétek fel kezeiteket a szenthelyen, és áldjátok az Urat! 1Tim. 2,8.

3. **Áldjon meg téged az Úr a Sionról, aki teremtette az eget és a földet!**
Zsolt. 124,8. 128,5.

Isten mindenhatósága, a bálványok tehetetlensége

135 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Úrnak nevét, dicsérjétek Őt, oh ti szolgái az Úrnak!

2. Akik álltok az Úrnak házában, Istenünk házának pitvaraiban.
Zsolt. 116,9. Luk. 2,37.

3. **Dicsérjétek az Urat, mert jó az Úr; dicsérjétek nevét, mert gyönyörűséges!**
Zsolt. 147,1.

4. **Mert kiválasztá magának az Úr Jákóbot, Izraelt a saját örökségéül.**
2Móz. 19,5. 5Móz. 7,6. 10,15. 1Pét. 2,9.

5. Mert én tudom, hogy hatalmas az Úr, és a mi Urunk minden istennél különb.
Zsolt. 95,3.

6. Mind megteszi az Úr, amit akar: az egekben és a földön, a vizekben és minden mélységben.

7. Felemeli a felhőket a földnek széléről; villámlást készít, hogy eső legyen, s szelet hoz elő tárházaiból.
Jób 28,25. 38,22. Jer. 10,13. 51,16. Zak. 10,1.

8. Aki megverte Egyiptom elsőszülötteit, az emberétől a baromig.

9. Jeleket és csodákat küldött rád, oh Egyiptom, fáraóra és összes szolgáira.
5Móz. 6,22. Zsolt. 78,43. 51.

10. Aki megvert nagy népeket, és megölt erős királyokat: 4Móz. 21,23–35.

11. Szihont, az Emoreusok királyát, meg Ógot, a Básán királyát, és Kánaánnak minden királyát. Józs. 12,1–24.

12. **És odaadta földjüket örökségül; örökségül saját népének, Izraelnek.**
1Móz. 17,8.

13. Uram! Örökkévaló a Te neved; oh Uram, nemzedékről nemzedékre emlegetnek téged. 2Móz. 3,15.

14. **Mert az Úr fogja megítélni az Ő népét, és könyörületes az Ő szolgái iránt.** 5Móz. 32,36.
15. A pogányok bálványai ezüst és arany, emberi kezek alkotásai.
16. Szájuk van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak;
17. Füleik vannak, de nem hallanak, és lehelet sincsen szájukban!
18. Hasonlók lesznek hozzájuk alkotóik is, és mindazok, akik bíznak bennük.
19. Izrael háznépe: áldjátok az Urat! Áronnak háznépe: áldjátok az Urat!
Zsolt. 115,9.
20. Lévinek háznépe: áldjátok az Urat! Kik félik az Urat: áldjátok az Urat!
21. Áldott az Úr a Sionon, aki Jeruzsálemben lakozik! Dicsérjétek az Urat!

Isten örök kegyelmének dicsérete

136 Magasztaljátok az Urat, mert jó; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.** 1Krón. 16,34. Zsolt. 106,1. Jer. 33,11.
2. Magasztaljátok az istenek Istenét; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
5Móz. 10,17.
3. Magasztaljátok az uraknak Urát; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
1Tim. 6,15. Jel. 17,14.
4. Aki nagy csodákat művel egyedül; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
5. Aki teremtette az egeket bölcsességgel; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
Péld. 3,19. Jer. 51,15.
6. Aki kiterjesztette a földet a vizek fölé; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
Jób 26,7. Jer. 10,12.
7. Aki teremtette a nagy világító testeket; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
8. A napot, hogy uralkodjék nappal; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.** 5Móz. 4,19.
9. A holdat és csillagokat, hogy uralkodjanak éjszaka; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
10. Aki megverte az egyiptomiakat elsőszülötteikben; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
11. Aki kihozta Izraelt azok közül; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.** 2Móz. 12,51.
12. Hatalmas kézzel és kinyújtott karral; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
13. Aki kétfelé választotta a Vörös tengert; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
2Móz. 14,21. Zsolt. 78,13.
14. És átvitte Izraelt annak közepén; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
2Móz. 14,22.
15. A fáraót pedig és seregét a Vörös tengerbe vetette; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
16. Aki vezérelte népét a pusztában; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
5Móz. 8,15.
17. Aki nagy királyokat vert le; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
18. És megvert hatalmas királyokat; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
19. Szihont, az emoreusok királyát; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
20. Meg Ógot, a Básán királyát; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
21. És örökségül adta az ő földjüket; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.** Józs. 12,1.
22. Örökségül szolgájának, az Izraelnek; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
23. Aki megemlékezett rólunk megalázottságunkban; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.** 1Móz. 8,1. 5Móz. 32,36.
24. És megszabadított minket ellenségeinktől; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.**
25. Aki eledelt ad minden testnek; mert **az Ő kegyelme örökkévaló.** Zsolt. 104,27.
26. Magasztaljátok az egek Istenét; mert **az Ő kegyelme örökkévaló!**

A fogoly nép keserve

137 Babilon folyóvizeinél, ott ültünk és sírtunk, mikor a Sionról emlékezénk. Ezék. 1,1. Dán. 8,2.
2. A fűzfákra függesztettük ott hárfáinkat, JerSir. 5,15.
3. Mert énekszóra nógattak ott elfogóink, kínzóink pedig víg dalra, mondván: Énekeljetek nékünk a Sion énekei közül!
Zsolt. 79,1.
4. Hogyan énekelnénk az Úrnak énekét idegen földön?!
5. **Ha elfelejtkezem rólad, Jeruzsálem, felejtkezzék el rólam az én jobb kezem!**
6. Nyelvem ragadjon az ínyemhez, ha meg nem emlékezem rólad; ha nem Jeru-

zsálemet tekintem az én legfőbb örömömnek! Jób 29,10. Ezék. 3,26.

7. Emlékezzél meg, Uram, az Edom fiairól, akik azt mondták Jeruzsálem napján: Rontsátok le, rontsátok le azt alapjáig!
Jer. 49,7–22. JerSir. 4,22. Ezék. 25,12. Abd. 10.

8. Babilon leánya, te elpusztítandó! Boldog lesz, aki megfizet néked gonoszságodért, amit velünk elkövettél!
Ésa. 13,1. 47,1. Jel. 18,6.

9. Boldog az, aki megragadja és sziklához csapja kisdedeidet!
2Kir. 8,12. Hós. 13,16. Náh. 3,10.

Isten Igéjének felmagasztalása

(Dávid zsoltára.)

138 **Magasztallak téged teljes szívemből; énekkel áldalak az istenek előtt.** Zsolt. 82,1. 6. 119,46.

2. **Szent templomod felé hajolok, s magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért; mert minden neveden felül felmagasztalád a Te Igédet.**
1Kir. 8,29. Ésa. 42,21.

3. **Mikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál engem, lelkemben erő támadt.** Jer. 33,3. Zak. 10,12.

4. Magasztal téged, Uram, e földnek minden királya, mikor meghallják szádnak beszédeit,

5. És énekelnek az Úrnak útjairól, mert nagy az Úr dicsősége!

6. Noha felséges az Úr, mégis meglátja az alázatost, a kevélyt pedig távolról ismeri. Példd. 3,34. 11,2. 16,19. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5.

7. Ha nyomorúságban vergődöm, megelevenítesz; ellenségeim haragja ellen kinyújtod kezedet, és a Te jobb kezed megment engem. Zsolt. 23,3.

8. **Elvégzi értem az Úr. Uram, a Te kegyelmed örökkévaló: ne hagyd el a Te kezeidnek alkotásait!** Jób 8,7. Zsolt. 57,2.
Róm. 9,28. Fil. 1,6. Zsid. 12,2.

Az Úr kezének alkotása vagyunk

(Az éneklőmesternek, Dávid zsoltára.)

139 Uram, megvizsgáltál engem, és ismersz. Jer. 12,3. Jel. 2,23.

2. **Te ismered ülésemet és felkelésemet, messziről érted gondolatomat.**
2Kir. 19,27. Mát. 9,4. Ján. 2,24.

3. **Járásomra és fekvésemre ügyelsz, minden utamat jól tudod.**

4. **Mikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt Uram!**
Ésa. 65,24. Zsid. 4,13.

5. **Elől és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezedet.** Zsolt. 145,16.

6. Csodálatos előttem e tudás, magasságos, nem érthetem azt.

7. Hová menjek a Te Szellemed elől és a Te orcád elől hova fussak?

8. Ha a mennybe hágok fel, ott vagy; ha a Seolba vetek ágyat, ott is jelen vagy.
Péld. 15,11. Ámós 9,2.

9. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó szélére szállanék:

10. **Ott is a Te kezed vezérelne engem, és a Te jobb kezed fogna engem.**

11. Ha azt mondom: A sötétség bizonyosan elborít engem és a világosság körülöttem éjszaka lesz,

12. **A sötétség sem borít el előled, és fénylik az éjszaka, mint a nappal; a sötétség olyan, mint a világosság.**

13. **Bizony Te alkottad veséimet, Te takargattál engem anyám méhében.**

14. **Magasztallak, hogy csodálatosan megalkottál. Csodálatosak a Te cselekedeteid!** És jól tudja ezt az én lelkem.

15. Nem volt elrejtve előtted az én testem, mikor titokban formáltattam és idomíttattam, mintegy a föld mélyében.

16. Látták szemeid az én alaktalan testemet, és könyvedben ezek mind be voltak írva; a napok is, amelyeken formáltatni fognak; holott egy sem volt még meg közülük.

17. **És nékem milyen drágák a Te gondolataid, oh Isten! Mily nagy azoknak summája!** Ésa. 55,8–9. Róm. 8,6.

18. Számlálgatom őket: többek a fövenynél; mikor felserkenek, akkor is veled vagyok.

19. Vajha elvesztené Isten a gonoszt! Vérszopó emberek, távozzatok tőlem!

20. Akik gonoszul szólnak felőled, és nevedet hiába veszik fel, a Te ellenségeid.
Júd. 15.

21. Ne gyűlöljem-é, Uram, a téged gyűlölőket? Az ellened lázadókat ne utáljam-é?

22. Teljes gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimmé lettek!

23. Vizsgálj meg engem, oh Isten, és ismerd meg szívemet! Próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimat!
1Krón. 28,9. Jób 31,6. Jer. 17,10.

24. És lásd meg, ha van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja? És vezérelj engem az örökkévalóság útján! Ján. 14,6.

Megvédelmez az Úr az erőszakos rágalmazótól

(Az éneklőmesternek, Dávid zsoltára.)

140 Szabadíts meg engem, Uram, a gonosz embertől; az erőszakos embertől védj meg engem!

2. Akik gonoszt gondolnak szívükben, és minden nap háborút kezdenek.

3. Nyelvüket élesítik, mint a kígyó; áspiskígyó mérge van ajkaik alatt. Szela.
Róm. 3,13. Jak. 3,8.

4. Ments meg, oh Uram, a gonosz kezétől; az erőszakos embertől védj meg engem! Akik meg akarják ejteni lépéseimet.

5. Tőrt hánytak elém titkon a kevélyek és köteleket; hálót terítettek ösvényem szélére, hurkokat vetettek elém! Szela.

6. Azt mondtam az Úrnak: Istenem vagy Te! Hallgasd meg Uram könyörgésem szavát! Zsolt. 16,2.

7. **Én Uram**, **Istenem**, **üdvösségem ereje**: fedezd be fejemet a harc napján!
Zsolt. 18,32. Ef. 6,13. 17.

8. Ne add meg Uram, amit a gonosz kíván; rossz szándékát ne segítsd elő, mert felfuvalkodik! Szela. Jób 5,12. 13.

9. A körülöttem ólálkodóknak fejét borítsa be ajkaiknak átka. Zsolt. 7,16.

10. Eleven szenek hulljanak reájuk; tűzbe vesse őket, örvényekbe, fel ne keljenek!

11. A rágalmazó ember meg ne maradjon e földön; az erőszakos embert űzze a veszedelem, míg nyaka szakad.

12. **Tudom**, **hogy felkarolja az Úr a nyomorultak ügyét**, **a szegények jogát**.
Zsolt. 109,31.

13. Bizony, az igazak magasztalják a Te nevedet, s orcád előtt lakoznak az igazságosak.

Megőrzi szívünket az Úr a gonosztól

(Dávid zsoltára.)

141 Uram! Hívlak téged: siess hozzám; figyelmezz szavamra, mikor hívlak téged.

2. Mint jó illatú füst jusson elődbe imádságom, s kezem felemelése estéli áldozat legyen. 1Tim. 2,8. Jel. 8,3.

3. Tégy Uram zárt az én számra; őriztessed az én ajkaim nyílását! Jak. 3,6.

4. Ne engedd szívemet rosszra hajlani, hogy istentelenül ne cselekedjem a gonosztevő emberekkel egybe; és ne egyem azoknak kedvelt ételéből!
Péld. 23,6. Mát. 6,13.

5. Ha igaz ver engem: jól van az; ha dorgál engem: mintha drága olajjal kenné fejem. Nem vonakodik fejem, sőt még imádkozom is értük nyavalyájukban.
Péld. 9,8. Préd. 7,5. Gal. 6,1.

6. Amikor bíráik letaszíttatnak a sziklákról, akkor majd hallgatják az én beszédeimet, mert gyönyörűségesek.

7. Mint aki a földet vágja és hányja, úgy szóratnak szét csontjaik a Seol torkában.
2Kor. 1,9.

8. De az én szemeim, Uram Isten, rajtad csüggenek; benned keresek menedéket: ne vedd el életemet! Zsolt. 25,15.

9. Őrizz meg a tőrtől, amit elém hánytak, és a gonosztevőknek hálóitól!

10. Essenek a gonoszok saját hálóikba; én pedig megmenekülök! Zsolt. 35,8.

Dávid imája

(Dávid tanítása; imádság a barlangban létekor.)

142 Fennszóval hívom az Urat, fennszóval könyörgök az Úrhoz. 1Sám. 22,1.

2. Kiöntöm előtte panaszomat, kitárom előtte nyomorúságomat,

3. Mikor elcsügged bennem a szellemem. Te pedig tudod az én ösvényemet, hogy az úton, amelyen járok, tőrt vetettek elém.

4. Tekints jobbra és lásd meg, hogy senki sincsen, aki ismerne; nincsen számomra menedék; senki sem tudakozódik felőlem.

5. Hívlak téged, oh Uram; s ezt mondom: **Te vagy oltalmam és örökségem az élőknek földjén**; JerSir. 3,24. Róm. 8,17.
6. Figyelmezz esedezésemre, mert igen nyomorult vagyok! Szabadíts meg engem üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálamnál! Zsolt. 7,1. 116,6.
7. Vezesd ki életemet a börtönből, hogy magasztaljam a Te nevedet! Az igazak vegyenek engem körül, mikor jól teszel majd velem. Ésa. 49,22. 60,3–5.

Egy élő sem igaz Isten előtt

(Dávid zsoltára.)

143 Uram, hallgasd meg könyörgésemet, figyelmezzél imádságomra; hűséged és igazságod szerint hallgass meg engem.
2. Ne szállj perbe a Te szolgáddal, mert egy élő sem igaz előtted! 2Móz. 34,7. Jób 4,17. 14,3. Róm. 3,10.
3. Ímé, ellenség üldözi lelkemet, a földhöz veri éltemet; betaszít engem a sötétségbe, amilyen a régen megholtaké!
4. Elcsügged bennem a szellemem, megháborodott bennem a szívem!
5. Megemlékezem a régi időkről, elgondolom minden Te dolgodat; kezed munkáiról elmélkedem. Zsolt. 77,5. 11.
6. Kitárom feléd kezeimet; lelkem, mint szomjú föld, úgy eped utánad. Szela. Zsolt. 28,2. JerSir. 3,41. 1Tim. 2,8.
7. Siess, válaszolj nekem, Uram! Elfogyatkozik az én szellemem. Ne rejtsd el orcádat előlem, hogy ne legyek hasonló a sírba szállókhoz.
8. **Add, hogy korán reggel halljam irgalmasságodat, mert benned bízom! Mutasd meg nékem az utat, melyen járjak, mert hozzád emelem lelkemet!** Zsolt. 32,8. Ésa. 48,17.
9. Szabadíts meg engem ellenségeimtől, Uram; hozzád menekülök, rejts el engem!
10. **Taníts meg engem a Te akaratodat teljesítenem, mert Te vagy Istenem! A Te jó Szellemed vezéreljen engem az egyenes földön.** Neh. 9,20. Zsolt. 25,4. 40,8. Ján. 14,26. Róm. 8,13. Gal. 5,18. 1Ján. 2,17.
11. **Eleveníts meg engem, Uram, a Te nevedért; vidd ki életemet a nyomorúságból a Te igazságodért!** Róm. 8,11.
12. És kegyelmedből rontsd meg ellenségeimet, és veszítsd el mindazokat, akik szorongatják lelkemet; mert szolgád vagyok.

Boldog nép az, amelynek az Úr az Istene

(Dávid zsoltára.)

144 Áldott az Úr, az én Kősziklám, aki hadakozásra tanítja kezemet, s viadalra az én ujjaimat. Zsolt. 18,32–40. 2Sám. 22,35. Ef. 6,17.
2. Jótevőm és oltalmazóm, váram és megmentőm nékem; pajzsom, és Őbenne bízom, aki alám veti népemet.
3. **Uram! Micsoda az ember, hogy tudsz felőle, és az embernek fia, hogy gondod van reá?** Zsid. 2,6.
4. Olyan az ember, mint a lehelet; napjai, mint az átfutó árnyék.
5. Uram, hajlítsd meg egeidet és szállj alá; illesd meg a hegyeket, hogy füstölögjenek! Ésa. 64,1–3.
6. Lövelj villámot és hányd szerte őket; bocsásd ki nyilaidat és pusztítsd el őket.
7. Nyújtsd le kezeidet a magasból; ragadj ki és ments meg engem a nagy vizekből, az idegen fiak kezéből; Zsolt. 69,1. 14.
8. Akiknek szájuk hiábavalóságot beszél, s jobb kezük a hamisság jobbja.
9. Isten! Új éneket éneklek néked; tízhúrú lanton dicséretet éneklek néked; Zsolt. 33,2.
10. Ki üdvösséget ád a királyoknak, s megmenti Dávidot, az Ő szolgáját a gonosz szablyától. Csel. 8,8. 18,9. 10.
11. Ragadj ki és ments meg engem az idegen fiak kezéből, akiknek szájuk hamisságot beszél, s jobb kezük a hamisság jobbja.
12. **Hogy fiaink olyanok legyenek, mint a plánták, nagyokká nőve ifjú korukban; leányaink, mint a templom mintájára kifaragott oszlopok.**
13. Legyenek telve tárházaink, eledelt eledelre szolgáltassanak; juhaink százszorosodjanak, ezerszeresedjenek a mi legelőinken.
14. **Ökreink megrakodva legyenek; sem betörés, sem kirohanás, sem kiáltozás ne legyen a mi utcáinkon.**

3Móz. 26,6. Zsolt. 147,13. Ésa. 60,18. Zak. 9,8.

15. **Boldog nép az, amelynek így van dolga; boldog nép az, amelynek az Úr az Istene.** 5Móz. 33,29.

Irgalmas és könyörületes az Úr minden teremtményéhez

(Dávid dicsérő éneke.)

145 Magasztallak téged Istenem, Királyom, és áldom nevedet örökkön örökké!

2. Minden napon áldalak téged, és dicsérem neved örökkön örökké!

Zsolt. 69,30.

3. Nagy az Úr és igen dicséretes, és az Ő nagysága megfoghatatlan.

4. Nemzedék nemzedéknek dicséri műveidet, s hirdeti a Te hatalmas cselekedeteidet. Zsolt. 118,17.

5. A Te méltóságod dicső fényéről, és csodálatos dolgaidról elmélkedem.

6. Rettenetes voltod hatalmát beszélik, és én a Te nagyságos dolgaidat hirdetem.

7. A Te nagy jóságod emlékeiről áradoznak, és a Te igazságodról énekelnek.

8. **Irgalmas és könyörületes az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.** 2Móz. 34,6. 4Móz. 14,18.

9. **Jó az Úr mindenki iránt, és könyörületes minden teremtményéhez.**

Zsolt. 100,5. Náh. 1,7. Mát. 5,45. Csel. 14,17.

10. Dicsér téged, Uram, minden teremtményed és áldanak téged a Te kegyeltjeid. Zsolt. 19,1.

11. Országodnak dicsőségéről szólnak, és a Te hatalmadat beszélik.

12. Hogy tudtul adják az ember fiainak az Ő hatalmas cselekedeteit, és az Ő országának ragyogó dicsőségét. Jel. 21,23.

13. A Te országod örökre fennálló ország, és a Te uralkodásod nemzedékről nemzedékre. Ésa. 9,7. Dán. 2,44. 7,14. Mik. 4,7. 1Tim. 1,17. 6,15. 16. Jel. 11,15. 17.

14. Az Úr megtámogat minden elesőt, és felegyenesít minden meggörnyedtet.

15. **Mindenki szemei Tereád vigyáznak, és Te idejében megadod eledelüket.**

16. **Megnyitod a Te kezedet, és megelégítesz minden élőt ingyen.**

17. Igazságos az Úr minden útjában, és minden cselekedetében kegyelmes.

18. Közel van az Úr mindazokhoz, akik Őt hívják; mindazokhoz, akik Őt segítségül hívják igazságban. Ján. 4,24. 14,23.

19. Beteljesíti az Őt félőknek kívánságát; kiáltásukat meghallgatja és megszabadítja őket. 1Ján. 5,14.

20. **Megőrzi az Úr mindazokat, akik Őt szeretik**; de a gonoszokat mind megsemmisíti. 1Pét. 1,5.

21. **Az Úr dicséretét beszélje ajkam, és az Ő szent nevét áldja minden test örökkön örökké!** Zsolt. 65,2.

Isten örök hűsége

146 Dicsérjétek az Urat! Dicsérd én lelkem az Urat!

2. Dicsérem az Urat, amíg élek; éneklek az én Istenemnek, amíg vagyok.

3. Ne bízzatok a fejedelmekben, emberek fiában, aki meg nem menthet! Ésa. 2,22.

4. Mikor lehelete elhagyja őt, visszatér földjébe, és még aznap elvesznek az ő tervei. Préd. 12,7. 1Kor. 2,6.

5. **Boldog, akinek segítsége a Jákób Istene, és reménysége van az Úrban, az ő Istenében;** Jer. 17,7.

6. Aki teremtette az eget és földet, a tengert és mindent, ami bennük van. **Aki megtartja a hűségét örökké;** Jel. 14,7.

7. Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, eledelt ád az éhezőknek. Az Úr kiszabadítja a foglyokat. Mik. 7,20. Csel. 14,15.

8. **Az Úr megnyitja a vakok szemeit, az Úr felegyenesíti a meggörnyedteket; szereti az Úr az igazakat.** Ésa. 42,18.

9. Megoltalmazza az Úr a jövevényeket; árvát és özvegyet megtart, és a gonoszok útját elfordítja.

10. **Uralkodni fog az Úr** (Jehova) **örökké, a te Istened** (Elohim), **oh Sion, nemzedékről nemzedékre! Dicsérjétek az Urat** (Jah)!

Isten áldásainak dicsérete

147 Dicsérjétek az Urat! Mert jó dicséretet énekelni a mi Istenünknek; mert Őt dicsérni gyönyörűséges és illendő dolog!

2. Az Úr építi Jeruzsálemet, összegyűjti Izraelnek elűzötteit; 5Móz. 30,3.
3. **Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.** Zsolt. 34,18. 103,3. Ésa. 53,5. 61,1. Jer. 33,6. Mát. 8,17. Luk. 4,18. Csel. 10,38.
4. Elrendeli a csillagok számát, és mindnyájukat nevéről nevezi. 1Móz. 15,5. Ésa. 40,26.
5. Nagy a mi Urunk és igen hatalmas, s bölcsességének nincsen határa. 1Krón. 16,25.
6. Felemeli az Úr a nyomorultakat; a gonoszokat földig megalázza. Zsolt. 75,6–7.
7. Énekeljetek az Úrnak hálaadással, pengessetek hárfát a mi Istenünknek!
8. Aki beborítja az eget felhővel, esőt készít a föld számára, és füvet sarjaszt a hegyeken; Zsolt. 65,9. 68,9. Jer. 14,22. Zak. 10,1. Csel. 14,17.
9. Aki megadja táplálékát a baromnak, a holló fiaknak, amelyek kárognak.

Az Őt félőkben gyönyörködik az Úr

10. Nem paripák erejében telik kedve, nem is a férfi lábszáraiban gyönyörködik; Zsolt. 33,16. 17. Hós. 1,7.
11. **Az Őt félőkben gyönyörködik az Úr, akik kegyelmében reménykednek.** Zsolt. 100,2.
12. Dicsőítsd Jeruzsálem az Urat! Dicsérd, oh Sion, a te Istenedet!
13. **Mert erősekké teszi kapuid zárait, s megáldja benned a te fiaidat.** Zsolt. 144,14. Ésa. 49,25. 54,13.
14. **Békességet ád határaidnak, megelégít téged a legjobb búzával.** 5Móz. 32,13. 14.
15. **Leküldi parancsolatát a földre, nagy hirtelen lefut az Ő Igéje!** 5Móz. 32,45–47. Mik. 2,7. 1Thess. 2,13.
16. Olyan havat ád, mint a gyapjú, és szórja a deret, mint a port.
17. Darabokban szórja le jegét: ki állhatna meg az Ő fagya előtt?
18. Kibocsátja Igéjét s megolvasztja azokat; megindítja szelét s vizek folydogálnak. Jób 37,10.
19. Közli Igéit Jákóbbal, rendeléseit s végzéseit Izraellel. 5Móz. 33,4. Zsolt. 103,7. Mal. 4,4.
20. Nem tesz így egyetlen néppel sem; végzéseit sem tudatja velük. Dicsérjétek az Urat! 5Móz. 33,4. Csel. 4,14. 16. Róm. 3,1. 2. Ef. 2,12.

Az egész világ Istent dicsérje!

148 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Urat az égből; dicsérjétek Őt a magasságban!
2. Dicsérjétek Őt minden angyalai; dicsérjétek Őt minden Ő seregei! Dán. 7,10. Zsid. 1,7. 14.
3. Dicsérjétek Őt: nap és hold; dicsérjétek Őt mind: fényes csillagai!
4. Dicsérjétek Őt egeknek egei, és ti vizek, amelyek az egek felett vagytok! 1Kir. 8,27. Neh. 9,6.
5. Dicsérjék ők az Úrnak nevét, mert parancsolt és azok előálltak. 1Móz. 1,1. 6. Zsid. 11,3.
6. Örök időre állította fel azokat; rendeletet hozott és nem tér el attól. Zsolt. 89,37. Jer. 33,25.
7. Dicsérjétek az Urat a földről: viziszörnyek és mély vizek ti mind! Ésa. 43,20.
8. Tűz és jégeső, hó és köd, szélvihar, amelyek az Ő Igéjét teljesítitek;
9. Ti hegyek és halmok mindnyájan, minden gyümölcsfa s mind ti cédrusok;
10. Vadak és minden barmok, férgek és szárnyas állatok;
11. Földi királyok és minden nemzet, fejedelmek és mind ti földi bírák! Csel. 17,28.
12. Ifjak és szüzek, vének és gyermekek:
13. **Dicsérjék az Úrnak nevét, mert az Ő neve dicső egyedül; az Ő dicsősége égre földre kihat!** Zsolt. 8,1. 149,9. Ésa. 12,4. Fil. 2,9.
14. **És felemelte az Ő népének szarvát. Dicsőítse minden Ő kegyeltje: Izrael fiai, a hozzá közel való nép. Dicsérjétek az Urat!** 1Sám. 3,20. Zsolt. 75,6. 7. Péld. 4,7. 8. Ésa. 33,10. Ef. 2,17. 1Pét. 2,9.

Sion dicsérd az Urat!

149 **Dicsérjétek az Urat! Énekeljetek az Úrnak új éneket; az Ő dicséretét a szentek gyülekezetében!** Zsolt. 33,3. Ésa. 42,10.
2. Örvendezzen Izrael az ő Teremtőjében: Sionnak fiai örüljenek az ő Királyuk-

BÖLCS SALAMON PÉLDABESZÉDEI

A bölcsesség barátságos hívása

1 Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának példabeszédei, 1Kir. 4,32.
2. Bölcsesség és erkölcsnek tanulására, értelmes beszédek megértésére;
3. Okos feddésnek, igazságnak és ítéletnek és becsületességnek megnyerésére;
4. Együgyűeknek eszesség, gyermeknek tudás és meggondolás adására.
rész 2,11. 3,21. 19,11.
5. Hallja a bölcs és öregbítse az ő tanulságát, és az értelmes szerezzen érett tanácsokat,
6. Példabeszédnek és példázatnak, bölcsek beszédeinek és találós meséinek megértésére.
7. **Az Úrnak félelme feje a bölcsességnek**; a bölcsességet és erkölcsi tanítást a bolondok megutálják.
8. **Hallgasd, fiam, a te atyádnak erkölcsi tanítását, és a te anyádnak oktatását el ne hagyd**.
9. **Mert kedves ékesség lesz a te fejednek, és aranylánc a te nyakadra**.

Csábítás ellen való óvás

10. Fiam, ha a bűnösök el akarnak csábítani téged, ne fogadd beszédüket.
1Móz. 39,7. Ef. 5,11.
11. Ha azt mondják: Gyere mivelünk, leselkedjünk vér után, rejtezzünk el az ártatlan ellen ok nélkül; Jer. 5,26.
12. Nyeljük el azokat, mint a sír elevenen, és egészen, mint akik mélységbe szállottak;
13. Mindenféle drága kincset találunk, megtöltjük a mi házainkat zsákmánnyal;
14. Sorsodat vesd közénk; egy erszényünk legyen mindnyájunknak:
15. Fiam, ne járj egy úton ezekkel, tartóztasd meg lábaidat ösvényüktől;
Zsolt. 1,1. 4,5.
16. Mert lábaik a gonoszra futnak, és sietnek a vérnek ontására.
Ésa. 59,7. Róm. 3,15.
17. Mert hiába vetik ki a hálót minden szárnyas állat szemei előtt:
18. Ezek mégis vérük árán is ólálkodnak, életük árán is leselkednek;
19. Ilyen az útja minden kapzsi embernek: gazdájának életét veszi el. 1Tim. 6,10.

Az engedetlenek büntetése

20. A bölcsesség kint az utcákon kiált; a tereken zengedezteti az ő szavát.
1Kor. 1,24. Kol. 2,2. 3.
21. Lármás utcafőkön kiált a kapuk bemenetein, a városban szólja az ő beszédeit.
22. Míglen szeretitek, oh ti együgyűek az együgyűséget, és gyönyörködnek a csúfolók csúfolásban, és gyűlölik a balgatagok az ismeretet?!
23. **Térjetek az én dorgálásomhoz**; **ímé közlöm veletek az én szellememet, tudtotokra adom az én beszédeimet néktek**. Ésa. 59,21. Jóel 2,28. Ján. 7,37.
24. Mivelhogy hívtalak titeket, és vonakodtatok, kiterjesztém az én kezemet, és senki eszébe nem vette;
Ésa. 65,12. 66,4. Jer. 7,13. Zak. 7,11.
25. És elhagytátok minden én tanácsomat, és az én feddésemmel nem gondoltatok: Luk. 7,30.
26. Én is a ti nyomorúságotokon nevetek, megcsúfollak, mikor eljön az, amitől féltek.
27. Mikor eljön mint a vihar, az amitől féltek, és a ti nyomorúságotok, mint a forgószél elközelget: mikor eljön tireátok a nyomorgatás és a szorongatás.
28. Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg; keresnek engem, de meg nem találnak. Jób 27,9.
Ésa. 1,15. Ezék. 8,18. Mik. 3,4. Jak. 4,3.
29. Azért hogy gyűlölték a bölcsességet, és az Úrnak félelmét nem választották.
30. Nem engedtek az én tanácsomnak; megvetették minden én feddésemet.
31. Esznek azért az ő útjuknak gyümölcséből, és az ő tanácsukból megelégednek. Ésa. 3,11.
32. Mert az együgyűeket önfejűségük megöli, és a balgatagokat önteltségük elveszti.

33. **Aki pedig hallgat engem, lakozik bátorságosan, és csendes lesz a gonosznak félelmétől.**

Intés a bölcsesség igaz keresésére

2 **Fiam! Ha beveszed az én beszédemet, és az én parancsolataimat elrejted magadnál,**
2. **Ha figyelmeztetvén a bölcsességre a te füleidet, hajtod a te szívedet a megértésre,**
3. **Igen, ha a bölcsességért kiáltasz, és a megértésért a te szódat felemeled,**
4. **Ha keresed azt, mint az ezüstöt, és mint a kincseket kutatod azt:** Mát. 13,44.
5. **Akkor megérted az Úrnak félelmét, és az Istennek ismeretére jutsz.** 2Pét. 1,2.
6. **Mert az Úr ád bölcsességet, az Ő szájából tudás és megértés származik.** 1Kir. 3,9. Jak. 1,5. 6.
7. **Az igazaknak valóságos jót rejteget, pajzst a tökéletesen járóknak,** Zsolt. 84,11.
8. **Hogy megőrizze az igazságnak útjait, és kegyeltjeinek útját megtartsa.**
9. **Akkor megérted az igazságot, és törvényt és becsületességet,** és **minden jó utat.**
10. **Mert bölcsesség megy a te szívedbe, és a tudás gyönyörűséges lesz számodra.**
11. **Meggondolás őrködik feletted, a megértés őriz téged,** Zsolt. 121,5.
12. **Hogy megszabadítson téged a gonosznak útjától, és a gonoszságszóló férfiútól;**
13. Akik elhagyják az igazságnak útját, hogy járjanak a sötétségnek útjain. Ef. 4,18.
14. Akik örülnek gonoszt cselekedvén, vigadnak a gonosz álnokságokon. Ján. 3,19.
15. Akiknek ösvényeik görbék, és akik az ő útjaikban gonoszok.
16. Hogy megszabadítson téged a nem hozzád tartozó asszonytól, az idegentől, aki az ő beszédével hízelkedik,
17. Aki elhagyja az ő ifjúságának férjét, és az ő Istenének szövetségéről elfelejtkezik;
18. Mert a halálra hanyatlik az ő háza, és az ő ösvényei az élet nélkül valókhoz.
19. Valakik mennek ahhoz, nem térnek meg, sem meg nem nyerhetik az életnek útjait. Préd. 7,26. Zsid. 13,4.
20. Hogy járj a jóknak útjukon, és az igazaknak ösvényeit kövessed. Zsid. 6,12.
21. **Mert az igazak lakják a földet, és a tökéletesek maradnak meg rajta.**
22. A gonoszok pedig a földről kivágattatnak, és a hitetlenül cselekedők kiszaggattatnak abból.

Az istenfélelem és bölcsesség áldást hoz

3 **Fiam! Az én tanításomról el ne feledkezzél, és az én parancsolataimat megőrizze a te szíved;** 5Móz. 30,16.
2. **Mert napoknak hosszú voltát, és sok esztendős életet, és bőséges gazdagságot hoznak néked.**
3. **Az irgalmasság és igazság ne hagyjanak el téged: kösd azokat a te nyakadra, írd be azokat szívednek táblájára;** 5Móz. 6,8. Jer. 17,1. Mát. 5,7. 44–48. 2Kor. 3,3.
4. **Így nyersz kedvességet és jó értelmet Istennek és embernek szemei előtt.** 1Sám. 2,26. Luk. 2,52. Csel. 2,47.
5. **Bizodalmad legyen az Úrban teljes szívedből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.** Zsolt. 125,1.
6. **Minden útjaidban ismerd el Őt; akkor Ő igazgatja a te útjaidat.** rész 16,9. Zsolt. 37,23. Róm. 8,12.
7. **Ne légy bölcs a magad ítélete szerint; féld az Urat,** és távozz el a gonosztól. Róm. 12,16.
8. **Egészség lesz ez a te testednek, és megújulás a te csontjaidnak.** Péld. 16,24. Ésa. 58,11.
9. **Tiszteld az Urat a te vagyonodból, a te egész jövedelmed zsengéjéből.** 2Móz. 23,19. Mal. 3,10.
10. **Ekképpen megtelnek a te csűreid bőséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.** 5Móz. 28,8.
11. Az Úr fenyítését fiam, ne utáld meg, se meg ne und az Ő dorgálását. Zsid. 12,5. Jel. 3,19.
12. Mert akit szeret az Úr, megdorgálja, és pedig mint az atya az ő fiát, akit kedvel.
13. **Boldog ember, aki megnyerte a bölcsességet,** és az ember, aki megértést szerez.
14. Mert jobb ennek megszerzése az ezüstnek megszerzésénél, és a kiásott aranynál ennek jövedelme.

15. Drágább a fényes karbunkulusoknál, és minden te gyönyörűségeid nem hasonlíthatók hozzá. Mát. 13,44.
16. **Napoknak hosszúsága van jobbjában, baljában gazdagság és tisztesség.**
17. **Az ő útjai gyönyörűséges utak, és minden ösvényei békesség.** Mát. 11,29.
18. **Életnek fája ez azoknak, akik megragadják, és akik megtartják boldogok!** 1Móz. 2,9. Mát. 7,21. Jak. 1,25.
19. Az Úr bölcsességgel fundálta a földet, értelemmel erősítette meg az eget. Jer. 10,12. Ján. 1,3. Zsid. 1,2.
20. **Az Ő tudása által fakadtak ki a mélységekből a vizek, és a felhők csepegnek harmatot,** 5Móz. 33,28. Jób 36,28.
21. **Fiam, ne távozzanak el a te szemeidtől, őrizd meg az igaz bölcsességet, és a meggondolást!** Zsolt. 111,10.
22. **És lesznek ezek élet a te lelkednek, és kedvesség a te nyakadnak.**
23. Akkor bátorsággal járod a te utadat, és a te lábadat meg nem ütöd. 1Sám. 2,9. Zsolt. 37,23. 24. 91,11. 12. 116,8.
24. **Mikor lefekszel, nem rettensz fel; hanem lefekszel és gyönyörűséges lesz a te álmod.** 3Móz. 26,6. Jób 11,18. Zsolt. 127,2.
25. Ne félj a hirtelen való félelemtől, és a gonoszok pusztításától, ha eljön; Zsolt. 91,10.
26. **Mert az Úr lesz a te bizodalmad és megőrzi a te lábadat a fogságtól.**
27. Ne fogd meg a jótéteményt azoktól, akiket illet, ha hatalmadban van annak megcselekedése. Róm. 13,7. Gal. 6,10.
28. Ne mondd a te felebarátodnak: menj el, azután térj meg, és holnap adok; holott nálad van, amit kér. 5Móz. 24,15.
29. Ne forralj a te felebarátod ellen gonoszt, holott ő együtt ül bátorságosan teveled.
30. Ne háborogj egy emberrel is ok nélkül, ha nem illetett gonosszal téged. Mát. 5,38–40. Róm. 12,18.
31. Ne irigykedj az erőszakos emberre, és néki semmi útját ne válaszd.
32. **Mert utálja az Úr az engedetleneket; és az igazakkal van az Ő titka.** 5Móz. 29,29. Zsolt. 25,14.
33. Az Úr átka van a gonosznak házán; de **az igazaknak lakhelyét megáldja.** 5Móz. 23,5. Neh. 13,2. Gal. 3,13.
34. Akik csúfolók, Ő megcsúfolja azokat; **a szelídeknek pedig kedvességet ád.** Zsolt. 138,6. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5.
35. **A bölcsek tisztességet örökölnek;** a bolondok pedig gyalázatot aratnak. rész 11,31. Dán. 12,2.

Atyai emlékeztetés a bölcsesség tanításának követésére

4 Halljátok meg, fiaim, atyátok erkölcsi tanítását, és figyelmezzetek az értelemnek megtudására. Zsolt. 34,11.
2. Mert jó tanulságot adok néktek; az én tanításomat el ne hagyjátok.
3. Mert én atyámnak fia voltam, gyenge és egyetlenegy az én anyám előtt. 1Krón. 29,1.
4. Tehát tanított engem, és mondá nékem: **Tartsa meg az én beszédemet a te szíved, hogy megtartván az én parancsolataimat, élj;** 1Krón. 28,9. Ef. 6,4.
5. **Szerezz bölcsességet, szerezz eszességet; ne felejtkezzél el, se el ne hajolj az én számnak beszédétől.**
6. **Ne hagyd el azt, és megtart téged; szeresd azt, és megőriz téged.** 2Thess. 2,15.
7. A bölcsesség kezdete ez: Szerezz bölcsességet, és minden keresményedből szerezz értelmet. rész 16,16. 18,15. Mát. 13,44. Luk. 10,42.
8. Magasztald fel azt, és felmagasztal téged; tiszteltté tesz téged, ha hozzád öleled azt. 1Sám. 2,30. 3,20. Zsolt. 75,6. 7.
9. **Ád a te fejednek kedvességnek koszorúját; igen szép ékes koronát ád néked.** Zsolt. 103,4.
10. **Hallgasd, fiam, és vedd be az én beszédemet; így sokasulnak meg néked a te életednek esztendei.**
11. **Bölcsességnek útjára tanítlak téged, vezetlek téged az igazságnak ösvényén.**
12. **Mikor jársz, semmi nem szorítja meg a te járásodat; és ha futsz, nem ütközöl meg.** Zsolt. 18,36. 91,11.
13. Ragaszkodj az erkölcsi tanításhoz, ne hagyd el; őrizd meg azt, mert az a te életed.
14. A hitetlenek útjára ne menj, se ne járj a gonoszok ösvényén. Zsolt. 1,1–4.
15. Hagyd el, át ne menj rajta; térj el tőle, és menj tovább.

16. Mert nem alhatnak azok, ha gonoszt nem cselekszenek: és kimegy szemükből az álom, ha mást romlásra nem juttatnak.
17. Mert az istentelenségnek étkét eszik, és az erőszaktételnek borát isszák.
18. **Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.** 2Móz. 10,23. 2Sám. 23,4. Zsolt. 37,6. 119,105. 130. Mát. 5,14. Fil. 2,15.
19. Az istentelenek útja pedig olyan, mint a homály, nem tudják miben ütköznek meg.
1Sám. 2,9. Ésa. 59,9. 10. Jer. 23,12. Ján. 12,35.
20. **Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsad füledet.**
21. **Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.**
22. **Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.** Ésa. 58,8. Jer. 30,17.
23. **Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.**
3Móz. 19,18. Mát. 12,35. 15,18–20. Luk. 6,45.
24. Vesd el tőled a száj hamisságát, és az ajkak álnokságát távoztasd el magadtól.
Zsolt. 34,12–14.
25. A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökeid egyenest magad elé irányuljanak.
26. Egyengesd el lábaid ösvényeit, s minden te útjaid állhatatosak legyenek.
27. Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el lábadat a gonosztól. Ésa. 1,16.

Erkölcstelen élettől való óvás

5 **Fiam! Az én bölcsességemre figyelmezz, az én értelmemre hajtsd a te füledet,**
2. **Hogy megtartsd a meggondolást, és a tudást a te ajkaid megőrizzék.** Mal. 2,7.
3. Mert színmézet csepeg az idegen aszszony ajka, és simább az olajnál az ő ínye.
4. De annak vége keserű, mint az üröm, éles, mint a kétélű tőr. Préd. 7,26.
5. Az ő lábai a halálra mennek, az ő léptei a sírba törekszenek. Zsid. 13,4.
6. Az életnek útját hogy ne követhesse, ösvényei változókká lettek, anélkül, hogy ő eszébe venné.
7. **Most azért, fiaim, hallgassatok engem, és ne távozzatok el számnak beszédétől!** Ján. 15,2. Zsid. 4,2. Márk 4,9. 11,23.
8. Távoztasd el attól utadat, és ne közelgess házának ajtajához,
9. Hogy másoknak ne add a te ékességedet, és esztendeidet a kegyetlennek;
10. Hogy ne az idegenek teljenek be a te vagyonoddal, és a te keresményed más házába ne jusson.
11. Hogy nyögnöd kelljen életed végén, amikor megemésztetik a te húsod és a te tested,
12. És azt kelljen mondanod: Miképpen gyűlöltem az erkölcsi tanítást, és a feddést utálta az én szívem,
13. És nem hallgattam az én vezetőim szavát, és az én tanítóimhoz nem hajtottam fülemet!
14. Kevés hija volt, hogy minden gonoszságba nem merültem egy társaság és csoport közepette!
15. Igyál vizet a te kutadból, és a te forrásod közepéből folyóvizet.
16. Kifolyjanak-é a te forrásaid, az utcákra a te vized folyásai?
17. Egyedül tieid legyenek, ne oszd meg másokkal.
18. Legyen a te forrásod áldott, és örvendezz a te ifjúságod feleségének.
5Móz. 24,5. Préd. 9,9. Mal. 2,14.
19. A szerelmes szarvas, és a kedves zerge; az ő emlői elégítsenek meg téged minden időben, az ő szerelmében gyönyörködj szüntelen. Én. 4,5. 7,3.
20. És miért bujdosnál, fiam, az idegen után, és ölelnéd keblét az idegennek?
21. Mert az Úrnak szemei előtt vannak mindenkinek útjai, és minden ösvényeik nyilvánvalók. 2Krón. 16,9. Jób 31,4. 34,21. Jer. 16,17. 32,19. Zsid. 4,13.
22. **A maga álnokságai fogják meg az istentelent, és a saját bűnének köteleivel kötöztetik meg.**
4Móz. 32,23. Zsolt. 9,15. Ésa. 3,11. Hós. 7,2.
23. **Ő meghal útbaigazítás híján, és bolondságának sokasága miatt eltévelyedik és elvész.** Jób 4,21. 36,12.

Kezességtől való óvás

6 Fiam! Ha kezes lettél a te barátodért, és kezedet adván, kötelezted magadat másért: Ezsdr. 10,19.

2. **Szádnak beszédei által estél tőrbe, megfogattattál a te szádnak beszédeivel.**

3. Ezt műveld azért fiam, és mentsd ki magad, mert a te felebarátodnak kezébe jutottál; eredj, alázd meg magad, és kényszerítsd felebarátodat.

4. Még álmot se engedj szemeidnek, se szunnyadást szemöldökeidnek, Zsolt. 132,4.

5. Szabadítsd ki magad, mint a zerge a vadász kezéből, és mint a madár a madarásznak kezéből.

6. **Eredj a hangyához, te rest, nézd meg az ő útjait, és légy bölcs!**

7. Akinek nincs vezére, igazgatója, vagy ura,

8. Nyárban szerzi meg az ő kenyerét, aratáskor gyűjti eledelét.

9. Oh te rest, meddig fekszel? Mikor kelsz fel a te álmodból?

10. Még egy kis álom, még egy kis szunnyadás, még egy kis kézösszefonás, hogy pihenjek;

11. Így jön el, mint a vándor, a te szegénységed, és a te szűkölködésed, mint a pajzsos férfiú!

12. Haszontalan ember, hamis férfiú, aki álnok szájjal jár,

13. Aki hunyorgat szemeivel; lábaival is szól, és ujjaival jelt ád. Jób 15,12.

14. Álnokság van az ő szívében, gonoszt forral minden időben, háborúságot indít. Mik. 2,1.

15. Annakokáért hirtelen eljön az ő nyomorúsága, gyorsan megrontatik, s nem lesz gyógyulása. 2Krón. 36,16. Jer. 19,11.

16. E hat dolgot gyűlöli az Úr, és hét dolog utálatos előtte:

17. A kevély szemek, a hazug nyelv, és az ártatlan vért ontó kezek, Ésa. 1,15. Hós. 4,2.

18. Az álnok terveket forraló szív, a gonoszra sietséggel futó lábak, 1Móz. 6,5. Ésa. 59,7. Róm. 3,15.

19. A hazugságlehelő hamis tanú, és aki szerez háborúságot az atyafiak között! Zsolt. 27,12.

Házasságtöréstől való óvás

20. Őrizd meg, fiam, atyád parancsolatát, és anyád tanítását el ne hagyd. Ef. 6,1.

21. Kösd azokat szívedre mindenkor, fűzd a nyakadba.

22. **Valahová mész, vezérel téged, mikor alszol, őriz téged, mikor felserkensz, beszélget teveled.** Jób 11,18.

23. **Mert lámpás a parancsolat, és a tanítás világosság, és életnek útja a tanító feddések.** Zsolt. 19,8.

24. Hogy a gonosz asszonytól téged megőrizzenek, az idegen asszony nyelvének hízelkedésétől.

25. Ne kívánd az ő szépségét szívedben, és meg ne fogjon téged szemöldökeivel; Mát. 5,28.

26. Mert a parázna asszony miatt jut az ember egy darab kenyérre, és más férfi felesége drága életet vadász!

27. Vehet-é valaki tüzet az ő kebelébe, hogy ruhái meg ne égnének?

28. Vagy járhat-é valaki elevenszénen, hogy lábai meg ne égnének?

29. Így van, valaki bemegy felebarátjának feleségéhez, nem marad büntetlen, valaki illeti azt!

30. **Nem vetik meg a tolvajt, ha lop az ő szükségének betöltésére, mikor éhezik;** Ján. 10,10.

31. **De ha rajtakapatik, hétannyit kell adnia, az ő házának egész vagyonát érette adhatja;** 2Móz. 22,1. 4.

32. Aki pedig asszonnyal paráználkodik, bolond; aki magát el akarja veszteni, az cselekszi ezt! Jób 31,10–12. Zsid. 13,4.

33. Vereséget és gyalázatot nyer, és az ő gyalázatja el nem töröltetik.

34. Mert a féltékenység a férfiú haragja, és nem cselekszik kegyelmességgel a bosszúállásnak napján.

35. Nem gondol semmi váltsággal, nem nyugszik meg rajta, még ha nagy sok ajándékot adsz is néki.

A paráznaságra való csábításnak és szomorú következményének leírása

7 Fiam, tartsd meg az én beszédemet, és az én parancsolataimat rejtsd el magadnál.

2. **Az én parancsolataimat tartsd meg, és élsz; és az én tanításomat mint a szemed fényét.** rész 4,4. 3Móz. 18,5. Ésa. 55,3.
3. Kösd azokat ujjaidra, írd fel azokat szíved táblájára. 5Móz. 6,8. 11,18.
4. Mondd ezt a bölcsességnek: Én néném vagy te; és az eszességet ismerősödnek nevezd,
5. **Hogy megőrizzen téged a nem hozzád tartozó asszonytól, és az ő beszédével hízelkedő idegentől.**
6. Mert házam ablakán, a rács mögül néztem,
7. És láttam a bolondok között, észrevettem a fiak között egy bolond ifjat,
8. Aki az utcán jár, annak szeglete mellett, a házához menő úton lépeget,
9. Alkonyatkor, nap estjén, és sötét éjfélben.
10. És ímé, egy asszony eleibe jön, paráznának öltözetében, álnok az ő szívében. 1Tim. 2,9.
11. Mely csélcsap és vakmerő, akinek házában nem maradhatnak meg az ő lábai. 1Tim. 5,13. Tit. 2,5.
12. Néha az utcán, néha a tereken van, és minden szegletnél leselkedik.
13. És megragadá őt és megcsókolá őt, és szemtelenségre vetemedvén, monda néki:
14. Hálaáldozattal tartoztam, ma adtam meg fogadásomat.
15. Azért jöttem ki elődbe, szorgalmatosan keresni a te orcádat, és reád találtam!
16. Paplanokkal megvetettem nyoszolyámat, egyiptomi szövésű szőnyegekkel. Ésa. 19,9.
17. Beillatoztam ágyamat mirhával, áloéval és fahéjjal.
18. No, foglaljuk magunkat bőségesen mind virradtig a szeretetben; vigadjunk szerelmeskedésekkel.
19. Mert nincs otthon a férjem, elment messze útra.
20. Egy erszény pénzt vett kezéhez; holdtöltére jön haza.
21. És elhiteté őt az ő mesterkedéseinek sokaságával, ajkainak hízelkedésével elragadá őt.
22. Utána megy, mint az ökör a vágóhídra, és mint a bolond, egyszer csak fenyítő béklyóba;
23. Mígnem átjárja a nyíl az ő máját. Miképpen siet a madár a tőrre, és nem tudja, hogy az az ő élete ellen van.
24. Annakokáért most, **fiaim, hallgassatok engem, és figyelmezzetek az én számnak beszédeire.**
25. Ne hajoljon annak útjaira a te szíved, és ne tévelyegj annak ösvényén.
26. Mert sok sebesültet elejtett, és sokan vannak, akik attól megölettek.
27. Sírba vivő út az ő háza, amely levisz a halálnak hajlékába. rész 2,18. 5,5. 1Kor. 6,9. Zsid. 13,4. Jel. 22,15.

Isten bölcsessége

8 **Avagy a bölcsesség nem kiált-é, és az értelem nem bocsátja-é ki az ő szavát?** 1Kor. 1,24. Kol. 2,3.
2. A magas helyeknek tetein az úton, sok ösvény összetalálkozásánál áll meg.
3. A kapuk mellett a városnak bemenetelén, az ajtók bemenetelénél zeng.
4. **Tinéktek kiáltok, férfiak; és az én szóm az emberek fiaihoz van!**
5. **Értsétek meg ti együgyűek az eszességet, és ti balgatagok legyen értelmes szívetek.**
6. **Halljátok meg; mert jeles dolgokat szólok és az én számnak felnyitása igazság.** Ján. 8,14. Róm. 15,8.
7. **Mert igazságot mond ki az én szám,** és utálat az én ajkaimnak a gonoszság. Zak. 8,16.
8. **Igaz az én számnak minden beszéde,** semmi sincs ezekben hamis, vagy elfordult dolog. rész 2,1–5. 3,13.
9. Mind egyenesek az értelmesnek, és igazak azoknak, akik megnyerték a tudást.
10. Vegyétek az én tanításomat, és nem a pénzt; és a tudást inkább, mint a választott aranyat.
11. Mert jobb a bölcsesség a drágagyöngyöknél; és semmi gyönyörűségek ehhez egyenlők nem lehetnek. Zsolt. 19,10.
12. **Én, bölcsesség, lakozom az eszességben, és a megfontolás tudományát megnyerem.**

13. **Az Úrnak félelme a gonosznak gyűlölése**; a kevélységet, és felfuvalkodást, és a gonosz utat és az álnok szájat gyűlölöm.
14. **Enyém a tanács és a valóság**, **én vagyok az eszesség**, **enyém az erő**.
15. Énáltalam uralkodnak a királyok, és az uralkodók végeznek igazságot.
2Krón. 1,10. Dán. 2,21. Mát. 28,18. Róm. 13,1.
16. Énáltalam viselnek a fejedelmek fejedelemséget, és a nemesek, a földnek minden bírái. Jel. 19,16.
17. **Én az engem szeretőket szeretem, és akik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak**.
1Sám. 2,30. Ésa. 26,9. Ján. 14,21. Jak. 1,5.
18. **Gazdagság és tisztesség van nálam, maradandó vagyon és igazság**.
Zsolt. 65,11. Mát. 6,33.
19. Jobb az én gyümölcsöm a tiszta aranynál és színaranynál, és az én hasznom a válogatott ezüstnél. Jób 28,15. 1Pét. 1,7.
20. Az igazságnak útján járok, és az igazság ösvényének közepén.
21. **Hogy az engem szeretőknek valami valóságost adjak örökségül, és erszényeiket megtöltsem**. Zsolt. 104,24.
22. **Az Úr az Ő útjának kezdetéül szerzett engem; az Ő munkái előtt régen**.
23. **Örök időktől fogva felkenettem, kezdettől, a föld kezdetétől fogva**. Zsolt. 2,6.
24. Még mikor semmi mélységek nem voltak, születtem; még mikor semmi források vízzel teljesek nem voltak.
25. Minekelőtte a hegyek leülepedtek volna, a halmoknak előtte születtem.
26. Mikor még nem csinálta a földet és a mezőket, és a világ porának kezdetét.
27. Mikor készíté az eget, ott valék; mikor felveté a mélységek színén a kereksége t;
28. Mikor megerősíté a felhőket ott fenn, mikor erősekké lettek a mélységek forrásai;
29. Mikor felveté a tengernek határait, hogy a vizek át ne hágják az Ő parancsolatját, mikor megállapítá e földnek fundamentumait: Zsolt. 33,7. 104,9. Jer 5,22.
30. **Mellette valék mint kézműves, és gyönyörűsége valék mindennap, játszva Őelőtte minden időben**.
Mát. 3,17. Ján. 1,1. 2. 18. Kol. 1,13.
31. Játszva az Ő földjének kerekségén, és **gyönyörűségemet lelve az emberek fiaiban**. Zsolt. 16,3. Ésa. 4,2. Ján. 13,1.
32. És most fiaim, hallgassatok engem, és boldogok, akik az én útjaimat megtartják. Luk. 11,28.
33. Hallgassátok az intést és legyetek bölcsek, és magatokat el ne vonjátok!
34. **Boldog ember, aki hallgat engem, az én ajtóm előtt virrasztva minden nap, az én ajtóim félfáit őrizve**. Zsolt. 84,10.
35. **Mert aki megnyer engem, nyert életet, és szerzett az Úrtól jóakaratot**.
rész 3,13. Ján. 5,24. 6,47.
36. De aki vétkezik ellenem, erőszakot cselekszik magán; minden, valaki engem gyűlöl, szereti a halált! Fil. 3,18. 19.

A bölcsesség barátságos hívása

9 **Bölcsesség megépítette az ő házát, hét oszlopot faragott hozzá**.
2. Megölte vágnivalóit, kitöltötte borát, asztalát is elkészítette. Mát. 16,18. Ef. 2,20.
3. Elbocsátá az ő leányait, hívogat a város magas helyeinek tetein. Róm. 10,15.
4. Ki tudatlan? Térjen ide; az értelem nélkül valónak ezt mondja: Mát. 11,25.
5. Jöjjetek, éljetek az én étkemmel, és igyatok a borból, melyet töltöttem.
6. Hagyjátok el a bolondokat, hogy éljetek, járjatok az eszességnek útján. Ésa. 55,1.
7. Aki tanítja a csúfolót, nyer magának szidalmat; és aki feddi a latrot, szégyenére lesz.
8. Ne fedd meg a csúfolót, hogy ne gyűlöljön téged; **fedd meg a bölcset, és szeret téged**. Zsolt. 141,5. Mát. 7,6.
9. Adj a bölcsnek, és még bölcsebb lesz; tanítsd az igazat, és öregbíti a tanulságot.
Mát. 13,12.
10. **A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme**; **és a Szentnek ismerete az eszesség**. Jób 28,28.
11. Mert énáltalam sokasulnak meg a te napjaid, és gyarapodnak életed évei.
12. **Ha bölcs vagy**, **bölcs vagy te magadnak**; ha pedig csúfoló vagy, magad vallod kárát. 1Pét. 3,10.
13. Balgaság asszony fecsegő, bolond és semmit nem tud.

14. És leült az ő házának ajtajába, székre a városnak magas helyein,
15. Hogy hívja az útonjárókat, akik egyenesen mennek útjukon.
16. Ki együgyű? Térjen ide; és valaki esztelen, annak ezt mondja:
17. A lopott víz édes, és a titkon való étel gyönyörűséges!
18. És az nem tudja, hogy ott élet nélkül valók vannak; és a pokol mélyébe esnek az ő hivatalosai!

Az igazság áldása, a bűn átka

10 Salamon bölcs mondásai. A bölcs fiú örvendezteti az ő atyját; a bolond fiú pedig szomorúsága az ő anyjának.
2. Nem használnak a gonoszság kincsei; **a megigazulás pedig megszabadít a halálból**. Zsolt. 49,6. Dán. 4,27. Luk. 12,19. Róm. 5,1.
3. **Az Úr nem hagyja éhezni az igazakat**; a gonoszok kívánságát pedig elveti. Zsolt. 10,14. 37,19. 28.
4. Szegénnyé lesz, aki cselekszik rest kézzel; a gyors munkások keze pedig meggazdagít. 1Krón. 29,12.
5. Gyűjt nyárban az eszes fiú; álomba merül az aratás idején a megszégyenítő fiú.
6. **Áldások vannak az igaznak fején**; a gonoszok szája pedig erőszakot rejteget.
7. Az igaznak emlékezete áldott; a hamisaknak neve pedig megrothad. Zsolt. 9,5. 6. Préd. 8,10.
8. A bölcs szívű beveszi a parancsolatokat; a bolond ajkú pedig elveszti magát.
9. Aki tökéletességben jár, bátorsággal jár; aki pedig elferdíti az ő útját, kiismertetik. Zsolt. 23,4. Ésa. 33,15. 16.
10. Aki szemmel hunyorgat, bántást szerez; és a bolond ajkú elesik.
11. **Életnek kútfeje az igaznak szája**; a bűnösök szája pedig erőszakot rejteget. Zsolt. 37,30. 107,42.
12. A gyűlölség viszályt szít; **minden vétket pedig elfedez a szeretet**. Róm. 13,10. 1Kor. 13,4–7. 1Pét. 4,8.
13. Az eszesek ajkain bölcsesség találtatik; a vessző pedig a bolond hátának való.
14. A bölcsek tudást rejtegetnek; a bolondnak szája pedig közeli romlást.
15. A gazdagnak vagyona az ő megerősített városa; szűkölködőknek romlása az ő szegénységük. Jób 31,24. 1Tim. 6,17.
16. Az igazak keresménye életre, az istentelennek jövedelme bűnre van.
17. A bölcsességet megőrizőnek útja életre van; a tanítást elhagyó pedig tévelyeg.
18. Gyűlöletet rejteget a hazug ajkú, és rágalmakat terjeszt az ostoba.
19. A sok beszédben elmaradhatatlan a vétek; aki pedig megtartóztatja ajkait, az értelmes. Jak. 1,19.
20. Választott ezüst az igaznak nyelve; a gonoszok szíve keveset ér.
21. **Az igaznak ajkai sokakat legeltetnek**; a bolondok pedig esztelenségükben halnak meg.
22. **Az Úrnak áldása, az gazdagít meg, és mellette nem gyarapít a fáradalom**. 1Móz. 24,35. 26,12. 5Móz. 28,8. 2Sám. 7,29. 1Tim. 4,8.
23. Miképpen játék a bolondnak a bűnt cselekedni, azonképpen az eszes férfiúnak bölcsen cselekedni. Zsolt. 37,30. 31.
24. Amitől retteg az istentelen, az esik őrajta; **amit pedig kívánnak az igazak, meglesz az**. Zsolt. 145,19. Mát. 5,6. 1Ján. 5,14.
25. Amint a forgószél ráfuvall, már odavan az istentelen; az igaznak pedig örökkévaló fundamentuma van.
26. Amilyen az ecet a fogaknak és a füst a szemeknek, olyan a rest azoknak, akik azt elküldötték.
27. **Az Úrnak félelme hosszabbítja meg a napokat**; az istenteleneknek pedig esztendeik megrövidülnek. Préd. 7,17.
28. Az igazaknak reménysége öröm; az istenteleneknek várakozása pedig elvész. Jób 11,18. Róm. 5,5. 1Ján. 3,2.
29. **Az Úrnak útja erősség a tökéletesnek**: de romlás a hamisság cselekedőinek. Zsolt. 1,6. Ésa. 40,31. Zak. 10,12. Fil. 4,13.
30. Az igaz soha meg nem mozdul; de az istentelenek nem lakják a földet.
31. Az igazak szája bőségesen szól bölcsességet; a gonoszság nyelve pedig kivágatik.
32. Az igazak ajkai azt tudják, ami kedves; az istenteleneknek szája pedig a gonoszságot. Gal. 6,7. 8.

A kegyes ember szerencséje, a gonosz szerencsétlensége

11 Az álnok font utálatos az Úrnál; az igaz mérték pedig kedves néki. 3Móz. 19,35. 5Móz. 25,13.

2. Kevélység jön: gyalázat jön; az alázatosoknál pedig bölcsesség van. rész 3,34. 16,18. Dán. 4,37.

3. Az igazakat tökéletességük vezeti; de a hitetleneket gonoszságuk elpusztítja.

4. Nem használ a vagyon a haragnak idején; **a megigazulás pedig kiragad a halálból**. 1Móz. 7,1. Ezék. 7,19. Sof. 1,18.

5. A tökéletesnek igazsága igazgatja az ő útját; de önnön istentelenségében esik el az istentelen.

6. Az igazaknak igazságuk megszabadítja őket; de az ő kívánságukban fogatnak meg a hitetlenek. Préd. 10,8. 1Tim. 4,8.

7. Mikor meghal az istentelen ember, elvész az ő reménysége; a bűnösök várakozása is elvész.

8. **Az igaz a nyomorúságból megszabadul**; az istentelen őhelyette beesik abba.

9. Szájával rontja meg a képmutató felebarátját; de az igazak a tudás által megszabadulnak.

10. Az igazak javán örül a város; és mikor elvesznek az istentelenek, örvendezés van. Eszt. 8,15.

11. Az igazaknak áldása által emelkedik a város; az istentelenek szája által pedig megromol.

12. Megutálja felebarátját a bolond; az eszes férfiú pedig hallgat.

13. A rágalmazó megjelenti a titkot; de a hűséges szellemű elfedezi a dolgot. 3Móz. 19,17. 1Tim. 5,13.

14. **Ahol nincs vezetés, elvész a nép; a megtartás pedig sok tanácsos által van**. 1Kir. 12,1.

15. Teljességgel megrontatik, aki kezes lesz idegenért; aki pedig gyűlöli a kezességet, bátorságos lesz.

16. A kedves asszony megtartja a tiszteletet, a hatalmaskodók pedig megtartják a gazdagságot.

17. **Ő magával tesz jól a kegyes férfiú**; a kegyetlen pedig öntestének okoz fájdalmat. Mát. 25,34. 46.

18. Az istentelen munkál álnok keresményt; az igazságszerzőnek pedig jutalma valóságos. Hós. 10,12. Gal. 6,8. 9. Jak. 3,18.

19. Aki őszinte az igazságban, az életére, aki pedig a gonoszt követi, az vesztére műveli azt. Gal. 6,8.

20. Utálatosok az Úrnál az álnok szívűek; **kedvesek pedig Őnála, akik az ő útjukban tökéletesek**.

21. Kézadással erősítem, hogy nem marad büntetlen a gonosz; de **az igazak magva megszabadul**.

22. Mint a disznó orrában az aranyperec, olyan a szép asszony, akinek nincs okossága.

23. Az igazak kívánsága csak jó, az istentelenek várakozása pedig harag. Róm. 2,8.

24. **Van olyan, aki bőven adakozik, és annál inkább gazdagodik; és van aki megtartóztatja a járandóságot, de ugyan szűkölködik**. 1Sám. 2,30. Zsolt. 112,1. 9. Luk. 6,38.

25. **A mással jóltevő ember gyarapodik; és aki mást felüdít, maga is felüdül**. Mát. 5,7. 2Kor. 9,6.

26. Aki búzáját visszatartja, átkozza azt a nép; annak fején pedig, aki eladja, áldás van. 2Kor. 9,10.

27. **Aki jóra igyekszik, jóakaratot szerez**; aki pedig gonoszt keres, önmagára jön az. Eszt. 7,10.

28. Aki bízik az ő gazdagságában, elesik; de **mint a fa ága, az igazak kivirágoznak**. Jób 36,11. Zsolt. 1,1–3. 92,13. Jer. 17,8. Márk 10,24. Luk. 12,21. 2Kor. 9,8. 1Tim. 6,17.

29. Aki megháborítja az ő házát, annak öröksége szél lesz; és a bolond szolgája a bölcs szívűnek. Préd. 5,16.

30. **Az igaznak gyümölcse életnek fája; és lelkeket nyer meg a bölcs**. Dán. 12,3. Ján. 4,35. 1Kor. 9,19–22. Jak. 5,20.

31. **Ímé, az igaz e földön elnyeri jutalmát**; mennyivel inkább az istentelen és a bűnös! Jer. 25,29. 1Pét. 4,17.

A bölcsnek és bolondnak magaviselete

12 Aki szereti az oktatást, szereti a tudást; aki pedig gyűlöli a feddést, oktalan az.

2. A jó ember jóakaratot nyer az Úrtól; de a gonosz embert kárhoztatja ő.

3. Nem erősül meg ember az istentelenséggel; **az igazaknak pedig gyökerük ki nem mozdul**.

4. **A derék asszony koronája az ő férjének**; de mint az ő csontjaiban való rothadás, olyan a megszégyenítő.
rész 31,10–29. 1Kor. 11,7.

5. Az igazaknak gondolataik igazak; az istentelenek tanácsa csalás.

6. Az istenteleneknek beszédei leselkednek a vér után; **az igazaknak pedig szája megszabadítja azokat**.

7. Leomlanak az istentelenek, és odalesznek; az igazak háza pedig megáll.
Zsolt. 37,35–37. Mát. 7,24.

8. Az ő bölcsessége szerint dicsértetik a férfiú; de az elfordult szívű utálatos lesz.
1Sám. 25,17.

9. Jobb, akit kevésre tartanak, és szol-gája van, mint aki magát felmagasztalja, és szűk kenyerű.

10. Az igaz az ő barmának érzését is ismeri, az istentelenek szíve pedig kegyetlen. 5Móz. 25,4.

11. Aki műveli az ő földjét, megelégedik eledellel; aki pedig követ hiábavalókat, bolond az. rész 28,19. 1Móz. 3,19.

12. Kívánja az istentelen a gonoszok prédáját; de **az igaznak gyökere ád gyümölcsöt**. Jer. 17,8.

13. Az ajkaknak vétkében gonosz tőr van, de kimenekedik a nyomorúságból az igaz. Zsolt. 34,17. 50,15. 2Pét. 2,9.

14. **Az ő szájának gyümölcséből elégedik meg a férfi jóval**; és az ő cselekedetének fizetését veszi az ember önmagának.
Zsolt. 34,13–16. Ésa. 3,10. Jer. 33,3.

15. A bolondnak útja helyes az ő szeme előtt, de aki tanáccsal él, bölcs az. Luk. 18,11.

16. A bolondnak haragja azon napon megismertetik; elfedezi pedig a szidalmat az eszes ember.

17. **Aki igazán szól, megjelenti az igazságot**, a hamis bizonyság pedig az álnokságot.

18. Van olyan, aki beszél hasonlókat a tőrszúrásokhoz; de **a bölcseknek nyelve orvosság**. Zsolt. 52,4.

19. Az igazmondó ajak megáll mindörökké; a hazugságnak pedig nyelve egy szempillantásig. rész 22,11. 23,16. Zak. 1,5.

20. Álnokság van a gonoszt gondolóknak szívében; a békességnek tanácsosiban pedig vigasság.

21. Nem vettetik az igaz semmi bántásba; az istentelenek pedig teljesek nyavalyával. Róm. 8,28. 2Thess. 1,6. 1Pét. 3,12. 2Pét. 2,9.

22. Utálatosok az Úrnál a csalárd beszédek; akik pedig cselekszenek hűségesen, kedvesek Őnála. Jel. 22,15.

23. Az eszes ember nem fitogtatja tudását; a bolondok szíve pedig kijelenti a bolondságot.

24. A gyorsaknak keze uralkodik; a rest pedig adófizető lesz. 1Kir. 11,28.

25. A férfiúnak szívében való gyötrelem megalázza azt; a jó szó pedig megvidámítja azt.

26. Útba igazítja az ő felebarátját az igaz, de az istentelenek útja eltévelyíti őket.

27. Nem süti meg a rest, amit vadászásával fogott; de **drága vagyona az embernek a szorgalom**.

28. **Az igazságnak útjában van élet; és az ő ösvényének útja halhatatlanság**.
5Móz. 30,15. Róm. 5,21. 2Kor. 5,17. Jel. 2,7.

A bölcs és bolond magaviselet folytatólagos leírása

13 A bölcs fiú enged atyja intésének; de a csúfoló semmi dorgálásnak helyt nem ád. 1Sám. 2,25.

2. **A férfi az ő szájának gyümölcséből él jóval**; a hitetlenek pedig erőszaktétellel.

3. **Aki megőrzi az ő száját, megtartja önmagát**; aki felnyitja száját, romlása az annak. Zsolt. 39,1. Jak. 3,2.

4. Kívánsággal vágyakozik a rest, de hiába; a szorgalmas pedig bővölködik.

5. A hamis dolgot gyűlöli az igaz; az istentelen pedig gyűlölségessé tesz és megszégyenít. Róm. 12,9. Kol. 3,9.

6. Az igazság megőrzi azt, aki útjában tökéletes; az istentelenség pedig elveszti a bűnöst. Zsolt. 34,21.

7. Van, aki gazdagnak tetteti magát, holott nincs semmije; van, aki szegénynek tetteti magát, holott nagy vagyona van.

8. Az ember életének váltsága lehet az ő gazdagsága; a szegény pedig nem hallja a fenyegetést.

9. Az igazak világossága vigassággal ég; de az istentelenek szövétneke kialszik. Zsolt. 112,4.

10. Csak háborúság lesz a kevélységből: **azoknál pedig, akik a tanácsot beveszik, bölcsesség van**.

11. A tisztességtelenül szerzett vagyon megkisebbül; aki pedig apránként gyűjt, gyarapodik. Péld. 28,20.

12. A halogatott reménység beteggé teszi a szívet; de a megadatott kívánság életnek fája.

13. Aki megveti az Igét, megronttatik; aki pedig féli a parancsolatot, jutalmát veszi. 2Krón. 36,16.

14. **A bölcsnek tanítása életnek kútfeje, a halál tőrének eltávoztatására**. 2Sám. 22,6. Róm. 1,16.

15. A jó értelem ád kedvességet; a hitetleneknek pedig útja kemény.

16. Minden eszes cselekszik bölcsességgel; a bolond pedig kijelenti az ő bolondságát.

17. Az istentelen követ bajba esik; **a hűséges követ pedig gyógyulás**. Zsolt. 31,23.

18. Szegénység és gyalázat lesz azon, aki az erkölcsi tanítástól magát elvonja; aki pedig megfogadja a dorgálást, tisztelteik. rész 15,5. 32. 23,21. 28,19.

19. A beteljesült kívánság gyönyörűséges az embernek, és utálatosság a bolondoknak eltávozniuk a gonosztól.

20. Aki jár a bölcsekkel, bölcs lesz; aki pedig magát társul adja a bolondokhoz, megromol.

21. A bűnösöket követi a gonosz; **az igazaknak pedig jóval fizet Isten**. Zsolt. 32,10.

22. **A jó örökséget hagy unokáinak; a bűnös vagyona pedig eltétetik az igaz számára**. Zsolt. 103,17. 128,5. 6. Préd. 2,26. Ésa. 45,3. 60,5. 11.

23. **Bő étele lesz a szegényeknek az új szántáson**; de van olyan, aki igazságtalansága által vész el.

24. Aki megtartóztatja az ő vesszejét, gyűlöli az ő fiát; aki pedig szereti azt, megkeresi őt fenyítékkel. rész 23,13.

25. Az igaz eszik az ő kívánságának megelégedéséig; az istentelenek hasa pedig szűkölködik. Zsolt. 34,8. 10.

Az emberi életbe vágó igaz bölcsesség dicsérete

14 A bölcs asszony építi a maga házát; a bolond pedig önkezével rontja el azt. Ruth 4,11.

2. **Aki igazán jár, féli az Urat**; aki pedig elfordult az ő útjaiban, megutálja Őt. Jób 12,4. Róm. 2,4.

3. A bolondnak szájában van kevélységnek pálcája; **a bölcseknek pedig beszéde megtartja őket**.

4. Mikor nincsenek ökrök: tiszta a jászol; a gabonának bősége pedig az ökörnek erejétől van.

5. A hűséges tanú nem hazudik; a hamis tanú pedig hazugságot bocsát ki szájából. 2Móz. 20,16. 23,1.

6. A csúfoló keresi a bölcsességet, és nincs; a tudás pedig könnyű az eszesnek. rész 17,24.

7. Menj el a bolond férfiú elől; mert nem szerzel ajkáról tudást!

8. Az eszesnek bölcsessége az ő útjának megértése; a bolondoknak pedig bolondsága csalás. Luk. 12,20. 1Kor. 3,19.

9. A bolondokat megcsúfolja a bűnért való áldozat; az igazak között pedig jóakarat van.

10. A szív ismeri a maga keserűségét; és az ő örömében az idegen nem részes.

11. Az istentelenek háza elvész; de az igazak sátora felvirágzik.

12. Van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út. rész 16,25. Róm. 6,21.

13. Nevetés közben is fáj a szív; és végül az öröm fordul szomorúságra. Luk. 6,25.

14. Az ő útjaiból elégszik meg az elfordult szívű; a magáéból pedig a jó férfiú. 2Kor. 1,12. Fil. 4,7.

15. Az együgyű hisz minden beszédnek; az eszes pedig a maga járására vigyáz.

16. A bölcs félvén, eltávozik a gonosztól; a bolond pedig dühöngő és elbizakodott.

17. A hirtelen haragú bolondságot cselekszik, és a cselszövő férfi gyűlölséges lesz.

18. Bírják az esztelenek a bolondságot örökség szerint; **az eszesek pedig fonják a tudásnak koszorúját**.

19. Meghajtják magukat a gonoszok a jók előtt, és a hamisak az igaznak kapujánál.

20. Még az ő felebarátjánál is utálatos a szegény; a gazdagnak pedig sok a barátja. rész 19,7.

21. Aki megutálja az ő felebarátját, vétkezik; aki pedig a szegényekkel kegyelmességet cselekszik, boldog az! Zsolt. 41,1. 112,9. Mát. 25,34–40.

22. Nemde tévelyegnek, akik gonoszt szereznek? Kegyelmesség pedig és igazság a jót szerzőknek. Luk. 6,38.

23. Minden munkából nyereség lesz; de az ajkaknak beszédéből csak szűkölködés.

24. **A bölcseknek ékességük az ő gazdagságuk**; a tudatlanok bolondsága pedig csak bolondság.

25. **Életeket ment meg az igaz bizonyság**; hazugságokat szól pedig az álnok.

26. **Az Úrnak félelmében erős a bizodalom, és az ő fiainak lesz menedéke**.

27. **Az Úrnak félelme az életnek kút-feje, a halál tőrének eltávoztatására**. Ján. 4,10. 14.

28. A nép sokasága a király dicsősége; a nép elfogyása pedig az uralkodó romlása.

29. A haragra késedelmes bővölködik értelemmel; aki pedig hirtelen indulatú, bolondságot szerez az. rész 16,32. 19,11. Préd. 7,9. Jak. 1,19.

30. **A szelíd szív a testnek élete**; az irigység pedig a csontoknak rothadása. Zsolt. 112,10. Hab. 3,16.

31. Aki elnyomja a szegényt, gyalázattal illeti annak Teremtőjét; az pedig tiszteli, aki könyörül a szűkölködőn. rész 17,5. Mát. 10,40. 25,40. Zsid. 6,10. 1Ján. 3,17.

32. Az ő nyavalyájába ejti magát az istentelen; az igaznak pedig halála idején is reménysége van. Jób 19,26. Zsolt. 12,4. 34,19. 37,37. 2Kor. 1,9. 5,8. 2Tim. 4,18.

33. Az eszesnek szívében nyugszik a bölcsesség; ami pedig a tudatlanokban van, magát hamar megismerteti.

34. Az igazság felmagasztalja a nemzetet; a bűn pedig gyalázatára van a népeknek.

35. A királynak jóakarata van az eszes szolgához; haragja pedig a megszégyenítőhöz. Mát. 24,45. 47. 25,21. 23.

A bölcsesség üdvösségre vezet

15 Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot. Bír. 8,1–3.

2. A bölcsek nyelve jól alkalmazza a tudást; a tudatlanok száján pedig bolondság buzog ki.

3. Minden helyeken vannak az Úrnak szemei, nézvén a jókat és gonoszokat. rész 5,21. 2Krón. 16,9. Jób 34,21. Zsolt. 34,15. Jer. 16,17. 32,19. Zak. 4,10. Zsid. 4,13.

4. **A nyelv szelídsége életnek fája**; az abban való hamisság pedig a szellem gyötrelme.

5. A bolond megutálja az ő atyjának tanítását; aki pedig megbecsüli a dorgálást, igen eszes.

6. Az igaznak házában nagy kincs van; az istentelennek jövedelmében pedig háborúság.

7. A bölcsek ajkai tudást hintenek; de a bolondok szíve nem helyes.

8. Az istentelenek áldozata gyűlölséges az Úrnak; az igazak könyörgése pedig kedves néki. Zsolt. 50,14. 15. Jer. 6,20. Ámós 5,22. Luk. 18,11.

9. Utálat az Úrnál az istentelennek útja; azt pedig, aki követi az igazságot, szereti. 1Tim. 6,11.

10. Gonosz dorgálás jön arra, aki útját elhagyja; aki gyűlöli a fenyítéket, meghal.

11. **A sír és a pokol az Úr előtt vannak**; **mennyivel inkább az emberek szíve**. Ján. 2,24. Csel. 1,24. Róm. 2,29.

12. Nem szereti a csúfoló a feddést, és a bölcsekhez nem megy. Ámós 5,10.

13. **A vidám szív megvidámítja az orcát**; de a szívnek bánata miatt a szellem megszomorodik.

14. Az eszesnek szíve keresi a tudást; a tudatlanok szája pedig legel bolondságot.

15. Minden napjai a szegénynek nyomorúságosak; **a vidám szívűnek pedig szüntelen lakodalma van**. Zsolt. 104,33.

16. Jobb a kevés az Úrnak félelmével, mint a temérdek kincs, ahol háborúság van. Zsolt. 37,16. Préd. 4,6. 1Tim. 6,6.

17. Jobb a paréjnak étele, ahol szeretet van, mint a hízlalt ökör, ahol van gyűlölség. rész 17,1.

18. A haragos férfiú szerez háborúságot; a hosszútűrő pedig lecsendesíti a háborgást.

19. A restnek útja olyan, mint a tövises sövény; **az igazaknak pedig útja megegyengetett**.

20. A bölcs fiú örvendezteti az atyját; a bolond ember pedig megutálja az anyját.

21. A bolondság öröme az esztelennek; de az értelmes férfiú igazán jár. Ef. 5,15.

22. Hiábavalók lesznek a gondolatok, mikor nincs tanács; de a tanácsosok sokaságában előmennek.

23. **Öröme van az embernek szája feleletében; és az idejében mondott beszéd, oh mely igen jó!**

24. Az életnek útja felfelé van az értelmes ember számára, hogy eltávozzék a pokoltól, mely lefelé van. Fil. 4,20.

25. A kevélyeknek házát kiszaggatja az Úr; megerősíti pedig az özvegynek határát.

26. Utálatosak az Úrnak a gonosz gondolatok; de kedvesek a tiszta beszédek.

27. Megháborítja az ő házát, aki követi a telhetetlenséget; aki pedig gyűlöli az ajándékokat, él az. Zsolt. 15,5. Ésa. 5,8.

28. Az igaznak szíve meggondolja, mit szóljon; az istentelenek szája pedig ontja a gonoszt. 1Pét. 3,15.

29. Messze van az Úr az istentelenektől; **az igazak könyörgését pedig meghallgatja**. Zsolt. 34,15. 17. 145,18. 19. Ján. 9,31. Róm. 8,26. Ef. 2,12. 1Pét. 3,12.

30. **A szemek világa megvidámítja a szívet; a jó hír megerősíti a csontokat**.

31. Amely fül hallgatja az életnek dorgálását, a bölcsek között lakik.

32. Aki semmibe veszi az erkölcsi tanítást, megutálja magát; aki pedig hallgatja a feddést, értelmet szerez.

33. **Az Úr félelme a bölcsesség ismerete, és a tisztességnek előtte jár az alázatosság**.

Isten látja az emberek dolgait

16 Az embernél vannak a szív gondolatai; de az Úrtól van a nyelv felelete. 2Móz. 4,12. Zsolt. 33,10. Jer. 10,23. Mát. 10,19. Csel. 4,31. Róm. 8,14. Gal. 5,18.

2. Minden útjai tiszták az embernek a maga szemei előtt; de aki a szellemeket vizsgálja, az Úr az! 1Sám. 16,7. Dán. 5,27. Zsid. 4,12.

3. **Bízzad az Úrra a te dolgaidat, akkor beteljesülnek terveid**. Zsolt. 37,5. Mát. 6,25. Luk. 12,22. Fil. 4,6. 1Pét. 5,7.

4. Mindent teremtett az Úr a maga céljára; az istentelent is a büntetésnek napjára. Jób 21,30. Ésa. 43,7. Róm. 9,22. 11,36.

5. Utálatos az Úrnak mindenki, aki szívében felfuvalkodott, kezemet adom rá, hogy nem marad büntetlen.

6. **Könyörületességgel és igazsággal töröltetik el a bűn**; és az Úrnak félelme által távozhatunk el a gonosztól. Dán. 4,27.

7. **Mikor jóakarattal van az Úr valakinek útjaihoz, még annak ellenségeit is jóakaróivá teszi**. Jer. 1,19. Luk. 10,19. Kol. 1,10.

8. Jobb a kevés igazsággal, mint a gazdag jövedelem hamissággal. rész 15,16. 1Tim. 6,6.

9. **Az ember szíve gondolja meg az ő útját; de az Úr igazgatja annak járását**. Zsolt. 37,23. 118,8. Róm. 8,14. Gal. 5,18.

10. Kijelentés van a király ajkain; az ítéletben ne szóljon hamisságot az ő szája.

11. Az Úré az igaz mérték és mérőserpenyő, az Ő műve minden mérőkő. 3Móz. 19,36.

12. Utálatos legyen a királyoknál istentelenséget cselekedni; mert igazsággal erősíttetik meg a királyiszék.

13. Kedvesek a királyoknak az igaz beszédek; és az igazmondót szereti a király.

14. A királynak felgerjedt haragja olyan, mint a halál követe; de a bölcs férfiú lecsillapítja azt.

15. A királynak vidám orcájában élet van; jóakarata olyan, mint a tavaszi eső fellege.

16. Szerezni bölcsességet, oh mennyivel jobb az aranynál; és szerezni eszességet, kívánatosb az ezüstnél! 1Sám. 15,22. Préd. 6,9.

17. Az igazak országútja eltávozás a gonosztól; megtartja életét, aki útjára vigyáz.

18. A pusztulás előtt kevélység jár, és a bukás előtt felfuvalkodott szellem. Dán. 4,37. Jak. 4,6. 1Pét. 5,5. 6.

19. Jobb alázatos szellemmel lenni a szelídekkel, mint zsákmányon osztozni a kevélyekkel. 1Sám. 8,14. Zsolt. 101,2. Ésa. 57,15.

20. **Aki figyelmez az Igére, jót nyer; és aki bízik az Úrban, oh mely boldog az!**
Ésa. 30,18. Jer. 17,7. 8.

21. A bölcs szívű hívatik értelmesnek; a beszédnek édessége pedig gyarapítja a tudást.

22. **Életnek kútfeje az értelem annak, aki bírja azt;** de a bolondok fenyítéke bolondságuk. rész 13,14.

23. **A bölcs szíve értelmesen igazgatja az ő száját, és az ő ajkain gyarapítja a tudást.** Zsolt. 19,14. 37,30. 116,10. Mát. 12,34.

24. **Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a testnek.**

25. Van oly út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak útja.

26. A munkálkodó magának munkálkodik; mert az ő szája kényszeríti őt.

27. A haszontalan ember gonoszt ás ki, és az ő ajkain mintegy égő tűz van;
Jak. 3,6.

28. A gonosz ember viszályt támaszt, és a rágalmazó elválasztja a jó barátokat.

29. Az erőszakos ember elhiteti az ő felebarátját, és nem jó úton viszi őt.

30. Aki behunyja szemeit, azért teszi, hogy álnokságot gondoljon; aki összeszorítja ajkait, már véghez is vitte a gonoszságot.

31. Igen szép ékes korona a vénség, az igazság útjában találtatik.

32. **Jobb a hosszútűrő az erősnél; és aki uralkodik a maga indulatján, annál, aki várost vesz meg.**

33. Az ember kebelében vetnek sorsot; de mindig az Úrtól való a döntés.

Bölcsesség és bolondság a beszédben

17 Jobb a száraz falat, amellyel van csendesség, mint a levágott barmokkal teljes ház, melyben háborúság van. Jób 34,29. Préd. 4,6. Ésa. 30,15. 32,17.

2. Az értelmes szolga uralkodik a gyalázatos fiún, és az atyafiak között az örökségnek részét veszi.

3. Az olvasztótégely az ezüst számára van, és a kemence az aranyéra; **a szívek vizsgálója pedig az Úr.** rész 27,21. Zsolt. 22,2. Jer. 17,10. Mal. 3,3.

4. A gonosztevő hallgat az álnok beszédekre, a csalárd hallgat a gonosz nyelvre.

5. Aki megcsúfolja a szegényt, gyalázattal illeti annak Teremtőjét; aki gyönyörködik másnak nyomorúságában, büntetlen nem lészen! Jób 31,29. Abd. 12.

6. A véneknek ékessége az unokák, és a fiaknak ékessége az atyák.

7. Nem illik a bolondnak az ékes beszéd; még kevésbé a tisztességesnek a hazug beszéd.

8. Drágakő az ajándék annak szemében, aki adja; ahova csak fordul, eléri vele célját. 1Móz. 39,21. 41,38. Dán. 6,3.

9. Elfedezi a vétket, aki keresi a szeretetet; aki pedig ismét előhoz egy dolgot, elszakasztja egymástól a barátságosokat is.

10. Foganatosabb a dorgálás az eszesnél, mintha megvernéd a bolondot százszor is.

11. Csak ellenkezést keres a gonosz; végre kegyetlen követ bocsáttatik ellene.

12. Találjon valakire a fiától megfosztott medve, csak ne a bolond az ő bolondságában.

13. Aki fizet gonoszt a jóért, nem távozik el a gonosz annak házától. Jer. 18,20. Róm. 12,17. 1Thess. 5,15. 2Thess. 1,6. 1Pét. 3,9.

14. Mint aki árvizet szabadít el, olyan a viszály kezdete; azért mielőtt kihatna, hagyd el a perpatvart. 1Thess. 4,11.

15. Aki igaznak mondja a bűnöst, és kárhoztatja az igazat, utálatos az Úrnak egyaránt mind a kettő. 2Móz. 23,7. Ésa. 5,23.

16. Minek is a vétel ára a bolond kezében a bölcsesség megszerzésére, holott nincsen néki esze?

17. **Minden időben szeret, aki igaz barát, és testvérül születik a nyomorúság idejére.** rész 18,24. 27,17. Luk. 10,36. 37.

18. Értelmetlen ember az, aki kezét adja, fogadván kezességet barátjáért.

19. Szereti a gonoszt, aki szereti a háborúságot; aki magasbítja kapuját, romlást keres.

20. Az elfordult szívű ember nem nyerhet jót, és aki az ő nyelvével gonosz, esik nyomorúságba.

21. Aki szül bolondot, szüli ő magának bánatra; és nem örvendez a bolondnak atyja.

22. **A vidám szív jó orvosságul szolgál**; a megtört szellem pedig megszárasztja a csontokat.

23. A kebelből kivett ajándékot az istentelen elveszi a törvény útjának elfordítá-sára. 2Móz. 23,8.

24. Az eszes ember a bölcsességre tekint; a bolond szemei pedig a föld végén kalandoznak. Préd. 2,14.

25. Búsulása az ő atyjának a bolond fiú, és az ő szülőjének keserűsége.

26. Még megbírságolni is az igazat nem jó, a tisztességest megverni igazságáért.

27. **Aki megtartóztatja beszédét, az tudós ember, és aki higgadt szellemű, az értelmes férfiú**. Jak. 1,19.

28. Még a bolond is, amikor hallgat, bölcsnek ítéltetik; mikor ajkait bezárja, eszesnek.

Barátság és békeszeretés

18 A maga kívánsága után megy az agyas ember, minden igaz bölcsesség ellen dühösködik.

2. Nem gyönyörködik a bolond az értelemben, hanem abban, hogy az ő szíve nyilvánvalóvá legyen.

3. Mikor eljön az istentelen, eljön a megvetés; és a szégyennel a gyalázat.

4. **Mély víz a bölcs ember szájának beszéde, buzgó patak a bölcsességnek kútfeje**. Zsolt. 78,2.

5. A gonosz személyének kedvezni nem jó, elfordítani az igazat az ítéletben. 3Móz. 19,15. 5Móz. 1,17. 16,19.

6. A bolondnak beszédei perpatvart szereznek, és az ő szája ütésekért kiált.

7. A bolondnak szája az ő romlása, és az ő beszédei az ő életének tőre. rész 12,18. 26,22. Jak. 3,6.

8. A rágalmazónak beszédei hízelkedők; és azok a szív belsejét áthatják.

9. Aki hanyagul végzi az ő dolgát, testvére annak, aki tönkre tesz.

10. **Erős torony az Úrnak neve, ahhoz folyamodik az igaz, és oltalmat talál**. 5Móz. 33,12. 2Sám. 22,3. Zsolt. 5,11. 18,2. 20,7. 61,3. 112,4. Ésa. 59,19.

11. A gazdagnak a vagyon az ő erős városa, magas kőfalnak képzeli.

12. A pusztulás előtt felfuvalkodik az ember szíve; a tisztesség előtt pedig alázatosság van. rész 15,33. 29,23.

13. Aki arra felel, amit meg sem hallgatott, ez bolondság és gyalázatos rá nézve.

14. A férfiú szelleme elviseli a maga erőtlenségét; de a megtört szellemet ki viseli el?

15. Az értelmes szíve ismeretet szerez, és a bölcseknek füle ismeretet keres. Ef. 1,17.

16. Az embernek ajándéka szabad utat szerez néki, és a nagyok orcája elé viszi őt. 1Móz. 39,2–6. 41,14. Dán. 1,17. 6,3.

17. Igaza van annak, aki első a perben; mígnem eljön az ő peresfele és megvizsgálja őt.

18. A viszályokat megszünteti a sorsvetés, és az erőseket szétválasztja.

19. A felingerelt atyafiú erősebb az erős városnál, és a viszály olyan, mint a vár zárja.

20. **A férfi szájának hasznával elégedik meg az ő belseje; az ő beszédének jövedelmével lakik jól**.

21. **Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen kiki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét**. Jób 22,28. Mát. 12,37. Jak. 3,6–9.

22. Megnyerte a jót, aki talált feleséget, és vett jóakaratot az Úrtól! rész 12,4.

23. Alázatos kérést szól a szegény; a gazdag pedig keményen felel. Jak. 2,3.

24. Az ember, akinek sok barátja van, széttöretik; de van barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél. rész 27,17. Ján. 15,14. 15.

Kegyes szerénység. A bolondság, restség és csúfolódás káros volta

19 Jobb a tökéletesen járó szegény a gonosz nyelvűnél, aki bolond.

2. Nem jó a kívánság ismeret nélkül; és aki csak a lábával siet, hibázik. Ésa. 28,16. 52,12. Róm. 10,2. 2Thess. 1,8.

3. Az embernek bolondsága fordítja el az ő útját, és az Úr ellen haragszik az ő szíve. Zsolt. 37,7. 8. Jak. 1,13–15.

4. A gazdagság szaporítja a sok barátot; a szegénytől pedig az ő barátja is elválik.

5. A hamis tanú büntetetlen nem marad, és a hazugságoknak szólója meg nem szabadul. 2Móz. 23,1.

6. Sokan hízelegnek a nemeslelkű embernek, és minden barát az adakozóé.

7. A szegényt minden atyjafia gyűlöli, még barátai is eltávolodnak tőle; unszolja szavakkal, de ők eltűnnek.

8. Aki bölcsességet szerez, szereti az életét, aki megőrzi az értelmességet, jót nyer.

9. A hamis bizonyság nem marad büntetlen, és aki hazugságokat beszél, elvész.

10. Nem illik a bolondhoz a fényűzés; sokkal inkább nem illik a szolgának uralkodni a fejedelmeken.

11. **Az embernek értelme hosszútűrővé teszi őt; és ékességére van néki elhallgatni a vétket.** Mát. 5,44. Róm. 12,19. 1Kor. 13,4. 7.

12. Mint az ifjú oroszlánnak ordítása, olyan a királynak haragja; mint a harmat pedig a füvön, az ő jóakarata.

13. Romlása az ő atyjának a bolond fiú, és mint a szüntelen csepegés, az asszonynak zsémbelődése.

14. **A ház és vagyon atyától való örökség; az Úrtól van pedig az értelmes feleség.** rész 18,22. 2Kor. 12,14.

15. A restség álomba merít, és a lusta ember megéhezik.

16. Aki megtartja a parancsolatot, megtartja önmagát; aki nem vigyáz útjaira, meghal. Luk. 10,28. 11,28. Róm. 2,7.

17. **Kölcsön ád az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez**; és az ő jótéteményét megfizeti néki.
Mát. 10,41. 42. 25,40. 2Kor. 9,6–8. Zsid. 6,10.

18. Fenyítsd meg a te fiadat, mert még van remény felőle; de annyira, hogy őt megöld, ne vigyen haragod.

19. A nagy haragú ember büntetést szenvedjen, mert ha menteni akarod, még növeled haragját.

20. Engedj a tanácsnak, és vedd be az erkölcsi tanítást, hogy bölcs légy végre.

21. Sok terv van az ember szívében, de csak az Úrnak tanácsa valósul meg.
Zsolt. 33,10. 11. Ésa. 14,26. Gal. 5,18. Zsid. 6,17.

22. Amit leginkább kell embernek kívánni, az irgalmasság az, és jobb a szegény a hazug férfiúnál. Mát. 5,7.

23. **Az Úrnak félelme életre visz; és az ilyen megelégedve tölti az éjet, gonoszszal nem illettetik.** Zsolt. 34,9. 1Tim. 4,8.

24. Bemártja a rest az ő kezét a tálba, de már a szájához nem viszi vissza.
rész 26,13. Préd. 4,5.

25. Ha a csúfolót megvered, az együgyű lesz okosabb; és ha megdorgálod az eszest, megérti a tudást. 5Móz. 13,11.

26. Aki atyjával erőszakoskodik, anyját elűzi: gyalázatos és megszégyenítő fiú az.

27. Szűnjél meg, fiam, hallgatni az olyan tanítást, mely téged arra visz, hogy a bölcsességnek Igéjétől eltévedj.
rész 23,12. Ef. 4,14. 2Ján. 10.

28. A haszontalan tanú megcsúfolja a törvényt; az istentelenek szája elnyeli az álnokságot.

29. A csúfolóknak készíttettek a büntetések, és az ütések a bolondok hátának.

Tobzódástól és hevességtől való óvás

20 A bor csúfoló, a részegítő ital háborgó, és valaki abba beletéved, nem bölcs! 1Móz. 9,21. Ésa. 28,7. Hós. 4,11.

2. Mint a fiatal oroszlán ordítása, olyan a királynak rettentése; aki azt haragra ingerli, vétkezik a maga élete ellen.

3. Tisztesség az embernek elmaradni a patvarkodástól; valaki pedig bolond, belekeveredik. 1Móz. 13,7.

4. A hideg miatt nem szánt a rest; aratni akar majd, de nincs mit.

5. **Mély víz a férfiúnak szívében a tanács; mindazáltal a bölcs ember kimeríti azt.** Ésa. 12,3. 4.

6. A legtöbb ember talál valakit, aki jó hozzá; de hű embert, azt ki találhat?
Luk. 18,8.

7. Aki az ő tökéletességében jár, igaz ember; boldogok az ő fiai őutána! Zsolt. 112,2.

8. A király, ha az ő ítélőszékében ül, tekintetével minden gonoszt eltávoztat.

9. Ki mondhatná azt: megtisztítottam szívemet, tiszta vagyok az én bűnömtől?
1Kir. 8,46. Jób 14,4. Préd. 7,20.
Róm. 3,9. 1Pét. 1,2. 19. 1Ján. 1,7. 8. Jel. 1,5.

10. A kétféle font és a kétféle mérték, utálatos az Úrnál egyaránt mind a kettő.
5Móz. 25,13.

11. Az ő cselekedetiből ismerteti meg magát még a gyermek is, ha tiszta-é, és ha igaz-é az ő cselekedete. Mát. 7,16. Jak. 2,18.

12. A halló fület és a látó szemet, az Úr teremtette egyaránt mindkettőt.
2Móz. 4,11. Luk. 5,15. 6,17. Róm. 10,17. 11,36.
13. Ne szeresd az álmot, hogy ne légy szegény; nyisd fel a te szemeidet, és megelégszel kenyérrel. rész 6,10. 11. Róm. 12,11.
14. Hitvány, hitvány, azt mondja a vevő; de mikor elmegy, akkor dicsekedik.
15. Van arany és drágagyöngyök sokasága; de drága szer a tudománnyal teljes ajak.
16. Vedd el ruháját, mert kezes lett másért, és az idegenért vedd el zálogát.
17. Gyönyörűséges az embernek az álnokságnak kenyere; de annak utána betelik az ő szája kavicsokkal.
18. A gondolatok tanácskozással erősek; és bölcs vezetéssel folytass hadakozást.
19. Megjelenti a titkot, aki rágalmazó; tehát aki fecsegő szájú, azzal ne barátkozzál. Róm. 16,18.
20. Aki az ő atyját vagy anyját megátkozza, annak kialszik szövétneke a legnagyobb sötétségben. 2Móz. 21,17.
Mát. 15,4. Róm. 3,23. Gal. 3,13.
21. Amely örökséget először siettetnek, annak vége meg nem áldatik. Hab. 2,6.
22. **Ne mondd**: **bosszút állok rajta**! **Várjad az Urat, és megszabadít téged**!
5Móz. 32,35.
Ésa. 30,18. 40,31. JerSir. 3,25. Mik. 7,7.
Mát. 5,39. Róm. 12,17. 19. 2Thess. 1,6. 1Pét. 3,9.
23. Utálatos az Úrnál a kétféle súly; és a hamis fontok nem jó dolgok.
24. Az Úrtól vannak a férfi lépései; az ember hogyan érthetné az ő útját?
Jer. 10,23. Róm. 8,14. 26. 2Kor. 3,5. Gal. 5,18.
25. Tőr az embernek meggondolatlanul mondani: szent, és a fogadástétel után megfontolni.
26. Különválasztja a gonoszokat a bölcs király, és fordít reájuk kereket. Ésa. 28,27.
27. **Az embernek szelleme az Úrtól való szövétnek, megvizsgálja a szívének minden rejtekét**. Ján. 1,9. 1Kor. 9,27.
2Kor. 4,16. 1Thess. 5,23. Zsid. 4,12. 1Pét. 3,4.
28. A kegyelmesség és az igazság megőrzik a királyt; megerősíti irgalmasság által az ő székét.
29. Az ifjaknak ékessége az ő erejük; és a véneknek dísze az ősz haj.
30. A kékek és a sebek távoztatják el a gonoszt, és a belső részekig ható csapások.

Isten gondviselése igazgatja az emberek szívét és útjait

21 **Mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve az Úrnak kezében, valahová akarja, oda hajtja azt**!
2. Az embernek minden útja igaz a maga szemei előtt; de **a szívek vizsgálója az Úr**.
Luk. 16,15. Ján. 2,24. Jel. 2,23.
3. Az igazságnak és igaz ítéletnek gyakorlását inkább szereti az Úr az áldozatnál.
1Sám. 15,22. Hós. 6,6. Mát. 23,23. Luk. 11,42.
4. A szemnek fennhéjázása és a szív kevélysége: az istentelenek szántása, bűn.
5. A szorgalmatosnak igyekezete csak gyarapodásra van; valaki pedig hirtelenkedik, csak szükségre jut.
6. A hamisságnak nyelvével gyűjtött kincs elveszett hiábavalósága azoknak, akik a halált keresik.
7. Az istentelenek pusztítása magával ragadja őket; mert nem akartak igazságot cselekedni.
8. Tekervényes a bűnös embernek útja; a tisztának cselekedete pedig igaz.
9. Jobb a tető ormán lakni, mint háborgó asszonnyal, és közös házban.
10. Az istentelennek lelke kíván gonoszt; és az ő szeme előtt nem talál könyörületre az ő felebarátja. Róm. 13,10. Jak. 4,5.
11. Mikor a csúfolót büntetik, az együgyű lesz bölcs; mikor pedig a bölcset oktatják, ő veszi eszébe a tudást.
12. Nézi az igaz az istentelennek házát, hogy milyen veszedelembe jutottak az istentelenek. Róm. 2,8. 1Kor. 10,10.
13. Aki bedugja fülét a szegény kiáltására; ő is kiált, de meg nem hallgattatik.
Mát. 7,2. 18,30. Jak. 2,13. 1Ján. 3,17.
14. A titkon adott ajándék elfordítja a haragot; és a kebelben való ajándék a heves indulatot.
15. Vigasság az igaznak igazat cselekedni; de ijedelem a hamisság cselekedőinek.
16. Az ember, aki eltévelyedik az értelemnek útjáról, az élet nélkül valók gyülekezetében nyugszik.
17. Szűkölködő ember lesz, aki szereti a vigasságot; aki szereti a bort és az olajat, nem lesz gazdag!
18. Az igazért váltságdíj az istentelen, és a becsületesek helyett a hűtlen.

rész 11,8. Ésa. 43,3. 4.

19. Jobb lakozni a pusztának földjén, mint a feddődő és haragos asszonnyal.

20. Kívánatos kincs és kenet van a bölcsnek házában; a bolond ember pedig eltékozolja azt. Mát. 25,3.

21. **Aki követi az igazságot és az irgalmasságot, nyer életet, igazságot és tisztességet.** Mát. 5,6. 1Kor. 15,58.

22. A hősök városába felmegy a bölcs, és lerontja az ő bizodalmuknak erejét.

23. **Aki megőrzi száját és nyelvét, megtartja életét a nyomorúságtól.** Zsolt. 141,3. Jak. 3,2.

24. A kevély dölyfösnek csúfoló a neve, aki haragjában kevélységet cselekszik.

25. A restnek kívánsága megemészti őt; mert az ő kezei nem akarnak dolgozni.

26. Egész nap kívánságtól gyötretik; az igaz pedig ád, és nem tartóztatja meg adományát. Zsolt. 37,26. Mát. 5,42. Ef. 4,28.

27. Az istentelenek áldozatja utálatos; kivált mikor gonosz tettért viszi.

28. A hazug bizonyság elvész; de aki jól figyel, örökké szól.

29. Megkeményíti az istentelen ember az ő orcáját; az igaz pedig jól rendeli az ő útját.

30. Nincs bölcsesség, és nincs értelem, és nincs tanács az Úr ellen. Ésa. 8,9. 10. Jer. 9,23. Mát. 15,13.

31. Készen áll a ló az ütközet napjára; de az Úré a győzelem! Zsolt. 33,17.

A jó hírről, mint szerzik és mint vész el

22 Kívánatosabb a jó hírnév a nagy gazdagságnál; ezüstnél és aranynál a kedvesség jobb. Préd. 7,1.

2. A gazdag és szegény összetalálkoznak, mindkettőt az Úr alkotta. Zsolt. 49,1. 2.

3. Az eszes meglátja a bajt és elrejti magát; a bolondok pedig nekimennek és kárát vallják. Ésa. 26,20.

4. **Az alázatosság bére az Úr félelme, gazdagság, és tisztesség és élet.**

5. Tövisek és tőrök vannak a gonosznak útjában; aki megőrzi magát, távol jár azoktól. 1Ján. 5,18.

6. Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.

7. A gazdag a szegényeken uralkodik, és szolgája a kölcsönvevő a kölcsönadónak.

8. Aki vet álnokságot, arat nyomorúságot; és az ő haragjának vesszeje megtöretik. Zsolt. 105,15. Hós. 10,13. Luk. 16,25. 1Kor. 6,9. Gal. 6,7. 2Thess. 1,6.

9. Az irgalmas szemű ember megáldatik, mert adott az ő kenyeréből a szegénynek. rész 19,17. Luk. 14,13. 14. 2Kor. 9,6–9.

10. Űzd el a csúfolót, és elmegy a háborgás is, és megszűnik a patvarkodás és a szidalmazás. Róm. 16,17. 18. Fil. 3,17.

11. Aki szereti a szívnek tisztaságát, beszéde kedvesség: annak barátja a király. rész 12,19. 23,16. Zsolt. 101,6.

12. Az Úrnak szemei megőrzik a tudást; a hitetlennek beszédét pedig meghiúsítja.

13. A rest azt mondja: oroszlán van odakinn, az utcák közepén megölettetném.

14. Mély verem az idegen asszonyoknak szája; akire haragszik az Úr, oda esik.

15. A gyermek szívéhez köttetett a bolondság; de a fenyítés vesszeje messze elűzi tőle azt.

16. Aki elnyomja a szegényt, hogy gyarapítsa az ő vagyonát; aki ád a gazdagnak: végre szűkölködésre jut. Zsolt. 12,5. Préd. 5,8. Ésa. 3,14. 15. Ámós 2,6–8. 4,1. 2. 5,11. Jak. 2,13.

17. Hajtsd füledet, és hallgasd a bölcseknek beszédeit, és a te szívedet figyelmeztesd az én tudásomra.

18. Mert gyönyörűséges lesz, ha megtartod azokat szívedben; legyenek együtt állandók a te ajkaidon!

19. **Hogy az Úrban legyen a te bizodalmad, arra tanítottalak ma téged, igen, téged.**

20. Nem írtam-é néked drága szép tanulságokat, tanácsokban és tudományban?

21. Hogy tudtodra adjam néked az igazság beszédének bizonyos voltát: hogy igaz beszédet vígy válaszul elküldőidnek.

22. Ne rabold ki a szegényt, mert szegény ő; és ne taposd el a nyomorultat a kapuban; Zsolt. 94,5. Zak. 7,10. Mal. 3,5.

23. Mert az Úr forgatja azoknak ügyét, és az ő kirablóik életét elragadja. Zsolt. 35,10.

24. Ne tarts barátságot a haragossal, és a dühösködővel ne menj;
25. Hogy el ne tanuld az ő útjait, és tőrt ne keress tennen magadnak.
26. Ne légy azok közt, akik kézbe csapnak, akik adósságért kezeskednek.
27. Ha nincs néked miből megadnod; miért vegye el a te ágyadat alólad?
28. Ne bontsd el a régi határt, melyet csináltak a te eleid. 5Móz. 19,14.
29. Láttál-é az ő dolgában szorgalmatos embert? A királyok előtt áll, nem marad meg az alsórendűek között.
1Kir. 11,28. Róm. 12,11.

Életbölcsesség és kegyesség tanításai

23 Mikor leülsz enni az uralkodóval, szorgalmasan reá vigyázz, ki van előtted.
2. És kést tégy a torkodra, ha mértéktelen vagy. Gal. 5,22.
3. Ne kívánd az ő csemegéit; mert ezek hamis étkek.
4. Ne fáraszd magad abban, hogy meggazdagodj; a magad belátásából állj el attól. Mát. 6,19. 1Tim. 6,9. 10. Zsid. 13,5.
5. Avagy a te szemeidet veted-é arra? Holott az semmi, mert olyan szárnyakat szerez magának nagy hamar, mint a saskeselyű, és az ég felé elrepül!
6. Ne egyél az irigy szeműnek étkéből, és ne kívánd az ő csemegéit;
5Móz. 15,9. Zsolt. 141,4.
7. Mert miként az ember gondolkodik az ő szívében, olyan is valójában. Mert hiába mondja ő: Egyél és igyál! de azért nem jó szívvel van tehozzád.
8. A te falatodat, amelyet megettél, kihányod; és a te ékes beszédedet csak hiába vesztegeted.
9. A bolondnak hallására ne szólj; mert megutálja a te beszédednek bölcsességét.
Mát. 7,6.
10. Ne mozdítsd meg a régi határt, és az árváknak mezeibe ne kapj; 5Móz. 19,14.
11. **Mert az ő Megváltójuk erős, Ő forgatja az ügyüket ellened!**
Jób 31,21. Jer. 50,34.
12. **Add a te szívedet az erkölcsi tanításra, és a te füleidet a bölcs beszédekre.** Zsolt. 32,8.
13. Ne vond el a gyermektől a fenyítéket; ha megvered őt vesszővel, meg nem hal.
14. Te vesszővel vered meg őt: és az ő életét a pokolból ragadod ki. 1Kor. 5,5.
15. **Szerelmes fiam, ha bölcs lesz a te szíved, örvendez a szívem nékem is.**
16. **És örvendezik az én bensőm, a te ajkaidnak igazmondásán.**
17. **Ne irigykedjék a te szíved a bűnösökre; hanem az Úr félelmében légy egész napon;**
18. **Mert bizony van jövendő; a te várakozásod nem semmisül meg.**
Zsolt. 9,18. 62,5. Luk. 16,25. Fil. 1,20. 1Tim. 4,8.
19. **Hallgass te, fiam, engem, hogy légy bölcs, és jártasd ez úton szívedet.**
20. Ne légy azok közül való, akik borral dőzsölnek; azok közül, akik hússal dobzódnak. Ésa. 5,22.
Mát. 24,49. Luk. 21,34. Róm. 13,13. Ef. 5,18.
21. Mert a részeges és dobzódó szegény lesz, és rongyokba öltöztet az alvás.
22. Hallgasd a te atyádat, aki nemzett téged; és meg ne utáld a te anyádat, mikor megvénhedik. 2Móz. 20,12. Ef. 6,1.
23. Szerezz igazságot, és el ne add; bölcsességet és erkölcsöt és eszességet.
Mát. 13,44.
24. Igen örül az igaznak atyja, és a bölcsnek szülője annak vigadoz.
25. Vigadjon a te atyád és a te anyád, és örvendezzen a te szülőd.
26. **Adjad, fiam, a te szívedet nékem, és szemeid az én útjaimat megőrizzék.**
27. Mert mély verem a tisztátalan asszony, és szoros kút az idegen asszony.
28. És az, mint a tolvaj leselkedik, és az emberek közt a hitetleneket szaporítja.
29. Kinek jaj? Kinek oh, jaj? Kinek viszálykodás? Kinek panasz? Kinek ok nélkül való sebek? Kinek szemeknek veressége? rész 20,1. Ésa. 5,11. Ef. 5,18.
30. A bornál mulatóknak, akik mennek a jó bor kutatására.
31. Ne nézd a bort, mily veres színt játszik, mint mutatja a pohárban az ő csillogását; könnyen alá csuszamlik,
32. Végre, mint a kígyó, megmar, és mint a mérges kígyó, megcsíp.

33. A te szemeid nézik az idegen asszonyt, és a te szíved gondol gonoszságot.
34. És olyan leszel, mint aki fekszik a tenger közepében, és aki fekszik az árbócfának tetején.
35. Ütöttek engem, nékem nem fájt; vertek, nem éreztem! Mikor ébredek fel? Akkor folytatom, ismét megkeresem azt.
5Móz. 29,19. Ésa. 56,12. Jer. 5,3. Ef. 4,19. 2Pét. 2,22.

Intések különösen türelemre és békességre

24 Ne irigykedjél a gonosztevőkre, se ne kívánj azokkal lenni.
2. Mert pusztítást gondol az ő szívük, és bajt szólnak az ő ajkaik.
3. Bölcsesség által építtetik a ház, és értelemmel erősíttetik meg.
4. És tudás által telnek meg a kamarák minden drága és gyönyörűséges vagyonnal. 1Krón. 29,12. Ésa. 33,6. 45,3.
5. A bölcs férfiú erős, és a tudós ember nagy erejű.
6. Mert az eszes tanácsokkal viselhetsz hadat, és győzelem van a tanácsosok sokaságában.
7. Magas a bolondnak a bölcsesség; a kapuban ne nyissa ki az ő száját! rész 14,6.
8. Aki azon gondolkodik, hogy gonoszt cselekedjék, azt cselszövőnek hívják.
9. A balgatag dolognak gondolása bűn; és a rágalmazó az ember előtt utálatos.
Mát. 15,19. Csel. 8,22.
10. Ha lágyan viselted magad a nyomorúság idején: szűk a te erőd.
11. Mentsd meg azokat, akik a halálra vitetnek, és akik a megöletésre tántorognak, tartóztasd meg! Ésa. 58,6. 7. 1Ján. 3,16.
12. Ha azt mondanád: ímé, nem tudtuk ezt; nemde, **aki vizsgálja a szíveket, Ő érti, és aki őrzi a te életedet, Ő tudja? És mindenkinek az ő cselekedetei szerint fizet.** Zsolt. 62,12. Jer. 32,19. Róm. 2,6. Jel. 2,23. 22,12.
13. Egyél, fiam, mézet, mert jó; és a színméz édes a te ínyednek.
14. Ilyennek ismerd a bölcsességet a te életedre nézve: ha azt megtalálod, akkor lesz jó véged, és a te reménységed el nem vész! Zsolt. 9,18. 62,5. Fil. 1,20.
15. Ne leselkedjél, oh te istentelen, az igaznak háza ellen, ne pusztítsd el az ő ágyasházát! Zsolt. 10,9. 10. 91,10.
16. **Mert ha hétszer elesik is az igaz, ugyan felkél azért**; az istentelenek pedig csak egy nyavalyával is elvesznek.
Zsolt. 34,19. 37,24. Jón. 3,1. Mik. 7,8.
17. Mikor elesik a te ellenséged, ne örülj; és mikor megütközik, ne vigadjon a te szíved, Zsolt. 35,15. 19.
18. Hogy az Úr meg ne lássa és gonosz ne legyen szemeiben, és el ne fordítsa arról az ő haragját tereád.
19. Ne gerjedj haragra a gonosztevők ellen, ne irigykedj az istentelenekre;
20. Mert a gonosznak nem lesz jó vége, az istentelenek szövétneke kialszik.
Zsolt. 11,6. Ésa. 3,11.
21. **Féld az Urat, fiam, és a királyt; a pártütők közé ne elegyedj.**
Róm. 13,7. 1Pét. 2,17.
22. Mert hirtelenséggel feltámad az ő nyomorúságuk, és e két rendbeliek büntetését ki tudja?
23. Ezek is a bölcsek szavai. Személyt válogatni az ítéletben nem jó.
5Móz. 1,17. Ján. 7,24.
24. Aki azt mondja az istentelennek: igaz vagy, ezt megátkozzák a népek, megutálják a nemzetek. Ésa. 5,23.
25. Akik pedig megfeddik a bűnöst, azoknak gyönyörűségükre lesz, és jó áldás száll reájuk!
26. Ajkakat csókolgat az, aki igaz beszédeket felel.
27. Végezd el kívül a te dolgodat, és készíts elő a te meződben mindent; annak utána építsd a házadat.
2Krón. 27,6. Jób 11,13–18. Luk. 14,28. 29.
28. Ne légy bizonyság ok nélkül a te felebarátod ellen; avagy ámítanál-é valakit a te ajkaiddal? Ef. 4,25.
29. Ne mondd ezt: amiképpen cselekedett énvelem, úgy cselekszem övele; megfizetek az embernek az ő cselekedete szerint. Mát. 5,39. Róm. 12,17. 19. 1Pét. 3,9.
30. A rest embernek mezejénél elmenék, és az esztelennek szőlője mellett.
31. És ímé, mindenütt felverte a tövis, és színét elfedte a gyom; és kőgyepűje elromlott. 1Móz. 3,18.

32. Melyet én látván gondolkodám, és nézvén, ezt a tanulságot vettem abból:
33. Egy kis álom, egy kis szunnyadás, egy kis kézösszetevés az alvásra,
Préd. 4,5.
34. És így jön el, mint a vándor, a te szegénységed, és a te szükölködésed, mint a pajzsos férfiú.

Igaz tisztesség a bölcsesség jutalma

25 Még ezek is Salamon példabeszédei, amelyeket összeszedtek Ezékiásnak, a Júda királyának emberei.
2Kir. 19,2.
2. Az Istennek tisztességére van a dolgot eltitkolni; a királyoknak pedig tisztességére van a dolgot kikutatni.
5Móz. 29,29. Zsolt. 25,14. Róm. 11,33.
3. Az ég magasságra, a föld mélységre, és a királyok szíve kikutathatatlan.
4. Távolítsd el az ezüstből a salakot, és abból edény lesz az ötvösnek:
5. Távolítsd el a bűnöst a király elől, és megerősíttetik igazsággal az ő széke.
6. Ne dicsekedj a király előtt, és a nagyok helyére ne állj;
7. Mert jobb, ha azt mondják néked: jer ide fel; hogynem mint levettetned néked a tisztességes előtt, akit láttak a te szemeid.
Luk. 14,8–10.
8. Ne indulj fel a versengésre hirtelen, hogy azt ne kelljen kérdened, mit cselekedjél azután, mikor gyalázattal illet téged a te felebarátod. Mát. 5,25.
9. A te ügyedet végezd el felebarátoddal; de másnak titkát meg ne jelentsd;
Mát. 18,15.
10. Hogy ne gyalázzon téged, aki hallja; és a te gyalázatod el ne távozzék.
11. Mint az aranyalma ezüsttányéron: olyan a helyén mondott ige!
12. Mint az aranyfüggő és színarany ékesség: olyan a bölcs intő a szófogadó fülnél.
13. Mint a havas hideg az aratás idején: olyan a hű követ azoknak, akik őt elbocsátják; mert az ő urainak életét felüdíti.
rész 27,11. Zsolt. 84,4.
14. Mint a felhő és szél, melyekben nincs eső: olyan a férfiú, aki kérkedik hamis ajándékkal. Júd. 12.
15. Tűrés által engeszteltetik meg a fejedelem, és a szelíd beszéd megtöri a csontot.
16. Ha mézet találsz, egyél amennyi elég néked; de sokat ne egyél, hogy ki ne hányd azt.
17. Ritkán tedd lábadat a te felebarátodnak házába; hogy be ne teljesedjék veled, és meg ne gyűlöljön téged.
18. Pöröly és kard és éles nyíl az olyan ember, aki hamis bizonyságot szól felebarátja ellen. Zsolt. 140,3.
19. Mint a romlott fog és kimarjult láb: olyan a hitetlennek bizodalma a nyomorúság idején. Ésa. 36,6. 2Tim. 4,16.
20. Mint aki leveti ruháját a hidegnek idején, mint az ecet a sziksón: olyan, aki éneket mond a bánatos szívű ember előtt.
Dán. 6,18. Róm. 12,15.
21. **Ha éhezik, aki téged gyűlöl: adj enni néki kenyeret; és ha szomjúhozik: adj néki inni vizet;** Mát. 5,44. Róm. 12,20.
22. **Mert elevenszenet gyűjtesz az ő fejére, és az Úr megfizet néked.**
2Sám. 16,12.
23. Az északi szél esőt szül; és haragos ábrázatot a suttogó nyelv.
24. Jobb lakni a tetőnek ormán, mint a háborgó asszonnyal, és közös házban.
25. Mint a hideg víz a megfáradt embernek, olyan a messze földről való jó hírhallás.
26. Mint a megháborított forrás és megromlott kútfő, olyan az igaz, aki a gonosz előtt ingadozik. Mik. 7,8.
27. Igen sok mézet enni nem jó; hát a magunk dicsőségét keresni dicsőség?
28. Mint a megromlott és kerítés nélkül való város, olyan a férfi, aki nem tudja uralni az ő szellemét!

A bolondok nem méltók tisztességre

26 Mint a hó a nyárhoz és az eső az aratáshoz, úgy nem illik a bolondhoz a tisztesség. Zsolt. 12,8.
2. Miképpen a madár elmegy és a fecske elrepül, azonképpen az ok nélkül való átok nem száll az emberre. 4Móz. 23,8.
5Móz. 23,5. 24,16. Neh. 13,2. Zsolt. 109,17. 18. 28. Jer. 31,33. 34. 33,8. Ezék. 18,19. 20. 36,25–27. Mik. 7,19. Csel. 5,31. Gal. 3,13.

3. Ostor a lónak, fék a szamárnak; és vessző a bolondok hátának.

4. Ne felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne légy te is hozzá hasonlatos;
2Sám. 16,11. 2Kir. 18,36. Ésa. 36,21. Mát. 7,6.

5. Felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne legyen bölcs a maga szemei előtt. Mát. 16,1–4. 10.

6. Aki bolond által üzen valamit, saját lábát vágja le, és erőszakot szenved.

7. Mint a sántának lábai lógnak, úgy a bölcsmondás a bolondoknak szájában.

8. Mint aki követ köt a parittyába, úgy cselekszik, aki a bolondnak tisztességet tesz.

9. Mint a részeg ember kezébe akad a tövis, úgy akad az eszes mondás a bolondoknak szájába.

10. Mint a lövöldöző, aki mindent megsebez, olyan az, aki bolondot fogad fel, és aki csavargókat fogad fel.

11. Mint az eb megtér a maga okádására, úgy a bolond megismétli az ő bolondságát.

12. Láttál-é oly embert, aki a maga szemei előtt bölcs? A bolond felől jobb reménységed legyen, hogynem mint a felől!

13. Azt mondja a rest: ordító oroszlán van az úton! Oroszlán van az utcákon!

14. Mint az ajtó forog az ő sarkán, úgy a rest az ő ágyában.

15. Ha a rest az ő kezét a tálba nyújtotta, restelli azt csak szájához is vinni.

16. Bölcsebb a rest a maga szemei előtt, mint hét olyan, aki okos feleletet ád.

17. Kóbor ebet ragad fülön, aki felháborodik a perpatvaron, amely őt nem illeti.

18. Mint a balga, aki tüzet, nyilakat és halálos szerszámokat lövöldöz,

19. Olyan az, aki megcsalja az ő felebarátját, és azt mondja: csak tréfáltam!
Ef. 5,4.

20. **Ha a fa elfogy, kialuszik a tűz; ha nincs rágalmazó, megszűnik a háborgás.**

21. Mint az elevenszénre a holtszén, és a fa a tűzre, olyan a viszálykodó ember a patvarkodás felgyújtására.
rész 15,18. 2Sám. 20,1.

22. A fondorlónak beszédei hízelkedők, és azok áthatják a szív belsejét.

23. Ahogy a meg nem tisztított ezüst beborítja az agyagedényt, úgy a gyullasztó ajkak a gonosz szívet. Luk. 22,48.

24. Az ő beszédeivel másnak tetteti magát a gyűlölő, holott az ő szívében gondol álnokságot.

25. Mikor kedvesen szól, ne bízzál hozzá; mert hét iszonyatosság van szívében.

26. Elfedeztethetik a gyűlölség csalással; de nyilvánvalóvá lesz az ő gonoszsága a gyülekezetben.

27. **Aki vermet ás másnak, abba belé esik; és aki felhengeríti a követ, arra gurul vissza.** Eszt. 7,10.

28. A hazug nyelv gyűlöli az általa megrontott embert, és a hízelkedő száj romlást szerez. Jak. 3,6.

Óvás dicsekvéstől és elbizakodottságtól

27 Ne dicsekedjél a holnapi nappal; mert nem tudod, mit hoz a nap tereád. Zsolt. 90,10. 91,11. 16. Mát. 6,33. Jak. 4,14.

2. Dicsérjen meg téged más, és ne a te szájad; az idegen, és ne a te ajkaid.

3. Nehéz a kő, és súlyos a föveny; de a bolond haragja nehezebb mind a kettőnél.

4. **A búsulásban kegyetlenség van, és a haragban áradás; de ki állhatna meg az irigység előtt?** 1Ján. 3,12.

5. Jobb a nyilvánvaló dorgálás a titkos szeretetnél. Gal. 2,14.

6. **Jószándékból valók a barátságos embertől vett sebek; és temérdek a gyűlölőnek csókja.**

7. A jóllakott ember még a lépesmézet is megtapodja; de az éhes embernek minden keserű édes.

8. Mint a madárka, ki elbujdosott fészkétől, olyan az ember, aki elbujdosott az ő lakóhelyétől.

9. **Mint a kenet és jó illat megvidámítja a szívet: úgy az ő barátjának édes szavai is, melyek szíve tanácsából valók.**

10. A te barátodat, és a te atyádnak barátját el ne hagyd, és a te atyádfiának házába be ne menj nyomorúságodnak idején. Jobb a közel való szomszéd a messze való atyafinál.

11. Légy bölcs fiam, és vidámítsd meg az én szívemet; hogy megfelelhessek annak, aki engem ócsárol. Zsolt. 119,42.

12. Az eszes meglátja a bajt, elrejti magát; az esztelenek neki mennek, kárát vallják. Ésa. 32,2.

13. Vedd el a ruháját, mert kezes lett másért, és az idegenért zálogold meg.

14. Aki színleg nagyhangon áldja az ő barátját, reggel jó idején felkelvén; átokul tulajdoníttatik néki. Zsolt. 12,2.

15. A sebes záporeső idején való szüntelen csepegés, és a morgó asszonyember hasonlók.

16. Valaki el akarja azt rejteni, szelet rejt el, és az ő jobbja olajat ragad meg.

17. Miképpen egyik vassal a másikat élesítik, akképpen az ember élesíti az ő barátjának orcáját.

18. Mint aki őrzi a fügét, eszik annak gyümölcséből, úgy aki az ő urára vigyáz, tiszteltetik. rész 12,24. 1Móz. 39,4. 5Móz. 20,6. 1Kir. 11,28. 1Kor. 3,8.

19. Mint a vízben egyik orca a másikat megmutatja, úgy egyik embernek szíve a másikat.

20. Mint a sír és a pokol meg nem elégednek, úgy az embernek szemei meg nem elégednek. Préd. 1,8. Hab. 2,5.

21. Mint az ezüst a tégelyben, és az arany a kemencében próbáltatik meg, úgy az ember az ő híre neve szerint.

22. Ha megtörnéd is a bolondot mozsárban mozsártörővel a megtört gabona között, nem távoznék el tőle az ő bolondsága.

23. Szorgalmasan ismerd meg a te juhaid külsejét, fordítsd szívedet a nyájakra. rész 12,27. 13,4. Róm. 12,11.

24. Mert nem örökkévaló a gazdagság, és vajon a korona nemzetségről nemzetségre lesz-é? Zsolt. 62,10. 1Tim. 6,17.

25. Mikor levágatott a szénafű, és előtűnt a sarjú, és begyűjtettek a hegyekről a füvek:

26. Vannak juhaid a te ruházatodra, és kecskebakok mezőnek árául,

27. És elég kecsketej a te ételedre, a te házadnépének ételére, és szolgálóleányaidnak ételül.

A kegyesség áldása

28 Minden istentelen fut, ha senki nem üldözi is; az igazak pedig, mint az ifjú oroszlán, bátrak. Csel. 4,31. Ef. 3,11. 12.

2. Az ország bűne miatt sok annak a fejedelme; az eszes és tudós ember által pedig hosszabbodik fennállása.

3. A szegény emberből támadott elnyomója a szegényeknek hasonló a pusztító esőhöz, mely nem hágy kenyeret. Mát. 18,28.

4. Akik elhagyják a törvényt, dicsérik a gonoszokat; de akik megtartják a törvényt, harcolnak azokkal. 1Kir. 18,18. Mát. 3,7. 14,4. Ef. 5,11. 1Tim. 5,20.

5. A gonoszságban élő emberek nem értik meg az igazságot; **akik pedig keresik az Urat, mindent megértenek**. Zsolt. 92,6. Ésa. 6,9. 44,18. Ján. 17,17. 1Kor. 2,15.

6. Jobb a szegény, aki jár tökéletesen, mint a kétfelé sántikáló istentelen, aki gazdag.

7. Aki megőrzi a törvényt, eszes fiú az; aki pedig társalkodik a tobzódókkal, gyalázattal illeti atyját.

8. **Aki kamattal és uzsorával gyarapítja vagyonát, annak gyűjt, aki könyörül a szegényeken**. rész 13,22. Préd. 2,26.

9. Valaki elfordítja az ő fülét a törvény hallásától, annak könyörgése is utálatos. Zsolt. 66,18. 109,7. 2Tim. 4,3.

10. Aki elcsábítja az igazakat gonosz útra, vermébe maga esik bele; **a tökéletesek pedig örökség szerint bírják a jót**. Mát. 6,33. Márk 10,30.

11. Bölcs az ő maga szemei előtt a gazdag ember; de az eszes szegény megvizsgálja őt.

12. Mikor örvendeznek az igazak, nagy ékesség az; mikor pedig az istentelenek feltámadnak, keresni kell az embert.

13. Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer. Zsolt. 32,5. 1Ján. 1,9.

14. Boldog ember, aki mindig istenfélő; aki pedig megkeményíti az ő szívét, bajba esik.

15. Mint az ordító oroszlán és éhező medve, olyan a szegény népen uralkodó istentelen. Mát. 2,18.

16. Az értelemben szűkölködő fejedelem nagy elnyomó is; de aki gyűlöli a hamis nyereséget, meghosszabbítja napjait.
17. Az ember, akit embervér terhel, a sírig fut; senki ne támogassa őt.
18. Aki jár tökéletesen, megtartatik; aki pedig álnokul két úton jár, egyszer csak elbukik.
19. Aki az ő földjét műveli, jóllakik étellel; aki pedig hiábavalóságok után futkos, megelégedik szegénységgel.
20. **A hívő ember bővölködik áldásokkal**; de aki hirtelen akar gazdagodni, büntetlen nem marad. rész 20,13. Mát. 13,12.
21. Személyt válogatni nem jó; mert még egy falat kenyérért is vétkezhetik az ember. Ezék. 13,19.
22. Siet a vagyont megszerezni a gonosz szemű ember; és nem veszi észre, hogy szükség jön reá.
23. Aki megfeddi az embert, végre is inkább kedvességet talál, mint aki csak hízeleg.
24. Aki megrabolja az atyját, és anyját és azt mondja: nem vétek! Társa a romboló embernek.
25. A kevély szívű háborúságot szerez; **aki pedig bízik az Úrban, megerősödik**. 1Tim. 6,6.
26. Aki bízik magában, bolond az; aki pedig jár bölcsen, megszabadul.
27. **Aki ád a szegénynek, nem lesz néki szüksége**; aki pedig elrejti a szemét, megsokasodnak rajta az átkok. rész 19,17. 5Móz. 15,7–10.
28. Mikor felemeltetnek az istentelenek, elrejti magát az ember; de mikor azok elvesznek, megsokasodnak az igazak.

Bölcsesség áldást hoz, bolondság és bűn romlást szerez

29 Aki a feddésekre is nyakas marad, egyszer csak összetörik, gyógyíthatatlanul.
2. Mikor öregbülnek az igazak, örül a nép; mikor pedig uralkodik az istentelen, sóhajt a nép. Eszt. 3,15.
3. A bölcsesség szerető ember megvidámítja az ő atyját; aki pedig a paráznákhoz adja magát, elveszti a vagyont. rész 15,20. Fil. 2,22.
4. A király igazsággal erősíti meg az országot; aki pedig ajándékot vesz, lerombolja azt.
5. A férfiú, aki hízelkedik barátjának, hálót vet annak lábai elé.
6. A gonosz ember vétkében tőr van; az igaz pedig énekel és vigad.
7. Megérti az igaz a szegényeknek ügyét; az istentelen pedig nem tudja megérteni. Jób 29,16. Zsolt. 31,7.
8. A csúfoló férfiak fellobbantják a várost; de a bölcsek elfordítják a haragot.
9. Az eszes ember, ha vetekedik a bolonddal, akár felháborodik, akár nevet, nincs nyugodalom.
10. A vérszomjasok gyűlölik a tökéletes embert; az igazak pedig oltalmazzák annak életét.
11. Az ő egész indulatját előmutatja a bolond; de a bölcs végül lecsendesíti azt.
12. Amely uralkodó a hamisság beszédére hallgat, annak minden szolgája gonosz.
13. A szegény és az uzsorás ember összetalálkoznak; mind a kettőnek pedig szemeit az Úr világosítja meg. Mát. 5,45.
14. **Amely király hűségesen ítéli a szegényeket, annak széke mindörökké megáll**. Zsolt. 72,2.
15. **A vessző és dorgálás bölcsességet ád**; de a szabadjára hagyott gyermek megszégyeníti az ő anyját. rész 22,15.
16. Mikor növekednek az istentelenek, növekedik a vétek; az igazak pedig azoknak bukását megérik. Zsolt. 37,35. 91,8.
17. **Fenyítsd meg a te fiadat, és nyugodalmat hoz néked, és szerez gyönyörűséget a te szívednek**. rész 13,24.
18. **Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul; ha pedig megtartja a törvényt, oh mely igen boldog!** 1Sám. 3,1. Zsolt. 74,9. Ámós 8,11. Luk. 11,28. Ján. 13,17. Jak. 1,25.
19. Puszta szóból nem okul a szolga, mert érti ugyan, de nem hajlik rá.
20. Láttál-é beszédeiben hirtelenkedő embert? A bolond felől több reménység van, hogynem a felől!
21. Aki lágyan neveli gyermekségétől fogva az ő szolgáját, végre az lesz a fiú.
22. A haragos háborgást szerez; és a dühösködőnek sok a vétke.

23. Az embernek kevélysége megalázza őt; az alázatos szellemű pedig tisztességet nyer. Ésa. 66,2. Dán. 4,37. Mát. 23,12. Csel. 12,23. Jak. 4,6–10. 1Pét. 5,5. 6.

24. Aki cinkosa a tolvajnak, gyűlöli az magát, mert hallja a törvényt, és mégsem vall. 3Móz. 5,1.

25. Az emberektől való félelem tőrt vet; de **aki bízik az Úrban, oltalmat talál**. 1Móz. 12,12. Zsolt. 25,2. Ján. 12,42. 43.

26. Sokan keresik a fejedelem orcáját; de az Úrtól van mindenkinek az ítélete.

27. Iszonyat az igazaknak a hamis ember; és iszonyat az istentelennek az igaz úton járó.

Agur vallomása

30 Agurnak, a Jáké fiának beszédei, kijelentés, melyet mondott a férfiú Itielnek, Itielnek és Ukálnak.

2. Minden embernél tudatlanabb vagyok én, és nincs emberi értelem énbennem.

3. És nem tanultam a bölcsességet, hogy a Szentnek ismeretét tudnám.

4. Kicsoda ment fel az égbe, hogy onnan leszállott volna? Kicsoda fogta össze a szelet az Ő markába? Kicsoda kötötte a vizet az Ő köntösébe? Ki állapította meg a földnek minden határait? Mi az Ő neve? Avagy mi az Ő Fiának neve, ha tudod? Jób 38,4. Zsolt. 104,3. 5. Ésa. 40,12–15. Ján. 3,13. Jel. 19,12.

5. **Az Istennek minden Igéje igen tiszta; és pajzsa Ő a hozzá folyamodóknak**. 2Sám. 22,31. Zsolt. 12,6. 119,140.

6. **Ne tégy az Ő szavaihoz, hogy meg ne feddjen téged, és hazug ne légy**. 5Móz. 4,2. Jel. 22,18.

Agur kérése

7. Kettőt kérek tőled; ne tartsd meg tőlem, mielőtt meghalnék.

8. A hiábavalóságot és a hazugságot messze távoztasd tőlem; szegénységet vagy gazdagságot ne adj nékem; **táplálj engem hozzám illő eledellel**. 5Móz. 8,3. Mát. 4,4. 6,11. Luk. 4,4. Fil. 4,19.

9. **Hogy megelégedvén, meg ne tagadjalak, és azt ne mondjam: kicsoda az Úr? Se pedig megszegényedvén, ne lopjak, és gonoszul ne éljek az én Istenem nevével!** 5Móz. 8,12. Neh. 9,25. Hós. 13,6.

Agur bölcs mondásai

10. Ne rágalmazd a szolgát az ő uránál, hogy meg ne átkozzon téged, és bűnhődnöd ne kelljen. Zsolt. 109,17. 18. 28. Neh. 13,2.

11. Van oly nemzetség, aki az ő atyját átkozza, és az ő anyját nem áldja. Gal. 3,13.

12. Van nemzetség, aki a maga szemei előtt tiszta, pedig az ő rútságából ki nem tisztíttatott. Ésa. 65,5. 6. Luk. 18,11. Tit. 1,15. 16.

13. Van kevély szemű nemzetség, és aki-nek szemöldökei igen fellátnak!

14. Van olyan nemzetség, akinek fogai fegyverek, és akinek zápfogai kések; hogy a szegényeket kiemésszék e földről, és az emberek közül a szűkölködőket. Jób 29,17. Zsolt. 14,4. 52,2. 3. 57,4. Ámós 8,4.

15. A piócának két leánya van: add ide, add ide! E három nem elégszik meg; négyen nem mondják: elég;

16. A sír és a meddő asszony, a föld meg nem elégszik a vízzel, és a tűz nem mondja: elég! Hab. 2,5.

17. A szemet, mely megcsúfolja atyját, vagy megutálja az anyja iránt való engedelmességet, kivágják a völgynek hollói, vagy megeszik a sasfiak. 1Móz. 9,22. 3Móz. 20,9.

18. E három megfoghatatlan előttem, és e négy dolgot nem tudom:

19. A keselyűnek útját az égben, a kígyónak útját a kősziklán, a hajónak nyomát a mély tengerben, és a férfiúnak útját a leányzóval.

20. Ilyen a paráználkodó asszonynak útja; eszik, azután megtörli száját és azt mondja: nem cselekedtem semmi gonoszt.

21. Három dolog alatt indul meg a föld, és négyet nem szenvedhet el.

22. A szolga alatt, mikor uralkodik, és a bolond alatt, mikor elég kenyere van,

23. A gyűlölt asszony alatt, ha mégis férjhez megy; és a szolgáló alatt, ha örököse lesz az ő asszonyának.

24. E négy apró állata van a földnek, amelyek bölcsek, elmések:

25. A hangyák erőtlen nép, mégis megkeresik nyárban a maguk eledelét;

26. A mormoták nem hatalmas nép, mégis kősziklán csinálják az ő házukat; Zsolt. 104,18.

27. Királyuk nincs a sáskáknak, mindazáltal mindnyájan szép renddel mennek ki;
28. A pókot kézzel megfoghatod, mégis ott van a királyok palotáiban.
29. Három állat van, amely szépen jár, sőt négy, amely jól jár.
30. Az oroszlán, a hős a vadak között, mely el nem fut senki elől;
31. A harcra felékesített ló, vagy a kecskebak, és a király, akinek senki nem mer ellene állani.
32. Ha bolond voltál felfuvalkodásodban, vagy ha gonoszt gondoltál: kezedet szájadra vessed. Préd. 8,3. Mik. 7,16.
33. Mert miképpen aki tejet köpül, vajat csinál; és aki keményen fújja ki az ő orrát, vért hoz ki: úgy aki a haragot ingerli, háborúságot szerez.

Anyai oktatás király számára

31 Lemuel király beszédei, kijelentés, mellyel tanította őt az anyja.
2. Mit szóljak, fiam? Mit, én méhem gyermeke? Mit, én fogadásomnak gyermeke? Zsolt. 73,22.
3. Ne add asszonyoknak a te erődet, és a te útjaidat a királyok eltörlőinek. rész 5,9. 7,26. 5Móz. 17,17. 1Kir. 11,1. Neh. 13,26. Hós. 4,11.
4. Távol legyen a királyoktól, oh Lemuel, távol legyen a királyoktól a bornak itala; és az uralkodóktól a részegítő ital keresése. Préd. 10,17.
5. Hogy mikor iszik, el ne felejtkezzék a törvényről, és el ne fordítsa valamely nyomorultnak igazságát. Hós. 4,11.
6. Adjátok a részegítő italt az elveszendőnek, és a bort a keseredett szívűeknek. 1Sám. 1,10. Zsolt. 104,15.
7. Igyék, hogy felejtkezzék az ő szegénységéről, és az ő nyavalyájáról ne emlékezzék meg többé.
8. Nyisd meg a te szádat amellett, aki néma, és azoknak dolgában, akik adattak veszedelemre.
9. Nyisd meg a te szádat, ítélj igazságot; forgasd ügyét a szegénynek és a szűkölködőnek! 3Móz. 19,15. 5Móz. 1,16. Jób 29,12. Ésa. 1,17. Jer. 22,16.

Derék asszony dicsérete

10. Derék asszonyt kicsoda találhat? Mert ennek ára sokkal felülmúlja az igazgyöngyöket. Préd. 7,19.
11. Bízik abban az ő férjének szíve, és annak vagyona el nem fogy.
12. Jóval illeti őt és nem gonosszal, az ő életének minden napjaiban.
13. Keres gyapjat vagy lent, és megkészíti azokat kezeivel kedvvel.
14. Hasonló a kereskedő hajókhoz, nagy messziről behozza az ő eledelét.
15. Felkel még éjjel, eledelt ád az ő házának, és rendel ételt az ő szolgálóleányinak.
16. Gondolkodik mező felől, és megveszi azt; az ő kezeinek munkájából szőlőt plántál. Luk. 12,42. Róm. 12,11.
17. Az ő derekát felövezi erővel, és megerősíti karjait.
18. Látja, hogy hasznos az ő munkálkodása; éjjel sem alszik el az ő világa.
19. Kezeit veti a fonókerékre, és kezeivel fogja az orsót.
20. Markát megnyitja a szegénynek, és kezeit nyújtja a szűkölködőnek. Ef. 4,28.
21. Nem félti az ő házanépét a hótól; mert egész házanépe karmazsinba öltözött.
22. Szőnyegeket csinál magának; patyolat és bíbor az ő öltözete.
23. Ismerik az ő férjét a kapukban, mikor ül a tartománynak véneivel. 1Kor. 11,7.
24. Gyolcsot sző, és eladja; és övet, melyet ád a kereskedőnek.
25. Erő és ékesség az ő ruhája; és nevet a következő napnak. 1Tim. 2,9. 10.
26. Az ő száját bölcsen nyitja meg, és kedves tanítás van nyelvén.
27. Vigyáz a házanépe dolgára, és a restségnek étkét nem eszi. 1Tim. 5,14.
28. Felkelnek az ő fiai, és boldognak mondják őt; az ő férje, és dicséri őt:
29. Sok leány munkálkodott serénységgel; de te meghaladod mindazokat!
30. **Csalárd a kedvesség, és hiábavaló a szépség; amely asszony féli az Urat, az szerez dicséretet magának!** Zsolt. 112,1.
31. Adjatok ennek az ő keze munkájának gyümölcséből, és dicsérjék őt a kapukban az ő cselekedetei!

A PRÉDIKÁTOR SALAMON KÖNYVE

Nincs semmi új a nap alatt

1 A prédikátornak, Dávid fiának, Jeruzsálem királyának beszédei.

2. Felette nagy hiábavalóság, azt mondja a prédikátor; felette nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság! Zsolt. 39,5. Róm. 8,20.

3. Micsoda haszna van az embernek minden ő munkájában, mellyel munkálkodik a nap alatt?

4. Egyik nemzetség elmegy, és a másik eljön; a föld pedig mindörökké megmarad. Zsolt. 104,5. 119,90. 2Pét. 3,4.

5. És a nap feltámad, és elnyugszik a nap; és az ő helyére siet, ahol ő ismét feltámad. Zsolt. 19,5.

6. Siet délre, és átmegy észak felé; körbe-körbe siet a szél, és a maga keringéséhez visszatér a szél. Ján. 3,8.

7. Minden folyóvíz siet a tengerbe; mindazáltal a tenger mégis meg nem telik: akármicsoda helyre a folyóvizek siessenek, ugyanazon helyre térnek vissza. Zsolt. 104,9.

8. Minden dolgok mint fáradoznak, senki ki nem mondhatja; nem elégednék meg a szem látván, sem be nem teljesednék hallásával a fül. Példd. 27,20.

9. Ami volt, ugyanaz, ami ezután is lesz, és ami történt, ugyanaz, ami ezután is történik; és semmi nincs új dolog a nap alatt.

10. Van valami, amiről mondják: nézd ezt, új ez; régen volt már száz esztendőkön át, melyek mi előttünk voltak. Ésa. 46,9. 10. 48,5.

11. Nincs emlékezet az előbbiekről; azonképpen az utolsó dolgokról is, melyek jövendők, nem lesz emlékezet azoknál, akik azután lesznek.

12. Én prédikátor, királya voltam Izraelnek Jeruzsálemben.

13. És adám az én szívemet mindazok vizsgálására és bölcsen való tudakozására, melyek lesznek az ég alatt. Ez gonosz hiábavaló foglalatosság, melyet adott Isten az emberek fiainak, hogy gyötrődjenek vele.

14. Láttam minden dolgokat, melyek lesznek a nap alatt, és ímé minden csak hiábavalóság, és a szellem gyötrelme!

15. Az egyenetlen meg nem egyenesíthető, és a fogyatkozás meg nem számlálható.

16. Szóltam az én szívemmel, mondván: ímé, én naggyá lettem, és gyűjtöttem bölcsességet mindazok felett, akik fők voltak énelőttem Jeruzsálemben, és az én szívem bőven látott bölcsességet és tudást! 1Kir. 3,12. 4,30. 10,7.

17. Adtam annakfelette az én szívemet a bölcsességnek tudására, és az esztelenségnek és bolondságnak megtudására. Megtudtam, hogy ez is a szellem gyötrelme. rész 2,3. 7,23. 1Thess. 5,21.

18. Mert a bölcsességnek sokaságában sok búsulás van, és valaki gyarapítja a tudást, gyarapítja a gyötrelmet.

A gazdagság hiábavaló

2 Mondék az én szívemben: no, megpróbállak téged a vígan való lakásban, hogy lásd meg, mi a jó! És ímé, az is hiábavalóság! Ésa. 50,11. Luk. 12,19.

2. A nevetésről azt mondom: bolondság! a vígasságról pedig: mit használ az? Példd. 14,13.

3. Elvégezém az én szívemben, hogy boritalra adom magamat, pedig szívem a bölcsességet követé, és előveszem ezt a bolondságot, mígnem meglátom, hogy az emberek fiainak mi volna jó, amit cselekedjenek az ég alatt, az életük napjainak száma szerint.

4. Felette nagy dolgokat cselekedtem; építék magamnak házakat; ülteték magamnak szőlőket.

5. Csinálék magamnak kerteket és ékességre való kerteket, és ülteték beléjük mindenféle gyümölcstermő fákat.

6. Csinálék magamnak víztartó tavakat, hogy azokból öntözzem a fáknak sarjadó erdejét.

7. Szerzék szolgákat és szolgálókat, házamnál növekedett szolgáim is voltak nékem; öreg és apró barmoknak nyájaival is többel bírtam mindazoknál, akik voltak énelőttem Jeruzsálemben. 1Móz. 14,14.

8. Gyűjték magamnak ezüstöt és aranyat is, és királyok drágaságait és tartományokat; szerzék magamnak éneklő férfiakat és éneklő asszonyokat, és az emberek fiainak gyönyörűségeit, asz-szonyt és asszonyokat. 1Kir. 10,10. 14,26.

9. És naggyá levék és megnevekedém mindazok felett, akik előttem voltak Jeruzsálemben; az én bölcsességem is helyén volt.

10. Valamit kívántak az én szemeim: meg nem fogtam azoktól, meg sem tartóztattam az én szívemet semmi vigasságtól, hanem az én szívem örvendezett minden én munkámmal gyűjtött jókban; mivelhogy ez volt az én részem minden én munkáimból.

11. És tekinték minden dolgaimra, melyeket cselekedtek az én kezeim, és az én munkámra, mit fáradsággal végeztem; és ímé, az mind hiábavalóság és a szellem gyötrelme, és nincsen annak semmi haszna a nap alatt!

Értelmetlen a sok fáradozás

12. Azért fordulék én, hogy lássak bölcsességet és bolondságot és esztelenséget, az az hogy mit cselekszenek az emberek, akik a király után következnek: azt, amit régen cselekedtek.
rész 1,3. 17. 7,25.

13. És látám, hogy hasznosb a bölcsesség a bolondságnál, miképpen hasznosb a világosság a sötétségnél.

14. A bölcsnek szemei vannak a fejében; a bolond pedig sötétben jár; de ugyan én megismerém, hogy ugyanazon egy végük lesz mindezeknek.
Zsolt. 49,10. Péld. 17,24.

15. Annakokáért mondám az én szívemben: bolondnak állapota szerint lesz az én állapotom is, miért valék tehát én is bölcsebb? és mondék az én szívemben: ez is hiábavalóság!

16. Mert nem lesz emlékezete sem a bölcsnek, sem a bolondnak mindörökké; mivelhogy a következendő időkben már mind elfelejtetnek: és miképpen meghal a bölcs, azonképpen meghal a bolond is.
rész 1,11. 4,16.

17. Azért gyűlöltem az életet; mert gonosznak látszék nékem a dolog, ami történik a nap alatt; mert mindez hiábavalóság, és a szellem gyötrelme!

18. Gyűlöltem én minden munkámat is, melyet munkálkodom a nap alatt; mivelhogy el kell hagynom azt oly embernek, aki énutánam lesz. Zsolt. 49,10.

19. És ki tudja, ha bölcs lesz-é vagy bolond? és mégis uralkodik minden munkámon, amit cselekedtem és bölcsen szereztem a nap alatt! Ez is hiábavalóság!
1Kir. 12,13. 1Tim. 6,16.

20. Annakokáért elfordulék én, megfogván reménységtől az én szívemet minden munkám felől, mellyel munkálódtam a nap alatt.

21. Mert van oly ember, akinek munkája elvégeztetett bölcsességgel, tudománnyal és jó kimenetellel; és oly embernek adja azt örökségül, aki abban semmit sem munkálkodott. Ez is hiábavalóság és nagy gonosz!

22. Mert micsoda marad meg az embernek minden ő munkájából és szívének nyughatatlan fáradozásából, mellyel ő munkálódott a nap alatt?

23. Holott minden napja bánat, és búsulás az ő foglalatossága, még éjjel is nem nyugodott az ő szíve. Ez is hiábavalóság!
Jób 5,7. 14,1.

24. Nincsen csak e jó is az embernek hatalmában, hogy egyék, igyék, és azt cselekedje, hogy az ő szíve lakozzék gyönyörűséggel az ő munkájából; ezt is láttam én, hogy az Istennek kezében van.
Ésa. 56,12. Luk. 12,19. 1Kor. 15,32. 1Tim. 6,17.

25. Mert kicsoda ehetnék és élhetne gyönyörűségére rajtam kívül?

26. **Mert az embernek, aki jó az Ő szemei előtt, adott Isten bölcsességet és tudást és örömöt; a bűnösnek pedig adott foglalatosságot az egybegyűjtésre és az egybehordásra, hogy adja annak, aki jó az Isten előtt.** Ez is hiábavalóság és a szellem gyötrelme! Péld. 13,22. Jak. 1,5.

Mindennek megvan a maga ideje

3 Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak.

2. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, ami ültettetett.
Zsid. 9,27.

3. Ideje van a megölésnek és ideje a meggyógyításnak; ideje a rontásnak és ideje az építésnek. 1Móz. 9,6. 2Sám. 6,5.

4. Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek. Zsolt. 149,3.

5. Ideje van a kövek elhányásának és ideje a kövek egybegyűjtésének; ideje az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való eltávozásnak. Jóel 2,16. 1Kor. 7,5.

6. Ideje van a keresésnek és ideje a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak.

7. Ideje van a szaggatásnak és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak. Ámós 5,13.

8. Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek; ideje a hadakozásnak és ideje a békességnek. Luk. 14,26.

9. Micsoda haszna van a munkásnak abban, amiben ő munkálkodik?

10. Láttam a foglalatosságot, melyet adott Isten az emberek fiainak, hogy fáradozzanak benne.

11. **Mindent szépen megalkotott a maga idejében, sőt az örökkévalóságot is az emberek szíve elé tárta, az ember mégsem tudja felfogni mindazokat a dolgokat, amiket az Isten cselekszik kezdettől fogva mindvégig.**
5Móz. 32,4. Róm. 11,33. 1Kor. 2,12.

12. Megismertem, hogy nem tehetnek jobbat, mint hogy ki-ki örvendezzen, és a maga javát cselekedje az ő életében.
rész 2,3. 24.

Isten ajándéka

13. **De még az is, hogy az ember eszik és iszik, és jól él az ő egész munkájából, az Istennek ajándéka.** rész 5,18.

14. **Tudom, hogy valamit Isten cselekszik, az lesz örökké, ahhoz nincs mit adni és abból nincs mit elvenni; és az Isten ezt a végre műveli, hogy az Ő orcáját rettegjék.**

15. **Ami most történik, régen megvan, és ami következik, immár megvolt, és az Isten visszahozza, ami elmúlt.**

16. Láttam annakfelette a nap alatt, hogy az ítéletnek helyén hamisság, és az igazságnak helyén latorság van.

17. És mondék az én szívemben: az igazat és a hamisat megítéli az Isten; mert minden ember akaratjának ideje van, és minden dolognak Őnála.
Zsolt. 62,12. Jer. 17,10. Mát. 16,27. Róm. 2,6. 2Kor. 5,10. 2Thess. 1,6.

18. Így szólék azért szívemben: az emberek fiai miatt van ez így, hogy kiválogassa őket az Isten, és hogy meglássák, hogy ők magukban véve az oktalan állatokhoz hasonlók.

19. Az emberek fiainak vége hasonló az oktalan állatnak végéhez, és egyenlő végük van azoknak; amint meghal egyik, úgy meghal a másik is, és ugyanazon egy lehelet van mindegyikben; és az embernek nagyobb méltósága nincs az oktalan állatoknál, mert minden hiábavalóság.
Zsolt. 49,12.

20. Mindegyik ugyanazon egy helyre megy; mindegyik a porból való, és mindegyik porrá lesz.
1Móz. 1,24. 3,19. Zsolt. 103,14.

21. Vajon kicsoda vette eszébe az ember szellemét, hogy felmegy-é; és az oktalan állat szellemét, hogy a föld alá megy-é?
rész 12,7.

22. Azért úgy láttam, hogy semmi sincs jobb, mint hogy az ember örvendezzen az ő dolgaiban, mivelhogy ez az ő része e világban: mert ki hozhatja őt vissza, hogy lássa, mi lesz őutána?

Az elnyomás és az önzés sok bajt okoz

4 Viszont látám én mind a nyomorgatásokat, amelyek a nap alatt történnek, és ímé, nyilván van azoknak, akik nyomorgattatnak, könnyhullatásuk, és vigasztalójuk nincs nékik; és az őket nyomorgatóknak kezekből erőszaktételt szenvednek, és vigasztalójuk nincs nékik.

2. És dicsérém én a megholtakat, akik már meghaltak vala, az élők felett, akik még élnek; Jób 3,17.

3. De mind a kettőnél boldogabbnak azt, aki még nem lett, aki nem látta azt a gonosz dolgot, amely a nap alatt történik. Luk. 23,29.

4. És látám én, hogy minden dolgát és minden ügyes cselekedetét az ember az ő felebarátja iránt való irigységből rendeli; annakokáért ez is hiábavalóság és a szellem gyötrelme!

5. A bolond egybekapcsolja a kezeit, és megemészti a maga testét. Péld. 6,10. 21,25. 24,33.

6. Jobb egy teljes marok nyugalommal, mint mind a két maroknak teljessége nagy munkával és a szellem gyötrelmével. Péld. 17,1. Ésa. 30,15. 32,17. 2Thess. 3,12.

A társtalanság szomorú sors

7. Viszont láték a nap alatt más hiábavalóságot.

8. Van oly ember, aki egymaga van és nincs vele másik, sem fia, sem atyjafia nincs; mindazáltal nincs vége minden ő fáradságának, és az ő szeme is meg nem elégszik gazdagsággal, hogy azt mondaná: vajon kinek munkálkodom, hogy magamat minden jótól megfosztom? Ez is hiábavalóság és gonosz foglalatosság! Péld. 27,20. Zsolt. 39,6. 1Ján. 2,16.

9. **Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek; mert azoknak jó jutalmuk van az ő munkájukból**. 5Móz. 32,30. Ámós 3,3. Mát. 18,18. 19.

10. **Mert ha elesnek is, az egyik felemeli a társát**. Jaj pedig az egyedülvalónak, ha elesik, és nincsen, aki őt felemelje.

11. Hogyha együtt feküsznek is ketten, megmelegszenek; az egyedülvaló pedig mimódon melegedhetik meg?

12. **Ha az egyiket megtámadja is valaki, ketten ellene állhatnak annak; és a hármas kötél nem hamar szakad el**.

A népszerűség is múlandó

13. Jobb a szűkölködő, de bölcs gyermek a vén és bolond királynál, aki nem szenvedi el az intést többé. Péld. 29,12.

14. Mert az a fogságból is uralkodásra megy, holott ennek országában szegénységben született.

15. Láttam a nap alatt járó minden élőket a második gyermek mellett; aki amannak helyére lépendő volt.

16. És hogy az egész sokaságnak nincs vége, mindazoknak, akiknek ő élén volt; mindazáltal az utánuk valók már semmit nem örvendeztek őbenne. Mert ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés!

Óv a meggondolatlan beszédektől

5 Őrizd meg lábaidat, mikor az Istennek házához mégy, mert hallgatás végett közeledned jobb, hogynem a bolondok módja szerint áldozatot adni; mert ezek nem tudják, hogy gonoszt cselekszenek. 2Móz. 3,5. Józs. 5,15. 1Sám. 15,22. Zsolt. 50,8. 89,7. 93,5. Ésa. 1,13. Péld. 15,8. 21,27. Hós. 6,6.

2. **Ne gyorsalkodjál a te száddal, és a te szíved ne siessen valamit szólni Isten előtt; mert az Isten mennyben van, te pedig e földön, azért a te beszéded kevés legyen**; Péld. 10,19. Mát. 6,7.

3. Mert álom szokott következni a sok foglalatosságból; és a sok beszédből bolond beszéd.

4. **Mikor Istennek fogadást teszel, ne halogasd annak megadását; mert nem gyönyörködik a bolondokban. Amit fogadsz, megteljesítsd**! 4Móz. 30,2. 5Móz. 23,21. 22. Zsolt. 50,14. 66,13. 14. 76,11.

5. Jobb hogy ne fogadj, hogynem mint fogadj és ne teljesítsd be. Péld. 20,25. Csel. 5,4.

6. **Ne engedd a te szádnak, hogy bűnre kötelezze testedet, és ne mondd az angyal előtt, hogy tévedésből esett ez; hogy az Isten a te beszéded miatt fel ne háborodjék, és el ne veszítse a te kezeidnek munkáját.** 5Móz. 26,17–19. Péld. 6,2. 1Kor. 11,10. 1Tim. 5,21.

7. Mert a sok álomban a hiábavalóság is és a beszéd is sok; hanem **az Istent féljed**. 5Móz. 10,12. Péld. 23,17. 24,21. Zsid. 12,28.

Jobb a kapzsiságnál a mértékletesség és a józan életöröm

8. Ha a szegényeknek nyomoríttatását, és a törvénynek és igazságnak elfordíttatását látod a tartományban: ne csodálkozzál e dolgon; mert egyik felsőrendű vigyáz

a másik felsőrendűre, és ezek felett még felsőbbrendűek vannak.
Zsolt. 12,5. 58,11. 82,1.

9. Az ország haszna pedig mindenekfelett a földmívelést kedvelő király.

10. Aki szereti a pénzt, nem telik be pénzzel, és aki szereti a sokaságot, nem telik be jövedelemmel. Ez is hiábavalóság.

11. Mikor megszaporodik a jószág, megszaporodnak annak megemésztői is; mi haszna van azért benne urának, hanem hogy csak reá néz szemeivel?

12. Édes az álom a munkásnak, akár sokat, akár keveset egyék; a gazdagnak pedig bővölködése nem hagyja őt aludni.

13. Van gonosz nyavalya, amelyet láttam a nap alatt: az ő urának veszedelmére tartott gazdagság;

14. Ugyanis az a gazdagság elvész valami szerencsétlen eset miatt, és ha fia született néki, annak kezében nem lesz semmi.

15. **Amint kijött az ő anyjának méhéből**, **mezítelen megy ismét el**, **amint jött vala**: és semmit nem vesz el munkájáért, amit kezében elvinne.
Jób 1,21. Zsolt. 49,17. 1Tim. 6,7.

16. Annakokáért ez is gonosz nyavalya, hogy amint jött, akképpen megy el. Mi haszna van néki abban, hogy a szélnek munkálkodott? Péld. 11,29.

17. És hogy az ő teljes életében a sötétben evett, sokszori haraggal, keserűséggel és búsulással? Zsolt. 127,2.

18. Ez azért a jó, amelyet én láttam, hogy szép dolog enni és inni, és jól élni minden ő munkájából, amellyel fárasztotta magát a nap alatt, az ő élete napjainak száma szerint, amelyeket adott néki az Isten; mert ez az ő része. rész 2,24. 3,13.

19. És amely embernek adott Isten gazdagságot és kincseket, és akinek megengedte, hogy egyék abból és az ő részét elvegye, és örvendezzen az ő munkájának: ez az Istennek ajándéka!

20. Mert nem sokat emlékezik meg az ilyen az ő élete napjainak számáról, mivelhogy **az ő szívének örömét az Isten kedveli**. 2Móz. 23,25.

Gazdagság és tekintély is hiábavaló

6 Van egy gonosz, amelyet láttam a nap alatt, és nagy baj az az emberen;

2. Mikor valakinek az Isten ád gazdagságot és kincseket és tisztességet, és semmi nélkül nem szűkölködik, valamit kívánhat lelkének, és az Isten nem engedi néki, hogy éljen azzal, hanem más ember él azzal: ez hiábavalóság és gonosz nyavalya!
Jób 20,10. Zsolt. 17,14. 73,4. Luk. 12,20.

3. Ha száz gyermeket szül is valaki, és sok esztendeig él, úgyhogy az ő esztendeinek napja sok, de az ő élete a jóval meg nem elégszik, és nem lesz temetése néki: azt mondom, hogy jobb annál az idétlen gyermek, 2Kir. 9,35. Jób 3,16.
Zsolt. 58,8. Ésa. 14,19. 20. Jer. 22,19.

4. Mert hiábavalóságra jött, sötétségben megy el, és sötétséggel fedeztetik be neve,

5. A napot sem látta és nem ismerte; tűrhetőbb ennek állapota, hogynem amannak.

6. Hogyha kétezer esztendőt élt volna is, és a jóval nem élt: avagy nem ugyanazon egy helyre megy-é minden?

7. Az embernek minden munkája szájáért van; mindazáltal az ő kívánsága be nem telik. Péld. 16,26. 1Tim. 6,6–8.

8. Mert miben különbözik a bölcs a bolondtól, és miben a szegény, aki az élők előtt járni tud?

9. Jobb, amit ember szemmel lát, hogynem a lélek kívánsága; ez is hiábavalóság és a szellem gyötrelme! 1Sám. 15,22.
Zsolt. 118,8. Péld. 15,16. 17. 16,9. 16.

10. Valami van, régen ráadatott nevezete, és bizonyos dolog, hogy mi lesz az ember, és nem perlekedhetik azzal, aki hatalmasb nálánál.

11. Mert van sok beszéd, amely a hiábavalóságot szaporítja; és mi haszna van az embernek abban?

12. Mert kicsoda tudhatja, mi legyen az embernek jó e világon, az ő hiábavaló élete napjainak száma szerint, amelyeket mintegy árnyékot tölt el? Kicsoda az, aki megmondhatná az embernek, mi következik őutána a nap alatt?
Zsolt. 39,6. 102,11. 144,4. Jak. 4,14.

A mértéktartás megóv a gonosztól

7 Jobb a jó hír a drága kenetnél; és a halálnak napja jobb az ő születésének napjánál. Fil. 1,23. Jel. 14,13.

2. Jobb a siralmas házhoz menni, hogynem a lakodalomnak házához menni; mivelhogy minden embernek ez a vége, és az élő ember megemlékezik arról. Zsolt. 90,12. Mát. 5,4.

3. Jobb a szomorúság a nevetésnél; mert az orcának szomorúsága által jobbá lesz a szív. 2Kor. 7,10.

4. A bölcseknek szíve a siralmas házban van, a bolondoknak szíve pedig a vigasságnak házában.

5. Jobb a bölcsnek dorgálását hallani, hogynem valaki hallja a bolondoknak éneklését. Zsolt. 141,5. Péld. 13,18.

6. Mert olyan a bolondnak nevetése, mint a tövisnek ropogása a fazék alatt; ez is hiábavalóság!

7. Az elnyomás megbolondítja a bölcs embert, és a szívet megrontja az ajándék.

8. **Jobb akármi dolognak vége annak kezdeténél**; **jobb a türelmes**, **hogynem a kevély szellemű**. rész 12,13.

9. Ne légy hirtelen a szellemedben a haragra; mert a harag a bolondok kebelében nyugszik. Péld. 16,32. Jak. 1,19.

10. Ne mondd ezt: mi az oka, hogy a régi napok jobbak voltak ezeknél? mert nem bölcsességből származik az ilyen kérdés.

11. Jó a bölcsesség az örökséggel, és előmenetelökre van az embereknek, akik a napot látják.

12. Mert a bölcsességnek árnyéka alatt, és a gazdagságnak árnyéka alatt egyformán nyugszik az ember! de a tudás hasznosb, mivelhogy a bölcsesség életet ád azoknak, akik bírják azt. Péld. 2,11.

13. Tekintsd meg az Istennek cselekedeteit; mert kicsoda teheti egyenessé, amit Ő görbévé tett? Ésa. 14,27.

14. A bővölködés idején örvendezz; a nyomorúság idején pedig jusson eszedbe, hogy ezt is, éppen úgy, mint azt, Isten szerezte, avégre, hogy az ember Istennel szemben jogos panaszra ne lehessen.

15. Mindent láttam az én hiábavalóságomnak napjain: van oly igaz, aki az ő igazságában elvész; és van gonosz ember, aki az ő életének napjait meghosszabbítja az ő gonoszságában.

16. Ne légy felettébb igaz, és felettébb ne bölcselkedjél; miért keresnél magadnak veszedelmet? Péld. 25,16. Róm. 12,3. Fil. 3,6.

17. Ne légy felettébb gonosz, és ne légy balgatag; miért halnál meg időd előtt?

18. Jobb, hogy ezt megfogd, és amattól is a te kezedet meg ne vond; mert aki az Istent féli, mindezektől megszabadul!

19. A bölcsesség megerősíti a bölcset inkább, mint tíz hatalmas, akik a városban vannak.

20. Mert nincs egy igaz ember is a földön, aki jót cselekednék és nem vétkeznék. Péld. 20,9. Róm. 3,23. Gal. 3,22. 1Ján. 1,8.

21. Ne figyelmezz minden beszédre, melyet mondanak, hogy meg ne halld szolgádat, hogy átkoz téged. Zsolt. 109,17. 18. 28. 1Kor. 13,5.

22. Mert sok esetben tudja a te szíved is, hogy te is gonoszt mondottál egyebeknek.

23. Mindezeket megpróbáltam az én bölcsességem által. Mikor azt gondolám, hogy bölcs vagyok, tőlem a bölcsesség távol volt.

24. Felette igen messze van, ami van, és felette mélységes; kicsoda tudhatja meg azt? Róm. 11,33.

25. Fordítám én magamat és az én szívemet a bölcsességnek és az okoskodásnak tudására, kutatására és keresésére; azonképpen hogy megtudjam a bolondságnak gonoszságát, és a tévelygésnek balgatagságát.

26. És találtam egy dolgot, mely keservesb a halálnál; tudniillik az olyan asszonyt, akinek a szíve olyan, mint a tőr és a háló, kezei pedig olyanok, mint a kötelek. Aki Isten előtt kedves, megszabadul attól; a bűnös pedig megfogattatik attól.

27. Lásd, ezt találtam, azt mondja a prédikátor; mikor gyakorta nagy szorgalmassággal keresém a megfejtést,

28. Amit én folyton kerestem, nem találtam. Ezer közül egy igaz embert találtam; de asszonyt mindezekben nem találtam.

29. Hanem lásd, ezt találtam, hogy az Isten teremtette az embert igaznak; ők pedig kerestek sok kigondolást. 1Móz. 1,27.

A felsőbbségnek engedelmeskedni kell
Az istenfélelem megvigasztal

8 Kicsoda hasonló a bölcshöz, és ki tudja a dolgok magyarázatát? Az embernek bölcsessége megvilágosítja az ő orcáját; és az ő ábrázatjának erőssége megváltozik. 1Kor. 2,16.

2. Én mondom, hogy a királynak parancsolatját meg kell őrizni, és pedig az Istenre való esküvés miatt. Péld. 24,21. Róm. 13,5.

3. Ne siess elmenni az ő orcája elől, ne állj rá a gonosz dologra; mert valamit akar, megcselekszi.

4. Mivelhogy a király szava hatalmas; és kicsoda merné néki ezt mondani: mit művelsz?

5. **Aki megtartja a parancsolatot, nem ismer nyomorúságot, és a bölcsnek szíve megért mind időt, mind ítéletet;**

6. Mert minden akaratnak van ideje és ítélete; mert az embernek nyomorúsága sok őrajta;

7. Mert nem tudja azt, ami következik; mert ki mondja meg néki, mimódon lesz az? Péld. 24,22.

8. Egy ember sem uralkodhat a szellemen, hogy visszatartsa az életnek leheletét; és semmi hatalma nincs a halálnak napja felett, és az ütközetben senkit el nem bocsátanak; és a gonoszság nem szabadítja meg azt, aki azzal él. Jób 14,5. Zsolt. 49,6. Zsid. 9,27. Jel. 1,18.

9. Mindezt láttam, és megfigyeltem minden dolgot, amely történik a nap alatt, oly időben, amelyben uralkodik az ember az emberen a maga kárára. 1Sám. 18,12.

10. És azután láttam, hogy a gonoszok eltemettettek és nyugalomra mentek; viszont a szent helyről kimentek, és elfelejttettek a városban olyanok, akik becsületesen cselekedtek. Ez is hiábavalóság!

11. Mivelhogy hamar az ítélet nem végeztetik el a gonoszságnak cselekedőjén, egészen arra van az emberek fiainak szíve őbennük, hogy gonoszt cselekedjenek. Zsolt. 10,6. 50,21. Ésa. 26,10.

12. Bár meghosszabbítja életét a bűnös, aki százszor is vétkezik; **mégis tudom én, hogy az istenfélőknek lesz jól dolguk, akik az Ő orcáját félik;** Péld. 1,32. Ésa. 3,10. 65,20. Mát. 25,34. Róm. 2,4. 5.

13. A hitetlennek pedig nem lesz jó dolga, és nem hosszabbítja meg az ő életét, olyan lesz, mint az árnyék, mert nem rettegi az Istennek orcáját.

14. Van hiábavalóság, amely e földön történik; az, hogy vannak oly igazak, akiknek dolga a gonoszoknak cselekedetei szerint lesz; és vannak gonoszok, akiknek dolga az igazaknak cselekedetei szerint lesz; mondám, hogy ez is hiábavalóság.

15. Annakokáért dicsérem vala én a vigasságot, hogy nincsen embernek jobb e világon, hanem hogy egyék, igyék és vigadjon; és ez kísérje őt munkájában az ő életének napjaiban, amelyeket ád néki Isten a nap alatt. rész 3,12. 3Móz. 26,5.

16. Mikor adám az én szívemet a bölcsességnek megtudására, és hogy megvizsgáljak minden fáradságot, amely e földön történik, mert sem éjjel, sem nappal az emberek szeme álmot nem lát:

17. Akkor eszembe vevém az Istennek minden dolgát, hogy az ember nem mehet végére a dolognak, amely a nap alatt történik; mert fáradozik az ember, hogy annak végére menjen, de nem mehet végére: sőt ha azt mondja is a bölcs ember, hogy tudja, nem mehet végére.

Tedd, ami rád bízatott

9 Mert mindezt szívemre vettem, és pedig azért, hogy megvizsgáljam mindezt: hogy az igazak és bölcsek és azoknak minden cselekedetei Isten kezében vannak; szeretet is, gyűlölet is, nem tudják az emberek, mindez előttük van. Ésa. 26,12. 2Kor. 3,5.

2. Minden olyan, hogy mindenkit érhet, egyazon szerencséje van az igaznak és gonosznak, jónak vagy tisztának és tisztátalannak, mind annak, aki áldozik, mind aki nem áldozik, úgy a jónak, mint a bűnösnek, az esküvőnek úgy, mint aki féli az esküvést.

3. Mind az ég alatt való dolgokban e gonosz van, hogy mindeneknek egyenlő szerencséjük van; és az emberek fiainak szíve is teljes gonoszsággal, és elméjükben minden bolondság van, amíg élnek, azután pedig a halottak közé mennek.

4. Mert akárkinek, valaki minden élők közé csatlakozik, van reménysége; mert jobb az élő eb, hogynem a megholt oroszlán.

5. Mert az élők tudják, hogy meghalnak; de a halottak semmit nem tudnak, és azoknak semmi jutalmuk nincs többé; mivelhogy emlékezetük elfelejtetett.
Jób 14,21. Ésa. 26,14. 63,16.

6. Mind szeretetük, mind gyűlöletük, mind irigységük immár elveszett; és többé semmi részük nincs semmi dologban, amely a nap alatt történik.

7. No azért egyed vigassággal a te kenyeredet, és igyad jó szívvel a te borodat; mert immár kedvesek Istennek a te cselekedeteid!

8. **A te ruháid mindenkor legyenek fehérek, és az olaj a te fejedről el ne fogyatkozzék.**

9. Éld életedet a te feleségeddel, akit szeretsz, a te hiábavaló életednek minden napjaiban, amelyeket Isten adott néked a nap alatt, a te hiábavalóságodnak minden napjaiban; mert ez a te részed a te életedben és a te munkádban, mellyel munkálkodsz a nap alatt.

10. Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed; mert semmi cselekedet, okoskodás, tudás és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menni fogsz.
Ésa. 35,3. 55,2. Zsid. 12,12.

11. Fordítván magamat látám a nap alatt, hogy nem a gyorsaké a futás, és nem az erőseké a viadal, és nem a bölcseké a kenyér, és nem az okosoké a gazdagság, és nem a tudósoké a kedvesség; hanem idő szerint és véletlenül lesznek mindezek. Jer. 9,23. Ámós 2,14.

12. Mert nem is tudja az ember az ő idejét; mint a halak, melyek megfogatnak a gonosz hálóban, és mint a madarak, melyek megfogatnak a tőrben, miképpen ezek, azonképpen megfogatnak az emberek fiai a gonosznak idején, mikor az eljön reájuk hirtelenséggel. Luk. 12,20. 1Thess. 5,3.

13. Ezt is bölcsességnek láttam a nap alatt, és ez énelőttem nagy volt.

14. Tudniillik, hogy egy kicsiny város volt, és abban kevés ember volt, és eljött az ellen a hatalmas király, és azt körülvette, és az ellen nagy erősségeket épített.

15. És találtatott abban egy szegény ember, aki bölcs volt, és az ő bölcsességével a várost megszabadította; de senki meg nem emlékezett arról a szegény emberről.

16. Akkor én azt mondám: jobb a bölcsesség az erősségnél; de a szegénynek bölcsessége utálatos, és az ő beszédét nem hallgatják meg. Péld. 21,22. 24,5.

17. A bölcseknek nyugodt beszédét inkább meghallgatják, mint a bolondok közt uralkodónak kiáltását.
1Móz. 41,14. 2Sám. 20,17. Dán. 5,10.

18. Jobb a bölcsesség a hadakozó szerszámoknál; és egy bűnös sok jót veszt el.
1Móz. 3,6. Józs. 7,1. 2Kir. 17,21. Róm. 6,12. 16–23.

A bölcs és az ostoba magatartás gyümölcse

10 A döglött legyek a patikáriusnak kenetét megbüdösítik, megerjesztik; azonképpen hathatósabb a bölcsességnél, tisztességnél egy kicsiny balgatagság.

2. A bölcs embernek szíve az ő jobb kezénél van; a bolondnak szíve pedig bal kezénél. Mát. 6,33. Kol. 3,1.

3. A bolond, mikor az úton jár is, az ő elméje hiányos, és mindennek hirdeti, hogy ő bolond. Péld. 13,16. 18,2.

4. **Mikor a fejedelemnek haragja felgerjed ellened, a te helyedet el ne hagyjad; mert a szelídség nagy bűnöket lecsendesít.** 1Sám. 25,24. Péld. 25,15.

5. Van egy gonosz, amelyet láttam a nap alatt, mintha tévedés volna, amely a fejedelemtől származik.

6. Hogy a bolondság nagy méltóságra helyeztetett, a gazdagok pedig alacsony sorsban ülnek. Eszt. 3,1.

7. Láttam, hogy a szolgák lovakon ültek; a fejedelmek pedig gyalog mentek a földön, mint a szolgák. Péld. 19,10. 30,22.

8. **Aki vermet ás, abba beesik; és aki a gyepűt elhányja, megmarja azt a kígyó.**
9. Aki a köveket helyükből kihányja, fájdalmat szenved azok miatt; aki hasogatja a fát, veszedelemben forog amiatt.
10. **Ha a vas megtompul, és annak élit meg nem köszörüli az ember, akkor erejét kell megfeszíteni; a bölcsesség pedig minden dolognak eligazítására nagy előmenetel.**
11. Meg nem bűvölt kígyó bizonnyal megmar, és aki a szájával mar meg, nem jobb a mérges kígyónál. Jer. 8,17.
12. A bölcs ember szájának beszédei kedvesek; a bolondnak pedig ajkai elnyelik őt.
13. Az ő szája beszédeinek kezdete bolondság, és az ő szája beszédeinek vége gonosz balgatagság.
14. És a bolond szaporítja a szót, pedig nem tudja az ember, ami következik, és ami utána lesz, kicsoda mondja meg azt néki?
15. A bolondnak munkája elfárasztja őt, mert a városba sem tud menni. Jak. 4,14.
16. Jaj néked ország, kinek a te királyod gyermek; és a te fejedelmeid reggel esznek. Ésa. 3,4.
17. Boldog vagy te ország, kinek a te királyod nemes ember, és a te fejedelmeid idejében esznek a testnek erejéért és nem az italért. Péld. 31,4.
18. A restség miatt elhanyatlik a házfedél, és a kezek restsége miatt csepeg a ház.
19. Vigasságnak okáért szereznek lakodalmat, és a bor vidámítja meg az élőket: és a pénz szerzi meg mindezeket.
20. Még a te gondolatodban se átkozd a királyt, és a te ágyasházadban is a gonoszt gazdagnak ne mondd: mert az égi madár is elviszi a szót, és a szárnyas állat is bevádolná a te beszédedet. Neh. 13,2. Zsolt. 109,17. 18. 28. Mát. 5,44. Csel. 23,5.

Idejében vesd el a magot!

11 **Vesd a te kenyeredet a víz színére, mert sok nap múlva megtalálod azt.** 5Móz. 15,10. Péld. 19,17. Ésa. 32,20. Mát. 10,42. 2Kor. 9,8. Gal. 6,9. 10. Zsid. 6,10. 7,8.
2. Adj részt hétnek vagy nyolcnak is; mert nem tudod, micsoda veszedelem következik a földre. Zsolt. 112,9. Luk. 6,30.
3. Mikor a sűrű fellegek megtelnek, esőt adnak a földre; és ha leesik a fa délre vagy északra, amely helyre leesik a fa, ott marad.
4. Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki sűrű fellegre néz, nem arat. Márk 4,14.
5. Miképpen hogy nem tudod, melyik a szellem útja, és miképpen vannak a csontok a terhes asszony méhében; azonképpen nem tudod az Istennek dolgát, aki mindeneket cselekszik. Ján. 3,8.
6. Reggel vesd el a te magodat, és este se pihentesd kezedet; mert nem tudod, melyik jobb, ez-é vagy amaz, vagy mind a kettő jó lesz egyaránt.
7. Valóban, édes a világosság és jó a mi szemeinkkel néznünk a napot.
8. Mert ha sok esztendeig él is az ember, mindazokban örvendezzen; és megemlékezzék a sötétségnek napjairól, mert az sok lesz. Valami eljövendő, mind hiábavalóság.
9. Örvendezz a te ifjúságodban, és vidámítson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szívednek útjaiban, és szemeidnek látásiban; de megtudd, hogy mindezekért az Isten tégedet ítéletre von! 4Móz. 15,39. Róm. 2,6. 2Kor. 5,10.
10. Vesd el a haragot a te szívedből, és vesd el a gonoszt a te testedből; mert az ifjúság és a hajnal hiábavalóság.

Emlékezzél meg Istenről

12 És emlékezzél meg a te Teremtődről a te ifjúságodnak idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jönnek, és míg el nem jönnek az esztendők, melyekről azt mondod: nem szeretem ezeket!
2. Amíg a nap meg nem sötétedik, a világossággal, a holddal és csillagokkal egybe; és a sűrű felhők ismét visszatérnek az eső után.
3. Az időben, mikor megremegnek a háznak őrizői, és megrogynak az erős férfiak, és megállnak az őrlő leányok, mert megkevesbedtek, és meghomályosodnak az ablakon kinézők. 1Móz. 27,1. 2Kor. 5,1.

4. És az ajtók kívül bezáratnak, amikor is a malom zúgása halkabbá lesz; és felkelnek a madárszóra, és halkabbakká lesznek minden éneklő leányok. 2Sám. 19,35.

5. Minden halmocskától is félnek, és mindenféle ijedelmek vannak az úton, és a mandulafa megvirágzik, és a sáska nehezen vonszolja magát, és kipattan a kapor; mert elmegy az ember az ő örökös házába, és az utcán körül járnak a sírók.

6. Mielőtt elszakadna az ezüst kötél és megromolna az arany palackocska, és a veder eltörnék a forrásnál, és beletörnék a kerék a kútba,

7. **Mielőtt a por földdé lenne, mint azelőtt volt; a szellem pedig megtérne Istenhez, aki adta azt.** 1Móz. 3,19. 4Móz. 16,22. Zsolt. 90,3. Ésa. 57,16. Zak. 12,1.

Tartsd meg Isten parancsolatait

8. Felette nagy hiábavalóságok, azt mondja a prédikátor, mindezek hiábavalóságok!

9. És azonfelül, hogy a prédikátor bölcs volt, még a népet is ismeretre tanította, és fontolgatott, és tudakozott, és írt sok bölcs mondást.

10. És igyekezett a prédikátor megtudni sok kívánságos beszédeket, igaz írást és igaz beszédeket.

11. **A bölcseknek beszédei hasonlatosak az ösztökéhez, és mint a szegek, erősen le vannak verve a gyülekezetek tanítóinak szavai; melyek egy Pásztortól adattak.** Csel. 7,38. 1Kor. 2,6. 7. 13.

12. Mindezekből, fiam, intessél meg: a sok könyvek írásának nincs vége, és a sok tanulás fáradságára van a testnek.

13. **A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az Ő parancsolatait megtartsd; mert ez az**

ÉNEKEK ÉNEKE

A jegyesek találkozása

1 Énekek éneke, mely Salamoné.

2. Csókoljon meg engem az ő szájának csókjaival; mert a te szerelmeid jobbak a bornál. 1Kir. 4,32.

3. **A te drága keneteid jók illatozásra; a te neved kiöntött drága kenet;** azért szeretnek téged a leányok. 2Kor. 11,2.

4. Vonj engem te utánad, hadd fussunk! Bevitt engem a király az ő ágyasházába; örvendezünk és vígadunk tebenned, előszámláljuk a te szerelmeidet, melyek jobbak a bornál, méltán szeretnek téged. Ján. 6,44. 12,32. Ef. 2,6. Fil. 3,12. 1Pét. 1,8.

5. Fekete vagyok, de szép, Jeruzsálem leányai; mint Kédár sátrai és Salamon szőnyegei.

6. Ne nézzetek engem, hogy én fekete vagyok, hogy a nap lesütött engem; az én anyámnak fiai ellenem megharagudtak, a szőlőknek őrizőjévé tettek engem, a magam szőlőjét nem őriztem.

7. Mondd meg nékem, te, akit az én lelkem szeret, hol legeltetsz, hol deleltetsz délben; mert miért legyek én olyan, mint aki elfátyolozza magát, társaid nyájainál? Zsolt. 55,17. 91,5. 6. Ján. 10,27. Csel. 22,6.

8. Mivelhogy nem tudod, oh asszonyok között legszebb! Jöjj ki a nyájnak nyomdokain, és őrizd a te kecskéidet a pásztoroknak sátorai körül.

9. A fáraó szekereiben való paripákhoz hasonlítlak téged, én mátkám. 2Krón. 1,16.

10. Szépek a te orcáid a halántékra való láncokban, a te nyakad a gyöngysorokban.

11. Arany láncokat csinálunk néked, ezüstből csinált gyöngyökkel.

12. Mikor a király az ő asztalánál ül, nárdusnak jó illata származik tőlem.

13. Olyan az én szerelmesem nékem, mint egy kötés mirha, mely az én kebeleim között hál.

14. Mint az Engedi szőlőiben a ciprusfürt, olyan nékem az én szerelmesem.

15. Ímé, szép vagy én mátkám, ímé, szép vagy, a te szemeid olyanok, mint a galambok. rész 4,1. 5,12.

16. Ímé, te is szép vagy én szerelmesem, gyönyörűséges, és a mi nyoszolyánk zöldellő.

17. A mi házainknak gerendái cédrusfák, és a mi mennyezetünk ciprusfa.

A menyasszony vágyódása a vőlegényhez

2 Én Sáronnak rózsája vagyok, és a völgyek lilioma.
1Kir. 20,23. 28. Zsolt. 84,5. 6. Ésa. 41,18.

2. Mint a liliom a tövisek közt, olyan az én mátkám a leányok közt.

3. Mint az almafa az erdőnek fái közt, olyan az én szerelmesem az ifjak közt. **Az ő árnyékában felette igen kívánok ülni; és az ő gyümölcse gyönyörűséges az én ínyemnek.** Zsolt. 91,1. Ján. 15,1. Jel. 22,1.

4. **Bevisz engem a borozó házba, és zászló felettem a szerelme.**
Zsolt. 60,4. Ésa. 13,2. Ef. 5,18.

5. Erősítsetek engem szőlővel, üdítsetek fel engem almákkal; mert betege vagyok a szerelemnek.

6. Az ő bal keze az én fejem alatt van, és jobb kezével megölel engem. rész 8,3.

7. Kényszerítlek titeket, Jeruzsálem leányai, a vadkecskékre és a mezőnek szarvasaira: fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet, mígnem ő akarja.

8. Az én szerelmesemnek szavát hallom, ímé, ő jön, ugrálva a hegyeken, szökellve a halmokon! Ján. 10,4.

9. Hasonlatos az én szerelmesem az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához. Ímé, ott áll a mi falunkon túl, néz az ablakon keresztül, tekintget a rostélyokon keresztül,

10. Szóla az én szerelmesem nékem, és monda: Kelj fel én mátkám, én szépem, és jöszte.

11. Mert ímé a tél elmúlt, az eső elmúlt, elment.

12. Virágok láttatnak a földön, az éneklésnek ideje eljött, és a gerlicének szava hallatik a mi földünkön.

13. A fügefa érleli első gyümölcsét, és a szőlők virágzásban vannak, jó illatot adnak; kelj fel én mátkám, én szépem, és jöjj hozzám!

14. Én galambom, **a kősziklának hasadékában, a magas kőszálnak rejtekében, mutasd meg nékem a te orcádat, hadd halljam a te szódat; mert a te szód gyönyörűséges, és a te tekinteted édes!**
2Móz. 33,21–23. 2Kor. 3,18.

15. Fogjátok meg nékünk a rókákat, a rókafiakat, akik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak.
Zsolt. 80,13. Ezék. 13,4. Luk. 13,32.

16. **Az én szerelmesem enyém, és én az övé, aki a liliomok közt legeltet.** Ján. 10,14.

17. Míglen meghűsöl a nap és az árnyékok elmúlnak: térj meg és légy hasonló, én szerelmesem, az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához a Béther hegyein.
2Sám. 2,29. Luk. 1,78. 2Pét. 1,19.

A menyasszony hűsége

3 Az én ágyasházamban éjjeleken keresém azt, akit szeretek, keresém őt, és meg nem találtam. Ésa. 26,9.

2. Immár felkelek és eljárom a várost, a tereket és az utcákat, keresem azt, akit szeret az én lelkem; keresém őt, és nem találám.

3. Megtalálának engem az őrizők, akik a várost kerülik. Mondék nékik: Láttátok-é azt, akit az én lelkem szeret?

4. Alig mentem el azoktól, mikor megtaláltam azt, akit az én lelkem szeret. Megragadám őt, el sem bocsátám, mígnem bevivém őt anyám házába, és az én szülőmnek ágyasházába. Róm. 8,35. 39.

5. Kényszerítelek titeket, Jeruzsálemnek leányai, a vadkecskékre, és a mezőnek szarvasira, **fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet, mígnem ő akarja.**

6. Kicsoda az, aki feljő a pusztából, mint a füstnek oszlopa? mirhától és tömjéntől illatos, a patikáriusnak minden jó illatú porától.

7. Ímé, ez a Salamon gyaloghintaja, hatvan erős férfi van körülötte, Izraelnek erősei közül!

8. Mindnyájan fegyverfogók, hadakozásban bölcsek, kinek-kinek oldalán fegyvere, az éjszakának félelme ellen.

9. Hálóágyat csinált magának Salamon király a Libánus fáiból. Mát. 22,37. Jel. 3,21.
10. Oszlopait ezüstből csinálta, oldalát arányból, ágyát biborból, belső része ki van rakva szeretettel, a Jeruzsálemnek leányi által. Ján. 15,9. Róm. 5,8. Ef. 3,19. 1Pét. 1,7.
11. Jöjjetek ki, és nézzétek, Sionnak leányai, Salamon királyt a koronában, melylyel megkoronázta őt az anyja, az ő eljegyzésének napjára, és az ő szíve vigasságának napjára! Zsolt. 110,3. Ésa. 62,5. Jel. 11,15.

A menyasszony ékességei

4 Ímé szép vagy, én mátkám, ímé szép vagy, a te szemeid galambok a te fátyolod mögött; a te hajad hasonló a kecskéknek nyájához, melyek a Gileád hegyéről szállanak alá. rész 1,15. 6,5.
2. A te fogaid hasonlók a megnyírt juhok nyájához, melyek a fürdőből feljőnek, melyek mind kettősöket ellenek, és nincsen azok között meddő.
3. Mint a karmazsin cérna, a te ajkaid, és a te beszéded kedves, mint a pomagránátnak darabja, olyan a te vakszemed a te fátyolod alatt.
4. Hasonló a te nyakad a Dávid tornyához, amely építtetett fegyveres háznak, amelyben ezer pajzs függesztetett fel, mind az erős vitézek pajzsai. Neh. 3,19.
5. A te két emlőd olyan, mint két vadkecske, egy zergének kettős fia, amelyek a liliomok közt legelnek. rész 7,3. Péld. 5,19.
6. Míg meghűsöl a nap, és elmúlnak az árnyékok, elmegyek a mirhának hegyére, és a tömjénnek halmára.
7. **Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!**
Ján. 15,3. Ef. 5,26. 27. 1Pét. 1,18. 19. Jel. 1,5.
8. Énvelem a Libánusról, én jegyesem, énvelem a Libánusról eljöjj; nézz az Amanának hegyéről, a Sénirnek és Hermonnak tetejéről, az oroszlánoknak barlangjukból, a párducoknak hegyeiről. 5Móz. 3,9.
9. Megsebesítetted az én szívemet, én húgom, jegyesem, megsebesítetted az én szívemet a te szemeidnek egy tekintésével, a te nyakadon való egy aranylánccal!
10. Mely igen szépek a te szerelmeid, én húgom, jegyesem! Mely igen szépek a te szerelmeid! Jobbak a bornál, és a te keneteidnek illata minden fűszerillatnál!
11. Színmézet csepegnek a te ajkaid, én jegyesem, méz és tej van a te nyelved alatt, és a te ruháidnak illata, mint a Libánusnak illata. 1Móz. 27,27. Péld. 24,13. Hós. 14,6.
12. Olyan, mint a berekesztett kert az én húgom, jegyesem! mint a befoglaltatott forrás, bepecsételt kútfő! Ésa. 58,11. Hós. 3,3.
13. A te csemetéid gránátalmás kert, édes gyümölcsökkel egybe, ciprusok nárdusokkal egybe.
14. Nárdus és sáfrány, jó illatú nád és fahéj, mindenféle tömjéntermő fákkal, mirha és áloé, minden drága fűszerekkel.
15. **Kerteknek forrása, élő vizeknek kútfeje**, melyek folynak a Libánusról.
Zak. 14,8. Ján. 4,10. 7,38. Gal. 5,22.
16. **Serkenj fel északi szél, és jöjj el déli szél, fújj az én kertemre, folyjanak annak drága illatú fűszerei, jöjjön el az én szerelmesem az ő kertébe, és egye annak drágalátos gyümölcsét.**
Ján. 3,8. 15,1. 1Ján. 2,20.

Nyisd meg nékem én húgom

5 Bementem az én kertembe, én húgom, jegyesem, szedem az én mirhámat, az én balzsamommal, eszem az én lépesmézemet az én mézemmel, iszom az én boromat az én tejemmel. Egyetek barátaim, igyatok, és részegedjetek meg, szerelmeseim! Luk. 15,7. Ján. 3,29. 15,14. Ef. 5,18.
2. **Én elaludtam, de ébren volt szívem, és ímé az én szerelmesemnek szava, aki zörget, mondván: Nyisd meg nékem, én húgom, én mátkám, én galambom, én tökéletesem**; mert az én fejem megrakodott harmattal, az én hajam az éjszakának harmatjával! Péld. 8,4.
Ef. 5,27. Zsid. 10,14. 1Pét. 5,10. Jel. 3,20.
3. Felelék én: Levetettem ruhámat, hogyhogy öltözhetném fel? Megmostam lábaimat, mimódon keverném azokat a porba?
4. Az én szerelmesem kezét benyújtá az ajtónak hasadékán, és **az én benső részeim megindulának őrajta.** Jer. 31,20.
5. Felkelék én, hogy az én szerelmesemnek megnyissam, és az én kezeimről mirha csepeg vala, és az én ujjaimról folyó mirha a závár kilincsére.

6. Megnyitám az én szerelmesemnek; de az én szerelmesem elfordult, elment; **az én lelkem megindult az ő beszédén**: keresém őt, de nem találám, kiáltám őt, de nem felele nékem! JerSir. 3,8. Hós. 5,15.

7. Megtalálának engem az őrizők, akik a várost kerülik, megverének engem, megsebesítének engem, elvevék az én felöltőmet tőlem a kőfalnak őrizői.

8. Kényszerítelek titeket, Jeruzsálem leányai, ha megtaláljátok az én szerelmesemet, mit mondotok néki? hogy én a szerelem betege vagyok!

9. Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, oh asszonyoknak szépe? Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, hogy minket ilyen igen kényszerítesz?

10. Az én szerelmesem fejér és piros, tízezer közül is kitetszik.

11. Az ő feje, mint a választott drága megtisztított arany; fodor haja fekete, mint a hollónak.

12. Az ő szemei mint a vízfolyás mellett való galambok, melyek tejben fürödnek, szép teljesen helyeztettek. rész 1,15.

13. Az ő orcája hasonlatos a drága füveknek táblájához, amelyek illatos plántákat nevelnek; az ő ajkai liliomok, melyekről csepegő mirha foly.

14. Az ő kezei aranyhengerek; melyek befoglaltattak topázba; az ő teste elefántcsontból való mű, zafírokkal megrakva.

15. Az ő szárai márványoszlopok; melyek tiszta arany talpakra fundáltattak; az ő termete, mint a Libánus; pompás mint a cédrusfa.

16. Az ő ínye édességek, és ő mindenestől fogva kívánatos! Ez az én szerelmesem, és ez az én barátom, oh Jeruzsálemnek leányai! Ef. 3,17. Fil. 3,8. 1Pét. 1,8. 1Ján. 4,16.

Az újraegyesülés öröme

6 Hová ment a te szerelmesed, oh asszonyoknak szépe? Hová fordult a te szerelmesed, hogy keressük őt veled együtt?

2. Az én szerelmesem elment az ő kertjébe, a drága füveknek táblái közé, hogy lakozzék a kertekben, és liliomokat szedjen. Ésa. 56,8. Sof. 3,17. Ján. 10,16.

3. **Én az én szerelmesemé vagyok, és az én szerelmesem enyém, aki a liliomok közt legeltet.**

4. Szép vagy én mátkám, mint Tirsa városa, kedves, mint Jeruzsálem, rettenetes, mint a zászlós tábor. 2Kor. 10,4.

5. Fordítsd el a te szemeidet tőlem, mert azok megzavarnak engem. A te hajad olyan, mint a kecskéknek nyája, melyek a Gileádról szállanak alá.

6. A te fogaid hasonlók a juhok nyájához, melyek feljőnek a fürdőből, melyek mind kettősöket ellenek, és meddő azok között nincsen.

7. Mint a pomagránát darabja a te vakszemed, a te fátyolod alatt.

8. Hatvanan vannak a királynék, és nyolcvanan az ágyasok és számtalan a leányzó.

9. És az én galambom, az én tökéletesem, az ő anyjának egyetlenegye, az ő szülőjének választottja. Látják a leányok, és boldognak mondják őt, a királynéasszonyok és az ágyasok, és dicsérik őt.

10. Kicsoda az, aki úgy láttatik mintegy hajnal, szép, mint a hold, tiszta, mint a nap, rettenetes, mint a zászlós tábor?

11. A diófás kertekbe mentem vala alá, hogy a völgynek zöld füveit lássam; hogy megnézzem, ha fakad-é a szőlő, és a pomagránátfák virágzanak-é?

12. Nem tudtam, hogy az én lelkem kívánsága ültete engem az én nemes népemnek díszhintajába.

13. Térj meg, oh Sulamit! térj meg, térj meg, hogy nézzünk téged! Mit néztek Sulamiton? Mintegy mahanáimbeli körtáncot! 1Móz. 32,2.

A vőlegény és menyasszony párbeszéde

7 Oh, mely szépek a te lépéseid a sarukban, oh fejedelem leánya! A te csípőd hajlásai olyanok, mint a kösöntyűk, mesteri kezeknek műve. Zsolt. 45,13.

2. A te köldököd, mint a kerekded csésze, nem szűkölködik nedvesség nélkül; a te hasad mint a gabonaasztag, liliomokkal körülkerítve.

3. A te két emlőd, mint két őzike, a vadkecskének kettős fiai. rész 4,5.

4. A te nyakad, mint az elefántcsontból készült torony; a te szemeid, mint a hesbonbeli halastók, a sok népű kapunál; a te orrod hasonló a Libánus tornyához, mely néz Damaszkusz felé.

5. A te fejed hasonló rajtad a Kármelhez, és a te fejeden hajadnak fonatékja a bíborhoz, a királyt is rabul ejtenék fürtjeid!

6. Mely igen szép vagy és mely kedves, oh szerelem, a gyönyörűségek közt!

7. Ez a te termeted hasonló a pálmafához, és a te emlőid a szőlőgerezdekhez.

8. Azt mondám: felhágok a pálmafára, megfogom annak ágait: és lesznek a te emlőid, mint a szőlőnek gerezdjei, és a te orrodnak illata, mint az almának.

9. És a te ínyed, mint a legjobb bor, melyet szerelmesem kedvére szürcsöl, mely szóra nyitja az alvók ajkait.

10. Én az én szerelmesemé vagyok, és engem kíván ő! Zsolt. 45,11. Gal. 2,20.

11. No, én szerelmesem, menjünk ki a mezőre, háljunk a falukban.

12. Felkelvén menjünk a szőlőkbe, lássuk meg, ha fakad-é a szőlő, ha kinyílott-é virágja, ha virágzanak-é a gránátalmafák: ott közlöm az én szerelmeimet veled.

13. A mandragórák illatoznak, és a mi ajtónk előtt vannak minden drágalátos gyümölcsök, ók és újak, melyeket oh én szerelmesem, néked megtartottam!

1Móz. 30,14. 3Móz. 26,10. Mát. 13,52.

Az örökre egyesültek hűsége

8 Vajha lennél nékem én atyámfia, ki az én anyámnak emlőjét szopta, hogy téged kívül találván megcsókolnálak; még sem utálnának meg engem.

2. Elvinnélek, bevinnélek anyámnak házába, te oktatgatnál engem, én meg borral itatnálak, fűszeressel, gránátalma borral.

3. Az ő bal keze az én fejem alatt, és jobb kezével megölel engem. 2Kor. 12,9.

4. Kényszerítlek titeket, Jeruzsálem leányai, miért költenétek és miért serkentenétek fel a szerelmet, mígnem ő akarja?

5. Kicsoda ez, aki feljő a pusztából, aki az ő szerelmeséhez támaszkodik? Az almafa alatt költöttelek fel téged, ott szült téged a te anyád, ott szült téged a te szülőd!

Ján. 17,14.

6. **Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre, mintegy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai.**

Péld. 6,35. Ésa. 49,16. Jer. 22,24. Róm. 5,5. Ef. 1,13. 2,4. Fil. 3,8. Kol. 1,22.

7. Sok vizek el nem olthatnák e szeretetet: a folyóvizek sem boríthatnák azt el: ha az ember háza minden kincsét adná is e szeretetért, mégis megvetnék azt.

8. Kicsiny húgunk van nékünk, akinek nincsen még emlője; mit cselekedjünk a mi húgunk felől, a napon, melyen arról szót tesznek? Zsolt. 22,27.

9. Ha ő kőfal, építünk azon ezüstből palotát; ha pedig ajtó ő, elrekesztjük őt cédrus deszkával. Jel. 3,20.

10. Mikor én olyan leszek, mint a kőfal, és az én emlőim, mint a tornyok; akkor olyan leszek őelőtte, mint aki békességet nyer. Ezék. 16,7. Kol. 2,7.

11. Szőlője volt Salamonnak Baálhamonban, adta az ő szőlejét a pásztoroknak, mindenki annak gyümölcséért hoz ezerezer ezüst siklust. Mát. 21,33.

12. **Az én szőlőmre, mely énreám néz, nékem gondom lesz**: az ezer siklus, Salamon, tiéd legyen, a kétszáz annak gyümölcsének őrizőié. Ján. 15,1. 1Pét. 5,7.

13. Oh te, aki lakol a kertekben! A te társaid a te szódra figyelmeznek; hadd halljam én is. Jel. 22,17.

14. Fuss én szerelmesem, és légy hasonló a vadkecskéhez, vagy a szarvasnak fiához, a drága füveknek hegyein!

ÉSAIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Izrael elpártolása és szenvedése

1 Ésaiásnak, Ámós fiának látomása, melyet látott Júda és Jeruzsálem felől, Uzziásnak, Jótámnak, Akháznak és Ezékiásnak, a Júda királyainak napjaiban.
4Móz. 12,6. 2Kir. 15,1. 1Pét. 1,11. 2Pét. 1,21.

2. Halljátok egek, és vedd füleidbe föld! mert az Úr szól: **Fiakat neveltem, s méltóságra emeltem**, és ők elpártoltak tőlem.

3. Az ökör ismeri gazdáját, és a szamár az ő urának jászlát; Izrael nem ismer el, az én népem nem figyel reám!

4. Oh, gonosz nemzetség, hamissággal megterheltetett nép, gonosz mag, nemtelen fiak! elhagyták az Urat, ingerelték Izrael Szentjét, és elfordultak tőle.
rész 57,3. 4. Mát. 3,7.

5. Miért ostorozzalak tovább, holott a bűnt növelitek? Minden fej beteg, és minden szív erőtlen. rész 9,13. Jer. 2,30. 5,3.

6. Tetőtől talpig nincs e testben épség, csupa seb és zúzódás és kelevény, amelyeket ki sem nyomtak, be sem kötöztek, olajjal sem lágyítottak. Jer. 8,22.

7. Országotok pusztaság, városaitokat tűz perzselé föl, földeteket szemetek láttára idegenek emésztik, és pusztaság az, mint ahol idegenek dúltak;

8. És úgy maradt a Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint kalyiba az uborkaföldön, mint megostromlott város.
Jer. 4,17.

9. Ha a Seregek Ura valami keveset meg nem hagyott volna bennünk, úgy jártunk volna mint Szodoma, és Gomorához volnánk hasonlók.
1Móz. 19,24. 25. JerSir. 3,22. Róm. 9,29.

A bűnt és az ünneplést együtt el nem szenvedhetem

10. Halljátok az Úrnak beszédét, Szodoma fejedelmei, és vedd füleidbe Istenünk tanítását, Gomora népe!
2Kir. 25,11. Ezék. 16,46. Róm. 9,29.

11. Mire való nékem véreséldozataitoknak sokasága? ezt mondja az Úr: Megelégeltem a kosok egészenégő áldozatait és a hízlalt barmok kövérét; s **a tulkok, bárányok és bakok vérében nem gyönyörködöm**; Zsolt. 50,9.

12. Ha eljöttök, hogy színem előtt megjelenjetek, ki kívánja azt tőletek, hogy pitvaromat tapossátok?

13. Ne hozzatok többé hazug ételáldozatot, a jóillat áldozat utálat előttem; újhold, szombat s ünnepre felhívás: a bűnt és az ünneplést együtt el nem szenvedhetem. Jóel 1,14. Mát. 15,9.

14. Újholdaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem; terhemre vannak, elfáradtam viselni.

15. És ha kiterjesztitek kezeiteket, elrejtem szemeimet előletek; sőt ha megsokasítjátok is az imádságot, én meg nem hallgatom: vérrel rakvák kezeitek.
Jób 27,9. Péld. 1,28. Róm.10,13. 1Tim. 2,8.

16. Mosódjatok, tisztuljatok meg, távoztassátok el szemeim elől cselekedeteitek gonoszságát, szűnjetek meg gonoszt cselekedni; Jer. 4,14. Róm. 12,9. 1Pét. 3,11.

17. **Tanuljatok jót tenni, törekedjetek igazságra, vezessétek jóra az erőszakoskodót, szolgáltassatok igazat az árvának és pártoljátok az özvegyek ügyét.**
Mik. 6,8.

Sion jogosság által váltatik meg

18. No jertek, szálljunk vitába, azt mondja az Úr! **Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek; és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.** rész 43,25. 26. Zsolt. 103,3. 12. Mik. 7,19. Csel. 20,28. Róm. 5,9. Zsid. 9,12. 22. 1Pét. 1,19. 1Ján. 1,7. Jel. 7,14.

19. **Ha hajlandók és engedelmesek lesztek, e föld javaival éltek;**
3Móz. 26,3–12. 5Móz. 28,1. Jób 36,11.

20. És ha vonakodtok, sőt pártot üttök ellenem, fegyver emészt meg titeket; mert az Úr szája szólt!
rész 40,5. 58,14. Mik. 4,4. Tit. 1,2.

21. Mint lett paráznává a hű város, mely teljes volt jogossággal, igazság lakozott benne, most pedig gyilkosok!

22. Ezüstöd salakká lett, tiszta borod vízzel elegyítve;
23. Fejedelmeid megátalkodottak és tolvajok társai: mind szereti az ajándékot és vesztegetést hajhász, árvát nem pártolnak, és az özvegy ügye nem kerül eléjük.
Péld. 29,27. Hós. 9,15.
24. Ezért azt mondja az Úr, a Seregeknek Ura, Izrael hatalmas Istene: Jaj! Mert vigasztalást veszek háborgatóimon, és bosszút állok ellenségeimen!
25. És kezemet ellened fordítom, és kiolvasztom mintegy lúggal salakodat, és eltávolítom minden ólmodat;
rész 48,10. Ezék. 22,18–22. Mal. 3,3. Jel. 3,19.
26. És adok néked oly bírákat, mint régen, és oly tanácsosokat, mint kezdetben, s ekkor azt mondják tenéked: ez igaz város, ez hű város. Jer. 33,7–11. Zak. 8,3.
27. **Sion jogosság által váltatik meg, és megtérői megigazulás által**;
28. De elvesznek a bűnösök és gonoszok egyetemben, s megemésztetnek, akik az Urat elhagyták.
Jób 31,3. Zsolt. 9,5. 2Thess. 1,8. 9.
29. Mert szégyen éri őket a cserfákért, amelyekben gyönyörködétek, és pirulni fogtok a kertek miatt, amelyeket választottatok; rész 57,5. 65,3. 66,17.
30. És hasonlatosok lesztek az elhullott levelű terpentinfához, és a víz nélkül való kerthez:
31. És csepűvé lesz az erős, és munkája szikrává: mindketten égni fognak, és nem lesz, aki eloltsa. Mát. 3,12. Márk 9,43.

Sionból jön a törvény, és Jeruzsálemből az Úrnak Igéje

2 Ésaiásnak, Ámós fiának beszéde, ame-lyet látott Júda és Jeruzsálem felől.
2. **Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette, és magasabb lészen a halmoknál, és özönleni fognak hozzá minden pogányok**; Zsolt. 68,15. Dán. 2,35. Mik. 4,1. 2. Csel. 2,17. Jel. 14,1.
3. És eljönnek sok népek, mondván: **Jertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házához, hogy megtanítson minket az Ő útjaira, és járjunk az Ő ösvényein; mert Sionból jön a törvény, és Jeruzsálemből az Úrnak Igéje**;
Zsolt. 32,8. 90,12. Zak. 8,21. Luk. 24,47.
4. Aki ítéletet tesz a pogányok között, és bíráskodik sok nép felett; és csinálnak fegyvereikből kapákat, és dárdáikból metszőkéseket, és nép népre kardot nem emel, és hadakozást többé nem tanul.
Zsolt. 46,9. Hós. 2,18. Zak. 9,10. Ján. 5,22.
5. Jákóbnak háza! **Jertek, járjunk az Úrnak világosságában**! Csel. 26,23. Ef. 5,8.
6. Mert elhagytad, Uram, a Te népedet, Jákób házát; mivel telvék napkeleti erkölcsökkel, és szemfényvesztők, mint a filiszteusok, és idegenek fiaival kötnek szövetséget; 5Móz. 18,14.
7. És betelt földje ezüsttel és arannyal, és nincs szere-száma kincseinek; betelt földje lovakkal, és nincs szere-száma szekereinek;
8. És betelt földje bálványokkal, és kezeik alkotásának hajolnak meg, amit ujjaik csináltak. 1Kor. 8,4.
9. Ezért porba hajtatik a közember, és megaláztatik a főember, és meg nem bocsátasz nékik.
10. Menj be a kősziklába, és rejtőzzél el a porba az Úr félelme elől, és az Ő nagyságának dicsősége előtt.
rész 12,1. 4. 24,21. 28,5. 52,6. Jer. 30,7. 8. Jóel 3,18. Ámós 9,11. Abd. 8. Mik. 5,10.
11. A kevély szemű közember megaláztatik, és a főemberek magassága porba hajtatik, és **csak az Úr magasztaltatik fel ama napon**.
12. **Mert a seregek Urának napja eljön minden kevély és magas ellen**, és minden felemelkedett ellen, hogy megaláztassék.
13. És Libánon minden magas és felemelkedett cédrusa ellen, s Básánnak minden tölgyfája ellen; Zak. 11,1. 2.
14. Minden magas hegy ellen, és minden felemelkedett magaslat ellen;
15. Minden magas torony ellen, és minden erős kőfal ellen;
16. És Társisnak minden hajói ellen, és minden gyönyörűséges drágaságok ellen.
1Kir. 10,22.
17. És porba hajtatik a közember kevélysége, és megaláztatik a főemberek magas-

sága, és **egyedül az Úr magasztaltatik fel ama napon**.

18. És a bálványokat teljességgel elveszti.

19. És bemennek a sziklák barlangjaiba és a föld hasadékaiba az Úr félelme elől és nagyságának dicsősége előtt, mikor felkél, hogy megrettentse a földet.

Hós. 10,8. Agg. 2,6. Luk. 23,30. 2Thess. 1,9. Zsid. 12,26. Jel. 6,16. 9,6.

20. Ama napon odadobja az ember ezüstbálványait és aranybálványait, miket magának csinált, hogy azok előtt meghajoljon, a vakondokoknak és denevéreknek,

21. Hogy elmenjen a sziklák lyukaiba és a hegyek hasadékiba az Úr félelme elől és az Ő nagyságának dicsősége előtt, mikor felkél, hogy megrettentse a földet.

22. **Oh**, **szűnjetek meg hát az emberben bízni**, **akinek egy lehelet van orrában**, **mert hát ugyan mire becsülhető ő**?

Péld. 23,4. Jer. 17,5.

Az Úr törvénybe megy népe véneivel és fejedelmeivel

3 Mert ímé az Úr, a Seregeknek Ura elveszi Jeruzsálemből és Júdából a támaszt és a táplálót, a kenyérnek minden erejét és a víznek minden erejét;

3Móz. 26,26. Jer. 37,21.

2. Az erőst és hadakozót, bírót és prófétát, jóst és öreget;

3. Az ötvenedes hadnagyot, a tisztes embert, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt;

4. És adok nékik gyermekeket fejedelmekül; és gyermekek uralkodnak rajtuk.

Préd. 10,16.

5. És nyomorba jut a nép; egyik a másik ellen, mindegyik az ő társa ellen támad, a gyermek az öreg ellen, becstelen a tisztes ellen;

JerSir. 4,16. Mik. 3,2.

6. És ha valaki megragadja atyja nemzetségéből való rokonát, mondván: Néked ruhád van, légy fejedelmünk és e romlás kezed alatt legyen:

7. Ez ama napon így fog felkiáltani: Nem leszek sebkötöző, házamban is nincsen kenyér és nincs ruha; ne tegyetek engem e nép fejedelmévé!

8. Mert megromlott Jeruzsálem, és Júda elesett, mert nyelvük és cselekede-teik az Úr ellen vannak, hogy az Ő dicsőséges szemeit ingereljék.

9. Arcuk tekintete tesz ellenük bizonyságot, bűneikkel Szodoma módjára kérkednek, nemhogy eltitkolnák; jaj lelküknek! mert maguk szereztek maguknak gonoszt.

1Móz. 13,13.

Az igaznak jól lészen dolga

10. **Mondjátok az igaznak**, **hogy jól lészen dolga**, **mert cselekedeteik gyümölcsével élnek**.

rész 54,17. Zsolt. 128,2.

11. Jaj a gonosznak, gonoszul lesz dolga, mert kezeinek cselekedete szerint fizetnek néki.

Zsolt. 11,6. Préd. 8,12.

12. Népem nyomorgatói gyermekek, és asszonyok uralkodnak rajta; népem! A te vezéreid hitetők, és ösvényeidnek útját elrejtik előled.

13. Előálla perelni az Úr, és itt áll ítélni népeket.

14. Az Úr törvénybe megy népe véneivel és fejedelmeivel: Hiszen ti lelegeltétek a szőlőt, szegénytől rablott marha van házaitokban.

Mát. 21,33.

15. Mi dolog, hogy népemet összezúzzátok, és a szegények orcáját összetöritek? ezt mondja az Úr, a Seregeknek Ura.

16. És szól az Úr: Mivel Sion leányai felfuvalkodtak, és felemelt nyakkal járnak, szemeikkel pillognak, és aprókat lépve járnak, és lábukkal nagy zengést bongást szereznek:

17. Megkopaszítja az Úr Sion leányainak fejtetőjét, és az ő szemérmüket megmezteleníti.

18. Ama napon eltávolítja az Úr az ő lábaik zengő ékességét, a napocskákat és holdacskákat,

19. A fülönfüggőket, a karpereceket és a fátyolokat,

20. A pártákat, a lábláncokat, az öveket, a jóillat tartókat és az ereklyéket,

21. A gyűrűket és az orrpereceket,

22. Az ünneplő ruhákat, a palástokat, a nagykendőket és az erszényeket,

23. A tükröket, a gyolcsingeket, a főkötőket és a keceléket:

24. És lesz a balzsamillat helyén büdösség, az öv helyén kötél, és a felfodrozott haj helyén kopaszság, a szép köpenynek

helyén zsákruha, és a szépség helyén homlokra sütött bélyeg.

25. Férfiaid fegyver által hullnak el, és vitézeid harcban:

26. És sírnak és gyászolnak kapui, és ő elpusztíttatván, a földön ül.

Jer. 14,2. JerSir. 1,4. 2,10.

Az Úrnak Csemetéje ékes és dicsőséges lesz

4 És megragad hét asszony egy férfit ama napon, mondván: A magunk kenyerét esszük és a mi ruhánkba öltözködünk, csak hadd neveztessünk a te nevedről, és vedd le rólunk gyalázatunkat!

Luk. 1,25. 2Thess. 3,12.

2. **És ama napon az Úrnak Csemetéje ékes és dicsőséges lészen, és a földnek gyümölcse nagyságos és díszes Izrael maradékának.**

5Móz. 32,6. 7. Zak. 3,8. Róm. 1,3. 4.

3. **És lészen, hogy aki Sionban meghagyatik, és Jeruzsálemben megmarad, szentnek mondatik, minden, valaki Jeruzsálemben az élők közé beíratott.**

rész 60,21. Fil. 4,3.

4. Ha elmosta az Úr Sion leányainak undokságát, és Jeruzsálem vérét eltisztítá belőle az ítélet szellemével, a megégetés szellemével:

5. **Akkor teremteni fog az Úr Sion hegyének minden helye fölé és gyülekezetei fölé nappal felhőt és ködöt, s lángoló tűznek fényességét éjjel; mert ez egész dicsőségen oltalma lészen;**

2Móz. 13,21. Zak. 2,5.

6. **És sátor lészen árnyékul nappal a hőség ellen, s oltalom és rejtek szélvész és eső elől.**

rész 25,4. Zsolt. 27,5.

Példázat az Úr terméketlen szőlőjéről

5 Hadd énekelek kedvesemről, szerelmesemnek énekét az Ő szőlőjéről! Kedvesemnek szőlője van nagyon kövér hegyen;

Zsolt. 80,8. Mát. 21,33. Luk. 20,9.

2. Felásta és megtisztítá következtől, nemes vesszőt plántált belé, és közepére tornyot építtetett, sőt benne már sajtót is vágatott; és várta, hogy majd jó szőlőt terem, és az vadszőlőt termett!

5Móz. 32,6.

3. Mostan azért, Jeruzsálem lakosai és Júda férfiai: ítéljetek köztem és szőlőm között!

Róm. 3,4.

4. Mit kellett volna még tennem szőlőmmel; mit meg nem tettem vele? Miért vártam, hogy jó szőlőt terem, holott vadat termett?!

2Krón. 36,15. Mát. 23,37.

5. Azért most tudatom veletek, hogy mit teszek szőlőmmel; elvonszom kerítését, hogy lelegeltessék, elrontom kőfalát, hogy eltapodtassék;

Zsolt. 89,40. 41.

6. És parlaggá teszem; nem metszetik és nem kapáltatik meg, tövis és gaz veri föl, és parancsolok a fellegeknek, hogy rá esőt ne adjanak!

7. **A Seregek Urának szőlője pedig Izrael háza, és Júda férfiai az Ő gyönyörűséges ültetése**; törvényességre várt, s ímé lett önkényesség, és igazságra, s ímé lett siralom!

Ésa. 27,3. Én. 8,12. Ján. 15,1.

Isten megszenteltetik igazságban

8. Jaj azoknak, akik a házhoz házat ragasztanak, és mezőt foglalnak a mezőkhöz, míg egy helyecske sem marad, és csak ti magatok laktok itt e földön!

Jer. 22,13–17. Mik. 2,2. Hab. 2,9–12.

9. Hallásomra megesküdt a Seregeknek Ura, hogy sok házak pusztasággá lesznek, a nagyok és szépek lakos nélkül,

10. Mert tíz hold szőlő egy bát bort ereszt, és egy hómer mag egy efát terem.

Ezék. 45,11.

11. Jaj azoknak, akik jó reggelen részegítő ital után futkosnak és mulatnak estig, és bor hevíti őket:

Péld. 23,29. 30.

12. És citera, lant, dob, síp és bor van lakodalmukban, de az Úrnak dolgát nem tekintik meg, és nem látják kezeinek cselekedetét.

Jób 34,27. Zsolt. 28,5. 143,5. Hós. 4,11. Ámós 6,5. Róm. 11,30.

13. **Ezért fogságba megy népem, mivelhogy ismeret nélkül való**, és főemberei éhen halnak, és sokasága szomjú miatt eped meg;

Hós. 4,6. Luk. 19,44. Ján. 14,21. 23. 15,3–5. Róm. 12,2.

14. Azért a sír kiszélesíti torkát és feltátja száját szertelen, és leszállnak abba népem főemberei és zajongó sokasága, és minden örvendezői;

Luk. 16,23. Jel. 1,18.20,13. 14.

15. És porba hajtatik a közember, és megaláztatik a főember, és a nagyok szemei megaláztatnak.
16. **És felmagasztaltatik a Seregeknek Ura az ítéletben, s a szent Isten megszenteltetik igazságban.** rész 10,16.
17. És bárányok legelnek ott, mint legelőjükön, s a gazdagoknak romjain idegenek élnek!

Jaj azoknak, akik
Izrael Szentjének beszédét megvetik

18. Jaj azoknak, akik a vétket hazugságnak kötelein vonszák, és a bűnt mint szekeret köteleken;
19. Akik ezt mondják: Siessen és tegye hamar munkáját, hogy lássuk, s közelítsen és jöjjön el Izrael Szentjének tanácsa, hogy tudjuk meg. rész 66,5. Jer. 17,5. 2Pét. 3,3.
20. **Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak; akik a sötétséget világossággá s a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserűt édessé, s az édest keserűvé!**
21. Jaj azoknak, akik maguknak bölcseknek látszanak, és eszesek önnön maguk előtt! Péld. 3,7. Róm. 1,22. 12,16.
22. Jaj azoknak, akik hősök borivásban, és híresek részegítő ital vegyítésében;
23. Akik ajándékért a gonoszt igaznak mondják, és az igazak igazságát elfordítják tőlük: Péld. 17,15.
24. Ezért, mint a polyvát megemészti a tűznek nyelve, és az égő széna összeomlik: gyökerük megrothad, virágjuk mint a por elszáll, mert a Seregek Urának törvényét visszautasították, és Izrael Szentjének beszédét megvetették. 2Kir. 17,14.
25. Ezért gerjedt fel az Úrnak haragja népe ellen, és felemelé rá kezét, és megveri, hogy a hegyek megrendülnek, és holttestük szemétként fekszik az utcán. Mindezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.
26. **És zászlót emel a távoli népeknek, és süvölt a föld határán lakozóknak, és ímé hamarsággal könnyen eljönnek.** rész 7,18. 11,10. 12. Jóel 2,7. Zak. 10,8. Mal. 1,11.
27. **Nem lesz köztük egy is elfáradott, sem tántorgó; nem szunnyad, és nem aluszik; derekának öve sem oldódik meg, és nem szakad el saruja szíja sem;**
28. **Nyilai élesek, és minden ő kézívei felvonvák,** lovai körme, miként a kova, és kerekei mint a forgószél;
29. Ordítása, mint az oroszláné, és ordít, mint az oroszlánkölykök, és morog s prédát ragad s elviszi, és nincs, aki elvegye tőle;
30. És rámordul ama napon, mint tenger mormolása; és ő a földre néz, de ímé, ott sűrű sötétség; és a nap meghomályosodik a ráborult homályban!

Ésaiás látja az Úr
dicsőségét és elhívatik prófétává

6 Amely esztendőben meghala Uzziás király, látám az Urat ülni magas és felemeltetett székben, és palástja betölté a templomot; 1Kir. 22,19. 2Kir. 15,7. Ján. 12,41. Jel. 4,2. 20,11.
2. Szeráfok állának felette: mindegyiknek hat-hat szárnya volt: kettővel orcáját fedé be, kettővel lábait fedé be, és kettővel lebegett; Ezék. 1,11. Jel. 4,2. 3.
3. És kiált egy a másiknak, és mondá: **Szent, szent, szent a Seregeknek Ura, teljes mind a széles föld az Ő dicsőségével!** 4Móz. 14,21. Zsolt. 72,19. Jel. 4,8.
4. És megrendülének az ajtó küszöbei a kiáltónak szavától, és a ház betelt füsttel. 2Móz. 19,18. Jel. 15,8.
5. Akkor mondék: Jaj nékem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a Királyt, a Seregeknek Urát láták szemeim!
6. És hozzám repült egy a szeráfok közül, és kezében eleven szén volt, amelyet fogóval vett az oltárról; Jel. 8,3.
7. És illeté számat azzal, és mondá: **Ímé, ez illeté ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett.** Jer. 1,9. Dán. 10,16.
8. És hallám az Úrnak szavát, aki ezt mondja vala: **Kit küldjek el és ki megyen el nékünk?** Én pedig mondék: **Ímhol vagyok én, küldj el engem!** 1Móz. 1,26.
9. És monda: Menj, és mondd ezt e népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjetek; Mát. 13,14. Ján. 12,40. Csel. 28,26. Róm. 11,8.

10. Kövérítsd meg e nép szívét, és füleit dugd be, és szemeit kend be: ne lásson szemeivel, ne halljon füleivel, ne értsen szívével, hogy meg ne térjen, és meg ne gyógyuljon.
11. És én mondék: Meddig lészen ez Uram?! És monda: Míg a városok pusztán állanak lakos nélkül, és a házak emberek nélkül, s a föld is puszta lészen;
12. És az Úr az embert messze elveti, s nagy pusztaság lészen a földön;
13. És ha megmarad még rajta egy tizedrész, ismétlen elpusztul ez is; de mint a terpentinfának és cserfának törzsük marad kivágatás után: az ő törzsük szent mag lészen! Róm. 11,5.

Szíria, Efraimmal egyesülve Jeruzsálemet fenyegeti

7 És lőn a Júda királyának, Akháznak, az Uzziás fiának, Jótám fiának napjaiban, eljöve Recin, Szíriának királya, és Remaljának fia, Pékah, Izraelnek királya Jeruzsálem ellen, hogy azt megostromolja; de nem veheté be azt. 2Kir. 16,5. 2Krón. 28,1.
2. És hírül vitték a Dávid házának, mondván: Szíria Efraimmal egyesült! és megindula szíve s népének szíve, amint megindulnak az erdő fái a szél miatt.
3. És mondá az Úr Ésaiásnak: Menj ki, kérlek, Akház eleibe te és Seár-Jásub fiad, a felső tó csatornájának végéhez, a ruhafestők mezejének útján; rész 36,2.
4. És mondd néki: **Vigyázz és légy nyugodt**; **ne félj**! **és meg ne lágyuljon szíved** e két füstölgő üszögdarab miatt, Recinnek és Szíriának, és Remalja fiának felgerjedett haragja miatt!
5. Mivelhogy gonosz tanácsot tartott ellened Szíria, Efraim és Remalja fia, mondván:
6. Menjünk el Júda ellen, s reszkettessük meg, és kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királlyá benne Tábeal fiát,
7. Így szól az Úr Isten: Nem áll meg és nem lészen ez! Csel. 4,25. 26.
8. Mert Szíria feje Damaszkusz, és Damaszkusznak feje Recin, és még hatvanöt esztendő, s megromol Efraim és nép nem lészen. 2Sám. 8,6. 2Kir. 17,24.
9. Efraim feje pedig Samaria, és Samaria feje a Remalja fia: ha nem hisztek, bizony meg nem maradtok!

Vigasztaló ígéret Immánuelről

10. És szóla ismét az Úr Akházhoz, mondván:
11. Kérj jelt magadnak az Úrtól, a te Istenedtől, kérj a mélységben vagy fent a magasban!
12. És mikor szóla Akház: Nem kérek s nem kísértem az Urat!
13. Akkor monda a próféta: Halld meg hát, Dávid háza! Hát nem elég embereket bosszantanotok, hogy még az én Istenemet is bosszantjátok?
14. Ezért ád jelt néktek az Úr maga: **Ímé**, **a szűz fogan méhében**, **és szül fiat**, **s nevezi Őt Immánuelnek**, rész 9,6. 1Móz. 3,15. Mát. 1,23. Luk. 1,31. Jel. 12,5.
15. Ki vajat és mézet eszik, míg megtanulja a gonoszt megvetni, és a jót választani;
16. Mert mielőtt e gyermek megtanulná megvetni a gonoszt, és a jót választani, elpusztul a föld, melynek két királyától te reszketsz. 2Kir. 15,30.
17. És hozni fog az Úr reád és népedre és atyád házára oly napokat, milyenek még nem jöttenek, mióta Efraim elszakadott Júdától: Asszíria királyát. 1Kir. 12,16. 2Krón. 28,19.
18. És lesz ama napon: süvölt az Úr az Egyiptom folyóvize mellett való legyeknek, s Asszíria földje méheinek, 2Kir. 23,29. 33–35.
19. S mind eljönnek, és letelepszenek a meredek völgyekben és sziklák hasadékaiban, minden töviseken és minden legelőkön.
20. Ama napon leberetválja az Úr a folyón túl bérelt beretvával, Asszíria királya által a főt s a lábak szőrét, amely a szakállt is leveszi; 2Kir. 16,7. Ezék. 5,1.
21. És lesz ama napon, hogy ki-ki egy fejőstehenet tart és két juhot,
22. És lészen, hogy a tej bősége miatt vajat eszik; mert vajat és mézet eszik, valaki csak megmaradott e földön.

23. S lészen ama napon, hogy minden helyet, ahol ezer szőlőtő ezer siklust érő volt, tövis és gaz ver fel.

24. Nyilakkal és kézívvel mehet oda az ember, mivel tövis és gaz verte fel mind az egész földet;

25. Sőt a hegyekre, amelyeket kapával kapáltanak, sem fogsz felmenni, félvén a tövistől és gaztól; hanem barmok legelőjévé lesznek és juhok járásává.

Isten van mivelünk

A hívők vigasztalása gonosz időkben

8 És monda nékem az Úr: Végy magadnak egy nagy táblát, és írd fel reá közönséges betűkkel: Siess zsákmányra és gyorsan prédára;

2. És én hű tanúknak választom magamnak Úriást, a papot és Zakariást, Jeberekiás fiát. 2Kir. 16,10.

3. És bementem a prófétaasszonyhoz, aki fogant, és szült fiat; és mondá az Úr nékem: Nevezd nevét: Siess zsákmányra és gyorsan prédára.

4. Mert mielőtt e gyermek ezt ki tudja mondani: apám és anyám, Damaszkusz gazdagságát és Samaria prédáját Asszíria királyának szolgája elviszi.
rész 7,16. 17,3. 2Kir. 15,29.

5. Ismét szólott az Úr hozzám, mondván:

6. Mivel megutálta e nép Siloahnak lassan folyó vizét, és Recinben és Remalja fiában gyönyörködik: Neh. 3,15. Ján. 9,7.

7. Azért ímé rájuk hozza az Úr a folyónak erős és sok vizét, Asszíria királyát és minden ő hatalmát, és feljő minden medre fölé, és foly minden partjai felett,

8. És becsap Júdába, és megáradván átmegy rajta, s torkig ér, és elterjesztett szárnyai ellepik földednek szélességét, oh Immánuel! rész 7,14.

9. Fenekedjetek csak népek és romoljatok meg; figyeljetek, valakik messze laktok; készüljetek és megrontattok; készüljetek és megrontattok. Jóel 3,9.

10. **Tanácskozzatok, de haszontalan lesz, beszéljetek beszédet, de nem áll meg, mert az Isten van mivelünk!**
rész 7,14. Csel. 5,38. Róm. 8,31.

A Seregek Ura néktek szentély lészen

11. Mert így szólott hozzám az Úr, rajtam lévén erős keze, hogy tanítson engem, hogy e népnek útján ne járjak, mondván: Ezék. 1,3. 37,1.

12. Ti ne mondjátok összeesküvésnek, valamit e nép összeesküvésnek mond, és félelme szerint ne féljetek és ne rettegjetek; 1Pét. 3,14.

13. **A Seregek Urát: Őt szenteljétek meg, Őt féljétek, és Őt rettegjétek!**
4Móz. 20,12. Luk. 12,5.

14. **És Ő néktek szentély lészen**; de megütközés köve és botránkozás sziklája Izrael két házának, s tőr és háló Jeruzsálem lakosainak.
Ezék. 11,16. Luk. 2,25. Róm. 9,33. 1Pét. 2,8.

15. És megütköznek köztük sokan, s elesnek és összetöretnek; tőrbe esnek és megfogatnak! Luk. 20,18.

16. Kösd be e bizonyságtételt, és pecsételd be e tanítást tanítványaimban!
Dán. 12,4. Jel. 5,9.

17. **Én pedig várom az Urat**, aki elrejté orcáját Jákób házától, és **benne bízom**.
Jer. 33,3. 8. Hab. 2,3. Luk. 2,25.

18. **Ímhol vagyok én és a fiak, akiket adott nékem az Úr jelekül és csodákul Izraelben: a Sion hegyén lakozó Seregeknek Urától vagyunk mi!**
rész 49,25. 54,13. Zsolt. 115,14. Zak. 3,8. Zsid. 2,13.

Istenétől tudakozzon a nép

19. És ha ezt mondják tinéktek: Tudakozzatok a halottidézőktől és a jövendőmondóktól, akik sipognak és suttognak. **Hát nem Istenétől tudakozik-é a nép?** Az élőkért a holtaktól kell-é tudakozni?
rész 29,4. 3Móz. 20,27. 5Móz. 18,11. 1Sám. 28,8. 2Kir. 23,24. Zsolt. 106,28.

20. **A törvényre és bizonyságtételre hallgassatok! Ha nem ez Ige szerint szólnak, nem lesz hajnaluk**: rész 1,10. 8,22. Mik. 3,6. Luk. 16,29. 1Ján. 4,6.

21. Úgy bolyongani fognak a földön, szorongva és éhezve; és lészen, hogyha megéhezik, felgerjed és megátkozza királyát és Istenét, s néz fölfelé,

22. És azután a földre tekint, és ímé mindenütt nyomor és sötétség, és szorongatásnak éjszakája, ő pedig a sűrű sötétben elhagyatva!

A Messiás születése, neve, országa

9 **De nem lesz mindig sötétség ott, ahol most szorongatás van**; először megalázta Zebulon és Nafthali földjét, de azután megdicsőíti a tenger útját, a Jordán túlsó partját és a pogányok határát.
2Kir. 15,29. 17,5. 1Krón. 5,26. 2Krón. 16,4.

2. **A nép, amely sötétségben jár vala, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földjén, világosság ragyog fel nékik!**
Mát. 4,16. Luk. 1,79. Ef. 5,8. 14.

3. **Te megsokasítod e népet, nagy örömöt szerzel néki, és örvendeznek előtted az aratók örömével, és vigadoznak, mint amikor zsákmányt osztanak.**

4. **Mert terhes igáját és háta vesszejét, az őt nyomorgatónak botját összetöröd, mint a Midián napján;**
rész 10,26. Bír. 7,22. Zsolt. 83,9.

5. Mert a vitézek harci saruja és a vérbe fertőztetett öltözet megég, és tűznek eledele lészen;

6. **Mert egy gyermek születik nékünk, Fiú adatik nékünk, és az uralom az Ő vállán lészen, és hívják nevét: Csodálatosnak, Tanácsosnak, hatalmas Istennek, örökkévalóság Atyjának, békesség fejedelmének!** Bír. 13,18. Jer. 23,6. Mát. 28,18. Luk. 2,11. Ján. 1,1. 46. 3,16. 1Kor. 15,25. Ef. 2,14. Tit. 2,13. 1Ján. 4,9.

7. **Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A Seregek Urának buzgó szerelme cselekszi ezt!**
rész 37,32. 2Kir. 19,31. Zsolt. 89,4. Jer. 23,5. Dán. 2,44. Luk. 1,32. Ján. 7,42.

Izrael nem tért meg

8. Beszédet küldött az Úr Jákóbnak, és leesett Izraelben,

9. Hogy megértse az egész nép: Efraim és Samaria lakosa, akik ezt mondják kevélyen és felfuvalkodva:

10. Téglák omlottak le, és mi faragott kőből építünk; fügefák vágattak ki, és mi cédrusokat ültetünk helyükre!

11. De az Úr ellenük hozza Recin szorongatóit, és ellenségeiket rájuk uszítja;

12. A szíriabeliek elől, és a filiszteusok hátul, s falják Izraelt feltátott torokkal. Mindezekkel azonban haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

13. Hiszen e nép nem tért meg az őt verő Istenhez, és a Seregeknek Urát nem keresték; Jer. 5,3. Hós. 7,10. Jel. 18,8.

14. Ezért kivágja az Úr Izraelből a főt és farkat, a pálmaágat és a kákát egy napon.

15. A fő: a vén és a főember, a fark pedig a próféta, aki hazugságot szól.

16. Mert e nép vezérei hitetőkké lettek, és akiket vezetének, elvesztek.
Mik. 3,1. 5. 9. Mát. 15,14.

17. Ezért ifjaiban sem gyönyörködik az Úr, s árváin és özvegyein sem könyörül; mert mindnyájan istentelenek és gonosztevők, és minden száj bolondságot beszél. Mindezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

18. Mert a gonoszság felgerjedt, mint a tűz, s tövist és gazt emészt, és meggyújtja a sűrű erdőt, és felgomolyog az füst oszlopában. Zsolt. 83,14. Náh. 1,10.

19. A Seregek Urának haragja miatt kiégett a föld, és a nép a tűznek eledele lett: Senki atyjafián nem könyörül,
rész 8,22. Mik. 7,2. 6.

20. Jobbkézre vág és megéhezik, eszik balkézre és nem elégszik meg; mindnyájan karjuknak húsát eszik, 3Móz. 26,26.

21. Manassé Efraimot és Efraim Manassét; s mindketten Júda ellen kelnek. Mindezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

Az igazságtalan bírák büntetése

10 Jaj a hamis határozatok határozóinak, és a jegyzőknek, akik gonoszt jegyeznek, Zsolt. 58,2. 94,20. Ámós 6,1. 3.

2. Hogy elriasszák a gyöngéket a törvénykezéstől, s elrabolják népem szegényeinek igazságát, hogy legyenek az özvegyek az ő prédájuk, és az árvákban zsákmányt vessenek.

3. S vajon mit műveltek a meglátogatásnak és a messzünnen rátok jövő pusztulásnak napján? Kihez futtok segítségért, és hol hagyjátok dicsőségeteket?
Hós. 9,7. Luk. 19,44.

4. Bizony a foglyok aláhanyatlanak és a megölettek aláhullanak; mindezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

Asszíria kevélysége és megaláztatása

5. Jaj Asszíriának, haragom botjának, mert pálca az ő kezében az én búsulásom!

6. Istentelen nemzetség ellen küldtem őt, és haragom népe ellen rendelém, hogy prédáljon és zsákmányt vessen, és eltapodja azt, mint az utcák sarát.

7. De ő nem így vélekedik, és szíve nem így gondolkozik, mert ő pusztítani akar, és kigyomlálni sok népeket.
1Móz. 50,20. Mik. 4,12. Csel. 2,23. 24.

8. Mert így szól: Vajon vezéreim nem mind királyok-é? 2Kir. 18,24.

9. Nem úgy megvettem-é Kalnót, mint Kárkemist? És Hamátot, mint Arphádot? És Samariát, mint Damaszkuszt?
Józs. 13,5. 2Kir. 16,9. 2Krón. 35,20. Ámós 6,2.

10. Miképpen megtalálta kezem a bálványok országait, holott pedig több faragott képük volt, mint Jeruzsálemnek és Samariának,

11. Avagy amint cselekedtem Samariával és az ő bálványaival; nem úgy cselekedhetem-é Jeruzsálemmel és bálványképeivel?

12. Ezért ha majd elvégzi az Úr minden dolgát Sion hegyén és Jeruzsálemben, meglátogatom az asszíriabeli király nagyakaró szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme kevélységét.

13. Mert ezt mondá: Kezem erejével műveltem ezt és bölcsességemmel, mivel okos vagyok; elvetettem sok népeknek határit, és kincseikben zsákmányt vetettem, és leszállítám, mint erős, a magasan ülőket; rész 37,24. Ezék. 28,4. Dán. 4,30.

14. És kezem úgy találta mintegy fészket a népek gazdagságát; és amily könnyen elszedik az elhagyott tojásokat, azonképpen foglaltam én el az egész földet; és nem volt senki, aki szárnyát mozdította, vagy száját megnyitotta, vagy csak sipogott volna is! Jer. 51,20.

15. Avagy dicsekszik-é a fejsze azzal szemben, aki vele vág? vagy a fűrész felemeli-é magát az ellen, aki vonsza azt? Mintha a bot forgatná azt, aki őt felemelé, és a pálca felemelné azt, ami nem fa!

16. Azért az Úr, a Seregek Ura kövéreire ösztövérséget bocsát, és az Ő dicsősége alatt égés ég, miként a tűz égése;

17. **És lészen Izrael világossága tűz gyanánt, és annak Szentje láng gyanánt, és ég és megemészti gazát és tövisét egy napon**;

18. Az ő erdejének és kertjének ékességét pedig lelkétől mind testéig megemészti, és lesorvad, mint a sorvadozó;

19. Erdője fáinak maradéka kicsiny lészen, és azokat egy gyermek is felírhatja!

Izrael maradékának megtérése

20. És lészen ama napon, hogy többé nem támaszkodik Izrael maradéka és aki megmaradt Jákób házából, az őt nyomorgatóhoz, **hanem támaszkodik az Úrhoz, Izrael Szentjéhez hűségesen**;

21. **A maradék megtér, a Jákób maradéka a hatalmas Istenhez.**

22. Mert ha néped Izrael szám szerint annyi lenne is, mint a tenger fövenye, csak maradéka tér meg; az elvégezett pusztulás elárad igazsággal! Róm. 9,27.

23. Mert elvégezett pusztítást cselekszik az Úr, a Seregek Ura, mind az egész földön. rész 28,22. Dán. 9,27. Róm. 9,28.

24. Azért így szól az Úr, a Seregeknek Ura: Ne félj népem, Sionnak lakosa, az asszíriabeli királytól! Bár botjával megver tégedet és pálcáját felemeli rád, miként Egyiptom egykoron;

25. Mert még csak egy kevés idő van: és elfogy búsulásom, és haragom az ő megemésztésükre lészen! Dán. 11,36.

26. És a Seregeknek Ura ostort emel ellenük, miként a Midián levágatása idején az Oreb kőszikláján, és pálcáját a tenger fölé emeli, mint Egyiptomban egykoron.

27. **És lesz ama napon: eltávozik az ő terhe válladról és igája nyakadról, és megsemmisül az iga a kenet miatt.**
rész 14,25. Zsolt. 105,15. Dán. 9,24. Mát. 11,28. Luk. 4,18. Csel. 1,8. 15,10. 1Ján. 2,20.

28. Ajjátba jön, Migronba átsiet, Mikhmásnál rakja le hadakozó szerszámait;

29. Átmennek a szoroson, Gébában lesz hálóhelyünk; megrémül Ráma, Gibea, Saulnak városa elfut. 1Sám. 13,23.
30. Kiálts Gallim leánya, és vedd füleidbe Laisa, és szegény Anathóth! 1Sám. 25,44.
31. Madména megindul, Gébim lakosai mentik övéiket; Józs. 15,31.
32. Még Nóbba megyen ma, hogy ott megálljon, és emeli már kezét Sion leányának hegye és Jeruzsálemnek halma ellen! 1Sám. 21,1. Neh. 11,32.
33. De ímé az Úr, a Seregeknek Ura: levagdalja az ágakat rémítő hatalommal, és a magas termetűek kivágattatnak, és a magasságosak megaláztatnak; Ezék. 31,3. Ámós 2,9. Luk. 1,52.
34. Az erdő sűrű ágait levágja vassal, és megdől a Libánon egy Hatalmas által.

A Messiás és az Ő békeországa

11 **És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy hajtás növekedik és gyümölcsöt hoz.** rész 53,2. Jer. 23,5. Zak. 6,12. Csel. 13,23. Jel. 5,5.
2. **Akin az Úrnak Szelleme megnyugoszik: bölcsességnek és értelemnek szelleme, tanácsnak és hatalomnak szelleme, az Úr ismeretének és félelmének szelleme.** rész 42,1. 48,16. 61,1. 5Móz. 34,9. Zsolt. 110,2. Mát. 3,16. Ján. 1,32. 3,34.
3. **És gyönyörködik az Úrnak félelmében, és nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíráskodik:** Ján. 7,24.
4. **Igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíráskodik a föld szegényei felett; megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai leheletével megöli a gonoszt.** Zsolt. 2,9. 72,2. Mal. 4,6. 2Thess. 2,8. Jel. 2,16. 19,11.
5. **Derekának övedzője az igazság lészen, és veséinek övedzője a hűség.** rész 59,17. Ef. 6,14.
6. És lakozik a farkas a báránnyal, és a párduc a kecskefiúval fekszik, a borjú és az oroszlánkölyök és a kövér barom együtt lesznek, és egy kisgyermek őrzi azokat; rész 61,10. Hós. 2,18. Róm. 8,19.
7. A tehén és medve legelnek, és együtt feküsznek fiaik; az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik;
8. És gyönyörködik a csecsszopó a viperák lyukánál, és a csecstől elválasztott a baziliszkusz lyuka felett terjengeti kezét:
9. **Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén, mert teljes lészen a föld az Úr ismeretével, mint a vizek a tengert beborítják.** Jób 5,23. Zsolt. 98,2. Ezék. 34,25. Hab. 2,14.

A nép szétszórtjainak megváltása

10. **És lesz ama napon, hogy Isai gyökeréhez, aki a népek zászlója lészen, eljönnek a pogányok, és az Ő nyugodalma dicsőséges lészen.** Róm. 15,10. 12. Zsid. 4,1.
11. És lesz ama napon: **az Úr másodszor nyújtja ki kezét, hogy népe maradékát megvegye,** amely megmaradt Asszíriától, Egyiptomtól, Pathrosztól, Szerecsenországtól, Elámtól, Sinártól, Hamáttól és a tenger szigeteitől. Zak. 10,10.
12. **És zászlót emel a pogányok előtt, és összegyűjti Izrael elszéledt fiait, és Júdának szétszórt leányait egybegyűjti a földnek négy szárnyairól.** Ján. 7,35. Jak. 1,1.
13. Megszűnik Efraimnak irigysége, és Júdából a gyűlölködők kivágattatnak; Efraim nem irigykedik Júdára, és Júda sem támad többé Efraimra. rész 9,21. Hós. 1,11. Gal. 3,28.
14. És repülnek a filiszteusoknak hátára napnyugat felé, és kelet fiaiban együtt vetnek zsákmányt, és kezet vetnek Edomra és Moábra, és az ammoniták engednek nékik. Jóel 3,19. Ámós 9,12.
15. És az Úr megátkozza Egyiptom tengerének nyelvét, és kezét felemeli az Eufrát fölé erős szárasztó szélben, és hét patakra csapja azt, és népét sarus lábbal vezeti át, Jel. 16,12.
16. És olyan út lészen népe maradékának, amely megmaradt Asszíriától, amilyen volt Izraelnek, mikor kijött Egyiptomnak földjéből. rész 51,10. 63,12. 13. 2Móz. 14,29.

A megváltottak hálaéneke

12 És így szólsz ama napon: **Hálákat adok néked, oh Uram! mert jóllehet haragudtál reám, de elfordult haragod, és megvigasztaltál engem!** rész 2,11.
2. **Ímé, az Isten az én üdvösségem! bízom és nem félek; mert erősségem**

és énekem az Úr, és Ő lett nékem az üdvösségem!
2Móz. 15,2. Zsolt. 118,14. 132,16. Csel. 15,3.

3. **S örömmel merítetek vizet az üdvösség kútfejéből**, Ján. 4,10. 14. 7,37. 38.

4. És így szólotok ama napon: **Adjatok hálát az Úrnak, magasztaljátok az Ő nevét, hirdessétek a népek között nagyságos dolgait; mondjátok, hogy az Ő neve felmagasztaltatott**. 1Krón. 16,8.

5. **Mondjatok éneket az Úrnak, mert dicsőséges dolgokat cselekedett**; adjátok tudtára ezt az egész földnek!

6. **Kiálts és örvendj, Sionnak lakosa, mert nagy közötted Izraelnek Szentje**!
rész 54,1. Sof. 3,14.

Jövendölés Babilonnak a médek által leendő elpusztításáról

13 Jövendölés Babilonia ellen, amelyet látott Ésaiás, Ámós fia.

2. Emeljetek zászlót a kopár hegyen, kiáltsatok nékik, kézzel intsetek, hogy bevonuljanak a fejedelmek kapuin!
rész 10,32. 18,3. Zsolt. 60,4. Én. 2,4. Jer. 50,2. 51,25.

3. **Én parancsoltam felszentelt vitézeimnek, és elhívtam hatalmas harcosaimat haragomnak véghezvitelére, akik az én fenségemben büszkén örvendenek**.
Zsolt. 50,5. 149,2. Jóel 3,11.

4. Hah! zsibongás a hegyeken, mint nagy néptömegé; hah! összegyűlt népek országainak zúgása; a Seregek Ura harci sereget számlál. Ezék. 30,4.

5. Jönnek messze földről, az égnek végéről, az Úr, és haragjának fegyverei, elpusztítani mind az egész földet.

6. Jajgassatok, mert közel van az Úrnak napja, mint pusztító hatalom jön a Mindenhatótól. Jóel 1,15. Ámós 5,18. Sof. 1,7. Jel. 6,17.

7. Ezért megerőtlenülnek minden kezek, és elolvad minden embernek szíve;

8. És megrémülnek, kínok és fájdalmak fogják el őket, és gyötrődnek, mint a szülőasszony; egyik a másikon csodálkozik, és orcájuk lángba borul.

9. Ímé, az Úrnak napja kegyetlen búsulással és felgerjedt haraggal jön, hogy a földet pusztasággá tegye, és annak bűnöseit elveszítse arról. Mal. 4,1.

10. Mert az ég csillagai és csillagzatai nem ragyogtatják fényüket, sötét lesz a nap támadásakor, és a hold fényét nem tündökölteti. Ezék. 32,7. Jóel 2,31. Mát. 24,29. Márk 13,24. Luk. 21,25.

11. És meglátogatom a földön a bűnt, és a gonoszokon vétküket, és megszüntetem az istentelenek kevélységét, és az erőszakoskodóknak gőgjét megalázom. Luk. 1,51.

12. Drágábbá teszem az embert a színaranynál, és a férfit Ofir kincsaranyánál.

A Seregek Urának búsulása

13. Ezért az egeket megrendítem, és megindul helyéről a föld is, a Seregek Urának búsulása miatt, és felgerjedett haragjának napján,
Zsolt. 110,5. JerSir. 1,12. Agg. 2,6.

14. És mint az űzött zerge, és mint a pásztor nélkül való nyáj, mindenki népéhez tér meg, és ki-ki az ő földjére fut;

15. Valaki ott találtatik, átveretik, és valaki megfogatik, fegyver miatt hull el,

16. Kisdedeiket szemük előtt zúzzák szét, házaikat elzsákmányolják, és feleségeiket megszeplősítik.
Zsolt. 137,9. Hós. 10,14. Náh. 3,10. Zak. 14,2.

17. Ímé, én feltámasztom ellenük a médiabelieket, akik ezüsttel nem gondolnak, és aranyban nem gyönyörködnek;
Jer. 51,11. Dán. 5,28.

18. Kézíveik szétzúznak ifjakat, és nem könyörülnek a méh gyümölcsén, a fiaknak nem irgalmaz szemük:

Olyan lesz Babilon, mint Szodoma és Gomora

19. És olyan lesz Babilon, a királyságok ékessége, a káldeusok dicsekvésének dísze, mint ahogyan elpusztítá Isten Szodomát és Gomorát;

20. Nem ülik meg soha, és nem lakják nemzetségről nemzetségre, nem von sátort ott az arábiai, és pásztorok sem tanyáznak ott; Jer. 50,3.

21. Hanem vadak tanyáznak ott, és baglyok töltik be házaikat, és struccok laknak ott, és bakok szökdelnek ott;

22. És vad ebek üvöltenek palotáikban, és mulató házaikban sakálok; és ideje nemsokára eljön, és napjai nem késnek.

Izrael megszabadítása

14 Mert könyörül az Úr Jákóbon, és ismét elválasztja Izraelt, és nyugalmat ad nekik földjükön; és a jövevény hozzájuk adja magát, és a Jákób házához csatlakoznak; Zsolt. 102,13. 16. Jer. 31,3. 4. 10. 11. Zak. 1,17. 2,12. Ef. 2,13.

2. És felveszik őket a népek, és elviszik őket lakhelyükre, és Izrael háza bírni fogja őket az Úr földjén, szolgák és szolgálók gyanánt; és foglyaik lesznek foglyul vivőik, és uralkodnak nyomorgatóikon.

3. **És majd ama napon, amelyen nyugalmat ád néked az Úr fáradságodtól és nyomorúságodtól és ama kemény szolgálattól, amellyel szolgálnod kellett,** 2Móz. 33,17. Jer. 6,16. Mát. 11,28. Zsid. 4,9–11.

4. E gúnydalt mondod Babilon királya felett, és szólsz: **Miként lett vége a nyomorgatónak, a szolgaság házának vége lett!** rész 13,19. Hab. 2,6. Jel. 18,16.

5. Eltörte az Úr a gonoszok pálcáját, az uralkodóknak vesszejét. Zsolt. 125,3.

6. Aki népeket vert dühében szüntelen való veréssel, leigázott nemzeteket haraggal, kergettetik feltartózhatlanul.

7. Nyugszik, csöndes az egész föld. Ujjongva énekelnek.

8. Még a ciprusok is örvendenek rajtad: a Libánon cédrusai ezt mondják: Mióta te megdőltél, nem jön favágó ellenünk. rész 55,12. Ezék. 31,16.

9. Alant a sír megindul temiattad megérkezésedkor, miattad felriasztja árnyait, a föld minden hatalmasit, felkölti székeikről a népek minden királyait; Ezék. 32,21.

10. Mind megszólalnak, és ezt mondják néked: Erőtlenné lettél te is, miként mi; hozzánk hasonlatossá váltál!

11. Kevélységed és lantjaid zengése a sírba szállt; fekvő ágyad férgek, és takaró lepled pondrók!

12. Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia!? Levágattál a földre, aki népeken tapostál! Luk. 10,18. Jel. 12,9.

13. Holott te ezt mondád szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon. Zsolt. 48,2. Dán. 8,10. Mát. 11,23. 2Thess. 2,4.

14. Felibük hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz.

15. Pedig a sírba szállsz alá, sírgödör mélységébe! Ezék. 28,8. Mát. 11,23. Luk. 10,15.

16. Akik látnak, rád tekintenek, és elgondolják: Ez-é a föld ama háborgatója, aki királyságokat rendített meg?

17. Aki a föld kerekségét pusztasággá tette, városait lerontá, és foglyait nem bocsátá haza!

18. A népeknek minden királyai dicsőségben nyugosznak, mindegyik a maga sírjában,

19. Te pedig messze vettetel sírodtól, mint valami hitvány gally, takarva megölettekkel, fegyverrel átverettekkel, sziklasírba leszállókkal, mint valami eltapodott holttest!

20. Nem egyesülsz velük a sírban, mert elpusztítád földedet, megölted népedet: a gonoszok magvát nem emlegetik többé!

21. Készítsetek öldöklést az ő fiainak atyáik vétkéért, hogy felkelve örökségül ne bírják e földet, és ne töltsék be városokkal e földnek színét! 2Móz. 20,5. Jób 18,19. Mát. 23,35.

22. Mert én felkelek ellenük, szól a Seregeknek Ura, és kivágom Babilon nevét és maradékát, fiait és unokáit, szól az Úr; 1Kir. 14,10. Jób 18,19. Péld. 10,7. Jer. 51,62.

23. És a sündisznónak örökségévé és álló vizek tavává teszem azt, és elsöpröm azt a pusztítás seprűjével, szól a Seregeknek Ura.

24. **Megesküdött a Seregeknek Ura, mondván: Úgy lészen, mint elgondolám, úgy megy véghez, mint elvégezém:**

25. Megrontom Asszíriát földemen, és megtapodom hegyeimen, és **eltávozik róluk igája, és terhe vállukról eltávozik.** rész 10,27. Mik. 5,5. Náh. 1,13.

26. **Ez az elvégezett tanács az egész föld felől, és ez ama felemelt kéz minden népek fölött.**

27. **Mert a Seregek Ura végezte, és ki teszi azt erőtlenné? Az Ő keze fel van emelve; ki fordítja el azt?** 2Krón. 20,6. Zsolt. 33,11. Péld. 19,21. Dán. 4,31. 32.

28. Amely esztendőben meghalt Akház király, akkor lett e jövendölés. 2Kir. 16,20.

29. Ne örvendj oly nagyon Filisztea, hogy eltört a téged verőnek vesszeje, mert a kígyó magvából baziliszkusz jön ki, amelytől szárnyas sárkány származik.

30. **És legelnek a szegényeknek elsőszülöttei, és a szűköllködők bátorsággal nyugosznak**; és én kivesztem gyökeredet éhséggel, és maradékodat megölik.

31. Jajgass kapu, kiálts város! Remeg egész Filisztea, mivel füst jön észak felől; és nem marad el seregeiből egy sem!

32. És mit felelnek a népek követei? **Azt, hogy az Úr veté meg a Sion alapját, és abban bíznak népe szegényei.**

Zsolt. 87,5. Zak. 11,11. Mát. 21,5. Ján. 12,15. Róm. 9,33. 11,26. Zsid. 12,22. 1Pét. 2,6.

A moábiták elleni jövendölés

15 Jövendölés Moáb ellen. Igen, a pusztulás éjjelén megsemmisült Ar-Moáb; igen, a pusztulás éjjelén megsemmisült Kir-Moáb! 4Móz. 21,28. 2Kir. 3,24. Jer. 48,1. Ezék. 25,8–11. Ámós 2,1–3. Sof. 2,8–11.

2. Felmennek a templomba, és Dibon a magaslatokra megy sírni, Nebón és Médebán jajgat Moáb, minden fejen kopaszság, minden szakáll lenyírva!

3. Utcáin gyászruhába öltöznek, házfedelein és piacain jajgat minden, és könnyekben olvad el!

4. És kiált Hesbon és Eleálé, szavuk Jáhácig hallatik; ezért ordítanak Moáb vitézei, és lelke reszket. 4Móz. 32,3.

5. Szívem kiált Moábért, amelynek végvárai Zoárig, a hároméves üszőig nyúltanak; mert Luhit hágóján sírással mennek fel, és mert Horonaim útján romlásuknak kiáltását hallatják. Jer. 48,5.

6. Mert Nimrim vizei pusztasággá lesznek, mert elszáradt a pázsit, elfogyott a fű, és semmi zöld nem lészen.

7. Ezért amit megmenthettek és jószágukat a fűzfáknak patakja mellé hordják.

8. Mert kiáltás zengé körül Moáb határát, jajgatása Eglaimig, és Beér-Élimig hallatik jajgatása!

9. Mert Dimon vizei megteltek vérrel, mert új romlást hozok Dimonra: Moáb menekültjeire oroszlánt, és a földnek maradékira.

A moábiták elleni jövendölés folytatása

16 Küldjétek a föld Urának bárányát Szelából a pusztán át Sion leányának hegyére. 2Kir. 3,4

2. Mert mint a bujdosó madár szétszórt fészek körül, olyanok lettek Moáb leányai az Arnon gázlóin: 4Móz. 21,13.

3. **Adj tanácsot, tarts ítéletet; tegyed árnyékodat délben olyanná, mint az éjszaka, rejtsd el a kiűzötteket, és a bujdosót ne add ki!**

4. **Lakozzanak benned menekültjeim, és Moábnak te légy oltalom a pusztító ellen! Mert vége a nyomorgatónak, megszűnt a pusztítás, és elfogytak a földről a tapodók.**

5. **És Isten kegyelme megerősített egy ülőszéket, és ül azon igazsággal Dávid sátorában egy Bíró, jogosság keresője, igazság ismerője.** Dán. 7,14.

6. Hallottuk Moáb kevélységét, a felettébb kevélyét, gőgjét, kevélységét, dühét, és üres kérkedését. Jer. 48,29.

7. Ezért jajgatni fog Moáb Moábért, minden jajgatni fog, és nyögtök Kir-Háresethnek romjain egészen megtörve. 2Kir. 3,25.

8. Mert Hesbon földei elhervadának, és Sibma szőlőjének drága vesszőit a népek fejedelmei levágták. Jáézerig értek azok, a pusztát bejárták, kacsai szétterjedtek, és a tengeren túlnyúltak.

9. Ezért siratom Jáézer siralmával Sibma szőlőjét, megnedvesítlek könnyeimmel Hesbon és Eleálé, mert szüretedről és aratásodról a víg éneklés elmaradt.

10. Elvétetett a vígság és öröm a kertből, és a szőlőkben nem vigadnak és nem kiáltanak, bort sajtókban nem nyom a bornyomó, véget vetettem a víg éneklésnek.

11. Ezért bensőm Moábért, mint a citera sír, és szívem Kir-Heresért!

12. És lészen, hogy meg fog tetszeni, hogy Moáb a magaslaton elfáradt, és hogy templomába megy imádkozni, de semmit sem ér el vele!

13. Ez az az Ige, amelyet szólott az Úr Moáb felől már régen.

14. És most így szól az Úr: Három esztendőn belül, melyek, mint napszámos esztendői, megaláztatik Moáb dicsősége

egész nagy népével együtt, és maradéka kicsiny, kevés és erőtlen lészen.

Damaszkusz elleni jövendölés

17 Jövendölés Damaszkusz ellen. Ímé Damaszkusz városa elpusztíttatik, és romok halmává lesz;
2Kir. 16,9. Jer. 49,23. Ámós 1,3. Zak. 9,1. Csel. 9,2.

2. Aróer városai elhagyatnak, és barmokéi lesznek, amelyek ott fognak nyugodni háborítatlanul. Jer. 7,33.

3. És vége lesz Efraim erősségének, és Damaszkusz királyságának; Szíria maradéka úgy jár, mint az Izrael fiainak dicsősége, ezt mondja a Seregek Ura.

4. És lesz ama napon: megvékonyul a Jákób dicsősége, és teste kövérsége lesoványodik.

5. És lészen, mint mikor az arató összefogja a gabonát és a kalászokat kezével learatja, és lészen, mint mikor valaki kalászokat szed össze a Refáim völgyében;

6. És csak böngészni való marad belőlük, mint az olajfa megrázásakor két-három bogyó az ágak hegyén, négy-öt a gyümölcsfának lombjai közt, így szól az Úr, Izrael Istene. 5Móz. 4,27. Jer. 51,33.

7. **Ama napon Teremtőjére tekint az ember, és szemei Izrael Szentjére néznek;** 2Krón. 30,11. Hós. 5,15. 6,1. Mik. 7,7.

8. És nem tekint az oltárokra, kezeinek alkotmányára, és amiket ujjai csináltak, nem nézi azokat, a berkeket és a naposzlopokat.

9. Erős városai olyanok lesznek ama napon, mint elhagyott erdő és hegytető, amelyeket elhagytak Izrael fiai előtt, és pusztasággá lesznek.

10. Mert elfelejtkeztél üdvözítő Istenedről, és nem emlékeztél meg erős Kőszikládról, ezért ültetél gyönyörűséges ültetéseket, és idegen vesszőt plántáltál beléjük;

11. Amely napon elültetted, körülsövényezéd és reggelre magodat felvirágoztatád: de nem lészen aratás sebeidnek és nagy fájdalmadnak napján!

12. Jaj a sok nép zúgásának, akik úgy zúgnak, mint a tenger zúgása, és a népségek háborgásának, akik háborognak, mint erős vizek!

13. A nemzetek, mint sok vizek háborgása, úgy háborognak, de megdorgálja azt és elfut messzire, és elragadtatik, mint a hegyek polyvája szél előtt és mint pozdorja a forgószél előtt;

14. Estvének idején rémület száll reájuk és minekelőtte megvirrad, nem lesznek: ez lesz osztályrésze pusztítóinknak és ez lesz sorsa prédálóinknak! Bír. 5,31.

Szerecsenország hódol Istennek

18 Jaj a szárnysuhogás országának, amely Szerecsenország folyóin túl van;

2. Amely követeket küld a tengeren gyékényből csinált tutajokon, vizek színén. Menjetek el gyors hírnökök, a magas és derék néphez, a néphez, amely rettenetes mióta van és ezután is; a hatalmas és hódító néphez, amelynek földjét folyók hasítják át.

3. Föld kerekségének minden lakói és földnek lakosai meglássátok, mikor a hegyeken zászló emelkedik, és hallgassatok, ha kürt szól!

4. Mert ezt mondá az Úr nékem: Nyugodtan nézem hajlékomból verőfényes melegnél, harmatozó felhőnél aratás hévségében.

5. Mert még aratás előtt, ha a virágzás véget ér, és a virág érő fürtté lészen, levágja a vesszőket metszőkésekkel, és a kacsokat eltávolítja és lemetszi.

6. Mind ott hagyatnak a hegyek madarainak és a föld állatainak, és a madarak rajtuk nyaralnak, és a föld minden állatai rajtuk telelnek.

7. Abban az időben ajándékot viszen a Seregek Urának a magas és derék nép; a nép, amely rettenetes, mióta van és ezután is, a hatalmas és hódító nép, amelynek földjét folyók hasítják át; a Seregek Ura nevének helyére, Sion hegyére.
Zsolt. 68,31. 72,10. Sof. 3,10. Mal. 1,11. Csel. 8,27.

Egyiptom elleni jövendölés

19 Jövendölés Egyiptom ellen. Ímé, az Úr gyors felhőn száguld, és bemegy Egyiptomba, és megháborodnak előtte Egyiptom bálványai, és az egyiptomiak szíve megolvad őbennük.
Zsolt. 18,10. 104,3. Jóel 3,19. Mát. 26,64. Jel. 1,7.

2. És összeveszítem az egyiptomiakat az egyiptomiakkal, és egyik hadakozik a másik ellen, mindenki felebarátja ellen, város város ellen, és ország ország ellen.
Bír. 7,22. 1Sám. 14,16. 2Krón. 20,23. Mát. 10,21.
3. És elfogyatkozik az egyiptomiak szelleme őbennük, és az ő tanácsát elnyelem, és tudakoznak a bálványoktól, szemfényvesztőktől, halottidézőktől és jövendőmondóktól.
4. És adom az egyiptomiakat kemény úrnak kezébe, és kegyetlen király uralkodik rajtuk, szól az Úr, a Seregek Ura.
Jer. 46,26. Ezék. 29,1–21. 32,1.
5. És elfogyatkoznak a tenger vizei, és a folyam kiszárad és elapad.
2Kir. 19,24. Jer. 51,36. Ezék. 30,12.
6. És büdösséget árasztanak a folyamok, elfogynak és kiszáradnak Egyiptomnak patakjai; nád és sás ellankadnak.
7. A pázsit a folyó mellett, a folyónak partján, és a folyónak minden veteménye megszárad, elporlik és nem lészen.
8. És keseregnek a halászok, és gyászolnak mind, akik a folyóba horgot vetni szoktak, és akik a vizek színén hálót vetnek ki, búsulnak.
9. És megszégyenülnek a fésült len készítői és a gyolcs szövői.
10. Hatalmasaik megtöretnek, és minden napszámosaik megszomorodnak.
11. Bizony bolondok Zoán fejedelmei, a fáraó bölcs tanácsosai egy eszét veszített tanács; mimódon mondjátok a fáraónak: bölcsek fia vagyok, régi királyoknak fia?
4Móz. 13,22. Zsolt. 78,12. 43. Csel. 7,22.
12. Ugyan hol vannak bölcseid? Hogy megjelentsék néked és tudják, hogy mit végzett a Seregeknek Ura Egyiptom felől?
Zsolt. 33,11. 1Kor. 1,20.
13. Megbolondultak Zoán fejedelmei, és csalódtak Nóf fejedelmei, és elámították az egyiptomiakat törzseik szegletkövei.
Jer. 2,16. 46,19. Ezék. 30,13. Hós. 9,6.
14. Az Úr beléje önté a szédelgés szellemét, hogy Egyiptomot elhitessék minden dolgaiban; miként a részeg tántorog az ő okádása felett;
15. És nem lesz Egyiptomnak semmi munkája, amelyet cselekednék a fő és fark, a pálmaág és a káka.

Egyiptom egyesülése Asszíriával és Izraellel az igaz Isten imádására

16. Ama napon olyan lesz Egyiptom, mint az asszonyok, retteg és fél a Seregek Ura kezének felemelésétől, amelyet fölemel ellene.
Jer. 51,30. Náh. 3,13.
17. És Júda földje félelmére lesz Egyiptomnak, valaki csak említi azt előtte, már fél, a Seregek Urának tanácsáért, amelyet Ő végzett felőle.
18. Ama napon lesz öt város Egyiptomnak földjén, amelyek Kánaán nyelvén szólanak, és esküsznek a Seregeknek Urára; az egyik pusztulás városának neveztetik.
rész 45,23. Sof. 3,9.
19. Ama napon oltára lesz az Úrnak Egyiptom földjének közepette és határán egy oszlop az Úrnak;
1Móz. 28,18. 2Móz. 24,4. Józs. 22,10. Mal. 1,11.
20. És lesz jegyül és bizonyságul a Seregek Urának Egyiptom földjén, hogy ha kiáltanak az Úrhoz a nyomorgatók előtt, hogy küldjön nékik megtartót és fejedelmet, és őket megszabadítsa.
Józs. 4,20. 22,27.
21. És megismerteti magát az Úr Egyiptommal, és megismeri Egyiptom az Urat ama napon, és szolgálják véresáldozattal és ételáldozattal, és fogadnak fogadást az Úrnak, és teljesítik.
Zsolt. 68,31.

Egyiptom megtér az Úrhoz, és Ő meghallgatja és meggyógyítja őket

22. De ha megveri az Úr Egyiptomot, megvervén, meggyógyítja, és **megtérnek az Úrhoz, és Ő meghallgatja és meggyógyítja őket**.
rész 53,4. 5. 2Móz. 15,26. 23,25. 5Móz. 32,39. Mát. 8,17. Csel. 10,38.
23. Ama napon út lesz Egyiptomból Asszíriába, és Asszíria megy Egyiptomba, Egyiptom meg Asszíriába, és Egyiptom Asszíriával az Urat tiszteli.
24. Ama napon Izrael harmadik lesz Egyiptom és Asszíria mellett; áldás a földnek közepette;
25. Melyet megáld a Seregeknek Ura, mondván: Áldott népem, Egyiptom! és kezem munkája, Asszíria! és örökségem Izrael!
Zsolt. 100,3. Hós. 2,23. Róm. 3,29. Ef. 2,10.

Jövendölés az asszírok győzelmeiről Egyiptom és Szerecsenország felett

20 Amely esztendőben Asdódba ment a Tartán, Szargon Asszíria királya küldvén őt, és vívá Asdódot és azt elfoglalá: 1Sám. 5,1. 2Kir. 18,17.

2. Ez időben szólott az Úr Ésaiás, Ámós fia által, mondván: Menj, és oldd le a gyászruhát derekadról, és sarudat vond le lábadról! És úgy cselekedett, járván ruha és saru nélkül. 1Sám. 19,24. Mik. 1,8. Zak. 13,4.

3. És mondá az Úr: amint szolgám Ésaiás ruha és saru nélkül jár három esztendeig intő jelül és jelenségül Egyiptomra és Szerecsenországra nézve:

4. Úgy viszi el Asszíria királya Egyiptom foglyait és Szerecsenország rabjait, ifjakat és véneket, ruha és saru nélkül és mezítelen alfellel, Egyiptomnak gyalázatára; 2Sám. 10,4. Jer. 13,22. Mik. 1,11.

5. S megrettennek és megszégyenülnek Szerecsenország miatt, amelyben reménykedtek, és Egyiptom miatt, amelyben dicsekedtek. 2Kir. 18,21.

6. És szól e partvidék lakosa ama napon: Ímé, így járt reménységünk, hova segítségért futottunk, hogy Asszíria királyától megszabaduljunk; hát mi miként menekülhetnénk meg? Jer. 47,4.

Babilon elleni jövendölés

21 Jövendölés a tenger pusztasága ellen. Mint szélvészek, délen tombolók, úgy jön a pusztából, rettenetes földről. Zak. 9,14.

2. Kemény látomás jelentetett meg nékem: a csalárd csal, a pusztító pusztít. Jöjj fel Élám, szálld meg Madai, minden ő fohászkodásának véget vetek. rész 33,1. Jer. 49,34.

3. Ezért ágyékim telvék fájdalommal, és kínok fogtak el, mint a szülő asszony kínjai; gyötrődöm hallása miatt, és megrémültem látása miatt.

4. Reszket szívem, iszonyúság rettent, a kedves éjszakát remegéssé tevé nékem.

5. Teríts asztalt, vigyázzon a vigyázó, egyetek, igyatok; föl fejedelmek, kenjétek a pajzsot! Dán. 5,5.

6. Mert így szólott hozzám az Úr: Menj, és állass őrállót, amit lát, mondja meg.

7. És látott lovascsapatot, páros lovagokat, szamaras csapatot, tevés csapatot, és nagy figyelmesen hallgatott.

8. És kiálta, mint oroszlán: **Uram, az őrtoronyban állok szüntelen napestig, és őrhelyemen állok egész éjszakákon.** Hab. 2,1.

9. És ímé, lovas csapat jött, páros lovagok, és szólott és mondá: Elesett, elesett Babilon, s isteneinek minden faragott képeit a földre zúzták le. Jer. 51,8. Dán. 5,28. Jel. 14,8. 18,2.

10. Oh, én cséplésem és szérűmnek fia, amit hallottam a Seregek Urától, Izrael Istenétől, azt jelentém meg néktek!

Dúma (Edom) elleni jövendölés

11. Jövendölés Dúma ellen: Seirből így kiáltanak hozzám: Őrálló! Meddig tart még az éjszaka, meddig tart még ez éj? 1Krón. 1,30. Jer. 49,7. Ezék. 35,2. Abd. 1.

12. Szólt az őrálló: Eljön a reggel, és az éjszaka is; ha kérdeni akartok, kérdjetek, forduljatok vissza és jöjjetek újra!

13. Jövendölés Arábia ellen: Az erdőben háltok Arábiában, Dédán utazó seregei.

14. A szomjazó elé hozzatok vizet! Téman földjének lakosi kenyerükkel jönnek a bujdosó elébe. Jób 6,19.

15. Mert az ellenség fegyvere elől bujdosnak, a kivont fegyver elől és a felvont kézívek elől és a nehéz harc elől.

16. Mert így szólott hozzám az Úr: Még egy esztendő, mely mint a béresnek esztendeje, és elvész Kédárnak minden dicsősége; rész 60,7. Zsolt. 120,5. Ezék. 27,21.

17. És Kédár vitéz fiainak kézíve számának maradéka megkevesedik; mert az Úr, Izrael Istene mondá. rész 40,8. 4Móz. 23,19. Mát. 24,35. Márk 13,31. Luk. 21,33. 1Pét. 1,25.

Jeruzsálem megostromlásáról

22 Jövendölés a látomás völgye ellen. Mi lelt most, hogy mindenestől felmenél a házak tetejére?

2. Te lármával teljes, zajos város, örvendező város, megöletteid nem fegyverrel ölettek meg, és nem harcban hullottak el!

3. Hadnagyaid mind elszaladtak a kézív előtt, de megkötöztettek; akik benned találtattak, mind megkötöztettek, midőn futni akartak messzire.
4. Ezért mondom: Ne nézzetek reám, hadd kesergessem magamat sírással; ne siessetek vigasztalni engem, népem leánya romlása felett. Jer. 4,19. 9,1.
5. Mert rémülésnek és eltapodtatásnak és zavarnak napja jön Istentől, a Seregeknek Urától a látomás völgyére, amely ledönti a kőfalat, és a hegyeken kiáltás hallatik. JerSir. 1,5. 2,2.
6. És Élám fölvette a tegezt, és szekeren jön emberekkel és lovagokkal, és Kir pajzsot meztelenít. Jer. 49,35.
7. És lészen, hogy szép völgyeid betelnek szekerekkel, és a lovagok nyomulnak a kapu felé.
8. És fölfedi Júdának fátyolát, és tekintesz ama napon az erdő házának fegyverzetére, 1Kir. 7,2. 10,17.
9. És meglátjátok, hogy Dávid városán sok repedés van, és összegyűjtitek az alsó tó vizét. 2Kir. 20,20. 2Krón. 32,4.
10. És megszámláljátok Jeruzsálem házait, és némely házat lerontotok, hogy a kőfalat megerősíthessétek;
11. És árkot csináltok a két kőfal között a régi tó vizének; és nem tekintetek arra, aki ezt cselekvé, és aki régen elvégzé ezt, Őt nem látjátok! Neh. 3,16.
12. És fölhív az Úr, a Seregek Ura ama napon sírásra és gyászolásra, magatok megkopaszítására és zsákba öltözésre,
13. És ímé öröm és vigasság; barmok ölése, juhok levágása, húsevés és borivás; együnk, igyunk, mert holnap meghalunk! Ámós 6,3. Luk. 17,26–29. 1Kor. 15,32.
14. És megjelenté magát füleimben a Seregek Ura: Meg nem bocsáttatik e bűn tinéktek, míg meg nem haltok; szól az Úr, a Seregek Ura. 1Sám. 3,14. Ezék. 24,13.

Sébna elvettetik

15. Így szólt az Úr, a Seregek Ura: No, menj el a kormányzóhoz, Sébnához, a királyi ház főemberéhez, és mondd meg néki:
16. Mi dolgod itt, és ki lesz itten tied, hogy sírt vágatsz itt magadnak? mint aki sírját magas helyen vágatja, és sziklába véset hajlékot magának!
17. Ímé, az Úr elhajít téged erős hajítással, és megragadván megragad,
18. Hempelygetvén hempelyget, mint gombolyagot, mint labdát, nagy messze földre, ott halsz meg, odamennek dicsőséged szekerei, te, urad házának gyalázata!
19. És kivetlek állásodból és lerántlak helyedről.
20. És lesz ama napon, hogy elhívom szolgámat, Eliákimot, a Hilkiás fiát, 2Kir. 18,18.
21. S felöltöztetem őt öltözetedbe, és öveddel megerősítem, és uralmadat kezébe adom, és ő lesz atyjuk Jeruzsálem lakosainak és a Júda házának; Jób 29,16.

Dávid házának kulcsa

22. **S az ő vállára adom a Dávid házának kulcsát, és amit megnyit, senki be nem zárja, és amit bezár, senki meg nem nyitja**; Jób 12,14. Jel. 3,7.
23. **S beverem őt, mint szeget erős helyre, és lészen dicsőséges székül az ő atyja házának**; Ezsdr. 9,8. Zak. 10,4.
24. S reá függesztik atyja házának minden dicsőségét: fiakat és unokákat, minden kicsiny edényt, a csészeedényektől a tömlőknek minden edényéig.
25. Ama napon, azt mondja a Seregeknek Ura, kiesik a szeg, mely erős helyre veretett, és **levágatik és leesik és összetörik a teher, mely rajta volt, mert az Úr mondá**.

Tírusz elpusztul

23 Jövendölés Tírusz ellen. Jajgassatok Tarsis hajói, mert elpusztíttatott, úgyhogy nincs benne ház és abba bemenet! A kitteusok földjéről jelentetett meg nékik. Jer. 25,22. 47,4. Ámós 1,9. Zak. 9,2. 4.
2. Némuljatok meg lakosi e partvidéknek, amelyet Szidón kalmárai, akik tengeren járnak, töltöttek be egykor.
3. Melynek sok vizeken át a Sihór veteménye és a Nílus aratása volt jövedelme, úgyhogy népek vására volt! Ezék. 27,3.
4. Pirulj Szidón, mert szól a tenger és a tenger erőssége, mondván: Nem vajúd-

tam, nem is szültem, és nem tápláltam ifjakat, és nem neveltem szüzeket.

5. Mihelyt e hír Egyiptomba eljut, Tírusz e híre miatt szenvednek ott is. rész 19,16.

6. Menjetek át Tarsisba, és jajgassatok ti partvidék lakói!

7. Ez-é a ti örvendező városotok? melynek eredete ősidőkből való; és most lábai viszik őt, bujdosni messzire! rész 22,2.

8. Ki végezé ezt a koronás Tírusz felől? melynek kereskedői fejedelmek, és kalmárai a földnek tiszteltjei. Ezék. 28,2.

9. A Seregeknek Ura végezé ezt, hogy meggyalázza minden dicsőségnek kevélységét, és hogy megalázza a föld minden tiszteltjeit. rész 2,11. 17. 5,15. Luk. 1,51. 52.

10. Terülj el földeden, mint a folyóvíz, Tarsis leánya, nincs többé megszorító öv!

11. Kezét kinyújtá a tenger fölé, országokat rettentett meg, az Úr parancsolt Kánaán felől, hogy elpusztítsák erősségeit; 1Móz. 9,25.

12. És szólt: Nem fogsz többé örvendezni, te megszeplősített szűz, Szidón leánya; kelj és menj át Kittimbe, de ott sem lészen nyugodalmad! Ezék. 26,13. 14. Jel. 18,22.

13. Ímé, a Káldeusok földe; a nép, mely eddig nem volt; Asszíria adá azt a puszta lakosainak; felállítá őrtornyait, lerombolá Tírusz palotáit, rommá tevé azt.

14. Jajgassatok Tarsis hajói, mert erősségetek elpusztíttatott! Ezék. 27,25. 26.

15. És lesz ama napon, hogy Tírusz elfelejtetik hetven esztendeig egy király napjai szerint; hetven esztendő múltán Tírusz sorsa a parázna nő éneke szerint lészen:

16. Végy citerát, járd be a várost, elfeledett parázna nő; pengesd szépen, dalolj sokat, hogy így emlékezetbe jöjj!

17. És lesz hetven esztendő múltán, meglátogatja az Úr Tíruszt, és az ismét megkapja a maga keresetét, és paráználkodik a föld minden országaival a földnek színén! Náh. 3,4. Jel. 17,2.

18. **S lészen az ő nyeresége és keresete szent az Úrnak, mely nem halmoztatik fel, sem el nem rejtetik, mert az Úr előtt lakozóké lészen az ő nyeresége, hogy egyenek eleget, és szép ruházatuk legyen.** 2Móz. 28,36. Zsolt. 45,12. 72,10. Zak. 14,20.

Dicsérjétek Izrael Istenének nevét

24 Ímé, az Úr megüresíti a földet és elpusztítja azt, és elfordítja színét és elszéleszti lakóit! 1Móz. 1,2. Ezék. 21,26. 27. 2Pét. 3,6.

2. S olyan lesz a nép, mint a pap; a szolga, mint az ő ura; a szolgáló, mint asszonya; a vevő, mint az eladó; a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő; a hitelező, mint az, akinek hitelez; 1Móz. 41,45. Ezék. 7,12. 13.

3. Megüresíttetvén megüresíttetik a föld, és elpusztíttatván elpusztíttatik; mert az Úr szólá e beszédet.

4. Gyászol és megromol a föld, elhervad és megromol a földnek kereksége, elhervadnak a föld népének nagyjai.

5. A föld megfertőztetett lakosai alatt, mert áthágták a törvényeket, a rendelést megszegték, megtörték az örök szövetséget. 1Móz. 3,17. 3Móz. 18,25. 4Móz. 35,33.

6. Ezért átok emészti meg a földet, és lakolnak a rajta lakók; ezért megégnek a földnek lakói, és kevés ember marad meg. 3Móz. 26,15. 5Móz. 23,5. Neh. 13,2.

7. Gyászol a must, elhervad a szőlő, és sóhajtnak minden vidám szívűek. Jóel 1,10. 12.

8. Megszűnt a dobok vidámsága, elcsöndesült az örvendők zajongása, a citerának vidámsága megszűnt. rész 5,12. Jer. 7,34. Hós. 2,11. Jel. 18,22.

9. Énekléssel nem isznak bort; keserű a részegítő ital az ivónak;

10. Rommá lett az álnokság városa, bezároltatott minden ház, senki be nem mehet!

11. Az utcákon panaszkodás hallik a bor miatt; minden öröm alkonyra szállt, a föld vigassága elköltözött.

12. A városban csak pusztaság maradt és rommá zúzatott a kapu.

13. Mert így lesz a föld közepette, a népek között, mint az olajfa megrázásakor, mint böngészéskor, midőn a szüret elmúlt.

14. **Ők felemelik szavukat, ujjongnak, az Úr nagyságáért rivalgnak a tenger felől.**

15. **Ezért dicsérjétek az Urat keleten, a tenger szigetein az Úrnak, Izrael Istenének nevét.**

16. A föld széléről énekeket hallánk: dicsőség az igaznak! S én mondék: végem van, végem van, jaj nékem! A hamisak álnokul cselekszenek, igen a hamisak nagyon álnokul cselekszenek.
rész 21,2. Jer. 3,20. 5,11.

17. Rettegés, verem és tőr vár rád földnek lakója! Jer. 48,43. Ámós 5,19.

18. És lesz, hogy aki elmenekül a rettegésnek szavától, verembe esik, és aki kijő a veremből, megfogatik a tőrben, mert az egek csatornái megnyílnak, és megrendülnek a föld alapjai.
rész 2,19. 1Móz. 7,11. Zsolt. 18,7. 46,2.

19. Romlással megromol a föld, töréssel összetörik a föld, rengéssel megrendül a föld; Jer. 4,23.

20. Inogva meging a föld, miként a részeg, és düledezik mint a kalyiba, és reá nehezedik bűne és elesik; és nem kél fel többé!

Isten dicsősége a Sionon

21. És lesz ama napon: meglátogatja az Úr a magasság seregét a magasságban, és a föld királyait a földön: Zsolt. 76,12.

22. És összegyűjtve összegyűjtetnek gödörbe, mint a foglyok, és bezáratnak tömlöcbe, és sok napok után meglátogattatnak.

23. **És elpirul a hold, és szégyenkezik a nap, mikor a Seregek Ura uralkodik Sion hegyén és Jeruzsálemben: s vénei előtt dicsőséges lészen.**
Mát. 24,29. Zsid. 12,22. Jel. 11,15. 19,6.

Az Úr dicsérete

25 **Uram, Te vagy Istenem, magasztallak, dicsérem nevedet! Mivel csodákat cselekedtél, örök tanácsaid hűség és igazság.** 2Móz. 15,2. 4Móz. 23,19.

2. Mert a városból kőrakást csináltál, az erős városból romot, az idegenek palotáját olyanná tetted, hogy nincs többé város; soha örökké meg nem épül. Jer. 51,37.

3. Ezért dicsőítenek téged erős népek, erőszakos pogányok városai félnek téged!

4. **Mert erőssége voltál a gyöngének, erőssége a szegénynek szorongásában; a szélvész ellen oltalom, árnyék a hévség ellen, mikor az erőszakosok haragja olyan volt, mint kőfalrontó szélvész.** rész 49,10. Zsolt. 91,1. 121,6. Jel. 7,16.

5. Mint hévséget száraz földön, megalázod az idegeneknek háborgását, mint a hévség sűrű felleg miatt, megszűnt a pogányoknak éneke.

6. És szerez a Seregek Ura minden népeknek e hegyen lakodalmat kövér eledelekből, lakodalmat erős borból; velős, kövér eledelekből, megtisztult erős borból; Péld. 9,2. Dán. 7,14. Mát. 8,11. 22,4.

7. **S elveszi e hegyen a fátyolt, mely beborít minden népeket, és a takarót, mely befödött minden nemzeteket;**
2Kor. 3,15. Ef. 1,17. 4,18.

8. **Elveszti a halált örökre, és letörli az Úr Isten a könnyhullatást minden orcáról: és népe gyalázatát eltávolítja az egész földről; mert az Úr szólott.**
1Kor. 15,54. Zsid. 2,14. Jel. 7,17. 20,14. 21,4.

9. És szólnak ama napon: **Ímé, Istenünk, akit mi vártunk és aki megtart minket; Ő az Úr, akit mi vártunk, örüljünk és örvendezzünk üdvösségében!**
rész 33,10. 1Móz. 49,18. Hós. 13,14. Tit. 2,13.

10. Mert az Úr keze nyugszik e hegyen, és eltapostatik Moáb az ő földjén, mint eltapostatik a szalma a ganaj levében.
Jer. 48,1–47. Ezék. 25,8–11. Ámós 2,1–9. Sof. 2,9.

11. És kiterjeszti kezeit abban, mint kiterjeszti az úszó, hogy ússzék; de az Úr megalázza kevélységét és kezei csalárdságát;
Jób 40,11. Dán. 4,37.

12. És magas falaid erősségét lerontja, megalázza, a földre, porba dobja.

Isten népének hálaéneke és reménye

26 Ama napon ez éneket énekelik Júda földjén: **Erős városunk van nékünk, üdvösségét adta kőfal és bástya gyanánt!**

2. **Nyissátok fel a kapukat, hogy bevonuljon az igaz nép, a hűség megőrzője.**
Zsolt. 118,19.

3. **Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik;** rész 9,6. 26,3. 57,19. Fil. 4,6. 7.

4. **Bízzatok az Úrban örökké, mert az Úr Isten a mi örökkévaló kősziklánk.**
Neh. 8,10. Zsolt. 18,2.

5. Mert meghorgasztá a magasban lakozókat: a magas várost, megalázá azt, megalázá azt a földig, és a porba dobta azt;
6. Láb tapodja azt, a szegény lábai, a gyöngék talpai!
7. **Az igaznak ösvénye egyenes, egyenesen készíted az igaznak útját.** 5Móz. 32,4. Zsolt. 37,23.
8. **Mi is vártunk téged, ítéleted ösvényén, oh Uram! Neved és emlékezeted után vágyott a szívünk!** rész 64,5.
9. **Lelkem utánad vágyott éjszaka, az én szellemem is bensőmben téged keresett, mivel ha ítéleteid megjelennek a földön, igazságot tanulnak a földnek lakosai.** Zsolt. 63,1. 83,16. Péld. 8,17. Én. 3,1.
10. Ha kegyelmet nyer a gonosz, nem tanul igazságot, az igaz földön is hamisságot cselekszik, és nem tekinti az Úr méltóságát. Zsolt. 143,10. Préd. 8,12. Róm. 2,4.
11. **Uram! magas a Te kezed, de nem látják! de látni fogják, és megszégyenülnek, néped iránt való buzgó szerelmedet;** és tűz emészti meg ellenségeidet. Jób 34,27. Zsolt. 28,5.
12. **Uram! Te adsz nékünk békességet, hisz minden dolgainkat megcselekedted értünk.** 1Kor. 15,10. Fil. 4,7.
13. Uram! mi Istenünk! urak parancsoltak nékünk kívüled; de mi csak a Te nevedet dicsőítjük! 2Krón. 12,8. Zsolt. 66,12.
14. A meghaltak nem élnek, az árnyak nem kelnek föl: ezért látogatád meg és vesztéd el őket, és eltörléd emlékezetüket. Préd. 9,5.
15. Megszaporítád e népet, Uram! Megszaporítád e népet, magadat megdicsőítéd, kiterjesztetted a földnek minden határait.
16. Oh Uram! a szorongásban kerestek téged, és halk imádságot mondtak, mikor rajtuk volt ostorod. Hós. 5,15.
17. Miként a terhes asszony, aki közel a szüléshez, vajúdik, felkiált fájdalmában, olyanok voltunk előtted, Uram!
18. Mint terhesek vajúdtunk, de csak szelet szültünk: szabadulása nem lett e földnek, és nem jöttek emberek e világra. Zsolt. 17,14.
19. **Megelevenednek halottaid és holttesteim fölkelnek: serkenjetek föl és énekeljetek,** akik a porban lakoztok, mert **harmatod az élet harmata,** és visszaadja a föld az árnyakat! rész 25,8. Ezék. 37,1–10. Dán. 12,2. Hós. 13,14. Luk. 14,14. Róm. 8,11. 1Kor. 15,12. Ef. 5,14. 1Thess. 4,16. Jel. 20,4. 5.
20. Menj be népem, menj be szobáidba, és zárd be ajtóidat utánad, és rejtsd el magad rövid szempillantásig, míg elmúlik a bús harag! 1Móz. 7,1. Zsolt. 30,5. Mát. 6,6. 2Kor. 4,17.
21. Mert ímé, az Úr kijő helyéről, hogy meglátogassa a föld lakóinak álnokságát, s felmutatja a föld a vért, és el nem fedi megöletteit többé! Zsolt. 50,3. Mik. 1,3. Júd. 14.

Izrael összegyűjtése

27 Ama napon meglátogatja az Úr kemény, nagy és erős kardjával Leviatánt, a futó kígyót, Leviatánt, a keringő kígyót, és megöli a sárkányt, mely a tengerben van. Zsolt. 74,13. Ezék. 29,3.
2. Ama napon a színbort adó szőlőről énekeljetek: Zsolt. 80,8. Jer. 2,21.
3. **Én, az Úr, őrizem azt, minden szempillantásban öntözöm, hogy senki meg ne látogassa, éjjel-nappal megőrzöm azt;** Zsolt. 84,7. Jer. 5,24. Jóel 2,23.
4. Nincs bennem harag, de ha tövis és gaz jön elém, csatára megyek ellene, és meggyújtom azt mind együtt; 2Sám. 23,6.
5. **Aki az én oltalmamra bízza magát, kössön békét velem, és békéje lesz velem!** 5Móz. 33,22. Neh. 8,10. Jób 22,21. Zak. 10,12. Ef. 2,12–14. Fil. 4,13.
6. Jövendőben Jákób meggyökerezik, virágzik és virul Izrael, és betöltik a földnek színét gyümölccsel. rész 37,31. Hós. 14,5.
7. Megverte-e őt annyira, mint azokat, akik őt verték? Gyilkolta-e őt annyira, mint azokat, akik őt gyilkolták?
8. Mérték szerint ítélted őt, midőn elvetetted! Reájuk fútt kemény leheletével a keleti szél napján. Jób 23,6. Zsolt. 6,1. 78,36. Jer. 10,24. 30,11. 46,28. 1Kor. 10,13.
9. Ezért így tisztíttatik el a Jákób hamissága, és éppen ez a gyümölcse bűne elvételének, hogy olyanná teszi az oltárnak minden kövét, mint a széttört mészkövek: nem kelnek fel többé a berkek és naposzlopok!

10. Mert az erős város magánosan áll,
üres és elhagyott hely, miként a puszta,
ott legel a borjú és ott hever, és megemészti annak ágait. Jer. 26,18.
11. És ha megszáradnak gallyai, összetöretnek, az asszonyok előjövén, megégetik azokat; mert értelem nélkül való e nép,
ezért nem könyörül meg rajta Teremtője,
és nem kegyelmez néki Alkotója.
5Móz. 32,28. Jer. 8,7.
12. És lesz ama napon: cséplést tart az Úr az Eufrátes folyóvizétől Egyiptom patakjáig, és **ti egyenként összeszedettek, Izrael fiai**.
13. És lesz ama napon: megfújják a nagy kürtöt, és eljönnek, akik elvesztek Asszíria földjén és akik kiűzettek Egyiptom földjébe, és **leborulnak az Úr előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben**. 1Krón. 15,24.
Zak. 14,16. Mát. 24,31. Zsid. 12,22. Jel. 11,15.

Egy erős és hatalmas jön az Úrtól

28 Jaj Efraim részegei kevély koronájának és dicsőséges ékessége hervadó virágának, mely a bortól megveresztek kövér völgye fején van. rész 30,30.
2. Ímé, **egy erős és hatalmas jön az Úrtól, mint jégfergeteg, veszedelmes szélvész, mint özönlő erős vizeknek áradása**: földhöz veri kezével azt! Ezék. 13,11.
3. Lábbal tapodtatik meg Efraim részegeinek kevély koronája, Náh. 1,8.
4. És úgy jár dicsőséges ékességének hervadó virága, amely a kövér völgynek fején van, mint a korai füge a gyümölcsszedés előtt, amelyet mihelyt valaki meglát, alig veszi kezébe, lenyeli.
5. **Ama napon a Seregek Ura lesz ékes koronája és dicsőséges koszorúja népe maradékának**;
6. **És ítéletnek szelleme annak, aki az ítélőszékben ül, és erősség azoknak, akik az ellenséget kapujáig űzik**.
7. De ezek is tántorognak a bor miatt, és szédülnek a részegítő italtól: pap és próféta tántorog részegítő ital miatt, a bor elnyelte őket, szédülnek a részegítő ital miatt, tántorognak a jövendőlátásban, és inognak az ítéletmondásban; rész 56,10. 12.
Péld. 20,1. Hós. 4,11. Mik. 2,11. Luk. 21,34.
8. Mert minden asztal telve undok okádással, úgyhogy sehol egy tiszta hely.
9. Kit tanít tudományra? A tanítást kivel érteti meg? A tejtől elszakasztottakkal-é és a csecstől elválasztottakkal-é?
Zsolt. 8,2. Jer. 6,10.
10. Mivel parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi. 2Móz. 23,30. 2Krón. 36,15.
Neh. 9,30. Péld. 4,18. Jer. 25,3. Róm. 1,17.

Isten dadogó ajakkal és idegen nyelven szól e néphez

11. **Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog szólni e néphez,**
rész 33,19. 1Kor. 14,2. 14. 21–25.
12. Ő, aki ezt mondá nékik: **Ez a nyugalom, hogy nyugtassátok meg a megfáradottat, és ez a pihenés**! És nem akarták hallani! rész 30,15.
2Krón. 14,7. Jer. 6,16. Mát. 11,28. 29.
13. Azért ez lőn nékik az Úr Igéje: parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi; hogy járjanak és hátraessenek és összetöressenek és tőrbe jussanak és megfogassanak!
Neh. 9,29. Zsid. 4,2.
14. **Ezért halljátok az Úrnak Igéjét**, csúfoló férfiak, akik uralkodtok e népen, amely Jeruzsálemben lakik.
15. Mert így szóltok: Szövetséget kötöttünk a halállal, és egyezségre léptünk a Seollal; az ostorozó áradat ha jön, nem ér el minket; mert a hazugságot választottuk oltalmunkul, és csalásba rejtezénk el!
Ezék. 13,22. Ámós 2,4.

A drágalátos Szegletkő

16. Ezért így szól az Úr Isten: **Ímé, Sionban egy követ tettem le, egy választott követ, drága szegletkövet, erős alappal, aki benne hisz, az nem fut el**! 1Móz. 49,24.
Zsolt. 118,22. Péld. 19,2. Ésa. 52,12. Mát. 21,42.
Csel. 4,11. Róm. 9,33. 10,11. Ef. 2,20. 1Pét. 2,6–8.
17. És a jogosságot mérőkötéllé teszem, és a megigazulást mércévé, és jégeső söpri el a hazugság oltalmát, és vizek ragadják el a rejteket. 2Kir. 21,13.

Eltöröltetik
a halállal való szövetségetek

18. **És eltöröltetik a halállal való szövetségetek, és a sírral való egyezségetek meg nem áll**; az ostorozó áradat ha eljön, eltapod titeket, Zsid. 2,14.

19. S ahányszor eljön, elragad titeket; mert minden reggel eljön, nappal és éjszaka; borzalom megértetni e tanítást;

20. Mert rövid lesz az ágy, hogy benne kinyújtózhassék, és a takaró szűk lesz az elrejtőzéskor.

21. Mert mint a Perázim hegyén, felkel az Úr, és mint Gibeon völgyében, megharagszik, hogy megtegye munkáját, amely szokatlan lesz, és hogy cselekedje dolgát, amely hallatlan lesz. Józs. 10,10. 2Sám. 5,20. 1Krón. 14,11. 16. JerSir. 3,33. Luk. 19,41–44.

22. És most ne csúfolódjatok, hogy köteleitek szorosabbak ne legyenek; mert elvégzett pusztítást hallottam az Úrtól, a Seregek Urától, az egész föld felett. rész 10,22. Dán. 9,27.

Az Úrnak csodálatos tanácsa

23. **Vegyétek füleitekbe és halljátok szavam, figyeljetek és hallgassátok beszédem!**

24. Hát mindig szánt-é a szántó, hogy vessen, és barázdálja és boronálja-é földjét? Jób 39,10.

25. Nemde, mikor elegyengette színét, hint fekete köményt, és szór illatos köményt, s vet sorban búzát és árpát a kijelölt földbe, és tönkölyt a szélére? Ezék. 4,9. Márk 4,11. Luk. 8,11.

26. Így szoktatta őt rendre és tanította Istene.

27. Mert nem cséplő szánkával csépelik a fekete köményt, és nem szekér kerekével tapodják az illatos köményt; a fekete köményt bottal verik ki, és az illatost pálcával; rész 11,1.

28. A búzát csépelik; de nem örökre csépli azt, és bár hajtja rajta szekere kerekét és lovait, de szét nem töreti.

29. Ez is a Seregek Urától származott: **Ő ád csodás tanácsot és nagyságos bölcsességet!** rész 9,6. Zsolt. 40,5. 92,5. 139,17. Jer. 32,19. Róm. 11,33.

Az Úr meglátogatja az ellenséget

29 Jaj Árielnek, Árielnek, a városnak, ahol Dávid lakott! Esztendőt esztendőhöz adjatok, és forogjanak az ünnepek! 2Sám. 5,9. Ezék. 24,6. 9.

2. És én megszorítom Árielt, és lesz fájdalom és siralom, és lesz nékem, mint Áriel.

3. Körülveszlek táborral, és bezárlak tornyokkal, és erősségeket állatok ellened.

4. És megaláztatván, a földből szólsz és porból morog beszéded, szavad olyan lesz, mint a halottidézőé, a földből és porból sipog beszéded.

5. Ellenségeidnek sokasága olyan lesz, mint az apró por, és mint a repülő polyva az erőszakosok sokasága, és lesz hamar és hirtelen.

6. A Seregek Urától látogattatik meg, mennydörgéssel, földindulással, nagy zúgással, forgószéllel, viharral és emésztő tűznek lángjával;

7. Mint éjjeli álomlátás, olyan lesz minden pogányoknak sokasága, akik hadakoznak Áriel ellen, s akik hadakoznak ellene és vára ellen, és őt megszorítják. Jób 20,8. Mik. 4,11. Zak. 12,9.

8. És lesz, mint mikor álmodik az éhező, és ímé eszik, és midőn fölserken, üres a hasa, és mint mikor álmodik a szomjazó, és ímé iszik, és midőn fölserken, ímé szomjas és lelke eped: így lesz minden pogányoknak sokasága, akik hadakoznak Sion hegye ellen.

9. Ámuljatok és bámuljatok, siránkozzatok és sírjatok! Részegek, de nem bortól, tántorognak, de nem részegítő italtól.

10. Mert rátok önté az Úr a mély álomnak szellemét, és bezárta szemeiteket, a prófétákat, és fejeiteket, a látnokokat befedezte; rész 6,10. Zsolt. 69,23. Mik. 3,6. Róm. 11,8. 2Thess. 2,10.

11. És lesz mind e látomás néktek, mintegy bepecsételtetett írás beszédei, amelyet odaadnak egy írástudónak, mondván: Olvasd, kérlek, és ő szól: Nem tudom, mert bepecsételtetett. Dán. 12,4. 9. Mát. 13,11–16. 2Kor. 3,14. 15. Jel. 5,1. 6,1.

12. És ha e levelet annak adják, aki nem tud olvasni, mondván: Olvasd el, kérlek! s ő így szól: Nem tudok.

13. És szólt az Úr: **Mivel e nép szájjal közelget hozzám, és csak ajkaival tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem, úgy hogy irántam való félelmük betanított emberi parancsolat**:
Ezék. 33,31. Mát. 15,8. Márk 7,6. Kol. 2,22.

14. **Ezért ímé én azt cselekszem, hogy álmélkodásba ejtem e népet, csodálkozni fog, igen csodálkozni, mert a bölcsek bölcsessége elvész, és az értelmesek értelme eltűnik**.
Jer. 49,7. Abd. 8. Hab. 1,5. 1Kor. 1,19.

15. Jaj azoknak, akik az Úrtól mélységesen elrejtik tanácsukat, és akik a sötétségben szoktak cselekedni, mondván: Ki lát minket és ki ismer minket?
Zsolt. 94,7. Ezék. 8,12. Mal. 2,17.

16. Mily együgyűek vagytok! Avagy a fazekas olyan, mint az agyag, hogy így szóljon a készítmény készítőjének: Nem csinált engem! és az alkotás ezt mondja alkotójának: Értelmetlen! Róm. 9,20.

17. Nemde kevés idő múltán a Libánon termőfölddé lesz, és a termőföld erdőnek tartatik?

18. **És meghallják ama napon a siketek az Írás beszédeit, és a homályból és sötétből a vakoknak szemei látni fognak**. rész 35,5. 42,18. Mát. 11,5. Márk 7,37.

19. **És nagy örömük lesz a szenvedőknek az Úrban, és a szegény emberek vigadnak Izrael Szentjében**.
Mát. 5,5. 11,29. Ján. 15,11. Jak. 2,5.

20. Mert a kegyetlen elveszett, és a csúfoló elpusztult, és kivágattak a hamisságnak minden őrei, Mik. 2,1.

21. Kik az embert elítélik egy szóért, és tőrt vetnek annak, aki őket a kapuban megfeddi, és elejtik csalárdul az igazat.
Péld. 28,21. Ámós 5,10.

22. Ezért így szól az Úr Jákób házáról, Ő, aki megváltá Ábrahámot: **Nem szégyenül meg többé Jákób, és nem sápad meg többé az ő orcája**. Józs. 24,3. Zsid. 11,8.

23. **Hanem amikor majd látja gyermekeit, az én kezeim alkotását, megszentelik közöttük nevemet, megszentelik Jákób Szentjét, és félni fogják Izrael Istenét**. 2Móz. 24,10. Hós. 3,5. Mát. 6,9. Luk. 1,16. 2Kor. 5,5. Gal. 6,16. Ef. 2,10. 1Pét. 4,11.

24. És megismerik a tévelygő szelleműek az értelmet, és akik zúgolódnak, tanulságot tanulnak. rész 28,7.

Mivel megvetettétek e beszédet

30 Jaj az ellenszegülő fiaknak, így szól az Úr, akik tervet visznek véghez nélkülem, és szövetséget kötnek, de nem Szellemem által, hogy bűnre bűnt halmozzanak! 5Móz. 29,19. 2Tim. 3,13.

2. Akik Egyiptomba szállanak alá, és számat nem kérdezik meg, hogy menekűljenek a fáraónak oltalmába, és Egyiptom árnyékába rejtőzködjenek.
4Móz. 27,21. Józs. 9,14. 1Kir. 22,7. Jer. 21,2.

3. És lesz néktek a fáraó oltalma szégyenetekre, és az elrejtőzködés Egyiptom árnyékában gyalázatotokra. 2Kir. 18,21.

4. Mert már Zoánban voltak fejedelmei, és követei Hánesig érkezének.

5. Megszégyenülnek mind a nép miatt, amely nem használ nékik, amely nem segít és nem használ, sőt szégyenükre és gyalázatukra lesz! Jer. 2,36.

6. Jövendölés dél fenevadjai ellen: A nyomor és szorongatás földjén keresztül, ahonnan nőstény és hím oroszlán és viperák és szárnyas sárkányok jönnek ki; viszik szamárcsikók hátán gazdagságukat, és a tevéknek púpján kincsüket a népnek, amely pedig nem használ.
rész 14,29. 5Móz. 8,15. Hós. 8,9. 12,1.

7. Mert Egyiptom segítsége hiábavaló és céltalan, ezért nevezem őt nagyszájúnak, aki veszteg ül, Jer. 37,7.

8. Most menj, írd föl ezt előttük táblára, és jegyezd föl könyvbe, hogy megmaradjon az utolsó napra bizonyságul örökre.
Hab. 2,2.

9. Mert pártütő nép ez, hazug fiak; fiak, akik nem akarják hallani az Úr törvényét;
5Móz. 32,20.

10. Akik ezt mondják a látnokoknak: Ne lássatok; és a prófétáknak: Ne prófétáljatok nékünk igazat, beszéljetek kedvünk szerint valókat, prófétáljatok csalárdságokat! 1Kir. 22,13. Jer. 11,21. Róm. 16,18. 2Tim. 4,4.

11. Hagyjátok el az utat, térjetek le már ez ösvényről, vigyétek el előlünk Izraelnek Szentjét! Csel. 13,8. 19,9.

12. Azért így szól Izrael Szentje: Mivel megvetettétek e beszédet, és bíztok a nyomorgatásban és a hamisságban, és ezekre támaszkodtok:

13. Azért e bűn olyan lesz tinéktek, mint a leesendő falhasadék, amely már kiáll a magas kőfalon, amelynek aztán nagy hirtelen jön el romlása; Zsolt. 62,3.

14. És romlása olyan lesz, mint a fazekasok edényének romlása, amely kímélés nélkül eltöretik, és nem találni töredékei közt oly cserepet, amelyen tűzhelyről tüzet lehetne vinni, avagy vizet meríteni a tócsából. Zsolt. 2,9.

15. Mert így szól az Úr Isten, Izraelnek Szentje: Megtérve és megnyugodva megmaradhattatok volna; csöndességben és reménységben erősségtek lett volna; de ti nem akarátok; rész 22,17. 2Móz. 14,14. Jób 34,29. Péld. 17,1. Préd. 4,6.

16. Hanem ezt mondátok: Nem, sőt lóra ülvén, futunk; ezért futnotok kell; és gyors paripán elvágtatunk; ezért gyorsak lesznek üldözőitek.

17. Ezer fut egynek fenyegetésére, ötnek fenyegetésére mind elfuttok, mígnem úgy maradtok, mint egy szál fenyő a hegytetőn, mint egy zászló a halmon. 3Móz. 26,8. 5Móz. 28,25. 32,30. Józs. 23,10.

18. **S azért vár az Úr, hogy könyörüljön rajtatok, és azért felséges Ő, hogy megkegyelmezzen néktek, mert az igaz ítélet Istene az Úr; áldottak mindazok, akik Őt várják.** Zsolt. 2,12. 34,8. 40,11. Péld. 16,20. 20,22. Jer. 17,7. Róm. 2,4. 2Pét. 3,9.

19. **Mert te nép, mely Sionon Jeruzsálemben lakol, nem fogsz te sírni többé, bizton könyörül rajtad Ő kiáltásod szavára; mihelyt meghallja, megfelel néked;**

20. **Habár az Úr a keserűség kenyerét és a nyomor vizét adta néked, mégsem kell többé elrejtőzködniük tanítóidnak, hanem saját szemeddel látod majd tanítóidat!** Zsolt. 74,9. 127,2.

21. **És füleid meghallják a kiáltó szót mögötted**: Ez az út, ezen járjatok; ha jobbra és ha balra elhajoltok. Józs. 1,7.

22. És megutáljátok megezüstözött bálványaitokat és megaranyozott képeiteket; kiszórod őket, mint az undokságot: ki innen! szólsz nékik. 2Krón. 31,1.

23. **És ad esőt a magra, amellyel a földet beveted, és a kenyér, a föld termése, bő és tápláló lesz, és széles mezőn legelnek nyájaid ama napon.** Mát. 6,33. 1Tim. 4,8.

24. A barmok és a szamarak, amelyek a földet szántják, sózott abrakkal élnek, amelyet megszórtak lapáttal és villával.

25. És lesznek minden magas hegyen és emelkedettebb halmon patakok, folyamok a nagy öldöklés napján, mikor a tornyok leomlanak. rész 2,15.

26. És a holdnak fénye olyan lesz, mint a napnak fénye, és a napnak fénye hétszer nagyobb lesz, olyan, mint hét napnak fénye; ama napon, amelyen **az Úr beköti népe romlását**, és **vereségének sebét meggyógyítja**! rész 60,19. Jel. 21,23. 22,5.

Fölzendül éneketek, örvendez szívetek

27. Ímé, az Úr neve jön messziről, haragja ég és sötét gomolygó füstje; ajkai rakvák haraggal, és nyelve, mint emésztő tűz!

28. Lehelete, mint megáradott patak, amely torkig ér, hogy megrostálja a népeket pusztulás rostájában, és tévelygés zabláját vesse a nemzetek szájába. rész 11,4. 2Kir. 19,28. 2Thess. 2,8.

29. **És fölzendül éneketek, mint a szent ünnepnek éjszakáján, és örvendez szívetek, mint azé, aki fuvolaszóra megy az Úr hegyére, Izrael Kősziklájához.** 2Sám. 23,3. 1Kir. 1,40. Zsolt. 42,8.

30. És megzendíti az Úr dicsőséges szavát, karjának lesújtását megmutatja megbúsult haragjában és emésztő tűz lángjában, vízáradással, zivatarral és jégeső kövével.

31. Mert az Úrnak szavától megretten Asszíria, veri azt akkor vesszővel;

32. És a büntető vessző minden sújtását, amelyet az Úr mérend reá, dobokkal és citerákkal fogjátok kísérni, és Ő kezét fel-felemelvén, harcol ellene.

33. Mert készen van a szörnyű tűzhely régen, készen áll az már a királynak is, mélyen és szélesen csinálta azt, máglyájában tűz és fa bőven; az Úr fuvallata gyújtja meg azt, mint kénköves patak. 2Kir. 23,10. Jer. 7,31.

A Seregek Ura oltalmazván megszabadítja Jeruzsálemet

31 Jaj nékik, akik Egyiptomba mennek segítségért, lovakra támaszkodnak, és a szekerek sokaságában bíznak, és a nagyon erős lovagokban; és nem néznek Izraelnek Szentjére, és az Urat nem keresik. 5Móz. 17,16. Zsolt. 20,7. 33,17. Ezék. 17,15. Dán. 9,13. Ámós 5,4–8.

2. De Ő is bölcs, és hoz veszedelmet, és beszédeit nem változtatja meg; hanem fölkel a gonoszoknak háza ellen és a bűnt cselekvők segítsége ellen. 4Móz. 23,19.

3. **Hiszen Egyiptom ember és nem Isten, és lovai hús és nem szellem**, és ha az Úr kinyújtja kezét, megtántorodik a segítő, és elesik a megsegített, és együtt mind elvesznek. Zsolt. 146,3.

4. Mert így szólott az Úr hozzám: Amint mormol az oroszlán és az oroszlánkölyök zsákmánya mellett, amely ellen összehívatnak a pásztorok sereggel, és szavuktól ő meg nem retten, és meg nem ijed sokaságuktól: így száll alá a Seregek Ura, hogy hadakozzék a Sion hegyén és halmán!

5. **Mint repeső madarak, úgy oltalmazza a Seregek Ura Jeruzsálemet, oltalmazván megszabadítja, közöttük átmenvén megmenti**. 5Móz. 32,11. Zsolt. 91,4.

6. Térjetek vissza hát hozzá, akitől oly nagyon elpártolátok, Izraelnek fiai! Hós. 9,9.

7. Mivel ama napon megveti mindenki ezüstbálványait és aranybálványait, amelyeket kezeitek készítettek néktek bűnre.

8. És elesik Asszíria, nem férfiú kardjától, és nem ember kardja emészti meg azt; és fut egy kard előtt, és ifjai adófizetők lesznek; 2Kir. 19,35.

9. És kőszála félelem miatt menekül, és a zászlótól fejedelmei elfutnak, szól az Úr, akinek tüze Sionban van, és kemencéje Jeruzsálemben. 3Móz. 6,13.

Nem lesznek zárva többé a látóknak szemei, és a hallók fülei figyelmeznek

32 **Ímé, igazság szerint uralkodik a király**, és a fejedelmek fők lesznek az ítélettételben; Jer. 23,5.

2. Olyan lesz mindegyik, mint a rejtek a szél ellen, mint oltalom zivatar ellen, mint patakok száraz vidéken, mint nagy kőszál árnyéka a szomjúhozó földön.

3. **És nem lesznek zárva többé a látóknak szemei, és a hallók fülei figyelmeznek**; rész 29,18. 35,5. 5Móz. 34,7. Péld. 20,12.

4. **A hebehurgyák szíve ismerni tanul, és a dadogóknak nyelve gyorsan és világosan szól**.

5. Nem nevezik a bolondot többé nemesnek, és a csalárdot sem hívják nagylelkűnek.

6. Mert a bolond csak bolondot beszél, és az ő szíve hamisságot forral, hogy istentelenséget cselekedjék, és szóljon az Úr ellen tévelygést, hogy az éhezőt éhen hagyja, és a szomjazó italát elvegye.

7. A csalárdnak eszközei csalárdak, ő álnokságot tervel, hogy elveszítse az alázatosokat hazug beszéddel, ha a szegény igazat szólna is.

8. De a nemes nemes dolgokat tervel, és a nemes dolgokban meg is marad.

9. Ti könnyelmű asszonyok, keljetek fel, halljátok szavam, és ti elbizakodott leányzók, vegyétek füleitekbe beszédem! Ámós 6,1.

10. Kevés idő múltán megháborodtok ti elbizakodottak, mert elvész a szüret, és gyümölcsszedés sem lesz.

11. Reszkessetek, ti gondtalanok, rettenjetek meg, ti elbizakodottak; vetkezzetek mezítelenre és övezzétek fel ágyékaitokat gyászruhával.

12. Gyászolják az emlőket, a szép mezőket, a termő szőlőtőket.

13. Népemnek földjét tüske, tövis verte fel, és az örvendő városnak sok vidám házát;

14. A paloták elhagyatvák, a város zaja elnémult, torony és bástya barlangokká lettek örökre, hol a vadszamár kedvére él, a nyájak meg legelnek.

Kiöntetik reánk a Szellem a magasból

15. **Míglen kiöntetik reánk a Szellem a magasból, és lészen a puszta termőföldé, és a termőföld erdőnek tartatik**; rész 29,17. Zsolt. 104,30. 107,35. Ezék. 39,29. Jóel 2,28–30. Luk. 24,49. Csel. 1,8.

16. És lakozik a pusztában jogosság, és igazság fog ülni a termőföldön;

17. **És lesz az igazság műve békesség, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké.**
Zsolt. 119,165. Zak. 8,3. Csel. 17,29–31. Róm. 14,17. 1Thess. 1,5. Zsid. 10,22. Jak. 3,18.

18. **Népem békesség hajlékában lakozik, biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban.**

19. De jégeső hull és megdől az erdő, és a város elsüllyedve elsüllyed! Zak. 11,2.

20. Oh, boldogok ti, akik minden vizek mellett vettek, és szabadon eresztitek a barmok és szamarak lábait!

Felmagasztaltatott az Úr, betölti Siont igaz ítélettel és igazsággal

33 Jaj néked pusztító és el nem pusztított, te csalárd, akit még meg nem csaltak! Ha bevégzed a pusztítást, el fogsz pusztíttatni; ha bevégezted csalárdságodat, téged fognak megcsalni.
Hab. 2,8. Jel. 13,10.

2. Uram, könyörülj rajtunk! Téged várunk; légy karjuk minden reggel, és Szabadítónk a szorongatásnak idején!

3. Egy zendülő szózattól elfutnak a népek; ha Te felemelkedel, elszélednek a nemzetek.

4. És elpusztítják zsákmányotokat sáska pusztításával, szöcskeugrással ugrálnak reá.

5. **Felmagasztaltatott az Úr, mert magasságban lakozik, betölté Siont igaz ítélettel és megigazulással.** Zsolt. 97,9.

6. **És békés lesz a te időd, az üdvösség kincseiben, bölcsességben és tudományban; az Úr félelme lesz kincse.**
Péld. 1,7. 24,3. 4. Mát. 6,33. Kol. 2,1–3.

7. Ímé, erőseik ott künn kiáltanak, a békesség követei keservesen sírnak.

8. Puszták az ösvények, megszűnt az útonjáró; megszegte a szövetséget, lenézte a városokat, nem gondolt az emberrel!
Bír. 5,7. 2Kir. 18,14.

9. Sírt, meghervadt a föld, a Libánon megszégyenült, ellankadt; olyan lett Sáron, mint egy puszta, és lombtalan Básán és Kármel.

10. **Most fölkelek, így szól az Úr, most föltámadok, most fölemelkedem!**
rész 25,9. Zsolt. 12,5. 78,66. 67.

11. Fogantok szalmát, szültök polyvát, lihegésetek tűz, megemészt titeket.
Zsolt. 7,14. Jak. 1,15.

12. A népek égetett mésszé lesznek, levágott tövisekké; tűzben hamvadnak el.

13. Halljátok meg távol valók, amit cselekedtem, és ismerjétek el, ti közel valók az én hatalmamat! Zsolt. 48,10.

14. Megrettentek a bűnösök Sionban, félelem fogja el a gazokat: ki lakhatik közülünk megemésztő tűzzel, ki lakhatik közülünk örök hőséggel? Zsid. 12,29.

15. **Aki igazságban jár és egyenesen beszél, aki megveti a zsarolt nyereséget, aki kezeit rázván, nem vesz ajándékot, aki fülét bedugja, hogy véres tervet ne halljon, és szemeit befogja, hogy gonoszt ne lásson:**

16. **Az magasságban lakozik, kőszálak csúcsa a bástyája, kenyerét megkapja, vize el nem fogy.**

17. **A Királyt ékességében látják szemeid; látnak széles országot.**

18. Szíved elgondolja a múlt félelmét: hol az író, hol a mérlegelő, hol a tornyok összeírója? 1Kor. 1,20.

19. A gőgös népet nem látod, a homályos, érthetetlen ajkú népet, dadogó nyelve meg nem érthető. Jer. 5,15.

20. Lássad Siont, ünnepeinknek városát, szemeid nézzék Jeruzsálemet, mint nyugalom hajlékát, mint sátort, mely nem vándorol, melynek szegei soha ki nem húzatnak, s kötelei soha el nem szakadnak;

21. **Sőt az Úr, a dicsőséges, lesz ott nékünk folyók és széles vizek gyanánt,** amelyekbe nem jön evezőshajó, és nehéz gálya rajtuk át nem megy. Zsolt. 46,4. Zak. 2,5.

22. **Mert az Úr a mi bíránk, az Úr a mi törvényadónk, az Úr a mi Királyunk, Ő tart meg minket!**
Zsolt. 89,18. Zak. 9,9. Csel. 10,42. Jak. 4,12.

23. Megtágultak köteleid, árbócfájuk alapját nem tartják erősen, vitorlát nem feszítenek: akkor sok rablott prédát osztanak, még a sánták is zsákmányt vetnek.

24. **És nem mondja a lakos: beteg vagyok! A nép, amely benne lakozik, bűnbocsánatot nyer.**
rész 6,10. Zsolt. 103,3. Jer. 50,20. Mik. 7,8. Mát. 8,17. Márk 2,9. Róm. 11,27. 1Ján. 1,7. 9.

Az Úr Sionnak ügyéért perel ellenségeivel

34 Jöjjetek népek és halljátok, nemzetségek figyeljetek, hallja a föld és teljessége, e föld kereksége és minden szülöttei.

2. Mert haragszik az Úr minden népekre, és megbúsult minden ő seregükre; megátkozá, halálra adta őket.

3. Megöltjeik temetetlen maradnak, hulláik bűze felszáll, és hegyek olvadnak meg vérük miatt.

4. Elporhad az ég minden serege, és az ég mint írás egybehajtatik, és minden serege lehull, miként lehull a szőlő levele és a fügefáról a hervadó lomb.

Zsolt. 102,26. Ezék. 32,7. Jóel 2,31. Mát. 24,29. 2Pét. 3,10. 12. Jel. 6,12–14.

5. Mert megrészegült fegyverem az égben, és ímé leszáll Edomra, átkom népére, ítéletre. Jer. 49,7.

6. Az Úr fegyvere telve vérrel, megrakva kövérrel, bárányoknak és bakoknak vérével, a kosoknak vesekövérével; mert áldozatja lesz az Úrnak Bocrában, és nagy öldöklés Edom földjén.

rész 63,1. Jer. 49,13. Sof. 1,7.

7. Elhullanak a bivalyok is velük, és a tulkok a bikákkal, és megrészegedik földük vértől, és poruk borítva lesz kövérrel.

8. Mert bosszúállás napja ez az Úrnak, a megfizetés esztendeje Sionnak ügyéért.

9. És változnak patakjai szurokká, és pora kénkővé, és lészen földje égő szurokká. 5Móz. 29,23. Zsolt. 11,6. Mal. 1,4.

10. Éjjel és nappal el nem alszik, örökre fölgomolyog füstje, nemzetségről nemzetségre pusztán marad, soha örökké senki át nem megy rajta; Jel. 14,11. 18,18. 19,3.

11. És örökségül bírja azt ökörbika, sündisznó; és gém és holló lakja azt, és fölvonják rá a pusztaság mérőkötelét és a semmiségnek köveit.

2Kir. 21,13. JerSir. 2,8. Sof. 2,14. Jel. 18,2.

12. Nemesei nem választanak többé királyt, és minden fejedelmei semmivé lesznek.

13. És fölveri palotáit tövis, csalán és bogáncs a bástyáit, és lesz sakálok hajléka és struccok udvara. rész 32,13. Hós. 9,6.

14. És találkozik vadmacska a vadebbel, és a kísértet társára talál, csak ott nyugszik meg az éji boszorkány és ott lel nyughelyet magának.

15. Oda rak fészket a bagoly és tojik és ül tojáson és költ árnyékában, csak ott gyűlnek együvé a sasok!

16. Keressétek meg majd az Úr könyvében, és olvassátok: ezekből egy sem fog hiányozni, egyik a másiktól el nem marad; **mert az Ő szája parancsolta, és az Ő Szelleme gyűjté össze őket**! Mal. 3,16.

17. Ő vetett sorsot köztük, és keze osztá ki azt nékik mérőkötéllel; örökre bírni fogják azt, nemzetségről nemzetségre lakoznak abban. Zsolt. 78,55.

Az Úr megváltottai megtérnek

35 Örvend a puszta és a kietlen hely, örül a pusztaság és virul mint őszike. 2Móz. 1,7.

2. Virulva virul és örvend ujjongva, a Libánon dicsősége adatott néki, Karmel és Sáron ékessége; **meglátják ők az Úrnak dicsőségét, Istenünk ékességét**.

3. Erősítsétek a lankadt kezeket, és szilárdítsátok a tántorgó térdeket.

Jób 4,4. Préd. 9,10. Zsid. 12,12.

4. Mondjátok a remegő szívűeknek: **Legyetek erősek, ne féljetek! Ímé, Istenetek bosszúra jön, az Isten, aki megfizet, Ő jön és megszabadít titeket**!

5. **Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyittatnak,**

rész 29,18. 32,3. 4. 42,7. Zsolt. 146,8. Mát. 9,27. 11,5. 12,22. 20,30. Márk 7,32. Ján. 9,6.

6. **Akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve**, mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben. Mát. 9,32. 15,30. Ján. 5,8. 7,38. Csel. 3,2. 8,7.

7. És tóvá lesz a délibáb, és a szomjú föld vizek forrásivá; a sakálok lakhelyén, ahol feküsznek, fű, nád és káka terem.

8. **És lesz ott ösvény és út, és szentség útjának hívatik: tisztátalan nem megy át rajta; hisz csak az övék az; aki ez úton jár, még a bolond se téved el**; rész 52,1. 5Móz. 23,14. Ezék. 44,23. 2Kor. 6,17. Jel. 21,27.

9. Nem lesz ott oroszlán, és a kegyetlen vad nem jön fel reá, nem is található ott, hanem a megváltottak járnak rajta!

rész 11,9. 3Móz. 26,6. Ezék. 34,25.

10. **Hisz az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejükön, vigasságot és örömöt találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj.**
rész 25,8. 51,11. 65,19. Ján. 16,22. Jel. 7,17. 21,4.

Az asszírok megszállják Jeruzsálemet

36 És lőn Ezékiás király tizennegyedik esztendejében, feljőve Szanhérib asszír király Júdának minden erős városai ellen, és azokat bevette.
2Kir. 18,13. 17. 2Krón. 32,1.

2. És elküldé Asszíria királya Rabsakét Lákisból Jeruzsálembe, Ezékiás királyhoz nagy sereggel, ki is megállt a felső tó folyásánál, a ruhamosók mezejének útján.
Józs. 10,5. 15,39. 2Kir. 14,19.

3. És kijőve hozzá Eljákim a Hilkiás fia az udvarnagy, és Sebna az íródeák, és Jóák, Asáfnak fia, az emlékíró.

4. És mondá nékik Rabsaké: Mondjátok meg kérlek Ezékiásnak, így szól a nagy király, Asszíria királya: Micsoda bizodalom ez, melyre támaszkodol?

5. Azt mondom, hogy csak szóbeszéd az, hogy ész és erő van nálatok a háborúhoz; no hát kiben bízol, hogy fellázadtál ellenem?

6. Ímé, te e megtört nádszálban bízol, Egyiptomban, melyre aki támaszkodik, tenyerébe megy és átfúrja azt; ilyen a fáraó, Egyiptomnak királya, minden benne bízóknak. Zsolt. 146,3. Ezék. 29,6.

7. És ha azt mondod nékem: az Úrban, a mi Istenünkben bízunk: vajon nem Ő az, akinek magaslatait és oltárait elrontotta Ezékiás, és ezt mondá Júdának és Jeruzsálemnek: Ez előtt az oltár előtt hajoljatok meg. 2Krón. 30,14.

8. Most azért harcolj meg, kérlek, az én urammal, az asszír királlyal, és adok néked kétezer lovat, ha ugyan tudsz lovagokat ültetni reájuk.

9. Miképpen állasz ellene egyetlen helytartónak is, aki legkisebb az uram szolgái közt? De hisz Egyiptomban van bizalmad, a szekerekért és lovagokért. Zsolt. 20,7.

10. És most talán az Úr nélkül jöttem én e földre, hogy elpusztítsam azt? Az Úr mondá nékem: Menj a földre, és pusztítsd el azt!

11. És mondá Eljákim és Sebna és Jóák Rabsakénak: Szólj, kérünk, szolgáidhoz arám nyelven, mert értjük azt, és ne zsidóul szólj hozzánk, e kőfalon levő nép füle hallatára.

12. És mondá Rabsaké: Avagy a te uradhoz, vagy tehozzád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? és nem az emberekhez-é, akik ülnek a kőfalon, hogy egyék ganéjukat és igyák vizeletüket veletek együtt?!

13. És odaálla Rabsaké, és kiálta felszóval zsidóul, és mondá: Halljátok a nagy királynak, Asszíria királyának beszédét!

14. Ezt mondja a király: Meg ne csaljon benneteket Ezékiás, mert nem szabadíthat meg titeket.

15. És ne biztasson titeket Ezékiás az Úrral, mondván: Kétségtelen megszabadít az Úr minket, nem adatik e város az asszíriai király kezébe!

16. Ezékiásra ne hallgassatok, mert azt mondja Asszíria királya: Kössetek velem szövetséget és jöjjetek ki hozzám, és akkor mindenki ehetik szőlőjéből és az ő olajfájáról, és ihatja kútjának vizét.
1Móz. 33,11. 2Sám. 8,6. Mik. 4,4. Zak. 3,10.

17. Míg eljövök és elviszlek titeket oly földre, mint a ti földetek, gabona és must földjére, kenyér és szőlő földjére. Zak. 3,10.

18. Rá ne szedjen titeket Ezékiás, mondván: Az Úr megszabadít minket! Avagy megszabadították-é a népek istenei, ki-ki az ő földjét Asszíria királyának kezéből?

19. Hol vannak Hamáth és Arphádnak istenei? Hol Sefarvaimnak istenei? Talán bizony megmentették Samariát kezemből? 4Móz. 34,8. Józs. 13,5. Jer. 49,23.

20. Kicsoda e földek minden istenei között, aki megszabadította volna földjét kezemből, hogy az Úr megszabadítsa Jeruzsálemet az én kezemből? Dán. 3,15.

21. Ők pedig hallgatának, és egy szót sem feleltek, mert a király parancsolá így, mondván: Ne feleljetek néki! Mát. 7,6.

22. Akkor elmenének Eljákim a Hilkiás fia az udvarnagy, és Sebna az íródeák, és Jóák, Asáf fia, az emlékíró, Ezékiáshoz megszaggatott ruhákban, és hírül adák néki a Rabsaké beszédeit. 1Móz. 37,34. 1Sám. 4,12. 2Sám. 1,11. 3,31. 2Kir. 18,37.

A Seregek Urának buzgó szerelme megoltalmazza Jeruzsálemet

37 És lőn, hogy meghallá Ezékiás, a király, megszaggatá ruháit, gyászba öltözött, és bement az Úr házába.
2Krón. 6,24. 7,14. 32,20. Zsolt. 91,15. Zak. 13,9. Luk. 18,1. Róm. 12,12. 1Thess. 5,17. Jak. 5,13.

2. És elküldé Eljákimot az udvarnagyot, és Sebnát az íródeákot, és a papoknak gyászruhába öltözött véneit Ésaiáshoz, Ámós fiához, a prófétához. 2Kir. 22,14.

3. Kik mondának néki: Így szól Ezékiás: nyomornak, büntetésnek és káromlásnak napja e nap, mert szülésig jutottak a fiak, és erő nincs a szüléshez! Hós. 5,9.

4. Talán meghallja az Úr, a te Istened, a Rabsaké beszédeit, akit elküldött az ő ura, az asszíriai király, hogy káromolja az élő Istent, és szidalmazza azon beszédekkel, amelyeket hallott az Úr, a te Istened; és te könyörögj a maradékért, amely megvan!
Jak. 5,14. 18.

5. Így menének el Ezékiás király szolgái Ésaiáshoz.

6. És monda nékik Ésaiás: Így szóljatok uratoknak: ezt mondja az Úr: Ne félj a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel szidalmaztak engem az asszíriai király szolgái.

7. Ímé, én oly szellemet adok beléje, hogy hírt hallván, térjen vissza földjére, és elejtem őt fegyver által az ő földjén!
1Sám. 16,14. 2Kir. 7,6.

8. Rabsaké pedig visszatérvén, találá az asszíriai királyt Libna ellen harcolni, mivel hallotta volt, hogy Lákistól elindult.
Józs. 12,11. 2Krón. 11,9. Neh. 11,30. Jer. 34,7.

9. És meghallván Tirháka, Kús királya felől e hírt: eljött, hogy ellened harcoljon; ezt meghallván, követeket külde Ezékiáshoz, mondván:

10. Így szóljatok Ezékiáshoz, Júda királyához: Meg ne csaljon Istened, akiben bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem az asszíriai király kezébe!

11. Hiszen te hallottad, mit műveltek Asszíria királyai minden országokkal, eltörölvén azokat, és te megszabadulnál?

12. Hát megszabadíták-é azokat a népek istenei, amelyeket elődeim elpusztítának? Gózánt, Háránt, Resefet és Telasszárban Eden fiait? 1Móz. 11,31.

13. Hol van Hamáth királya és Arphádnak királya, Sefarvaim városának királya, Héna és Ivva? Jer. 49,23.

14. És elvevé Ezékiás a levelet a követek kezéből, és olvasá azt, és felmenvén az Úr házába, kiterjeszté Ezékiás azt az Úr előtt.

15. És könyörge Ezékiás az Úrhoz, mondván:

16. Seregeknek Ura, Izrael Istene, aki a Kerubokon ülsz! **Te, csak Te vagy a föld minden országainak Istene, Te teremtéd a mennyet és a földet.**
rész 43,10. 11. 2Móz. 25,18–22. Csel. 4,24.

17. Hajtsd ide Uram füledet és halljad, nyisd meg Uram szemeidet és lássad! Halld meg Szanhéribnek minden beszédét, amelyeket üzent az élő Isten káromlására! Dán. 9,18. Csel. 4,29.

18. Bizony, Uram, Asszíria királyai elpusztítottak minden országokat és azoknak földjét,

19. És isteneiket tűzbe veték, mert nem istenek voltak, hanem emberi kéznek csinálmánya, fa és kő; így veszthették el azokat.

20. És most Uram, mi Istenünk! **Szabadíts meg minket az ő kezéből, hogy megtudják a föld minden országai, hogy Te vagy, Uram, Isten egyedül.**

21. És külde Ésaiás, Ámós fia Ezékiáshoz, mondván: Így szól az Úr, Izrael Istene: Mivel hozzám könyörögtél Szanhérib miatt, Asszíria királya miatt:

22. Ez a beszéd, amelyet az Úr felőle szól: Megvet téged, gúnyt űz belőled Sionnak szűz leánya, fejét rázza utánad Jeruzsálem leánya;

23. Kit káromoltál és szidalmaztál, és ki ellen emeltél szót, hogy oly magasra látsz? Izrael Szentje ellen!

24. Szolgáid által megkáromlád az Urat, és ezt mondád: Temérdek szekeremmel fölmentem e hegyek magaslatára, a Libánon csúcsára, és kivágom magas cédrusait, válogatott ciprusait, és behatolok végső magaslatába és kertjének erdejébe!

25. Én ástam és vizet ittam, és kiszáraztom lábam talpával Egyiptom minden folyóit.

26. **Hát nem hallottad-é, hogy régtől fogva én tevém ezt, az ősidők napjaiban elvégzém ezt, és most előhozám**, hogy puszta kőrakássá tégy erős városokat?!

27. És lakóik elájultak és megrendültek és megszégyenültek, és olyanok lettek mint a mező füve és gyönge zöldség, és mint a virág a háztetőn, mint szárba nem indult vetés!

28. Ülésedet, kimentedet, bejöttödet tudom, és ellenem való haragodat. Jer. 50,29.

29. Ellenem való haragodért, és mert kevélységed fülembe jutott, vetem orrodba horgomat és szádba zablámat, és visszaviszlek az úton, amelyen jövél!

30. S ez legyen jelül néked: ez évben ugartermést esztek és a másik évben sarjút, és a harmadik évben vessetek, arassatok és szőlőt ültessetek, és egyétek gyümölcsét.

31. Júda házának maradványa pedig, amely megszabadult, ismét **gyökeret ver alul, és gyümölcsöt terem felül**.

rész 61,1. 3. Zsolt. 1,3.

32. **Mert Jeruzsálemből megy ki a maradék és a maradvány Sion hegyéről; a Seregek Urának buzgó szerelme műveli ezt!** 2Kir. 19,31. Jóel 2,18. Zak. 1,14.

33. Azért így szól az Úr Asszíria királyáról: Nem jön be e városba, nyilat sem lő reá, és nem szállja meg pajzzsal azt, és töltést sem készít ellene. Luk. 19,43.

34. Az úton, amelyen jött, visszatér, de e városba be nem jön, azt mondja az Úr.

35. **És megoltalmazom e várost, hogy megtartsam azt énmagamért és szolgámért, Dávidért!** 2Kir. 20,6.

36. Akkor kijött az Úrnak angyala, és levágott az asszír táborban százhetvenötezret, és midőn reggel az emberek felkeltek, ímé azok mindnyájan holtak valának! 2Kir. 19,35.

37. Elindula azért és ment és visszatért Szanhérib, az asszíriai király, és lakozék Ninivében.

38. És lőn, hogy mikor imádkozék, Nisróknak, az ő istenének templomában, fiai: Adramélek és Saréser levágák őt karddal; és ezek Ararát földjére menekülvén, fia, Esárhaddon uralkodék helyette.

Ezékiás halálos betegsége, meggyógyulása és hálaéneke

38 Azon napokban halálos betegségbe esék Ezékiás, és eljött hozzá Ésaiás, Ámós fia, a próféta, és mondá néki: Ezt mondja az Úr: Rendeld el házadat, mert meghalsz és meg nem gyógyulsz! 2Kir. 20,1. 2Krón. 32,24.

2. És Ezékiás arccal a falnak fordulván, könyörge az Úrnak,

3. És monda: **Oh Uram, emlékezzél meg arról, hogy én előtted jártam, igazságban és teljes szívvel, és hogy ami jó előtted, azt műveltem**! És sírt Ezékiás keservesen. Neh. 13,14. Zsolt. 26,3.

4. És lőn az Úr beszéde Ésaiáshoz, mondván:

5. Menj el, és mondd Ezékiásnak: Így szól az Úr, Dávidnak, atyádnak Istene: **Hallottam imádságodat, láttam könnyeidet, ímé, még napjaidhoz tizenöt esztendőt adok**.

6. És az asszíriai király kezéből megszabadítalak téged és e várost; megoltalmazom e várost! rész 37,35.

7. Ez legyen jel néked az Úrtól, hogy teljesíti azt az Úr, amit mondott: Bír. 6,17. 2Kir. 20,8. 9.

8. **Ímé, visszatérítem az árnyékot, azokon a fokokon, amelyeken az Akház napóráján a nap már átvonult, tíz fokkal; és visszatért az árnyék tíz fokkal azokon a fokokon, amelyeken már átvonult**.

9. Ezékiásnak, Júda királyának följegyzése, mikor megbetegedett, és betegségéből fölgyógyult.

10. Én azt mondám: hát napjaimnak nyugalmában kell alászállanom a sír kapuihoz, megfosztva többi éveimtől! Zsolt. 102,24.

11. Mondám: nem látom az Urat, az Urat az élők földjén, nem szemlélek embert többé a világ lakói közt. Zsolt. 27,13.

12. Porsátorom lerontatik, és elmegy tőlem, mint a pásztor hajléka! Összehajtám, mint a takács, életemet; hiszen levágott a fonalról engem; reggeltől estig végzel velem! Jób 7,6. 2Kor. 5,1.

13. Reggelig nyugton vártam; mint oroszlán, úgy törte össze minden csontjaimat; reggeltől estig végzel velem!

14. Mint a fecske és a daru, sipogtam, nyögtem mint a galamb, szemeim a magasságba meredtek: Uram! erőszak rajtam, szabadíts meg! rész 59,11. Zsolt. 69,3.

Az Úr szólt, és azt meg is cselekedte
Az Úr Igéje által él minden

15. **Mit mondjak? Hogy Ő szólott nékem és Ő maga azt meg is cselekedte!** Nyugton élem le éveimet lelkem keserűsége után! 1Kir. 21,27. Jób 7,11.

16. **Oh Uram! Ezek által él minden! És ezekben van teljességgel szellemem élete. Te meggyógyítasz és éltetsz engem!** 2Móz. 23,25. 26. Zsolt. 107,20.

17. Ímé, áldásul volt nékem a nagy keserűség, és **Te szeretettel kivontad életemet a pusztulásnak verméből, mert hátad mögé vetetted minden bűneimet!** rész 40,2. Zsolt. 103,3. Jer. 33,8. Mik. 7,18. 19.

18. **Mert nem a sír dicsőít téged, és nem a halál magasztal téged, hűségedre nem a sírverembe szállók várnak!** Zsolt. 6,5. 30,9. 88,11. Préd. 9,10.

19. **Ki él, ki él, csak az dicsőít téged, mint ma én! Az atya a fiaknak hirdeti hűségedet!** 5Móz. 4,9. 6,7. Zsolt. 78,3.

20. Az Úr szabadított meg engem; azért énekeljük énekeimet életünk minden napjaiban az Úrnak házában! Zsolt. 109,31.

21. Akkor mondá Ésaiás, hogy vegyenek egy fügekalácsot, és dörzsöljék rá a fekélyre, hogy meggyógyuljon. rész 53,4. 5. 2Kir. 20,7. Ján. 9,6–15.

22. És mondá Ezékiás: Mi lesz a jele, hogy fölmegyek az Úr házába?

Ésaiás jövendölése Ezékiás felől

39 Abban az időben levelet és ajándékot küldött a babilóniai király, Meródák Baladán, Baladán fia, Ezékiás királyhoz, mert hallotta, hogy beteg volt és meggyógyult. 2Kir. 20,12.

2. És örvende rajtuk Ezékiás, és megmutatá nékik tárházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszereket, a drága kenetet, s egész fegyvertárát, és mindent, ami kincsei közt található volt. Semmi nem volt, amit meg nem mutatott volna nékik Ezékiás házában és egész birodalmában. 2Krón. 32,31.

3. És eljött Ésaiás, a próféta, Ezékiás királyhoz, és monda néki: Mit szólának ez emberek, és honnan jöttek tehozzád? És monda Ezékiás: Messze földről jöttek hozzám, Bábelből.

4. És monda: Mit látának házadban? És monda Ezékiás: Mindent láttak, ami csak házamban van, semmi nincs, amit meg nem mutattam volna nékik kincseim közül.

5. És monda Ésaiás Ezékiásnak: Halld a Seregek Urának beszédét:

6. Ímé, napok jönnek, és elvitetik, valami házadban van, és amit csak e mai napig gyűjtöttek elődeid, Bábelbe; nem marad semmi meg, ezt mondja az Úr! 3Móz. 26,33. 5Móz. 28,64. 1Kir. 14,15. 2Krón. 36,18. Jer. 20,5. Ámós 5,27.

7. És fiaid közül, akik tőled származnak, akiket te nemzesz, el fognak hurcolni, és lesznek komornyikok Bábel királyának palotájában. 2Kir. 24,12. Dán. 1,2.

8. Akkor monda Ezékiás Ésaiásnak: Jóságos az Úrnak beszéde, amelyet te szóltál! és monda: Csak napjaimban legyen béke és állandóság! 1Sám. 3,18.

Megjelenik az Úr dicsősége,
és minden test látni fogja azt

40 **Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, így szól Istenetek!**

2. **Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek néki, hogy vége van nyomorúságának, hogy bűne megbocsáttatott;** hiszen kétszeresen sújtotta őt az Úr keze minden bűneiért.

3. Egy szó kiált: A pusztában készítsétek az Úrnak útját, ösvényt egyengessetek a kietlenben a mi Istenünknek! Mát. 3,3. Márk 1,3. Luk. 3,4. Ján. 1,23.

4. Minden völgy fölemelkedjék, minden hegy és halom alászálljon, és legyen az egyenetlen egyenessé és a bércek rónává.

5. **És megjelenik az Úr dicsősége, és minden test látni fogja azt; mert az Úr szája szólt.** Luk. 3,6.

6. Szózat szól: Kiálts! és monda: Mit kiáltsak? Minden test fű, és minden szépsége, mint a mező virága! Jak. 1,10. 1Pét. 1,24.

7. Megszárad a fű, elhull a virág, ha az Úrnak szele fuvall reá; bizony fű a nép.

Istenünk Igéje mindörökre megmarad

8. Megszárad a fű, elhull a virág; **de Istenünk Igéje mindörökre megmarad**!
Ján. 12,34. 1Pét. 1,25.

9. Magas hegyre menj fel, örömmondó Sion! emeld föl szódat magasan, örömmondó Jeruzsálem! emeld föl, ne félj! mondjad Júda városinak: Ímhol Istenetek!

10. **Ímé, az Úr Isten jön hatalommal, és karja uralkodik! Ímé, jutalma vele jön, és megfizetése Őelőtte.** Jel. 22,12.

11. **Mint pásztor, nyáját úgy terelgeti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatósokat szelíden vezeti.** rész 49,10. 66,12. Jer. 31,10. Ezék. 34,23. 37,24. Mik. 5,4. Ján. 10,11. 1Tim. 2,5. Zsid. 13,20. 1Pét. 2,25. 5,2–4. Jel. 7,17.

Örökkévaló Isten az Úr

12. Ki mérte meg markával a vizeket, és ki mértéklé az egeket arasszal, a föld porát ki foglalá mércébe, és a hegyeket ki tette körtefontra, és a halmokat a mérlegserpenyőbe? Péld. 30,4.

13. Kicsoda igazgatta az Úr Szellemét, és ki oktatta Őt, mint tanácsosa?
Jób 21,22. Róm. 11,34. 1Kor. 2,16.

14. Kivel tanácskozott, hogy felvilágosítsa Őt, és tanítsa Őt igazság ösvényére, és tanítsa ismeretre, és oktassa Őt az értelem útjára?

15. Ím a népek, mint egy csöpp a vederben, és mint egy porszem a mérlegserpenyőben, olyanoknak tekintetnek; ímé a szigeteket mint kis port emeli föl!

16. És a Libánon nem elég a tűzre, és vada sem elég az áldozatra.

17. Minden népek semmik Őelőtte, a semmiségnél és ürességnél alábbvalóknak tartja.

18. És kihez hasonlítjátok az Istent, és milyen képet készítetek Őróla?
2Móz. 8,10. 15,11. 1Kir. 20,23. Zsolt. 84,5. 6. Mik. 7,18. Csel. 17,29.

19. A bálványt a mester megönti, és az ötvös megaranyozza azt, és olvaszt ezüstláncot reá;

20. Aki szegény ily áldozatra, oly fát választ, amely meg nem rothad; okos mestert keres, hogy oly bálványt állítson, amely nem ingadoz. Jer. 10,4.

21. Hát nem tudjátok és nem hallottátok-é, hát nem hirdettetett néktek eleitől fogva, hát nem értettétek-é meg a föld fundamentumait? Zsolt. 19,1. Csel. 14,17. Róm. 1,19.

22. **Aki ül a föld kereksége fölött, amelynek lakói mint sáskák előtte, aki az egeket kiterjeszti mint egy kárpitot, és kifeszíti, mint a sátort, hogy lakjanak benne;** Zsolt. 104,2. Jer. 10,12.

23. Aki a fejedelmeket semmivé teszi, és a föld bíráit hiábavalókká változtatja;

24. Még alig plántáltattak, még alig vettetének el, alig vert gyökeret a földben törzsük, és Ő csak rájuk fuvall, és kiszáradnak és őket, mint polyvát, forgószél ragadja el:

25. Kihez hasonlíttok hát engem, hogy hasonló volnék? szól a Szent. 5Móz. 4,15.

26. Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg, ki teremté azokat? **Ő, aki kihozza seregüket szám szerint, mindnyájukat nevükön szólítja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjuk sincsen.** Zsolt. 147,4.

27. Miért mondod Jákób és szólsz ekként Izrael: Elrejtetett az én utam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?!

28. **Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremté a föld határait? Nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsessége!** rész 54,7. 8. Zsolt. 147,5. Róm. 11,33.

29. **Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja.**
Zsolt. 68,9. 84,7. Mát. 11,28.

30. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is;

31. **De akik az Úrra várnak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!**
rész 30,18. Zsolt. 103,5. Péld. 20,22. JerSir. 3,25. Mik. 7,7. 2Kor. 4,8–10. 16.

Ne félj, mert én veled vagyok

41 Hallgassatok reám, ti szigetek, és a népek vegyenek új erőt, közelegjenek, majd szóljanak, együtt hadd szálljunk perbe! rész 11,2. 61,1. Ján. 3,34.

2. Ki támasztá fel azt keletről, akit igazságban hív el az Ő szolgálatára, akinek lépteit győzelem kiséri? A népeket kezébe

adja és királyok felett uralkodóvá teszi, kardjával mint port szórja szét, mint repülő polyvát kézíve által! Zsolt. 89,19. 127,1.

3. Üldözi őket, békességgel vonul át azon az úton, amelyen lábaival nem járt.

4. Ki tette és vitte végbe ezt? Aki elhívja eleitől fogva a nemzetségeket: **Én, az Úr, az elsőkkel és az utolsókkal is én vagyok!** Jel. 1,8. 17. 22,13.

5. Látták a szigetek és megrémülének, a földnek végei reszkettek, közelegtek és egybegyűltek.

6. **Ki-ki társát segíti, és barátjának ezt mondja: Légy erős!**

7. És bátorítja a mester az ötvöst, és a kalapáccsal simító azt, aki az üllőt veri; így szól a forrasztásról: Jó az, és megerősíti szegekkel, hogy meg ne mozduljon.

8. **De te Izrael, én szolgám, Jákób, akit én választottam, Ábrahámnak, az én barátomnak magva;** 5Móz. 7,6. 2Krón. 20,7. Zsolt. 135,4. Jak. 2,23.

9. Te, akit én a föld utolsó részéről hoztalak és véghatárairól elhívtalak, és ezt mondám néked: **Szolgám vagy te, én választottalak és el nem vetlek:**

10. **Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak.** rész 63,8. 9. 5Móz. 31,6. Róm. 8,31.

11. **Ímé, megszégyenülnek és meggyaláztatnak, akik fölgerjednek ellened, semmivé lesznek és elvesznek, akik veled perlekednek.** rész 54,17. Zak. 12,3.

12. Keresed őket és meg nem találod a veled versengőket; megsemmisülnek teljesen, akik téged háborgatnak. Zsolt. 2,12. 89,23. 105,15. 2Thess. 1,6.

13. **Mivel én vagyok Urad, Istened, aki jobb kezedet fogom, és aki ezt mondom néked: Ne félj, én megsegítelek!**

14. **Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izrael, én megsegítelek, szól az Úr, a te Megváltód, Izraelnek Szentje!** rész 54,5. 8. Jób 25,6. Zsolt. 22,6.

15. **Ímé, én teszlek éles, új cséplőhengerré, amelynek két éle van; hegyeket csépelj és zúzz össze, és a halmokat pozdorjává tegyed.** Mik. 4,13. Hab. 3,12. 2Kor. 10,4. Ef. 6,17. Zsid. 4,12.

16. **Te szórod, és a szél elviszi őket, és elszéleszti őket a forgószél, és te örvendezel az Úrban, és dicsekszel Izrael Szentjében.** Jer. 51,2.

17. A nyomorultak és szegények vizet keresnek, de nincs, nyelvük a szomjúságban elepedt: **Én, az Úr meghallgatom őket, én, Izrael Istene, nem hagyom el őket.** Zsolt. 94,14. Róm. 11,2.

18. **Kopasz hegyeken folyókat nyitok és a rónák közepén forrásokat; a pusztát vizek tavává teszem és az aszú földet vizeknek forrásává.** rész 35,7. 1Kir. 20,23. 28. Zsolt. 84,5. 6. 107,35. Én. 2,1.

19. A pusztában cédrust, akácot nevelek és mirtuszt és olajfát, plántálok a kietlenben ciprust, platánt, sudarcédrussal együtt,

20. **Hogy lássák, megtudják, eszükbe vegyék és megértsék mindnyájan, hogy az Úrnak keze művelte ezt, és Izrael Szentje teremtette ezt!** Jer. 10,4.

21. Hozzátok ide ügyeteket, szól az Úr, adjátok elő erős érveiteket, így szól Jákób királya.

22. Adják elő és jelentsék meg nékünk, amik történni fognak; amik először lesznek, jelentsétek meg, hogy megszívleljük és megtudjuk végüket, vagy a jövendőket tudassátok velünk!

23. Jelentsétek meg, mik lesznek ezután, hogy megtudjuk, hogy ti Istenek vagytok; vagy hát műveljetek jót vagy gonoszt, hogy mérkőzzünk és majd lássuk együtt! 5Móz. 18,22. Jer. 10,5. 28,9. Ján. 13,19.

24. Ímé, ti semmiből valók vagytok, és dolgotok is semmiből való; utálat az, aki titeket választ. 1Kor. 8,4.

25. **Feltámasztottam északról, és eljött napkelet felől; hirdeti nevemet, és tapodja a fejedelmeket, mint az agyagot, és mint a fazekas a sarat tapossa.** Ezsdr. 1,2. Róm. 9,21.

26. Ki jelentette meg ezt eleitől fogva, hogy megtudhatnánk? vagy régen, hogy ezt mondhatnánk: Igaz? De nem jelentette meg, de nem tudatta senki, nem hallotta szavatokat senki sem! Zsolt. 147,4.

27. **Sionnak először én hirdetém, ímé itt vannak a tanúk, és örömmondót adtam Jeruzsálemnek.** Náh. 1,15.

28. **És néztem és nem volt senki, ezek közül nem volt tanácsadó, hogy megkérdezzem őket és feleljenek nékem.**
29. Ímé, mindnyájan semmik ők, semmiség cselekedetük, szél és hiábavalóság bálványaik.

Én, az Úr hívtalak el igazságban

42 **Ímé, az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, Szellememet adtam Őreá, törvényt hirdet a népeknek.** rész 53,11. Mát. 3,17. 12,18. 17,5. Ján. 3,34. Ef. 1,6. Fil. 2,7.
2. Nem kiált és nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.
3. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg.
4. Nem pislog és meg nem reped, míg a földön törvényt tanít, és a szigetek várnak tanítására. 1Móz. 49,10. Zsid. 12,12.
5. Így szól az Úr Isten, aki az egeket teremté és kifeszíté, és kiterjeszté termésével a földet, aki leheletet ád a rajta lakó népnek, és szellemet a rajta járóknak: rész 44,24. Zak. 12,1. Csel. 17,25.
6. **Én, az Úr, hívtalak el igazságban, én fogom a kezedet és megőrizlek, és szövetségül adlak a népeknek, a pogányoknak világosságul.** Luk. 2,32. Csel. 13,47.
7. **Hogy megnyisd a vakoknak szemeit, hogy a foglyot a tömlöcből kihozzad, és a fogházból a sötétben ülőket.** rész 9,2. Luk. 4,18. 2Tim. 2,26. Zsid. 2,14.
8. **Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak.** rész 48,11. 2Móz. 3,14.
9. **A régiek ímé beteltek, és most újakat hirdetek, mielőtt meglennének, tudatom veletek.** rész 43,18–21. 48,6.
10. **Énekeljetek az Úrnak új éneket, és dicséretét a földnek határairól,** ti, a tenger hajósai és teljessége, a szigetek és azoknak lakói. Zsolt. 33,3. 40,3. 96,1. 98,1. 107,23.
11. Emeljék fel szavukat a puszta és annak városai, a faluk, amelyekben Kédár lakik, **ujjongjanak a kősziklák lakói, a hegyeknek tetejéről kiáltsanak.**
12. **Adjanak az Úrnak dicsőséget, és dicséretét hirdessék a szigetekben.**
13. **Az Úr, mint egy hős kijön, és mint hadakozó felkölti haragját, kiált, sőt rivalg és ellenségein erőt vesz.** Hab. 3,13.

Az Úr segítségének ígérete

14. Régtől fogva hallgattam, néma voltam, magamat megtartóztattam: most mint a szülő nő nyögök, lihegek és fúvok!
15. Elpusztítok hegyeket és halmokat, és megszáraztom minden füvüket, szigetekké teszek folyamokat, és kiszáraztok tavakat.
16. **A vakokat oly úton vezetem, amelyet nem ismernek, járatom őket oly ösvényeken, amelyeket nem tudnak; előttük a sötétséget világossággá teszem, és az egyenetlen földet egyenessé; ezeket cselekszem velük, és őket el nem hagyom.**
17. Meghátrálnak és mélyen megszégyenülnek, akik a bálványban bíznak, akik ezt mondják az öntött képnek: Ti vagytok a mi isteneink! Zsolt. 97,7.
18. **Oh, ti süketek, halljatok, és ti vakok, lássatok!** rész 29,18. 35,5. Mát. 13,16.
19. Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? és olyan süket, mint az én követem, akit elbocsátok? Ki olyan vak, mint a békességgel megajándékozott, és olyan vak, mint az Úr szolgája? Ezék. 12,2. Ján. 9,39.
20. Sokat láttál, de nem vetted eszedbe; fülei nyitvák, de nem hall. Ján. 12,37.
21. **Az Úr igazságáért azt akarta, hogy a törvényt naggyá teszi és dicsőségessé.**
22. De e nép kiraboltatott és eltapodtatott, bilincsbe verve tömlöcben mindnyájan, és fogházakban rejttettek el, prédává lettek és nincs szabadító; ragadománnyá lettek és nincsen, aki mondaná: add vissza!
23. Ki veszi ezt közületek fülébe? Ki figyelne és hallgatna az eljövendőre!
24. Ki adta ragadományul Jákóbot és Izraelt a prédálóknak? Avagy nem az Úr-é, aki ellen vétkezénk, és nem akartak járni útjain és nem hallgattak az Ő törvényére?
25. Ezért ontotta ki reá búsulásának haragját és a had erejét; körülötte lángolt az, de ő nem értett; és égett benne, de nem szívlelte meg! 2Kir. 25,9. Hós. 7,9.

Én, én vagyok az Úr
és rajtam kívül nincs Megváltó

43 És most, oh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd és a te Alkotód: **Izrael, ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!**
rész 42,6. 44,6. 45,4.

2. **Mikor vízen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítnak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged.**
5Móz. 31,6. 8. Zsolt. 66,12. Dán. 3,25.

3. **Mert én vagyok az Úr, a te Istened, Izraelnek Szentje, a te Megváltód,** adtam váltságodba Egyiptomot, Kúst és Sebát helyetted. Péld. 21,18.

4. **Mivel kedves vagy az én szemeimben, becses vagy és én szeretlek:** embereket adok helyetted, és népeket a te életedért: 2Móz. 19,5.

5. **Ne félj, mert én veled vagyok, napkeletről meghozom magodat, és napnyugatról egybegyűjtelek.** Zsolt. 107,3. Jer. 30,10. 31,8. 9. 46,27. 50,4. 5. Zsid. 13,5.

6. **Mondom északnak: add meg; és délnek: ne tartsd vissza, hozd meg az én fiaimat messzünnen, és leányaimat a földnek végéről,**

7. **Mindenki, aki csak az én nevemről neveztetik, akit dicsőségemre teremtettem, akit alkottam és készítettem!**
rész 29,23. 63,19. Zsolt. 100,3. Ján. 3,3. Róm. 10,13. 2Kor. 5,17. Ef. 2,10. Jak. 2,7.

8. **Hozd ki a vak népet, amelynek szemei vannak, és a süketeket, akiknek füleik vannak!**
rész 6,9. 29,18. 42,18. Jer. 31,8. 9. Ezék. 12,2.

9. Minden népek gyűljenek egybe, és seregeljenek össze a nemzetek: ki hirdethet közülük ilyet? Vagy a régieket tudassák velünk, állítsák elő tanúikat, hogy igazuk legyen, hogy ezek hallván, ezt mondják: Igaz.

10. **Ti vagytok az én tanúim, így szól az Úr; és az én szolgám, akit választottam, hogy megtudjátok és higgyetek nekem és megértsétek, hogy én vagyok az, előttem Isten nem alkottatott, és utánam nem lesz!** rész 44,8.

11. **Én, én vagyok az Úr, és rajtam kívül nincsen Megváltó!**

12. Én hirdettem, és megszabadítottam, és megjelentettem, és nem volt idegen isten köztetek, és ti vagytok az én tanúim, így szól az Úr, hogy én Isten vagyok.
5Móz. 32,16.

13. **Mostantól fogva is én vagyok, és nincs, aki az én kezemből kimentsen; én cselekszem, és ki változtatja azt meg?**
Jób 9,12. Péld. 21,30. Ján. 8,58.

14. Így szól az Úr, a ti Megváltótok, Izrael Szentje. Tiértetek küldöttem el Babilonba, és leszállítom mindnyájukat, mint menekülőket a káldeusokkal együtt vidámságuk hajóiba.

15. Én az Úr vagyok, a ti szent Istenetek, Izrael Teremtője, Királyotok. Hós. 13,10.

16. Így szól az Úr, aki utat készít a tengeren, és ösvényt a hatalmas vizeken,

17. Aki kihozott szekeret és lovat, sereget és vitézt; együtt hevernek ottan, nem kelnek föl, kialudtak, mint gyertyabél elhamvadtak! 2Móz. 14,4.

18. **Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!** rész 42,9.

19. **Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket.** rész 48,6. 7. 2Kor. 5,17. Jel. 21,5.

20. Dicsőíteni fog engem a mező vada, a sakálok és struccok, hogy **vizet szereztem a pusztában; a kietlenben folyóvizeket, hogy választott népemnek inni adjak.** rész 48,21. 2Móz. 17,6.

21. **A nép, amelyet magamnak alkottam, hirdesse dicséretemet!**
Zsolt. 102,18. Luk. 1,74. Ef. 1,5. 1Pét. 2,9.

22. És mégsem engem hívtál segítségül Jákób, hanem megfáradtál bennem Izrael!

23. Nem adtad nékem égőáldozatul bárányaidat, és áldozataiddal nem dicsőítettél engem; nem terheltelek ételáldozattal, és tömjénből illatáldozatot nem kértem.

24. Nem vettél pénzen nékem jó illatú nádat, és áldozataid kövérével jól nem tartottál, csak bűneiddel terheltél, gonoszságaiddal fárasztál engem.

25. **Én, én vagyok, aki eltörlöm álnokságaidat önmagamért, és bűneidről nem emlékezem meg!** rész 1,18. Jer. 50,20. Ezék. 36,22. Csel. 3,19. Ef. 1,7. Kol. 1,14. 1Pét. 1,19. Jel. 1,5.

26. **Juttasd eszembe, no pereljünk együtt, beszéld el, hogy igaznak találtassál!** Róm. 8,27. Jak. 4,3. 1Ján. 5,14. 15.
27. Az első atyád vétkezett, és tanítóid elpártoltak tőlem! Róm. 5,12.
28. Ezért én is megfertőztettem a szent fejedelmeket, és veszedelemre adtam Jákóbot, és gyalázatra Izraelt!
5Móz. 23,5. Neh. 13,2. Jer. 31,33. 34. Mik. 7,19. Csel. 5,31. 26,18. Gal. 3,13.

A kegyelem Szellemének kitöltése

44 És most hallgass Jákób, én szolgám, és Izrael, akit én kiválasztottam. rész 41,8. 43,1. Jer. 30,10. 46,27.
2. **Így szól az Úr, Teremtőd és Alkotód anyád méhétől fogva, aki megsegít: Ne félj, én szolgám Jákób, és te igaz nép, akit kiválasztottam!** 5Móz. 32,9.
3. **Mert vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizeket a szárazra; kiöntöm Szellememet a te magodra, és áldásomat a te csemetéidre.** rész 59,21. Péld. 13,22. Ezék 34,26. Jóel 2,28. Ján. 4,10. 7,38. Csel. 2,18.
4. **És növekednek mint fű között, és mint a fűzfák vizek folyásainál.**
5. Ez azt mondja: én az Úré vagyok, amaz Jákób nevét emlegeti, és a másik önkezével írja: az Úré vagyok, és hízelegve Izrael nevét említi. 2Móz. 13,9. Neh. 9,38.

A bálványozás hiábavalósága

6. **Így szól az Úr, Izrael Királya és Megváltója, a Seregeknek Ura: Én vagyok az első, és az utolsó, és rajtam kívül nincsen Isten.** Jel. 1,8.
7. És ki hirdetett hozzám hasonlóan? jelentse meg és hozza azt elém, mióta e világ népét teremtém; és jelentsék meg a közeli és távoli jövőt.
8. **Ne féljetek és ne rettegjetek!** Hát nem mondtam-é meg és nem jelentém előre? Ti vagytok tanúim! Hát van-é rajtam kívül Isten? Nincs Kőszikla, nem tudok! 5Móz. 4,35. 32,39.
1Sám. 2,2. 2Sám. 22,32. Jóel 2,27.
9. A bálványok készítői mind hiábavalók, és kedvenceik mit sem használnak, és tanúik nem látnak és nem tudnak, hogy megszégyenüljenek. Zsolt. 115,4.
10. Ki alkotott istent, és bálványt ki öntött? amely semmit sem használ!
11. Ímé, minden barátaik megszégyenülnek, és a mesterek maguk is emberek; gyűljenek össze mind és álljanak elő; féljenek, szégyenüljenek meg együtt!
rész 42,17. Zsolt. 97,7.
12. A kovács fejszét készít, és munkálkodik a szénnél, és alakítja azt pöröllyel, és munkálja azt erős karjával, és megéhezik és ereje nincsen, és vizet sem iszik és elfárad. Jer. 10,3. 4.
13. Az ács mérőzsinórt von, és lefesti azt íróvesszővel, és meggyalulja azt, a cirkalommal alakítja, és csinálja azt férfiú formájára, ember ékességére, hogy házában lakjék.
14. Cédrusfát vág magának, tölgy- és cserfát hoz, és válogat az erdő fáiban, fenyőt plántál, amelyet az eső felnevel.
15. Azokból az ember tüzet gerjeszt, vesz belőlük és melegszik, meggyújtja és kenyeret süt; sőt istent is csinál abból és imádja, bálványt készít és előtte leborul;
16. Felét tűzben megégeti, felénél húst eszik: pecsenyét süt és megelégszik, és aztán melengeti magát és szól: Bezzeg melegem van, tűznél valék!
17. Maradékából istent készít, bálványát; leborulva imádja azt és könyörög hozzá, és így szól: Szabadíts meg, mert te vagy istenem!
18. Nem tudnak és nem értenek, mert bekenvék szemeik és nem látnak, és szívük nem eszmél.
19. És nem veszi eszébe, nincs ismerete és értelme, hogy mondaná: Felét tűzben megégetém és kenyeret sütöttem annak szenénél, sütöttem húst és megettem; és maradékából utálatosságot csináljak-é, és leboruljak a fagally előtt?
20. Ki hamuban gyönyörködik, megcsalt szíve vezette félre azt, hogy meg ne szabadítsa magát és ezt mondja: Hát nem hazugság van-é jobb kezemben?
Zsolt. 144,8. Hós. 4,12. Róm. 1,21. 2Thess. 2,11.

Térj hozzám, mert megváltottalak

21. **Oh, emlékezzél meg Jákób ezekről és Izrael, mert az én szolgám vagy te, én alkottalak téged; én szolgám vagy, Izrael! nem feledlek el.**

22. **Eltöröltem álnokságaidat, mint felleget, és mint felhőt bűneidet; térj hozzám, mert megváltottalak.**
Róm. 5,9. 1Kor. 6,20. Zsid. 9,12. 1Pét. 1,18. 19.

23. Örüljetek egek, mert az Úr végbevitte, kiáltsatok földnek mélységei, ujjongva énekeljetek hegyek, erdő és benne minden fa; **mert megváltá az Úr Jákóbot, és Izraelben megdicsőíti magát.**
Zsolt. 63,9. 69,34. 96,11. Jer. 51,48. Jel. 18,20.

24. Így szól az Úr, Megváltód és Alkotód anyád méhétől fogva: **Én vagyok az Úr, aki mindent cselekszem, aki az egeket egyedül kifeszítem, és kiszélesítem a földet magamtól.** Zsolt. 104,2.

25. Ki a hazugok jeleit megrontja, és a varázslókat megbolondítja, a bölcseket megszégyeníti, és tudományukat bolondsággá teszi. Jer. 50,36. 1Kor. 1,20.

26. **Aki szolgája beszédét beteljesíti, és véghezviszi követei tanácsát,** aki így szól Jeruzsálemnek: Lakjanak benne! és Júda városainak: Megépíttessenek! és romjait felállatom! Zak. 1,6. Mát. 5,18.

27. Aki ezt mondja a mélységnek: Száradj ki! és kiapasztom folyóvizeidet!

28. Ki Círusnak ezt mondja: Pásztorom! **Ki véghezviszi minden akaratomat, és ezt mondja Jeruzsálemnek: Megépíttessék! és a templomnak: Alapja vettessék!**
2Krón. 36,22. 23. Ezsdr. 1,1. Jer. 50,38.

Az Úr Felkentjének dicsősége

45 Így szól az Úr felkentjéhez, Círushoz, kinek jobb kezét megfogám, hogy meghódoltassak előtte népeket, és a királyok derekának övét megoldjam, előtte megnyissam az ajtókat, és a kapuk be ne zároltassanak; Dán. 5,29.

2. **Én megyek előtted, és az egyenetleneket megegyenesítem, az ércajtókat összetöröm, és leütöm a vaszárakat.**

3. **Néked adom a sötétségnek kincseit és a rejtekhelyek gazdagságait, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr, aki téged neveden hívtalak, Izrael Istene.**
1Krón. 29,12. Péld. 10,22. 24,4. 1Kor. 16,9. Jel. 3,7.

4. **Az én szolgámért, Jákóbért, és el-választott Izraelemért neveden hívtalak el, szeretettel szólítottalak, noha nem ismertél.** 2Móz. 33,12. 1Thess. 4,5.

5. Én vagyok az Úr és több nincs, rajtam kívül nincs Isten! **Felöveztelek téged, bár nem ismertél.**
5Móz. 4,35. 32,39. Zsolt. 18,32. 102,15. Ef. 6,11–17.

6. Hogy megtudják napkelettől és napnyugattól fogva, hogy nincsen több rajtam kívül; én vagyok az Úr és több nincsen!

7. Ki a világosságot alkotom és a sötétséget teremtem, ki békességet szerzek és gonoszt teremtek; én vagyok az Úr, aki mindezt cselekszem! Ámós 3,6.

8. **Egek harmatozzatok onnan felül, és a felhők folyjanak igazsággal, nyíljék meg a föld és viruljon fel az üdvösség, és megigazulás sarjadjon fel vele együtt; én az Úr teremtettem azt!**
5Móz. 32,1. 2. Zsolt. 72,6. 7. 85,11. Hós. 10,12.

9. Jaj annak, aki Alkotójával perbe száll, holott cserép a föld többi cserepeivel! Vajon mondja-é az agyag alkotójának: Mit csinálsz? és csinálmányod ezt: Nincsenek kezei? rész 64,8. Jer. 18,6. Róm. 9,20.

10. Jaj annak, aki atyjának mondja: Miért nemzesz? és az asszonynak: Miért szülsz?

11. Így szól az Úr, Izraelnek Szentje és Teremtője: **Kérdezzétek meg a jövendőt tőlem, fiaimat és kezeim munkáját csak bízzátok reám!** rész 29,23. Jer. 31,9.

12. Én alkottam a földet, és az embert rajta én teremtém, én terjesztém ki kezeimmel az egeket, és minden seregüket én állítottam elő. 1Móz. 1,26. 27. 2,1. Jer. 27,5.

13. **Én támasztottam Őt fel igazságban, és minden útjait egyengetem, Ő építi meg városomat, és foglyaimat elbocsátja, nem pénzért, sem ajándékért, szóla a Seregek Ura!** Ezsdr. 1,1. Róm. 3,24.

14. Így szól az Úr: Egyiptom gyűjtött kincse és Kús nyeresége és a nagytermetű szabeusok hozzád mennek és tieid lesznek, téged követnek, béklyókban járnak, előtted leborulnak és hozzád könyörögnek: Csak közted van az Isten és nincsen több Isten! rész 49,23. 60,9. 10. 14. Zsolt. 68,31. 72,10. 11. Zak. 8,22. 1Kor. 14,25.

15. **Bizony Te elrejtőzködő Isten vagy, Izraelnek Istene, a Megváltó!**
Zsolt. 44,24. Róm. 11,33.

16. Szégyent vallanak és gyalázatot mind, egyetemben gyalázatban járnak a bálványok faragói;

17. **És Izrael üdvözül az Úr által örök megváltással**, nem vallotok szégyent és gyalázatot soha örökké; Róm. 11,26.

18. Mert így szól az Úr, aki az egeket teremté; Ő az Isten, aki alkotá a földet és teremté azt és megerősíté; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá: Én vagyok az Úr és több nincsen!

19. Nem titkon szóltam, a sötétség földjének helyén; nem mondtam Jákób magvának: hiába keressetek engem! én, az Úr, igazságot szólok, és megjelentem, amik igazak. 5Móz. 30,11. Zsolt. 19,8.

20. **Gyűljetek egybe és jöjjetek elő, közelegjetek mind, akik a népek közül megszabadultatok**; nem tudnak semmit, akik bálványuk fáját hordják, és könyörögnek oly istenhez, aki meg nem tart! Jer. 44,28. Ezék. 6,8. Róm. 1,22.

21. Jelentsétek meg és hozzátok elő, sőt egyetemben tanácskozzanak: Ki mondta meg ezt régtől fogva és jelenté meg előre? Vajon nem én, az Úr? És nincs több Isten rajtam kívül, igaz Isten és Megváltó nincs kívülem.

22. **Térjetek hozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!** Zsolt. 22,25. Csel. 14,15. 1Thess. 1,9.

23. **Magamra esküdtem és igazság jött ki számból, egy szó, mely vissza nem tér: hogy minden térd nékem hajol meg, rám esküszik minden nyelv!** 1Móz. 22,16. 31,53. 5Móz. 6,13. Zsolt. 63,11. Róm. 14,11. Fil. 2,10. Zsid. 6,13.

24. **Csak az Úrban van**, így szólnak felőlem, **minden igazság és erő, mindenek Őhozzá mennek, és megszégyenülnek mindazok, akik reá haragusznak**.

25. **Az Úrban igazul meg és dicsekszik Izraelnek egész magva!** 1Kor. 1,31.

Isten tanácsa megáll, és véghezviszi minden akaratát

46 Ledől Bél, elesik Nebó, oktalan barmokra kerülnek szobraik, és amiket ti hordoztatok, felrakatnak, terhéül a megfáradott állatnak; Jer. 10,5. 51,44.

2. Elesnek, összerogynak együtt, nem menthetik meg a terhet; és ők maguk fogságba mennek.

3. **Hallgassatok rám, Jákób háza és Izrael házának minden maradéka, akiket magamra raktam anyátok méhétől fogva, és hordoztalak születésetek óta**; 2Móz. 19,4. 5Móz. 1,31. 32,11. Zsolt. 71,6.

4. **Vénségtekig én vagyok az, és megőszüléstekig én visellek; én teremtettem és én hordozom, én viselem és megszabadítom**. 2Móz. 23,26. Jób 5,26. Zsolt. 48,14. 91,16. 92,14. 102,27. 2Kor. 1,9. 10.

5. Kihez hasonlíttok engem, és kivel tesztek egyenlővé? És kivel vettek egybe, hogy hasonlók volnánk?

6. Kitöltik az aranyat az erszényből, és ezüstöt mérnek a mértékkel, és ötvöst fogadnak, hogy abból istent csináljon; meghajolnak, leborulnak előtte.

7. Vállukra veszik azt és hordozzák, majd állványára helyezik és veszteg áll, helyéről meg nem mozdul, ha kiáltasz is hozzá, nem felel, nyomorúságodból nem szabadít meg. Jer. 10,5.

8. Emlékezzetek meg erről, és legyetek erősek, szívleljétek meg, pártütők! 1Sám. 4,9. 1Kor. 16,13.

9. Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. rész 48,5. 5Móz. 32,7. Préd. 1,9. 10.

Az én üdvösségem nem késik

10. **Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: Tanácsom megáll, és véghezviszem minden akaratomat**; rész 14,24. 45,21. 48,3. Zsolt. 33,11. Péld. 19,21. 21,30. Csel. 5,39. Zsid. 6,17.

11. **Ki elhívom napkeletről a sast, messze földről tanácsom férfiát; nem csak szóltam, el is hozom, elvégezem, meg is cselekszem**! rész 41,2. 25. 44,28. 4Móz. 23,19. Tit. 1,2.

12. Hallgassatok reám, keménykedvűek, akik távol vagytok az igazságtól. rész 48,4. Zak. 7,11. Róm. 10,3.

13. **Elhoztam igazságomat, nincs messze, és az én üdvösségem nem késik, Sionban lesz üdvösségem, és Izraelen dicsőségem**. rész 56,1. 62,11. Zsolt. 85,9. Jóel 3,17. Hab. 2,3. Mát. 3,2. Róm. 1,17. 3,21.

A dölyfös és babonás Babilon romlása

47 Szállj le és ülj a porba, Babilon szűz leánya, ülj a földre királyiszék nélkül, te a Káldeusok leánya, mert nem hívnak többé téged gyöngédnek és elkényeztetettnek! Jer. 48,18.

2. Vedd a malmot és őrölj lisztet, född fel fátyolodat, emeld föl a hosszú ruhát, född fel combodat és menj át a folyókon. 2Móz. 11,5. Bír. 16,21.

3. Födöztessék föl meztelenséged és láttassék meg szemérmed; bosszút állok és embert nem kímélek! rész 3,17. Náh. 3,5. Mát. 7,2. Róm. 12,19.

4. Így szól a mi Megváltónk, Seregeknek Ura az Ő neve, Izrael Szentje!

5. Ülj némán és menj a sötétre, te a Káldeusok leánya, mert nem hívnak többé téged országok úrnőjének! rész 13,19. 1Sám. 2,9. Dán. 2,37.

6. Fölgerjedtem népem ellen; megfertőztettem örökségemet és kezedbe adtam azt: te nem cselekedtél velük irgalmasságot, az öregre nehéz igát vetettél! rész 43,28. 5Móz. 28,50. Zak. 1,15.

7. És ezt mondád: Örökre úrnő leszek! úgy hogy ezekre nem is gondoltál, és nem emlékeztél meg annak végéről. 5Móz. 32,29.

8. És most halld meg ezt, bujálkodó, aki bátorságban ülsz, aki ezt mondja szívében: Én vagyok és nincs senki több, nem ülök özvegységben, és a gyermektelenséget nem ismerem! Jer. 5,31. Jel. 18,7.

9. És mind e kettő eljön reád nagy hamar egy napon: gyermektelenség és özvegység, teljességükben jönnek el reád, noha gazdag vagy a varázslásban, és sok nagyon igéző szózatod. Zsolt. 73,19. Náh. 3,4. Jel. 18,8.

10. Gonoszságodban bíztál, és ezt mondtad: Nem lát senki engem! bölcsességed és tudományod csalt meg téged, és ezt mondád szívedben: Én vagyok és nincs senki több. rész 52,11. Zsolt. 52,7. Jer. 10,2. Ezék. 8,12. 9,9.

11. Azért jön tereád a gonosz, amelynek keletkezését nem tudod, és romlás sújt le rád, amelyet meg nem engesztelhetsz, és hirtelen jön pusztulás reád, nem is tudod! Dán. 5,30. Luk. 17,27. 1Thess. 5,3.

12. No, állj elő hát igéző szózataiddal és varázslásodnak sokaságával, amelyekkel ifjúságodtól fogva vesződtél, talán segíthetsz valamit, talán visszariaszthatod a veszedelmet. Dán. 1,20.

13. Tanácsaid sokaságában megfáradtál; no, álljanak elő és tartsanak meg az égnek vizsgálói, akik a csillagokat nézik, akik megjelentik az újholdak napján, hogy mi jövend reád. rész 52,11. Dán. 2,2.

14. Ímé, olyanok lettek, mint a polyva, tűz emészté meg őket, nem mentik meg életüket a lángból, még szén sem marad belőlük melegedésre, sem körülülhető parázs! Náh. 1,10. Mal. 4,1.

15. Így járnak azok, akikkel vesződtél; és akik kereskedő társaid voltak ifjúságodtól fogva, futnak, mindegyik a maga útján; senki nem segít néked! Jel. 18,11.

Megváltotta az Úr szolgáját, Jákóbot

48 Halljátok ezt Jákób háza, akik Izrael nevéről neveztettek, és Júda forrásából származának, akik az Úr nevére esküsznek, és Izrael Istenét emlegetik; de nem hűen és nem igazán. 5Móz. 6,13. Jer. 7,9. Sof. 1,5.

2. Mert a szent városról nevezik magukat, és Izrael Istenéhez támaszkodnak, akinek neve Seregeknek Ura! Mik. 3,11. Róm. 2,17.

3. **Amik eddig történtek, előre megjelentém, szám hirdeté és tudatá azokat, gyorsan véghezvittem, és bekövetkezének,** Józs. 21,45.

4. Mert tudtam, hogy te kemény vagy, és vasinakból van nyakad és homlokod érc: 2Móz. 32,9. 5Móz. 31,27.

5. Tehát előre megjelentém néked, mielőtt bekövetkezett, tudtodra adtam, hogy ezt ne mondd: Faragott képem művelé ezeket, bálványom és öntött képem parancsolá ezeket. Préd. 1,9. 10.

Mostantól fogva újakat tudatok veled

6. Hallottad, és most lásd mindezt; avagy ti nem tesztek-é erről bizonyságot? **Mostantól fogva újakat tudatok veled: titkoltakat, amelyeket nem tudtál;** rész 42,9. 43,19.

7. **Mostan rendeltettek el és nem régen, és ezelőtt nem hallottál felőlük,** hogy ezt ne mondd: Ímé, tudtam én azokat.

8. Nem is hallottad, nem is tudtad, füled sem volt nyitva régen, mivel tudtam, hogy nagyon hűtlen vagy, és pártütőnek hivattál anyád méhétől fogva. Zsolt. 58,3.

9. **Nevemért elhalasztom haragomat, és dicséretemért fékezem magamat veled szemben, hogy ki ne vágjalak.** Józs. 7,9. Zsolt. 106,8.

10. Ímé, megtisztítottalak, de nem úgy, mint ezüstöt, megpróbáltalak a nyomorúság kemencéjében. 5Móz. 4,20. 1Kir. 8,51. Zsolt. 66,10. Jer. 9,7. Ezék. 22,20.

11. **Enmagamért, enmagamért cselekszem; mert hogyan szentségteleníttetnék meg nevem?! És dicsőségemet másnak nem adom.** 5Móz. 32,26. Ezék. 20,9.

12. **Hallgass rám Jákób és Izrael, én elhívottam, én vagyok az első és én az utolsó.** rész 41,4. 5Móz. 32,39. Jel. 1,17. 22,13.

13. Hiszen kezem vetette e föld alapját, és jobbom terjesztette ki az egeket, ha én szólítom őket, mind itt állnak. Zsolt. 102,25. Zsid. 1,10–12.

14. Gyűljetek egybe mind, és halljátok meg: Ki jelentette meg közülük ezeket? **Az, akit az Úr szeret, elvégzi akaratját** Babilonon, és **karja lészen** a Káldeusokon.

15. **Én, én szóltam, és Őt el is hívtam, elhoztam Őt, és áldott lesz útja.**

16. Közelegjetek hozzám, halljátok ezt, nem szóltam eleitől fogva titkon! Mióta ez történik, ott vagyok! **És most az Úr Isten engem küldött, és az Ő Szellemét.** rész 61,1. Zak. 2,8. 9. 11. Csel. 10,38.

Vezetlek oly úton, amelyen járnod kell

17. **Így szól az Úr, Megváltód, Izraelnek Szentje: Én vagyok az Úr, Istened, aki hasznosra tanítlak, és vezetlek oly úton, amelyen járnod kell.** rész 43,14. 49,9. 5Móz. 8,18. Józs. 1,8. 2Krón. 7,14. Jób 36,11. Zsolt. 32,8. 35,27. 118,25. Jer. 33,9. 2Kor. 8,9.

18. Vajha figyelmeztél volna parancsolataimra! **Olyan volna békességed, mint a folyam, és megigazultságod, mint a tengernek habjai;** 5Móz. 32,29. Zsolt. 81,13.

19. És olyan volna magod, mint a tengernek fövenye, és méhednek gyümölcsei, mint annak kövecskéi; nem vágatnék ki és nem pusztulna el neve orcám elől. 1Móz. 27,17. Hós 1,10.

20. Menjetek ki Babilonból, fussatok el Káldeából ujjongásnak szavával! jelentsétek meg, tudassátok ezt, terjesszétek a föld végső határáig; mondjátok: **Megváltotta az Úr szolgáját, Jákóbot.** 2Móz. 19,4. Zak. 2,6. Jel. 18,4.

21. **Nem szomjaznak, habár pusztaságon vezeti őket: kősziklából vizet fakaszt nékik, és meghasítja a sziklát és víz ömöl belőle.** 2Móz. 17,6.

22. Nincs békesség, így szól az Úr, az istenteleneknek!

Hallgassatok reám, ti szigetek

49 Hallgassatok reám, ti szigetek, és figyeljetek távol való népek: **anyám méhétől hívott el az Úr, anyámnak szíve alatt már emlékezett nevemről.** Jer. 1,5. Mát. 1,20. Luk. 1,15. Ján. 10,36. Gal. 1,15.

2. **Hasonlóvá tette számat az éles kardhoz, keze árnyékában rejtett el engem, és fényes nyíllá tett engem, és tegzébe zárt be engem.** Zsolt. 45,5. Hós. 6,5. Zsid. 4,12. Jel. 1,16. 2,12.

3. És mondá nékem: **Szolgám vagy te, Izrael, akiben én megdicsőülök.** Zak. 3,8. Ján. 13,31. 14,13. 15,8. 17,4. Ef. 1,6.

4. És én mondám: Hiába fáradoztam, semmire és haszontalan költöttem el erőmet; de **az Úrnál van ítéletem, és jutalmam Istenemnél.** Ezék. 3,19.

Világosságul adtalak a népeknek

5. **És most így szól az Úr, aki engem anyám méhétől szolgájává alkotott,** hogy Jákóbot Őhozzá megtérítsem és hogy Izrael hozzá gyűjtessék; **hiszen becses vagyok az Úr szemeiben és erősségem az én Istenem!** Mát. 23,37. Róm. 11,25–29.

6. Így szól: **Kevés az, hogy nékem szolgám légy, a Jákób nemzetségeinek megépítésére és Izrael megszabadultjainak visszahozására: sőt a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvösségem a föld végéig terjedjen!** Luk. 2,32. Ján. 11,52. Csel. 13,47. 26,17. 18. Gal. 3,7. 14. 28.

7. Így szól az Úr, Izrael Megváltója, Szentje, a megvetetthez, a nép undorához, a zsarnokok szolgájához: A királyok meglátják és fölkelnek, és a fejedelmek is leborulnak az Úrért, aki hű, Izrael Szentjéért, aki téged elválasztott. rész 52,14. 53,3. Zsolt. 22,6. Mát. 27,41. Márk 15,29. Luk. 23,35.

8. Így szól az Úr: **A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek; megtartalak és nép szövetségévé teszlek, hogy megépítsd a földet, és kioszd az elpusztult örökségeket;** Zsolt. 69,13. 2Kor. 6,2.

9. **Így szólván a foglyoknak: Jöjjetek ki! és azoknak, akik sötétben ülnek: Lépjetek elő!** Az utakon legelnek, és minden halmokon legelőjük lesz: rész 42,7. Zak. 9,12.

10. **Nem éheznek, nem szomjúhoznak, nem bántja őket délibáb és a nap; mert aki rajtuk könyörült, vezeti őket, és őket vizek forrásaihoz viszi.** rész 35,7. 48,21. Zsolt. 23,2. 121,6. Jel. 7,16.

11. És teszem minden hegyemet úttá, és ösvényeim felemelkednek.

12. Ímé, ezek messziről jönnek ímé, amazok észak és a tenger felől, és amazok Sinnek földjéről!

13. **Ujjongjatok egek, és föld örvendezz, ujjongva énekeljetek hegyek; mert megvigasztalá népét az Úr, és könyörül szegényein!** rész 35,8. Zsolt. 96,11. Luk. 2,25.

Én terólad el nem feledkezem

14. És szól Sion: Elhagyott az Úr engem, és rólam elfeledkezett az Úr!

15. **Hát elfeledkezhetik-é az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terólad el nem feledkezem.** Zsolt. 77,9. 103,13. Mát. 7,11. Róm. 11,29.

16. **Ímé, az én markaimba metszettelek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen.** 2Móz. 13,9. Én. 8,6.

17. **Elősietnek fiaid, rombolóid és pusztítóid eltávoznak belőled.**

18. **Emeld fel köröskörül szemeidet, és lássad, mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek. Élek én, így szól az Úr, hogy fölrakod mindnyájukat, mint ékszert, és felkötöd, mint menyasszony.** Péld. 17,6.

19. Mert romjaid és pusztaságaid és elpusztult földed, **mindez szűk lesz most a lakosságnak, és messze távoznak elpusztítóid.** rész 54,1. 2. Zak. 2,4. 10,10.

20. **Gyermektelenségednek fiai még ezt mondják majd füled hallatára: Szoros e hely nékem, menj el, hogy itt lakhassam!** Mát. 3,9. Róm. 11,11.

21. És te így szólsz szívedben: Ki szülte nékem ezeket? Hisz én gyermektelen és terméketlen voltam, fogoly és számkivetett; és ezeket ki nevelte föl? Ímé, én egyedül maradtam meg; ezek hol voltak?

22. Így szól az Úr Isten: **Ímé, fölemelem kezemet a népekhez, és előttük zászlómat felállatom, és elhozzák fiaidat ölükben, és leányaid vállukon hordoztatnak.** rész 60,3–5. 66,12–14.

23. **És királyok lesznek dajkálóid, fejedelmi asszonyaik dajkáid, arccal a földre borulnak előtted és lábaid porát nyalják; és megtudod, hogy én vagyok az Úr, akit akik várnak, meg nem szégyenülnek.** Jób 11,19. Zsolt. 34,22. 72,9. 142,7. Mik. 7,17. Róm. 5,5. 9,33. 10,11. Jel. 3,9.

24. **Elvétethetik-é a préda az erőstől, és megszabadulhatnak-é az igazak foglyai?**

25. **Igen, így szól az Úr, az erőstől elvétetnek a foglyok is, és megszabadul a kegyetlen zsákmánya, és háborgatóidat én háborítom meg, és én tartom meg fiaidat.** rész 54,13. Luk. 19,9. Csel. 16,31.

26. És etetem nyomorgatóiddal az önnön húsukat, és mint a musttól, vérüktől megrészegednek, **és megtudja minden test, hogy én vagyok az Úr; Megtartód és Megváltód, Jákóbnak erős Istene!** Zsolt. 9,16. 132,2. 2Thess. 1,6. Jel. 14,20. 16,6.

Az Úr Szolgája hoz üdvösséget

50 Így szól az Úr: Hol van anyátok elválólevele, amellyel őt elbocsátám? vagy hol van egy kölcsönadóim közül, akinek titeket eladtalak? Ímé, a ti vétkeitekért adattatok el, és bűneitekért bocsáttatott el anyátok! rész 52,3. 5Móz. 24,1. 2Kir. 4,1. Jer. 3,8. Hós. 2,2. Mát. 18,25.

2. Miért jöttem, holott nem volt ott senki? hívtam és nem felelt senki sem! vagy olyan rövid már a kezem, hogy meg nem

válthat? Vagy nincs bennem megszabadításra való erő? Ímé, én dorgálásommal kiszárasztom a tengert, a folyókat pusztává teszem, megbűzhödnek halaik, hogy nincsen víz, és szomjúságtól meghalnak.
rész 65,12. 66,4. 2Móz. 7,18. 14,21. 4Móz. 11,23. Péld. 1,24. Jer. 7,13. 35,15.

3. Felöltöztetem az egeket sötétségbe, és gyászruhával fedem be azokat.
2Móz. 10,21. Jel. 6,12.

Az Úr bölcs nyelvet adott énnékem

4. **Az Úr Isten bölcs nyelvet adott énnékem, hogy tudjam erősíteni a megfáradtat beszéddel, fölserkenti minden reggel, fölserkenti fülemet, hogy meghalljam Őt, miként a tanítványok.**
2Móz. 4,11. Zsolt. 40,7. Mát. 11,28.

5. **Az Úr Isten megnyitotta fülemet, és én nem voltam engedetlen, hátat nem fordítottam.** rész 35,5. 52,9. Zsolt. 40,6. Mát. 26,39. Márk 14,36. Luk. 22,42. Ján. 8,29. 14,31. 15,10. Csel. 26,19. Fil. 2,8. Zsid. 5,8. 10,5–7.

6. **Hátamat odaadám a verőknek, és orcámat a szaggatóknak, képemet nem födöztem be a gyalázás és köpdösés előtt.** JerSir. 3,30. Mát. 26,67. 27,26. Ján. 18,22.

7. **És az Úr Isten megsegít engem, azért nem szégyenülök meg**, ezért olyanná tettem képemet, mint a kova, és tudtam, hogy szégyent nem vallok.
Ezék. 3,8. 9. Luk. 9,51.

8. **Közel van, aki engem megigazít**, ki perel énvelem? Álljunk együtt elő! Kicsoda peresem? közelegjen hozzám!
Csel. 2,24. Róm. 8,32–34. 1Kor. 4,4.

9. **Ímé, az Úr Isten megsegít engem, kicsoda kárhoztatna engem**? Ímé, mindnyájan, mint a ruha megavulnak, moly emészti meg őket! Zsolt. 39,11. 102,26. Mát. 6,19. 20. Ján. 10,11. Róm. 8,1. Zsid. 1,11.

10. Ki féli közületek az Urat? és ki hallgat az Ő szolgája szavára? az, **aki sötétségben jár és nincs fényesség néki, bízzék az Úr nevében, és támaszkodjék Istenhez**! 2Krón. 20,20. Zsolt. 23,4. Ján. 10,4. 5.

11. Ímé, ti mind, akik tüzet gyújtotok, felövezvén magatokat tüzes nyilakkal, vettessetek tüzeteknek lángjába és a tüzes nyilakba, amelyeket meggyújtottatok! Kezemből jön ez rátok; fájdalomban fogtok feküdni! Ján. 9,39. Róm. 10,3.

Az Úr megvigasztalja Sion romjait

51 Hallgassatok reám, akik az igazságot követitek, akik az Urat keresitek; tekintsetek a Kőszálra, amelyből kivágattattatok, és a kútfő nyílására, amelyből kiásattatok! Róm. 9,30. 31.

2. Tekintsetek Ábrahámra, atyátokra, és Sárára, aki titeket szült, hogy egymagát hívtam el őt, és megáldám és megszaporítám őt. Róm. 4,1. Gal. 3,7. 29. Zsid. 11,11. 12.

3. **Mert megvigasztalja az Úr Siont, megvigasztalja minden romjait, és pusztáját olyanná teszi, mint az Éden, és kietlenjét olyanná, mint az Úrnak kertje, öröm és vigasság találtatik abban, hálaadás és dicséret szava!** rész 40,1. 1Móz. 13,10. Zsolt. 102,13. Jóel 2,3.

4. **Figyeljetek reám, én népem, és reám hallgassatok, én nemzetem! Mert tanítás megy ki tőlem, és törvényemet a népek megvilágosítására megalapítom.**

5. Közel igazságom, előjön üdvösségem, és karjaim népeket ítélnek: engem várnak a szigetek, és karomba vetik reménységüket. rész 46,13. Róm. 1,16.

6. Emeljétek az égre szemeiteket, és nézzetek a földre ide alá, mert az egek mint a füst elfogynak, és a föld, mint a ruha megavul, és lakosai hasonlóképp elvesznek; de **üdvösségem örökre megmarad, és igazságom meg nem romol.**
Zsolt. 102,26. Mát. 24,35. Zsid. 1,10–12. 2Pét. 3,10.

7. **Hallgassatok rám, kik tudjátok az igazságot, te nép, kinek szívében van törvényem! Ne féljetek az emberek gyalázatától, és szidalmaik miatt kétségbe ne essetek!**
rész 25,8. 54,4. Zsolt. 37,31. Jer. 31,33. Mát. 5,11. 10,28. Luk. 12,4. Csel. 5,41. Zsid. 10,16.

8. Mert mint a ruhát, moly emészti meg őket, és mint a gyapjat, féreg eszi meg őket, és **igazságom örökre megmarad, és üdvösségem nemzetségről nemzetségre!**

9. **Kelj föl, kelj föl, öltözd fel az erőt, oh Úrnak karja!** Kelj föl, mint a régi időben, a messze hajdanban! Avagy nem Te vagy-é, aki Ráhábot kivágta, és a sárkányt átdöfte? rész 30,7. Jób 26,12. Zsolt. 44,1. 23. 74,13. 87,4. 89,10. 93,1. Ezék. 29,3. Luk. 1,51. Jel. 11,17.

10. Nem Te vagy-é, aki a tengert megszáraztotta, a nagy mélység vizeit; aki a tenger fenekét úttá változtatta, hogy átmenjenek a megváltottak?! 2Móz. 14,21.

11. **Így térnek meg az Úrnak megváltottai, és ujjongás között Sionba jönnek, és örökös öröm fejükön; vigasságot és örömöt találnak, eltűnik a fájdalom és sóhaj!** Zsolt. 126,1. 2.

12. **Én, én vagyok megvigasztalótok! Ki vagy te, hogy félsz halandó embertől?** ember fiától, aki olyan lesz, mint a fű?! Zsolt. 118,6. 2Kor. 1,3. 4.

13. Hogy elfeledkeztél az Úrról, Teremtődről, aki az eget kiterjeszté és a földet megalapítá, és hogy félsz szüntelen minden napon nyomorgatódnak haragjától, aki igyekszik elveszteni? De hol van a nyomorgató haragja? Jób 9,8. 29,7.

14. Hirtelen megszabadul a fogoly, és nem hal meg a veremben, kenyere sem fogy el: 2Krón. 24,5. Zsolt. 119,60. Zak. 9,11.

15. Hiszen én vagyok az Úr, a te Istened, aki megreszkettetem a tengert és zúgnak habjai; Seregeknek Ura az én nevem. Jób 26,12. Zsolt. 74,13. Jer. 31,35.

16. **És adtam beszédemet a te szádba, és kezem árnyékával fedeztelek be, hogy újonnan plántáljam az egeket, és megalapítsam a földet, és ezt mondjam Sionnak: Én népem vagy te!** rész 59,21. 65,17. 66,22. 5Móz. 18,18. Ján. 3,34. 2Pét. 3,13.

17. Serkenj föl, serkenj föl, kelj föl Jeruzsálem, ki megittad az Úr kezéből haragja poharát; a tántorgás öblös kelyhét megittad, kiürítéd! Zsolt. 60,3. 73,10. 75,8. Ezék. 23,32–34. Jel. 14,10. 16,19.

18. Nem volt vezetője minden fiai közül, akiket szült, nem fogta senki őt kézen minden fiai közül, akiket fölnevelt.

19. E kettő esett rajtad! Kicsoda szánt meg téged? A pusztulás, a romlás, az éhség és a fegyver; **miként vigasztaljalak téged?** Ámós 7,2.

20. Fiaid ájultan ott feküdtek minden utcáknak fejeinél, mint a hálóba esett zerge, megrészegedve az Úr haragjától, Istenednek feddésétől. JerSir. 2,11. 17.

21. Ezért halld meg ezt, szenvedő, aki részeg vagy, de nem bortól!

22. Így szól Urad, az Úr, és Istened, aki népéért bosszút áll: Ímé, kiveszem kezedből a tántorgás poharát, haragom öblös kelyhét, nem iszod többé azt meg! rész 3,12. 13. 49,25. Jer. 50,34.

23. És adom azt nyomorgatóid kezébe, akik azt mondották neked: Hajolj meg, hogy átmenjünk terajtad, és a te hátadat olyanná tetted, mint a föld, és mint amilyen az utca a járóknak! Zsolt. 66,11. 12. Jer. 25,17. 26. 28. Zak. 12,2.

Sion üdvösségét békehírnök hirdeti

52 **Serkenj föl, serkenj föl, öltözd fel erősségedet, Sion, öltözzél fel ékességed ruháiba, Jeruzsálem, szent város, mert nem lép beléd többé körülmetéletlen, tisztátalan!** Náh. 1,15. Jel. 21,2. 27.

2. Rázd ki magad a porból, kelj fel, ülj fel Jeruzsálem, oldd ki magadat nyakad bilincseiből, Sion fogoly leánya! Zak. 2,17.

3. Mert így szól az Úr Isten: **Ingyen adattatok el, és nem pénzen váltattok meg!** rész 45,13. Zsolt. 44,12. Jer. 15,13. Csel. 20,28. 1Kor. 6,20. 7,23. 1Pét. 1,18. 19.

4. Mert így szól az Úr Isten: Egyiptomba ment alá népem először, hogy ott bujdosék, és azután Asszíria nyomorgatta őt ok nélkül. 1Móz. 46,6.

5. És most mit tegyek itt? szól az Úr, hiszen népem elvitetett ok nélkül, és a rajta uralkodók ujjonganak, szól az Úr, és nevem szüntelen mindennap gúnyoltatik. Róm. 2,24.

6. **Ezért hadd ismerje meg népem az én nevemet, ezért ama napon! Hogy én vagyok, aki mondom: Ímé, itt vagyok!** Zsolt. 102,27. Ján. 10,11.

7. **Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, üdvösséget hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!** Zsolt. 93,1. Náh. 1,15. Róm. 10,15. 16,20. Ef. 6,15.

8. **Halld őrállóidat! Felemelik szavukat, ujjonganak egyetemben, mert szemtől szembe látják, hogy mint hozza vissza Siont az Úr!** Sof. 3,9.

9. **Ujjongva énekeljetek mindnyájan, Jeruzsálem romjai, mert megvigasztalá az Úr népét, megváltá Jeruzsálemet.**

10. **Feltűrte az Úr szent karját minden népeknek szemei előtt, hogy lássák a föld minden határai Istenünk üdvösségét!** 1Móz. 31,13. Zsolt. 98,2. 3. Mik. 2,10. Luk. 3,6.

11. Távozzatok, távozzatok, gyertek ki onnan, tisztátalant ne illessetek, gyertek ki közülük, tisztítsátok meg magatokat, akik az Úr edényeit hordozzátok.
Jer. 50,8. 2Kor. 6,17. Jel. 18,4.

12. **Mert ne sietséggel jertek ki, és ne futással menjetek; mert előttetek megy az Úr, és követni fog Izrael Istene!**
2Móz. 12,33. 14,19. 4Móz. 10,25. Mik. 2,13.

13. **Ímé, beteljesíti Szolgám útját, magasságos, felséges és dicső lesz nagyon.**
rész 42,1. 57,15. Fil. 2,9.

14. Miképpen eliszonyodtak tőled sokan, oly rút, nem emberi volt ábrázata, és alakja sem ember fiaié volt: Zsolt. 22,6. Ján. 19,3.

15. Akképpen ejt ámulatba sok népeket; a királyok befogják szájukat előtte, mert amit nékik nem beszéltek, azt látják, és amit nem hallottak, arra figyelnek.
4Móz. 19,18–21. Ezék. 36,25. Csel. 2,33. Róm. 15,21. Ef. 3,5. Zsid. 9,13. 1Pét. 1,2.

Fájdalmak férfia és betegség ismerője

53 Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg?
Ján. 12,38. Róm. 10,16. 1Kor. 1,18.

2. Felnőtt, mint egy vesszőszál Őelőtte, és mint gyökér a száraz földből, nem volt néki alakja és ékessége, és néztünk Őreá, de nem volt ábrázata kívánatos! Márk 9,12.

3. Utált és az emberektől elhagyott volt, **fájdalmak férfia és betegség ismerője!** Mint aki elől orcánkat elrejtjük, utált volt; és nem gondoltunk vele.
Zsolt. 22,6. Márk 9,12. Ján. 1,10. 11. Zsid. 4,15.

Betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá

4. **Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!** Mát. 8,17. 26,66. Zsid. 9,28. 1Pét. 2,24.

5. **És Ő megsebesíttetett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.** vers 10. rész 57,19. Zsolt. 30,2. 103,3. 147,3. Róm. 4,25. 1Kor. 15,3. 1Pét. 2,24. 25.

Az Úr mindnyájunk vétkét Őreá veté

6. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, mindenki a maga útjára térvén; **de az Úr mindnyájunk vétkét Őreá veté.**
Mát. 9,26. 2Kor. 5,21.

7. Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mészárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírők előtt; és száját nem nyitotta meg! Mát. 26,63. 27,12–14. Csel. 2,24. 8,32–35. 1Pét. 1,19. 2,23.

8. A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földjéből, hogy népem bűne miatt verettetett meg?!
Dán. 9,26. Ján. 7,27. Luk. 23,1–25. Csel. 13,34.

9. És a gonoszok közt adtak sírt néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halálok után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában.
Mal. 2,6. Mát. 27,57. 58. 60. 2Kor. 5,21. 1Pét. 2,22. 24. 1Ján. 3,5.

Igaz szolgám sokakat megigazít

10. **És az Úr akarata volt, hogy betegség törje össze; hogyha önlelkét a bűnért áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata végbemegy az Ő keze által.** Zsolt. 22,30. Róm. 6,9. 2Kor. 5,21. Ef. 1,5. 1Ján. 2,2.

11. Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégedett lesz, **ismeretével igaz Szolgám sokakat megigazít, és vétkeiket Ő viseli.** rész 42,1. Ján. 17,3. Róm. 5,18. 19. Fil. 3,8. 1Pét. 2,24. 1Ján. 2,1.

12. Azért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig Ő sokak bűnét hordozá, és közbenjárt a bűnösökért!
Zsolt. 2,8. Márk 15,28. Luk. 23,34. Csel. 2,24. Róm. 3,25. 8,34. 2Kor. 5,21. Fil. 2,9. Kol. 2,15.

Örökkévaló békességnek szövetsége

54 Ujjongj te meddő, ki nem szültél, ujjongva énekelj és kiálts, ki nem vajúdtál, mert többek az elhagyottnak fiai a férjnél való fiainál, azt mondja az Úr.
Gal. 4,27.

2. **Szélesítsd ki sátorod helyét, és hajlékodnak kárpitjait terjesszék ki; ne tiltsd meg; nyújtsd meg köteleidet, és erősítsd meg szegeidet.**

3. **Mert mind jobb kézre, mind bal kézre terjeszkedni fogsz, és magod népeket vesz örökségbe, és puszta városokat népesítenek be.**

4. **Ne félj, mert meg nem szégyenülsz,** és ne pirulj, mert meg nem gyaláztatol, mert ifjúságod szégyenéről elfeledkezel, és özvegységednek gyalázatáról többé meg nem emlékezel.

5. **Mert férjed a te Teremtőd, Seregeknek Ura az Ő neve, és Megváltód Izraelnek Szentje, az egész föld Istenének hívattatik.** Jer. 3,14. Luk. 1,32. Róm. 3,29. Jel. 19,7.

6. Mert mint elhagyott és megkeseredett szívű asszonyt hív téged az Úr, és mint megvetett ifjú asszonyt; ezt mondja Istened:

7. Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és **nagy irgalmassággal egybegyűjtelek;** Zsolt. 30,5. Mik. 7,18. 19. 2Kor. 4,17.

8. Búsulásom felbuzdultában elrejtettem orcámat egy pillantásig előled, **és örök irgalmassággal könyörülök rajtad; ezt mondja megváltó Urad.** Jer. 31,3. 20.

9. Mert úgy lesz ez nékem, mint a Noé özönvize; **miként megesküdtem, hogy nem megy át többé Noé özönvize e földön, úgy esküszöm meg, hogy rád többé nem haragszom, és téged meg nem feddelek.** 1Móz. 8,21. 9,11. Jer. 31,35.

10. Mert a hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek; **de az én irgalmasságom tőled el nem távozik, és békességem szövetsége meg nem rendül,** így szól könyörülő Urad. Zsolt. 46,2. 89,33. Ezék. 7,19. Sof. 1,8. Fil. 4,7. Jel. 21,18–21.

11. Oh, te szegény, szélvésztől hányt, vigasztalás nélkül való! Ímé, ólomporba rakom köveidet, és zafirokra alapítalak.

12. Rubinból csinálom falad párkányzatát, és kapuidat gránátkövekből, és egész határodat drágakövekből;

13. **És gyermekeid mind az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz gyermekeid békessége.** rész 49,25. Zsolt. 115,14. 119,165. Jer. 31,34. Ján. 6,45. 14,26. 27. 1Kor. 2,10. Fil. 4,7. 1Thess. 4,9. 1Ján. 2,20. 27.

14. **Megigazulás által leszel erős, ne gondolj a nyomorral, mert nincsen mit félned, és a rettegéssel, mert nem közelít hozzád.** Zsolt. 91,5. Róm. 1,11. 2Kor. 1,21.

15. És ha összegyűlvén összegyűlnek, ez nem éntőlem lesz! **Aki ellened összegyűl, elesik általad.** Hós. 8,4. 2Thess. 1,6.

16. Ímé, én teremtettem a kovácsot, aki a parazsat éleszti és fegyvert készít mestersége szerint: és én teremtettem a pusztítót is a vesztésre!

17. **Egy ellened készült fegyver sem lesz jószerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgáinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr.** Zsolt. 2,12. 27,1–3. 31,20. Csel. 6,10. 2Kor. 2,14.

Jertek, vegyetek és egyetek ingyen

55 **Oh, mindnyájan, akik szomjúhoztok, jertek e vizekre, ti is, kiknek nincs pénzetek, jertek, vegyetek és egyetek, jertek, vegyetek pénz nélkül és ingyen, bort és tejet.** Mát. 13,44. Ján. 4,14. 7,37. 38. Ef. 5,18. 1Pét. 2,2. Jel. 3,18. 21,6. 22,17.

2. Miért adtok pénzt azért, ami nem kenyér, és gyűjtött kincseteket azért, ami meg nem elégíthet? **Hallgassatok szorgalmasan reám, hogy jót egyetek, és gyönyörködjék lelketek kövérségben.** Zsolt. 92,15. Ján. 6,27.

3. **Hajtsátok ide füleiteket és jertek hozzám; hallgassatok, hogy éljen lelketek, és szerzek veletek örök szövetséget, Dávid iránt való változhatatlan kegyelmességem szerint.** rész 54,8. 61,8. 2Sám. 7,8. Zsolt. 89,28. 49. Jer. 32,40. Mát. 11,28. Csel. 13,34.

4. Ímé, bizonyságul adtam Őt a népeknek, fejedelmül és parancsolóul népeknek. Jer. 30,9. Ezék. 34,23. Ján. 18,37. Jel. 1,5.

5. **Ímé, nem ismert népet hívsz elő, és a nép, amely téged nem ismert, hozzád siet az Úrért, Istenedért és Izrael Szentjéért, mert Ő téged megdicsőített.** rész 52,15. 60,5. Jer. 30,9. Ezék. 34,23. Dán. 9,25. Mal. 3,5. Csel. 3,13. Ef. 2,11. 1Tim. 6,13. Zsid. 2,10. Jel. 1,5.

6. **Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok Őt segítségül, amíg közel van.** Zsolt. 32,6. 105,4. Mát. 5,25. Zsid. 3,13.

7. Hagyja el a gonosz az ő útját, és a bűnös férfiú gondolatait, és **térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővölködik a megbocsátásban.**

Jer. 3,12. Hós. 10,12. Zak. 8,17. Ján. 7,24. 2Kor. 6,2.

Az én Igém megcselekszi, amit akarok

8. **Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útjaitok az én útjaim, így szól az Úr!** 2Sám. 7,19.

9. **Mert amint magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim útjaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!** Zsolt. 103,11.

10. **Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ád a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek:**
4Móz. 23,19. 5Móz. 32,2. Luk. 1,45. 2Kor. 9,10.

11. **Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és áldott lesz ott, ahová küldöttem.** rész 45,23. Zsolt. 33,4. 9. 65,11. 89,34. Jer. 1,12. Ezék. 12,28.

12. **Mert örömmel jöttök ki, és békességben vezéreltettek;** a hegyek és halmok ujjongva énekelnek előttetek, és a mező minden fái tapsolnak. Zsolt. 98,8.

13. A tövis helyén ciprus növekedik, és bogáncs helyett mirtusz növekedik, és **lesz ez az Úrnak dicsőségül és örök jegyül, amely el nem töröltetik.** Jer. 13,11.

Akik ragaszkodnak szövetségemhez

56 **Így szól az Úr: Őrizzétek meg a jogosságot, és cselekedjetek igazságot, mert közel van üdvösségem, hogy eljöjjön, és igazságom, hogy megjelenjék:** Mát. 3,2. Róm. 13,11.

2. Boldog ember, aki ezt cselekszi, és az ember fia, aki ahhoz ragaszkodik! aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és megőrzi kezét, hogy semmi gonoszt ne tegyen. 2Móz. 20,11. Ezék. 20,12.

3. És ne mondja ezt az idegen, aki az Úrhoz adá magát: Bizony elszakaszt az Úr engem az Ő népétől! ne mondja a herélt sem: Ímé, én megszáradt fa vagyok!
5Móz. 23,3. Ezék. 17,24. Csel. 8,27. 10,1. 17,4. Ef. 2,12. 19. 1Pét. 1,1.

4. Mert így szól az Úr a herélteknek, akik megőrzik szombataimat és **szeretik azt, amiben gyönyörködöm, és ragaszkodnak az én szövetségemhez:**
rész 62,4. Zsolt. 103,18. 147,11. Zsid. 13,16.

5. Adok nékik házamban és falaimon belül helyet, és oly nevet, amely jobb, mint a fiakban és lányokban élő név; **örök nevet adok nékik, amely soha el nem vész;**
Ján. 1,12. Róm. 8,15. 1Tim. 3,15. 1Ján. 3,1.

6. És az idegeneket, akik az Úrhoz adják magukat, hogy néki szolgáljanak és hogy szeressék az Úr nevét, hogy néki szolgái legyenek; mindenkit, aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és **a szövetségemhez ragaszkodókat:**

7. **Szent hegyemre viszem fel őket, és megvidámítom őket imádságom házában; egészen égő- és véreséldozataik kedvesek lesznek oltáromon; mert házam imádság házának hívatik minden népek számára!** Mal. 1,11. Mát. 21,13. Luk. 19,46. Róm. 12,1. Zsid. 13,15. 1Pét. 1,1. 2,5.

8. Így szól az Úr Isten, aki összegyűjti Izrael elszéledt fiait: **Még gyűjtök őhozzá, az Ő egybegyűjtötteihez!**
Jer. 23,3. 4. Ján. 10,16. Ef. 1,10.

A gonosz pásztorok büntetése

9. Mezőnek minden vadai! jertek el enni, erdőnek minden vadai!

10. Őrállói mind vakok, mindnyájan tudatlanok, mindnyájan néma ebek, nem tudnak ugatni; álmodók, heverők, szunnyadni szeretők! Mát. 15,14. Fil. 3,2.

11. És ez ebek telhetetlenek, nem tudnak megelégedni, pásztorok ők, akik nem tudnak vigyázni; mindnyájan a maguk útjára tértek, mindegyik saját nyeresége után, mind együtt! Jer. 6,13. Ezék. 34,2. 3.

12. Jertek, hadd hozzak bort, és igyunk részegítő italt! És legyen a holnap olyan, mint a ma, nagy és dicső felettébb!
Péld. 23,35. Luk. 12,19. 2Pét. 3,4.

Békesség a messze és közelvalóknak

57 **Az igaz elvész és nem veszi eszébe senki, és az irgalmasságtevők elragadtatnak és senki nem fogja fel, hogy a veszedelem elől ragadtatik el az igaz;** 1Kir. 14,13. Zsolt. 12,1.

2. Bemegy békességbe, nyugosznak ágyaikon, akik egyenes utakon jártak.

3. És ti közelgjetek ide, szemfényvesztő fiai, paráznának magva, aki paráználkodol. Mát. 16,14.

4. Ki felett örvendeztek? Ki ellen tátjátok fel szátokat és öltitek ki nyelveteket? nem ti vagytok-é a bűn gyermekei, a hazugságnak magva?

5. Akik lángoltok a bálványokért minden zöld fa alatt, megöltök gyermekeket a völgyekben, a hegyek hasadékai alatt.

6. A folyónak sima köveiben van örökséged; azok, azok a te részed, töltöttél nékik italáldozatot is, vittél ételáldozatot és én jó néven vegyem-é ezeket?

7. Magas és felemelkedett hegyen helyezted ágyadat, fel is mentél oda áldozni áldozatot. Ezék. 23,41.

8. Az ajtó és ajtófél mögé tetted bálványjeleidet, és tőlem eltávozván, fölfedted ágyadat, fölmentél rá, és megszélesítéd, és szövetséget szerzél velük, szeretted ágyukat, amerre csak láttad. Ezék. 16,26.

9. És menél a királyhoz olajjal, és megsokasítád keneteidet, és elküldéd követeidet messze földre, és megaláztad magadat a sírig.

10. Nagy utadon megfáradtál, és mégsem mondád: mind hasztalan! **Erőd megújulását érezéd, így nem szomorodtál meg!** Jer. 2,25. 18,12. Mát. 15,14. Fil. 3,2.

11. Kitől féltél és rettegtél, hogy hazudtál és rólam meg nem emlékeztél, szívedre sem vetted? vagy azért nem félsz engem, hogy hallgatok már régtől fogva? Zsolt. 78,36. Mik. 3,5. 11.

12. **Én jelentem meg megigazulásodat,** és csinálmányaid nem használnak néked.

13. Ha kiáltasz: szabadítson meg téged bálványaid raja; mindnyájukat szél viszi el, lehelet kapja fel, **de aki bennem bízik, örökségül bírja a földet, és örökli szent hegyemet.** Zsolt. 37,3. 9.

14. És szól egy szó: Töltsétek, töltsétek, készítsétek az utat, vegyetek el minden buktatót népem útjáról.

15. Mert így szól a Magasságos és Felséges, aki örökké lakozik, és akinek neve Szent: **Magasságban és szentségben lakom, de a megtört és alázatos szelleművel is, hogy megelevenítsem az alázatosok szellemét, és megelevenítsem a megtörtek szívét.** Jób 6,10. Zsolt. 34,18. 68,4. 138,6. Zak. 2,13. Mát. 5,3. Luk. 1,49. Jak. 4,6.

16. Mert nem örökké perlek, és nem mindenha haragszom, mert a szellem előttem megepedne, és a lelkek, akiket én teremtettem. Zsolt. 103,9. Mik. 7,18. Zsid. 12,9.

17. Mert a telhetetlenségnek vétkéért haragudtam meg, és megvertem őt, elrejtém magamat és megharagudtam; és ő eltévelyedve szíve útján járt. Ezék. 33,31.

Útjait láttam, és meggyógyítom őt

18. **Útjait láttam, és meggyógyítom őt; vezetem őt, és vigasztalást nyújtok néki és gyászolóinak,** Zsolt. 73,24. Jer. 3,22.

19. **Megteremtem ajkaikon a hálának gyümölcsét. Békesség, békesség a messze és közel valóknak, így szól az Úr; én meggyógyítom őt!** rész 6,7. 51,16. Zsolt. 45,1. Csel. 2,39. Ef. 2,17. Zsid. 13,15. Jak. 3,6.

20. De a gonoszok olyanok, mint egy háborgó tenger, amely nem nyughat, és amelynek vize iszapot és sárt hány ki. Júd. 13.

21. Nincs békesség, szól Istenem, a gonoszoknak!

Az álszenteskedés büntetése

58 Kiálts teljes torokkal, ne kíméld; mint trombita emeld fel hangodat, és hirdesd népemnek bűneiket, és Jákób házának vétkeit.

2. Engem ugyan mindennap keresnek, és tudni kívánják útjaimat, mint oly nép, amely igazságot cselekedett és Istene törvényét el nem hagyta; kérdezik tőlem az igazságnak ítéleteit, és Istenhez kívánnak közelgetni. Mát. 13,20.

3. Mért böjtölünk és Te nem nézed, gyötörjük magunkat és Te nem figyelsz rá? Ímé, böjtöléstek napján kedvtelésteket űzitek, és minden robotosaitokat szorongatjátok. 3Móz. 16,29. Mal. 3,14.

4. Ímé, perrel és versengéssel böjtöltök, és sújtotok a gazságnak öklével; nem úgy böjtöltök mostan, hogy meghallassék szavatok a magasságban. Mát. 6,7.

5. Hát ilyen a böjt, amelyet én kedvelek, és olyan a nap, amelyen az ember magát gyötri? Avagy ha mint káka lehajtja fejét,

és zsákot és hamvat terít maga alá: ezt nevezed-é böjtnek és az Úr előtt kedves napnak? Zak. 7,5.

Isten előtt kedves böjt

6. **Hát nem az-é a böjt, amit én kedvelek, hogy megnyisd a gonoszságnak bilincseit, az igának köteleit megoldjad, és szabadon bocsásd az elnyomottakat, és hogy minden igát széttépjetek?** Neh. 5,10–12. Jer. 34,9. Luk. 4,18. 19.

7. Nem az-é, hogy az éhezőnek megszegd kenyeredet, és a szegény bujdosókat házadba bevigyed, ha meztelent látsz, felruházd, és testvéred elől el ne zárkózz? 1Móz. 29,14. Neh. 5,5. Ezék. 18,7. Mát. 15,5. 25,35. Luk. 3,11. Jak. 2,15.

8. **Akkor felhasad, mint hajnal a te világosságod, és meggyógyulásod gyorsan kivirágzik; megigazulásod előtted jár, és az Úr dicsősége követ.** 2Móz. 14,19. Zsolt. 37,6. Példi. 4,20–24. 16,24. Jer. 8,22.

9. **Akkor kiáltasz, és az Úr meghallgat; jajgatsz, és Ő azt mondja: Ímé, itt vagyok.** Ha elveted közüled az igát, és megszűnsz ujjal mutogatni és hamisságot beszélni; Zsolt. 12,2. Példi. 6,13.

10. **Ha odaadod utolsó falatodat az éhezőnek, és az elepedt lelkűt megelégíted: feltámad a sötétségben világosságod, és homályosságod olyan lesz, mint a dél.**

11. **És vezérel téged az Úr szüntelen, megelégít téged nagy szárazságban is, és csontjaidat megerősíti, és olyan leszel, mint a megöntözött kert, és mint vízforrás, amelynek vize el nem fogy.** Zsolt. 1,3. 73,24. Példi. 3,1–8. 16,24. Luk. 1,79. Ján. 16,13.

12. **És megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod, és neveztetel romlás építőjének, ösvények megújítójának, hogy ott lakhassanak.**

13. Ha megtartóztatod szombaton lábadat, és nem űzöd kedvtelésedet szent napomon, és a szombatot gyönyörűségnek hívod, az Úr szent és dicsőséges napjának, és megszenteled azt, dolgaidat nem tevén, foglalkozást sem találván, hamis beszédet sem szólván: rész 56,2. 2Móz. 20,8. 3Móz. 19,30. Mát. 12,36.

14. **Akkor gyönyörűséged lesz az Úrban; és én hordozlak a föld magaslatain, és azt művelem, hogy Jákóbnak, atyádnak örökségével élj; mert az Úr szája szólt!** rész 1,20. 40,5. 5Móz. 32,13. Jób 22,26. Mik. 4,4.

A vétkek választanak el Istentől

59 **Ímé, nem oly rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem oly süket az Ő füle, hogy meg nem hallgathatna;** rész 50,2. 4Móz. 11,23.

2. Hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenetektől, és bűneitek fedezték el orcáját előttetek, hogy meg nem hallgatott.

3. Mert kezeitek bemocskolvák vérrel, és ujjaitok vétekkel, ajkaitok hazugságot szólnak, nyelvetek gonoszt suttog. 5Móz. 24,16. Jer. 32,17. Róm. 3,15. 1Tim. 1,15.

4. Nincsen, aki az igazság mellett szólna, és nincsen, aki igazságosan perelne, haszontalanban bíznak és hazugságot beszélnek, gonoszt fogannak és vétket szülnek. Jób 15,35. Zsolt. 7,14. Jer. 2,15. 25,31.

5. Vipera tojásait költik ki, és pókhálót szőnek; aki tojásaikból eszik, meghal, és ha egyre rátapodsz, vipera kél ki. Jób 8,14. Zsolt. 105,15.

6. Pókhálójukból nem lesz ruha, csinálmányuk nem felvehető; cselekedeteik hamisságnak cselekedetei, és erőszak tette van kezeikben.

7. Lábaik a gonoszra futnak; és sietnek, hogy ártatlan vért ontsanak; gondolataik hamisságnak gondolatai, pusztítás és romlás ösvényeiken. Példi. 1,16.

8. A békesség útját nem ismerik, és nincsen jogosság kerékvágásukban, ösvényeiket elgörbítik, aki azon jár, nem ismeri a békességet. Zsolt. 125,5. Példi. 2,15.

9. Ezért van távol tőlünk az igaz ítélet, és nem ér el minket az igazság, várunk világosságra, és ímé, sötétség, és fényességre, és ímé, homályban járunk! Jer. 8,15.

10. Tapogatjuk, mint vakok a falat, és tapogatunk, mint akiknek szemük nincs, megütközünk délben, mint alkonyatkor, és olyanok vagyunk, mint a halottak az egészségesek között.

11. Morgunk, mint a medvék mindnyájan, és nyögve nyögünk, mint a galambok, várjuk az igaz ítéletet és nem jön, az üdvösséget és távol van tőlünk.

12. Mert sokak előtted gonoszságaink, és bűneink bizonyságot tesznek ellenünk, mert gonoszságaink velünk vannak, és vétkeinket ismerjük:

13. Elpártoltunk és megtagadtuk az Urat, és eltávozánk a mi Istenünktől, szóltunk nyomorgatásról és elszakadásról, gondoltunk és szóltunk szívünkből hazug beszédeket.

14. És eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utcán, és az egyenesség nem juthat be.
Neh. 8,1. Mát. 12,34.

15. És a hűség hiányzik, és aki a gonoszt kerüli, prédává lesz. És látta ezt az Úr és nem tetszett szemeinek, hogy jogosság nincsen.

Isten karja üdvösséget szerzett Néki, és igazsága támogatta Őt

16. És látta, hogy nincsen senki, és álmélkodott, hogy nincsen közbenjáró; **ezért karja üdvösséget szerzett néki, és igazsága támogatta Őt.** rész 41,28. 63,5. Zsolt. 98,1. Ezék. 22,30. Márk 6,6. 1Tim. 2,5.

17. **És felölté az igazságot, mint páncélt, és az üdvösség sisakja van fején;** felölté a bosszúállás ruháit, mint köpenyt, és felindulással vette magát körül, mint egy palásttal. Zsolt. 132,4. Ef. 6,14. 17. 1Thess. 5,8.

18. A cselekedetek szerint fog megfizetni: haraggal ellenségeinek, büntetéssel szorongatóinak, büntetéssel fizet a szigeteknek.

Én ővelük ily szövetséget szerzek

19. **És félik napnyugattól fogva az Úrnak nevét, és naptámadattól az Ő dicsőségét, mikor eljön, mint egy sebes folyóvíz, amelyet az Úr szele hajt.**
Zsolt. 5,11. 20,7. 113,3. Mal. 1,11. Jel. 12,15.

20. **És eljön Sionnak a Megváltó, és azoknak, akik Jákóbban megtérnek hamisságukból, szól az Úr.** Róm. 11,26.

21. És én ővelük ily szövetséget szerzek, szól az Úr: **Szellemem, amely rajtad nyugoszik, és Igéim, amelyeket szádba adtam, el nem távoznak szádból, és magodnak szájából, és magod magvának szájából, így szól az Úr, mostantól mindörökké!** rész 44,3. 49,1–3. 51,16. 52,13. Péld. 13,22. Jer. 1,9. 31,31. Ezék. 36,37. Jóel 2,28. Róm. 10,9. 10. Zsid. 8,10. 10,16.

Sion dicsősége. A népek megtérése

60 **Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.** Mal. 4,2. Ef. 5,14.

2. **Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.**

3. **És pogányok jönnek világosságodhoz, és királyok a néked feltámadt fényességhez.** Jób 11,19. Zsolt. 142,7. Jel. 21,24.

4. **Emeld fel körüskörül szemeidet és lásd meg: mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, és leányaid ölben hozatnak el.** rész 49,20.

5. **Akkor meglátod és ragyogsz örömtől, és remeg és kiterjed szíved, mivel hozzád fordul a tenger kincsözöne, és hozzád jön a népek gazdagsága.**
Jób 29,14. Zsolt. 132,9. Róm. 11,25–27.

6. A tevék sokasága elborít, Midján és Éfa tevecsikói, mind Sebából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az Úr dicséreteit hirdetik. 1Móz. 25,4. Zsolt. 72,10. Mát. 2,11.

7. Kédár minden juhai hozzád gyűlnek, Nebajóth kosai néked szolgálnak, felmennek kedvem szerint oltáromra, és dicsőségem házát megdicsőítem. 1Móz. 25,13. Zsolt. 120,5. Ezék. 27,21. Agg. 2,7. 9.

8. Kik ezek, akik repülnek, mint a felleg, s mint a galambok dúcaikhoz?

9. Igen, engem várnak a szigetek; **és elől jönnek Tarsis hajói, hogy elhozzák fiaidat messziről, és ezüstjüket és aranyukat azokkal együtt, a te Urad és Istened nevének és Izrael Szentjének, hogy téged megdicsőített.** rész 55,5. Zsolt. 72,10. Jer. 3,17. Zak. 14,14. Gal. 4,26.

10. Az idegenek fiai megépítik kőfalaidat, és királyaik szolgálnak néked; mivel haragomban megvertelek, **és kegyelemben megkönyörültem rajtad.**
Zak. 6,15. Jel. 21,24.

11. **És nyitva lesznek kapuid szüntelen, éjjel és nappal be nem zároltatnak, hogy behozzák hozzád a népek gazdagságát,** és királyaik is bevitetnek.
Zak. 14,14. Jel. 21,25. 26.

12. **Mert a nép és az ország, amely néked nem szolgál, elvész, és a népek mindenestől elpusztulnak.**
Zak. 14,17. Mát. 21,44.

13. A Libánon ékessége hozzád jön, ciprus, platán, sudar cédrus, mind együtt szenthelyem megékesítésére, hogy lábaim helyét megdicsőítsem. rész 35,2. 41,19. 1Krón. 28,2. Zsolt. 132,7. Zsid. 12,22.

14. **És meghajolva hozzád mennek a téged nyomorgatók fiai, és leborulnak lábaidnál mindazok, akik téged gyaláztak, és neveznek téged az Úr városának, Izrael Szentje Sionjának.**
Zsolt. 46,4. Zsid. 12,22. Jel. 3,9. 14,1.

15. Ahelyett, hogy elhagyott és gyűlölt valál és senki rajtad át nem ment, **örökkévaló ékességgé teszlek, és gyönyörűséggé nemzetségről nemzetségre.** Zsolt. 45,4.

16. És szopod a népek tejét, és a királyok emlőjét szopod, és megtudod, hogy én vagyok az Úr, Megtartód és Megváltód, Jákóbnak hatalmas Istene.
Zsolt. 132,2.

17. Réz helyett aranyat hozok, vas helyett ezüstöt hozok, és a fák helyett rezet, és a kövek helyett vasat, és **teszem fejedelmeddé a békességet, és előjáródda az igazságot.**

18. **Nem hallatik többé erőszaktétel földeden, pusztítás és romlás határaidban, és az üdvösséget hívod kőfalaidnak, és kapuidnak a dicséretet.**
rész 26,1. Zsolt. 144,14. 147,13.

Az Úr lesz néked örök világosságod

19. **Nem a nap lesz néked többé nappali világosságod, és fényességül nem a hold világít néked, hanem az Úr lesz néked örök világosságod, és Istened lesz ékességed,** Zsolt. 27,1. Zak. 2,5. Jel. 21,23. 22,5.

20. **Napod nem megy többé alá, és holdad sem fogy el, mert az Úr lesz néked örök világosságod, és gyászod napjainak vége szakad.** Ámós 8,9. Jel. 21,4.

21. **És néped mind igaz lesz, és a földet mindörökké bírják, plántálásom vesszőszála ők, kezeim munkája dicsőségemre.** rész 52,1. Zsolt. 37,11. Mát. 5,5. 15,13. Ján. 15,2. Ef. 2,10. 2Pét. 3,13.

22. **A legkisebb ezerre nő, és a legkevesebb hatalmas néppé. Én az Úr, idején, hamar megteszem ezt.**
2Krón. 29,35. 36. Mát. 13,31. Róm. 9,28.

Az Úr Isten Szelleme van énrajtam

61 **Az Úr Isten Szelleme van énrajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömhírt mondjak; elküldött, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, és a megkötözötteknek megoldást;** rész 11,2. Zsolt. 147,3. Luk. 4,18. Ján. 1,32. Csel. 10,38. 2Kor. 1,21.

2. **Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása napját; megvigasztaljak minden gyászolót;** 3Móz. 25,9. Mal. 4,1. 3. Mát. 5,4.

3. **Hogy adjak Sion gyászolóinak ékességet a hamu helyett, örömnek kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt szellem helyett, hogy igazság fáinak neveztessenek, az Úr plántáinak, az Ő dicsőségére!**
Zsolt. 1,3. 29,2. 30,11. 90,17. Ján. 15,8.

4. És megépítik a régi romokat, az ősi pusztaságokat helyreállítják, és a puszta városokat megújítják, és a régi nemzetségek pusztaságait. Ezék. 36,33.

5. Ott állnak majd az idegenek, és legeltetik juhaitokat, és a jövevények szántóitok és vincelléreitek lesznek. Ef. 2,12.

6. **Titeket pedig az Úr papjainak hívnak, Istenünk szolgáinak neveznek; a népek gazdagságát eszitek, és azok dicsőségével dicsekedtek.** 1Pét. 2,9.

7. **Gyalázatotokért kettős jutalmat vesztek, és a szidalom helyett örvendenek örökségükben; ekként két részt örökölnek földjükben, örökké tartó örömük lesz.** 2Kir. 2,9. Zak. 9,12.

8. Mert én, az Úr, a jogosságot szeretem, gyűlölöm a rablást és a jogtalanságot; **és megadom híven jutalmukat, és örök szövetséget szerzek velük.** Mal. 1,13.

9. **És ismeretes lesz magvuk a népek közt, és ivadékaik a nemzetek között, akik csak látják őket, felismerik, hogy ők az Úrtól megáldott magok.** Csel. 15,3.

10. **Örvendezvén örvendezek az Úrban, örüljön lelkem az én Istenemben;**

mert az üdvösség ruháival öltöztetett fel engem, a megigazultság palástjával vett körül engem, mint vőlegény, aki pap módon ékíti fel magát, és mint menyasszony, aki felrakja ékességeit. rész 49,18. Jel. 21,2.

11. Mert mint a föld megtermi csemetéjét, és mint a kert kisarjasztja veteményeit, akként sarjasztja ki az Úr Isten az igazságot s a dicséretet minden nép előtt. rész 60,18. 62,7. Zsolt. 72,3. 85,11.

Leszel dicsőség koronája az Úr kezében

62 **Sionért nem hallgatok és Jeruzsálemért nem nyugszom, míg földerül, mint fényesség az ő igazsága, és üdvössége, mint a fáklya tündököl.**

2. **És meglátják a népek igazságodat, és minden királyok dicsőségedet, és új nevet adnak néked, amelyet az Úr szája határoz meg.** rész 65,15. Zsolt. 98,2. Jel. 3,12.

3. **És leszel dicsőség koronája az Úr kezében, és királyi fejdísz Istened kezében.** Zak. 9,16. 1Thess. 2,19.

4. **Nem neveznek többé elhagyatottnak**, és földedet sem nevezik többé pusztának, **hanem így hívnak: én gyönyörűségem, és földedet így: férjhez adott; mert az Úr gyönyörködik benned, és földed férjhez adatik.** Hós. 1,10. 1Pét. 2,10.

5. Mert mint elveszi a legény a szüzet, akként vesznek feleségül téged fiaid, és **amint örül a vőlegény a menyasszonynak, akként fog néked Istened örülni.**

6. Kőfalaidra, Jeruzsálem, őrizőket állattam, egész nap és egész éjjel szüntelen nem hallgatnak; **ti, akik az Urat emlékeztetitek, ne hallgassatok!** Zsolt. 63,8. Ezék. 3,17. 33,7. Jer. 29,13. Zsid. 11,6. Jak. 5,16.

7. **És ne hagyjatok nyugtot néki, míg meg nem szilárdítja és dicsőségessé nem teszi Jeruzsálemet e földön.** rész 61,11. Sof. 3,20.

8. Megesküdt az Úr jobbjára s erőssége karjára: Bizony nem adom többé gabonádat eleségül ellenségeidnek, s idegenek nem isszák mustodat, amelyért munkálkodtál, 3Móz. 26,16.

9. Hanem a betakarók egyék azt meg, és dicsérjék az Urat, s a szüretelők igyák meg azt szentségem pitvaraiban. 5Móz. 12,12. 14,23. 26.

10. Menjetek át, menjetek át a kapukon, készítsétek a népnek útját, töltsétek, töltsétek az utat, hányjátok el a köveket, emeljetek zászlót a népek fölé. Én. 2,4.

Sion leányának eljött üdvössége

11. Ímé, az Úr hirdette mind a föld határáig: **Mondjátok meg Sion leányának, ímé, eljött üdvösséged, ímé, jutalma vele jön, és megfizetése Őelőtte!** rész 40,10. Zak. 9,9. Mát. 21,5. Ján. 12,15. Jel. 22,12.

12. És hívják őket szent népnek, az Úr megváltottainak; téged pedig keresett városnak hívnak, és nem elhagyottnak.

Hatalmas vagyok a megtartásra

63 Ki ez, aki jön Edomból, bíbor ruhákban Bocrából, aki ékes öltözetében, ereje bőségében lépdel? **Én, aki igazságban szólok, hatalmas vagyok a megtartásra.**

2. Miért vörös öltözeted, és ruháid, mint a bornyomó ruhái? Jel. 19,13.

3. A sajtót egyedül tapostam, és a népek közül nem volt velem senki, és megtapodtam őket búsulásomban, és széttapostam őket haragomban: így feccsent vérük ruháimra, és egész öltözetemet bekevertem. JerSir. 1,15. Jel. 14,20. 19,15.

4. Mert bosszúállás napja volt szívemben, és megváltottaim esztendeje eljött. Jer. 51,6.

5. **Körültekintéke és nem volt, aki segítsen, s álmélkodám és nem volt, aki támogasson, ezért saját karom szerzett nékem üdvösséget, és felindulásom támogatott engem!** rész 59,16. 62,6. 7. Zsolt. 98,1. Ján. 16,32.

6. És megtapodtam népeket búsulásomban, és megrészegítem őket haragomban, és ontám a földre vérüket! Jel. 16,6.

Bizony, az én népem ők, fiak

7. **Az Úrnak kegyelmességeiről emlékezem, az Úr dicséreteiről mind aszerint, amit az Úr velünk cselekedett; az Izrael házával tett sok jóságáról, amelyet velük cselekedett irgalma és kegyelmességének sokasága szerint.** 5Móz. 33,27. Zsolt. 103,12. 119,52. Luk. 17,15.

8. És Ő mondá: **Bizony az én népem ők, fiak, akik nem hazudnak; és lett nékik Megváltójuk.** rész 49,25. 54,13. Zsolt. 89,23. 105,15. 115,14. Zsid. 2,13. Jel. 21,7.

Az Úr szerelmében és kegyelmében váltotta meg őket

9. **Minden szenvedésüket Ő is szenvedte, és orcájának angyala megszabadítá őket, szerelmében és kegyelmében váltotta meg őket; fölvette és hordozta őket a régi idők minden napjaiban.** rész 41,9. 10. 2Móz. 14,19. 5Móz. 7,7. 33,27. Zsolt. 89,23. Hós. 12,4. Mal. 3,1. Csel. 9,4. 12,11.

10. Ők pedig engedetlenek voltak és megszomorították Szent Szellemét, és Ő ellenségükké lett, hadakozott ellenük. 2Móz. 15,24. Zsolt. 78,40. Ef. 4,30. Zsid. 10,29.

11. S megemlékezék népe a Mózes régi napjairól: Hol van, aki őket kihozá a tengerből nyájának pásztorával? Hol van, **aki közéjük helyezé az Ő Szent Szellemét**? 4Móz. 11,17. Zsolt. 106,44. 45. Agg. 2,5.

12. **Aki Mózes jobbján járatta dicsőségének karját, aki a vizeket kettéválasztá előttük, hogy magának örök nevet szerezzen**? 2Móz. 14,21. Zsolt. 106,8.

13. Ki járatá őket mélységekben, mint a lovat a síkon, és meg nem botlottak!

14. Mint a barmot, amely völgybe száll alá, **nyugodalomba vitte őket az Úr Szelleme: így vezérelted népedet, hogy magadnak dicső nevet szerezz!** 2Sám. 7,23.

15. **Tekints alá az égből, és nézz le szentséged és dicsőséged hajlékából! Hol van buzgó szerelmed és hatalmad? Szívednek dobogása és irgalmad megtartóztatják magukat tőlem!** Hós. 11,8.

16. **Hiszen Te vagy Atyánk, hiszen Ábrahám nem tud minket, és Izrael nem ismer minket, Uram, Te vagy a mi Atyánk, Megváltónk, ez a Te neved öröktől fogva.** 5Móz. 32,6. Gal. 3,28.

17. Miért engedtél eltévelyedni minket útjaidról, oh Uram! miért keményítéd meg szívünket, hogy ne féljünk téged? Térj meg szolgáidért, örökséged nemzetségeiért! 4Móz. 10,36. Zsolt. 90,13. Mát. 13,15. Ján. 12,40.

18. Kevés ideig bírta szentségednek népe földjét, ellenségink megtapodták a Te szent helyedet. 5Móz. 7,6. Dán. 8,24.

19. Olyanok lettünk, mint akiken eleitől fogva nem uralkodtál, akik felett nem neveztetett neved.

Szakaszd meg az egeket, és szállj alá

64 Oh, vajha megszakasztanád az egeket és leszállnál, orcád előtt a hegyek megolvadnának; 2Móz. 19,18. Zsolt. 18,9. Mik. 1,3. 4. Hab. 3,13.

2. Mint a tűz meggyújtja a rőzsét, a vizet felforralja a tűz, hogy nevedet ellenségeidnek megjelentsd, hogy előtted reszkessenek a népek;

3. Hogy cselekednél rettenetes dolgokat, amiket nem vártunk; leszállnál és orcád előtt a hegyek elolvadnának. Bír. 5,4.

4. **Hiszen öröktől fogva nem hallottak és fülükbe sem jutott, szem nem látott más Istent rajtad kívül, aki ilyet készítene azoknak, akik Őt várják.** Zsolt. 31,19. 1Kor. 2,9.

5. **Elébe mégy annak, aki örvend és igazságot cselekszik, akik a Te útjaidban megemlékeznek rólad!** Ímé, Te felgerjedtél, mert mi vétkezénk; régóta így vagyunk; megtartatunk-é? Csel. 10,35.

6. És mi mindnyájan olyanok voltunk, mint a tisztátalan, és mint a beszennyezett ruha minden mi igazságaink, és elhervadánk, mint a falomb mindnyájan, és álnokságaink, mint a szél, hordának el bennünket! Zsolt. 90,5. 6. Fil. 3,9.

7. S nincs, aki segítségül hívná nevedet, aki felserkenne és beléd fogóznék, mert orcádat elrejtéd tőlünk, és álnokságainkban minket megolvasztál. Jer. 33,8.

8. **Most pedig, Uram, Atyánk vagy Te, mi sár vagyunk és Te a mi Alkotónk, és kezed munkája vagyunk mi mindnyájan.** Zsolt. 138,8. Jer. 18,6. Hós. 7,7. Ef. 2,10.

9. Oh, ne haragudjál Uram felettébb, és ne mindörökké emlékezzél meg álnokságinkról; ímé lásd, kérünk téged, mindnyájan a Te néped vagyunk.

10. Szentségednek városai pusztává lettek, Sion pusztává lett, Jeruzsálem kietlenné.

11. Szentségünk és ékességünk házát, hol téged atyáink dicsértek, tűz perzselé fel, és minden amiben gyönyörködtünk, elpusztult.
2Kir. 25,9. 2Krón. 36,19. Zsolt. 74,7. Ezék. 24,21.
12. Még ezek után is megtartóztatod magad, Uram; hallgatsz-é és gyötörsz minket felettébb?

Kiterjesztém kezeimet
egész napon az ellenszegülő nép után

65 **Megkeresni hagytam magam azoktól, akik nem is kérdeztek; megtaláltattam magam azokkal, akik nem is kerestek. Ezt mondám: Ímhol vagyok, ímhol vagyok, a népnek, amely nem nevemről neveztetett.** rész 63,19. Róm. 9,24–26. 30. 10,20.
2. **Kiterjesztém kezeimet egész napon az ellenszegülő nép után**, amely nem jó úton járt, saját gondolataik nyomán;
5Móz. 32,5. Róm. 10,21.
3. A nép után, mely haragra ingerel engem szemtől szembe szüntelenül, kertekben áldozik és téglaoltárokon szerez jóillatot, 2Móz. 20,24. 3Móz. 17,5.
4. Mely a síroknál ül és a rejtett helyeken éjszakázik, disznóhúst eszik, és fertelmes leves van tálaiban, 3Móz. 11,7.
5. Mely ezt mondja: Maradj távol, ne közelíts hozzám, mert túl szent vagyok néked; e nép füst az orromban és egész nap szüntelen égő tűz.
Mát. 9,11. Luk. 5,30. 18,11. Júd. 19.
6. Ímé, felíratott előttem: nem hallgatok, hanem megfizetek, megfizetek keblükben: 5Móz. 32,35. Jer. 16,18. Ezék. 11,21. Mal. 3,16.
7. Vétkeitekért és atyáitok vétkeiért mind együtt, szól az Úr, akik a hegyeken tömjéneztek és a halmokon gyaláztak engem, ezért visszamérem előbbi cselekedeteiket keblükre. 5Móz. 24,16. 2Kir. 14,6. 2Krón. 25,4. Ezék. 18,4. 20. Gal. 3,10.
8. Így szól az Úr: Mint amikor mustot lelnek a fürtben, ezt mondják: ne veszesd el, mert áldás van benne, ekként cselekszem szolgáimért, és nem pusztítom el valamennyit! Jóel 2,14.
9. És nevelek Jákóbból magot, és Júdából, aki hegyeimnek örököse legyen, és vegyék birtokba azt választottaim, és szolgáim lakjanak ott! Mát. 24,22. Róm. 11,5. 7.
10. És lesz Sáron nyájak legelőjévé, és Ákhor völgye csordák fekvőhelyévé népem számára, amely engem keresett.
Józs. 7,26. Hós. 2,15.
11. Ti pedig, akik az Urat elhagytátok, akik szent hegyemről elfeledkeztetek, ti, akik Gádnak asztalt készítetek, és Meninek italáldozatot töltötök, Ezék. 23,41.
12. Titeket én a kard alá számlállak, és mindnyájan leborultok megöletésre: mert hívtalak és nem feleltetek, szóltam és nem hallottátok meg: a gonoszt cselekedtétek szemeim előtt, és amit nem szerettem, azt választottátok. rész 66,4. 2Krón. 36,15. 16. Péld. 1,24. Jer. 7,13. Zak. 7,7. Mát. 21,34. 35.

Ímé, szolgáim teljessége

13. Azért így szól az Úr Isten: **Ímé, szolgáim esznek**, ti pedig éheztek, **ímé, szolgáim isznak**, ti pedig szomjúhoztok, **ímé, szolgáim örvendeznek**, ti pedig megszégyenültök! Mal. 3,17. 18.
14. **Ímé, szolgáim vigadnak szívük boldogságában**, és ti kiáltani fogtok szívetek fájdalmában, és szellemetek gyötrelmében jajgatni fogtok;
15. És átok gyanánt hagyjátok itt neveteket az én választottaimnak, és megöl titeket az Úr Isten, és szolgáit más névvel nevezi, Neh. 13,2. Zsolt. 109,17. 18. 28. Csel. 5,31.
16. Hogy aki magát áldja e földön, áldja magát az igaz Istenben, és aki esküszik e földön, esküdjék az igaz Istenre, mert elfeledvék a régi nyomorúságok, és mert elrejtvék szemeim elől. Zsolt. 103,12. Ef. 1,7.

Új egeket és új földet teremtek

17. **Mert ímé, új egeket és új földet teremtek, és a régiekről nem emlékeznek, még csak észbe sem jutnak;**
rész 51,16. 66,22. 2Pét. 3,13. Jel. 21,1.
18. **Hanem örüljetek és örvendjetek azoknak mindörökké, amelyeket én teremtek;** mert ímé, Jeruzsálemet vigasságá teremtem, és az ő népét örömmé.
19. És vigadok Jeruzsálem fölött, és örvendek népem fölött, és nem hallatik

többé abban siralomnak és kiáltásnak szava! Jel. 7,17. 21,4.

20. Nem lesz ott többé csupán néhány napot ért gyermek, sem vén ember, aki napjait be nem töltötte volna, mert az ifjú százesztendős korában hal meg és a bűnös százesztendős korában átkoztatik meg. Préd. 8,12. Jer. 31,17. 1Tim. 1,15. 2Tim. 1,10.

21. Házakat építenek és bennük lakoznak, és szőlőket plántálnak és eszik azok gyümölcsét. 3Móz. 26,6.

Kezeik munkáját élvezni fogják választottaim

22. **Nem úgy építenek, hogy más lakjék benne; nem úgy plántálnak, hogy más egye a gyümölcsöt, mert mint a fáké, oly hosszú lesz népem élete, és kezeik munkáját élvezni fogják választottaim.** 4Móz. 36,8. 2Krón. 15,7. Zsolt. 90,17. 1Tim. 6,17.

23. Nem fáradnak hiába, nem nemzenek a korai halálnak, **mivel az Úr áldottainak magva ők, és ivadékaik velük megmaradnak.** rész 61,9. Jer. 32,38. Hós. 9,12. Csel. 2,39. 2Thess. 1,9. 10. Tit. 2,13.

Mielőtt kiáltanának, én felelek

24. **És mielőtt kiáltanának, én felelek, ők még beszélnek, és én már meghallgattam.** rész 30,19. 58,9. Zsolt. 32,6. 91,15. 139,4. Dán. 9,21. Mát. 6,8. 32.

25. A farkas és bárány együtt legelnek, az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik, és a kígyónak por lesz az ő kenyere. **Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén; így szól az Úr.** 1Móz. 3,14. Dán. 2,35. Róm. 16,20. Jel. 14,1.

Arra tekintek, aki Igémet rettegi

66 Így szól az Úr: Az egek nékem ülőszékem, és a föld lábaimnak zsámolya: Milyen ház az, amelyet nékem építeni akartok, és mi az én nyugalmamnak helye? 2Krón. 6,18. Mát. 5,34. Csel. 7,49. 17,24.

2. Hiszen mindezeket kezem csinálta, így álltak elő mindezek; így szól az Úr. **Hanem arra tekintek én, aki nyomorult és megtört szellemű, és aki Igémet rettegi.** Ezsdr. 9,4. Zsolt. 34,18. 51,17. Péld. 28,14.

3. Aki bikát öl, embert üt agyon; aki juhhal áldozik, az ebet öl; aki ételáldozattal jön, disznóvért hoz elém; aki tömjént gyújt, bálványt imád! Miként ők így választák útjaikat, és utálatosságaikban gyönyörködtek: 3Móz. 2,2.

4. Akképpen választom én is az ő megcsúfolásukat, és rájuk hozom, amitől félnek; mivel hívtam és senki nem felelt, szóltam és nem hallották, és a gonoszt cselekedték szemeim előtt, s amit nem szerettem, azt választották. rész 65,12. Péld. 1,24.

Az Úr dicsősége megjelenik népén

5. Halljátok az Úr beszédét, akik rettegitek az Ő Igéjét: **Testvéreitek, akik gyűlölnek titeket és kitaszítanak benneteket nevemért, ezt mondják: Jelenjék meg az Úrnak dicsősége, hogy lássuk örömötöket; de ők megszégyenülnek.** rész 5,19. Mát. 24,9. Ján. 15,18. 2Thess. 1,10. Tit. 2,13.

6. Halld! Zúgás a város felől, hah! A templom felől, hah! Az Úr, aki megfizet ellenségeinek.

7. Mielőtt vajúdott volna, szült, mielőtt fájdalom jött rá, fiút hozott világra.

8. Ki hallott olyat, mint ez, ki látott hasonló dolgokat? **Hát egy ország egy nap jön-é világra, és egy nép egyszerre születik-é? Mert vajúdott és meg is szülte Sion az ő fiait!**

9. **Hát én csak megindítsam és ne vigyem véghez a szülést?** szól az Úr, vagy én, aki szülni engedek, bezárjam-é a méhet? így szól Istened. Jer. 1,12. 1Tim. 2,15.

10. Örüljetek Jeruzsálemmel, és örvendjetek fölötte mind, akik őt szeretitek; vigadjatok vele örvendezéssel mindnyájan, akik gyászoltatok miatta! Zsolt. 137,5.

11. **Hogy szopjatok és beteljetek vigasztalásának emlőjén, hogy igyatok és gyönyörködjetek dicsőségének bőségén.**

Ímé, kiterjesztem rá a békességet

12. Mivel így szól az Úr: **Ímé, kiterjesztem rá a békességet, mint egy folyóvizet, és mint kiáradott patakot, a népek dicsőségét, hogy szopjátok; ölben fognak hordozni, és térdeiken cirógatnak titeket.** rész 48,18. 60,4. 16. Jel. 21,24.

13. **Mint férfit, akit anyja vigasztal, akként vigasztallak titeket**, és Jeruzsálemben vesztek vigasztalást! rész 51,3. 19. Ján. 14,16. 26. 15,26. 16,7. 2Kor. 1,3. 4.

14. **Meglátjátok és örülni fog szívetek, csontjaitok virágoznak, mint a zöld fű, és megismerik az Úr kezét az Ő szolgáin**, és haragját ellenségei fölött. Zsolt. 34,20. Ezék. 37,1–10. Mal. 3,17. 18.

15. Mert ímé az Úr eljön tűzben, s mint forgószél az Ő szekerei, hogy megfizessen felindult haragjában, és megdorgáljon a tűz lángjában. rész 9,5. 2Thess. 1,8.

16. Mert az Úr tűzzel ítél és kardjával minden testet, és sokan lesznek az Úrtól megölettek. rész 27,1.

17. Akik megszentelik és megtisztítják magukat, hogy a kertekben áldozzanak egy középen álló körül, akik disznóhúst esznek és utálatosságot és egeret, együtt pusztulnak el mind, ezt mondja az Úr. rész 65,3. 4. 3Móz. 11,29.

Eljön az idő, hogy minden népeket egybegyűjtsek

18. Én pedig ismerem cselekedeteiket és gondolataikat! **Eljön az idő, hogy minden népeket és nyelveket egybegyűjtsek, hogy eljöjjenek és meglássák az én dicsőségemet.** Zsid. 4,13. Jel. 2,2.

19. **És teszek köztük jelt, és küldök közülük megszabadultakat a népekhez**, Tarsisba, Pulba és Ludba, az íjászokhoz, Tubálhoz és Jávánhoz; a messze szigetekre, **amelyek rólam nem hallottak, és nem látták dicsőségemet, és hirdetik dicsőségemet a népek között.** Mal. 1,11. Luk. 2,34.

20. **És elhozzák minden testvéreiteket minden népek közül ajándékul az Úrnak**, lovakon, szekereken, hintókban, öszvéreken és tevéken szentségemnek hegyére Jeruzsálembe, így szól az Úr, amint hozzák Izraelnek fiai az ajándékot tiszta edényben az Úrnak házába.

21. És ezek közül is választok a papok közé, a léviták közé, így szól az Úr.

JEREMIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Jeremiás prófétai elhivatása

1 Jeremiásnak, Hilkiás fiának beszédei, aki az Anatótban, Benjámin földjén lakó papok közül vala; Ján. 21,18.

2. Akihez szóla az Úr Jósiásnak, az Ammon fiának, Júda királyának napjaiban, az ő uralkodásának tizenharmadik esztendejében; 2Kir. 22,1. 2Pét. 1,21.

3. Továbbá Jójakimnak, a Jósiás fiának, Júda királyának napjaiban, Sedékiásnak, a Jósiás fiának, Júda királyának egészen tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, ami az ötödik hónapban volt; 2Kir. 23,34. 25,8.

4. Szóla pedig az Úr nékem, mondván:

5. **Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijöttél, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé.** 2Móz. 33,12. Ésa. 49,1. 5. Luk. 1,15. Csel. 9,15. 13,2. Róm. 11,29. Gal. 1,15.

6. És mondék: Ah, ah Uram Isten! Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én! 4Móz. 22,20. Ésa. 6,5.

Ímé, az én Igéimet adom a te szádba

7. Az Úr pedig monda nékem: **Ne mondd ezt: Ifjú vagyok én; hanem menj mindazokhoz, akikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked.** 2Móz. 4,10. 6,12. 30. Mát. 28,20.

8. **Ne félj tőlük, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged!** mond az Úr. 2Móz. 3,12. 5Móz. 31,6. 8. Józs. 1,5. Csel. 26,17.

9. És kinyújtá az Úr az Ő kezét, és megilleté számat, és monda nékem az Úr: **Ímé, az én Igéimet adom a te szádba!** 2Móz. 4,12. Ésa. 6,6. 51,16. Ezék. 2,9. Zsid. 13,6.

10. Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj! 2Kor. 10,4. Jel. 11,3–6.

Gondom van az én Igémre

11. Szóla továbbá nékem az Úr, mondván: Mit látsz te, Jeremiás? És mondék: Mandulavesszőt látok én.

12. És monda nékem az Úr: **Jól láttál, mert gondom van az én Igémre, hogy beteljesítsem azt.** rész 31,28. Zsolt. 127,1. Ésa. 55,10. 11. Ján. 15,7.

13. És másodszor is szóla hozzám az Úr, mondván: Mit látsz te? És felelék: Forró fazekat látok én, és pedig a szája észak felől van. Ezék. 11,3. 24,3.

14. És monda nékem az Úr: Észak felől támad a veszedelem e földnek minden lakosára.

15. Mert ímé, előhívom én az északi országok minden nemzetségét, mondja az Úr, és eljönnek, és mindegyik felállítja az ő királyiszékét Jeruzsálem kapui előtt, és köröskörül minden kerítése ellen, és Júdának minden városa ellen.

16. És kimondom ítéleteimet felettük az ő mindenféle gonoszságukért, minthogy elszakadtak tőlem, és idegen isteneknek áldoztak, és tulajdon kezeik munkáit imádták. 3Móz. 26,15.

17. Te azért övezd fel derekadat, és kelj fel, és **mondd meg nékik mindazt, amit én parancsolok néked; meg ne riadj tőlük**, különben én riasztalak el téged előlük! 2Móz. 3,10. 1Kir. 18,46.

18. **Mert ímé én erősített várossá, vasoszloppá és ércbástyává teszlek ma téged mind ez egész földön**, Júda királyai, fejedelmei és papjai ellen és a föld népe ellen.

19. **Viaskodni fognak ugyan ellened, de nem győznek le téged, mert én veled vagyok, azt mondja az Úr, hogy megszabadítsalak téged.** 4Móz. 14,9. Zsolt. 27,1. Péld. 16,7. Luk. 10,19. Róm. 8,31.

A hűtlenné vált Izrael

2 Majd szólott vala az Úr nékem, mondván:

2. Menj el, és kiálts Jeruzsálem füleibe, mondván: Ezt mondja az Úr: **Emlékezem reád, gyermekkorod ragaszkodására, mátkaságod szeretetére, amikor követtél engem a pusztában, a még be nem vetett földön.** Ezék. 16,8. 23,3. Hós. 2,15.

3. **Szent volt Izrael az Úrnak, az Ő termésének zsengéje**; akik emésztik őt, mind vétkeznek vala, veszedelem támada rájuk, azt mondja az Úr. Jak. 1,18. Jel. 14,4.

4. Halljátok meg az Úrnak szavát, Jákób háza és Izrael házának minden nemzetsége.

5. Így szól az Úr: Micsoda hamisságot találtak bennem a ti atyáitok, hogy elidegenedtek tőlem, és hiábavalóság után jártak, és hiábavalókká lettek? Ésa. 5,4. Mik. 6,3. Róm. 1,21.

6. Még csak azt sem mondták: Hol van az Úr, aki felhozott minket Egyiptom földjéről, aki vezérelt minket a pusztában, a kietlen és járatlan földön, a szomjúságnak és a halál árnyékának földjén, amelyen nem vonult át ember, és ahol halandó nem lakott?

7. **És bevittelek titeket a bőség földjébe, hogy annak gyümölcseivel és javaival éljetek**; és bementetek, és megfertőztettétek az én földemet, és az én örökségemet utálatossá tevétek.

8. A papok nem mondták: Hol van az Úr? A törvény magyarázói nem ismertek engem, és a pásztorok hűtlenekké lettek hozzám, a próféták pedig Baál által prófétáltak, és azok után jártak, akik tehetetlenek. Mal. 2,8. Róm. 2,20.

9. Azért még perbe szállok veletek, mondja az Úr, és perelni fogok a ti fiaitok fiaival is! Mik. 6,2.

10. Menjetek csak át a Kittim szigeteire, és lássátok meg; és küldjetek Kédárba is, és szorgalmasan vizsgálódjatok, és lássátok meg, ha volt-é ott ehhez hasonló?

11. Ha cserélt-é valamely nemzet isteneket, noha azok nem istenek. Az én népem pedig felcserélte az ő dicsőségét tehetetlenséggel! Zsolt. 106,20. Mik. 4,5. Róm. 1,23.

12. Álmélkodjatok ezen, oh egek, és borzadjatok és rémüljetek meg igen! Azt mondja az Úr.

13. Mert kettős gonoszságot követett el az én népem: **Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak maguknak; és repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet.** Ján. 4,14.

14. Szolga-é Izrael, avagy otthon szülött-é ő? Miért lett prédává?

15. Oroszlánok ordítanak reá, megeresztik hangjukat, és sivataggá teszik földjét; városai szétromboltatnak, lakatlanok.

16. Nóf és Tahpan fiai is betörik koponyádat. 5Móz. 33,20. Ésa. 8,8.

17. Vajon nem te szerezted-é ezt magadnak? Elhagytad az Urat, a te Istenedet, amikor vezérelt téged az úton!

18. Most is mi dolgod van néked Egyiptom útjával? Hogy Nilus-vizet igyál? Vagy mi dolgod van néked Assúr útjával? Hogy a folyam vizét igyad? Józs. 13,3. Ésa. 30,1. 2.

19. A magad gonoszsága fenyít meg téged, és a te elpártolásod büntet meg téged. Tudd meg hát és lásd meg, mily gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad az Urat, a te Istenedet, és hogy nem félsz engem, ezt mondja az Úr, a Seregeknek Ura.

20. **Bizony régóta széttörtem a te igádat, és letéptem köteleidet**, és azt mondtad: Nem leszek rabszolga; mindamellett minden magas halmon és minden lombos fa alatt bujkálsz te, mint egy parázna. 2Móz. 19,8. Ésa. 10,27. 14,25. Gal. 4,19.

21. **Pedig én úgy plántáltalak el téged, mint nemes szőlővesszőt, mindenestől hűséges magot**. Mimódon változtál hát nékem idegen szőlőtőnek fattyú hajtásává? Zsolt. 80,8. Mát. 21,33. Márk 12,1. Ján. 15,1.

22. Még ha lúgban mosakodnál is, vagy szappanodat megsokasítanád is, feljegyezve marad a te álnokságod előttem, mondja az Úr Isten. 5Móz. 32,34. Jób 14,17. Hós. 11,9.

23. Mimódon mondhatnád: Nem lettem tisztátalanná, nem jártam a Baálok után?! Lásd meg a te utadat a völgyben, ismerd meg csak: Mit cselekedtél! Gyorslábú kancateve, mely ide-oda futkos útjain.

24. Pusztához szokott nőstény vadszamár, mely érzékiségének kívánságában levegő után kapkod. Gerjedelmét kicsoda csillapíthatja le? Senki ne fárassza magát, aki ezt keresi, megtalálja ezt a maga hónapjában.

25. Tartóztasd meg lábadat a mezítelenségtől, és torkodat a szomjúságtól! És te azt mondod: Hiába, nem lehet! Mert idegeneket szeretek, és utánuk járok.

26. Amiképpen megszégyenül a tolvaj, ha rajtakapják, akképpen szégyenül meg Izrael háza: Ő maga, az ő királyai, fejedelmei, papjai és prófétái,

27. Akik azt mondják a fának: Te vagy az én atyám! A kőnek pedig: Te szültél engem! Bizony háttal fordulnak felém és nem arccal, de nyomorúságuk idején azt mondják majd: Kelj föl és szabadíts meg minket!

28. De hol vannak a te isteneid, amelyeket magadnak készítél? Keljenek fel, ha megszabadíthatnak téged a te nyomorúságod idején; hiszen annyi istened volt, oh Júda, ahány városod! Bír. 10,14. Ésa. 45,20.

29. Miért perlekedtek velem? Mindnyájan hűtlenekké lettetek hozzám, mondja az Úr. 2Krón. 36,16.

30. Hiába ostoroztam fiaitokat, a fenyítés nem fogott rajtuk; fegyveretek úgy emésztette prófétáitokat, mint pusztító oroszlán. Mát. 23,29. Csel. 7,52. 1Thess. 2,15.

31. Oh, te nemzetség! **Lásd meg az Úr dolgát**! A puszta voltam-é én Izraelnek, avagy a sötétség földje? Miért mondotta az én népem: Szabadok vagyunk, nem megyünk többé hozzád!

32. Vajon elfelejtkezik-é a lány az ő ékszereiről; a menyasszony az ő nyakláncairól? Az én népem pedig számtalan napokon elfelejtett engem! Zsolt. 106,21. Hós. 8,14.

33. Mit szépíted a te utadat, hogy te szeretetet keresel; holott még a gonoszokat is tanítod a te útjaidra!

34. Még ruháid szélén is található szegény, ártatlan emberek vére, nem azért, hogy betörésen kaptad őket, hanem mindamazokért! Zsolt. 106,38.

35. És azt mondod: Bizonyára ártatlan vagyok, hiszen elfordult tőlem az Ő haragja! Ímé, én törvénybe szállok veled, mivel azt mondod: Nem vétkeztem! 1Ján. 1,8.

36. Mit futkosol oly igen, változtatván utadat? Egyiptom miatt is megszégyenülsz, amint megszégyenültél Assúr miatt. 2Krón. 28,16. 21. Ésa. 30,3. Hós. 5,13.

37. Még ettől is elszakadsz s kezeidet fejedre kulcsolod, mert utálja az Úr a te bizodalmasaidat, és nem leszel velük szerencsés. 2Sám. 13,19.

Isten inti Izraelt

3 Nos hát! Ha elbocsátja valaki az ő feleségét, és ez eltávozik tőle és más férfiúé lesz: Vajon visszamehet-é még a férfi őhozzá? Nem lenne-é az a föld fertelmesen megfertőztetve? Te pedig sok szeretővel paráználkodtál, és visszajönnél hozzám? mondja az Úr. 5Móz. 24,4. Zak. 1,3.

2. Emeld fel szemeidet a magaslatokra, és lásd meg: Hol nem szeplősítettek meg téged? Az utakon vártál reájuk, mint az arab a pusztában, és megfertőztetted a földet paráznaságaiddal és gonoszságoddal. 1Móz. 38,14. 5Móz. 12,2. Péld. 23,28.

3. Noha megvonattak a korai záporok, és késői eső sem volt, mégis parázna asszony homlokúvá lettél, s szégyenkezni nem akartál. 3Móz. 26,19. Sof. 3,5.

4. Nemde mostantól így kiáltasz nékem: **Atyám! Ifjúságomnak Te vagy vezére.** Zsolt. 89,27. Ján. 20,17. Róm. 8,15. Gal. 4,6.

5. Mindörökké haragszik-é, mindvégig bosszankodik-é? Ímé, ezt mondod, de cselekszed a gonoszságokat, amint tőled telik. Zsolt. 103,9. Ésa. 57,16.

Júda Izrael példáját követi

6. Monda az Úr nékem Jósiás király napjaiban: Láttad-é, amit az elpártolt Izrael cselekedett? Elment ő minden magas hegyre és minden zöldellő fa alá, és ott paráználkodott.

7. És mondám, miután mindezt megcselekedte: **Térj vissza hozzám!** De nem tért vissza. És látta ezt az ő hitszegő húga, a Júda. 2Kir. 17,13.

8. És láttam, hogy mindamellett is, hogy elbocsátottam az elpártolt parázna Izraelt, és adtam néki elválásról való levelet, nem félt a hitszegő Júda, az ő húga, hanem elment, és ő is paráználkodott. Ezék. 23,11.

9. És lőn, hogy az ő paráznaságának hírével megfertőztette a földet; mert kővel és fával paráználkodott.

10. És mindez után sem tért vissza hozzám az ő hitszegő húga, a Júda, az ő szíve teljességével, hanem csak képmutatással, azt mondja az Úr.

11. És monda nékem az Úr: Igazabb az elpártolt Izrael, mint a hitszegő Júda.

Térj vissza, elpártolt Izrael, mert kegyelmes vagyok én

12. Menj el, és kiáltsd e szókat észak felé, és mondjad: **Térj vissza, elpártolt Izrael, ezt mondja az Úr, és nem bocsátom reátok haragomat, mert kegyel-mes vagyok én, ezt mondja az Úr, nem haragszom mindörökké.** Zsolt. 89,15. Ezék. 33,11.

13. Csakhogy ismerd el a te hamisságodat, hogy hűtlenné lettél az Úrhoz, a te Istenedhez, és szertefutottál útjaidon az idegenekhez mindenféle zöldellő fa alá, és az én szómra nem hallgattatok, ezt mondja az Úr. Mát. 1,21. Csel. 5,31. 1Ján. 1,9.

Isten megtérésre hív

14. **Térjetek meg, szófogadatlan fiak, azt mondja az Úr, mert én férjetekké lettem néktek, és magamhoz veszlek titeket,** egyet egy városból, kettőt egy nemzetségből, és beviszlek titeket Sionba. rész 31,6. 32. 5Móz. 24,16. Hós. 2,19. Róm. 11,4.

15. **És adok néktek szívem szerint való pásztorokat, és legeltetnek tudománnyal és értelemmel.** rész 23,4. 31,10. Ezék. 34,23. Csel. 20,28. Ef. 4,11.

16. És ha majd megsokasodtok és megszaporodtok a földön azokban a napokban, azt mondja az Úr, nem mondják többé: Az Úr szövetségének ládája! Szívére se veszi senki, rá se gondolnak, meg sem látogatják, és nem készítik meg újra. Ésa. 49,19. 65,17. Ján. 4,21–24. 1Kor. 3,16.

17. Abban az időben Jeruzsálemet hívják majd az Úr királyiszékének, és minden nemzet oda gyülekezik az Úr nevéért Jeruzsálembe, és nem követik többé gonosz szívüknek makacsságát.

18. Azokban a napokban a Júda háza Izrael házával fog járni, és együtt mennek be az északi földről abba a földbe, amelyet örökségül adtam a ti atyáitoknak. Ésa. 11,13. Hós. 1,11. Ámós 9,15.

19. Azt mondám ugyanis magamban: **Miképpen tegyelek téged a fiak közé, és adjam néked a kívánatos földet,** a pogányok seregének drága örökségét? És azt végezém: **Hívj engem Atyámnak, és ne pártolj el tőlem!** Zsolt. 106,24. Ésa. 63,16. Dán. 8,9. 11,16. Róm. 8,15.

20. Mindamellett amint hitszegővé lesz az asszony az ő társa iránt, úgy lettetek hitszegőkké irántam, Izrael háza, azt mondja az Úr.

21. Szó hallatszik a magaslatokon, Izrael fiainak esdeklő sírása, mert elfordították útjukat, elfelejtkeztek az Úrról, az ő Istenükről. Ésa. 15,2.

Térjetek vissza, és meggyógyítlak titeket

22. **Térjetek vissza, szófogadatlan fiak, és én meggyógyítom a ti elpártolástokat!** Ímé, mi hozzád járulunk, mert Te vagy az Úr, a mi Istenünk! Hós. 6,1. 14,1.

23. Bizony hiábavaló a halmokról, a hegyekről való zajongás; **bizony az Úrban, a mi Istenünkben van Izrael üdvössége!** Zsolt. 3,8. 121,1.

24. És ez a gyalázatosság emésztette a mi atyáink szerzeményét gyermekségünk óta: Juhaikat, szarvasmarháikat, fiaikat és leányaikat! Hós. 9,10.

25. Gyalázatunkban heverünk, és elborít minket a mi szégyenünk; mert vétkeztünk az Úr ellen, a mi Istenünk ellen. Mi és a mi atyáink gyermekségünk óta mind e mai napig, és nem hallgattunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára. Ezsdr. 9,7.

Új kezdet

4 Ha visszatérsz, Izrael, ezt mondja az Úr, hozzám térj vissza, és ha eltávolítod a te utálatosságaidat előlem és nem ingadozol; Jóel 2,12. Csel. 5,31.

2. És így esküszöl: **Él az Úr! Hűségben, egyenességben és igazságban, akkor Őbenne áldják majd magukat a nemzetek, és benne dicsekszenek.** 1Móz. 22,18. 5Móz. 10,20. Ésa. 45,23. 48,1. Zak. 8,8. 1Kor. 1,31.

3. Mert ezt mondja az Úr Júda és Jeruzsálem férfiainak: Szántsatok magatoknak új ugart, és ne vessetek tövisek közé! Hós 10,12. Mát. 13,7.

4. **Metéljétek magatokat körül az Úrnak, és távolítsátok el szívetek előbőreit,** Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai, hogy fel ne gyulladjon az én haragom, mint a tűz, és olthatatlanul ne égjen a ti cselekedeteitek gonoszsága miatt. 5Móz. 10,16. 30,6. Sof. 2,2. Ján. 3,3. 6. Róm. 2,29. Gal. 6,15. Tit. 3,5. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

Veszedelem északról

5. Adjátok hírül Júdában, és hallassátok Jeruzsálemben és mondjátok, és kürtöljétek az országban; kiáltsátok teljes erővel, és mondjátok: Gyűljetek össze és menjünk be az erősített városokba!

6. Emeljetek zászlót a Sion fölé; fussatok, meg ne álljatok, mert veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást!

7. Felkelt az oroszlán az ő tanyájából, és a népek pusztítója elindult; kijött helyéből, hogy elpusztítsa a te földedet; városaid lerontatnak, lakatlanokká lesznek. 2Kir. 24,1. Dán. 7,4.

8. Öltözzetek azért gyászba, sírjatok és jajgassatok, mert az Úr haragjának tüze nem távozott el rólunk! Ésa. 22,12.

9. Azon a napon pedig, ezt mondja az Úr, elvész a király bátorsága és a főemberek bátorsága, és a papok elálmélkodnak, és a próféták elcsodálkoznak.

10. Én pedig ezt mondom: Oh, Uram Isten! Bizony igen megcsaltad ezt a népet, és Jeruzsálemet, ezt mondván: Békességtek lesz! Holott a szablya lelkünkig hatott. Ezék. 14,9. 2Thess. 2,11.

11. Abban az időben azt mondják e népnek és Jeruzsálemnek: Szárasztó szél jön a magas helyekről a pusztában, az én népem leányának útján; nem szóráshoz és nem tisztításhoz való! Ezék. 17,10. Hós. 13,5.

12. Erős szél jön onnan reám is; azért hát ítéletet mondok ellenük.

13. Ímé! Úgy jön fel, mint a felleg, és szekerei olyanok, mint a szélvész, lovai gyorsabbak a saskeselyűknél. Jaj nékünk, mert elvesztünk! JerSir. 4,19. Hós. 8,1. Hab. 1,8.

14. Jeruzsálem, tisztítsd meg szívedet a gonoszságtól, hogy megtartassál! Meddig maradnak még tebenned a te bűnös gondolataid? Ésa. 1,16. Zsid. 9,14. Jak. 4,8.

15. Mert hírmondó szava hangzik Dán felől, és Efraim hegyéről vészhirdető.

16. Mondjátok meg a nemzeteknek, nosza, hirdessétek Jeruzsálem ellen: Őrizők jönnek messze földről, és kiáltoznak Júda városai ellen.

17. Mint a mezőnek őrizői, úgy lesznek ellene köröskörül, mert dacoskodott velem! mondja az Úr. 2Kir. 25,1. 4.

18. A te magad viselete és a te cselekedeteid szerezték ezeket néked; ez a gonoszságod bizony keserű, bizony egész a szívedig hatott! Zsolt. 107,17. Ésa. 50,1.

19. Oh én bensőm, oh én bensőm! Aléldozom, oh én szívemnek rekeszei! Háborog a szívem, nem hallgathatok! Hiszen hallottam én a kürt szavát, a harci riadót! Ésa. 21,3. Luk. 19,41. 42.

20. Vészre vészt jelentenek; bizony elpusztul az egész föld, nagy hamarsággal elpusztulnak az én sátraim, kárpitjaim egy pillantás alatt! Zsolt. 42,7.

21. Meddig látok még hadi zászlót, és hallom a kürt szavát?

22. Bizony bolond az én népem: Engem nem ismernek, balgatag fiak ők, és nem értelmesek! Bölcsek ők a gonoszra, jót cselekedni pedig tudatlanok! Róm. 1,22. 16,19. 1Kor. 14,20.

23. Nézek a földre, de ímé kietlen és puszta; és az égre, de nincsen világossága! 1Móz. 1,2. Ésa. 24,19.

24. Nézek a hegyekre is, ímé reszketnek; és a halmokra, de mind ingadoznak! Ezék. 38,20.

25. Nézek és ímé egy ember sincsen; és az ég madarai is mind elmenekültek. Sof. 1,3. 2Pét. 3,5. 6.

26. Nézek, és ímé a bő termőföld pusztává lett; és minden városa összeomlott az Úr előtt, az Ő haragjának tüze előtt!

27. Bizony ezt mondja az Úr: Pusztasággá lesz az egész ország, de nem vetem végét!

28. Azért gyászol a föld, és homályosodik el odafenn az ég, mert szólottam, határoztam, és meg nem bánom és el nem térek attól. 4Móz. 23,19. Ésa. 50,3. Hós. 4,3.

29. A lovasoknak és a kézíveseknek kiáltozása elől elfut minden város, elrejtőznek a sűrűségekbe, és felmásznak a sziklákra: minden város elhagyottá lett, és egyetlen ember sem lakik azokban. 2Kir. 25,4.

30. És te, elpusztult, mit cselekszel akkor? Ha bíborba öltözöl, ha arany kösöntyűkkel ékesíted magadat, és ha festékkel mázolod is ki szemeidet: hiába szépítgeted magadat! Megvetnek téged a szeretőid, életedre törnek. 2Kir. 9,30. Ezék. 23,40.

31. Mert mintha vajúdó asszony szavát hallanám, mintha az először szülőnek sikoltozását: olyan Sion leányának hangja; nyög, csapkodja kezeit: Jaj nékem! Mert roskadozik lelkem a gyilkosok előtt.

Isten szemei a hűségre néznek

5 Járjátok be Jeruzsálem utcáit, és nézzétek csak és tudjátok meg és tudakozzátok meg annak piacain, ha találtok-é egy embert; ha van-é valaki, aki igazán cselekszik, hűségre törekszik, és én megbocsátok néki! 1Móz. 18,23. 32. 2Krón. 16,9. Zsolt. 12,1. 34,15. 106,23. Ésa. 59,16. 62,6. 7. 63,5. Ezék. 22,30.

2. Még ha azt mondják is: Él az Úr! Bizony hamisan esküsznek! Tit. 1,16.

3. **Uram**! **A Te szemeid avagy nem a hűségre néznek-é**? Megverted őket, de nem bánkódtak; tönkre tetted őket, de nem akarják felvenni a dorgálást; orcáik keményebbekké lettek a kősziklánál; nem akartak megtérni. Ésa. 1,5. 9,13. Sof. 3,2.

4. Én pedig ezt mondom: Bizony szerencsétlenek ezek; bolondok, mert nem ismerik az Úrnak útját, Istenüknek ítéletét!

5. Elmegyek azért a főemberekhez, és beszélek velük; hiszen ők ismerik az Úrnak útját, Istenüknek ítéletét! Ámde ők törték össze egyetemlegesen az igát, és tépték le a köteleket! Mik. 3,1.

6. Azért széttépi őket az oroszlán az erdőből, elpusztítja őket a puszták farkasa, párduc ólálkodik az ő városaik körül; aki kijön azokból, mind szétszaggattatik; mert megsokasodtak az ő bűneik, és elhatalmasodtak az ő hitszegéseik. Hós. 13,7. Hab. 1,8.

7. Oh, miért bocsátanék meg néked? Fiaid elhagytak engem, és azokra esküsznek, akik nem istenek; noha jól tartottam őket, mégis paráználkodtak és tolongtak a parázna házába. 5Móz. 32,15. Józs. 23,7. Sof. 1,5. Gal. 4,8.

8. Mint a hizlalt lovak, fickándozókká lettek; mindenki az ő felebarátjának feleségére nyerít. Ezék. 22,11.

9. Avagy ne büntessem-é meg az ilyeneket, mondja az Úr, és az efféle népen, mint ez, ne álljak-é bosszút?

10. Menjetek fel az ő kerítéseire és rontsátok, de ne tegyétek semmivé egészen!

Távolítsátok el az ágait, mert nem az Úréi azok!

11. Mert igen hűtlenné lett hozzám az Izrael háza és a Júda háza, azt mondja az Úr!

12. Megtagadták az Urat, és azt mondták: Nincsen Ő, és nem jöhet reánk veszedelem; sem fegyvert, sem éhséget nem látunk! 2Krón. 36,16. Ésa. 28,15.

13. A próféták is széllé lesznek, és nem lesz, aki beszéljen bennük; így esik az ő dolguk!

14. Azért ezt mondja az Úr, a Seregeknek Istene: Miután ti ilyen szóval szóltatok: **Ímé, tűzzé teszem az én Igémet a te szádban, ezt a népet pedig fákká, hogy megemésszе őket!** rész 20, 9. 23,29. Zsolt. 34,15. 106,23. Ésa. 59,16. 62,6. 7. 63,5. Hós. 6,5.

A félelmetes ellenség

15. Ímé, én hozok reátok messzünnen való nemzetet, oh Izrael háza! ezt mondja az Úr. Kemény nemzet ez, ős időből való nemzet ez; nemzet, amelynek nyelvét nem tudod, és nem érted, mit beszél!

16. Tegze olyan, mint a nyitott sír; mindnyájan vitézek. Ésa. 5,26.

17. És megemészti aratásodat és kenyeredet; megemészti fiaidat és leányaidat; megemészti juhaidat és ökreidet; megemészti szőlődet és fügédet; erősített városaidat, amelyekben te bizakodol, fegyverrel rontja le. 3Móz. 26,16.

A fogság oka

18. De még ezekben a napokban sem teszlek benneteket egészen semmivé, azt mondja az Úr.

19. Ha pedig az lenne, hogy kérdeznétek: Miért cselekedte mindezt velünk az Úr, a mi Istenünk? Akkor azt mondjad nékik: Amiképpen elhagytatok engem és idegen isteneknek szolgáltatok a ti földeteken: azonképpen idegeneknek fogtok szolgálni olyan földön, amely nem a tiétek. 5Móz. 29,24. 1Kir. 9,8.

20. Hirdessétek ezt a Jákób házában, és hallassátok Júdában, mondván:

21. Halljátok csak, te bolond és esztelen nép, akiknek szemeik vannak, de nem látnak; füleik vannak, de nem hallanak! Mát. 13,14. Ján. 12,40. Csel. 28,26. Róm. 11,8.

22. Nem féltek-é engem? Ezt mondja az Úr. Az én orcám előtt nem remegtek-é? Hiszen én rendeltem a fövenyt a tenger határának örök korlátul, amelyet át nem hághat, és ha megrázkódtatják is habjai, de nem bírnak vele, és ha megháborodnak, sem hághatnak át rajta. Péld. 8,29. Jel. 15,4.

23. De ennek a népnek szilaj és dacos szíve van; elhajlottak és elmentek;

24. És még szívükben sem mondják: **Oh, csak félnők az Urat, a mi Istenünket, aki esőt, korai és késői záport ad annak idejében; az aratásnak rendelt heteit megőrzi számunkra!** 1Móz. 8,22. Zsolt. 147,8. Jóel 2,23. Mát. 5,45. Csel. 14,17. Jak. 5,7.

25. A ti bűneitek fordították el ezeket tőletek, és a ti vétkeitek fosztottak meg titeket e jótól!

26. Mert istentelenek vannak az én népem között; guggolva fülelnek, mint a madarászok; tőrt hánynak, embereket fogdosnak.

27. Mint a madárral teli kalitka, úgy vannak teli az ő házaik álnoksággal; ezért lettek nagyokká és gazdagokká!

28. Meghíztak, megfényesedtek; eláradtak a gonosz beszédben; az árvának ügyét nem ítélik igaz ítélettel, hogy boldoguljanak; sem a szegényeknek nem szolgáltatnak igazságot. Zsolt. 73,12.

29. Hát ezeket ne büntessem-é meg, ezt mondja az Úr; az ilyen nemzeten, mint ez, avagy ne álljon-é bosszút az én lelkem?

30. Borzadalmas és rettenetes dolgok történnek e földön: Mal. 3,5.

31. A próféták hamisan prófétálnak, és a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, és az én népem így szereti! De mit cselekszenek majd utoljára?! Ésa. 30,10. Ezék. 13,6. Mik. 2,11.

Közel a vég

6 Benjámin fiai, fussatok ki Jeruzsálemből, és fújjatok kürtöt Thekoában, és tűzzetek ki zászlót Bét-Hakkeremben; mert veszedelem fenyeget észak felől és nagy romlás! Józs. 18,28. Neh. 3,14.

2. A szép és elkényeztetett asszonyhoz tettem hasonlóvá Sion leányát.
3. Pásztorok jönnek el hozzá nyájaikkal együtt; felvonják mellette a sátrakat köröskörül; mindenki legelteti, ami keze ügyébe esik.
4. Készüljetek hadba ellene; keljetek fel, és menjünk fel délben! Jaj nékünk, mert hanyatlik már a nap, mert hosszabbodnak az esteli árnyékok!
5. Keljetek fel és menjünk fel éjjel, és rontsuk le az ő palotáit!
6. Mert ezt mondja a Seregeknek Ura: Vágjatok fákat és hányjatok töltést Jeruzsálem ellen; a büntetés városa ez, csupa nyomorgatás van benne! 2Kir. 21,16.
7. Mint a kút hidegen tartja meg a vizét, úgy tartja meg az ő gonoszságát: erőszakosság és önkény hallatszik benne, és betegség és vereség van előttem szüntelen.
8. Térj eszedre, oh Jeruzsálem, hogy el ne szakadjak tőled; hogy pusztává ne tegyelek téged, lakhatatlan földdé!
Ezék. 23,18. Hós. 9,12.

A próféta szent haragja

9. Ezt mondja a Seregek Ura: Teljesen megszedik Izrael maradékát, mint a szőlőt. Fordítsd kezedet reájuk, mint a szőlőszedő a kosarakra!
10. Kinek szóljak és kiket kérjek, hogy hallják? Ímé, az ő fülük körülmetéletlen és nem figyelhetnek! Ímé, az Úr szava utálatossággá lett előttük; nem gyönyörködnek abban: 1Móz. 6,12. Csel. 7,51.
11. Azért telve vagyok az Úr haragjával, elfáradtam azt visszatartani! Öntsd ki a gyermekekre az utcán, és az ifjak gyülekezetére is egyszersmind; sőt még a férj a feleséggel, az öreg az aggastyánnal szintén fogattassanak el;
12. És házaik idegenekre szálljanak, mezőik és feleségeik is egyszersmind; mert kinyújtom kezemet e föld lakosaira, azt mondja az Úr.
13. Mert kicsinyeiktől fogva nagyjaikig mindnyájan telhetetlenségnek adták magukat; a prófétától fogva a papig mindnyájan csalárdságot űznek.
Ésa. 56,11. Mik. 3,5.
14. És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!
Ezék. 13,10.
15. Szégyenkezniük kellene, hogy utálatosságot cselekedtek, de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak; ezért elesnek majd az elesendőkkel; az ő megfenyíttetésük idején elhullanak, azt mondja az Úr.
16. Így szólt az Úr: **Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjetek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek**! És azt mondták: Nem megyünk! 2Móz. 33,13. Ésa. 14,3. Mal. 4,4. Mát. 11,29. Luk. 16,29. Zsid. 4,9–11.
17. Őrállókat is rendeltem föléjük, mondván: Figyeljetek a kürtnek szavára! És azt mondták: Nem figyelünk!
Ésa. 21,11. 58,1. Ezék. 3,17. Hab. 2,1.
18. Azért halljátok meg, ti nemzetek, és tudd meg, te gyülekezet azt, ami következik reájuk.
19. Halld meg, oh föld! Ímé, én veszedelmet hozok erre a népre, az ő gondolatainak gyümölcsét, mert nem figyeltek az én beszédeimre, és az én törvényemet megvetették. Péld. 1,31.
20. Minek nékem ez a tömjén, ami Sébából kerül, és a messze földről való jó illatú fahéj? A ti égőáldozataitok nincsenek kedvemre, sem a ti véresáldozataitok nem tetszenek nékem. Ésa. 66,3. Ámós 5,21.
21. Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én akadályokat szerzek e népnek, és megbotlanak bennük az atyák és fiak együttesen, a szomszéd és az ő barátja elvesznek. Jób 5,12. Ésa. 8,14.

Az északi földről való ellenség

22. Így szól az Úr: Ímé, nép jön el az északi földről, és nagy nemzet serken fel a földnek végéről!
23. Kézívet és kopját ragad, kegyetlen az és nem könyörül; szavuk zúg, mint a tenger, és lovakon nyargalnak, fejenként viadalra készen ellened, oh Sion leánya!
24. Halljuk a hírét: Kezeink elesnek; szorongás vesz erőt rajtunk, reszketés, mint a vajúdó asszonyon.

25. Ki ne menjetek a mezőre, és az úton se járjatok; mert ellenség fegyvere, rémület fenyeget köröskörül. Bír. 5,6.

26. Népem leánya! Ölts gyászt, és heverj a porban, sírj, mint az egyszülöttet siratják, zokogj keservesen; mert reánk tör a pusztító hamar! Mik. 1,10. Zak. 12,10.

27. **Próbálóvá tettelek téged az én népem között**; **őrállóvá**, **hogy megismerd és megpróbáld az ő útjukat**.

28. Mindnyájan igen vakmerők, rágalmazva járnak, réz és vas; mindnyájan elvetemültek ők. Ezék. 22,18.

29. Megégett a fúvó a tűztől, elfogyott az ón, hiába olvaszt az olvasztó, mert gonoszok, meg nem tisztíthatók.

30. Megvetett ezüstnek hívjátok őket, mert az Úr megvetette őket!
Hós. 9,17. Zak. 11,8.

Jobbítsátok meg a ti útjaitokat

7 Az a beszéd, amelyet az Úr szóla Jeremiásnak, mondván:

2. Állj az Úr házának ajtajába, és kiáltsd ott e beszédet, és mondjad: Halljátok az Úr beszédét mind, ti júdabeliek, akik bementek ezeken az ajtókon, hogy imádjátok az Urat!

3. Így szól a Seregek Ura, Izrael Istene: **Jobbítsátok meg a ti útjaitokat és cselekedeteiteket**, **és veletek lakozom e helyen**!

4. Ne bízzatok hazug beszédekben, mondván: Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma ez! Ésa. 48,1. 2.

5. **Mert csak ha valóban megjobbítjátok a ti útjaitokat és cselekedeteiteket**; ha igazán ítéltek az ember között és felebarátja között;

6. Ha jövevényt, árvát és özvegyet meg nem nyomorgattok, és ezen a helyen ártatlan vért ki nem ontotok, és idegen istenek után sem jártok a magatok veszedelmére:

7. **Akkor lakozom veletek ezen a helyen**, a földön, amelyet a ti atyáitoknak adtam, öröktől fogva mindörökké.
5Móz. 4,40.

8. Ímé, ti hisztek a hazug beszédeknek, haszon nélkül!

9. Nemde loptok, öltök és paráználkodtok, hamisan esküsztök, a Baálnak áldoztok és idegen istenek után jártok, akiket nem ismertek: 1Móz. 20,3. 1Kir. 18,21. Sof. 1,5.

10. És eljöttök, és megállotok előttem e házban, amely az én nevemről neveztetik, és ezt mondjátok: Megszabadultunk; hogy ugyanazokat az utálatosságokat cselekedhessétek! Ezék. 23,39.

11. Vajon latrok barlangjává lett-é ez a ház tielőttetek, amely az én nevemről neveztetik? Ímé, én is látok, azt mondja az Úr. Ésa. 56,7. Mát. 21,13. Ján. 2,14.

12. Mert menjetek csak el az én helyemre, amely Silóban van, ahol először lakoztam az én nevemmel, és lássátok meg, hogy mit cselekedtem azzal az én népemnek, Izraelnek gonoszságáért! Józs. 18,1.

13. Most pedig, mivelhogy mindezeket a cselekedeteket megcselekszitek, azt mondja az Úr, és mivelhogy szüntelen szóltam és szóltam tinéktek, de nem hallottátok, és kiáltottam néktek, de nem feleltetek: Péld. 1,24. Ésa. 65,12. 66,4.

14. Azért úgy cselekszem e házzal, amely az én nevemről neveztetik, amelyben ti bizakodtok, és e hellyel, amelyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, amint Silóval cselekedtem.

15. És elvetlek titeket színem elől, amint elvetettem mind a ti atyátokfiait, Efraimnak minden magvát. 2Kir. 17,23.

16. És te ne imádkozzál e népért, se jajszót, se könyörgést ne emelj érettük, és nálam közben ne járj, mert én meg nem hallgatlak téged! 2Móz. 32,10.

17. Nem látod-é te: Mit cselekszenek ők Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin?

18. A fiak fát szedegetnek, az atyák gyújtják a tüzet, az asszonyok pedig dagasztanak, hogy az ég királynőjének béleseket készítsenek, és az idegen isteneknek italáldozatokkal áldoznak, hogy engem felingereljenek.

19. Avagy engem ingerelnek-é ők, azt mondja az Úr, és nem magukat-e, hogy gyalázat borítsa orcájukat? 1Kor. 10,22.

20. Azért ezt mondja az Úr Isten: Ímé, az én haragom és búsulásom kiömlik e helyre, az emberekre és a barmokra, a mezőnek fáira és a földnek gyümölcseire, és égni fog, és el nem aluszik.

21. Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Égőáldozataitokat rakjátok a ti véreséldozataitokhoz, és egyetek húst!

22. Mert nem szóltam a ti atyáitokkal, és nem rendelkeztem velük, amikor kihoztam őket Egyiptom földjéről, az égőáldozat és véreséldozat felől; 1Sám. 15,22.

23. Hanem ezekkel a szavakkal utasítottam őket, mondván: **Hallgassatok az én szómra, és én Istenetekké leszek, ti pedig az én népemmé lesztek, és mind csak azon az úton járjatok, amelyre utasítottalak titeket, hogy jól legyen dolgotok!** 2Móz. 19,5. 5Móz. 6,3. Józs. 1,8. Péld. 4,20. 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16.

24. De nem hallgattak, és fülüket sem hajtották felém, hanem az ő gonosz szívük fásultságában a maguk tanácsa szerint jártak, és háttal valának felém, és nem arccal. Zsolt. 81,11. 12.

25. Attól a naptól fogva, melyen kijöttek a ti atyáitok Egyiptom földjéből e mai napig küldtem hozzátok minden én szolgámat, a prófétákat napról napra, szüntelen küldöttem; 2Krón. 36,15.

26. De nem hallgattak reám, és fülüket sem hajtották felém; hanem megkeményítették nyakukat, és gonoszabbul cselekedtek, mint az ő atyáik! Neh. 9,17.

27. Ha elmondod nékik mind e szavakat, és nem hallgatnak reád, ha kiáltasz nékik, és nem felelnek néked: Ezék. 2,7.

28. Akkor ezt mondd nékik: Az a nép ez, amely nem hallgat az Úrnak, az ő Istenének szavára, sem fenyítését fel nem veszi; elveszett a hűség; kiszaggattatott az ő szájukból.

29. Nyírd le hajadat és vesd el, és kezdj a hegyeken gyászéneket, mert utálja az Úr és elhagyja a nemzetséget, amelyre haragszik. Ésa. 15,2. Mik. 1,16. Ef. 2,3.

30. Mert gonoszt műveltek előttem Júdának fiai, azt mondja az Úr; utálatosságaikat bevitték abba a házba, amely az én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt.

31. És felépítették a Tófet magaslatait, amely a Ben-Hinnom völgyében van, hogy megégessék fiaikat és leányaikat tűzben, amit nem parancsoltam, és ami gondolatomban sem volt. 5Móz. 17,3. 2Kir. 23,10.

32. Azért ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, amikor nem beszélnek többé a Tófetről, sem a Ben-Hinnom völgyéről, hanem az öldöklés völgyéről; és temetkezni fognak Tófetben, és hely sem lesz elég.

33. És e nép holtteste az ég madarainak és a mezei barmoknak lesz eledelükké, és nem lesz, aki elriassza azokat!

34. És megszüntetem Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin az örömnek szavát és a vigasságnak szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát; mert pusztává lesz a föld! 3Móz. 26,33. Hós. 2,11.

A bálványimádás büntetése

8 Abban az időben, azt mondja az Úr, kihányják majd Júda királyainak csont-jait és az ő fejedelmeinek csontjait, a papok csontjait és a próféták csontjait és Jeruzsá-lem lakosainak csontjait az ő sírjaikból;

2. És kiterítik azokat a napra és a holdra és az égnek minden serege elé, amelyeket szerettek, és amelyeknek szolgáltak, és amelyek után jártak, és amelyeket kerestek, és amelyek előtt leborultak; nem szedetnek össze, el sem temettetnek, ganéjjá lesznek a föld színén!

3. És inkább választja a halált, mint az életet az egész maradék, mindazok, akik megmaradtak a gonosz nemzetségből, mindazokon a helyeken; ahol megmaradtak, ahová kiűztem őket; azt mondja a Seregek Ura! Jób 3,21. Jel. 9,6.

4. Ezt is mondjad nékik: Így szól az Úr: Úgy esnek-é el, hogy fel nem kelhetnek? Ha elfordulnak, nem fordulhatnak-é vissza?

5. Miért fordult el ez a nép, Jeruzsálem népe, örök elfordulással? A csalárdságnak adták magukat, visszafordulni nem akarnak.

6. Figyeltem és hallottam: Nem igazán beszélnek, senki sincs, aki megbánja az ő gonoszságát, ezt mondván: Mit cselekedtem? Mindnyájan az ő futópályájukra térnek, mint a harcra rohanó ló. 2Pét. 3,9.

7. **Még az eszterág is tudja a maga rendelt idejét az égben, és a gerlice, a fecske és daru is megtartják, hogy mikor**

kell elmenniük, de az én népem nem tudja az Úr ítéletét! Ésa. 1,3. Én. 2,12.

8. Hogyan mondhatjátok: Bölcsek vagyunk, és az Úr törvénye nálunk van? Bizony, ímé hazugságra munkál az írástudók hazug tolla! Róm. 2,17.

9. Megszégyenülnek a bölcsek, megrémülnek és megfogattatnak! **Ímé, megvetették az Úr szavát; micsoda bölcsességük van tehát nékik?**

10. Azért az ő feleségeiket idegeneknek adom, mezőiket hódítóknak; mert kicsinytől fogva nagyig mindnyájan nyereség után nyargalnak; a prófétától fogva a papig mindnyájan hamisságot űznek. Ésa. 56,11.

11. És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!

12. Szégyenkezniük kellene, hogy utálatosságot cselekedtek; de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak: Ezért elesnek majd az elesendőkkel; az ő megfenyíttetésük idején elhullanak, azt mondja az Úr. Ezék. 13,10. Sof. 3,5.

13. Végképpen véget vetek nékik, azt mondja az Úr! Nincs gerezd a szőlőtőkén, nincs füge a fügefán, a levele is elhervadt; azt teszem azért, hogy tovavigyék őket. Ésa. 5,1. Jóel 1,7. Mát. 21,19. Luk. 13,6.

14. Miért ülünk még? Gyűljetek össze, és menjünk be az erősített városokba, és hallgassunk ott; mert az Úr, a mi Istenünk hallgatásra juttatott minket, és mérges vizet adott innunk; mert vétkeztünk az Úr ellen!

15. Miért békességre várni, holott nincs semmi jó; gyógyító időre, holott ímé itt van az ijedelem.

16. Dántól fogva hallatszik az ő lovainak tüsszögése; méneinek nyerítő hangjától reng az egész föld; és eljönnek és megemésztik e földet és mindenét, amije van, a várost és annak lakóit.

17. Mert ímé, én viperakígyókat bocsátok reátok, amelyek ellen nincsen varázslás, és megmarnak titeket, azt mondja az Úr!

18. Megnyugodhatom-é a nyomorúság felett? Szívem eleped énbennem!

19. Ímé, az én népem leányának kiáltó szava a messze földről: Nincsen-é ott az Úr a Sionon? Nincsen-é azon az ő Királya? Miért ingereltek fel engem az ő faragott bálványaikkal, az idegen semmiségekkel?

20. Elmúlt az aratás, elvégződött a nyár, és mi nem szabadultunk meg!

21. Az én népem leányának romlása miatt megromlottam, szomorkodom, iszonyat fogott el engem! Jóel 2,6. Náh. 2,10.

22. Nincsen-é balzsamolaj Gileádban? Nincsen-é ott orvos? Miért nem gyógyíttatott meg az én népem leánya? 1Móz. 37,25.

Kesergés a nép romlottsága felett

9 Bárcsak a fejem vízzé változnék, a szemem pedig könnyhullatásnak kútfejévé, hogy éjjel nappal sirathatnám az én népem leányának megöltjeit!

2. Bárcsak pusztába vinne engem valaki, utasok szállóhelyére, hogy elhagyhatnám az én népemet, és eltávozhatnám tőlük; mert mindnyájan paráznák, hitszegők gyülekezete! 1Sám. 2,12. Hós. 4,1.

3. Felvonták nyelvüket, mint kézívüket, hazugsággal és nem igazsággal hatalmasok e földön; mert gonoszságból gonoszságba futnak, engem pedig nem ismernek, azt mondja az Úr. Róm. 1,28. 1Kor. 15,34.

4. Mindenki őrizkedjék a barátjától, és egyetlen atyátokfiának se higgyetek, mert minden atyafi cselbe csal, és minden barát rágalmazva jár. Bír. 2,10. Péld. 1,29. Mik. 7,5. 6.

5. Egyik a másik ellen csúfoskodik, és nem szólnak igazat; nyelvüket hazug beszédre tanítják, elfáradtak a gonosztevésben.

6. A te lakásod az álnokság közepében van; az álnokság miatt nem akarnak tudni felőlem, ezt mondja az Úr.

7. Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megolvasztom őket, és megpróbálom őket, mert mit cselekedjem egyebet az én népem leánya miatt?

8. Sebző nyíl a nyelvük, álnokságot beszél; szájával békességesen szól barátjához, a szívében pedig lest hány.

9. Avagy ne fenyítsem-é meg őket ezekért? Azt mondja az Úr; vajon az efféle nemzetségen ne álljak-é bosszút?

10. A hegyeken sírást és zokogást támasztok, és a pusztai ligetekben gyász-

éneket; mert kiégnek úgy, hogy senki se megy keresztül rajtuk, és nem hallják a nyájak bégetését; az ég madaraitól fogva a barmokig minden elköltözik és elmenekül.

11. Jeruzsálemet pedig kőhalommá teszem, sakálok tanyájává, és Júda városait sivataggá változtatom, hogy lakatlan legyen.

12. Kicsoda olyan bölcs férfiú, hogy értse ezeket, és akihez az Úr szája szólt, hogy hirdesse azt, hogy miért vész el a föld, és ég ki, mint a puszta, amelyen senki se menjen keresztül? Zsolt. 107,43. Ésa. 42,23.

13. Monda továbbá az Úr: Mivelhogy elhagyták az én törvényemet, amelyet eléjük adtam, és nem hallgattak az én szómra, és nem jártak aszerint;

14. Hanem jártak az ő kevély szívük után és a Baálok után, amikre atyáik tanították őket: Gal. 1,14.

15. Azért, ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Ímé, én megétetem őket, ezt a népet, ürömmel, és megitatom őket mérges vízzel. Zsolt. 80,5. JerSir. 3,15.

16. És szétszórom őket a nemzetek között, amelyeket nem ismertek sem ők, sem atyáik, és utánuk küldöm a fegyvert, amíg megsemmisítem őket. Ezék. 12,15.

17. Ezt mondja a Seregek Ura: Figyelmezzetek reá, és hívjátok a sirató asszonyokat, hogy jöjjenek el, és a bölcs asszonyokhoz is küldjetek, hogy jöjjenek el,

18. És siessenek és fogjanak síráshoz miattunk, és a mi szemeink is hullassanak könnyeket, és szempilláink vizet ömleszszenek! JerSir. 2,19. Jóel 2,17. Róm. 8,26.

19. Mert a Sionról siralomnak szava hallatszik: Oh, hogy elpusztultunk! Igen megszégyenültünk, mert elhagyjuk e földet, mert széthányták lakhelyeinket!

20. Bizony halljátok meg, ti asszonyok, az Úrnak szavát, és vegye be a ti fületek az Ő szájának beszédét, és tanítsátok meg leányaitokat a sírásra, és egyik asszony a másikat a jajgatásra;

21. Mert feljött a halál a mi ablakainkra, bejött a mi palotáinkba, hogy kipusztítsa a gyermekeket az utakról, az ifjakat az utcákról.

22. Szólj! Ezt mondja az Úr, és az emberek holtteste hever, mint a ganéj a mezőn, és mint a kéve az arató után, és nincs, aki összegyűjtse.

23. Ezt mondja az Úr: **Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcsességével, az erős se dicsekedjék az erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával**; Zsolt. 33,16. Mik. 6,8. 1Kor. 1,31.

24. **Hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön; mert ezekben telik kedvem**, azt mondja az Úr. Zsolt. 20,7. 2Kor. 10,17.

25. Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és megfenyítek minden körülmetélkedettet a körülmetéletlenekkel együtt:

26. Egyiptomot és Júdát, Edomot és az Ammon fiait, Moábot és mindazokat, akik nyírott üstökűek és a pusztában laknak; mert mindez a nemzet körülmetéletlen, és Izraelnek egész háza is körülmetéletlen szívű. Róm. 2,28. 29. Gal. 4,6. 6,15. 1Pét. 1,23.

Nincs hozzád hasonló, Uram!

10 Halljátok meg a szót, amit az Úr szól néktek, Izrael háza!

2. Ezt mondja az Úr: **A pogányok útját el ne tanuljátok, és az égi jelektől ne féljetek**, mert a pogányok félnek azoktól! Ésa. 44,25. 47,10–13. Dán. 1,20.

3. Mert a népek bálványai csupa hiábavalóság, hiszen az erdő fájából vágják azt; ácsmester kezei készítik bárddal.

4. Ezüsttel és arannyal megékesíti azt, szegekkel és pörölyökkel megerősítik, hogy le ne essék.

5. Olyanok, mint az egyenes pálmafa, és nem beszélnek; viszik-hordják őket, mert mozdulni nem tudnak. Ne féljetek tőlük, mert nem tehetnek rosszat; de jót tenni se képesek! Zsolt. 115,5. Hab. 2,19. 1Kor. 12,2.

6. **Nincs hozzád hasonló, Uram! Nagy vagy és nagy a Te neved a Te hatalmadért!** 2Móz. 15,11. Zsolt. 86,8. 10. Fil. 2,9.

7. **Ki ne félne téged, nemzetek Királya? Bizony tiéd a tisztelet, mert a nemzetek minden bölcse közt és azok minden országában sincs hozzád hasonló!** Jel. 15,4.

8. Mind egyig balgatagok és bolondok; hiábavalóságokra tanít; fa az. Róm. 1,22.
9. Tarsisból hozott lapított ezüst és Ofirból való arany; az ácsnak és az ötvös kezének munkája; öltözetük kék és piros bíbor; mesterek munkája valahány. Dán. 10,5.
10. **De az Úr igaz Isten, élő Isten, és örökkévaló Király**; az Ő haragja előtt reszket a föld, és a nemzetek nem szenvedhetik el felindulását. 1Tim. 6,17. 1Ján. 5,20.
11. Mondjátok meg hát nékik: Az istenek, akik az eget és földet nem alkották, el fognak veszni e földről és az ég alól!
12. **Ő teremtette a földet az Ő erejével, Ő alkotta a világot az Ő bölcsességével, és Ő terjesztette ki az egeket az Ő értelmével.** 1Móz. 1,1. 6. Zsolt. 136,5.
13. **Szavára vízzúgás támad az égben, és felhők emelkednek fel a föld határairól; villámlásokat készít az esőnek, és kihozza a szelet a rejtekhelyéből.** Zsolt. 65,9. 68,9. 135,7. 147,8. Zak. 10,1.
14. Minden ember bolonddá lett, tudomány nélkül, minden ötvös megszégyenül az ő öntött képével, mert hazugság az ő öntése, és nincsen azokban lehelet.
15. Hiábavalók azok, nevetségre való munka, elvesznek az ő megfenyíttetésük idején!
16. **Nem ilyen a Jákób része, mint ezek; mert a mindenség alkotója Ő, és Izrael az Ő örökségének pálcája; Seregek Ura az Ő neve!** Zsolt. 16,5. Luk. 3,24.
17. Gyűjtsd össze a földről a te áruidat, aki erősített városban lakozol!
18. Mert ezt mondja az Úr: Ímé, én elvetem ezúttal e föld lakosait, és megsanyargatom őket, hogy megtaláljanak.
19. Jaj nékem az én romlásom miatt, gyógyíthatatlan az én sebem! De azt mondom mégis: Bizony ilyen az én verességem, és szenvedem azt!
20. Sátorom elpusztíttatott, köteleim mind elszakadoztak, fiaim elszakadtak tőlem és odavannak ők; nincs többé, aki kifeszítse sátoromat, és felvonja kárpitjaimat!
21. Mert oktalanok voltak a pásztorok, és nem keresték az Urat; ezért nem boldogultak, és minden nyájuk szétszóratott.
22. A hír hangja ímé megjött, és nagy zúgás kél észak földje felől, hogy pusztává tegyék Júdának városait, és sakálok tanyájává.
23. Tudom Uram, hogy az embernek nincs hatalmában az ő útja, és egyetlen járókelő sem teheti, hogy irányozza a maga lépését! Példa. 16,1. 20,24.
24. **Fenyíts meg engem, Uram, de mértékkel, nem haragodban, hogy szét ne morzsolj engem!** Zsolt. 6,1. 38,1.
25. Öntsd ki haragodat ama nemzetekre, amelyek nem ismernek téged, és ama nemzetségekre, amelyek nem hívják segítségül a Te nevedet; mert megették Jákóbot, bizony megették őt, és elemésztették őt, és lakóhelyét elpusztították! Zsolt. 79,6. 1Thess. 4,5. 2Thess. 1,8.

Halljátok meg e szövetség Igéit

11 Az a beszéd, amelyet az Úr beszélt Jeremiásnak, mondván:
2. **Halljátok meg e szövetség Igéit**, és beszéljétek el Júda férfiainak és Jeruzsálem lakosainak!
3. Ezt mondjad azért nékik: Így szól az Úr, Izraelnek Istene: Átkozott mindenki, aki meg nem hallja e szövetségnek Igéit, 5Móz. 27,26. Gal. 3,10.
4. Amelyet akkor parancsoltam a ti atyáitoknak, amikor kihoztam őket Egyiptom földjéről, a vaskemencéből, mondván: **Halljátok meg az én szómat, és cselekedjétek mindazokat, amiket én parancsolok néktek, és népemmé lesztek, én pedig Istenetekké leszek néktek;**
5. **Hogy beteljesítsem az esküvést, amellyel megesküdtem a ti atyáitoknak,** hogy nékik adom a tejjel és mézzel folyó földet, amint most van ez! És felelék, és mondám: Ámen, Uram! Zsolt. 105,9.
6. És monda az Úr nékem: Kiáltsd mindez Igéket Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin, mondván: **Halljátok e szövetség Igéit, és cselekedjétek azokat!** Luk. 8,21. Ján. 13,17. Róm. 2,13. Jak. 1,22.
7. Mert kérve kértem a ti atyáitokat, amikor felhoztam őket Egyiptom földjéről, mind e napig, szüntelenül kérvén és mondván: **Halljátok meg az én szómat!** Péld. 4,20–22.

8. De nem hallották, még fülüket sem hajtották arra, hanem ment mindenki az ő gonosz szívének hamissága után, és rájuk szabtam e szövetségnek minden Igéjét, amelyeket azért parancsoltam, hogy megcselekedjék, de nem cselekedték.

9. És monda az Úr nékem: Pártütés van a Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai között. Ezék. 22,25. Hós. 6,9.

10. Visszatértek az ő atyáiknak előbbi bűneire, akik nem akarták hallani az én Igéimet, és ők maguk is idegen istenek után járnak, hogy azoknak szolgáljanak. Izrael háza és Júda háza megszegte az én szövetségemet, amelyet az ő atyáikkal kötöttem. Bír. 2,11. Ezék. 20,18.

11. Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én veszedelmet hozok reájuk, amelyből ki nem menekülhetnek, és kiáltanak majd hozzám, de nem hallgatom meg őket. Zsolt. 18,41. Péld. 1,28. Ésa. 1,15. Zak. 7,13.

12. És elmennek Júda városai és Jeruzsálem lakosai, és kiáltanak az istenekhez, akiknek ők áldozni szoktak, de azok nem oltalmazzák meg őket az ő nyomorúságuk idején. 5Móz. 32,37.

13. Mert városaidnak száma szerint voltak néked isteneid, oh Júda, és Jeruzsálem utcáinak száma szerint készítettétek a gyalázatnak oltárait, az oltárokat, hogy áldozzatok a Baálnak!

14. Te azért ne esdekelj e népért, és egy kiáltó és esdeklő szót se ejts érettük, mert én meg nem hallgatom őket, mikor kiáltanak majd hozzám az ő nyomorúságuk miatt. 2Móz. 32,10. 1Ján. 5,16.

15. Mit keres az én kedveltem az én házamban, miközben istentelenséget cselekszik? A fogadalmak és a szent hús elfordíthatják-e ítéletedet? Mikor gonoszságban vagy, akkor örvendezel. Tit. 1,15.

16. Lombos, szép formás gyümölcsű olajfa nevet adott néked az Úr. Nagy vihar morajánál tüzet gyújta rajta, és leromlottak az ágai. Róm. 11,17.

17. A Seregek Ura, aki plántált téged, rosszat végzett felőled Izrael házának és Júda házának rosszasága miatt, amit elkövettek magukban, hogy engem haragra ingereljenek, áldozván a Baálnak. Ésa. 5,2.

Jeremiás életére törnek

18. Az Úr tudtul adta nékem, és én tudtam; Te láttattad meg velem az ő cselekedeteiket is!

19. Én pedig olyan voltam, mint a mészárszékre hurcolt szelíd bárány, és nem tudtam, hogy terveket szőttek ellenem, mondván: Pusztítsuk el e fát gyümölcsével együtt; irtsuk ki ezt az élők földjéből, hogy még a nevét se emlegessék többé! Zsolt. 83,4.

20. És oh Seregek Ura, igaz bíró, veséknek és szívnek vizsgálója: hadd lássam a Te bosszúállásodat rajtuk, mert néked jelentettem meg az én ügyemet! 1Sám. 16,7. Zsolt. 7,8. Jel. 2,23.

21. Azért ezt mondja az Úr az anatóthbeli embereknek, akik életedre törnek és ezt mondják: Ne prófétálj az Úr nevében, hogy meg ne halj a mi kezünk által! Ámós 2,12.

22. Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megfenyítem őket; az ifjak fegyver által halnak meg, fiaik és leányaik pedig meghalnak éhen.

23. És senki sem marad meg közülük, hogyha veszedelmet hozok az anatóthbeli emberekre, az ő büntetésük esztendejét.

Jeremiás kesergése

12 Igaz vagy Uram, hogyha perlek is veled; éppen azért hadd beszélhessek veled peres kérdésekről! Miért szerencsés az istentelenek útja? Miért vannak békességben mindnyájan a hűtlenkedők? 1Móz. 18,25. Jób 12,6. Zsolt. 51,4. Mal. 3,15.

2. Beplántálod őket, meg is gyökereznek; felnevekednek, gyümölcsöt is teremnek; közel vagy te az ő szájukhoz, de távol vagy az ő szívüktől! Ésa. 29,13.

3. Engem pedig ismersz te, Uram! Látsz engem, és megvizsgáltad irántad való érzésemet: Szakítsd külön őket, mint a mészárszékre való juhokat, és készítsd őket a megölésnek napjára! Jak. 5,5.

4. Meddig gyászoljon a föld, és meddig száradjon el minden fű a mezőn? A benne lakók gonoszsága miatt pusztul el barom és madár, mert azt mondják: Nem látja meg a mi végünket! Zsolt. 107,34. Hós. 4,3.

5. Hogyha gyalogokkal futsz, és elfárasztanak téged: Mimódon versenyezhetnél a lovakkal? És ha csak békességes földön vagy bátorságban: Ugyan mit cselekednél a Jordán hullámai között? Józs. 3,15.

6. Bizony még a te atyádfiai és a te atyádnak háznépe is, ők is hűtlenül bántak veled; ők is tele torokkal kiabáltak utánad! Ne higgy nékik, még ha szépen beszélgetnek is veled!

7. Elhagytam házamat; ellöktem örökségemet, ellenségének kezébe adtam azt, akit lelkem szeret. 2Krón. 36,16.

8. Az én örökségem olyanná lett hozzám, mint az oroszlán az erdőben; ordítva támadt ellenem; ezért gyűlölöm őt.

9. Tarka madár-é az én örökségem nékem? Nem gyűlnek-é ellene madarak mindenfelől? Jöjjetek, seregeljetek össze mind ti mezei vadak; siessetek az evésre!

10. Sok pásztor pusztította az én szőlőmet, taposta az én osztályrészemet; az én drága örökségemet sivatag pusztává tették! Ésa. 5,1. 5. 63,18.

11. Pusztává tették, felém sír, mint puszta! Elpusztíttatik az egész föld, mert nincs senki, aki eszére térjen. Ésa.42,25

12. A pusztában levő minden magaslatra pusztítók érkeznek, mert az Úr fegyvere emészt a föld egyik szélétől a föld másik széléig; senkinek sem lesz békessége.

13. Búzát vetettek és tövist aratnak; fáradnak, de nem boldogulnak, és szégyent vallotok a ti jövedelmetekkel az Úr haragjának búsulása miatt.

Intelem a népekhez

14. Ezt mondja az Úr minden én gonosz szomszédom felől, akik hozzányúlnak az én örökségemhez, amelyet örökségül adtam az én népemnek, Izraelnek: Ímé, én kigyomlálom őket az ő földjükből, és Júda házát is kigyomlálom közülük!

15. És azután, ha majd kigyomlálom őket, ismét könyörülök rajtuk, és visszahozom őket, kit-kit az ő örökségébe, és kit-kit az ő földjére. Ezék. 28,25. Ámós 9,14.

16. És ha megtanulják az én népemnek útjait, és az én nevemre esküsznek ilyen módon: Él az Úr! Amint megtanították népemet megesküdni a Baálra, akkor felépülnek majd népem között.

Sof. 1,5. Ef. 2,20. 1Pét. 2,5.

17. Ha pedig nem hallgatnak meg, akkor bizony kigyomlálom azt a népet, és elvesztem, azt mondja az Úr. Ésa. 60,12.

Az övről mondott példázat

13 Ezt mondá az Úr nékem: Menj el, és vásárolj magadnak lenövet, és illeszd azt a derekadra, de vízbe ne vidd be azt!

2. És megvásároltam az övet, amint az Úr rendelte, és derekamra illesztém.

3. És másodszor szól az Úr hozzám, mondván:

4. Vedd az övet, amelyet vásároltál, amely a derekadon van, és kelj fel, és menj az Eufrateshez, és rejtsd el azt ott a kőszikla hasadékában.

5. És elmenék, és elrejtém azt az Eufratesnél, amint megparancsolta nékem az Úr.

6. Sok nap múlva pedig újra monda nékem az Úr: Kelj fel, menj az Eufrateshez, és vedd el onnan az övet, amely felől parancsoltam, hogy ott rejtsd el.

7. És elmenék az Eufrateshez, és kiásám, és kivevém arról a helyről az övet, ahová elrejtettem azt, és ímé, az öv rothadt volt, egészen hasznavehetetlen.

8. És szóla nékem az Úr mondván:

9. Ezt mondja az Úr: Így rothasztom meg a Júda kevélységét, és a nagy Jeruzsálem kevélységét. 3Móz. 26,19.

10. Ez a gonosz nép, amely nem akar hallgatni az én beszédeimre, amely a maga szívének hamisságában jár, és jár idegen istenek után, hogy azoknak szolgáljon, és azokat imádja, olyanná lesz majd, mint ez az öv, amely egészen hasznavehetetlen. 5Móz. 28,15. 2Krón. 36,15. 16.

Az én nevemre, dicséretemre

11. **Mert amiként derekára kapcsolja a férfi az övet**; **akként kapcsoltam magamhoz Izraelnek egész házát és Júdának egész házát, azt mondja az Úr**, **hogy legyenek az én népemmé**, **az én nevemre**, **dicséretemre és tisztességemre**, de nem engedelmeskedtek. 1Móz. 17,7.

A borostömlők példázata

12. Ilyen szókkal szólj azért nékik: Ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene: Minden tömlőt meg kell tölteni borral! És azt mondják néked: Avagy nem tudjuk-é jól, hogy minden tömlőt borral kell megtölteni?

13. Te pedig azt mondd nékik: Ezt mondja az Úr: Ímé, betöltöm e földnek minden lakosát, és a királyokat, akik Dávid trónján ülnek, és a papokat, a prófétákat, és Jeruzsálemnek minden lakosát részegséggel;

14. És összeütöm őket, egyiket a másikhoz, az atyákat és a fiakat együtt, azt mondja az Úr; nem kegyelmezek meg, és nem kedvezek, és nem leszek irgalmas, hogy el ne veszítsem őket!

15. Hallgassatok és figyelmezzetek; ne fuvalkodjatok fel, mert az Úr szólott!
5Móz. 32,29. Luk. 5,15. 6,17.

16. Dicsőítsétek az Urat, a ti Isteneteket, mielőtt sötétséget szerezne, és mielőtt megütnétek lábaitokat a sötét hegyekben; mert világosságot vártok, és halál árnyékává változtatja azt, és sűrű homállyá fordítja! Józs. 7,19. Zsolt. 96,8. Ésa. 5,30. 59,9. Jóel 2,12. Ámós 8,9. Mal. 2,2.

17. Ha pedig nem hallgatjátok ezt: Sírni fogok a rejtekhelyeken a ti kevélységtek miatt, és zokogva zokogok; a szemem pedig könnyeket hullat, mert az Úr népe fogságba vitetik.

18. Mondd meg a királynak és a királynéasszonynak: Alázzátok meg magatokat, és üljetek veszteg, mert leesik fejetekről a ti dicsőségtek koronája! 2Kir. 24,12.

19. A dél felől való városok bezároltatnak, és nem lesz, aki megnyissa azokat; fogságra vitetik Júda egészen, fogságra vitetik mindenestül! 3Móz. 26,31.

20. Emeljétek fel szemeiteket, és nézzétek azokat, akik északról jönnek! Hol van a nyáj, amely néked adatott, a te dicsőségednek juhnyája?

21. Mit mondasz, hogy ha megfenyít téged? Hiszen te oktattad őket magad ellen, fejedelmekké tetted fejeden! A fájdalmak nem környékeznek-é még téged, mint a szülőasszonyt?

22. És ha azt mondod a te szívedben: Miért következnének ezek reám? A te hamisságod sokaságáért takartatik fel a te ruhád, és lesznek mezítelenekké a te sarkaid. Ésa. 47,2. Ezék. 16,37. Náh. 3,5.

23. Elváltoztathatja-é bőrét a szerecsen, és a párduc az ő foltosságát? Úgy ti is cselekedhettek jót, akik megszoktátok a gonoszt.

24. Azért szétszórom őket, amint hányjaveti a pozdorját a pusztának szele.

25. Ez a te sorsod, a te kimért részed tőlem, ezt mondja az Úr, aki elfelejtkeztél rólam, és hittél a hazugságnak. Mik. 3,11.

26. Azért én is orcádra borítom fel a te ruhádat, hogy látható legyen a te gyalázatod!

27. A te paráznaságaidat és nyihogásaidat, bujálkodásodnak undokságát: A halmokon, a mezőn láttam a te utálatosságaidat. Jaj néked, Jeruzsálem! Nem leszel tiszta ezután se? Meddig még? Ésa. 65,7.

A nagy szárazság

14 Az Úrnak szava, amit Jeremiásnak szólott a szárazság felől:

2. Gyászol Júda, és kapui roskadoznak; szomorkodnak a földön, és Jeruzsálem kiáltása felszáll. 1Sám. 5,12. Ésa. 3,26.

3. Fejedelmeik is kiküldik gyermekeiket vízért: Elmennek a kutakig, nem találnak vizet; visszatérnek üres edényekkel; szégyenkeznek és pironkodnak, és befedik fejüket. 2Sám. 15,30. Zsolt. 40,14.

4. A föld miatt, amely retteg, mert nem esett eső a földön, szégyenkeznek a szántóvetők, és befedik fejüket.

5. Még a szarvasüsző is megellik a mezőn, és ott hagyja fiát, mert nincsen fű.

6. A vadszamarak pedig a sziklához állanak, levegő után kapkodnak, mint a tengeri szörnyek, szemeik eltikkadnak, mert nincs fű.

7. Ha bűneink ellenünk tanúskodnak: **Cselekedjél Uram, a Te nevedért**, mert temérdek a mi törvényszegésünk; vétkeztünk ellened! Zsolt. 25,11.

8. Izrael reménysége, Üdvözítője a nyomorúság idején! Miért vagy e földön úgy, mint valami jövevény és mint valami utas, aki éjjeli szállásra tér be? Zsolt. 46,1.

9. Miért vagy olyan, mint a megriasztott férfi; mint a vitéz, aki nem tud segíteni? **Hiszen Te közöttünk vagy, Uram, és mi a Te nevedről neveztetünk; ne hagyj el minket!** 2Móz. 29,45. Ésa. 59,1.

10. Ezt mondja az Úr e népnek: Úgy szerettek ide-oda futkározni, lábaikat meg nem tartóztatták! Azért az Úr nem kedvelte őket. Most megemlékezik az ő bűnükről, és vétkeikért megfenyíti őket. Zsolt. 103,12. Ésa. 1,18. Csel. 5,31. 26,18. Kol. 1,14.

11. És mondá nékem az Úr: Ne könyörögj e népért, az ő javára. Csel. 10,43. 1Pét. 3,12.

12. Mikor böjtölnek, én meg nem hallgatom kiáltozásukat, és ha égőáldozatot vagy ételáldozatot készítenek, nem lesznek kedvesek előttem; sőt fegyverrel, éhséggel és döghalállal irtom ki őket.

13. És mondék: Ah, Uram Isten! Hiszen a próféták mondják nékik: Fegyvert nem láttok, éhség sem lesz rajtatok, sőt állandó békességet adok néktek ezen a helyen.

14. És monda az Úr nékem: Hazugságot prófétálnak a próféták az én nevemben; nem küldtem őket, nem parancsoltam nékik, nem is beszéltem velük; hazug látomást, varázslást, hiábavalóságot és szívbeli csalárdságot jövendölnek néktek.

15. Azért ezt mondja az Úr a próféták felől, akik az én nevemben prófétálnak, holott én nem küldtem őket és mégis azt mondják: Fegyver és éhség nem lesz e földön: Fegyver és éhség miatt vesznek el azok a próféták!

16. A nép pedig, amelynek ők prófétálnak, ott hever majd Jeruzsálem utcáin az éhség és a fegyver miatt, és nem lesz, aki eltemesse őket, őket és feleségeiket, fiaikat és leányaikat; így zúdítom rájuk gonoszságukat! Zsolt. 79,3. Mát. 15,14.

17. Azért e szavakat mondjad nékik: Szemeim könnyeket hullatnak éjjel és nappal, és nem szűnnek meg; mert nagy rontással rontatott meg a szűz, az én népemnek leánya, igen fájdalmas vereséggel.

18. Ha kimegyek a mezőre, hát ímé, fegyver által levágottak; ha bemegyek a városba, hát ímé, éhség miatt elepedtek vannak ott! Bizony próféta is, pap is olyan földre költöznek, amelyet nem ismernek!

Jeremiás imája a nép nevében

19. Egészen elvetetted-é Júdát, avagy a Siont utálod-é? Miért vertél úgy meg, hogy semmi orvosságunk se legyen? Békességet vártunk, de nincs semmi jó; és gyógyulásnak idejét, de ímé, itt van a rettegés! JerSir. 5,22.

20. Ismerjük Uram a mi gonoszságainkat, atyáink bűnét; bizony vétkeztünk ellened! Ezsdr. 9,5. Dán. 9,8.

21. **Ne vesd meg a Te nevedért; ne gyalázd meg a Te dicsőségednek székét! Emlékezzél; ne rontsd meg a Te velünk való szövetségedet!** Zsolt. 106,45.

22. Vannak-é a pogányok bálványai között, akik esőt adhatnak? És ad-é záporokat az ég? **Avagy nem Te vagy-é a mi Urunk Istenünk, és nem benned kell-é bíznunk, hiszen Te cselekedted mindezt!** Zsolt. 65,9. 135,7. 147,8. Ésa. 30,23. Zak. 10,1.

A nép elpusztul,
de a maradék kegyelmet talál

15 És monda az Úr nékem: Ha Mózes és Sámuel állanának is előttem, nem hajolnék e néphez; küldd ki az orcám elől, hadd menjenek! 2Móz. 32,11. 1Sám. 7,9. Zsolt. 99,6.

2. Ha pedig ezt mondják néked: Hová menjünk? Ezt mondjad nékik: Így szól az Úr: Aki halálra való, halálra; aki fegyverre való, fegyverre; aki éhségre való, éhségre, és aki fogságra való, fogságra. Zak. 11,9.

3. Mert négyfélével támadok reájuk, ezt mondja az Úr: Fegyverrel, hogy gyilkoljon, kutyákkal, hogy tépjenek, az ég madaraival és a mezei vadakkal, hogy egyenek és pusztítsanak.

4. Bujdosókká teszem őket e földnek minden országában Manasséért, Ezékiásnak, Júda királyának fiáért, azok miatt, amiket ő Jeruzsálemben cselekedett. 2Kir. 21,11.

5. **Mert ki könyörül meg rajtad Jeruzsálem, és ki vigasztal meg téged, és ki mozdul meg, hogy kérdezze: Jól vagy-é?** Ésa. 51,19. 2Kor. 1,3. 4.

6. Te elhagytál engem, azt mondja az Úr, másfelé jártál; azért kinyújtom kezemet ellened, és elvesztelek téged; belefárad-tam a szánakozásba! Zsid. 3,17.

7. Elszórom őket szórólapáttal e földnek kapuiban; gyermektelenné teszem, elvesztem az én népemet; nem tértek vissza útjaikról.

8. Özvegyei számosabbak lesznek a tenger fövenyénél; pusztítót viszek reájuk, az ifjúság anyjára délben; bocsátok reája nagy hirtelen észvesztést és rettentéseket.

9. Elsenyved, aki hét fiút szül; kileheli lelkét; lehanyatlik az ő napja, mikor még nappal volna; megszégyenül és pironkodik; a maradékaikat pedig fegyverre vetem az ő ellenségeik előtt, azt mondja az Úr! 1Sám. 2,5. Ámós 8,9.

10. Jaj nékem, anyám, mert versengés férfiává és az egész föld ellen perlekedő férfiúvá szültél engem! Nem adtam kölcsönt és nékem sem adtak kölcsönt: Mégis mindnyájan szidalmaznak engem!

11. Monda az Úr: **Avagy nem jóra tartottam-é meg azokat, akiket meghagytam? Avagy nem azt teszem-é, hogy ellenséged a baj idején és nyomorúság idején kérni fog téged?**

12. Vajon eltöri-é a vas az északi vasat és rezet?

13. Vagyonodat és kincseidet rablónak adom, nem pénzért, hanem a te mindenféle vétkedért, minden határodban.

14. És elvitetlek ellenségeiddel olyan földre, amelyet nem ismersz, mert haragomnak tüze felgerjedt, lángra gyúlt ellenetek! 5Móz. 32,22.

15. Te tudod, Uram! Emlékezzél meg rólam és tekints reám, és állj bosszút értem üldözőimen; a te haragodnak halogatásaival ne ejts el engem; tudd meg, hogy éretted szenvedek gyalázatot! Zsolt. 69,7.

A te szavaid örömömre voltak nékem

16. **Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a Te szavaid örömömre voltak nékem és szívemnek vigasságára; mert a Te nevedről neveztetem oh Uram, Seregeknek Istene!** Jób 23,12. Zsolt. 56,4. 10. 119,162–171. Ezék. 3,1. 3. Jel. 10,9. 10.

17. Nem ültem a nevetgélők gyülekezetében, és nem ujjongtam velük; a te hatalmad miatt egyedül ültem, mert bosszúsággal töltöttél el engem. Zsolt. 1,1.

18. Miért lett szüntelenné az én fájdalmam, és halálossá, gyógyíthatatlanná az én sebem? Olyanná lettél nékem, mint a bizonytalan vizű, csalóka patak!

Isten válasza

19. **Azért ezt mondja az Úr: Ha megtérsz, akkor én is visszatérítelek, és előttem fogsz állni; és ha elválasztod a tökéletest a hitványtól, olyanná leszel, mint az én szájam. Ők térjenek meg tehozzád, de te ne térj hozzájuk!** rész 33,8. Zsolt. 102,13. Ezék. 33,11. Zak. 3,7. Csel. 5,31.

20. **És e nép ellen erős ércbástyává teszlek téged, és viaskodnak ellened, de nem győzhetnek le téged, mert én veled vagyok, hogy megvédelmezzelek és megszabadítsalak téged, azt mondja az Úr!** Jób 1,10.

21. **És megszabadítlak téged a gonoszok kezeiből, és kimentelek téged a hatalmaskodók markából.**

Júda elpusztulása és számüzetése bálványozása miatt

16 Majd szóla az Úr nékem, mondván:
2. Ne végy magadnak feleséget, és ne legyenek néked fiaid és leányaid ezen a helyen! 1Móz. 19,14.

3. Mert ezt mondja az Úr a fiak felől és leányok felől, akik ezen a helyen születnek, és anyáik felől, akik szülik őket, és atyáik felől, akik nemzették őket e földön:

4. Keserves halállal halnak meg, nem sirattatnak el és el sem temettetnek; ganéjjá lesznek a föld színén, s fegyver és éhség miatt pusztulnak el, és az ő holttestük az ég madarainak és a mezei vadaknak lesznek eledelül.

5. Mert ezt mondja az Úr: Ne menj be gyászoló házba, se sírni ne menj, se ne vigasztald őket; mert megvontam e néptől az én békességemet, azt mondja az Úr, az irgalmasságot és kegyelmet.

6. És meghalnak nagyok és kicsinyek e földön; el sem temetik, meg sem siratják őket, sem össze nem metélik magukat, sem hajukat ki nem tépik őérettük. 5Móz. 14,1. Ésa. 22,12.

7. Kenyeret sem törnek nékik a gyászoláskor, hogy vigasztalják őket a meghaltért; a vigasztalás poharával sem itatják őket az ő atyjukért és anyjukért.
5Móz. 26,14. Péld. 31,6. Ezék. 24,17. Hós. 9,4.

8. A lakodalmas házba se menj be, hogy leülj velük enni és inni.

9. Mert azt mondja a Seregek Ura, Izraelnek Istene: Ímé, én megszüntetem e helyen, a ti szemeitek előtt, a ti napjaitokban a vigasságnak szavát és az örömnek szavát, a vőlegénynek szavát és a menyasszonynak szavát.
Ésa. 24,7. Ezék. 26,13. Hós. 2,11. Jel. 18,23.

10. És hogyha tudtára adod e népnek mind e határozatokat, és ezt mondják néked: Miért határozta az Úr ellenünk mindezt a nagy gonoszt; és micsoda a mi bűnünk és micsoda a mi vétkünk, amelylyel vétkeztünk az Úr ellen, a mi Istenünk ellen? 5Móz. 29,21.

11. Akkor ezt mondd nékik: Azért, mert elhagytak engem a ti atyáitok, azt mondja az Úr, és idegen istenek után jártak, és azoknak szolgáltak és azokat imádták, engem pedig elhagytak, és az én törvényemet meg nem tartották. 1Kir. 9,9.

12. És ti gonoszabbul cselekedtetek, mint atyáitok; mert ímé, ti mindnyájan a ti gonosz szívetek hamisságát követitek, nem hallgatva reám. 2Tim. 3,13.

13. Azért kivetlek titeket e földből arra a földre, amelyet sem ti nem ismertek, sem a ti atyáitok, és ott szolgáltok majd idegen isteneknek nappal és éjjel; mivelhogy nem könyörülök rajtatok. 5Móz. 4,26.

14. Azért ímé eljönnek a napok, ezt mondja az Úr, amikor nem mondják többé: Él az Úr, aki felhozta Izrael fiait Egyiptom földjéről;

15. Hanem ezt: Él az Úr, aki felhozta Izrael fiait északnak földjéről és mindama földekről, amelyekbe elszórta őket! **Mert visszaviszem őket az ő földjükre, amelyet az ő atyáiknak adtam.**

16. Ímé, én sok halász után küldök, ezt mondja az Úr, hogy halásszák ki őket; azu-tán pedig elküldök sok vadász után, hogy vadásszák ki őket minden hegyből, min-den halomból és a sziklák hasadékaiból is.

17. Mert szemmel tartom minden útjukat; nem rejtőzhetnek el orcám elől, és nincsen elfedve az ő bűnük szemem elől.

18. Előbb azonban megfizetek nékik az ő bűneikért és vétkeikért kétszeresen, mert megszentségtelenítették az én földemet az ő utálatosságaiknak holttestével, és betöltötték az én örökségemet az ő fertelmességeikkel.
Péld. 5,21. 15,3. Ezék. 43,7. Mik. 4,10.

19. **Oh Uram, én erősségem, én bástyám és én menedékem a nyomorúság idején! Hozzád jönnek majd a nemzetek a föld határairól**, és ezt mondják: Bizony hamis isteneket bírtak a mi atyáink és hiábavalókat, mert nincs köztük segíteni tudó. Zsolt. 18,2. 22,27. Ésa. 2,2.

20. Csinálhat-é az ember magának isteneket? Hiszen azok nem istenek! Gal. 4,8.

21. **Azért ímé, megismertetem velük ezúttal, megismertetem velük az én kezemet és hatalmamat, és megtudják, hogy az Úr az én nevem.** 2Móz. 15,3.

Júda bűne és bűnhődése

17 A Júda vétke vas tollal, gyémánt heggyel van felírva; fel van vésve szívük táblájára és oltáraik szarvaira,
Péld. 3,3. Csel. 26,18. 2Kor. 3,3. 1Tim. 1,15.

2. Mivelhogy megemlékeznek fiaik az ő oltáraikról, Aséra bálványaikról a zöld fák mellett és a magas halmokon.

3. Oh én hegyem a síkon! Vagyonodat, minden kincsedet prédává teszem a te magaslataidért, minden határodban való vétkeidért.

4. És elszakíttatol, éspedig magad által, a te örökségedtől, amelyet én adtam néked, és szolgáltatni fogom veled a te ellenségeidet olyan földön, amelyet nem ismersz; mert tűzre lobbantottátok haragomat, örökké égni fog.

5. Ezt mondja az Úr: **Átkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!** 5Móz. 24,16. Ésa. 2,22.

6. Mert olyanná lesz, mint a hangafa a pusztában, és nem látja, hogy jó következik, hanem szárazságban lakik a sivatagban, a sovány és lakhatatlan földön.

Áldott, aki az Úrban bízik

7. **Áldott az a férfi, aki az Úrban bízik, és akinek bizodalma az Úr;**
Zsolt. 2,12. 34,8. 125,1. Péld. 16,20. Ésa. 40,31.

8. **Mert olyanná lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyó felé bocsátja gyökereit, és nem fél, ha hőség következik, és a levele zöld marad; és a száraz esztendőben nem retteg, sem a gyümölcsözéstől meg nem szűnik.** Zsolt. 1,3.

9. Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?
1Móz. 6,5. 2Krón. 32,31. Luk. 2,35. Zsid. 4,12.

10. **Én, az Úr vagyok, aki a szívet fürkészem és a veséket vizsgálom, hogy megfizessek kinek-kinek az ő útjai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint.** 1Sám. 16,7. 1Krón. 28,9. Zsolt. 7,9. 62,12. 139,23. 24. Péld. 17,3. Róm. 2,6. 8,27. Jel. 2,23.

11. Mint a fogoly madár, mely fiakat gyűjt, melyeket nem ő költött, olyan, aki gazdagságot gyűjt, de nem igazán; az ő napjainak felén elhagyja azt, a halálakor pedig bolonddá lesz. Luk. 12,12.

12. Oh dicsőség trónja, kezdettől fogva magasságos, szentségünknek helye.

13. Izraelnek reménysége, oh Uram! Akik elhagynak téged, mind megszégyenülnek! Akik elpártolnak tőled, a porba iratnak be, mert **elhagyták az élő vizeknek kútfejét, az Urat**!
Zsolt. 73,27. Ésa. 1,28. Luk. 10,20. Ján. 4,14.

14. **Gyógyíts meg engem Uram, hogy meggyógyuljak, ments meg engem, hogy megmeneküljek, mert Te vagy az én dicsekedésem**!

15. Ímé, ők azt mondják nékem: Hol van az Úr szózata? Most jöjjön el!
Ésa. 5,19. Ezék. 12,22. Ámós 5,18. 2Pét. 3,4.

16. **De én nem siettem elhagyni a Te útjaidnak követését, sem gonosz napot nem kívántam, Te tudod; ami ajkaimon jött ki, nyilvánvaló volt előtted.**

17. Ne légy nékem rettentésemre: Reménységem vagy Te a háborúság napján!

18. Szégyenüljenek meg, akik üldöznek engem, de ne én szégyenüljek meg; ők rettegjenek és ne én rettegjek; hozz reájuk háborúság napját, és kétszeres zúzással zúzd össze őket!
Zsolt. 25,2. 35,4. 105,15. 2Thess. 1,6.

Felhívás a szombat megszentelésére

19. Ezt mondá nékem az Úr: Menj és állj meg a nép fiainak kapujában, amelyen bemennek és amelyen kijönnek Júdának királyai, és Jeruzsálemnek is minden kapujában!

20. És ezt mondd nékik: Halljátok meg az Úrnak szavát Júdának királyai és egész Júda és Jeruzsálemnek minden lakosa, akik bejártok e kapukon!
Zsolt. 49,1. 2. Ezék. 2,7.

21. Ezt mondja az Úr: Vigyázzatok a ti életetekre, és ne hordjatok terhet szombatnapon, se Jeruzsálem kapuin be ne vigyetek! 4Móz. 15,32. Neh. 13,18.

22. Házaitokból se vigyetek ki terhet szombatnapon, és semmi munkát ne végezzetek, hanem szenteljétek meg a szombatnapot, úgy amint atyáitoknak megparancsoltam!
2Móz. 20,8. 23,12. 31,13. Ezék. 20,12.

23. De ők nem hallgattak, és fülüket sem hajtották rá, hanem megkeményítették nyakukat, hogy ne halljanak, és az oktatást be ne vehessék.

24. Pedig ha szívesen hallgattok reám, ezt mondja az Úr, és nem visztek be terhet e város kapuin szombatnapon, és megszentelitek a szombatnapot, úgyhogy semmi dolgot nem végeztek azon:

25. Akkor e város kapuin királyok és fejedelmek fognak bevonulni, akik a Dávid székén ülnek, szekereken és lovakon járnak, mind maguk, mind fejedelmeik, Júdának férfiai és Jeruzsálemnek lakosai, és e városban lakni fognak mindörökké. 5Móz. 4,40.

26. És bejönnek Júda városaiból, Jeruzsálem környékéről, Benjámin földjéről, a lapályról, a hegyről és dél felől, hozván égőáldozatot, véreséldozatot, ételáldozatot és tömjént, és **hozván hálaáldozatot az Úrnak házába.** Zsolt. 107,22. Zak. 7,7.

27. Ha pedig nem hallgattok reám, hogy megszenteljétek a szombatnapot, és hogy ne hordjatok terhet és ne jöjjetek be Jeruzsálem kapuin szombatnapon: Tüzet gerjesztek az ő kapuiban, és megemészti Jeruzsálem palotáit, és nem lesz eloltható. 2Kir. 25,9. JerSir. 4,11. Ámós 1,4.

A megtérés megtart,
a megkeményedés elveszít

18 Az a beszéd, amelyet az Úr beszélt Jeremiásnak, mondván:
2. Kelj fel és menj le a fazekasnak házába, és ott közlöm veled az én beszédeimet!
3. Lemenék azért a fazekas házába, és ímé ő edényt készít vala a korongon.
4. És elromla az edény, amelyet ő készít vala és amely mint agyag volt a fazekas kezében, és azonnal más edényt készíte belőle, amint a fazekas jobbnak látta megkészíteni. Róm. 11,15.
5. És szóla az Úr nékem, mondván:
6. Vajon nem cselekedtem-é veletek úgy, mint ez a fazekas, oh Izrael háza? Ezt mondja az Úr: Ímé, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az én kezemben, oh Izrael háza! Róm. 9,20. 21.
7. **Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálom, megrontom és elvesztem:**
8. **De megtér az a nép az ő gonoszságából, amely ellen szólottam: Én is megbánom a gonoszt, amelyet rajta végbezvinni gondoltam.** Ezék. 18,21. Jón. 3,10.
9. És hogyha szólok a nép felől és ország felől, hogy felépítem, beültetem;
10. De a gonoszt cselekszi előttem, és nem hallgat az én szómra: Akkor megbánom a jót, amellyel vele jót tenni akartam.
11. Most azért beszélj csak a Júda férfiaival és Jeruzsálem lakosaival, mondván: Ezt mondja az Úr: Ímé, én veszedelmet készítek ellenetek és tervet tervezek ellenetek! Nosza, térjetek meg, mindenki a maga gonosz útjáról, és jobbítsátok meg útjaitokat és cselekedeteiteket! 2Kir. 17,13.
12. Ők pedig azt mondják: Hagyd el! Mert mi a magunk gondolatai után megyünk, és mindnyájan a mi gonosz szívünk hamisságát cselekesszük.
13. Azért ezt mondja az Úr: Kérdezzétek csak meg a népeket: Kicsoda hallott ilyeneket? Igen utálatosan cselekedett Izrael leánya! 1Kor. 5,1.
14. Elhagyja-é a mezőség szikláját a Libánon hava? Vajon kiszáríthatók-é a felfakadó, csörgedező, hullámzó vizek?

Az én népem elfeledkezett rólam

15. **Ám az én népem elfeledkezett rólam; a hiábavalónak áldozik; elcsábították őket az ő útjaikról, az ősrégi nyomról, hogy ösvényeken, járatlan úton járjanak;** 5Móz. 32,21. Ésa. 53,6.
16. Hogy pusztasággá tegyem földjüket, örökös csúfsággá, hogy aki átmegy rajta, elálmélkodjon és fejét csóválja. 1Kir. 9,8.
17. Mint keleti szél szórom szét őket az ellenség előtt, háttal és nem arccal nézek reájuk az ő pusztulásuk napján. Zsolt. 48,7.
18. Ők pedig azt mondták: Jertek és tervezzünk terveket Jeremiás ellen, mert nem vész el a törvény a paptól, sem a tanács a bölcstől, sem az Ige a prófétától! Jertek el és verjük meg őt nyelvvel, és ne hallgassunk egy szavára sem! 3Móz. 10,11. Mal. 2,7. Csel. 7,51. 2Tim. 4,3.
19. Figyelmezz reám Uram, és az én pereseimnek szavát is halld meg!
20. Hát rosszal fizetnek-é a jóért, hogy ők vermet ásnak nékem? Emlékezzél! Előtted álltam, hogy javukra beszéljek, hogy elfordítsam róluk haragodat.
21. Azért juttasd fiaikat éhségre és hányd őket fegyver hegyére, hogy legyenek az ő asszonyaik meddővé és özvegyekké; férjeik pedig legyenek halál martalékává, ifjaikat fegyver verje le a harcon.
22. Kiáltás hallattassék házaikból, mikor sereggel törsz reájuk hirtelen, mert vermet ástak, hogy elfogjanak engem, és tőrt vetettek lábaimnak.
23. Te pedig Uram, tudod minden ellenem való gyilkos szándékukat; ne kegyelmezz meg bűneik miatt, és ne töröld ki vétkeiket orcád elől, hanem veszni valók legyenek előtted; a Te haragod idején bánj el velük! Neh. 4,5. Zsolt. 35,4.

Jeruzsálem pusztulásának jelképe

19 Ezt mondja az Úr: Menj el és végy egy cserépkorsót a fazekastól, és némelyekkel a nép vénei közül és a papok vénei közül. Ezék. 8,11.
2. Menj el a Ben-Hinnom völgyébe, amely a fazekasok kapujának bejáratánál van, és kiáltsd ott azokat a szavakat, amelyeket én szólok néked; Józs. 15,8. 2Kir. 23,10.

3. És ezt mondjad: Halljátok meg az Úr szavát Júda királyai és Jeruzsálem lakosai: Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Ímé, veszedelmet hozok e helyre, úgyhogy aki csak hallja, megcsendül bele a füle.

4. Azért, mert elhagytak engem, és idegenné tették e helyet, és idegen isteneknek áldoztak benne, akiket sem ők nem ismertek, sem atyáik, sem Júda királyai, és eltöltötték e helyet ártatlan vérrel;

5. És magaslatokat építének a Baálnak, hogy megégessék fiaikat a tűzben, égőáldozatul a Baálnak, amit én nem parancsoltam, sem nem rendeltem, és amire nem is gondoltam. 3Móz. 18,21.

6. Azért ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és e hely nem neveztetik többé Tófetnek, sem Ben-Hinnom völgyének, hanem öldöklés völgyének.

7. És eszét vesztem e helyen Júdának és Jeruzsálemnek, és fegyverrel ejtem el őket ellenségeik előtt, és az életükre törőknek kezével; holttesteiket pedig az ég madarainak és a mezei vadaknak adom eledelül.

8. És e várost csodává teszem és nevetséggé, aki csak átmegy rajta, álmélkodik és szörnyűlködik az ő nagy romlásán.

9. És megétetem velük az ő fiaik húsát és leányaik húsát és megeszi mindenki az ő barátjának húsát, a megszállás alatt és a veszedelem alatt, amellyel megszorongatják őket ellenségeik és akik keresik az ő életüket.

10. Azután törd el e korsót azok szeme láttára, akik elmennek veled.

11. És ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura: Így töröm össze e népet és e várost, amint összetörhető e cserépedény, amely többé meg sem építhető; és Tófetben temettetnek el, mert nem lesz más hely a temetkezésre. Zsolt. 2,9. Ésa. 30,14.

12. Így cselekszem e hellyel és ennek lakosaival, azt mondja az Úr, és olyanná teszem e várost, amilyen Tófet.

13. És Jeruzsálem házai és Júda királyainak házai undokokká lesznek, mint a Tófet helye; mindazok a házak, amelyeknek tetején az ég egész seregének áldoztak és italáldozatot vittek az idegen isteneknek.

14. Azután hazajőve Jeremiás Tófetből, ahová az Úr küldte őt prófétálni; megálla az Úr házának pitvarában, és szóla az egész népnek: 2Krón. 20,5.

15. Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Ímé, én ráhozom e városra és ennek minden városára mindama veszedelmet, amelyről szóltam ellene; mert megkeményítették nyakukat, hogy ne hallják az én beszédeimet.

Passúr pap kalodába záratja Jeremiást

20 És hallá Passúr, a pap, az Immár fia, ő pedig fejedelem vala az Úr házában, Jeremiást, amint e szókat prófétálja vala: 1Krón. 24,14.

2. És megcsapdosá Passúr Jeremiást, a prófétát, és beveté őt a tömlöcbe, amely a Benjámin felső kapujában vala, az Úr háza mellett.

3. És lőn másnap, hogy kivevé Passúr Jeremiást a tömlöcből, és monda néki Jeremiás: Nem Passúrnak nevezett téged az Úr, hanem Mágor Missábibnak;

4. Mert ezt mondja az Úr: Ímé, én félelembe ejtelek téged és minden barátodat, és elhullanak az ő ellenségeik fegyvere által a szemeid láttára; az egész Júdát pedig odaadom a babiloni király kezébe, és elviszi őket Babilonba, és fegyverrel vágja le őket:

5. És odaadom e városnak minden vagyonát és minden keresményét, és minden drágaságát, és Júda királyainak minden kincsét odaadom az ő ellenségeik kezébe, és elrabolják, elhurcolják és Babilonba viszik azokat. 2Kir. 20,17. 24,12.

6. Te pedig Passúr és a te házadnak minden lakosa, rabságba mentek, és Babilonba jutsz és ott halsz meg és ott temettetel el, te és minden barátod, akiknek hamisan prófétáltál.

Jeremiás kesereg, hogy próféta lett

7. Rávettél Uram engem és rávétettem, megragadtál engem és legyőztél! Nevetségessé lettem minden időre, mindenki csúfol engem; Jób 12,4. JerSir. 3,14.

8. Mert ahányszor csak szólok, kiáltozom; így kiáltok: Erőszak és romlás! Mert az Úr szava mindenkori gyalázatomra és csúfságomra lett nékem.

9. Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az Ő nevében többé nem szólok; **de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.** rész 5,14. 23,29. Zsolt. 39,3. Csel. 18,5.

10. Mert hallom sokak rágalmazását, a minden felől való fenyegetést: Jelentsétek fel és ezt mi is feljelentjük. Mindazok is, akik barátaim, az én tántorodásomra figyelmeznek, mondván: Talán megbotlik és megfoghatjuk őt, és bosszút állhatunk rajta; Zsolt. 31,13. 41,9.

11. **De az Úr velem van, mint hatalmas hős, azért elesnek az én kergetőim és nem bírnak velem, igen megszégyenülnek, mert nem okosan cselekszenek, örökkévaló gyalázat lesz rajtuk és felejthetetlen.** Róm. 8,31. 2Thess. 1,6.

12. Azért, oh Seregeknek Ura, aki megpróbálod az igazat, látod a veséket és a szíveket, hadd lássam a te büntetésedet rajtuk, mert néked jelentettem meg az én ügyemet! Zsolt. 54,7. 59,10.

13. **Énekeljetek az Úrnak, dicsérjétek az Urat, mert a szegénynek életét megszabadítja a gonoszok kezéből.** Zsolt. 35,9.

14. Átkozott az a nap, amelyen születtem; az a nap, amelyen anyám szült engem, ne legyen áldott! 5Móz. 23,5.

15. Átkozott ember az, aki örömhírt vitt az én atyámnak, mondván: Fiúmagzatod született néked, igen megörvendeztetvén őt.

16. És legyen az az ember olyan, mint azok a városok, amelyeket elvesztett az Úr és meg nem bánta; és halljon reggel kiáltozást, és harci riadót délben.

17. Hogy nem ölt meg engem az én anyám méhében, hogy az én anyám nékem koporsóm lett volna, és méhe soha sem szült volna!

18. Miért is jöttem ki az én anyámnak méhéből, hogy nyomorúságot lássak és bánatot, és hogy napjaim gyalázatban végződjenek? Jób 3,20. JerSir. 3,1.

Jeremiás válasza a király követeinek

21 Ez a beszéd, amelyet szóla az Úr Jeremiásnak, mikor elküldé hozzá Sedékiás király Passúrt Melkiásnak fiát, és Sofóniást a Maásiás pap fiát, mondván:

2. Kérdezd meg most érettünk az Urat, mert Nabukodonozor, a babiloni király viaskodik ellenünk, ha cselekszik-é az Úr velünk minden Ő csodái szerint, hogy elhagyjon minket? 2Móz. 9,28.

3. És monda nékik Jeremiás: Ezt mondjátok Sedékiásnak:

4. Így szól az Úr, Izrael Istene: Ímé, én elfordítok minden hadi szerszámot, amelyek a ti kezeitekben vannak, amelyekkel ti a babiloni király ellen és a káldeusok ellen viaskodtok, akik kívül a kőfalon ostromolnak titeket, és begyűjtöm őket e városnak közepébe; Ésa. 13,4.

5. És én kinyújtott kézzel vívok ellenetek és nagy erős karral és haraggal, búsulással és nagy felindulással. 2Móz. 6,6.

6. És megverem e városnak lakosait, mind az embert, mind a barmot; nagy döghalállal halnak meg.

7. És azután, azt mondja az Úr, Sedékiást a Júda királyát, és az ő szolgáit, és a népet, és akik megmaradnak e városban a döghaláltól, a fegyvertől és az éhségtől: Odaadom Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe és az ő ellenségeiknek kezébe és azoknak kezébe, akik keresik az ő életüket, és megöli őket éles fegyverrel: Nem kedvez nékik, nem enged és nem könyörül rajtuk. 2Krón. 36,17.

8. Azután ezt mondjad e népnek: Ezt mondja az Úr: Ímé, én előtökbe adom néktek az élet útját és a halál útját. Ésa. 1,19.

9. Aki e városban lakik, fegyver, éhség és döghalál miatt kell meghalnia; aki pedig kimegy belőle és a káldeusokhoz megy, akik megostromolnak titeket, él, és az ő életét zsákmányul nyeri; 5Móz. 30,19.

10. Mert orcámat e város veszedelmére fordítottam és nem megszabadulására, azt mondja az Úr, a babiloni király kezébe adatik, és tűzzel égeti meg azt!

11. Júda királya házának mondd meg: Halljátok meg az Úr szavát!

12. Dávidnak háza, ezt mondja az Úr: Hamarsággal tegyetek igaz ítéletet, a nyomorultat mentsétek meg a nyomorgatónak kezéből, különben az én haragom kitör, mint a tűz és felgerjed, és nem lesz, aki eloltja, az ő cselekedeteiknek gonoszsága miatt. Zsolt. 101,8. Zak. 7,9.

13. Ímé, én reátok megyek, te völgy lakója és síkságnak szirtje; azt mondja az Úr, akik azt mondjátok: Kicsoda jön le mi ellenünk, és kicsoda jön be a mi házainkba?

14. És a ti cselekedeteiteknek gyümölcse szerint fenyítlek meg titeket, azt mondja az Úr, és tüzet gyújtok az ő erdejében, és köröskörül az mindent megemészt!

Jövendölés Jeruzsálem ellen

22 Ezt mondja az Úr: Menj alá a Júda királyának házába, és beszéld el ezeket:

2. És ezt mondd: Halld meg az Úr szavát, Júda királya, aki a Dávid királyiszékében ülsz, te és a te szolgáid, és a te néped, akik bejártok e kapukon!

3. Ezt mondja az Úr: **Tegyetek igaz ítéletet és igazságot, és mentsétek meg a nyomorultat a nyomorgató kezéből! A jövevényt, árvát és özvegyet pedig ne nyomorgassátok** és rajta ne erőszakoskodjatok, és ártatlan vért e helyen ki ne ontsatok. Ésa. 58,6. Mik. 6,8. Zak. 7,9. Mát. 23,23.

4. Mert ha ezt cselekszitek, akkor királyok mennek be e háznak kapuin, akik a Dávid székébe ülnek, szekereken és lovakon menvén ő, az ő szolgái és az ő népe.

5. Ha pedig nem hallgattok e szókra, magamra esküszöm, azt mondja az Úr, hogy elpusztul e ház. 1Sám. 15,29. Zsid. 6,13.

6. Mert így szól az Úr a Júda királyának házához: Ha Gileád volnál nékem és a Libánon feje, mégis elpusztítlak téged, mint a városokat, amelyekben nem laknak.

7. És felkészítem ellened a rablókat, mindegyiket az ő fegyverével, és kivágják a te válogatott cédrusaidat, és a tűzre vetik.

8. És sok nép megy át e városon, és ezt mondják egymásnak: Miért művelte az Úr ezt e nagy várossal? 5Móz. 29,24. 1Kir. 9,8.

9. És ezt mondják: Azért, mert elhagyták az Úrnak, az ő Istenüknek szövetségét, és idegen istenek előtt borultak le és azoknak szolgáltak. 2Kir. 22,17. 2Krón. 34,25.

10. Ne sirassátok a halottat és ne bánkódjatok érte, hanem azt sirassátok, aki elment, mert nem jön vissza többé, és az ő szülőföldjét nem látja meg. Ésa. 57,1. 21.

11. Mert ezt mondja az Úr Sallum felől, Jósiásnak, a Júda királyának fia felől, aki uralkodik az ő atyja, Jósiás helyett: Aki kimegy e helyből, nem tér többé ide vissza. 2Kir. 23,30. 1Krón. 3,15.

12. Hanem a helyen, ahová rabságra vitték, ott hal meg, és e földet nem látja többé.

13. Jaj annak, aki hamisan építi házát, felházait pedig álnokul; aki az ő felebarátjával ingyen szolgáltat, és munkájának bérét néki meg nem adja. Mik. 3,10. Jak. 5,4.

14. Aki ezt mondja: Nagy házat építek magamnak és tágas felházakat, és ablakait kiszélesíti és cédrusfával béleli meg és megfesti cinóberrel.

15. Király vagy-é azért, hogy cédrus után kívánkozol? A te atyád nem evett és ivott-é? **De igazságot és méltányosságot cselekedett, azért jó dolga volt.** Zsolt. 128,2. Ésa. 3,10.

16. **Igazságosan ítélte a szegényt és a nyomorultat, azért jó volt dolga. Nem ez-é az igaz ismeret felőlem? azt mondja az Úr!** Mik. 6,8. Jak. 1,22.

17. De a te szemeid és szíved csak a te nyereségedre vágynak, és az ártatlan vérére, és ragadozásra és erőszak elkövetésére. Ezék. 19,6.

18. Azért ezt mondja az Úr Joákimnak, Jósiás, Júda királya fiának: Nem siratják őt: Jaj atyám! Jaj húgom! nem siratják őt: Jaj uram! Jaj az ő dicsőségének.

19. Úgy temetik el, mint a szamarat, kivonják és elvetik Jeruzsálem kapuin kívül!

20. Menj fel a Libánonra és kiálts, és a Básánon emeld fel szódat és kiálts az Abarimról, mert szeretőid mind tönkre jutottak.

21. Szóltam néked, mikor jól volt dolgod, de ezt mondottad: Nem hallom. Ifjúságodtól fogva ez a te szokásod, hogy nem hallgattad az én szómat! rész 3,25.

22. Minden pásztorodat szél emészti meg, és a szeretőid rabságra mennek; akkor szégyent vallasz majd és pironkodol minden gonoszságodért.

23. Te, aki a Libánonon lakozol, a cédrusfákon fészkelsz: Hogy fogsz majd nyögni, mikor fájdalmak lepnek meg, a gyermekszülő vajúdása?

24. Élek én, azt mondja az Úr, hogy ha Kóniás; Joákimnak, a Júda királyának fia pecsétgyűrű volna is az én jobb kezemben: Mindazáltal onnan lerántanálak.
Én. 8,6. Agg. 2,23.

25. És odaadlak téged a te életed keresőinek kezébe, és azoknak kezébe, akiknek tekintetétől félsz, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe és a káldeusoknak kezébe.

26. És elvetlek téged és a te anyádat, aki szült téged, idegen földre, amelyben nem születtetek, és ott haltok meg. 2Kir. 24,15.

27. És nem jönnek vissza arra a földre, amelyre kívánkoznak visszajönni.

28. Avagy utálatos és elromlott edény-é ez a férfiú, ez a Kóniás, avagy oly edény-é, amelyben semmi gyönyörűség nincsen? Miért lökték el őt és az ő magvát, és dobták olyan földre, amelyet ők nem ismernek? Zsolt. 31,12. Hós. 8,8.

29. **Föld, föld, föld! Halld meg az Úrnak szavát!** 5Móz. 32,1. Zsid. 1,3.

30. Ezt mondja az Úr: Írjátok fel ezt a férfiút, mint gyermektelent, mint olyan embert, akinek nem lesz jó előmenetele az ő idejében; mert senki, aki az ő magvából a Dávid székében ül, nem lesz jószerencsés, és nem uralkodik többé Júdában. 1Krón. 3,17. Mát. 1,12.

Igaz pásztorok és Dávid magvából való Király ígértetik

23 Jaj a pásztoroknak, akik elvesztik és elszélesztik az én mezőmnek juhait, azt mondja az Úr. Ezék. 34,2.

2. Azért ezt mondja az Úr, Izrael Istene a pásztoroknak, akik legeltetik az én népemet: Ti szélesztettétek el az én juhaimat és űztétek el őket; és nem néztetek utánuk; ímé, én megbüntetem a ti cselekedeteiteknek gonoszságát, azt mondja az Úr.

Juhaimnak maradékát összegyűjtöm

3. **Juhaimnak maradékát pedig összegyűjtöm minden földről, amelyekre elűztem őket, és visszahozom őket az ő legelőikre, és szaporodnak és megsokasodnak.**

4. **És pásztorokat rendelek melléjük, hogy legeltessék őket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak, azt mondja az Úr.**
rész 3,15. Ésa. 40,10. 11. Ezék. 34,11–15.

5. **Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és támasztok Dávidnak igaz magvat, és uralkodik mint Király, és bölcsen cselekszik és méltányosságot és igazságot cselekszik e földön.** Zsolt. 72,2. Ésa. 4,2. 9,7. 11,1. 32,1. Dán. 9,24. Luk. 1,32. 33.

6. Az Ő idejében megszabadul Júda, és Izrael bátorságosan lakozik, és ez lesz az Ő neve, amellyel nevezik Őt: **Jehova Cidkénu, az Úr a mi Megigazulásunk!**
5Móz. 33,28. Ésa. 45,24. Zak. 14,11. 1Kor. 1,30.

7. Azért ímé elközelgetnek a napok, azt mondja az Úr, amelyekben nem mondják többé: Él az Úr, aki kihozta Izrael fiait Egyiptom földjéből.

8. Hanem inkább ezt mondják: Él az Úr, aki kihozta és aki haza vezérelte Izrael házának magvát az északi földről és mindama földekről, amelyekre kiűztem őket, és lakoznak az ő földjükön. Ésa. 43,5.

A próféták ellen

9. A próféták miatt megkeseredett az én szívem énbennem, minden csontom reszket; olyan vagyok, mint a részeg férfi és mint a bortól elázott ember, az Úrért és az Ő szent Igéjéért. Hab. 3,16.

10. Mert betelt a föld paráznákkal, mert a hamis esküvés miatt gyászol a föld, a pusztának legelője kiszáradt, és az ő futásuk gonosz, és az ő hatalmasságuk hamis.

11. Mert mind a próféta, mind a pap istentelenek, még házamban is megtaláltam az ő gonoszságukat, azt mondja az Úr.
Ezék. 22,26. Sof. 3,4.

12. Azért az ő útjuk olyan lesz, mint a sikamlós utak a sötétben, megbotlanak és elesnek: Mert veszedelmet hozok reájuk,

az ő büntetésüknek esztendejét, azt mondja az Úr. Péld. 4,19.

13. A samariabeli prófétákban is bolondságot láttam, a Baál nevében prófétáltak, és elcsalták az én népemet, az Izraelt. 1Kir. 18,18. Ésa. 9,16.

14. De a jeruzsálemi prófétákban is rútságot láttam: Paráználkodnak és hazugságban járnak; sőt pártját fogják a gonoszoknak, annyira, hogy senki sem tér meg az ő gonoszságából; olyanok előttem mindnyájan, mint Szodoma, és a benne lakók, mint Gomora. Ésa. 1,9. Ezék. 13,22.

15. Azért ezt mondja a Seregek Ura a próféták felől: Ímé, én ürmöt adok enniük és mérget adok inniuk, mert a jeruzsálemi prófétáktól ment ki az istentelenség minden földre.

16. Ezt mondja a Seregek Ura: Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait, akik néktek prófétálnak, elbolondítanak titeket; az ő szívüknek látását szólják, nem az Úr szájából valót. Péld. 19,27. Mát. 7,15.

17. Szüntelen ezt mondják azoknak, akik megvetnek engem: Azt mondta az Úr: Békességetek lesz néktek és mindenkinek, aki az ő szívének keménysége szerint jár; ezt mondták: Nem jön tireátok veszedelem! Ezék. 13,10. Zak. 10,2.

18. **Mert ki állott az Úr tanácsában, és ki látta és hallotta az Ő Igéjét? Ki figyelmezett az Ő Igéjére és hallotta azt?** Jób 15,8. Csel. 22,14. 1Kor. 2,16.

19. Ímé, az Úrnak szélvésze nagy haraggal kitör, és a hitetlenek fejére forgószél zúdul. rész 30,23.

20. **Nem szűnik meg az Úrnak haragja, míg meg nem valósítja és míg be nem teljesíti szívének gondolatait; az utolsó napokban értitek meg e dolog értelmét.** 1Móz. 49,1. 2Kir. 23,26. Dán. 2,28.

21. Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak, nem szólottam nékik, mégis prófétáltak.

22. **Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én Igéimet hirdették volna az én népemnek**, és eltérítették volna őket az ő gonosz útjaikról, és az ő cselekedetüknek gonoszságától.

23. Csak a közelben vagyok-é én Isten? Azt mondja az Úr, és nem vagyok-é Isten a messzeségben is? 1Kir. 20,23. Zsolt. 113,6.

24. **Vajon elrejtőzhetik-é valaki a rejtekhelyeken, hogy én ne lássam őt? Azt mondja az Úr, vajon nem töltöm-é én be a mennyet és a földet? azt mondja az Úr.** 1Kir. 8,27. 2Krón. 2,6. 16,9. Zsolt. 139,7. Péld. 15,11.

25. Hallottam, amit a próféták mondanak, akik hazugságot prófétálnak az én nevemben, mondván: Álmot láttam, álmot láttam.

26. Meddig lesz ez a hazugságot prófétáló próféták szívében, akik az ő szívük csalárdságát prófétálják? Zsid. 4,13.

27. Akik el akarják az én népemmel felejtetni az én nevemet az ő álmaikkal, amelyeket egymásnak beszélnek, miképpen az ő atyáik elfeledkeztek az én nevemről a Baálért? Bír. 3,7. 8,33. 34.

28. A próféta, aki álomlátó, beszéljen álmot; **akinél pedig az én Igém van, beszélje az én Igémet igazán.** Mi köze van a polyvának a búzához? azt mondja az Úr. 2Kor. 2,17. 1Pét. 4,10.

29. **Nem olyan-é az én Igém, mint a tűz? Azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?** rész 5,14. 20,9.

30. Azért ímé én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, akik az én beszédeimet ellopják egyik a másikától. 5Móz. 18,20.

31. Ímé, én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, akik felemelik nyelvüket és azt mondják: Az Úr mondja! Ésa. 30,10.

32. Ímé, én a prófétákra támadok, akik hazug álmokat prófétálnak, azt mondja az Úr, és beszélik azokat, és megcsalják az én népemet az ő hazugságaikkal és hízelkedéseikkel, holott én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nékik, és használni sem használtak e népnek, azt mondja az Úr.

33. Mikor pedig megkérdez téged e nép, vagy a próféta, vagy a pap, mondván: Micsoda az Úr jövendölése? Akkor mondd meg nékik azt: Mi a jövendölés? Az, hogy elvetlek titeket, azt mondja az Úr.

34. Amely próféta vagy pap, vagy község azt mondja: Ez az Úr jóslata, meglátogatom azt az embert és annak házát.

35. Mindenki ezt mondja az ő barátjának és mindegyik az ő atyjafiának: Mit felel az Úr? És mit szólt az Úr?

36. És az Úr jövendölését ne emlegessétek többé, mert mindenkinek terhes lesz az ő szava, ha elforgatjátok az élő Istennek, a Seregek Urának, a mi Istenünknek beszédét. Csel. 13,10. 11. Gal. 1,7. 8.

37. Ezt mondjad a prófétának: Mit felelt néked az Úr és mit szólt az Úr?

38. Hogyha az Úr jóslatát említitek, tehát ezt mondja az Úr: Mivelhogy ti e szót mondottátok: Ez az Úr jóslata, jóllehet küldék tihozzátok, akik ezt mondják: Ne mondjátok: Ez az Úr jóslata;

39. Ezért ímé én elfeledlek titeket, és kigyomlállak titeket, és a várost, amelyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, elvetem az én orcám elől. Hós. 4,6.

40. És örökkévaló szégyent és örökkévaló gyalázatot hozok tireátok, amely felejthetetlen.

Látomás a két kosár fügéről

24 Látomást mutata nékem az Úr, és ímé, két kosár füge volt letéve az Úr temploma előtt, miután Nabukodonozor babiloniai király Jékóniást, Joákimnak, a Júda királyának fiát és Júdának fejedelmeit és az ácsokat és kovácsokat fogságra hurcolá Jeruzsálemből, és elvitte őket Babilonba. 2Kir. 24,12. 2Krón. 36,10.

2. Az egyik kosárban igen jó fügék voltak, amilyenek az először érő fügék; a másik kosárban pedig igen rossz fügék voltak, sőt ehetetlenek a rosszaság miatt.

3. És monda az Úr nékem: Mit látsz te Jeremiás? És mondék: Fügéket. A jó fügék igen jók, de a rosszak igen rosszak, sőt rosszaságuk miatt ehetetlenek.

4. És szóla az Úr nékem, mondván:

5. Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Mint ezeket a jó fügéket, úgy megkülönböztetem a Júda foglyait, akiket e helyről a Kaldeusok földjére vitettem, az ő javukra.

6. **És őket szemmel tartom az ő javukra, és visszahozom e földre, és megépítem és el nem rontom, és beplántálom és ki nem szaggatom.** Zak. 13,9. Zsid. 2,11.

7. **És szívet adok nékik, hogy megismerjenek engem, hogy én vagyok az Úr, és ők én népemmé lesznek, én pedig Istenükké leszek, mert teljes szívükből megtérnek hozzám.** rész 30,22. 5Móz. 30,6.

8. És amilyenek a rossz fügék, amelyek ehetetlenek a rosszaság miatt, azt mondja az Úr, olyanná teszem Sedékiást, a Júda királyát, és az ő maradékát, és az ő fejedelmeit, és Jeruzsálem maradékát, akik itt maradnak e földön, és azokat, akik Egyiptom földjén laknak.

9. És kiteszem őket rettegésnek, veszedelemnek a föld minden országában; gyalázatnak, példabeszédnek, gúnynak és szidalomnak minden helyen, ahová kiűzöm őket. Zsolt. 44,13.

10. És fegyvert, éhséget és döghalált bocsátok reájuk mindaddig, amíg elfogynak a földről, amelyet nékik adtam, és az ő atyáiknak.

A hetvenéves fogság

25 Az a beszéd, amely lőn Jeremiáshoz az egész Júda népe felől, Joákim negyedik esztendejében; aki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, az első esztendejében Nabukodonozornak a babiloni királynak;

2. Amelyet szóla Jeremiás próféta az egész Júda népéhez és Jeruzsálem minden lakosához, mondván:

3. Jósiásnak tizenharmadik esztendejétől fogva, aki fia vala Amonnak, a Júda királyának, e napig, vagyis huszonhárom esztendő óta, szóla az Úr nékem, és szólottam én néktek, jó reggel szóltam, de nem hallgattátok.

4. És elküldte az Úr tihozzátok minden ő szolgáját, a prófétákat, jó reggel elküldte, de nem hallgattátok, és fületeket sem hajtottátok a hallásra. 2Krón. 36,15.

5. Ezt mondták: Térjetek meg már mindnyájan a ti gonosz útjaitokról és a ti gonosz cselekedeteitekből, hogy lakhassatok a földön, amelyet az Úr adott néktek és a ti atyáitoknak öröktől fogva örökké. 2Kir. 17,13.

6. És ne járjatok idegen istenek után, hogy szolgáljatok nékik és imádjátok őket, és ne ingereljetek fel engem a ti kezeitek munkájával, hogy veszedelmet ne hozzak rátok.

7. De nem hallgattatok reám, azt mondja az Úr, hogy felingereljetek engem a ti kezeitek munkájával a ti veszedelmetekre.

8. Azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Mivelhogy nem hallgattatok az én beszédemre:

9. Ímé, kiküldök én és felveszem északnak minden nemzetségét, azt mondja az Úr, és Nabukodonozort, a babiloni királyt, az én szolgámat, és behozom őket e földre és ennek lakóira és mind e körül való nemzetekre, és elvesztem őket és csodává és szörnyűséggé teszem őket és örökkévaló pusztasággá. Dán. 5,19.

10. És elveszem tőlük az öröm szavát, a vigasság szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát, a malmok zörgését és a szövétnek világosságát. Jel. 18,23.

11. És ez egész föld pusztasággá és csodává lészen, és e nemzetek a babiloni királynak szolgálnak hetven esztendeig.

Babilon pusztulása

12. És mikor eltelik a hetven esztendő, meglátogatom a babiloni királyon és az ő népén az ő álnokságukat, azt mondja az Úr, és a káldeai földön, és örökkévaló pusztasággá teszem azt. 2Kir. 24,1. Ezsdr. 1,1. Ésa. 13,19. Dán. 9,2.

13. És végbeviszem azon a földön mindazokat, amiket szóltam felőle, mindazt, ami meg van írva e könyvben, amelyet prófétált Jeremiás az összes nemzetek felől.

14. Mert őrajtuk is uralkodnak majd sok nemzetek és nagy királyok, és megfizetek nékik az ő cselekedeteik szerint és az ő kezeiknek munkája szerint.

15. Mert ezt mondotta az Úr, Izraelnek Istene nékem: Vedd el kezemből e harag borának poharát, és itasd meg vele mindama nemzeteket, akikhez én küldelek téged.

16. Hogy igyanak, részegüljenek meg és bolondoskodjanak a fegyver miatt, amelyet én közéjük bocsátok. Jób 21,20. Náh. 3,11.

17. És elvevém a pohárt az Úr kezéből, és megitatám mindama nemzeteket, akikhez külde engem az Úr:

18. Jeruzsálemet és Júda városait, az ő királyait és fejedelmeit, hogy pusztasággá, csodává, szörnyűséggé és átokká tegyem őket, amint e mai napon van: Gal. 3,13.

19. A fáraót, Egyiptom királyát, az ő szolgáit és fejedelmeit és minden ő népét,

20. És minden egyveleg népet, és az Úz földjének minden királyát, és a filiszteusok földjének minden királyát, és Askalont, Gázát, Akkaront és Azótusnak maradékait,

21. Edomot, Moábot és az Ammon fiait,

22. És Tírusznak minden királyát és Szidónnak minden királyát és a szigeteknek minden királyát, akik túl vannak a tengeren,

23. Dedánt és Témánt és Búzt és mindazokat, akik lenyírott üstökűek, 1Móz. 25,3.

24. És Arábiának minden királyát és az egyveleg nép minden királyát, akik a pusztában laknak, 2Krón. 9,14. Ezék. 30,5.

25. És Zimrinek minden királyát és Elámnak minden királyát és a médusok minden királyát,

26. És északnak minden királyát, mind a közelvalókat, mind a távolvalókat, egyiket a másikra, és a földnek minden országát, amelyek e föld színén vannak; Sésák királya pedig ezek után iszik.

27. Azért ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura, Izraelnek Istene: Igyatok és részegüljetek meg, okádjatok és hullja-tok el, és fel ne keljetek a fegyver előtt, amelyet én küldök közétek. Hab. 2,16.

28. És ha majd a te kezedből nem akarják elvenni a pohárt, hogy igyanak belőle, ezt mondd nékik, így szól a Seregek Ura: Meg kell innotok.

29. Mert ímé, a város ellen, amely az én nevemről neveztetik, az ellen veszedelmet indítok, ti pedig egészen megmenekültök-é? Nem menekültök, mert én fegyvert hozok e földnek minden lakosára, azt mondja a Seregek Ura, Luk. 23,31. 1Pét. 4,17.

30. Te pedig prófétáld meg nékik mind e szókat, és ezt mondd nékik: Az Úr a magasságból harsog, és az Ő szent lakhelyéből dörög, harsanva harsog az Ő házára, riogatva kiált, mint a szőlőtaposók, e föld minden lakosa ellen. Jóel 3,2.

31. Elhat e harsogás a földnek végére, mert pere van az Úrnak a pogányokkal, Ő

minden testnek ítélő bírája, a hitetleneket fegyverre veti, azt mondja az Úr. Hós. 4,1.

32. Így szól a Seregek Ura: Ímé, veszedelem indul egyik nemzettől a másik nemzetre, és nagy szélvész támad a föld széleitől. Mik. 6,2.

33. És azon a napon az Úrtól levágatnak a föld egyik végétől fogva a föld másik végéig; nem sirattatnak meg, és össze sem hordatnak, és el sem temettetnek, olyanok lesznek a földnek színén, mint a ganéj.

34. Jajgassatok pásztorok, és kiáltsatok, és heverjetek a porban, ti vezérei a nyájnak, mert eljön a ti megöletéseteknek és szétszóratástoknak ideje, és elhullotok, noha drága edények vagytok.

35. És nincs hová futniuk a pásztoroknak, és menekülniük a nyáj vezéreinek.

36. Hallatszik a pásztorok kiáltozása és a nyáj vezéreinek jajgatása, mert elpusztította az Úr az ő legeltető helyüket.

37. Elpusztultak a békességes legeltető helyek az Úr felgerjedt haragja miatt. Zsolt. 97,1–3. Ésa. 66,15. Zsid. 12,29.

38. Elhagyta azokat, mint az oroszlán az ő barlangját, mert pusztasággá lett az ő földjük a zsarnoknak dühe miatt és az ő felgerjedt haragja miatt.

Jeremiást elfogják

26 A Jojákim uralkodásának kezdetén, aki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, e szót szólá az Úr, mondván:

2. Ezt mondja az Úr: Állj az Úr házának pitvarába, és mondd el Júdának minden városából azoknak, akik imádkozni jönnek az Úr házába, mindazokat az Igéket, amelyeket parancsoltam néked, hogy mondd el nékik. Egy szót se hagyj el! 5Móz. 11,19. Mát. 28,20. Csel. 20,27.

3. Hátha szót fogadnak, és mindenki megtér az ő gonosz útjától, akkor megbánom a veszedelmet, amelyet nékik okozni gondoltam az ő cselekedeteik gonoszsága miatt. Jón. 3,8.

4. És mondd meg nékik: Így szól az Úr: Ha nem hallgattok reám, hogy az én törvényeim szerint járjatok, amelyet előtökbe adtam,

5. Hogy hallgassatok a prófétáknak, az én szolgáimnak beszédére, akiket én küldék hozzátok, és pedig jó reggel küldém, de nem hallgattatok rájuk:

6. Akkor e házat hasonlóvá teszem Silóhoz, e várost pedig a föld minden nemzetének átkává. 5Móz. 23,5. Gal. 3,13.

7. Hallák pedig a papok és próféták és az egész község Jeremiást, amint ez Igéket szólá az Úr házában.

8. És lőn, mikor elvégezé Jeremiás a beszédet, amelyet az Úr parancsolt vala mind az egész néphez szólania, megragadák őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: Halállal kell lakolnod!

9. Miért prófétáltál az Úr nevében, mondván: Olyan lesz e ház, mint Siló, és e város elpusztul, lakatlanná lesz? És összegyűle az egész nép Jeremiás ellen az Úrnak házában.

10. De meghallák ezeket a Júda fejedelmei, és felmenének a király házából az Úrnak házába, és leülének az Úr új kapujának ajtajában. 2Kir. 15,35.

11. És szólának a papok és a próféták a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: Halálra méltó ez az ember, mert e város ellen prófétált, amint füleitekkel hallottátok. Mát. 26,66.

12. És szóla Jeremiás mindazoknak a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: Az Úr küldött engem, hogy prófétáljak e ház ellen és e város ellen mind e szókkal, amelyeket hallottatok.

13. Most azért jobbítsátok meg a ti útjaitokat és cselekedeteiteket, és hallgassatok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára, és az Úr megbánja a veszedelmet, amellyel fenyegetett titeket. Jóel 2,13. Jón. 3,9.

14. Én magam pedig ímé kezetekben vagyok, cselekedjetek velem, amint jónak és amint helyesnek tetszik néktek.

15. De jól tudjátok meg, hogy ha megöltök engem, ártatlan vér száll tireátok és e városra és ennek lakosaira, mert bizony az Úr küldött el engem hozzátok, hogy a ti füleitekbe mondjam mind e szókat.

Jeremiás szabadonbocsátása

16. És ezt mondták azok a fejedelmek és az egész község a papoknak és prófétáknak: Nem méltó ez az ember a halálra,

mert az Úrnak, a mi Istenünknek nevében szólt nékünk!

17. Felkelének az ország vénei közül is némely férfiak, és szólának az egész összegyűlt népnek, mondván: Csel. 5,34.

18. A móreseti Mikeás prófétált Ezékiásnak, a Júda királyának idejében, és szóla az egész Júda népének, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: A Siont megszántják, mint szántóföldet, és Jeruzsálem elpusztul, és e háznak hegyét erdő növi be; Mik. 1,1.

19. Megölte-é azért őt Ezékiás, Júdának királya és az egész Júda? Nem félte-é az Urat? Nem könyörgött-é az Úrnak? És nem megbánta-é az Úr a veszedelmet, amellyel fenyegette őket? És mi olyan nagy veszedelmet vonnánk a mi életünkre?

2Móz. 32,14. 2Sám. 24,16. 2Krón. 32,26. Csel. 5,39.

20. Volt egy másik ember is, aki az Úr nevében prófétált, Uriás, Semájának fia, Kirját-Jearimból, és prófétált e város ellen és a föld ellen, egészen a Jeremiás beszéde szerint.

21. És meghallá Jojákim király és minden vitéze és minden fejedelme az ő beszédeit, és halálra kerestette őt a király; de meghallá Uriás és megijedt, és elfutott és átment Egyiptomba. 1Kir. 19,3. 2Krón. 16,10. 24,21.

22. És Jojákim király embereket küldött Egyiptomba, Elnátánt, az Akbor fiát, és más férfiakat vele együtt Egyiptomba.

23. És kihozták Uriást Egyiptomból és Jojákim király elé vitték, aki megöleté őt fegyverrel, holttestét pedig a köznép temetőjébe vetteté. Mát. 23,31.

24. De Ahikámnak, a Sáfán fiának keze Jeremiással lőn, hogy ne adják őt a nép kezébe halálra. 2Kir. 22,14.

Jeremiás igát vesz a nyakába

27 A Jojákim uralkodásának kezdetén, aki fia vala Jósiásnak, a Júda királyá-nak, az Úr ilyen szavakat szólt Jeremiás-hoz, mondván:

2. Így szól az Úr nékem: Csinálj magadnak köteleket, és jármot és vedd azokat a nyakadba.

3. És küldd azokat Edom királyához és Moáb királyához, az Ammon fiainak királyához, Tírusz királyához és Szidón királyához a követek által, akik eljönnek Jeruzsálembe Sedékiáshoz, Júdának királyához,

4. És parancsold meg nékik, hogy mondják meg az ő uraiknak: Ezt mondja a Seregeknek Ura, Izraelnek Istene, ezt mondjátok a ti uraitoknak:

5. **Én teremtettem a földet, az embert és a barmot, amelyek e föld színén vannak, az én nagy erőmmel és az én kinyújtott karommal, és annak adom azt, aki kedves az én szemeim előtt:**

Zsolt. 115,15. 16. 146,6. Ésa. 42,5. 12. Dán 4,17.

6. És most én odaadom mind e földeket Nabukodonozornak, a babiloni királynak, az én szolgámnak kezébe; sőt a mezei állatokat is néki adom, hogy néki szolgáljanak. Dán 5,19.

7. És néki és az ő fiának és unokájának szolgál minden nemzet mindaddig, míg el nem jön az ő földjének is ideje, és szolgálnak néki sok nemzetek és nagy királyok.

8. Azt a nemzetet és azt az országot pedig, amely nem szolgál néki, Nabukodonozornak, a babiloni királynak, és aki nem teszi nyakát a babiloni király jármába: Fegyverrel és éhséggel és döghalállal verem meg azt a nemzetet, azt mondja az Úr, míglen kiirtom őket az ő kezével. Csel. 8,9. 13,6.

9. Ti azért ne hallgassatok a ti prófétáitokra, se jövendőmondóitokra, se álommagyarázóitokra, se varázslóitokra, se szemfényvesztőitekre, akik ezt mondják néktek: Ne szolgáljatok a babiloni királynak.

10. Mert ők hazugságot prófétálnak néktek, hogy messze vigyelek titeket a ti földetekből és kiűzzelek titeket, és elvesszetek!

11. Azt a nemzetet pedig, amely nyakára veszi a babiloni király jármát és szolgál néki, az ő földjén hagyom, azt mondja az Úr, és műveli azt és lakozik benne.

12. Sőt Sedékiásnak, a Júda királyának is mind e beszédek szerint szólottam, mondván: Vegyétek nyakatokra a babiloni királynak jármát, és szolgáljatok néki és az ő népének, és éltek!

13. Miért halsz meg te és a te néped fegyver miatt, éhség és döghalál miatt, amint szólott az Úr az olyan népről, amely nem szolgál a babiloni királynak? Ezék. 18,31.

14. Ne hallgassatok hát a próféták szavaira, akik így szólnak néktek: Ne szol-

gáljatok a babiloni királynak; mert ők hazugságot prófétálnak néktek.

15. Mert nem küldöttem őket, azt mondja az Úr, hanem ők az én nevemben hazugságot prófétálnak, hogy kiűzzelek titeket, és elvesszetek ti és a próféták, akik prófétálnak néktek.

16. A papoknak és ez egész népnek is így szóltam: Ezt mondja az Úr: Ne hallgassatok a ti prófétáitok szavaira, akik prófétálnak néktek, mondván: Ímé, az Úr házának edényei visszahozatnak Babilonból most mindjárt, mert hazugságot prófétálnak ők néktek: 2Krón. 36,7. Dán. 1,2.

17. Ne hallgassatok rájuk; szolgáljatok a babiloni királynak, és éltek; miért legyen e város pusztasággá? Ezék. 18,31.

18. Ha ők próféták és ha náluk van az Úrnak Igéje, imádkozzanak most a Seregek Urának, hogy az edények, amelyek még az Úr házában és a Júda királyának házában és Jeruzsálemben maradtak, ne jussanak Babilonba; 1Móz. 20,7. Jak. 5,16.

19. Mert ezt mondja a Seregek Ura az oszlopok felől, a tenger felől, az állványok felől és az edények maradéka felől, amelyek még e városban maradtak,

20. Amelyeket el nem vitt Nabukodonozor, a babiloni király, mikor fogságba vitte Jékóniást, Jojákimnak, a Júda királyának fiát Jeruzsálemből Babilonba, és Júdának és Jeruzsálemnek minden fő népét; 2Kir. 24,14.

21. Bizony ezt mondja a Seregek Ura, Izraelnek Istene az edények felől, amelyek megmaradtak az Úrnak házában és a Júda királyának házában és Jeruzsálemben:

22. Babilonba vitetnek, és ott lesznek mindama napig, amelyen meglátogatom őket, azt mondja az Úr; és felhozom azokat, és visszahozom azokat e helyre. 2Krón. 36,21. Ezsdr. 1,7. 5,15. 7,19.

Hanániás a hamispróféta

28 És abban az esztendőben, Sedékiás, Júda királya uralkodásának kezdetén, a negyedik esztendőben, az ötödik hónapban monda nékem Hanániás, Azúrnak fia, a próféta, aki Gibeonból való vala, az Úrnak házában, a papok és az egész nép szemei előtt, mondván: 2Tim. 3,8. 2Pét. 2,1.

2. Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene, mondván: Eltöröm a babiloni királynak jármát.

3. Teljes két esztendő múlva visszahozom e helyre az Úr házának mindamaz edényeit, amelyeket elvitt innen Nabukodonozor, a babiloni király, és bevitt Babilonba. 2Kir. 24,13. 2Krón. 36,10. Dán. 1,2.

4. És Jékóniást, Jojákimnak, a Júda királyának fiát és mindama júdabeli foglyokat, akik elvitettek Babilonba, visszahozom én e helyre, azt mondja az Úr; mert eltöröm a babiloni király jármát.

5. Akkor monda Jeremiás próféta Hanániás prófétának a papok és az egész nép szemei előtt, amely ott áll vala az Úrnak házában;

6. Mondá pedig Jeremiás próféta: Úgy legyen, úgy cselekedjék az Úr, teljesítse az Úr a te beszédeidet, amelyekkel prófétálád, hogy az Úr házának edényei és a foglyok is mind visszahozatnak Babilonból e helyre,

7. Mindazáltal halld csak e beszédet, amelyet én szólok néked és az egész népnek:

8. A próféták, akik előttem és előtted eleitől fogva voltak, sok ország ellen és nagy királyságok ellen, hadról, veszedelemről és döghalálról prófétáltak.

9. **Amely próféta a békességről prófétál, mikor beteljesedik a próféta beszéde, akkor ismertetik meg a próféta, ha az Úr küldötte-é azt valóban**? Ésa. 8,20.

10. És vevé Hanániás próféta a jármot a Jeremiás próféta nyakáról, és széttöré azt.

11. És szóla Hanániás az egész nép előtt, mondván: Ezt mondja az Úr, így töröm le Nabukodonozornak, a babiloni királynak jármát két esztendei idő múlva minden nemzet nyakáról. És elméne Jeremiás próféta a maga útjára. Ezék. 13,22. 22,28.

12. És szóla az Úr Jeremiásnak, miután letöré Hanániás próféta a Jeremiás próféta nyakáról a jármot, mondván:

13. Menj el, és beszélj Hanániással, mondván: Ezeket mondja az Úr: A fajármot eltörted, de csináltál helyébe vasjármokat.

14. Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Vasjármot vetettem mind e nemzetek nyakára, hogy szolgáljanak

Nabukodonozornak, a babiloni királynak, és szolgálnak néki, sőt a mezei állatokat is néki adom.

15. És monda Jeremiás próféta Hanániás prófétának: Halld csak, Hanániás! Nem az Úr küldött téged, és te hazugsággal biztatod e népet. Ezék. 13,6.

16. Azért így szól az Úr: Ímé, én elküldelek téged a föld színéről, meghalsz ez esztendőben, mert pártütőleg szóltál az Úr ellen. 1Sám. 2,9. Zsolt. 9,16. 34,21. Péld. 11,21. Náh. 1,2. 3. Róm. 2,2–4. 12,19. Zsid. 9,27. 10,26. 27. 30. 12,29.

17. És meghala Hanániás próféta abban az esztendőben, a hetedik hónapban.

Jeremiás levele a száműzöttekhez

29 Ezek ama levél szavai, amelyet Jeremiás próféta külde Jeruzsálemből a fogságban való vének maradékainak, és a papoknak és a prófétáknak, és az egész népnek, amelyet fogva vitt vala el Nabukodonozor Jeruzsálemből Babilonba.

2. Miután Jékóniás király és a királyné és az udvari szolgák, Júda és Jeruzsálem fejedelmei és az ács és a kovácsmester kijövének Jeruzsálemből. 2Kir. 24,12.

3. Elasának a Sáfán fiának, és Gamariának a Hilkiás fiának keze által, akiket Sedékiás, Júda királya küldött Nabukodonozorhoz, a babiloni királyhoz Babilonba, mondván:

4. Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene mindama foglyoknak, akiket Jeruzsálemből Babilonba vitettem:

5. Építsetek házakat és lakjatok azokban, plántáljatok kerteket és egyétek azoknak gyümölcseit.

6. Vegyetek magatoknak feleségeket és szüljetek fiakat és leányokat, és a fiaitokat is házasítsátok meg, a leányaitokat pedig adjátok férjhez, és szüljenek fiakat és leányokat, és szaporodjatok meg ott, és meg ne kevesedjetek.

7. **És igyekezzetek a városnak jólétén, amelybe fogságra küldöttelek titeket, és könyörögjetek érette az Úrnak; mert annak jóléte lesz a ti jólétetek.**

8. Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Ne hitessenek el titeket a ti prófétáitok, akik közöttetek vannak, se a ti jövendőmondóitok, és ne figyelmezzetek a ti álmaitokra, amelyeket álmodoztok.

9. Mert ők hamisan prófétálnak néktek az én nevemben, nem küldöttem őket, azt mondja az Úr. Ef. 5,6.

10. Mert ezt mondja az Úr: Mihelyt eltelik Babilonban a hetven esztendő, **meglátogatlak titeket és betöltöm rajtatok az én jó szómat, hogy visszahozzalak titeket e helyre.** 2Krón. 36,21. 22. Dán. 9,2.

11. **Mert én tudom az én gondolataimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.**

12. **Akkor segítségre hívtok engem, és elmentek és imádtok engem, és meghallgatlak titeket.** rész 33,3. Zsolt. 50,15. 145,19. Dán. 9,3.

13. **És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.** 5Móz. 30,2. Zsolt. 32,6. 63,8. Ésa. 62,6. 7. Mát. 7,7. 11. 12. Zsid. 11,6. Jak. 5,16.

14. **És megtaláltok engem**, azt mondja az Úr, és **visszahozlak a fogságból**, és **összegyűjtelek titeket minden nemzet közül és mindama helyekről**, ahová kiűztelek titeket, azt mondja az Úr, és **visszahozlak e helyre**, ahonnan számkivetettelek titeket. 5Móz. 4,7. Zsolt. 32,6. Ésa. 43,5. 55,6.

15. Mert ezt mondjátok: Támasztott nékünk az Úr prófétákat Babilonban is.

16. Mert ezt mondja az Úr a királynak, aki Dávid székében ül, és az egész népnek, amely e városban lakik, tudniillik a ti atyátok fiainak, akik nem mentek el veletek a fogságra:

17. Ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én reájuk küldöm a fegyvert, az éhséget és a döghalált, és olyanokká teszem őket, amilyenek a keserű fügék, amelyek a rosszaság miatt ehetetlenek.

18. És üldözöm őket fegyverrel, éhséggel és döghalállal, és rettenetessé teszem őket a föld minden országára, átokká és csodává és szörnyűséggé és mindama nemzetnek gúnyává, amelyek közé kivetettem őket. 5Móz. 23,5. Neh. 13,2.

19. Azért mert nem hallgattak az én beszédeimre, azt mondja az Úr, amelyeket üzentem nékik az én szolgáim, a próféták által, jó reggel elküldvén, de nem hallgattátok, azt mondja az Úr.

20. Ti azért, ti foglyok, halljátok meg az Úrnak szavát mindnyájan, akiket Jeruzsálemből Babilonba küldtem. Ámós 3,6.

21. Ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene Akhábra a Kolája fiára, és Sedékiásra a Mahásiás fiára, akik hamisan prófétálnak néktek az én nevemben: Ímé, én odaadom őket Nabukodonozornak, Babilon királyának kezébe, és szemeitek láttára megöli őket. 2Pét. 2,1.

22. És mindazokról vesznek átokformát a Júdából való foglyok, akik Babilonban vannak, mondván: Tegyen téged az Úr olyanná, mint Sedékiást és mint Akhábot, akiket tűzzel égetett meg a babiloni király. 4Móz. 23,8. 20. Ésa. 1,18. Dán. 3,6. Mik. 7,19.

23. Mert istentelenséget cselekedtek Izraelben, és paráználkodtak az ő felebarátjaik feleségével, és az én nevemben hazugságot szóltak, amit nem parancsoltam nékik. Én pedig tudom azt, és bizonyság vagyok, azt mondja az Úr! Sof. 3,4. Mal. 3,5. Zsid. 4,13.

24. A nehelámiti Semájának is szólj, ezt mondván:

25. Így szól a Seregeknek Ura, az Izrael Istene, mondván: Mivelhogy te levelet küldöttél a magad nevével az egész néphez, amely Jeruzsálemben van, és Sofóniás paphoz, a Mahásiás fiához; és az összes papokhoz, mondván: 2Kir. 25,18.

26. Az Úr tett téged pappá Jojáda pap helyébe, hogy felügyelők legyenek az Úr házában minden bolond férfiún, és prófétálni akarón, hogy vessed ezt a tömlöcbe és a kalodába. 2Kir. 9,11. Csel. 26,24.

27. Most azért, miért nem dorgáltad meg az anatóthbeli Jeremiást, aki néktek prófétál; 4Móz. 16,3. Csel. 4,17.

28. Sőt még hozzánk küldött Babilonba, ezt mondván: Hosszú lesz az! Építsetek házakat és lakjatok bennük, plántáljatok kerteket és éljetek azok gyümölcseivel.

29. És elolvasá Sofóniás pap e levelet a Jeremiás próféta hallására.

30. És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

31. Küldj el mind a foglyokhoz, mondván: Ezt mondja az Úr a nehelámiti Semája felől: Mivelhogy prófétált néktek Semája, holott én nem küldtem őt, és hazugsággal biztatott titeket;

32. Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én megfenyítem a nehelámiti Semáját és az ő magvát; nem lesz néki embere, aki lakjék e nép között, és nem látja a jót, melyet én az én népemmel cselekszem, azt mondja az Úr; mert az Úr ellen való szót szólott. 2Móz. 20,5. Róm. 2,8.

Izrael és Júda megváltásáról és a Messiás eljöveteléről

30 Az a szó, amelyet szólott az Úr Jeremiásnak, mondván:

2. Ezt mondja az Úr, Izrael Istene, mond-ván: Mindama szókat, amelyeket mondot-tam néked, írd meg magadnak könyvben;

3. **Mert ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és visszahozom az én népemet, az Izraelt és Júdát, azt mondja az Úr, és visszahozom őket arra a földre, amelyet az ő atyáiknak adtam, és bírni fogják azt.** Ésa. 60,4. Ezék. 39,25. Ámós 9,14.

4. Ezek pedig azok a szavak, amelyeket az Úr Izrael és Júda felől szólott.

5. Ezt mondta ugyanis az Úr: A félelemnek, rettentésnek szavát hallottuk, és nincs békesség.

6. Kérdjétek meg csak és lássátok, ha szül-e a férfi? Miért látom minden férfi kezét az ágyékán, mintegy gyermekszülőét, és miért változtak orcáik fakósárgává?

7. Jaj! Mert nagy az a nap annyira, hogy nincs hozzá hasonló; és háborúság ideje az Jákóbon; de megszabadul abból! Dán. 12,1. Jóel 2,11. Ámós 5,18. Sof. 1,14.

8. **És azon a napon, azt mondja a Seregek Ura, letöröm majd az ő igáját a te nyakadról, köteleidet leszaggatom, és nem szolgálnak többé idegeneknek.** Ésa. 10,27. 14,25.

9. **Hanem szolgálnak az Úrnak, az ő Istenüknek, és Dávidnak az ő királyuknak, akit feltámasztok nékik.** Ésa. 55,3. Ezék. 34,23. Hós. 3,5. Luk. 1,69. Csel. 2,30. 13,23.

Veled vagyok, hogy megtartsalak téged

10. **Te azért ne félj, oh én szolgám Jákób, azt mondja az Úr, se ne rettegj Izrael; mert ímhol vagyok én, aki megszabadítlak téged a messze földről, és a te magodat az ő fogságának földjéből; és visszatér Jákób és megnyugoszik, és bátorságban lesz, és nem lesz, aki megháborítsa.** Ésa. 41,13. 43,5.

11. **Mert veled vagyok én, azt mondja az Úr, hogy megtartsalak téged. Mert véget vetek minden nemzetnek, akik közé kiűztelek téged, csak néked nem vetek véget,** hanem megfenyítelek téged ítélettel, mert nem hagylak egészen büntetés nélkül. Zsolt. 6,1. Ésa. 43,2–5. Ámós 9,8.

12. Mert ezt mondja az Úr: Veszedelmes a te sebed, gyógyíthatatlan a te sérülésed.

13. Senki sincsen, aki megítélje a te ügyedet, hogy bekösse sebedet, orvosságok és balzsam nincsenek számodra.

14. Elfeledkezett rólad minden szerető́d, és nem keres téged, mert megvertelek ellenséges veréssel, kegyetlen ostorozással, a te bűnödnek sokaságáért, és hogy eláradtak a te vétkeid.

15. Miért kiáltozol a te sebed miatt? Veszedelmes a te sérülésed? A te bűnöd sokaságáért és vétkeidnek eláradásáért cselekedtem ezeket veled.

16. **Azért mindazok, akik benyelnek téged, elnyeletnek, és valamennyi ellenséged mind fogságra jut,** és a te fosztogatóidat kifosztottakká, és minden te zsákmánylóidat zsákmánnyá teszem. Ésa. 41,11.

17. **Mert egészségessé teszlek téged, és begyógyítom a te sebeidet,** azt mondja az Úr. Mert számkivetettnek hívtak téged, Sion; nincs, aki tudakozódjék felőle. Zsolt. 23,3. 51,12. Péld. 4,20–22. 16,24. Ésa. 58,8.

18. Ezt mondja az Úr: Ímé, visszahozom Jákób sátorának foglyait, és könyörülök az ő hajlékain, és a város felépíttetik az ő magas helyén, és a palota a maga helyén marad. Zsolt. 102,13.

19. **És hálaadás és öröm szava jön ki belőlük, és megsokasítom őket** és meg nem kevesednek, megöregbítem őket és meg nem kisebbednek. Ésa. 35,10. Zak. 10,8.

Az ő gyülekezete erősen megáll az én orcám előtt

20. **És az ő fiai olyanok lesznek, mint eleintén, és az ő gyülekezete erősen megáll az én orcám előtt, de megbüntetem mindazokat, akik nyomorgatták őt.** Ésa. 1,26.

21. És az ő fejedelme őbelőle támad, és az ő uralkodója belőle jön ki, **és magamhoz bocsátom őt, hogy közeledjék hozzám, mert kicsoda az, aki szívét arra hajtaná, hogy hozzám jöjjön, azt mondja az Úr.** 1Móz. 49,10. 4Móz. 16,5. Zsolt. 65,4.

22. **És népemmé lesztek, én pedig a ti Istenetek leszek.** rész 32,38. 2Móz. 6,7. Ezék. 36,28. Hós. 2,23. Zak. 13,9.

23. Ímé, az Úrnak szélvésze, haragja tör elő, és a rohanó szélvész a hitetlenek fejére zúdul.

24. Nem szűnik meg az Úr felgerjedt haragja, míg végbe nem viszi, és míg meg nem valósítja az Ő szívének gondolatait. Az utolsó napokban értitek meg e dolgot.

Örökkévaló szeretettel szeretlek téged

31 Az időben, monda az Úr, Izrael minden nemzetségének Istene leszek, és ők az én népemmé lesznek.

2. Ezt mondja az Úr: **Kegyelmet talált a pusztában a fegyvertől megmenekedett nép, az Isten őelőtte menvén, hogy megnyugtassa őt, az Izraelt.** 2Móz. 33,14. 4Móz. 10,33. 5Móz. 1,33. Józs. 1,13. Zsolt. 95,11. Ésa. 63,14.

3. **Messzünnen is megjelent nékem az Úr. Mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat.** 5Móz. 4,37. Zsolt. 118,5. Ésa. 43,4. Hós. 11,4. Mal. 1,2. Róm. 5,5. 11,28.

4. **Újra felépítlek téged,** és felépülsz, oh Izrael leánya. Újra felékesíted magadat, dobokkal és vigadók seregében jössz ki. 2Móz. 15,20. Bír. 11,34. Zsolt. 138,3. Hab. 2,2.

5. Még szőlőket plántálsz Samariának hegyein; akik plántálják a plántákat, élnek is azok gyümölcsével. Ésa. 65,21. Ámós 9,14.

6. Mert lészen egy nap, mikor a pásztorok kiáltanak az Efraim hegyén: Keljetek fel, és menjünk fel Sionba az Úrhoz, a mi Istenünkhöz. Ésa. 2,3. Mik. 4,2.

7. Mert ezt mondja az Úr: **Énekeljetek Jákóbnak vigassággal, és ujjongjatok a**

nemzetek fejének. Hirdessétek dicséretét, és mondjátok: Tartsd meg Uram a Te népedet, az Izrael maradékát. Ésa. 12,5.

8. **Ímé, én elhozom őket észak földjéből, és összegyűjtöm őket a földnek széleiről**, közöttük lesz vak, sánta, viselős és gyermekszülő is lesz velük, mint nagy sereg jönnek ide vissza. Ezék. 34,13.

9. **Siralommal jönnek és imádkozva hozom őket, vezetem őket a vizek folyásai mellett egyenes úton, hol el nem esnek, mert atyja leszek az Izraelnek, és az Efraim nékem elsőszülöttem.**
2Móz. 4,22. Zsolt. 126,5. Ésa. 35,8. 43,19. 49,10.

10. Halljátok meg az Úrnak szavát, ti pogányok, és hirdessétek a messzevaló szigeteknek, és ezt mondjátok: Aki elszórta az Izraelt, **Ő gyűjti őt össze, és megőrzi, mint a pásztor a maga nyáját.**
Ésa. 40,11. Ezék. 34,12.

11. **Mert megváltotta az Úr Jákóbot, és kimentette a nálánál erősebbnek kezéből.** Ésa. 44,23. 48,20. 49,24.

12. **És eljönnek és énekelnek a Sion ormán, és futnak az Úrnak javaihoz, búza, bor, olaj, juhok és barmok nyája felé, és életük olyan lesz, mint a megöntözött kert, és nem bánkódnak többé.**
Ésa. 35,10. 58,11. 65,19. Hós. 3,5. Ján. 16,22. Jel. 7,17.

13. Akkor vigadoz a szűz a seregben, és az ifjak és a vének együttesen, és az ő siralmukat örömre fordítom, és megvigasztalom és felvidámítom őket az ő bánatukból.

14. **És a papok lelkét megelégítem kenettel, és az én népem eltelik javaimmal**, azt mondja az Úr.

15. Ezt mondja az Úr: Szó hallatszott Rámában, sírás és keserves jajgatás; Rákhel siratta az ő fiait, nem akart megvigasztaltatni az ő fiai felől, mert nincsenek. 1Móz. 42,13. Mát. 2,17.

16. Ezt mondja az Úr: **Tartsd vissza szódat a sírástól és szemeidet a könnyhullatástól, mert meglesz a te cselekedetednek jutalma**, azt mondja az Úr, hiszen az ellenség földjéből térnek vissza.

17. **Jövendődnek is jó reménysége lészen**, azt mondja az Úr, mert fiaid visszajönnek az ő határaikra.

18. Jól hallottam, hogy panaszkodott Efraim: Megvertél engem és megverettetém, mint a tanulatlan tulok; térits meg engem és megtérek, mert te vagy az Úr, az én Istenem. Csel. 3,26. 5,31. Róm. 2,4.

19. Mert azután, hogy megtérítettél engem, megbántam bűnömet, és miután megismertem magamat, combomat vertem; szégyenkezem és pirulok, mert viselem az én ifjúságomnak gyalázatát.

20. Avagy nem kedves fiam-é nékem Efraim? Avagy nem kényeztetett gyermek-é? **Hiszen valahányszor ellene szóltam, újra megemlékeztem őróla, azért az én benső részeim megindultak őrajta, bizony könyörülök rajta, azt mondja az Úr!** Ésa. 57,18. 63,15. Hós. 11,8.

21. **Rendelj magadnak útjelzőket, rakj útmutató oszlopokat, vigyázz az ösvényre, az útra, amelyen mentél**, jöjj vissza Izraelnek leánya, jöjj vissza ide a te városodba!

22. Meddig bujdosol, oh szófogadatlan leány? Mert az Úr új rendet teremt e földön. Asszony környékezi a férfit.

23. Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Újra e szókat mondják majd a Júda földjén és az ő városaiban, mikor visszahozom az ő foglyaikat: **Áldjon meg téged az Úr, oh igazságnak háza, oh szent hegy!**

24. És ott lakoznak majd Júda és minden ő városa, a szántóvetők és baromtartók együttesen. Zsolt. 122,5–8. Ésa. 1,19. Zak. 8,3.

25. **Mert megitatom a szomjú lelket, és minden éhezőt megelégítek.** Ján. 4,10.

26. Ezért vagyok ébren és vigyázok, és az én álmom édes nékem. Péld. 3,24. Én. 5,2.

27. Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és bevetem az Izrael házát és a Júda házát embernek magvával és baromnak magvával. Ezék. 36,9. Hós. 2,23.

28. És amiképpen gondom volt arra, hogy kigyomláljam és elrontsam, letörjem és pusztítsam és veszedelembe sodorjam őket, azonképpen vigyázok arra, hogy megépítsem és beplántáljam őket, azt mondja az Úr!

29. Ama napokban nem mondják többé: Az atyák ették meg az egrest, és a fiak foga vásott el bele. JerSir. 5,7. Ezék. 18,2.

30. Sőt inkább mindenki a maga gonoszságáért hal meg; minden embernek, ki

megeszi az egrest, tulajdon foga vásik el bele. 5Móz. 24,16. 2Kir. 14,6. 2Krón. 25,4. Ezék. 18,4. Gal. 6,5. 7.

31. **Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr; és új szövetséget kötök az Izrael házával és a Júda házával.** Ezék. 37,26. Zsid. 8,8. 10,16. 17.

32. Nem ama szövetség szerint, amelyet az ő atyáikkal kötöttem az napon, amelyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földjéből, de akik megrontották az én szövetségemet, noha én férjük maradtam, azt mondja az Úr. 5Móz. 1,31. Ján. 1,17.

33. Hanem ez lesz a szövetség, amelyet e napok után az Izrael házával kötök, azt mondja az Úr: **Törvényemet az ő belsejükbe helyezem, és az ő szívükbe írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek.** Zsolt. 40,8. Ezék. 11,19. 36,26. 27. Róm. 2,29. 2Kor. 3,3. 5,17.

34. És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig, azt mondja az Úr, mert **megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.** Ésa. 27,9. 54,13. Mik. 7,18. Ján. 6,45. Csel. 10,43. Róm. 11,27.

35. **Ezt mondja az Úr, aki adta a napot, hogy világítson nappal, aki törvényt szabott a holdnak és a csillagoknak, hogy világítsanak éjjel, aki felháborítja a tengert és annak habjai zúgnak, Seregek Ura az Ő neve:** 1Móz. 1,16. Ésa. 51,15.

36. Ha eltűnnek e törvények előlem, azt mondja az Úr, az Izraelnek magva is megszakad, hogy soha énelőttem nép ne legyen. Zsolt. 148,6. Ésa. 54,9. 10.

37. Ezt mondja az Úr: Ha megmérhetik az egeket ott fenn, és itt alant kifürkészhetik a föld fundamentumait: Én is megutálom Izraelnek minden magvát, mindazokért, amiket cselekedtek, azt mondja az Úr! Csel. 5,31. 26,18. Róm. 11,2–5. 26. 27.

38. Ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és felépíttetik a város az Úrnak a Hanániel tornyától a szeglet kapujáig.

39. És kijjebb megy még a mérőkötél azzal átellenben a Garéb hegyéig, és lefordul Góhat felé. Ezék. 40,3. Zak. 2,1.

40. És a holttesteknek és a hamunak egész völgye, és az egész mező a Kidron patakig, a lovak kapujának szegletéig kelet felé az Úr szent helye lesz, nem rontatik el, sem el nem pusztíttatik soha örökké. 2Krón. 23,15. Neh. 3,28. Jóel 3,17.

Jeremiás mezőt vesz a visszajövetel jeléül

32 Az a szó, amelyet szóla az Úr Jeremiásnak, Sedékiásnak, a Júda királyának tizedik esztendejében: Ez az esztendő a Nabukodonozor tizennyolcadik esztendeje. 2Kir. 25,1.

2. És akkor megszállotta vala a babiloni király serege Jeruzsálemet, és Jeremiás próféta elzárva volt a tömlöcnek pitvarában, amely a Júda királyának házában vala.

3. Mert Sedékiás, a Júda királya záratta be őt, mondván: Miért prófétálsz te, ezt mondván: Ezt mondta az Úr: Ímé, én e várost a babiloni király kezébe adom és beveszi azt?

4. És Sedékiás, a Júda királya, meg nem menekszik a káldeusok kezéből, hanem a babiloni király kezébe adatik, és ennek szája szól amannak szájával, és ennek szemei látják amannak szemeit.

5. És Babilonba viszi Sedékiást és ott lesz mindaddig, míg meg nem látogatom őt, azt mondja az Úr, hogyha hadakoztok a káldeusok ellen, nem lesz jó dolgotok.

6. És monda Jeremiás: Szólott az Úr nékem, ezt mondván:

7. Ímé, Hanameél, Sallumnak, a te nagybátyádnak fia hozzád megy, mondván: Vedd meg az én mezőmet, amely Anatótban van, mert téged illet vér szerint, hogy megvegyed. 3Móz. 25,24. Ruth 4,4.

8. Eljöve azért hozzám Hanameél, az én nagybátyámnak fia, az Úr beszéde szerint a tömlöc pitvarához, és monda nékem: Kérlek, vedd meg az én mezőmet, amely Anatótban, a Benjámin földjén van, mert téged illet, mint örököst, és tereád néz vér szerint is, vedd meg hát magadnak. Akkor észrevevém, hogy az Úr szava ez.

9. Azért megvevém Hanameéltől, az én nagybátyámnak fiától a mezőt, amely

Anatótban van, és kifizettem néki a pénzt, tizenhét ezüst siklust. Zak. 11,12.

10. És beírám levélbe és megpecsétlém, és tanúkat is állíték, és megmérém a pénzt mérlegen.

11. Ezután kezembe vevém a vétel felől való levelet, amely meg vala pecsételve a parancsolat és törvények szerint, és a közönséges levelet is.

12. És a vétel felől való levelet odaadám Báruknak, a Néria fiának, aki Mahásiás fia vala, Hanameélnek, az én nagybátyám fiának szemei előtt, és a tanúk szemei előtt, akik be voltak írva a vétel felől való levélbe, mindama júdaiak szemei előtt, akik ülnek vala a tömlöc pitvarában.

13. És parancsolék Báruknak azok szemei előtt, mondván:

14. Ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Vedd fel e leveleket, ezt a vételi levelet, mind a bepecsételtetett, mind a közönséges levelet, és tedd azokat cserépedénybe, hogy sok ideig elálljanak.

15. Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Még házakat, mezőket és szőlőket fognak venni e földön.

16. És könyörgék az Úrnak, miután odaadám a vétel felől való levelet Báruknak, a Néria fiának, mondván:

17. **Ah, ah, Uram Isten! Ímé, Te teremtetted a mennyet és földet a Te nagy hatalmaddal és a Te kiterjesztett karoddal, és semmi sincs lehetetlen előtted!** 1Móz. 18,14. 2Kir. 19,15. Zsolt. 102,25. Ésa. 40,26–29. Zak. 8,6. Mát. 19,26. Márk 10,27. Luk. 1,37. Róm. 4,21.

18. Aki irgalmasságot cselekszel ezerízíglen, és aki az atyák bűnéért az ő fiaik keblében fizetsz meg ő utánuk, Te nagy Isten, Te hatalmas, akinek neve Seregek Ura! rész 31,30. 4Móz. 23,8. 20. 5Móz. 23,5. 24,16. 2Kir. 14,6. 2Krón. 25,4. Neh. 13,2. Zsolt. 109,17. 18. 28. Ésa. 9,6. Ezék. 18,19–22. Mik. 7,19. Gal. 3,13.

19. **Nagy tanácsú és hatalmas cselekedetű, akinek szemei jól látják az emberek fiainak minden útjait, hogy kinek-kinek megfizess az ő útjai szerint, és az ő cselekedeteinek gyümölcse szerint;** Jób 34,21. Péld. 5,21. Ésa. 28,29. Gal. 6,7.

20. Aki jeleket és csodákat tettél Egyiptom földjén és mind e napig, mind Izrael földjén, mind az embereken, és nevet szerzettél magadnak, amint ez mai nap is megvan. 2Móz. 9,16. Ésa. 63,12.

21. És kihoztad a Te népedet, az Izraelt Egyiptom földjéből jelekkel és csodákkal, és hatalmas kézzel, és kinyújtott karral, és nagy rettegtetéssel. 2Móz. 6,6. 2Sám. 7,23. 1Krón. 17,21. Zsolt. 136,11.

22. És nékik adtad e földet, amely felől megesküdtél az ő atyáiknak, hogy adsz nékik tejjel és mézzel folyó földet. rész 11,5. 2Móz. 3,8. 17. 5Móz. 1,8. Zsolt. 105,9–11.

23. És bementek és birtokolták azt, mindazáltal nem hallgattak a Te szódra, és nem jártak a Te törvényeidben, amiket parancsoltál nékik, hogy megcselekedjék, azokból semmit sem cselekedtek, azért mind e gonoszt rájuk borítottad. Neh. 9,26.

24. Ímé, a sáncok a városhoz érnek, hogy bevegyék azt, és e város odaadatik a káldeusok kezébe, akik megostromolják ezt fegyverrel, éhséggel és döghalállal. És amit szóltál, meglett, ímé látod is. Józs. 23,15.

25. És mégis azt mondottad, Uram Isten, nékem: Végy magadnak mezőt pénzen, és legyenek tanúid felőle, holott a város a káldeusok kezébe adatik.

26. És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

27. **Ímé, én az Úr, Istene vagyok minden testnek, vajon van-é valami lehetetlen nékem?** 4Móz. 16,22. Zsolt. 115,3. Ésa. 64,8.

28. Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom e várost a káldeusok kezébe, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe, hogy bevegye azt.

29. És bemennek a káldeusok, akik ostromolják e várost, és e várost felgyújtják tűzzel és felégetik azt, és a házakat is, amelyeknek tetején füstöltek a Baálnak és áldoztak idegen isteneknek, hogy engem haragra ingereljenek.

30. Mert Izrael fiai és Júda fiai ifjúságuktól fogva csak azt cselekedték, ami gonosz az én szemeim előtt, és az Izrael fiai csak haragra gerjesztettek engem az ő kezeik cselekedeteivel, azt mondja az Úr.

31. Mert csak bosszúságomra és búsulásomra volt e város, attól a naptól fogva, amelyen építették azt, mind ez ideig, úgyhogy el kell azt törölnöm az én színem elől.

32. Az Izrael fiainak és a Júda fiainak minden bűnéért, amelyet cselekedtek, hogy felháborítsanak engem, ők maguk, az ő királyaik, fejedelmeik, papjaik és prófétáik és Júda vitézei és Jeruzsálem polgárai. Ésa. 1,4. Dán. 9,8.

33. És háttal fordultak felém és nem arccal, és tanítottam őket jó reggel, és noha tanítottam őket, nem voltak készek az intés befogadására.

34. Sőt az ő utálatosságaikat behelyezték a házba, amely az én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt. Ezék. 8,5.

35. És magaslatokat emeltek a Baálnak, a Ben-Hinnom völgyében, hogy megáldozzák fiaikat és leányaikat a Moloknak, amit nem parancsoltam nékik, és még csak nem is gondoltam, hogy ez utálatosságot cselekedjék, hogy Júdát vétekre vigyék.

36. És most azért azt mondja az Úr, Izrael Istene e városnak, amely felől ti mondjátok: Odaadatik a babiloni király kezébe, fegyver, éhség és döghalál miatt:

37. **Ímé, én összegyűjtöm őket** mindama földekről, amelyekre kiűztem őket haragomban, felgerjedésemben és nagy bosszankodásomban, és **visszahozom őket e helyre, és lakni hagyom őket bátorságban**.

38. **És népemmé lesznek nékem, én pedig nékik Istenük leszek**. Ezék. 11,19.

39. **És adok nékik egy szívet és egy utat, hogy mindenkor engem féljenek, hogy jól legyen dolguk, nékik és az ő fiaiknak ő utánuk**. Ezék. 36,26. Róm. 2,29.

40. **És örökkévaló szövetséget kötök velük, hogy nem fordulok el tőlük és a velük való jótéteménytől, és az én félelmemet adom az ő szívükbe, hogy el ne távozzanak tőlem**. rész 31,33. Ésa. 54,8. 55,3. 61,8. Ezék. 37,26. 39,29.

41. **És örvendezek bennük, ha jót cselekedhetem velük és biztosan beplántálhatom őket e földbe, teljes szívvel és teljes lélekkel**. 5Móz. 30,9. Ésa. 62,5. 65,19. Ámós 9,15. Mik. 7,8. Sof. 3,17. Csel. 10,38.

42. Mert ezt mondja az Úr: Amiképpen ráhoztam e népre mind e nagy veszedelmet, azonképpen hozom rájuk mindazt a jót, amiket én őfelőlük mondok. Zak. 8,14.

43. És vesznek még mezőt e földön, amely felől ti ezt mondjátok: Pusztaság ez emberek nélkül, barmok nélkül, és odaadatik a káldeusok kezébe.

44. Pénzen vesznek mezőket, és beírják a levélbe, és megpecsételik, és tanukat állítanak a Benjámin földjén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban, a hegyi városokban és a síkföldi városokban és a dél felé való városokban, mert visszahozom az ő foglyaikat, azt mondja az Úr.

A Babilonból való szabadulásról

33 Másodszor is szóla az Úr Jeremiás-nak, mikor ő még fogva vala a töm-löc pitvarában, mondván:

2. **Ezt mondja az Úr, aki megteszi azt, az Úr, aki megvalósítja azt, hogy megerősítse azt, Úr az Ő neve**. Ésa. 37,26.

3. **Kiálts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz**. 1Móz. 18,17. Zsolt. 50,15. 91,15. Ésa. 55,6. 7.

4. Mert ezt mondja az Úr, az Izrael Istene, e városnak házai és a Júda királyának házai felől, amelyek lerontattak kosokkal és fegyverrel.

5. Mikor elmentek, hogy vívjanak a káldeusokkal, és hogy megtöltsék azokat emberek holttesteivel, akiket én haragomban és bosszúállásomban megöltem, mivelhogy elrejtettem az én orcámat a várostól az ő sok gonoszságukért:

6. **Ímé, én hozok néki kötést és orvosságot, és meggyógyítom őket, és megmutatom nékik a békesség és igazság bőségét**. rész 30,17. Zsolt. 37,11. 72,1. 7. Hós. 6,1.

7. **És visszahozom Júdát és Izraelt a fogságból, és felépítem őket, mint azelőtt**.

8. **És megtisztítom őket minden bűneiktől, amelyekkel vétkeztek ellenem, és megbocsátom minden bűneiket, amelyekkel vétkeztek ellenem, és amelyekkel gonoszul cselekedtek ellenem**. rész 50,20. Zsolt. 51,2. Ésa. 44,22. Ezék. 36,25. 37,21. Mik. 7,18. Zak. 13,1. Zsid. 9,13.

9. **És ez a város lesz nékem híremre, nevemre, örömömre, tisztességemre és dicséretemre e földnek minden nemzetsége előtt, akik hallják mindama jót,**

amelyet én cselekszem velük, és félni és rettegni fognak mindama jóért és mindama bőségért, amelyet én szerzek nékik! 5Móz. 8,18. Jób 36,11. Zsolt. 35,27. 118,25. Péld. 3,9. 10. Ésa. 60,5. Zak. 14,14. 2Kor. 8,9. 9,8.

10. Ezt mondja az Úr: **Hallatszani fog még e helyen**, amely felől ti ezt mondjátok: Pusztaság ez, emberek nélkül és barom nélkül való, a Júda városaiban és Jeruzsálem utcáiban, amelyek elpusztíttattak és ember nélkül és lakó nélkül és oktalan állat nélkül vannak,

11. **Örömnek szava és vigasság szava, vőlegény szava és menyasszony szava, és azoknak szava, kik ezt mondják: Dicsérjétek a Seregek Urát, mert jó az Úr, mert az Ő kegyelme örökkévaló; akik hálaáldozatot hoznak az Úr házába, mert visszahozom e föld népét a fogságból, mint annak előtte, azt mondja az Úr.** 1Krón. 16,8. 2Krón. 5,13. Ezsdr. 3,11. Zsolt. 107,22. 136,1. Zsid. 13,15. Jel. 12,11.

12. Ezt mondja a Seregek Ura: E puszta helyen, amelyen nincs ember és barom, és ennek minden városában pásztorok fognak még lakozni, akik az ő juhaikat terelgetik. rész 3,15.

13. A hegyi városokban, a síkföldi városokban, a dél felől való városokban, a Benjámin földjén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban még juhnyájak fognak átmenni a számlálónak keze alatt, azt mondja az Úr. 3Móz. 27,32. Zsolt. 22,28. Ésa. 55,5. 60,22. Csel. 2,47. 9,31. 16,5.

14. Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és **megbizonyítom az én jó szómat, amelyet az Izrael házának és a Júda házának szóltam.** Zsolt. 33,4. 9. 89,34. Ésa. 14,24. 22,24. 25. Ezék. 12,28.

15. **Azokban a napokban és abban az időben sarjasztok Dávidnak igaz Sarjadékot, és jogot és megigazulást szerez e földön.**

16. Azokban a napokban megszabadul a Júda, és bátorságban lakozik Jeruzsálem, és így hívják majd őt: **Az Úr a mi Megigazulásunk.** 5Móz. 33,28. Ésa. 45,17. 1Kor. 1,30. 2Kor. 5,21.

17. Mert ezt mondja az Úr: Nem vész ki a Dávid férfi sarjadéka, aki az Izrael házának székébe üljön. Zsolt. 89,29. Luk. 1,32.

18. És a lévita papok férfi sarjadéka sem vész ki előlem, aki égőáldozatot áldozzon, és ételáldozatot égessen, és véreáldozatot készítsen mindenkor. Róm. 12,1. 1Pét. 2,5.

19. És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

20. Ezt mondja az Úr: Ha felbonthatjátok az én szövetségemet a nappal, és az én szövetségemet az éjszakával, hogy se nap, se éjszaka ne legyen az ő idejében: Ésa. 54,9.

21. Az én szolgámmal, Dáviddal való szövetségem is felbomlik, hogy ne legyen fia, aki uralkodjék az ő székében, és a lévita papokkal, az én szolgáimmal. Zsolt. 89,37.

22. Mint az ég serege meg nem számlálható, és a tenger fövenye meg nem mérhető, úgy megsokasítom az én szolgámnak, Dávidnak magvát, és a lévitákat, akik nékem szolgálnak. 1Móz. 15,5. 22,17.

23. És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

24. Nem vetted észre, mit szóla e nép? Mondván: A két nemzetséget, amelyet az Úr kiválasztott vala, elveté, és az én népemet megutálták úgy, hogy többé őelőttük nem nemzet az.

25. Ezt mondja az Úr: Ha szövetségem nem lesz a nappal és az éjszakával, és ha nem szabtam törvényeket az égnek és a földnek, 1Móz. 8,22. Zsolt. 74,16. 104,19.

26. Jákóbnak és az én szolgámnak, Dávidnak magvát is elvetem, úgyhogy az ő magvából senkit fel ne vegyenek, aki uralkodjék Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak magván: Mert visszahozom őket a fogságból, és megkegyelmezek nékik.

Sedékiás sorsa megpecsételődik

34 Az a beszéd, amelyet szólott az Úr Jeremiásnak, mikor Nabukodonozor a babiloni király és az egész serege és a föld minden országa, amelyek az ő hatalma alatt voltak, és a népek mind vívták vala Jeruzsálemet és minden városát, mondván:

2. Ezt mondja az Úr, az Izrael Istene: Menj el, és mondd meg Sedékiásnak, a Júda királyának: Ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom e várost a babiloni király kezébe, és felgyújtja ezt tűzzel.

3. És te el nem szaladsz az ő kezéből, hanem bizonnyal megfognak és kezébe adnak, és a te szemeid meglátják a babiloni királynak szemeit, és az ő szája a te száddal szól, és bemégy Babilonba.

4. Mindazáltal halld meg az Úrnak szavát Sedékiás, Júda királya; ezt mondja az Úr tefelőled: Nem halsz meg fegyver által.

5. Békességben halsz meg, és amint füstöltek a te atyáidnak, az előbbi királyoknak, akik előtted voltak, úgy füstölnek néked is, és így siratnak téged: Jaj uram! Mert én szóltam e szót, azt mondja az Úr.
2Krón. 16,14. 21,19. Dán. 2,46.

6. És megmondá Jeremiás próféta Sedékiásnak, a Júda királyának, mind e szavakat Jeruzsálemben. 1Kir. 21,19.

7. A babiloni király serege pedig vívja vala Jeruzsálemet és Júdának minden városát, amelyek megmaradtak vala, tudniillik Lákist és Azekát, mert a Júda városai közül csak ezek maradtak meg, mint erősített városok. 2Kir. 18,13. 2Krón. 14,5.

8. Ez a beszéd, melyet szóla az Úr Jeremiásnak, minekutána Sedékiás király szövetséget köte az egész jeruzsálembeli néppel, szabadságot hirdetvén köztük.
2Móz. 21,2. Ésa. 1,17. 58,6. Mik. 2,1–3.

9. Hogy mindenki bocsássa szabadon szolgáját és ki-ki az ő szolgálóleányát a héber férfit és a héber leányt, hogy senki ne szolgáltasson közöttük az ő júdabeli atyjafiával. 3Móz. 25,39. Neh. 5,11.

10. És engedelmeskedtek mindnyájan a fejedelmek és az egész nép, akik szövetséget kötöttek, hogy mindenki szabadon bocsássa az ő szolgáját és ki-ki az ő szolgálóleányát, hogy senki azokkal ne szolgáltasson többé; és engedelmeskedtek és elbocsáták azokat.

11. De azután elváltozának, és visszahozák a szolgákat és szolgálóleányokat, akiket szabadon bocsátottak vala, és őket szolgákká és szolgálóleányokká tevék.

12. És lőn az Úrnak szava Jeremiáshoz az Úrtól, mondván:

13. Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Én szövetséget kötöttem a ti atyáitokkal azon a napon, amelyen kihoztam őket Egyiptom földjéről, a szolgálatnak házából, mondván:

14. Mikor a hét esztendő eltelik, mindenki bocsássa el az ő héber atyjafiát, aki néked eladatott, és hat esztendeig szolgált téged; bocsássad őt magadtól szabadon. De nem hallgatának a ti atyáitok engem, és fülüket sem hajtották erre.
2Móz. 21,2. 5Móz. 15,12.

15. És ti ma megtértetek, és igazat cselekedtetek előttem, mindenki szabadságot hirdetvén az ő atyjafiának, és szövetséget kötöttetek előttem abban a házban, amely az én nevemről neveztetett. 2Kir. 23,3.

16. De elváltoztatok, és beszennyeztétek az én nevemet, és mindenki visszahozta az ő szolgáját és ki-ki az ő szolgálóleányát, kiket egészen szabadon bocsátottatok, és igába vetettétek őket, hogy néktek szolgáitok és szolgáló leányaitok legyenek.
2Móz. 20,7. 3Móz. 19,12.

17. Azért ezt mondja az Úr: Ti nem hallgattatok reám, hogy mindenki szabadságot hirdessen az ő atyjafiának és ki-ki az ő felebarátjának. Ímé, én hirdetek néktek szabadságot, azt mondja az Úr, a fegyverre, a döghalálra és az éhségre, és odaadlak titeket e föld minden országainak utálatára. Mát. 7,2. Gal. 6,7. 1Thess. 4,6.

18. És odaadom a férfiakat, akik megszegték az én szövetségemet, akik nem teljesítették a szövetség pontjait, amelyet előttem kötöttek vala tulokkal, amelyet ketté vágának és átmenének annak részei között, Róm. 2,8.

19. Júdának fejedelmeit és Jeruzsálem fejedelmeit, az udvari szolgákat és a papokat és a földnek minden népét, akik átmentek a tulok részei között:

20. Odaadom őket az ő ellenségeik kezébe, és az ő életüket keresők kezébe, és az ő holttestük ez égi madaraknak és a föld vadainak lesznek eledelévé.

21. Sedékiást, a Júda királyát és az ő fejedelmeit is odaadom az ő ellenségeiknek kezébe, és az ő életüket keresők kezébe, és a babiloni király seregének kezébe, amely eltávozik tőletek.

22. Ímé, én parancsolok, azt mondja az Úr, és visszahozom őket e városra, és vívják azt, és beveszik és felgyújtják tűzzel, és pusztasággá teszem Júda városait, lakhatatlanokká. Ámós 3,6.

A rékábiták példaadó engedelmessége

35 Az a beszéd, amelyet szóla az Úr Jeremiásnak, Jojákimnak, Jósiás, Júda királya fiának idejében, mondván:

2. Menj el a rékábiták házához, és szólj velük, és vidd be őket az Úr házába, a kamarák egyikébe, és adj nékik bort inni. 2Sám. 4,2. 2Kir. 23,24.

3. És mellém vevém Jaazániát, Jeremiásnak fiát, ki fia vala Habasániának, és az ő rokonait és minden fiait és a rékábiták egész háznépét.

4. És bevittem őket az Úr házába, a Hanán fiainak a kamarájába, ki Igdaliásnak, az Isten emberének fia vala, amely a fejedelmek kamarája mellett vala, Maháziásnak, Sallum fiának kamaráján felül, aki az ajtónak őrizője vala.

5. És a rékábiták háza népének fiai elé borral telt kancsókat és poharakat tevék, és ezt mondám nékik: Igyatok bort!

6. És felelének: Nem iszunk bort, mert Jónadáb, Rékábnak fia, a mi atyánk parancsolta nékünk, mondván: Ne igyatok ti bort soha, se a ti fiaitok. Péld. 31,4.

7. Se házat ne építsetek, se vetést ne vessetek, se szőlőt ne ültessetek, se ne tartsatok; hanem sátorokban lakjatok teljes életetekben, hogy sok ideig éljetek e földnek színén, amelyben ti jövevények vagytok. 2Móz. 20,12. Ef. 6,2. 3.

8. És hallgattunk Jónadábnak a Rékáb fiának, a mi atyánknak szavára mindabban, amiket parancsolt nékünk, hogy teljes életünkben bort ne igyunk mi, a mi feleségeink, a mi fiaink és a mi leányaink. Péld. 1,8. Ef. 6,1. Kol. 3,20.

9. Se házakat ne építsünk, hogy azokban lakjunk, se szőlőnk, se mezőnk, se vetésünk ne legyen nékünk.

10. Hanem lakozzunk sátorokban. Hallgattunk azért, és aszerint cselekedtünk, amint nékünk Jónadáb, a mi atyánk megparancsolta vala.

11. Mikor pedig feljőve Nabukodonozor, a babiloni király a földre, akkor ezt mon-dánk: Jertek el, menjünk be Jeruzsálembe a káldeai sereg előtt és a szíriabeli sereg előtt; és Jeruzsálemben lakoztunk.

12. És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

13. Így szól a Seregek Ura, az Izrael Istene: Menj el, mondd meg a Júda férfiainak és Jeruzsálem lakosainak: Nem veszitek-é fel az intést, hogy hallgassatok az én beszédeimre? Azt mondja az Úr.

14. Jónadábnak, a Rékáb fiának intései teljesedtek, amelyekkel megparancsolta az ő fiainak, hogy bort ne igyanak, és mindez ideig sem ittak bort; mert hallgattak az ő atyjuk parancsolatjára; Én is szóltam néktek; szóltam pedig jó reggel, de nem engedtetek nékem. 2Krón. 36,15. Ésa. 30,9.

15. És elküldtem hozzátok minden én szolgámat, a prófétákat, és pedig jó reggel küldém, mondván: Kérlek, mindenki térjen meg az ő gonosz útjáról, jobbítsátok meg cselekedeteiteket, és idegen istenek után ne járjatok, hogy nékik szolgáljatok, és lakoztok a földön, amelyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, de fületeket sem hajtátok reá, és nem hallgattatok reám.

16. Mivelhogy Jónadábnak, a Rékáb fiának fiai teljesítik az ő atyjuknak parancsolatját, melyet parancsolt nékik, e nép pedig nem hallgata reám;

17. Azért ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izrael Istene: Ímé, én rábocsátom Júdára és Jeruzsálemnek minden lakóira mindama veszedelmet, amelyről szóltam nékik; azért mert szóltam nékik, de nem hallották, kiáltottam nékik, de nem feleltek.

18. A rékábiták házának monda Jeremiás: Ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Mivelhogy hallgattatok Jónadábnak, a ti atyátok parancsolatjára, és megtartottátok minden parancsolatját, és úgy cselekedtetek, amint meghagyta néktek:

19. Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Nem fogyatkozik el Jónadábnak, a Rékáb fiának maradéka, aki előttem álljon mindenkor.

Jeremiás leíratja jövendöléseit

36 És Jojákimnak, a Jósiás fiának, Júda királyának negyedik esztendejében is szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

2. Végy elő egy könyvet, és mind írd belé a szókat, amiket én szóltam néked az Izrael és a Júda ellen és minden nemzet ellen,

a naptól fogva, amelyen szóltam néked a Jósiás ideje óta mind e napig. Ésa. 8,1.

3. Hátha meghallja a Júda háza mindazokat a veszedelmeket, amelyeket én néki szerezni szándékozom, hogy mindenki megtérjen az ő gonosz útjáról, és megbocsássam az ő bűnüket és vétküket. Ezék. 12,3. Jón. 3,8. Csel. 5,31. 1Tim. 1,15.

4. És előhívá Jeremiás Bárukot, a Néria fiát, és megírá Báruk a Jeremiás szája után a könyvbe mindama szókat, amelyeket az Úr szólott vala néki.

5. És parancsola Jeremiás Báruknak, mondván: Én fogoly vagyok, nem mehetek be az Úr házába.

6. Azért te menj be, és a könyvből, amelyet az én számból írtál, olvasd el az Úrnak szavait a népnek hallatára az Úrnak házában böjti napon, és az egész Júdának hallatára, akik felgyűlnek az ő városaikból, olvasd el nékik. 3Móz. 16,29. 23,4. Neh. 8,14.

7. Hátha az Úr elé száll könyörgésük, és mindenki megtér az ő gonosz útjáról, mert nagy az Úr haragja és felháborodása, amellyel szólott az Úr e nép ellen! 5Móz. 31,16. 17.

8. Báruk pedig, a Néria fia, mind aszerint cselekedék, amint néki Jeremiás próféta megparancsolta vala, elolvasván a könyvből az Úrnak szavát, az Úrnak házában.

9. És Jojákimnak a Jósiás fiának, Júda királyának ötödik esztendejében, a kilencedik hónapban böjtre hívták fel az Úr elé az egész Jeruzsálem népét és az egész népet, amely Júda városaiból jött vala fel Jeruzsálembe. Bír. 20,26. 1Sám. 7,6. 2Krón. 20,3.

10. És elolvasá Báruk a könyvből Jeremiás beszédeit az Úr házában Gamáriának, az írástudó Sáfán fiának szobájában a felső pitvarban, az Úr háza új kapujának nyílásában az egész nép hallatára.

11. És hallá Mikeás, Gamáriának, a Sáfán fiának fia az Úrnak minden beszédét a könyvből.

12. És leméne a király házába az írástudó szobájába, és ímé, ott ülnek vala mind a főemberek, Elisáma, az írástudó, és Dalajás, Semájának fia, és Elnátán, Akbórnak fia, és Gamária, Sáfánnak fia, és Sedékiás, Hanániásnak fia, és a többi főember is.

13. És elbeszélé nékik Mikeás mindazokat, amelyeket hallott a könyvből, mikor olvasá Báruk a nép hallatára.

14. Azért elküldék mind a főemberek Jéhudit, aki Natániának fia vala, aki Selémiának fia vala, aki Kusinak fia vala, Bárukhoz, mondván: A könyvet, amelyből olvastál a nép hallatára, vedd kezedbe, és jövel. És kezébe vevé Báruk, a Néria fia a könyvet, és elméne hozzájuk. Ezék. 2,6.

15. És mondának néki: Ülj le csak és olvasd azt a mi fülünk hallatára, és elolvasá Báruk fülük hallatára.

16. És mikor meghallák mind e szókat, megrettenve tekintettek egymásra, és mondának Báruknak: Bizony megjelentjük mind e szókat a királynak. 1Sám. 3,11.

17. Bárukot pedig kérdezék, mondván: Jelentsd meg csak nékünk, mimódon írtad mind e szókat az ő szájából?

18. És monda nékik Báruk: Szájával mondotta nékem mind e szókat, én pedig beírtam e könyvbe tintával. Ésa. 8,12. Mát. 10,16–32. Róm. 1,16. 1Pét. 3,14. 15.

19. És mondának a főemberek Báruknak: Menj el, rejtőzzél el te és Jeremiás, és ne tudja senki, hol vagytok.

20. És elmenének a királyhoz a pitvarba, és letevék a könyvet az írástudó Elisámának szobájában, és elmondták mind e szókat a király hallatára.

21. Elküldé a király Jéhudit, hogy hozza el a könyvet; azért elhozá azt az írástudó Elisámának szobájából, és elolvasá azt Jéhudi a király hallatára és mindama főemberek hallatára, akik a király előtt álltak.

22. A király pedig a téli házban ül vala a kilencedik hónapban, és a tűz ég vala előtte.

23. És mikor Jéhudi három vagy négy levelet elolvasott vala, elmetélé azt az írástudónak késével, és a tűzbe hajítá, amely a tűzhelyen volt, mígnem az egész könyv megége a tűzben, amely a tűzhelyen volt.

24. Nem rettentek meg, sem ruhájukat nem szaggatták meg a király és valamennyi szolgája, akik hallják vala mind e szókat.

25. Sőt még Elnátán is és Delája és Gamária kérék a királyt, hogy a könyvet ne égesse meg, de nem hallgata rájuk.

Ésa. 43,25. 26. Jón. 3,6. Ef. 5,7. 11.

26. Hanem meghagyá a király Jerákmeélnek, a Hammélek fiának, és Sérajának, az Azriel fiának, és Selémiának, az Abdéel fiának, hogy fogják el Bárukot, az írástudót, és Jeremiás prófétát, de az Úr elrejté őket.
1Kir. 19,14. Zsolt. 34,19. Mát. 23,34. 37. 2Pét. 2,9.

27. Szóla pedig az Úr Jeremiásnak, miután a király megégette vala a könyvet és a beszédeket, amelyeket Báruk a Jeremiás szájából írt, mondván: Péld. 21,30.

28. Térj vissza, végy magadnak más könyvet, és írd bele mind az előbbi szókat, amelyek az előbbi könyvben voltak, amelyet Jojákim, a Júda királya megégetett.

29. És Jojákimnak, a Júda királyának mondd meg: Ezt mondja az Úr: Te égetted meg a könyvet, mondván: Miért írtál ilyen szókat bele? Bizonyosan eljön a babiloni király, és elveszti e földet, és kipusztít belőle embert és állatot. Ámós 5,10.

30. Azért ezt mondja az Úr Jojákim felől, a Júda királya felől: Nem lesz néki, aki a Dávid székébe üljön, és az ő holtteste elvettetik nappal a hévre, éjszaka pedig a dérre. 2Kir. 24,8.

31. És megbüntetem őt, és az ő magvát, és az ő szolgáit az ő bűneikért, és rájuk bocsátom és a jeruzsálembeli polgárokra és Júdának férfiaira mindazt a veszedelmet, amelyről szólottam nékik, de nem hallgattak meg. Ésa. 3,11.

32. Azért más könyvet vett Jeremiás, és adá azt Báruknak, az írástudó Néria fiának, és beírá abba a Jeremiásnak szájából minden szavát annak a könyvnek, amelyet Jojákim a Júda királya megégetett a tűzben. És több dolgot is írának bele, hasonlókat az előbbiekhez.
2Móz. 4,15. Róm. 16,22.

Jeremiás válasza a király követeinek

37 Uralkodott pedig Sedékiás király, Jósiásnak fia, Kónia helyett, aki Jojákimnak fia vala, kit Nabukodonozor, a babiloni király királlyá tett Júdának földjén. 2Kir. 24,17. 2Krón. 36,10.

2. De nem hallgatá sem ő, sem az ő szolgái, sem a föld népe az Úrnak szavát, amelyet szólott Jeremiás próféta által.
2Krón. 36,12. 14. Péld. 29,12.

3. És elküldé Sedékiás király Júkált, Selémiának fiát, és Sofóniást, Mahásiás papnak fiát Jeremiás prófétához, mondván: Kérlek, könyörögj miérettünk az Úrnak, a mi Istenünknek. Csel. 8,24.

4. Jeremiás pedig be- és kimegy vala a nép között, mert még nem vetették őt be a tömlöcbe.

5. A fáraó serege pedig kijött Egyiptomból, és a káldeusok, akik megszállották Jeruzsálemet, meghallották e hírt felőlük, és elhagyták Jeruzsálemet. 2Kir. 24,7.

6. És szóla az Úr Jeremiás prófétának, mondván:

7. Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Ezt mondjátok a Júda királyának, aki elküldött titeket hozzám, hogy megkérdezzetek: Ímé, a fáraó serege, amely kijött a ti segítségetekre, visszamegy Egyiptom földjébe. Ésa. 36,6. Ezék. 17,17.

8. És visszatérnek a káldeusok, és ostromolják e várost, és beveszik azt, és megégetik tűzzel. Zsolt. 33,10.
Péld. 21,30. Ésa. 30,1–7. Ezék. 17,11–21.

9. Ezt mondja az Úr: Ne csaljátok meg magatokat, mondván: Bizonyoson elmennek mi rólunk a káldeusok; mert nem mennek el.

10. Mert ha a káldeusoknak egész seregét megveritek is, akik ostromolnak titeket, és közülük csak néhány megsebesült marad is, valamennyi felkél az ő sátorából, és megégetik e várost tűzzel.
3Móz. 26,36–38. Ésa. 30,17.

Jeremiást fogságra vetik

11. És mikor a káldeusok serege elvonula Jeruzsálem alól a fáraó serege miatt,

12. Jeremiás is kiindula Jeruzsálemből, menvén a Benjámin földjére, hogy osztályrészt kapjon onnan a nép között.

13. Mikor pedig ő a Benjámin kapujához ére és ott volt egy őr, akinek neve Jériás vala, Selémiásnak fia, aki Hanániásnak fia vala, megfogá az Jeremiás prófétát, és monda: Te a káldeusokhoz szököl!

14. És monda Jeremiás: Hazugság! Nem szököm a káldeusokhoz; de nem hallgata rá. És Jériás megfogá Jeremiást, és vitte őt a fejedelmekhez.

15. És a fejedelmek megharaguvának Jeremiásra, és megvereték őt, és veték a fogházba, az írástudó Jonatán házába, mert azt rendelték fogháznak.
Mát. 21,35. Csel. 5,40. 23,2.
16. Mikor Jeremiás a tömlöcbe és a börtönbe juta, és sok napig volt ott Jeremiás;

A király megmenti a prófétát

17. Akkor elkülde Sedékiás király és előhozatá őt, és megkérdezé a király a maga házánál titkon, és monda: Van-é kijelentésed az Úrtól? Akkor monda Jeremiás: Van! És azt is mondá: A babiloni király kezébe adatol. Márk 6,20.
18. Azután monda Jeremiás Sedékiás királynak: Mit vétettem ellened és a te szolgáid ellen és e nép ellen, hogy a fogházba vetettetek engem?
19. És hol vannak a ti prófétáitok, akik prófétáltak néktek, mondván: Nem jön el a babiloni király tiellenetek és e föld ellen?
20. Most halld csak, uram király, és hallgasd meg az én könyörgésemet, és ne küldj engem vissza az írástudó Jónatán házába, hogy ott ne haljak meg.
21. Parancsolta azért Sedékiás király, hogy vessék Jeremiást a tömlöc pitvarába, és adjanak néki naponként egy-egy darab kenyeret a sütők utcájából, amíg minden kenyér elfogy a városból. És ott marada Jeremiás a tömlöc pitvarában.

Jeremiás a ciszternában

38 De meghallá Safátiás Mattánnak fia, és Gedáliás Passúrnak fia, és Jukál a Selémiás fia, és Passúr a Melékiás fia a szókat, amelyeket szólott vala Jeremiás az egész népnek, mondván: Csel. 4,2.
2. Ezt mondja az Úr: Aki megmarad e városban, meghal fegyver miatt, éhség miatt és döghalál miatt, aki pedig kimegy a káldeusokhoz, él, és az ő élete nyereség lesz néki és él.
3. Ezt mondja az Úr: Bizonnyal a babiloni király seregének kezébe adatik e város, és beveszi azt.
4. És mondának a fejedelmek a királynak: Kérünk, ölettesd meg ezt az embert, mert megerőtleníti a vitézek kezeit, akik megmaradtak a városban, és az egész nép kezeit, hogy efféle szókat szól nékik, mert ez az ember nem a nép megmaradására igyekszik, hanem veszedelmére.
Zsolt. 37,12–40. Péld. 29,10. Ámós 7,10. Hab. 1,4. Ján. 17,14. 2Tim. 4,3. 1Ján. 3,12. 13.
5. És monda Sedékiás király: Ám a ti kezetekben van, mert a király semmit sem tehet ellenetekre. Préd. 10,6.
6. Azért elvitték Jeremiást, hogy bevessék Melkiásnak, a Hammélek fiának vermébe, amely a tömlöc pitvarában vala; és lebocsáták Jeremiást köteleken; a veremben pedig nem víz volt, hanem sár, és beesék Jeremiás a sárba. JerSir. 3,53. Mát. 25,40.
7. És meghallotta Ebed-Melek, a szerecsen, aki udvari szolga vala, ő pedig a király házában vala, hogy Jeremiást a verembe vetették, a király pedig a Benjámin-kapuban ül vala. Zsolt. 68,31.
8. Kiméne azért Ebed-Melek a király házából, és szóla a királynak, mondván:
Zsolt. 82,4. Péld. 14,25. Ésa. 58,6.
9. Uram, király! Gonoszul cselekedtek azok az emberek mindazzal, amit Jeremiás prófétával cselekedtek, akik őt a verembe vetették; mert meghal ott éhen, mert nem lesz ezután semmi kenyér e városban.
10. Parancsola azért a király Ebed-Meleknek, a szerecsennek, mondván: Végy magadhoz innét harminc embert, és vedd fel Jeremiás prófétát a veremből, mielőtt meghalna.
11. Vett azért Ebed-Melek magához harminc embert, és beméne a király házába, a kincstartó ház alá, és hoza onnét régi ruhadarabokat és elszakadozott posztókat, és alábocsátá azokat Jeremiásnak köteleken a verembe.
12. És monda Ebed-Melek, a szerecsen, Jeremiásnak: Tedd a régi és elszakadozott ruhadarabokat hónod alá, a kötelek alá; és úgy cselekedék Jeremiás.
Mát. 10,41. Márk 9,41. 1Kor. 1,27. Ef. 4,32.
13. Kivonták azért Jeremiást köteleken és kihozák őt a veremből, és lakék Jeremiás a tömlöc pitvarában.
14. Elkülde pedig Sedékiás király, és magához hozatá Jeremiás prófétát a harmadik ajtóig, mely vala az Úrnak házában, és monda a király Jeremiásnak: Téged

valamiről kérdelek, semmi tagadást benne ne tégy!

15. Monda pedig Jeremiás Sedékiásnak: Ha megjelentem néked, avagy nem bizonyosan megölsz-é engem? És ha tanácsot adok, nem hallgatsz rám.

16. És megesküvék Sedékiás király Jeremiásnak titkon, mondván: Él az Úr, aki teremtette az életünk, hogy nem öllek meg és nem adlak azoknak az embereknek kezébe, akik keresik a te életedet!
Ésa. 42,5. Zak. 12,1. Csel. 17,25. 28. Zsid. 12,9.

17. Akkor monda Jeremiás Sedékiásnak: Ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izrael Istene: Ha kimégy a babiloni király fejedelmeihez, élni fogsz, és e város nem égettetik meg tűzzel, hanem élsz te és a te házad népe. Mát. 16,25.

18. Ha pedig nem mégy ki a babiloni király fejedelmeihez, akkor e város a káldeusok kezébe adatik, felégetik ezt tűzzel, te sem szaladsz el kezükből.

19. Monda Sedékiás király Jeremiásnak: Félek én a júdabeliektől, akik átszöktek a káldeusokhoz, hátha azok kezébe adnak engem, és csúfoskodnak rajtam!
1Sám. 31,4. 2Kir. 25,11. Péld. 29,25.

20. És monda Jeremiás: Nem adnak; kérlek, halld meg az Úrnak szavát, amelyet én mondok néked, és jó dolgod lesz, és élni fogsz. Dán. 9,27. 2Kor. 6,1.

21. Ha pedig te kimenni nem akarsz: Ez a szó, amelyet megjelentett nékem az Úr:

22. Ímé, minden asszony, aki megmaradt a Júda királyának házában, kivitetik a babiloni király fejedelmeihez; és ezt mondják azok, hogy megcsaltak téged és erőt vettek rajtad a te jóakaró embereid, a te lábaid most beragadtak a sárba, ők pedig visszafordultak.

23. Azért minden feleségedet és gyermekedet kiviszik a káldeusoknak, te sem menekedel meg kezükből, hanem megfogatol a babiloni király kezével, és e várost felégeti tűzzel.

24. Monda pedig Sedékiás Jeremiásnak: Senki se tudjon e szókról, és nem halsz meg!

25. Ha meghallják a fejedelmek, hogy beszéltem veled, és eljönnek hozzád és ezt mondják néked: Mondd meg csak nékünk, mit beszéltél a királynak, ne tagadj el abból tőlünk és nem ölünk meg téged, és mit monda néked a király?

26. Ezt mondd nékik: Alázatosan könyörgék a királynak, hogy ne vitessen vissza Jonatán házába, hogy meg ne haljak ott.
rész 37,15. 20.

27. És a fejedelmek mind elmenének Jeremiáshoz és megkérdék őt, és egészen úgy felele nékik, amint a király parancsolta, és hallgatással elmenének tőle, mert nem hallották a beszédet.

28. És ott marada Jeremiás a tömlöc pitvarában mind a napig, amelyen bevevék Jeruzsálemet, és ott volt, mikor bevevék Jeruzsálemet. 2Tim. 3,11.

Jeruzsálemet elfoglalják a káldeusok

39 Sedékiásnak, a Júda királyának kilencedik esztendejében, a tizedik hónapban eljöve Nabukodonozor, a babiloni király és egész serege Jeruzsálem ellen, és megszállák azt. rész 52,4. 2Kir. 25,1.

2. Sedékiás tizenegyedik esztendejében, a negyedik hónapban, a hónap kilencedikén ledűle a város kőfala.

3. És bemenének a babiloni király fejedelmei mind és leülének a középső kapuban: Nergál-Sarézer, Samegár-Nebó, Sársekim, Rabsáris, Nergál-Sarézer, Rabmág és mind a többi fejedelmei a babiloni királynak.

4. És mikor meglátta vala őket Sedékiás, a Júda királya és mind a vitézlő férfiak, elfutamodának és kimenének éjjel a városból a király kertjén át az ajtón, a két kőfal között, és kimenének a pusztába vivő úton. 2Kir. 25,4.

5. És űzék őket a káldeai seregek, és elfogák Sedékiást Jerikhó pusztájában, és elhozák őt és elvitték Nabukodonozornak, a babiloni királynak Riblába, Hamát földjére, és ítéletet monda rája.

6. És megölé a babiloni király Sedékiásnak fiait szemeláttára Riblában, és Júdának minden nemeseit is megölé a babiloni király.

7. A Sedékiás szemeit pedig kitolatá, és vasba vereté őt, hogy elvigye őt Babilonba.

8. A király házát pedig és a nép házait felgyújták a káldeusok tűzzel, és Jeruzsálem kőfalait leronták.

9. A nép többi részét pedig, amely a városban maradt vala, és a szökevényeket, akik hozzá szöktek, a nép többi részét, a még megmaradottakat elvitte Nabuzáradán, a poroszlók feje, Babilonba. 2Kir. 25,11. 12.

10. A nép szegényeit pedig, akiknek semmijük sem volt, ott hagyá Nabuzáradán, a poroszlók feje, Júda földjén, és ada nékik szőlőket és szántóföldeket azon a napon.

Jeremiás sorsa

11. Jeremiás felől pedig parancsot ada Nabukodonozor, a babiloni király Nabuzáradánnak, a poroszlók fejének, mondván:

12. Vedd őt magadhoz, és viselj gondot reá, és semmi bajt ne okozz néki, hanem azt cselekedd vele, amit ő akar.

13. És elküldé Nabuzáradán, a poroszlók feje, és Nebusázban, Rabsáris és Nergál-Sarézer, Rabmág és a babiloni királynak több főembere.

14. Elküldének, mondom, és elhozák Jeremiást a tömlöc pitvarából, és rábízzák őt Gedáliásra, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiára, hogy haza vigye őt, és lakozzék a nép között.

Jövendölés Ebed-Meleknek

15. Az Úr pedig szóla Jeremiáshoz, mikor ő még a tömlöc pitvarában fogva vala, mondván:

16. Menj el, és szólj Ebed-Melekkel, a szerecsennel, mondván: Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Ímé, én beteljesítem e város kárára és nem javára mondott beszédeimet, és azon a napon szemeid előtt lesznek azok. Dán. 9,12. Zak. 1,6. Mát. 10,42.

17. És azon a napon megszabadítlak téged, azt mondja az Úr, és nem adatol amaz emberek kezébe, akiktől félsz.

18. **Hanem bizonyára megszabadítlak téged, nem esel el fegyver miatt, és az életed zsákmányul lesz néked, mert reménységed volt bennem**, azt mondja az Úr. Zsolt. 32,7. 37,40.

Jeremiás Gedáliás helytartónál

40 Az a szózat, amelyet az Úr szóla Jeremiásnak, miután Nabuzáradán, a poroszlók feje elbocsátá őt Rámából. Mikor elvitte őt, ő is láncokkal volt megkötözve a jeruzsálemi és júdai mindenféle foglyok között, akik Babilonba vitetnek vala.

2. És a poroszlók feje elvitte Jeremiást, és monda néki: Az Úr, a te Istened rendelte ezt a büntetést e hely ellen. 5Móz. 31,17.

3. És ráhozta és megcselekedte az Úr, amint megmondotta. Mert vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az Ő szavára, azért teljesedett be tirajtatok e dolog. 5Móz. 29,24. Dán. 9,11.

4. Mostan azért ímé, én téged ma megszabadítalak a lánctól, amely a te kezeiden van; ha tetszik néked Babilonba jönnöd, jöjj velem, nékem pedig gondom lesz reád, ha pedig nem tetszik néked, hogy eljöjj velem Babilonba, maradj itt. Ímé, az egész föld előtted van, ahova jobbnak és helyesebbnek látszik menned, menj oda. 1Móz. 20,15. 41,14. Csel. 16,26. Róm. 2,5.

5. De ő még nem tér vala vissza. Vagy menj vissza Gedáliáshoz, Ahikámnak, Sáfán fiának fiához, akit a babiloni király tiszttartóvá tett Júda városaiban, és lakjál vele a nép között, vagy akárhová tetszik menned, oda menj. És ada a poroszlók feje néki étket és ajándékot, és elbocsátá őt. 1Sám. 2,30. Péld. 15,16. Mát. 6,33.

6. És elméne Jeremiás Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához Mispába, és ott lakék vele a nép között, akik megmaradtak a földön. Bír. 20,1.

7. Mikor meghallotta a seregek minden vezetője, akik a mezőn voltak, ők maguk és az ő embereik, hogy a babiloni király Gedáliást, Ahikámnak fiát tette tiszttartóvá az országban, és hogy reá bízta a férfiakat és az asszonyokat, a kisdedeket és a föld szegényeit azok közül, akik Babilonba el nem vitettek; 2Kir. 25,23.

8. Elmenének Gedáliáshoz Mispába, tudniillik Ismáel, Natániának fia, és Jóhanán és Jónatán, Káreának fiai, és Serája, Tankumetnek fia, és a netofáti Efainak fiai, és Jazánia, Maakátnak fia, ők és az ő embereik. 2Sám. 10,6.

9. És Gedáliás, Ahikámnak, Sáfán fiának fia megesküvék nékik és az ő embereiknek, mondván: Ne féljetek a káldeusoknak szolgálni, hanem lakozzatok e földön és szolgáljatok a babiloni királynak, és jó dolgotok lesz.

10. És én ímé Mispában lakom, hogy szolgálatukra álljak a káldeusoknak, akik eljönnek hozzánk, ti pedig szedjetek össze bort és gyümölcsöt, és olajt is szerezzetek edényeitekbe, és lakjatok a ti városaitokban, amelyeket elfoglaltatok.

11. És mindazok a júdabeliek is, akik a moábitáknál, az Ammon fiainál, az edomitáknál, és akik akármely tartományban voltak, meghallák, hogy a babiloni király Júdából maradékot hagyott, és hogy Gedáliást, Ahikámnak, Sáfán fiának fiát tette előttük tiszttartóvá. Ésa. 16,4.

12. Azért haza jövének mindnyájan a júdabeliek mindenünnen, ahova elfutottak, és eljövének a Júda földjébe Gedáliáshoz Mispába, és bort és igen sok gyümölcsöt szerzének össze.

13. És Jóhanán, Káreának fia, és a seregek minden vezetője, akik a mezőn voltak, szintén elmenének Gedáliáshoz Mispába.

14. És mondának néki: Nem tudod-é, hogy Baálisz, az Ammoniták királya elküldötte Ismáelt, Natániának fiát, hogy téged megöljön? De nem hitt azoknak Gedáliás, Ahikámnak fia. Zak. 1,15.

15. Jóhanán pedig, Káreának fia, titkolózva monda Gedáliásnak Mispában, mondván: Elmegyek és megölöm Ismáelt, Natániának fiát úgy, hogy senki se tudja. Miért oltaná el a te életedet? Hiszen a júdabeliek, akik tehozzád gyülekeztek vala, mind eloszlanak, és Júdának maradéka is elvész.

16. És monda Gedáliás, Ahikámnak fia Jóhanánnak, a Kárea fiának: Ne cselekedd e dolgot, mert te hazugságot szólasz Ismáel felől! 1Kor. 13,5.

Ismáel megöli a helytartót és híveit

41 És a hetedik hónapban csakugyan eljöve Ismáel, Natániának, Elisáma fiának fia, aki királyi nemből és a király főemberei közül való, és tíz férfiú vele Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához Mispába, és együtt étkezének Mispában. Luk. 22,21.

2. És felkele Ismáel, Natániának fia és a tíz férfiú, akik vele voltak, és megölék Gedáliást, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiát szablyával, és megölé ő azt, akit a babiloni király tiszttartóvá tett a földön! 2Kir. 25,25.

3. És mindazokat a júdabelieket is, akik Gedáliással voltak Mispában, és a káldeusokat is, akik ott találtatának, tudniillik a vitézlő embereket, megölé Ismáel. Róm. 3,15.

4. Másnap pedig a Gedáliás megölése után, még mikor senki sem tudta azt:

5. Férfiak jövének Sikemből, Silóból és Samariából. Nyolcvan férfiú levágott szakállal, megszaggatott ruhában és bevagdalt testtel, kezükben ételáldozat és tömjén, hogy áldozzanak az Úr házában.

6. És kiméne eléjük Ismáel, Natániának fia Mispából, menés közben is sírván. És mikor eléjük ért, monda nékik: Jertek el Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához.

7. És mikor bementek vala a városba, megölé őket Ismáel, Natániának fia, és hányá őket az árokba, ő és a férfiak, akik vele voltak.

8. De tíz ember találtaték közöttük, akik ezt mondták Ismáelnek: Ne ölj meg minket, mert kincsünk van nékünk a mezőn, búza és árpa, olaj és méz és megtartóztatá magát, és nem ölé meg őket az ő atyjukfiaival.

9. Az árok pedig, amelybe behányá Ismáel mindamaz emberek holttestét, akiket megöle Gedáliással együtt, az, amelyet Asa király csinált vala Baása ellen, az Izrael királya ellen. Ismáel, Natániának fia megtölté ezt a megölettekkel. 1Kir. 15,22. 2Krón. 16,6.

10. És fogságra vitte el Ismáel a nép egész maradékát, amely Mispában volt, a király leányait és az egész népet, amely Mispában hagyatott, kiket Nabuzáradán, a poroszlók feje Gedáliásra, Ahikámnak fiára bízott; foglyul ejté azért őket Ismáel, Natániának fia, és elindula, hogy az Ammon fiaihoz menjen. Neh. 2,10. 19.

11. És meghallá Jóhanán, Káreának fia és a seregek minden vezetője, akiővele volt, azt az egész gonoszságot, amelyet Ismáel, Natániának fia cselekedett.

12. És magukhoz vették mind az embereket, és elmenének, hogy megvívjanak

Ismáellel, Natániának fiával, és elérék őt a nagy víznél, amely Gibeonnál vala. 2Sám. 2,13.

13. És mikor meglátta az egész nép, amely Ismáellel volt, Jóhanánt, Káreának fiát és a seregnek minden vezetőjét, akik vele voltak, megörüle.

14. És visszatére az egész nép, amelyet Ismáel elvitt Mispából, és visszatére és elméne Jóhanánhoz, Káreának fiához.

15. Ismáel pedig, Natániának fia nyolcadmagával szalada el Jóhanán elől, és az Ammon fiaihoz méne. 1Sám. 30,17.

16. És magához vevén Jóhanán, Káreának fia, és a seregnek minden vezetője, akik övele voltak, a nép minden maradékát, amelyet visszahoztak vala Ismáeltől, Natániának fiától Mispából, miután ez megölé Gedáliást, Ahikámnak fiát, az erős férfiakat, vitézeket és asszonynépeket és gyermekeket és udvari szolgákat, akiket visszahozott vala Gibeonból:

17. Elindulának és megállapodának Gérut Kimhámnál, amely közel volt Betlehemhez, hogy elmenjenek és bemenjenek Egyiptomba, 2Sám. 19,37. 38.

18. A káldeusok miatt, mert félnek vala tőlük, mert Ismáel, Natániának fia megölte Gedáliást, Ahikámnak fiát, akit a babiloni király tiszttartóvá tett a földön.

A vezetők Jeremiástól kérnek tanácsot

42 Eljöve pedig a csapatoknak minden tisztje, és Jóhanán, Káreának fia, és Jazánia, Ozániának fia, és az egész nép kicsinytől fogva nagyig,

2. És mondának Jeremiás prófétának: Hallgasd meg alázatos kérésünket, és könyörögj érettünk az Úrnak, a te Istenednek mind e maradékért; mert kevesen maradtunk meg a sokaságból, mint a te szemeid jól látnak minket; Ésa. 37,4. Csel. 8,24. Ef. 4,32. 1Thess. 4,18. Zsid. 3,13.

3. És jelentse meg nékünk az Úr, a te Istened az utat, amelyen járjunk, és a dolgot, amit cselekedjünk. Ezsdr. 8,21.

4. És monda nékik Jeremiás próféta: Meghallottam. Ímé, én könyörgök az Úrnak, a ti Isteneteknek a ti beszédeitek szerint, és mindazt, amit felel az Úr néktek, megjelentem néktek, el nem titkolok semmit tőletek. 1Sám. 3,18. 1Kir. 22,14. Csel. 20,20.

5. Ők pedig mondának Jeremiásnak: Az Úr legyen ellenünk tökéletes és igaz tanúbizonyság, ha nem mind ama beszéd szerint cselekszünk, amellyel elküld téged mihozzánk az Úr, a te Istened. 1Móz. 31,50.

6. Ha jó, ha rossz, hallgatni fogunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára, amelyért mi téged Őhozzá küldünk; hogy jó dolgunk legyen, mert mi hallgatunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára.

7. Lőn pedig tíz nap múlva, hogy szóla az Úr Jeremiásnak.

8. És odahívá Jóhanánt, Káreának fiát, és a seregeknek minden tisztjét, akik vele voltak, és az egész népet kicsinytől fogva nagyig.

9. És monda nékik: Ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene, akihez küldöttetek engem, hogy megjelentsem előtte a ti könyörgésteket:

10. Ha állandóan megmaradtok e földön, felépítlek titeket és el nem rontlak, és elplántállak titeket és ki nem gyomlállak, mert megbántam a gonoszt, amit cselekedtem veletek. 5Móz. 32,36. Bír. 2,18.

11. Ne féljetek a babiloni királytól, akitől most féltek, ne féljetek tőle, azt mondja az Úr; mert veletek vagyok, hogy megtartsalak és megszabadítsalak titeket az ő kezéből. 4Móz. 14,9. Zsolt. 118,6. Ésa. 43,5. Róm. 8,31.

12. És irgalmasságot cselekszem veletek, hogy irgalmas legyen hozzátok, és lakni hagyjon titeket a ti földeteken. Zsolt. 106,45.

13. De ha ti ezt mondjátok: Nem lakunk e földön, nem hallgatván az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára,

14. Mondván: Nem! Hanem Egyiptom földjére megyünk be, ahol nem látunk harcot és nem hallunk trombitaszót, és kenyeret nem éhezünk, és ott lakozunk:

15. Most azért halljátok meg az Úrnak szavát, Júdának maradékai! Ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Ha ti csak orcáitokat fordítjátok is úgy, hogy bemenjetek Egyiptomba, és bementek, hogy ott tartózkodjatok: 5Móz. 17,11.

16. Akkor a fegyver, amelytől ti féltek, legott utolér benneteket Egyiptom föld-

jén, és az éhség is, amitől rettegtek, körülvesz titeket Egyiptomban, és ott haltok meg.

17. Mert az lesz, hogy mindazok a férfiak, akik úgy fordítják orcájukat, hogy bemenjenek Egyiptomba, hogy ott tartózkodjanak, meghalnak fegyver, éhség és döghalál miatt, és egy sem marad meg közülük, és nem szabadul meg a veszedelemtől, amelyet én bocsátok reájuk.

18. Mert ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Miképpen kiömlik az én haragom és búsulásom Jeruzsálem lakosaira, azonképpen kiöntöm az én haragomat tireátok, ha bementek Egyiptomba; és lesztek ott átok, csoda, szidalom, gyalázat, és többé nem látjátok e helyet!

5Móz. 24,16. 33,29.

19. Az Úr szólott hozzátok, oh Júdának maradékai! Ne menjetek Egyiptomba; jól tudjátok meg, hogy bizonyságot tettem ma ellenetek.

20. Mert magatokat csaljátok meg a ti szívetekben: Mert ti küldöttetek engem az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mondván: Könyörögj az Úrnak, a mi Istenünknek, és amint szól az Úr, a mi Istenünk, úgy jelentsd meg nékünk, és akképpen cselekszünk. Ezék. 33,31. Mát. 22,18. Gal. 6,7.

21. Mikor pedig ma megjelentem néktek, nem hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára és egyáltalán azokra, amelyekért engem tihozzátok küldött.

22. Most azért tudjátok meg jól, hogy fegyverrel, éhséggel és döghalállal haltok meg a helyen, ahová kívánkoztok menni, hogy ott tartózkodjatok. Zak. 7,11.

Jeremiást elhurcolják Egyiptomba

43 És amint Jeremiás teljesen elmondta az egész népnek az Úr, az ő Istenük minden rendelését, melyekért az Úr, az ő Istenük küldötte vala őhozzájuk, mindazokat a rendeléseket, mondom,

2. Akkor monda Azariás, Hosájának fia, Jóhanán, Káreának fia, és valamennyi kevély férfiak, mondván Jeremiásnak: Hazugságot szólsz te, nem küldött téged az Úr, a mi Istenünk, hogy ezt mondjad: Ne menjetek be Egyiptomba, hogy ott tartózkodjatok. Zsolt. 12,4. 2Thess. 2,10–12.

3. Hanem Báruk, Nériának fia izgat téged mi ellenünk, hogy minket a káldeusok kezébe adjon, hogy megöljenek minket, és vitessenek Babilonba.

4. És nem hallgata Jóhanán, Káreának fia, sem a seregnek valamennyi tisztje, sem az egész nép az Úr szavára, hogy a Júda földjén maradjanak.

5. Hanem elvitte Jóhanán, Káreának fia, és a seregnek minden tisztje Júdának egész maradékát, akik visszajöttek mindama nemzetek közül, ahová kiűzettek, hogy lakozzanak Júdának földjén.

6. A férfiakat és az asszonyokat, a gyermekeket és a király leányait és mindenkit, akit Nabuzáradán, a poroszlók feje hagyott vala Gedáliással, Ahikámnak, Sáfán fiának fiával, és Jeremiás prófétát és Bárukot, Nériának fiát.

7. És elmenének Egyiptomnak földjébe, mert nem hallgattak az Úr szavára, és bemenének Táfnesig. Ezék. 30,4.

Jövendölés Egyiptom leigázásáról

8. És szóla az Úr Jeremiásnak Táfnesben, mondván:

9. Végy a kezedbe nagy köveket, és rejtsd el azokat a sárba, a téglaégető kemencébe, amely a fáraó házának ajtajában van Táfnesben, a júdabeli emberek szemeláttára. Ezék. 29,18. 20.

10. És ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Ímé, én elküldök és felhozom Nabukodonozort, a babiloni királyt, az én szolgámat, és az ő székét e kövekre teszem, melyeket elrejtettem, és azokra vonja fel az ő sátorát.

11. És betör, és megveri Egyiptom földjét, aki halálra való, halálra, és aki rabságra, rabságra, és aki fegyverre, fegyverre jut.

12. És tüzet gyújtok Egyiptom isteneinek házaiban, és felégeti azokat, és foglyokká teszi őket, és magára ölti Egyiptom földjét, miképpen a pásztor magára ölti ruháját, és kimegy onnan békességgel. Ésa. 19,18.

13. És Bét-Semesnek, amely Egyiptom földjén van, faragott képeit lerontja, és Egyiptom isteneinek házait tűzzel felégeti.

Jeremiás feddő beszéde
Júda bálványozásáért Egyiptomban

44 Az a szó, amely lőn Jeremiáshoz, minden júdabeliek felől, akik laknak vala Egyiptom földjén, akik laknak vala Migdolban, Táfnesben, Nófban és Pátrosz földjén, mondván:
Ésa. 11,11. 19,13. Ezék. 30,18. Hós. 9,6.

2. Ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Ti láttátok mindazt a veszedelmet, melyet ráhoztam Jeruzsálemre és Júdának minden városaira, és ímé, azok most pusztává lettek, és senki sem lakozik bennük.

3. Az ő gonoszságukért, amelyet cselekedtek, hogy felingereljenek engem, elmenvén, hogy áldozatot vigyenek és szolgáljanak az idegen isteneknek, akiket ők nem ismernek vala, sem ti, sem a ti atyáitok.

4. És elküldöttem hozzátok minden szolgámat, a prófétákat, és pedig jó reggel küldém el, mondván: Kérlek, ne cselekedjétek ez utálatos dolgot, amit gyűlölök.

5. De nem hallgattak, és a fülüket sem hajtották arra, hogy megtérjenek az ő gonoszságukból, és idegen isteneknek ne áldozzanak.

6. Azért kiömlött az én bosszúm és az én haragom, és felgerjedt Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin, és pusztasággá és sivataggá lettek mind e napig. 1Kor. 10,11.

7. Most azért ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izrael Istene: Miért szereztek nagy veszedelmet a ti életetek ellen, hogy kipusztítsatok közületek férfit és asszonyt, gyermeket és csecsemőt Júda kebeléből, hogy magatoknak még csak maradékot se hagyjatok;

8. Ingerelvén engem kezeitek alkotásaival, áldozván az idegen isteneknek Egyiptom földjén, amelyre ti tartózkodni jöttetek, hogy veszedelmet szerezzetek magatoknak, és hogy átokban és gyalázatban legyetek e földnek minden nemzeténél?

9. Vajon elfelejtkeztetek-é a ti atyáitok gonoszságairól és a Júda királyainak gonoszságairól és az ő feleségeiknek gonoszságairól és a ti gonoszságaitokról, a ti feleségeiteknek gonoszságairól, amelyeket Júdának földjén cselekedtetek és Jeruzsálemnek utcáin?

10. Nem alázták meg magukat mind e mai napig se, és nem féltek, sem az én törvényem szerint nem jártak, sem az én parancsolataim szerint, amelyeket előtökbe és a ti atyáitok elébe adtam.
Zsolt. 34,18. 51,17. Péld. 28,14. Ésa. 57,15. 66,2.

11. Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Ímé, én ellenetek fordítom orcámat veszedelemre, és hogy az egész Júdát kipusztítsam. Ámós 7,11.

12. És felveszem Júdának maradékát, akik maguk elé tűzték, hogy bemennek Egyiptom földjére, hogy ott lakozzanak, és mindnyájan megemésztetnek Egyiptom földjén, elesnek fegyver miatt, megemésztetnek éhség miatt, kicsinytől fogva nagyig: Fegyver és éhség miatt halnak meg, és átokká, csodává, szidalommá és gyalázattá lesznek. 5Móz. 23,5. Neh. 13,2.

13. És megfenyítem azokat, akik Egyiptom földjén lakoznak, miképpen megfenyítettem a jeruzsálembelieket fegyverrel, éhséggel és döghalállal.

14. És a Júda maradékai közül, akik idejöttek, hogy Egyiptom földjén tartózkodjanak, senki sem menekül és szabadul meg, hogy visszatérjen Júdának földjébe, ahova lelkük hajtja őket, hogy oda visszatérjenek és ott lakozzanak; mert nem térnek vissza, hanem csak akik menekülnek.

15. És felelének Jeremiásnak mindama férfiak, akik tudják vala, hogy az ő feleségeik az idegen isteneknek áldoznak, és mindazok az asszonyok, akik ott állnak vala nagy tömegben, és az egész nép, amely Egyiptom földjén, Pátroszban lakozik vala, mondván:

16. Abban a dologban, ami végett szóltál nékünk az Úr nevében, nem hallgatunk reád; Péld. 1,24–27. 21,29. 28,14. Róm. 2,3–9.

17. Hanem csak azt cselekesszük, amit mi a mi szánkkal fogadtunk, hogy füstölő áldozatot viszünk az ég királynéjának, és néki italáldozattal áldozunk, miképpen cselekedtünk mi és a mi atyáink és a mi királyaink és a mi fejedelmeink Júda városaiban és Jeruzsálemnek utcáin, mert akkor beteltünk kenyérrel, és jó dolgunk volt, és semmi rosszat nem láttunk. 4Móz. 30,12. 5Móz. 23,23. Bír. 11,36.

18. De amióta nem áldozunk többé az ég királynéjának füstöléssel, és nem viszünk néki italáldozatot, mindenben szűkölködünk, és fegyver és éhség miatt emésztetünk.

19. És hogyha mi az ég királynéjának füstölve áldozunk és néki italáldozatot viszünk: vajon a mi férjeink híre nélkül csinálunk-é néki béleseket, hogy őt tiszteljük, és néki itali áldozatot vigyünk?

20. Szóla azért Jeremiás az egész népnek, a férfiaknak és az asszonyoknak és az egész népnek, akik e szót felelték néki, mondván:

21. Avagy a jó illatról, amelyet Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin füstöltetek ti és a ti atyáitok, a ti királyaitok és a ti fejedelmeitek és a föld népe: Nem arról emlékezett-é meg az Úr, és nem az jutott-é néki eszébe?

22. És nem szenvedhette tovább az Úr a ti cselekedeteitek gonoszságát, az utálatosságok miatt, amelyeket cselekedtetek, és pusztasággá lett a ti földetek és csodává és átokká, annyira, hogy senki sem lakja mind e napig,

Ezék. 18,19–22. Csel. 5,31. 26,18.

23. Amiatt, hogy füstölve áldoztatok, és vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az Úr szavára, és az Ő törvénye és az Ő parancsolatai és az Ő tanúbizonyságai szerint nem jártatok, azért következett tireátok ez a veszedelem mind e napig.

24. Monda továbbá Jeremiás az egész népnek és az összes asszonyoknak: Halljátok meg az Úr szavát mind, ti júdabeliek, kik Egyiptom földjén vagytok.

25. Ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene, mondván: Ti és a ti feleségeitek szóltatok a ti szájatokkal, és végbevittétek a ti kezeitekkel, mondván: Bizonyára teljesítjük a mi fogadásainkat, amelyeket fogadtunk az ég királynéjának, hogy füstölve áldozzunk, és néki italáldozatot vigyünk. Megerősítvén megerősítettétek a ti fogadásaitokat, és megcselekedvén megcselekedtétek a ti fogadásaitokat.

26. Azért halljátok meg az Úr szavát mind, ti júdabeliek, akik Egyiptom földjén lakoztok: Ímé, én az én nagy nevemre megesküdtem, azt mondja az Úr, hogy egyetlen júdabeli férfiú szája sem fogja az én nevemet kiejteni, mondván: Él az Úr Isten, egész Egyiptom földjén!

27. Ímé, én vigyázok reájuk az ő kárukra és nem javukra, és megemésztetik Júdának minden férfia, akik Egyiptom földjén vannak, fegyver miatt, éhség miatt, mígnem mind elfogynak.

28. De akik a fegyvertől megszabadulnak, visszatérnek Egyiptom földjéről Júdának földjére, szám szerint kevesen, és mind megtudják Júdának maradékai, akik bementek Egyiptom földjére, hogy ott tartózkodjanak: Melyik szó teljesedik be, az enyém-é vagy az övék? Ésa. 27,13.

29. És ez lesz néktek a jel, azt mondja az Úr, hogy én meglátogatlak titeket ezen a helyen, hogy megtudjátok, hogy bizonyára megállanak az én beszédeim a reátok következendő veszedelem felől.

30. Ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom Ofrát, a fáraót, Egyiptom királyát az ő ellenségeinek kezébe és az ő életét keresők kezébe, miképpen odaadtam Sedékiást, a Júda királyát Nabukodonozornak, a babiloni királynak, az ő ellenségének és az ő életét keresőnek kezébe. Dán. 4,35.

A próféta vigasztalja Bárukot

45 Az a szó, amelyet Jeremiás próféta szóla Báruknak, Néria fiának, mikor ő könyvbe írá e szókat Jeremiás szájából, Jójákimnak, Jósiás, júdabeli király fiának negyedik esztendejében, mondván:

2. Ezt mondja az Úr, Izrael Istene, tenéked, Báruk:

3. Ezt mondottad: Jaj mostan nékem, mert az Úr az én bánatomra fájdalmat adott, elfáradtam az én fohászkodásomban, és nyugodalmat nem találtam.

4. Ezt mondd néki: Ezt mondja az Úr: Ímé, akiket én felépítettem, elrontom, és akiket én beplántáltam, kiszaggatom, és pedig az egész földön.

2Kir. 23,29. Róm. 11,23.

5. És te kívánsz-é magadnak nagyokat? Ne kívánj; mert ímé én veszedelmet bocsátok minden testre, ezt mondja az Úr, és **a te életedet zsákmányul adom néked, minden helyen, ahová elmégy**.

Az egyiptomiak veresége Kárkémisnél

46 Ez a szó, amelyet az Úr szóla Jeremiás prófétának a pogányok felől;

2. Egyiptom felől, Nékó fáraónak, Egyiptom királyának serege felől, amely az Eufrátes folyó mellett, Kárkémisben volt, amelyet megvere Nabukodonozor, a babiloni király, Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának negyedik esztendejében:
2Kir. 23,29. 2Krón. 35,20. Ezék. 29,2–12.

3 Készítsetek vértet és pajzsot, és induljatok a harcra. Náh. 2,1.

4. Nyergeljétek a lovakat, és üljetek fel ti lovasok, és legyetek sisakokban. Tisztítsátok a kopjákat, öltsétek fel a páncélokat.

5. Mit látok? Ők megriadva hátrálni kezdenek, vitézeik leveretnek és futásnak erednek, és vissza sem tekintenek! Mindenfelől félelem, azt mondja az Úr.

6. Nem futhat el a gyors, és az erős sem menekülhet el; észak felé, az Eufrátes folyó mellett legyőzetnek és elhullanak.
Dán. 11,19. 22.

7. Kicsoda ez, aki növekedik, mint a folyóvíz, és olyan, mint a megháborodott vizű folyamok?

8. Egyiptom növekedik úgy, mint a folyóvíz és mint a megháborodott vizű folyamok, mert ezt mondja: Felmegyek, ellepem a földet, elvesztem a várost és a benne lakókat.

9. Jöjjetek fel lovak, és zörögjetek szekerek, jöjjenek ki a vitézek, a szerecsenek és a líbiabeliek, akik pajzsot viselnek, és a lidiabeliek, akik kézívet viselnek!

10. Az a nap pedig az Úrnak, a Seregek Urának büntető napja, hogy bosszút álljon ellenségein. És a fegyver felemészt és jól lakik és megrészegül az ő vérükkel, mert áldozatja lesz az Úrnak, a Seregek Urának észak földjén, az Eufrátes folyó mellett.
5Móz. 32,42. Ésa. 34,6. Ezék. 39,17. Jóel 1,15.

11. Menj föl Gileádba, és végy balzsamot te szűz, Egyiptomnak leánya: Hiába sokasítod az orvosságokat, nincs gyógyír számodra! Ésa. 47,1.

12. Hallották a pogányok a te gyalázatodat, és a te kiáltásoddal betelt a föld, mert vitéz vitézbe ütközött, és mind a ketten együtt estek el.

Jövendölés Egyiptom elfoglalásáról

13. Az a szó, amelyet az Úr Jeremiás prófétához szólott, Nabukodonozornak, a babiloni királynak eljövetele felől az Egyiptom földjének megverésére: Ésa. 19,1.

14. Hirdessétek Egyiptomban és híreszteljétek Migdólban, híreszteljétek Nófban és Táfnesben, és ezt mondjátok: Állj elő, és készítsd fel magadat, mert fegyver emészti meg a te kerületeidet.

15. Miért verettek le a te erőseid? Nem állhattak meg, mert az Úr rettentette el őket.

16. Megsokasította a tántorgót, egyik a másikra hullott, és ezt mondották: Kelj fel, és menjünk vissza a mi népünkhöz és a mi szülőföldünkre az erőszakoskodó fegyver elől.

17. Ezt kiáltják akkor: A fáraó, Egyiptom királya, a háborúságnak királya, elhaladta a rendelt időt.

18. Élek én, azt mondja a Király, akinek a neve Seregek Ura, hogy mint a Táborhegy áll a hegyek között, és mint a Kármel a tenger között, úgy jön el.
4Móz. 23,19. Ésa. 48,2.

19. Készíts magadnak elköltözésre való edényeket, Egyiptom leányának lakosa, mert Nóf elpusztul és megég, lakatlanná lesz.

20. Szép üsző Egyiptom, de pusztulás tör reá észak felől. Hós. 10,11.

21. Még zsoldosai is olyanok őközöttük, mint a hízlalt borjúk, de ők is meghátrálnak, egyetemlegesen elfutnak, meg nem állanak, mert romlásuk napja jön reájuk, az ő megfenyíttetésük ideje.

22. Az ő szava mint a csúszó kígyóé, mert nagy sereggel indulnak, és szekercékkel jönnek ellene, mint a favágók.

23. Kivágják az ő erdejét, azt mondja az Úr, mert beláthatatlanok, mert többen lesznek mint a sáskák, és megszámlálhatatlanok.

24. Megszégyenül Egyiptom leánya, északi nép kezébe jut.

25. Ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Ímé, én megfenyítem Nó-Ammont és a fáraót és Egyiptomot és az ő isteneit és királyait, mind a fáraót, mindazokat, akik bíznak benne. Ezék. 30,13. 14. Náh. 3,8.

26. Odaadom őket az ő életük keresőinek kezébe, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe, és az ő szolgáinak kezébe; de azután úgy lakoznak abban, mint azelőtt, azt mondja az Úr. Ezék. 29,12.

27. **És te ne félj, oh én szolgám Jákób, és ne rettegj Izrael, mert ímé, én megszabadítlak téged messziről, és a te magodat is az ő fogságuk földjéről, és visszatér Jákób és megnyugszik és békességben lesz, és nem lesz, aki megijessze.**
Ésa. 11,11. 44,2. Mik. 7,12.

28. **Ne félj te, oh én szolgám Jákób, azt mondja az Úr, mert én veled vagyok,** mert véget vetek minden nemzetnek, akik közé kivetettelek téged, néked pedig nem vetek véget, hanem megverlek téged ítélettel, mert nem hagyhatlak teljesen büntetés nélkül.

Jövendölés a filiszteusokról

47 Az a szó, amelyet az Úr szóla Jeremiás prófétának a filiszteusok felől, mielőtt megverte Gázát, a fáraót.
Ésa. 14,29. 31. Ezék. 25,15. Ámós 1,6. Sof. 2,4. 5.

2. Ezt mondja az Úr: Ímé, víz indul meg északról, és olyan lesz, mint a kiáradott folyó, és elárasztja a földet és annak mindenét, a várost és annak lakosait, és kiáltanak az emberek, és a föld minden lakosa ordít. Ésa. 8,7.

3. Ménei patáinak csattogó hangjától, szekereinek zörgésétől, kerekeinek zúgásától nem gondolnak az atyák a fiakra erejük ellankadása miatt. Náh. 3,2.

4. És a nap miatt, mely eljött, hogy elpusztítsa egész Filiszteát, kivágja Tíruszt és Szidónt és segítségének minden megmaradt töredékét, mert az Úr elrontja Filiszteát, a Káftor szigetének maradékát.

5. Kopaszság lepte meg Gázát, Askalon elnémult, maradéka az ő völgyüknek: Meddig vagdalod magadat?

6. Oh szablyája az Úrnak, meddig nem nyugszol meg? Rejtsd el magadat a te hüvelyedbe, nyugodjál meg és hallgass!

7. Miképpen nyughatik meg, holott az Úr parancsolt néki? Askalonra és a tenger partjára oda rendelte őt.
1Sám. 3,12. Ezék. 14,17. Mik. 6,9.

Jövendölés Moábról

48 Moáb felől ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Jaj Nébónak, mert elpusztíttatott; megszégyenült, bevétetett Kirjátaim, Misgáb megszégyenült és elrémült.
4Móz. 21,28. Ésa. 15,1. Ezék. 25,9.

2. Nincs már dicsősége Moábnak Hesbonban, gonoszt gondoltak ellene, mondván: Jertek el és pusztítsuk el őt, ne legyen nemzetség! Madmen te is elné-mulsz, fegyver jár nyomodban!
Ésa. 10,31. 16,14.

3. Nagy kiáltás hallatszik Horonáimból: Pusztulás és nagy romlás!

4. Elnyomorodott Moáb, kicsinyei sikoltva kiáltanak.

5. Mert a Luhit hágóján siralmat siralom ér, mert Horonáim lejtőin az ellenség hallatja vészkiáltását. Ésa. 15,5.

6. Fussatok, mentsétek meg életeteket, és legyetek mint a hangafa a pusztában!
4Móz. 21,29. Zsolt. 52,7.

7. Mivelhogy a te bizodalmad marháidban és kincseidben volt, te is bevétetel, és Kámós fogságra megy papjaival, fejedelmeivel együtt.

8. És rátör a pusztító minden városra, egy város sem menekedik meg, és elvész a völgy, és feldúlatik a síkság, amint megmondta az Úr.

9. Adjatok szárnyat Moábnak, hogy repülvén elrepülhessen, mert az ő városai elpusztulnak, és senki sem lakik azokban. Zsolt. 55,6.

10. Átkozott, aki az Úrnak dolgát csalárdul cselekszi, és átkozott, aki fegyverét kíméli a vértől! 1Sám. 15,3.

Moábot veszedelem fenyegeti

11. Nyugodtan élt Moáb gyermekségétől fogva, és pihent az ő seprejében, és edényből edénybe nem öntötték és fogságra sem ment, azért maradt meg az íze rajta, és nem változott el az ő szaga.
Sof. 1,12.

12. De ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és rablókat bocsátok reá, akik megrabolják őt, és megüresítsék edényeit, palackjait pedig összetörjék.

13. És megszégyenül Moáb Kámós miatt, amint megszégyenült Izrael háza Béthel miatt, amelyben bizodalma volt. Bír. 11,24. Hós. 10,6.

14. Mimódon mondjátok: Hősök vagyunk és vitéz férfiak a harcra? Ésa. 16,6.

15. Elpusztul Moáb, városai fellobbannak, válogatott ifjai pedig mészárszékre jutnak, azt mondja a Király, akinek neve Seregek Ura!

16. Közel van Moáb veszedelme, ímhol jön és igen siet az ő veszedelme!

17. Bánkódjatok miatta mind, akik körülötte vagytok, és mindnyájan, akik ismeritek az ő nevét, mondjátok: Hogy eltört az erős vessző, a dicső pálca! Ésa. 9,4.

18. Szállj le a dicsőségből és ülj szomjan Dibonnak megmaradt leánya, mert a Moáb pusztítója feljött ellened, elrontja a te erősségeidet. 4Móz. 21,30. Ésa. 15,2. 47,1.

19. Állj meg az úton, és nézz ide-oda Aroér lakosa, kérdezd meg a futót és a menekülőt, és ezt mondd: Mi történt?

20. Megszégyenült Moáb, mert megtört. Ordítsatok és kiáltsatok! Hirdessétek Arnonban, hogy elpusztíttatott Moáb!

21. Mert rájött az ítélet a sík földre; Hólonra, Jására és Mefátra.

22. És Dibonra, Nébóra és Bét-Diblátaimra.

23. És Kirjáthaimra, Bét-Gámulra és Bét-Meonra.

24. És Kirjátra, Bocrára és Moáb földjének minden messze és közel való városaira. Ámós 2,2.

25. Letöretett a Moáb szarva, és karja levágatott, azt mondja az Úr.

A gőgös Moáb megalázása

26. Részegítsétek le őt, mert hősködött az Úr ellen, és heverjen Moáb az ő okádásában, és legyen csúfság ő is.

27. Vajon nem csúfod volt-é néked az Izrael? Avagy a lopók között találtatott, hogy mikor szólottál felőle, kevélyen hánytad magadat? Péld. 24,17. Sof. 2,8.

28. Hagyjátok el a városokat, és lakjatok a kősziklákban, Moáb lakosai, és legyetek mint a galamb, amely az odú száján belül rak fészket. Zsolt. 55,6. 7. Én. 2,14.

29. Hallottuk a Moáb kevélységét: Igen kevély; az ő felfuvalkodását és kevélységét, kérkedését, és az ő szívének elbizakodottságát. Ésa. 16,6.

30. Én ismerem, azt mondja az Úr, az ő szertelenkedését, és az ő fecsegése nem igaz, és nem igaz a cselekedete sem.

31. Azért jajgatok Moábon, és az egész Moábért kiáltok, a Kir-Heres férfiaiért nyögök. Ésa. 15,5. 16,7.

32. Jobban siratlak téged, mint siratták Jaézert, aki Sibmának szőlője! A te hajtásaid túlhatoltak a tengeren, a Jaézer tengeréig értek; a te nyári gyümölcseidre és a te szüretedre pusztító rontott. 4Móz. 21,13.

33. És eltűnik az öröm és vigasság Kármelből és a Moáb földjéről, és a kádakból kifogyasztom a bort, nem sajtolnak örömzajjal; az éneklő nem énekel. Jóel 1,12.

34. Hesbon kiáltása miatt Elealéig és Jáhásig felhat az ő szavuk; Soártól fogva Horonáimig és Eglat-Selisájjáig, mert a Nimrim vize is elapad. Ésa. 15,4–6.

35. És kifogyasztom Moábból, azt mondja az Úr, aki a magaslaton áldozik és füstöt gerjeszt az ő isteneinek.

36. Ezért zokog a szívem Moábért, mint a síp, és zokog szívem a Kir-Héres férfiaiért, mint a síp, mivelhogy a kincsek elvesztek, amiket gyűjtött. Ésa. 16,11.

37. Mert minden fő kopasz, és minden szakáll elnyíratott, minden kézen metélések, és minden derékon gyászruha. 1Móz. 37,34. Ésa. 15,2. 3.

38. Moábnak minden házpadján és utcáján mindenütt siralom, mert összetörtem Moábot, mint az edényt, mely semmirekellő, azt mondja az Úr.

39. Jajgatnak, ezt mondván: Hogy összezúzatott! Hogy fordult háttal Moáb, megszégyenülve! És csúffá lett Moáb, és rettentésére mindazoknak, akik körülötte vannak.

40. Mert ezt mondja az Úr: Ímé, mint a saskeselyű repül reá, és kiterjeszti Moábra szárnyait. Ésa. 8,8. Hós. 8,1.

41. Bevétettek a városok, és az erősségek elfoglaltattak, és a Moáb vitézeinek szíve olyan volt e napon, mint a vajúdó asszonynak szíve. Ésa. 13,8. 21,3. Mik. 4,9.

42. És Moáb elpusztul, úgyhogy nem lesz nép többé, mert az Úr ellen felemelkedett. Zsolt. 83,4. Péld. 16,18.

43. Félelem, verem és tőr jön ellened, Moáb lakosa, azt mondja az Úr. Ésa. 24,17. 18. 2Tim. 1,7.

44. Aki elfut a félelem elől, a verembe esik, és aki kijő a veremből, a tőrben fogatik meg, mert rábocsátom Moábra az ő megfenyítésének esztendejét, azt mondja az Úr.

45. A Hesbon árnyékában állanak meg a hatalom elől futók; de tűz jön ki Hesbonból és láng Szihonnak közepéből, és elemészti Moábnak üstökét és a háborgó fiaknak koponyáját. 4Móz. 21,28. 24,17.

46. Jaj néked Moáb! Elveszett Kámósnak népe, mert fiaid fogságra vitettek, és leányaid is fogságra. 4Móz. 21,29.

47. De visszahozom Moábot a fogságból sok idő múlva, azt mondja az Úr. Eddig van Moáb ítélete.

Jövendölés Ammon ellen

49 Az Ammon fiai felől ezt mondja az Úr: Nincsenek-é Izraelnek fiai? Nincsen-é örököse néki? Miért birtokolja Milkom Gádot, és az ő népe miért lakik annak városaiban? Ámós 1,13.

2. Azért ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és harci riadót hallatok Rabbában az Ammon fiaival, és romhalommá lesz, és leányai tűzzel égettetnek meg, és Izrael birtokolja azokat, akik most őt birtokolják, azt mondja az Úr. Ámós 1,14.

3. Ordíts Hesbon, mert elpusztíttatott Hái! Kiáltsatok Rabbáh leányai, öltözzetek gyászba, sírjatok és futkossatok a szorosokon, mert Milkom a fogságba megy, papjai és fejedelmei is vele együtt. Ésa. 32,11.

4. Mit dicsekedel völgyeddel, völgyed bőségével, engedetlen leány, aki az ő kincseiben bízik és ezt mondja: Kicsoda támad ellenem?

5. Ímé én félelmet bocsátok reád, azt mondja az Úr, a Seregek Ura, minden szomszédod felől, és szétrebbentek egymástól, és nem lesz, aki összegyűjtse az elszéledteket.

6. De azután visszahozom majd a fogságból az Ammon fiait, azt mondja az Úr.

Edom ellen

7. Ezt mondja a Seregek Ura Edom felől. Nincs bölcsesség többé Témánban? Elveszett-é a tanács az értelmesektől? Hiábavalóvá lett-é az ő bölcsességük? Ésa. 19,11. Ezék. 25,12. Ámós 1,11. Abd. 8.

8. Fussatok, forduljatok, rejtőzzetek el mélyen Dédán lakosai, mert Ézsaú veszedelmét hozom őreá az ő megfenyíttetésének idején. Ésa. 2,19. Mal. 1,3.

9. Ha szőlőszedők törnek reád, nem hagynak gerezdeket, ha éjjeli tolvajok, pusztítanak, amíg nékik tetszik. Ésa. 17,6. Abd. 5.

10. Bizony én mezítelenné teszem Ézsaút, titkait kijelentem, és el nem rejtőzhetik, magva elpusztul, és atyjafiai és szomszédai sem lesznek. Ésa. 17,14.

11. Hagyd el a te árváidat, én eltartom özvegyeidet is; bennem vessék reménységüket. Hós. 14,3.

12. Mert azt mondja az Úr: Ímé, akiknek nem kell vala meginniuk a pohárt, ugyancsak megisszák; te pedig teljesen büntetlenül maradnál-é? Nem maradsz büntetlenül, mert bizonyára megiszod. Abd. 6.

13. Mert én magamra esküdtem meg, azt mondja az Úr, hogy utálattá és gyalázattá, pusztasággá és átokká lesz Bocra, és minden városa örökkévaló pusztasággá lesz. 1Móz. 22,16. Ésa. 34,6. 45,23. 63,1. Zsid. 6,13.

14. Hírt hallottam az Úrtól, és követ küldetett a nemzetekhez, aki ezt mondja: Gyűljetek össze, induljatok ellene, és keljetek fel a harcra, Abd. 1. 2.

15. Mert ímé, kicsinnyé teszlek téged a nemzetek között, és az emberek között utálatossá.

16. A te könnyelműséged csalt meg téged és a te szíved kevélysége, aki a sziklák hasadékaiban lakol, és elfoglaltad a halmok tetejét. Ha olyan magas helyen rakod is fészkedet, mint a saskeselyű, onnét is lerántalak téged, azt mondja az Úr. Péld. 15,25. Ámós 9,2.

17. És pusztasággá lesz Edom, aki csak átmegy rajta elálmélkodik, és sziszeget egész veresége felett.

18. Amint Szodomának és Gomorának és az ő szomszédainak elsüllyedésekor volt, azt mondja az Úr, ott sem lakik több ember, és benne emberek fia nem tartózkodik. 1Móz. 19,25. 5Móz. 29,23. Ámós 4,11.

19. Ímé, mint oroszlán jön fel a Jordán erdőségéből az örökzöld legelőre, de hamarsággal kiűzöm őt onnan, és a kiválasztottat teszem azon fejedelemmé, mert kicsoda hozzám hasonló, és ki szab nékem törvényt, és kicsoda az a pásztor, aki megállhat ellenem? 2Móz. 15,11. Józs. 3,15. Jób 41,10. Ésa. 46,9.

20. Halljátok meg azért az Úr tervét, amelyet tervezett Edom felől, és az Ő gondolatait, amelyeket gondolt Témán polgárai felől. Bizony elhurcolják őket, a juhnyáj kicsinyeit, bizony szörnyülködik rajtuk a saját legelőjük.

21. Az ő romlásuk zajától megrendült a föld, az ő kiáltásuk szava elhallatszik a Veres tengerig.

22. Ímé, feljő mint saskeselyű, és repül és szárnyait szétterjeszti Bocrán: és Edom vitézeinek szíve olyan lesz az napon, mint a vajúdó asszony szíve.

Damaszkusz ellen

23. Damaszkusz felől: Megszégyenült Emát és Arphád, mert gonosz hírt hallottak, és remegnek, mint a háborgó tenger, amely nem nyughatik. Ámós 1,3. Zak. 9,1. 2.

24. Megrendült Damaszkusz, futáshoz készül és reszketés fogja el, szorongás és fájdalmak szállják meg őt, mint a szülő asszonyt. Ésa. 13,8. 17,1. 57,20.

25. Miért is nem marad ki a dicsőséges város, az én örömömnek városa?

26. De elhullanak az ő ifjai is az ő utcájukon, és minden harcoló ember levágatik azon a napon, azt mondja a Seregek Ura.

27. És tüzet gyújtok Damaszkusz kőfalán, és megemészti a Ben-Hadád palotáit. 2Kir. 13,3. Ámós 1,4.

28. Kédárnak és Házornak országai felől, amelyeket megvert Nabukodonozor, a babiloni király, ezt mondja az Úr: Keljetek fel, menjetek fel Kédárra, és pusztítsátok keletnek fiait. Jób 1,3. Ésa. 21,17.

29. Sátoraikat és nyájukat elveszik, és kárpitjaikat és minden edényüket és tevéiket elviszik, és ezt kiáltják feléjük: Rettegés köröskörül! Zsolt. 120,5.

30. Fussatok el, igen siessetek, rejtőzzetek el mélyen, Házornak lakói, azt mondja az Úr, mert tervet tervezett ellenetek Nabukodonozor, a babiloni király, és ellenetek gondolatot gondolt.

31. Keljetek fel, menjetek a békességes nemzet közé, azok közé, akik bátorságban lakoznak, azt mondja az Úr, sem kapujuk, sem zárjuk nincsen, egyedül laknak! 4Móz. 23,9. 5Móz. 33,28. Bír. 18,7. Mik. 7,14.

32. Tevéik prédává lesznek, és az ő sok barmaik zsákmánnyá, és elszórom őket, e nyírott üstökűeket minden szél felé, és minden oldal felől veszedelmet hozok reájuk, azt mondja az Úr. Ezék. 5,10.

33. És Házor sakálok lakhelyévé lesz, örökkévaló pusztasággá, senki nem lakik ott, és embernek fia nem is tartózkodik azon. Mal. 1,3.

34. Az Úr szava, melyet szóla Jeremiás prófétának Elám felől, Sedékiásnak, a Júda királyának országlása kezdetén, mondván:

35. Ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én eltöröm az Elám kézívét, erejének zsengéjét.

36. És négy szelet hozok Elám ellen, az égnek négy határáról, és elszórom őket mindegyik szél felé, és nem lesz nemzet, akihez nem futnak az Elám szökevényei.

37. És megrettentem Elámot az ő ellenségei előtt és az ő életüket keresők előtt, és veszedelmet hozok reájuk, az én felgerjedt haragomat, azt mondja az Úr, és utánuk bocsátom a fegyvert mindaddig, míg meg nem emésztem őket.

38. És az én székemet Elámba helyezem, és kivesztem onnét a királyt és a fejedelmeket, azt mondja az Úr: Dán. 7,9.

39. De végezetre visszahozom Elámot a fogságból, azt mondja az Úr.

Jövendölés Babilon romlásáról

50 Az a szó, amelyet szóla az Úr Babilon felől és a káldeusok földje felől, Jeremiás próféta által. Ésa. 21,1. 47,1.

2. Hirdessétek a nemzetek között és hallassátok, emeljétek fel a zászlót: Hallassátok és el ne titkoljátok; ezt mondjátok:

Bevétetett Babilon, megszégyenült Bél, letöretett Merodák, megszégyenültek az ő faragott képei, letörettek az ő bálványai. Ésa. 46,1.

3. Mert északról nép jön fel ellene, pusztává teszi ez az ő földjét, és nem lesz, aki lakozzék benne; embertől fogva a baromig elfutnak, elmennek. Ésa. 13,17.

4. Azokban a napokban, és abban az időben, azt mondja az Úr, eljönnek az Izrael fiai, ők és a Júda fiai együtt, sírva jönnek és mennek és keresik az Urat, az ő Istenüket. Ezsdr. 3,12. Zsolt. 126,5. Hós. 1,11. 3,5. Zak. 12,10.

5. **A Sion felől kérdezősködnek, arrafelé fordítják orcájukat. Eljönnek és odaadják magukat az Úrnak örök szövetségre, amely feledhetetlen.** 1Pét. 2,25.

6. Elveszett juhnyáj volt az én népem, pásztorai félrevezették őket, a hegyekben bujdostatták őket, hegyről halomra jártak, elfelejtkeztek az ő tanyájukról.

7. Aki csak reájuk talált, emésztette őket, és az ő elnyomóik ezt mondták: Nem vétkeztünk, mert vétettek az Úr ellen, pedig igazság otthona, atyáiknak reménysége volt az Úr. Zsolt. 22,4. Zak. 11,5.

8. Fussatok ki Babilonból és jöjjetek ki Káldea földjéből, és olyanok legyetek, mint a kecskebakok a nyáj előtt; Ésa. 48,20. Zak. 2,6. Jel. 18,4.

9. Mert ímé, én nagy nemzetek gyülekezetét támasztom és hozom fel Babilonra északnak földjéről, és sorakoznak ellene, legott bevétetik. Nyilai olyanok, mint a legyőzhetetlen vitézé, aki nem tér vissza sikertelenül.

10. És Káldea prédává lesz, akik prédára vetik őt, mind betelnek vele, azt mondja az Úr. Jel. 17,16.

11. Csak örüljetek, csak tomboljatok örökségem elpusztítói: Csak ugrándozzatok, mint a nyomtató tinó, és nyerítsetek, mint a ménlovak. Ésa. 47,6.

12. Megszégyenül a ti anyátok, a ti szülőtök igen csúffá lesz: Ímé, a nemzetek seprejévé, pusztává, szárazfölddé, sivataggá lesz.

13. Az Úr haragja miatt nem lakoznak rajta, hanem egészen pusztasággá lesz, aki csak átmegy Babilonon, álmélkodik és sziszeget egész veresége felett.

14. Sorakozzatok köröskörül Babilon ellen, mind ti ijjászok, lőjetek reá, ne kíméljétek a nyilat; mert az Úr ellen vétkezett!

15. Kiáltsatok reá köröskörül, kezét adta, lehullottak az ő szegletkövei, leromlottak az ő kőfalai: Bizony az Úr büntetése ez; büntessétek meg őt, és amint cselekedett, úgy cselekedjetek vele. Zsolt. 137,8. Ezék. 17,18. Jel. 18,6.

16. Vágjátok ki Babilonból a magvetőt és aki sarlót fog aratás idején; a gyilkos fegyver elől mindenki az ő népéhez szalad, ki-ki az ő földje felé fut. Ésa. 13,14.

17. Elszéledt juhnyáj az Izrael, oroszlánok kergették szét; először benyelte őt Asszíria királya, végre pedig ez a Nabukodonozor, a babiloni király megtörte az ő csontjait. 2Kir. 17,6. 24,10. 14. Jóel 3,2.

18. Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izrael Istene: Ímé, én megfenyítem a babiloni királyt és az ő földjét, miként megfenyítém az asszíriai királyt.

19. **És visszaviszem az Izraelt az ő lakhelyére,** és Básánban legel és a Kármelen, és az Efraim hegyén és Gileádban megelégszik az ő lelke. Ésa. 65,10. Ezék. 34,13.

20. **Azokban a napokban és abban az időben, azt mondja az Úr, kerestetik az Izrael bűne, de nem lesz; a Júda vétkei, de nem találtatnak, mert kegyelmes leszek azokhoz, akiket meghagyok.** Ésa. 43,25. Mik. 7,19. Mát. 1,21. Csel. 5,31. 10,43. 26,18. Róm. 11,27.

21. A kétszer pártütők földjére menj fel, és a meglátogattatás lakóit irtsd ki, öljed és irtsad őket, azt mondja az Úr, és mind aszerint cselekedjél, amint parancsoltam néked. Ésa. 10,6. Ezék. 23,23.

22. Harci zaj a földön és nagy romlás.

23. Hogy elmúlott és összetört az egész föld pörölye! Milyen utálatossá lett Babilon a nemzetek között. Ésa. 14,6.

24. Tőrbe ejtettelek téged, és meg is fogattál Babilon, de nem tudtad, utoléréttél és megragadtattál, mert pörlekedtél az Úrral. Ésa. 45,9. Dán. 5,30.

25. Felnyitotta az Úr az Ő tárházát, és előhozta az Ő haragjának szereit: Mert e cselekedet az Úré, a Seregek Uráé Káldea földjén. Ésa. 13,5.

26. Törjetek reá a szélekről, nyissátok fel az ő magtárait, tapodjátok őt, mint

a kévét, és irtsátok ki, hogy ne legyen maradéka.

27. Döfjétek le minden tulkát, le velük a vágóhídra! Oh jaj nékik; mert eljött az ő napjuk, az ő megfenyíttetésük ideje! Ésa. 34,7.

28. A futók és a Babilon földjéből menekülők zaja megjelentik majd a Sionon az Úrnak a mi Istenünknek bosszúállását, az Ő templomáért való bosszúállását.

29. Gyűjtsetek össze Babilon ellen igen sokat, mindenkit aki kézívet feszít, körösörül járjatok ellene tábort, hogy senki el ne szaladhasson. Fizessetek meg néki az ő cselekedete szerint, amint ő cselekedett, úgy cselekedjetek vele; mert az Úr ellen kevélykedett, az Izraelnek Szentje ellen! Zsolt. 137,8. Ésa. 47,10. JerSir. 3,64.

30. Azért elhullanak az ő ifjai az ő utcáiban, és minden vitéze elvész azon a napon, azt mondja az Úr.

31. Ímé, én ellened vagyok, te kevély, azt mondja az Úr, a Seregek Ura, mert eljött a te napod, a te megfenyítésed napja.

32. És megbotlik a kevély és elesik, és senki nem lesz, aki felköltse őt, és tüzet gyújtok az ő városaiban, hogy megemésszse azokat, akik körülötte vannak.Ésa. 26,5.

33. Ezt mondja a Seregek Ura: Megnyomoríttattak az Izrael fiai és Júda fiai együtt és mindnyájan, akik fogságra vitték őket, beléjük ragadnak, nem akarják őket elbocsátani.

34. **De az ő Megváltójuk erős, Seregek Ura az Ő neve, bizonnyal felveszi az ő perüket, hogy megnyugtassa e földet,** és Babilon lakóit megrettentse. Péld. 23,11. Ésa. 43,14. 47,4. Mik. 7,9. Jel. 18,8.

35. Fegyver lesz a káldeusokon, azt mondja az Úr, Babilon lakóin és az ő fejedelmein és az ő bölcsein. Ésa. 37,13. Dán. 5,30.

36. Fegyver lesz az ő varázslóin, és megbolondulnak; fegyver lesz az ő vitézein, és elijednek. Ésa. 44,25.

37. Fegyver lesz az ő lovain és szekerein és az egész egyveleg népen, amely őbenne van, és hasonlók lesznek az asszonyokhoz. Fegyver lesz az ő kincsein, és elprédáltatnak. Ezék. 30,5. Náh. 3,13.

38. Szárazság lesz vizein, és kiszáradnak, mert bálványok földje az, és faragott képekkel dicsekednek. Ésa. 44,27.

39. Azért sakálok lakoznak ott baglyokkal, és struccmadárnak fiai lakoznak benne, és soha többé nem lakják azt, és nem lesznek lakosai nemzedékről nemzedékre. Ésa. 13,20. 21. 34,14. Jel. 18,2.

40. Amint felforgatta Isten Szodomát és Gomorát és az ő szomszéd városait, azt mondja az Úr, éppúgy nem lakik ott egy ember sem, és embernek fia sem lakja azt. 1Móz. 19,24. Ésa. 13,19. 2Pét. 2,6. Júd. 7.

41. Ímé, nép jött északról, és nagy nemzet és sok király támad fel a föld határaiból.

42. Ívet és pajzsot ragadnak, kegyetlenek azok, és semmi irgalmasság nem lesz bennük, szavuk mint a tenger zúgása, és lovakon jönnek, mind viadalra készek ellened, te Babilon leánya! Ésa. 5,30. 13,18.

43. Hallja a babiloni király az ő hírüket, és kezei elesnek, szorongás fogja el őt, fájdalom, mint a gyermekszülőt.

44. Ímé, mint a Jordán erdőségéből való oroszlán, úgy jön fel az örökzöld ligetre, de hamar kiűzöm őt arról, és aki arra választatott, azt teszem azon fejedelemmé, mert kicsoda hasonlatos hozzám? És ki szab nékem törvényt, és ki az a pásztor, aki ellenem álljon?

45. Azért halljátok meg az Úr tervét, amelyet Babilon ellen tervezett, és az Ő gondolatait, amelyeket Káldea ellen gondolt. Bizony elhajtják őket, a nyáj kicsinyeit, és álmélkodik felettük a legelő. Zsolt. 33,11. Ésa. 14,24. 1Kor. 1,27.

46. Babilon bevételének zajától megindul a föld, és kiáltása hallatszik a nemzetek között! Jel. 18,9.

Babilont a médek elpusztítják, a zsidók hazatérhetnek

51 Ezt mondja az Úr: Ímé, én pusztító szelet támasztok Babilon ellen és azok ellen, akik az én ellenségem szívében lakoznak. 2Kir. 19,7. Ésa. 47,1.

2. És szórókat küldök Babilon ellen, és felszórják őt, és földjét kiüresítik, mert mindenfelől ellene lesznek a veszedelem napján. Ésa. 41,16. Mát. 3,12.

3. A kézívesre kézíves vonja fel íját, és arra, aki páncéljába öltözik. Ne kedvezzetek ifjainak, öldössétek le egész seregét;

4. És essenek el megöletve a káldeusok földjén, és átverve az ő utcáin.

5. Mert nem hagyatott el Izrael és Júda az ő Istenétől, a Seregek Urától, noha az ő földjük rakva vétekkel az Izraelnek Szentje ellen. Ésa. 54,7. 8. Zak. 1,16.

6. **Fussatok ki Babilonból, és mindenki mentse meg az ő életét, ne vesszetek el az ő gonoszságáért,** mert az Úr bosszúállásának ideje ez, megfizet néki érdem szerint.

7. Arany pohár volt Babilon az Úr kezében, amely megrészegíté ez egész földet; nemzetek ittak az ő borából, azért bolondultak meg a nemzetek. Jel. 14,8. 17,4.

8. Hamar elesett Babilon és összeomlott, jajgassatok felette, kössétek be balzsammal az ő sebét, hátha meggyógyul! Ésa. 21,9. 1Thess. 5,2. Jel. 14,8. 18,19.

9. Gyógyítottuk Babilont, de nem gyógyult meg. Hagyjátok el őt, és menjünk mindenki a maga földjére, mert az égig hatott az ő ítélete, és felemelkedett a felhőkig.

10. Kihozta az Úr a mi igazságainkat, jertek és beszéljük meg Sionban az Úrnak, a mi Istenünknek dolgát. Zsolt. 37,6.

11. Élesítsétek a nyilakat, töltsétek meg a tegzeket; felindította az Úr a médiabeli királyok szellemét, mert Babilon ellen van az Ő gondolata, hogy elveszítse azt, mert az Úr bosszúállása ez, az Ő temp-lomáért való bosszúállása. Ésa. 13,17.

12. Babilonnak kőfalain tűzzétek ki a zászlót, erősítsétek meg az őrséget, szerezzetek vigyázókat, rendeljétek el a leseket: Mert az Úr meggondolta és meg is cselekszi azokat, amiket szólott Babilon lakói ellen.

13. Oh te, aki lakozol a nagy vizek mellett, akinek kincsed temérdek, eljött a te véged és a te rablásod határa!

14. Megesküdt a Seregek Ura az Ő életére, mondván: Bizony betöltelek téged emberekkel, mint sáskákkal, és diadalmas éneket énekelnek felőled. Náh. 2,1.

15. **Ő, aki teremtette a földet az Ő erejével, aki megalapította a világot az Ő bölcsességével, és kiterjesztette az egeket az Ő értelmével.** Zsolt. 104,2. Ésa. 40,22.

16. Egy szavával vizek zúgását szerez az égben, és felhőket visz fel a föld határairól, villámokat készít az esőhöz, és kihozza a szelet az ő tárházaiból. Zsolt. 135,7.

17. Minden ember bolonddá lett tudomány nélkül, minden ötvös megszégyenül a maga bálványa miatt, mert hazugság az ő öntése és nincs benne lehelet. 1Kor. 1,19.

18. Hiábavalóságok ezek, nevetségre való művek, az ő megfenyíttetésük idején elvesznek. Jón. 2,8.

19. **Nem ilyen a Jákób osztályrésze, mert mindennek Teremtője és az ő örökségének pálcája, Seregek Ura az Ő neve!** Zsolt. 115,4–7.

20. Pörölyöm vagy te nékem, hadifegyverem, és nemzeteket zúztam össze veled, és országokat vesztettem el veled. rész 50,23. Ésa. 10,5. 15.

21. És általad zúztam össze a lovakat és lovagjaikat, és általad zúztam össze a szekeret és a benne ülőt.

22. És összezúztam általad férfit és asszonyt, és összezúztam általad a vént és a gyermeket, és összezúztam általad az ifjat és a szűzet, 2Krón. 36,17.

23. És összezúztam általad a pásztort és nyáját, és összezúztam általad a szántóvetőt és az ő igamarháját, és összezúztam általad a hadnagyokat és a főembereket.

24. És megfizetek Babilonnak és Káldea minden lakosának mind az ő gonoszságaikért, melyeket Sionban cselekedtek a ti szemeitek láttára, azt mondja az Úr.

25. Ímé, én ellened fordulok, te romlásnak hegye, azt mondja az Úr, aki az egész földet megrontottad, és kinyújtom reád kezemet, és levetlek téged a kőszikláról, és kiégett heggyé teszlek téged. Jel. 8,8.

26. És belőled nem visznek követ a szegletre és a fundamentumra, mert örökkévaló pusztaság leszel, azt mondja az Úr. Zak. 4,7.

27. Tűzzétek ki a zászlót az országban, fújjátok meg a trombitát a nemzetek között, avassátok fel ellene a nemzeteket, gyűjtsétek össze ellene az Ararátnak, Menninek és Askenáznak országait,

válasszatok ellene hadvezért, hozzátok ki a lovakat mint rettenetes sáskasereget. Ésa. 13,2.

28. Avassátok fel ellene a nemzeteket, médiának királyait, az ő hadnagyait és minden főemberét, és az ő birodalmának egész földjét.

29. És megrendül a föld és rázkódik, mert az Úrnak gondolatai beteljesednek Babilon ellen, hogy Babilon földjét pusztasággá, lakatlanná tegye.

30. Babilon vitézei felhagytak a viadallal, erősségeikben ülnek, elfogyott a vitézségük, asszonyokká lettek, felgyújtották lakhelyeit, zárait letörték. Ésa. 19,16. JerSir. 2,9.

31. Futár futár elé fut, és hírmondó a hírmondó elé, hogy megjelentse a babiloni királynak, hogy bevétetett az ő városa mindenfelől.

32. És a révhelyek elfoglaltattak, és az álló tavak tűzzel kiszáríttattak, és a vitézek elrettentek. Ésa. 44,27. Hab. 3,12.

33. Mert ezt mondja a seregek Ura, az Izrael Istene: Babilon leánya olyan, mint a szérű, itt van az ő tapostatásának ideje, egy kis híja még, és eljön az ő aratásának ideje.

34. Benyelt engem, megemésztett engem Nabukodonozor, a babiloni király, üres edénnyé tett engem, benyelt mint a sárkány, betöltötte a hasát az én csemegéimmel, és kivetett engem.

35. Az én rajtam esett erőszak és az én testem Babilonra térjen, azt mondja a Sionnak lakója, és az én vérem Káldeának lakosaira, azt mondja Jeruzsálem!

36. **Azért ezt mondja az Úr**: **Ímé**, **én megítélem a te ügyedet**, **és bosszút állok éretted**, és kiszárasztom az ő tengerét, és kiapasztom az ő forrását.

37. És Babilon kőrakássá lesz, sárkányok lakhelyévé, csodává, csúfsággá és lakatlanná lesz. Ésa. 13,22. Jel. 18,2.

38. Együtt ordítanak, mint az oroszlánok, harsognak, mint az oroszlánkölykök.

39. Az ő kedvüknek idején készítek nékik lakomát, és megrészegítem őket, hogy vigadjanak, és örökkévaló álmot aludjanak, és fel ne serkenjenek, azt mondja az Úr.

40. Előhozom őket, mint a bárányokat a megmetszésre, mint a kosokat a bakokkal egyetemben.

41. Mint bevétetett Sésák és elfoglaltatott az egész földnek dicsérete! Milyen utálattá lett Babilon a nemzetek között! Ésa. 13,19. Dán. 4,30.

42. Feljött Babilonra a tenger, habjainak özönével elboríttatott. Ésa. 8,7. 8.

43. Városai pusztává, sivataggá és kopár földdé lesznek, amelyen senki sem lakik, sem embernek fia át nem megy rajta.

44. Megfenyítem Bélt is Babilonban, és kivonom szájából, amit benyelt, és többé nem futnak hozzá a nemzetek, Babilonnak kőfala is ledől.

Jusson eszetekbe Jeruzsálem

45. Jöjjetek ki belőle, oh én népem, és mindenki szabadítsa meg életét az Úr haragjának tüzétől. Jel. 18,4.

46. **És el ne olvadjon a ti szívetek és ne féljetek a hírtől**, **amely hallatszik e földön**, mikor egyik esztendőben hír jön, és a másik esztendőben is a hír, hogy erőszakosság van a földön, uralkodó tör uralkodóra! 2Kir. 19,7. Ésa. 13,3–5.

47. Azért ímé, eljönnek a napok, és meglátogatom Babilon faragott képeit, és egész földje megszégyenül, és minden ő megöltjei elhullanak őközötte.

48. És örvendeznek Babilon felett az ég és a föld és minden benne valók, mert észak felől eljönnek reá a pusztítók, azt mondja az Úr. Ésa. 44,23. 49,13. Jel. 18,20.

49. Babilon is elesik, Izrael megölettjei, amint Babilonban is elhullottak az egész föld megölettjei. Zsolt. 137,8.

50. Menjetek el, akik megszabadultatok a fegyvertől, meg ne álljatok; **emlékezzetek meg a távolból az Úrról**, **és jusson eszetekbe Jeruzsálem**.

51. Megszégyenültünk, mert hallottuk a gyalázkodást, orcáinkat szégyen borította, mert idegenek jöttek az Úr házának szentségébe. Zsolt. 44,15. 79,4.

52. Azért ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és meglátogatom az ő faragott képeit, és egész földjén sebesültek nyögnek. 1Móz. 11,4. Ámós 9,2. Abd. 4.

53. Ha az égbe hág is fel Babilon, és ha megerősíti is az ő erős magaslatát, pusztítók törnek reá tőlem, azt mondja az Úr.

54. Kiáltás hallatszik Babilonból, és a káldeusok földjéből nagy romlás.

55. Mert elpusztítja az Úr Babilont, és kiveszíti belőle a nagy zajt, és zúgnak az ő habjai, mint a nagy vizek, hallatszik az ő szavuk harsogása.

56. Mert pusztító tör reá, Babilonra, és elfogatnak vitézei, eltörik az ő kézívük, mert a megfizetésnek Istene, az Úr, bizonnyal megfizet. 5Móz. 32,35. Zsolt. 94,1.

57. És megrészegítem az ő fejedelmeit, bölcseit, hadnagyait, tiszttartóit és vitézeit, és örök álmot alusznak, és nem serkennek fel, azt mondja a Király, akinek neve Seregek Ura!

58. Ezt mondja a Seregek Ura: Babilon széles kőfala földig lerontatik, és az ő büszke kapuit tűz égeti meg, és a népek hiába munkálkodnak, és a nemzetek a tűznek, és kifáradnak. Hab. 2,13.

A jövendölést az Eufrátesbe süllyesztik

59. Ez a szó, amellyel Jeremiás próféta utasította Seráját, Néria fiát, aki a Mahásiás fia volt, mikor ő Babilonba méne Sedékiással, a Júda királyával, királyságának negyedik esztendejében; Serája pedig szállásmester vala.

60. És megírá Jeremiás egy könyvben mindazt a veszedelmet, amely Babilont fogja érni, mindezeket a beszédeket, amelyek megírattak Babilon felől.

rész 36,2. Ésa. 30,8.

61. És monda Jeremiás Serájának: Mikor Babilonba jutsz, és látod és elolvasod mind e szókat,

62. Ezt mondjad: Uram, Te szólottál e hely ellen, hogy elveszítsed ezt annyira, hogy lakó ne legyen benne embertől baromig, hanem örökkévaló pusztaság legyen. rész 50,3. 39. Ésa. 13,20. 14,22.

63. És mikor e könyv olvasását elvégzed, köss reá követ, és hajítsd be az Eufrátes közepébe. Jel. 18,21.

64. És ezt mondd: Így merül el Babilon, és meg nem menekedik a veszedelemtől, amelyet én hozok reá, akármint fáradjanak. Eddig vannak a Jeremiás beszédei.

Jeruzsálem elpusztulásának rövid története

52 Huszonegy esztendős volt Sedékiás, mikor uralkodni kezde, és tizenegy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Hammutál vala, a Libnából való Jeremiás leánya.

Józs. 10,29. 2Kir. 24,18.

2. És gonoszt cselekedék az Úr szemei előtt, mint Jojákim cselekedett vala.

Ezék. 17,12–16.

3. Mert az Úr haragjáért volt ez Jeruzsálemen és Júdán, míglen elveté őket színe elől. Sedékiás ugyanis engedetlen lőn a babiloni királynak.

4. És az ő uralkodásának kilencedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónapnak tizedikén eljöve Nabukodonozor, a babiloni király, ő maga és egész serege Jeruzsálemre, és tábort járának ellene, és mindenfelől sáncot vetének fel ellene.

2Kir. 25,1. Ezék. 24,1. Zak. 8,19.

5. És megszállva lőn a város Sedékiásnak tizenegyedik esztendejéig.

6. A negyedik hónapban, a hónapnak kilencedikén nagy éhség támada a városban, annyira, hogy a föld népének kenyere sem volt.

3Móz. 26,14. 26. Ésa. 3,1. Ezék. 4,16. 5,16. 14,13.

7. És bevételték a város, és a harcosok mind elfutának, és éjszaka kimenének a városból a kapu felé, a két kőfal között, amelyek a király kertjénél valának, a káldeusok pedig a város mellett voltak körös-körül, és menének az úton, amely sík földre viszen.

8. A káldeusok serege pedig űzé a királyt, és utolérék Sedékiást a jerikói síkon, mert egész serege elfuta mellőle.

9. Megfogák azért a királyt, és a babiloni királyhoz vitték őt Riblába, a Hamát földjére, aki törvényt monda reá.

10. És leöleté a babiloni király a Sedékiás fiait szemei láttára, és Júda minden fejedelmét is leöleté Riblában.

2Kir. 25,7. Ezék. 12,13.

11. Sedékiás királynak pedig szemeit tolatá ki, és láncra vereté és viteté őt a babiloni király Babilonba, és tömlöcbe veté őt halála napjáig.

12. Az ötödik hónapban pedig, a hónapnak tizedikén, ez az esztendő pedig a tizenkilencedik esztendeje volt Nabukodonozornak, a babiloni királynak, Nabuzáradán, a vitézek feje, aki áll vala a babiloni király előtt, eljöve Jeruzsálembe. Zak. 7,5.

13. És felégeté az Úr házát és a király házát, és Jeruzsálemnek minden házait és minden nagy házat felégete tűzzel.

14. És Jeruzsálem egész kőfalát köröskörül lerontá a káldeusok mindenféle serege, akik a vitézek fejével voltak.

15. A községnek szegényeiből pedig és a többi nép közül, akik a városban megmaradtak vala, és a szökevények közül, akik elszöktek vala a babiloni királyhoz, és a sokaságnak maradékából foglyokat vitt Nabuzáradán, a vitézek feje.

16. De a föld szegényei közül ott hagyá Nabuzáradán, a vitézek feje, a szőlőműveseket és szántóvetőket.

17. A rézoszlopokat pedig, amelyek az Úr házában voltak és a talpakat és a réztengert, amely az Úr házában volt, összetörték a káldeusok, és azoknak minden rezét elvitték Babilonba. 1Kir. 7,15.

18. A fazekakat is és a lapátokat, a késeket és a medencéket, a tömjénezőket és a rézedényeket, amelyekkel szolgálnak vala, mind elvitték. 2Móz. 27,3. 2Kir. 25,14–16.

19. És a csészéket, a serpenyőket, a medencéket és a fazekakat, a gyertyatartókat, a tömjénezőket és a serlegeket, ami arany, aranyban, ami ezüst, ezüstben, mind elvitte a vitézek feje.

20. Két oszlop, egy réztenger és tizenkét rézökör volt, amelyek a talpak alatt voltak, amelyeket Salamon király csináltatott az Úr házába. Mindezeknek az edényeknek reze megmérhetetlen vala.

21. És az oszlopok közül az egyik oszlopnak tizennyolc sing volt a magassága, és tizenkét sing zsinór éri vala át köröskörül, vastagsága pedig négy ujjnyi, és belül üres volt. 2Krón. 3,15.

22. Rézgömb volt rajta, és az egyik gömb magassága öt singnyi volt, a hálók és gránátalmák a gömbön köröskörül mind rézből voltak, és ilyen a második oszlop, és ilyenek a gránátalmák is.

23. A gránátalma pedig kilencvenhat volt kifelé, összesen száz gránátalma volt a hálón felül köröskörül. 1Kir. 7,20.

24. Elvitte a vitézek feje Seráját is, a főpapot, és Sofóniást a második papot, és az ajtónak három őrizőjét.

25. És a városból elvitt egy főembert, aki felügyelőjük volt a harcosoknak, és hetet ama férfiak közül, akik állanak vala a király előtt, akik a városban találtatának, és a seregek főíródeákját, aki a föld népét besorozta vala, és hatvan férfiút a föld népe közül, akik a városban találtatának.

26. És felvevé ezeket Nabuzáradán, a vitézek feje, és elvitte őket a babiloni királyhoz Riblába.

27. És levágatá őket a babiloni király és megöleté őket Riblában, a Hamát földjén, és fogságra viteték Júda az ő földjéről.

28. Ennyi az a nép, amelyet fogságra vitete Nabukodonozor a hetedik esztendőben, háromezer és huszonhárom júdabeli. 2Kir. 24,2. 12.

29. A Nabukodonozor tizennyolcadik esztendejében Jeruzsálemből nyolcszáz és harminckét ember.

30. Nabukodonozor huszonharmadik esztendejében fogságba vitete Nabuzáradán, a vitézek feje hétszáznegyvenöt júdabelit. Összesen négyezer és hatszáz ember.

Jojákin kegyelmet nyer

31. Lőn pedig Jojákin júdabeli király fogságának harminchetedik esztendejében, a tizenkettedik hónapban, a hónak huszonötödikén, felemelé Evil-Merodák, a babiloni király az ő uralkodásának első esztendejében Jojákinnak, a Júda királyának fejét, és kivevé őt a tömlöcből. 1Móz. 40,13–20. 2Kir. 25,27–30.

32. És szépen szóla vele, és királyiszékét ama királyoknak széke fölé emelte, akik vele voltak Babilonban.

33. És felcserélé tömlöcbeli ruháit, és mindenkor vele eszik vala ételt, életének minden napjában. 2Sám. 9,13.

34. És költségére állandó költség adatik vala néki a babiloni királytól minden napra, a halála napjáig, életének minden napjában.

JEREMIÁS SIRALMAI

Az elpusztult Jeruzsálem

1 Jaj, de árván ül a nagy népű város!
Olyanná lett, mint az özvegyasszony!
Nagy volt a nemzetek között, a tartományok közt fejedelemasszony: Robotossá lett! Ezsdr. 4,20. Ésa. 47,7.

2. Sírván sír éjjelente, s könny borítja az orcáját! Senki sincs, aki vigasztalná, azok közül, akik szerették; mind megcsalták barátai, ellenségeivé lettek. Jer. 4,30. 13,17.

3. Számkivetésbe méne Júda a nyomorúság és a szolgálat sokasága miatt! Ott ül ő a pogányok közt; nem talál nyugodalmat; valamennyi üldözője utolérte a szorultságában. 3Móz. 26,14.

4. Sionnak útjai gyászolnak; nincsen, aki ünnepnapra járjon; kapuja mind elpusztult; papjai sóhajtoznak, szűzei nyögnek, csak keserűsége van néki.

5. Elnyomói főkké lettek; ellenségei jólétben élnek! Bizony az Úr verte meg őt az ő sok bűne miatt; gyermekei rabságra mentek az elnyomó előtt. Jer. 30,14.

6. És elhagyta Sion leányát minden ő ékessége; fejedelmei olyanok lettek, mint a szarvasok, amelyek nem találnak ledelt, és erőtlenül futnak az üldöző előtt.

7. Emlékezik Jeruzsálem az ő nyomorúságának és eltiportatásának napjain minden ő gyönyörűségéről, amelyek voltak eleitől fogva; mert az ő népe ellenség kezébe esett és nem volt segítsége. Látták őt az ellenségek; nevettek megsemmisülésén.

8. Vétkezvén vétkezett Jeruzsálem, azért lett csúfsággá, minden tisztelője megvetette, mert látták az ő mezítelenségét, ő maga pedig sóhajtoz és elfordul.

9. Szennye a ruhája szélén; nem gondolt a jövőjére; csodálatosan alásüllyedt, nincs vigasztalója. Lásd meg Uram, az én nyomorúságomat, mert ellenség vett erőt rajtam!

10. Szorongató nyújtja kezét minden kincse után, sőt látta, hogy pogányok mentek be az ő szent helyébe, akikről azt parancsoltad, hogy be ne menjenek a Te községedbe. 5Móz. 23,3.

11. Egész népe sóhajtoz, futkosnak a kenyér után, odaadják drágaságaikat az ételért, hogy megéledjenek. Lásd meg Uram és tekintsd meg, mily utálatossá lettem!

12. Mindnyájatokat kérlek, ti járókelők: Tekintsétek meg és lássátok meg, ha van-é oly bánat, mint az én bánatom, amely engem ért, amellyel engem sújtott az Úr az Ő búsult haragjának napján!

13. A magasságból tüzet bocsátott csontjaimba, és az hatalmaskodik bennük; hálót vetett lábaimnak; hátra vetett, pusztává tett engem; egész napon beteg vagyok.

14. Saját kezével rótta össze az én vétkeim igáját; ráfonódtak nyakamra; megrendítette erőmet; odaadott engem az Úr azok kezébe, akik előtt meg nem állhatok.

15. Rakásra hányta az Úr minden vité-zemet énbennem; gyűlést hívott össze ellenem, hogy összetörje ifjaimat; sajtóba taposta az Úr Júda szűz leányát.

16. Ezekért sírok én; szememből, szememből víz folyik alá, mert messze távozott tőlem a vigasztaló, aki megéleszszen engem; fiaim elvesztek, mert győzött az ellenség.

17. Terjesztgeti kezeit Sion: Nincs vigasztalója; szorongatókat rendelt az Úr Jákób ellen köröskörül; Jeruzsálem csúfsággá lett közöttük.

18. **Igaz Ő, az Úr, mert az Ő szava ellen rugódoztam**! Halljátok meg kérlek, mind ti népek, és lássátok meg az én bánatomat: Szűzeim és ifjaim fogságba menének! Csel. 9,5.

19. Kiáltottam azoknak, akik szerettek engem, de ők megcsaltak engem; papjaim és véneim a városban múltak ki, amikor étel után futkostak, hogy megéledjenek.

20. Lásd meg Uram, hogy szorongattatom, benső részeim megháborodtak; elfordult bennem az én szívem, mert bizony pártot ütöttem; künn fegyver pusztít, benn minden olyan, mint a halál!

21. Hallották, hogy sóhajtozom és nincs vigasztalóm; minden ellenségem hallotta

veszedelmemet; örültek, hogy Te ezt cselekedted. Hozd el a napot, amelyet hirdettél, hogy olyanok legyenek, mint én! Jer. 46,1.

22. Jusson elődbe minden gonoszságuk, és úgy bánj velük, amiképpen énvelem bántál az én minden bűnömért; mert sok az én sóhajtozásom, és beteg a szívem.

Gyászének Júda és Jeruzsálem pusztulása felett

2 Jaj, de sűrű felhőt borított haragjában az Úr Sionnak leányára! Az égből a földre veté Izrael ékességét, és nem emlékezett meg lábainak zsámolyáról az Ő haragja napján. Mát. 11,23.

2. Elnyelte az Úr, nem kímélte Jákóbnak minden hajlékát, letörte haragjában Júda leányának erősségeit, a földre terítette; megfertőzteté az országot és fejedelmeit.

3. Felgerjedt haragjában, letördelé Izraelnek minden szarvát; hátravoná jobb kezét az ellenség elől, Jákób ellen pedig mint lángoló tűz emésztett körüskörül.

4. Feszítette kézívét, mint valami ellenség, kinyújtá jobb kezét, mint támadó, és megölt mindent, ami a szemnek kívánatos; Sion leányának sátorában, mint a tüzet önté ki búsulását. Ésa. 63,10.

5. Olyan volt az Úr, mint valami ellenség; elnyelte Izraelt, elnyelte minden palotáját, elrontá erősségeit, és megsokasította Júda leányának a búját, baját.

6. És eltapodta sátorát, mint valami kertet, lerombolta gyülekezése helyét; elfeledtette az Úr a Sionon ünnepet és szombatot, és megutált haragja hevében királyt és papot. Zsolt. 80,12. 89,40. Ésa. 1,8. 5,5.

7. Megvetette az Úr az Ő oltárát, megutálta szent helyét; ellenség kezébe adá palotáinak kőfalait; zajt ütöttek az Úr házában, mint ünnepnapon. Zsolt. 74,4.

8. Gondolá az Úr, hogy lerontja Sion leányának kőfalát; kiterjeszté a mérőkötelet, nem vonta vissza kezét a pusztítástól, és siralomra jutott a bástya és a kőfal, együtt búslakodnak! Ésa. 34,11. Ámós 7,7.

9. Kapui besüllyedtek a földbe, elveszté és összetöré annak zárait; királya és fejedelmei a pogányok közt vannak. Nincsen törvény, sőt prófétái sem nyernek kijelentést az Úrtól. Zsolt. 74,9. Ezék. 7,26.

10. A földön ülnek, elnémultak Sion leányának vénei, port szórtak a fejükre; zsákba öltöztek, földre csüggesztették fejüket Jeruzsálemnek szűzei. Jób 2,13.

11. Elsenyvedtek szemeim a könnyhullatástól, benső részeim háborognak, májam a földre omlik az én népem leányának romlása miatt, mikor elalélt a kis gyermek és a csecsszopó a város utcáin.

12. Azt mondták anyjuknak: Hol a kenyér, meg a bor? Mikor elaléltak, mint a sebesültek a város utcáin, mikor kilehelték lelküket anyjuknak kebelén.

13. Mivel bizonyítsak melletted, mihez hasonlítsalak, Jeruzsálem leánya, mivel mérjelek össze téged, hogy megvigasztaljalak, Sionnak szűz leánya?! Bizony nagy a te romlásod, mint a tenger: Kicsoda gyógyít meg téged?!

14. A te prófétáid hazugságot és bolondságot hirdettek néked, és nem fedték fel a te álnokságodat, hogy elfordították volna fogságodat; hanem láttak tenéked hazug és megtévelyítő prófétálásokat.

15. Összecsapják feletted kezüket minden járókelők; süvöltenek és csóválják fejüket Jeruzsálem leánya felett. Ez-é az a város, amelyről azt mondták: Tökéletes szépség, az egész földnek öröme?

16. Feltátották ellened szájukat minden ellenségeid; süvöltenek és csikorgatják fogukat, mondván: Nyeljük el őt! Bizony ez a nap az, amelyet vártunk; megértük, látjuk! Zsolt. 35,21. 56,2.

17. Megcselekedte az Úr, amiket gondolt; beváltotta szavát, amelyet szólt eleitől fogva; rombolt és nem kímélt, és megvidámította rajtad az ellenséget, felemelte szarvát a te szorongatóidnak. Dán. 9,12.

18. Kiáltott az ő szívük az Úrhoz: Oh Sion leányának kőfala! Folyjon alá könnyed, mint a patak, éjjel és nappal; ne szakadjon félbe, síró szemed meg se pihenjen.

19. **Kelj fel, riadj éjjel, az őrjárások kezdetén; öntsd ki, mint a vizet a te szívedet az Úr színe előtt**; emeld fel hozzá kezeidet a te kisdedeidnek életéért, akik elaléltak az éhség miatt minden utcának szegletén.

20. Lásd meg Uram és tekintsd meg, kivel cselekedtél így! Avagy megegyék-é az asszonyok az ő méhüknek gyümölcsét, dédelgetett kisdedeiket; avagy megölettessék-é az Úrnak szent helyén pap és próféta? 3Móz. 26,29.

21. Az utcákon a földön fekszik gyermek és vén; szűzeim és ifjaim fegyver miatt hullottak el; öldöklöttél haragod napján, mészároltál, nem kíméltél.

22. Egybehívtad mint valami ünnepnapra az én rettegtetőmet mindenfelől, és nem volt az Úr haragjának napján, aki elmenekült és megszabadult volna. Akiket dédelgettem és felneveltem, ellenségem emésztette meg őket! Zsolt. 31,13.

A kegyesek szenvedése és vigasztalása

3 Én vagyok az az ember, aki nyomorúságot látott az Ő haragjának vesszeje miatt.

2. Engem vezérelt és járatott sötétségben és nem világosságban.

3. Bizony ellenem fordult, ellenem fordítja kezét minden nap.

4. Megfonnyasztotta testemet és bőrömet, összeroncsolta csontjaimat.

5. Erősséget épített ellenem és körülvett méreggel és fáradsággal.

6. Sötét helyekre ültetett engem, mint az örökre meghaltakat. Zsolt. 88,5.

7. Körülkerített, hogy ki ne mehessek, nehézzé tette láncomat.

8. Sőt ha kiáltok és segítségül hívom is, nem hallja meg imádságomat. Jób 30,20. Zsolt. 22,2.

9. Elkerítette az én útjaimat terméskővel, ösvényeimet elforgatta.

10. Ólálkodó medve ő nékem és lesben álló oroszlán.

11. Útjaimat elterelte, és darabokra vagdalt és elpusztított engem!

12. Kifeszítette kézívét, és a nyíl elé célul állított engem!

13. Veséimbe bocsátotta tegzének fiait.

14. Egész népemnek csúfjává lettem, és gúnydalukká napestig.

15. Eltöltött engem keserűséggel, megrészegített engem ürömmel.

16. És kovakővel tördelte ki fogaimat; porba tiprott engem.

17. És kizártál engem a békességből; elfeledtem, mi a jólét.

18. És mondám: Elveszett az én erőm és az én reménységem az Úrban.

19. Emlékezzél meg az én nyomorúságomról és eltapodtatásomról, az ürömről és a méregről!

20. Vissza-visszaemlékezik, és megalázódik bennem az én lelkem.

21. Ezt veszem szívemre, azért bízom.

22. **Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az Ő irgalmassága!** Zsolt. 57,10. Mal. 3,6.

23. **Minden reggel meg-megújul; nagy a Te hűséged!** Ésa. 33,2.

24. **Az Úr az én örökségem, mondja az én lelkem, azért Őbenne bízom.**

25. **Jó az Úr azokhoz, akik várják Őt; azokhoz, akik keresik Őt.** Zsolt. 130,6. Példi. 20,22. Ésa. 30,18. 40,31. Mik. 7,7.

26. **Jó várni és megadással lenni az Úr szabadításáig.** Zsolt. 37,7.

27. Jó a férfiúnak, ha igát visel ifjúságában. Zsolt. 71,17. 90,12. Préd. 12,1. 1Tim. 4,12.

28. Egyedül ül és hallgat, mert felvette magára. Jer. 15,17.

29. Porba teszi száját, mondván: Talán van még reménység.

30. Arcát tartja az őt verőnek, megelégszik gyalázattal. Mát. 5,39.

31. **Mert nem zár ki örökre az Úr.**

32. **Sőt, ha megszomorít, meg is vigasztal az Ő kegyelmességének gazdagsága szerint.** 1Sám. 12,22. Zsolt. 94,14.

33. Mert nem szíve szerint veri és szomorítja meg az embernek fiát. Zsid. 12,10.

34. Hogy lábai alá tiporja valaki a föld minden foglyát;

35. Hogy elfordíttassék az ember ítélete a Magasságosnak színe előtt; Hab. 1,13.

36. **Hogy elnyomassék az ember az ő peres dolgában: Ezt az Úr nem nézi el.**

37. **Kicsoda az, aki szól és meglesz, ha nem parancsolja az Úr?** Jak. 4,15.

38. **A Magasságosnak szájából nem jön ki a gonosz és a jó.** Jób 2,10.

39. Mit zúgolódik az élő ember? Mindenki a maga bűneiért bűnhődik.

40. Tudakozzuk a mi útjainkat és vizsgáljuk meg, és térjünk az Úrhoz.
Zsolt. 119,59.
41. **Emeljük fel szíveinket kezeinkkel egyetemben Istenhez az égben**.
Zsolt. 28,2. 63,4. 134,2. 141,2. 143,6. 1Tim. 2,8.
42. Mi voltunk gonoszok és pártütők, azért nem bocsátottál meg. Dán. 9,5.
43. Felöltötted a haragot és üldöztél minket, öldököltél, nem kíméltél.
44. Felöltötted a felhőt, hogy hozzád ne jusson az imádság.
45. Sepredékké és utálattá tettél minket a népek között. 1Kor. 4,13.
46. Feltátotta száját ellenünk minden ellenségünk.
47. Rettegés és tőr van rajtunk, pusztulás és romlás.
48. Vízpatakok folynak alá az én szememből népem leányának romlása miatt.
49. Szemem csörgedez és nem szűnik meg, nincs pihenése,
50. Míg ránk nem tekint és meg nem lát az Úr az égből. Ésa. 63,15.
51. Szemem bánatba ejté lelkemet városomnak minden leányáért.
52. Vadászva vadásztak reám, mint valami madárra, ellenségeim ok nélkül.
Zsolt. 35,7. 69,4. 109,3. 119,161.
53. Veremben fojtották meg életemet, és követ hánytak rám. Dán. 6,17.
54. Elüláradtak a vizek az én fejem felett; mondám: Kivágattam! Zsolt. 69,2.
55. Segítségül hívtam a Te nevedet, oh Uram, a legalsó veremből. Jón. 2,2.
56. Hallottad az én szómat; ne rejtsd el füledet sóhajtásom és kiáltásom elől.
57. **Közelegj hozzám, mikor segítségül hívlak téged; mondd: Ne félj!** Jak. 4,8.
58. **Pereld meg Uram lelkemnek perét; váltsd meg életemet!** Zsolt. 71,23.
59. Láttad, oh Uram, az én bántalmaztatásomat; ítéld meg ügyemet.
60. Láttad minden bosszúállásukat, minden ellenem való gondolatukat.
61. Hallottad Uram az ő szidalmazásukat, minden ellenem való gondolatukat;
62. Az ellenem támadóknak ajkait, és ellenem való mindennapi szándékukat.
63. Tekintsd meg leülésüket és felkelésüket; én vagyok az ő gúnydaluk.
64. Fizess meg nékik, Uram, az ő kezeiknek munkája szerint. 2Thess. 1,6.
65. Adj nékik szívbeli konokságot; átkodul reájuk. Zsolt. 28,4. 109,17. 18. 28.
66. Üldözd haragodban, és veszesd el őket az Úr ege alól! Zsolt. 8,3. Róm. 12,19.

Júda nyomorúsága és gyalázata

4 Jaj, de meghomályosodott az arany, el-változott a szép színarany, kiszórattak a szent hely kövei minden utca szegletére.
2. **Sionnak drága fiait, akik becsesebbek voltak mint a színarany**, cserépedénynek tekintették, a fazekas munkájának. 2Kor. 4,7.
3. Még a sárkányok is odanyújtják emlőiket, szoptatják fiaikat; az én népem leánya pedig kegyetlen, mint a struccmadarak a pusztában. Jer. 39,14.
4. A csecsemő nyelve az ínyéhez tapadt a szomjúság miatt; a kisdedek kenyeret kértek, és nem volt, aki nyújtott volna nékik. Zsolt. 22,15.
5. Kik pompás ételeket ettek, elpusztulának az utcákon; akik bíborban neveltetének, a szemétdombot ölelgetik.
6. Bizony nagyobb az én népem leányának bűnhődése Szodoma bűnhődésénél, amely elsüllyedt egy pillanat alatt, noha kézzel sem ütöttek felé. 1Móz. 19,25.
7. Az ő názireusai tisztábbak voltak a hónál, fehérebbek a tejnél, testük pirosabb volt, mint a korál, termetük mint a zafír.
8. De most feketébb az ő ábrázatuk a koromnál, nem ismerik meg őket az utcákon; bőrük csontjaikhoz ragadt, elszáradt, mint a fa. Zsolt. 102,5.
9. Jobban jártak, akik fegyverrel ölettek meg, mint akik éhen vesztek el; mert azok átveretve múltak ki, ezek pedig a mező termésének hiánya miatt.
10. Irgalmas anyák kezei megfőzték gyermekeiket, hogy azok eledeleik legyenek az én népem leányának romlásakor.
11. Megteljesíté az Úr az Ő búsulását, kiöntötte az Ő felgerjedt haragját, és tüzet gyújtott a Sionban, és megemésztette annak fundamentumait. 5Móz. 32,22.

12. Nem hitték a föld királyai, sem a föld kerekségének lakosai, hogy szorongató és ellenség vonuljon be Jeruzsálemnek kapuin. 5Móz. 29,24.

13. Az ő prófétáinak bűne, az ő papjainak vétke miatt van ez, akik az igazaknak vérét ontották abban. Jer. 5,31. Mát. 23,31.

14. Tántorogtak, mint vakok az utcákon, vérrel bemocskolva, annyira, hogy ruháikat sem érinthették.

15. Távozzatok, tisztátalanok! Kiáltották azoknak; távozzatok, távozzatok, ne illessetek! Bizony elfutottak, bujdostak is; a pogányok közt ezt mondták: Nem lakhatnak itt sokáig!

16. Az Úr haragja oszlatta el őket; többé nem tekint reájuk, mivelhogy a papok orcáját nem tisztelték, a véneken nem könyörültek.

17. Még mikor meg voltunk, elepedve néztek szemeink a hiábavaló segedelem után; esengve várakoztunk olyan népre, amely nem szabadított meg. 2Kir. 24,7.

18. Vadásztak lépéseinkre úgy, hogy nem járhattunk a mi utcáinkon; elközelgetett a mi végünk, beteltek a mi napjaink, bizony eljött a mi végünk! Ámós 8,2.

19. Gyorsabbak voltak a mi üldözőink az égnek saskeselyűinél; a hegyeken kergettek minket, a pusztában ólálkodtak utánunk.

20. Orrunk lehelete, az Úr felkentje megfogattaték az ő vermeikben, akiről azt mondottuk: Az ő árnyékában élünk a pogányok között. 1Móz. 2,7. Jer. 52,9.

21. Örülj és vigadozz, Edom leánya, aki Uz földjén lakozol, mert még te rád is rád kerül a pohár, megrészegedel és meztelenkedel.

22. Eltörültetik a te álnokságod, oh Sion leánya, nem fog téged száműzni többé; meglátogatja a te álnokságodat, Edom leánya fölfedi a te bűneidet.

Könyörgés irgalomért

5 Emlékezzél meg Uram, mi esett meg rajtunk; tekintsd meg és lásd meg gyalázatunkat!

2. A mi örökségünk idegenekre szállt; házaink a jövevényekéi.

3. Apátlan árvák lettünk; anyáink, mint az özvegyek.

4. Vizünket pénzért isszuk, tűzifánkat áron kapjuk.

5. Nyakunknál fogva hajtatunk; elfáradtunk, nincsen nyugtunk.

6. Egyiptomnak adtunk kezet, az asszíroknak, hogy jóllakjunk kenyérrel.

7. Apáink vétkeztek; nincsenek; mi hordozzuk vétkeiket. 5Móz. 24,16. 2Krón. 25,4. Jer. 31,30. Ezék. 18,4.

8. Szolgák uralkodnak rajtunk; nincs aki megszabadítson kezükből.

9. Életünk veszélyeztetésével szerezzük kenyerünket a pusztában levő fegyver miatt.

10. Bőrünk, mint a kemence, megfeketedett az éhség lázától.

11. Az asszonyokat meggyalázták Sionban, a szűzeket Júda városaiban. Zak. 14,2.

12. A fejedelmeket kezükkel akasztották fel; a vének orcáit nem becsülik.

13. Az ifjak a kézi malmot hordozzák, és a gyermekek a fahordásban botlanak el.

14. A vének eltűntek a kapuból, megszűntek az ifjak énekelni. 2Kir. 25,18.

15. Odavan a mi szívünk öröme, gyászra fordult a mi körtáncunk.

16. Elesett a mi fejünknek koronája, jaj most nékünk, mert vétkeztünk!

17. Ezért lett beteg a mi szívünk, ezekért homályosodtak meg a mi szemeink;

18. A Sion hegyéért, hogy elpusztult; rókák futkosnak azon!

19. **Te Uram örökké megmaradsz; a Te királyiszéked nemzedékről nemzedékre!** Zsolt. 9,7. 45,6. 102,12.

20. Miért feledkezel el örökre mi rólunk? Miért hagysz el minket hosszú időre?

21. **Téríts vissza Uram magadhoz és visszatérünk; újítsd meg a mi napjain-**

EZÉKIEL PRÓFÉTA KÖNYVE

Az Úr dicsősége
megjelenik a kerubokon

1 És lőn a harmincadik esztendőben, a negyedik hónapban, a hónap ötödikén, mikor én a foglyok közt a Kébár folyó mellett voltam: megnyilatkozának az egek, és láték isteni látásokat.
2Kir. 23,3. Mát. 3,16.

2. A hónap ötödikén, ez az ötödik esztendeje Jojákin király fogságba vitelének.

3. Valójában lőn az Úrnak beszéde Ezékiel paphoz, a Búzi fiához a káldeusok földjén, a Kébár folyó mellett, és lőn ott rajta az Úrnak keze. 2Kir. 3,15. 2Pét. 1,21.

4. És látám, és ímé forgószél jött északról, nagy felhő egymást érő villámlással, amely körül fényesség volt, közepéből pedig mintha izzó érc látszott volna ki, tudniillik a villámlás közepéből.
Jer. 1,14. 4,6. 6,1. 23,19.

5. És belőle négy élőlény formája tetszék ki, és ez volt ábrázatuk, emberi formájuk volt, Jel. 4,6.

6. És mindegyiknek négy orcája volt, és négy szárnya mindegyikőjüknek;

7. És lábaik egyenes lábak, és lábaik talpa mint a borjú lábának talpa, és szikráznak vala, mint a simított érc színe.

8. Továbbá emberi kezek voltak szárnyaik alatt négy oldalukon. Mind a négyőjüknek orcái és szárnyai. Jel. 1,15.

9. Szárnyaik egymás mellé lévén szerkesztve, nem fordultak meg jártukban, mindegyik az ő orcája irányában megy vala.

10. És orcájuk formája emberi arc volt, továbbá oroszlán arc mind a négynek jobbfelől, és bika arc mind a négynek balfelől, és sas arc mind a négynek hátul;
4Móz. 2,10. Jel. 4,7.

11. És ezek az ő orcáik. És szárnyaik felül kiterjesztve voltak, mindegyiknél két szárny összeér vala, kettő pedig fedezé testüket. Ésa. 6,2.

12. És mindegyik az ő orcája irányában megy vala, ahová a szellem vala menendő, oda mennek vala, meg nem fordulván jártukban.

13. És az élőlények közt látszék, mint egy égő üszög, amely lángolt, mint a fáklyák, ide s tova futkározva az élőlények közt; és a tűznek fényessége volt, és a tűzből villámlás jöve ki. Jel. 4,5.

14. És az élőlények ide s tova mozognak vala, mint a villámlás cikázása.
2Móz. 3,2. Bír. 13,20. 2Kir. 2,11. Zsolt. 104,4. Zak. 4,10. Mát. 24,27. Zsid. 1,7.

15. És mikor ránéztem az élőlényekre, ímé egy-egy kerék volt a földön az állatok mellett mind az ő négy orcájuk felől.

16. A kerekek mintha társiskőből készültek volna, és mind a négyüknek ugyanazon egy formája volt, és úgy látszának egybeszerkesztve, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna; rész 10,9.

17. Jártukban négy oldaluk felé mentek vala; meg nem fordulnak vala jártukban;

18. És talpaik magasak voltak és félelmesek, és e talpak rakva voltak szemekkel köröskörül mind a négynél.
2Krón. 16,9. Péld. 15,3. Zak. 4,10. Jel. 5,6.

19. És mikor járnak vala az élőlények, járnak vala a kerekek is mellettük, és mikor fölemelkednek vala az állatok a földről, fölemelkednek vala a kerekek is.

20. Ahová a szellem vala menendő, mennek vala, és a kerekek fölemelkednek vala mellettük, mert az élőlények szelleme a kerekekben volt.

21. Ha azok mentek, ezek is mennek vala, és ha azok álltak, ezek is állnak vala, és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkednek vala a kerekek is mellettük, mert az élőlények szelleme a kerekekben volt.

22. És vala mintegy mennyezet az állatok feje fölött, olyan mint a csodálatos kristály, kiterjesztve felül fejük felett.

23. És a mennyezet alatt szárnyaik egyenesek voltak, egyik a másikkal összeérvén; mindegyiknek kettő volt, amelyek befedik vala innen, és mindegyiknek kettő volt, amelyek befedik vala amonnan az ő testüket.

24. És hallám szárnyaik zúgását, mint sok vizeknek zúgását, úgy mint a Mindenhatónak hangját, mikor járnak vala, zúgás hangját, mint valami tábornak zúgását; mikor állának, leeresztik vala szárnyaikat.
Jób 37,4. 5. Zsolt. 29,3. 68,33. Dán. 10,6. Jel. 1,15.

25. És lőn kiáltás a mennyezeten felül, amely a fejük felett vala, és ők megállván, leeresztik vala szárnyaikat.

26. És a mennyezeten felül, amely fejük felett volt, látszék mint valami zafírkő, királyiszéknek formája, és a királyiszéknek formáján látszék mint egy ember formája azon felül;
2Móz. 24,10. 16. Ésa. 6,1. Jel. 1,17.

27. És látám izzó ércként ragyogni, amelyet, mintha tűz vett volna körül derekának alakjától fogva és fölfelé; és derekának alakjától fogva és lefelé látám, mintha tűz volna. És fényesség volt körülötte,

28. Mint amilyen a szivárvány, mely a felhőben szokott lenni esős időben, olyan volt a fényesség köröskörül. Ilyen volt az Úr dicsőségének formája, és látám, és orcámra esém, és hallám egy szólónak szavát. 2Móz. 33,20. Dán. 8,17. Csel. 9,4. Jel. 4,3.

Ezékiel prófétálni küldetik

2 És monda nékem: Embernek fia! Állj lábaidra, és szólok veled.

2. És Szellem jöve én belém, amint szóla, és állata engem lábaimra, és hallám Őt, aki szól vala nékem. Dán. 10,11.

3. És mondá nékem: Embernek fia! Küldelek én téged Izrael fiaihoz, a pártos nemzetségekhez, akik pártot ütöttek ellenem; ők és atyáik vétkeztek ellenem mind e mai napig. Jer. 3,25.

4. **A kemény orcájú fiakhoz és makacs szívűekhez küldelek téged, és ezt mondjad nékik: Így szól az Úr Isten!**

5. **Ők pedig vagy hallják, vagy nem hallják**, mivelhogy pártos ház, hadd tudják meg, hogy próféta volt köztük.

6. **Te pedig, embernek fia, ne félj tőlük, és az ő beszédüktől se félj**; ha bogácsok és tövisek vannak is veled, és ha skorpiókkal lakol is együtt; beszédüktől ne félj, orcájuktól ne rettegj, mert ők pártos ház. Jer. 6,28.
Mát. 10,28. Luk. 12,4. Zsid. 11,27. 1Pét. 3,14.

7. **És szóljad az én beszédeimet nékik, vagy hallják, vagy nem**, mert pártos ház.

8. Te pedig, embernek fia, halld meg amit én néked szólok. Ne légy pártos mint ez a pártos ház, nyisd föl szádat, és egyed, amit én adok néked. Jel. 10,9.

9. És látám, és ímé egy kéz nyúlt felém, és ímé benne egy könyv türete volt.

10. És kiterjeszté azt előttem, és ímé be volt írva elől és hátul, és írva voltak reá gyászénekek és nyögések és jajszók.

Szólj az én szavaimmal

3 És mondá nékem: Embernek fia! Ami előtted van, edd meg; edd meg ezt a türetet, és menj, szólj az Izrael házának. Ésa. 3,11. Jer. 1,9. 15,16. Jel. 10,9. 10.

2. Felnyitám azért számat, és megéteté velem azt a türetet.

3. És mondá nékem: Embernek fia! Hasadat tartsd jól és benső részeidet töltsd meg ezzel a türettel, amelyet adok néked. És megevém azt, és olyan lett az én számban, mint az édes méz.

4. És mondá nékem: Embernek fia! Eredj, menj el az Izrael házához, és szólj az én szavaimmal nékik!

5. Mert nem valami homályos ajkú és nehéz nyelvű néphez küldetel te, hanem az Izrael házához.

6. Nem sok népekhez, akik homályos ajkúak és nehéz nyelvűek, kiknek nem érthetnéd beszédüket; bizony, ha őhozzájuk küldöttelek volna, ők hallgatnának reád. Ján. 15,20.

7. De az Izrael háza nem akar téged hallgatni, mert nem akarnak engem hallgatni, mert az egész Izrael háza kemény homlokú és megátalkodott szívű.

8. Ímé, keménnyé tettem orcádat, amilyen az ő orcájuk, és keménnyé homlokodat, amilyen az ő homlokuk.

9. Olyanná, mint a gyémánt, amely keményebb a tűzkőnél, tettem a te homlokodat; ne félj tőlük, és meg ne rettenj tekintetüktől, mert pártos ház.

10. És mondá nékem: **Embernek fia! Minden beszédemet, amelyeket szólok néked, vedd szívedbe, és füleiddel halld meg!** Jer. 1,17.

11. És eredj, menj el a foglyokhoz, a te
néped fiaihoz, és szólj és mondjad nékik:
Így szól az Úr Isten, vagy hallják vagy nem.
12. És fölemele engem a Szellem, és hallék mögöttem nagy dörgés szavát: **Áldott az Úrnak dicsősége az Ő helyéről**.
1Kir. 18,12. Csel. 8,39.
13. És amaz állatok szárnyainak zúgását, amelyek egymást érik vala, és mellettük a kerekek csikorgását, és nagy dörgés szavát.
14. És a Szellem fölemele és elragada engem, és elmenék, elkeseredvén haragjában az én szellemem, az Úrnak keze pedig rajtam erős volt. 2Kir. 3,15.
15. És eljuték Tél-Ábibba a foglyokhoz, akik lakoznak vala a Kébár folyó mellett, és leülék, ők is ott ülvén; és ott ülék hét nap némán közöttük. Zsolt. 137,1. Jób 2,13.
16. És lőn hét nap múlva az Úr szava hozzám, mondván:
17. **Embernek fia! Őrállóul adtalak én téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben**. Ésa. 52,8. 56,10. 62,6. Jer. 6,17.
18. **Ha ezt mondom a hitetlennek: Halálnak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólasz, hogy visszatérítsd a hitetlent az ő gonosz útjáról, hogy éljen, az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg.**
Ján. 8,21. 24. Róm. 1,16. 1Tim. 4,16.
19. **De ha te megintetted a hitetlent, és ő meg nem tért hitetlenségéből és gonosz útjáról, ő az ő vétke miatt meghal, de te megmentetted magadat**.
Csel. 20,26.
20. És ha elfordul az igaz az ő igazságától, és cselekszik álnokságot, és én vetek eléje botránkozást: Ő meg fog halni; ha meg nem intetted őt, vétke miatt hal meg és elfelejtetnek igazságai, amelyeket cselekedett; de vérét a te kezedből kívánom meg. 2Pét. 2,20.
21. Ha pedig te megintetted azt az igazat, hogy az igaz ne vétkezzék, és ő nem vétkezik többé, élvén él, mert engedett az intésnek, és te megmentetted magadat.
Csel. 18,6. Róm. 2,7.

Ismét látja a próféta az Úr dicsőségét

22. És lőn ott az Úrnak keze rajtam, és monda nékem: Kelj fel, menj ki a völgybe, és ott szólok veled.
23. Fölkelék azért és kimenék a völgybe és ímé ott áll vala az Úrnak dicsősége, hasonlatos ahhoz a dicsőséghez, amelyet a Kébár folyó mellett láttam, és orcámra esém. Csel. 7,55.
24. És jöve belém a Szellem, és állata engem lábaimra, és szóla hozzám és monda nékem: Menj be és zárd be magadat a te házadban.
25. És te, oh embernek fia, ímé köteleket vetnek reád és azokkal megkötöznek téged, és ki nem mehetsz közikbe;
26. Nyelvedet pedig én ragasztom ínyedhez, és néma leszel, hogy ne légy közöttük feddő férfiú, mert ők pártos ház. Luk. 1,20. 22.
27. Mikor pedig szólok veled, megnyitom a te szádat, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten; aki hallja, hallja, aki nem akarja, nem hallja, mert ők pártos ház. Luk. 5,1. 15.

Jeruzsálem megszállásának kiábrázolása

4 És te, embernek fia, végy magadnak egy téglát, tedd azt előbbe, és véss reá egy várost, Jeruzsálemet,
2. És indíts ellene ostromot, és építs ellene tornyot, tölts ellene sáncot, és indíts ellene táborokat, és állass ellene faltörő kosokat köröskörül.
3. És végy magadnak egy vasserpenyőt, és állasd fel azt vasfal gyanánt teközted és a város között, és irányozd tekintetedet erősen reá, és legyen ostrom alatt, és te ostromold. Jel ez az Izrael házának.
4. Te pedig feküdj baloldaladra és vesd az Izrael háza vétkét arra; a napok száma szerint, amennyin azon fekszel, viseljed vétküket.
5. Én pedig meghatároztam néked az ő vétkük éveit napok száma szerint, háromszázkilencven napban; eddig viseld az Izrael házának vétkét. 4Móz. 14,34.
6. És ha ezeket kitöltötted, feküdj a jobboldaladra másodszor, és viseld a Júda

házának vétkét negyven napig; egy-egy napot egy-egy esztendőül számítottam néked.

7. És Jeruzsálem ostromára irányozd erősen tekintetedet, és karod feltűrve legyen, és prófétálj ellene.

8. S ímé, köteleket vetettem reád, hogy meg ne fordulhass egyik oldaladról a másikra, míg betöltöd ostromodnak napjait.

9. És végy magadnak búzát és árpát és babot és lencsét és kölest és tönkölyt, és tedd ezeket egy edénybe, és ezekből csinálj magadnak kenyeret; a napok száma szerint, amíg oldaladon fekszel, háromszázkilencven napon egyed azt.

10. A te ételed pedig, amellyel élsz, legyen súly szerint húsz siklus egy napra; időről-időre egyed azt.

11. És vizet mérték szerint igyál, a hinnek hatodrészét igyad időről-időre.

12. És ételedet árpalepény formájában egyed, és emberi ganéj tőzegénél süssed azt szemük láttára.

13. És mondá az Úr: Így eszik az Izrael fiai tisztátalan kenyerüket a pogányok közt, akik közé őket kiűzöm. Hós. 9,3.

14. És mondék: Ah, ah, Uram Isten! Ímé, magam soha be nem szennyeztem, és dögöt és vadtól szaggatottat nem ettem ifjúságomtól fogva ez ideig, és számon be nem ment tisztátalan hús. 2Móz. 22,31. 3Móz. 11,40. 5Móz. 14,3. Ésa. 65,4. Csel. 14,10.

15. És mondá nékem: Nézd, marhaganéjt engedek néked emberi tőzeg helyett, hogy annál süsd meg a te kenyeredet.

16. És mondá nékem: Embernek fia! Ímé, én eltöröm a kenyérnek botját Jeruzsálemben, és eszik kenyerüket mértékkel és rettegéssel, és vizüket mértékkel és ájulással isszák. 3Móz. 26,26. Ésa. 3,1.

17. Azért, hogy kenyér és víz nélkül szűkölködjenek, és elborzadjanak mindnyájan, és megrothadjanak az ő vétkükben. Zsolt. 105,16.

Isten büntetése Jeruzsálem városán

5 És te, embernek fia, végy magadnak éles kardot, borbélyok beretvájául vedd azt magadnak, és vond el azt a te fejeden és szakálladon, és végy magadnak mérő serpenyőket, és oszd el szőrüket.

2. Harmadrészét tűzben égesd meg a város közepette, midőn betelnek a megszállásnak napjai; azután vedd a harmadrészét, vagdald apróra a karddal a város körül, és harmadrészét szórd oda a szélnek, és én kardot vonszok utánuk.

3. És végy ki innét szám szerint keveset, és kösd be azokat ruhád csücskébe;

4. És ezekből ismét végy ki, és vesd azokat a tűz közepébe és égesd meg a tűzben; ebből megyen tűz Izrael egész házára.

5. Így szól az Úr Isten: Ez Jeruzsálem, a pogányok közé helyeztettem őt, és körülvettem a tartományokkal.

6. De pártos volt törvényeim iránt, gonoszabbul, mint a pogányok, és rendeléseim iránt inkább, mint a tartományok, amelyek körülötte vannak, mert törvényeimet megutálták, és rendeléseimben nem jártak. Róm. 1,25. Júd. 4.

7. Azért így szól az Úr Isten: Amiért ti pártosabbak valátok, mint a pogányok, akik körülöttetek vannak, rendeléseimben nem jártatok és törvényeimet nem cselekedtétek, sőt csak a pogányok törvényei szerint is, akik körülöttetek vannak, nem cselekedtetek: Jer. 2,10.

8. Ezokért így szól az Úr Isten: Ímé, én is ellened leszek, és teszek közötted ítéletet a pogányok szemeláttára;

9. És cselekszem rajtad azt, mit soha nem cselekedtem és minéműt nem cselekszem többé minden te utálatosságodért.

10. Azért az apák egyék meg fiaikat közötted, és a fiak egyék meg apáikat, és cselekszem rajtad ítéletet, és szétszórom minden maradékodat a szél minden irányában. Jer. 19,9. JerSir. 2,20. 4,10.

11. Ezért, élek én! Szól az Úr Isten, bizonyára, mivelhogy szenthelyemet tisztátalanná tetted minden undokságaiddal és minden utálatosságaiddal, azért én is elfordítom rólad irgalom nélkül szememet, s én sem könyörülök rajtad. 2Krón. 36,16.

12. Harmadrészed döghalállal hal meg és éhség miatt pusztul el közötted, és harmadrészed fegyver miatt hull el körülötted, és harmadrészedet szétszórom a szél minden irányában, és kardot vonszok utánuk. Jer. 9,16. 15,2.

13. És teljessé lesz haragom s nyugtatom rajtuk búsulásomat s vigasztalást veszek; és megértik, hogy én, az Úr szóltam buzgó szerelmemben, mikor betöltöm búsulásomat rajtuk. Ésa. 1,24.

14. És teszlek pusztasággá és gyalázattá a pogányok között, akik körülötted vannak, minden melletted elmenő szemeláttára. 3Móz. 26,31. Neh. 2,17.

15. És leszel gyalázat és csúfság, példa és eliszonyodás a pogányoknak, akik körülötted vannak, mikor ítéletet tartok fölötted haraggal és búsulással és búsult feddésekkel, én, az Úr mondottam;

16. Mikor bocsátom az éhség gonosz nyilait rájuk, hogy pusztítsanak, amelyeket a ti pusztításotokra fogok bocsátani; és éhséget halmozok fölétek, és eltöröm köztetek a kenyér botját.

17. És bocsátok reátok éhséget és gonosz vadállatokat, hogy gyermektelenné tegyenek, és döghalál és vérontás megy át rajtad, és fegyvert hozok reád, én, az Úr mondottam. 3Móz. 26,22.

A bálványozó ország elpusztul

6 És lőn az Úrnak szava hozzám, mondván:

2. Embernek fia, vesd tekintetedet Izrael hegyeire, és prófétálj ellenük:

3. És mondjad: Izrael hegyei, halljátok meg az Úr Isten beszédét! Ezt mondja az Úr Isten a hegyeknek és a halmoknak, a mélységeknek és a völgyeknek: Ímé, én fegyvert hozok reátok, és elvesztem a ti magaslataitokat.

4. És elpusztulnak oltáraitok, és összetörnek naposzlopaitok, és elhullatom sebesültjeiteket bálványaitok előtt. 3Móz. 26,30.

5. És vetem az Izrael fiainak holttesteit bálványaik elé, és szétszórom csontjaitokat oltáraitok körül.

6. Minden lakóhelyeteken a városok elpusztuljanak, és a magaslatok elvesszenek, hogy elpusztuljanak és rommá legyenek oltáraitok, és törjenek össze és legyenek semmivé bálványaitok, és kivágattassanak naposzlopaitok, és eltöröltessenek csinálmányaitok.

7. És elhulljon a sebesült közöttetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

8. De maradékot hagyok, hogy legyenek közületek, akik megmenekedtek a fegyvertől a pogányok közt, mikor szétszórattok a tartományokban.

9. Akkor megemlékeznek énrólam menekültjeitek a pogányok közt, kik közé fogságba vitetének, mert megtörtem parázna szívüket, mely tőlem elszakadt, és bálványaikkal paráználkodó szemeiket, és megundorodnak önmaguk előtt a gonoszságokért, melyeket cselekedtek minden utálatosságuk szerint; Ésa. 63,10.

10. És megismerik, hogy én vagyok az Úr: Nem hiába mondottam, hogy megcselekszem velük e gonoszt.

11. Így szólt az Úr Isten: Csapj tenyeredbe, toppants lábaddal és mondd: Jaj az Izrael háza minden gonosz utálatosságáért, mert fegyver, éhség és döghalál miatt hullanak el;

12. Aki messze van, döghalál miatt hal meg, aki közel van, fegyver miatt esik el, és aki megmaradt biztonságban, éhség miatt hal meg; és teljessé teszem búsulásomat rajtuk.

13. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor sebesültjeik ott lesznek bálványaik között az ő oltáraik körül, minden magas halmon, minden hegyeknek tetein, minden zöld fa alatt és minden lombos terpentinfa alatt, ahol csak kedves illatot adának minden bálványaiknak. Ésa. 57,5. Jer. 2,20. Hós. 4,4. 13.

14. Kinyújtom azért kezemet reájuk, és teszem a földet kietlen pusztasággá, a pusztától fogva Dibláig minden lakóhelyükön, hadd tudják meg, hogy én vagyok az Úr! Ésa. 5,25.

A harag napja

7 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. És te, embernek fia, így szól az Úr Isten Izrael földjének: Vége! Eljött a vég a föld négy szárnyára! Mát. 24,6.

3. Immár itt a vég rajtad; s bocsátom haragomat reád, és megítéllek útjaid szerint, és vetem reád minden utálatosságodat.

4. És nem kedvez az én szemem néked, sem meg nem szánlak; hanem a te útjaidat vetem reád, és utálatosságaid közötted lesznek és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

5. Így szól az Úr Isten: Ímé veszedelem, egyetlen veszedelem; ímé eljött.

6. Vég jött, eljött a vég, fölserkent ellened, ímé eljött!

7. Eljött a végzet reád, földnek lakosa! Eljött az idő, közel a nap, rémülés és nem víg éneklés a hegyeken. Sof. 1,14.

8. Most rövid időn kiöntöm búsulásomat reád, és teljessé teszem haragomat rajtad, és megítéllek útjaid szerint, és rád vetem minden utálatosságodat.

9. És nem kedvez az én szemem, sem meg nem szánlak; útjaid szerint fizetek tenéked, és a te utálatosságaid közötted lesznek; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, aki ver.

10. Ímé a nap, ímé eljött, kisarjadt a végzet, kivirágzott a vessző, kivirult a kevélység.

11. Az erőszakosság a gonoszság veszszejévé nőtt fel, nincs semmi meg belőlük, sem sokaságukból, sem tömegükből, s nincs egy jaj is miattuk! Jer. 6,7. 16,5.

12. Eljött az idő, elközelgett a nap; a vevő ne örüljön, az eladó ne szomorkodjék, mert harag jön minden sokaságára.

13. Mert az eladó eladott jószágához nem térhet vissza többé, még ha élve az élők közt maradna is, mert a jövendölés az ő egész sokasága ellen vissza nem tér, és vétke miatt senki sem lehet hosszú életű.

14. Kürtöljetek a kürttel és készítsetek el mindent; ám nincsen, aki harcra menjen, mert haragom minden ő sokasága ellen.

15. A fegyver kívül, a döghalál és éhség belül; aki a mezőn van, fegyver miatt hal meg, és aki a városban, azt éhség és döghalál emészti meg. 5Móz. 32,25.

16. És menekülnek menekültjeik, és lesznek a hegyeken, mint a völgyek galambjai, mindnyájan nyögvén, ki-ki vétke miatt.

17. Minden kéz elerőtlenül, és minden térd elolvad, mint a víz. Ésa. 13,7.

18. Felövezkednek zsákkal, és befedi őket rettegés, és minden orcán szégyen, és mindnyájuk fején kopaszság.
Zsolt. 55,5. Ámós 8,10.

19. Ezüstjüket az utcákra vetik, és aranyuk szenny lesz előttük; ezüstjük s aranyuk meg nem szabadíthatja őket az Úr búsulásának napján; lelküket azzal jól nem lakatják, s hasukat meg nem tölthetik; mert csábítójuk volt az a vétekre.
Péld. 11,4. Préd. 4,10. Ésa. 55,2. Sof. 1,18.

20. És a belőle készült drága ékességeket kevélykedésre használják, és utálatosságuk képeit, undokságaikat abból csinálták, azért tettem előttük azt szennyé;
Jer. 7,30.

21. És adom azt az idegenek kezébe zsákmányul, és a föld hitetleneinek prédául, hadd fertőztessék meg.

22. És elfordítom tőlük orcámat, hadd fertőztessék meg szent helyemet; s betörjenek belé a rontók és beszennyezzék.

23. Készítsd a láncot; mert a föld tele van véres ítélettel, és a város tele van erőszakossággal. 2Kir. 21,16.

24. És elhozom a pogányok leggonoszabbjait, hadd foglalják el házaikat; s véget vetek a hatalmasok kevélységének, s fertőzött lesz templomuk. Hab. 1,6.

25. Rettegés jött el, s keresnek békét és nincs.

26. Egy romlás a másikra jön, és egy hír után más támad, s kérnek látást a prófé-tától, ám törvény nem lesz a papnál, sem tanács a véneknél.
5Móz. 32,23. Zsolt. 74,9. JerSir. 2,9. Mal. 2,7–9.

27. A király szomorkodik, a fejedelem irtózatba öltözik; s a föld népének kezei megdermednek. Útjuk szerint cselekszem velük, ítéletük szerint ítélem meg őket, hadd tudják meg, hogy én vagyok az Úr.

A bálványimádás utálatossága a jeruzsálemi templomban

8 És lőn a hatodik esztendőben, a hatodik hónapban, a hónap ötödik napján: Én ülök vala házamban, és Júda vénei ülnek vala előttem és esék reám ott az Úr Istennek keze.

2. És látám, és ímé volt mintegy tűznek formája, derekának alakjától fogva lefelé tűz volt, és derekától fogva fölfelé mint a fényesség, mint az izzó érc.

3. És kinyújta egy kézformát, és megragada engem fejem üstökénél fogva, és fölemelve vitt engem a Szellem a föld és az ég között, és bevitt engem Jeruzsálembe isteni látásokban a belső kapu bejáratához, amely északra néz, ahol a bosszúság bálványának helye volt, amely bosszúságra ingerel vala; 2Kir. 16,14. Jer. 7,30. Dán. 5,5.

4. És ímé, ott volt Izrael Istenének dicsősége, ama látás szerint, amelyet láttam a völgyben. rész 1,28. 3,23.

5. És monda nékem: Embernek fia! Emeld föl csak szemeidet észak felé! Fölemelém azért szemeimet észak felé, és ímé, északra az oltár kapujától áll vala a bosszúság ama bálványa a bejáratnál.

6. És mondá nékem: Embernek fia! Látod-e mit cselekszenek? A nagy utálatosságokat, melyeket Izrael háza itt cselekszik, hogy eltávozzam az én szenthelyemtől. De még egyéb nagy utálatosságokat is fogsz látni.

7. És vitt engem a pitvar bejáratához, és látám, és ímé egy lyuk volt a falban.

8. És mondá nékem: Embernek fia! Ronts csak át a falon! És átronték a falon, és ímé egy ajtó volt ott.

9. És mondá nékem: Menj be és lásd meg a gonosz utálatosságokat, amelyeket ezek ott cselekszenek.

10. Bemenék azért és látám, és ímé az utálatos csúszómászó állatoknak és barmoknak mindenféle képei és Izrael házának minden bálványai vannak bevésve a falon köröskörül.

11. És hetven férfiú Izrael házának vénei közül, ezek közepette Jaazanjáhu, a Sáfán fia, áll vala előttük, mindegyik a maga tömjénezőjével kezében, s a füstölőszer felhőjének illata száll vala fel.

12. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia, Izrael házának vénei mit cselekszenek a sötétben, mindegyik az ő képes házában? Mert azt mondják: Nem lát minket az Úr, elhagyta az Úr ezt a földet. Zsolt. 10,11. 14,1. Ésa. 29,15.

13. És mondá nékem: Még egyéb nagy utálatosságokat is fogsz látni, miket ezek cselekszenek.

14. És vitt engem az Úr háza kapujának bejáratához, amely északra van, és ímé ott asszonyok ülnek vala, siratván a Tammúzt.

15. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia? Még egyéb, ezeknél nagyobb utálatosságokat is fogsz látni.

16. És bevitt engem az Úr házának belső pitvarába, és ímé az Úr templomának bejáratánál, a tornác és az oltár között mintegy huszonöt férfiú volt, kik hátukkal az Úr templomára és orcájukkal keletre fordultak, s ezek kelet felé leborulva imádták a napot. 5Móz. 4,19. 2Kir. 23,11. Jer. 2,27. 32,33. 44,17. Jóel 2,17.

17. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia? Avagy kevés-é Júda házának ily utálatosságokat cselekedni, amilyeneket itt cselekedtek? Hogy még a földet is betöltik erőszakossággal, és engem megint haragra ingerelnek, ímé, hogy tartják a venyigét orrukhoz! rész 9,10.

18. Én is búsulásom szerint cselekszem, nem fog kedvezni szemem, sem meg nem szánom őket; s ha kiáltanak füleimbe nagy felszóval, nem hallgatom meg őket. Péld. 1,28. Jer. 11,11.

Nagy csapás Jeruzsálemen
A hívők megtartatnak

9 És kiáltá füleimbe nagy felszóval, mondván: Hozzátok el a városra a meglátogatásokat, kinek-kinek a kezében legyen vesztő eszköze. Zsolt. 103,20.

2. És ímé hat férfi jön vala a felső kapu útjáról, amely északra néz vala, mindegyiknek kezében zúzó eszköze, egy férfi pedig köztük gyolcsba volt öltözve, és íróeszköz volt derekán. És bemenének és állának az ércoltár mellé. 3Móz. 16,4.

3. És Izrael Istenének dicsősége elvonula a kerubról, amely fölött volt, a ház küszöbéhez, és kiálta a gyolcsba öltözött férfiúnak, akinek derekán íróeszköz volt.

4. És monda az Úr néki: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és jegyezz egy jegyet a férfiak homlokára, akik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az

utálatosságokért, amelyeket cselekedtek annak közepében. 2Móz. 12,7. Zsolt. 119,53. 2Pét. 2,8. Jel. 7,3. 9,4. 20,4.

5. És amazoknak mondá az én hallásomra: Menjetek át a városon őutána, és vágjátok; ne kedvezzen a ti szemetek, és ne szánakozzatok:

6. Vénet, ifjat, szüzet, gyermeket és asszonyokat öljetek meg mind egy lábig, de azokhoz a férfiakhoz, akiken a jegy van, ne közelítsetek, és az én templomomon kezdjétek el. Elkezdék azért a vén férfiakon, akik a ház előtt voltak. Jel. 9,4.

7. És mondá nékik: Fertőztessétek meg a házat, és töltsétek meg a pitvarokat megölettekkel. Menjetek ki. És kimenének és öldöklének a városban. 2Krón. 36,17.

8. És lőn, hogy levágák őket, és én megmaradtam és esém az én orcámra és kiálték és mondék: Ah, ah, Uram Isten, avagy ki akarod-é írtani Izrael egész maradékát, mikor kiöntöd búsulásodat Jeruzsálemre?

9. És mondá nékem: Izrael és Júda házának vétke felette nagy, mivelhogy tele a föld vérontással, és a város tele van igazságtalansággal, mert azt mondották: Elhagyta az Úr ezt a földet, és az Úr nem lát. 2Kir. 21,16. Zsolt. 10,11. Ésa. 29,15.

10. Azért én is, nem kedvez szemem, sem meg nem szánom őket, útjukat fejükhöz verem!

11. És ímé a gyolcsba öltözött férfi, kinek íróeszköz volt derekán, választ hozott, mondván: Úgy cselekedtem, amint parancsolád.

Isten tüzet küld Jeruzsálemre

10 És látám, és ímé a mennyezeten, amely a kerubok feje fölött volt, látszék felettük, mint valami zafírkő, olyan, mint egy királyiszéknek formája.

2. És szóla a gyolcsba öltözött férfiúnak, és mondá: Menj be a forgókerekek közé a kerubok alá, és töltsd meg tenyereidet égő üszöggel onnét a kerubok közül, és szórd a városra. És beméne szemem láttára. Jel. 4,3. 8,5.

3. A kerubok pedig állanak a háztól jobbra, mikor a férfi beméne, és a felhő betölté a belső pitvart.

4. És eltávozék az Úr dicsősége a kerubról, a ház küszöbére, és megtelék a ház a felhővel, és a pitvar betelék az Úr dicsőségének fényességével. 2Móz. 25,18. 40,35. 1Kir. 8,10.

5. És a kerubok szárnyainak csattogása meghallaték a külső pitvarig, mint az erős Isten hangja, mikor beszél. rész 1,24. Zsolt. 29,3.

6. És lőn, mikor parancsolt ama gyolcsba öltözött férfinak, mondván: Végy tüzet a forgókerekek közül, a kerubok közül, az beméne, és álla a kerék mellé.

7. És kinyújtá egy kerub a kezét a kerubok közül a tűzhöz, mely a kerubok között volt, és vett és tette a gyolcsba öltözöttnek markába, ki elvette és kiméne.

8. És látszék a kerubokon emberi kéznek formája szárnyaik alatt.

9. És látám, és ímé, négy kerék volt a kerubok mellett, egyik kerék volt az egyik kerub mellett és a másik kerék a másik kerub mellett, és olyanok voltak a kerekek, mintha tarsiskőből volnának.

10. És mintha mind a négyüknek ugyanazon egy formája volna, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna.

11. Jártukban mind a négy oldaluk felé mennek vala, meg nem fordulnak vala jártukban, hanem arra, amerre a fő fordult, mennek vala utána, meg nem fordulnak vala mentükben.

12. És egész testük és hátuk és kezeik és szárnyaik és a kerekek rakva voltak szemekkel köröskörül mind a négy kerekükön. Jel. 4,8.

13. Hallám, hogy a kerekeket forgókerekeknek nevezték fülem hallatára.

14. És négy arca volt mindegyiknek, az első arc kerub arc volt, és a második arc ember arc, a harmadik oroszlán arc, és a negyedik sas arc. 2Sám. 14,17. 24,16. Dán. 9,21.

15. És fölemelkedének a kerubok. Ez amaz élőlény, amelyet láttam a Kébár folyó mellett.

16. És mikor járnak vala a kerubok, járnak vala a kerekek is mellettük, mikor pedig felemelék a kerubok szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, nem fordulának el a kerekek sem az ő oldaluktól.

17. Ha azok állanak vala, ezek is állának, és ha azok felemelkednek vala, fölemelkedének ezek is velük, mert az élőlény szelleme volt bennük. Hós. 9,17.

18. És elvonula az Úrnak dicsősége a ház küszöbétől, és álla a kerubok fölé.

19. És fölemelék a kerubok szárnyaikat, és fölemelkedének a földről szemem láttára kimentükben és a kerekek is mel-lettük; és megállának az Úr háza keleti kapujának bejáratánál, és Izrael Istenének dicsősége volt felül őrajtuk.

20. Ez amaz élőlény, amelyet láttam az Izrael Istene alatt a Kébár folyó mellett, és megismerém, hogy kerubok voltak.

21. Négy orcája volt mindegyiknek és négy szárnya mindegyiknek és emberi kezek formája volt szárnyaik alatt.

22. És orcáik formája ugyanazok az orcák voltak, amelyeket a Kébár folyó mellett láttam, tudniillik formájukat és őket magukat. Mindegyik a maga orcája felé megy vala. Zsolt. 103,20.

Ítélet Júda elöljáróin

11 És fölemelt engem a Szellem, és bevitt az Úr házának keleti kapujához, amely néz keletnek, és ímé, a kapu bejáratánál huszonöt férfi volt, kik között látám Jaazanját, Azzur fiát, és Pelatjáhut, Benájáhu fiát, a nép fejedelmeit.

2. És mondá nékem: Embernek fia! Ezek a férfiak, akik gonoszt eszelnek ki és rossz tanácsot adnak ebben a városban,

3. Mondván: Nem egyhamar fogunk házakat építeni; ez a város a fazék, mi pedig a hús.

4. Azért prófétálj ellenük; prófétálj, embernek fia!

5. És esék reám az Úr Szelleme, és mondá nékem: Mondjad, így szól az Úr: Ez az amit gondoltatok, Izrael háza! Mert tudom azt, amit fejetekbe vettetek.

6. Sokakat öltetek meg ebben a városban, és utcáit megtöltöttétek megölettekkel. Ján. 2,24. Zsid. 4,11.

7. Ezért, így szól az Úr Isten: Megöletteitek, kiket a város közepére vetettetek, ezek a hús, a város pedig a fazék, és titeket kivisznek belőle. Mik. 3,3.

8. Fegyvertől féltetek, fegyvert hozok reátok, azt mondja az Úr Isten. Péld. 10,24. Ésa. 66,4.

9. És kiviszlek titeket belőle, és adlak titeket idegenek kezébe, és tartok ítéletet fölöttetek.

10. Fegyver miatt hulljatok el, Izrael határán ítéllek meg titeket, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 1Kir. 8,64. 2Kir. 14,25. 25,19–21. Zsolt. 9,16. Jer. 39,6.

11. E város ne legyen fazekatok, hogy ti benne hús legyetek, Izrael határán ítéllek el titeket.

12. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mert az én végzéseimben nem jártatok, és rendeléseimet nem cselekedtétek, hanem a pogányok módja szerint cselekedtetek, akik körülöttetek vannak.

13. És lőn, mikor prófétáltam, Pelatjáhu, Benájáhu fia meghala, én pedig orcámra esém és kiálték nagy felszóval, és mondék: Ah, ah, Uram Isten, Te véget vetsz Izrael maradékának! Csel. 5,5.

14. És lőn az Úrnak szava hozzám, mondván:

15. Embernek fia! A te atyádfiai, atyád-fiai, a te rokonaid és Izrael egész háza együtt azok, akikről Jeruzsálem lakói ezt mondják: Távozzatok el az Úrtól, nékünk adatott ez a föld örökségül.

16. Ezokáért mondjad: Így szól az Úr Isten: Mivelhogy távol vetettem őket a pogányok közé, és szétszórtam őket a tartományokba, tehát én leszek nékik templomul rövid időre a tartományokban, amelyekbe mentek. Zsolt. 31,20. 90,1.

17. Ennekokáért mondjad: **Így szól az Úr Isten**: **Egybegyűjtelek titeket a népek közül és együvé hozlak titeket a tartományokból, amelyekben szétszórattatok, és adom néktek Izrael földjét.** Jer. 24,5.

18. És bemennek oda és eltávolítják minden ő fertelmességeit és minden utálatosságait őbelőle.

19. **És adok nékik egy szívet, és új szellemet adok belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testükből, és adok nékik hússzívet;** rész 18,31. 36,26. Jer. 31,33. 32,39. Sof. 3,9. Zak. 7,12. Róm. 2,29. 2Kor. 3,3. 5,17. Gal. 6,15. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

20. **Hogy az én végzéseimben járjanak és rendeléseimet megőrizzék és cselekedjék azokat, és legyenek nékem népem és én leszek nékik Istenük.**
Zsolt. 105,45. Jer. 24,7.

21. De akiknek szívük az ő fertelmességeik és utálatosságaik szíve szerint jár, azoknak útját fejükhöz verem, mondja az Úr Isten. Zsid. 3,12.

22. És fölemelék a kerubok szárnyaikat s a kerekek mellettük, és Izrael Istenének dicsősége rajtuk felül volt. rész 1,19.

23. És felszálla az Úrnak dicsősége a város közepéből, és álla a hegyre, mely a várostól keletre van. Zak. 14,4.

24. A Szellem pedig felvett engem, és vitt Káldeába a foglyokhoz látásban az Isten Szelleme által, és felszálla előlem a látás, amelyet láttam. 2Kor. 12,2.

25. És elbeszélém a foglyoknak az Úrnak minden beszédét, amelyet nékem megjelentetett. Csel. 20,20.

A fogságravitel megjövendölése

12 És lőn az Úrnak szava énhozzám, mondván:

2. Embernek fia! Pártos ház közepette lakol, kiknek szemeik vannak a látásra, de nem látnak, füleik vannak a hallásra, de nem hallanak, mert ők pártos ház.
Ésa. 1,23. 42,20. Jer. 5,21. Mát. 13,13. Ján. 9,39–41. Csel. 28,26. 27. Róm. 11,8.

3. És te, embernek fia, készíts magadnak vándorútra való eszközöket, és vándorolj ki nappal szemeik előtt, és vándorolj ki helyedről más helyre szemük láttára; talán meglátják, mert ők pártos ház.

4. És vidd ki eszközeidet, úgy, mint vándorútra való eszközöket, nappal szemük láttára, te pedig menj ki estve szemük láttára, úgy ahogy a vándorok szoktak.

5. Szemük láttára lyukaszd át a falat, és azon át vidd ki.

6. Szemük láttára emeld válladra, a sötétben vidd ki, orcádat fedd be, hogy ne lásd a földet, mert csodajelül rendeltelek az Izrael házának. Ésa. 8,18.

7. Úgy cselekedtem azért, amint parancsolva volt nékem; eszközeimet kihordám nappal, mint vándorútra való eszközöket, és este átlyukasztám a falat kezemmel; a sötétben kivittem, vállamra emelém szemük láttára.

8. És lőn az Úr beszéde hozzám reggel, mondván:

9. Embernek fia! Nem mondta-é néked Izrael háza, ez a pártos ház: Mit cselekszel?

10. Mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: A fejedelemnek szól ez a prófécia, ki Jeruzsálemben van, és Izrael egész házának, amely ott lakozik. Mal. 1,1.

11. Mondjad: Én csodajeletek vagyok; amint én cselekedtem, úgy történik velük: Fogságba, rabságra mennek.

12. És a fejedelem, ki közöttük van, vállát megrakván a sötétben, kimegyen; a falat átlyukasztják, hogy így vigyék ki őt, orcáit befedi, hogy ne lássa szemeivel épen ő a földet. Jer. 39,4.

13. És kiterjesztem hálómat ellene, és megfogatik varsámban, és elviszem őt Bábelbe a káldeusok földjére, de azt nem fogja látni, és ott fog meghalni.

14. És mindeneket, kik körülötte vannak az ő segítségére, és minden seregeit szélnek szórom mindenfelé, és kardot vonok utánuk. Jer. 52,9. 11. JerSir. 1,13.

15. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor eloszlatom őket a pogányok közé, és szétszórom őket a tartományokba.

16. De meghagyok közülük kevés férfiakat a fegyvertől, éhségtől s döghaláltól, hogy elbeszéljék minden utálatosságukat a pogányok közt, akik közé mennek, s hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

17. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! Kenyeredet rette-géssel egyed, és vizedet reszketéssel és félelemmel igyad. JerSir. 5,9.

19. És szólj a föld népének: Ezt mondja az Úr Isten Jeruzsálem lakóiról, Izrael földjéről: Kenyerüket félelemmel eszik és vizüket ájulással isszák, hogy pusztaságra vetkőzzék földje bőségéből minden lakói álnoksága miatt. Zsolt. 107,34. Zak. 7,14.

20. És a lakott városok elpusztulnak s a föld pusztaság lesz és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

21. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
22. Embernek fia! Micsoda közmondástok van néktek Izrael földjén? Hogy azt mondják: A napok csak haladnak, ám semmivé lesz minden látás.
Ésa. 5,19. Jer. 5,12. 2Pét. 3,4.
23. Ezokért mondd nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Megszüntetem e közmondást és nem mondogatják azt többé Izraelben, sőt inkább mondd nékik: Elközelgettek a napok, és minden látás teljesül.
24. Mert nem lesz többé semmi hiábavaló látás és hízelgő jövendölgetés Izrael házának közepette.
25. **Mert én szólok, az Úr; s amely szót szólok, meglészen, nem halad tovább**. Mert a ti napjaitokban, pártos ház, szólok egy szót és megcselekszem, ezt mondja az Úr Isten! Ésa. 55,11. Jer. 1,12. Luk. 21,33.
26. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
27. Embernek fia! Ímé, Izrael háza ezt mondja: A látás, melyet ez lát, sok napra való, és messze időkre prófétál ő.
28. Ezokért mondjad nékik: **Így szól az Úr Isten**: **Nem késik tovább semmi én beszédem**; **amit szólok, az a szó meglészen**, ezt mondja az Úr Isten.
4Móz. 23,19. Zsolt. 89,34. Ésa. 55,10. 11. Luk. 1,45.

A hamis próféták ellen

13 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
2. Embernek fia! Prófétálj Izrael prófétái ellen, akik prófétálnak, és mondjad azoknak, akik önnön szívükből próféták: Halljátok meg az Úr beszédét!
Ésa. 28,7. Jer. 14,14. 23,16.
3. Így szól az Úr Isten: Jaj a bolond prófétáknak, akik az önnön szellemük után mennek, mert semmit sem láttak.
4. Mint rókák a romok közt, olyanokká lettek prófétáid, oh Izrael!
Én. 2,15. Mik. 3,5. 2Kor. 11,13.
5. Nem hágtatok fel a törésekhez, nem falaztatok falat Izrael háza körül, hogy megállhassatok a harcban az Úrnak napján. Zsolt. 106,23. 30.
6. Hívságot láttak s hazug jövendölgetést, kik ezt mondják: Monda az Úr! Holott az Úr nem bocsátotta őket, és még várják, hogy betelik beszédük.
7. Avagy nem hiábavaló látást láttatok-é, és nem hazug jövendölgetést szóltatok-é? Midőn ezt mondjátok vala: Monda az Úr! Holott én nem szólottam! 2Thess. 2,11.
8. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Mivelhogy hívságot szólottatok és hazugságot láttatok, azért ímé én ellenetek leszek, ezt mondja az Úr Isten.
9. És lészen kezem a próféták ellen, kik hívságot látnak és hazugságot jövendölgetnek; az én népem gyülekezetében nem lesznek, Izrael házának könyvébe nem irattatnak, és Izrael földjére be nem mennek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten. Neh. 7,5.
10. Azért, mert eláltatták az én népemet, mondván: Béke! Holott nincsen béke; és ha a nép falat épít, ímé ők bemázolják azt mázzal. Jer. 8,11.
11. Mondjad a mázzal mázolóknak, hogy leomlik; ömlő záporeső lészen, és ti jégeső kövei hulljatok, szélvihar hasítsd!
12. És ímé leomlik a fal. Avagy nem mondják-é majd néktek: Hol a mázolás, amellyel mázolátok?
13. Ezokáért így szól az Úr Isten: És meghasogatom szélviharral búsulásomban, és ömlő zápor lészen haragomban, és lesznek jégeső kövei búsulásomban annak elrontására.
14. És ledöntöm a falat, melyet mázzal mázoltatok és levetem a földre, és meztelen lesz fundamentuma; és leomlik, és ti vesszetek el közepette, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Úr.
15. És teljessé teszem búsulásomat a falon és azokon, akik mázolák azt mázzal, és mondom néktek: Nincs a fal és nincsenek, akik azt mázolák,
16. Tudniillik Izrael prófétái, kik prófétálnak Jeruzsálemnek és látnak néki békességnek látását, holott nincsen békesség, ezt mondja az Úr Isten. Jer. 6,14.
17. És te, embernek fia, fordítsd orcádat néped leányaira, akik önnön szívükből prófétálnak, és prófétálj ellenük.
18. És mondjad: Így szól az Úr Isten: Jaj azoknak, akik kötéseket varrogatnak

minden kézcsuklóra, és takarókat készítenek akármilyen termetűek fejére, hogy életeket vadásszanak! Némelyeket elvadásztok népemtől, másokat elevenen megtartotok a magatok hasznára.

19. És megszentségtelenítetek engem népem előtt néhány marok árpáért és falat kenyérért, hogy embereket öljetek, akiknek nem kellene meghalniuk, és hogy embereket elevenen megtartsatok, akiknek nem kellene élniük, hazudozván népemnek, amely hazugságra hallgat.
Péld. 28,21. Mik. 3,5. 2Pét. 2,14.

20. Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé én kötéseitek ellen leszek, amelyekkel ti az emberek életét vadásszátok, mint madarakat; és leszaggatom azokat karjaitokról, s az embereket, akiket ti vadásztok, szabadon bocsátom, mint madarakat.

21. És elszaggatom takaróitokat, és megszabadítom népemet kezetekből, és nem lesznek többé zsákmány a ti kezetekben, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

22. Mivelhogy megszomorítjátok az igaznak szívét hazugsággal, holott én őt bántani nem akartam, s megerősítitek a hitetlen kezeit, hogy meg ne térjen gonosz útjáról, hogy őt életben megtartsam.

23. Ezokáért hívságot nem láttok és jövendőt nem jövendölgettek többé, s megszabadítom népemet a ti kezetekből, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

A bálványimádókról

14 És jövének hozzám férfiak Izrael vénei közül, és leülének énelőttem.

2. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

3. Embernek fia! Ezek a férfiak fölvették bálványaikat szívükbe, és vétkeik botránkozását orcáik elé állították. Vajon engedjem-é, hogy megkérdezzenek engem?
2Kir. 3,13. Péld. 15,8.

4. Ezokáért szólj velük, és mondjad nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Valaki az Izrael házából bálványait szívébe fölveszi, és vétkének botránkozását teszi orcái elé, és megy a prófétához: Én, az Úr felelek meg annak énmagam által bálványainak sokasága miatt;

5. Hogy megragadjam Izrael házát az ő szívükben, akik elfordultak tőlem bálványaik miatt mindnyájan. Zsid. 3,12–19.

6. Ezokáért mondjad Izrael házának: Ezt mondja az Úr Isten: Térjetek meg, és forduljatok el bálványaitoktól és minden utálatosságotoktól fordítsátok el orcátokat.

7. Mert valaki az Izrael házából és a jövevények közül, akik Izraelben laknak, elhajlik tőlem, és az ő bálványait veszi föl szívébe, és vétkének botránkozását teszi orcája elé, és megyen a prófétához, hogy ez tanácsot kérjen őnéki tőlem: Én, az Úr felelek meg annak énmagam által;
Jer. 2,13. Mát. 6,24. Júd. 19.

8. És ellene fordítom orcámat annak a férfiúnak, és vetem őt jegyül és közbeszédül, és kiirtom népem közül, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

9. Ha pedig a próféta megtéveszteni engedi magát, hogy kijelentést adjon: Én, az Úr tévesztettem meg azt a prófétát; és kinyújtom kezemet ellene, és kivesztem őt az én népem, Izrael közül.
1Kir. 22,23. Jób 12,16. Jer. 4,10. 2Thess. 2,11.

10. És viselik vétküket; amilyen a kérdező vétke, olyan legyen a próféta vétke is.

11. Azért, hogy el ne tévelyedjék többé Izrael háza tőlem, és többé meg ne fertőztessék magukat minden ő elszakadásukkal, hanem legyenek az én népem és én legyek Istenük, ezt mondja az Úr Isten.
Zsolt. 119,67. 71. Jer. 24,7. 30,22. 31,33. Zsid. 12,11.

12. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: 2Pét. 2,15.

13. Embernek fia! Ha valamely ország vétkeznék ellenem, elpártolván tőlem, és én kinyújtván kezemet ellene, eltörném néki a kenyérnek botját, és bocsátanék reá éhséget, és kiirtanék belőle embert és barmot; 3Móz. 26,26. Ésa. 3,1.

14. És ha volna ez a három férfiú benne: Noé, Dániel és Jób, akkor ők az ő igazságukkal a maguk életét megszabadítanák, azt mondja az Úr Isten.
Péld. 11,4. Jer. 7,16. 11,14. 14,11. 15,1.

15. Ha gonosz vadállatokat bocsátanék át az országon, hogy azt gyermektelenné tegyék, és az pusztává lenne, amelyen senki át nem menne a vadállatok miatt:

16. Benne ama három férfiú, élek én, az Úr Isten mondja, sem fiakat, sem leányokat meg nem szabadítana, csak magukat szabadítanák meg, az ország pedig pusztává lenne.

17. Avagy ha fegyvert hoznék amaz országra, és mondanám: Fegyver, menj át ez országon! És kiirtanék belőle embert és barmot, Sof. 1,3.

18. És ama három férfiú benne volna, élek én, az Úr Isten mondja, nem szabadítana meg sem fiakat, sem leányokat, hanem csak magukat szabadítanák meg.

19. Avagy ha döghalált bocsátanék arra az országra, és kiönteném búsulásomat reá vérben, hogy kiirtsak belőle embert és barmot,

20. S Noé, Dániel és Jób benne volna: Élek én, az Úr Isten mondja, nem szabadítanának meg sem fiat, sem leányt; ők igazságukkal csak a maguk életét szabadítanák meg.

21. Mert így szól az Úr Isten: Mennyivel inkább, ha e négy nehéz ítéletemet: a fegyvert, éhséget, vadállatot és döghalált bocsátom Jeruzsálemre, hogy kiirtsak belőle embert és barmot!

22. Ímé, megmaradnak benne némely menekültek, akiket kivezetnek, fiak és leányok; ímé ők kimennek hozzátok, hogy lássátok útjukat és cselekedeteiket, és vigasztalást vegyetek a veszedelemből, melyet Jeruzsálemre hoztam, mindarra nézve, amit hoztam reá.

23. És megvigasztalnak titeket, ha látjátok útjukat és cselekedeteiket megismeritek, hogy nem hiába cselekedtem mindazt, amit cselekedtem vele, ezt mondja az Úr Isten. Jer. 22,8. 9.

A haszontalan venyige

15 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Mire való a szőlőtőke fája egyéb fa között, a venyige, mely az erdő fái között van? Zsolt. 80,8. Ésa. 51,2.

3. Avagy vesznek-é abból fát, hogy valami eszközt csináljanak belőle? Avagy vesznek-é belőle szeget, hogy mindenféle edényt akasszanak reá?

4. Ímé a tűznek adatott, hogy megeméssze; két végét megemésztette már a tűz, és közepe megpörkölődött, vajon való-é valami eszközre? Ján. 15,6. Zsid. 6,8.

5. Ímé, míg ép volt, semmi eszközre nem volt jó; mennyivel kevésbé csinálhatnak belőle valamit most, mikor a tűz megemésztette és megpörkölődött!

6. Azért így szól az Úr Isten: Amint a szőlőtőke fáját az erdő fái közül a tűznek adtam megemésztésre, úgy adtam oda Jeruzsálem lakóit;

7. És ellenük fordítom orcámat. A tűzből jöttek ki és a tűz eméssze meg őket, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor orcámat ellenük fordítom.
3Móz. 17,10. Zsolt. 34,16. Ésa. 24,18. Ámós 5,19.

8. És teszem a földet pusztasággá, mivelhogy elpártoltak tőlem, ezt mondja az Úr Isten.

Példázat a hűtlen Jeruzsálemről

16 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Add tudtára Jeruzsálemnek az ő utálatosságait,

3. És mondjad: Így szól az Úr Isten Jeruzsálemnek: A te származásod és születésed Kánaán földjéről való; atyád az Emoreus és anyád Hitteus asszony.

4. Születésed pedig ilyen volt: Amely napon születtél, el nem metszették a köldöködet, és vízzel meg nem mostak, hogy tiszta lennél, sóval sem töröltek meg, sem be nem pólyáltak. Hós. 2,3.

5. Szem meg nem szánt téged, hogy ezekből valamit veled cselekedett volna, könyörülvén rajtad; hanem kivetettek a nyílt mezőre, mert utáltak, amely napon születtél.

A te véredben élj

6. Ekkor elmentem melletted és láttalak véredben eltapodva, és **mondék néked**: **A te véredben élj**! **Mondék ismét néked**: **A te véredben élj**! 2Móz. 1,7. 5Móz. 1,10.

7. Sok ezrekre szaporítottalak, mint a mezei füvet, és megszaporodál és fölnevekedél és jutál nagy szépségre; emlőid duzzadának s szőröd kinőtt vala, de te mezítelen és befedezetlen voltál.

8. **Ekkor elmentem melletted, és láttalak, és ímé a te korod a szerelem kora vala, és kiterjesztettem fölötted szárnyamat s befödöztem mezítelenségedet, és megesküdtem neked s szövetségre léptem veled; azt mondja az Úr Isten, és lettél az enyém.** 2Móz. 19,5. Ruth 3,9. Jer. 2,2.

9. **És megmostalak vízzel és elmostam rólad véredet, és megkentelek olajjal.**

10. És felöltöztetélek hímes ruhába, és felsaruztalak borjúfóka bőrrel, s övezélek fehér gyolccsal s befedélek selyemmel.

11. És felékesítélek ékességekkel, s adtam karpereceket kezeidre és láncot nyakadra. 1Móz. 24,22. Péld. 1,9.

12. És adtam orrperecet orrodra és függőket füleidre és ékes koronát fejedre.

13. **És felékesítéd magadat arannyal és ezüsttel, és öltözeted vala fehér gyolcs és selyem és hímes ruha; lánglisztet, mézet és olajat ettél, és megszépülél felette igen, s királyságra jutál.** 5Móz. 32,13.

14. **És kiméne híred a pogányok közé a te szépségedért; mert tökéletes vala az ékességeim által, amelyeket reád tettem, azt mondja az Úr Isten.** JerSir. 2,15.

15. De elbízád magadat szépségedben és paráznává lettél híred szerint, elárasztál paráznaságaiddal minden melletted elmenőt: legyen kedve szerint! 5Móz. 32,15. Ésa. 57,8. Jer. 2,20. Hós. 1,2.

16. És vevél a te ruháidból s csináltál magadnak magaslatokat különböző színnel borítva, s paráználkodtál azokon; ilyen még nem volt és nem is lesz. 2Kir. 23,7.

17. És vevéd a te ékességeidet az én aranyomból és ezüstömből, melyeket néked adtam, és csináltál magadnak férfiú képeket, és azokkal paráználkodtál.

18. És vevéd hímes ruháidat és befedezéd azokat, és olajomat és füstölőszeremet vetéd eléjük.

19. És az én eledelemet, melyet néked adtam, lánglisztel és olajjal és mézzel etettelek vala, őeléjük rakád kedves illatul; így lőn, ezt mondja az Úr Isten.

20. És vevéd a te fiaidat és leányaidat, kiket nékem szültél, és megáldozád őket azoknak eledelül. Avagy nem volt-é már elég paráznaságodból, 2Kir. 16,3. Ésa. 57,5.

21. Hogy megölted fiaimat is, és odaadtad őket, midőn tűzben nékik áldozád?

22. És minden utálatosságaidban és paráznaságaidban meg nem emlékeztél a te ifjúságod napjairól, mikor mezítelen és befedezetlen voltál, véredben eltapodva voltál. Jer. 2,2. Hós. 11,1.

23. És lőn minden gonoszságod után: Jaj, jaj néked! Azt mondja az Úr Isten,

24. Építél magadnak tetőt, és csináltál magaslatot minden utcán. Ésa. 57,5.

25. És minden keresztútnál megépítéd magaslatodat, s utálatossá tetted szépségedet, és kétfelé vetéd lábaidat minden melletted elmenőnek, és sokasítád paráznaságodat. Péld. 9,14.

26. És paráználkodtál Egyiptom fiaival, szomszédaiddal, a nagytestűekkel, és sokasítád paráznaságodat, hogy engem ingerelj.

27. És ímé kinyújtottam kezemet ellened, s megkisebbítém rendelt részedet, és adtalak téged a te gyűlölőidnek, a filiszteusok leányainak csúfolásukra, akik átallák fajtalan utadat. 2Krón. 28,18. 19.

28. S Asszíria fiaival is paráználkodtál, mert meg nem elégedtél; paráználkodtál velük, és mégsem elégedtél meg.

29. És sokasítád paráznaságodat a kalmárok földje, Káldea felé, de még ezzel sem elégedtél meg.

30. Mily gyenge a szíved, azt mondja az Úr Isten, hogy mindezeket cselekedted, egy rakoncátlan rima cselekedeteit!

31. Hogy állítál magadnak fedelet minden keresztúton, és magaslatokat csinálál minden utcán, de nem voltál olyan, mint a rima, kicsibe véve a bért.

32. Te házasságtörő asszony! Férje helyett idegeneket fogad el!

33. Minden rimának bért adnak, te pedig magad adtad ajándékaidat minden szeretődnek, így megvásárlád őket, hogy bemenjenek hozzád mindenfelől paráznaságaidért. Ésa. 30,3. Hós. 8,9.

34. És lőn különbség közted és más asszonyok közt paráznaságaidban; mert utánad nem jártak a paráznák; te adtál bért nékik és bért ők nem adának néked, így lőn különbséged.

35. Azért te rima, halld meg az Úr beszédét!

36. Így szól az Úr Isten: Amiatt, hogy eláradt gyalázatod és föl van takarva mezítelenséged a te szeretőiddel való paráznaságaidban; és minden utálatos bálványaid miatt és fiaid vére miatt, kiket azoknak adtál:

37. Ezokáért ímé egybegyűjtöm minden szeretődet, kiknek kedves voltál, és mindazokat, akiket szerettél, együtt azokkal, akiket gyűlöltél, és egybegyűjtöm őket ellened mindenfelől, és föltakarom mezítelenségedet előttük, hogy lássák minden te mezítelenségedet.

Jer. 13,22. JerSir. 1,8. Hós. 2,10. 8,10. Náh. 3,5.

38. És megítéllek téged a házasságtörő és vért ontó asszonyok ítéletével, és véredet kiontatom búsulásomban és féltő szerelmemben. 1Móz. 9,6. 2Móz. 21,12.

39. És adlak téged kezükbe, és leszakítják tetődet és lerontják magaslataidat és lehúzzák rólad ruháidat és elveszik ékességeidet, és hagynak mezítelenül s ruhátalanul.

40. És összehoznak gyűlést ellened, és megköveznek és összevagdalnak fegyvereikkel. Ján. 8,5.

41. És megégetik házaidat tűzzel, és ítéletet cselekszenek rajtad sok asszony szemeláttára, és megszüntetem paráznaságodat, és bért sem adsz többé.

5Móz. 13,16. 2Kir. 25,9. Jer. 52,13. Róm. 2,8.

42. És megnyugotom búsulásomat rajtad, hogy eltávozzék féltő szerelmem tetőled, s megnyugszom és többé nem haragszom.

43. Mivelhogy meg nem emlékeztél ifjúságod napjairól, és ingereltél engem mindezekkel, azért ímé én is fejedhez verem utadat, ezt mondja az Úr Isten, és többé nem cselekszed a fajtalanságot minden utálatosságod mellett. Zsolt. 78,42.

44. Ímé, valaki közmondással él, rólad veszi azt, mondván: Amilyen az anya, olyan a leánya is.

45. Anyád leánya vagy te, aki megutálta férjét s fiait, és öcséidnek nénje vagy, akik megutálták férjeiket és fiaikat; anyátok hitteus asszony és atyátok emoreus.

46. És a te néned Samaria vala, ő és leányai, ki bal kezed felől lakik vala; és öcséd, aki jobb kezed felől lakik vala, Szodoma és leányai.

47. És nem az ő útjaikon jártál, és nem az ő utálatosságaik szerint cselekedtél, de csak kevés ideig; de aztán gonoszabb voltál azoknál minden utadban.

48. Élek én! Azt mondja az Úr Isten, így nem cselekedett Szodoma, a te öcséd, ő és leányai, amint cselekedtél te és a te leányaid. Mát. 10,15. 11,24.

49. Ímé, ez volt a vétke Szodomának, a te öcsédnek: Kevélység, eledel bősége és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg. Luk. 16,20.

50. És felfuvalkodának s cselekedének utálatosságot előttem, és elveszítém őket, mikor ezt megláttam. 1Móz. 18,20. 19,5.

51. És Samaria félannyit sem vétkezett, mint te, mert többek a te utálatosságaid, mint az övék; és így nőtestvéreidet nálad igazabbaknak bizonyítád minden utálatosságoddal, amelyeket cselekvél.

Mát. 12,41.

52. Te is azért viseld gyalázatodat, amelyre pedig nénédet ítélted; a te bűneid miatt, melyekben náluk utálatosabban cselekvél, igazabbak ők nálad. Szégyenülj meg hát te is, s viseld gyalázatodat, hogy nőtestvéreidet nálad igazabbaknak bizonyítád.

53. És visszahozom foglyaikat, Szodomának s leányainak foglyait és Samariának s leányainak foglyait; s visszahozom a te foglyaidat is amazok közepette;

Ésa. 1,9. Jer. 20,16.

54. Azért, hogy viseljed gyalázatodat és megszégyenülj mindazokért, miket cselekedtél, mikor azoknak vigasztalásukra leszel.

55. És nőtestvéreid, Szodoma és leányai visszatérnek előbbi állapotukba, és Samaria s leányai visszatérnek előbbi állapotukba, és te is és leányaid visszatértek előbbi állapototokba.

56. És nem volt-é öcséd, Szodoma, szóbeszéd a te szádban kevélykedésed napján,

57. Minekelőtte kitudódott volna gonoszságod; amiképpen te most gyaláza-

tuk vagy Szíria leányainak s minden körülötted valóknak, a filiszteusok leányainak, kik utálnak téged köröskörül?

58. Fajtalanságodat és utálatosságaidat magad viseled, azt mondja az Úr.

59. Mert ezt mondja az Úr Isten: És ha úgy cselekedtem veled, mint te cselekedtél, midőn megvetetted az esküt, hogy megtörd a szövetséget: 5Móz. 29,12.

60. **Én megemlékezem szövetségemről, amelyet veled ifjúságod napjaiban kötöttem, és örök szövetséget kötök veled.** 2Móz. 2,24. 6,5. 3Móz. 26,41. Zsolt. 106,45. Ésa. 55,3. Jer. 32,40. 50,5. Hós. 2,15.

61. És te megemlékezel útjaidról és megszégyenled magadat, mikor hozzád veszed nőtestvéreidet, akik nagyobbak nálad, együtt azokkal, akik kisebbek, s adom őket néked leányaidul, de nem a te szövetségedből. Én. 8,8. Ésa. 2,2. 54,1. 60,4. Jer. 31,33. 34. Gal. 4,26.

62. **És én megerősítem szövetségemet veled, s megismered, hogy én vagyok az Úr.** Hós. 2,19.

63. Hogy megemlékezzél és pirulj, és meg ne nyissad többé szádat szégyenletedben, mikor **megkegyelmezek néked mindenekben, valamit cselekedtél, azt mondja az Úr Isten.** Róm. 3,19.

Találós mese Dávid házáról

17 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia, adj találós mesét, és mondj példabeszédet Izrael házának.

3. És mondjad: Így szól az Úr Isten: A nagyszárnyú nagy saskeselyű, melynek hosszú csapótollai voltak, s mely rakva vala különféle színű tollakkal, jöve a Libanonra, és elfoglalá a cédrusfa tetejét.

4. Gyönge ágainak hegyét letépte, és vitte azt a kalmárok földjére, az árusok városában tette le.

5. És vett annak a földnek magvából, és elveté azt termékeny mezőbe; sok vizek mellé vitte; mint fűzfát ülteté el. Ésa. 44,4.

6. És felsarjadt, és elterülő, alacsony szőlőtővé lett, hogy vesszőit amahhoz fordítsa s gyökerei amaz alatt legyenek, és szőlőtővé lett, és vesszőket terme, s ágacskákat bocsáta ki. 5Móz. 8,7–9.

7. És volt más nagy szárnyú, soktollú nagy saskeselyű, és ímé, ez a szőlőtő feléje terjeszté gyökereit s vesszeit hozzá nyújtá ültetésének ágyaiból, hogy öntözze őt;

8. Pedig jó földbe, sok víz mellé ültették vala el, hogy ágakat hajtson és gyümölcsöt teremjen, hogy legyen jeles szőlőtő.

9. Mondjad: Így szól az Úr Isten: Vajon felnövekedik-é? Vajon gyökereit nem szaggatja-é ki, és gyümölcsét nem vágja-é le, hogy elszáradjon, hajtásának minden ága elszáradjon, és pedig nem erős karral és sok néppel támad reá, hogy kitépje azt gyökerestől. 2Kir. 25,7.

10. És ímé elplántáltatott, felnövekedik-é? Avagy ha a napkeleti szél illeti őt, nem szárad-é el teljesen, ültetésének ágyában nem szárad-é el? Hós. 13,15.

11. És lőn az Úr szava hozzám, mondván:

12. No, mondjad a pártos háznak: Avagy nem értettétek-é mi ez? Mondjad: Ímé, eljött a babiloni király Jeruzsálembe, és fogá királyát és fejedelmeit és elvitte őket magához Babilonba.

13. És vett a királyi magból, s szövetséget szerze vele, s megesketé őt, de a földnek erőseit elvitte, 2Kir. 24,11–16.

14. Hogy alacsony királyság legyen, hogy fel ne emelkedjék, hanem szövetségét megőrizze, hogy ez megálljon.

15. De pártot üte ellene, bocsátván követeit Egyiptomba, hogy adjon néki lovakat és sok népet. Vajon áldott lesz-é? Vajon megszabadítja-é magát, aki ezeket cselekszi? Aki megszegte a szövetséget, megszabadul-é? 5Móz. 17,16. Ésa. 31,1.

16. Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy annak a királynak lakóhelyén, aki őt királlyá tette, akinek tett esküjét megvetette, s akivel kötött szövetségét megszegte, ott nála, Babilonban hal meg. Jer. 32,5.

17. És a fáraó nagy haddal és nagy sokasággal vele semmit nem tesz a háborúban, mikor sáncot töltenek és tornyot építenek sok élet kiirtására. Jer. 37,7.

18. S ha megvetette az esküt, hogy megszegje a szövetséget, pedig ímé, kezet adott rá, s mégis megcselekedte mindezeket; nem fog megszabadulni!

19. Azért így szól az Úr Isten: Élek én, hogy eskümet, melyet megvetett, és szövetségemet, melyet megszegett, fejéhez verem.

20. És kiterjesztem hálómat ellene, és megfogatik varsámban, és elviszem őt Babilonba s ott törvénykezem vele gonoszságáért, mellyel ellenem járt.

21. És minden menekültje minden seregéből fegyver miatt hull el, és a megmaradottak szélnek szélednek mindenfelé, és megtudjátok, hogy én, az Úr beszéltem.

22. Így szól az Úr Isten: És veszek én ama magas cédrus tetejéből, és elültetem; felső ágaiból egy gyönge ágat szegek le, s elplántálom én magas és fölemelt hegyen. Zsolt. 2,6. Ésa. 11,1. 53,2. Jer. 23,5.

23. Izrael magasságos hegyén plántálom őt, és ágat nevel és gyümölcsöt terem s nagyságos cédrussá növekedik, hogy lakjanak alatta, mindenféle szárnyas madarak ágainak árnyékában fognak lakozni.

24. És megismeri a mező minden fája, hogy én, az Úr tettem a magas fát alacsonnyá, az alacsony fát magassá; megszáraztottam a zöldellő fát, és zölddé tettem az aszú fát. Én, az Úr szólottam és megcselekedtem.

Ki-ki a saját bűnéért felel

18 És lőn az Úr szava hozzám, mondván:

2. Mi dolog, hogy ezt a közbeszédet szoktátok mondani Izrael földjén, mondván: Az atyák ettek egrest, és a fiak foga vásott meg bele? Jer. 31,29. JerSir. 5,7.

3. Élek én, ezt mondja az Úr Isten, nem lesz többé helye köztetek ennek a közbeszédnek Izraelben.

4. Ímé, minden lélek enyém, úgy az atyának lelke, mint a fiúnak lelke enyém; amely lélek vétkezik, annak kell meghalni!

5. És ha valaki igaz lesz, és törvény szerint igazságot cselekszik; 4Móz. 27,16. Zak. 12,10. Zsid. 12,9. Róm. 6,23.

6. Ha a hegyeken nem eszik, és szemeit föl nem emeli Izrael házának bálványaira, és felebarátja feleségét meg nem fertőzteti, és asszonyhoz tisztátalanságában nem közeledik; Zsid. 13,4.

7. És senkit nem nyomorgat, az adósnak a zálogot visszaadja, ragadományt nem ragadoz, az éhezőnek kenyerét adja és a mezítelent ruhával befödi; 3Móz. 25,14. 5Móz. 24,12. Ésa. 58,7. Mát. 25,35.

8. Uzsorára nem ád, kamatot nem vesz, megvonja kezét az álnokságtól, igaz ítéletet tesz a felek közt; Zsolt. 15,5. Zak. 8,16.

9. Az én parancsolataimban jár és törvényeimet megőrzi, hogy igazságot cselekedjék; ez az igaz, ő élvén él, ezt mondja az Úr Isten. Róm. 8,1. 1Kor. 15,58.

10. És ha erőszakos fiat nemz, aki vért ont, és csak egyet is cselekszik amazokból; 2Móz. 21,12. Ámós 5,4. 1Kor. 6,9.

11. Mindezeket pedig nem cselekedte; hanem a hegyeken evett, és felebarátjának feleségét tisztátalanná tette;

12. A szűkölködőt és szegényt nyomorgatta, ragadományokat ragadozott, zálogot vissza nem adott, és a bálványokra emelte szemeit, utálatosságot cselekedett;

13. Uzsorára adott és kamatot vett: És az ilyen éljen? Nem él! Mindezeket az utálatosságokat cselekedte, halállal haljon meg, az ő vére legyen őrajta!

14. S ímé, ha fiat nemz, és ez látja atyjának minden vétkét, melyeket cselekszik; látja, de nem cselekszik azok szerint:

15. A hegyeken nem eszik, és szemeit nem emeli fel Izrael házának bálványaira, felebarátja feleségét meg nem fertőzteti,

16. És senkit sem nyomorgat, zálogot nem vesz, ragadományt nem ragadoz, kenyerét az éhezőnek adja és a mezítelent ruhával befödi; Mát. 25,35.

17. A szegényre nem veti rá kezét, uzsorát és kamatot nem vesz, törvényeim szerint cselekszik, parancsolataimban jár: Az ilyen ne haljon meg atyja vétkéért, hanem élvén éljen. Róm. 2,7.

18. Atyja, mert nyomorgatást követett el, ragadományt ragadozott atyjafiától, és ami nem jó, azt cselekedte népe között: Ímé, meghal a maga vétkéért.

19. És ti ezt mondjátok: Miért ne viselje a fiú az apa vétkét? Ám a fiú, törvény szerint és igazságot cselekedett, minden parancsolatom megtartotta s cselekedte azokat: Élvén éljen. 5Móz. 24,16. 2Kir. 14,6. 2Krón. 25,4. Jer. 31,30.

20. Amely lélek vétkezik, annak kell meghalni; a fiú ne viselje az apa vétkét, se az apa ne viselje a fiú vétkét; **az igazon legyen az ő igazsága, és a gonoszon az ő gonoszsága.** 5Móz. 24,16. 2Kir. 14,6. 2Krón. 25,4. Ésa. 3,10. Jer. 31,30. Róm. 2,9.

21. **És ha a gonosztevő megtér minden vétkéből, melyeket cselekedett, és megtartja minden parancsolatomat, és törvény szerint és igazságot cselekszik: Élvén éljen, és meg ne haljon.** Ésa. 1,18. Jer. 33,8. Mik. 7,18. 19. Csel. 5,31. 26,18. Róm. 11,27. 2Kor. 5,18. 19. 1Tim. 1,15. 2Tim. 1,10.

22. **Semmi gonoszságáról, melyet cselekedett, emlékezés nem lészen; az ő igazságáért, melyet cselekedett, élni fog.** Ésa. 43,25. Csel. 10,43. Róm. 8,13. Ef. 1,7.

23. **Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát? Ezt mondja az Úr Isten! Nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen?** Zsolt. 103,12. 2Pét. 3,9.

24. És ha az igaz elhajol az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, minden utálatosság szerint, melyeket a hitetlen cselekedett, cselekszik, nemde éljen-é? Semmi igazságairól, amelyeket cselekedett, emlékezés nem lészen: Gonoszságáért, melyet cselekedett, és az ő vétkéért, mellyel vétkezett, ezekért meg kell halnia. 2Kor. 5,21. Zsid. 10,38. 2Ján. 8.

25. És azt mondjátok: Nem igazságos az Úrnak útja! Oh, halljátok meg, Izrael háza: Az én utam nem igazságos-é? Nem inkább a ti útjaitok nem igazságosak-é? rész 33,20.

26. Ha elhajol az igaz az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, és amiatt meghal. Gonoszsága miatt hal meg, melyet cselekedett.

27. És ha a gonosztevő megtér az ő gonoszságától, melyet cselekedett, és törvény szerint és igazságot cselekszik: ez megtartja az ő életét. Ésa. 1,18. 55,7.

28. Mert belátta és megtért minden gonoszságától, melyeket cselekedett: Élvén éljen, ne haljon meg.

29. És azt mondja az Izrael háza: Nem igazságos az Úrnak útja! Az én útjaim nem igazságosak-é, Izrael háza? Nem inkább a ti útjaitok nem igazságosak-é?

30. Ennekokáért mindeniteket az ő útjai szerint ítélem, Izrael háza, ezt mondja az Úr Isten. Térjetek meg és forduljatok el minden vétkeitektől, hogy romlástokra ne legyen gonoszságotok.

31. Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztetek, és **szerezzetek magatoknak új szívet és új szellemet!** Miért halnátok meg, oh Izrael háza!? Zsolt. 18,19. Jer. 31,33. 34. 32,39. 2Kor. 5,17.

32. **Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjetek meg azért és éljetek!** JerSir. 3,33. Csel. 5,31. 2Pét. 3,9.

Izrael gyászoló anyaoroszlán

19 Te pedig kezdj gyászéneket Izrael fejedelmeiről.

2. És mondjad: Mi volt anyád? Nőstény oroszlán; oroszlánok közt fekszik vala, fiatal oroszlánok között nevelé fel kölykeit.

3. És fölnevele egyet kölykei közül; fiatal oroszlánná lett, és megtanult vala ragadományt ragadozni, embereket evett.

4. És meghallák ezt róla a népek; vermükben megfogaték, és elvitték őt horgokon Egyiptom földjére. 2Kir. 23,33.

5. És mikor látta, hogy késik, hogy odaveszett reménysége, vett egyet kölykei közül, ezt tette fiatal oroszlánná.

6. És ez jár vala az oroszlánok között, fiatal oroszlánná lett, és megtanula ragadományt ragadozni, embereket evett.

7. És ismeré az ő özvegyeiket s városaikat elpusztítá, és megrettene a föld és annak teljessége, ordítása hangjától.

8. És veték ellene a pogányok körös-körül a tartományokból és kiteríték reá hálójukat, vermükben megfogaték;

9. És veték őt ketrecbe horgokon, s elvitték őt Babilon királyához, elvitték őt várakba, hogy többé ne hallassék szava Izrael hegyein. 2Krón. 36,6.

10. Anyád a te nyugalmadban olyan volt, mint a víz mellé ültetett szőlőtő, gyümölccsel és vesszővel bővölködik vala a sok víztől. 5Móz. 8,7. Zsolt. 80,8.

11. És lettek néki erős vesszői, uralkodók pálcáinak valók, és nagy volt magassága a sűrűség között és felett, és kitetszék magasságával és vesszeinek sokaságával. Dán. 4,11.

12. De kiszaggattaték Isten haragja által, a földre vetteték, és a napkeleti szél elszárasztá gyümölcsét; letöretének és elszáradának erős ágai; tűz emészté meg.
13. És most a pusztában plántáltatott, száraz és szomjú földön.
14. És tűz jött ki ágainak egyik vesszejéből, gyümölcsét megemészté, és nincs többé rajta erős vessző, nincs pálca az uralkodásra! Gyászének ez és gyászének lesz. Bír. 9,15.

Izrael engedetlensége

20 És lőn a hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén: jövének férfiak Izrael vénei közül megkérdezni az Urat, és leülének előttem.
2. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
3. Embernek fia! Beszélj Izrael véneivel, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Nemde engem megkérdezni jöttetek-é? Élek én, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek engem, ezt mondja az Úr Isten.
4. Ítélni akarod őket, ítélni akarsz, embernek fia? Add tudtukra atyáik utálatosságait! Mát. 23,32.
5. És mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Azon a napon, melyen elválasztám Izraelt, és fölemelém kezemet a Jákób háza magvának, és megismertetém magamat velük Egyiptom földjén, és kezemet fölemelém nékik, mondván: Én vagyok az Úr, a ti Istenetek! 1Móz. 17,7.
6. Azon a napon felemeltem kezemet nékik, hogy kihozzam őket Egyiptom földjéről a földre, amelyet kinéztem vala nékik, amely tejjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak;
7. És mondék nékik: Mindenki az ő szemei utálatosságait elvesse, és Egyiptom bálványaival be ne szennyezzétek magatokat; én vagyok az Úr, a ti Istenetek!
8. De pártot ütének ellenem, s nem akartak hallgatni reám. Senki az ő szeme utálatosságait el nem veté és Egyiptom bálványait el nem hagyá. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk, teljessé teszem haragomat rajtuk Egyiptom földjének közepette.
9. **De cselekedtem az én nevemért, hogy ez meg ne gyaláztassék a pogányok szemei előtt,** akik közt ők voltak, akiknek szemei előtt megismertettem magamat velük, hogy kihozom őket Egyiptom földjéről. 4Móz. 14,13–20.
10. És kihoztam őket Egyiptom földjéről, s vittem őket a pusztába.
11. **És adám nékik parancsolataimat, és törvényeimet kijelentém nékik, melyeket az ember ha cselekszik, él azok által.** 5Móz. 4,8. Neh. 9,13. Róm. 10,5.
12. És adám nékik szombataimat is, hogy legyenek jegyül köztem és őközöttük; hogy megtudják, hogy **én vagyok az Úr, az ő megszentelőjük.** 2Móz. 20,8. 5Móz. 5,12.
13. De pártot üte ellenem Izrael háza a pusztában, az én parancsolataimban nem jártak és törvényeimet megvetették, amelyeket az ember ha cselekszik, él azok által; és az én szombatjaimat beszennyezték felette igen. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk a pusztában, hogy elveszítsem őket. Péld. 1,25.
14. De cselekedtem az én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok szemei előtt, akiknek szemeláttára kihoztam őket.
15. És föl is emelém én kezemet nékik a pusztában, hogy be nem viszem őket a földre, melyet adtam nékik, mely tejjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak; 4Móz. 14,28. Zsolt. 95,11. 106,26.
16. Mivelhogy törvényeimet megvetették és parancsolataimban nem jártak, és szombatjaimat beszennyezték, mert bálványaik után járt a szívük. Csel. 7,42.
17. **Mindazáltal kedvezett szemem nékik, hogy el ne veszítsem őket,** és nem vetettem nékik véget a pusztában.
18. És mondék fiaiknak a pusztában: A ti atyáitok parancsolataiban ne járjatok, és az ő törvényeiket meg ne tartsátok, s bálványaikkal magatokat be ne szennyezzétek.
19. Én vagyok a ti Uratok, Istenetek: Az én parancsolataimban járjatok, az én törvényeimet tartsátok meg, és azokat cselekedjétek. 5Móz. 5,32. 33.
20. És az én szombatjaimat megszenteljétek, hogy legyenek jegyül énköztem és

tiköztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Jer. 17,22.

21. De pártot ütének a fiak ellenem, parancsolataimban nem jártak, s törvényeimet meg nem tartották, hogy azokat cselekedjék, amelyeket az ember ha cselekszik, él azok által; szombatjaimat bemocskolták; mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat reájuk, teljessé teszem haragomat rajtuk a pusztában.

22. **De visszavontam kezemet, s cselekedtem az én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok előtt, akiknek szemeláttára kihoztam őket.** Zsolt. 78,38.

23. Föl is emelém én kezemet nékik a pusztában, hogy elszélesztem őket a pogányok közé, és szétszórom őket a tartományokba; Zsolt. 106,27.

24. Mivelhogy törvényeimet nem cselekedték, s parancsolataimat megvetették, és szombatjaimat bemocskolták, s atyáik bálványai után voltak szemeik. Márk 7,22.

25. És én is adtam nékik nem jó parancsolatokat, s törvényeket, amelyek által ne éljenek. Zsolt. 81,12. Róm. 1,24. 2Thess. 2,11.

26. S tisztátalanokká lettek ajándékaikkal, mikor tűzön vittek át minden elsőszülöttet, hogy elpusztítsam őket, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

27. Azért szólj az Izrael házának, embernek fia, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Még ebben is gyalázattal illettek engem a ti atyáitok, hogy hűtlenül elszakadtak tőlem. Róm. 1,23. 2,24.

28. Mikor bevittem őket a földre, amelyért fölemeltem kezemet, hogy azt nékik adom, megtekintének minden magas halmot és minden sűrű ágú fát, és ott áldozzák vala az ő áldozataikat, és ott adják vala haragra ingerlő ajándékaikat; és odateszik vala kedvelt illatukat, és odaöntik vala italáldozataikat. Ésa. 57,5.

29. És mondék nékik: Micsoda e magaslat, ahova ti gyülekeztek? És nevezik nevét magaslatnak mind e mai napig.

30. Ennekokáért mondjad Izrael házának: Így szól az Úr Isten: Nemde a ti atyáitok módjára fertőztetitek-é meg magatokat, és az ő utálatosságaik szerint paráználkodtok-é?

31. És ajándékaitok vitelével, mikor átviszitek fiaitokat a tűzön, teszitek tisztátalanokká magatokat minden bálványaitok előtt mind e mai napig, és én engedjem, hogy megkérdezzetek engem, Izrael háza? Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek engem! Péld. 15,8. 28,9.

32. És ami elmétekben támadt, semmiképpen sem lesz meg, hogy azt mondjátok: Leszünk olyanok, mint a pogányok, mint a tartományok nemzetségei, szolgálván fának és kőnek.

33. Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással uralkodom rajtatok.

34. És kiviszlek titeket a népek közül, és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, melyekbe elszéledtetek, erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással;

35. És vezetlek titeket a népek pusztájára, hol szemtől szembe törvénykezem veletek. Jer. 2,9. 35.

36. Amint törvénykeztem a ti atyáitokkal Egyiptom földjének pusztájában; úgy törvénykezem veletek, ezt mondja az Úr Isten. 4Móz. 14,21.

37. **És átviszlek titeket a vessző alatt, és hozlak titeket a szövetségnek kötelébe.** 3Móz. 27,32. Jer. 33,13.

38. És kitisztítom közületek a pártosokat, és az ellenem támadókat, és a földről, amelyen jövevények voltak, kihozom őket, de Izrael földjére nem fognak bemenni, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! Jer. 44,14. Mát. 3,12. 25,32.

39. Ti pedig, Izrael háza, azt mondja az Úr Isten, mindenitek járjon az ő bálványai után és szolgáljon azoknak; de azután bizony, hallgatni fogtok rám, és az én szent nevemet többé be nem szennyezitek ajándékaitokkal és bálványaitokkal. Zsolt. 81,12.

40. Mert az én szent hegyemen, Izraelnek magas hegyén, ezt mondja az Úr Isten, ott fog szolgálni nékem Izrael egész háza együtt azon a földön; ott kedvelem őket, ott kívánom meg a ti áldozataitokat és ajándékaitoknak első zsengéjét mindenben, mit nékem szenteltek.

Ésa. 2,2. 56,7. 60,7. Zak. 8,20. Mal. 3,4. Róm. 12,1.

41. **Kedves illatban kedvellek titeket, mikor kihozlak titeket a népek közül és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, melyeken elszéledtetek, és megszenteltetem tibennetek a pogányok szemei előtt.** Csel. 5,31. Ef. 5,2. Fil. 4,18.

42. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor beviszlek titeket Izrael földjére, arra a földre, melyért fölemeltem kezemet, hogy adom azt a ti atyáitoknak.

43. És ott megemlékeztek útjaitokról, s minden cselekedeteitekről, amelyekkel magatokat bemocskoltátok, s megutáljátok magatokat minden gonoszságtokért, melyeket cselekedtetek. Hós. 5,15.

44. **És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor cselekszem veletek az én nevemért, és nem a ti gonosz útjaitok és romlott cselekedeteitek szerint, oh Izrael háza, ezt mondja az Úr Isten!**

45. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

46. Embernek fia! Fordítsd orcádat délre, és szólj dél felé és prófétálj a déli mező erdeje ellen!

47. És mondjad a dél erdejének: Halld meg az Úr beszédét, így szól az Úr Isten: Ímé, én tüzet gyújtok benned, hogy megemésszen tebenned minden zöldellő és minden aszú fát. Meg nem aluszik a lángoló láng, és megég amiatt minden orca déltől északig. Luk. 23,31.

48. És meglátja minden test, hogy én, az Úr gyújtottam meg azt, mert meg nem aluszik.

49. És mondék: Ah, ah, Uram Isten! Ezek azt mondják nékem: Hát nem példabeszédekben beszél ez?

Mát. 13,13. Ján. 16,25.

A kivont kard Izraelre támad

21 És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Fordítsd orcádat Jeruzsálem felé, és szólj a szent helyek ellen és prófétálj Izrael földje ellen!

5Móz. 32,2. Ámós 7,16. 1Pét. 4,17.

3. És mondjad Izrael földjének: Így szól az Úr: Ímé, én reád megyek, és kivonszom kardomat hüvelyéből, és kivágok belőled igazat és gonoszt. Jób 9,22.

4. Azért, hogy kivágjak belőled igazat és gonoszt, azért megyen ki kardom hüvelyéből minden test ellen délről északig.

5. És megérti minden test, hogy én, az Úr vontam ki kardomat hüvelyéből, mert belé többé vissza nem tér. Ésa. 45,23.

6. És te, embernek fia, nyögj! Derekad fájdalmában keserűséggel nyögj szemük láttára. Ésa. 22,4.

7. És lészen, mikor mondják néked: Miért nyögsz te? Ezt mondjad: A hírért, mert beteljesedett: És elolvad minden szív és elerőtlenedik minden kéz és elcsügged minden szellem és minden térd elolvad mint a víz. Ímé, beteljesedett és meglett, ezt mondja az Úr Isten.

8. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

9. Embernek fia! Prófétálj és mondjad: Ezt mondta az Úr: Fegyver, fegyver! Megélesített és meg is fényesített!

10. Hogy öldököljön, megélesíttetett, hogy legyen villámlása, megfényesíttetett. Avagy örüljünk-é? Fiam e vesszeje megvet minden fát!

11. És adta azt megfényesítésre, hogy marokba fogják; megélesíttetett az a kard s megfényesíttetett, hogy adják a megölőnek kezébe.

12. Kiálts és jajgass, embernek fia! Mert ez az én népemen lészen és Izrael minden fejedelmén: E kardra jutnak népemmel együtt, ezokáért üss combodra.

13. Már megpróbáltatott. De hát ha a vessző maga is vonakodnék? Nem úgy lészen, ezt mondja az Úr Isten!

14. Te pedig, embernek fia, prófétálj, és csapd össze tenyeredet, mert kettős lesz a kard, most harmadszor; öldöklő kard az, a nagy öldöklő kard körüljárja őket.

15. Hogy elolvadjon a szív és sokan elhulljanak: minden kapujukban rájuk vetem a kard villámlását, hisz villámlásra készült, öldöklésre kifényesíttetett!

16. Szedd össze magadat; tarts jobbra, tarts előre, tarts balra, amerre éled irányozva van.

17. Én is összecsapom tenyeremet, és megnyugotom haragomat. Én, az Úr szólottam.

18. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:
19. És te, embernek fia, csinálj magadnak két utat, amelyen jöjjön a babiloni király kardja; egy földről jöjjön ki mind a kettő; s egy kezet véss föl, a városba vezető út fejénél vésd föl.
20. Utat csinálj, hogy jöjjön a kard az Ammon fiainak Rabbájára, aztán Júdára, a körülkerített Jeruzsálemre. 2Sám. 12,26.
21. Mert megáll a babiloni király az utak kezdetén, a két út fejénél, hogy jövendőt láttasson; megrázza a nyilakat, megkérdezi a Teráfimot, megnézi a májat.
22. Jobbjába adta a jövendölés Jeruzsálemet, hogy állasson faltörő kosokat, hogy nyissa száját ordításra, hogy üssön zajt trombitával, hogy állasson faltörő kosokat a kapuk ellen, hogy töltsön sáncot, építsen tornyot.
23. De ez nékik hamis jövendölésnek látszik: szent esküik vannak nékik Istentől; ám Ő emlékezetbe hozza vétküket, hogy megfogassanak.
24. Ezokáért ezt mondja az Úr Isten: Mivelhogy emlékezetbe hozzátok vétketeket, midőn nyilvánvalókká lesznek gonoszságaitok, hogy megláttassanak bűneitek minden cselekedeteitekben; mivelhogy eszembe juttok, kézzel megfogattok.
25. És te elvetemedett, te gonosztevő, Izrael fejedelme, akinek napja eljött az utolsó vétek idején: 2Kir. 24,19.
26. Így szól az Úr Isten: El a süveggel, le a koronával! Ez nem lészen ez: az alacsony legyen magas, és a magas alacsony! Luk. 1,52.
27. Rommá, rommá, rommá teszem azt; ez sem lesz állandó, míg el nem jön, akié az uralkodás, és néki adom azt! 1Móz. 49,10. Luk. 1,32.

Ítélethirdetés az ammoniták ellen

28. És te, embernek fia, prófétálj, és mondjad: Ezt mondja az Úr Isten Ammon fiairól és gyalázkodásukról, és mondjad: Fegyver, fegyver, öldöklésre kivont, megfényesíttetett, hogy ragyogjon, azért, hogy villámoljék;
29. De mivel felőled hiábavalóságot látnak, hazugságot jövendölnek, hogy odatesznek téged a megölt gonoszok nyakára, akiknek napjuk eljött az utolsó vétek idején:
30. Tedd vissza hüvelyébe azt; a helyen, melyen teremtettél, származásod földjén ítéllek meg téged.
31. És kiontom reád haragomat, búsulásom tüzét fúvom reád, és adlak goromba férfiak kezébe, kik mesterek, téged elveszteni.
32. A tűz eledele leszel; véredet benyeli a föld; emlékezetbe nem jössz többé, mert én, az Úr szóltam.

Jeruzsálem bűnei és bünhődése

22 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:
2. És te, embernek fia, ítélni akarsz? Meg akarod-é ítélni a vérontó várost? Add tudtára minden utálatosságait,
3. És mondjad: Így szólt az Úr Isten: Te város, ki közepében vért ontott, hogy eljöjjön ideje, és bálványokat csinált magának önmaga beszennyezésére;
4. Véred miatt, melyet ontottál, lettél bűnös, és bálványaiddal, melyeket csináltál, beszennyezted magad, s közelebb hoztad napjaidat s eljutottál esztendeidig; azért adlak gyalázatul a pogányoknak, és csúfolásul minden tartománynak.
5. Akik közel s távol vannak tőled, megcsúfolnak téged, te fertézett nevű, sok háborúságú!
6. Ímé, Izrael fejedelmei, mindenki az ő tehetsége szerint azon volt benned, hogy vért ontsanak. Ésa. 1,23. Sof. 3,3.
7. Apát és anyát megutáltak tebenned, a jövevényen nyomorgatást cselekedtek közötted, árvát és özvegyet sanyargattak benned.
8. Ami nékem szenteltetett, megutáltad, s szombatjaimat beszennyezted.
9. Rágalmazók voltak benned, hogy vért ontsanak, s a hegyeken ettek benned, fajtalanságot cselekedtek közepetted.
10. Az atya szemérmét föltakarták benned, a havivér miatt tisztátalant erőszakolták benned. 3Móz. 18,19.

11. Egyik felebarátjának feleségével cselekedett utálatosságot, a másik meg menyét fertőztette meg fajtalanságban, s volt, aki húgát, atyjának leányát erőszakolta benned.

12. Ajándékokat vettek fel benned a vérontásra, uzsorát és kamatot szedtél, s nyerekedtél felebarátaidon csalárdsággal, s énrólam elfelejtkeztél, ezt mondja az Úr Isten. 5Móz. 16,19. 23,19. Jer. 3,21.

13. És ímé, összecsapom tenyeremet nyereségeden, amelyet csináltál, és a vérontásokon, melyek tebenned lettek.

14. Vajon megállhat-é szíved, avagy erősek lesznek-é kezeid azokban a napokban, mikor én számolok veled? Én, az Úr, szólottam és meg is cselekszem.

15. És eloszlatlak téged a pogányok közé, és szétszórlak a tartományokba, s véget vetek tisztátalanságodnak.

16. **S örökségül bírlak téged a pogányok szemeláttára, és megtudod, hogy én vagyok az Úr.** Zsolt. 9,16.

17. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! Izrael háza salakká lett nékem; egészen réz és ón és vas és ólom a kemence közepette; ezüstsalakká lettek:

19. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Mivelhogy mindnyájan salakká lettetek, azért ímé, egybegyűjtelek titeket Jeruzsálem közepébe.

20. Amint egybe szoktak gyűjteni ezüstöt és rezet és vasat és ólmot és ónt a kemence közepébe, hogy tüzet gerjesszenek rá a megolvasztásra; így gyűjtelek egybe búsulásomban és haragomban, és bevetlek s megolvasztlak titeket.

21. És egybegyűjtelek titeket, és rátok fúvom búsulásom tüzét, hogy benne megolvadjatok.

22. Amint megolvad az ezüst a kemence közepében, úgy olvadtok meg őbenne, és megtudjátok, hogy én, az Úr öntöttem ki haragomat reátok.

23. És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

24. Embernek fia! Mondjad néki: Te vagy a föld, mely meg nem tisztult; esőt nem kapott a haragnak napján.

25. Pártosok az ő prófétái őközepette; olyanok, mint az ordító oroszlán, mely ragadományt ragad: életeket falnak fel, kincset és drágaságot elvesznek, özvegyeit megsokasítják őbenne. Jer. 6,13. Mik. 3,11. Mát. 23,14. Csel. 20,29.

26. Papjai erőszakot tettek törvényemen, s beszennyezték, ami nékem szenteltetett! Különbséget nem tettek aközött, ami szent és ami köz, s a tisztátalan és tiszta között különbséget nem tanítottak, s szombataimtól elrejtették szemeiket, úgyhogy megszentségtelenítettek engem. 3Móz. 10,10. 1Sám. 2,29. Mal. 2,8.

27. Előjárói őközepette mint a ragadományt ragadozó farkasok: vért ontani, életeket elveszteni, hogy nyerekedhessenek nyereséggel. Ésa. 1,23.

28. És prófétái mázolnak nékik mázzal: hiábavalóságot látnak s jövendölnek hazugságot nékik, mondván: Így szól az Úr Isten! Holott az Úr nem beszélt.

29. A föld népe nyomorgatást cselekszik és ragadományt ragadoz, a szűkölködőt és szegényt sanyargatja, s a jövevényt törvénytelen nyomorgatja. Jer. 5,26.

30. **És keresék közülük valakit, aki falat falazna, és állana a törésen énelőmbe az országért**, hogy el ne pusztítsam azt; de senkit nem találék. 1Móz. 18,23. 2Krón. 16,9. Zsolt. 34,15. 106,23. Ésa. 59,16. 62,6. 63,5. Jer. 5,1. 14. 1Ján. 5,14. 15.

31. Ennekokáért kiontám haragomat reájuk, megemésztém őket búsulásom tüzével, útjukat fejükhöz verém, azt mondja az Úr Isten.

Izrael és Júda paráználkodása

23 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Volt két asszony, egy anyának leányai. Jer. 3,7.

3. És paráználkodának Egyiptomban, ifjúságukban paráználkodtak; ott szorongatták emlőjüket, ott nyomogatták szűzi keblüket. 3Móz. 17,7. Józs. 24,14.

4. És nevük: Oholá a nagyobbik, és húga Oholibá; és lőnek enyimekké, és szülének fiakat és leányokat. Ami pedig a nevüket illeti: Samaria az Oholá és Jeruzsálem az Oholibá. 1Kir. 8,29.

5. És paráználkodék Oholá oldalamon, és fölgerjedt szeretőihez, a közeli asszíriabeliekhez.
6. Kik kék bíborba öltözöttek, helytartók és fejedelmek, kívánatos ifjak mindnyájan, lovagok, lovakon ülők.
7. És nékik adta magát paráznaságaiban Asszíria válogatott ifjainak; és mindazoknál, kikhez felgerjede, az ő bálványaikkal bemocskolta magát.
8. De az egyiptombeliektől való paráznaságait is el nem hagyá, mert vele háltak ifjúságában, s ők nyomogatták szűzi kebelét, és kiöntötték őreá paráznaságukat.
9. Ennekokáért adtam őt szeretőinek kezébe, Asszíria fiainak kezébe, kikhez fölgerjedett. 2Kir. 17,23. 18,9.
10. Azok feltakarták szemérmét, fiait és leányait elvitték s magát fegyverrel ölték meg, úgyhogy híre-neve lett az asszonyoknál, s ítéletet cselekedének rajta.
11. És látá húga, Oholibá, és még gonoszabbul folytatá bujálkodását amannál, és paráznaságait nénje paráználkodásainál.
12. Asszíria fiaihoz fölgerjedt, közeli helytartókhoz s fejedelmekhez, teljes szépségben öltözőkhöz, lovagokhoz, lovakon ülőkhöz, kik mind kívánatos ifjak.
13. És látám, hogy beszennyezte magát: egy az útjuk kettőjüknek.
14. És még szaporítá paráznaságait, és láta férfiakat bevésve a falon, a káldeusok képeit, bevésve vörös festékkel,
15. Kik övet viseltek derekukon, csomós süvegeket fejükön, olyanok mind, mint a szekérről harcolók, hasonlók Bábel fiaihoz, kiknek szülőföldje Káldea;
16. És fölgerjedt hozzájuk szemei nézésében, s bocsáta követeket hozzájuk Káldeába.
17. És eljövének őhozzá Bábel fiai a szerelem ágyasházába, s bemocskolták őt paráznaságukkal, úgyhogy tisztátalan lett miattuk; s ekkor megundorodott tőlük.
18. És mikor feltakarta paráznaságait és szemérmét, megundorodtam tőle, amint az ő nénjétől megundorodtam vala.
19. És megsokasítá paráznaságait, megemlékezvén ifjúságának napjairól, mikor Egyiptom földjén paráználkodott;
20. És fölgerjede azok bujálkodóihoz, kiknek teste olyan, mint a szamarak teste, és folyásuk, mint lovak folyása.
21. És megemlékezél ifjúságod fajtalankodására, mikor ők, az egyiptomiak, nyomogatták kebledet, hogy szorongassák ifjúságod emlőit.

Az Isten iránti hűtlenség büntetése

22. Ennekokáért Oholibá, így szól az Úr Isten: Ímé, én feltámasztom a te szeretőidet ellened, kiktől pedig megundorodtál, s reád hozom őket mindenfelől.
23. Babilon fiait és minden káldeabelit, Pekódot és Soát és Koát, Asszíria minden fiát ővelük, kívánatos ifjakat, helytartókat s fejedelmeket, mindnyájukat, szekérről harcolókat s előkelőket, és lovakon ülőket, mindnyájukat.
24. És jönnek reád szekereknek és kerekeknek tömegével s népek sokaságával, nagy és kis pajzzsal és sisakkal körülvesznek téged mindenfelől, s adok nékik hatalmat az ítéletre, s megítélnek téged az ő ítéletük szerint. Jer. 47,3. Náh. 3,2.
25. És megmutatom rajtad féltő szerelmemet, s cselekszenek veled kegyetlenül; orrodat s füleidet elmetélik, s maradékod fegyver miatt hull el; ők fiaidat és leányaidat elviszik, s maradékodat tűz emészti meg.
26. S megfosztanak ruháidtól, és elveszik ékességeidet.
27. És véget vetek fajtalanságodnak s Egyiptom földjéről való paráznaságodnak, s nem emeled föl szemeidet rájuk, s Egyiptomra nem emlékezel többé.
28. Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én adlak téged azoknak kezébe, akiket gyűlölsz, azoknak kezébe, akiktől megundorodtál. Jer. 21,7. Mik. 5,10.
29. És gyűlölséggel cselekszenek veled, és mindent, amit kerestél, elvesznek tőled, és mezítelen s ruhátalan hagynak, hogy feltakartassék paráznaságaid szemérme, és fajtalanságod s paráználkodásaid hozták ezeket reád.
30. Mivelhogy paráználkodtál a pogányok után, mert beszennyezted magad azok bálványaival.

31. Nénéd útján jártál, azért az ő poharát adom kezedbe.
Zsolt. 11,6. 75,8. Jer. 25,15. Dán. 9,12.
32. Így szól az Úr Isten: Nénéd poharát megiszod, mely mély és széles; lészen nevetségedre s csúfoltatásodra, hogy sok fér bele.
33. Részegséggel és bánattal megtelsz; pusztaság és elpusztulás pohara a te nénéd, Samaria pohara!
34. Meg kell innod azt s fenékig hajtanod; és cserepein rágódni fogsz, emlőidet megszaggatod azokon, mert én szólottam, ezt mondja az Úr Isten.
Zsolt. 75,8. Ésa. 51,17.
35. Ennekokáért ezt mondja az Úr Isten: Mivelhogy elfelejtkeztél énrólam s hátad mögé vetettél engem, te is hordozd fajtalanságodat és paráznaságaidat.
1Kir. 14,9. Neh. 9,26. Jer. 2,32. 3,21. 13,25.
36. És monda az Úr nékem: Embernek fia! Avagy nem ítéled-é Oholát és Oholibát? Hirdesd nékik utálatosságaikat.
37. Mert házasságot törtek, és vér van kezeiken, és bálványaikkal törtek házasságot, és fiaikat is, akiket szültek vala nékem, tűzben nékik áldozák azok eledeléül.
38. Sőt ezt is cselekedték velem: tisztátalanná tették az én szent helyemet azon a napon, és szombatjaimat megszentségtelenítették.
39. És mikor megölték fiaikat az ő bálványaiknak, bemenének az én szenthelyembe azon a napon, hogy megszentségtelenítsék, és ímé, így cselekedtek az én házamban.
2Kir. 21,4.
40. Sőt elküldöttek messzünnen jövő emberekhez, kikhez követség küldetett, és ímé eljövének, akiknek kedvéért megmosódál, kendőzéd szemeidet, és fölékesítéd magad ékességgel;
2Kir. 9,30. Ruth 3,3. Ésa. 57,9. Jer. 4,30.
41. És ültél pompás kerevetre, s terített asztal vala az előtt, és az én füstölőszeremet és olajomat arra tetted;
Péld. 7,17. Hós. 2,8. Ámós 6,4.
42. És lőn ott örvendező sokaságnak zaja. És küldöttek az emberek sokaságából való férfiakhoz, hozatának ivótársakat a pusztából; és ezek adának karpereceket az ő kezeikre és ékes koronát fejükre.
43. És mondék: Még az elaggott is házasságot tör? Most már paráznaságod fog paráználkodni, és úgy lett.
44. És bemenének hozzá, mint ahogy a parázna asszonyhoz bemennek; így mentek be Oholához és Oholibához, e fajtalan asszonyokhoz.
45. És igaz férfiak, ezek ítélik meg őket a házasságtörők, és vérontók ítéletével, mert házasságtörők és vér van kezeiken.
46. Mert így szól az Úr Isten: Hozzanak rájuk gyülekezetet, és adják őket bántalmazásra és ragadományra.
47. És kövezze meg őket a gyülekezet, és vagdalják össze őket fegyvereikkel; fiaikat és leányaikat öljék meg, és házaikat tűzzel égessék meg.
2Krón. 36,17.
48. És megszüntetem a fajtalanságot a földről, és tanul minden asszony, és nem cselekszenek a ti fajtalanságotok szerint.
49. És reátok vetik fajtalanságotokat, s bálványaitok vétkeit viselitek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten.

Példázat a rozsdás fazékról

24 És lőn az Úr beszéde hozzám a kilencedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónapnak tizedikén, mondván:
2. Embernek fia! Írd fel magadnak e nap nevét, éppen ezen napét: Babilon királya éppen ezen a napon jött Jeruzsálemre!
2Kir. 25,1. Jer. 39,1. 52,4.
3. És mondj példabeszédet a pártos házra, és mondjad nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Tedd föl a fazekat, tedd föl, és tölts vizet is bele.
Jer. 1,13.
4. Gyűjtsd össze a bele való darabokat, minden jó darabot, combot, lapockát; válogatott csontokkal töltsd meg.
5. Végy válogatott juhokat, és tégy máglyát a csontoknak is a fazék alá; forrald erősen, még csontjai is főjenek benne.
6. Ezokáért így szól az Úr Isten: Jaj a vérontó városnak, a fazéknak, amelynek rozsdája benne van, és rozsdája nem ment le róla! Darabról darabra szedd ki, ami benne van: nem esett sors reá.
7. Mert vére ott van közepében, kopasz sziklára ontotta, nem a földre öntötte, hogy por fedje be.
5Móz. 12,16.

8. Hogy haragomat felindítsam és bosszút álljak, kopasz sziklára ontottam vérét, hogy be ne fedeztessék.
Jer. 16,17. Mát. 7,2.

9. Azért így szól az Úr Isten: Jaj a vérontó városnak! Én is nagy máglyát rakok!
Náh. 3,1. Hab. 2,12.

10. Bőven rakd a fát, gyújtsd meg a tüzet, főzd meg jól a húst, forrald a levet, és a csontok szétfőjenek.

11. És állítsd üresen az ő szenére, hogy meghevüljön s megtüzesedjék érce, és megolvadjon benne tisztátalansága, megemésztessék rozsdája.

12. A fáradozásokat kifárasztotta, és nem ment le róla az ő sok rozsdája, tűzbe hát rozsdájával! Mal. 2,17.

13. A te tisztátalanságodban fajtalanság van, mivelhogy tisztogattalak, de meg nem tisztultál, azért tisztátalanságodból többé meg nem tisztulsz, míg meg nem nyugtatom haragomat rajtad.

14. Én, az Úr szólottam; jönni fog és megcselekszem, el nem engedem s nem kedvezek és nem könyörülök: a te útjaid és cselekedeteid szerint ítélnek meg téged, ezt mondja az Úr Isten. 1Sám. 15,29.

15. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

16. Embernek fia! Ímé, én elveszem tőled szemeidnek gyönyörűségét hirtelen halállal, és ne sírj és ne jajgass, se könnyed ne hulljon.

17. Fohászkodj csöndesen, halottakért való sírást ne tégy, fejékességedet kösd fel, és saruidat vedd lábaidra, s ne fedezd be bajuszodat, és az emberek kenyerét ne egyed. 3Móz. 10,6. 21,10. Jer. 16,5.

18. És szólék reggel a néphez, és estére meghala feleségem, és úgy cselekedém reggel, amint meg volt hagyva nékem.

19. És mondá nékem a nép: Avagy nem jelented-é meg nékünk, mit jelentenek ezek nékünk, hogy te így cselekszel?

20. És mondék nékik: Az Úr beszéde volt hozzám, mondván:

21. Mondd meg az Izrael házának: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én beszennyezem szent helyemet, a ti erősségteknek kevélységét, szemeitek gyönyörűségét, lelketek kívánságát, és fiaitok és leányaitok, akiket hátrahagytatok, fegyver miatt hullnak el. Zsolt. 27,4. Jer. 7,4.

22. És úgy cselekedtek, amint én cselekedtem: bajuszotokat be nem fedezitek, s az emberek kenyerét nem eszitek,

23. S fejékességtek fejeteken, és saruitok lábaitokon lesznek; nem sírtok s nem jajgattok, hanem megrothadtok vétkeitekben, s nyögve fohászkodtok egymáshoz.

24. És lészen néktek Ezékiel csodajelül: amint ő cselekedett, egészen úgy cselekedtek ti is, mikor ez eljön; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten.
Ésa. 20,3. Jer. 17,5. Ján. 13,19. 14,29.

25. És te, embernek fia, bizonyára azon a napon, mikor elveszem tőlük erősségüket, dicsőségük örömét, szemeik gyönyörűségét és lelkük kívánságát, fiaikat és leányaikat:

26. Azon a napon, aki megmenekült, eljön hozzád, hogy hírt mondjon néked.

27. Azon a napon megnyílik szád ott a megmenekült előtt, és szólasz és tovább nem maradsz néma; s leszel nékik csodajelül, és megtudják, hogy én vagyok az Úr.

Jövendölés az ammoniták ellen

25 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Vesd tekintetedet Ammon fiaira, és prófétálj ellenük! Jer. 49,1. 2.

3. És mondjad Ammon fiainak: Halljátok az Úr Isten beszédét! Így szól az Úr Isten: Mivelhogy ezt mondod: Haha! Az én szenthelyemre, hogy megfertőztetett; és Izrael földjére, hogy elpusztíttatott; és Júda házára, hogy fogságba mentek:
Péld. 17,5. Ámós 1,13. Sof. 2,9.

4. Ezokáért ímé adlak téged kelet fiainak örökségül, hogy felüssék sátraikat benned, s felállassák benned lakóhelyeiket, ők eszik meg gyümölcsödet, s ők isszák meg tejedet. 1Móz. 45,18.

5. És teszem Rabbát tevék legelőjévé, és Ammon fiait nyájak fekvőhelyévé, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!
Ésa. 32,14. Sof. 2,14.

6. Mert így szól az Úr Isten: Mivelhogy tapsolsz kezeddel és tombolsz lábaddal

és örülsz teljes megvetéssel Izrael földje felett:

7. Ennekokáért ímé kinyújtom kezemet reád, s adlak ragadományul a népeknek, és kiváglak a népségek közül, és elvesztlek a tartományok közül, eltöröllek, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr.

Jövendölés a moábiták ellen

8. Azt mondja az Úr Isten: Mivelhogy Moáb és Seir ezt mondta: Ímé, Júda háza is olyan, mint a többi népek:
Ésa. 15,1. Jer. 48,1. Ámós 2,1.

9. Ezokáért ímé megnyitom Moáb oldalát a városok felől, az ő városai felől mindenfelől, az ország ékességét Beth-Hajesimóthot, Baál-Meont és Kirjátaim felé,

10. Megnyitom kelet fiainak, Ammon fiaival együtt adom örökségül, hogy emlékezetben se legyenek többé Ammon fiai a népek között;

11. Moáb fölött is ítéletet tartok: hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

Jövendölés az edomiták ellen

12. Így szól az Úr Isten: Mivelhogy Edom kegyetlen bosszúállást cselekedett Júda házán, és vétkezve vétkezett, hogy boszszút állott rajta: 2Krón. 28,17. Zsolt. 137,7. Jer. 49,7. Ámós 1,11. Abd. 10.

13. Azért, így szól az Úr Isten, kinyújtom az én kezemet Edomra, és kivágok belőle embert és barmot, és teszem őt pusztasággá Temántól fogva, és Dedánig fegyver miatt hulljanak el.

14. És bosszúmat állom Edomon népemnek, Izraelnek keze által és cselekszenek Edommal az én búsulásom és haragom szerint, s megismerik bosszúállásomat, ezt mondja az Úr Isten. Ésa. 11,14.

Jövendölés a filiszteusok ellen

15. Így szól az Úr Isten: Mivelhogy a filiszteusok bosszúból cselekedtek s kegyetlen bosszút álltak szívükben megvetéssel, hogy elpusztítsák Izraelt örök gyűlölséggel: Jer. 25,20. Jóel 3,4. Ámós 1,6.

16. Ezokáért ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én kinyújtom kezemet a filiszteusokra, és kivágom a keréteusokat, és elvesztem a tenger partján lakók maradékát;

17. És cselekszem rajtuk nagy bosszúállásokat fenyítő haragomban, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, ha bosszúmat állom rajtuk. Zsolt. 9,16. Ésa. 26,11.

Prófétál Tírusz elpusztulása felől

26 És lőn a tizenegyedik esztendőben, a hónap elsején, lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Mivelhogy ezt mondá Tírusz Jeruzsálemre: Haha! Eltört a népek kapuja, felém fordulva nyitva van; én megtelek, ha ő elpusztul; Ésa. 23,1. Jer. 25,22. JerSir. 1,1. Jóel 3,4–6. Ámós 1,9. Zak. 9,2.

3. Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé én, Tírusz, tereád megyek, és hozok fel ellened sok nemzetet, miként a tenger fölhozza hullámait.

4. És elhányják Tírusz kőfalait és lerontják tornyait, s levonszom még porát is róla, s kopasz sziklává teszem őt.

5. Hálók kivető helye lesz a tenger közepén, mert én szólottam, ezt mondja az Úr Isten, s legyen a nemzetek ragadománya.

6. És leányai, kik a mezőségen vannak, fegyverrel ölettessenek meg, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

7. Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én hozom Tírusz ellen Nabukodonozort, Babilon királyát északról, a királyok királyát; lovakkal, szekerekkel, lovagokkal, sereggel és sok néppel. Ezsdr. 7,12. Dán. 2,37.

8. Leányaidat ott a mezőségen fegyverrel öli meg, és állat ellened tornyot, és tölt ellened sáncot, és emel ellened pajzsfedelet.

9. És faltörő kosával ütteti kőfalaidat, s tornyaidat lerontja fegyvereivel.

10. Lovainak sokasága miatt belep téged poruk; a lovagoknak, kerekeknek és szekereknek robogása miatt megrendülnek kőfalaid, mikor bemegy kapuidon, amint be szoktak menni a megtörött városba.

11. Lovainak körmeivel tapodja meg minden utcádat, népedet fegyverrel öli meg, s erősséged oszlopai a földre dőlnek.

12. És prédára hányják gazdagságodat, és elragadozzák árúidat, és letörik kőfalaidat, s gyönyörűséges házaidat lerontják, és köveidet és fáidat, s még porodat is a víz közepére hányják.

13. És megszüntetem éneklésed hangosságát, és citeráid zengése nem hallatik többé. Ésa. 14,11. 23,16.

14. És kopasz sziklává teszlek; hálók kivető helye leszel, hogy többé meg ne építsenek; mert én, az Úr szóltam, ezt mondja az Úr Isten.

15. Így szól az Úr Isten Tírusznak: Bizonyára a te romlásod zuhanásától, mikor a sebesültek nyögnek, mikor a tebenned valók öltön-ölettetnek, megrendülnek a szigetek. Jer. 49,21.

16. És leszáll királyiszékéről a tenger minden fejedelme, és elvetik köntöseiket, s hímes ruháikat levetik: rettegésekbe öltöznek, a földön ülnek és rettegnek minden szempillantásban, s elborzadnak miattad. Jób 2,13. Ésa. 23,8. Jón. 3,6.

17. És gyászéneket kezdenek rólad, és ezt mondják néked: Mimódon veszél el te, akit laknak a tengerekről, te híres-neves város, mely hatalmas vala a tengeren, ő és lakosai, akik félelmükre valának minden mellettük lakozóknak! Ésa. 23,4. Jel. 18,9.

18. Ímé, rettegnek a szigetek zuhanásod napján, és megfélemlenek a tengerben való szigetek ilyen véged miatt.

19. Mert azt mondja az Úr Isten: Mikor én téged elpusztult várossá teszlek, mint amely városokat nem laknak; mikor a mélység árját felhozom reád, hogy beborítsanak a sok vizek;

20. Akkor levonszlak téged azokkal, kik sírgödörbe szállanak, a hajdan népéhez; és lakatlak téged a mélységek országában, a hajdan pusztaságaiban, együtt azokkal, akik sírgödörbe szálltak, hogy többé senki ne lakjék benned. És ha megmutattam dicsőségemet az élőknek földjén: Ésa. 14,15. Zak. 2,8. Luk. 10,15.

21. Rémségesen cselekszem veled és nem leszel; s keresni fognak, de többé örökké meg nem találnak, ezt mondja az Úr Isten. Zsolt. 37,36. Jer. 51,64.

Gyászének Tírusz felett

27 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Te pedig, embernek fia, kezdj gyászéneket Tíruszról.

3. És mondjad Tírusznak: Ki lakol a tenger révhelyein, ki a népek között kereskedik sok sziget felé, így szól az Úr Isten: Oh Tírusz, te ezt mondtad: Én tökéletes szépségben vagyok. Ésa. 23,3.

4. A tengerek szívében vannak határaid, építőid tökéletessé tették szépségedet.

5. Senir ciprusaiból építették mindkét oldaladat, cédrust hoztak a Libánonról, hogy árbócfát csináljanak néked.

6. Básán cserfáiból csinálták evezőidet; evezőpadjaidat a ciprusiak szigeteiről való sudár cédrusba foglalt elefántcsontból csinálták. Jer. 2,10.

7. Egyiptomi hímes fehér gyolcs volt vitorlád, hogy legyen zászlód; Elisának szigeteiről való kék és piros bíbor volt sátrad borítékja. 1Móz. 10,4. 1Krón. 1,7.

8. Szidón és Arvad lakói voltak evezőid; a te bölcseid, oh Tírusz, kik benned valának, azok voltak kormányosaid.

9. Gebal vénei és bölcsei voltak benned, kik hasadékaidat javítgaták; a tenger minden hajója és hajósa volt benned, hogy kicseréljék áruidat. Józs. 13,5. 1Kir. 5,18.

10. Perzsák és lídiaiak és líbiaiak voltak seregedben hadakozó férfiaid, pajzsot és sisakot függesztettek fel benned, amik ékessé tettek. Jer. 46,9.

11. Arvad fiai és sereged voltak kőfalaidon köröskörül, és kemény vitézek voltak tornyaidban; pajzsaikat felfüggesztették kőfalaidon köröskörül, mik tökéletessé tették szépségedet.

12. Társis volt a te kereskedőtársad, sok különféle gazdagsága miatt: ezüstöt, vasat, ónt és ólmot adtak ők áruidért. 2Krón. 20,36.

13. Jáván, Tubál és Mések, ezek a te kalmáraid; rabszolgákat és rézedényeket adtak cserébe áruidért. Jóel 3,6. Jel. 18,13.

14. Tógarma házából lovakat és lovagokat és öszvéreket adtak néked árukul.

15. Dédán fiai a te kalmáraid, sok sziget kereskedése van hatalmad alatt, elefántcsont szarukat és ébenfát hoztak néked adóba. 1Móz. 10,7.

16. Arám a te kereskedőtársad mesterműveid sokasága miatt; gránátot, bíbort, hímes ruhákat, fehér gyolcsot, korálokat és rubint adtak ők áruidért.

17. Júda és Izrael földje, ezek a te kalmáraid; búzát Minnithből és édes süteményt és mézet és olajat és balzsamot adtak csereáruidért. Bír. 11,33. 1Kir. 5,9. Csel. 12,20.

18. Damaszkusz a te kereskedőtársad mesterműveid sokaságában, sok különféle gazdagságod miatt Helbon borával és hófehér gyapjúval.

19. Vedán és Jáván Uzálból adtak áruidért: kovácsolt vasat, kásiát és jó illatú nádat, ezeket csereáruidért.

20. Dédán a te kalmárod, lovagláshoz való nyeregtakarókkal. 1Móz. 25,3.

21. Arábia és Kédár fejedelmei, ők mindnyájan hatalmad alatt kereskedének; bárányokkal, kosokkal és bakokkal kereskedének veled. 1Móz. 25,13. Ésa. 60,7.

22. Sába és Raema kalmárai a te kalmáraid; mindenféle drága fűszereket és mindenféle drágaköveket és aranyat adtak ők áruidért. 1Kir. 10,1. Zsolt. 72,10. Ésa. 60,6.

23. Hárán és Kanne és Eden, Sába kalmárai, Asszíria és Kilmad mind a te kereskedőtársad. 1Móz. 11,31. 2Kir. 19,12.

24. Ezek a te kalmáraid tökéletes árúkkal, bíbor és hímes köntösökkel és drága ruháknak kötelekkel egybekötött és cédrusfából csinált szekrényeivel, a te sokadalmadban.

25. Társis hajói hordozták árúidat, és megteltél, és felette igen híressé lettél a tengerek szívében. Ésa. 2,16.

26. Nagy vizekre vittek téged a te evezőid, a keleti szél összetört téged a tengerek szívében. Zsolt. 48,7.

27. Gazdagságod és áruid, csereáruid, hajósaid és kormányosaid, hasadékaid javítgatói és csereáruid árusai és minden hadakozó férfiaid, akik benned vannak, és minden benned való sokaság, beleesnek a tengerek szívébe zuhanásod napján.

28. Kormányosaid kiáltásának hangjára megrendülnek a mezőségek.

29. És kiszállnak hajóikból mindnyájan, kik az evezőt fogják, hajósok és a tengernek minden kormányosai a szárazföldre lépnek. Jel. 18,17.

30. És hallatják fölötted hangjukat, s keservesen kiáltanak, s port hintenek fejükre, hamuban fetrengenek. Jób 2,12.

31. És kopaszra nyiratkoznak miattad, és zsákba övezkednek, és sírnak feletted a szív keserűségében keserves sírással.

32. És kezdenek fölötted fájdalmukban gyászéneket, és így énekelnek rólad: Ki volt olyan, mint Tírusz? Mely most mint temető a tenger közepette!

33. Mikor kimennek vala áruid a tengerekből, sok népet megelégítél; gazdagságod és csereáruid sokaságával meggazdagítád a földnek királyait.

34. Most összeomlottál a tengerekről le a vizek mélységébe, csereáruid és egész sokaságod benned elsüllyedt.

35. A szigetek minden lakosai elborzadnak miattad, s királyaik iszonyodva megiszonyodnak, orcáik rángatóznak.

36. A népek közt való kereskedők fütyülnek feletted. Rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel! Jer. 18,16.

Tírusz fejedelme ellen

28 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Mondjad Tírus fejedelmének: Ezt mondja az Úr Isten: Mivelhogy felfuvalkodott szíved és ezt mondtad: Isten vagyok én, Isten székében ülök a tengerek szívében, holott csak ember vagy és nem Isten, mégis olyanná tetted szíved, mint az Isten szíve, Péld. 18,12. Ésa. 14,13. 31,3. Jer. 49,16. 2Thess. 2,4.

3. Lám, hát bölcsebb volnál te Dánielnél! Semmi elrejtett dolog nem homályos néked! Zak. 9,2. 3.

4. Bölcsességeddel és értelmeddel gyűjtöttél magadnak gazdagságot, s gyűjtöttél aranyat s ezüstöt kincses házaidba.

5. Bölcsességednek nagy voltával kereskedésed közben megsokasítád gazdagságodat, és felfuvalkodott szíved gazdagságod miatt. 5Móz. 8,12–14. Zsolt. 62,10.

6. Ezokáért így szól az Úr Isten: Mivel olyanná tetted szíved, mint az Isten szíve: Dán. 7,25. 11,36. Csel. 12,22. 2Thess. 2,4.

7. Azért ímé, hozok reád idegeneket, a nemzetek legkegyetlenebbjeit, és kivonják fegyvereiket bölcsességed szépsége ellen, és bemocskolják fényességedet.

8. A sírgödörbe szállítanak alá, s meghalsz a megölettek halálával a tengerek szívében.

9. Vajon mondván mondod-é megölőd előtt: Isten vagyok én? Holott ember vagy és nem Isten a téged átütőnek kezében!

10. Körülmetéletlenek halálával halsz meg, idegeneknek keze által. Mert én szóltam, ezt mondja az Úr Isten.
rész 31,18. 1Sám. 17,26. 36.

11. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

12. Embernek fia! Kezdj gyászéneket Tírusz királyáról, és mondd néki: Így szól az Úr Isten: Te voltál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben.

13. Édenben, Isten kertjében voltál; rakva voltál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jáspissal, társiskővel és onixszal, berillussal, zafírral, gránáttal és smaragddal; és karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, melyen teremtetél.
1Móz. 2,8. Ésa. 51,3.

14. Felkent oltalmazó kerub voltál; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt jártál.
rész 20,40. 2Móz. 25,20. Ésa. 14,13.

15. Feddhetetlen voltál útjaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned. Ésa. 14,12.

16. Kereskedésed bősége miatt benső d erőszakossággal telt meg és vétkezél; azért levetélek téged az Isten hegyéről, és elvesztélek, te oltalmazó kerub, a tüzes kövek közül.

17. Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességedben; a földre vetettelek királyok előtt, adtalak szemük gyönyörűségére.
2Pét. 2,6. Júd. 7.

18. Vétkeid sokaságával kereskedésed hamisságában megfertőztetted szenthelyeidet; azért tüzet hoztam ki benső dből, ez emésztett meg téged; és hamuvá tettelek a földön mindenek láttára, akik reád néznek. Ámós 1,10.

19. Mindnyájan, akik ismertek a népek közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel!

20. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

21. Embernek fia! Vesd tekintetedet Szidónra, és prófétálj ellene.
Ésa. 23,4. 12. Jer. 25,22. 27,3.

22. És mondjad: Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, Szidón, és megdicsőítem magamat közepetted, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor ítéleteket cselekszem benne, és megszentelem magamat benne. 2Móz. 14,4.

23. És bocsátok reá döghalált és vért utcáira, és sebesültek hullanak el benne fegyver miatt, mely reájön mindenfelől; hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

24. És ne legyen többé Izrael házának szúró tövise és fájdalomszerző tüskéje mindazok között, kik körülöttük vannak, kik őket megvetik, és tudják meg, hogy én vagyok az Úr. 4Móz. 33,55. Józs. 23,13.

Izrael bátorságos nyugodalma

25. Így szól az Úr Isten: **Mikor egybegyűjtöm Izrael házát a népek közül, kik közé szétszórattak, akkor megszentelem magamat rajtuk a pogányok szemeláttára, és laknak az ő földjükön**, melyet adtam Jákóbnak, az én szolgámnak.
Zsolt. 106,45. Ésa. 11,12. Jer. 32,37. Hós. 1,11.

26. **És laknak azon bátorsággal, és házakat építenek s szőlőket plántálnak, és laknak bátorsággal, mikor ítéleteket cselekedtem mindazokon, kik őket megvetik vala körülöttük**, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük.
Ésa. 65,21. Jer. 31,5. Ámós 9,14.

Egyiptom ellen

29 A tizedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónap tizenkettedikén lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Vesd tekintetedet a fáraóra, Egyiptom királyára, és prófétálj ellene és egész Egyiptom ellen.
Ésa. 19,1. Jer. 25,19. 46,2. 25. Jóel 3,19.

3. Szólj és mondjad: Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, fáraó, Egyiptom királya, te nagy krokodil, aki fekszik folyói közepette, aki ezt mondja: Enyém az én folyóm, és én teremtettem magamnak.
Zsolt. 74,13. 14. Ésa. 27,1. 51,9. Jer. 44,30.

4. És horgokat vetek szádba, és azt cselekszem, hogy folyóid halai odaragadjanak pikkelyeidhez, és kivonlak folyóid közepéből, és folyóid minden halait, melyek odaragadnak pikkelyeidhez.
2Kir. 19,28. Ésa. 37,29.

5. És kivetlek a pusztába téged és folyóid minden halát; a mező színére esel; egybe nem szedetel s nem gyűjtetel; a földi vadaknak s az égi madaraknak adlak eledelül. Jer. 7,33. 8,2. 16,4.

6. És megtudják mindnyájan Egyiptom lakói, hogy én vagyok az Úr. Mivelhogy ők nádszálbot valának Izrael házának;
2Kir. 18,21. Ésa. 36,6.

7. Melyet ha megfognak kezükkel, összetörsz, s felhasítod egész vállukat, és ha reád támaszkodnak, összeroppansz, s megrázod egész derekukat;

8. Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé, hozok ellened fegyvert, és kivágok belőled embert és barmot.

9. És legyen Egyiptom földje pusztasággá és sivataggá, és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Mivelhogy azt mondja: A folyó enyém, és én teremtettem; Péld. 16,18.

10. Ezokáért ímé, én ellened megyek, és folyóid ellen, és teszem Egyiptom földjét nagy pusztaságok pusztaságává Migdoltól fogva Siénéig, és Szerecsenország határáig. 2Móz. 14,2. Jer. 44,1.

11. Ne menjen át azon emberi láb, se baromi láb ne menjen át rajta, és ne lakják negyven esztendeig.

12. És adom Egyiptom földjét pusztaságra az elpusztult földek között, s városai lesznek az elpusztult városok közt pusztaságban negyven esztendeig, és eloszlatom az egyiptomiakat a nemzetek közé, s szétszórom őket a tartományokba.

13. Mert így szól az Úr Isten: Negyven esztendő múlva egybegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, kik közé szétszóratak. Ésa. 19,23.

14. És visszahozom Egyiptom foglyait s visszaviszem őket Pathrós földjére, az ő eredetük földjére, és ott lesznek alacsony királyság.

15. A többi királyságokhoz képest alacsony lészen s többé nem emeli magát a nemzetek fölé; és megkevesbítem őket, hogy el ne tapodják a nemzeteket.

16. És nem lesz többé Izrael házának bizodalma, mely vétekre emlékeztessen engem, midőn feléje hajlanak, és megtudják, hogy én vagyok az Úr Isten. Ésa. 30,2.

17. És lőn a huszonhetedik esztendőben, az első hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! Nabukodonozor Babilon királya nagy fáradsággal fárasztotta seregét Tírusz ellen: minden fő megkopaszult és minden váll feltört; de jutalma nem lőn néki és seregének Tíruszból a fáradságért, amellyel miatta fáradott.
Jer. 27,6.

19. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Ímé, én Nabukodonozornak a babiloni királynak adom Egyiptom földjét, és elviszi gazdagságát, s elragadja ragadományát, s elprédálja prédáját, és ez lesz jutalma seregének.

20. Fizetésül, amelyért fáradott, adom néki Egyiptom földjét, mert értem cselekedtek, ezt mondja az Úr Isten. Ésa. 45,3.

21. Azon a napon szarvat sarjasztok Izrael házának, és a te szádat megnyitom közöttük, és megtudják, hogy én vagyok az Úr. 1Sám. 2,10. Zsolt. 92,10. 132,17. Luk. 21,15.

Ítélet jön Egyiptomra

30 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Prófétálj és mondd: Így szól az Úr Isten: Jajgassatok! Jaj annak a napnak! Ésa. 13,6.

3. Mert közel egy nap és közel az Úrnak napja, felhőnek napja, a pogányok ideje lesz az. Jóel 2,1.

4. És bemegy a fegyver Egyiptomba, és lesz reszketés Szerecsenországban, mikor hullanak a sebesültek Egyiptomban, és elviszik gazdagságát, s elrontatnak fundamentumai. Jer. 50,15.

5. A szerecsenek s a líbiaiak s a lídiaiak és az egész gyülevész és Kúb és a szövetség földjének fiai velük együtt fegyver miatt hullnak el. Jer. 25,20.

6. Így szól az Úr: És elessenek, akik Egyiptomot támogatják, és alászálljon erősségé-

nek kevélysége: Migdoltól fogva Siénéig fegyver miatt hullanak el benne, ezt mondja az Úr Isten.

7. És elpusztulnak elpusztult tartományok között, és városai elpusztult városoknak közepette lesznek.

8. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor tüzet vetek Egyiptomra, és összetörik minden segítője.

9. Azon a napon követek mennek ki előttem hajókon a bátorságban lakó Szerecsenország elrémítésére, s lészen rettegés bennük Egyiptom ama napján; mert ímé jön! Zsolt. 48,6. Ésa. 18,1. 2.

10. Ezt mondja az Úr Isten: És megszüntetem Egyiptom lármáját Nabukodonozor, babiloni király keze által.

11. Ő és az ő népe ővele együtt, a nemzetek legkegyetlenebbjei, elhozatnak a föld elvesztésére, és kivonják fegyverüket Egyiptom ellen, és betöltik a földet megölettekkel.

12. És a folyóvizeket kiszárasztom, és eladom a földet gonoszok kezébe, és elpusztítom a földet s teljességét idegenek keze által, én, az Úr szólottam. Ésa. 19,4.

13. Így szól az Úr Isten: És elvesztem a bálványokat és megszüntetem a bálványképeket Nófból s a fejedelmet Egyiptom földjéről, nem lészen többé, és bocsátok félelmet Egyiptom földjére. Ésa. 19,16. Zak. 10,11. 13,2. 1Kor. 8,4.

14. És elpusztítom Pathrót, s vetek tüzet Zoánra, és teszek ítéleteket Nóban. Zsolt. 78,12.

15. És kiöntöm haragomat Sinre, Egyiptom erősségére, és kivágom a sokaságot Nóból.

16. És vetek tüzet Egyiptomra, kínok közt vergődik Sin, és Nó megtörik és Nófba betörnek fényes nappal.

17. Aven és Fibéseth ifjai fegyver miatt hullanak el, és ők maguk fogságra mennek. 1Móz. 41,45.

18. És Tehafneheszben megsötétedik a nap, mikor ott összetöröm Egyiptom pálcáját, és megszűnik benne erejének kevélysége, őt magát felhő takarja el, és leányai fogságra mennek. Jer. 2,16. 46,14.

19. És cselekszem ítéleteket Egyiptomban, és megtudják, hogy én vagyok az Úr.

20. És lőn a tizenegyedik esztendőben, az első hónapban, a hónap hetedikén, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

21. Embernek fia! A fáraónak, Egyiptom királyának karját eltörtem, és ímé be nem kötötték, hogy megorvosolják, hogy tegyenek körülkötést reá, hogy megerősödjék fegyverfogásra. Zsolt. 10,15. 37,17. Jer. 46,11. 48,25.

22. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Ímé, a fáraó ellen megyek, Egyiptomnak királya ellen, és eltöröm mind a két karját, azt, amely még erős, és azt, amely már eltörött, s elejtetem vele kezéből a fegyvert. 2Kir. 24,7. Zsolt. 37,17.

23. És eloszlatom az egyiptombelieket a nemzetek közé, és szétszórom őket a tartományokba.

24. És megerősítem Babilon királyának karjait, és adom az én fegyveremet kezébe, és eltöröm a fáraó karjait, és nyögni fog előtte, mint a megsebesültek szoktak.

25. Megerősítem azért Babilon királyának karjait, a fáraó karjai pedig leessenek, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor adom fegyveremet Babilon királyának kezébe, hogy azt kinyújtsa Egyiptomnak földje ellen. Jer. 44,30.

26. És eloszlatom az egyiptomiakat a nemzetek közé, és szétszórom őket a tartományokba, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.

Asszíria intő példa Egyiptomnak

31 És lőn a tizenegyedik esztendőben, a harmadik hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr szava hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Szólj a fáraónak, Egyiptom királyának és az ő sokaságának: Kihez vagy hasonló a te nagyságodban?

3. Ímé, Assúr cédrus vala a Libánonon, szép ágakkal és sűrű gallyaival árnyékot tartó s magas növésű, melynek felhőkig ért a teteje. Náh. 3,18.

4. Víz nevelte naggyá, a mélység vizei tették magassá, folyóikkal körüljárták ültetése földjét, s csak folyásaikat bocsáták a mező egyéb fáihoz.

5. Ennek okáért magasabb lett növése a mező minden fájánál: s megsokasulának

ágai, s hosszúra növekedének gallyai a sok víztől, midőn kiterjeszté azokat. Ésa. 10,7–11.

6. Az ő ágain csinál vala fészket minden égi madár, és gallyai alatt fiadzott a mező minden vada, s árnyékában lakik vala sokmindenféle nép. Dán 4,12.

7. És széppé lett magasságával, hosszan kiterjedt ágaival, mert gyökere sok víz felé nyúlik vala.

8. A cédrusok el nem takarták őt az Isten kertjében, a ciprusok nem voltak hasonlók ágaihoz, s a platánoknak nem voltak olyan gallyai, mint néki; Isten kertjében egy fa sem volt hasonló hozzá az ő szépségében. 1Móz. 2,8.

9. Széppé tettem őt az ő sok ágaival, úgyhogy irigykedett rá Éden minden fája az Isten kertjében. Zsolt. 75,6.

10. Ennekokáért így szól az Úr Isten: Mivelhogy magasra növekedtél, és fölemelé tetejét a felhők közé, és szíve felfuvalkodott az ő magasságában;
Péld. 18,12. Dán. 5,20.

11. Azért adom őt a nemzetek urának kezébe, bánjék el vele, gonoszságáért kiűztem őt.

12. És kivágták őt az idegenek, a nemzetek legkegyetlenebbjei, és leterítették. A hegyekre és minden völgyekbe hullottak ágai, és összetörtek gallyai a föld minden mélységében, és leszállt árnyékából a föld minden népe, és ott hagyták őt.

13. Ledőlt törzsökén lakik vala minden égi madár, és ágaihoz gyűl vala a mező minden vada; Ésa. 18,6.

14. Azért, hogy magasra ne növekedjék egy víz mellett való fa se, és föl ne emelje tetejét a felhők közé; hogy ne bízzék önmagában kevélyen senki a vízivók közül; mert mindnyájan halálra adattak a mélység országába az emberek fiai közt azokhoz, akik sírgödörbe szálltak. Zsolt. 82,7.

15. Így szól az Úr Isten: Azon a napon, amelyen sírba aláméne, gyászba öltöztetém miatta a mélység vizeit, és megtartóztatám folyóikat, úgyhogy a sok víz elzáraték, s meggyászoltatám őt a Libánonnal, és a mező minden fája elepede miatta.

16. Zuhanásának hangja miatt megreszkettetém a nemzeteket, mikor leszállítám őt a sírba együtt velük, kik sírgödörbe szállnak; és vigasztalást vett a mélység országában Éden minden fája, a Libánon szépsége és java, minden vízivó.
Ésa. 14,8. 15.

17. Ezek is alászállottak vele a sírba azokhoz, akik fegyverrel ölettek meg, s akik mint segítőtársai árnyékában ülének a nemzetek között. JerSir. 4,20.

18. Kihez vagy hát hasonló dicsőségben és nagyságban Éden fái közt!? Hiszen le fogsz szállíttatni Éden fáival a mélység országába; körülmetéletlenek közt fekszel együtt a fegyverrel megölettekkel. A fáraó ez és minden sokasága, ezt mondja az Úr Isten. Zsolt. 52,7.

Siratóének Egyiptom felett

32 És lőn a tizenkettedik esztendőben, a tizenkettedik hónapban, a hónap elsején, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Kezdj gyászéneket a fáraóról, Egyiptom királyáról, és mondjad néki: Nemzetek fiatal oroszlánja, elvesztél; hiszen te olyan voltál, mint a krokodil a tengerekben, mert kijöttél folyóidon és megháborítád lábaiddal a vizeket és felzavartad folyóikat. Ésa. 27,1.

3. Így szól az Úr Isten: Ezért kivetem rád hálómat sok nép serege által, és kihúznak téged varsámban.

4. És leterítlek a földre, a mezőség színére vetlek, és reád szállítom az ég minden madarát, s megelégítem belőled az egész föld vadait. 1Sám. 17,46.

5. S vetem húsodat a hegyekre, és betöltöm a völgyeket rothadásoddal.

6. És megitatom áradásod földjét véredből mind a hegyekig, s a mélységek megtelnek belőled.

7. És mikor eloltalak, beborítom az eget, s csillagait besötétítem, a napot felhőbe borítom, és a hold nem fényeskedik fényével.
Ésa. 13,10. Jóel 2,31. Ámós 8,9. Mát. 24,29. Jel. 6,12.

8. Minden világító testet megsötétítek miattad az égen, és bocsátok sötétséget földedre, ezt mondja az Úr Isten.

9. És megszomorítom sok nép szívét, ha elhíresztelem romlásodat a nemzetek között, a földeken, amelyeket nem ismersz.

10. És cselekszem, hogy elborzadjanak miattad a sok népek, s királyaik rémüljenek el rémüléssel miattad, mikor villogtatom fegyveremet előttük, s remegni fognak minden szempillantásban, mindenki az ő életéért, zuhanásod napján.

11. Mert így szól az Úr Isten: A babiloni király fegyvere jön reád. Jer. 46,26.

12. Vitézeknek fegyvereivel hullatom el sokaságodat, ők a népek legkegyetlenebbjei mindnyájan; és elpusztítják Egyiptom kevélységét, és elvész minden sokasága.

13. És elvesztem minden barmát a sok vizek mellől, és nem zavarja fel azokat többé ember lába, sem barmok körme azokat föl nem zavarja.

14. Akkor meghiggasztom vizeiket, és folyóikat, olajként folyatom, ezt mondja az Úr Isten,

15. Mikor Egyiptom földjét pusztasággá teszem, és kipusztul a föld teljességéből, mert megverek minden rajta lakót, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr.
2Móz. 7,5. Zsolt. 9,16.

16. Gyászének ez és sírva énekeljék; a népek leányai énekeljék sírva; Egyiptomról és minden sokaságáról énekeljék sírva, ezt mondja az Úr Isten.
2Sám. 1,17. 2Krón. 35,25.

Egyiptom is a népek temetőjébe kerül

17. És lőn a tizenkettedik esztendőben, a hónap tizenötödikén, lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! Sírj Egyiptom sokaságán, és szállítsd alá őt te és a hatalmas nemzetek leányai a mélységek országába azokhoz, kik sírgödörbe szálltak.

19. Kinél nem voltál volna kedvesebb? Szállj alá, hadd fektessenek a körülmetéletlenek mellé!

20. A fegyverrel megölettek közt essenek el! A fegyver átadatott; húzzátok lefelé őt és minden sokaságát!

21. Szólni fognak felőle a vitézek hatalmasai a sír közepéből együtt az ő segítőivel: alászállottak, hogy itt feküdjenek a körülmetéletlenek, mint fegyverrel megöltek! Ésa. 1,31. 14,9. 10.

22. Itt van Assúr és egész sokasága, körülötte sírjai, mindnyájan megölettek, kik fegyver miatt hullottak el,

23. Akinek sírjai a sírgödör legmélyén vannak és sokasága az ő sírja körül van, mindnyájan megölettek, fegyver miatt elestek, kik félelmére voltak az élők földjének. Ésa. 14,15. Náh. 3,1. 7.

24. Itt van Elám és egész sokasága az ő sírja körül, mindnyájan megölettek, kik fegyver miatt hulltak el, kik alászálltak körülmetéletlenül a mélységek országába, kik félelmére voltak az élők földjének, és viselik gyalázatukat azok mellett, kik sírgödörbe szálltak. Jer. 49,34.

25. A megölettek között vetettek néki ágyat minden sokaságával, körülötte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére voltak az élők földjének, és viselik gyalázatukat azok mellett, akik sírgödörbe szálltak; a megölettek közé vetették őket!
2Sám. 3,31.

26. Itt van Mések-Tubál és minden sokasága, körülötte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére voltak az élők földjének. 1Móz. 10,2.

27. És nem feküsznek együtt az erősekkel, kik elestek a körülmetéletlenek közül, kik hadiszerszámaikkal szálltak alá a sírba s kiknek az ő fegyvereiket fejük alá tették; mert lőn az ő vétkük csontjaikon, mivelhogy félelmére voltak a vitézeknek az élők földjén. Ésa. 14,18.

28. Te is a körülmetéletlenek közt rontatol meg, és fekszel a fegyverrel megölettek mellett.

29. Itt van Edom királyaival és minden fejedelmével, kik vettettek erősségükben a fegyverrel megöltekhez, ők a körülmetéletlenekkel feküsznek s azokkal, akik sírgödörbe szálltak.

30. Ott vannak észak uralkodói mindnyájan, és minden szidóni, akik alászálltak a megölettekkel, rettenetes voltukban, erősségükben megszégyenülve; és feküsznek körülmetéletlenül a fegyverrel megölettek mellett, és viselik gyalázatukat a sírgödörbe szálltak között.

31. Ezeket látni fogja a fáraó, és megvigasztalódik minden sokasága felől; fegyverrel ölettek meg a fáraó és minden ő serege, ezt mondja az Úr Isten,

32. Mert félelmére adtam őt az élők földjének; ezért ott vetnek ágyat néki a körülmetéletlenek között, a fegyverrel megölettek mellett, a fáraónak és minden sokaságának, ezt mondja az Úr Isten.

Az őrállók kötelességéről

33 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Szólj néped fiaihoz és mondjad nékik: Mikor fegyvert hozok valamely földre, és a föld népe választ egy férfit őmaguk közül, és őt őrállójukká teszik: rész 3,11. 2Sám. 18,24. 2Kir. 9,17. Ésa. 21,8. Hós. 9,8.

3. **És ő látja jönni a fegyvert a földre, és megfújja a trombitát, és meginti a népet;**

4. **Ha valaki hallja a trombitaszót, de nem hajt az intésre, s aztán a fegyver eljön és őt utoléri: az ő vére az ő fején lesz.**

5. **Hallotta a trombitaszót, de nem hajtott az intésre, tehát az ő vére őrajta lesz; és ha hajtott az intésre, megmentette életét.**

6. **Ha pedig az őrálló látja a fegyvert jönni, s nem fújja meg a trombitát, és a nép nem kap intést, és eljön a fegyver s utolér közülük valakit, ez a maga vétke miatt éretett utol, de vérét az őrálló kezéből kérem elő.** Ésa. 56,10.

7. És te, embernek fia, őrállóul adtalak téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz a számból, megintsed őket az én nevemben. rész 3,17. Hab. 2,1.

8. Ha ezt mondom a hitetlennek: Hitetlen, halálnak halálával halsz meg; és te nem szólasz, hogy visszatérítsd a hitetlent az ő útjáról: az a hitetlen vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. Péld. 8,36. Ésa. 3,11.

9. De ha te megintetted a hitetlent az ő útja felől, hogy térjen meg róla, de nem tért meg útjáról, ő vétke miatt meghal, de te megmentetted az életedet. Luk. 12,47.

10. Te pedig, embernek fia, mondjad Izrael házának: Ezt mondjátok, mondván: Bizony a mi bűneink és vétkeink rajtunk vannak, és bennük mi megrothadunk, mimódon éljünk azért? Ésa. 49,14.

11. Mondjad nékik: **Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában, hanem hogy a hitetlen megtérjen útjáról és éljen.** Térjetek meg, térjetek meg gonosz útjaitokról! Hiszen miért halnátok meg, oh Izrael háza! 2Sám. 14,14. 2Pét. 3,9.

12. Te pedig, embernek fia, szólj néped fiaihoz: Az igaznak igazsága meg nem menti őt a napon, amelyen vétkezik, és a hitetlen hitetlensége által el nem esik a napon, melyen megtér hitetlenségéből, és az igaz nem élhet az ő igazsága által a napon, melyen vétkezik. 2Krón. 7,14.

13. Mikor ezt mondom az igazról: Élvén éljen; és ő bízván igazságában, gonoszságot cselekszik: semmi igazsága emlékezetbe nem jön, és gonoszsága miatt, melyet cselekedett, meghal. Luk. 18,9.

14. S ha mondom a hitetlennek: Halállal halsz meg; és ő megtér bűnéből és törvény szerint s igazságot cselekszik; Mik. 6,8.

15. Zálogot visszaad a hitetlen, rablottat megtérít, az életnek parancsolataiban jár, többé nem cselekedvén gonoszságot: élvén él, és meg nem hal. 2Móz. 22,1. 3Móz. 18,5. 4Móz. 5,6. 7. Mát. 19,17. Luk. 19,8.

16. Semmi ő vétke, mellyel vétkezett, emlékezetbe nem jön néki; törvény szerint és igazságot cselekedett, élvén él. Zsolt. 103,3. 12. Ésa. 1,18. Jer. 33,8. Mik. 7,19. Csel. 10,43. Róm. 11,27. 1Tim. 1,15. 2Tim. 1,10.

17. És ezt mondják néped fiai: Nem igazságos az Úrnak útja, holott az ő útjuk nem igazságos.

18. Mikor az igaz elfordul az ő igazságától s gonoszságot cselekszik, meghal amiatt.

19. És mikor a hitetlen elfordul az ő hitetlenségétől és törvény szerint s igazságot cselekszik, él amiatt.

20. És azt mondjátok: Nem igazságos az Úrnak útja: mindeniteket az ő útja szerint ítélem meg, Izrael háza.

21. És lőn fogságunknak tizenkettedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónap ötödikén, jöve hozzám egy menekült Jeruzsálemből, mondván: Megvétetett a város! 2Kir. 25,4.

22. És az Úrnak keze lőn énrajtam este a menekült eljötte előtt, és megnyitá számat, mikorra az hozzám jöve reggel, és megnyilatkozék szám, s nem valék néma többé.

23. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

24. Embernek fia! Azok, kik amaz elpusztított helyeket lakják Izrael földjén, ezt mondják, mondván: Egyetlen egy volt Ábrahám, mikor örökségül kapta a földet, mi pedig sokan vagyunk, nékünk a föld örökségül adatott.
Ésa. 51,2. Mik. 3,11. Mát. 3,9. Ján. 8,39. Csel. 7,5.

25. Ezokáért mondjad nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Véreset esztek, és szemeiteket bálványaitokra emelitek, és vért ontotok; és a földet örökségül kapnátok? 1Móz. 9,4.

26. Fegyveretekben bíztatok, utálatosságot cselekedtetek, és mindenitek az ő felebarátja feleségét tisztátalanná tette; és a földet örökségül kapnátok?

27. Ezt mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Élek én, hogy akik az elpusztult helyeken vannak, fegyver miatt hullnak el; és aki a mezőnek színén, azt a vadaknak adtam eledelül, és akik az erősségekben és a barlangokban vannak, döghalállal halnak meg. Bír. 6,2. 1Sám. 13,6.

28. És teszem a földet pusztaságok pusztaságává, s megszűnik erősségének kevélysége, és puszták lesznek Izrael hegyei, mert nem lesz, aki átmenjen rajtuk.

29. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor a földet pusztaságok pusztaságává teszem mindenféle utálatosságukért, melyeket cselekedtek.

30. És te, embernek fia, néped fiai beszélgetnek felőled a falak mellett s a házaknak ajtaiban; és egyik a másikkal szól, mindenki az ő atyjafiával, mondván: Jertek, kérlek, és halljátok: Micsoda beszéd az, amely az Úrtól jön ki? Ésa. 29,13.

31. És eljönnek hozzád, ahogy a nép össze szokott jönni, s odaülnek elődbe, mint az én népem, és hallgatják beszédedet, de nem cselekszik, hanem szerelmeskedő énekként veszik azokat ajkukra, szívük pedig nyereség után jár.

32. És ímé, te olyan vagy nékik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangú, s mint valamely jó hegedűs; csak hallják beszédedet, de nem cselekszik azokat.
Jak. 1,22.

33. De ha beteljesednek, mert ímé beteljesednek, megtudják, hogy próféta volt közöttük.

Jövendölés a hűtlen pásztorok ellen

34 És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Prófétálj Izrael pásztorai felől, prófétálj és mondjad nékik, a pásztoroknak: Így szól az Úr Isten: Jaj Izrael pásztorainak, akik önmagukat legeltették! **Avagy nem a nyájat kell-é legeltetni a pásztoroknak**? Jer. 23,1. 4. Zak. 11,1–9. 17.

3. A tejet megettétek, és a gyapjúval ruházkodtatok, a hízottat megöltétek; a nyájat nem legeltettétek. Ésa. 56,11. Mik. 3,3.

4. A gyöngéket nem erősítettétek, és a beteget nem gyógyítottátok, s a megtöröttet nem kötözgettétek, s az elűzöttet visszanem hoztátok és az elveszettet meg nem kerestétek, hanem keményen és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk; Zak. 11,16. Luk. 15,4. 2Tim. 2,24. 1Pét. 5,3.

5. Szétszóródtak hát pásztor nélkül, és mindenféle mezei vadak eledelévé lettek, és szétszóródtak;
Ésa. 56,9. Mát. 9,36. 1Pét. 2,25.

6. Tévelygett nyájam minden hegyen s minden magas halmon, és az egész föld színén szétszóródott az én nyájam, s nem volt, aki keresné, sem aki tudakozódnék utána. Jer. 50,6.

7. Annakokáért, ti pásztorok, halljátok meg az Úr beszédét:

8. Élek én, ezt mondja az Úr Isten, mivelhogy az én nyájam ragadománnyá lett, és az én nyájam mindenféle mezei vadak eledelévé lett, pásztor hiányában, és nem keresték az én pásztoraim az én nyájamat, hanem legeltették a pásztorok önmagukat, és az én nyájamat nem legeltették;
Ján. 21,17. Csel. 20,28. Róm. 16,17. 18.

9. Ennekokáért, ti pásztorok, halljátok meg az Úr beszédét:

10. Így szól az Úr Isten: Ímé, megyek a pásztorok ellen, és előkérem nyájamat az ő kezükből, s megszüntetem őket a nyáj legeltetésétől, és nem legeltetik többé a pász-

torok önmagukat, s kiragadom juhaimat szájukból, hogy ne legyenek nékik ételül.
Zsolt. 72,12–14. Jer. 21,13. 52,24–27. Zsid. 13,17.

11. Mert így szól az Úr Isten: **Ímé, én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozódom utána.**

12. Miképpen a pásztor tudakozódik nyája után, amely napon ott áll elszéledt juhai között; így tudakozódom nyájam után, és kiszabadítom őket minden helyről, ahova szétszóródtak a felhőnek s borúnak napján. Jóel 2,2. Ján. 10,14. 15.

13. **És kihozom őket a népek közül s egybegyűjtöm a földekről, és beviszem őket az ő földjükre,** és legeltetem őket Izrael hegyein, a mélységekben s a föld minden lakóhelyén.
Ésa. 65,9. 10. Jer. 23,3. 36,24.

14. Jó legelőn legeltetem őket, és Izrael magasságos hegyein leszen akluk, ott feküsznek jó akolban, s kövér legelőn legelnek Izrael hegyein.
Zsolt. 23,1. 2. Jer. 33,12. Ján. 10,9. 10.

15. **Én magam legeltetem nyájamat, s én nyugosztom meg őket, ezt mondja az Úr Isten;**

16. **Az elveszettet megkeresem, s az elűzöttet visszahozom, s a megtöröttet kötözgetem, s a beteget megerősítem;** a kövéret és keményszívűt elvesztem, és legeltetem őket igazsággal. Ésa. 40,11.
Mik. 4,6. Mát. 18,11. Márk 2,17. Luk. 5,32. 19,10.

17. **Ti pedig, én juhaim, így szól az Úr Isten, ímé én ítéletet teszek juh és juh között, a kosok és bakok közt.**
Zak. 10,3. Mát. 25,32.

18. Avagy kevés-é néktek, hogy a jó legelőt legelitek, hogy még legelőitek maradékát lábaitokkal eltapodjátok? És hogy a víz tisztáját isszátok, hogy még a maradékát lábaitokkal felzavarjátok? Mát. 23,13.

19. És az én juhaim a ti lábaitok tapodását legelik, s lábaitok zavarását isszák!

20. Annakokáért így szól az Úr Isten hozzájuk: Ímé én, én teszek ítéletet kövér és ösztövér juh között,

21. Mivelhogy oldallal és vállal eltaszítok és szarvaitokkal elökleltek minden erőtlent, míg szétszórván, azokat kiűzitek;

22. **És megtartom az én juhaimat, hogy többé ne legyenek zsákmányul, és ítéletet teszek juh és juh között.**

23. **És állítok föléjük egyetlenegy Pásztort, hogy legeltesse őket:** az én szolgámat, Dávidot, Ő legelteti őket, s Ő lesz nékik Pásztoruk. Ésa. 40,11. Jer. 23,4. 30,9.
Hós. 3,5. Ján. 10,11. Zsid. 13,20. 1Pét. 2,25.

24. **Én pedig, az Úr, leszek nékik Istenük, és az én szolgám, Dávid, fejedelem közöttük. Én, az Úr mondottam.**
1Móz. 17,7. 2Móz. 29,45. Luk. 1,32.

25. **És szerzek övelük békességnek szövetségét,** és megszüntetem a gonosz vadakat a földről, hogy bátorságosan lakhassanak a pusztában és alhassanak az erdőkben. 3Móz. 26,6. Ésa. 11,6. Jer. 23,6. Hós. 2,18.

26. **És adok reájuk és az én magaslatom környékére áldást,** és bocsátom az esőt idejében; áldott esők lesznek.
1Móz. 12,2. 3Móz. 26,4.
Zsolt. 68,9. Ésa. 56,7. Zak. 8,13. Mal. 3,10.

27. A mező fája megadja gyümölcsét s a föld megadja termését, és lesznek földjükön bátorságosan, és megtudják, hogy én vagyok az Úr, mikor eltöröm jármuk keresztfáit, és kimentem őket azok kezéből, kik őket szolgasorban tartják.
Zsolt. 85,12. Ésa. 4,2. Jer. 2,20. 25,14.

28. **És nem lesznek többé prédául a pogányoknak,** s a föld vadai nem eszik meg őket; és laknak bátorságosan, s nem lesz, aki felijessze őket. rész 36,4.

29. És támasztok nékik drága plántaföldet, hogy többé meg ne emésztessenek éhség miatt a földön, s ne viseljék többé a pogányok gyalázatát; Ésa. 11,1.

30. **És megismerik, hogy én, az Úr, az ő Istenük, velük vagyok, és ők népem, Izrael háza, ezt mondja az Úr Isten;**

31. **Ti pedig az én juhaim, legelőm nyája vagytok, emberek vagytok, én pedig Istenetek, ezt mondja az Úr Isten.**
Zsolt. 100,3. Ján. 10,11. 2Tim. 1,12.

Jövendölés Edom ellen

35 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Vesd tekintetedet Seir hegyére, és prófétálj ellene.
Jer. 49,7. Ámós 1,11. Abd. 10.

3. És mondjad néki: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek, Seir hegye, és kinyújtom kezemet reád, s teszlek pusztaságok pusztaságává.

4. Városaidat pusztaságra vetem, és te pusztulásra jutsz, és megtudod, hogy én vagyok az Úr.

5. Mivelhogy örökkévaló gyűlölséget tartasz, és odaadtad Izrael fiait a fegyver kezébe veszedelmük idején, az utolsó vétek idején; Zsolt. 137,7. Dán. 9,24.

6. Ennekokáért élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy vérré teszlek téged, és vér kergessen téged. Te nem gyűlölted a vért, a vér kergessen hát téged. Zsolt. 109,17. Ésa. 63,3.

7. És teszem Seir hegyét pusztaságok pusztaságává, és kiirtom belőle az átmenőt és visszatérőt.

8. És betöltöm hegyeit megölettjeivel; halmaid és völgyeid és minden mélységed: fegyverrel megölettek hullanak beléjük.

9. Örök pusztasággá teszlek, és városaidat ne lakják, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. Jer. 49,17. Mal. 1,3. 4.

10. Mivelhogy ezt mondod: Az a két nemzet és az a két föld enyém lesz és örökségül bírjuk, holott az Úr ott volt; Zsolt. 83,4.

11. Annakokáért élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy a te haragod és fölgerjedésed szerint cselekszem veled, amellyel te cselekedtél irántuk való gyűlölségedből; és megjelentem magamat közöttük, mikor megítéllek. Ésa. 26,9. Mát. 7,2.

12. És megtudod, hogy én, az Úr, meghallottam minden szidalmadat, melyeket Izrael hegyei ellen mondtál, mondván: Elpusztultak, nékünk adattak ételül; Zsolt. 9,16.

13. Így kérkedtetek ellenem szátokkal, s szórtátok ellenem beszédeiteket: én meghallottam! 1Sám. 2,3. Ésa. 10,13. Jel. 13,6.

14. Így szól az Úr Isten: Az egész föld örömére pusztulást hozok rád. Ésa. 65,13.

15. Amint te örültél Izrael háza örökségén azért, hogy elpusztult, úgy cselekszem veled; pusztává légy Seir hegye és mind egészen Edom, és megtudják, hogy én vagyok az Úr! Abd. 15.

Izrael megváltása

36 És te, embernek fia, prófétálj Izrael hegyei felől, és mondjad: Izrael hegyei, halljátok meg az Úr beszédét,

2. Így szól az Úr Isten: Mivelhogy ezt mondja az ellenség reátok: Haha! És az ősi magasságok a mi örökségünk lettek.

3. Ennekokáért prófétálj, és mondjad: Ezt mondja az Úr Isten: Azért, mert pusztítanak, és kívánnak titeket mindenfelől, hogy legyetek öröksége a pogányok maradékának, és az emberek rágalmazó ajkáranyelvére kerültetek; 1Kir. 9,7. JerSir. 2,15.

4. Ezokáért, Izrael hegyei, halljátok meg az Úr Isten beszédét! Így szól az Úr Isten a hegyeknek és halmoknak, a mélységeknek és völgyeknek, és az elpusztult romoknak és az elhagyott városoknak, melyek ragadományra és csúfolásra lettek a pogányok maradékának köröskörül.

5. Azért ezt mondja az Úr Isten: Bizony, féltő szerelmem tüzében beszéltem a pogányok maradékai és egész Edom ellen, kik maguknak vették az én földemet örökségül teljes szívüknek örömével és teljes megvetésével, hogy azt néptelenül zsákmányukká tegyék; 5Móz. 4,24.

6. Ezokáért prófétálj Izrael földjéről, és mondjad a hegyeknek és halmoknak, a mélységeknek és a völgyeknek: Így szól az Úr Isten: Ímé, féltő szerelmemben és búsulásomban beszélek, mivelhogy a pogányok gyalázását viseltétek; Zsolt. 123,3. 4.

7. Ennekokáért ezt mondja az Úr Isten: Én fölemelem kezemet! Bizonyára a pogányok, kik körülöttetek vannak, ők viseljék gyalázatukat.

8. Ti pedig, Izrael hegyei, neveljétek ágaitokat és hozzátok gyümölcsötöket az én népemnek, Izraelnek, mert közel vannak, hogy hazajöjjenek.

9. Mert ímé, én hozzátok hajlok és hozzátok fordulok, és megművelnek és bevetnek titeket. Hós. 2,21–23.

10. És megsokasítom rajtatok az embereket, Izrael házát egészen, és lakják a városokat, és a romokat megépítik.

11. **És megsokasítom rajtatok az embereket és barmokat, hogy sokasodjanak és szaporodjanak, és lakatom őket rajta-**

tok, mint régi időtökben, és több jóval leszek hozzátok, mint első napjaitokban, s megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.
Ésa. 58,12. 61,4. Jer. 31,27. 33,12. Jóel 3,17.

12. És járatok rajtatok embereket, az én népemet, Izraelt, és bírjanak téged, s te légy nékik örökségül, s többé nem teszed őket gyermektelenné. Jer. 15,7. Abd. 17.

13. Így szól az Úr Isten: Mivelhogy mondják néktek: Emberevő vagy és gyermektelenné teszed népedet; 4Móz. 13,32.

14. Ennekokáért embert nem eszel többé, és népedet gyermektelenné nem teszed többé, ezt mondja az Úr Isten.

15. És többé nem hallatom ellened a pogányok gyalázását, és a népek szidalmát többé nem viseled, és nemzetedet többé gyermektelenné nem teszed, ezt mondja az Úr Isten.

16. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

17. Embernek fia! Mikor Izrael háza a maga földjén lakott, beszennyezte azt életével és cselekedeteivel; mint a havi betegség tisztátalansága, olyan volt élete előttem. 3Móz. 15,19. Jer. 2,7.

18. És kiöntém haragomat reájuk a vérért, amelyet ontottak a földre, és bálványaikkal bemocskolták azt.

19. És eloszlatám őket a pogányok közé, és szétszóratának a tartományokba, életük és cselekedeteik szerint ítéltem meg őket.

20. És bemenvén a pogányokhoz, akikhez menének, beszennyezték az én szent nevemet, mikor ezt mondták róluk: Az Úr népe ezek, és az Ő földjéről jöttek ki!
Ésa. 52,5. Róm. 2,24.

21. **Ekkor könyörültem szent nevemért**, melyet beszennyezett Izrael háza a pogányok között, akikhez menének.

22. Ennekokáért mondjad Izrael házának: **Ezt mondja az Úr Isten: Nem érettetek cselekszem, Izrael háza, hanem az én szent nevemért**, melyet ti beszennyeztetek a pogányok között, akik közé menétek. 5Móz. 9,5. Zsolt. 106,8.

23. **És megszentelem az én nagy nevemet**, mely tisztátalanná lett a pogányok között, melyet ti mocskoltatok be köztük; és megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, ezt mondja az Úr Isten, mikor megszentelem magamat rajtatok az ő szemük láttára.

24. **És fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földetekre.**

25. **És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól** és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket.
Ésa. 52,15. Jer. 33,8. Ján. 15,3. Ef. 5,26. 1Ján. 1,7.

26. **És adok néktek új szívet, és új szellemet adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet.** Jer. 31,33. 32,39. Róm. 2,29.1Kor. 15,20. 2Kor. 5,17. Gal. 6,15. Tit. 3,5. Jak. 1,18. 1Pét. 1,23.

27. **És az én Szellememet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek.**
Ésa. 44,3. Ján. 4,14. 7,38. 39. 20,22. Csel. 2,4. Róm. 8,9. 1Kor. 3,16. 6,19. 2Kor. 6,16. Gal. 4,4.

28. **És laktok azon a földön, melyet adtam atyáitoknak, és lesztek nékem népem s én leszek néktek Istenetek.**
Jer. 30,22.

29. És megtartalak titeket minden tisztátalanságotoktól, és előhívom a gabonát és megsokasítom azt, és nem adok reátok éhséget. Zsolt. 105,16. Mát. 12,1.

30. És megsokasítom a fa gyümölcsét és a mező termését, hogy többé ne viseljétek az éhségnek gyalázatját a pogányok között.

31. És megemlékeztek a ti gonosz útjaitokról és cselekedeteitekről, melyek nem voltak jók, és megutáljátok magatokat vétkeitek és utálatosságaitok miatt.

32. **Nem tiérettetek cselekszem, ezt mondja az Úr Isten, tudtotokra legyen!** Piruljatok és szégyenüljetek meg útjaitok miatt, Izrael háza! Ef. 2,8. 9. Tit. 3,5.

33. Ezt mondja az Úr Isten: Azon a napon, melyen megtisztítlak titeket minden vétketektől, azt cselekszem, hogy lakják a városokat, és a romok megépíttetnek.
Róm. 8,30–32.

34. És az elpusztult földet művelik, ahelyett, hogy pusztán hevert minden átmenő szemeláttára; 2Krón. 36,21. Jer. 25,9.

35. És ezek mondják: Ez a föld, ez az elpusztult, olyanná lett, mint az Éden kertje, és a rommá lett s elpusztult s lerontott városokat megerősítve lakják. Ésa. 51,3.

36. **És megtudják a pogányok, akik körülöttetek megmaradtak, hogy én, az Úr építettem meg a lerontottakat s plántáltam be a pusztaságot. Én, az Úr mondtam és megcselekedtem.** Zsolt. 58,11.

37. Így szól az Úr Isten: Még arra nézve is kérni hagyom magamat Izrael házának, hogy cselekedjem övelük: Megsokasítom őket, mint a nyájat, emberekkel. Ésa. 45,11. 19.

38. Mint az áldozatra szentelt juhok, mint a Jeruzsálem juhai az ő ünnepein, így lesznek a rommá lett városok teljesek emberek nyájával; és megtudják, hogy én vagyok az Úr. Róm. 12,1.

Izrael feltámadása

37 Lőn énrajtam az Úrnak keze, és kivitt engem az Úr Szelleme által, és letett engem a völgynek közepette, mely csontokkal volt rakva. Luk. 4,1.

2. És átvitt engem azok mellett körös-körül, és ímé, felette sok volt a völgy színén, és ímé, igen megszáradtak.

3. És monda nékem: Embernek fia! Vajon megélednek-é ezek a csontok? És mondék: Uram Isten, te tudod!

4. És monda nékem: Prófétálj e csontok felől és mondjad nékik: Ti megszáradt csontok, halljátok meg az Úr beszédét!

5. Így szól az Úr Isten ezeknek a csontoknak: **Ímé, én bocsátok tibelétek szellemet, hogy megéledjetek.** Zsolt. 104,30.

6. És adok reátok inakat, és hozok reátok húst, és bőrrel beborítlak titeket, és adok belétek szellemet, hogy megéledjetek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

7. És én prófétálék, amint parancsolva volt nékem. És mikor prófétálnék, lőn zúgás és ímé zörgés, és egybemenének a csontok, mindegyik csont az ő csontjához.

8. És látám, és ímé inak voltak rajtuk, és hús növekedett, és felül bőr borította be őket; de szellem nem volt még bennük.

9. És monda nékem: Prófétálj a szellemnek, prófétálj embernek fia, és mondjad a szellemnek: Ezt mondja az Úr Isten: A négy szelek felől jöjj elő szellem, és lehelj ezekbe a megölettekbe, hogy megéledjenek! Ésa. 55,11. Ján. 5,21. Csel. 2,2. Róm. 10,17.

10. És prófétálék amint parancsolá. És beléjük méne a szellem, s megéledének, s állának lábaikra, felette igen nagy sereg.

11. És monda nékem: Embernek fia! Ezek a csontok az Izrael egész háza. Ímé, ezt mondják: Elszáradtak a mi csontjaink és elveszett a mi reménységünk; kivágattunk! Zsolt. 141,7. Ésa. 49,14.

12. Annakokáért prófétálj, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: **Ímé, én megnyitom a ti sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem, s beviszlek titeket Izrael földjére.** rész 36,24. Ezsdr. 1,1. Ésa. 26,19. Hós. 1,11. 13,14. Ámós 9,14.

13. **És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor megnyitom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem!**

14. **És adom az én Szellememet belétek, hogy megéledjetek, és leteszlek titeket a ti földetekre, és megtudjátok, hogy én, az Úr, szóltam és megcselekedtem, ezt mondja az Úr Isten.** Róm. 8,11.

Izrael újraegyesülése

15. És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

16. És te, embernek fia, végy magadnak fát, és írd ezt reá: Júdáé és Izrael fiaié, az ő társaié; és végy egy másik fát, és írd ezt reá: Józsefé, Efraim fája és az egész Izrael házáé, az ő társaié. 4Móz. 17,2. 2Krón. 15,9.

17. És tedd együvé azokat, egyiket a másikhoz egy fává, hogy eggyé legyenek kezedben.

18. És ha mondják néked a te néped fiai, mondván: Avagy nem jelented-é meg nékünk, mit akarsz ezekkel?

19. Szólj nékik: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én fölveszem a József fáját, mely Efraim kezében van, és Izrael nemzetségeit, az ő társait, és teszem őket őhozzá, a Júda fájához, és összeteszem őket egy fává, hogy eggyé legyenek az én kezemben. Zak. 10,6.

20. És ha e fák, amelyekre írsz, kezedben lesznek szemük láttára:

21. Szólj nékik: Ezt mondja az Úr Isten: **Ímé, én fölveszem Izrael fiait a pogányok közül, akik közé mentek, és egybegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket az ő földjükre.**

22. **És egy néppé teszem őket azon a földön, Izraelnek hegyein, és egyetlenegy király lesz mindnyájuk királya, és nem lesznek többé két néppé,** és ezután nem oszolnak többé két királyságra.
Ésa. 11,13. Jer. 3,18. 50,4. Hós. 1,11. Ján. 10,16.

23. És többé meg nem fertőztetik magukat bálványaikkal és utálatosságaikkal és minden bűneikkel; és megtartom őket minden oly lakóhelyüktől, amelyekben vétkeztek, és **megtisztítom őket, és lesznek nékem népem és én leszek nékik Istenük.** rész 36,25.

24. **És az én szolgám, Dávid lesz a király őrajtuk, s egy pásztora lesz mindnyájuknak; és az én törvényeim szerint járnak, s parancsolataimat megőrzik és megcselekszik.** rész 34,23. Ésa. 40,11. Jer. 23,5. 30,9. Hós. 3,5. Luk. 1,32. Ján. 10,16.

25. És laknak a földön, melyet adtam volt az én szolgámnak, Jákóbnak, amelyen laktak a ti atyáitok; és laknak azon ők és fiaik és fiaiknak fiai mindörökké, és az én szolgám, Dávid az ő fejedelmük örökké.
Ésa. 60,21. Jóel 3,20. Ámós 9,15. Ján. 12,34.

26. **És szerzek velük békességnek szövetségét, örökkévaló szövetség lesz ez velük; elültetem és megsokasítom őket, és az én szenthelyemet közéjük helyezem örökké.** Zsolt. 89,3. Ésa. 55,3. Jer. 32,40. Hós. 2,18. 2Kor. 6,16.

27. **És az én lakhelyem velük lesz, és leszek nékik Istenük és ők nékem népem.** 3Móz. 26,11. Ján. 1,14.

28. És megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, aki megszentelem Izraelt, mikor szenthelyem közöttük lesz mindörökké.

Góg népe Izrael földjére támad

38 És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Vesd tekintetedet Góg ellen, és Mágóg földjén, Rós, Mések és Tubál fejedelme ellen, és prófétálj felőle.
rész 32,26. Jel. 20,8.

3. És mondjad: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme.

4. És elcsalogatlak, és horgokat vetek szádba, és kivezetlek téged és egész seregedet, lovakat és lovagokat, kik mindnyájan teljes fegyverzetbe öltözvék, nagy sokaságot, nagy és kis pajzzsal, fegyvert viselők mindnyájan; 2Kir. 19,28. Ésa. 43,17.

5. Perzsák, szerecsenek, líbiaiak vannak velük, mindnyájan pajzzsal és sisakkal;

6. Továbbá Gómer és minden serege, Tógarma háza messze északról minden seregével, sok nép van veled. 1Móz. 10,2.

7. Készülj hozzá és készítsd elő magadat te és minden sokaságod, kik tehozzád gyűltek, és légy nekik vezérük. Ésa. 8,9.

8. Sok idő múlva kirendeltetel: esztendők végével bejössz a földre, mely a fegyvertől már megnyugodott, melynek lakói sok nép közül gyűjtettek egybe Izrael hegyeire, melyek szüntelen való pusztulásban voltak; és e nemzetség a népek közül hozatott ki, s aztán lakozék bátorságosan mindnyája; 5Móz. 4,30. Ésa. 29,6. Jer. 23,6.

9. És feljössz, bemégy mint a szélvész, és leszel mint a felleg, hogy beborítsd a földet, te és minden sereged s a sok nép veled. Ésa. 28,2. Jer. 4,13.

10. Így szól az Úr Isten: És lészen abban az időben, hogy tanácsok támadnak szívedben, és gondolsz gondolatot.

11. És mondasz: Felmegyek a nyílt földre, jövök azokra, kik nyugalomban vannak s bátorságosan laknak; kik laknak mindnyájan kőfalkerítés nélkül, sem zárjuk, sem kapujuk nincs nékik; Jer. 49,31.

12. Hogy zsákmányt vess és prédát prédálj, hogy fordítsd kezedet a már népes pusztaságok ellen s a nép ellen, amely a pogányok közül gyűjtetett egybe, mely jószágot és gazdagságot szerez s lakozik a földnek köldökén. Bír. 9,37.

13. Séba és Dedán és Társis kalmárai és minden fiatal oroszlánja ezt mondják néked: Nemde te zsákmányt vetni jöttél? Nemde prédát prédálni gyűjtötted egybe sokaságodat? Hogy elvigy ezüstöt és aranyat, magadhoz végy jószágot s gazdagságot, hogy nagy zsákmányt vess.

14. Annakokáért prófétálj, embernek fia, és mondd ezt Gógnak: Így szól az Úr Isten: Avagy abban az időben, mikor az én népem, Izrael bátorságosan lakik, nem tudod-é meg? Ésa. 4,1. Jer. 23,6. Zak. 12,5.

15. És eljössz helyedről, a messze északról te és sok nép veled, lovon ülők mindnyájan, nagy sokaság és hatalmas sereg.

16. És feljössz az én népem, Izrael ellen, mint a felleg, hogy beborítsd a földet, az utolsó időkben lészen ez, és hozlak téged az én földemre, hogy a pogányok megismerjenek engem, mikor megszentelem magamat rajtad az ő szemük láttára, Góg!

17. Így szól az Úr Isten: Te vagy-é hát, akiről szólottam a régi napokban az én szolgáim, Izrael prófétái által, kik prófétáltak azokban a napokban esztendőkön át, hogy téged őreájuk hozlak?

18. És lészen azon a napon, amely napon Góg eljön Izrael földje ellen, ezt mondja az Úr Isten: Felszáll haragom orromban.

19. És féltő szerelmemben, búsulásom tüzében szólok: Bizony azon a napon nagy földindulás lesz Izrael földjén. Zsolt. 89,46. Jóel 3,16. Agg. 2,6. 7. Zsid. 12,29. Jel. 16,18.

20. És megremegnek előttem a tenger halai és az ég madarai és a mező vadai és a földön csúszómászó mindenféle állatok és minden ember a föld színén; és leszakadnak a hegyek, és leesnek a meredek kősziklák, és minden fal a földre hull.

21. És előhívom ellene minden hegyem felől a fegyvert, ezt mondja az Úr Isten; egyiknek fegyvere a másik ellen lészen. Bír. 7,22. Zsolt. 105,16. Hós. 9,3.

22. És törvénykezem vele döghalállal és vérrel; és ömlő záporesőt, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére s a sok népre, amely vele lesz.

23. És nagynak s szentnek mutatom, és megjelentem magamat a pogányok sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr!

Góg népe megsemmisül

39 És te, embernek fia, prófétálj Góg ellen, és mondjad: Így szól az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme! rész 38,2.

2. És elcsalogatlak és vezetgetlek, és felhozlak messze északról, és beviszlek Izrael hegyeire.

3. És kiütöm kézívedet bal kezedből, és nyilaidat jobb kezedből kiejtem.

4. Izrael hegyein esel el te és minden sereged és a népek, melyek veled lesznek; a ragadozó madaraknak, minden szárnyas állatnak és a mezei vadaknak adtalak eledelül. rész 33,27.

5. A mező színén esel el, mert én szóltam, ezt mondja az Úr Isten.

6. És bocsátok tüzet Mágógra és azokra, akik a szigeteken bátorságosan laknak, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr. Zsolt. 72,10. Ésa. 66,19. Ámós 1,4.

7. **És az én szent nevemet megismertetem az én népem, Izrael között, s többé nem hagyom beszennyezni szent nevemet; és megtudják a pogányok, hogy én, az Úr, szent vagyok Izraelben!** rész 38,16. 3Móz. 18,21.

8. Ímé, eljött és meglett, ezt mondja az Úr Isten; ez az a nap, amelyről szólottam.

9. És kimennek Izrael városainak lakói, és feltüzelik és felégetik a fegyvereket s a kis és nagy pajzsokat, a kézívet és a nyilakat és a kézbeli pálcákat és dárdákat, és tüzelnek velük hét esztendeig. Jel. 16,17.

10. És fát nem hordanak a mezőről, sem az erdőkről nem vágnak, hanem a fegyverekből tüzelnek, és zsákmányt vetnek zsákmányolóikban, s prédálóikat elprédálják, ezt mondja az Úr Isten. Ésa. 14,2.

11. És lészen azon a napon, hogy adok Gógnak helyet, hol temetője legyen Izraelben, a vándorok völgyét keletre a tengertől, ez fogja bezárni e vándor népséget; és ott temetik el Gógot és minden gyülevészét, és nevezik Góg gyülevésze völgyének.

12. És eltemeti őket Izrael háza, hogy a földet megtisztítsa, hét álló hónapig.

13. És temetni fog az ország egész népe, s lészen ez nékik dicsőségükre a napon, melyen megdicsőítem magamat, ezt mondja az Úr Isten. rész 28,22. Zsolt. 126,3.

14. És választanak embereket, kik a földet szüntelen bejárják, temetgetvén ama vándor népséget, azokat, kik még a föld színén maradtak, hogy azt megtisztítsák. Hét hónap múlva indulnak keresni.

15. És bejárják e járók a földet, és ha ki embertetemet lát, jelt állít melléje, míg a temetgetők eltemetik azt a Góg gyülevésze völgyében.

16. És egy városnak is Hamóna lesz a neve, és megtisztítják a földet.

17. És te, embernek fia, így szól az Isten, mondjad a madaraknak, minden szárnyas állatnak és minden mezei vadnak: Gyűljetek egybe és jöjjetek el, seregeljetek egybe mindenfelől az én áldozatomra, mert én nagy áldozatot szerzek néktek Izrael hegyein, és egyetek húst és igyatok vért!
Ésa. 18,6. Jer. 12,9.

18. Vitézek húsát egyétek, s a föld fejedelmeinek vérét igyátok, kosok, bárányok és bakok, bikák, Básánban hízottak mindnyájan; 5Móz. 32,14. Zsolt. 22,12. Jel. 19,18.

19. S egyetek kövérséget jóllakásig, és igyatok vért megrészegedésig az én áldozatomból, amelyet szerzek néktek;

20. És lakjatok jól az én asztalomnál lovakból és paripákból, vitézekből és minden hadakozó férfiakból, ezt mondja az Úr Isten. Zsolt. 76,6.

Izrael kegyelmet és békességet nyer

21. És megmutatom az én dicsőségemet a pogányok között, és meglátják mindazok a pogányok az én ítéletemet, melyet cselekedtem, és az én kezemet, melyet rájuk vetettem. 2Móz. 7,4.

22. És megtudja Izrael háza, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük, attól a naptól fogva és azután.

23. És megtudják a pogányok, hogy az ő vétke miatt vitetett fogságra Izrael háza, mivelhogy elpártolt tőlem, s én elrejtettem orcámat tőle; azért adtam őt ellenségei kezébe, és hullottak el fegyver miatt mindnyájan. 5Móz. 31,17. Ésa. 59,2. Csel. 5,31.

24. Az ő tisztátalanságuk s bűneik szerint cselekedtem velük, és elrejtettem orcámat tőlük.

25. Azért így szól az Úr Isten: **Most már hazahozom Jákób foglyait, és megkegyelmezek Izrael egész házának, s féltő szerelemre gyulladok szent nevemért**.

26. **És elfelejtik gyalázatukat és minden vétküket, mellyel vétkeztek ellenem, mikor laknak földjükön bátorságosan, és őket senki sem rettegteti**. Dán. 9,16.

27. Mikor visszahozom őket a népek közül, és egybegyűjtöm őket ellenségeik földjeiről, akkor megszentelem magamat bennük sok nép szemeláttára.

28. És megtudják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük, ki fogságra vittem őket a pogányok közé, majd egybegyűjtém őket földjükre, és senkit közülük többé ott nem hagyok.

29. **És többé el nem rejtem orcámat tőlük, mivelhogy kiöntöttem Szellememet Izrael házára, ezt mondja az Úr Isten**. Ésa. 54,8. Jóel 2,28. Zak. 12,10. Csel. 2,17.

Látomás az új templom felől

40 Huszonötödik esztendejében fogságunknak, az esztendőnek kezdetén, a hónap tizedikén, a tizennegyedik esztendőben azután, hogy a város megveretett, éppen ezen a napon lőn az Úr keze énrajtam, és elvitt engem oda.

2. Isteni látásokban vitt engem Izrael földjére, és letett engem egy igen magas hegyre, s azon volt mint egy város épülete dél felől. rész 8,3. Jel. 21,10.

3. És odavitt engem, és ímé egy férfiú volt ott, tekintete mint az ércnek tekintete, és lenzsinór volt kezében és mérőpálca; és a kapuban áll vala.
Dán. 10,6. Jel. 1,13–15. 11,1. 21,15.

4. És szóla nékem az a férfiú: Embernek fia! Láss szemeiddel és füleiddel hallj, és figyelmes légy mindarra, amit mutatok néked, mert hogy ezeket megmutassam néked, azért hozattál ide: hirdesd mindazokat, amiket látsz, Izrael házának.

5. És ímé, kőfal volt a házon kívül körös-körül; és a férfiú kezében a mérőpálca volt hat singnyi, a közsingben s egy tenyérben; és méré az épület szélességét egy pálcányira s magasságát egy pálcányira.
Ésa. 26,1.

6. És méne egy kapuhoz, mely napkeletre néz vala, és felméne grádicsain, és méré a kapu küszöbét egy pálcányi szélességre, a másik küszöböt is egy pálcányi szélességre;

7. És az őrkamarát egy pálcányi hosszúságra és egy pálcányi szélességre, és az

őrkamarák közét öt singnyire, és a kapu küszöbét, a kapu tornáca mellett belül, egy pálcányira. 1Krón. 9,18.

8. És méré a kapu tornácát belül egy pálcányira.

9. És méré a kapu tornácát nyolc singnyire, és gyámoszlopait két singnyire; a kapu tornáca pedig belül volt.

10. És a napkeleti kapunak mind egyfelől, mind másfelől három-három őrkamarája volt, egy mértéke mind a háromnak, és egy mértékük a gyámoszlopoknak is mind egyfelől, mind másfelől. 1Krón. 26,12. Neh. 13,5. Én. 1,4. 3,4. Ésa. 26,20. Jer. 35,2.

11. És méré a kapu nyílásának szélességét tíz singre, és a kapu hosszúságát tizenhárom singre;

12. És az őrkamarák előtt való korlátot egy singnyire, és egy singnyire volt e korlát másfelől is; mindegyik őrkamara pedig hat singnyi volt egyfelől és hat singnyi másfelől.

13. És méré a kaput az egyik őrkamara tetejétől a másik tetejéig; huszonöt singnyi szélességre ott, hol ajtó ajtóval volt szemben. Zsolt. 84,2. 100,4. Ésa. 54,2. 60,8. 9.

14. És tevé a gyámoszlopokat hatvan singre, és a gyámoszlopokhoz nyúlik vala a pitvar a kapunál köröskörül. Ésa. 62,9.

15. És a bejárat kapujának elejétől a belső kapu tornácának elejéig volt ötven sing.

16. És az őrkamarákon szoros ablakok voltak, és gyámoszlopaikon is belül a kapuban köröskörül, hasonlóképpen a tornácokon; és voltak ablakok köröskörül belül, és a gyámoszlopokon pálmafaragások.

17. És vitt engem a külső pitvarba, és ímé, ott kamarák és kőből rakott pádimentom volt készítve a pitvaron köröskörül; harminc kamara volt a kőből rakott pádimentomon. 1Kir. 6,5. 1Krón. 28,12. Jel. 11,2.

18. És a kőből rakott pádimentom a kapuk mellett volt a kapuk hosszúsága szerint: az alsó kőből rakott pádimentom volt ez.

19. És méré a szélességet az alsó kapu elejétől fogva a belső pitvar külső elejéig száz singnyire, a keleti és északi oldalon.

20. És a kapunak is, mely néz vala északra, a külső pitvaron, megméré hosszúságát és szélességét;

21. És őrkamarái voltak: három egyfelől és három másfelől, és gyámoszlopai és tornáca egy mértékben voltak az első kapuval: ötven sing a hosszúsága, és szélessége huszonöt sing. Ján. 5,2.

22. És ablakai és tornáca és pálmafaragásai annak a kapunak mértéke szerint voltak, mely néz napkeletre, és hét grádicson mennek vala fel hozzá; és tornácai, e grádicsok előtt voltak.

23. És a belső pitvarnak kapuja volt az északi és napkeleti kapu ellenében, és mére kaputól kapuig száz singet.

24. És vitt engem a déli útra, és ímé, egy kapu volt ott dél felé, és megméré gyámoszlopait és tornácát ugyanama mérték szerint.

25. És ablakai voltak és tornácának is köröskörül, olyanok mint amaz ablakok; hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing. Ésa. 54,12. Mát. 4,16. Luk. 1,79.

26. És hét grádicsa volt feljáratának, és tornáca azok előtt volt; és pálmafaragásai voltak egyik egyfelől, a másik másfelől gyámoszlopain.

27. És kapuja volt a belső pitvarnak dél felé, és mére kaputól kapuig dél felé száz singet.

28. És bevitt engem a déli kapun át a belső pitvarba, és megméré a déli kaput ugyanama mértékek szerint;

29. És őrkamaráit és gyámoszlopait és tornácát ugyanama mértékek szerint, és ablakai voltak és tornácának is köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing. Neh. 13,5. 12. Jer. 35,2.

30. És tornácok voltak köröskörül, hosszúságuk huszonöt sing, és szélességük öt sing.

31. És tornáca a külső pitvar felé volt, és pálmafaragások voltak gyámoszlopain, és nyolc grádicsa volt feljáratának. Zsolt. 92,12.

32. Vitt továbbá engem a belső pitvarba kelet felé, és megméré a kaput ugyanama mértékek szerint; Én. 7,7.

33. És őrkamaráit és gyámoszlopait és tornácát ugyanama mértékek szerint,

és ablakai voltak és tornácának is köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

34. És tornáca volt a külső pitvar felé, és gyámoszlopain pálmafaragások voltak mind egy-, mind másfelől, és nyolc grádicsa volt feljáratának.

35. És vitt engem az északi kapuhoz, és megmére ugyanama mértékek szerint;

36. Őrkamaráit, gyámoszlopait és tornácát, és ablakai voltak köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

37. És tornáca a külső pitvar felé volt, és pálmafaragások voltak gyámoszlopain mind egyfelől, mind másfelől, és nyolc grádicsa volt feljáratának.

38. És egy kamara volt, és annak ajtaja a kapuk gyámoszlopainál; ott mossák vala meg az egészen égőáldozatot. Zsid. 9,14.

39. És a kapu tornácában két asztal volt egyfelől, és másfelől is két asztal volt, hogy azokon öljék meg az egészen égőáldozatot és a bűnért való áldozatot és a vétekért való áldozatot. 3Móz. 4,2. Ésa. 53,5. 2Kor. 5,21. Tit. 2,14. Zsid. 10,12. 14. 1Pét. 1,18. 19. Jel. 1,5. 5,9.

40. És oldalt kívül, északra onnét, hol felmennek a kapu ajtajához, két asztal volt, és a kapu tornácának másik oldalán is két asztal.

41. Négy asztal egyfelől, és másfelől is négy asztal a kapu oldalán; nyolc asztal, ezeken ölik vala az áldozatot.

42. És négy asztal volt az égőáldozatra faragott kőből, másfél sing hosszú és másfél sing széles és egy sing magas; ezekre teszik a szerszámokat, melyekkel az égőáldozatot és egyéb áldozatot ölnek.

43. És a szegek egy tenyérnyiek voltak, odaerősítve belül köröskörül, s az asztalokra jöve az áldozat húsa.

44. A belső kapun kívül pedig volt két kamara az énekesek számára a belső pitvarban, egyik oldalt az északi kaputól, melynek eleje dél felé volt, s a másik oldalt a déli kaputól, melynek eleje észak felé volt. 1Krón. 6,31. Ef. 5,19. Kol. 3,16.

45. És szóla nékem: Ez a kamara, mely délre néz, a papoké, kik a házhoz való szolgálatban foglalatosak; Jel. 1,6.

46. Az a kamara pedig, mely északra néz, azoké a papoké, kik az oltárhoz való szolgálatban foglalatosak, ezek a Sádók fiai, kik az Úrhoz járulnak a Lévi fiai közül, hogy szolgáljanak néki. Ef. 2,16. Kol. 4,12.

47. És megméré a pitvart; hosszúsága száz sing és szélessége is száz sing, négyszögre; és az oltár volt a ház előtt.

48. És vitt engem a ház tornácába, és a tornác gyámoszlopát megméré egyfelől is öt singre, másfelől is öt singre; a kapu szélességét pedig három singre egyfelől s másfelől is három singre.

49. A tornác hosszúsága húsz sing volt és a szélessége tizenegy sing, és tíz grádicson mennek vala föl hozzá; és oszlopok voltak a gyámoszlopoknál, egyik egyfelől, másik másfelől. 1Kir. 6,3. 7,21.

A templom belsejének leírása

41 És bevitt engem a templomba, és megméré a gyámoszlopokat, hat sing széles volt egyfelől és hat sing széles másfelől a gyámoszlopok szélessége. Mát. 16,18. 1Kor. 3,16. 2Kor. 6,16. Ef. 2,21. Jel. 3,12.

2. És az ajtó szélessége tíz sing volt, és az ajtó oldalfalai öt sing egyfelől és öt sing másfelől; és megméré hosszúságát is negyven singre, szélességét pedig húsz singre.

3. És beméne belsejébe, és megméré az ajtó gyámoszlopait két singre, és az ajtót hat singre, és az ajtó oldalfalait hét singre.

4. És megméré hosszúságát húsz singre, és szélességét húsz singre a templom felé, és mondá nékem: ez a szentek szentje.

5. És megméré a ház falát hat singre, és az oldalépület szélességét négy singre a ház körül mindenfelől. Jel. 21,2. 3. 16. 17.

6. És az oldalkamarák, egyik kamara a másikon, harmincan voltak három sorban, és a háznak azon falához nyúlának, mely az oldalkamarák felől volt, köröskörül, hogy azon erősen álljanak, de nem magába a falba voltak erősítve.

7. És volt kiszélesedése és megnagyobbodása az oldalkamaráknak a magasságban fölfelé, mivel megnagyobbodása volt a háznak fölfelé a magasságban köröskörül

a házon, ezért lőn kiszélesedése az épületnek fölfelé. És az alsó sorról menének föl a felsőhöz és a középsőhöz.

8. És láték a háznál valami magasságot köröskörül, fundamentuma ez az oldalkamaráknak, egy teljes pálcányi, hat singnyire a fal tövének párkányáig. Ésa. 28,16.

9. Az oldalkamara külső falának szélessége pedig öt singnyi volt. És ami üresen maradt a ház oldalkamrái között,

10. És a kamarák közt húsz singnyi szélesség volt a ház körül köröskörül.

11. És az oldalépületnek ajtaja az üresen maradt hely felé volt, egyik ajtó északra és a másik ajtó délre, és a szabadon hagyott hely szélessége öt singnyi volt köröskörül.

12. És az épület, mely az elkülönített hely előtt, nyugat felé volt, hetven singnyi széles volt, s az épület fala öt singnyi széles köröskörül, hosszúsága pedig kilencven sing.

13. És méré a háznak hosszát száz singre, és az elkülönített helyet s az épületet és falait száz sing hosszúságra;

14. És a ház és az elkülönített hely elejének szélességét kelet felé száz singre.

15. És méré az épület hosszúságát az elkülönített hely felé, mely ennek háta mögött volt, és ennek folyosóit mind egyfelől, mind másfelől száz singre. És magában a templomban és a belső helyen és a külső tornácban. Zak. 3,7.

16. A küszöbök és a szoros ablakok és a folyosók voltak mind hármuk körül, szemben a küszöbbel, simított fadeszkákból köröskörül. A földtől az ablakokig, az ablakok pedig be voltak fedve.

17. Az ajtónak felső részéig és a belső házig és kifelé és az egész falon köröskörül a belső és külső helyen minden mérték szerint. 1Móz. 3,24. 2Sám. 22,11. 2Krón. 3,10.

18. Készítve voltak továbbá kerubok és pálmafaragások, és mindegyik pálmafaragás két kerub között volt, és mindegyik kerubnak két orcája volt. 1Kir. 6,29.

19. És emberarc néz vala a pálmafaragásról egyfelől, és oroszlánarc a másik pálmára másfelől. Így volt készítve az egész házon köröskörül.

20. A földtől fogva az ajtó felső részéig kerubok és pálmafaragások voltak készítve a falon.

21. A szenthelynek ajtófélfái négyszegűek voltak, és a szentek szentje előtt volt mint egy oltárnak a formája. Jel. 8,3.

22. Fából, három sing magas és két sing hosszú, szegletei voltak és talpa, és falai fából voltak. És mondá nékem: Ez az asztal, mely az Úr előtt áll. Péld. 9,2. Mal. 1,7. 12.

23. És kettős ajtói voltak a szenthelynek és a szentek szentjének, 2Móz. 30,1. 8.

24. És kettős ajtói voltak az ajtószárnyaknak, két forgó ajtóik, kettő az egyik ajtószárnyban és két ajtó a másikban.

25. És készítve voltak rajtuk, a szenthely ajtóin, kerubok és pálmák, mint készítve voltak a falakon, és faküszöb volt a tornác előtt kívül;

26. És szoros ablakok és pálmák voltak mind egy-, s mind másfelől a tornác oldalfalain. Így voltak a ház oldalkamarái és a gerendák. 1Kir. 6,4.

A templom melléképületei és nagysága

42 És kivitt engem a külső pitvarba az északi úton és vitt engem a kamarák épületéhez, mely az elkülönített hely ellenében és az épület ellenében észak felé volt; 2Krón. 3,5. Jel. 11,2.

2. A száz sing hosszú oldal elé az északi oldalra, és volt ötven sing a szélessége.

3. A húsz singnek ellenében, mely a belső pitvarhoz tartozék, és a kőből rakott pádimentom ellenében, mely a külső udvarhoz tartozék, folyosó volt folyosó ellenében három sorban.

4. És a kamarák előtt tíz sing széles út volt befelé, hosszúsága száz sing; és ajtaik észak felé voltak.

5. És a felső kamarák rövidebbek voltak az épület alsó és középső kamaráinál, mert a folyosók elvettek belőlük.

6. Mivelhogy három sorban voltak és nem voltak oszlopaik, mint a pitvaroknak; ezért lőn az alsókhoz és a középsőkhöz képest elvéve a helyből.

7. És egy fal, mely kívül volt, párhuzamosan a kamarákkal a külső pitvar felé, a kamarák előtt, ötven sing hosszú volt.

8. Mert a kamarák hosszúsága, melyek a külső pitvar felé voltak, ötven sing volt, és ímé, a szenthely ellenében száz sing volt.

9. És e kamarák alatt volt a bejáró hely napkelet felől, ha beléjük a külső pitvarból méne valaki.

10. A pitvar falának szélességében dél felé az elkülönített hely és az épület előtt is kamarák voltak.

11. És egy út volt előttük, melyek hasonlatosak voltak a kamarákhoz, melyek északra voltak, olyan hosszúságúak és olyan szélességűek, mint ezek, és minden kijárásuk és elrendezésük olyan volt, mint ezeké. És valamint amazoknak ajtói,

12. Akképpen voltak azoknak a kamaráknak ajtói is, melyek dél felé voltak: egy ajtó kezdetén az útnak, annak az útnak, mely a megfelelő fal előtt kelet felé volt, ha valaki hozzájuk méne.

13. És monda nékem: Az északi és a déli kamarák, melyek az elkülönített hely előtt vannak, azok a szent kamarák, melyekben a papok, kik az Úrhoz közelednek, eszik az igen szentséges áldozatokat, ott rakják le az igen szentséges áldozatokat, az eledeli, a bűnért való és a vétekért való áldozatot; mert szent az a hely. 2Móz. 30,20. 4Móz. 16,5.

14. Mikor bemennek oda a papok, ki ne jöjjenek a szent helyről a külső pitvarba, hanem ott rakják le ruháikat, melyekben szolgáltak; mert szentek ezek, és más ruhába öltözzenek, úgy közeledjenek a nép helyéhez. 4Móz. 18,9. Neh. 13,2.

15. És mikor a belső háznak méréseit végbevitte, kivitt engem a napkelet felől való kapu útján, és megméré azt köröskörül.

16. Méré a keleti oldalt a mérőpálcával ötszáz singnyire.

17. És megfordula, és méré az északi oldalt ötszáz singnyire a mérőpálcával.

18. És megfordula a déli oldal felé, és méré ötszáz singet a mérőpálcával.

19. Fordula aztán a nyugati oldal felé, és méré ötszáz singet a mérőpálcával.

20. Mind a négy szél irányában méré azt. Kőfala volt köröskörül, hosszúsága ötszáz, szélessége is ötszáz sing, hogy elválassza a szentet a köztől. Ésa. 60,18. Zak. 2,5. Ján. 17,17. 2Kor. 6,17. Jel. 21,16.

Az új templom dicsősége

43 És vitt engem a kapuhoz, ahhoz a kapuhoz, amely napkelet felé néz vala.

2. És ímé, Izrael Istenének dicsősége jön vala napkelet felől, és zúgása, mint nagy víz zúgása, és a föld világos volt az Ő dicsőségétől. Jel. 1,15. 18,1.

3. És a jelenés, melyet láttam, olyan volt, mint az a jelenség, melyet akkor láttam, mikor menék a várost elveszteni; és olyan látások voltak, mint az a jelenés, melyet a Kébár folyó mellett láttam. És orcámra esém. rész 1,4. 3,23. Jer. 1,10.

4. És az Úr dicsősége beméne a házba a kapunak útján, mely néz napkeletre.

5. És fölemele engem a Szellem, és bevitt engem a belső pitvarba, és ímé, az Úr dicsősége betölté a házat. 1Kir. 8,10.

6. És hallám, hogy valaki beszélget hozzám a házból, holott ama férfiú mellettem áll vala.

7. És mondá nékem: Embernek fia! Ezt az én királyiszékemnek helyét és lábaim talpainak helyét, ahol lakom Izrael fiai között örökké, és itt az én szent nevemet többé meg ne fertőztesse Izrael háza, ők és királyaik paráznaságukkal és királyaik holttesteivel, magaslataikkal, 1Krón. 28,2. Zsolt. 68,16. 99,1. 5. Jer. 16,18. Hós. 14,8.

8. Mikor küszöbüket az én küszöböm mellé és ajtófélfáikat az én ajtófélfáim mellé tették, és csak a fal volt köztem és közöttük; és bemocskolták az én szent nevemet utálatosságaikkal, melyeket cselekedtek, ezokáért elvesztém őket haragomban.

9. Most már eltávoztatják paráznaságukat és királyaik holttesteit tőlem, és közöttük lakozom mindörökké.

10. Te, embernek fia, hirdessed Izrael házának ezt a házat, hogy piruljanak vétkeik miatt. És mérjék utána arányosságát;

11. És ha pirulni fognak mind amiatt, amit cselekedtek: e ház formáját és berendezését, kijáratait és bejáratait és minden formáit és minden rendeléseit és minden formáit és minden törvényeit jelentsd meg nékik és írd meg szemeik előtt, hogy megtartsák minden formáját és minden rendeléseit, s azokat cselekedjék.

12. Ez a ház törvénye: a hegy tetején egész határa köröskörül igen szentséges. Ímé, ez a ház törvénye.

13. És ezek az oltár mértékei singek szerint, egy sing tesz egy közsinget és egy tenyért: talpa egy sing magas volt és egy sing széles, korlátja pedig a szélén köröskörül egy araszny i. És ez az oltár magassága:

14. A földön való talptól az alsó bekerítésig két sing s szélessége egy sing, és a kisebb bekerítéstől a nagyobb bekerítésig négy sing és szélessége egy sing;

15. És az Istenhegye négy sing, és az Isten tűzhelyétől fölfelé a szarvak egy sing.

16. És az Isten tűzhelyének hosszúsága tizenkét sing volt tizenkét sing szélesség mellett, négyszögben négy oldala szerint.

17. És a bekerítés tizennégy sing hosszú volt, tizennégy sing szélesség mellett, négy oldala szerint; és a korlát köröskörül rajta fél sing. És talpa egy sing volt köröskörül. És grádicsai napkeletre néztek.

18. És mondá nékem: Embernek fia, ezt mondja az Úr Isten: Ezek az oltár rendtartásai: azon a napon, mikor elkészül, hogy égőáldozattal áldozzanak rajta és vért hintsenek reá, 3Móz. 1,5.

19. Adj a papoknak, a lévitáknak, kik a Sádók magvából valók, akik hozzám járulhatnak, ezt mondja az Úr Isten, hogy szolgáljanak nékem, egy fiatal bikát bűnért való áldozatul. 2Móz. 29,10. Jer. 8,14.

20. És végy véréből, és tedd az oltár négy szarvára és a bekerítés négy szegletére és a korlátra köröskörül, és tisztísd meg azt, és szenteld meg.

21. És vegyed a bikát, mely a bűnért való áldozat, és égesd meg azt a háznak erre rendelt helyén, a szenthelyen kívül.

22. Másodnap pedig vígy egy ép kecskebakot bűnért való áldozatul, és tisztítsák meg vele az oltárt, mint a fiatal bikával megtisztították. Zsid. 13,11.

23. Mikor elvégzed az oltár megtisztítását, vígy áldozatul egy ép, fiatal bikát és egy ép kost a nyájból.

24. És áldozzál velük az Úr előtt, és a papok hintsenek sót reájuk, és vigyék azokat égőáldozatul az Úrnak. 3Móz. 2,13.

25. Hét napig mindennap egy-egy bakot hozz bűnért való áldozatul, és egy fiatal bikát és egy kost a nyájból, mint épeket hozzák. 2Móz. 29,10. 35. Luk. 8,33. Ef. 1,6.

26. Hét napon át szenteljék és tisztítsák meg az oltárt és töltsék meg kezét.

27. És betöltsék e napokat; a nyolcadik napon és azután pedig áldozzák a papok az oltáron égőáldozataitokat és hálaadó áldozataitokat, és én kegyelmesen fogadlak titeket, ezt mondja az Úr Isten. Róm. 5,1.

Az új templom papjai

44 És visszavitt engem a szenthely külső kapujának útjára, mely keletre néz vala; és az zárva volt.

2. És monda nékem az Úr: Ez a kapu be lesz zárva, meg nem nyílik és senki rajta be nem megy, mert az Úr, az Izrael Istene ment be rajta, azért be lesz zárva.

3. A fejedelem pedig, ő a fejedelem benne üljön, hogy kenyeret egyék az Úr előtt; e kapu tornácának útján menjen be és ennek útján menjen ki. rész 46,2. 1Móz. 31,54. Zak. 6,12. 1Kor. 10,18. Fil. 2,8.

4. És bevitt engem az északi kapu útján a ház eleibe, és látám, és ímé, az Úr háza betelék az Úr dicsőségével, és orcámra esém. rész 43,5.

5. És monda nékem az Úr: Embernek fia, figyelmetes légy, és lásd szemeiddel, és füleiddel halld meg, valamiket én szólok teveled az Úr házának minden rendtartásairól és minden törvényéről, és légy figyelmetes a háznak bejáratára a szenthelynek minden kijáratánál.

6. És mondjad a pártosnak, Izrael házának: Így szól az Úr Isten: Elég legyen immár néktek minden utálatosságtok, Izrael háza! 1Pét. 4,3.

7. Mikor idegeneket, körülmetéletlen szívűeket és körülmetéletlen testűeket engedtetek bemenni, hogy szenthelyemen legyenek, hogy megfertőztessék azt, az én házamat; mikor áldozatra fölvittétek kenyeremet, a kövérséget és vért: ekkor megtörtétek az én szövetségemet minden utálatosságotokon felül; Csel. 21,28.

8. És nem voltatok foglalatosak a szentségeimhez való szolgálatban, hanem azo-

kat tettétek foglalatosakká szolgálatomban az én szenthelyemen, magatok helyett.

9. Így szól az Úr Isten: Senki idegen körülmetéletlen szívű és körülmetéletlen testű be ne menjen az én szenthelyemre, mindazon idegenek közül, akik Izrael fiai között vannak. Zsolt. 50,16.

10. Sőt még a léviták is, kik eltávoztak tőlem, mikor Izrael eltévelyedék, akik eltévelyedtek tőlem bálványaik után, viseljék vétküket; 2Kir. 23,8.

11. És legyenek szenthelyemben szolgák a ház kapuinak őrizetére, és legyenek szolgák a házban: ők öljék le az égőáldozatot és egyéb áldozatot a népnek, és ők álljanak előttük, hogy szolgáljanak nékik;

12. Mivelhogy szolgáltak nékik bálványaik előtt, és lőnek Izrael házának vétekre csábítói: ezért emeltem föl kezemet ellenük, ezt mondja az Úr Isten, hogy viseljék vétküket. Zsolt. 106,26.

13. Ne közeledjenek hozzám, hogy nékem, mint papok szolgáljanak, és hogy minden szentségemhez járuljanak, a szent-ségek szentségeihez; hanem viseljék gyalázatukat és utálatosságaikat, melyeket cselekedtek. 4Móz. 18,3. 2Kir. 23,9.

14. És teszem őket foglalatosakká a házhoz való szolgálatban, annak minden szolgálatánál, és mindannál, amit abban cselekedni kell. 1Krón. 23,28. 32.

15. De azok a lévita-papok, a Sádók fiai, akik a szenthelyemhez való szolgálatomban foglalatosak voltak, mikor Izrael fiai eltévelyedtek tőlem, ők járuljanak hozzám, hogy szolgáljanak nékem és álljanak énelőttem, hogy áldozzanak nékem kövérséggel és vérrel, ezt mondja az Úr Isten. 5Móz. 10,8. 1Sám. 2,35.

16. Ők járjanak be az én szenthelyembe, és járuljanak az én asztalomhoz, hogy szolgáljanak nékem, és legyenek foglalatosak az én szolgálatomban. Mal. 2,7.

17. És mikor a belső pitvar kapuihoz be akarnak menni, len ruhába öltözzenek, és gyapjú ne legyen rajtuk, ha a belső pitvar kapuiban és a házban szolgálnak.

18. Len süveg legyen fejükön, és len alsónadrág derekukon; ne övezkedjenek izzadásig.

19. Mikor pedig kimennek a külső pitvarba, a külső udvarba a néphez, vessék le ruháikat, amelyekben szolgáltak, és tegyék le azokat a szent kamarákban, és öltözzenek más ruhákba, hogy meg ne szenteljék a népet ruháikkal. 2Móz. 29,37.

20. És fejüket kopaszra ne nyírják, de nagy hajat se neveljenek, hanem hajukat megegyengessék. Ésa. 28,7.

21. És senki a papok közül bort ne igyék, mikor a belső udvarba bemennek. 3Móz. 10,9.

22. És özvegyet vagy eltaszítottat feleségül maguknak ne vegyenek, hanem szüzeket Izrael házának magvából; de olyan özvegyet, ki papnak özvegye, elvehetnek.

23. És az én népemet tanítsák, hogy mi a különbség szent és köz között, és a tisztátalan és tiszta között való különbséget ismertessék meg velük. 1Kir. 3,9. Mal. 3,18.

24. És peres ügyben ők álljanak elő ítélni, az én törvényeim szerint ítéljék meg azt; és tanításaimat s rendeléseimet megtartsák minden ünnepemen, és az én szombataimat megszenteljék. rész 22,26. 5Móz. 17,8. 1Tim. 4,12.

25. És holt emberhez be ne menjen, hogy magát beszennyezze, csak atyjáért és anyjáért és fiáért és leányáért és fiútestvéréért és leánytestvéréért, kinek még férje nem volt, fertőztetheti meg magát.

26. És megtisztulása után számláljanak néki hét napot. 4Móz. 6,10.

27. És amely napon bemegy a szenthelyre, a belső pitvarba, hogy szolgáljon a szenthelyen, mutassa be bűnért való áldozatát, ezt mondja az Úr Isten.

28. És lészen nékik örökségük: Én vagyok az ő örökségük, és birtokot ne adjatok nékik Izraelben: Én vagyok az ő birtokuk. 4Móz. 18,20. 5Móz. 10,9.

29. Az ételáldozat és a bűnért és vétekért való áldozat, ez legyen élésük, és valami Izraelben Istennek szenteltetik, minden az övék legyen. 3Móz. 6,18. 7,6.

30. És minden első termés zsengéje mindenből, és minden, mit áldozatra visztek mindenből, tudniillik minden áldozatotokból, legyen a papoké, és lisztjeitek zsengéjét adjátok a papnak, hogy áldás nyugodjék házadon. 4Móz. 15,20. Péld. 3,9. Mal. 3,10.

31. Semmi döglöttet és vadtól szaggatottat, akár madár, akár egyéb állat legyen, ne egyenek a papok. 3Móz. 22,8.

Szent terület kijelölése

45 És mikor a földet sorsvetéssel elosztjátok örökségül, adjatok áldozatot az Úrnak, szent részt a földből; hosszúsága legyen huszonötezer és szélessége tízezer sing, szent legyen az egész határában köröskörül.

2. Ebből legyen a szenthelyé ötszáz sing, ötszáz singgel mérve egy négyszög minden oldalát, és mellette ötven sing tágasság legyen minden oldalon.

3. És ebből a megmért helyből mérj ki huszonötezer sing hosszúságot és tízezer sing szélességet, és ebben lesz a szenthely, mint igen szent hely.

4. Szent rész ez a földből; legyen a papoké, a szenthely szolgáié, akik idejárulnak szolgálni az Urat; és legyen ez nékik házaik helye, és szent hely a szenthely számára.

5. És huszonötezer sing hosszában és tízezer sing széltében legyen a lévitáké, a ház szolgáié tulajdonukul, húszkamarául,

6. És a város tulajdonául adjatok ötezer sing szélességet és huszonötezer sing hosszúságot a szent áldozat mentén; az egész Izrael házáért legyen ez.

7. És a fejedelem tulajdona lészen a szent áldozatnak és a város tulajdonának mind a két oldalán a szent áldozat előtt és a város tulajdona előtt a napnyugati oldalon nyugatra és a napkeleti oldalon keletre, és hosszúsága olyan lesz, mint a részek közül egyé, a napnyugati határtól a napkeleti határig.

8. Földje legyen az néki, tulajdona Izraelben; és többé ne sanyargassák fejedelmeim az én népemet, hanem adják át a többi földet Izrael házának az ő nemzetségei szerint. Jer. 22,17.

Áldozati rendtartás

9. Ezt mondja az Úr Isten: Legyen elég már néktek, Izrael fejedelmei! A törvénytelenséget és erőszaktételt távoztassátok el, és cselekedjetek törvény szerint és igazságot. Vegyétek le népemről sarcolástokat, ezt mondja az Úr Isten. Jer. 22,3. Zak. 8,16.

10. Igaz mérőserpenyőitek legyenek és igaz éfátok és igaz báthotok: 3Móz. 19,35. Péld. 16,11. Ámós 8,4–6. Mik. 6,10. 11.

11. Az éfa és a báth egy mértékűek legyenek, úgyhogy a hómernek tizedét fogadja be a báth, és a hómernek tizede legyen az éfa, a hómerhez kell mértéküket igazítani.

12. És a sekelnek húsz gérája legyen; húsz sekel, huszonöt sekel, tizenöt sekel legyen a mina nálatok. Mát. 20,28. Ján. 10,18. Gal. 2,20. Tit. 2,14.

13. Ez az áldozat, melyet fel kell vinnetek: egy hómer búzából egy hatodrész éfa, és egy hómer árpából is az éfa hatodrészét adjátok.

14. És az olajból rendelt rész egy báth olajból: a báth tizede a kórból, tíz báthból, egy hómerből, mert tíz báth egy hómer.

15. És egy darab a nyájból, kétszáz darab után Izrael bővizű földjéről ételáldozatra és égőáldozatra és hálaadó áldozatokra, az ő megszentelésükre, ezt mondja az Úr Isten.

16. A földnek egész népe köteles legyen erre az áldozatra a fejedelem részére Izraelben.

17. A fejedelem tiszte pedig lészen, hogy vigyen egészen égőáldozatokat és ételáldozatot és italáldozatot az ünnepeken és az újholdak napján és a szombatokon, Izrael házának minden ünnepein: ő teljesítse a bűnért való áldozatot és az ételáldozatot és az egészen égőáldozatot és a hálaadó áldozatokat, hogy megszentelje Izrael házát. Ján. 6,51. 2Kor. 5,21. Gal. 3,13. Kol. 1,20. 1Pét. 2,24.

18. Ezt mondja az Úr Isten: az első hónapban, a hónap elsején végy egy fiatal, hibátlan bikát és tisztítsd meg a szenthelyet. Luk. 16,16. 1Pét. 3,18.

19. És vegyen a pap a bűnért való áldozat véréből, és hintse a ház ajtófélfáira és az oltár bekerítésének négy szegletére és a belső pitvar kapufélfáira.

20. És így cselekedjél a hónap hetedik napján a tudatlanságból vétkezőért és a vigyázatlanságért, és így tisztítsátok meg a házat. 3Móz. 4,27.

21. Az első hónapban, a hónap tizennegyedik napján legyen a ti páskátok; a hét napos ünnepen kovásztalan kenyeret egyetek. 2Móz. 12,18. 3Móz. 23,5. 6. 4Móz. 9,2. 3. 5Móz. 16,1.

22. És a fejedelem azon a napon áldozzék őmagáért és a föld egész népéért egy bikával, bűnért való áldozatul. 3Móz. 4,14. Mát. 20,28. 1Pét. 2,24.

23. És az ünnep hét napján tegyen egészen égőáldozatot az Úrnak hét bikával és hét kossal, épekkel, naponként hét napon át, és bűnért való áldozatot egy kecskebakkal naponként; 3Móz. 23,8. 4Móz. 28,15. 29,5.

24. És ételáldozatul tegyen egy éfát a bika mellé és egy éfát a kos mellé, és az olajból egy hínt az éfához.

25. A hetedik hónapban, a hónap tizenötödik napján, az ünnepen hasonlóképen cselekedjék hét napon át: a bűnért való áldozattal, az egészen égőáldozattal, az ételáldozattal és az olajjal. 3Móz. 23,33.

A fejedelem áldozatai

46 Ezt mondja az Úr Isten: A belső pitvar kapuja, mely keletre néz, zárva legyen a dologtevő hat napon, szombatnapon pedig nyissák ki, és újhold napján is nyissák ki. Zsid. 4,9. 10.

2. És a fejedelem jöjjön be a kapu tornácának útján kívülről, és álljon a kapu félfája mellé, és mikor a papok megáldozzák az ő égőáldozatát és hálaadóáldozatait, ő leborulva imádkozzék a kapu küszöbén, azután menjen ki, a kaput pedig ne zárják be estvéig. Mát. 25,10.

3. És leborulva imádkozzék az ország népe ugyanannak a kapunak bejáratánál a szombatokon és az újholdnak napjain az Úr előtt. Zsolt. 100,4. Luk. 1,10.

4. Az égőáldozat pedig, melyet a fejedelem vigyen az Úrnak szombatnapon, hat ép bárány és egy ép kos legyen; 4Móz. 28,5. 9. 12.

5. És az ételáldozat: egy éfa a kos mellé; és a bárányok mellé ételáldozatul, amit keze adhat, s az olajból egy hín az éfához.

6. Az újhold napján pedig egy ép, fiatal bika és hat bárány és egy kos, mind épek legyenek.

7. És a bika mellé egy éfát és a kos mellé egy éfát tegyen ételáldozatul; és a bárányok mellé azt, ami kezétől telik, s az olajból egy hínt az éfához.

8. És mikor bemegy a fejedelem, a kapu tornácának útján menjen be, és ezen az úton menjen ki.

9. Mikor pedig a föld népe megyen be az Úr eleibe az ünnepeken, aki az északi kapu útján ment be, hogy leborulva imádkozzék, a déli kapu útján menjen ki; aki pedig a déli kapu útján ment be, az az északi kapu útján menjen ki; ne térjen vissza azon kapu útjához, amelyen bement, hanem az annak ellenében valón menjen ki. 2Móz. 23,14–17. 5Móz. 16,16. Zsolt. 84,7. Mik. 6,6.

10. A fejedelem pedig, mikor bemennek, közöttük menjen be, és mikor kimennek, együtt menjen ki velük.

11. És az ünnepeken és a szent egybegyűléseken legyen az ételáldozat egy éfa egy bika mellé és egy éfa a kos mellé, és a bárányok mellé, amit keze adhat, s az olajból egy hín az éfához.

12. Továbbá, mikor a fejedelem szabad akaratból tesz égőáldozatot, vagy hálaadó áldozatokat, szabad akaratból az Úrnak, nyissák ki néki a kaput, mely napkeletre néz, és ő vigye égőáldozatát és hálaadó áldozatait, mint ahogy szombatnapon szokta tenni, és azután menjen ki, és zárják be a kaput kimenése után. rész 44,1–3. Mát. 20,28. Ján. 10,18. Gal. 2,20. Tit. 2,14.

13. És egy esztendős ép bárányt áldozz égőáldozatul naponként az Úrnak; minden reggel áldozz azzal. 2Móz. 29,38. 4Móz. 28,3. Zsolt. 55,17. 92,2.

14. És ételáldozatot tégy hozzá minden reggel: egy hatodrész éfát, és az olajból a hín harmadrészét a liszt megnedvesítésére, ételáldozatul az Úrnak; örökre állandó rendelések ezek.

15. Hozzátok azért a bárányt és az ételáldozatot és az olajat minden reggel állandó égőáldozatul.

A fejedelem birtokának öröklési rendje

16. Ezt mondja az Úr Isten: Ha a fejedelem ajándékot ad valamelyik fiának a

maga örökségéből, az az ő fiaié legyen tulajdonul örökségképpen.

17. De ha örökségéből valamelyik szolgájának ad ajándékot, az a szabadság esztendejéig lesz azé, azután visszaszáll a fejedelemre; csak az ő öröksége lesz az ő fiaié. 3Móz. 25,10.

18. És a fejedelem el ne vegyen a nép örökségéből, hogy nyomorgatással kivesse őket tulajdonukból; a maga tulajdonából adjon örökséget fiainak, hogy az én népem közül senki el ne széledjen a maga tulajdonából. Zsolt. 78,72.

Az áldozati konyhák

19. És bevitt engem ahhoz a bejárathoz, mely a kapu mellett oldalaslag volt, a kamarákhoz, a papok szenthelyéhez, melyek északra néznek, és ímé, ott egy hely volt leghátul nyugatra.

20. És monda nékem: Ez a hely, ahol a papok főzzék a vétekért és a bűnért való áldozatot, és ahol süssék az ételáldozatot, hogy ne kelljen kivinniük a külső pitvarba a nép megszentelésére. 2Krón. 35,13.

21. És kivitt engem a külső pitvarba, és elhordoza engem a pitvar négy szegletén, és ímé, a pitvar mindegyik szegletében egy-egy pitvar volt.

22. A pitvarnak négy szegletében zárt pitvarok voltak, negyven sing hosszúságúak és harminc sing szélesek; egy mértéke volt a négy szegleten való pitvaroknak.

23. És falazások voltak bennük köröskörül mind a négy körül, és a falazások alatt konyhák voltak csinálva köröskörül.

24. És monda nékem: Ez a főzőház, ahol főzzék a háznak szolgái a nép véresáldozatát. Róm. 12,1. 15,16. Zsid. 13,16.

A templomból forrás fakad

47 És visszatéríte engem a ház ajtajához, és ímé, víz jön vala ki a ház küszöbe alól napkelet felé, mert a ház eleje kelet felé volt, és a víz aláfoly vala a ház jobb oldala alól az oltártól délre. Zsolt. 46,4. Ésa. 30,25. 55,1. Jóel 3,18. Zak. 13,1. 14,8. Jel. 22,1.

2. És kivitt engem az északi kapu útján, és elhordoza engem a kívül való úton a külső kapuhoz, mely napkeletre néz, és ímé, a víz ott forr vala ki a jobb oldal alól.

3. Mikor kiméne az a férfiú napkelet felé, mérőzsinórral a kezében, mére ezer singet; és átvitt engem a vízen, a víz bokáig ér vala. Zak. 2,1. Jel. 11,1.

4. És mére ismét ezret, és átvitt engem a vízen, a víz pedig térdig ér vala. És mére ismét ezret és átvitt engem s a víz derékig ér vala.

5. És mére még ezret, s volt olyan folyó, hogy át nem meheték rajta, mert magas volt a víz, megúszni való víz, folyó, mely meg nem lábolható.

6. És monda nékem: Láttad-é, embernek fia? És visszavezete engem a folyó partján.

7. És mikor visszatértem, ímé, a folyó partján igen sok fa volt mindkét felől. Zsolt. 1,3. 92,12. Ésa. 41,19. Jel. 22,2.

8. És mondá nékem: Ez a víz a keleti tájékra folyik ki, és a lapácra megyen alá, és a tengerbe megyen be, a tengerbe szakad, és meggyógyul a víz. Zak. 2,11. Mal. 1,11. Jel. 17,15.

9. És lészen, hogy minden élő állat, amely nyüzsög, valahova e folyam bemegyen, élni fog; és a halaknak nagy bőségük lészen, mert ez a víz bement oda, és azok meggyógyulnak, és él minden, valahova e folyó bement. 1Kor. 15,45.

10. És lészen, hogy halászok állanak rajta Éngeditől Énegláimig: varsák kivető helye lészen; nemük szerint lesznek benne a halak, mint a nagy tenger halai, nagy bőséggel. 4Móz. 34,6. Mát. 4,19. 13,47. 48.

11. Mocsarai és tócsái pedig nem gyógyulnak meg, só helyei lesznek.

12. És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle ennivaló gyümölcs fája növekedik fel; leveleik el nem hervadnak és gyümölcseik el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizük onnét a szenthelyből foly ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók. Ésa. 61,3. Jel. 2,7. 22,2.

Az új ország határai

13. És monda az Úr Isten: Ez a határ, amely szerint örökségül osszátok el maga-

tok közt a földet Izrael tizenkét törzsöke szerint, Józsefnek két örökséget.
1Móz. 48,5. 1Krón. 5,1.

14. És vegyétek azt örökségül mindnyájan egyenlően, mivelhogy fölemeltem kezemet, hogy atyáitoknak adom azt, tehát essék néktek az a föld örökségül.
1Móz. 12,7. 13,15. 15,7. 17,8. 26,3. 28,13.

15. És ez legyen a föld határa, észak felé a nagy tengertől, Hetlónon át Sedádnak menve:
4Móz. 34,7. 8.

16. Hamát, Berótha, Szibraim, mely Damaskus határa és Hamát határa közt van, a középső Hásér, mely Havrán határán van.
2Sám. 8,8. Ámós 6,2. 14.

17. Így legyen a határ a tengertől Hacarénónig Damaskus határán és azontúl északra, és Hamát határán: ez az északi oldal.

18. És a keleti oldalon: Havrán és Damaskus és Gileád között és Izrael földje között a Jordán legyen; ama határtól a keleti tengerig mérjétek: ez a keleti oldal.
4Móz. 34,9.

19. És a déli oldalon dél felé: Támártól a versengések vizéig Kádesben, azután a folyó felé a nagy tengerig: ez a déli oldal dél felé.
rész 48,28.
4Móz. 20,13. 5Móz. 32,51. Zsolt. 81,7.

20. És a nyugati oldal: a nagy tenger, ama határtól fogva addig, ahol egyenesen Hamátba menni: ez a nyugati oldal.

21. És osszátok el ezt a földet magatok közt Izrael nemzetségei szerint.

22. És legyen, hogy sorsvetéssel osszátok el azt magatok közt és a jövevények közt, akik közöttetek lakoznak, akik közöttetek fiakat nemzettek, és úgy tartsátok őket, mint aki ott született az Izrael fiai között: veletek együtt sorsvetéssel legyen örökségük Izrael nemzetségei között.
4Móz. 26,55. Ésa. 22,15–19. Csel. 2,5. 11,18. 15,9. Róm. 10,12. Gal. 3,28. Ef. 2,12–14. 3,6. Kol. 3,11. Jel. 7,9. 10.

23. És úgy legyen, hogy amely nemzetséggel lakozik a jövevény, ott adjátok ki az ő örökségét. Ezt mondja az Úr Isten.

Az ország felosztása

48 Ezek a nemzetségek nevei: az északi határon a Hetlóntól Hamáthig vezető út mentén Hacar-énonig Damaskus határán, észak felé, Hamát mentén, és pedig legyen az övé a keleti és nyugati oldal: Dán, egy rész;
Józs. 19,40–48.

2. És Dán határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Áser, egy rész;

3. És Áser határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Nafthali, egy rész;

4. És Nafthali határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Manasse, egy rész;
Józs. 13,29–31.

5. És Manasse határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Efraim, egy rész;
Józs. 16,5–10. 17,8–10.

6. És Efraim határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Rúben, egy rész;

7. És Rúben határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Júda, egy rész;

8. És Júda határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig legyen a szent áldozat, melyet az Úrnak szenteltek: huszonötezer sing széles és olyan hosszú, mint egy-egy rész a keleti oldaltól a nyugati oldalig; és a szenthely annak közepette legyen;
Ésa. 12,6. 33,20–22.

9. A szent áldozat, melyet az Úrnak szenteltek, huszonötezer sing hosszú és tízezer sing széles legyen;

10. És ezeké legyen ez a szent áldozat: a papoké északra huszonötezer sing és nyugatra tízezer sing szélesség és keletre tízezer sing szélesség és délre huszonötezer sing hosszúság, és az Úr szenthelye annak közepette legyen:

11. A papoké, akik megszenteltettek a Sádók fiai közül, akik szolgálatomban foglalatosak voltak, akik nem tévelyedtek el, mikor Izrael fiai eltévelyedtek, mint ahogy eltévelyedtek a léviták.

12. Övék legyen ez, mint egy áldozati rész a föld áldozatából, mint igen szentséges, a léviták határán.
1Kor. 9,14.

13. A lévitáké pedig legyen a papok határa mentén huszonötezer sing hosszúság és tízezer szélesség; az egész hosszúság legyen huszonötezer és a szélesség tízezer.

14. És semmit abból el ne adjanak, se el ne cseréljék, se másra át ne szálljon a földnek e zsengéje, mert az Úrnak szenteltetett.
2Móz. 22,29. 3Móz. 27,10. 33.

15. És az ötezer sing, mely a szélességben megmaradt a huszonötezernek mentén, közhely a város számára, mint lakóhely és tágasság, és legyen a város annak a közepében. 5Móz. 20,5. 6.

16. És ezek legyenek annak méretei: az északi oldalon négyezerötszáz sing és a déli oldalon négyezerötszáz és a keleti oldalon négyezerötszáz és a nyugati oldalon négyezerötszáz. Jel. 21,16.

17. És a város alatt legyen tágasság észak felé kétszázötven sing és dél felé kétszázötven és keletre kétszázötven és nyugatra kétszázötven.

18. Ami pedig megmaradt a hosszaságban a szent áldozat mentén, tízezer keletre és tízezer nyugatra, az ott maradjon a szent áldozat mentén, és legyen annak termése a város szántóvetőinek eledele.

19. És aki szántóvető a városban, műveljе azt Izraelnek minden nemzetségéből. Jel. 7,5.

20. Az egész huszonötezer sing szent áldozatot huszonötezer sing négyszögben adjátok szent ajándékul a város tulajdonával együtt. 4Móz. 24,5. Ésa. 33,20. Jel. 21,16.

21. Ami pedig megmaradt, a fejedelemé lészen; a szent áldozatnak és a város tulajdonának mind a két oldalán, szemben a huszonötezer sing szent áldozattal a keleti határig és nyugat felé szemben a huszonötezer singgel egészen a nyugati határig lészen, a kiosztott részek mentén, a fejedelemé; és legyen a szent áldozat és a ház szenthelye annak közepette.
Józs. 18,1. Ésa. 2,2. 11,10. 60,7. Hós. 1,11. Agg. 2,7. 9. Mát. 11,28. Ján. 12,32. Róm. 15,9. 12. Jel. 2,1. 21,3. 22,3.

22. És a léviták tulajdonától és a város tulajdonától fogva, mely közepében van annak, ami a fejedelemé, a Júda határa és Benjámin határa között a fejedelemé legyen.

23. És a többi nemzetségek: a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Benjámin, egy rész.

24. És Benjámin határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Simeon, egy rész.

25. És Simeon határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Issakhár, egy rész.

26. És Issakhár határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Zebulon, egy rész.

27. És Zebulon határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Gád, egy rész.

28. És Gád határán a déli oldalon dél felé, legyen a határ Támártól a versengések vizéig Kádesben, a patak felé a nagy tengerig. rész 47,19. 4Móz. 20,1. Józs. 15,47. 2Krón. 20,2. Zsolt. 106,32.

29. Ez a föld, melyet sorsvetéssel örökségül elosszatok Izrael nemzetségei közt, és ezek azoknak részei, ezt mondja az Úr Isten.

A szent város terjedelme és kapuinak nevei

30. És ezek a város külső részei: az északi oldalon négyezerötszáz sing mérték.

31. És a város kapui, Izrael nemzetségeinek nevei szerint, három kapu északra: Rúben kapuja egy, Júda kapuja egy, Lévi kapuja egy. Ésa. 60,8. Jel. 21,12.

32. És a keleti oldalon négyezerötszáz sing és három kapu: József kapuja egy, Benjámin kapuja egy, Dán kapuja egy.

33. És a déli oldalon is négyezerötszáz sing mérték és három kapu: Simeon kapuja egy, Issakhár kapuja egy, Zebulon kapuja egy.

34. A nyugati oldalon négyezerötszáz sing három kapuval: Gád kapuja egy, Áser kapuja egy, Nafthali kapuja egy:

35. Köröskörül tizennyolcezer sing; és **a város neve ama naptól fogva: Ott lakik az Úr!** Zsolt. 72,8. 98,3. Ésa. 2,2. 49,19. Jer. 33,16. Jóel 3,21. Mal. 1,11. Ef. 2,22. Jel. 21,3. 22,3.

DÁNIEL PRÓFÉTA KÖNYVE

Dániel és három társa a babilóniai király udvarába kerül

1 Jojakim, Júda királya uralkodásának harmadik esztendejében jöve Nabukodonozor, a babiloni király Jeruzsálemre, és megszállá azt. 2Kir. 24,1. 2Krón. 36,6.

2. És kezébe adá az Úr Jojakimot, a Júda királyát, és az Isten háza edényeinek egy részét; és azokat Sineár földjére vitte, az ő istenének házába, és az edényeket bevitte az ő istenének kincsesházába. 1Móz. 10,10. Ésa. 11,11. Jer. 27,19. Zak. 5,11.

3. És mondá a király Aspenáznak, az udvarmesterek fejedelmének, hogy hozzon az Izrael fiai közül és királyi magból való s előkelő származású ifjakat, 2Kir. 20,17.

4. Akikben semmi fogyatkozás nincsen, hanem akik ábrázatra nézve szépek, minden bölcsességre eszesek, és ismeretekkel bírnak és értenek a tudományokhoz, és akik alkalmatosak legyenek arra, hogy álljanak a király palotájában; és tanítsák meg azokat a káldeusok írására és nyelvére. Ésa. 39,7. Csel. 7,22.

5. És rendele nékik a király mindennapi szükségletül a királyi ételből és a borból, melyből ő iszik vala, hogy így nevelje őket három esztendeig, és azután álljanak a király előtt.

6. Valának pedig ezek között a Júda fiai közül: Dániel, Ananiás, Misáel és Azariás.

7. És az udvarmesterek fejedelme neveket ada nékik; tudniillik elnevezé Dánielt Baltazárnak, Ananiást Sidráknak, Misáelt Misáknak, Azariást Abednegónak.

8. De Dániel eltökélte az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből az iszik vala, és kérte az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie. 1Móz. 41,45. Ezék. 4,13.

9. **És az Isten kegyelemre és irgalomra méltóvá tette Dánielt az udvarmesterek fejedelme előtt;** 1Móz. 39,21. 1Kir. 8,50.

10. És mondá az udvarmesterek fejedelme Dánielnek: Félek én az én uramtól, a királytól, aki megrendelte a ti ételeteket és italotokat; minek lássa, hogy a ti orcátok hitványabb amaz ifjakénál, akik egykorúak veletek? És így bűnbe kevernétek az én fejemet a királynál.

11. És mondá Dániel a felügyelőnek, akire az udvarmesterek fejedelme bízta Dánielt, Ananiást, Misáelt és Azariást:

12. Tégy próbát, kérlek, a te szolgáiddal tíz napig, és adjanak nékünk zöldségféléket, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk.

13. Azután mutassák meg néked a mi ábrázatunkat és amaz ifjak ábrázatát, akik a király ételével élnek, és aszerint cselekedjél majd a te szolgáiddal.

14. És engedett nékik ebben a dologban, és próbát tett velük tíz napig.

15. És tíz nap múlva szebbnek látszék az ő ábrázatuk, és testben kövérebbek voltak mindazoknál az ifjaknál, akik a király ételével élnek vala.

16. Elvette azért a felügyelő az ő ételüket és az ő italokul rendelt bort, és adott nékik zöldségféléket.

17. **És adott az Isten ennek a négy gyermeknek tudományt, minden írásban való értelmet és bölcsességet; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is.** 1Kir. 3,12. Jak. 1,5–7.

18. Miután pedig elmúlt az idő, amikorra meghagyta a király, hogy eléje vigyék őket, bevitte őket az udvarmesterek fejedelme Nabukodonozor elé.

19. És szólt velük a király, és mindnyájuk között sem találtaték olyan, mint Dániel, Ananiás, Misáel és Azariás, és állának a király előtt.

20. És minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király tőlük tudakozódék, tízszerte okosabbaknak találta őket mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, akik az egész országában voltak. Ésa. 47,10–13. Jer. 10,2.

21. És ott volt Dániel a Círus király első esztendejéig. rész 6,28. 10,1. Zsolt. 112,8.

Dániel megfejti
Nabukodonozor álmát

2 És Nabukodonozor uralkodásának második esztendejében álmokat láta Nabukodonozor, és nyugtalan lett az ő szelleme, és álma félbeszakadt. 1Móz. 40,5–8. Eszt. 6,1.

2. És mondá a király, hogy hívjanak írástudókat, varázslókat, bűbájosokat és káldeusokat, hogy fejtsék meg a királynak az ő álmait; és bementek azok, és álltak a király elé. 1Móz. 41,8. 2Móz. 7,11. Ésa. 47,12.

3. És monda nékik a király: Álmot láttam, és nyugtalan a szellemem megtudni az álmot.

4. És ezt mondták a káldeusok a királynak szíriai nyelven: Király, örökké élj! Mondd meg az álmot a te szolgáidnak, és megjelentjük az értelmét.

5. Felele a király, és monda a káldeusoknak: Az én szavam áll! Ha tehát meg nem mondjátok nékem az álmot és annak ér-telmét, darabokra tépettek, és a ti házaitok szemétdombokká tétetnek. 2Kir. 10,23.

6. Ha pedig az álmot és annak értelmét megjelentitek: ajándékokat, jutalmat és nagy tisztességet vesztek tőlem; ezért az álmot és annak értelmét jelentsétek meg nékem.

7. Felelének másodszor, és mondának: A király mondja meg az álmot az ő szolgáinak: és az értelmét megjelentjük.

8. Felele a király, és monda: Bizonnyal tudom én, hogy csak időt akartok nyerni, mert látjátok, hogy áll az én szavam.

9. Hogy ha az álmot meg nem mondjátok nékem, csak egy ítélet lehet felőletek: hogy hamis és tétovázó beszédet koholtok, hogy azzal tartsatok engem, míg az idő múlik. Mondjátok meg azért nékem az álmot, akkor tudom, hogy az értelmét is megjelenthetitek nékem. Eszt. 4,11.

10. Felelének a káldeusok a királynak, és ezt mondták: Nincs ember a földön, aki a király dolgát megjelenthesse: mivelhogy bármilyen nagy és hatalmas király sem kívánt még egyetlen írástudótól, varázslótól és káldeustól sem ilyen dolgot.

11. Mert a dolog, amit a király kíván, igen nehéz, és nincs más, aki azt megjelenthesse a király előtt, hanemha az istenek, akik nem lakoznak együtt az emberekkel. Mát. 19,26.

12. Emiatt a király megharaguvék és igen felgerjede, és meghagyá, hogy a babiloni bölcsek mind veszíttessenek el.

13. És a parancsolat kiment, hogy öljék meg a bölcseket; és keresik vala Dánielt és az ő társait, hogy megölettessenek.

14. Ekkor Dániel bölcsen és értelmesen felele Arióknak, a királyi testőrség fejének, aki kiment, hogy megölesse a babiloni bölcseket. 1Móz. 37,36.

15. Szóla és monda Arióknak, a király főemberének: Miért e kegyetlen parancsolat a királytól? Akkor Ariók elmondá a dolgot Dánielnek.

16. És bement Dániel, és kérte a királyt, hogy adjon néki időt, hogy megjelenthesse az értelmet a királynak.

17. Ekkor Dániel hazaméne, és elmondá e dolgot Ananiásnak, Misáelnek és Azariásnak, az ő társainak: Mát. 18,19.

18. **Hogy kérjenek az egek Istenétől irgalmasságot e titok végett**, hogy el ne vesszenek Dániel és az ő társai a többi babiloni bölcsekkel együtt. Jak. 1,5.

19. Akkor Dánielnek **megjelenteték az a titok éjjeli látásban**. Áldá akkor Dániel az egek Istenét. 4Móz. 12,6. Péld. 3,32.

20. Szóla Dániel, és monda: **Áldott legyen az Istennek neve örökkön örökké, mert Övé a bölcsesség és az erő**. Zsolt. 113,2. 115,18. Jer. 32,19. 1Kor. 1,30.

21. **És Ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ád bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek**. Eszt. 1,13. Zsolt. 75,6. 7. Jer. 27,5. Jak. 1,5.

22. **Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat**, tudja mi van a sötétségben; és világosság lakozik vele! Zsid. 4,13. Jak. 1,17.

23. **Néked adok hálát, atyáimnak Istene, és dicsérlek téged, hogy bölcsességet és erőt adtál nékem, és mostan megjelentetted nékem, amit kértünk tőled**; mert a király dolgát megjelentetted nékünk! Zsolt. 25,14. 139,11. 12. Ámós 3,7.

24. Bement azért Dániel Ariókhoz, akit rendelt a király, hogy elveszítse a babiloni bölcseket; elment azért, és mondá néki: A babiloni bölcseket ne veszíttesd el; vígy engem a király elé és a megfejtést tudtára adom a királynak.

25. Akkor Ariók sietve bevitte Dánielt a király elébe, és mondá: Találtam férfiút Júdának fogoly fiai között, aki a megfejtést megjelenti a királynak.

26. Szóla a király, és monda Dánielnek, akit Baltazárnak neveztek: Csakugyan képes vagy megjelenteni nékem az álmot, amelyet láttam, és annak értelmét?

27. Felele Dániel a király előtt, és mondá: A titkot, amelyről a király tudakozódék, a bölcsek, varázslók, írástudók, jövendőmondók meg nem jelenthetik a királynak;

28. **De van Isten az égben, aki a titkokat megjelenti**; és Ő tudtára adta Nabukodonozor királynak: mi lészen az utolsó napokban. A te álmod és a te fejed látása a te ágyadban ez volt:
1Móz. 40,8. 41,16. Jer. 23,20. Ámós 4,13.

29. Néked, oh király! Gondolataid támadtak a te ágyadban afelől, hogy mik lesznek ez után, és aki megjelenti a titkokat, megjelentette néked azt, ami lesz.

30. Nékem pedig ez a titok nem bölcsességből, amely bennem minden élő felett volna, jelentetett meg, hanem azért, hogy a megfejtés tudtára adassék a királynak és te megértsed a te szívednek gondolatait.

31. Te látád, oh király, és ímé egy nagy kép; ez a kép, mely hatalmas volt és kiváló az ő fényessége, előtted áll vala, és az ábrázata rettenetes volt.

32. Annak az állóképnek feje tiszta aranyból, melle és karjai ezüstből, hasa és oldalai rézből,

33. Lábszárai vasból, lábai pedig részint vasból, részint cserépből voltak.

34. Nézed vala, amíg egy kő leszakadt kéz érintése nélkül, és letöré azt az állóképet vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzta azokat. Mát. 16,18. 2Kor. 5,1. Zsid. 9,24.

35. Akkor eggyé zúzódék a vas, cserép, réz, ezüst és arany, és lőnek mint a nyári szérűn a polyva, és felkapta azokat a szél, és helyüket sem találták azoknak. Az a kő pedig, amely leüté az állóképet nagy heggyé lett, és betölté az egész földet.

36. Ez az álom, és értelmét is megmondjuk a királynak.

37. Te, oh király! Királyok királya, kinek az egek Istene birodalmat, hatalmat, erőt és dicsőséget adott; Ésa. 47,5.

38. És valahol emberek fiai, mezei állatok és égi madarak lakoznak, a te kezedbe adta azokat, és úrrá tett téged mindezeken: Te vagy az aranyfej. Jer. 27,6.

39. És utánad más birodalom támad, alábbvaló mint te; és egy másik, egy harmadik birodalom, rézből való, amely az egész földön uralkodik.

40. A negyedik birodalom pedig erős lesz, mint a vas; mert miként a vas széttör és összezúz mindent; bizony mint a vas pusztít, mind amazokat szétzúzza és elpusztítja. Ján. 11,48.

41. Hogy pedig lábakat és ujjakat részint cserépből, részint vasból valónak láttál: a birodalom kétfelé oszol, de lesz benne a vasnak erejéből, amint láttad, hogy a vas elegy volt az agyagcseréppel.

42. És hogy a lába ujjai részint vas, részint cserép: az a birodalom részint erős, részint pedig törékeny lesz.

43. Hogy pedig vasat elegyülve láttál agyagcseréppel: azok emberi mag által vegyülnek össze, de egymással nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel. 1Móz. 49,10. Mik. 4,7. Luk. 1,32. 33.

44. **És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.** Zsolt. 2,6. Ésa. 60,12. Mik. 4,7. 1Kor. 15,24.

45. Minthogy láttad, hogy a hegyről kő szakad vala le kéz érintése nélkül, és szétzúzta a vasat, rezet, cserepet, ezüstöt és aranyat: a nagy Isten azt jelentette meg a királynak, ami majd ezután lészen; és igaz az álom, és bizonyos annak értelme.

46. Akkor Nabukodonozor király arcra borula és imádá Dánielt, és meghagyá, hogy ételáldozattal és jó illattal áldozzanak néki.

47. Szóla a király Dánielnek, és monda: Bizonnyal **a ti Istenetek, Ő az isteneknek Istene, és a királyoknak Ura és a titkok megjelentője**, hogy te is megjelenthetted ezt a titkot!

48. Akkor a király fölmagasztalá Dánielt, és sok nagy ajándékot ada néki, és hatalmat adott néki Babilonnak egész tartománya felett, és a babiloni összes bölcseknek elöjárójává tette őt. 1Móz. 41,40.

49. És Dániel kéré a királyt, hogy Sidrákot, Misákot és Abednégót rendelje a babiloni tartomány gondviselésére; Dániel pedig a király udvarában vala. Eszt. 2,19.

A három férfi a tüzes kemencében

3 Nabukodonozor király csináltata egy arany állóképet, magassága hatvan sing, szélessége hat sing; felállíttatá azt a Dura mezején, Babilon tartományában. 1Kir. 12,28. Zsolt. 96,5. Ésa. 46,6. 1Kor. 8,4.

2. És Nabukodonozor király egybegyűjteté a fejedelmeket, helytartókat, kormányzókat, bírákat, kincstartókat, tanácsosokat, törvénytevőket és a tartományok minden igazgatóját, hogy jöjjenek az állóképnek felavatására, amelyet Nabukodonozor király állíttatott vala.

3. Akkor egybegyűlének a fejedelmek, helytartók, kormányzók, bírák, kincstartók, tanácsosok, törvénytevők és a tartományok minden igazgatója az állókép felavatására, amelyet Nabukodonozor király állíttatott, és megállának az állókép előtt, amelyet Nabukodonozor állíttatott.

4. És a hírnök hangosan kiálta: Meghagyatik néktek, oh népek, nemzetek és nyelvek!

5. Mihelyt halljátok a kürtnek, sípnak, citerának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát: boruljatok le, és imádjátok az arany állóképet, amelyet Nabukodonozor király állíttatott.

6. Akárki pedig, aki nem borul le és nem imádja, tüsténT bevettetik az égő, tüzes kemencébe. Jer. 29,22. Mát. 13,42. Jel. 13,15.

7. Azért mihelyt hallák mind a népek a kürtnek, sípnak, citerának, hárfának, lantnak és mindenféle hangszernek szavát: leborulának, mind a népek, nemzetségek és nyelvek, és imádák az arany állóképet, amelyet Nabukodonozor király állíttatott.

8. Elmenének azért ebben az időben káldeabeli férfiak, és vádat emelének a zsidók ellen; Eszt. 3,6.

9. Szólának pedig és azt mondták Nabukodonozor királynak: Király! Örökké élj!

10. Te, oh király! Parancsolatot adtál ki, hogy minden ember, mihelyt meghallja a kürtnek, sípnak, citerának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát: boruljon le, és imádja az arany állóképet; Hós. 7,3.

11. Aki pedig nem borul le és nem imádja, vettessék az égő, tüzes kemencébe.

12. Vannak zsidó férfiak, akiket a babiloni tartomány gondviselésére rendeltél, Sidrák, Misák és Abednégó: ezek a férfiak nem becsülnek téged, oh király, a te isteneidet nem tisztelik, és az arany állóképet, amelyet felállíttattál, nem imádják.

13. Akkor Nabukodonozor nagy haraggal és felgerjedéssel meghagyta, hogy hozzák elő Sidrákot, Misákot és Abednégót; erre elhozták a férfiakat a király elé.

14. Szóla Nabukodonozor, és monda nékik: Sidrák, Misák és Abednégó! Szántszándékból nem tisztelitek-é az én istenemet és nem imádjátok-é az arany állóképet, amelyet felállíttattam? Ésa. 46,1.

15. Ha tehát készek vagytok: mihelyt halljátok a kürtnek, sípnak, citerának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát, leboruljatok és imádjátok az állóképet, amelyet én csináltattam. De ha nem imádjátok, tüsténT bevettettek az égő, tüzes kemencébe, és kicsoda az az Isten, aki kiszabadítson titeket az én kezeimből? 2Móz. 5,2. 32,32. 2Kir. 18,35.

16. Felelének Sidrák, Misák és Abednégó, és mondának a királynak: Oh, Nabukodonozor! Nem szükség erre felelnünk néked. Mát. 10,19. Csel. 20,24.

17. **Ímé, a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket.** 1Sám. 17,37.

Ésa. 23,4. 6. Jer. 1,8. Mik. 7,7. 2Kor. 1,10.

18. **De ha nem dobsz is be, legyen tudtodra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk**, és az arany állóképet, amelyet felállíttatál, nem imádjuk.
Mát. 10,32. Csel. 4,12. 19. Zsid. 11,25.

19. Akkor Nabukodonozor eltelék haraggal, és az ő orcájának színe elváltozék Sidrák, Misák és Abednégó ellen; azért szóla, és meghagyá, hogy fűtsék be a kemencét hétszerte inkább, mint szokták befűteni. Mát. 10,32. Zsid. 11,25.

20. És meghagyá a legerősebb férfiaknak az ő seregében, hogy kötözzék meg Sidrákot, Misákot és Abednégót, és vessék őket az égő, tüzes kemencébe.

21. Erre ezek a férfiak alsó ruhástul, köntösöstül, palástostul és egyéb öltönyöstül megkötöztettek, és az égő, tüzes kemencébe vettettek.

22. Amiatt azonban, hogy a király parancsolata szigorú volt és a kemence rendkívül izzó volt: azokat a férfiakat, akik Sidrákot, Misákot és Abednégót felvitték, megölé a tűznek lángja.

23. Az a három férfiú pedig: Sidrák, Misák és Abednégó, az égő, tüzes kemencébe esék megkötözve. Zsolt. 33,18. 91,3–9.

24. Akkor Nabukodonozor király megijedt és sietve felkele, szóla és monda az ő tanácsosainak: Nem három férfiút veténk-é a tűz közepébe megkötözve? Felelének és mondának a királynak: Bizonyára, oh király! Ésa. 43,2.

25. Felele, és monda: Ímé, négy férfiút látok szabadon járni a tűz közepében, és semmi sérelem sincs bennük, és **a negyediknek ábrázata olyan, mint valami istenek fiáé**. Jób 1,6. 38,7. Zsolt. 34,7. Zsid. 1,14.

26. Nabukodonozor ekkor az égő, tüzes kemence szájához járula, és szóla és monda: Sidrák, Misák és Abednégó, a felséges Istennek szolgái, jertek ki és jöjjetek ide! Azonnal kijövének Sidrák, Misák és Abednégó a tűz közepéből.

27. És egybegyűlvén a fejedelmek, helytartók és kormányzók és a király tanácsosai, nézik vala ezeket a férfiakat, hogy **a tűznek semmi hatalma nem lett az ő testükön, és hogy egy hajszáluk sem égett meg, és az ő alsó ruháik meg nem változtak, és a tűz szaga sem járta át őket**. Márk 16,18. Zsid. 11,34.

28. Szóla Nabukodonozor, és monda: **Áldott ezeknek Istene, a Sidrák, Misák és Abednégó Istene, aki elküldötte az Ő angyalát és kiszabadította az Ő szolgáit, akik Őbenne bíztak**; és a király parancsolatát megszegték és veszedelemre adták az ő testüket és nem szolgáltak és nem imádtak más istent az ő Istenükön kívül. Zsolt. 34,7. 8. Jer. 17,7. Mát. 18,11. Csel. 5,19. 12,7.

29. Parancsolom azért, hogy minden nép, nemzetség és nyelv, amely káromlást mond Sidrák, Misák és Abednégó Istene ellen, darabokra tépessék, és annak háza szemétdombbá tétessék, mert **nincs más Isten, aki így megszabadíthasson**. rész 6,26. 27. Ezsdr. 6,11.

30. Akkor a király nagy tisztességre emelé Sidrákot, Misákot és Abednégót Babilon tartományában.

Isten hatalmas jelei és csodái

4 Nabukodonozor király minden népnek, nemzetnek és nyelveknek, akik az egész földön lakoznak, mondá: **Békességetek bőséges legyen**!

2. **A jeleket és csodákat, amelyeket cselekedett velem a felséges Isten, illendő dolognak tartom megjelenteni**.
rész 3,26. Csel. 2,19. 4,29. 30. Zsid. 2,3. 4.

3. **Mely nagyok az Ő jelei és mely hatalmasak az Ő csodái! Az Ő országa örökkévaló ország és az Ő uralkodása nemzedékről nemzedékre száll**.
rész 6,27. 2Sám. 7,16. Zsolt. 89,35–37. 93,1. 2.

A király álma a kivágott fáról

4. Én Nabukodonozor békében voltam az én házamban, és virágzó az én palotámban.

5. Álmot láték és megrettente engem, és a gondolatok az én ágyamban, és az én fejemnek látásai megháborítának engem.

6. És parancsolatot adék, hogy hozzák előmbe Babilonnak minden bölcsét, hogy az álom jelentését tudassák velem.

7. Akkor bejövének az írástudók, varázslók, káldeusok és jövendőmondók; és én elbeszélém nékik az álmot, de az értelmét nem jelentették meg nékem.
1Móz. 41,8. Ésa. 8,19. 20. 44,25.

8. Végezetre bejöve elém Dániel, akinek neve Baltazár, mint az én istenemnek neve, és **akiben a Szent Istennek Szelleme van**, és elmondám néki az álmot.
Zsolt. 25,14. Ésa. 63,11.

9. Baltazár, az írástudók elseje, tudom, hogy **a Szent Isteneknek Szelleme van benned**, és **semmi titok sem homályos előtted**, az én álmom látásait, amiket láttam, és azoknak jelentését beszéld el.

10. Az én fejem látásai az én ágyamban ezek voltak: Látám, hogy ímé, egy fa állt a föld közepette, és annak magassága rendkívüli volt. Ezék. 31,3.

11. Nagy volt a fa és erős, és magassága az égig ért, és az egész föld széléig volt látható.

12. Levelei szépek és gyümölcse sok, és táplálék volt rajta mindeneknek; alatta árnyékot talált a mező vada, és ágain lakoztak az ég madarai, és róla evett minden élő. Ezék. 17,23. JerSir. 4,20.

13. Látám fejem látásaiban az én ágyamban, és ímé: egy Vigyázó és Szent szálla alá az égből; 5Móz. 33,2. Zsolt. 103,20. Mát. 18,10.

14. Erősen kiálta, és így szóla: Vágjátok ki a fát és vagdaljátok le az ágait, rázzátok le leveleit és hányjátok szét gyümölcseit, fussanak el a vadak alóla, és a madarak az ő ágairól. Ámós 3,6. Mát. 3,10. 7,19. Luk. 13,7.

15. De gyökerének törzsökét hagyjátok meg a földben, és vas és ércláncokba verve a mező füvén; égi harmattal öntöztessék, és a barmokkal legyen része a föld füvében.

16. Az ő emberi szíve változzék el, és baromnak szíve adassék néki, és hét idő múljék el felette.

17. **Vigyázók határozatából van ez a rendelet, és a Szentek parancsolata ez a végzés, hogy megtudják az élők, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és akinek akarja, annak adja azt, és az emberek között az alábbvalót emeli fel arra.**
1Sám. 2,8. Zsolt. 9,16. 83,18. Jer. 27,5.

18. Ezt az álmot láttam én, Nabukodonozor király, és te, Baltazár, mondd meg annak értelmét; mivelhogy az én országomnak egyetlen bölcse sem tudta nékem megmondani a jelentését; de te tudod, mert **a Szent Isteneknek Szelleme van benned**. 1Móz. 41,8. 1Kor. 12,10. 14,26.

19. Ekkor Dániel, akinek neve Baltazár, közel egy óráig rémüldözék, és az ő gondolatai háborították őt. Szóla a király, és monda: Baltazár, az álom és annak jelentése meg ne rettentsenek téged! Felele Baltazár, és monda: Uram, az álom szálljon a te gyűlölőidre, a magyarázata pedig a te ellenségeidre! 2Sám. 18,32. Jer. 29,7.

20. A fa, amelyet láttál, amely nagy és erős volt, és amelynek magassága az eget érte és ellátszék az egész földre;

21. És levelei szépek, gyümölcse pedig sok, és táplálék rajta mindeneknek; alatta tartózkodék a mező vada, és ágain az égi madarak lakozának:

22. Te vagy az, oh király, aki naggyá és erőssé lettél, akinek nagysága megnövekedék és fölér az égig, és hatalmad a föld végéig. Jer. 27,6. 8.

23. Hogy pedig láta a király Vigyázót és Szentet leszállani az égből, és azt mondá: Vágjátok le a fát és pusztítsátok el azt; de gyökereinek törzsökét a földben hagyjátok, és vas és ércláncokba verve a mező füvén, és égi harmattal öntöztessék és a mezei barmokkal legyen része, amíg hét idő múlik el felette;

24. Ez a jelentése, oh király, és a felséges Isten végezése ez, amely bekövetkezik az én uramra, a királyra, Zsolt. 107,40.

25. És kivetnek téged az emberek közül, és a mezei barmokkal lesz a te lakozásod, és füvet adnak enned, mint az ökröknek, és égi harmattal öntöznek téged, és hét idő múlik el feletted, mígnem megérted, hogy **a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja azt, akinek akarja**. Zsolt. 9,16. 83,18. Jer. 27,5.

26. Hogy pedig azt mondták, hogy a fa gyökereinek törzsökét hagyják meg: országod megmarad néked, mihelyst megismered, hogy az Ég uralkodik.
Mát. 21,25. Luk. 15,18.

27. Azért, oh király, az én tanácsom tessék néked, és vétkeidtől igazság által szabadulj és a te hamisságaidtól a szegényekhez való irgalmasság által. Így talán tartós lesz boldogságod.1Kir. 21,29. Ésa. 58,7. Csel. 8,22. Róm. 2,9–11. 1Pét. 4,8.

28. Mindez betelék Nabukodonozor királyon.

29. Tizenkét hónap múlva a babiloni királyi palotán sétála.

30. Szóla a király és mondá: Nem ez-é ama nagy Babilon, amelyet én építettem királyság házának, az én hatalmasságom ereje által és dicsőségem tisztességére? Péld. 16,18. Ésa. 26,10.

31. Még a szó a király szájában volt, amikor szózat szálla le az égből: Néked szól, oh Nabukodonozor király, a birodalom elvétetett tőled. Csel. 12,22. 23.

32. És kivetnek téged az emberek közül, és a mezei barmokkal lesz a lakozásod, és füvet adnak enned, mint az ökröknek, és hét idő múlik el feletted, amíg megismered, hogy **a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja azt, akinek akarja.** Zsolt. 37,35. 36.

33. Abban az órában betelék a beszéd Nabukodonozoron: és az emberek közül kivetteték, és füvet evett mint az ökrök, és égi harmattal öntözteték az ő teste, mígnem szőre megnőtt, mint a saskeselyű tolla, és körmei, mint a madarakéi.

34. És az idő elteltével én, Nabukodonozor, **szemeimet az égre emelém, és az én értelmem visszajöve, és áldám a felséges Istent, és dicsérém és dicsőítém az Örökké Élőt, akinek hatalma örökkévaló hatalom és országa nemzedékről nemzedékre áll.** Zsolt. 10,16. Luk. 1,33. Jel. 4,10.

35. És a föld minden lakosa olyan mint a semmi; és **az Ő akaratja szerint cselekszik az ég seregében és a föld lakosai között, és nincs, aki az Ő kezét megfoghatná és ezt mondaná néki: Mit cselekedtél?** Zsolt. 33,11. 115,3. Ésa. 45,9. Mát. 6,33. Róm. 9,20. 1Kor. 2,16.

36. Abban az időben visszatért hozzám az én értelmem, és országom dicsőségére az én ékességem, és méltóságom is visszatért hozzám, és az én tanácsosaim és főembereim fölkeresének engem, és viszszahelyeztettem az én országomba, és rendkívüli nagyság adatott nékem.

37. Most azért én, Nabukodonozor, **dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyei Királyt: mert minden cselekedete igazság, és az Ő útjai igaz ítélet, és azokat, akik kevélységben járnak, megalázhatja.** Jób 42,12. Péld. 11,2. 16,18. 22,4.

Belsazár lakomája

5 Belsazár király nagy lakomát szerze az ő ezer főemberének, és az ezer előtt bort ivott. Eszt. 1,3.

2. Borozás közben mondá Belsazár, hogy hozzák elő az arany és ezüstedényeket, amelyeket elvitt Nabukodonozor, az ő atyja a jeruzsálemi templomból, hogy igyanak azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai. 2Sám. 9,7. Péld. 20,1. Jer. 27,7. 52,19.

3. Akkor előhozták az aranyedényeket, amelyeket elvittek az Isten házának templomából, mely Jeruzsálemben volt, és ittak azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai.

4. Bort ittak, és dicsérték az arany-, ezüst-, érc-, vas-, fa- és kőisteneket.

5. Abban az órában emberi kéznek ujjai tűntek fel, és írának a gyertyatartóval szemben a király palotájának meszelt falán, és a király nézte azt a kézfejet, amely ír vala.

6. Ekkor a király ábrázatja megváltozék, és az ő gondolatai megháborították őt, és derekának inai megoldódának és az ő térdei egymáshoz verődtek. Ésa. 5,27.

7. Erősen kiáltozék a király, hogy hozzák elő a varázslókat, a káldeusokat és jövendölőket. Szóla a király és monda a babiloni bölcseknek: Akárki legyen az az ember, aki elolvassa ezt az írást, és annak értelmét megjelenti nékem, bíborba öltöztetik és aranylánc lesz a nyakában, s mint harmadik parancsol az országban. Ésa. 47,13.

8. Akkor bementek a király bölcsei mind, de nem tudták elolvasni az írást, sem annak értelmét megfejteni a királynak.

9. Akkor Belsazár király igen megrettene, és az ő ábrázatja elváltozék rajta, és az ő főemberei is megzavarodának.

10. A királyasszony, a király és az ő főembereinek beszédei miatt beméne a lakoma házába, és szóla a királyasszony, és monda: Király, örökké élj! Ne rettentsenek téged a te gondolataid, és a te ábrázatod ne változzék el!

11. Van egy férfiú a te országodban, **akiben a Szent Istennek Szelleme van, és a te atyád idejében értelem, tudomány, és az istenek bölcsességéhez hasonló bölcsesség találtaték benne**, és akit Nabukodonozor király, a te atyád, az írástudók, varázslók, káldeusok és jövendölők fejévé tett; igen, a te atyád, a király. rész 4,9. Jer. 27,7.

12. Mivelhogy Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett, **tökéletes szellem, tudomány és értelem, álmoknak magyarázata és titkok megjelentése és rejtélyek megfejtése találtatott**. Most azért hivattassék elő Dániel, és ő megjelenti az értelmet.

13. Erre Dániel a király elé viteték. Szóla a király, és monda Dánielnek: Te vagy-é ama Dániel, aki a júdabeli foglyok fiai közül való, akit ide hozott a király, az én atyám, Júdából?

14. És aki felől hallottam, hogy **az Istennek Szelleme van benned, és értelem és tudomány és kiváló bölcsesség találtatott tebenned**? 1Kor. 1,30. 1Ján. 4,4.

15. Csak imént hozatának elém a bölcsek és varázslók, hogy elolvassák ezt az írást és jelentését tudassák velem; de nem tudják a dolog értelmét megjelenteni.

16. De felőled azt hallottam, hogy te tudod az értelmet megfejteni és a titkokat megoldani; most azért, ha el tudod olvasni ezt az írást és értelmét nékem megmondani, bíborba öltöztetel és aranylánc lesz a nyakadon, és mint harmadik uralkodsz az országban.

17. Erre Dániel felele, és monda a királynak: Ajándékaid tiéid legyenek, és adományaidat másnak adjad, mindazáltal az írást elolvasom a királynak, és jelentését megmondom néki. 2Kir. 5,16.

18. Te, oh király! A felséges Isten birodalmat és méltóságot, dicsőséget és tisztességet adott Nabukodonozornak, a te atyádnak;

19. És a méltóság miatt, amelyet adott néki, a népek, nemzetek és nyelvek mind féltek és rettegtek tőle; megölt, akit akart; és életben tartott, akit akart; felemelt, akit akart; és megalázott, akit akart; Jer. 27,6.

20. De mikor a szíve felfuvalkodott, és a szelleme megkeményedett megátalkodottan: levetteték az ő birodalmának királyiszékéből, és dicsőségét elvevék tőle;

21. És az emberek fiai közül kivetteték, és az ő szíve olyanná lett, mint a barmoké; és a vadszamarakkal lőn az ő lakása, és fűvel etették őt, mint az ökröket, és a teste égi harmattal öntöztetett, míg megismeré, hogy **a felséges Isten uralkodik az emberek országán, és azt helyezteti arra, akit akar**. Zsolt. 83,17. 18.

22. És te, Belsazár, az ő fia, nem aláztad meg a szívedet, noha mindezt tudtad.

23. Sőt felemelkedtél az egek Ura ellen, és az Ő házának edényeit elődbe hozták, és te és a te főembereid, a te feleségeid és a te ágyasaid bort ittak azokból; és az ezüst- és arany-, érc-, vas-, fa- és kőisteneket dicséred, akik nem látnak, sem nem hallanak, sem nem értenek; az Istent pedig, akinek kezében van a te életed, és előtte minden utad, nem dicsőítetted. Zsolt. 115,5. 139,3. Péld. 20,24. Jer. 10,23. Csel. 17,24. 25. Róm. 1,21.

24. Azért küldetett Őáltala ez a kéz, és jegyeztetett fel ez az írás.

25. És ez az írás, amely feljegyeztetett: **Mene, Mene, Tekel, Ufarszin**!

26. Ez pedig e szavaknak az értelme: Mene, azaz számba vette Isten a te országlásodat és véget vet annak. Jer. 25,12.

27. Tekel, azaz megmérettél a mérlegen és híjával találtattál. Zsolt. 31,6. 62,9. Jer. 6,30.

28. Peresz, azaz elosztatott a te országod és adatott a médeknek és perzsáknak. Ezsdr. 1,1. Ésa. 21,2.

29. Akkor szóla Belsazár, és öltöztették Dánielt bíborba, és aranyláncot vetettek nyakába, és kikiáltották felőle, hogy ő parancsol mint harmadik az országban.

30. Azon az éjszakán megöleték Belsazár, a káldeusok királya. Jer. 51,31. 39. 57.

31. És a méd Dáriusz foglalta el az országot mintegy hatvankét esztendős korában.

Dániel az oroszlánok vermében

6 Tetszék Dáriusznak, és rendelt a birodalom fölé százhúsz tiszttartót, hogy az egész birodalomban legyenek;

2. És azok fölé három igazgatót, akik közül egy volt Dániel, hogy a tiszttartók nékik adjanak számot, és a királynak semmi károsodása ne legyen. 1Sám. 2,30.

3. Akkor ez a Dániel felülhaladá az igazgatókat és a tiszttartókat, mivelhogy tökéletes szellem volt benne, úgyhogy a király őt szándékozék tenni az egész birodalom fölé.

4. Akkor az igazgatók és tiszttartók igyekeztek okot találni Dániel ellen a birodalom dolgai miatt; de semmi okot vagy vétket nem találhatának; mert hűséges volt, és semmi fogyatkozás, sem vétek nem találtaték benne. Fil. 2,15. 1Pét. 2,12. 3,16.

5. Akkor azt mondták azok a férfiak: Nem találunk ebben a Dánielben semmi okot, hacsak nem találhatunk ellene valamit az ő Istenének törvényében!

6. Akkor azok az igazgatók és tiszttartók berohantak a királyhoz, és így szóltak: Dáriusz király, örökké élj! Neh. 2,3.

7. Tanácsot tartottak az ország összes igazgatói: a helytartók, fejedelmek, tanácsosok és a kormányzók, hogy királyi végzés hozassék, és erős tilalom adassék, hogy ha valaki harminc napig kér valamit valamely istentől vagy embertől, tekívüled, oh király, vettessék az oroszlánok vermébe. Zsolt. 59,3. 62,4. 64,2.

8. Most azért, oh király, erősítsd meg e tilalmat és add ki írásban, hogy meg ne változtassék a médek és perzsák vissza nem vonható törvénye szerint. Eszt. 1,19.

9. Annakokáért Dáriusz király adott írást és tilalmat. Zsolt. 118,9.

10. Dániel pedig, amint megtudta, hogy megíratott az írás, bement az ő házába; és az ő felső termének ablakai nyitva voltak Jeruzsálem felé; és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dicséretet tett az ő Istene előtt, amiként azelőtt cselekszik vala. 1Kir. 8,44. 48. Zsolt. 55,17. Jón. 2,4. Csel. 2,1. 2. 15. 10,9. Fil. 4,6. 1Thess. 5,17. 18.

11. Akkor azok a férfiak berohantak és megtalálák Dánielt, amint könyörge és esedezék az ő Istene előtt.

12. Ekkor bementek, és azt mondták a királynak a tilalma felől: Nem megírtad-é a tilalmat, hogy ha valaki kér valamit valamely istentől vagy embertől harminc napig, tekívüled oh király, vettessék az oroszlánok vermébe? Felele a király és monda: Áll a szó! A médek és perzsák vissza nem vonható törvénye szerint.

13. Erre felelének, és azt mondták a királynak: Dániel, aki a júdabeli foglyok fiai közül való, nem becsül téged, oh király, sem a tilalmat, amit megírtál; hanem háromszor napjában elkönyörgi könyörgését. Márk 6,26. Csel. 5,29.

14. Akkor a király, amint hallotta ezt, igen restelkedék amiatt, és szíve szerint azon volt, hogy Dánielt megszabadítsa, és napnyugtáig törekedék őt megmenteni.

15. Erre azok a férfiak berohantak a királyhoz, és azt mondták a királynak: Tudd meg, király, hogy ez a médek és perzsák törvénye, hogy semmi tilalom vagy végzés, amelyet a király rendel, meg ne változtassék. Eszt. 8,8. Zsolt. 94,20.

16. Erre szóla a király, és előhozák Dánielt, és veték az oroszlánok vermébe. Szóla a király, és mondá Dánielnek: **A te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, Ő szabadítson meg téged!** 2Kor. 1,10.

17. És hoztak egy követ, és odatették a verem szájára, és megpecsétlé a király az ő gyűrűjével és az ő főembereinek gyűrűivel, hogy semmi meg ne változtassék Dánielre nézve. Ésa. 43,2. JerSir. 3,53. Mát. 27,66.

18. Erre eltávozék a király az ő palotájába, és étlen tölté az éjszakát, és vigasságtevő szerszámokat sem hozata eléje; kerülte őt az álom.

19. Hajnalban a király azonnal felkelt még szürkületkor, és sietve az oroszlánok verméhez ment. 1Móz. 18,14. Jer. 32,17. Zak. 8,6. Mát. 19,26. Luk. 1,37.

20. És mikor közel ért a veremhez, szomorú szóval kiáltott Dánielnek; szólt a király, és monda Dánielnek: Dániel! Az élő Istennek szolgája, a te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, meg tudott-é szabadítani téged az oroszlánoktól?

21. Akkor Dániel szóla a királynak: Király, örökké élj!

22. **Az én Istenem elbocsátá az Ő angyalát, és bezárá az oroszlánok száját és nem árthattak nékem**; mert ártatlannak találtattam Őelőtte és előtted sem követtem el, oh király, semmi vétket.
Zsolt. 91,11. Csel. 12,11. 2Tim. 4,17. Zsid. 1,14.

23. Akkor a király igen örvende, és Dánielt kihozatá a veremből. És kivevék Dánielt a veremből, és **semmi sérelem nem találtaték őrajta**: **mert hitt az ő Istenében**. Ésa. 63,9. Márk 16,18.

24. És parancsola a király, és előhozák azokat a férfiakat, akik Dánielt vádolták, és az oroszlánok vermébe vettetének mind ők, mind fiaik és feleségeik; és még a verem fenekére sem jutottak, amikor rájuk rontottak az oroszlánok és minden csontjukat összezúzták.
5Móz. 19,19. 24,16. 2Kir. 14,6. Eszt. 9,10.

25. Akkor Dáriusz király írt minden népnek, nemzetnek és nyelvnek, akik az egész földön lakozának: **Békességtek bőséges legyen**!

26. Tőlem adatott ez a végzés, hogy az én birodalmamnak minden országában **féljék és rettegjék a Dániel Istenét**; **mert Ő az élő Isten, és örökké megmarad, és az Ő országa meg nem romol, és uralkodása mindvégig tart**;
Zsolt. 99,1. Luk. 1,33.

27. **Aki megment és megszabadít, jeleket és csodákat cselekszik mennyen és földön**; aki megszabadította Dánielt az oroszlánok hatalmából.

28. És ennek a Dánielnek jószerencsés lőn dolga a Dáriusz országában és a perzsa Círus országában. Ezsdr. 1,1.

Dániel álomlátása a négy világbirodalomról

7 Belsazárnak, a babiloni királynak első esztendejében álmot láta Dániel és fejének látásait az ő ágyában. Az álmot akkor följegyzé; a dolog velejét elmondá.

2. Szóla Dániel, és monda: Látám az én látásomban éjszaka, s ímé, az égnek négy szele háborút támaszta a nagy tengeren;

3. És négy nagy állat jöve fel a tengerből, egyik különböző a másiktól. Jel. 13,1.

4. Az első olyan, mint az oroszlán, és sas szárnyai voltak. Nézém, míg szárnyai kitépettek, és felemelteték a földről, és mint valami ember, lábra állíttaték és emberi szív adaték néki.
5Móz. 28,49. Jer. 4,7. 13. Ezék. 17,3. Hab. 1,8.

5. És ímé, más állat, a második, hasonló a medvéhez, és kele egyik oldalára, és három oldalborda volt szájában fogai között, és így szólának néki: Kelj fel és egyél sok húst!

6. Ezután látám, és ímé, egy másik, olyan mint a párduc, és négy madárszárnya volt a hátán; és négy feje volt az állatnak, és hatalom adaték néki.

7. Ezek után látám éjszakai látásokban, és ímé, negyedik állat, rettenetes és iszonyú és rendkívül erős; nagy vasfogai voltak, falt és zúzott és a maradékot lábaival összetaposta, és ez különbözék mindazoktól az állatoktól, amelyek előtte voltak, és tíz szarva volt néki. Jel. 12,3. 13,1.

8. Mialatt a szarvakat szemlélém, ímé, másik kicsiny szarv növekedék ki azok között, és három az elébbi szarvak közül kiszakasztaték őelőtte, és ímé, emberszemekhez hasonló szemek voltak ebben a szarvban, és nagyokat szóló száj.

9. Nézém, míg királyiszékek tétetének, és **az Öregkorú leüle, ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú; széke tüzes láng, ennek kerekei égő tűz**;
Zsolt. 90,2. Ezék. 1,15. 1Kor. 15,24. Jel. 1,14. 20,4.

10. **Tűzfolyam foly és jön vala ki az Ő színe felől; ezerszer ezren szolgálának néki, és tízezerszer tízezren állának előtte**; ítélők ülének le, és könyvek nyittatának meg. 1Kir. 22,19. Zsolt. 68,17. Jel. 5,11–14.

11. Nézém akkor a nagyzó beszédek hangja miatt, amelyeket a szarv szóla; nézém, míg megöleték az az állat, és az ő teste elvesze, és tűzbe vetteték megégetésre.

12. A többi állatoktól is elvéteték az ő hatalmuk; de ideig-óráig tartó élet adaték nékik.

13. Látám éjszakai látásokban, **és ímé az égnek felhőiben mint valami Emberfia jöve; és méne az Öregkorúhoz, és eleibe vitték Őt**. Ezék. 1,26. Mát. 24,30. Jel. 1,7. 14,14.

14. **És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgála; az Ő hatalma örök-**

kévaló hatalom, amely el nem múlik, és az Ő országa meg nem rontatik. Zsolt. 2,6. Mát. 11,27. Ján. 3,35. Zsid. 12,28. Jel. 1,6. 11,15.

15. Megrendülék én, Dániel, az én szellememben ezek miatt, és fejem látásai megháborítának engem. 1Kor. 15,27. Ef. 1,22.

16. Odamenék egyhez az ott állók közül, és bizonyosat kérék tőle mindezek felől, és szóla nékem, és e dolognak értelmét tudatá velem: Mik. 4,7. Mát. 28,18. Fil. 2,9–11.

17. Ezek a nagy állatok, mik négyen voltak, négy király, akik támadnak e földön.

18. **De a Magasságos szentjei veszik majd az országot, és bírják az országot örökké és örökkön örökké.** Zsolt. 149,5–9. Ésa. 60,12. Róm. 8,17. 2Tim. 2,11. 1Pét. 2,9.

19. Akkor bizonyosat kívánék tudni a negyedik állat felől, amely különbözék mindamazoktól, és rendkívül rettenetes volt; vasfogai és érckörmei voltak, falt és zúzott, és a maradékot lábaival összetaposta. Jel. 2,26. 20,4. 22,5.

20. A tíz szarv felől is, amelyek a fején voltak, és afelől, amely utóbb növekedék és három esék ki előle; és ennek a szarvnak szemei voltak és nagyokat szóló szája; termete is nagyobb a társaiénál.

21. Látám, hogy ez a szarv hadakozék a szentek ellen, és legyőzé őket. Jel. 11,7.

22. **Mígnem eljöve az Öregkorú, és az ítélet adaték a Magasságos szentjeinek; és az idő eljöve, és birtokba vették az országot a szentek.** 2Thess. 2,8. Jel. 1,6. 20,4.

23. Így szóla: A negyedik állat negyedik ország lesz e földön, amely különb lesz minden országnál, és megeszi az egész földet, és eltapodja és szétzúzza azt.

24. A tíz szarv pedig ez: Ebből az országból tíz király támad, és más támad utánuk, és az különb lesz mint az előbbiek, és három királyt fog megalázni. Jel. 17,12.

25. És sokat szól a Felséges ellen és a Magasságos szentjeit pusztítja, és véli, hogy megváltoztatja az időket és a törvényt; és az ő kezébe adatnak ideig, időkig és fél időig. Ésa. 37,23. Jel. 12,14. 13,7.

26. De ítélők ülnek és az ő hatalmát elveszik, hogy kiírtassék és végleg elveszszen.

27. **Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt lévő országok nagysága átadatik a Magasságos szentjei népének; az Ő országa örökkévaló ország, és minden hatalmasság néki szolgál és engedelmeskedik.** Ésa. 60,12. Luk. 1,33. Jel. 11,15.

28. Itt vége lett a beszédnek. Engem, Dánielt pedig az én gondolataim igen megrettentének és az én ábrázatom elváltozék rajtam; de e beszédet megtartám szívemben. Luk. 2,19.

Dániel második látomása

8 Belsazár király uralkodásának harmadik esztendejében látomás jelenék meg nékem, Dánielnek, annak utána, amely először jelent meg nékem.

2. És láték látomásban; és mikor láték, Susán várában voltam, amely Elám tartományában van; és láték látomásban, és ímé az Ulai folyam mellett valék. 1Móz. 10,22. Neh. 1,1.

3. És felemelém szemeimet és látám, és ímé egy kos állt a folyam előtt, és két szarva volt; és az a két szarv magas volt, de egyik a másiknál magasabb, és a magasabb később növekedék.

4. Látám azt a kost szarvaival öklelkezni napnyugat, észak és dél felé; és semmi állat sem állhata meg előtte, és senki sem szabadíthata meg kezéből, és tetszése szerint cselekedék, és naggyá lett.

5. És míg én szemlélém, ímé, egy kecskebak jöve napnyugat felől az egész föld színére, és nem is illeté a földet; és ennek a baknak tekintélyes szarva volt az ő szemei között.

6. És méne a kétszarvú koshoz, amelyet láték állani a folyam előtt; és feléje futa erejének indulatában.

7. És látám a koshoz érni; és néki dühödött és leüté a kost, és letöré két szarvát, és nem volt erő a kosban megállani előtte, és leüté a földre és megtapodá, és nem volt a kosnak senkije, aki őt megmentse annak kezéből.

8. A kecskebak pedig igen naggyá lett; de mikor elhatalmasodék, eltörék a nagy szarv, és helyébe négy tekintélyes szarv növe az égnek négy szele felé.

9. És azok közül egyből egy kis szarv támada, és nagyon megnöve délre, napkeletre és a kívánatos föld felé.
Zsolt. 48,2. 1Kor. 15,24. Jel. 20,4.
10. És megnöve mind az ég seregéig; és a földre vete némelyeket ama seregből és a csillagokból, és azokat megtapodá.
11. És a seregnek Fejedelméig növekedék, és elvette tőle a mindennapi áldozatot, és elhányattaték az Ő szentségének helye.
2Móz. 29,38. 4Móz. 28,3. Józs. 5,14. Jer. 48,26.
12. És sereg rendeltetett a mindennapi áldozat ellen, a vétek miatt; és földre veti az igazságot, és cselekszik, és jószerencséje van. Ésa. 59,14.
13. És hallék egy szentet szólni; és monda egyik szent annak, aki szól vala: Meddig tart e látomás a mindennapi áldozat és a pusztító vétek felől? S a szent hely és a sereg meddig tapostatik? 1Pét. 1,12.
14. És monda nékem: Kétezer és háromszáz estéig és reggelig, azután a szenthelyet megtisztítják és helyreállítják.
rész 9,26.

A látomás értelme

15. És lőn, hogy mikor én, Dániel, látám e látomást és keresém az értelmét: ímé előmbe álla egy férfiúhoz hasonló alak.
Ezék. 1,26. 1Pét. 1,10.
16. És emberi szót hallék az Ulai közén; kiálta pedig és monda: Gábriel, értesd meg azzal a látást! rész 9,21. Luk. 1,19.
17. És odajöve, ahol én állék, és amint jöve, megrettenék és orcámra esém, és monda nékem: Értsd meg, embernek fia! Mert az utolsó időre szól ez a látomás.
18. És mikor szóla velem, ájultan esém orcámmal a földre; de megillete engem és helyemre állíta;
19. És monda: Ímé, én megmondom néked, mi lesz a haragnak végén. Mert a végső időre szól.
20. Az a kétszarvú kos, melyet láttál, Médiának és Perzsiának királya.
21. A szőrös kecskebak Görögország királya, a nagy szarv pedig, amely szemei között volt, az az első király.
22. Hogy pedig az letöretteték, és négy álla helyébe: négy ország támad abból a nemzetből, de nem annak erejével.
23. És ezek országai után, mikor elfogynak a gonoszok, támad egy kemény orcájú, ravaszságokhoz értő király. 5Móz. 28,50.
24. És annak nagy ereje lesz, noha nem a maga ereje által, és csodálatosképpen pusztít és jószerencsével halad és cselekszik, és elpusztítja az erőseket és a szenteknek népét. Jel. 17,13.
25. És a maga eszén jár, és szerencsés lesz az álnokság az ő kezében, és szívében felfuvalkodik és hirtelen elveszt sokakat; sőt a fejedelmek Fejedelme ellen is feltámad, de kéz nélkül rontatik meg. Jel. 19,19.
26. És az estéről és reggelről való látomás, amely megmondatott, igazság; te azonban pecsételd be a látomást, mert sok napra való. Ezék. 12,27. Jel. 22,10.
27. És én, Dániel, elájulék és beteg valék néhány napig, de felkelék és a király dolgát végezém; és álmélkodám ezen a látáson, és senki sem értette. rész 2,48.

Dániel imája Izrael népéért

9 Dáriusnak, az Asvérus fiának első esztendejében, aki a médiabeliek nemzetségéből volt, aki királlyá tétetett a káldeusok országán;
2. Uralkodásának első esztendejében én, Dániel, megfigyeltem a könyvekben az esztendők számát, amelyről az Úr Igéje lőn Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain. 2Krón. 36,21. Jer. 25,11. 29,10.
3. És orcámat az Úr Istenhez emelém, hogy keressem Őt imádsággal, könyörgéssel, böjtöléssel, zsákban és hamuban.
4. És imádkozám az Úrhoz, az én Istenemhez, és vallást tevék, és mondám: **Kérlek, oh Uram, nagy és rettenetes Isten, aki megtartja a szövetséget és a kegyességet azoknak, akik Őt szeretik és teljesítik az Ő parancsolatait.**
5. Vétkeztünk és gonoszságot műveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened, és eltávoztunk a Te parancsolataidtól és ítéleteidtől. 5Móz. 23,5.
Zsolt. 106,6. Jer. 31,30. 33. Ezék. 18,19–22.

6. És nem hallgatánk a Te szolgáidra, a prófétákra, akik a Te nevedben szóltak a mi királyainknak, fejedelmeinknek, atyáinknak és az ország egész népének.
2Krón. 36,15. 16. Jer. 44,9–21.

7. Tiéd Uram az igazság, miénk pedig orcánk pirulása, amint ez ma van Júda férfiain, Jeruzsálem lakosain és az egész Izraelen, a közel és távol valókon, mindama földeken, amelyekre kivetetted őket az ő gonoszságuk miatt, amellyel vétkeztek ellened. Ezsdr. 9,15.
Neh. 9,33. Zsolt. 51,4. 119,137. Jer. 12,1.

8. Miénk, oh Uram, orcánk pirulása, a mi királyainké, fejedelmeinké és atyáinké, akik vétkeztünk ellened.

9. **A mi Urunké, Istenünké az irgalmasság és a bocsánat**, mert pártot ütöttünk ellene; Neh. 9,17. Zsolt. 130,4. 7.

10. És nem hallgattunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára, hogy járjunk az Ő törvényeiben, amelyeket előnkbe adott, az Ő szolgái, a próféták által.

11. És az egész Izrael áthágta a Te törvényedet, és elhajlottak, hogy ne hallgassanak a Te szódra. Ezért reánk szakad az átok és eskü, amely meg van írva Mózesnek, az Isten szolgájának törvényében; mert vétkeztünk ellene!
5Móz. 27,15–26. Ésa. 1,5. 6. Jer. 8,10.

12. És teljesíté az Ő szavait, amelyeket szóla ellenünk és a mi bíráink ellen, akik minket ítéltek, hogy nagy veszedelmet hoz reánk; mert nem történt olyan az egész ég alatt, amilyen történt Jeruzsálemben. JerSir. 2,17. Mát. 5,18.

13. Amint írva van a Mózes törvényében, az a veszedelem mind reánk jöve! És az Úrnak, a mi Istenünknek színe előtt nem esedeztünk, hogy megtértünk volna a mi álnokságainkból, és figyeltünk volna a Te igazságodra.

14. Azért készen tartotta az Úr a veszedelmet, és azt reánk hozá: **mert igaz az Úr, a mi Istenünk minden cselekedetében, melyeket cselekszik**; mert nem hallgattunk az Ő szavára.

15. Most azért, oh mi Urunk, Istenünk! Aki kihoztad a Te népedet Egyiptom földjéből hatalmas kézzel, és nevet szereztél magadnak, mint ma is van: vétkeztünk, gonoszul cselekedtünk!

16. Uram, a Te igazságod teljessége szerint forduljon el, kérlek, a Te haragod és búsulásod a Te városodtól, Jeruzsálemtől, a Te szentséges hegyedtől, mert a mi bűneinkért és a mi atyáink hamisságaiért gyalázatára van Jeruzsálem és a Te néped mindeneknek mi körülöttünk.
Ésa. 43,25. 26. Jer. 50,20.

17. **És most hallgasd meg, oh Istenünk, a Te szolgádnak könyörgését és esedezéseit, és világosítsd meg az Úrért a Te orcádat a Te szent helyeden, amely elpusztíttatott.** Ján. 16,24.

18. **Hajtsad, én Istenem, a Te füledet hozzánk és hallgass meg; nyisd meg szemeidet és tekintsd meg a mi pusztulásunkat és a várost, amely a Te nevedről neveztetik; mert nem a mi igazságunkban, hanem a Te nagy irgalmasságodban bízva terjesztjük elődbe a mi esedezéseinket.** Zsolt. 103,3. Ésa. 37,17.

19. **Uram, hallgass meg! Uram, légy kegyelmes! Uram, légy figyelmetes, és cselekedd meg, ne késedelmezz tennen magadért, oh én Istenem; mert a Te nevedről neveztetik a Te városod és a Te néped.**

Isteni kijelentés a hetven hétről

20. És még szólék és imádkozám, és vallást tettem az én bűnömről, és az én népemnek, az Izraelnek bűnéről; és esedezésemet az Úr elé, az én Istenem elé terjesztém az én Istenemnek szent hegyéért. Ésa. 43,25. 26. Csel. 5,31. 26,18. 1Ján. 1,9.

21. És még az imádságot mondom vala, mikor ama férfiú, Gábriel, akit elébb a látomásban láttam, sebességgel repülvén, megillete engem az esti áldozat idején.

22. És értésemre adta, és szólt nékem és monda: Dániel, most jöttem ki, hogy értelemre tanítsalak.

23. A te esedezésed kezdetén egy szózat támadt, és én eljöttem, hogy megjelentsem; mert te kedves vagy: vedd eszedbe azért a szózatot, és értsd meg a látomást! Mát. 24,15. 1Ján. 5,14. 15.

24. Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra, hogy vége szakadjon

a gonoszságnak és bepecsételtessék a bűn, és hogy eltöröltessék a hamisság és elhozassék az örök igazság, és bepecsételtessék a látomás és a próféták, és felkenettessék a szentek Szentje.
Ésa. 53,10. Jel. 14,6.

25. Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újraépíttetése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van és újra megépíttetnek az utcák és a kerítések, mégpedig viszontagságos időkben.
Neh. 2,11. Ésa. 55,4. Ján. 1,41. 4,25.

26. A hatvankét hét múlva pedig kiirtatik a Messiás és senkije sem lesz. És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz mintegy vízözön által, és végig tart a háború, elhatároztatott a pusztulás. Ésa. 53,8. Mát. 22,7. 24,2. Luk. 23,46. 24,26. Ján. 19,30. Csel. 8,32. 1Pét. 2,21.

27. És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véreséldozatnak és az ételáldozatnak, és utálatosságok szárnyán pusztít, amíg az enyészet és ami elhatároztatott, a pusztítóra szakad. Ésa. 42,6. Mát. 24,15.

Dánielhez mennyei követ jön

10 Círusnak, Perzsia királyának harmadik esztendejében egy Ige jelenteték Dánielnek, aki Baltazárnak nevezteték; igaz az Ige és nagy bajról való; és figyele az Igére és megérté a látomást.

2. Azokon a napokon én, Dániel, bánkódtam három egész hétig.

3. Kívánatos étket nem ettem, hús és bor nem ment az én számba, és soha sem kentem meg magamat, míg el nem telék az egész három hét.

4. És az első hónapnak huszonnegyedik napján, ímé én a nagy folyóvíznek, azaz a Hiddekelnek partján valék.

5. És felemelém szemeimet, és látám, és ímé: egy férfiú, gyolcsba öltözve, és dereka ufázi arannyal övezve. Jel. 1,13.

6. És teste olyan mint a társiskő, és orcája olyan mint a villám, és szemei olyanok mint az égő szövétnekek, karjai és lábatája mint az izzó ércnek színe, és az ő beszédének szava olyan, mint a sokaság zúgása. Jel. 1,14. 15. 2,18. 19,12.

7. És egyedül én, Dániel láttam e látomást, a férfiak pedig, akik velem voltak, nem látták a látomást; hanem nagy rettenés szálla reájuk, és elfutának, hogy elrejtőzzenek.

8. És én egyedül hagyattam, és látám ezt a nagy látomást, és semmi erő sem maradt bennem, és orcám eltorzult, és odalett minden erőm. Mát. 17,1. 2. 6.

9. És hallám az ő beszédének szavát; és mikor hallám az ő beszédének szavát, én ájultan orcámra esém, éspedig orcámmal a földre. Én. 5,2.

10. És ímé, egy kéz illete engem, és felsegített térdeimre és tenyereimre;

11. És monda nékem: Dániel, kedves férfiú! Értsd meg a beszédeket, amelyeket én szólok néked, és állj helyedre, mert most tehozzád küldettem! És mikor e szót szólá velem, felállék reszketve.

12. És monda nékem: **Ne félj Dániel, mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédeid, és én a te beszédeid miatt jöttem.** Luk. 2,10. Csel. 10,4. Jel. 1,17.

13. De Perzsiának fejedelme ellenem állott huszonegy napig, és ímé Mihály, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljöve segítségemre, és én ott maradék a perzsa királyoknál; Júd. 9. Jel. 12,7. 8.

14. Jöttem pedig, hogy tudtodra adjam, ami a te népedre az utolsó időkben következik: mert a látomás azokra a napokra szól. rész 2,28. 9,24–27.

15. S mikor ilyen szavakkal szólt velem, orcámmal a földre esém és megnémulék.

16. És ímé, olyan valaki, mint egy emberfia, megilleté ajkaimat és megnyitám a számat és szólék és mondám annak, aki előttem álla: Uram, a látomás miatt reám fordulának az én fájdalmaim, annyira, hogy semmi erőm nincsen. Ésa. 6,7. Jer. 1,9.

17. És mi módon szólhat ezzel az én urammal ennek az én uramnak szolgája? Hiszen bennem attól fogva nem álla meg az erő, és lélegzet sem marada bennem.

18. És ismét illete engem az emberhez hasonló, és megerősíte engem.

19. És monda: **Ne félj, te kedves férfiú; békesség néked, légy erős és bizony erős**! És mikor szóla velem, megerősödém, és mondék: Szóljon az én uram, mert megerősítél engem. Ésa. 41,10. 43,1.

20. És monda: Tudod-é, miért jöttem hozzád? És most visszatérek, hogy küzdjek a perzsa fejedelem ellen; és ha én kimegyek, ímé Görögország fejedelme jön elő! Ésa. 37,36. Csel. 12,23.

21. De megjelentem néked, ami fel van jegyezve az igazság írásában; és senki sincsen, aki énvelem tartana ezek ellenében, hanem csak Mihály, a ti fejedelmetek.

A perzsa birodalom vége, Nagy Sándor uralma

11 Én is a méd Dáriusz első esztendejében mellette állék, hogy őt támogassam és segítségére legyek. rész 5,30. 31. 9,1.

2. És most igazságot jelentek néked: Ímé, még három király támad Perzsiában, és a negyedik meggazdagul nagy gazdagsággal mindenki felett, és mikor hatalomhoz jut az ő gazdagsága által, mindent megmozdít Görögország ellen.

3. És támad egy erős király és uralkodik nagy hatalommal és tetszése szerint cselekszik. rész 7,6. 8,5.

4. De alighogy támadt, elrontatik az ő országa és elosztatik az égnek négy tája szerint, de nem száll az ő maradékira, és nem az ő hatalma szerint, amellyel ő uralkodott, mert szétszaggattatik az ő birodalma, és másoknak adatik ezeken kívül. rész 8,8. 22. Jer. 49,36. Zak. 2,6. Jel. 7,1.

Az utódállamok versengése

5. És elhatalmasodik a déli király, de az ő vezérei közül is egyik, és ez hatalmat vesz rajta és uralkodik, nagy uralkodás lesz az ő uralkodása.

6. És esztendők múlva szövetkeznek, és a déli király leánya az északi királyhoz megy, hogy békéltessen, de a kar erejét meg nem tarthatja, és ő sem áll meg, sem az ő karja, hanem kiszolgáltatják őt és az ő kísérőit és az ő nemzőjét és azt, aki őt egy ideig gyámolította.

7. De támad helyébe az ő gyökerének csemetéje közül, aki a had ellen jön majd, és tör az északi király erősségeire, és azokat megszállja és beveszi.

8. És azoknak isteneit is bálványaikkal és drága arany- és ezüstedényeikkel együtt fogságba viszi Egyiptomba, és néhány esztendeig erősebb lesz, mint az északi király.

9. Ez ugyan bemegy a déli király országába, de visszatér az ő földjére.

10. De az ő fiai fegyverkeznek és sok nagy sereget gyűjtenek, és hirtelen jön és beözönlik, és átmegy és visszatér, és hadakoznak mind az ő erősségéig. Ésa. 8,8.

11. És felháborodik a déli király, és kimegy és megütközik vele, az északi királlyal, és az nagy sokaságot állít fel, de ez a sokaság annak a kezébe adatik.

12. És amint a sokaság elfogatott: felfuvalkodik annak szíve, és sok ezret letipor; mégsem lesz hatalmas. Példi. 16,18.

13. Mert az északi király visszatér, és az előbbinél nagyobb sokaságot állít; néhány esztendő múlva nagy sereggel és nagy készlettel jön bizony.

14. És azokban az időkben sokan támadnak a déli király ellen, a te néped erőszakos fiai is felkelnek, hogy beteljesítsék a látomást, de elhullanak.

15. Mert eljön észak királya, és töltést emel és beveszi az erősített várost; és délnek seregei meg nem állnak, sem az ő válogatott népe, és semmi erő nem bír ellene állni. Zsolt. 33,16. Jer. 6,6.

16. És az, aki reátört, a maga tetszése szerint cselekszik, és senki sem lesz, aki ellene álljon, és megállapodik a dicső földön, és megsemmisül az az ő kezétől. Józs. 1,5.

17. Azután maga elé tűzi, hogy bemegy az ő egész országának erejével, és békés szándékot mutat, és leányasszonyt ad néki feleségül, hogy megrontsa, de az nem áll meg és nem tart vele. rész 9,26.

18. És fordítja orcáját a szigetekre, és sokat elfoglal; de az ő gyalázatosságának véget vet egy vezér, amellett, hogy megfizet néki az ő gyalázatosságáért.

19. És fordítja orcáját a maga országának erősségeire, és meghanyatlik, elesik és nem találtatik meg. Zsolt. 37,36.

20. Ennek helyébe jön az, aki adószedőt jártat végig az ország dicső földjén, de rövid időn megrontatik, noha nem haraggal, sem viadalban.

IV. Antiokhosz erőszakos uralma

21. És ennek helyébe egy utálatos áll, akire nem teszik az ország ékességét; hanem alattomban jön, és hízelkedéssel jut az országhoz.

22. És a beözönlő seregek elárasztatnak az ő orcája előtt és megtöretnek; még egy szövetséges fejedelem is.

23. Mert a vele való megbarátkozás óta csalárdul cselekszik ellene, és reátör és győzedelmet vesz rajta kevés néppel.

24. Alattomban még az ország gazdag részeibe is behatol, és azt cselekszi, amit nem cselekedtek sem az ő atyái, sem az ő atyáinak atyái: zsákmányt, prédát és gazdagságot tékozol előlük, és az erősségek ellen is cselt kohol, de csak egy ideig.

25. És felindítja az ő erejét és szívét a déli király ellen nagy sereggel, és a déli király is hadra készül nagy sereggel és igen erőssel, de meg nem állhat, mert cselt koholtak ellene.

26. És akik az ő ételét eszik, megrontják őt, és az ő serege elszéled, és sokan elhullanak seb miatt. Mik. 7,5.

27. De ennek a két királynak szíve is gonoszt forral, és egy asztalnál hazugságot szólnak egymásnak; de siker nélkül, mert a vég még bizonyos időre elmarad.

28. Azért visszatér az ő földjére nagy gazdagsággal; de az ő szíve a szent szövetség ellen van, és ellene tesz, és újra visszatér az ő földjére.

29. Bizonyos időben megjön, és délre megy: de nem lesz utolszor úgy, mint először volt.

30. Mert kitteus hajók jönnek ellene és megijed, és visszatér és dühöng a szent szövetség ellen és cselekszik ellene; visszatér és ügyel azokra, akik elhagyják a szent szövetséget. 4Móz. 24,24. Jer. 2,10.

31. És seregek állanak fel az ő részéről, és megfertőztetik a szenthelyet, az erősséget, és megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felteszik a pusztító utálatosságot.

32. És akik gonoszul cselekszenek a szövetség ellen, azokat hitszegésre csábítja hízelkedésekkel; **ellenben az a nép, aki ismeri Istenét, az felbátorodik és cselekszik.** 1Krón. 28,9.

33. **És a nép értelmesei sokakat oktatnak**, de hullanak fegyver és tűz miatt, fogság és rablás miatt napokig. Mal. 2,7.

34. S miközben elhullanak, megsegíttetnek kicsiny segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájuk képmutató beszédekkel.

35. És elhullanak az értelmesek közül is, hogy megpróbáltassanak, megtisztíttassanak és megfehéríttessenek a vég idejéig; mert a rendelt idő még hátra van. 5Móz. 8,16. Péld. 17,3. Zak. 13,9. Mal. 3,2. 3.

36. És a király a maga tetszése szerint cselekszik és felfuvalkodik és felmagasztalja magát minden isten felett, és az istenek Istene ellen is vakmerőn szól, és növekedik, mígnem betelik a harag, mert ami elhatároztatott, az végre is hajtatik. 2Thess. 2,4. Jel. 13,5.

37. Nem gondol atyáinak isteneivel, nem gondol az asszonyok kedvencével, és egy istennel sem; hanem mindennek fölibe magasztalja magát. Ésa. 14,13.

38. De ahelyett tiszteli az erődök istenét annak helyén; és azt az istent, akit nem ismertek az ő atyái, tiszteli arannyal, ezüsttel, drágakövekkel és becses ajándékokkal.

39. És az erődített városokban így tesz az idegen istenek nevében: aki hódol, annak dicsőségét megsokasítja és sokak felett ad nékik hatalmat; a földet elosztja jutalom gyanánt.

Jövőbeni háború
Szíria és Egyiptom között

40. De a vég idején összetűz vele a déli király, és mint a forgószél, úgy megy reá az északi király szekerekkel, lovasokkal és sok hajóval, és betör az országokba, elözönli és végigjárja azokat.

41. És bemegy a dicső földre, és sokan elesnek; de ezek megszabadulnak az ő

kezéből: Edom, Moáb és az Ammon fiainak színe-java.

42. És kezeit az országokra veti, és Egyiptom földje meg nem menekedhetik.

43. És ura lesz Egyiptom arany- és ezüst-kincseinek és minden drágalátos javainak; líbiabeliek és szerecsenek is lesznek az ő kíséretében.

44. De megriasztják őt napkeletről és északról való hírek, és kivonul nagy haraggal, hogy elveszítsen és megöljön sokakat.

45. És felvonja az ő sátor-palotáját a tengerek és a dicső szent hegy között; és végére jut, és senki sem segít rajta.

Zsolt. 48,2. Jóel 2,20. Jel. 19,20.

A próbatétel vége és a feltámadás

12 És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mind ezideig. **És abban az időben megszabadul a te néped**; **aki csak beírva találtatik a könyvben**.

2Móz. 32,32.
Mát. 21,21. Luk. 10,20. Róm. 11,26. Jel. 16,18.

2. **És sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felserkennek, némelyek örök életre**, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra. Mát. 25,26.

3. **Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat a megigazulásra visznek, miként a csillagok, örökkön örökké.** Péld. 11,30.
Mát. 13,43. Ján. 4,35. 1Kor. 15,41. Jak. 5,20.

4. Te pedig, Dániel, zárd be e beszédeket, és pecsételd be a könyvet a végső időig: tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás.

5. És széttekinték én, Dániel, és ímé másik kettő álla ott, egyik a folyóvíz partján innét, a másik túl a folyóvíz partján.

6. És mondá egyik a gyolcsba öltözött férfiúnak, aki a folyóvíz felett volt: Mikor lesz végük e csodadolgoknak? 1Pét. 1,12.

7. És hallám a gyolcsba öltözött férfiút, aki a folyóvíz felett volt, hogy felemelé az ő jobb kezét és bal kezét az ég felé, és megesküvék az örökké Élőre, hogy ideig, időkig és fél időig, és mikor elvégezik a szent nép erejének rontását, mindezek elvégeztetnek.

Luk. 21,24. Jel. 10,7. 12,14.

8. Én pedig hallám ezt, de nem értém, és mondám: Uram, mi lesz ezeknek vége?

HÓSEÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Izrael bálványozása és büntetése

1 Az Úr Igéje, amely lőn Hóseáshoz, a Beeri fiához, Uzziás, Jótám, Ákház, Ezékiás, júdabeli királyok idejében, és Jeroboámnak, a Joás fiának, Izrael királyának idejében. 1Pét. 1,21.

2. Amikor beszélni kezde az Úr Hóseással, monda az Úr Hóseásnak: Menj, végy magadnak parázna feleséget és parázna gyermekeket; mert paráználkodván paráználkodik e föld, nem követvén az Urat.

3. Elméne tehát és elvevé Gómert, Diblajim leányát; és az teherbe esék, és fiút szült néki.

4. És mondá az Úr néki: Nevezd őt Jezréelnek, mert még egy kis idő, és megbüntetem a Jehu házát a Jezréel vére miatt, és eltörlöm Izrael házának királyságát. 2Kir. 10,11. 15,8–10. 17,6.

5. És azon a napon lészen az, hogy eltöröm az Izrael ívét a Jezréel völgyében.

6. Ismét teherbe esék, és leányt szült. És mondá néki az Úr: Nevezd őt Ló-Rukhámáhnak; mert nem kegyelmezek többé az Izrael házának, hogy akármiképpen könyörülnék rajtuk. Csel. 5,31. 28,18.

7. **De a Júda házának megkegyelmezek, és megtartom őket az Úr, az ő Istenük által; de nem tartom meg őket ív, vagy kard, vagy háború által, sem lovak és lovasok által.**

2Kir. 19,29–35. Zak. 4,6.

8. Mikor elválasztá Ló-Rukhámáht, ismét teherbe esék, és fiút szüle.

9. És mondá az Úr: Nevezd őt Ló-Amminak; mert ti nem vagytok az én népem, s én sem leszek a tiétek.

10. De mégis annyi lesz az Izrael fiainak száma, mint a tenger fövenye, amely meg nem mérettethetik és meg nem számláltathatik; és lészen, hogy ahol az mondatott nékik: Nem vagytok az én népem, ez mondatik nékik: **Élő Istennek fiai**!
Ésa. 63,16. 64,8. Ján. 1,12. Róm. 8,16. 17. 9,26. 27. 1Pét. 2,10. 1Ján. 3,1.

11. **És összegyűlnek Júda fiai és Izrael fiai együvé, és egy fejedelmet választanak, és feljönnek az országból, mert nagy lesz a Jezréel napja**!
Ésa. 11,11–13. Jer. 3,18. 50,4. Ezék. 34,23. 37,15–28.

Isten perbe száll népével

2 Mondjátok atyátokfiainak: Ammi! És a ti húgaitoknak: Rukhámáh!

2. Pereljetek anyátokkal, pereljetek, mert nem feleségem ő, és én sem vagyok néki férje, hogy tüntesse el az ő bujaságát arcáról, és az ő paráznaságát emlői közül;
Ésa. 50,1. Ezék. 16,25.

3. Különben meztelenre vetkőztetem őt és olyanná teszem, amilyen volt születése napján, és a pusztához teszem hasonlatossá, és olyanná változtatom őt, amilyen a kiaszott föld, és megölöm őt szomjúsággal. Jer. 13,22. 14,3. Ezék. 19,13. Ámós 8,11.

4. Sőt fiain sem könyörülök, mert paráznaságnak fiai ők is. Ján. 8,41.

5. Mert paráználkodott az ő anyjuk; gyalázatba merült, aki őket szülte; mert ezt mondotta: Elmegyek szeretőim után, akik megadják kenyeremet, vizemet, gyapjúmat és lenemet, olajomat és italomat. Jer. 44,17. Ezék. 23,5.

6. Azért ímé tövissel rekesztem el utadat, és sövényt fonok eleibe, hogy ne találja meg ösvényeit.

7. És szaladgál majd szeretői után, de nem éri el őket; és mikor keresi őket és nem találja meg azokat, azt mondja majd: Elmegyek hát és visszatérek előbbi férjemhez: mert jobb dolgom volt akkor, hogynem mint mostan: Luk. 15,18.

8. Mert nem vette eszébe, hogy én adtam néki a búzát, a mustot és az olajat, és én sokasítottam meg ezüstjét és az aranyat, amit ők a Baálra költöttek.
5Móz. 22,22. Bír. 9,6. 7. Péld. 31,11. Ésa. 1,3.

9. Azért visszaveszem búzámat a maga idejében és mustomat is az ő divatjában, és elragadom gyapjúmat és lenemet, amelyek meztelensége befedésére lettek volna.

10. És most feltárom az ő gyalázatát szeretői előtt, és senki sem szabadítja őt ki az én kezemből.

11. És megszüntetem minden örömét, ünnepét, újholdját, szombatját és minden ünnepe napját.
Ésa. 24,7. Jer. 7,34. 16,9. Ámós 5,21. 8,10.

12. És elpusztítom szőlejét és fügefáját, amelyekről ezt mondta: Ez az én bérem, amit az én szeretőim adtak nékem, és erdővé teszem azokat, és a mezei vad emészti meg őket. Ésa. 5,5.

13. És megbüntetem őt a Baálok napjaiért, amelyeken füstölve áldozott azoknak, és felrakta gyűrűjét és nyaklláncát, és elment szeretői után, rólam pedig elfeledkezett, ezt mondja az Úr. Bír. 3,7. Ezék. 23,40.

14. **Azért ímé csalogatom őt, és elviszem őt a pusztába, és szívére beszélek**.
Ezék 20,35.

15. **És onnan adom meg néki az ő szőlőjét és az Akor völgyét a reménység ajtaja gyanánt, és úgy énekel ott, mint ifjúságának idején és mint Egyiptomból lett feljövetelének napján**.
2Móz. 15,1. Józs. 7,26. Ésa. 65,10. Jer. 2,1–3.

16. **És azon a napon, ezt mondja az Úr, így fogsz engem hívni: Én férjem**, és nem hívsz engem többé így: Baálom.

17. És kiveszítem az ő szájából a Baálok neveit, hogy azoknak neve se említtessék többé. 2Móz. 23,13. Józs. 23,7. Zsolt. 16,4.

18. És azon a napon szövetséget szerzek nékik a mezei vadakkal, az égi madarakkal és a föld férgével, és az ívet, kardot és háborút eltörlöm e földről, és bátorságos lakozást adok nékik. 3Móz. 26,5. Jób 5,23. Ésa. 2,4. 11,6. Jer. 23,6. Zak. 9,10.

19. **És eljegyezlek téged magamnak örökre, éspedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezlek el**. Ésa. 32,18. Ezék. 34,25.

20. **Bizony**, **hittel jegyezlek el téged magamnak**, **és megismered az Urat**.
Ésa. 54,13. Jer. 31,33. Ján. 17,3.

21. És azon a napon meghallgatom, azt mondja az Úr, meghallgatom az egeket, azok pedig meghallgatják a földet;
Ésa. 55,10. Zak. 8,12. 10,9. Mát. 3,10. 11.

22. A föld pedig meghallgatja a búzát és a mustot és az olajat; azok pedig meghallgatják Jezréelt.

23. És bevetem őt magamnak a földbe, és megkegyelmezek Ló-Rukhámának, és azt mondom Ló-Amminak: **Én népem vagy te**; **ő pedig ezt mondja**: **Én Istenem**! Zak. 13,9. Róm. 9,25. Ef. 2,11–22. 1Pét. 2,10.

Isten népének megtérése az utolsó napokban

3 És mondá az Úr nékem: Menj el újra, szeress egy asszonyt, akit szeret az ő társa és mégis házasságtörő; amint az Úr is szereti Izrael fiait, bár ők idegen istenekhez fordulnak, és szeretik a szőlős-kalácsokat. Jer. 3,20.

2. És megszerzém azt magamnak tizenöt ezüstön és egy hómer árpán és egy letek árpán.

3. És mondám néki: Sok ideig ülsz nálam; nem paráználkodol és nem leszel férfié; én is így leszek teirántad. 5Móz. 21,13.

4. Mert az Izrael fiai is sok ideig maradnak király nélkül, fejedelem nélkül, áldozat nélkül, szoborkép nélkül, efód nélkül és theráfok nélkül. 2Móz. 28,6.

5. **Azután megtérnek Izrael fiai és keresik az Urat**, **az ő Istenüket**, **és Dávidot**, **az ő királyukat**, **és remegve folyamodnak az Úrhoz és az Ő jóságához az utolsó időkben**.
Ésa. 2,2. Jer. 30,9. 50,4. Ezék. 34,24. Mik. 4,1.

Feddi Izrael bűneit

4 Halljátok meg az Úrnak beszédét Izrael fiai, mert pere van az Úrnak a földnek lakóival, mert nincs igazság és nincsen szeretet és nincsen Istennek ismerete a földön. Ésa. 1,18. Jer. 4,22. Mik. 6,2.

2. Hamisan esküsznek és hazudnak és gyilkolnak és lopnak és paráználkodnak, betörnek és egyik vér a másikat éri.

3. Azért búsul a föld és elerőtlenül minden, ami azon lakik, a mező vada és az ég madara egyaránt, bizony a tenger halai is elveszíttetnek. Ésa. 24,4. 33,9. Sof. 1,3.

4. Mindazáltal senki se perlekedjék, és senki se feddőzzék! Hiszen a te néped olyan, mint azok, akik a pappal civódnak.
5Móz. 17,12.

5. De elesel nappal, és elesik veled a próféta is éjjel; anyádat is elveszítem.

6. **Elvész az én népem**, **mivelhogy tudomány nélkül való**. **Mivelhogy te megvetetted a tudományt**, **én is megvetlek téged**, **hogy papom ne légy**. És mivelhogy elfeledkeztél Istened tör-vényéről, elfeledkezem én is a te fiaidról.
Ésa. 5,13. Ezék. 22,26.

7. Mennél számosabbak lettek, annál inkább vétkeztek ellenem; de gyalázatra fordítom dicsőségüket!

8. Népem vétkéből élősködnek ők és bűneik után áhítozik a szívük.

9. De úgy jár a pap is, mint a nép; megbüntetem őket az ő útjaikért, és megfizetek néki cselekedeteiért.

10. Esznek majd, de meg nem elégszenek; fajtalankodnak, de nem szaporodnak, mert megszűntek az Úrra vigyázni.
Ésa. 65,13. Agg. 1,6.

11. Paráznaság, bor és must elveszi az észt!

12. Népem az ő bálványát kérdezi, és az ő pálcája mond néki jövendőt; mert a fajtalanság szelleme megtéveszt, és paráználkodnak az ő Istenük megett.
Ésa. 44,20. Jer. 2,27. Jel. 17,2.

13. A hegyek tetején áldoznak és a halmokon füstölnek: a cserfa, a nyárfa és a tölgyfa alatt, mert kedves annak az árnyéka. Ezért paráználkodnak a ti leányaitok, és házasságtörők a ti menyeitek. Róm. 1,28.

14. Nem büntetem meg leányaitokat, hogy paráználkodnak, menyeiteket sem, hogy házasságtörők, mert ők maguk is félremennek a paráznákkal és áldoznak a kurvákkal. De az értelmetlen nép elbukik. 5Móz. 23,18.

15. Ha te paráználkodol is Izrael, csak a Júda ne vétkezzék! És ne járjatok Gilgálba, és ne menjetek fel Beth-Avenbe! És ne esküdjetek így: Él az Úr! 1Kir. 12,29.

16. Mert szilajkodik Izrael mint a szilaj üsző; most tágas földön legelteti őket az Úr, mint a bárányt.

17. Bálványokkal szövetkezett Efraim; hagyd hát magára! Mát. 15,14.

18. Ivásuk elfajult, untalan paráználkodnak; igen szeretik pajzsaik a gyalázatot.

19. Szárnyaihoz köti őt a szélvész, és megszégyenülnek áldozataik miatt.
Ésa. 1,29. Jer. 51,1.

Fenyegetés mindkét királyság ellen

5 Halljátok meg ezt, ti papok! Figyeljetek, Izrael háza! Hallgassatok ide királynak háza; hiszen reátok vonatkozik az ítélet, mert tőrré lettetek Micpának, és kiterített hálóvá a Táboron.

2. Szertelen a hitehagyottak öldöklése, de én mindnyájuk fenyítéke leszek.
Ésa. 29,15.

3. Jól ismerem én Efraimot, és Izrael nincs elrejtve előlem; hiszen most is paráználkodol Efraim! Megfertőztetett az Izrael. Zsolt. 90,8. Ámós 3,2.

4. Nem engedik őket az ő cselekedeteik megtérni az ő Istenükhöz, mert paráznaság szelleme van közöttük, és nem ismerik az Urat.

5. Izrael ellen az ő büszkesége tesz tanúbizonyságot, Izrael és Efraim bűneik miatt vesznek el; velük együtt Júda is elvész. rész 7,10.

6. Juhaikkal és ökreikkel mennek keresni az Urat, de nem találják; eltávozott az őtőlük. Ján. 7,34.

7. Hűtlenül cselekedtek az Úr ellen, mert idegen fiakat nemzettek; most azért megemészti őket az újhold, örökségeikkel egyben. Ésa. 48,8. Zak. 11,8.

8. Fújjátok meg a kürtöt Gibeában, a tárogatót Rámában; rivalgjatok Beth-Avenben: Utánad Benjámin. Józs. 7,2.

9. Efraim pusztává lesz a büntetés napján; Izrael törzsei ellen kijelentettem a változhatatlan ítéletet.

10. Júda fejedelmei olyanok, mint a határrontók; kiontom rájuk az én haragomat, mint a vizet. 5Móz. 19,14.

11. Efraim el van nyomva, összetörve az ítélettől, mert tetszett néki követni az emberi rendelést! 1Kir. 12,28.

12. Én pedig olyanná lettem Efraimnak, mint a moly, és a Júda házának, mint a rothadás.

13. Látta ugyan Efraim a maga betegségét, Júda is a maga sebét, és Efraim Asszíriához folyamodott és küldött Járéb királyhoz; de az nem tud titeket meggyógyítani, és nem veszi le rólatok a sebet.

14. Mert olyan leszek Efraimnak, mint az oroszlán, és Júda házának, mint az oroszlánkölyök. Én, én szaggatom szét; elmegyek, felkapom, és nem lesz, aki megszabadítsa!

15. Elmegyek, visszatérek helyemre, mígnem megismerik, hogy vétkeztek, és keresni fogják az én orcámat. Nyomorúságukban keresnek majd engem!
Zsolt. 27,8. 34,14.

Isten fenyítése megtérésre vezet

6 Jertek, térjünk vissza az Úrhoz, mert Ő szaggatott meg és Ő gyógyít meg minket; megsebesített, de bekötöz minket! Ésa. 1,18. Csel. 10,43.

2. **Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik napon feltámaszt minket, hogy éljünk az Ő színe előtt.**
Zsolt. 71,20. Luk. 24,46. Csel. 10,40. 1Kor. 15,4.

3. **Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az Urat. Az Ő kijövetele bizonyos, mint a hajnal, és eljön hozzánk, mint az eső, mint a kései eső, amely megáztatja a földet.**
Zsolt. 72,6. Ésa. 54,13. Jóel 2,23. Jak. 5,7.

4. Mit cselekedjem veled Efraim? Mit cselekedjem veled Júda? Hiszen szeretetetek olyan, mint a reggeli felhő és mint a korán múló harmat. Mát. 23,37.

5. Azért vertem meg a próféták által és megölöm őket az én számnak beszédeivel. Bizony, a Te ítéleteid olyanok, mint a kelő nap. Jer. 1,10. Zsid. 4,12.

6. **Mert szeretetet kívánok én és nem áldozatot: az Istennek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat.**
Ésa. 1,12. Mát. 9,13. 12,7. Ján. 17,3.

7. De ők, mint Ádám, áthágták a szövetséget; ott cselekedtek hűtlenül ellenem.

8. Gileád a gonosztevők városa, vérrel van bemocskolva.

9. És miképpen tolvajok leselkednek, úgy tesz a papok szövetkezete; gyilkolnak a sikemi úton; bizony, gonosz dolgokat cselekszenek.

10. Rettenetes dolgokat látok Izrael házában. Ott van Efraim paráználkodása; meg van fertőztetve Izrael.

11. Júda! A te számodra is készített aratást, mikor fordítok az én népemnek fogságán. Zsolt. 126,1.

Panasz Izrael ellen

7 Amikor gyógyítani akarnám Izraelt, akkor tudódik ki Efraim vétke és Samaria gonoszsága; mert csalárdul cselekszenek, tolvaj tör be, és rabló fosztogat az utcán.

2. És eszükbe sem veszik, hogy emlékezem minden gonoszságukra. Most körülvették őket az ő cselekedeteik, amelyek színem előtt vannak.
Zsolt. 25,7. 90,8. Péld. 5,22.

3. Gonoszságukkal gyönyörködtetik a királyt, és hazugságaikkal a fejedelmeket.
Mik. 7,3. Róm. 1,32.

4. Mindnyájan házasságtörők; olyanok, mint a kemence, amelyet befűt a sütő; szünetel a tüzeléssel, a tészta bekovászolásától annak megkeléséig.

5. Királyunk napján a fejedelmek beteggé lesznek a bor hevétől; csúfolóknak nyújtja az ő kezét.

6. Mert, mint a kemence, közelednek álnokságukban az ő szívükkel. Egész éjszaka alszik az ő sütőjük; reggel ég, mint a lángoló tűz.

7. Mindnyájan tüzesek, mint a sütő kemence, és megemésztik bíráikat. Királyaik mind elhullottak. Nincs köztük senki, aki hozzám kiáltana.
2Kir. 15,10. Ésa. 9,13. 64,7.

8. Efraim összekeveredett a népekkel. Olyanná lett az Efraim, mint a meg nem fordított pogácsa. Zsolt. 106,35.

9. Idegenek emésztik erejét, de ő nem veszi észre. Ősz hajjal is hintve van már, és azt sem veszi észre.
rész 8,7. Ésa. 1,7. 42,25.

10. Izrael ellen az ő büszkesége tesz tanúbizonyságot, és mégsem térnek vissza az Úrhoz, az ő Istenükhöz, és nem keresik Őt mindennek dacára sem.

11. És olyan lett Efraim, mint az együgyű galamb: balgatag! Egyiptomhoz kiáltanak, Asszíriához folyamodnak.

12. De amint mennek, kiterjesztem hálómat ellenük; levonszom őket, mint az ég madarát; megbüntetem őket az ő gyülekezetüknek adott kijelentés szerint.
3Móz. 26,14. 5Móz. 28,15.

13. Jaj nékik, mert eltávoztak tőlem! Pusztulás reájuk, mert vétkeztek ellenem. **Én ugyan megszabadítanám őket**; **de ők hazugságot szólnak ellenem**!
2Móz. 18,8. Mik. 6,4.

14. **És nem kiáltanak hozzám szívükből**, hanem ordítoznak ágyasházaikban; a búza és a must miatt gyűlnek egybe; ellenem fordulnak. Ésa. 29,13.

15. Pedig én tanítottam őket, én erősítettem meg karjukat, és ők mégis gonoszt gondolnak ellenem.

16. Megtérnek, de nem a magasságos Istenhez. Olyanok, mint a csalárd kézív. Fegyvertől hullnak el fejedelmeik, az ő nyelvüknek mérge miatt. Ez lesz gyalázatuk Egyiptom földjén. Zsolt. 73,9.

Ellenség fog a bálványozó népre törni

8 Szádhoz a kürtöt! Mint a sas, úgy jön az Úr házára! Mert megszegték az én szövetségemet, és vétkeztek az én törvényem ellen! 5Móz. 28,49. Jer. 4,13. Hab. 1,8.

2. Kiáltanak hozzám: Én Istenem! Mi, az Izrael, ismerünk téged! Mát. 7,21. Tit. 1,16.

3. Megvetette Izrael a jót, kergesse hát az ellenség.

4. Királyt emeltek ők; de nem énáltalam; fejedelmet választottak, de tudtomon kívül. Ezüstjükből és aranyukból bálványokat formáltak; csak azért, hogy semmivé legyen. 1Kir. 12,20. 2Kir. 15,23. 25.

5. Megutálta a te borjúdat, oh Samaria! Haragom felgerjedt ellenük. Meddig nem lehetnek még tiszták? Zsolt. 19,13. Jer. 13,27.

6. Mert ez is Izraelből való! Kézműves csinálta azt, és nem Isten az. Bizony forgáccsá lesz Samaria borjúja! Ésa. 40,19.

7. Mert szelet vetnek és vihart aratnak. Nem indul szárba; termése nem ad lisztet; ha adna is, idegenek nyelik be azt.

8. Elnyeletett Izrael! Olyan immár a népek közt, mint az edény, amelyen nincs gyönyörűség.

9. Mert ők Asszíriához folyamodnak; Efraim magában bolygó vadszamár; szeretőket bérelnek. 2Kir. 15,19.

10. De ha bérelnek is a pogányok közt, most összegyűjtöm őket, és kezdenek majd lefogyni a fejedelmek királyának terhétől. Ezék. 26,7.

11. Mivel megszaporította Efraim az oltárokat a bűnre, bűnre vezették őt az oltárok.

12. Ha tízezer törvényt írnék is elébe, idegennek tekintenék azokat. Józs. 21,14.

13. Nékem szánt áldozatképpen húst vágnak és esznek; az Úr nem tekint azokra kedvesen. Immár megemlékezik az ő álnokságukról, és megbünteti az ő vétkeiket; Egyiptomba fognak ők visszatérni.
Jer. 14,10. Csel. 5,31. 1Kor. 4,5.

14. Most Izrael elfeledkezett az ő Alkotójáról és palotákat épített; Júda megerősített városokat szaporított. De én tüzet bocsátok városaira, és az emészti meg az ő erősségeit. 5Móz. 32,18. Ésa. 29,23.

Isten megbünteti hűtlen népét

9 Ne örvendezz Izrael oly vígan, mint a pogányok; mert paráználkodással elszakadtál a te Istenedtől, és szeretted a bűnbért minden búzaszérűn.

2. Szérű és sajtó nem tartja el őket; hiányozni fog abból a must.

3. Nem maradnak az Úr földjén, hanem Egyiptomba tér vissza Efraim; Asszíriában tisztátalant esznek.
3Móz. 25,23. Jer. 2,7. Ezék. 4,13.

4. Nem áldoznak az Úrnak borral; és nem lesznek kedvesek előtte. Áldozataik olyanok lesznek, mint a gyásztornak kenyere; mindnyájan, akik abból esznek, megfertőztetnek, mert kenyerük csak étvágyuknak szolgál; nem jut be az Úr házába. 5Móz. 26,14.

5. Mit cselekedtek majd az ünnepnek napján, az Úr ünnepnapján?

6. Mert ímé elbujdosnak a pusztulás miatt; Egyiptom gyűjti be, Móf temeti el őket. Ezüstkincsüket a csalán örökli; tövis lesz sátoraikban.

7. Elérkeztek a számadásnak napjai; elérkeztek a megtorlásnak napjai; megtudja majd Izrael! Bolond a próféta, őrült a szellemnek embere a te vétked sokasága miatt és mert akkora a gyűlölség.

8. Efraim szétnéz az én Istenem mellett. A prófétának minden útjaira háló vettetett; gyűlölség van Istenének házában.
Ésa. 52,8. Jer. 6,17. Ezék. 33,7.

9. Mélyen elfajultak, mint Gibea napjaiban; de megemlékezik álnokságaikról, és megbünteti az ő gonoszságukat.
rész 10,9. Bír. 19,22. 25.

10. Mint szőlőfürtöket a pusztában, úgy találtam Izraelt; mint a fügefa első termésének zsengéjét, úgy néztem a ti atyáitokat; de bementek Baál-Peorhoz és a gyalázatosnak adták magukat, és utálatossá váltak, mint amit szerettek.
4Móz. 25,3. 5Móz. 32,10. Zsolt. 106,28.

11. Efraim! Elszáll dicsőségük, mint a madár! Nem lesz szülés, sem terhesség, sem fogamzás!

12. Mert még ha felnevelnék is fiaikat, mégis gyermektelenekké teszem őket; sőt még nékik is jaj, ha elfordulok tőlük.
1Sám. 28,15.

13. Efraim, amint néztem, mint Tírusz van plántálva a mezőben; de Efraimnak mégis az öldöklőhöz kell kihoznia az ő fiait. Jer. 21,13.

14. Adj nékik, oh Uram! Mit adj? Adj nékik meddő méhet és kiszáradt emlőket. Luk. 23,29.

15. Minden gonoszságuk Gilgálban van, mert ott gyűlöltem meg őket. Cselekedeteik gonoszsága miatt kiűzöm őket házamból; nem szeretem őket többé; fejedelmeik mindnyájan pártütők.
rész 4,15. 12,11. Ésa. 1,23.

16. Meg van verve Efraim, gyökerük elszáradt! Nem teremnek gyümölcsöt. Még ha nemzenének is, megölöm méhüknek szerelmes magzatait.

17. Elveti őket az én Istenem, mert nem hallgattak reá, és bujdosókká lesznek a pogányok között.

Igazság nélkül nincs boldogság

10 Buja szőlőtő az Izrael, amely termi az ő gyümölcseit. Gyümölcsének sokasága szerint sokasította meg oltárait, földjének jósága szerint jó sok oszlopot állított fel.

2. Csalárd a szívük; de most meglakolnak! Ő maga töri le oltáraikat; elpusztítja bálványaikat. 1Kir. 18,21.

3. Bizony mondják most: Nincsen királyunk, mert nem féljük az Urat, és a király mit segíthet rajtunk?!

4. Össze-vissza beszéltek; hamisan esküdtek; szövetséget kötöttek; de mint a bürök a mező barázdáin, úgy sarjadzik ki az ítélet.

5. Beth-Aven borjúi miatt aggódnak Samaria lakói. Bizony megsiratja azt az ő népe, és papjai is remegnek miatta, annak dicsősége miatt; mert eltávozott az attól. 1Kir. 12,28.

6. Azt magát is Asszíriába vonszolják ajándékul Járeb királynak. Szégyent vall Efraim, és megszégyenül Izrael az ő tanácsa miatt.

7. Elveszett Samaria! Az ő királya, mint forgács a víz színén!

8. És Aven magaslatai, az Izrael vétke, lerontatnak. Tövis és bogácskóró növi be oltáraikat, és mondják majd a hegyeknek: Borítsatok be minket! A halmoknak pedig: Omoljatok reánk! 5Móz. 9,21. Ésa. 2,19. Luk. 23,30. Jel. 6,16.

9. Gibea napjaitól fogva vétkeztél, oh Izrael! Ott maradtak; nem érte őket Gibeában a harc a gonoszság fiai ellen.

10. Megfenyítem hát őket kedvemre! Népek gyülekeznek ellenük, amikor megkötöztetnek kettős gazságukért. 5Móz. 28,63. Jer. 16,16.

11. Efraim szoktatott üsző, amely szeret nyomtatni; de én rámegyek az ő szép nyakára: igába fogom Efraimot; Júda szántani fog, Jákób boronál néki. rész 4,16. Jer. 50,11. Mik. 4,13.

12. **Vessetek magatoknak igazságra; arassatok kegyelem szerint! Szántsatok magatoknak új szántást; mert ideje keresnetek az Urat, mígnem eljön, hogy igazság esőjét adja néktek.** rész 6,3. Zsolt. 105,4. Péld. 11,18. Ésa. 55,6. Jer. 4,3.

13. Istentelenséget szántottatok, álnokságot arattatok. Eszitek a hazugság gyümölcsét, mert bíztál a te utadban és vitézeidnek sokaságában! Péld. 22,8. Gal. 6,7. 8.

14. Azért zendülés támad a te néped között, és minden te erősséged elpusztíttatik, amiképpen elpusztította Salman Beth-Arbelt a harcnak napján; az anya gyermekeivel együtt földhöz veretik.

15. Így cselekszik veletek Beth-El, a ti nagy gonoszságtokért; hajnalra bizony elvész Izrael királya!

Isten buzgó könyörülete

11 Mikor még gyermek volt Izrael, megszerettem őt, és Egyiptomból hívtam ki az én fiamat. 2Móz. 4,22. 23. Mát. 2,15.

2. Amint hívták őket, úgy mentek el előlük: a Baáloknak áldoztak és a bálványoknak füstöltek. 2Kir. 17,16.

3. Pedig én tanítottam járni Efraimot; ő vette őket karjaira, de **ők nem ismerték el, hogy én gyógyítottam meg őket**. 2Móz. 15,26. 5Móz. 32,10. Ésa. 46,3.

4. **Emberi kötelékekkel vontam őket, szeretetnek köteleivel, és olyan voltam hozzájuk, mint akik leemelik szájukról az igát, és ételt adtam nyájasan eleikbe.** Zsolt. 78,25. Jer. 31,3. Róm. 5,5.

5. Nem tér vissza Egyiptom földjére; hanem Asszíria lesz az ő királya, mert nem akarnak megtérni.

6. És fegyver száll az ő városaira, és elpusztítja az ő zárait, és felemészti őket az ő szándékaik miatt.

7. Mert az én népem átalkodottan hajlandó elfordulni tőlem. Ha hívogatják is őt a magasságos Istenhez, senki nem indul meg rajta.

8. **Miképpen adnálak oda Efraim, szolgáltatnálak ki Izrael!**? Miként adnálak oda, mint Admát, tennélek olyanná, amilyen Seboim?! **Megesett bennem az én szívem; fellángolt minden szánalmam!** 1Móz. 19,24. Jer. 9,7. 31,20. Luk. 19,41.

9. Nem végzem el haragomnak hevét; nem fordulok vissza Efraim vesztére; **mert Isten vagyok én és nem ember, a Szent teközötted, és nem haraggal jövök én.** 4Móz. 23,19. Ésa. 55,8. 9.

10. Az Urat fogják követni. Ordít, mint az oroszlán; ha Ő ordít, remegve gyűlnek össze fiak napnyugat felől.

11. Rettegve jönnek elő, mint a madár, Egyiptomból, és mint a galamb, Asszíriának földjéből; és letelepítem őket házaikba, ezt mondja az Úr!

12. Körülvett engem Efraim hazugsággal, az Izrael háza pedig csalárdsággal; **de Júda uralkodik még az Istennel és a hűséges Szenttel**.

Jákób példakép népe számára

12 Széllel táplálkozik Efraim és fut a keleti szél után. Mindennap szaporítja a hazugságot és a sanyargatást, és szövetséget szereznek az asszírussal és Egyiptomba visznek olajat. 2Kir. 17,4. Ésa. 30,6. 57,9.

2. Pere van az Úrnak a Júdával is, és megbünteti Jákóbot az ő útjai szerint. Cselekedetei szerint fizet meg néki.

3. Anyja méhében sarkon fogta bátyját, és mikor erős volt, küzdött az Istennel. 1Móz. 25,26. 32,24–28.

4. Küzdött az angyallal és legyőzte; sírt és könyörgött néki. Béthelben találta meg Őt, és ott beszélt velünk. 1Móz. 28,11.

5. **Bizony az Úr, a Seregeknek Istene; az Úr az Ő neve**. 2Móz. 3,15.

6. **Térj hát vissza a te Istenedhez; őrizd meg az irgalmasságot és az igaz ítéletet, és bízzál szüntelen a te Istenedben**. Csel. 5,31. 26,18.

7. Kánaánita ő! Hamis mértékek vannak kezében; szeret mást megcsalni. Péld. 11,1. Ámós 8,5.

8. És Efraim ugyan ezt mondja: Bizony meggazdagodtam; vagyont szerzettem magamnak. Semmi szerzeményemben nem találnak rajtam álnokságot, amely bűn volna!

9. **De én vagyok az Úr, a te Istened Egyiptom földjétől kezdve**. Újra sátorok lakójává teszlek téged, mint az ünneplés napjain.

10. **Mert én szólottam a prófétákhoz; én sokasítottam meg a látásokat, és én szólottam hasonlatokban a próféták által**. 2Kir. 17,13. Jer. 7,25.

11. Ha Gileád a gonoszság városa, bizony semmivé lesznek! Gilgálban ökrökkel áldoznak; de oltáraik is olyanokká lesznek, mint a kőrakások a mező barázdáin. Ámós 4,4.

12. Jákób Arám földjére bujdosott, és egy asszonyért szolgált az Izrael, és egy asszonyért pásztorkodott. 1Móz. 28,5. 29,20. 28. 5Móz. 26,5.

13. És próféta által hozta fel az Úr Izraelt Egyiptomból, és próféta által tartatott meg. 2Móz. 12,50. Zsolt. 77,20. Ésa. 63,11. Mik. 6,4.

14. Gonoszul ingerelte Efraim az Istent; de rajta szárasztja a sok vért, és gyalázatosságát megfizeti néki az ő Ura.

Efraim hűtlensége és büntetése

13 Efraim szólott, lett rettegés; nagygyá lett Izraelben, de vétkezett a Baállal, és meghalt. Péld. 18,12.

2. Most is sokasítják bűneiket és csinálnak maguknak öntött képeket az ő ezüstjükből, bálványokat az ő eszük szerint. Képfaragók csinálmánya mindaz! Róluk mondják: Emberek, akik áldoznak, borjúkat csókolnak!

3. Azért olyanná lesznek, mint a reggeli felhő és mint a harmat, amely korán eltűnik; mint a szérűről elsodort polyva és mint a kéménynek füstje. Dán. 2,35.

4. **Pedig én vagyok az Úr, a te Istened Egyiptom földjétől fogva. Nem ismerhetsz más Istent kívülem, és rajtam kívül nincs Megváltó**! Ésa. 43,11. 45,21. 22. Csel. 4,12. 1Tim. 2,5.

5. Én ismertelek téged a pusztában, az eltikkadt földön. 5Móz. 2,7. 32,10. Jer. 5,7.

6. Amint legeltek: elteltek; elteltek és szívük felfuvalkodék: azért hát elfelejtkeztek rólam.

7. De olyan is leszek hozzájuk, mint az oroszlán; mint a párduc, úgy lesekedem az úton.

8. Rájuk rohanok, mint a kölykétől megfosztott medve, és széttépem szívük borítóját, és felfalom ott őket, mint egy nőstény oroszlán. A mezei vad szaggatja szét őket!

9. Romlásodra lett Izrael, hogy ellenem törekedtél, a te segítőd ellen.

10. Hol van hát a te királyod, hol van, hogy megoltalmazzon minden városodban? És bíráid, akik felől ezt mondád: Adj nékem királyt és fejedelmeket!
5Móz. 32,38. 1Sám. 8,5.

11. Adtam néked királyt haragomban, és elvettem az én búsulásomban!

12. Egybe van kötve Efraim álnoksága; eltéve az ő bűne! 5Móz. 32,34. Róm. 2,5.

13. A szülőasszony kínjai lepik meg őt; oktalan fiú ő, mert a kellő időben nem jön ki anyjának méhéből. Ésa. 63,11.

14. **Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól!** Hol van a te veszedelmed, oh halál?! Hol van a te romlásod, oh Seol?! Megbánás elrejtetett énelőlem.
Ésa. 25,8. Róm. 11,28. 1Kor. 15,55. 2Kor. 5,21.

15. Mert bár a testvérek közt ő a legvirágzóbb: feljön a keleti szél, az Úr szele támad fel a pusztából; kiszárad kútfeje, elapad forrása: az rabolja ki minden drága kincseinek tárházát.
1Móz. 47,6. Jer. 4,11. 12. Ezék. 17,10. 19,12.

16. Meglakol Samaria, mert dacolt az ő Istenével. Fegyver által hullanak el; csecsemőik földhöz veretnek, és terhes asszonyaik ketté vágatnak.

Izrael megtérése és felvirágzása

14 Térj vissza hát Izrael az Úrhoz, a te Istenedhez, mert elbuktál álnokságod miatt! Jóel 2,13.

2. Vigyetek veletek beszédeket, és **térjetek vissza az Úrhoz! Mondjátok néki: Végy el minden álnokságot! És fogadd el azt, ami jó, és ajkaink tulkaival áldozunk néked.** Jóel 2,17. Róm. 8,26. Zsid. 13,15.

3. Asszíria nem segít meg minket; lóra sem ülünk, és nem mondjuk többé kezeink csinálmányának: Istenünk! **Mert nálad talál kegyelmet az árva.**

4. **Kigyógyítom őket hűtlenségükből; szeretem őket ingyen kegyelemből, mert elfordult tőlük az én haragom.**

5. **Olyanná leszek Izraelnek, mint a harmat.** Virágozni fog, mint a liliom, és gyökeret ver, mint a Libanon. Csel. 5,31.

6. Kiterjednek az ő ágai, és olyan lesz az ő ékessége, mint az olajfáé, illata pedig, mint a Libanoné. Zsolt. 52,8. 128,3.

7. Visszatérnek az ő árnyékában lakók, és felelevenednek, mint a búzamag, és virágoznak, mint a szőlőtő; híre olyan lesz, mint Libanon boráé.

8. Efraim így szól: Mi közöm nékem többé a bálványokhoz?! **Én meghallgatom és figyelek reá. Olyan vagyok, mint a zöldellő ciprusfa! Tőlem származik a te gyümölcsöd!** Jer. 31,18. Ján. 15,4. Jak. 1,17.

9. Kicsoda a bölcs, hogy értse ezeket? Kicsoda az értelmes, hogy eszébe vegye ezeket?! **Bizony igazak az Úrnak útjai, és az igazak járnak azokon**, az istentelenek pedig elesnek rajtuk. Zsolt. 107,43.
Péld. 10,29. Sof. 3,5. Mát. 11,29. Ján. 18,37.

JÓEL PRÓFÉTA KÖNYVE

Erős és megszámlálhatatlan nép

1 Az Úrnak Igéje, amely lőn Jóelhez, a Petuel fiához. Zsid. 1,1. 2Pét. 1,21.

2. Vének! Halljátok meg ezt, és hallgassátok meg, e földnek minden lakói! Történt-é ilyen a ti időtökben, vagy a ti atyáitoknak idejében? Jer. 30,7.

3. Beszéljétek el azt a ti fiaitoknak, és a ti fiaitok az ő fiaiknak, és azoknak fiai a következő nemzetségnek. Zsolt. 78,4.

4. Amit a sáska meghagyott, megette a szöcske; és amit a szöcske meghagyott, megette a cserebogár; és amit a cserebogár meghagyott, megette a hernyó.

5. Serkenjetek fel részegek és sírjatok, és jajgassatok mind, ti borivók a mustért, mert elvétetett az a ti szátoktól, Ésa. 32,10.

6. Mert egy nép jött fel az én földemre, erős és megszámlálhatatlan; fogai, mint az oroszlán fogai, és agyarai, mint a nőstény oroszláné. Péld. 30,25. Jel. 9,8.

7. Pusztává tette szőlőmet; összetörte
fügefáimat, mezítelenre hántotta és szé-
jjelhányta; fehérlenek annak ágai. Ésa. 5,6.
8. Keseregj, mint a szűz, aki gyászba
öltözik az ő ifjúsága férjéért. Példi. 2,17.
9. Kifogyott az étel- és italáldozat az Úr-
nak házából; gyászolnak a papok, az Úr-
nak szolgái.
10. Elpusztíttatott a mező, gyászol a
föld; mert elpusztíttatott a gabona; ki-
száradt a must; kiapadt az olaj. Ésa. 24,7.
11. Szégyenüljetek meg, ti szántóvetők;
jajgassatok szőlőművesek: a búzáért és az
árpáért; mert elveszett a mező aratása!
Jer. 12,11. 14,3.
12. Elszáradt a szőlőtő; a fügefa elher-
vadt; a gránátfa, a datolyafa és az almafa,
a mezőnek minden gyümölcsfája kiaszott.
Bizony kiszáradott az öröm az emberek
közül. Ésa. 9,3. 24,11. Jer. 48,33.

Felhívás a bűnbánatra

13. Öltsetek gyászt és sírjatok, ti papok!
Jajgassatok, ti oltár szolgái; jöjjetek és
háljatok gyászruhákban, Istenem szolgái;
mert megvonatott az étel- és italáldozat
Isteneteknek házától. Jer. 4,8.
14. **Szenteljetek böjtöt**, **hirdessetek**
gyűlést; **gyűjtsétek egybe a véneket**,
a földnek minden lakosát az Úrnak,
a ti Isteneteknek házába, **és kiáltsatok**
az Úrhoz. 3Móz. 23,36. 2Krón. 20,3. 13.
15. Jaj ez a nap! Bizony közel van az
Úrnak napja, és mint a pusztítás, úgy jön
el a Mindenhatótól. Jer. 30,7.
16. Hát nem szemünk láttára irtatott-é ki
az élelem, az öröm és vigasság Istenünk
házából?! 5Móz. 16,11.
17. Elsenyvedtek a magvak barázdáik
alatt, elpusztultak a gabonás házak, össze-
dőltek a csűrök; mert kiaszott a gabona.
18. Mint nyög a barom! Megháborodtak a
marhacsordák, mert nincs legelőjük; bűnhődnek még a juhnyájak is!
19. Hozzád kiáltok Uram, mert tűz
emésztette meg a puszta virágait, és láng
perzselte le a mező minden fáját.
20. A mező vadai is hozzád esengenek,
mert kiszáradtak a vizeknek ágyai, és tűz
emésztette meg a puszta virágait.
1Kir. 17,7. Zsolt. 104,21. 147,9.

Tovább rajzolja a sáskacsapást

2 Fújjátok a kürtöt a Sionon, és rivalg-
jatok az én szent hegyemen! Rémül-
jenek meg e föld minden lakói; mert eljön
az Úrnak napja; mert közel van az.
2. Sötétségnek és homálynak napja;
felhőnek és borulatnak napja; mint a he-
gyekre ráterülő alkonyat! **Nagy és hatal-**
mas nép, **amilyen nem volt öröktől fog-**
va és nem is lesz utána többé, **nemzet-**
ségről nemzetségre.Ám. 5,18. Abd. 15. Sof. 1,14.
3. Előtte tűz emészt, utána láng lobog;
előtte a föld olyan, mint az Éden kertje,
utána pedig kietlen pusztaság; meg sem
menekülhet tőle semmi. Zak. 7,14.
4. Amilyen a lovak alakja, olyan annak
alakja, és száguldoznak, mint a lovasok.
5. Rohannak a hegyek tetején, mintha
hadi szekerek robognának; mintha tarlót
emésztő láng ropogna; amilyen az ütkö-
zetre kész hatalmas nép.
6. Elrémülnek tőle a népek; minden
orca elsápad. Jer. 8,21.
7. Száguldoznak, mint a hősök, felhág-
nak a kőfalakra, mint a bajnokok; mind-
egyik a maga útján halad, nem bontják
meg soraikat. Példi. 30,27.
8. Egymást nem szorongatják; mind-
egyik a maga útján halad; néki rohannak
a fegyvernek, és nem esik seb rajtuk.
9. Betörnek a városba, futkároznak a
kőfalon, felhágnak a házakra, betörnek
az ablakokon, mint a tolvaj.
10. Reszket előttük a föld, és megren-
dülnek az egek; a nap és hold elsötéted-
nek, a csillagok is bevonják fényüket.
11. **És megzendül az Úrnak szava az**
Ő serege előtt, **mert felette nagy az Ő tá-**
bora; **mert hatalmas az Ő rendeletének**
végrehajtója. **Bizony nagy az Úrnak**
napja és igen rettenetes! Ki állhatja ki
azt?

Intés megtérésre

12. De még most is így szól az Úr: Tér-
jetek meg hozzám teljes szívetek szerint;
böjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is.
13. **És szíveteket szaggassátok meg**,
ne ruháitokat, **úgy térjetek meg az Úr-**
hoz, **a ti Istenetekhez**; **mert könyörülő**

és irgalmas Ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt. 2Móz. 34,6. Ésa. 66,2. Jón. 4,2.

14. Ki tudja, hátha visszatér és megbánja, és áldást hagy maga után; étel- és italáldozatot az Úrnak, a ti Isteneteknek?!
Józs. 14,12. Ésa. 65,8. Sof. 2,3. Agg. 2,19.

15. Fújjatok kürtöt a Sionon; szenteljetek böjtöt, hirdessetek gyűlést! 2Kir. 10,20.

16. Gyűjtsétek össze a népet, szenteljétek meg a gyülekezetet; hívjátok egybe a véneket, gyűjtsétek össze a kisdedeket és a csecsszopókat; menjen ki a vőlegény az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából. 2Móz. 19,10. 2Krón. 20,13. 1Kor. 7,5.

17. A tornác és az oltár között sírjanak a papok, az Úr szolgái, és mondják: **Légy kegyelmes, oh Uram, a Te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a Te örökségedet**, hogy uralkodjanak rajtuk a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Istenük? 2Móz. 32,11.
Jer. 9,17. 18. JerSir. 2,19. Mát. 23,35.

18. **Erre buzgó lőn az Úrnak szeretete az Ő földje iránt, és kegyelmezett az Ő népének.** 5Móz. 32,36.
Zsolt. 103,13. Ésa. 60,10. Zak. 1,14. 8,2.

19. És választ adott az Úr, és mondá az Ő népének: Ímé, adok néktek gabonát, bort és olajat, hogy megelégedtek vele, és nem adlak többé titeket szidalomra a pogányok között. Mal. 3,10.

20. Az északi népet is elűzöm tőletek, és puszta és sivatag vidékre vetem azt; elejét a keleti tengerbe, hátulját a nyugati tengerbe, és bűze magasra száll; felszáll büdössége, mert nagy dolgokat cselekedett.

21. **Ne félj, te föld! Örülj és vigadozz, mert nagy dolgokat cselekszik az Úr!**

22. Ne féljetek, ti mezei vadak! Mert zöldülnek a pusztának virágai; mert a fa megtermi gyümölcsét; a füge és szőlő is kitárják gazdagságukat. Zak. 8,12. 1Ján. 4,14.

23. **Ti is, Sionnak fiai! Örvendezzetek és vigadjatok az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadja néktek az esőt igazság szerint, és korai és kései esőt hullat néktek az első hónapban.**
3Móz. 26,4. Ésa. 61,10. Zak. 10,7. Jak. 5,7.

24. És megtelnek a csűrök gabonával, és bőven öntik a sajtók a mustot és az olajat.

25. **És kipótolom néktek az esztendőket, amelyeket tönkre tett a szöcske, a cserebogár, a hernyó és a sáska**; az én nagy seregem, melyet rátok küldöttem.
Zsolt. 23,3. 51,12. Jer. 30,17.

26. **És esztek bőven és megelégesztek, és magasztaljátok az Úrnak, a ti Isteneteknek nevét, aki csodálatosan cselekedett veletek, és soha többé nem pironkodik az én népem.** Ján. 6,51.

27. **És megtudjátok, hogy az Izrael között vagyok én, és hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek és nincs más! És soha többé nem pironkodik az én népem.**

28. **És lészen azután, hogy kiöntöm Szellememet minden testre**, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. Ésa. 44,3. 54,13. Ján. 7,39. Csel. 2,17.

29. Sőt még a szolgákra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én Szellememet. 1Kor. 12,13. Gal. 3,28.

30. És csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tüzet és füstoszlopokat.
Mát. 24,29. Márk 13,24. Csel. 2,19.

31. A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljön az Úrnak nagy és rettenetes napja. Csel. 2,20. Jel. 6,12. 13.

32. **De mindaz, aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül**; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lészen a szabadulás, amint megígérte az Úr, és a megmaradtak közt lesznek azok, akiket elhív az Úr. Ésa. 11,11. 46,13. Jer. 33,3. Abd. 17.
Csel. 2,21. Róm. 9,27. 10,13. 11,5. 26.

Isten megítéli az Ő népe ellenségeit

3 Mert ímé, azokon a napokon és abban az időben, amikor megfordítom Júda és Jeruzsálem fogságát:

2. Egybegyűjtöm akkor mind a pogányokat, és levezetem őket a Josafát völgyébe, és perbe szállok ott velük, az én népemért és örökségemért, az Izraelért, amelyet szétszórtak a pogányok közé, és megosztoztak az én földemen; 2Krón. 20,26.

3. Népemre pedig sorsot vetettek; a fiút szajháért adták oda, a leányt pedig borért cserélték el, hogy ihassanak. Abd. 11.

4. Sőt néktek is mi közötök velem, Tírusz, Szidón és Filiszteának egész

környéke?! Vajon bosszút állani jöttök-é reám? Ha bosszút akarnátok rajtam állani, nagy hirtelen fejetekre fordítom vissza bosszútokat! 5Móz. 32,35. Ezék. 25,15. Ámós 1,6. 9. Luk. 18,7. Jak. 2,13.

5. Mivelhogy elraboltátok ezüstömet és aranyomat, és legszebb kincsemet templomaitokba vittétek;

6. És a Júda fiait és Jeruzsálem fiait eladtátok a jávánok fiainak, hogy messze vessétek őket határaiktól:

7. Ímé, kiindítom őket a helyből, ahova eladtátok őket, és fejetekre fordítom vissza bosszútokat.

8. És adom a ti fiaitokat és leányaitokat a Júda fiainak kezébe; azok pedig eladják őket a sabeusoknak, a messze lakó népnek; mert ezt végezte az Úr. Ezék. 23,42.

9. Hirdessétek ezt a pogányok között; készüljetek harcra; indítsátok fel a hősöket. Járuljanak elé, jöjjenek fel mindnyájan a hadakozó férfiak!

10. Kovácsoljátok szántóvasaitokat kardokká, kaszáitokat dárdákká; **mondja a gyenge is**: **Erős vagyok**! Ésa. 2,4. Zak. 12,8.

11. **Siessetek és jöjjetek el ti népek mindenfelől, és seregeljetek egybe**! **Ide vezesd Uram a Te hőseidet**!

12. Serkenjenek fel és jöjjenek fel a népek a Josafát völgyébe; mert ott ülök törvényt, hogy megítéljek minden népeket. 2Krón. 20,26. Zsolt. 96,13. Mik. 4,3.

13. Eresszétek néki a sarlót, mert megérett az aratnivaló! Jertek el, tapossatok, mert megsokasult az ő gonoszságuk! Ésa. 63,3. Jer. 51,33. Jel. 14,15.

14. Tömegek, tömegek! Az ítélet völgyében! Mert közel van az Úrnak napja az ítélet völgyében!

15. A nap és hold elsötétednek; a csillagok bevonják fényüket;

16. Az Úr pedig megharsan a Sionról és megzendül Jeruzsálemből, és megrendülnek az egek és a föld; **de az Úr az Ő népének oltalma és az Izrael fiainak erőssége**! Ésa. 51,5. 6.

17. **És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki a Sionon lakozom, az én szent hegyemen. És szentté lészen Jeruzsálem, és idegenek nem vonulnak át többé rajta**. Zsolt. 132,13. Abd. 16. Zak. 8,3. Jel. 21,27.

Júda békéje

18. **És majd azon a napon a hegyek musttal csepegnek és a halmok tejjel folynak, és a Júda minden medre bő vízzel ömledez, és forrás fakad az Úrnak házából**, és megöntözi a Sittim völgyét. Zsolt. 46,4. Ezék. 47,1. Zak. 14,8. Jel. 22,1.

19. Egyiptom pusztasággá lesz, Edom pedig kietlen sivataggá; a Júda fiain való erőszakosságért, mert ártatlan vért ontottak azoknak földjén.

20. **De a Júda örökké megmarad**; **Jeruzsálem is nemzetségről nemzetségre**. Zsolt. 125,1.

21. És kitisztítom vérükből, amelyből még ki nem tisztítottam, és **a Sion lesz az Úr lakóhelye**! Csel. 20,28. Róm. 5,9. Ef. 1,7. Zsid. 9,12. 10,19. 1Pét. 1,19. 1Ján. 1,7. Jel. 1,5.

ÁMÓS PRÓFÉTA KÖNYVE

Fenyegetések Izrael szomszédai ellen

1 Ámós beszédei, aki a tékoabeli pásztorok között volt, azokról, amiket Izrael felől látott Uzziásnak, Júda királyának idejében, és Jeroboámnak, a Jóás fiának, Izrael királyának idejében, két esztendővel a földindulás előtt. 2Sám. 14,2. Zsolt. 78,70. Ésa. 1,1. Hós. 1,1. Zak. 14,5.

2. És mondá: A Sionról megharsan az Úr és Jeruzsálemből megzendül, és elhervadnak a pásztorok legelői, és megszárad a Kármel teteje. Jóel 3,16.

3. Így szól az Úr: Három bűne miatt Damaszkusznak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert vascséplőkkel cséplették meg a Gileádot. 2Kir. 10,33. Ésa. 8,4.

4. Tüzet vetek azért Hazáel házára, és az emészti meg a Ben-Hadad palotáit.
2Kir. 6,24. Jer. 49,27. 51,30.
5. És összetöröm Damaszkusz zárját, és kivágom a lakót Avennek völgyéből és a királyi pálca tartóját Beth-édenből, és Arámnak népe Kirbe fogva vitetik, ezt mondja az Úr. 2Kir. 16,9.
6. Így szól az Úr: Három bűne miatt Gázának, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert az egész népet rabságra vitték, hogy az edomitáknak adják el őket.
2Krón. 28,18. Jer. 47,1. 5.
7. Tüzet vetek azért Gáza kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit.
2Kir. 18,8. Zsolt. 31,14. Sof. 2,4.
8. És kivágom a lakót Asdódból, és a királyi pálca tartóját Askelonból, és Akronra is majd rávetem kezemet és a filiszteusok maradéka elvész, azt mondja az én Uram, az Úr. Zsolt. 81,4. Ezék. 25,16.
9. Így szól az Úr: Három bűne miatt Tírusznak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert az egész rabnépet Edomnak adták át, és nem emlékeztek meg a testvéri szövetségről. Ésa. 23,1–8.
10. Tüzet vetek azért Tírusz kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit.
11. Így szól az Úr: Három bűne miatt Edomnak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert fegyverrel űzte saját atyjafiát, és elfojtá szívében az irgalmasságot, és haragja szüntelen tépett, és dühösködését mindvégig fenntartotta. Ésa. 21,11.
12. Tüzet vetek azért Témánra, és az emészti majd meg Bocra palotáit.
Jer. 49,20.
13. Így szól az Úr: Három bűne miatt Ammon fiainak, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert széthasogatták Gileád terhes asszonyait, hogy kiszélesíthessék az ő határukat.
Jer. 49,1. Ezék. 25,2. Abd. 9. 10. Sof. 2,8. 9.
14. Tüzet vetek azért Rabba kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit; harci kiáltással a háború napján, pusztító viharral a szélvésznek napján.
5Móz. 3,11. 1Krón. 20,1. Ezék. 21,27.
15. És számkivetésbe megy az ő királyuk; ő maga és vele fejedelmei is, ezt mondja az Úr!

Így szól az Úr

2 Így szól az Úr: Három bűne miatt a Moábnak, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert mésszé égette Edom királyának csontjait!
2Kir. 3,26. 27. Ezék. 25,8. Sof. 2,8.
2. Tüzet vetek azért Moábra, és az emészti meg Kerijjoth palotáit, és meghal Moáb a zajban, hadi lárma közt, a kürt zengése közben.
3. Kivágom a bírót közüle, és minden fejedelmét megölöm vele egyetemben, ezt mondja az Úr.
4. Így szól az Úr: Három bűne miatt a Júdának, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert megvetették az Úrnak törvényét és nem tartották meg rendeléseit. Eltévelyítették őket az ő hazugságaik, amelyeket az ő atyáik követtek. 3Móz. 26,14. Neh. 1,7. Ésa. 9,15. 16. 28,15. Jer. 9,14. 16,19. Ezék. 20,13. Dán. 9,11. Csel. 5,31. 26,18. Róm. 1,25. Zsid. 2,18.
5. Tüzet vetek azért Júdára, és az emészti meg Jeruzsálem palotáit.
6. Így szól az Úr: Három bűne miatt az Izraelnek, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert pénzért adták el az igazat, a szegényt pedig egy öltő saruért.
2Kir. 17,7–18. 18,12. Ésa. 29,21.
7. Akik a föld porát áhítják a szegények fejére, és a nyomorultak útját elfordítják. Fiú és az atyja egy leányhoz járnak, hogy megfertőztessék az én szent nevemet.
Ésa. 10,2. Ezék. 22,11. 36,20. Róm. 2,24.
8. Zálogos ruhákon nyújtózkodnak minden oltár mellett, és az elítéltek borát isszák az ő istenük házában.
2Móz. 22,26. 1Kor. 10,21.
9. Pedig én irtottam ki előlük az emoreusokat, akik magasak voltak, mint a cédrusok, erősek, mint a cserfák. Mégis kiirtottam gyümölcsét felül és gyökerét alul. 4Móz. 21,24.
10. És én hoztalak fel Egyiptom földjéről, és negyven esztendeig én hordoztalak a pusztában titeket, hogy bírjátok az emoreusok földjét.
11. És prófétákat támasztottam a ti fiaitok közül és nazirokat ifjaitok közül. Nem így van-é vajon, Izrael fiai? Ezt mondja az Úr. Bír. 13,5.

12. De a nazirokat borral itattátok, és a prófétákra ráparancsoltatok, mondván: Ne prófétáljatok! Ésa. 30,10.

13. Ímé, én is lenyomlak titeket, ott ahol vagytok, mint a cséplő szekér lenyomja a kévékkel teli szérűt.

14. Elvész azért a futás a gyorstól, és nem erősíti meg az erőst az ő ereje, és a hős sem menekedhetik.

15. Nem állja meg helyét az íjhordozó sem, nem menekülhet el még a gyorslábú sem, és a lovon ülő sem menekedhetik.

16. És a bátor szívű is a hősök között meztelenül fut el azon a napon, ezt mondja az Úr.

A próféta küldetése a választott néphez

3 Halljátok meg e beszédet, melyet az Úr szól felőletek, Izrael fiai; mindama nemzetség felől, amelyet felhoztam Egyiptom földjéről, ezt mondván:

2. **Csak titeket választottalak magamnak e földnek minden nemzetségei közül**; azért büntetlek meg titeket minden gonoszságtokért. Luk. 12,47.

3. **Vajon járnak-é ketten együtt, ha meg nem egyeztek egymással**?
5Móz. 32,30. Ésa. 60,22. Préd. 4,9. Mát. 18,19.

4. Ordít-é az oroszlán az erdőben, ha nincs mit ragadoznia? Hallatja-é hangját barlangjából a kölyökoroszlán, ha semmit nem fogott?!

5. Tőrbe esik-é a madár a földön, ha nincs tőr vetve néki? Felpattan-é a tőr a földről, ha fogni nem fogott?

6. Ha megharsan a kürt a városban, nem riad-é meg a nép? Vajon lehet-é baj a városban, amit nem az Úr szerezne?

7. **Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az Ő szolgáinak, a prófétáknak.**
1Móz. 6,13. 18,17. 5Móz. 29,29. Zsolt. 25,14. Péld. 3,32. Ezék. 33,3. Ján. 15,15.

8. Ordít az oroszlán: Ki ne rettegne? Az én Uram, az Úr szólt: Ki ne prófétálna?

9. Adjatok hírt Asdód palotáiban és az Egyiptom földjén való palotákban, és így szóljatok: Gyűljetek össze Samariának hegyein, és lássátok meg benne a sok háborgást, és az elnyomottakat az ő keblében.

10. Mert nem tudnak igazán cselekedni, azt mondja az Úr, ők, akik halomra gyűjtik az erőszakosságot és zsarolást az ő palotáikban.

11. Annakokáért ezt mondja az Úr Isten: Ellenség jön és körülveszi e földet; ledönti hatalmadat és feldúlatnak a te palotáid. Zsolt. 14,4.

12. Ezt mondja az Úr: Amint a pásztor az oroszlán szájából csak a két lábszárt menti meg, vagy a fül hegyét; akképpen menekülnek meg Izrael fiai, akik Samariában pamlag szegletében ülnek és a nyugágynak selymén.

13. Halljátok meg és adjátok tudtára a Jákób házának, azt mondja az Úr Isten, a Seregek Istene,

14. Hogy amely napon megbüntetem Izraelt az ő vétkeiért, Béth-El oltáraiért is büntetek, és letöretnek az oltár szarvai, és a földre omlanak.

15. És ledöntöm a téli házat a nyári házzal együtt, és elpusztulnak az elefántcsontházak is, megsemmisülnek a nagy házak, ezt mondja az Úr.

Fenyegetés Izrael vezetői ellen

4 Halljátok meg e beszédet Básánnak borjai, akik Samaria hegyén vagytok; akik nyomorgatjátok a szegényeket, megrontjátok az ügyefogyottakat, akik azt mondják az ő uruknak: Hozd elő, hadd igyunk!

2. Megesküdt az Úr Isten az Ő szentségére, hogy ímé napok következnek reátok, amikor szigonyokkal visznek el titeket, és a ti maradékotokat halászó horgokkal. Zsolt. 89,35.

3. És a fal résein mentek ki, mindegyikőtök egyenest; és a Hermonra űzettek fel, ezt mondja az Úr.

4. Menjetek Béth-Elbe és vétkezzetek, szaporítsátok a vétkeket Gilgálban. Vigyétek fel reggelente áldozataitokat, és harmadnaponként tizedeiteket.
4Móz. 28,3. 5Móz. 14,28. Ezék. 20,39. Hós. 4,15.

5. Kovászosból gyújtsatok hálaáldozatot; ajánljatok önkéntes áldozatokat, hírresztelj étek; mert így szeretitek, Izrael fiai, azt mondja az Úr Isten. 5Móz. 12,6.

6. De én is bocsátottam rátok fogak tisztaságát minden városaitokban és kenyérszükséget minden helységeitekben, és mégsem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr. 1Kir. 17,1. Jer. 5,3. Agg. 2,17.

7. De én is megvontam tőletek az esőt, három hónappal az aratás előtt, és esőt adtam egy városra, más városra pedig nem adtam esőt. Az egyik rész esőt kapott, az a rész pedig, amelyre nem esett eső, megszáradott.

8. És két-három város tántorgott egy-egy városba, vizet inni, de meg nem elégíttettek; és mégsem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr.

9. Megvertelek titeket szárazsággal és ragyával; kerteiteknek, szőlőiteknek, fügefáitoknak és olajfáitoknak nagy részét megette a sáska; és mégsem tértetek viszsza hozzám, ezt mondja az Úr.

10. Döghalált bocsátottam rátok, mint Egyiptomra; fegyverrel öltem ifjaitokat, fogságra vitettem lovaitokat; és táborotok bűzét egész orrotokig emeltem, és mégsem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr.

11. Felforgattam közületek többeket, amint felforgatta Isten Szodomát és Gomorát, és olyanokká lettetek, mint a tűzből kikapott üszök; és mégsem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr. Ésa. 13,19. Zak. 3,2.

12. Azért hát ekképpen cselekszem veled Izrael! Minthogy pedig ekképpen cselekszem veled, készülj Istened elé, oh Izrael! Ezék. 13,5.

13. Mert ímé, aki hegyeket alkotott és a szelet teremtette, és aki megjelenti az embernek az ő gondolatát, aki a hajnalt sötétséggé változtatja és a föld magaslatain lépdel: az Úr Ő, a Seregeknek Istene az Ő neve. 5Móz. 32,13. Zsolt. 139,2. Ésa. 47,4. Jer. 10,16. Dán. 2,28.

A próféta elsiratja Izraelt

5 Halljátok meg e beszédet, amelyet síródalként szólok rólatok, Izraelnek háza!

2. Elesett, nem kel fel többé Izraelnek szüze; végigterült az ő földjén, és nincs, aki felemelné.

3. Bizony így szól az Úr Isten: Amely város ezerrel indult ki, százzal marad csak meg; amely pedig százzal indult ki, tízzel marad csak meg Izrael házául.

4. Bizony így szól az Úr az Izrael házához: **Engem keressetek, és éltek!** 2Krón. 15,2. Ésa. 55,3. Csel. 5,31. 26,18.

5. És ne keressétek Béth-Elt; Gilgálba se menjetek; Beér-Sebába se menjetek át. Mert Gilgál fogságba megy. Béth-El pedig semmivé lesz.

6. **Keressétek az Urat, és éltek**, különben reátör, mint a tűz, a József házára és megemészti Béth-Elt, és nem lesz, aki megoltsa. Ésa. 55,7.

7. Akik ürömmé változtatják az ítéletet és az igazságot földre tiporják.

8. Aki a Fiastyúkot és a Kaszáscsillagot teremtette; aki reggellé változtatja a homályt és a nappalt éjszakává sötétíti; aki hívja a tenger vizeit és kiönti azokat a földnek színére: Úr az Ő neve. Jób 38,31. 34.

9. Aki pusztulással sújtja a hatalmasokat, és pusztulás száll az erősségekre.

10. Gyűlölik azt, aki feddőzik a kapuban, és utálják azt, aki feddhetetlenül beszél.

11. Annakokáért, mivelhogy tiportátok a szegényt és gabona ajándékot vesztek tőle: bár faragott kőből építtetek házakat, de nem lakoztok azokban, bár gyönyörűséges szőlőket plántáltok, de nem isztok azoknak borából. Mik. 6,15. Sof. 1,13.

12. Mert tudom, hogy sok a ti bűnötök, és nagyok a ti vétkeitek! Igazak nyomorgatói, váltságdíjszedők vagytok; s elnyomják a szegényeket a kapuban! Ésa. 29,21.

13. Azért hallgat az eszes ebben az időben, mert gonosz idő ez.

14. **Keressétek a jót és ne a gonoszt, hogy éljetek, és akkor veletek lesz az Úr, a Seregek Istene, amint mondjátok.** Mik. 3,11. Mát. 7,7.

15. Gyűlöljétek a gonoszt és szeressétek a jót; állítsátok vissza a kapuban az igazságot; talán megkegyelmez az Úr, a Seregek Istene a József maradékának. 2Móz. 32,30. Zsolt. 97,10. Jóel 2,13. 14. Róm. 12,9.

16. Azt mondja azért az Úr, a Seregek Istene, az én Uram: Minden térségen siralom lesz és minden utcán ezt mond-

ják: Jaj, jaj! S a szántóvetőt is gyászra hívják, s a sírni tudókat siralomra; Jer. 9,17.

17. És minden szőlőben siralom lesz, mert átmegyek közötted, ezt mondja az Úr. 2Móz. 12,12.

18. Jaj azoknak, akik kívánják az Úrnak napját! Mire való néktek az Úrnak napja? Sötétség az és nem világosság. Ésa. 5,19. Jer. 17,15. Ezék. 12,22. Jóel 1,15. 2Pét. 3,4.

19. Mintha valaki oroszlán elől szaladna, és medve bukkanna rá; vagy pedig bemenne a házba és kezét a falhoz támasztaná, és kígyó marná meg.

20. Nem sötétség lesz-é az Úrnak napja és nem világosság?! Sötétség lesz az, s még hajnalfénye sem lesz.

21. Gyűlölöm, megvetem a ti ünnepeiteket, és nem gyönyörködöm a ti összejöveteleitekben. rész 4,4. 8,10. 3Móz. 26,21. Ésa. 1,11. 14,12.

22. Még ha égőáldozatokkal áldoztok is nékem, sőt ételáldozataitokat sem kedvelem; kövér hálaáldozataitokra rá se tekintek.

23. Távoztasd el tőlem énekeid zaját, hárfáid pengését sem hallgathatom.

24. Hanem folyjon az ítélet, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak. Jer. 22,3. Ezék. 45,9. Hós. 6,6. Mik. 6,8.

25. Járultatok-é hozzám véreséldozatokkal s ételáldozatokkal a pusztában negyven éven át, oh Izrael háza?! 5Móz. 32,17. Csel. 7,42.

26. Majd viszitek hát Szikkútot, a ti királyotokat és Kijjunt, a ti képeiteket, a ti isteneitek csillagát, amelyet ti csináltatok magatoknak.

27. És Damaszkuszon túlra száműzlek titeket, azt mondja az Úr, akinek neve Seregeknek Istene.

A kevélység büntetése

6 Jaj azoknak, akik gondtalanul élnek a Sionon, és akik elbizakodnak Samaria hegyén; akik a népek elejének elei, és akikhez jön az Izraelnek háza! 2Móz. 19,5. Zsolt. 123,4. Ésa. 31,1. 32,9. Luk. 6,24.

2. Menjetek át Kalnéba, és nézzetek szét; onnan pedig menjetek a nagy Hamátba, és szálljatok le a filiszteusok Gáthjába; vajon jobbak-é azok, mint ezek az országok, és vajon szélesebb-é azoknak határa a ti határotoknál? 1Móz. 10,10. 2Kir. 18,34. Ésa. 10,9. Náh. 3,8.

3. Akik a veszedelem napját messze gondoljátok, és az erőszaknak széket emeltek; Zsolt. 94,20. Ésa. 56,12. Ezék. 12,27.

4. Akik elefántcsont pamlagon hevernek, és az ő nyoszolyáikban elnyújtózkodnak, és a nyáj legjavából és a kihízlalt borjakból lakmároznak;

5. Akik hárfa mellett dalolgatnak, és azt hiszik, hogy hangszereik a Dávidéi; Ésa. 5,12.

6. Akik a bort serlegekkel isszák, és színolajjal kenegetőznek, és nem búsulnak a József romlásán:

7. Most azért is ők vitetnek el a száműzöttek élén, és vége szakad a nyújtózkodók dáridózásának.

8. Megesküdt az Úr Isten az Ő életére; ezt mondja az Úr, a Seregek Istene: Utálom a Jákób kevélységét és gyűlölöm az ő palotáit; azért prédára vetem a várost mindenestől.

9. És ha egy házban tíz ember maradna is meg, még az is meghal;

10. S mikor felemeli őt az ő barátja és megégetője, hogy kivigye a holttetemeket a házból, azt mondja annak, aki a ház belsejében lesz: Van-é még valaki veled? Az pedig azt mondja: Nincs, és ezt is mondja: Csitt! Mert nem szabad említeni az Úrnak nevét!

11. Mert ímé, parancsol az Úr és megveri a nagy házat repedezésekkel, és a kicsiny házat hasadozásokkal.

12. Vajon futhatnak-é a lovak a sziklán? Felszánthatja-é azt valaki ökrökön? Hogy az igaz ítéletet bürökké tettétek, az igazság gyümölcsét pedig ürömmé?! Ésa. 59,13. 14.

13. Akik örültök a hiábavaló dolognak, és akik ezt mondjátok: Nem a magunk erejével szereztünk-é magunknak a szarvakat?

14. Ímé, bizony népet indítok ellened, oh Izrael háza, azt mondja az Úr, a Seregek Istene, és az sanyargat titeket a hámáti úttól az Arába patakjáig.

Ámós látomásai

7 Ily dolgot láttatott velem az Úr Isten; Ímé, teremte sáskát a sarjúfakadás kezdetén, és ímé sarjú volt a királyi kaszálás után!

2. És lőn, hogy amint felemésztette a földnek füvét, azt mondám: **Uram**, **Isten**! **Légy kegyelmes**, **kérlek**! **Hogyan állhasson meg Jákób**, **hiszen kicsiny**?!

3. **Megengesztelődék az Úr e dologban**: **Nem lesz meg**! **Mondá az Úr**.

4. Ily dolgot láttatott velem az Úr Isten: Ímé, tüzet híva elő ítéletre az Úr Isten, és megemésztė az a nagy mélységet, és megemésztė az országot.

5. De mondám: **Uram**, **Isten**! **Hagyd abba**, **kérlek**! **Hogyan állhatna meg Jákób**; **hiszen kicsiny**?!

6. Megengesztelődék az Úr e dologban: **Ez sem lészen meg**, **mondá az Úr Isten**!

7. Ily dolgot láttatott velem: Ímé, ott állott az Úr egy függőleges kőfalon, és a kezében függőón volt.

8. És monda nékem az Úr: Mit látsz Ámós? Én pedig mondám: Függőónt. És mondá az Úr: Ímé, függőónt helyezek népem, Izrael közé, és nem bocsátok meg néki többé.

9. Bizony elpusztulnak Izsáknak magaslatai, és romba dőlnek Izrael szent helyei; és fegyverrel támadok a Jeroboám háza ellen.

Ámós büntetést hirdet Amáziásnak

10. És elkülde Amáziás, Béth-El papja Jeroboámhoz, Izrael királyához, ezt üzenvén: Pártot ütött ellened Ámós az Izrael házában; nem tűrheti az ország az ő mindenféle beszédét.

11. Mert így beszél Ámós: Fegyver által hal meg Jeroboám, az Izrael pedig fogságba vitetik az ő földjéről!

12. Ámósnak pedig így szólt Amáziás: Menj el, próféta! Fuss el a Júda földjére; ott egyed kenyered és ottan prófétálj!

13. Béth-Elben pedig ne prófétálj többé; mert a király szenthelye és az ország székháza ez!

14. És felele Ámós, és mondá Amáziásnak: Nem vagyok próféta, sem prófétának fia; barompásztor vagyok és vad fügét szedek; 2Kir. 2,5.

15. De elhívott engem az Úr a nyáj mellől, és mondá nékem az Úr: Menj el és prófétálj az én népemnek, az Izraelnek!

16. Most azért halld meg az Úr beszédét! Te azt mondod: Ne prófétálj az Izrael ellen, és ne szólj az Izsák háza ellen!

17. Azért így szól az Úr: Feleséged paráznává lesz a városban; fiaid és leányaid fegyver által hullnak el; földedet felosztják kötéllel, és te magad tisztátalan földön halsz meg; az Izrael pedig fogságba vitetik az ő földjéről. JerSir. 5,11.

Példázat a kosár érett gyümölcsről

8 Ily dolgot láttatott velem az Úr Isten: Ímé, egy kosár érett gyümölcs.

2. És mondá: Mit látsz Ámós? És mondám: Egy kosár érett gyümölcsöt. És mondá az Úr nékem: Eljött vége az én népemnek, az Izraelnek; nem bocsátok meg néki többé!

3. Azon a napon jajjá változnak a templomi énekek, így szól az Úr Isten, és temérdek lesz a hulla; szó nélkül hányák mindenüvé.

4. Halljátok meg ezt ti, kik a szegényre törtök, és e föld szegényeinek kipusztítására.

5. Mondván: Mikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk? És a szombat, hogy megnyithassuk a gabonás házat? Hogy megkisebbítsük a vékát, és megnagyobbítsuk az árát, és hamis mértékkel csalhassunk?! Neh. 13,15. Mik. 6,10.

6. Hogy megvegyük a szegényeket pénzen, és a szűkölködőt egy öltő saruért, és eladhassuk a gabona hulladékát?!

7. Megesküdt az Úr a Jákób büszkeségére: Soha el nem felejtem semmi cselekedetüket! Zsolt. 68,34.

8. Ne rendüljön-é meg emiatt a föld? És ne búsuljon-é annak minden lakosa?! Bizony felindul egészen, mint a folyam, és dagad és apad, mint Egyiptom folyója. Hós. 4,3.

9. És lészen azon a napon, azt mondja az Úr Isten: Lenyugtatom a napot délben, és besötétítem a földet fényes nappal. Jób 5,14. Ésa. 13,10. Jer. 15,9. Mik. 3,6.

10. Ünnepeiteket búra változtatom; és minden dalotokat szomorú énekké! Gyászruhát borítok minden derékra, és kopaszságot minden fejre, és olyanná teszem, mint aki egyetlen fiát siratja; a vége pedig, mint a keserűség napja!
Ésa. 15,2. Jer. 6,26. Sof. 2,10.

11. **Ímé, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után.**
1Sám. 3,1. Zsolt. 74,9. Ezék. 7,26. Mik. 3,6.

12. És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét, de nem találják meg.

13. Azon a napon elepednek a deli szűzek, meg az ifjak is, a szomjúság miatt!

14. Akik Samaria bűnére esküsznek, és ezt mondják: Él a te istened, oh Dán: és él a te utad, oh Beérseba! Bizony elhullanak és nem kelnek fel többé!

Az ítélet elől nincs menekvés

9 Látám az Urat állani az oltáron, és mondá: Üsd meg az oszlop fejét, hadd rendüljenek meg a küszöbök, és döntsd azokat mindnyájuk fejére. A megmaradókat pedig fegyverrel ölöm meg. Nem fog elfutni közülük a futó, és nem menekül meg közülük a menekülő.

2. Ha a Seolba ássák is be magukat, kezem onnan is kiragadja őket; és ha az égbe hágnának is fel, onnan is levonszom őket!
Zsolt. 139,8. Abd. 4.

3. És ha a Kármel tetején rejtőznének is el, onnan is előkeresem és elhozom őket; és ha szemeim elől a tenger fenekére bújnának is, ott is parancsolok a kígyónak és megmarja őket.
Jer. 23,24.

4. És ha fogságba mennek is ellenségeik előtt, ott is parancsolok a fegyvernek és megöli őket; és reájuk fordítom szemeimet, vesztükre és nem javukra.

5. Mert az Úr, a Seregek Ura az, aki megérinti a földet és elolvad az, és jajgat annak minden lakója, és feldagad egészen, mint a folyam, meg elapad, mint Egyiptom folyója.
Zsolt. 104,32. Ésa. 64,1. Mik. 1,4.

6. Aki fenn az égben építé az Ő boltozatát, és annak íveit a földre alapítá; aki előhívja a tenger vizeit s kiönti azokat a földnek színére: az Úr az Ő neve.
rész 4,13. 5,27. Zsolt. 104,3. 13.

7. Nem olyanok vagytok-é ti előttem, oh Izrael fiai, mint a kusiták fiai?! Ezt mondja az Úr. Nem én hoztam-é ki Izraelt Egyiptom földjéről, és a filiszteusokat Kaftorból, és a szíriabelieket Kirből?!
5Móz. 2,23. Jer. 47,4.

8. Ímé, az Úr Isten szemmel tartja a bűnös országot, és eltörlöm azt a földnek színéről. Mindazáltal mégsem pusztítom el egészen a Jákóbnak házát, ezt mondja az Úr!
Jer. 30,11.

9. Mert ímé, én parancsolok és szétrázom Izrael házát minden népek között, amint a rostával rázogatnak; **de nem esik a földre egy szemecske sem.**

10. Fegyver által halnak meg az én népemnek minden bűnösei, akik azt mondják: Nem ér el minket és nem jön reánk a veszedelem.

11. **Azon a napon felemelem a Dávid leomlott sátorát, és kijavítom repedezéseit, és felemelem omladékait, és megépítem azt, mint volt hajdanán.**
Csel. 15,16–18.

12. Hogy örökségképpen bírják az Edom maradékát és mindama népeket, akik az én nevemről neveztetnek, ezt mondja az Úr, aki megcselekszi ezt!
4Móz. 24,18. Abd. 19.

13. **Ímé, napok jönnek, ezt mondja az Úr, és ott éri a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. És a hegyek musttal csepegnek, a halmok pedig mind megáradnak.**
3Móz. 26,5. Jóel 3,18.

14. És hazahozom a fogságból az én népemet, az Izraelt, és fölépítik az elpusztult városokat, és lakoznak bennük. Szőlőket plántálnak és isszák azok borát, és kerteket csinálnak és eszik azoknak gyümölcsét.
Zsolt. 53,6. Ésa. 60,4. 61,4. 65,21. Jer. 30,3. 8. Ezék. 36,33–36.

15. És elplántálom őket az ő földjükbe; és nem szaggattatnak ki többé az ő földjükből, amelyet adtam nékik, azt mondja az Úr, a te Istened!
Ésa. 60,21. Ezék. 34,28. 37,25. Jóel 3,20.

ABDIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Jövendölés Edom büntetéséről

1 Abdiás látása. Így szól az Úr Isten Edomról: Hírt hallottunk az Úrtól! És hírnök küldetett a népekhez: keljetek fel és támadjunk reá haddal! Ésa. 21,11. 34,5. Ezék. 25,12–14. Jóel 3,19. Mal. 1,3.

2. Ímé, kicsinnyé tettelek a népek között; felettébb utálatos vagy.

3. Szíved kevélysége csalt meg téged, ki sziklahasadékokban lakozol, kinek lakóhelye magasan van, aki mondja az ő szívében: Ki vonhatna le engem a síkra?! 2Kir. 14,7. Ésa. 14,13.

4. Ha oly magasra szállnál is, mint a sas, és ha a csillagok közé raknád is fészkedet: onnan is levonnálak, ezt mondja az Úr. Jób 20,6. Jer. 49,14. 51,53. Ámós 9,2.

5. Ha tolvajok törnének reád, avagy éjjeli rablók, hogy elpusztíttattál, nem annyit lopnának-é, amennyi elegendő?! Ha szőlőszedők jönnének reád, nem hagynának-é gerezdeket?!

6. Mennyire kifosztogatták Ézsaút; felkutatták rejtett kincseit!

7. A határig űznek ki összes szövetségeseid; megcsalnak, levernek szövetségeseid; kenyeredet tőrül vetik alád. Nincsen benne okosság!

8. Azon a napon, ezt mondja az Úr, nem vesztem-é ki a bölcseket Edomból, és az értelmet az Ézsaú hegyéről?!

9. És megrémülnek a te vitézeid, oh Témán! Hogy kiirtassék mindenki az Ézsaú hegyéről az öldöklés által. Zsolt. 76,5.

10. A Jákób öcséd ellen elkövetett erőszakért szégyen borul reád, és kivágatol mindörökre! Zsolt. 137,7. Ámós 1,11.

11. Amikor vele szembeálltál; amikor serege idegenek rabjává lett, és idegenek törtek be kapuján és Jeruzsálemre sorsot vetettek: olyan voltál te is, mint bármelyik közülük. Neh. 3,10.

12. De ne gyönyörködjél öcsédnek napján, az ő szerencsétlenségének napján; és ne örvendj a Júda fiain az ő veszedelmük napján, és ne kérkedjél a szorongattatás napján. Zsolt. 35,15. 36,5. Péld. 17,5. 24.17. Ezék. 35,15. Mik. 4,11.

13. Ne törj be népem kapuján nyomorúságuk napján; ne gyönyörködjél te is a baján nyomorúsága napján; és ne nyúlj az ő jószágához nyomorúsága napján;

14. A résre se állj fel menekülőit elveszíteni; és ne áruld el az ő megmaradottait a szorongattatás napján!

15. Mert közel van az Úrnak napja minden népek ellen. **Amint cselekedtél, úgy cselekszenek veled; amit te fizettél, visszaszáll fejedre.** Jer. 50,29. 51,56. Ezék. 35,15. Jóel 1,15. Hab. 2,8.

16. Mert amint ti ittatok szent hegyemen, úgy isznak szüntelen az összes népek; bizony isznak és hörpengetnek, és olyanok lesznek, mintha nem lettek volna. Jóel 3,17.

A megszabadított Jeruzsálem

17. **De a Sion hegyén szabadulás lészen, és szentté lészen az, és a Jákób háza birtokba veszi az ő örökségét.** Ésa. 14,1. 2. Jóel 2,32. Ámós 9,8.

18. És a Jákób háza tűz lészen, és a József háza láng; az Ézsaú háza pedig pozdorja; és meggyújtják és megemésztik őket, és nem marad meg senki Ézsaú házából, mert az Úr szólott.

19. A déliek örökség szerint bírják az Ézsaú hegyét, a síkon lakók pedig a filiszteusokat. És örökség szerint bírják az Efraim mezőit és Samaria mezőit; Benjámin pedig a Gileádot. Ésa. 11,14. Sof. 2,7.

20. Izrael fiainak ez a száműzött serege azokat, amelyek a kananeusoké, mind Sarfátig; a jeruzsálemi száműzöttek pedig, akik Szefarádban vannak, elfoglalják majd a déli városokat. 1Kir. 17,9. Jer. 32,44.

21. És a Sion hegyére szabadítók mennek fel, hogy megítéljék az Ézsaú hegyét; és az Úré lesz a királyság. Ésa. 19,20. Dán. 2,24. Zak. 14,9. Jak. 5,20. Jel. 11,15.

JÓNÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

A próféta engedetlensége és büntetése

1 És lőn az Úrnak szava Jónáshoz, az Amittai fiához, mondván: 2Kir. 14,25.
2. Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és kiálts ellene, mert gonoszságuk felhatolt elémbe! 1Móz. 10,11. 18,20. Jak. 5,4.
3. És felkele Jónás, hogy Tarsisba szaladna az Úr elől. Leméne azért Jáfóba, és találá ott egy hajót, amely méne Tarsisba, és megadván a hajóbért, beszálla abba, hogy Tarsisba menne velük az Úr színe elől. 1Móz. 4,16. Józs. 19,46. Ésa. 23,1. Csel. 9,36.
4. Az Úr pedig nagy szelet bocsáta a tengerre, és nagy vihar lett a tengeren, és a hajó már-már töredezik vala.
5. Megfélemlének azért a hajósok és kiáltának, mindenki az ő istenéhez, és a hajóban lévő holmit a tengerbe hányták, hogy könnyítsenek magukon. Jónás pedig leméne a hajó aljába, és lefeküdt és elaludt.
6. De hozzáméne a kormányos mester, és mondá néki: Mi lelt, te nagy alvó? Kelj fel, kiálts a te Istenedhez; hát ha gondol velünk az Isten, és nem veszünk el!
7. Egymásnak pedig ezt mondták: Jertek, vessünk sorsot, hogy megtudhassuk, mi miatt van rajtunk e veszedelem? És sorsot vetének, és a sors Jónásra esék.
8. Mondták azért néki: Kérünk, beszéld el nékünk, mi miatt van rajtunk e veszedelem? Mi a te foglalkozásod és honnan jössz? Melyik a te hazád és miféle népből való vagy te? Józs. 7,19. 1Sám. 10,20.
9. És monda nékik: Héber vagyok én, és az Urat, az egek Istenét félem én, aki a tengert és a szárazt teremtette.
10. És megfélemlének az emberek nagy félelemmel, és azt mondták néki: Mit cselekedtél? Mert megtudták azok az emberek, hogy az Úr színe elől fut, mivelhogy elbeszélé nékik.
11. Mondák azután néki: Mit cselekedjünk veled, hogy a tenger megcsendesedjék ellenünk? Mert a tenger háborgása növekedék.
12. Ő pedig monda nékik: Fogjatok meg és vessetek engem a tengerbe, és megcsendesedik a tenger ellenetek; mert tudom én, hogy miattam van ez a nagy vihar rajtatok. Préd. 9,18.
13. És erőlködtek azok az emberek, hogy visszajussanak a szárazra; de nem tudtak, mert a tenger háborgása növekedék ellenük. Péld. 21,30.
14. Kiáltának azért az Úrhoz, és azt mondták: Kérünk Uram, kérünk, ne vesszünk el ez ember életéért, és ne háríts reánk ártatlan vért; mert Te, Uram, úgy cselekedtél, amint akartad! 5Móz. 21,8.
15. És felragadák Jónást és beveték őt a tengerbe, és megszűnék a tenger az ő háborgásától.
16. Azok az emberek pedig nagy félelemmel félék az Urat, és áldozattal áldozának az Úrnak, és fogadásokat fogadának.
17. Az Úr pedig egy nagy halat rendelt, hogy elnyelje Jónást. És lőn Jónás a halnak gyomrában három nap és három éjjel. Mát. 12,40. 16,4.

Jónás imája és megmenekülése

2 És könyörge Jónás az Úrnak, az ő Istenének a halnak gyomrából.
2. És mondá: **Nyomorúságomban az Úrhoz kiálték és meghallgata engem; a Seol torkából sikolték és meghallád az én szómat.**
3. Mert mélységbe vetettél engem, tenger közepébe, és körülfogott engem a víz; örvényeid és habjaid mind átmentek rajtam! Zsolt. 88,6.
4. És én mondám: Elvettettem a Te szemeid elől; vajha láthatnám még szentséged templomát! 1Kir. 8,38. Zsolt. 5,7. 31,22.
5. Körülvettek engem a vizek, mély ár kerített be engem, hínár szövődött fejemre. Zsolt. 40,12. 69,1.
6. **A hegyek alapjáig süllyedtem alá; bezáródtak a föld závárjai felettem örökre! Mindazáltal kiemelted éltemet a mulásból, oh Uram, Istenem!** Zsolt. 16,10.

7. **Mikor elcsüggedt bennem az én lelkem, megemlékeztem az Úrról, és bejutott az én könyörgésem hozzád, a Te szentséged templomába.** Zsolt. 18,6.
8. Akik hiú bálványokra ügyelnek, elhagyják boldogságukat; Zsolt. 31,6. 144,8.
9. **De én hálaadó szóval áldozom néked; megadom, amit fogadtam. Az Úré a szabadítás.** Zsolt. 116,17. Zsid. 13,15.
10. És szóla az Úr a halnak, és kiveté Jónást a szárazra. Mát. 8,9.

Jónás prédikálására Ninive megtér

3 És lőn az Úrnak szava Jónáshoz másodszor is, mondván:
Zsolt. 37,24. Péld. 24,16.
2. Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd néki azt a beszédet, amit én parancsolok néked.
3. És felkele Jónás, és elméne Ninivébe az Úr szava szerint. Ninive pedig nagy városa volt Istennek, háromnapi járóföld.
4. És kezde Jónás bemenni a városba egynapi járóra, és kiálta és monda: Még negyven nap, és elpusztul Ninive!
5. A niniveiek pedig hittek Istenben, és böjtöt hirdettek, és nagyjaiktól fogva kicsinyeikig zsákba öltöztek.
Mát. 12,41. Luk. 11,32.
6. És eljuta a beszéd Ninive királyához, és felkele királyi székéből, és levetette magáról az ő királyi ruháját, és zsákba borítkozék, és üle a porba.
7. És kiáltának és szólának Ninivében, a királynak és főembereinek akaratából, mondván: Emberek és barmok, ökrök és juhok: semmit meg ne kóstoljanak, ne legeljenek és vizet se igyanak! Jóel 2,15.
8. Hanem öltözzenek zsákba az emberek és barmok, és kiáltsanak az Istenhez erősen, és térjen meg mindenki az ő gonosz útjáról és az erőszakosságból, amely az ő kezükben van! Ésa. 1,16.
9. Ki tudja? Talán visszatér és megengesztelődik az Isten és elfordul haragjának búsulásától, és nem veszünk el!
10. És látá Isten az ő cselekedeteiket, hogy megtértek az ő gonosz útjukról: és megbánó az Isten azt a gonoszt, amelyről mondá, hogy végrehajtja rajtuk, és nem hajtá végre. Jer. 18,8. Ámós 7,3.

Irgalmas és kegyelmes Isten vagy, nagy türelmű és nagy irgalmasságú

4 És igen rossznak látszék ez Jónás előtt, és megharaguvék. Mát. 20,15.
2. Könyörge azért az Úrhoz, és mondá: Kérlek, Uram! Avagy nem ez volt-é az én mondásom, mikor még az én hazámban voltam? Azért siettem, hogy Tarsisba futnék, mert tudtam, hogy **Te irgalmas és kegyelmes Isten vagy, nagy türelmű és nagy irgalmasságú és a gonosz miatt is bánkódó.** 2Móz. 34,6.
4Móz. 14,18. Zsolt. 86,5. 15. Jóel 2,13.
3. Most azért Uram, vedd el, kérlek, az én életemet tőlem, mert jobb meghalnom, mintsem élnem! 1Kir. 19,4.
4. Az Úr pedig mondá: Avagy méltán haragszol-é?
5. Majd kiméne Jónás a városból, és üle a város keleti része felől, és csinála ott magának hajlékot, és üle az alatt az árnyékban, amíg megláthatná, mi lészen a városból?
6. Az Úr Isten pedig egy tököt rendele, és felnőve az Jónás fölé, hogy árnyékot tartson feje fölött és megoltalmazza őt a hévség bántásától. És nagy örömmel örvendezék Jónás a tök miatt.
7. De másnapra férget rendele az Isten hajnalköltekor, és megszúrá az a tököt, és elszárada.
8. És lőn napköltekor, hogy tikkasztó keleti szelet rendele Isten, és a nap rátűzött a Jónás fejére, és ő elbágyada. Kíváná azért magának a halált, és monda: Jobb halnom, mint élnem!
9. És monda az Isten Jónásnak: Avagy méltán haragszol-é a tök miatt? És monda: Méltán haragszom, mindhalálig!
Zsolt. 121,6.
10. Az Úr pedig monda: **Te szánod a tököt, amelyért nem fáradtál és amelyet nem neveltél, amely egy éjjel támadt és más éjjel elveszett:**
11. **Én pedig ne szánjam Ninivét, a nagy várost, amelyben több van tizenkétszer tízezer embernél, akik nem tudnak különbséget tenni jobb és balkezük között, és barom is sok van?!**
rész 1,2. 3,2.
5Móz. 1,39. Zsolt. 36,6. Ésa. 7,16. Ezék. 33,11.

MIKEÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Isten megítéli Izraelt

1 Az Úr Igéje, amely lőn a moreseti Mikeáshoz, Jótám, Akház és Ezékiásnak, Júda királyainak idejében, amelyet látott Samaria és Jeruzsálem felől. Jer. 26,18.

2. Halljátok meg minden népek, figyelmezz föld és annak teljessége. És az Úr Isten legyen bizonyság ellenetek; az Úr az Ő szent templomából! 2Pét. 1,21.

3. Mert ímé, kijön az Úr az Ő helyéről, és leszáll és lépdel a földnek magaslatain. Ésa. 26,21.

4. És szétmállanak alatta a hegyek, a völgyek pedig szétszakadoznak, mint a viasz a tűz előtt, mint a meredekről leszakadó vizek.

5. A Jákób vétkéért lészen mindez, és az Izrael házának bűnei miatt! Micsoda a Jákób vétke? Avagy nem Samaria-é? És mik a Júda magaslatai? Avagy nem Jeruzsálem-é? Jer. 2,19.

6. De olyanná teszem Samariát, mint a mezőben való kőrakás, szőlőpalánták helyévé; és lezúdítom a völgybe az ő köveit, és még fundamentumát is kimutatom. 2Kir. 19,25.

7. Faragott képei mind összetöretnek és minden ajándékát tűz égeti meg. Minden bálványait semmivé teszem; mert paráznaság béréből gyűjtögette azokat, azért ismét paráznaság bérévé legyenek.

A próféta siratóéneke

8. Emiatt kesergek és jajgatok; ruhátalan és mezítelen járok. Üvöltök, mint a sakálok, és sikongok, mint a struccmadarak.

9. Mert halálosak az ő sebei. Bizony Júdáig ér; népem kapujáig hatol, Jeruzsálemig. 2Kir. 18,13. Ésa. 8,7. 8.

10. Gáthban hírül ne adjátok; sírván ne sírjatok; Beth-le-Afrában porba heveredtem. 2Sám. 1,20.

11. Költözzetek el, Safirnak lakói gyalázatos meztelenül! Nem vonult ki Saánán lakosa; Beth-Eselnek siralma nem enged tartózkodni.

12. Mert beteg lett Marótnak lakosa az ő javai miatt; mert veszedelem szállt le az Úrtól Jeruzsálemnek kapujára.

13. Gyors paripához kösd a szekeret, Lákisnak lakója! Ki a bűnnek kezdője voltál a Sion leányánál. Bizony tebenned találtatnak Izrael vétkei!

14. Azért adj válólevelet Moreset-Gátnak! Akzib házai megcsalják Izrael királyait.

15. Még hozok én tenéked örököst, Marésa lakosa; Adullámig hat el Izrael dicsősége!

16. Nyírd le, kopaszítsd meg magadat a te gyönyörűséges fiaidért! Szélesítsd meg kopaszságodat, mint a keselyű; mert rabságra vitettek el tőled! 2Kir. 17,6.

A hatalmasok kifosztják a népet

2 Jaj azoknak, akik hamisságot gondolnak és akik ágyasházukban gonoszságot cselekszenek, és végrehajtják azt, mihelyt megvirrad, mert hatalmuk van hozzá. 1Móz. 31,29. Zsolt. 36,4. Hós. 7,6.

2. Megkívánják a mezőket és elrabolják, és a házakat és elszedik; és nyomorgatják a gazdát, és az ő házanépét az embert és az ő örökségét!

3. Annakokáért ezt mondja az Úr: Ímé, én is gonoszt gondolok e nemzetség ellen, melyből ki nem vonhatjátok a ti nyakatokat és nem jártok kevélyen, mivel gonosz idő lészen az! Jer. 8,3.

4. Azon a napon példabeszéd támad rólatok, és siralmat sírnak, mondván: Odavan! Elpusztultunk! Népem örökségét felcserélte! Miként rabolja el tőlem; hűtlennek osztja ki mezeinket!

5. Azért nem lesz néked, aki mérőzsinórt vessen sors szerint az Úrnak gyülekezetében. 5Móz. 32,8.

6. Ne prófétáljatok! Prófétálnak ők. Ha nem prófétálnak ezeknek, nem múlik el a gyalázat!

7. Oh te, ki Jákób házának mondatol! **Hát türelmetlen-é az Úrnak Szelleme, avagy ezek-é az Ő cselekedetei? Nem**

javára válnak-é az én cselekedeteim annak, aki igazán jár?
5Móz. 32,45–47. Zsolt. 119,133. 147,15.

8. A minap mint egy ellenség támadt fel az én népem; a köntösről a palástot letépik a gyanútlanul járókról, a háborútól idegenkedőkről.

9. Népem asszonyait kiűzitek boldogságuk házából; kisdedeiktől örökre elveszitek az én dicsőségemet.

10. Keljetek fel és menjetek ki, mert ez nem a nyugalomnak helye; a tisztátalanság miatt, amely elveszít, éspedig borzasztó veszedelemmel! Ésa. 52,11.

11. Ha valamely szélhámos és csaló így hazudoznék: Prédikálok néked borról és részegítő italról, az volna e népnek prófétája. 2Tim. 4,3. 4.

12. Mindenestől egybegyűjtelek téged, Jákób! Összetakarítom Izrael maradékát. Összegyűjtöm őket, mint a bocrai juhokat, mint a nyájat az ő karámja közé; hemzsegnek majd az embersokaság miatt.
Jer. 31,10. Ezék. 33,22. Sof. 3,19.

13. Előttük megy fel az úttörő; **kitörnek és átmennek a kapun és kivonulnak, és előttük megy a Királyuk, és élükön az Úr!** Ésa. 52,12. Hós. 3,5. Luk. 4,18.

A világi és egyházi vezetők büntetése

3 És mondám én: Halljátok, kérlek, Jákób fejedelmei és Izrael házának vezérei: Nem a ti tisztetek-é tudni az ítéletet?!

2. Ti, kik gyűlölitek a jót és kedvelitek a gonoszt! Akik levonszátok róluk bőrüket és csontjaikról az ő húsukat!
Zsolt. 14,4. 82,1–5. Jer. 5,4. 5.

3. Akik megeszik az én népemnek húsát, és lenyúzzák róluk bőrüket, és összetörik csontjaikat, és feldarabolják, akár csak a fazékba, és mint húst a tálba.

4. Kiáltanak majd az Úrhoz, de nem hallgatja meg őket; sőt elrejti akkor orcáját előlük, mivelhogy gonoszokká lettek cselekedeteik. Példi. 1,28.

5. Így szól az Úr a próféták ellen, akik elámítják az én népemet, akik, ha van mit rágniuk, békességet hirdetnek, az ellen pedig, aki nem vet valamit szájukba, hadat indítanak. Ésa. 56,10. Mát. 7,15.

6. Azért éjszaka száll rátok, hogy ne lássatok, és sötétség jön rátok, hogy ne jövendölhessetek, és a nap lemegy a próféták felett, és elsötétül rajtuk a nappal.
Ezék. 13,23.

7. És megszégyenülnek a látók, és elpirulnak a jövendőmondók, és elfedik szájukat mindnyájan, mert nem lészen felelet Istentől. Zsolt. 74,9. Ámós 8,11.

8. **Én ellenben megteljesedem az Úr Szellemének erejével, és igaz ítélettel és hatalommal**, hogy hirdessem Jákóbnak az ő vétkét, és Izraelnek az ő bűnét.
Ésa. 58,1. Csel. 10,38. 1Kor. 2,1. 4.

9. Halljátok ezt, kérlek, Jákób házának fejei és Izrael házának vezérei! Akik utáljátok az igaz ítéletet, és minden igazságot elcsavartok;

10. Akik vérrel építitek a Siont, és Jeruzsálemet hamisággal!

11. Kiknek fejedelmei ajándékért ítélnek, és papjaik jutalomért tanítanak, és prófétáik pénzért jövendölnek, és mégis az Úrra támaszkodnak, mondván: Avagy nincsen-é közöttünk az Úr?! Nem következik mireánk veszedelem! Ésa. 1,23. 48,2.
Jer. 6,13. Ezék. 22,12. Júd. 11.

12. Azért miattatok mezővé szántatik a Sion, és kőhalommá lesz Jeruzsálem, a templom hegye pedig erdős heggyé.
Zsolt. 79,1. Jer. 26,18.

A Messiás országáról

4 És lészen: az utolsó időben az Úr házának hegye a hegyek fölé helyeztetik, és felülemelkedik az a halmokon, és népek özönlenek reá.
Ésa. 2,2. 3. Ezék. 17,22. Dán. 2,28. 44.

2. Pogányok is sokan mennek, és mondják: **Jertek, menjünk fel az Úr hegyére és a Jákób Istenének házához, hogy megtanítson minket az Ő útjaira, és járjunk az Ő ösvényein! Mert Sionból jön ki a törvény, és az Úr beszéde Jeruzsálemből.** Ésa. 11,10. Ján. 1,1. 6,45. Jel. 19,13.

3. És sok népek között ítéletet tesz, és megfedd erős nemzeteket nagy messze földig és fegyvereiket kapákká kovácsolják, dárdáikat pedig sarlókká; nép néptre fegyvert nem emel, és hadakozást többé nem tanulnak. Zsolt. 72,7. Jóel 3,10.

4. És mindenki nyugszik a saját szőlője és fügefája alatt, és senki meg nem rettenti őket, mert a Seregek Urának szája szólott. 1Kir. 4,25. Zak. 3,10.

5. Mert minden nép a maga istenének nevében jár, és mi is a mi Urunk Istenünk nevében járunk örökkön örökké. Jer. 2,11. Zak. 10,12.

6. Azon a napon, azt mondja az Úr, összegyűjtöm a sántát, és összeszedem az elszéledetteket, és akiket megsanyargattam. Zsolt. 147,2. Ezék. 34,13. 37,21. Sof. 3,19.

7. És a sántát maradékká teszem, az elszélesztettet pedig erős nemzetté, és az Úr uralkodik rajtuk a Sion hegyén mostantól fogva mindörökké. Ésa. 9,6. 24,23. Dán. 7,14. Luk. 1,33. Jel. 11,15.

8. És te nyájnak tornya, Sion leányának vára! Eljön tehozzád és elérkezik az előbbi hatalom, a Jeruzsálem leányának birodalma. 1Móz. 35,21.

9. Miért kiáltasz hát kiáltva? Nincsen-é közötted király? Elveszett-é a te tanácsadód, hogy úgy elfogott a fájdalom, mint a gyermekszülőt?!

10. Gyötrődj és kínlódj, Sionnak leánya, mint a gyermekszülő! Mert ímé, kimégy a városból, és a mezőn tanyázol, és egészen Bábelig mész. Ott szabadíttatol meg; ott vált ki téged az Úr, ellenségednek kezéből. Ésa. 21,10. 55,8. 9.

11. Mert ímé, sok nemzetség gyűlt össze ellened, akik ezt mondják: Legyen szentségtelen, és legeltessük szemeinket a Sionon! JerSir. 2,16.

12. De ők nem tudják az Úr gondolatait és nem értik az Ő szándékát, hogy összegyűjti őket, mint a kévét a szérűre.

13. **Kelj fel és csépelj, Sionnak leánya! Mert vassá teszem a te szarvaidat, körmeidet pedig acéllá teszem, és szétdarabolsz sok népeket, és rablott kincseiket az Úrnak áldozom, javaikat pedig az egész föld Urának.** Ésa. 18,7. 41,15. Jer. 51,33. Zak. 4,14. Jel. 21,24.

A Messiás országlása

5 Seregelj hát egybe, seregek leánya! Ostrommal támadt ellenünk; pálcával verjék arcul Izrael bíráját! Mát. 27,30.

2. **De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, aki Uralkodó az Izraelen; akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.** 1Móz. 49,10. Zsolt. 90,2. Péld. 8,22. Ésa. 9,6. Mát. 2,6. Ján. 1,1. 7,42.

3. Azért odaadja őket, míg a szülő szül, de az Ő atyjafiainak maradékai visszatérnek Izrael fiaihoz.

4. **És megáll, és legeltet az Úrnak erejével, az Úrnak az Ő Istenének fenséges nevével, és bátorsággal lakoznak, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig.** Zsolt. 72,8. Ésa. 9,6. 52,13. Zak. 9,10. Luk. 1,32.

5. **És Ő a mi békességünk.** Ha az asszírus eljön a mi földünkre és megtapodja palotáinkat: állatunk ellene hét pásztort és nyolc fejedelmi férfiút. Ef. 2,14. Kol. 1,20.

6. És megrontják Asszíria földjét fegyverrel, Nimród földjét is az ő kapuiban; és megszabadít az asszírustól, ha a mi földünkre eljön és a mi határunkba lép.

7. **És a Jákóbnak maradéka olyan lészen a sok nép között, mint az Úrtól való harmat, mint a zápor a fűnek, mely nem emberben reménykedik, és nem bízik embernek fiaiban.** Zsolt. 110,3.

8. **És a Jákób maradéka a pogányok között, a sok nép között olyan lészen, mint az oroszlán az erdei vadak között;** mint az oroszlánkölyök a juhoknak nyája között, amely ha betör, tipor és tép, és nincs, aki tőle megszabadítson.

9. **Erőt vesz a te kezed szorongatóidon, és minden ellenségeid kivágattatnak.** Hab. 3,13. 2Thess. 1,6.

10. És lészen azon a napon, azt mondja az Úr, kivágom lovaidat közüled, és elvesztem hadiszekereidet. Zak. 9,10.

11. És kivágom földednek városait, és ledöntöm minden erősségeidet.

12. És kivágom kezedből a bűvszereket, és szemfényvesztőid nem lesznek néked.

13. És kivágom faragott képeidet és bálványaidat közüled, és nem imádod többé kezeidnek csinálmányait. Ésa. 2,8.

14. És kiszaggatom a te berkeidet közüled és elpusztítom a te városaidat.

15. És haraggal és hévvel állok bosszút a pogányokon, akik nem engedelmeskedtek.

A nép hálátlansága

6 Halljátok csak, amit mond az Úr! Kelj fel, perelj a hegyekkel, és hallják meg szódat a halmok!

2. Halljátok meg hegyek az Úr peres dolgát, és ti, a földnek örök alapjai! Mert pere van az Úrnak az Ő népével, és az Izraellel is perbe száll. Hós. 12,2.

3. Én népem! Mit vétettem ellened, és mivel fárasztottalak el téged?! Tégy vallást ellenem! Jer. 2,5. 31.

4. **Hiszen felhoztalak Egyiptom földjéről, és a szolgák házából megváltottalak**, és előtted küldém Mózest, Áront és Máriát!

5. Én népem! Emlékezzél csak: mit koholt Bálák, Moábnak királya, és mit felelt néki Bálám, a Beor fia? Sittimtől fogva Gilgálig, hogy megismerjed az Úr igazságos cselekedeteit.

4Móz. 22,5. 25,1. Bír. 5,11. Jel. 2,14.

6. Mivel menjek eleibe az Úrnak? Hajlongjak-é a magasságos Istennek? Égőáldozatokkal menjek-é elébe, esztendős borjúkkal?! Ján. 6,28.

7. Kedvét leli-é az Úr ezernyi kosokban, vagy tízezernyi olajpatakokban? Elsőszülöttemet adjam-é vétkemért, vagy méhem gyümölcsét lelkemnek bűnéért?!

2Kir. 16,13. Zsolt. 50,9. 51,16. Ésa. 1,11.

Istennek tetsző áldozat

8. **Megjelentette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan járj a te Isteneddel**.

1Móz. 18,19. 5Móz. 10,12. 1Sám. 15,22. Ésa. 1,17. Hós. 6,6. Mát. 9,13.

9. Az Úrnak szava kiált a városnak, és a te neved néz bölcsességre. Halljátok meg a vesszőt és aki rendeli azt!

10. Vannak-é még a gonosznak házában hamissággal gyűjtött kincsek, és ösztövér véka, amely utálatos?

11. Vajon jóváhagyom-é a hamis mértéket, és a zsákba rejtett csalárd fontokat?

12. Mert a gazdagok megtöltöztek köztük ragadománnyal, lakosai pedig hazugságot szólnak, és nyelvük csalárd az ő szájukban.

13. Én is azért megvervén, beteggé teszlek téged; elpusztítalak a te bűneid miatt.

14. Eszel te, de meg nem elégszel, és benned marad a te éhséged; és gyűjtesz, de nem takarítasz, és amit megtakarítsz is, fegyverre hányom.

15. Vetsz te, de nem aratsz; olajat sajtolsz te, de nem kened magadat olajjal, és mustot is, de bort nem iszol!

16. Mert az Omri parancsolataihoz szabjátok magatokat és az Ákháb házának minden dolgához, és azoknak tanácsán jártok! Hogy pusztasággá tegyelek tégedet, az ő lakosait pedig csúfsággá, és hordozzátok népemnek gyalázatát. 1Kir. 16,25.

Kevés az igaz

7 Jaj nékem, mert olyanná lettem, mint a letakarított mező, mint a megszedett szőlő: egy enni való gerezd sem maradott; pedig zsengére vágyott a lelkem!

2. Elveszett e földről a kegyes, és igaz sincs az emberek között. Mindnyájan vér után ólálkodnak, mindenki hálóval vadássza atyjafiát. Hab. 1,15.

3. Gonoszságra készek a kezek, hogy jól vigyék véghez; a fejedelem követelőzik, és a bíró fizetésre vár; a főember is maga mondja el gonosz kívánságát, és összeszövik azt.

4. Aki jó közöttük, olyan mint a tüske, az igaz olyan, mint a tövisbokor. A te őrállóidnak napja, a te megítélésed eljött; most következik el az ő zűrzavaruk.

5. Ne higgyetek a barátnak; ne bízzatok a tanácsadóban; az öledben ülő előtt is zárd be szádnak ajtaját.

6. Mert a fiú bolondnak tartja atyját, a leány anyja ellen támad, a meny az ő napára; az embernek saját háznépe az ellensége.

Reménység a nyomorúság idején

7. **De én az Úrra nézek, reménységgel várom az én üdvösségem Istenét; meghallgat engem az én Istenem**!

Péld. 20,22. Ésa. 30,18. 40,31. JerSir. 3,25.

8. **Ne örülj, én ellenségem! Elestem ugyan, de felkelek, mert ha még a sötétségben ülnék is, az Úr az én világosságom**! Péld. 24,16. 17. Jer. 32,41. Csel. 10,38. 43.

9. Az Úr haragját hordozom, mert vétkeztem ellene; mindaddig, amíg leperli peremet és meghozza ítéletemet. **Kivisz engem a világosságra, meglátom az Ő igazságát.** Ján. 8,12.

10. **De meglátja ellenségem is és szégyen borítja el, aki ezt mondja nékem: Hol az Úr, a te Istened**? Meglátják őt az én szemeim, hogy ímé széttapostatik, mint az utcasár.

11. Falaid megépítésének napja! **E napon távol lesz a törvény**!
Róm. 3,21. 5,13. 8,2. 10,4. Gal. 2,21.

12. Azon a napon eljönnek hozzád Asszíriából és Egyiptom városaiból; Egyiptomtól a folyamig, tengertől tengerig és hegytől hegyig.

13. És pusztává lesz a föld az ő lakói miatt, az ő cselekedeteik gyümölcséért.

14. **Legeltesd népedet a Te vessződdel, a Te örökségednek nyáját**, amely magánosan lakozik az erdőben, a Kármel közepén. Legeljenek Básánban és Gileádban, mint a hajdankor napjain! 2Sám. 5,2.

15. Mint az Egyiptom földjéről kijövetelednek idején, láttatok vele csodadolgokat.

16. Látják ezt a pogányok és megszégyenülnek minden erejükkel. Kezüket szájukra teszik, füleik megsiketülnek;

17. Nyalják a port, mint a kígyó, mint a föld férgei; reszketve jönnek rejtekeikből; remegve folyamodnak az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, és félnek tőled!

18. **Kicsoda olyan Isten, mint Te, aki megbocsátja a bűnt és elengedi öröksége maradékának vétkét**?! **Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban**! 1Kir. 8,23.
Zsolt. 89,6. 8. 103,3. 12. 130,4. Jer. 50,20.

19. **Hozzánk térvén, könyörül rajtunk; eltapodja álnokságainkat. Bizony a tenger mélységébe veted minden bűnünket!** Ésa. 1,18. Csel. 5,31. 26,18. Róm. 6,6. 8,2.

20. **Hűséget mutatsz a Jákóbnak, irgalmasságot Ábrahámnak, amint megesküdtél atyáinknak még az ősidőkben.** Róm. 11,29.

NÁHUM PRÓFÉTA KÖNYVE

Az Úr Asszíria ellen

1 Ninive terhe; az elkosi Náhum látásának könyve.

2. Buzgón szerető és bosszúálló Isten az Úr, bosszúálló az Úr, és telve haraggal; bosszút áll az Úr az Ő ellenségein, és haragot tartó az Ő gyűlölői ellen.

3. Hosszútűrő az Úr és nagyhatalmú, és nem hagy büntetlenül. Szélvészben és viharban van az Úrnak útja, és lábainak pora a felhő. 2Móz. 19,16. 34,6. 7. Zsolt. 103,8.

4. Megfeddi a tengert és kiapasztja azt, és minden folyamot kiszáraszt. Elfonnyad a Básán és a Kármel, és a Libanon virága elfonnyad. Józs. 3,15.

5. A hegyek reszketnek előtte, és a halmok szétmállanak. Tekintetétől megrendül a föld, és a világ, és minden, ami rajta él. 2Sám. 22,8.

6. Ki állhatna meg haragja előtt, és ki bírhatná ki búsulásának tüzét? Heve szétfolyt, mint a láng, és a kőszálak is szétporlanak tőle.

7. **Jó az Úr, erősség a szorongatás idején, és Ő ismeri a benne bízókat.**
Zsolt. 1,6. Ján. 10,14. 2Tim. 2,19.

8. De gáttörő árvízként pusztít annak helyén, és gyűlölőit sötétség üldözi.
Ámós 8,8.

9. Mit koholtok az Úr ellen? Elpusztít Ő, nem lészen kétszer veszedelem.

10. Ha annyira összefonódnak is, mint a tüskebokrok, és olyan ázottak is, mint az italuk: megemésztetnek, mint a teljesen megszáradt tarló.

11. Belőled származott, aki gonoszt koholt az Úr ellen, aki álnokságot tanácsolt.

12. **Így szól az Úr**: **Ha teljes erőben és sokan vannak is, mégis levágatnak és elenyésznek**. **Megaláztalak téged, de nem foglak többé megalázni**.

13. Most már leveszem rólad az ő igáját, és bilincseidet leszaggatom. Ésa. 9,4. 10,27.

14. Felőled pedig azt rendeli az Úr: Nevednek ne támadjon többé magva; isteneid házából kivesztem a faragott és öntött képeket; megásom sírodat, mert becstelen vagy.

15. Ímé a hegyeken örömhírhozónak lábai! Békességet hirdet. **Ünnepeld Júda ünnepeidet, fizesd le fogadásaidat; mert nem vonul át rajtad többé a semmirekellő; mindenestől kiirtatott**.

Ésa. 14,25. 29,7. 40,9. 52,7. Róm. 5,6–11. 10,15.

Jövendölés Ninive pusztulásáról

2 Pusztító jön fel ellened; őrizd a várat, nézzed az utat, erősítsd derekadat, keményítsd meg erődet igen.

2. Mert helyreállítja az Úr Jákób büszkeségét, mint Izrael büszkeségét; mert rablók rabolták ki őket, csemetéiket pedig kivágták.

3. Vitézeinek pajzsa veres, katonáinak ruházata bíborszínű, hadiszekere acéltűzben ragyog fegyverkezése napján, és a dárdákat rengetik.

4. Az utcákon robognak a szekerek, összeütköznek a piacokon; tekintetük mint a fáklyák, futkosnak mint a villámok.

5. Emlegeti vitézlő hőseit; ingadoznak lépéseikben, sietnek a kőfalra, és felállíttatik a védősánc.

6. A folyóvizek kapui megnyílnak, és a palota megrendül.

7. De elvégeztetett: felfedik, elvitetik, és szolgálói keseregnek, mint nyögő galambok, mellüket vervén.

8. Pedig Ninive olyan, mint a bővizű tó, eleitől fogva: mégis futnak ők. Álljatok meg, álljatok meg! De vissza se tekint senki.

9. Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat; száma sincs a rejtett kincseknek, gazdag minden drága edényben.

10. Feldúlva, széthányva, kifosztatva! Szíve megolvadt, a térdek reszketnek, fájdalom van egész derekában, és mindnyájuk orcája elvesztette pirosságát.

11. Hol van az oroszlánok tanyája, és az oroszlánkölyköknek ama legelője, ahová járt a nőstény- és hímoroszlán, az oroszlánkölyök, és nem volt aki elriassza?

12. Az oroszlán torkig valót ragadozott kölykeinek, és fojtogatott nőstényeinek, és megtöltötte barlangjait zsákmánnyal, tanyáit pedig prédával. Jel. 5,5.

13. Ímé rád török, azt mondja a Seregek Ura, és füstté égetem szekereit. Oroszlánkölykeidet kard emészti meg, és kiirtom e földről zsákmányodat, és nem hallatszik többé követeidnek szava.

2Kir. 18,17–25. Jer. 21,13. Ezék. 5,8.

A Ninivére jövő büntetés oka

3 Jaj a vérszopó városnak! Mindenestől hazug és erőszakkal telve, és nem szűnik rabolni.

2. Ostorcsattogás, kerékzörgés zaja; dobogó ló, robogó szekér;

3. Törtető lovag, kardok villogása, dárda villanása, sebesült tömegek, holtak sokasága, nincs számuk az elesetteknek; megbotlanak hulláikban.

4. A szép parázna sok paráznaságáért, a hitetésnek mesternője miatt, aki népeket ejtett meg paráznaságával, és nemzetségeket bűbájaival: Jel. 18,2. 3.

5. Ímé, rád török, azt mondja a Seregek Ura, és orcádra fordítom ruhádnak alját, és népeknek mutatom meg meztelenségedet, és országoknak gyalázatodat.

Ésa. 47,2. 3. Jer. 50,31. Ezék. 26,3.

6. Rútságot hányatok rád, és gyalázattal illetlek téged, és olyanná teszlek, mint akit csodálnak.

7. És mind, aki meglát, elmenekül tőled, és ezt mondja: Elpusztult Ninive! Ki bánkódik rajta? Hol keressek néked vigasztalókat?

8. Avagy jobb vagy-é Nó-Amonnál, amely a folyamoknál fekszik, vizek veszik körül; amelynek tenger a sánca, tenger a kőfala?

9. Kús volt erőssége meg Egyiptom, és száma sem volt annak. Puth és Líbia is segítőid voltak; 1Móz. 10,6. 27,10.

10. De ez is számkivetésbe, fogságba jutott; kisdedeik is falhoz verettek minden utca sarkán; főembereire sorsot vetettek, és nagyjait mind bilincsekbe verték.

11. Te is megrészegedel, elfeledetté leszel; te is keresel majd menedéket a gyűlölködő elől.

12. Minden erősséged olyan, mint a zsenge gyümölcsű fügefa; ha megrázatnak, az evő szájába hullnak. Jel. 6,12. 13.

13. Ímé, a te néped asszonynép tebenned, földednek kapui tárva kitárulnak gyűlölőidnek, tűz emészti meg záraidat!

14. Meríts magadnak ostromhoz való vizet, javítsd erősségeidet; menj be a sárba, taposd az agyagot, javítsd a téglavetőt!

15. Legott tűz emészt meg téged, fegyver irt ki téged, megemészt, mint a szöcske; szaporodjál bár, mint a szöcske, szaporodjál bár mint a sáska! Jóel 1,4.

16. Többen voltak kalmáraid, mint az égnek csillagai: a szöcske csapong és elrepül!

17. Fejedelmeid mint a sáska, vezéreid mint a tücsökraj; hideg időkben gyepűkben tanyáz, napkeletkor pedig elrepül, és helye sem tudható meg, hol volt. Jel. 9,7.

18. Szunnyadoznak pásztoraid, Asszíria királya, feküsznek vitézlő hőseid; néped a hegyeken széledez, és nincsen, aki összegyűjtse. 1Kir. 22,17. Ésa. 56,10. Jer. 50,17. 51,57.

19. Nincs enyhítés a te sebedre, gyógyíthatatlan a te nyavalyád. Akik híredet hallják, mind tapsolnak feletted, mert kire nem hatott volna ki a te gonoszságod soha? Ésa. 14,8. Sof. 2,15. Mát. 27,46. 2Kor. 5,21.

HABAKUK PRÓFÉTA KÖNYVE

Habakuk panasza

1 A teher, amelyet Habakuk próféta látott.

2. Meddig kiáltok még oh Uram, és nem hallgatsz meg! Kiáltozom hozzád az erőszak miatt, és nem szabadítasz meg! Zsolt. 22,7.

3. Miért láttatsz velem hamisságot, és szemléltetsz nyomorgatást? Pusztítás és erőszak van előttem, per keletkezik és versengés támad!

4. Azért inog a törvény, és nem érvényesül az igaz ítélet; mert gonosz hálózza be az igazat, azért származik hamis ítélet! Zsolt. 58,1. 2.

Isten válasza

5. Nézzetek szét a népek között, vizsgálódjatok és csodálkozással csodálkozzatok, mert oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, mit el sem hinnétek, ha beszélnék! Ésa. 29,14. 2Kor. 9,8. Ef. 3,20. 21.

6. Mert ímé, feltámasztom a káldeusokat, a kegyetlen és vakmerő nemzetet, amely eljárja a földet széltében, hogy hajlékokat foglaljon el, amelyek nem az övéi. Ezék. 7,24. 21,31.

7. Rettenetes és iszonyatos ez, maga szerzi törvényét és hatalmát.

8. És lovai serényebbek a párducoknál, és gyorsabbak az esti farkasoknál, és előtörtetnek az ő lovasai; és az ő lovasai messziről jönnek, repülnek, mint a zsákmányra siető keselyű. 5Móz. 28,49. Mát. 24,28.

9. Mindnyája ragadományért jön, orcájuk előre néz, és annyi foglyot gyűjt, mint a föveny.

10. Kacag ez a királyokon, és a fejedelmek néki nevetség, minden erősséget csak nevet, töltést emel és megostromolja azt.

11. Majd tovaszáll viharként és elvonul és bűnbe esik; ő kinek istene az ő hatalma.

12. **Avagy nem Te vagy-é Uram, öröktől fogva az én Istenem, Szentem? Nem veszünk el!** Ítéletre rendelted őt, oh Uram, fenyítőül választottad őt, én erősségem! Zsolt. 90,2. 93,2.

13. **Tisztábbak szemeid, hogysem nézhetnéd a gonoszt, és a nyomorgatást nem szemlélheted**: miért szemléled hát a hitszegőket? És hallgatsz, mikor a gonosz elnyeli a nálánál igazabbat?!

14. Olyanokká teszed az embert, mint a tenger halai, és mint a csúszómászó állatok, melyeknek nincsen vezérük?

15. Mindnyáját kivonsza horoggal, gyalomjába keríti, és hálójába takarítja be őket; ezért örül és vigad.

16. Ezért áldozik gyalomjának, és füstöl az ő hálójának, mert ezekkel kövér az ő része, és zsíros az ő eledele.

17. Vajon azért ürítheti-é gyalmát, és szüntelen ölheti-é a nemzeteket kímélet nélkül?!

Vigasztalás a hit számára

2 Őrhelyemre állok, és megállok a bástyán, és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám, és mit feleljek én panaszom dolgában. Ésa. 21,8.

2. És felele nékem az Úr, és mondá: Írd fel e látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen.
Zsolt. 118,5. 138,3. Jer. 33,3. Csel. 5,20. 21.

3. **Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jönni, nem marad el!** Zsolt. 27,13. 14.
Dán. 8,17. Zsid. 10,37. Jak. 5,7. 8. 2Pét. 3,9.

4. Nézd a felfuvalkodottat, nem igaz őbenne az ő lelke; **az igaz pedig az ő hite által él.** Róm. 1,17. Gal. 3,11. Zsid. 10,38.

5. És bizony, a bor is megcsal: felgerjed a férfiú és nincsen nyugalma; ő, aki tátja száját, mint a Seol, és olyan ő, mint a halál: telhetetlen, és magához ragad minden népet és magához csatol minden nemzetet. Péld. 27,20.

6. Avagy nem költenek-é ezek mindnyájan példabeszédet róla, és találós mesét reá, mondván: Jaj annak, aki rakásra gyűjti, ami nem övé! De meddig? És aki adósággal terheli magát!

7. Avagy nem támadnak-é hirtelen, akik téged mardossanak, és nem serkennek-é fel, akik háborgassanak téged? És zsákmányul esel nékik.

8. Mivelhogy kifosztogattál sok nemzetet, kifosztanak téged mind a többi népek az emberek véréért, és az országok, városok és minden bennük lakozók ellen való erőszaktételért.

9. Jaj annak, aki bűnös szerzeményt szerez házának, hogy magasra rakhassa fészkét, hogy megszabadulhasson a gonosz hatalma elől. Jak. 5,3.

10. Házadnak gyalázatára tervezted a sok nép kiirtását, és bűnössé tetted életedet.

11. Mert a kő is ellened kiált a falból, és a gerenda a faalkotmányból visszhangoz néki.

12. Jaj annak, aki várost épít vérengzéssel, és aki várat emel álnoksággal.

13. Avagy ímé, nem a Seregek Urától van-é ez, hogy a népek tűznek építenek, és a nemzetek a hiábavalóságnak fáradoznak? Ésa. 50,11.

14. **Mert az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld, amiképpen a folyamok betöltik a tengert.**

15. Jaj annak, aki megitatja felebarátját, epédet keverve belé, hogy megrészegítsed őt, hogy láthassad az ő szemérmüket! Hós. 7,5.

16. Gyalázattal telsz meg dicsőség helyett; igyál te is és láttassék szemérmed; reád fordul az Úr jobbjának pohara, és gyalázat borítja el dicsőségedet.

17. Bizony, a libanoni erőszakoskodás gyászba borít téged, és a vadak pusztítása, amely rettegteté őket, az emberek véréért és az országon, a városon és annak minden lakosán űzött erőszakosságért. Jer. 50,33.

18. Mit használ a faragott kép, hogy a faragója kifaragta azt? Vagy az öntött kép és amely hazugságot tanít, hogy a képnek faragója bízik abban, csinálván néma bálványokat?

19. Jaj annak, aki fának mondja: Serkenj fel! Néma kőnek: Ébredj fel! Taníthat-é ez? Ímé, borítva van arannyal és ezüsttel, lehelet pedig nincs benne semmi!

20. **Ellenkezőleg az Úr az Ő szent templomában, hallgasson előtte az egész föld!**

Isten eljön ítéletre

3 Habakuk próféta könyörgése a sigjónóth szerint.

2. Uram, hallám, amit hirdettél, és megrettenék! Uram! Évek közepette keltsd életre a Te munkádat, évek közepette jelentsd meg azt! Haragban emlékezzél meg kegyelmességről!

3. **Isten a Témán felől jön, és a Szent a Párán hegyéről. Szela. Dicsősége elborítja az egeket, és dicséretével megtelik a föld.** Zsolt. 85,6.

4. **Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak a kezéből; és ott van az Ő hatalmának rejteke.** Sof. 1,14.

5. Előtte döghalál jár, és nyomaiban forró láz támad.

6. Megáll és méregeti a földet, pillant és megrendíti a népeket, az örökkévaló hegyek szétporlanak, elsüllyednek az örökkévaló halmok; az Ő ösvényei örökkévalók!

7. Bomlani látom Khusán sátrait, reszketnek a Midiánföld kárpitjai!

8. A folyók ellen gerjedt-é fel az Úr? Vajon a folyókra haragszol-é, vagy a tengerre bőszültél-é fel, hogy lovaidon és diadalszekereiden robogsz? 2Móz. 14,21.

9. Csupasz, meztelen a Te kézíved, a törzseknek esküvéssel tett ígéret szerint! Szela. A föld folyókat ömleszt. Józs. 3,16.

10. Látnak téged és megrendülnek a hegyek, gátat tör a víz ár, harsog a hullám, és magasra emeli karjait. 2Móz. 19,16.

11. A nap és hold megállnak helyükön cikázó nyilaid fényétől és ragyogó kopjád villanásától. Józs. 10,12. 13.

12. Haragodban eltaposod a földet, búsultodban szétmorzsolod a nemzeteket.

13. **Kiszállsz néped szabadítására, felkented segítségére**; szétzúzod a főt a gonosznak házában; nyakig feltakarod az alapjait. Szela! 2Sám. 5,20. Gal. 4,4.

14. Saját dárdájával vered át az ő vezéreinek fejét, akik berohannak, hogy szétszórjanak engem; ujjonganak, hogy rejtekében emészthetik meg a szegényt.

15. Lovaiddal megtaposod a tengert, a nagy vizek hullámait.

16. Hallám és reszket a bensőm, a szózatra remegnek ajkaim; porladni kezdenek csontjaim, reszketnek lábaim: hogy nyugton legyek a nyomorúság napján, amely feljön a népre, mely megsanyargatja azt.

17. Mert a fügefa nem fog virágozni, a szőlőkben nem lészen gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek sem teremnek eleséget, kivész a juh az akolból, és nem lesz ökör az istállóban.

18. **De én örvendezni fogok az Úrban, és vigadok az én üdvözítő Istenemben.**

19. **Az Úr Isten az én erősségem, hasonlókká teszi lábaimat a nőstény szarvasokéihoz, és az én magas helyeimen jártat engem!** Az éneklőmesternek, az én hangszereimmel. Zsolt. 27,1. Ésa. 61,10.

SOFÓNIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

A harag napja

1 Az Úr Igéje, amelyet szólt Sofóniásnak, a Kusi fiának, aki Gedáliás fia, aki Amariás fia, aki Ezékiás fia, Jósiásnak az Amon fiának idejében. 2Kir. 22,1. 2Pét. 1,21.

2. Elvesztek, mindent elvesztek e föld színéről, azt mondja az Úr.

3. Elvesztek embert és barmot; elvesztem az ég madarait, és a tenger halait és a botránkoztatás eszközeit a gonoszokkal együtt; az embert is kiirtom a föld színéről, azt mondja az Úr.

4. És kinyújtom kezemet Júda ellen és Jeruzsálem minden lakója ellen, és kiirtom e helyről a Baál maradékát, a bálványpapok nevét a papokkal együtt;

5. Azokat is, akik a háztetőkön az ég seregének hajlonganak; és azokat, akik hajlonganak, esküdvén az Úrra, de esküsznek az ő Molokjukra is; 1Kir. 11,33. 2Kir. 23,4. 5. 12. Jer. 19,13.

6. Azokat is, akik elfordultak az Úr követésétől, és akik nem keresik az Urat és nem tudakoznak felőle.

7. **Hallgass az Úr Isten orcája előtt, mert közel van az Úrnak napja, mert áldozatot készíttetett az Úr, megszentelte az Ő hivatalosait.** 1Kor. 5,7.

8. És lészen az Úr áldozatának napján: megfenyítem majd a fejedelmeket és a királyok fiait és mindazokat, akik idegen öltözetbe öltöztek. Jer. 39,6. Ezék. 39,17–20.

9. És megfenyítem mindazt, aki a küszöbön ugrál ama napon, akik erőszakkal és csalárdsággal töltik meg az ő uruknak házát.

10. És lészen azon a napon, azt mondja az Úr, kiáltó szózat a halkaputól fogva, és jajgatás az alsó városból, és nagy recsegés a halmok felől. 2Krón. 33,14.

11. Jajgassatok, ti, akik a völgyben laktok, mert elpusztul az egész kalmár nép, kivágattatik minden, aki ezüstöt mér.

12. És lészen az időben, megmotozom majd Jeruzsálemet szövétnekkel, és megfenyítem azokat, akik saját seprejükön hevernek, akik ezt mondják szívükben: sem jót, sem rosszat nem cselekszik az Úr. Zsolt. 94,7.

13. És gazdagságuk prédává lesz, házaik pedig pusztává. Építenek házakat, de nem lakják, és plántálnak szőlőket, de nem isszák azoknak borát. 5Móz. 28,30.

14. Közel van az Úrnak nagy napja, közel van és igen siet; az Úr napjának szava keserves, kiáltoz azon a hős is. Jóel 2,1.

15. Haragnak napja az a nap, szorongatásnak és nyomorúságnak napja; pusztításnak és pusztulásnak napja; sötétségnek és homálynak napja; felhőnek és borúnak napja.

16. Kürtnek és tárogatónak napja a megerősített városok ellen és a büszke tornyok ellen! Jer. 4,19.

17. És megszorongatom az embereket és járnak, mint a vakok, mert vétkeztek az Úr ellen, és kiontatik vérük, mint a por, és testük, mint szemét.

18. Sem ezüstjük, sem aranyuk nem szabadíthatja meg őket az Úr haragjának napján, és az Ő féltő szerelmének tüze megemészti az egész földet; mert véget vet, bizony hirtelen vet véget e föld minden lakosának. Préd. 9,10. Ésa. 55,2.

Büntető ítélet a népek ellen

2 Térjetek eszetekre, s eszméljetek fel, ti, orcátlan nemzet, Jóel 2,16.

2. Mielőtt szülne a végzés, mint a polyva száll tova az a nap; míg rátok nem jön az Úr haragjának tüze, míg rátok nem jön az Úr haragjának napja! 2Kir. 23,26. Ján. 16,8–11.

3. **Keressétek az Urat mindnyájan e föld alázatosai, akik az Ő ítélete szerint cselekedtek; keressétek az igazságot, keressétek az alázatosságot**: talán megoltalmaztattok az Úr haragjának napján! Zsolt. 76,9. Jóel 2,14. Ámós 5,6. 15.

4. Mert elhagyottá lesz Gáza, Askelon pedig pusztasággá; Asdódot délben űzik el, és Ekron kiirtatik. Jer. 6,4. 15,8.

5. Jaj a tenger vidékén lakóknak, a kereteusok nemzetségének! Az Úr Igéje ellened van, te Kánaán, filiszteusok földje; elpusztítalak téged, lakatlanná leszel.

6. És a tenger vidéke legelőkké, pásztorok tanyáivá és juhoknak aklaivá lészen.

7. És az a vidék a Júda házának maradékáé lesz, ők legeltetnek azon; estére Askelon házaiban heverésznek, mert meglátogatja őket az Úr, az ő Istenük, és visszahozza az ő foglyaikat. Ésa. 11,11. Agg. 1,12.

8. Hallottam Moáb gyalázkodását és Ammon fiainak szidalmait, amelyekkel gyalázták népemet, és felfuvalkodtak az ő határuk ellen. Jer. 48,27. 49,1. Ezék. 25,8.

9. Azért élek én, mondja a Seregeknek Ura, Izraelnek Istene, hogy Moáb olyanná lészen, mint Szodoma, Ammon fiai pedig, mint Gomorra: tövistermő föld, sótelep és pusztaság örökre; népem maradéka prédálja fel őket, és nemzetségem ivadékai bírják majd őket. Ésa. 15,1. Ámós 1,13. 2,1.

10. Ez esik meg rajtuk az ő kevélységükért, amiért gyalázkodtak és felfuvalkodtak a Seregek Urának népe ellen.

11. **Rettenetes lesz az Úr ellenük, mert elfogyatja a földnek minden istenét, és néki hódol majd mindenki a maga lakhelyén, a pogányoknak is minden szigete.** 1Móz. 49,10. Zsolt. 2,8. Mal. 1,11. Ján. 4,21.

12. Ti is, kúsiak! Fegyverem öli meg őket.
13. És kinyújtja kezét észak felé, és elveszti Asszíriát, Ninivét pusztasággá teszi, kietlenné, mint egy sivatag.
14. És nyájak heverésznek bensejében, mindenféle állatok serege: pelikán és sündisznó hálnak párkányain, az ablakban azoknak szava hangzik, a küszöbön omladék lészen, mert lefosztatott a cédrus!
15. Ímé, a víg város, a bátorságban lakozó, amely ezt mondja szívében: Én vagyok és nincs kívülem más! Milyen pusztasággá lett, vadak tanyájává, aki átmegy rajta, mind süvöltöz és csapkodja kezét.

Fenyegetés Jeruzsálem ellen

3 Jaj az ellenszegülőnek és undoknak, az erőszakos városnak!
2. Nem hallgatott a szóra, nem fogadta a feddést, nem bízott az Úrban, Istenéhez nem közelített! Zsolt. 73,28. Jak. 4,8.
3. Fejedelmei olyanok benne, mint az ordító oroszlánok, bírái, mint az este járó farkasok, nem hagynak reggelre a csonton. Jer. 6,3. Mik. 3,11.
4. Prófétái hivalkodók, hitető férfiak; papjai beszennyezik a szent helyet, erőszakot tesznek a törvényen. Jer. 23,32. Ezék. 22,26.
5. **Az Úr igaz őbenne, nem cselekszik hamisságot**; reggelről reggelre napfényre hozza ítéletét; nem mulasztja el: de nem ismeri a szégyent a gonosz! Ján. 3,16.
6. Nemzeteket irtottam ki; elpusztultak tornyaik; feldúltam falvaikat, nincs, aki átmenjen rajtuk; elromboltattak városaik, egy ember sincs bennük, nincs lakosuk!
7. Mondtam: **Csak félj engem, és fogadd el a kiigazítást**, akkor nem irtatott volna ki lakhelye; mindaz, amit felőle végeztem: mégis mihelyt felvirradtak, rosszra indították minden cselekedetüket.
8. Azért várjatok rám, azt mondja az Úr, míg prédára kelek; mert elvégeztem, hogy egybegyűjtöm a népeket, hogy összeszedem az országokat, hogy kiöntsem rájuk búsulásomat, haragomnak egész hevét, mert gerjedezésem tüzében emésztetik meg az egész föld! Péld. 20,22.

A messiási idő vigaszteljes ígérete

9. **Akkor változtatom majd a népek ajkát tisztává, hogy mind segítségül hívják az Úr nevét, hogy egy akarattal szolgálják Őt.** Jóel 2,28–32. Csel. 2,1–11. 10,44–48.
10. Kús folyóvizein túlról hozzák imádóim, szétszórt népemnek leányai ételáldozatomat nékem. Zsolt. 68,31. Csel. 8,27.
11. **Azon a napon nem szégyenülsz meg egyetlen cselekedetért sem, amelyekkel vétkeztél ellenem**; mert akkor eltávolítom körödből azokat, akik kérkedve örvendeznek benned, és nem kevélykedel többé az én szent hegyemen. Mát. 3,9.
12. És marasztok közötted nyomorult és szegény népet, akik bíznak az Úr nevében.
13. Izrael maradéka nem cselekszik hamisságot, nem szól hazugságot, és nem találtatik szájában álnokságnak nyelve, hanem legelésznek és lenyugosznak és nem lesz aki felrettentse őket. Zsolt. 118,8.
14. **Énekelj Sionnak leánya, harsogj Izrael, örvendj és teljes szívvel vigadj Jeruzsálem leánya!** Zsolt. 14,7.
15. **Megváltoztatta az Úr a te ítéletedet, elfordította ellenségedet; Izrael Királya, az Úr, közötted van, nem látsz többé gonoszt!** Ezék. 48,35. Ján. 1,49. Jel. 21,3.
16. Azon a napon ezt mondják Jeruzsálemnek: **Ne félj! Ne lankadjanak kezeid Sion!** Ésa. 41,10. 43,1. Zsid. 12,12.
17. **Az Úr, a te Istened közötted van; hatalmas, Ő a Megváltó; örül terajtad örömmel, hallgat az Ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.** 2Móz. 23,25.
18. Az ünnep miatt bánkódókat egybegyűjtöm, akik közüled valók; gyalázat terhe van rajtuk. 5Móz. 7,15. JerSir. 2,6.
19. Ímé, én elbánok minden te nyomorgatóddal abban az időben, és megtartom a sántát, és összeszedem a szétszórtakat, és híresekké és nevesekké teszem őket az ő gyalázatuknak egész földjén. Mik. 4,6. 7.
20. **Abban az időben elhozlak titeket, és akkor összeszedlek titeket, mert nevesekké és híresekké teszlek titeket a földnek minden népe között, mikor megfordítom a ti fogságotokat a ti szemetek előtt, azt mondja az Úr.** Ésa. 11,12. Ezék. 28,25. Ámós 9,14. Róm. 11,25.

AGGEUS PRÓFÉTA KÖNYVE

Buzdítás a templom újjáépítésére

1 Dáriusz király második esztendejének hatodik hónapjában, a hónapnak első napján szóla az Úr Aggeus próféta által Zorobábelnek, a Sealtiél fiának, Júda fejedelmének, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak, mondván: 1Krón. 3,17.

2. Így szól a Seregeknek Ura, mondván: Ezt mondja e nép: Nem jött még el az idő, az Úr háza építésének ideje!

3. Az Úr pedig így szól Aggeus próféta által, mondván: Ezsdr. 5,1.

4. Ideje-é néktek, hogy ti mennyezetes házakban lakozzatok, holott ez a ház romban áll?

5. Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat!

6. Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégesztek; isztok, de meg nem részegedtek; ruházkodtok, de meg nem melegedtek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel.

7. Ezt mondja a Seregeknek Ura: **Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat**!

8. **Menjetek fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőíttessem, azt mondja az Úr**.

9. Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? Azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, amely ím romban áll, ti pedig siettek, mindenki a maga házához.

10. Azért vonták meg tőletek az egek a harmatot, vonta meg a föld az ő termését.

11. És pusztulást rendeltem a sík földre és a hegyekre, a búzára és a borra, az olajra és mindarra, amit a föld terem; sőt az emberre és a baromra és minden kézimunkára is. 1Kir. 17,1. 2Kir. 8,1.

12. És meghallá Zorobábel, a Sealtiél fia, és Jósua, a Jehosadák fia, a főpap, és a nép minden többi tagja az Úrnak, az ő Istenüknek szavát és Aggeus próféta beszédeit, amiként elküldte őt az Úr, az ő Istenük, és **megfélemlék a nép az Úr előtt**.

13. És szóla Aggeus, az Úr követe, az Úr küldetésében, mondván a népnek: **Én veletek vagyok, azt mondja az Úr**. Mát. 28,20.

14. És felindítá az Úr Zorobábelnek, a Sealtiél fiának, a Júda fejedelmének szellemét, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak szellemét, és a nép minden többi tagjának szellemét is, és bementek és munkálkodtak a Seregek Urának, az ő Istenüknek házában. 2Móz. 35,21. Ezsdr. 1,1.

15. A hatodik hónapnak huszonnegyedik napján, Dáriusz királynak második esztendejében. Ezsdr. 5,2. 8. 1Kor. 15,58.

Az új templom dicsősége

2 A hetedik hónap huszonnegyedik napján szóla az Úr, Aggeus próféta által, mondván:

2. Szólj csak Zorobábelnek, a Sealtiél fiának, Júda fejedelmének, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak, és a nép többi tagjainak, mondván: Zak. 4,9.

3. Ki van még életben köztetek, aki látta ezt a házat az ő első dicsőségében? És milyennek látjátok ti most ezt? Avagy olyan-é ez a ti szemetekben, mintha semmi volna?

4. **De most légy bátor**, Zorobábel, azt mondja az Úr! **Légy bátor** te is, Jósua, Jehosadák fia, te főpap, és **légy bátor e földnek minden népe, azt mondja az Úr, és cselekedjétek, mert én veletek vagyok**, azt mondja a Seregeknek Ura, Róm. 8,31.

5. **Az Igét, amellyel szövetségre léptem veletek**, mikor kijöttetek Egyiptomból, és **az én Szellemem köztetek marad. Ne féljetek**! 2Móz. 29,45. Ésa. 63,11.

6. Mert ezt mondja a Seregeknek Ura: **Egy kevés idő van még, és én megindítom az eget és a földet, a tengert és a szárazt**. Jóel 3,16. Zsid. 12,26.

7. **És megindítok minden népet, és eljön, akit minden népek óhajtanak, és megtöltöm e házat dicsőséggel, azt mondja a Seregeknek Ura**. Zsolt. 24,7.

8. **Enyém az ezüst és enyém az arany, azt mondja a Seregeknek Ura**.

9. **Nagyobb lészen e második háznak dicsősége az elsőnél, azt mondja a Seregeknek Ura, és e helyen adok békességet és bőséget**, azt mondja a Seregeknek Ura. Zsolt. 85,8. 9. Ésa. 9,6. Ján. 1,14. Ef. 2,14.

10. A kilencedik hónap huszonnegyedikén, Dáriusznak második esztendejében szóla az Úr Aggeus próféta által, mondván:

11. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Kérdezd meg csak a papokat a törvény felől, mondván: 3Móz. 10,10. 5Móz. 33,10. Mal. 2,7.

12. Ha szentelt húst visz valaki az ő köntösének szárnyában, és illeti annak szárnyával a kenyeret vagy a főzeléket, vagy a bort, vagy az olajat, vagy bármi más eleséget: vajon szent-e az? És felelének a papok, és azt mondták: Nem.

13. Aggeus pedig mondá: Ha hulla által fertőzött illeti mindezeket, tisztátalanná lesz-é? És felelének a papok, és azt mondták: Tisztátalanná! 4Móz. 19,11.

14. Aggeus pedig felele, és mondá: Épp így e nép és épp így e nemzet énelőttem, azt mondja az Úr, és épp így kezüknek minden munkája, és amit ide felhoznak: tisztátalan az. Tit. 1,15.

15. Most azért jól gondoljátok meg e naptól fogva az elmúltakat is, mielőtt még követ kőre tettek volna az Úr hajlékában!

16. Azelőtt elmentek a huszas garmadához, és tíz lett; elmentek a sajtóhoz, hogy ötven vederrel merítsenek, és húsz lett.

17. Megvertelek titeket üszöggel, ragyával, és kezetek minden munkáját kőesővel, és mégsem hajoltatok hozzám, azt mondja az Úr. 5Móz. 28,22. 1Kir. 8,37. Jer. 5,3.

18. **Jól gondoljátok hát meg e naptól fogva az elmúltakat is**! A kilencedik hónap huszonnegyedik napjától, attól a naptól fogva, amelyen letétetett az Úr hajlékának alapja. Jól meggondoljátok! Zak. 8,9.

19. Van-é még mag a csűrben? És bizony, a szőlő, a füge, a gránátalma és az olajfa sem termett! **E naptól fogva megáldalak.** Zsolt. 118,24. Mát. 6,11. 2Kor. 6,2.

20. Másodszor is szóla az Úr Aggeusnak a hónap huszonnegyedik napján, mondván:

21. Mondd meg Zorobábelnek, Júda fejedelmének: Én megindítom az eget és a földet. Ezék. 21,27. Zsid. 12,26.

22. És felforgatom az országok királyiszékét, és elfogyasztom a pogány országok erejét, és felforgatom a szekeret és a benne ülőket, és lehullanak a lovak és a rajtuk ülők: mindegyik az ő atyjafiának fegyvere által. Dán. 2,44. Mik. 5,10. Mát. 24,7.

23. **Azon a napon, azt mondja a Seregeknek Ura, felveszlek téged** Zorobábel, Sealtiélnek fia, **én szolgám, azt mondja az Úr, és olyanná teszlek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak el, azt mondja a Seregeknek Ura.**

Én. 8,6. Ésa. 42,1. 43,10.

ZAKARIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Intés megtérésre

1 Dáriusz második esztendejében, a nyolcadik hónapban szóla az Úr Zakariáshoz, a Berekiás fiához, aki Iddó próféta fia, mondván: Ezsdr. 5,1. Mát. 23,35.

2. Igen megharagudott az Úr a ti atyáitokra.

3. Mondjad azért nékik: **Ezt mondja a Seregeknek Ura: Térjetek hozzám, szól a Seregeknek Ura, és hozzátok térek, mond a Seregeknek Ura.**

Jer. 25,5. 35,15. Mik. 3,7. Mal. 3,7. Luk. 15,20.

4. Ne legyetek olyanok, mint atyáitok, akikhez az előbbi próféták kiáltottak, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Térjetek meg kérlek a ti gonosz útjaitakról, és a ti gonosz cselekedeteitekből, de nem hallgattak meg, és nem figyelmeztek reám, szól az Úr. Ésa. 31,6. Jer. 3,12. Hós. 14,1.

5. Atyáitok? Hol vannak ők? És a próféták örökké élnek-é?

6. De az én beszédeim és végzéseim, melyeket szolgáim, a próféták által hirdettem: nem beteljesedtek-é a ti atyáitokon?

És megtértek és azt mondták: amint elhatározta a Seregeknek Ura, hogy a mi útjaink és cselekedeteink szerint bánik velünk: úgy bánt velünk.
Ésa. 55,1. JerSir. 1,18. 2,17. Csel. 5,31.

7. A tizenegyedik hónapnak, azaz a Sebat hónapnak huszonnegyedik napján, Dáriusznak második esztendejében, szóla az Úr Zakariáshoz, a Berekiás fiához, aki Iddó próféta fia, mondván:

8. Látám éjszaka, hogy ímé, egy férfiú veres lovon ül vala, és áll vala a mirtusfák között, amelyek egy árnyas völgyben voltak; háta mögött pedig veres, tarka és fehér lovak. Józs. 5,13. Ésa. 55,13. Jel. 6,2. 4.

9. És mondám: Mik ezek Uram? És mondá nékem az angyal, aki beszél vala nékem: Én megmutatom néked: mik ezek.

10. Akkor felele az a férfiú, aki a mirtusfák között áll vala, és mondá: Azok ezek, akiket az Úr küldött, hogy járják be e földet; Zsolt. 91,11. Zsid. 1,14.

11. És felelének az Úr angyalának, aki a mirtusfák között áll vala, és azt mondták: Bejártuk a földet, és ímé, az egész föld vesztegel és nyugodt. Zsolt. 102,20.

12. Az Úr angyala pedig felele, és mondá: Seregeknek Ura! Meddig nem könyörülsz még Jeruzsálemen és Júdának városain, amelyekre haragszol immár hetven esztendő óta? Zsolt. 74,10. 103,13. Jer. 12,4. 25,11. Dán. 9,2. Hab. 1,2. Jel. 6,10.

13. És nyájas szavakkal, vigasztaló szókkal felele az Úr az angyalnak, aki beszél vala velem. Jer. 29,10.

14. És mondá nékem az angyal, aki beszél vala velem: Kiálts, ezt mondván: **Ezt mondja a Seregeknek Ura: Szeretem Jeruzsálemet és a Siont nagy szeretettel!** Jóel 2,18.

15. De nagy haraggal haragszom én a hivalkodó népekre, akikre kevéssé haragudtam ugyan, de ők gonoszra törtek.
Ésa. 47,6.

16. Azt mondja azért az Úr: **könyörületességgel fordulok Jeruzsálemhez; benne építtetik meg az én házam, szól a Seregeknek Ura**, és mérőzsinór nyújtatik ki Jeruzsálem felett. Ésa. 12,1. 54,8.

17. Mégis kiálts, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: **Bővölködni fognak még városaim a jóban, mert megvigasztalja még az Úr a Siont, és magáévá fogadja még Jeruzsálemet!** Ésa. 14,1. 40,1. 2.

Látomás négy szarvról

18. Majd felemelém szemeimet, és ímé, négy szarvat láték.

19. És mondám az angyalnak, aki beszél vala velem: Mik ezek? És monda nékem: Ezek azok a szarvak, amelyek szétszórták Júdát, Izraelt és Jeruzsálemet.

20. Azután mutata nékem az Úr négy mesterembert.

21. És mondám: Mit jöttek ezek cselekedni? Ő pedig szóla, mondván: Ezek azok a szarvak, amelyek szétszórták Júdát annyira, hogy senki sem emelheti vala fel fejét: de eljöttek ezek, hogy elrettentsék őket, hogy letörjék a pogányok szarvait, akik szarvakkal támadtak Júda földje ellen, hogy szétszórják azt.Zsolt. 75,4.

A mérőzsinóros férfi

2 Felemelém ismét szemeimet, és ímé, láték egy férfiút és a kezében mérőkötelet. Jer. 31,9. Ezék. 40,3. 47,3. Jel. 11,1. 21,15.

2. És mondám: Hová mégy te? És mondá nékem: Megmérni Jeruzsálemet, hogy lássam: mennyi a széle és mennyi a hossza?

3. És ímé, az angyal, aki beszél vala velem, kijöve, és más angyal is kijöve eléje.

4. És monda annak: Fuss, és szólj e gyermekhez, mondván: **Kerítetlenül fogják lakni Jeruzsálemet a benne levő emberek és barmok sokasága miatt.**
Jer. 31,27. Ezék. 36,10.

5. **Én pedig, szól az Úr, tűzfal leszek körülötte és megdicsőítem magamat őbenne!** Ésa. 26,1. 60,19. Jel. 21,23.

A Babilonból való visszatérés

6. Jaj, jaj! Fussatok ki az északi földről, így szól az Úr, mert az ég négy szele felé szórtalak szét titeket, szól az Úr.
5Móz. 28,46. Ésa. 48,20.

7. Jaj Sion! Szabadítsd ki magadat, ki Babilon leányánál lakozol.

8. Mert így szól a Seregeknek Ura: **Dicsőség után küldött engem a pogá-**

nyokhoz, akik fosztogatnak titeket, mert aki titeket bánt, az Ő szemefényét bántja. Zsolt. 17,8. 2Thess. 1,6.

9. Mert ímé én felemelem kezemet ellenük, és saját szolgáik prédájává lesznek, és megtudjátok, hogy a Seregeknek Ura küldött el engem. Ésa. 19,16.

10. **Örülj és örvendezz, Sionnak leánya, mert ímé elmegyek és közötted lakozom**! így szól az Úr. 3Móz. 26,12. Ezék. 37,27. Ján. 1,14. 1Kor. 6,19.

11. És sok pogány csatlakozik azon a napon az Úrhoz, és népemmé lesznek, és közötted lakozom, és megtudod, hogy a Seregeknek Ura küldött hozzád engem. 2Móz. 12,49. Ezék. 33,33.

12. És birtokba veszi az Úr Júdát, mint az Ő osztályrészét a szent földön, és újra magáévá fogadja Jeruzsálemet.

13. **Hallgasson minden test az Úr előtt: mert felkelt az Ő szentséges helyéről.** Zsolt. 46,10. Hab. 2,20. Sof. 1,7.

Józsua főpap az Úr angyala előtt

3 Azután megmutatá nékem Józsuát, a főpapot, aki az Úr angyala előtt álla, és a sátánt, aki jobb keze felől álla, hogy vádolja őt. Jób 1,6. Zsolt. 109,6. Agg. 1,1. Ján. 10,10. Ef. 4,27. Jak. 4,7. Jel. 12,10.

2. És mondá az Úr a sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr, te sátán; dorgáljon meg az Úr, aki magáévá fogadja Jeruzsálemet. Avagy nem tűzből kikapott üszögé ez? Zsolt. 109,31. Márk 16,17. Luk. 13,12. 16. Csel. 26,18. Róm. 8,33. 11,5. Kol. 2,15. Júd. 9. 23.

3. Józsua pedig szennyes ruhába volt öltöztetve, és áll vala az angyal előtt.

4. És szóla és monda az előtte állóknak, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat! És monda néki: Lásd! Levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged! Jel. 19,8.

5. Azután mondám: Tegyenek fejére tiszta süveget! Feltevék azért fejére a tiszta süveget, és ruhákba öltöztetek őt, az Úrnak angyala pedig ott áll vala.

6. És bizonyságot tett az Úrnak angyala Józsuának, mondván: 2Móz. 29,6.

7. Ezt mondja a Seregeknek Ura: **Ha az én útjaimban jársz, és ha parancsolataimat megtartod: te is ítélője leszel az én házamnak, sőt őrizni fogod az én pitvaraimat, és ki- s bejárást engedek néked ez itt állók között.** 5Móz. 17,9. Ésa. 42,1.

8. Halld meg Józsua, te főpap; te és barátaid, akik előtted ülnek, mert jelképes férfiak ezek: **Ímé, bizony előhozom az én szolgámat, Csemetét!** Zsolt. 71,7. Ésa. 4,2. 42,1. 53,2. Jer. 23,5. 33,15.

9. **Mert ímé e kő az, amelyet Józsua elé helyezek; egy kövön hét szem**; ímé, én faragom annak faragványait, így szól a Seregeknek Ura, **és eltörlöm e földnek álnokságait egy napon.** Zsolt. 118,22. Ésa. 28,16. 53,4. Jer. 31,34. Róm. 16,20. Jel. 5,6.

10. Azon a napon, így szól a Seregeknek Ura, mindenki hívja majd a maga felebarátját a szőlőtő alá és a fügefa alá. Mik. 4,4.

Az arany gyertyatartó és a két olajfa

4 Majd visszatért az angyal, aki beszélt velem, és felköltött engem, mint mikor valaki álmából költetik fel. Dán. 8,18.

2. És mondá nékem: Mit látsz te? És mondám: Látok ímé egy színarany gyertyatartót, tetején az olajtartója, rajta pedig annak hét szövétneke, és hét cső a szövétnekekhez, amelyek a tetején vannak;

3. És mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán. 2Móz. 25,31. Jel. 1,12. 4,5. 11,3. 4.

4. És felelék, és mondám az angyalnak, aki beszél vala velem, mondván: Mik ezek, Uram?

5. És felele az angyal, aki beszél vala velem, és mondá nékem: Hát nem tudodé, mik ezek? És mondám: Nem, Uram!

6. És felele, és szóla nékem, mondván: Az Úr beszéde ez Zorobábelhez, mondván: **Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Szellememmel! azt mondja a Seregeknek Ura.** Zsolt. 84,11. Ésa. 40,4. Hós. 1,7. Agg. 1,1. 2,5. Csel. 1,8. 1Ján. 2,20. 27.

7. **Ki vagy te, te nagy hegy? Lapállyá leszel Zorobábel előtt**, és felviszi a csúcskövet, és ilyen kiáltás támad: Áldás, áldás reá! Zsolt. 114,4. Ésa. 43,6. Mát. 21,21.

8. És szóla hozzám az Úr, mondván:

9. A Zorobábel kezei veték meg e ház alapját, és az ő kezei végzik el azt, és megtudod, hogy a Seregeknek Ura küldött el engem hozzátok. 1Kor. 2,4. 1Thess. 1,5.

10. **Mert akik csúfolták a kicsiny kezdetet, örülni fognak, ha meglátják Zorobábel kezében az ónkövet.** Hét van ilyen, az Úrnak szemei ezek, amelyek átpillantják az egész földet.
2Krón. 16,9. Péld. 15,3. Agg. 2,3.
11. És felelék, és mondám néki: Mi ez a két olajfa a gyertyatartó jobb és bal oldalán? Jel. 11,4.
12. És másodszor is felelék, és mondám néki: Micsoda az olajfának az a két ága, amelyek a két aranycső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat?
13. És szóla nékem, mondván: Hát nem tudod-é, mik ezek? És mondám: Nem, Uram!
14. És mondá nékem: Ezek ketten az olajjal felkenettek, akik az egész föld Ura mellett állnak. Jel. 11,4.

A repülő könyv

5 Azután ismét felemelém szemeimet, és látám, hogy ímé, egy könyv repül vala.
2. És monda nékem: Mit látsz te? És én mondám: Látok egy repülő könyvet, húsz sing a hossza és tíz sing a széle.
3. És monda nékem: Ez az átok, amely kihat az egész föld színére; mert mindaz, aki lop, ehhez képest fog innen kiirtatni, és mindaz, aki hamisan esküszik, ehhez képest fog innen kiirtatni. 5Móz. 24,16.
Neh. 13,2. Ésa. 3,10. 11. 43,25. Jer. 31,30.
Ezék. 18,19–22. 2Kor. 5,18. 19. Gal. 3,13. 1Ján. 1,9.
4. Kibocsátom ezt, szól a Seregeknek Ura, és bemegy a lopónak házába, és annak házába, aki hamisan esküszik az én nevemre, és ott marad annak házában, és megemészti azt, s annak fáit és köveit.
5. Majd kijöve az angyal, aki beszél vala velem, és monda nékem: Emeld csak fel szemeidet, és lásd meg: micsoda az, ami kijön?
6. És mondám: Micsoda ez? Ő pedig mondá: Az, ami kijön, mérőedény. És mondá: Ilyen a formájuk az egész földön.
7. És ímé, egy kerek óndarab repül vala, és ül vala egy asszony a mérőedény közepében.
8. És mondá: Ez az istentelenség. És veté ezt a mérőedény közepébe, a darab ónt pedig veté annak szájára.
9. És felemelém szemeimet, és látám, hogy ímé, két asszony jöve elő, és szél vala szárnyaikban, és szárnyaik olyanok, mint az eszterágnak szárnyai, és felemelék a mérőedényt a föld és az ég közé.
3Móz. 11,13. 19. Zsolt. 104,17. Jer. 8,7.
10. És mondám az angyalnak, aki beszél vala velem: Hová viszik ezek a mérőedényt?
11. És mondá nékem: Hogy házat építsenek annak a Sineár földjén, és odaerősítsék, és ott hagyják azt a maga helyén.
1Móz. 10,10. Ésa. 11,11. Jer. 29,5. 28. Dán. 1,2.

A négy szekér

6 Majd megfordulék és felemelém szemeimet, és látám, hogy ímé négy szekér jön vala ki két hegy közül, és azok a hegyek érchegyek.
2. Az első szekérben veres lovak, a második szekérben fekete lovak; Jel. 6,4.
3. És a harmadik szekérben fehér lovak; a negyedik szekérben pedig tarka lovak, erősek.
4. És megszólalék, és mondám az angyalnak, aki beszél vala velem: Mik ezek, Uram?
5. Az angyal felele, és mondá nékem: Ezek az égnek négy szele, jönnek az egész föld Ura mellett való szolgálatukból. Dán. 7,10. Luk. 1,19. Zsid. 1,7. 14.
6. Amelyben a fekete lovak vannak, észak földjére mennek, és a fehérek mennek utánuk, a tarkák pedig a dél földjére mennek; Jer. 1,14.
7. Az erősek is mennek és kívánják eljárni a földet. És mondá: Menjetek, járjátok el a földet; és eljárák a földet.
8. Majd híva engem, és beszéle velem, mondván: Lásd! Az észak földjére menők lecsendesíték Szellememet északnak földjén. Préd. 10,4.
9. És szóla az Úr hozzám, mondván:
10. Végy a számkivetésből valóktól: Heldaitól, Tóbiástól és Jedajától; és menj be azon a napon, menj be Jósiának, a Sefániás fiának házába, akik Babilonból jöttenek,

11. Végy ugyanis ezüstöt és aranyat, és csinálj koronákat, és tedd Józsuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak fejére!

12. És szólj néki, mondván: **Ezt mondja a Seregeknek Ura, mondván: Ímé, egy férfiú, a neve Csemete, mert csemete támad belőle, és megépíti az Úrnak templomát!** Ésa. 9,6. Mal. 3,1. Mát. 16,18. Luk. 1,78. Ján. 1,45. Ef. 2,20. Fil. 2,9. Zsid. 2,9. 3,3.

13. **Mert Ő fogja megépíteni az Úrnak templomát, és nagy lesz az Ő dicsősége, és ülni és uralkodni fog az Ő székében, és pap is lesz az Ő székében, és békesség tanácsa lesz e kettő között.** Zsolt. 110,4. Ésa. 22,23. Zsid. 3,1.

14. A koronák legyenek Hélemnek, Tóbiásnak, Jedajának és Hénnek, a Sefániás fiának emlékjelei az Úr templomában.

15. És a messzelakók eljönnek és építenek az Úr templomában, és megtudjátok, hogy a Seregeknek Ura küldött el engem hozzátok. Így lesz, ha hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára! Ef. 2,13.

Az Úrnak kedves böjt

7 És lőn a Dáriusz király negyedik esztendejében, hogy szóla az Úr Zakariáshoz a kilencedik hónapnak, a Kiszlévnek negyedikén,

2. Mikor elküldék az Isten házába Sarécert és Régem-Méleket és társait, hogy esedezzenek az Úr színe előtt,

3. És hogy megkérdezzék a papokat, akik a Seregek Urának házában vannak, és megkérdezzék a prófétákat is: Sírjak-é az ötödik hónapban és böjtöljek-é, amint cselekedtem azt néhány esztendő óta?

4. Szóla ekkor a Seregeknek Ura nékem, mondván: 5Móz. 17,9. Mal. 2,7.

5. Szólj az ország minden népének és a papoknak, mondván: Mikor böjtöltetek és gyászoltatok az ötödik és hetedik hónapban, és pedig hetven esztendeig: avagy böjtölvén, nékem böjtöltetek-é? Ésa. 58,4. Mát. 6,16. Róm. 14,6.

6. És mikor ettetek, és mikor ittatok: avagy nem magatoknak ettetek és magatoknak ittatok-é?

7. Avagy nem ezek a beszédek-é azok, amelyeket szólott az Úr az előbbi próféták által, amikor még Jeruzsálem népes és gazdag volt a körülötte levő városokkal együtt, és mind a déli táj, mind a lapályföld népes volt? Ésa. 1,16. 20. Jer. 7,5. 23. 17,26.

8. És szóla az Úr Zakariásnak, mondván:

9. Így szólt a Seregeknek Ura, mondván: **Igaz ítélettel ítéljetek, és irgalmasságot és könyörületességet gyakoroljon mindenki az ő felebarátjával!** Ésa. 58,6.

10. **Özvegyet és árvát, jövevényt és szegényt meg ne sarcoljatok, és egymás ellen még szívetekben se gondoljatok gonoszt.** Zsolt. 36,1. 1Kor. 13,4–7. 2Thess. 1,6.

11. De nem akarták meghallani, sőt vállaikat vonogatták, és bedugták füleiket, hogy ne halljanak. Csel. 7,57.

12. Szívüket is megkeményíték, hogy ne hallják **a törvényt és az Igéket, amelyeket a Seregeknek Ura küldött az Ő Szelleme által**, az előbbi próféták által. És igen felgerjedt a Seregeknek Ura. 2Krón. 36,16. Neh. 9,29. 30. Ezék. 11,19.

13. És lőn, hogy amint **én kiáltottam és nem hallották meg**: úgy kiáltottak, de nem hallottam meg, azt mondja a Seregeknek Ura; Péld. 1,24–28.

14. Hanem szétszórtam őket mindenféle nemzetek közé, akik nem ismerték őket, és puszta lett utánuk a föld, hogy senki azon át nem megy, sem meg nem tér. Így tevék pusztává a kívánatos földet.

Boldog jövendő

8 Majd szóla a Seregeknek Ura, mondván:

2. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Nagy gerjedezéssel gerjedeztem a Sionért, és nagy haragra gerjedtem ellene. Jóel 2,18. Náh. 1,2.

3. Ezt mondja az Úr: **Megtértem a Sionhoz, és Jeruzsálem közepette lakozom, és Jeruzsálem igazság városának neveztetik, a Seregek Urának hegye pedig szent hegynek.** Ésa. 1,21. 2,2. Jer. 31,23.

4. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Agg férfiak és agg nők ülnek majd Jeruzsálem utcáin, és kinek-kinek pálca lesz kezében a napok sokasága miatt. Ésa. 65,20.

5. És megtelnek a város utcái fiúkkal és leányokkal, akik játszadoznak annak utcáin.

6. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Ha ez csoda lészen e nép maradékának szemei előtt azokban a napokban, vajon az én szemeim előtt is csoda lészen-é? Így szól a Seregeknek Ura. Luk. 1,37. Róm. 4,21.

7. Ezt mondja a Seregeknek Ura: **Ímé, én megszabadítom az én népemet a napkeltének földjéről és a napnyugtának földjéről.** Zsolt. 107,3. Ésa. 11,11. Ezék. 37,21.

8. **És elhozom őket és Jeruzsálemben lakoznak, és népemmé lesznek, én pedig Istenükké leszek hűséggel és igazsággal.** Jer. 4,2. 31,1. 33. Ján. 4,23. 24. 2Kor. 6,16.

9. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Erősödjenek meg kezeitek, akik hallottátok e napokban e beszédeket a próféták szájából, akik szóltak, mikor megvetteték a Seregek Ura házának alapja, hogy megépíttessék a templom. Ezsdr. 5,1. 2. Ésa. 35,10. Agg. 2,4. 18.

10. Mert e napok előtt nem volt az embernek bére, és a baromnak sem volt bére, sem a kimenőnek, sem a bejövőnek nem volt békessége a háborúság miatt, mert minden embert felindítottam: kit-kit az ő felebarátja ellen.

11. De most nem olyan leszek e nép maradékához, mint az elébbi napokban voltam, így szól a Seregeknek Ura.

12. **Mert a vetés békességes lészen, a szőlőtő megadja gyümölcsét, a föld is megadja termését, az egek is megadják harmatjukat, és örökössé teszem mindezeken e nép maradékát.** 1Tim. 4,8.

13. És lészen, hogy amiképpen átok voltatok a pogányok között, oh Júda háza és Izrael háza: azonképpen **megszabadítlak titeket, és áldássá lesztek. Ne féljetek! Erősödjenek meg kezeitek!** 1Móz. 12,2.

14. Mert ezt mondja a Seregeknek Ura: Amiképpen elgondoltam, hogy veszedelmet hozok reátok, mikor atyáitok megharagítottak engem, így szól a Seregeknek Ura, és nem könyörültem: 5Móz. 24,16. 2Krón. 36,16. Jer. 31,28.

15. **Azonképpen megtértem és elgondoltam e napokban, hogy jót teszek Jeruzsálemmel és Júda házával; ne féljetek!** Ésa. 3,10. 11. Jer. 32,18. Ezék. 18,19–22.

16. Ezek azok a dolgok, amelyeket cselekedjetek: **Igazságot szóljon mindenki az ő felebarátjával: igazságos és békességes ítélettel ítéljetek a ti kapuitokban.** Péld. 8,7. 12,19. Ef. 4,15.

17. **És senki ne gondoljon az ő szívében gonoszt az ő felebarátja ellen; s a hamis esküvést se szeressétek, mert ezek azok, amiket én mind gyűlölök, így szól az Úr.** Zsolt. 11,5. Péld. 24,28.

18. Majd szóla hozzám a Seregeknek Ura, mondván:

19. Ezt mondja a Seregeknek Ura: A negyedik hónapnak böjtje, az ötödiknek böjtje, a hetediknek böjtje és a tizediknek böjtje vigalommá, örvendezéssé és kedves ünnepekké lesznek Júda házában. **Csak a hűséget és a békességet szeressétek.** Eszt. 8,17. Ésa. 35,10. Jer. 41,1. 52,6.

20. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Még lesz idő, amikor népek jönnek el, és sok városoknak lakói.

21. És egyiknek lakói a másikhoz mennek, mondván: Menten menjünk el az Úr orcájának engesztelésére, és a Seregek Urának keresésére; én is elmegyek!

22. És eljönnek sok népek és erős nemzetek Jeruzsálembe a Seregek Urának keresésére, és az Úr orcájának engesztelésére. Ésa. 60,3. 66,23.

23. Ezt mondja a Seregeknek Ura: E napokban lesz az, hogy a minden nyelvű pogányok közül tíz ember ragad egy zsidó férfiúba s ragad annak ruhája szélébe, mondván: **Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!** Ésa. 3,6. 45,14. 1Kor. 14,25.

A pogányok megaláztatása

9 Az Úr Igéjének terhe a Kadrák földje ellen; Damaszkusz lesz pedig annak nyugvóhelye, mert az Úr szemmel tartja az embereket és Izrael minden törzsét;

2. És Hámát is, amely szomszédos vele; Tírusz és Szidón, noha igen okosak!

3. Várat épített magának Tírusz, és annyi az ezüstje rakáson, mint a por, és az aranya, mint az utcák sara.

4. Ímé szegénnyé teszi őt az Úr, és megrontja hatalmát a tengeren, magát pedig tűz emészti meg. Ezék. 26,17.

5. Meglátja ezt Askalon és megretten; Gáza is és igen bánkódik; Ekron is, mert

megszégyenült reménységében. Mert kivész a király Gázából, és Askalon lakatlan marad. Sof. 2,4. Csel. 8,26.

6. Asdódban pedig idegenek laknak, és a filiszteusok kevélységét megtöröm.

7. Kivonszom a vért szájukból és utálatosságaikat fogaik közül, és ő is a mi Istenünké marad; és olyan lesz, mint egy fejedelem Júdában, Ekron pedig, mint a Jebuzeus.

8. És tábort járok házam körül, mint a sereg ellen, az ide-oda kóborlók ellen, és nem megy át többé rajtuk a sarcoló, mert most szemmel tartom őt.
2Móz. 3,7. 5Móz. 33,27. Zsolt. 34,7.

9. **Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya! Ímé, jön néked a te Királyod; Ő igaz és üdvözítő; szegény és szamárháton ül, azaz nőstényszamárnak vemhén.** Ésa. 62,11. Mát. 21,5. Márk 11,7–10. Luk. 19,38. Ján. 1,49. 12,15. Csel. 22,14. 1Pét. 3,18.

10. És kivesztem a szekeret Efraimból és a lovat Jeruzsálemből, kivesztem a harci kézívet is, és békességet hirdet a pogányoknak; és uralkodik tengertől tengerig, és a folyamtól a föld határáig.
Zsolt. 72,8. Ésa. 2,4. Mik. 5,10. Ef. 2,14.

11. **Sőt a veled való szövetségnek véréért a te foglyaidat is kibocsátom a kútból, amelyben nincs víz.**
2Móz. 24,8. Ésa. 61,1. Zsid. 10,29. 13,20.

12. Térjetek vissza az erősséghez, reménységnek foglyai! Ma is azt hirdetem néktek: kétszeresen megfizetek néked!
2Kir. 2,9. Ésa. 61,7. Zsid. 6,18–20.

13. Mert kifeszítem Júdát magamnak mintegy kézívet és megtöltöm Efraimot; és felindítom fiaidat, oh Sion, a te fiaid ellen, oh Jáván, és olyanná teszlek, mint a hős fegyvere.

14. És megjelen felettük az Úr, és nyila repül mint a villámlás; az Úr Isten kürtöt fuvall, és déli szelekben nyomul elő.

15. A Seregeknek Ura megoltalmazza őket; megemésztik és letapossák a parittyaköveket, és isznak és zajongnak, mint a bortól, és megtelnek, mint a csészék és mint az oltár szegletei. 3Móz. 4,25.

16. **És megsegíti őket az Úr, az ő Istenük ama napon, mint az Ő népének nyáját, és mint koronakövek ragyognak az Ő földjén.** Ésa. 11,12. Ezék. 37,23. Mal. 3,17.

17. **Oh, mily nagy az Ő jósága és mily nagy az Ő kedvessége!** Ifjakat tesz virágzóvá a gabona, és leányokat a must.

A szétszóródott Izrael hazatér

10 **Kérjetek esőt az Úrtól a késői eső idején!** Az Úr villámlást szerez, és záporesőt ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn. Zsolt. 65,9. 68,9. 147,8.

2. Mert a bálványok hazugságot szólnak, a varázslók pedig hamisságot látnak és üres álmokat beszélnek, hiábavalósággal vigasztalnak; azért elszélednek, mint a juhnyáj, amely sanyarog, mert nincs pásztora.

3. Haragra gerjedtem a pásztorok ellen, és megfenyítem a bakokat. Bizony megfenyíti a Seregek Ura az Ő nyáját, a Júda házát, és olyanokká teszi őket, amilyen a harcra felékesített ló. Ezék. 34,17. Luk. 1,68.

4. **Közülük támad a szegletkő, közülük a szeg, közülük a harci ív, közülük egyszersmind minden sarcoló.** Ésa. 22,23.

5. **És olyanok lesznek, mint a hősök, akik az utcák sarát tapodják a harcban, és harcolnak, mert velük van az Úr, és megszégyenítik a lovon ülőket.**

6. **És megerősítem a Júda házát, és a József házát megsegítem, és visszahozom őket, mert szánom őket, és olyanokká lesznek, mintha el sem vetettem volna őket; mert én vagyok az Úr, az ő Istenük, és meghallgatom őket.**
Jer. 3,18. Hós. 1,7.

7. Efraim is olyan lesz, mint egy hős, és örvendeznek majd mintegy bortól ittasodva, és látják fiaik és örvendeznek; örvend az ő szívük az Úrban. Zsolt. 104,15.

8. Süvöltök nékik és egybegyűjtöm őket, mert megváltom őket, és megsokasulnak, amint megsokasultak vala.Ésa. 5,26.

9. És széthintem őket a népek között, hogy a messze földeken is emlegessenek engem, és fiakat neveljenek és visszatérjenek. 5Móz. 30,1.

10. Mert visszatérítem őket, Egyiptom földjéről, Asszíriából is összegyűjtöm őket, és behozom őket Gileád és Libanon földjére, és elég sem lesz nékik. Jóel 2,28.

11. És átvonulnak a nyomor tengerén, és megveri a tenger hullámait, és kiszáradnak a folyam örvényei, letöretik Asszíriának kevélysége, és Egyiptom királyi pálcája elvész. Ezék. 30,12.

12. **És megerősítem őket az Úrban, és az Ő nevében járnak, így szól az Úr.** 5Móz. 33,25. Neh. 8,10. Ésa. 27,5. Fil. 4,13.

Prófécia a hűtlen pásztorokról, a harminc ezüstpénzről

11 Nyisd meg kapuidat, oh Libanon, hogy tűz emésszen cédrusaid közt!

2. Jajgass te ciprus, mert esik a cédrus, leomlott, ami legjava! Jajgassatok ti Básán tölgyei, mert pusztul a rengeteg erdő. Ésa. 32,19. Ezék. 31,3.

3. Hangzik a pásztorok jaja, mert elpusztult az ő büszkeségük! Hangzik az oroszlán ordítása, mert elpusztult a Jor-dán kevélysége!

4. Ezt mondja az Úr, az én Istenem: Legeltesd a leölésre szánt juhokat,

5. Amelyeket leölnek az ő tulajdonosaik, anélkül, hogy bűnnek tartanák, eladóik pedig ezt mondják: Áldott az Úr, mert meggazdagodtam! És pásztoraik sem kímélik őket. 5Móz. 29,19. Jer. 2,3. 50,7. Hós. 12,8. Ján. 16,2. 2Pét. 2,3.

6. Bizony nem kímélem többé e föld lakosait, ezt mondja az Úr; sőt ímé odaadok minden embert a felebarátja kezébe és az ő királya kezébe, és megrontják e földet, és nem szabadítom ki kezükből!

7. Legeltetém hát a leölésre szánt juhokat, azaz a megnyomorgatott juhokat, és választék magamnak két pálcát, az egyiket nevezém szépségnek, a másikat nevezém egyességnek; így legeltetém a juhokat. Sof. 3,12. Mát. 11,5.

8. És három pásztort vertem el egy hónap alatt, mert elkeseredék miattuk, és ők is megutáltak engem. Hós. 5,7.

9. És mondám: Nem őrizlek én titeket, haljon meg a halálra való és vágattassék ki a kivágni való, a megmaradottak pedig egyék meg egymásnak húsát. Jer. 15,2.

10. És vevém egyik pálcámat, a szépséget, és eltörém azt, hogy felbontsam az én szövetségemet, amelyet az összes népekkel kötöttem.

11. És felbomla az azon a napon, és így tudták meg az elsanyargatott juhok, akik ragaszkodnak vala hozzám, hogy az Úr dolga ez.

12. És mondám nékik: **Ha jónak tetszik néktek, adjátok meg az én béremet; ha pedig nem: hagyjátok abba! És harminc ezüstpénzt fizettek béremül.** 1Móz. 37,28. 2Móz. 21,32. Mát. 26,15.

13. És monda az Úr nékem: Vesd a fazekas elé! Nagy jutalom, amelyre becsültek engem. Vevém azért a harminc ezüstpénzt, és vetém azt az Úrnak házába, a fazekas elé. Mát. 27,9. Csel. 1,18. 19.

14. Majd eltörém a másik pálcámat is, az egyességet, hogy felbontsam a testvériséget Júda között és Izrael között.

15. És mondá az Úr nékem: Most már szerezz magadnak bolond pásztornak való szerszámot. Ezék. 34,2.

16. Mert ímé, én pásztort állítok e földre, aki az elveszetteket meg nem keresi, a gyöngével nem törődik, a megtépettet meg nem gyógyítja, a jó karban levőt nem táplálja, a kövérinek húsát megeszi, és körmeiket széttördeli.

17. Jaj, a mihaszna pásztornak, aki elhagyja a juhokat! Fegyver a karjára és jobb szemére. Karja szárazra száradjon és jobb szeme sötétre sötétedjék. Ján. 10,12. 13.

Isten hatalmas oltalma Jeruzsálem felett

12 Az Úr Igéjének terhe Izrael ellen. Így szól az Úr, aki az egeket kiterjesztette, a földet fundálta, és az ember kebelébe szellemet alkotott: Zsid. 12,9.

2. Ímé, én részegítő pohárrá teszem Jeruzsálemet minden körülötte való népnek; Júdának is az lesz, mikor ostromolják Jeruzsálemet. Ésa. 57,17.

3. És azon a napon lesz, hogy nyomtatókővé teszem Jeruzsálemet minden népnek; aki emelni akarja azt, mind szakadva szakad meg, noha összegyűl ellene a föld minden pogánya. Mát. 21,44.

4. Azon a napon, így szól az Úr, megverek minden lovat rettegéssel, a lovagját

pedig őrültséggel; de a Júda házát nyitott szemmel nézem, a népeknek pedig minden lovát vaksággal verem meg. Zsolt. 76,6.

5. És azt mondják szívükben Júda fejedelmei: **Az én erősségem Jeruzsálemnek lakói, az ő Istenükkel, a Seregek Urával.**

6. Azon a napon olyanokká teszem Júda fejedelmeit, mint amilyen a tüzes serpenyő a fák között, és amilyen a tüzes fáklya a kévék között: **megemésztenek jobb és bal felől minden körülvaló népet; de Jeruzsálem tovább is a helyén marad Jeruzsálemben!**

7. És megoltalmazza az Úr Júdának sátrait, mint azelőtt, hogy ne legyen nagyobb Dávid házának dicsősége és Jeruzsálem lakosának dicsősége, mint a Júdáé. 1Kor. 1,27. 29. 31.

8. **Azon a napon oltalma lészen az Úr Jeruzsálem lakosának, és azon a napon olyan lesz köztük a legalábbvaló, mint Dávid, a Dávid háza pedig, mint az Isten, mint az Úrnak angyala előttük.** Jóel 3,16.

9. És azon a napon lesz, hogy kész leszek elveszteni minden pogányt, akik Jeruzsálemre támadnak;

10. **A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek Szellemét, és reám tekintenek, akit átszegeztek, és siratják Őt, amint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána,** amint keseregnek az elsőszülött után. Jer. 6,26. 50,4. Ezék. 39,29. Jóel 2,28. 29. Ján. 19,34. 20,27.

11. Azon a napon nagy siralom lesz Jeruzsálemben, amilyen volt a hadadrimmoni siralom a Megiddo völgyében. 2Kir. 23,29. 2Krón. 35,24. Mát. 24,30. Csel. 2,37.

12. És sír a föld: nemzetségek és nemzetségek külön; külön a Dávid házának nemzetsége, feleségeik is külön; külön a Nátán házának nemzetsége, és feleségeik is külön; Jel. 1,7.

13. Külön a Lévi házának nemzetsége, és feleségeik is külön; külön a Sémei nemzetsége, feleségeik is külön.

14. A többi nemzetségek mind; nemzetségek és nemzetségek külön, feleségeik is külön.

Kegyelem bősége az új szövetségben

13 Azon a napon kútfő fakad a Dávid házának és Jeruzsálem lakosainak a bűn és tisztátalanság ellen. Csel. 5,31. 10,43. Zsid. 9,14. 1Pét. 1,19. 1Ján. 1,7. Jel. 1,5. 21,6.

2. És lészen azon a napon, így szól a Seregeknek Ura: Kivesztem a bálványok neveit e földről, és emlegetni sem fogják többé; sőt a prófétákat és a tisztátalan szellemet is kiszaggatom e földről. 2Móz. 23,13. 2Pét. 2,1.

3. És úgy lesz, ha prófétálni fog még valaki, azt mondják annak az ő apja és anyja, az ő szülői: Ne élj, mert hazugságot szóltál az Úr nevében! És általverik őt az ő apja és anyja, az ő szülői, az ő prófétálása közben. Mát. 10,37.

4. És azon a napon megszégyenülnek a próféták, mindegyik az ő látása miatt az ő prófétálásaik közben, és nem öltözködnek szőrös ruhába, hogy hazudjanak.

5. Hanem ezt mondja mindenki: Nem vagyok én próféta, szántovető ember vagyok én, sőt más szolgájává lettem én gyermekségem óta.

6. És ha mondja néki valaki: Micsoda ütések ezek a kezeiden? Azt mondja: amiket az enyéim házában ütöttek rajtam.

7. Fegyver, serkenj fel az én pásztorom ellen és a férfiú ellen, aki nékem társam! Így szól a Seregeknek Ura. Verd meg a pásztort és elszélednek a juhok, én pedig a kicsinyek ellen fordítom kezemet. Ésa. 40,11. Márk 14,27. Luk. 12,32. Ján. 10,30.

8. És lészen az egész földön, így szól az Úr: a két rész kivágattatik azon és meghal, de a harmadik megmarad rajta. Róm. 11,5. Zsid. 13,20. 1Pét. 5,4.

9. És beviszem a harmadrészt a tűzbe, és megtisztítom őket, amint tisztítják az ezüstöt és megpróbálom őket, amint próbálják az aranyat; **ő segítségül hívja az én nevemet és én felelni fogok néki; ezt mondom: Népem ő! Ő pedig ezt mondja: Az Úr az én Istenem!** Ésa. 48,10. Jer. 30,22. Hós. 2,23. 1Pét. 1,6. 7.

Az Úr második eljövetele

14 Ímé, eljön az Úrnak napja, és a te prédádat felosztják benned.

2. Mert minden népet ütközetre gyűjtök Jeruzsálemhez, és megszállják a várost, és kirabolják a házakat, megszeplősítik az asszonyokat; és a város fele számkivetésbe megy, de a nép maradéka nem gyomláltatik ki a városból. Jóel 3,2.

3. Mert eljön az Úr, és harcol azok ellen a népek ellen, amint harcolt ama napon, a harcnak napján.

4. És azon a napon az Olajfák hegyére veti lábait, amely szemben van Jeruzsálemmel napkelet felől, és az Olajfák hegye közepén ketté válik, kelet felé és nyugat felé, igen nagy völggyé, és a hegynek fele észak felé, fele pedig dél felé szakad. Ezék. 11,23. Jóel 3,12. Csel. 1,9–12.

5. És az én hegyem völgyébe futtok, mert a hegyközi völgy Azálig nyúlik, és úgy futtok, amint futottatok a földindulás előtt Uzziásnak, Júda királyának napjaiban. **Bizony eljön az Úr, az én Istenem, és minden szent vele.** Zsolt. 96,13. Ésa. 66,15. Jóel 3,11. Ámós 1,1. Mát. 24,30. Júd. 14.

6. És úgy lesz azon a napon: Nem lesz világosság, a ragyogó testek összezsugorodnak.

7. De lesz egy nap, amelyet az Úr tud, se nappal, se éjszaka, és világosság lesz az estvének idején. Ésa. 30,26. Jel. 22,5.

8. És e napon lesz, hogy élő vizek jönnek ki Jeruzsálemből, felerészük a napkeleti tenger felé, felerészük pedig a nyugati tenger felé, és nyárban és télben is úgy lesz. Ezék. 47,1. Ján. 7,38. Jel. 22,1. 2.

9. **És az Úr lesz az egész földnek Királya, e napon egy Úr lészen, és a neve is egy.** 5Móz. 6,4. Zsolt. 2,6. Ef. 4,5. 6. Jel. 11,15.

10. Az egész föld síksággá változik Gebától kezdve Rimmonig, déli irányban Jeruzsálem felé, és felmagasztaltatik és a maga helyén marad a Benjámin kapujától az első kapu helyéig, a szegletkapuig, és a Hananéel tornyától a király sajtójáig. Neh. 3,1. Jer. 30,18. 31,38.

11. És lakni fognak benne, és nem éri többé pusztulás, és bátorságban lakoznak Jeruzsálemben.

12. És ez lesz a csapás, amellyel megcsapkod az Úr minden népet, amelyek Jeruzsálem ellen gyülekeznek: Megsenyved a húsuk és pedig amíg lábaikon állnak, szemeik is megsenyvednek gödreikben, nyelvük is megsenyved szájukban.

13. És azon a napon lesz, hogy az Úr nagy háborúságot támaszt közöttük, úgy, hogy mindenki a maga társának kezét ragadja meg, és a maga társának keze ellen emeli fel kezét. Bír. 7,22. 1Sám. 14,15. 20. 2Krón. 20,23. Ezék. 38,21.

14. Sőt még Júda is harcolni fog Jeruzsálem ellen, és összegyűjtetik a körösköröl lakó népek minden gazdagsága: arany, ezüst és igen sok ruha. Ezék. 39,10.

15. És éppen olyan csapás lesz a lovakon, öszvéreken, tevéken, szamarakon és mindenféle barmokon, amelyek e táborban lesznek, amilyen ez a csapás.

16. És lészen, hogy akik megmaradnak mindama népek közül, amelyek Jeruzsálem ellen jönnek: esztendőről esztendőre mind felmennek, hogy hódoljanak a királynak, a Seregek Urának, és megünnepeljék a sátorok ünnepét. 3Móz. 23,34. Neh. 8,14. Ésa. 66,23. Hós. 12,9. Ján. 7,2. 1Tim. 6,15.

17. És lészen, hogy aki nem megy fel e föld nemzetségei közül Jeruzsálembe, hogy hódoljon a Királynak, a Seregek Urának: nem lészen azokra eső. Ésa. 60,12.

18. És ha nem megy fel, vagy nem jön fel az Egyiptomi nemzetség, őrájuk sem lészen; de lészen az a csapás, amellyel megcsapkodja az Úr a népeket, akik nem mennek fel a sátorok ünnepét megünnepelni. Ésa. 19,21.

19. Ez lesz Egyiptom büntetése, és mindama népek büntetése, akik nem mennek fel a sátorok ünnepét megünnepelni.

Minden az Úrnak szentelt lesz

20. Azon a napon a lovak csengettyűin is ez lesz: Az Úrnak szenteltetett. És a fazekak az Úrnak házában olyanokká lesznek, mint az oltár előtt való medencék. 2Móz. 28,34. Ésa. 23,18. Jer. 2,3. Ezék. 46,20.

21. És Jeruzsálemben és Júdában minden fazék a Seregek Urának szenteltetik, és eljönnek mind, akik áldozni akarnak, és választanak közülük és főznek azokban; és nem lészen többé kananeus a Seregek Urának házában e napon. 5Móz. 23,14. Ésa. 35,8. Ezék. 44,23. 2Kor. 6,17. Ef. 2,19–22. Kol. 3,17. Jel. 21,27. 22,15.

MALAKIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

A hálátlan Izrael

1 Az Úr Igéjének terhe Izrael ellen, Malakiás által.
5Móz. 4,37. Ésa. 48,8. 9. Jer. 31,3.

2. Szerettelek titeket, azt mondja az Úr, és azt mondjátok: Miben szerettél minket? Avagy nem atyjafia volt-é Ézsaú Jákóbnak? Azt mondja az Úr: Jákóbot pedig szerettem; Ján. 3,16. 15,12. Róm. 9,13.

3. Ézsaút ellenben gyűlöltem, és az ő hegyeit pusztává tettem, örökségét pedig pusztai sakálokévá. Ezék. 35,3.

4. Ha azt mondja Edom: Elpusztultunk; de térjünk meg és építsük fel a romladékokat. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Ők építenek, de én elrontom, és elnevezik őket istentelenség határának és oly népnek, amelyre örökké haragszik az Úr.

5. És látják ezt a ti szemeitek, és magatok is mondjátok: **Nagy az Úr az Izrael határa felett**. Zsolt. 35,27. Mik. 5,4.

6. A fiú tiszteli atyját, a szolga is az ő urát. És ha én atya vagyok: hol az én tisztességem? És ha én Úr vagyok, hol az én félelmem? Azt mondja a Seregeknek Ura néktek, ti papok, akik utáljátok az én nevemet, és ezt mondjátok: Mivel utáljuk a Te nevedet? 2Móz. 20,12. Ésa. 63,16. 64,8. Mát. 15,4–8. Luk. 6,46. Ef. 6,2. 3.

7. Megfertőztetett kenyeret hoztok oltáromra, és azt mondjátok: Mivel fertőztetünk meg téged? Azzal, mikor azt gondoljátok, hogy az Úrnak asztala megvetni való. Ezék. 41,22.

8. Hogyha vakot hoztok áldozatul: Nem bűn-é az? Vagy ha sántát hoztok és bénát: nem bűn-é az? Vidd csak azt a te fejedelmednek: vajon kedvvel fogad-é, avagy reád tekint-é? azt mondja a Seregeknek Ura.
3Móz. 22,22. Jób 42,8.

9. Most azért engeszteljétek meg az Istennek orcáját, hogy könyörüljön rajtunk. Általatok van ez, elnézheti-é ezt néktek? azt mondja a Seregeknek Ura.
Hós. 13,9.

10. Vajha valaki közületek bezárná az ajtót, hiába ne tüzelnétek az én oltáromon! Nem telik kedvem bennetek, azt mondja a Seregeknek Ura; az ételáldozatot sem kedvelem a ti kezetekből! 1Kor. 9,13. Fil. 3,18.

11. Hiszen napkelettől fogva napnyugatig nagy az én nevem a pogányok között, és minden helyen tömjénnel áldoznak az én nevemnek és tiszta ételáldozattal! **Bizony nagy az én nevem a pogányok között! azt mondja a Seregeknek Ura.**
Ésa. 59,19. Ján. 4,21. 1Tim. 2,8. Jel. 8,3.

12. Ti pedig meggyalázzátok azt, mikor azt mondjátok: Az Úrnak asztala megvetni való, és annak jövedelme, eledele utálatos.

13. És azt mondjátok: Ímé, mily fáradság! És ráfújtok, azt mondja a Seregeknek Ura; pedig a rablottat hozzátok, meg a sántát és betegest; ételáldozatot is hoztok, de hát kedves-é az a ti kezetekből? azt mondja az Úr. 3Móz. 22,20.

14. Átkozott pedig az álnok! Van ugyan a nyájában hím, és fogadást is tesz: mégis hitvánnyal áldozik az Úrnak. Pedig nagy király vagyok én, azt mondja a Seregeknek Ura, és félelmetes az én nevem a pogányok között! Csel. 5,1.

Feddő beszéd a papok ellen

2 Most azért néktek szól ez a parancsolat, ti papok!

2. Ha meg nem hallgatjátok és ha nem veszitek szívetekre, hogy dicsőséget adjatok az én nevemnek, azt mondja a Seregeknek Ura: átkot bocsátok reátok, és elátkozom a ti áldásotokat; bizony elátkozom azt, ha nem veszitek szívetekre!
5Móz. 28,15.

3. Ímé, én megrontom a ti vetni való magotokat, és szemetet szórok orcáitokba, a ti ünnepléseteknek szemetjét, és ahhoz hordanak ki titeket.

4. És megtudjátok, hogy azért adtam néktek e parancsolatot, hogy szövetségem legyen a Lévivel, azt mondja a Seregeknek Ura.

5. Szövetségem volt vele életre és békességre, és félelmül adtam azt néki és félt

engem, és megalázta magát az én nevem előtt.

6. **Igazság törvénye volt az ő szájában, és nem találtatott álnokság az ő ajkaiban; békességben és egyenességgel járt velem, és sokakat megtérített a bűnből.**
4Móz. 25,12. 5Móz. 33,7. Ésa. 53,9. Jer. 23,22. Ján. 5,20. 8,46. Jak. 5,20. 1Pét. 2,22.

7. **Mert a papnak ajkai őrzik a tudományt, és az ő szájából törvényt várnak, mivel a Seregek Urának követe ő.**
4Móz. 27,21. 5Móz. 17,9. Gal. 4,14.

8. De ti elhajlottatok ez útról, sokakat megbotránkoztattatok a törvénnyel, felbontottátok Lévi szövetségét, azt mondja a Seregeknek Ura. 1Sám. 2,17. Jer. 18,18.

9. Azért én is szidalmasakká tettelek titeket és utálatosakká az egész nép előtt, amiatt, hogy meg nem őriztétek az én utamat, hanem személyválogatók voltatok a törvénnyel. 4Móz. 2,6.

10. Nem egy atyánk van-é mindnyájunknak? Nem egy Isten teremtett-é minket? Miért csalja hát ki-ki az ő felebarátját, megrontván a mi atyáink szövetségét?
Jób 31,15. Jer. 31,9. 1Kor. 8,6. Ef. 4,6.

11. Hűtlenné lett Júda, és utálatosság támadt Izraelben és Jeruzsálemben, mert megfertőztette Júda az Úrnak szentségét, amelyet Ő szeret, és idegen istennek leányát vette el. Neh. 13,23.

12. Elveszt az Úr mindenkit, aki ezt cselekszi, a vigyázót és a felelőt, a Jákób sátraiból, még ha áldozatot visz is a Seregek Urának.

13. És ezt is cselekszitek: betöltitek az Úr oltárát könnyhullatással, sírással és kesergéssel, hogy ne tekintsen többé az ételáldozatra, és ne fogadjon el szívességet a ti kezetekből.

14. És azt mondjátok: Miért? Azért, mert az Úr tett bizonyságot közted és a te ifjúságod felesége közt, akit te megcsaltál, holott társad és szövetséges feleséged!
Péld. 5,18.

15. Nem Isten tett benneteket eggyé? A test és a szellem az övé. És miért tett Isten eggyé? Mert Istentől való utódot keresett. Őrizzétek meg azért magatokat, és a ti ifjúságotok feleségét meg ne csaljátok!
1Móz. 2,23–24.

16. Mert gyűlölöm az elbocsátást, ezt mondja az Úr, Izraelnek Istene, és azt, aki ruhájára kegyetlenséget borít, azt mondja a Seregeknek Ura. Figyeljetek azért a szellemetekre és ne csalárdkodjatok!

17. Elfárasztottátok az Urat beszédeitekkel, és azt mondjátok: Mivel fárasztottuk el? Azzal, hogy azt mondjátok: Minden gonosztevő jó az Úr szemeiben, és gyönyörködik Ő azokban; vagy: Hol van az igaz ítéletnek Istene?

A Messiás eljövetele

3 Ímé, elküldöm az én követemet, és megtisztítja előttem az utat, és mindjárt eljön az Ő templomába az Úr, akit ti kerestek, és a szövetségnek követe, akit ti kívántok; ímé, eljön, azt mondja a Seregeknek Ura. 2Krón. 29,36. Ésa. 40,3. 63,9. Agg. 2,7. Márk 1,2. Csel. 2,2. 7,38.

2. De kicsoda szenvedheti el az Ő eljövetelének napját? És kicsoda áll meg az Ő megjelenésekor? Hiszen olyan Ő, mint az ötvösnek tüze, és a ruhamosóknak lúgja!
Ésa. 4,4. Jel. 6,17.

3. És ül mint ötvös vagy ezüsttisztogató és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal visznek ételáldozatot az Úrnak.
Ésa. 1,25. Zak. 13,9. Róm. 15,16. 1Pét. 2,5.

4. És kedves lesz az Úrnak a Júda és Jeruzsálem ételáldozata, mint a régi napokban és előbbi esztendőkben. Róm. 12,1.

5. Mert ítéletre indulok hozzátok, és gyors tanú leszek a szemfényvesztők ellen, a paráznák és hamisan esküvők ellen, és azok ellen, akik megrövidítik a munkásnak bérét, az özvegyet és árvát, és akik nyomorgatják az idegent, és nem félnek engem, azt mondja a Seregeknek Ura. 2Thess. 1,7. 8. Jak. 5,4.

6. **Mert én, az Úr, meg nem változom, ti pedig, Jákóbnak fiai, nem emésztettek meg!** 4Móz. 23,19. 1Sám. 15,29. Zsolt. 33,11. Róm. 11,29. Jak. 1,18.

7. Atyáitok idejétől fogva eltértetek rendeléseimtől és nem tartottátok meg azokat. **Térjetek hozzám, és én is hozzátok térek, azt mondja a Seregeknek Ura.** De azt mondjátok: Miben térjünk meg?
Zak. 1,3. Csel. 7,51.

Hozzátok be a tizedet

8. Avagy az ember csalhatja-é az Istent? Ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval. Neh. 13,10. Péld. 3,9.

9. Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben!
5Móz. 24,16. Ésa. 3,10. 11. Jer. 32,18. Ezék. 18,19–22. 2Kor. 5,18. 19. Gal. 3,13.

10. **Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.** 1Móz. 7,11. 3Móz. 27,30. 1Krón. 26,20. 2Krón. 31,10. Péld. 3,9. Zsid. 7,8.

11. **És megdorgálom érettetek a kártevőt, és nem veszti el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtök meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura.**
2Móz. 23,25. 26. Luk. 10,19. Ján. 10,10. 1Ján. 4,4.

12. **És boldognak mondanak titeket mind a nemzetek; mert kívánatos földdé lesztek ti, azt mondja a Seregeknek Ura.**
Dán. 8,9.

13. Keményen szóltatok ellenem, azt mondja az Úr, és azt mondjátok: Mit szóltunk ellened? rész 2,17.

14. Azt mondtátok: Hiábavaló az Isten szolgálata, és mi haszna, hogy megtartjuk törvényeit, és hogy alázatosan járunk a Seregeknek Ura előtt? Sof. 1,12.

15. Sőt inkább magunk hirdetjük boldogoknak a kevélyeket; hiszen gyarapodtak, noha gonoszságot űznek, és megszabadulnak, noha kísértik az Istent! Zsolt. 73,12.

16. Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, **az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték Őelőtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az Ő nevét.** Zsolt. 56,8. 66,16. Zsid. 3,13.

17. **És azon a napon, azt mondja a Seregeknek Ura, amelyet én szerzek, tulajdonommá lesznek és kedvezek nékik, amint mindenki kedvez a maga fiának, aki szolgálja őt.** 2Móz. 19,5. 5Móz. 7,6. Zsolt. 2,8. Ésa, 43,21. 62,3. Zsid. 6,10. 1Pét. 2,9.

18. **És megtértek és meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, az Isten szolgája között és aközött, aki nem szolgálja Őt.** 1Kir. 3,9. Zsolt. 58,10. 73,17–20. Ezék. 44,23. 1Kor. 12,7–10.

Isten országának dicsősége

4 Mert ímé, eljön a nap, lángoló, mint a sütőkemence, és olyanná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura, amely nem hagy rajtuk gyökeret, sem ágat.
Zsolt. 21,9. Ésa. 5,24. Ámós 2,9. Abd. 18. Náh. 1,5. 2Pét. 3,7.

2. **És feltámad néktek, akik félitek az én nevemet, a megigazulás napja, és gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt,** és kimentek és ugrándoztok, mint a hízlalt tulkok.
Jer. 23,6. Mát. 4,16. Luk. 1,78. Csel. 4,22. 10,43. 1Kor. 12,28. Ef. 5,14. 2Pét. 1,19.

3. És széttapodjátok a gonoszokat, és porrá lesznek lábaitok nyomása alatt azon a napon, amelyet én szerzek, azt mondja a Seregeknek Ura. Mik. 7,10.

4. Emlékezzetek meg Mózesnek, az én szolgámnak törvényéről, amelyet rendeltem őáltala a Hóreben, az egész Izraelnek rendelésekül és ítéletekül. 5Móz. 4,10.

5. **Ímé, én elküldöm néktek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja.** Jóel 2,31. Ján. 1,21.

6. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjek és meg ne verjem e földet átokkal.
5Móz. 24,16. Zsolt. 109,17. 28. Ésa. 3,10. 11. 43,25. Jer. 31,30. Ezék. 18,19–22. 2Kor. 5,18. 19. Gal. 3,13.